

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + Make non-commercial use of the files We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + Maintain attribution The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + Keep it legal Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

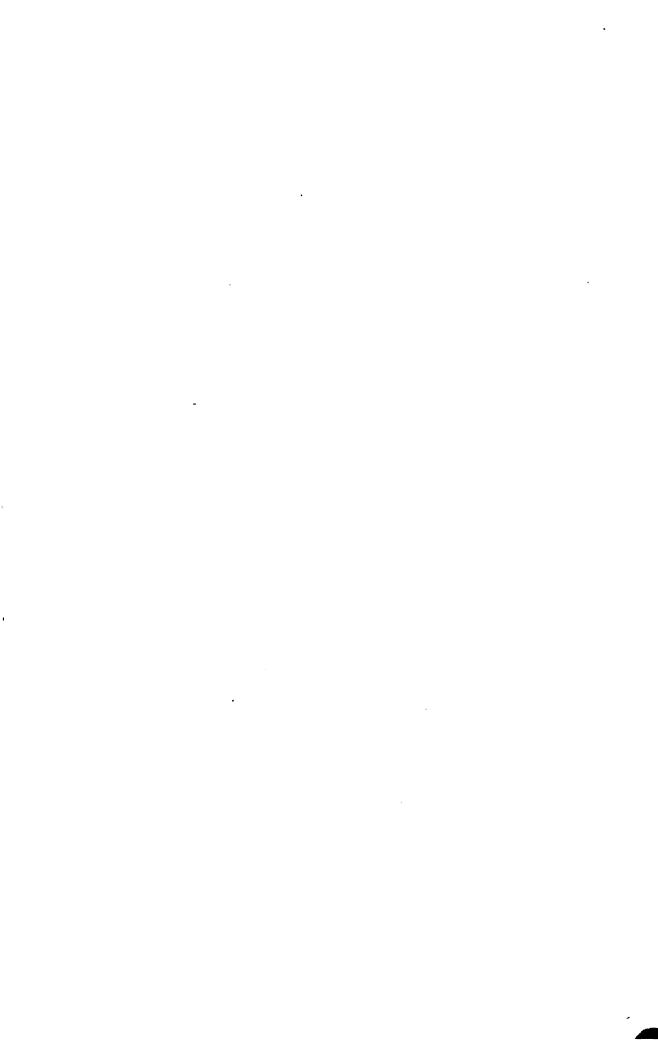
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

		•
	,	
,		
	\	
·		
•		

		·		
	•			
,				
^				
•				

JOANNIS DE LASCO LIBER BENEFICIORUM.

JANA ŁASKIEGO LIBER BENEFICIORUM.

JOANNIS DE LASCO LIBER BENEFICIORUM.

JANA ŁASKIEGO
LIBER BENEFICIORUM.

JOANNIS DE LASCO

S. R. GNESNENSIS ARCHIEPISCOPI, PRIMATIS. LEGATIQUE NATI

LIBER BENEFICIORUM

ARCHIDIOECESIS GNESNENSIS

SOCIETATE LITTERARIA POSNANIENSI

AUSPICE

E CODICIBUS AUTOGRAPHIS

GNESNENSIS ET CALISSIENSIS ARCHIVI

EDIDIT

JOANNES ŁUKOWSKI.

U. J. D. Seminarii Archidioecesani Professor, Consistorii Generalis Archivarius.

NOTIS VERO

HISTORICIS, TOPOGRAPHICIS, HERALDICIS etc.

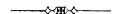
AC.

JOANNIS LASCII VITA AMPLIORI

HOC OPUS ADORNAVIT

JOANNES KORYTKOWSKI,

 Theol. Lie, Canonicus Ecclesiae Metrop. Gnesnensis. Consistorii Generalis Consiliarius, Capituli Gnesn. Bibliothecarius, Societatis Litterariae Posnaniensis Socius.

TOMUS II.

CONTINENS ARCHIDIACONATUS: CALISSIENSEM, WIELUNENSEM, LOVICENSEM ET LANCICIENSEM. — ACCEDIT CHARTA ABCHIDIOECESIS GNESNENSIS.

GNESNAE.
SUMPTIBUS ET TYPIS J. B. LANGE
1881.

JANA ŁASKIEGO

ARCYBISKUPA GNIEŻNIEŃSKIEGO, PRYMASA, LEGATA URODZONEGO

LIBER BENEFICIORUM

ARCHIDYECEZYI GNIEŻNIEŃSKIEJ

Z POREKI

TOWARZYSTWA PRZYJACIÓŁ NAUK POZNAŃSKIEGO

PODEUG

KODEKSÓW REKOPIŚMIENNYCH ARCHIWUM GNIEŹNIEŃSKIEGO I KALISKIEGO

WYDAŁ

Ks. JAN ŁUKOWSKI,

O Pr. Dr. Seminaryum Archidyecezalnego Profesor, Archiwaryusz konsystorza Gnieźnieńskiego,

UWAGAMI ZAŚ

HISTORYCZNEMI, TOPOGRAFICZNEMI, HERALDYCZNEMI i t. d.

ORAZ OBSZERNYM

ŁASKIEGO ŻYWOTEM

DZIEŁO TO OZDOBIŁ

Ks. JAN KORYTKOWSKI,

Lic. Ś. Teol., Kanonik Metropolitalny Gnieźnieński, Radzca Konsystorza Jeneralnego, Bibliotekarz kapitulny,
Towarzystwa Przyjaciół Nauk Poznańskiego Członek.

TOM II.

OBEJMUJĄCY ABCHIDYAKONATY: KALISKI, WIELUŃSKI, ŁOWICKI I ŁĘCZYCKI.

DOŁĄCZA SIĘ MAPA ABCHIDYECEZYI GNIEŹNIEŃSKIEJ.

GNIEZNO.

NAKŁADEM I DRUKIEM J. B. LANGIEGO.

1881.

20462. d. 56

•				
		·		
		•		

PRZEDMOWA.

Rok minął od pojawienia się w druku tomu I, dziś tom II i ostatni staje się własnością ogółu. Księga Łaskiego w szczęśliwej snadź epoce się ukazała, bo wiele pism krajowych i zagranicznych na ważność jej zwracało uwagę, a nawet uczeni członkowie wydziału historycznego Akademii Umiejętności w Krakowie na jednem ze swych posiedzeń dzielo to przychylną zaszczycili uwagą. Zasługą to nie pomnika samego, lecz społeczeństwa rozbudzonego, które przesycone karmią jednodniową, sięga skwapliwie do rzeczy poważnych. Exercitium lectionum scientiae reperit margaritam.

W obszernej recenzyi (Dziennik Poznański 1880 Nr. 81, 82, 83) radził ks. kan. Polkowski, aby wydawca w tomie II skreślił dzieje księgi w zupelności, a nie odsyłał do roczników i pism, nie każdemu dostępnych. Słusznej tej uwadze stało się zadosyć obecnie, tak że czytelnik ma w ręku to, co miał prawo bez mozołu posiadać. Byłoby się to stało już w tomie I, lecz znakomita jego objętość radziła odłożyć szersze opisy do chwili obecnej. W Uwagach nad Łaskiego Liber Beneficiorum podniósłem ważność księgi pod wielu względami, mówię o monetach, miarach i wagach, oraz o doniosłości księgi jako źródła ekonomiczno-statystycznego. Niedostatki tej pracy widzę, a jednak nią się dzielę z czytelnikiem, niech ją przyjąć raczy łaskawie, albowiem czem chata bogata tem rada.

Mapę dołączoną ułożył niezmordowany i tyle zasłużony około całej księgi JWKs. kan. Korytkowski, również jego pracą jest indeks osób, miejscowości i rzeczy.

Dalsze losy ukończonej księgi poruczam Bogu i ludziom dobrej woli. Gniezno, dnia 24 maja 1881.

X. Dr. Zukowski.

•			
			•
		•	

UWAGI

NAD

ŁASKIEGO LIBER BENEFICIORUM

NAPISAZ

X. Dr. ŁUKOWSKI.

GNIEZNO.

NAKLADEM I DRUKTEM J. B. LANGIEGO.

1881.

•			
	-		•
•			
•			
		·	
		-	
	•		

UWAGI

NAD

ŁASKIEGO LIBER BENEFICIORUM.

CZĘŚĆ I, HISTORYCZNA.

Treść: Początek księgi. Czas pisania 1511—1523. Kto opisywał? Koleje kontrybuoyi. Znaczenie prawne księgi. Rozproszenie rękopisu. Ważność dziejowa Libri: erekcye, szkoły, oświata, słudzy kościelni, wikaryusze, mansyonarze, altarzyści, proboszcze, szpitale, bractwa, wielość beneficyów, księgi naukowe, liturgiczne: mszały, agendy, brewiarze. Naczynia kościelne, szaty, przybory. Obyczaje. Polskie wyrazy w Łaskim — nie zachodzą w Liber Długosza — niektórych nie ma w Lindem. Sposób opisywania. Ważność pod względem geografii kościelnej.

AN ŁASKI pacholęciem będąc słyszał niechybnie opowiadania o świetnych potyczkach Kazimierza Jagielończyka z Krzyżakami. Oręż polski za owego króla dzielnie i pomyślnie staczał długoletnie z nimi boje. Ofiarne serce całej Polski we wszystkich stanach stało wtedy otworem. Hejnały atoli zwycięzkie mięszały się z głośnem dopominaniem się żołdu ze strony żołnierzy zaciężnych. W chwilach wysoko nastrojonego ducha wzniosłe się rodzą pomysły. Na żołd przeznaczył król Jegomość połowicę dochodów swoich, rycerstwo przykład ten naśladowało; dyecezye gnieźnieńska, kujawska i poznańska składają nawet srebra kościelne w ofierze, biskup krakowski Strzępiński w zamian za kosztowności katedry pożycza 5000 zł. i ¾ swych dochodów do skarbu przeznacza. Nawet mieszczanie i chłopi groszyki składają. Szczęśliwe wieści z pola bitwy całą Polskę radowały. Aliści padał cień na radość powszechną. Pomimo wielkich wysiłków wojsko zaciężne nieraz bez wypłaty żołdu się znajdujące, rzucało się na wsie i osady duchowne a nawet kościoły. Kazimierz

Jagielończyk tej niesforności nie umiejąc powściągnąć, słuchał tylko "z żalem i bojaźnią kary boskiej skarg duchownych, łzami zalanych, opisujących szkody w dobrach kościelnych przez żołnierzy poczynionych." (Vol. leg. I, 226.) Na czele łupiezców wsi i kościołów stał r. 1465 Jasiński i Mikołaj Bukowski. Załogą stojąc w Łabiszynie i żołdu nieodbierając postanowili złupić kościół gnieźnieński i klasztor trzemeszeński wziąść w posiadanie. Dopiero oględne postępowanie biskupa Andrzeja Bnińskiego burzę odwróciło 1). Sam król w dokumencie wyznaje, że "przykładu nie było, aby kiedykolwiek tyle najazdów na klasztory i świętokradztw popełniano, jak wtedy" (Vol. leg. I, 191).

Gdy Jan Łaski już był kanonikiem i dojrzałym mężem, znowu patrzał na oburzające zachowanie się żołnierzy zaciężnych. Ciągnąc z Prus cały klucz kamiński arcybiskupi prócz 3 wsi zniszczyli, około Żnina i Gniezna wsi kilka spustoszyli. Piechota na leżach rozłożona w kluczu opatowskim, pod Turkiem wsi kilka ze wszystkiego ogołociła. Ci, którzy ze Ślązka przez Wieluń ciągnęli, w drodze prawie wszystkie wsie arcybiskupa złupili a większą część wsi kapitulnych ze szczętem zniszczyli. We wsi kapitulnej Górce 16letnią córkę sołtysa zabrawszy do obozu, shańbili i wydać niechcieli choć ojciec we łzach tonący 20 zł. dawał na wykup. Pod Śremem dobra stolowe biskupa poznańskiego zniszczono, to samo pod Pakością się stało z wsiami biskupa kujawskiego. Opaci z Koronowa i Lędu wszystko stracili. W Śremie niewiastę rodzącą zgwałcili publicznie na śmierć, a dziecię nowonarodzone zgładzili 2).

W dwadzieścia lat po powyższych wypadkach za panowania Zygmunta I, Jan Łaski z kanclerza koronnego zostaje arcybiskupem gnieźnieńskim. Znów skarb próżny a kraj w niepokojach z Moskwą i Glińskim, Turkami, Tatarami, a nawet Krzyżacy głowe podnoszą. Królewskie dobra Sambor z przyległościami zastawione, żołd wojska ogromne pochłania sumy. Aleksander król wyprosił dla skarbu krajowego świetopietrze zebrane w Polsce od papieża Juliusza II na lat 10 r. 1505 (Theiner. Mon. II, 303), Zygmunt wykołatał część także dochodów jubileuszowych od papieża (Bielski kronika r. 1510 t. II, 959). Wszystko to jednakże nie wystarczało. Kościoły katedralne skarbów już nieposiadały, aby skutecznie potrzebie zaradzić, a choć się znów przez kilkadziesiąt lat o nowe kosztowne naczynia dla służby bożej postarano, może nie bez słuszności pomyślano, któż i kiedy wróci wartość artystyczną wyrobów stopionych na kruszec? Stratę pieniędzy przeboleć można, nigdy zaś nie wrócą zniszczone kosztowności kościelne. Umysł Łaskiego rozpatrzywszy bystrem okiem mistrza położenie kraju, wzbogacony nadto doświadczenie lat ubiegłych, doszedł do przekonania, że powinno duchowieństwo złożyć ofiarę na cele wojenne. Rozważał tylko Łaski z naczelnikami duchowieństwa, czy wesprzeć jednorazowo, czy stały przyjąć

¹⁾ Kronika Trzemeszeńska Ms. str. 239. Stipendiarii milites ductoribus Joanne Jasiński, Nicolao Bukowski et aliis pluribus in Łabiszyn oppido consistentes ob non persolutum stipendium Gnesnensem ecclesiam et monasterium Tremesnense in suum sequestrum occupare machinantur. Quo rumore volante vasa et clenodia ecclesiae Gnesnensis in castrum Unicioviense asportata sunt. Praelati et canonici ab ecclesia diffugerunt Sed Andreas episcopus Posnaniensis incendium commune extincturus, conventum apud Gnesnam cum consiliariis Maioris Poloniae habito, praefatos stipendiarios blandius tractavit. enumeratis mille fiorenis ad quorum summam ducentos de proprio largitus est, conatus illorum ad felicem ex Lithuania regis (reditum) retardans. 2) Wszystkie szczegóły podał Dr. Pawiński, zmetryki koronnéj wydawcom (Sokolowski, Szujski): Codes Epistolaris saeculi XV. Tamse r. 1490, 1491, str. 306, 307.

podatek, jak żądały stany. Pierwszemu nie sprzeciwiał się kanon żaden, drugi winien był zyskać zatwierdzenie w Rzymie. Rzecz nasuwała wiele trudności. Stawiano sobie pytania, czy jednorazowo przyczyniając się datkiem, zasłonią się od niechęci rycerstwa i żołnierzy, czy ich dobra nie będą wystawione na łupieztwa, a z drugiej strony czy stały podatek będą w możności opłacić w razie zniszczenia dóbr¹), jak np. za Kazimierza Jagielończyka, a wreszcie lękano się czy stolica apostolska taki rodzaj alienacyi zatwierdzi. Niewiadomo z czyjej głowy wypłynął pomysł wykupienia zastawionych dóbr królewskich groszem duchowieństwa. Bez wątpienia była to myśl najszczęśliwsza. Mieściła bowiem w sobie w razie uskutecznienia nie tylko pomoc na rok jeden, zakreślała finansowości skarbowej stałe koryto, nie miała pozoru podatku przymusowego dla duchowieństwa, a doniosłość tej sprawy niechybnie w Rzymie mogła znaleść ucho przychylne. Chętniebyśmy pomysł ten Łaskiemu przypisali, gdy na to jednak dowodu niedostaje, trzeba się zadowolnić jego energicznem pomysłu wykonaniem.

Początek księgi. Obliczono, że do wykupienia donośnych dóbr królewskich Samborskich i innych potrzeba pokaźnej sumy 40000 zł. Łaski składa synod w Piotrkowie 1510 na Ś. Michał (w listopadzie), na którym, obok kościelnych wyłącznie spraw, rzecz o kontrybucyi przyszła pod obrady. Uchwała wszelako żadna nie zapadła zapewne dla oporu uczestników synodu. Łaski zamyka synod dekretem, zapowiadającym²) ciąg dalszy synodu po świętach Trzech Krolów r. 1511. Zjazd rzeczywiście nastapił. Z Gniezna wysyła kapituła na dokończenie synodu oficyała swego Łagiewnickiego z honoraryum 5 marek, jak świadczy dekret kapituły zapisany w aktach (Tom IV, 45) dnia 29 grudnia 1510 r. 3). Dnia następnego kapituła dołącza do towarzystwa oficyałowi Jana Latalskiego proboszcza kapituły "ad continuandum proposita per pontifices in synodo pro festo S. Martini proxime preterita (1510)"4). Kapitula Nic innego bowiem nie obstawać chciała za uchyleniem się od kontrybucyi. dowodzą posłane przez nią 3 przywileje kościoła gnieźnieńskiego Janowi Łaskiemu za pośrednictwem oficyała Wincentego Łagiewnickiego: Domini ad sinodum in Pyotrkow miserunt tria privilegia ecclesiae per ven. d. Vincentium officialem Rmo d. Archiepiscopo deferenda (Acta Capit. IV, 45b). Na ważną dodatkowa sesya synodalną r. 1511 zjechali z biskupów prócz Łaskiego, arcybiskup lwowski Bernard Wilczek, bis. pozn. Jan Lubrański, pod koniec przyjechał Erazm Ciołek, biskup płocki, nadto prokuratorowie reprezentujący biskupa krakowskiego, wrocławskiego, wileńskiego, miednickiego (zmudzkiego), i wielu innych prałatów i opatów. Wiadomość o nich i dekreta znajdują się w Wrocławskiem wydaniu synodów Höltzla z r. 1512 5). Dnia 12 lutego zakończono obrady i rozesłano do biskupów nieobecnych dekreta

¹⁾ P. Responsio sinodalis d. regi w Codem epistol. XV, p. 309. 2) Dekret brzmi: Et propter alia negotia quae non sunt determinata ex certis causis et ex consensu unanimi omnium eiusdem synodi Peterkoviensis cum potestate et auctoritate hinc ad feriam 3 post festum Trium Regum proxime venturum prorogatur et continuatur: emnia et singula per eos qui protunc erunt praesentes definienda, declaranda pariter et concludenda. Montbach: Statuta, Wrocław 1855. Porów. Warta Rok III nr. 132, art. Drobny przyczynek do historyi synodów prow. za Łaskiego. 2) Łagiewnicki mittitur ad conventionem Pyotrkoviensem et ad terminandam Sinodum prov. 4) Acta Capit. IV, 45 b. 5) Synod Piotrkowski z r. 1510 jest także oddrukowany na str. 15—19 w dość rzadkim zbiorze z r. 1585 p. n.: "Cathedralis ecclesiae Wratislaviensis Statuta synodalia antiqua, item acta et constitutiones synodi diocesanae a. D. 1580 mensis septembris Wratislaviae habitae et celebratae.

scopo sunt conscripti. Et sic in Capitulo imperatum est sub hoc anno et Illmo Archiepiscopo extradere erectiones Beneficiorum. Pod dekretem nie ma daty, ani bliższego odwołania się do akt kapitulnych. Jakkolwiek tego dekretu odszukać nam się nie udało w aktach kapituły, chętnie przyzwalamy, że z kapituły wyszedł. Przygotował zaś do uchwały materyał ktoś, co nie zajrzał szczegółowo w księgę, tylko się zadowolnił tytułem archidyakonatu kaliskiego, gdzie istotnie r. 1521 stoi. Dekret opiera się na prawdzie cząstkowej tj. że archidyakonat kaliski r. 1521 jest pisany, ale wniosek ztąd fałszywy, że dla tego całą księgę tego roku pod tym arcybiskupem wykończono. A particulari ad universale non valet conclusio. Po tem wyjaśniemiu dekret ów nie będzie już przeszkadzał do ustanowienia czasu księgi między r. 1511–1523.

Kto opisywał beneficya? Księgi Długoszowej wydawca przypuszcza, że kilku pomocników miał Długosz (unum pluresve amanuenses adscitos fuisse). Czy stał Łaski w takim stosunku jak Długosz do swych pisarzy, czy Łaski był redaktorem, a inni przepisywali? Bynajmniej. Łaski był sprężyną nałożonej kontrybucyi, rozporządził oszacowanie beneficyów, aby sumiennie podług dochodów składkowano, dał plan opisu, sprawy dojrzał, a wykonaną została przez zdolnych ludzi, i tu jego zasługa. Księga nosi jego imie, bo ją moralnym swym wpływem wywołał, tak jak Statut imieniem Łaskiego jest oznaczony, choć inny prawnik go układał. Łacniej było Statut ułożyć, niż Lib. ben. spisać. Praca ta wymagała długoletnich podróży, przesłuchiwania świadków na miejscu, obok świadectw i podań księży proboszczów. Długosz kościoły parafialne snadź tylko na podstawie przysłanych sobie przez proboszczów materyałów opisał, ztąd liczne tam niedostatki, kropkowania, a z tego względu jego podania budzą podejrzenie. Między r. 1511—1523 Łaski za nadto był sprawami publicznemi i kościelnemi zajęty, by mógł osobiście spisaniem księgi się zajmować. Ztąd zlał tę sprawę na swych pełnomocników.

Bużeński ¹), a za nim Zeissberg ²) twierdzili, jakoby Łaski w pierwszym roku arcybiskupstwa był polecił spisać Liber Beneficiorum niejakiemu archidyakonowi *Maciejowi Skotnickiemu*. Tymczasem ani archidyakona, ani kanonika tego imienia i nazwiska nie było wcale za rządów Łaskiego, na co szczegółowe złożyłem z akt kapitulnych dowody r. 1878 ³). Najprawdopodobniej powstał ów *Maciej Skotnicki* archidyakon z błędnego przeczytania *Macieja Śliwnickiego*, archidyakona kaliskiego, który rzeczywiście swój archidyakonat r. 1521 opisał.

Archidyakonat gnieźnieński miał polecenie pierwotnie opisać archidyakon Jan Łukowski, wraz z prebendami katedry Acta. Cap. (t. IV, 64), ale zadania tego nie dopełnił, czy innemi sprawami odciągnięty, czy śmiercią zaskoczony († 1514 Acta Cap. t. IV, 118). Dopiero kanonik Kijowski r. 1517 do wykonania dzieła się zabrał 1), wszelako opisem prebend katedralnych wcale się nie zajmował.

Nie ma w aktach kapitulnych dowodu kto archidyakonat uniejowski i kurzelowski opisał. Może dwaj archidyakoni, których nazwiska odsłania nam Liber benef.

¹⁾ Żywoty arcybiskupów str. 201. 2) Joh. Łaski u. sein Testament str. 88. Wien 1874; nadto: Dsiejopisarstwo polskie tł. Pawińskiego t. II, 121. 3) Rocznik Tow. Prsyj. Nauk Posn. str. 31—35. 4) Acta Capit. a. 1517 t IV, 1545. Kanonik Kijowski odbiera polecenie "ad faciendum inventarium super proventibus omnium beneficiorum in archidiaconatu Gnesnensi, quem faciet iuxta informationem quae sibi dabitur per suam Rmam paternitatem.

t. I, 345, 549 tj. Jan z Poznania i Andrzej Gora dr. i kan. krakowski, nauczyciel Łaskiego ¹).

Maciej Śliwnicki, jak się wyżej rzekło, opisał kaliski archidyakonat. Byłto mąż światły, w prawie biegły, najserdeczniejszy Łaskiego przyjaciel ²). Wieluńską ziemię opisał Jan ze Sleszyna Trojan, kapelan Łaskiego, dr. proboszcz w Iwanowicach, a później pierwszy proboszcz-infułat w łaskiej kolegiacie (Lib. Ł. t. II, 92). Czynny nader kolektor kontrybucyi (już r. 1512) Felix Naropiński, archidyakon łęczycki niezawodnie archidyakonat łęczycki opracował ³), a może i łowicki. Wyraźnych przecież na to dowodów nie posiadamy. Kamieński archidyakonat, ile wiem, nie istnieje w rękopisie, ani w aktach ani w archiwach gnieźnieńskich, pelplińskiem, brunsberskiem, kaliskiem nie ma o nim śladu ⁴).

Koleje kontrybucyi zbieranej przez długi szereg lat są dostatecznie uwydatnione w wstępnej rozprawie Libri Ł. t. I, str. X—XIV. Podnoszę tylko z synodu Łęczyckiego z r. 1512 końcową uchwałę: "Przewielebni biskupi od Jego królewskiej Mości postarają się o listy poręczające, że po spłacie 40000 dukatów, już więcej duchowieństwo przez świeckich do kontrybucyi pociąganem nie będzie i że w pochodzie na wyprawę nie będą czynili szkody w dobrach duchownych tak samo, jak nie czynią w majątkach szlacheckich." Jeszcze nie zdołali złożyć duchowi jak na owe czasy wielkiej sumy 40000 zł., a sejm Piotrkowski r. 1513 wkłada na ich barki utrzymanie 300 jeźdzców 300 koni i 400 pieszych, co wynosiło rocznie do 2000 zł. Obowiązek trwać miał przez 5 lat 3). Jan Lubrański, biskup poznański, zastępujący Łaskiego obecnego w Rzymie, prezydując na kapitule w Gnieźnie r. 1514 6) z kanonikami tę sprawę roztrząsa.

Po latach sześciu tj. r. 1520 miał się Łaski przekonać, że żołnierz nawet za Zygmunta I nie oszczędzał włości duchownych. Kmiotkowie z Braciszewa wsi kapitulnej pod Gnieznem prosili kanoników o darowanie połowy czynszu, ponieważ przez pochód wojska straty ponieśli (habito respectu damnorum, quae perpessi sunt per hanc expeditionem bellicam. Acta Capit. a 1520 f. 221). Kanonik Rybieński odebrał polecenie opisać szkody po szczególe (articulatim), a sama kapituła wysłała listy z użaleniem do Łaskiego) przekładając, że wsie nareście całkiem stracą wartość, jeźli złemu się nie zaradzi.

Kmieci ze Świątnik (pod Gnieznem) do tego stopnia złupiono, że nie mieli z czego żyć *). Wstawia się kapituła za nimi do prymasa o jaki zasiłek.

¹⁾ Zeiseberg Test. str. 5, 143. 2) Zeiseberg l. c. str. 177, 191 3) Zob. Rocsnik X str. 1, 36; O ksiegach uposażeń rosprawka str. XII dopiski Liber Benef. t. I; nadto Acta Capit. a. 1513 t. IV, 101. DD. decreverunt quod distributiones quotidianae, quae concernunt dominum Naropiński interim quo vadit disponendo negotia et extradendo contributionem depositariis per regiam Maiestatem deputatis Cracoviae, dabuntur sibi per d. collectorem contributionis de pecuniis contributionis, attento eo, quod reipublicae et utilitati totius regni deservit et nihilominus panes dabuntur sibi tanquam praesenti ratione servitiorum capituli. 4) Korespondowalem w tej sprawie z ks. dr. Kujotem z Pelplina, dr. Woelky z Brunsbergu. Czy czasem w Łowiczu nie spoczywa w archiwum? 5) Acta Tomic. t. III, 47. 40) Acta Capit. t. IV, 114. 7) Acta Capit. a. 1520 f. 221. Domini mandaverunt scribere litteras ad Rmum d. Joannem Archiepiscopum occasione damnorum in bonis ecclesiae per terrigenas in bellum proficiscentes illatorum, ut sua paternitas Rma tantis malis obviare dignaretur, ne finaliter bona ipsa annihilarentur. 6) ibidem. Mandaverunt significare Rmo de Sanctuariis qui per terrigenas in bellum proficiscentes in bonis in tantum spoliati sunt ita, quod nen habent, quo vivant existentes in servitiis ecclesiae.

W październiku (20) nie odbyła się wcale kapituła w dzień Przeniesienia zwłok ś. Wojciecha z powodu srożenia się żołnierzy i napadu Niemców w ziemie polskie!). Król Zygmunt skoro stanął w Wągrówcu wysłała do niego kapituła kanoników Łagiewnickiego i Kijewskiego²). Król przyrzekł po powrocie z wojny gwałcicieli ukarać (ad felicem reditum de bello moderno promittens iustitiam facere cum huiusmodi violatoribus et ad satisfactionem compelli), a ustnie Łukaszowi Górce, kasztelanowi poznańskiemu i wojewodzie wielkopolskiemu zalecił sądownie winowajców ścigać 3). Niejakiś szlachcic Wacławek stawał do przysięgi (Acta Cap. a. 1520 f. 228), sekretarz królewski Zakrzewski dopomagał kapitule w ściganiu Starkowieckiego 1). Energiczne dochodzenie krzywd ze strony stróżów prawa, jakkolwiek było pewnem zadosyćuczynieniem, jednak nie wydźwignęło z ruiny podupadłych włości. Kanonicy tedy piszą do arcybiskupa, aby wyjednał jaką ulgę od króla w nowo uchwalonej taksie, przynajmniej po 1 fl. niżej tak ze wsi stołowych kapitulnych jak z parafii 5). Dnia 9 grudnia t. r. znów jeneralną kapitułę odkładają kanonicy z dnia Ś. Agnieszki aż do uroczystości Ś. Wojciecha, czyniąc to z powodu zamieszek wojennych i niebezpieczeństw i napadów wojska ze strony Marchii 6).

Stany nową znów na duchowieństwo nałożyły kontrybucyą. Szkody w dobrach stołu kapitulnego były tak znaczne, że osobnego kapituła mianuje prokuratora w osobie Stanisława Soczewki penitencyarza w Gnieźnie, który przeciw szlachcie miał wnosić skargi za szkody wyrządzone (*Acta Capit.* r. 1521 fol. 233). Nie lepiej pono było w dobrach kapituły Krakowskiej. Za listy od niej odebrane oraz za stanowczość i przyrzeczone poparcie na przyszłym synodzie panowie gn. dziękują, (quod tam firme et constanter ipsum capitulum se in futura synodo provinciali pro iniuriis et illibertatibus ecclesiae opponere promittit l. c. f. 232). W styczniu roku 1521 są przeciwni kanonicy gnieźnieńscy uchwalonej nowej kontrybucyi i piszą do Łaskiego bawiącego w Łowiczu, by nie zezwalał na przeciążanie duchowieństwa tylu poborami, uchwalonemi przez świeckich 6). Gdy arcybiskup nie

¹⁾ ibid. f. 222 odłożona kapitula na Ś. Agnieszkę "ob calamitates per terrigenas.. et propter incursus Almannorum in terras Poloniae. 2) Acta Capit. 1520 f. 222 b. Relatio dominorum. Ven. d. de Lagyewniki archidiaconus et Mathias Kijowski canonicus Gnesnensis, qui a domino Rmo, quam etiam a capitulo Gnesnensi ad maiestatem regiam in Vangrowyecs missi fuerant super certis iniuriis et oppressionibus per terrigenas in bellum proficiscentes in bonis. 3] Acta Capit. a 1520 fol 220 b. Eadem maiestas regia... oretenus magnifico d. Lucae de Gorka castellano Posnaniensi et Capitaneo M. P. gen. committere et mandare dignata est, ut pro omnibus iniuriis ecclesiasticis cum quibuscunque personis in iure suo castrensi iudicet et ad satisfactionem compellat, quod facere dictus d. Posnaniensis pollicitus est. 4) Acta Capit. a. 1520 f. 228. Item mandaverunt scribere litteras ad gener. Andream Zakrzewski mai. reg. aulicum, ut super dominum Starkowyeczski citationem maiestas regia expediret pro damnis in villis ecclesiae metropolitanae Gnesn, peractis, quum Vaczlavek sponsione fidei obligatum se adscribit de parendo iuri coram maiestate regia et de satisfactione ecclesiae Gnesnensi pro damnis per eum cum suis complicibus illatis. 5) Acta Capit a. 1520 f. 231. DD. decreverunt scribere ad Rmum, ut a regia maiestate aliquam gratiam obtinere possit, super modernam taxam novissime laudatam, ut illis propter destructionem bonorum mensae archiep, et totius sui capituli ad minus per l flor, tam a villis quam a parochiis dimittere dignaretur. 6) Propter motionem bellicam et insecuritates, quae apparent per invasionem militiarum in terras ex partibus Marchiae. 1) Acta Capit. a. 1521 f. 232. DD. decreverunt, ut clerus ad ipsam exactionem per laicos laudatam non consentiat, etiam si duplam contributionem iuxta antiquam consuctudinem tribuere deberat. 6) ibid. decreverunt scribere ad Rmum (Laski), ut clerum sibi subditum ad tantas talias per laicos laudatas et in tantam servitutem contra libertatem ecclesiasticam pervenire finaliter non permittat.

wiele co wskórał znów wprost stosują listy do króla Jegomości, aby ze względu na wsie spustoszone przez żołnierzy raczył w jaki sposób ulżyć chłopom przy kontrybucyi w Bydgoszczy uchwalonej '). Kończyło się bowiem na tem, że kapituła czynszu od chłopów nie odbierała, na pobudowanie zapomogę dawała, a w końcu i owę kontrybucyą na chłopów nałożoną zakładać była zniewoloną. Na sejmie w Bydgoszczy uchwalono osobistą kontrybucyą, rodzaj pogłównego, a mianowicie arcybiskup gnieźnieński winien był złożyć 300 zł., lwowski 100 zł., biskupi inni po 150 zł. sufragani po 10 zł., każdy z prałatów gnieźnieńskich po 10 zł., opaci infułaci 50 zł., opaci baculati 25 zł., kanonik 5 zł., dziekani 3 zł. (Przyłuskiego Statuta r. 1553 str. 956). Ówczesnemu duchowieństwu więc taksacya beneficyów nie wiele pomogła, wszelako dla nas owoc tej pracy jest nieoceniony. Czy tylko mamy pewność, że ta sama księga doszła do naszych czasów; czy księga Łaskiego należy do tych którym kostytucya 1635 roku przyznaje siłę dowodu? Te pytania zaprzątać nas bedą.

Znaczenie prawne Libri Beneficiorum. Czacki (O lit. pr. I, 241), Ostrowski (Pr. cyw. narodu polskiego I, 282), Lipski (Quaest. public. decas str. 22), zgodnie księgom beneficyów przypisują zdolność dowodzenia w obec sądu przynależności dziesięcin. Gdyby treścią ksiąg beneficyalnych było to co mówi Czacki "dyecezyów rządzcy uczynili spisy czyli rejestra beneficyów," natenczas konstytucya z r. 1635 byłaby zatwierdzeniem aktu jednostronnego, dopomagałaby do krzywdy. Tylko taka księga mogła dowodzić, przy której spisaniu używano sposobu uwzględniającego wszystkich interesentów. Ostrowski tę stronę lepiej objaśnia, aczkolwiek czas powstania ksiąg beneficyalnych nieco za późno (tj. 1527) naznacza. "Gdy stany, mówi, nawet na beneficya²) za zezwoleniem biskupów nałożyły pobór, naówczas komisya przez tychże biskupów wysadzona wraz z taksatorami wojewodzkimi, kazała uczynić popis wszystkich plebanii. Ten znajomszy dziś pod imieniem Librorum Beneficiorum et Retaxationum uczy nas jakie którego kościoła pod ów czas znaleziono fundusze, a przytem jaka gdzie dziesięcina płaconą była i na tej to lustracyi zwyczaj opłacania dziesięcin w snopie lub pieniędzmi, ile gdzie autentycznej kompozyty nie masz, funduje się."

Kacno zrozumieć, że księga z taką ostrożnością i sprawiedliwością spisana, za dowód służyła. Na czem opierała się powaga prawna księgi Kaskiego, czy spisana była w sposób nakreślony przez Czackiego, czy Ostrowskiego? Pierwszy sposób spisania ma znaczenie wizyty, drugi jest dowodem zupełnym.

Księgę Łaskiego nazywali i nazywają podziśdzień wizytą de Lasco; wszakże nazwa ta jest błędną i znaczeniu księgi uwłaczającą. Wizytacyjne bowiem księgi ani w świeckich ani w duchownych sądach nigdy nie były uważane za dokumenta dowodne. Wizyty mają li znaczenie historyczne i różnią się od księgi Łaskiego tem, że ostatnia jest księgą erekcyonalną, czyli że wypis z tej księgi miał moc dokumentu erekcyjnego i stanowił dowód w sporach o uposażenie probostwa.

¹) Acta Capit. a. 1551 fol. 237. Gratia pro cmethonibus. DD. decreverunt scribere litteras ad regiam maiestatem, ut cmethonibus et subditis capituli propter eorum damna, quae per terrigenas in bellum proficiscentes perpessi sunt, ut aliquam gratiam seu moderationem facere dignaretur in moderna exactione Bidgostiae laudata.
²) Vol. leg. fol. 419 t. Taxatio.

Prymas Raczyński widział potrzebę przypomnienia tej walnej różnicy i w okólniku z Ciążenia tak się odzywa:

"Czytając opisy kościołów i beneficyów na wizytę od nas naznaczoną, przez beneficyatów sporządzoną i w czasie wizyty przez wizytatorów na miejscu weryfikowane, a znalaziszy w rzektórych opisach w sumaryuszu praw i dokumentów wypis z księgi Beneficyów nazwany: Wizytą Jana Łaskiego — zapobiegając szkodliwym z tak mylnego nazwiska na całość funduszów wynikających, — przestrzegamy: aby ksiąg Beneficyów w Archiwum Prześwietnej kapituły metropolitalnej gnieźnieńskiej znajdujących się, — jako też wypisów z tychże ksiąg pod pieczęcią Prześwietnej kapituły wydanych, — nie mieszać, ani brać za jedno z wizytami, które w swojem znaczeniu wiele różnią się od wizyt. Księgi wizyt kościołów, niejednokrotnie tylko i prywatnie przez wizytatorów pisane, w samych nawet duchownych sądach i urzędach były i są uważane za dokumenta prywatne i przy innych tylko dowodach znaczące. A zatem nazwisko wizyty, dane wypisom z ksiąg Beneficyów archidycczyi, jest mylne, znaczeniu tejże księgi uwłacza i extraktów z niej moc osłabia" (Archiw. konsyst. Acta Postcurialia 10 kwietnia 1813).

Dla duchowieństwa ogólna taka arcypasterska wskazówka wystarczała, badacz atoli radby zgłębić przyczynę, dla której prymas Raczyński księgę beneficyów za erekcyonalną uznawał. Księga Łaskiego miała siłę dowodu z następujących przyczyn:

Sejmy za Zygmunta I r. 1510—11 i następne, żądając kontrybucyi na cele wojenne od duchowieństwa, poleciły ściąganie podług normy wiarogodnie spisanych łanów, czyli po 6 gr. od łanu¹). Nadto synody odbywające się po każdym sejmie uchwaliły dobrowolny²) pobór i zakreśliły sposób sprawiedliwy szacowania dochodów beneficyalnych. Wola zatem najwyższa krajowa i kościelna wywołała taksacyą beneficyów.

Wola nawet najwyższa, pod względem początku nicby nie stanowiła, gdyby nie było dowodów jak spełniano tę wolę. Ważną jest wiedzieć, czy przy opisywaniach dochodów używano takich środków ostrożności, że opis już nie prywatnej pracy, ale publicznego dokumentu przybiera charakter. Owóż przy taksacyi beneficyów nie słowa proboszcza znaczyły, ale zeznanie pod przysięgą świadków interesowanych. Przy archidyakonacie kaliskim przed całym szeregiem pytań zadawanych świadkom stoi:

Imprimis sequentur articuli, super quibus testes tanquam ad perpetuam rei memoriam super singulis beneficiis sunt examinati et ex depositione iuratorum testium inventarii procedit descriptio sic, ut infra per omnia. (Lib. Z. t. II, 5).

Przepis pociągania do przysięgi istniał nie tylko na papierze, bo w ciągu opisów w samej księdze się przekonujemy, że go w życie wprowadzono. Oto na dowód stoi: przy kościele Kayewo (archidyakonat kaliski): "Item hon. Jacobus de Calisch et laboriosi Jacobus Jakych cmetho et vitricus et Blasius, scultetus de Kayewo iurati dixerunt. etc. (l. c. II 48).

Chorzewo: . . . nobilis Joannis Thaczanowskj . . . et laboriosus Martinus Kyelyan, cmetho de Chorzewo iurati . . . dixerunt. (l. c. II, 46).

¹⁾ Acta Tomic. II, 116, 142. 2) Acta Tomic. l. c. mówią w instrukcyi Zygmunta I na synod Leczycki z r. 1512 nie o sejmowej uchwale, lecz o dobrowolnem przyrzeczeniu biskupów: quod pateraitates suae obtulerunt et promiserunt, collecturos se esse ex contributione cleri sui XL milia florenorum.

W Skalmierzycach szlachcie Gniazdowski i chłopi przysięgają (II, 7), w Wieluńskiem znów mowa o zaprzysiężeniu przesłuchanych świadków!).

Względnie najsłabsza część ogłoszonej księgi z taką ostrożnością się spisywała. Jest zatem pewność, że z większą jeszcze starannością opisywano archidyakonaty: gnieźnieński, uniejowski, kurzelowski, łęczycki. Sposób zatem opisywania przyczyniał się obok innych przyczyn do nadania księdze Łaskiego powagi dokumentu publicznego.

Miejsce, w którem księgę przechowywano, również za szczególną jej wartością przemawia. Po dokończeniu opisów znajdowała się stale pod ścisłą strażą w archiwum kapituly gnieźnieńskiej.

Stróżem archiwum kapitulnego był zawsze notaryusz publiczny, reprezentujący wiarogodny urząd, a przez kapitułę przysięgą do wierności zobowiązany. Nie mogę zataić, że r. 1828, kiedy toczyły się żywe rozprawy o autentyczności tej księgi w obec sądów pruskich, przeciwnicy usiłowali argument ostatni osłabić. Twierdzili bowiem, że archiwum samo w sobie nie przemawia za powagą księgi, że napady Szwedów, pożary katedry, może dawno zniszczyły orginalną księgę Łaskiego, a obecnie okazywany kodeks nie może uchodzić za oryginał, ponieważ nie ma na nim podpisu Łaskiego i tylko słaba i niepewna tradycya mówi, iż własnie ów kodeks jest mniemaną księgą Łaskiego. Obrońcy zaś księgi nie umieją, powiadali, przytoczyć przekonywających dowodów na to, jak księga powstała, czy jest oryginalną, czy we wszystkich wiekach ten właśnie pokazywany kodeks uważany był za Liber Beneficyorum Łaskiego i czy konstytucya z r. 1635 za Władysława IV odnosi się do księgi dzisiejszej w Gnieźnie.

Na te i inne drobniejsze zarzuty odpowiedział w trafnym wywodzie ówczesny oficyał ks. sufragan Siemieński²). W odpowiedzi atoli nieuwydatnił, że zupełna pewność dziejowa po wszystkie wieki stwierdzała tożsamość księgi ongiś Łaskiego, a dziś przechowywanej w archiwum gnieźnieńskiem.

Oryginalna księga Łaskiego była w archiwum kapitulnem w Gnieźnie przed i aż do r. 1635.

Spór toczył się tylko o autentyczność opisu owych trzech archidyakonatów, które zawarte są w księdze dzisiejszej gnieźnieńskiej, a mianowicie o archidyakonaty gnieźnieński, uniejowski, kurzelowski. O reszcie Libri nigdy kwestyi nie podnoszono, niezawodnie dla tego, że sądy pruskie nie miały sposobności rozstrzygać sporów w tych częściach Polski, których opisy w drugich częściach się znajdują, a może i dla tego, że w cpoce kiedy sądy pruskie badały wszechstronnie Liber Łaskiego, tj. r. 1828, już archiwum całej księgi nie posiadało, z powodu wydania znakomitej części do archiwum kaliskiego. Potrzeba nam zatem udowodnić, że trzy główne archidyakonaty dawnej archidyecczyi, które krytyka prawników ostro zaczepiła, z wszelką dziejową

¹⁾ Articuli super quibus testes recepti et singillatim medio iuramento examinati II, 92. 2) Warta r. 3 r. 1874.

pewnością aż do konstytucyi Władysława IV w archiwum się przechowywały. Przystępujemy do dowodów.

W jakie trzydzieści i siedm lat po śmierci Łaskiego poświadcza kapituła, że posiada Liber Beneficiorum tych trzech archidyakonatów. Pisał bowiem prymas Łanieki do kapituły, żądając wyjaśnienia, jakie w archiwum się znajdują wykazy obowiązków i beneficyów duchownych i królewskich, a w odpowiedzi zapisane jest w aktach, że ma kapituła księgę:

.,in quo continentur beneficia trium archidiaconatuum Gnesnensis, Unie-ioviensis et Curzeloviensis scripta."

Było to r. 1568 na sesyi kapitulnej fer. 5 post Pascha, 22 kwietnia 1).

Dziesięć lat potem znowu czytamy uchwalę kapituły, odnoszącą się do Liber Beneficiorum. Janowi Kokalewskiemu, archidyakonowi śremskiemu, kanonikowi gnieźnieńskiemu, polecają kanonicy ułożenie indeksu odpowiedniego do Liber Beneficiorum na koszt kapituły ²). Polecenia albo nie dopełnił Kokalewski, albo indeks gdzieś zaginął, ponieważ przy księdze samej znajduje się inny, pisany ręką zupełnie nowożytną.

Również r. 1578 czytamy w aktach o księdze Łaskiego następujące ważne szczegóły. Kapituła przeglądając księgę beneficyów, gdzie uposażenia i erekcye kościołów prowincyi gnieźnieńskiej są opisane, spostrzegła, że cenna księga na początku się zniszczyła i to tak, że litery i tekst był nieczytelny. Dalej dekret kapitulny nam poświadcza, że księga tam, gdzie nie jest podarta, ma siłę dowodzącą. Notaryusz przeto publiczny miał na koszt kapituły najbardziej nadwerężone części przepisać i z urzędu "odnowić"). Kapituła zaś, wydając ów rozkaz, zdawała się ·łużyć dobru ogólnemu kościoła (decori ecclesiae subvenire) i uważała księgę za dowodzaca (ad probationes in futura tempora). Osobnego zapisku w aktach nie ma, czy i o ile częściowe owo dopełnienie księgi przez notaryusza nastąpiło. Księga dzisiejsza dowodzi, że istotnie na początku fol. 1, nie jest pismo takie, jak fol. 3b, a mianowicie erekcya kościoła św. Trójcy w Gnieźnie, później jest wpisana, może właśnie wskutek tej uchwały. Również przy końcu księgi erekcya kościoła w Więcborzu, kościoła Kwieciszewa i dotacya Niestronna, inną niż oryginał, zdradza rękę. Przy końcu ostatniej jest dodatek Vincentius notarius capituli scripsit. Że początek księgi musiał być bardzo zniszczony tam, gdzie dotacya kościoła św. Trójcy była opisana, dowodzi najlepiej fragment do dziś fol. 2 zachowany, który od razu wpada w środek zdania in eadem moratur i t. d., a potem opisuje

¹⁾ Acta Cap. VII, 331. 2) Acta Cap. a. 1578 VIII, 190 stoi: Librum Beneficiorum nuncupatum buius ecclesiae Gnesnensis, ut reverendus dominus Joannes Cokalewskj archidiaconus Srzemensis, canonicus Gnesnensis, competenti indice augeat, est illi per dominos capitulares demandatum, sumptus vero in eam rem prout necessitas exposcet, per procuratorem capituli illi subministrari debent. 3) Acta Cap. a. 1578 VIII, 176. "Supernominati domini, quorum semper est cordi cultum ecclesiasticum augere decorique ecclesiae subvenire, revolventes Librum Beneficiorum, quo dotationes et erectiones parochialium ecclesiarum huins provinciae Gnesnensis sunt congregatae et redactae (viderunt) ab exordio esse laceratum, litteraeque et textus vetustate consumptus (ita) deleta sunt, ut vix legi possint, ad probationesque in futura tempora nullius momenti esse videantur, constituerunt unanimiter, ut ipsum librum per aliquem publicum notarium ad eum punctum, ad quem necessitas deposcat, innovandum, transsumendum et transscribendum, impensis eorum per procuratorem solvendis.

uposażenie wikaryuszów i altarzystów przy kościele św. Trójcy w Gnieźnie. Opis kościoła św. Wawrzyńca w Gnieźnie fol. 3 i dalsze, są oryginalnym, pierwotnym charakterem pisane i nie widać żadnych uzupełniań, chociaż z początku karty są podarte i tekst często nieczytelny, szczególniej w archidyakonacie gnieźnieńskim.

Na początku wieku XVII, czyli 24 października r. 1608 ustanawia kapituła całkowite przepisanie archidyakonatów gnieźnieńskiego, uniejowskiego, kurzelowskiego, gdyż częste do księgi zaglądania i kwerendy oryginalną księgę coraz bardziej niszczyły. Odpis miał nastąpić jak najprędzej staraniem Wincentego de Seve archidyakona i Tomasza Josycyusza, kanonika gnieźnieńskiego 1). A gdy praca postąpiła, wyznaczeni zostali komisarze r. 1617 t. j. Wojciech Wysocki, Stanisław Groth dr. obojga praw i Piotr Odorowiusz, celem porównania odpisu z dawną księgą Łaskiego. Przedsięwzięcie przypadło na czasy arcybiskupa Baranowskiego 2), nie zostało jednak za jego życia (1608—1615) ukończone. Z uchwały z roku 1617 dwa ważne wnioski da się wyciągnąć:

- 1. Księga oryginalna Łaskiego jeszcze podówczas istniała, (qui in archivo capituli asservatur).
- 2. Kopia trzech archidyakonatów r. 1608 nakazana, dopiero teraz t. j. 1617 tak postąpiła, że osobna komisya zajmowała się kolacyonowaniem.

Znamy kopią przechowywaną w archiwum konsystorskiem w Gnieźnie. Na kopii tej pod tytułem wyrażono, że kopia pisana była przez Marcina Kociorowskiego, staraniem Piotra Grochowickiego³) podług starego oryginału (ex antiquo originali), nakładem kapituły metropolitalnej gnieźnieńskiej⁴), z dodatkiem r. 1646.

Trudno przyjąć, żeby kapituła dwie kopie kazała sporządzić r. 1617 i r. 1646. Przeciw temu przemawiają i znaczne koszta i to, że jedną kopią cel oszczędzenia księgi oryginalnej był osięgnięty, a co najważniejsza, że archiwum nie znało i nie zna innej kopii księgi Łaskiego, jak tę, która się znajdowała w dawniejszym konsystorzu arcybiskupim z daru kapituły. W kopii widzimy jedno pismo w całej księdze, z wyjątkiem opisu kościołów: Żuń, Gołańcza, Chojna, Jaktorowo, Smogulec, Panigrodz, Kcynia. Rzecz niedocieczona, dla czego ani Seve ani Josycyusz odpisu nie wygotowali. Na tytule odpisu zaszczyt ten przypisany Grochowickiemu archidyakonowi, którego pomocnikiem był Marcin Kociorowski. Komisya roku 1617 wyznaczona do porównywania z oryginałem spełniła swoje zadanie, bo na kopii co

¹⁾ Acta cap. a. 1608, 147. "Radi domini librum Beneficiorum trium archidiaconatuum Gassa. Unicov. Curselov., qui in archivo eclesiae istius asservatur, vetustate et usu quotidiano dilaceratum advertentes, eumque quam primum fieri potest sumptibus Venerabilis capituli ecclesiae istius vigore praesentis capituli, describendum decreverunt, idque negotium curae et industriae Reverendiasimorum Vincentii de Seve archidiaconi et Thomae Jossicii U. J. Dr. canonici Gnesnensis eodem vigore commiserunt, praesentibusque committunt." 2) Acta Cap. a. 1617 X, 467 b. "Ad concordandum fideliterque collationandum Librum Beneficiorum, tempore archiepiscopatus p. m. Illustrissimi domini Alberti Baranowski, archiepiscopi Gnesnensis descriptum cum libro eodem antiquo beneficiorum, qui in archivo capituli asservatur... qui reverendi domini deputati ad collationem eandem libri descripti cum antiquo facere tenebuntur et erunt adstricti." 3) Grochowicki został archidyakonem r. 1611 (Acta cap. X, 218), umart zaś r. 1631 (Acta cap. XI, 254). 4) Liber etc, per olim Rev. Martinum Kociorowski cura perillustris et rev. domini Petri Grochowicki, archidiaconi Gnesnensis S. R. M. ex antiquo originali descriptus sumptu V. capituli almae ecclesiae metropolitanae Gnesnensis a. D. 1646,

kilka kart na boku jest dopisek ausc. (auscultatum), czyli do tego punktu wysłuchano głośnego czytania oryginału z odniesieniem się do kopii. Szkoda wielka, że nie dopisywali komisarze daty. Byłoby to najlepszym dowodem, w jakim czasie porównywanie przyszło do skutku. Rok 1646, wypisany w tytule kopii umieszczony obok archidyakonatu Grochowickiego, okazuje się błędny, bo Grochowicki umarł roku 1631 (Acta cap. X, 254).

Albo więc rok 1646 przez pomytkę napisany jest zamiast 1616, albo rok (a. D. 1646) dopiero odrębnie później dopisano, kiedy się kolacyowanie skończyło, czyli po śmierci Grochowickiego. Pierwsze przypuszczenie ma więcej prawdopododobieństwa za sobą. Stawiając się bowiem w drugiem przypuszczeniu, należy przyjąć, że odpis był "za archidyakonatu Grochowickiego" spełniony, a więc najpóźniej roku 1631; na kolacyonowanie zaś pozostałoby czasu lat piętnaście, co trochę jest za wiele.

Rok 1616, jako rok ukończenia kopii, stoi w zupełnej harmonii z dekretami kapituły, bo w rok potem (1617) wyznaczeni są komisarze do kolacyonowania z oryginałem, a nadto r. 1616 uchyla bezpodstawny domysł, że dwie kopie kapituła swoim nakładem sporządziła. Kopia jest dosyć niedbała, zmieniła pisownią ogólnie, zaprowadziła dyftongi, nie wolna od opuszczeń i przestawiań, jednakże z oryginałem się zgadza w rzeczach esencyonalnych.

Z umysłu tak szczegółowo nad sprawą kopiowania Libri się rozszerzyłem, ponieważ kopiowanie dowodzi *istnienia* pierwotnej księgi w archiwum gnieźnieńskiem. Skoro przyjmiemy rok 1646 jako rok ukończenia porównywań, natenczas istnienie Libri Łaskiego w czasie ogłoszenia konstytucyi roku 1635 samo z siebie wynika.

Przechylając się do roku 1616, jako do roku ukończenia odpisu, a do r. 1617, jako do roku porównywania, będziemy mieli dowód co najmniej, że w roku 1617 istniała oryginalna księga Łaskiego w archiwum. Powyższe przedstawienie okazało księgę Łaskiego w ciągłej łączności z dziejami kapituły, a nadto wskazawszy na dokonaną kopią autentyczną, daje nam do rąk środek skontrolowania, czy księga, dziś pokazywana jako Liber Beneficiorum Łaskiego, istotnie nią była przed i w czasie konstytucyi Władysława IV.

Stwierdza się, że księga dziś w archiwum pokazywana, a owa przed rokiem 1635 strzeżona, jest ta sama.

Na nic się nie zda dowodzenie, że przed r. 1635 erekcyonalna księga w archiwum była, jeźli nie zdołamy przekonać, iż ta sama księga dziś istnieje. Zaczepiający bowiem powagę prawną księgi mają na pogotowiu Szwedów, którzy "niechybnie" księgę zabrali lub zniszczyli. Charakter pisma u nich nie stanowi nic, bo ileż fałszerstw paleograficznych się już wydało?

Dalej na paleograficzne dowody z księgi samej i pisowni wywiedzione, podnoszą, że dzisiejsza księga, pokazywana jako Liber Łaskiego nie jest oryginatem, ale prawdopodobnie kopią "a kto wie czy wierzytelną". Oryginał już roku 1578 i 1608 (Acta cap.) tak mocno był nadwątlony, iż przed 300 laty musiano dla ocalenia całości kopiować, ztąd wnoszą, że do dziś szczątku po niej nie ma.

Fakt istnienia księgi oryginalnej obali wszelkie domysły o Szwedach i o prawdopodobnem zniszczeniu, albowiem contra factum non valet argumentum. Mogli Szwedzi zabrać a nie zabrali. — mogla się zniszczyć, ale istnieje. Twierdzenie nasze opieramy na następujących argumentach, pomijając inne z dziedziny paleografii.

Najprzód wiemy, jaki był układ Libri Erectionum Łaskiego r. 1603. a ten zgadza się zupełnie z księgą dzisiejszą.

W roku 1608 opisał archidyakon de Seve kościoły w całym gnieżnieńskim archidyakonacie. Przy końcu grubej swej księgi dołączył rozdział z napisem: Proventus ecclesiarum. De Seve przy każdym kościele odnosi się do Liber beneficiorum i zapisuje nawet, na jakiej karcie erekcya kościoła jest wymieniona. Podawanie foliów z księgi Łaskiego jest o tyle dla nas ważne, że możemy się przekonać, iż księga, którą miał de Seve pod ręką, była rzeczywiście dzisiejszą księgą. Zgodność tu stronnic i uposażeń wymienionych zupełna. Skoro zaś za czasów Sevego jeszcze żadna nie istniała kopia Libri, skoro Seve mógł znać i znał tylko oryginał i to taki, jak dziś jest — upada przeto przypuszczenie o rzekomej dziś tylko istniejącej, kopii. Kilka przywiodę przykładów.

De Seve np. pisze f. 352 swojej – W dzisiejszej księdze Łaskiego: księgi:

Ecclesia parochialis SS. Trinitatis in civitate Gnesnensi habet erectionem proventuum annotatam et descriptam in Libro Erectionum.

tionum. f. 1. Zgadza się fol. 1.

Ecclesia S. Laurentii "habet erectionem proventuum annotatam et descriptam in Libro Beneficio-

et descripta	m	in	Li	bro	B	ene	ficio-			
rum						f.	3.	:	Zgadza się fol.	3.
Żydowo .						ſ.	18.		dto.	18.
Łubowo .						f.	19.	1	dto.	19.
Budzysław						f.	72.	•	dto.	72.
Graboszewo						f.	124.		dto.	124.
Staw						f.	127.		dto.	127.
Mielżyno .						f	129.	1'	dto.	129.
Odrowąż .						£.	129.	!	dto.	129.

Ta próba z początku, ze środka i z końca archidyakonatu gnieżnieńskiego, pokazuje zupelną zgodność paginacyi pierwotnej 1) w dawniejszej i dzisiejszej księdze.

Powtóre notaryusz publiczny dwa lata po Sevem, czyli r. 1610, zaświadczył z urzędu, że dziś istniejąca księga jest oryginalną.

Na samym końcu kodeksu gnieżnieńskiego spostrzedz można dopisek, w którym notaryusz publiczny Łukasz Gajetiusz nazywa księgę, do dziś przechowaną, księgą

¹⁾ Jest jeszcze druga paginacya dokonana roku 1610 przez Gajetiusza, notaryusza publicznego Do tej się oczywiście de Sere r. 1608 nie stosował, ale do starej, która była błyduą.

erekcyi, a nie kopią, poświadcza z urzędu, ile kart obejmuje księga. Dopisek ten nie był z oryginalnej księgi tutaj wlepiony, ponieważ ilość foliów 256 zgadza się rzeczywiście z foliami księgi gnieźnieńskiej!). Paginacya Gajetiusza w dwóch miejscach sprostowała błędną pierwotną paginacyą. Urzędowe poświadczenie, na księdze do obecnej chwili zachowane, ma wartość nie tylko spółczesną, ale i na czasy późniejsze. Niezamącona niczem paginacya Gajetiusza²) trwa jeszcze i dowodzi, że ta sama księga erekcyjna Łaskiego nie uległa fałszerstwom, wydzieraniom ani zmianom. Miejsce zatem, w którem przechowywano pierwotną księgę, czyli archiwum gnieźnieńskie kapitulne, przyczyniło się niepospolicie do przekonania nas o powadze prawnej Libri Beneficiorum.

Zewnętrzne zatwierdzenie Libri przez władzę prawodawczą w Polsce podnosi znaczenie księgi.

Na sejmie bowiem r. 1635 wydał król Władysław IV konstytucyą, mocą której przyznaje księgom beneficyów prawną siłę dowodu w sprawie "dziesięcin poświątnych." Słowa konstytucyi są:

Libris beneficiorum dowodzić na dobra szlacheckie nie będą duchowni krom poświątnych dziesięcin 3).

Ustęp ten znaczy:

księgi beneficyów nie dowodzą w żadnych innych rzeczach przeciw posiadłościom szlacheckim, chyba że idzie o dziesięcinę poświątną, wtedy Libri beneficiorum dowodzą. W owym zastrzeżeniu "krom poświętnych dziesięcin przyznaje konstytucya przedmiot, w którego obrębie księga beneficyów rozstrzyga. W warszawskiem wydaniu woluminów XX Pijarów stał między poświątnych a dziesięcin łącznik "y," tak że dowód z Libri wyciągnięty służyłby w dwóch sprawach, funduszu (dos), poświątnej ziemi i dziesięcin. Trębickiego wydanie opuściło owo i. Czacki (l. c. I, 342) poświadcza, że bez "i" jest w orginale: "tak jest napisano w oryginale któren widziałem, równie tak jest w dawnej i spółczesnej edycyi."

Gdyby przed r. 1635 była oryginalna księga Łaskiego zaginęła i w chwili ogłoszenia konstytucyi kościół gnieźnieński nie posiadał Librum Beneficiorum, wtedy ustają wszelkie spory. Naodwrót konstytucya nicby nie pomogła gdyby, księga oryginalna po r. 1635 zaginęła i nie zachowała się aż do naszych czasów.

Pokazaliśmy, jak bardzo ją strzeżono i ceniono w wieku XVI, XVII, nadto że oryginał nie tylko był w archiwum r. 1635, ale znajduje się do dnia dzisiejszego bez wszelkich zmian i podrabiań.

¹) Lucas Gaetius Actorum Ven. Capituli almae ecclesiae metropolitanae Gnesnensis notsrius publicus. Extant in libro erectionum praesenti folia numero 256 a. 1610 die 23 Octobri. ²) Łukasz Gajetiusz był w owym czasie rzeczywiście notaryuszem kapituły. W wizycie do Sove pisanej r. 1608 f. 19 b czytamy: "Sextus vicarius (collegiatae S. Georgii). Lucas Gajetius poenitentiarius Gnesnensis et notarius venerabilis capituli Gnesnensis." Gajetiusz należał także do psałterzystów katedralnych i został nim zamianowany dokumentem wydanym r. 1600 dnia 19 stycznia przez Wojciecha Łubińskiego kan. i prokuratora kapituły; Penitencyarzem zaś był od od roku 1602 dnia 18 czerwca, jak dowodzi dokument Adama notaryusza, wzmiankowany w wizycie do Sove f. 15. ³) Vol. leg. III a. 1635 f. 859,

Za czasów Królestwa polskiego stosowały się są sądy referendarskie, asesorskie, sejmy relacyjne do treści księgi Łaskiego i zawsze moc dokumentu publicznego jej przyznawały, oczywiście w skutek konstytucyi z roku 1635. Przed wydaniem konstytucyi Władysława IV mówi o doniosłości ksiąg Beneficyalnych sławny z wielu dzieł uczonych mąż Andrzej Lipski. Wydał on dzieło roku 1626 w Poznaniu p. n. Quaestionum publicarum decas. Świadectwo jego nie małej jest wagi, gdyż był kanclerzem wielko-koronnym. Blisko będąc króla mógł wiedzieć i wiedział jaką powagę zwyczaj i prawo publiczne nadawało księgom Beneficyów. Rozprawiając w zmiankowanem dziele o różnych punktach prawa publicznego w Polsce w ustępie de decimis!) miał sposobność objawić swe zdanie o znaczeniu Libri Beneficiorum.

Oto dosłowny wyjatek nas zajmujący:

In omnibus cathedralibus ecclesiis codices vetustissimi iique omni exceptione maiores reperiuntur, qui vulgo *Libri Beneficiorum* appellari solent, in quibus omnium et singularum praebendarum, canonicatuum, parochialium et aliorum beneficiorum, dotes atque redditus tam in decimis quam in censibus seu praediis, villis provenientes, egregio ordine *optimaque et indubitata fide* connotati reperiuntur.

Po podziale Polski jeszcze księga Łaskiego zachowała swe znaczenie. Poświadcza to list naczelnika księcia Zajączka wystosowany do naczelnego prezesa W. X. Poznańskiego dnia 23 marca 1821, w którym jest zwrot o sile dowodzącej księgi ²).

W Królestwie polskiem więc po podziale uważano Liber za księgę erekcyjną. Do najnowszych czasów w sporach o dziesięciny prokuratorye w Królestwie polskiem wzywały konsystorz gnieźnieński o wierzytelne kopie opisanych kościołów w dawnym archidyakonacie kaliskim. Do Królestwa z dawnej archidyecczyi odpadły archidyakonaty łęczycki, łowicki, wieluński, uniejowski i część kaliskiego i kurzelowski, dziś do sandomirskiej dyecczyi wcielony.

Prusy zajęły z dawnej archidyceczyi gnieźnieńskiej archidyakonat gnieźnieński, najobszerniejszy ze wszystkich, część większą kaliskiego i archidyakonat kamieński. Jedynie ostatni, zdaje się, nie był za Łaskiego opisany, do innych z upływem czasu musiały sądy swoje zakreślić stanowisko. Ponieważ za Prus południowych w tych częściach archidyceczyi ogłoszone pruskie nie znosiło praw polskich, przeto znaczenie Libri na prawie polskiem ufundowane nie mogło się zachwiać. Wyroki też sądowe pruskie wypadły z początku tego wieku na korzyść Łaskiego. Na zapytanie regencyi bydgoskiej r. 1822, czy sądy pruskie w wyrokach swych uznawały Liber Beneficiorum za dokument dowodny, przesłał oficyał ówczesny ks. kanonik Siemieński pięć korzystnych wyroków z pomiędzy wielu. Między niemi znajdował się:

- 1. Wyrok regencyi poznańskiej z r. 1800, tudzież sądu odzewnego z r. 1802 w sprawie spornej o dziesięciny między proboszczem św. Wawrzyńca w Gnieźnie, a dziedzicem Gurowa.
- 2. Wyrok tej samej treści regencyi poznańskiej z r. 1799 i odzewny z r. 1801 między tymże proboszczem, a mieszczanami Kłecka o płacę 40 flor.
- 3. Wyrok wydany w Gnieźnie r. 1820 dnia 15 maja w sprawie między proboszczem Szczepanowiczem, a kuratorem dóbr Krzekotowo o dziesięcinę.

^{1) § 17} g. 1 p. 22. 2) "ont dans le Royaume de Pologne une force de preuve égale à celles des erections des églises." zob. nizej str. XXIII.

4. Wyrok z r. 1795 o meszne sporne między proboszczem, a obywatelami z Kiszkowa. (Arch. konsyst. r. 1822 d. 8 listop.)

Dopiero r. 1828 znalazł się przy sądzie gnieźnieńskim prawnik, niestety Polak S., który pierwszy powstał przeciw autentyczności i znaczeniu księgi Łaskiego. Spór wszczął się między dominium Ułanowo, a kościołami Kłecko i Sokolniki o dziesięcinę. S. broniąc klientów niesłychanie śmiało podkopał powagę wiekowej Łaskiego księgi. Jego argumenta zręczne może, ale nie gruntowne, olśniły blichtrem sędziów niemieckich, nieznających dziejów i prawa polskiego i wywołały wyrok niekorzystny, w najwyższym sądzie apelacyjnym.

Inteligentniejsi sędziowie pruscy, pisma prawu szczegółowo poświęcone, pomimo tego wyroku, za powagą księgi Łaskiego przemawiali jeszcze roku 1839. Do bezstronnych sędziów, a z przeszłością prawa polskiego obznajmionych, zaliczyć wypada Jackla, dyrektora sądu powiatowego w Gnieźnie, a obecnie radzcę pozasłużbowego w Głogowie. Do pism mało u nas znanych, które w obronie Libri Beneficiorum stanęly, należy znakomita: Juristische Wochenschrift für die Preusischen Staaten. Mit Genehmigung Ihrer Exellenzien des Herrn Justizministers Nr. 15 und 16 den 23 Februar 1839 1).

Obrona Libri przez pruskich prawników. Skoro wyroki trybunału są tylko dyrektywą dla sędziego w niższych instancyach, a nie zobowięzującem prawem, przytoczona poniżej obrona Libri przez pruskich prawników przyczynić się może do zrehabilitowania jej autentyczności. Obrona znajdująca się w Juristische Wochenschrift r. 1839 zdolna jest przekonać każdego sędziego, jak dalece wyrok obalający autentyczność księgi, jest nieuzasadniony. Z radością odczytaliśmy owe wywody, a tem są dla nas cenniejsze, że przez obcych napisane. Rozprawę rzeczoną napisał redaktor podług przesłanej sobie korrelacyi, jak w uwadze nadmienia. Materyały zaś najniewątpliwiej posłał mu ówczesny dyrektor Jackel. Przytoczenie dosłowne najważniejszych ustępów tej rozprawy uważam za korzystne dla tego, że w szerszych kołach ściśle jurystyczne pojęcie rozpowszechni. Na wstępie powiedziano, że sądy niższe apelacyjne długi czas Łaskiego księgę uważały za erekcyonalną, dopiero gdy w ostatnich czasach (tj. 1828) powstały wątpliwości, a nawet drugi senat najwyższego sądu apelacyjnego pierwotne swe korzystne zdanie zmienił, redaktor za stosowną rzecz uznał podać powody, które skłaniały sądy do wyrokowania za autentycznością.

Napis jest następujący:

Geistlicher Zehnt - Liber Beneficiorum.

1. Wird das Recht zur Erhebung geistlicher Zehnten in Grossherzogthum Posen durch die sogenannten Libri Beneficiorum der Kirchen erwiesen? 2)

Die in der Ueberschrift aufgestellten Fragen sind für die Provinz Posen von erheblicher Wichtigkeit. Veranlassung zu ihrer gegenwärtigen Prüfung

¹) Fünfter Jahrgang. Berlin. Jonas Buchandlung 1839. ²) Constitution Wladislaw's vom Jahre 1635. Declaration dds Edikts vom 28 März 1794 wegen der in Südpreussen geltenden Gesetze und Rechte vom 30 April 1797 § 10 (Rabe, Samml. Bd. S. 110) (Laube, Ges. Sammlung des vormaligen Herzogthums Warschau Bd. II, S. 53). Patent wegen Einführug der Preuss. Gesetze in das Grossherzogthum Posen, vom 9 Nov. 1816. § 2 (Ges. Samml. S. 225).

giebt eine Rechtsfall, in welchem eine zur erzbischöflichen Dioecese Gnesen gehörige Kirche von den Vorwerksländereien eines adlichen Guts den Naturalzehnten verlangt hatte. Die Klage wurde auf einen Extrakt aus dem Liber Beneficiorum de Lasco vom Jahre 1521 gegründet.

Der verklagte Gutsbesitzer bestritt die Beweiskraft dieser Urkunde.

So viel nun

1. die Frage betrifft:

ob das Recht zur Erhebung geistlicher Zehnten im Grossherzogthum

Posen durch die Libri Beneficiorum erwiesen wird,

so hat das vormalige Landgericht in Gnesen den Inhalt des Liber Beneficiorum des Erzbischofs de Lasco vom Jahre 1521, von welchen schon in vielen Processen die Rede gewesen, seit einer Reihe von 10 Jahren stets für beweisend erachtet und das Buch desshalb den Entscheidungen der Zehntstreitigkeit zu Grunde gelegt. Diese Entscheidungen waren auch in den folgenden Instanzen in der Regel bestätigt worden. Namentlich hatte der 2te Senat des Königl. Ober-Appellationsgerichts zu Posen dem gedachten Buche ebenfalls Beweiskraft beigelegt und daher, wenn etwa in zweiter Instanz eine abändernde Entscheidung erfolgt war, in dritter Instanz die Erkenntnisse des vormaligen Landgerichts in der Regel wiederhergestellt.

Następuje obszerny opis księgi samej pod względem zewnętrznym. Dowiadujemy się z tego, że sąd gnieźnieński osobnego wydelegował deputowanego, celem obejrzenia i gruntownego opisania księgi. Opis zgadza się w głównych rzeczach z naszym opisem (wyżej), ale tylko się zajmuje trzema archidyakonatami t. j. tą księgą, w której pomieszczone kościoły archidyakonatów: gnieźnieńskiego, uniejowskiego, kurzelowskiego. Dalej pisze:

> Das vormalige Landgericht in Gnesen hat nun bei Entscheidung der Zehntprocesse dem Liber Beneficiorum den Werth einer authentischen und vollständigen Beweis begründenden Urkunde vorzüglich um desswillen beigelegt, weil

1. der Ort seiner Aufbewahrung für die Echtheit desselben spreche und

2. eine Constitution vom Jahre 1635 unter König Wladislaw IV (Trebicki, Sammlung poln. Gesetze beim Wort: Dziesięcina Nr. 14 Thl. I. Seite 219) in den Worten:

Liber Beneficiorum dowodzić na Dobra Szlacheckie nie będą Du-

chowni, krom samych poświątnych Dziesięcin (Vol. III, 859)

ausdrüklich verordnen, dass die Libri Beneficiorum mit Ausnahme der Poświętnych Dziesięcin gegen adlige nichts beweisen sollen; aus der in diesem Gesetze enthaltenen Ausnahme aber gefolgert werden müsse, dass den Libris Beneficiorum in Zehntsachen, Beweiskraft beizulegen sei.

Tu przytacza sarzuty czynione księdze Łaskiego, na które dosadnie w dalszym ciągu opowiada:

Zur Unterstützung der Meinung, dass der Liber Beneficiorum den Guts-besitzern gegenüber nicht beweise, wird dagegen angeführt:

1. dass derselbe von Niemand unterschrieben sei, auch nicht konstire, worauf sich die darin enthaltenen Nachrichten gründen und ob bei deren Sammlung die betheiligten Gutsbesitzer zugezogen worden 1).

¹⁾ Na ten zarzut niema w niemieckiej rozprawie odpowiedzi. Ks. Siemieński dobrze zbił objekcyą eo do podpisu (Warta 1874 Nr. 3), słusznie przytaczając Statut jako przykład, pod którym nie ma ani królewskiego ani Łaskiego podpisu, a jednak zobowięzywał. Jako interesowani właścieciele pod prsysiegą brali udział w spisywaniu Libri Beneficiorum, wyżej się okazało str. IX.

2. dass die Constitution vom Jahre 1635 den Libris Beneficiorum rücksichtlich der Zehnten nicht unbedingt Beweiskraft beilege, sondern man erst durch die Schlussfolge dahin gelange, dies anzunehmen; übrigens aber auch der Nachweis fehle, dass das in dem Archiv des Domkapitels zu Gnesen befindliche Beneficienbuch zu den in der Constitution erwähnten Libris Beneficiorum gehöre, weil sich die Constitution selbst nich darüber auslasse, was sie unter den Libris Beneficiorum verstehe und es nicht geglückt sei, in der Polnischen Gesetzgebung sonst eine Nachricht hierüber aufzufinden. Einige suchen sogar auszufüren dass

3. der wahre Liber Beneficiorum nach der Auskunft, welche Ostrowski, Civilrecht der Polen (S. 303) hierüber giebt, nicht in Gnesen, sondern in Krakau²) sich befinde, auch die Constitution vom Jahre 1635 nicht allen Zehnten, sondern bloss solchen Zehnten das Wort rede, welche von ursprünglich geistlichen Gütern entrichtet wurden, indem der Ausdruck: "Poświątna dziesięcina" soviel bedeutet als eine Decima de fun-

dis ecclesiae dotatis.

W końcu podług przeciwników księga Łaskiego nie nosi na sobie znamion dokumentu publicznego, ani prywatnego w myśl §§ 127 ff. 133 Tyt. 10 cz. I Allg. Gerichtsordn.

Obrońcy księgi zaś nie chcieli, aby ją oceniano podług nowej ordynacyi sądowej, ale podług konstytucyi z r. 1635, a podług niej jest erekcyonalną w sprawie dziesięcin. Autor tedy rozprawy trzy ważne stawia sobie pytanie i rozwięzuje je znakomicie. Oto dosłownie:

Es fragt sich hiernach:

1, ob die Constitution vom 1635 bei Beurtheilung der Beweisfähigkeit der Beneficienbücher jetzt noch Anwendung findet:
2. ob und wie weit hiernach den Libris Beneficiorum Beweiskraft beigelegt

werden kann, und was diese sind und endlich,

3. ob das in dem Archive des Domkapitels zu Gnesen befindliche Beneficienbuch zu den in der angeführten Constitution erwähnten Libris Beneficiorum gehört?

Na pytanie pierwsze prawami pruskiemi dowodzi, że w części do Prus odpadłej prawo polskie zachowało swą moc pod względem dziesięcin i danin kościelnych.

> In dem § 10 der Deklaration des Edikts vom 28 März 1794 wegen der in Südpreussen geltenden Gesetze und Rechte vom 30 April 1797 (Rabe, Bd. IV. S. 110) ist rücksichtlich der geistlichen Zinsen und Zehnten ausdrücklich festgesetzt worden, dass in Ansehung dieser Materie die bisherigen Polnischen Gesetze vor der Hand zur Anwendung kommen sollen.

Die spätere Gesetzgebung hat in dieser Hinsicht nichts geändert.

Bei Einführung des Code Napoléon in das Herzogthum Warschau (cfr. Transitorisches Ges. vom 10 October 1809); (Laube, Ges-Samml. Bd. II, 52) sind zwar alle älterem Gesetze aufgehoben und hierbei ist es auch bei Wiedereinführung der Preussischen Gesetze in das Gross-

¹⁾ W Krakowie tylko Liber Beneficiorum Długosza się znajdował, Liber Łaskiego stale w archiwam gnieźnieńskiem pozostawał. Ostrowski, nie na stronie 303 ale I, 282 o Liber Benef. mówi. W tem miejscu zaś bynajmniej nie twierdzi, że tylko w Krakowie jest prawdziwy Liber, owszem podług maznieu charakterystycznych Libri tamże podanych, większą ma wagę gnieźnieńska księga niż krakowska. Brzmienie konstytucyi in plurali "Libris Beneficiorum dowodzić i t. d." wskazuje, że się odnosi nie do jednej, ale do znanych w Polsce ksiąg beneficyalnych i retaxacyjnych.

herzogthum Posen ausdrücklich belassen worden § 2 des Patents vom 6 November 1816 (Ges-Samml. 225).

Mann kann aber nicht annehmen, dass diese Aufhebung auch diejenigen Gesetze und Verordnungen umfasst, welche auf der Verfassung beruhen und Verhältnisse betreffen, die in dem Code Napoléon mit gänzlichen Stillschweigen übergangen werden. Zu diesen letzteren gohören namentlich die Lehren von den Zehnten, vom Patronatrechte, von dem Verhältuisse der Gutherrn zu den Gutseinsassen u. s. w., aller dieser Materien geschieht in dem Code Napoléon mit keiner Silbe Erwähnung. Es muss deshalb nach den Regeln der Billigkeit und nach den §§ 4 und 5 des oben allegirten transitorischen Gesetzes vom Jahre 1809 angenommen werden, das der Code Napoléon rücksichtlich dieser Verhältnisse, welche überdies mehr dem öffentlichen als dem Privatrecht angehören, die bisherige Verfassung und Gesetzgebung in Kraft gelassen habe.

Die erste Frage ist hiermit dahin zu beantworten, dass die Constitution vom Jahre 1635 in Zehntsachen allerdings noch anzuwenden sei.

Mamy przeto ważne orzeczenie, że pomimo ogłoszonych praw pruskich i chwilowego panowania kodeksu Napoleońskiego konstytucya Władysława IV z roku 1635 swą moc zachowała. Autor niemiecki z kolei przechodzi do drugiego równie ważnego pytania, czy w konstytucyi tej jest mowa, że w ogóle Libri Beneficiorum uważają się za dowód w sprawie dziesięcin?

I na to pytanie odpowiada twierdząco:

Anlangend die 2 Frage:

ob und wie weit nach der gedachten Constitution den Libris Beneficiorum rücksichtlich der Zehnten Beweiskraft beizulegen sei,

so ist zuvörderst zu bemerken, dass sich die Constitution selbst nicht darüber auslässt, was sie unter den Libris Beneficiorum versteht, und auch anderweit in der polnischen Gesetzgebung eine Nachricht hierüber aufzufinden nicht geglückt ist. Man muss daher zu anderen Hilfsmitteln seine Zuflucht nehmen.

Pojęcie Libri Beneficiorum wyciąga ze znanego, a wyżej przytoczonego, ustępu z dzieła Andrzeja Lipskiego. Całkiem zwycięzko byłby ten punkt uzasadnił, gdyby mu znana była przyczyna założenia księgi, tak jak dziś ją znamy. Autor już tem się tem zadowalnia, co Lipski przed ogłoszeniem konstytucyi powiedział o znaczeniu (p. wyżej str. XVI) Libri Beneficiorum w ogóle. Mówi bowiem:

Es genügt hier, dass in seinem wenige Jahre vor der Constitution vom Jahre 1635 edirten Werke die Antwort auf die Frage zu finden ist, was unter Libris Beneficiorum zu verstehen ist.

Dalej rozprawia o znaczeniu wyrazów: Poświątna dziesięcina.

In der gedachten Constitution heisst es:

Libris Beneficiorum dowodzić na Dobra Szlacheckie, nie będą Duchowni krom samych Poświątnych Dziesięcin.

Die Bedeutung der Worte: "Poświątna dziesięcina ist streitig.

Einige meinen, dass die obige Lesart unrichtig sei, und zwischen die Worte: Poświątnych und dziesięcin noch das Wörtchen y (und) gesetzt werden müsse. Da nun Poświątna so viel heisst als: fundus ecclesiae adjacens, oder fundus ecclesiae dotatus, so würden die oben angeführten Worte: krom Poświątnych y Dziesięcin (Vol. leg. I, pag. 578 und Vol. III, pag. 797) so viel bedeuten, als: mit Ausnahme der geistlichen Pfründe und Zehnten. Diese Ansicht scheint auch die richtige zu sein, weil das Wort Poświątnych mit einem grossen Anfangsbuchstaben geschrieben ist, was nach der Polnischen Ortogra-

phie nicht richtig¹) sein würde, wenn es ein blosses Adjektivum von Dziesiecina wäre. Ausserdem bezeugt *Thaddaeus Czacki*, einer der gelehrtesten Polnischen Juristen in seiner Dissertacya o Dziesiecinach, (Rozdział VII, pag. 49, not. 95) ausdrücklich, dass ihm in dem *Grodarchive* zu Krakau ein beglaubigtes Exemplar jener Constitution vorgelegt worden und er in diesem das Wörtchen "y" gefunden habe; mithin sein früheres, diesem entgegengesetztes Zeugniss wiederrufen müsse.

Andererseits wird nun zwar behauptet, dass die Worte: Poświątnych Dziesięcin, so viel bedeuten, als eine Decima de fundis ecclesiae dotatis. Allein diese Meinung lässt sich auch dann nicht rechtfertigen, wenn man das "y" zwischen beiden Worten wegdenkt, weil in der allegirten Gesetzstelle von adligen Gütern und einem gegen diese zu beweisenden Zehntrecht die Rede ist; die fundi ecclesiae dotati aber nicht adliche Güter genannt werden können.

Man darf daher bei Weglessung des "y" nur annehmen, dass die Constitution unter Poświątna Dziesięcina den geistlichen Zehnten, im Gegensatz von den Laienzehnten verstanden habe; vergl. Boehmer, Principia Juris Can. § 647.

Hieraus folgt, dass den Libris Beneficiorum in Zehntsachen auch gegen adliche Güter Glauben und Beweiskraft beizulegen und die oben zu 2 aufgestellte Frage bejahend zu beantworten ist.

Następnie odpowiada na 3 pytanie: Czy księga beneficyów gnieźnieńska należy do owych Libri Beneficiorum w konstytucyi wzmiankowanych. Odpowiedź wypada pomyślnie; wywód atoli poprzedza wstępem, który w obec najnowszych badań okaże się tu i owdzie niedokładny. Oto co pisze:

Es ist die Bemerkung voranzuschicken, das die Veranlassung zur Anfertigung dieses Buchs nicht mit Sicherheit bekannt ist²); es vielmehr bloss auf Traditionen beruht, dass dasselbe auf Anordnung des Erzbischofs de Lasko unter Sigismund I zu dem Zweck gefertigt worden, um die Einkünfte der Geistlichkeit behufs deren Besteuerung zu ermitteln und festzustellen. Die Richtigkeit dieser Thatsache mag dahingestellt bleiben, es kann hier bloss darauf ankommen, ob der in Rede stehende Liber Beneficiorum bereits vor der Constitution von 1635 existirt habe und desshalb darauf anzuwenden sei.

Dies dürfte aber nicht zu bezweifeln sein, weil Andreas Lipski in seinem oben allegirten, neun Jahre vor der Constitution edirten Werke ausdrücklich bezeugt, dass sich bei allen bischöflichen Kirchen Polens alte Bücher unter dem Namen Libri Beneficiorum befinden und dieses Zeugniss rücksichtlich der Gnesener Dioeces um so mehr Glauben verdient, als Lipski zugleich Domherr von Gnesen war und derselbe daher wohl wissen konnte, dass die Gnesener Dioeces ein ähnliches Buch als die Krakauer habe.

Ausserdem spricht für die Echtheit des Buchs nicht bloss der Ort seiner Aufbewahrung und der auf der letzten Seite desselben befindliche Vermerk des Lucas Gajetius vom Jahre 1610, sondern auch die Anzeige des Weihbischofs von Siemieński, dass dieser Gajetius nach der Auskunft, welche die Akten aus damaliger Zeit ergeben, bei dem Domkapitel angestellt war, und dass in den Jahren 1608 bis 1617 behufs Konservation des Orginals, eine mit diesem völlig übereinstimmende und noch gegenwärtig verhandene Abschrift von dem Liber Beneficiorum gefertigt worden sei.

¹) Ortografia dawniejsza dozwala pisania przymiotników wielką głoską. Ustęp nawet przytoczosy z konstytucyi tego dowodzi n. p. Dobra Szlacheckie. ²) Sądzę, że dziś już pewność mamy.

Es kann nicht vermuthet werden, das der Liber Beneficiorum in der späteren Zeit irgend eine Veränderung erlitten hat 1); sondern es ist anzunehmen, dass er die Form in welcher er jetzt vorgelegt wird schon vor 200 und 300 Jahren gehabt habe.

Nach allem diesem muss es daher bei dem von dem vormaligen Landgerichte zu Gnesen festgehaltenen Grundsatze verbleiben,

dass der in dem Archive des dortigen Domkapitels befindliche Liber Beneficiorum des Erzbischofs de Lasko eine authentische, gegen adliche Güter die Zehntpflichtigkeit beweisende Urkunde sei.

Wyborny wywód niemiecki o księdze zasługuje na uznanie. Lubo po r. 1828 kilka wyroków zapadło w sądach pruskich odmawiających autentyczności księdze Łaskiego, — pamiętajmy, że pomieniona rozprawa jeszcze r. 1839 tak energicznie jej broni w piśmie bardzo przez prawników poważanem. Główne zarzuty zamknął w swej rozprawie autor niemieckiego artykułu i podał na nie zwycięzką odpowiedź. Zaznajomienie się zatem z tą ważną rozprawą w orginalnym języku, mniemam, nie będzie bez korzyści dla jej dziejów, tem bardziej, że Juristische Wochenechrift z r. 1839 jest dziś rzadkością.

Rozproszenie rękopisu Łaskiego. Aż do początku wieku bieżącego znajdowała się cała księga Łaskiego w archiwum kapituły gnieźnieńskiej. Rękopis obejmował w tomie pierwszym opis archidyakonatów gnieźnieńskiego, uniejowskiego, kurzelowskiego, w tomie drugim były archidyakonat kaliski, wieluński, łęczycki, łowicki. Po roku 1818 myślały rządy zastosować dyecezye do granic politycznych. Książęta prymasi Krasicki i Raczyński dawniej pod obydwoma zaborami rządzili archidyecezyą, lubo arcybiskupstwo warszawskie nowo urządzone zajęło już było część archidyecezyi gnieźnieńskiej niemałą. Po rozdziałe dyecezyi, podział także dokumentów miał nastąpić. Tym końcem naczelny prezes W. X. Poznańskiego Zerboni di Sposetti wysłał dnia 3 stycznia 1820 pismo do kapituły gnieźnieńskiej następujące: Kiedy przedział tej części dyecezyi gnieźnieńskiej, która do Polski na zawsze odpadła, na zawsze zadecydowany został, wzywa naczelny prezes w skutek reklamacyi rządu polskiego, aby akta należycie odsobniwszy do wydania kwalifikujące się, kapituła wraz z wykazem w przeciągu 2 miesięcy nadesłać raczyła 2).

Prezesowi piśmiennie kapituła odpowiada (27 stycznia), że są "księgi, w których wpisane są akta interesujące część archidyccezyi w królestwie polskiem pozostałą, lecz gdy tam umieszczono zarazem akta należące do tutejszych kościołów... przeto bez krzywdy swego kościoła, pozostałej tu części archidyccezyi wydać ksiąg kapituła nie może."

Tą wymijającą odpowiedzią niezadowolniony naczelny prezes zapytuje (29 lutego), czy księgi tak ułożone, iż mające się wydać papiery(?) bez nadwerężenia wyprute być mogą, lub czyli czynności tak są połączone, że to rozłączenie staje się niepodobne. W pierwszym razie wyprucie nastąpić musi, powiada prezes, gdyż wedle obowiązku traktatem przyjętego, akta właściwe rządowi polskiemu wydać musimy, w ostatnim razie musianoby przystąpić do nader mozolnego przepisywania.

Paginacya Gajetiussa do driá zachowana dowodzi, że zmianie esencyonalnej Liber nie ulegt.
 Archiwum kapituly Akta w sprawie wydanie dokumentów r. 1820—21.

Dnia 20 marca w wykazie "aktów do wyprucia się kwalifikujących" umieściła kapituła: "Ex Libro Erectionum, Erekcye kościołów archidyakonatu łowickiego, łęczyckiego cum territorio Wielunensi."

Książe Zajączek z Warszawy (23 marca) w osobnej nocie!) domaga się wydania Łaskiego, a naczelny prezes poznański zapytuje, w jaki sposób żądana "wizyta Łaskiego" wydana być może.

Ks. Siemieński (d. 16 kwietnia) odpowiada: Co do żądanego wydania księgi beneficiorum Łaskiego, majacego moc dowodu erekcyjnego, takowa ksiega zawsze w archiwum kapituły zachowana, i kapituła o to rekwirowana wypruje i wydanie zaleci. Rzeczywiście na sesyi (obecni byli Siemieński, Komorowski, Loga, Kołdowski, Cedrowicz, Trzebiałkowski) dnia 18 kwietnia uchwala wydanie i o tem zawiadamia naczelnego prezesa w słowach: "Gdy teraz JW. naczelny preses żąda jeszcze, ażeby dokumenta erekcyonalne Jana Łaskiego arcybiskupa gnieźn. z ksiąg wyprute zostały, kapituła, doniosłszy już o takowych już dnia 20 marca 1820, oświadcza gotowość ich wydania, skoro Jks. Brodzki na ten koniec do Gniezna przybędzie." Jednakże już 2 maja z bióra prezydyalnego nadchodzi nakaz wstrzymania się z wydaniem Łaskiego, dopóki kapituła dalszych w tej mierze nie odbierze rozporządzeń i dopóki wpierw nie wyjaśni, czy w ogóle ta księga do wydania się kwalifikuje. Przecież kapituła, są słowa znów odpowiedzi (z 23 maja), nie pospieszyła się z wydaniem Libri Łaskiego — niewłaściwie wizuta nazwanej, tem mniej mogłaby wydać akta, które w mniejszej części kościoły polskie, a we większej tutejsze obchodzą, i te stosownie do woli JW. naczelnego prezesa zatrzyma. Prezes rejencyjny Colomb pochwala zachowanie się kapituły w słowach (6 czerwca): Co do powodów wytknietych przeciw extradycyi wizyt Jana de Lasco komisarzowi polskiemu ks. Brodzkiemu nic nadmienić się nie da i dla tego postępowanie kapituły sie zatwierdza.

Ks. Brodzki dwukrotnie przyjeżdżał i zabierał akta różne z Gniezna. Gdy po raz trzeci się przedstawił, aby wreszcie i Liber Beneficiorum zabrać, nie wskórał nic, albowiem Siemieński sufragan i administrator wzbraniał się wydać, aż konsystorz włocławski nie spełni także swoich zobowiązań. Zdaje się, że te żądane dokumenta z Włocławka nadesłano, bo znajdujemy w aktach kwit z dnia 7 października 1822, podług którego na dniu tym księga Łaskiego dostała się w ręce X. Brodzkiego.

Oto wykaz: I Erectiones ecclesiarum Archidiac. Lovicensis.

dto. dto. dto. Lanciciensis.

dto. dto. Terras Wielunensis.

II Visitationes a. 1766 decanatus Koninensis.

dto. dto. dto. Sampolnensis.

¹⁾ M. le Président! Ayant été instruit par le ministre des cultes etc., que le Consistoire de Gnesen a refusé à l'abbé Brodzki, délégué pour récevoir les actes ecclésiastiques, l'extradition des pièces concernant les visites de l'archevêque Jean de Lasco, les quelles ont dans le Royaume de Pologne une forte de preuve égale à celles des érections des églises, qu'il a motivé son refus sur la raison, que le gouvernement ne l'apoint autorisé à cette extradition, — considérant que celles des pièces susmentionnées, qui regardent le Royaume peuvent commodément être separées des autres; je l'honneur de prier qu'alles soient delivrées au dit abbé Brodzki. Varsovie 23 mars 1821.

III Visitationes a. 1781 decan. Stawissynensis. dto. dto. Stawensis.

Podług powyższego wykazu specyfikowane dokumenta odebrałem; niniejszem zaświadczam

w Gnieźnie, 7 października 1822

podp. X. Brodzki Prob. Ciąż. kom. delegowany mpp.

Ks. Brodzki miał upoważnienie do odebrania dokumentów dla dyecezyi warszawskiej i kujawsko-kaliskiej, a ponieważ wydana część Libri dotyczyła kościołów przydzielonych dyecezyi kujawsko-kaliskiej, przeto zawiózł ją do Kalisza, gdzie dotychczas się przechowuje w archiwum. Archidyakonatu kaliskiego nie wydano, bo większa część kościołów opisanych pozostała z tego archidyakonatu przy dawnej swej metropolii.

Ważność księgi pod względem historycznym. Ozdobą księgi beneficyów Długoszowej jest opis prebend katedry krakowskiej i zakonów, o wiele niżej wypadła część poświęcona kościołom parafialnym w t. II. Jakieś niedocieczone przyczyny sprawiły, że w księdze Łaskiego nie ma opisu beneficyów katedralnych, chociaż miały wnijść w skład księgi. Archidyakon Jan Zukowski odebrał dnia 20 października r. 1511 od Łaskiego do tego wyraźne polecenie 1), o zakonnych zaś nie wiemy. czy w ogóle miały być opisane. Podstawę porównania Libri Ł. z Długoszowym mamy zatem tylko w parafialnych kościołach. Tom II Długosza księgi (ecclesiae parochiales) ustępuje księdze Łaskiego pod względem podawania orekcyi i dokumentów z dawnych wieków. Tom I Łaskiego ma erekcya kościoła w Wiecborgu r. 1515 (str. 330); Niestronna r. 1385 (str. 331); Szczerczowa r. 1367 (str. 456); Rychlocic r. 1455 (str. 472). Tom II, nie licząc wyjątków erekcyjnych z podaniem wyraźnym roku, posiada w całości erekcye następujące: Łaznów r. 1431 (str. 234); Łowicz kościół Ś. Ducha r. 1444 (str. 255); Kampina r. 1445 (str. 263); Kampina przywilej arcyb. gnieżnieńskiego (str. 266); Makow r. 1446 (str. 278); Czerniewice r. 1413 (str. 299); Ujazd (1422-1436) (str. 321); Makolice r. 1444 (str. 406); Pieczew r. 1387 (str. 438); Do kolegiaty Lowickiej odnoszą się dokumenta z r. 1433; 1467; 1465; 1492; 1445; 1478; 1519; 1440; 1462; 1449; 1472; 1446; transs. r. 1339; 1406; 1419; 1456; 1478; 1446; 1506; 1502. (II, 507-552). W Długoszowej księdze (t. II) są tylko erekcye: Mirmice r. 1439 (str. 87); Ugoda Wojciecha biskupa krak. r. 1416 (str. 92); Piotra Wysza r. 1411 (str. 94); Zbigniewa kardynała r. 1444 (str. 297); Gawluszowice r. 1215 (str. 396); Zbigniewa Oleśnickiego z r. 1447 (str. 397), razem 6 dokumentów, a w Łaskiego 33.

Do dziejów oświaty księga Łaskiego więcej przynosi, niż Długoszowa, ma bowiem ostatnia o szkołach tylko trzy wzmianki przy parafialnych kościołach ²); w części zaś opisującej zakony i katedrę są cztery zapiski o szkole ³). W XV stuleciu było niewątpliwie szkół więcej w dyceczyi krakowskiej. Już przecież Bodzanta

¹⁾ Acta Capit. IV, 64. Ibidem oblatae sunt litterae a Rmo d. nostro Archiepiscopo Gnesnensi ad visitandos dominos praelatos et canonicos ac totum clerum circa ipsam ecclesiam commorantem, in personam ven. d. Johannis Lukowskj archidiaconi Gnesn. Item aliae de inventario conscribendo.

2) Lib. Benef. Długosz II, 64, 64, 67, 3) III, 19, 174, 222, 239 patrz index w. schola.

biskup krakowski w w. XIV rozporządził nadawanie parafii wikaryuszom, lub dyrektorom szkoły 1). Na początku XV (1420) w synodzie Mikołaja Trąby jest nakaz, aby proboszczowie, ustanawiający nauczycieli po parafiach, uważali na ich prawowierność 2). W drugiej połowie XV wieku w Wielkopolsce po wsiach tyle było uczniów, że im żywności niedostawało i karność ustawała. Jan Sprowski arcybiskup z tego powodu wydaje na synodzie gnieźnieńskim odpowiednie rozporządzenia 3). Niewątpliwie miała więcej Małopolska szkół w XV w. niż 7; ale Długoszowi nie zależało na ich zapisywaniu.

Księgę Długosza przedziela tylko lat 31 od czasu, w którym opisywać zaczęto beneficya za Łaskiego, a jak ogromny plon do dziejów oświaty w naszej księdze. Przy zestawianiu wzmianek o szkole, nauczycielach, postępuję surowo, uważam wyraz minister, jako nauczyciela, tylko wtedy, gdy wyraźnie wypisano minister scholae. W wielu miejscach wyrażenie (np. Konin I, 240) ministrum seu scholae rectorem, lub (Kawnice I, 290) pro ministro seu pro domo scholae uprawniałoby do mniemania, że minister bez dodatku w księdze Łaskiego (np. Wagrowiec I, 112) już oznacza nauczyciela. W Stupczy np. był minister, quem consules salariant (I, 305). Radni miasta nie opłacaliby kościelnego. Jest więc wielkie prawdopodobieństwo, że tu minister znaczy nauczyciel, tem większe, gdy nam Seve r. 1608 (patrz dopisek t. I, 312) donosi o 150 uczniach w tamecznej szkole. Dla ostrożności wszelako pomijam wszystkie podobne wyrażenia, bo minister znaczyć może sługa kościelny. Poniższe zatem wzmianki, o szkole i nauczycielach się znachodzące, są wyraźne.

Uposażenie nauczyciela zasadzało się na mesznem (I, 29), na cząstce oferty i kwesty kościelnej, najczęściej był kęs roli dla niego (area pro schola), albo z posagu probostwa wydzielony, albo osobno przez dziedzica legowany, za co proboszcz przejmował pewne msze i nabożeństwa (np. Wronczyn I, 64). Po miastach składali mieszkańcy niekiedy mały pieniężny podatek na cele szkolne, jak w Kazimierzu (I, 234). Gdzieindziej znów wytyczną brał nauczyciel dziesięcinę z pewnych miejscowości np. w Kurzelowie (I, 547), w wartości 3-4 marek, dzielił się z wikaryuszami ofiara kościelną, dzwonnem i pogrzebowem. W Węgleszynie (I. 575) płacił proboszcz kopę groszy, to znów 1 markę (I, 576) i część mu oddawał kolendy (I, 577). W Małogoszczy (I, 582) i Chęcinach (I, 585) żaków szkólnych miał nauczyciel powinność posyłać, ilekroć kapłan udawał się do chorego z wiatykiem. Klerycy postępowali z chorągwiami i śpiewami. Nauczyciel w Małogoszczy miał za to łąkę, przynoszącą dochodu 1 wiardunek i co piątek 5 chlebów, z dziesięciny 1 markę, z kolendy po mieście 9 wiardunków. W Chęcinach za ową procesyą miał nauczyciel 3 ogrody, przynoszące zysku po 1 m., nadto obok pogrzebowego dochodu dostawał od zarządu miejskiego kopę groszy w zamian za opłatę stołowego. W Końskiem (I, 703) była prebenda, którą posiadał kapłan "scholasticus". Do dotacyi należała rola pod uprawę i dla szkoły, za co mszę św. odprawiał (I, 704). W Lowiczu także kapłani (wikaryusze) mieli obowiązek uczenia (II, 250), a nauczyciel musiał być doktorem, a co najmniej bakałarzem (II, 247, 509 "qui trivio scholates pauperes gratis doceat"). Co tydzień pobierał 2 wozy drzewa (II, 509).

Statuta summaria Capituli Crac. r. 1356 w dziele: Statuta Sinodalia dr. Heysmann r. 1875
 stz. 161. Dr. Heysmann l. c. str. 241. Diadomofé o niesnanym synodsie dyccesalnym Jana Odrowajia Sprowskiego, arcybiskupa w Gnieśnie r. 1456. Roznik Tow. Przyj. Nauk Pozn. Tom IX, 67.

W księdze Łaskiego (II, 451, 516, 541), wspomniano sławnego Sędziwoja z Czechla, którego osobistość łączy się z dziejami szkoły tumskiej w Gnieźnie. Był bowiem jej rektorem r. 1414 1). Z tej szkoły dawniej wyniósł początki nauki bł. arcybiskup Bogumił, św. Stanisław, biskup krakowski, sława jej trwała jeszcze w czasie, gdy Liber Beneficiorum powstał. Urodzonym naczelnikiem szkoły był kanonik scholastyk (II, 538, 541). Urząd ten spoczywał za Łaskiego czasów w ręku Jana Salomona. Sciagnawszy dziesieciny swej prebendy miał obowiązek godzić mistrzów, naprawiać domy szkolne, płacić pensye profesorom i radzić o uczniach ubogich. Prawo nadzoru posiadała na szczęście kapituła, mówię na szczęście, bo bez jej energicznego wkraczania i czynnej opieki szkoła tumska na początku XVI wieku byłaby może upadła. Roku 1514 kapituła rozkazuje w nieobecności scholastyka, jego zastępcy Feliksowi Naropińskiemu, aby rektora Franciszka zwolnił z rektoratu szkoły a w jego miejsce przyjął doktora J. Corwsa penitencyarza gnieźnieńskiego 2). W rok potem posyłaja kanonicy scholastykowi braterskie upomnienie, aby ustanowił prokuratorem swym kanonika z łona kapituły i naprawić kazał szkołę i łaźnią 3). Roku 1504 był bowiem rządzcą scholastryi ojciec scholastyka Salomon z Krakowa "civis Cracoviensis", a gdy ten się niedbałym okazał, kapituła go bez ogródki karami kościelnymi obłożyła 1). Dwunastu młodzieńcom ze swej bularni rozkazała kapituła wydawać co tydzień po 10 chlebów (Acta Capit. 1515 f. 132). Było to wynagrodzenie za śpiew w chórze i przed grobem Ś. Wojciecha w czasie morowego powietrza dla pozostających w Gnieźnie, gdy szkołę na czas jakiś rozpuszczono. Do szkoły tumskiej uczęszczali widocznie dojrzalsi młodzieńcy, skoro w aktach czytamy, że do studentów (a. 1487 f. 285) posyła kapituła 2 kanoników, aby weszli w układy z nimi, czy zechcą podczas morowego powietrza śpiewać w kościele. Scholastycy szkoły tumskiej najoczywiściej dziećmi nie byli, skoro dwóch widzimy podpisanych przy akcie notaryalnym w sprawie Jana Tarnowskiego z Pyzdr przeciw Koźmińskiemu o małdraty. Między obecnymi zapisani są Jakób z Klecka i Stanisław z Szadka, klerycy i uczniowie gnieźnieńscy 5).

Nauczyciel Jan Corws złożył urząd swój r. 15216), sam Łaski napierał na Salomona scholastyka, by ustanowił nowego rektora 7), lecz bezskutecznie. Cierpliwość kapituły się skończyła. Wysławszy napomnienie jedno, które przy czytaniu śmiał wydrzeć Salomon z rak prezbytera przez kapitułę posłanego (Acta Cap. 1521 f. 266),

^{1) &}quot;Mgr. Santco rector scole Gneznensis" Metrica vetus Tremesa. str. 100. 2) Acta Capit. ad a. 1514 f. 119. DD. commiserunt ven. d. Felici Naropiński can. Gn. factori Gn. scholastriae magistrum Franciscum rectorem scholae licenciare de scholis et loco ipsius magistrum Jo. Corvs poenitentiarium ecclesiae Gnesnensis. Roku 1500 był Jan z Szadka rektorem szkoły; r. 1499 Jan z Szamotuł; r. 1495 Mikołaj Chudziński; r. 1414—1456 Sędziwój z Czechla. Do dziejów szkoły tumskiej należy dokument z r. 1459 (Thein. Mon. II, 135), Jarosława arcyb. z r. 1354 (Kodez dypł. wielkop. III, 31) i cały szereg scholastyków od roku 1213—1400 zachodzący w dokumentach Kodeksu wielkop. nadto w dra Piekosińskiego kodeksie katedry krakowskiej (Klemens 1322, 7. 1330, 3; Kelczo 1357). 3) Acta Capit. a. 1515 f. 125 Monitorium contra ven. Jo. Salomonis scholasticum Gnesn., ut procuratorem in loco habeat circa ecclesiam de gremio dominorum et quod scholam et balneum reficiat. 4) Acta Capit. a. 1504 f. 396 Excommunicatus "ob non reformationem scholae, balnei et domus magistri." 5) Acta Cap. a. 1508 f, 4415. Jacobo de Cleczko et Stanislao de Szadek clericis et scholaribus Gnesnensibus testibus ad praemissa vocatis et rogatis. 6) Acta Capit. a. 1521 f. 237. Mgr. Joh. poenitentiarius et rector scholae Gnesuensis retulit quia a quartuali proxime futuro non vult esse in regimine scholae. 7) l. c. f. 254 arcyb. Easki donosi przez kan. Kijewskiego, że zniewoli scholastyka, aby obsadził miejsce magistra.

wyprawia drugie z zawezwaniem na sąd po oktawie Trzech królów, przestrzega dalej, by nic przyjmował ze stron dalekich scholastyków do Gniezna 1) z powodu zaraźliwego powietrza. Wreszcie dochody scholastyka aresztując, nakazuje kapituła użyć ich na budowie szkoły i łaźni, a scholastyka Salomona exkomunikuje. Rektorów szkoły przyjmuje w przyszłości kapituła na zalecenie scho-Marcin z Rawy za czasów Łaskiego w ten sposób został rektorem gnieźnieńskiej szkoły 2). Działalność kapituły zbawienna w sprawie oświecenia nie ograniczała się na szkole tumskiej. W aktach kapitulnych są dowody³), że pieczołowitość jej sięgała do parafii odległych, skoro tylko miejscowość należała do stołu kapitulnego. R. 1526 przyjmuje kapituła na nauczyciela do Kcyni Macieja ze Żnina, bardzo poleconego przez burgrabiego ziemi Kcyńskiej i rajców miasta, jako uzdolnionego do kierowania szkołą (ad regimen scholae nostrae Kczynensis). Obok głównej uczelni w Gnieźnie liczyła archidyccezya w XVI w. dużo szkół para-Podług księgi Łaskiego w samym archidyakonacie gnieźnieńskim było szkół 81, a mianowicie: Gniezno Ś. Wawrzyniec (I, 11); Niechanowo (21); Jarząbkowo (25); Września (29); Czerniejewo (35); Pawlowo (38); Zydowo (40); Łubowo (42); Dziekanowice (44); Imielno (45); Węglewo (56); Pobiedzieku (60); Wronczyn (64); Dąbrówka (67); Kiszkowo (70); Łagiewniki (71); Podlesie (78); Micácisko (80); Janówiec (82); Koldrąb (84); Klecko (90); Modliszewo (96); Ostrowite (100); Jankowo (102); Strzyżewo (104); Łekno (106); Tarnowa 110; Grylewo (114); Chojna (119); Kcynia (125); Samoklęski (129); Szubin (132); Srebrnagórka (239); Chometowo (135); Brzeskorzystew (155); Żerniki (162); Izdebno (163); Rogowo (164); Lubcza (167); Niestronno (171); Parlin (173); Gasawa (175); Ostroszcze (179); Szczepanowo (182); Sławoszewo (184); Pakość (186); Wielatowo (187); Paledzie (171); Kleczew (192); Złotkowo (194); Budzieław (195); Orchowo (196); Rekawczyn (197); Wilczyn (201); Siedlimowo (204); Lisewo (206); Lubstowo (210); Makolno (213); Deby (215); Lubstowek (225); Licheń (226); Kasimierz (234); Kozarzewo (236); Konin (240); Krzymow (244); Białków (245); Kolo (249); Brudzewo (253); Janiszew (257); Turek (262); Wyszyna (269); Tulistkowo (271); Grochowy (277); Grodziec (279); Zagorowo (283); Kawnice (290); Wola (295); Kowalewo (296); Jaroszyn (297); Cienno (297); Odrowąż (328).

W uniejowskim archidyakonacie stosunkowo mniej szkół, bo na 99 parafii tylko 20, a mianowicie: Pabianice, Kwiatkowice, Zadzim, Męka, Warta, Wróblów, Chartlupia, Dąbrowa, Unkow, Stolec, Sieradz, Kamionacz, Szadek, Łask, Brzeźnica, Wiewiec, Lgota, Dminin, Żytno, Kłomnice (Lib. Ł. I, 380—519).

W kurzelowskim jest stosunek pomyślniejszy, czyli na 73 parafii jest szkół wspomnianych w Liber 30, a mianowicie: Kurzelow, Chrząstow, Secemin, Czarnca, Wegleszyn, Ciernia, Małogoszcz, Chęciny, Radoszyce, Lipa, Czermno, Kozłów, Januszewice, Przedborz, Skórkowice, Żarnow, Opoczno, Nieznamirowice, Klwów, Potworów, Wyśmierzyce, Goryń, Jankowice, Wrzos, Smogoszew, Gowarczów, Odrowąż, Końskie, Białaczow, Gielnów. (Lib. Ł. I, 547—712).

^{1) &}quot;propter insecuritatem aurae infectae, quae iam in multis partibus viget d. 26 octobi. 1521 4 268. 2) Acta Capit. a. 1526 f. 72b. Receptus in rectorem mgr. de Rawa, quem d. scholastieus commendavit. 2) Acta Capit. a. 1526 f. 72b.

W kaliskim archidyakonacie w tomie II, Libri na 87 opisanych kościołów, jest 57 wzmianek o szkole, a mianowicie: Rajsko (II, 8), Droszewo (11), Gorzno (12), Baszków (16), Kobylin (17), Wyganów (18), Koryta (20), Kowalewo (22), Szymanowice (24), Żegocin (26), Kotlin (27), Chocs (29), Broniszewice (29), Grodzisk (30), Pleszew (32), Lenartowice (33), Brzezie (35), Tursk (36), Magnuszewice (38), Kucharki (39), Dobrzec (42), Gostyczyna (43), Giżyce (44), Lewkow (44), Szczury (45), Jedlec (47), Sobótka (49), Rososzyca (50), Ołobok (50), Ociąż (51), Biskupice (52), Opatówko (53), Chełmce (54), Godziesze (54), Wójków (55), Gruszczyce (57), Goszczanów (61), Liszków (62), Koźminek (63), Gać (64), Tłokinia (66), Kamień (67), Tokary (68), Głuchowo (68), Przespolewo (69), Malanów (70), Kosmowo (71), Złotniki (72), Zbiersk (74), Lipe (74), Piątek (75), Blizanow (76), Brudzew (77), Rychnowo (78), Pamięcin (80), Tykadłowo (81), Borkowo (84).

W Wieluńskiej ziemi wspompiana tylko szkoła w parafii: Wieluń (102), Praszka (124), Skomlin (141).

W łęczyckim i łowickim archidyakonacie na 141 kościołów jest szkół 34, a mianowicie: Wolborz (176), Chełm (200, 204, 205), Piotrków (222), Łowicz (238, 247, 250, 251, 509, 513, 549), Łowicz przy kościele Ś. Ducha (255), Nieborów (270), Bolimów (272), Stara Rawa (293), Inowlodz (316), Jeżów (333), Łęczyca, scholasterya 171, 180, 184, 132, i gdzieindziej, szkoła tamże (350), bakałarz w Łęczycy pobiera dziesięcinę wytyczną Gałkowa i Gałkówka (400), wsi należących do parafii Brzezin (gub. Piotrkowska), Parzęczew (357), Poddębice (371), Bełdów (377), Zgierz (387), Szczawin (390), Koźle (391), Skoszewy (397), Brzeziny (Brezin) (399), Piątek (418, 419), Goraj (435), Bierzwienna (450), Chodów (458), Mazow (464), Krośniewice (471), Kutno (479), Łąkoszyn (483), Kaszewo (484), Łęki (489), Orłów (491), Bedlno (492), Żychlin (496), Sobota (503), Zduny (505).

Akademia krakowska pobiera dziesięcinę z Lubochni (319), w Rzeczycy (314). Suma ogólna szkół wymienionych, wynosi w całej archidyccezyi 205. Ta liczba podaje się jako minimalna, ponieważ wykluczyliśmy z obrachunku miejscowości znaczne, gdzie niezawodnie były szkoły (np. Skierniewice, Wągrowiec, Słupcza itp.) bo w księdze jest mowa tam tylko ogólnie o ministrze; nadto niewliczony stan szkół z archidyakonatu kamińskiego, a może też przeoczyliśmy jaką wzmiankę.

Do dziejów prawa kościelnego pozostanie Liber Łaskiego zawsze bogatą kopalnią. Mamy tu skreślone uposażenie (II, 277) owego klechy dawnego w ciemnej bekieszy, czyniącego posługi i kościelne, kolendującego, opłatki roznoszącego, który najczęściej łączył w swej osobie godność nauczyciela, organisty (II, 249) i karczmarza (I, 711). Ileż materyału się znajdzie do charakterystyki posad niższych duchownych, wikaryuszów, mansyonarzy, kaznodziejów, lektorów, bractw (II, 347) gracyalistów (II, 293), altarzystów. Wikaryuszów parafialnych proboszcz godził i odprawiał ztąd nazwa "manuales" (I, 558); wynagrodzenie brał wikary w ziarnie jak Wrześni, Witkowie, lub zgodzony na pieniądze jak w Gnieźnie na 2 marki (I, 19) lub w Chęcinach ("ordinatus est anno praesenti de duabus marcis") lub brał co dwa lata kożuch lisi i płótna kawał (I, 587). Pieniądz albo szedł z kieszeni proboszcza, albo z prowizyi od sum umieszczonych na dobrach, łaźniach (jak

¹⁾ Roku 1831 Nankier biskup krak. na kościelnych saleca "clerieos coniugatos," wolni bowiem "hine inde vagantes" grabili kieliehy, ernaty, kajęgi, dr. Heysmann: Statuta str. 38.

w Pleszewie II, 32), albo z dzierzaw domków, roli, z cła, z karczmy, zawsze miał wikary domek z ogródkiem, niekiedy odbierał dziesięcinę wytyczną w zamian za pensyą obok kolendy. Trzech proboszczów w Chełmie (II, 204) ma jednego wikarego. Wikary ma się lepiej, gdy w zamku kapelanuje; np. w Łowiczu (II, 345), lub gdy równocześnie sprawuje urząd rektora szkoły, jak w Łowiczu (II, 250) i pobiera dochody z altaryi i cząstkę z akcydensów parafialnych (od wywodów brano pieniądze II, 250), od kolendy po mieście (II, 251), z roli, z domków, obok stałego funduszu ze wspólnego stołu wikaryuszowskiego. Wikaryusze w Brzezinach (II, 401) rocznie z ratusza miejskiego pobierają czynszu 10 m. od sumy legowanej przez Lasockiego. Mansyonarzy fundacye kilkakrotnie (I, 231, 255, 272, 412, II, 105) są opisywane, było ich w Gosławicach 3, Brudzewie, Tuliszkowie, Warcie po 4, w Wieleniu 6.

Altarzysta w par. Zgierzu, ma wieś swoję (II, 389), inny w par. Tur posiada roli 4 łany, kmieć na jednym osiadły płaci mu rocznie kopę groszy, prócz danin i robocizny, z młyna co tydzień korzec mąki, z gościńców od waru piwa ma altarzysta piwa za ½ gr. (II, 368). Nadto służył jemu i jego kmieciom wręb i połów ryb wolny (tamże). Miał się lepiej niż niejeden proboszcz.

Nad posagiem proboszczów będą uwagi w części ekonomicznej. Ważny historyczno-kanoniczny przyczynek stanowi opis parafii Chełm (II, 200), gdzie było 3 proboszczów, którzy in solidum duszpasterstwo sprawowali. Za święconkę w wielką sobotę dawniej w Kłecku dawano proboszczowi strucel w wsi Kamieniec, co w XVI wieku na pieniądz zamieniono (I, 91 per 1. gr. et 5 denarios loco tortae), po groszu z domu pobierał proboszcz z Samoklęsk (I, 129) za święcenie w wsi Gorzeń. W tejże parafii za spowiadanie w poście, połączone zapewnie z podróżą (quando vadit ad audiendam confessionem) dawali kmiecie z łanu rzeszetnik (corus) żyta i owsa (I, 130).

Szpitale jako przytułki dla ubogich są tylko w większych miastach np. Września (I, 33), Pobiedziska (62), Kłecko (93), Konin (242), Koło (250), Słupcza 2 szpitale (311, 312), Uniejów (359), Sieradz (434), Chęciny (587), Opoczno (641). Czy nosili ubodzy znaki przepisane konstytucyą Olbrachta, nie ma w księdze dowodu 1).

Bractwa kościelne zachodzą: rzeźników w Gnieźnie (I, 10), szewskie w Słupczy (306), płocienników (307), łuczników (309), radzców miasta (309), bractwo pobożności (spiritualium) (310), piwowarów (311), bractwo ubogich w Wieruszewie (II, 148).

Wielość beneficyów na początku XVI była w powszechnem używaniu, aczkolwiek polskie prawo na synodzie w Wrocławiu 1248 ²) w konstytucyach Jarosława arcybiskupa ³) i innych, zasadniczo jedność beneficyów nakazywało. W Polsce się przyjąć nie chciała zbawienna zasada o rezydencyi przy swem beneficyum, a do podkopania jej przyczyniali się sami biskupi. Liczne dyspensy wyjednywali z Rzymu biskupi dla siebie nawet po soborze Trydenckim ⁴), a w XIV w., co Jarosław zbudował na synodzie kaliskim 1357, obala Jan Suchywilk arcybiskup na kapitule gnieźnień-

¹⁾ Statut z r. 1496 brzmiał: Quibusvis in locis, civitatibus et oppido, consulatus pro tempore existentes, in villis vero plebani,... et locorum domini signa imponant, ad designandum numerum sorum, quos duxerint mendicaturos... absque signis... decernimus ad servitia capiendos (Buliński Hist. II, 338). 2) Helcel, Starodawne prawa p. pomniki t. I, 358. 3) Tamże I, 408 i Kodeks dyplom. wielkop. t. III, 31. 4) Theiner Mon. Pol. II, 731.

skiej r. 1375 ¹). W księdze Łaskiego mamy z XV w. dokument arcyb. Gruszczyńskiego, w którym fundując w Łowiczu mansyonarzy znosi prawo ogólne kościoła o jedności beneficyów (monoculitas) i obowiązku rezydencyi ²). Kapituła Łowicka czuła dobrze nieprawność tego dokumentu, dla tego na początku XVI wieku wnosi o sanacyą i zatwierdzenie erekcyi Gruszczyńskiego w Rzymie. Papież Juliusz II r. 1506 z uwagi, że od dawna są kanonicy Łowiccy "in pacifica possessione" zatwierdził treść całą dokumentu Gruszczyńskiego. (Lib. Ł. II, 546).

Niedziw że w epoce spisywania księgi Łaskiego posiadanie kilka beneficyów należało do rzeczy zupełnie zwyczajnych. Nie tylko wyższe duchowieństwo, ale także parafialne nie gardziło dochodami z kilku beneficyów. Nawet świątobliwy 3) Paweł Chodakowski nie wahał się obok kanonikatu gnieźnieńskiego dzierzyć probostwo w Kołdrąbiu (I, 84).

W Liber beneficiorum dowodów na wielość beneficyów jest mnóstwo, jedne odnoszą się do wieku XIV, XV (w erekcyach i dawniejszych dokumentach), drugie odzwierciadlają ówczesne XVI wieku stosunki. Do pierwszych np. zaliczyć można Uriela Górkę, który jest proboszczem kapituły gnieźnieńskiej i zarazem poznańskiej, obok kanclerstwa koronnego (II, 543) Jan Furman jest kustoszem gnieźnieńskim, dziekanem łęczyckim i kanonikiem łowickim (II, 537). Crasnicki równocześnie kanonik gnieźnieński, krakowski, łowicki (II, 549). Roszkowski kan. pozn. jest proboszczem w Czerniejewie (I, 35); oficyał i kan. gnieźnieński Łagiswicki posiada oraz probostwo w Wrześni (I, 29). Zaluski ma dwa kanonikaty i dwa probostwa (Strzyżewo i Ś. Michał w Gnieźnie I, 13). Nazwisko Mikołaja Czepela przy dużo beneficyach wspomniane, a zważmy, że posiadał inne jeszcze w dyecezyach dalszych (Lib. Ł. I, 547 praepositus Wratislaviensis etc.).

Z duchowieństwa parafialnego jest równocześnie proboszczem 2 kościołów (Dębnicy, Pobiedzisk) Winc. *Imieliński* (I, 48, 59), człowiek w prawie świeckiem biegły. Znajomość prawa sprawiła, że kapituła go zamianowała prokuratorem swym in iure seculari 1). Proboszczami bywali klerycy w mniejszych święceniach np. Łukasz z Poznania w Mieścisku (I, 79), którego Zygmunt I na to probostwo prezentował. Minorzysta był proboszczem w Łeknie (I, 106), Cerekwicy (I, 160) itd. Nie jest dalej obojętną odpowiedź na pytanie, jakie księgi naukowe w rękach duchownych się znajdowały na pocz. XVI w., jakie liturgiczne, czy pisane czy drukowane, jakie bywały przybory kościelne, ornaty, klejnoty, jaki był w ogóle stan moralny ludności, jaki stosunek plebanii do dworu.

W jedynym archidyakonacie wieluńskim o książkach naukowych w bibliotece parafialnej są zapiski. Jaka szkoda, że tego obrazu nie mamy w większych

¹⁾ Kod. dypl. wielkop. t. 111, 433, 435. Bielowski Mon. Pol. Janko s Csarnkowa II, 715.

1) Lib. L. t. II, 517 "monoculitatem ac continuam residentiam ab eis et praelatis dictae ecclesiae Lovicensis relaxantes."

3) Chodakowski wstąpił w Trzemesznie do klasztoru, gdzie um. r. 1518, w Kronice Trzemesz. Ms. str. 333 czytamy: 1518. Fr. Paulus Chodakowski olim canonicus Gnesnensis... obdormivit in Domino. Vir multorum annorum, pulcher, et semper laetus, staturae mediocris, crines crispos et canissimos habens, omnibus acceptus et charus fuit, quem Joannes archiepiscopus Gnesn. multum dilexit.

4) Acta Capit. 1512 f. 89 Constituitur procurator in iure seculari. DD. elegerunt dnum Vinc. Iemyelienski plebanum in Pobyedziska, qui loco salarii singulis annis habebit 4 marcas pecuniae a dno procuratore capituli.

rozmiarach. W Rudzie była Lombardica historia, Sermones discipuli (II, 110), ostatnie także w Parzymiechach (II, 114) i Biblia drukowana (tamże), 4 tomy Sermonum communium (tamże). W Dankowie były: Sermones Ruperti, Sermones de tempore scripti, Sermones breves, Raymundus cum legendis (II, 116); w Wieruszewie kazania: Sermones Jacobini (II, 147); w Mokrsku: Postilla impressa (II, 139).

Co do dzieł liturgicznych, rozproszone są wiadomości w całej księdze. Opisujacy od niechcenia potracał o te przedmioty, co się znalazło, daje jednak obraz niejaki, o ile druk nie wyparł był jeszcze mezałów, agend pergaminowych rękopiśmiennych 1), nadto które druki się najwcześniej rozpowszechniły. Kwestya najdawniejszych ksiąg kościelnych u bibliografów jeszcze nie zamknięta. Wynurzają się nieznane bibliografom wydania (Encykl. kośc. II, 594). Dla bibliografów śledzących za wskazówkami co do wydań pierwszych mszałów, brewiarzy, agend, potrzebne jest ostrzeżenie, aby uważali na rok opisania kościoła. Mszał np. gnieźnieński drukowany (Źnin, I, 148), będzie innego wydania jak gnieźnieński mszał (II, 128) wspomniany. Żnin w archidyakonacie gn. był opisany przed r. 1518, a Wieluńskie r. 1522. Podług akt kapitulnych mszał gnieźn. już r. 1506 poprawiony przez Klemensa Piotrkowskiego podjął się drukować Jan Haller w Krakowie 2). Mszał w Żninie spotkany wyszedł przed r. 1518, a że przed tym rokiem nie wyszedł żaden gn. inny jak Hallerowski r. 1506, przeto tytuł jego będzie: Missale Gneznen. diocesis (Jocher III, n. 6435). Mszał zaś "nowy" w Pątnowie był wydany roku 1523 3). Nie ma tu sprzeczności chronologicznej, bo chociaż ziemi wieluńskiej opis zaczął się przy końcu

¹⁾ Na dowód kilka miejsc: Września ma mszał papierowy (I, 32), bez wszelkiego dodatku; Zainie (147) jest mszał pergaminowy, papierowy drukowany (148) i pergaminowy drugi pisany. W Grzegorzewie altarzysta ma mazał papierowy (I, 220); w Słupcy (307) pergaminowy pisany, inny altarzysta (308) tak samo pergaminowy, inny (310) ma pisany na papierse, znów inny posiada w skarbcu swej altaryi (311) i pergaminowy pisany i papierowy drukowany. W Rudzie 2 mszaly pisane (II, 110); w Mierzycach jeden drukowany i jeden pisany (II, 113); w Parzymiechach 2 pergaminowe mazaly, trzeci drukowany Gnieśnieński (114); w Dankowie (116) jest Graduał c. missali miztum, mszał Gnieźnieński, Wrocławski (drukowany); w Krzepicach 5 mszałów pergaminowych, a szósty drukowany Krakowski (118): w Żytniowie (122) jeden pisany, jeden drukowany; w Praszce (124) mszał drukowany i pisany; w Patnowie (128) Missale novum Gnesnense impressum, a drugi pergaminowy; w Łaszowie (II, 129) 2 mszaly pisane pergaminowe; Missale Cracov. dioecesis impressum; w Osiakowie (143) jest drukowany Gnieźnieński, druk. Krakowski, trzeci pergaminowy i t. d. Rytualne księgi zachodzą: w Wieluniu (II, 110) Agenda Gnean. alia Vratislavieusis drukowane; Parzymiechy (IX, 114) duo viatici scripti; w Dankowie: Rationale divinorum (116); w Krzepicach: Agenda Gnieżnieńska i Viaticus scriptus (118); w Rudnikach Agenda pisana (121); w Strojcu Agenda pisana (IX, 123); w Praszce i Łaszowie jest Agenda Krakowska drukowana (124, 129); w Patnowie: Agenda pisana (128), tak samo (130); w Osiakowie jest Agenda *Gnieśnieńska* i *Wrocławska* (143) pewnie drukowana; w Rudlicach Agenda Gnieśnieńska drukowana (135), tak samo w Czastarach (150). Zachodzą antyfonarze, psalterze, pergaminowe (II, 116, 118, 121, 130) drukowany Psatters (II, 116), Antyfonars pisany na papierze (II, 134), antyfonars z mesalem w jednym tomie pisany (II, 150); Gradual nowy i stary pergaminowy był w Krzepicach (II, 118), w Bolesławcu (145) z antyfonarzem i psalterzem dobrym. 2) Acta Capit. a 1506 f. 410 b Missale. Reviso exemplari Missalis per ven. et egregium virum d. Clementem de Pyotrkow decretorum doctorem ex commissione speciali dominorum emendato et correcto, illud honesto d. Joh. Haller civi Cracoviensi tradiderunt ad imprimendum, avisantes eundem, quod faceret bonam diligentiam, ut correcte et bona littera non caduca imprimeretur, qui se obtulit ad praemissa paratum. 1) Missale Gnesn. dioc. Jest w Gnieźnie i Poznaniu egz. – Impressum in officina famati ac providi d. Joannis Haller civis et consulis Cracovien. et ipsius impensis non modicis. A. D. 1523.

r. 1522 (22 października), to opis Pątnowa mógł już przypaść w r. 1523, jako z rzędu 16go kościoła, a jeżeli Haller kładł w drukach, jak dzisiejsi drukarze, rok następujący na książce odbitej w końcu roku, wtedy opis Pątnowa dokonany nawet w r. 1522 może wspominać mszał nowy z roku 1523. Wzmiankowany w Dankowie (II, 116) mszał, drukowany wrocławski, mógł być tylko z roku 1505 (Jocher III, n. 6434). Drukowanych krakowskich mszałów na początku XVI wieku wyszło 8 (Jocher l. c.), a z wydanych przed r. 1523, był Hallerowski z r. 1515 najnowszym.

Co do agend pisanych przed wynalezieniem druku, będą one układu Mikołaja Trąby, drukowane zaś wspomniane są jako: gnieźnieńskie, wrocławskie, krakowskie. Dla dyceczyi gnieźnieńskiej wyszła agenda dwukrotnie r. 1503, raz w Krakowie, potem w Lipsku, trzecia r. 1514 u Hallera w Krakowie!). O wrocławskiej agendzie Jocher nie wie z tego czasu, a zatem wzmianka (II, 110) tem ważniejsza. Viatici scripti może i oznaczać wyjątek z rytuału, Vademecum ad infirmos, lub też brewiarz zwany w Łaskiego wydaniu Viaticum²).

Antyfonarze zachodzą tylko pisane i nie dziw, bo pierwszy drukowany w Polsce wyszedł po r. 1628. W Gnieźnie są do dziś 3 antyfonarze na pergaminie pisane. Pierwszy w katalogu ks. Korytkowskiego (Ms. 94) jest 4 vol., 2 stopy długi, z czasów Jarosława Skotnickiego. Dwa inne perg. (Ms. 195 i 170) są podług oznaczeń ks. kan. Korytkowskiego z I połowy XVI wieku. Mszałów perg. pisanych jest w Gnieźnie 13. Ms. 149 zalicza ks. kan. Korytkowski do XI w., bo jest msza na Ś. Wojciech, a nie ma uroczystości świętych w XII w. kanonizowanych. Ms. 93 z XIII w.; Ms. 150, 194 z XIV w. Brewiarzy perg. pisanych jest 3 z XV i XVI w. W Poznaniu jest brewiarz perg. pisany (bez pocz. i końca).

Kielichy są srebrne, niekiedy mowa o pozłocie w środku (Koło, Wieluń), w XIV w. były ołowiane (l. c. dr. Heyzm. 25), monstrancye są także wyjątkowo srebrne, z reguły kuprowe (II, 110, 4, 8, 139; 142, 3, 5, 9; 150, 3), tak samo kuprowe były puszki w tabernaculum (pixis de cupro II, 122, 3, 7; 134; 150, 2, 3) i tak zwane portatilia (II, 127, 147, srebrne 124) czyli naczynia, w które wkładał kapłan Najświętszy Sakrament idąc do chorego. Sposób odwiędzania chorego z wiatykiem był dwojaki tj. uroczysty, z procesyą, jak w Małogoszczy i Chęcinach i prostszy cum portatili, mianowicie gdy na wsie wyjeżdżano 3). Pacyfikały srebrne, czasem złocone (II, 147) były w używaniu. Ornaty zachodzą codzienne (feriales) i na uroczystości (de solemni). Materya znana de arrasio (II, 147) de postawyecz (I, 148), atlas, axamit (I, 147), koftir (II, 110), koftir blękitny (II, 118), tawta (II, 152). Były też ornaty z cwylichu (I, 310), adamaszkowe (311) z kamchy, kamletu, tabinu. W Kole (I, 150) i Wieruszewie (II, 147) złotogłowowy znajdował się ornat, w Słupczy (I, 307) z kitajki brunatnej. Groby pańskie miewały w XVI w. kosztowne przybory np. w Wieruszewie, pokrywa grobu była jedwabna, złotem szyta (II, 147), antypedya były z "czyndalyn" 4)

¹⁾ Enc. kość. I, 71. 2) Breviarum seu Viaticum almae Ecclesiae metropolitanae Gnesnensis. Impensis Jodoci Lud. Decii Lugduni per Jacobum Sacco 1519. Decyusz już w roku 1518 uzyskał przywilej królewski zezwalający drukować brewiarz gnieźnieński. Hirschberg: O życiu i pismach J. L. Decyusza str. 19. Pod nap. Viaticum drukował Haller r. 1510 brewiarz: Viaticus ukazał się r. 1508 (20b. Jocher III, n. 6481). 3) Equus habetur in Kcsynya ad ecclesiam propter administrationem sacramentorum parochianis. Acta Capit. a. 1512 f. 935. To samo było w Dobrcu na Kujawach. Lib. Cruśv. f. 100. 4) Cyndal = Santalum, drogie drzewe, używane do sztukateryi razem z mahoniem, p. Linde i Rej: Wiserunek.

(II, 135). Wieluń ma ornat i humerał perłami nasadzany (gemmis) (II, 108). Koftir i kamcha był wyrób turecki jedwabny, drogi; arras (rasa) od miasta Arras, oznaczał materyą lekką wełnianą. Kitajka, tafta (z włoskiego taffetta) i tabin, jest jedwab; czamlet camelotto, wyrób z włosów kozy azyatyckiej. W jedwabiach nie wolno było się nosić za Łaskiego chyba kanonikom.

Cmentarz grzebalny w wsi Kowale tak zaniedbany, że nierogacizna po nim robi spustoszenia (II, 124) a w Kalinowie ludzie źli i zatwardziali ani się spowiadają, ani komunikują, a wielu wyklętych (II, 83). Zaremba wbrew woli rzeczywistych patronów na probostwo w Błaszkach narzucił syna swego i gwałtem go na niem utrzymał (II, 58, 9). Dużo jest wzmianek charakteryzujących ówczesną moralność stanu szlacheckiego, wdzierstwo w prawa, w granice, w role, nie rzadkie wspomnienia o sporach sądowych.

Do dziejów jezyka Liber przynosi niejeden przyczynek. Wykaz na końcu poda wszystkie wyrazy polskie w księdze zachodzące. Nam teraz nie o ich wielość, jedno jakość idzie. Pomijam wszystkie wyrazy zarówno w księdze Długosza jak Łaskiego zachodzące, zwracam jedynie uwagę na wyrażenia niezwykłe, których wcale w Długoszu się nie spotyka np. czyosny (I, 667), brodnya seu klonya (I, 576), z dzieniami (I, 208), rzeszethnyk alias corus (I, 180), spady (I, 685, II, 388), spandy (I, 441), wodomycz (decursus aquae) (I, 667) wodomierz (gurges) (I, 712), mrzeza (rete) (I, 178, 230), szlampnycza, lancznycza (I, 178, 196), vyersche (I, 230), vathon (I, 230), vathy (II, 245), potrzasnycza (I, 230), klyep (I, 231), schanek (I, 681), przecolky (I, 708), rączek myodu (II, 95), szyrzynka (II, 109, 116, 119), drgubica (II, 544), manuale-pubanyek (II, 285), stawne (II, 445), vyeczne (II, 548), naczyosy (I, 315).

Najlepsze²) wydanie *Lindego* nie zna z wymienionych wyrazów następujących: 1. rzeszetnik, 2. szlampnycza, 3. lancznycza, 4. vathon, 5. vathy, 6. potrzasnycza, 7. klyep, 8. schanek, 9. przecolky, 10. rączek, 11. szyrzynka, 12. pubanyek, 13. stawne, 14, wieczne.

Rzeszetnik użyty w księdze Łaskiego w miejsce korca. Wyrazy 2-7 są oznaczeniami sieci, szanek w Łaskim jest miarą płynu, zachodzi tylko w Czackim jako miara Podlaska 3), przecolky od przecze, przeczółki; rączek jest miarą miodu, a pótbaniek piwa; stawne oznacza dań karczmarza od kłody piwa, zachodzi często w księdze poznańskiej z r. 1564 *); wieczne, opłata sołtysa ze względu na odbywające się wiece 5).

¹⁾ Vestes sericeas praeter tabin, hatlas, kamlet deferre non audeant, et istas nonnisi praelati et canonici... alii vero... solo harasio et panno sint contenti. Syn. Joan. de Lasco a. 1523. 2) Lwów r. 1854 staraniem Zakładu narodowego imienia Ossolińskich. 3) O litewskich i polskich prawach, wy d Turowskiego 1861 t. I, 311. 1) Inventarium generale "stawne per denarios 4 a qualibet tunna cervisiae" Jabczyński. Dolsk str. 89, 90. 3) l. c. sculteti ratione prandii wiecznego dant gr. 12. Wyraz ten spotyka się w aktach kapitulnych gnieźnieńskich r. 1480 (t. III, f. 3), gdzie z powodu pogorzeli w Złotkowie zwalnia kapitula kmieci "ab omnibus censibus, laboribus, avena, gallis, wyczne, ac aliist w listach chłopskich z XVI wieku (Arch. kap.). r. 1564 "prosimy, aby to wieczne nie było tak bardzo drapieżne;" r. 1569: "wieczne też na nas uczynili nieznośne" (Kwieciszewo).

kurzelowskiego, łęczyckiego, łowickiego, nie posiadamy wprawdzie, wszelako drogą analizy go odtworzyć, nie trudno. Porządek opisu najzwyczajniejszy jest taki:

- Miejscowość miasto czy wieś? Kościół murowany czy drewniany —
 tytuł kościoła prawo patronatu, czy podzielne, czy całe, czy alternata, —
 nazwisko patrona lub patronów, nazwisko proboszcza.
- 2. Wsie do parafii należące, wikaryusz(e), kościelny, nauczyciel, kto ich opłaca, w jaki sposób.
- 3. Uposażenie probostwa (dos.), role mniejsze (wikarych, szkoły, kościelnego), większe, ilość łanów i położenie geograficzne, łąki, jeziora, lasy.
- 4. Dochody z innych źródeł: czynsz, cła, itd.
- 5. Dziesięcina wytyczna, meszne, kolenda, z jakich wsi najprzód parafialnych, potem pozaparafialnych.
- 6. Inne kościoły filialne, kaplice; altarye wraz z uposażeniem.
- 7. Szpitale uposażenie zarząd.
- 8. Ogólna taksacya i kontrybucya.

Kontrybucyi wysokość stosowała się do sumy świętopietrza od dawna pobieranego. Stałej zasady i proporcyi między oszacowaniem ogólnem kościoła, a wysokością poboru trudno się rzeczywiście dopatrzyć. Kodrąb np. (I, 506) oszacowany na 5 marek, a świętopietrze płaci 2 skojce, gdy znów Dmenin płaci 3 skojce, chociaż tylko na 2 marki taksacya kościoła wypadła (I, 507). Przy jednych kościołach dodano "ex antiquo" taki a taki pobor, u drugich opuszczono, przy jednych osobno zapisano opłate grosza: pro quittantia, quietatione, pro nota, za kwit "spisne", przy drugich nie ma tej wzmianki, niektóre kościoły wcale nieoszacowane, a znów gdzieniegdzie nawet altarye mają taksę (np. I, 179). W Kurzelowskiem zaraz po napisie kościoła na załamku stoi: taxata ad unam (3, 5) marcas argenti, a przy końcu podana jest wysokość świętopietrza ogólnie i szczegółowo od osoby: a qualibet persona denarium S. Petri per unum denarium et contribuit collectori tres scotos et 1 gr. pro quittantia (np. I, 597 et passim). Bez oznaczenia poboru są kościoły kaliskie i wieluńskie. W Kościelnej wsi jednakowoż proboszcz narzeka na wysokość (10 m.) nałożonej 1) kontrybucyi: queritur d. praepositus taxam contributionis gravem, dudum praepositurae impositam adhuc manere, licet proventus . . . extenuatus est, vix enim efficit 30 marcas annuatim (II, 41). W Kaliskiem dochód ogólny z probostwa z reguły obliczony na marki i w tekscie podanym. Skalmierzyce 20-30 m. Droszewo 20 m. Krotoszyn 6 m. Wyganowo 20 m.

Ogólnie sądząc, opisy kaliskiego i wieluńskiego archidyakonatu są najchudsze, choć znów odsłaniają cenne właściwości, których nie znajdujemy w archidyakonatach lepiej opracowanych.

Zakrój zwyczajny opisu beneficyów lepiej opracowanych nie jest tendencyjnie historyczny. Pisarz nie śledzi za rokiem erekcyi kościelnej, nie streszcza dziejów kościoła minionych, lecz mając cel wyraźnie zakreślony, po drabince swego szematu dążył do końca. Oczywista, że przedmiot sam mu nasunął wzmianki iście dziejowe, które od niechcenia rzucone iskrzą się światłem i nęcą zarazem. Pomimo jedności celu i jednej wytkniętej drogi, dostrzeże baczny czytelnik

¹⁾ Nihllominus taxa contributionis eadem manet videlicet decem marcarum II, 41.

w opisach archidyakonatów pewne odmianki w tonie i zwrotach. Stało się to dla tego, że kilku wyręczycieli Łaskiego złożyło całość. Łatwa do wytłomaczenia monotonność i suchość pracy, gdzieniegdzie się ożywia, dzięki indywidualności innego autora.

Wyłupywać wszystkie ziarna historyczne z księgi nie może być moim zamiarem. Każda niemal stronnica przynosi zdobycz jakiejś gałęzi umiejętności ¹). Dopiski ks. kan. Korytkowskiego są ciągłym drogoskazem, gdzie szukać w księdze historycznych wiadomości, a mapa przez niego ułożona unaocznia, jak ważną jest księga Łaskiego pod względem geografi kościelnej. Kościoły opisane są najwcześniejszym ze znanych urzędowych wykazów kościołów w dawnej archidyccezyi gnieźnieńskiej. Dotychczas znaliśmy tylko poczet kościołów w archidyccezyi gnieźnieńskiej spisany w wieku XVII¹) i XVIII²). Łaskiego księga zaś przynosi nie tylko wykaz parafialnych kościołów, ale filialnych i wsi do parafii należących za czasów Zygmuntowskich. Geograf świecki jakżeż obszerne ma tu przed sobą pole, aby na podstawie księgi Łaskiego ułożyć wielkich rozmiarów krajobraz, nakreślić na całym obszarze fizyonomią wsi, osad, folwarków, młynów, z których niektóre przetrwały do dziś, a inne przemknęły i zniknęły, zaznaczywszy w księdze dla naszej przestrogi w nazwisku swoim wymowne słowo: Fuimus et non sumus.

Dokument np. Juliusza II papieża z r. 1506 (Lib. L. II, 546) nie jest ogłoszony nawet w Theinerze (Mon. Pol.).
 Z r. 1643 przy synodzie dyecezalnym w Uniejowie oddrukowany.
 Z r. 1720 na synodzie Łowickim przedłożony i drukowany. Patrz: Fabisz: Wiadomość o synodach. Dodatek III.

CZĘŚĆ II.

MONETY, WAGI, MIARY.

Treść: Grzywna i jej przedziuły; stosucek dawnej monety do siebie. Ewaluacya na stopę dzisiejszą. — Waga: centnar, kamień, funt, łut. — Miara ciał sypkich: spąły, małdry, ćwiertnie, korzec, ćwierć, wiertel, rzeszetnik, korzeczek, miara. Miara płynów. — Przyrodzone miary w gospodarstwie. — Miara długości, szerokości, nazwy gospodarskie — ich stosunek. Lany i włoki.

Stosunek monety wspominanej w księdze Łaskiego, można na podstawie pomnika samego, źródeł jemu spółczesnych i autorów o monecie piszących, dostatecznie wyjaśnić. Zachodzi najpierw:

Marca: = grzywna; media marca = pół grzywny. Grzywna była pierwotnie wagą drogich kruszców (złożona z 8 uncyi = 18 łutów mniej więcej), czyli grzywną szczerego kruszcu. Rozróżniano marca auri, grzywnę złota i marca argenti, grzywnę srebra, stosunek srebra do złota był w różnych czasach różny, zależało to od napływu złota. Monetę złotą zwano czerwoną, srebrną białą. Grzywna więc szczerego kruszcu zawiera srebro lub złoto bez wszelkiej przymieszki. Grzywna ta, marca argenti puri, pojawia się u nas w XIV i XV wieku nader często, grzywna złota (m. auri) nader rzadko 1).

Grzywna druga była myncerska; w niej jest kruszec szlachetny, lecz z pewną przysadą miedzi. Ordynacya Zygmunta r. 1507 przepisywała, ile w mennicy brać miano łutów miedzi do 15 łutów szczerego srebra, przy wybijaniu półgroszków koronnych²). Do srebrnej monety brano więcej srebra w grzywnie, do drobnej znów przysadzano więcej miedzi. Dr. Piekosiński udowodnił (l. c. str. 14, 15), że nie dopiero król Zygmunt I zaprowadził stopę menniczą grzywny koronnej, lecz już od r. 1477 była ta sama, co za Zygmunta I. Waga w grzywnie myncerskiej i grzywnie szczerego kruszcu jest równa, różnią się jedynie co do jakości kruszcu tj. ziarna.

Grzywna pieniędsy (m. monetae, pecuniae), jest trzecim rodzajem grzywny. Iloczyn monety wybitej z myncerskiej grzywny daje grzywnę pieniężną. Tu nie zawsze waga grzywny pieniężnej równa się grzywnie myncerskiej. Grzywna najdrobniejszej monety (denarowa) oczywiście więcej ważyła z powodu wielkiej przymieszki miedzi, niż grzywna myncerska, a nadto psowano także za Olbrachta

¹⁾ O monecie i stopie menniczej w Polece w XIV i XV w. dr. Piekosiński, Odbicie z t. IX Rozpraw wydź. hist.-filozof. Akademii umiej, w Krakowie str. 17. 2) Zagórski: Monety dawnej Poleki. Warszawa 1847 str. 106.

i Aleksandra wagę grzywny pieniężnej półgr. tak, że zamiast 18 łutów ważyła 8 łutów grzywny myncerskiej.

Marca, grossus, gr. lati, dimidius gr. quartensis, ternarius, denarius, ferto, scotus.

Grzywna pieniędzy czyli liczalna zawierała 48 gr. 1); zowie się grz. rachuby polskiej (numeri et monetae Polonicalis), lub grz. krakowską (I, 557). W księdze Łaskiego wspomniano w dokumencie z XV wieku grz. toruńską, wartości tylko 20 gr. 2), stwierdza się więc, co Czacki tylko jako domysł o stopie grz. toruńskiej napisał 3).

Grossus = grosz oznaczał srebrną monetę w Niemczech i Czechach. Groszy za Wacława II bitych t. zw. pragskich szło pospolicie 60 na grzywnę pragską, w Polsce bito tylko groszy 48 z grzywny. Stosunek więc grosza koronnego do pragskiego był jak 4:5. Podobno grosz pragski "około r. 1440 znika z targu pieniężnego" (Piekosiński l. c. str. 24), a jednak jeszcze w wieku XVI obrachunek na pragskie w życiu się utrzymał 4).

Grosz szeroki (gr. latus) oznacza grosz, co dopiero nadmieniony. Nazwa ta służyła dla odróżnienia go od małych groszy czeskich (grossi parvi), których szło 12 na grosz szeroki. W księdze naszej są wzmianki o groszach szerokich np. II, 512, 265.

Półgrosz (dimidius gr.) w rachubie polskiej jest 964 częścią grzywny, czyli na grzywnę idzie sztuk półgr. 96, a jest połową grosza szerokiego. Rachuba półgrosza często zachodzi np. I, 10, 273; II, 307, 368, 394, 400, 435 et alibi.

Kwartnik = ćwierćgrosz (quartensis, quadrans), 4 razy wzięty stanowił grosz; w grzywnie z początku więc było sztuk $4 \times 48 = 192$. Władysław Jagiełło r. 1396 postanowił 5), iż 6 kwartników ma iść na grosz, a zatem grzywna polska miała 6×48 czyli 288 kwartników, zwanych odtąd

ternarami, bo odpowiadał kwartnik trzem denarom. Kwartniki bił tylko Kazimierz i Wł. Jagiełło, i dopiero je wznowił Zygmunt I r. 1526, a więc w epoce, gdy księga Łaskiego była dawno spisaną. Pomimo tego na początku XVI wieku liczono tak dobrze na kwartniki jak na ternary. W jednym obrachunku kapituły obydwa te sposoby zachodzą o). Stosunek ternaru do denaru uwydatniony w księdze (II, 435). Gęste są wzmianki o ternarach (np. II, 97, 119, 120, 261, 289, 313, 338, 347, 364).

Denar jest 18tą częścią grosza; w grzywnie więc będzie 48×18 czyli 864 denarów.

Tabliczka Piekosińskiego, sięgająca latami w wiek XIV aż do XVI, na powtorzenie tutaj zasługuje, ponieważ w księdze dokumenta z dawniejszych wieków zawierają pieniężne wskazówki.

¹⁾ Lib. L. II, 272, 372 "in quamlibet marcam 48 gr. computando." 2) Lib. L. II, 537 "2as marcas Thorunensis monetae valentes... 40 gr. monetae Polonicalis: stopa więc toruńskiej grz. równała się grzywnie ówczesnej pruskiej (p. Piekosiński, l. c. str. 207), a w wieku XIV "80 marcae Thorunensis faciunt 50 marcas gr." (Kodeks dypl. wielkop. III, 31). 3) O lit. i polsk. pr. str. 166 i Kod. dypl. wielkop. II, 40. 4) Lib L. II, 242 "sedecim gr. alias valorem fertonis grossorum bohemicalium; ferto bohemicalium" l. c II, 510. 5) Piekosiński str. 20. 6) Acta Capit. a. 1501 f. 354 b. Summa defalcatorum 198 marcae, tredecim grossi, unus quadrans. — Summa distributorum 235 m. cum media, 101 gr., duo ternarii.

Grzywna liczy	groszy	półgroszy	kwartników	denarów
około r. 1326	48	96	_	576
po r. 1326 do 1396	"	96	192	768
od r. 1396 do 1398	77	96	288	768
od r. 1398 do 1506	11	96	288	864

Ferton, wiardunek (ferto) równa się 12 groszom, jest czwartą częścią grzywny. Skojec, (scotus) równa się 2 groszom i jest 24 częścią grzywny.

Sexagena, florenus, ducatus, aureus, talar.

Kopa groszy (60 gr.) zwie się sexagena; pół kopy (gr. 30) = media sexagena. Floren, złoty, jak z nazwy wypływa był bity pierwotnie w złocie i najprzód w Florencyi, ztąd florenus. Do r. 1505 był czerwonym złotym, od tego czasu, gdy liczbę groszy w florenie coraz bardziej pomnażano, a w Niemczech ze złota bity floren stał się srebrną monetą, u nas złoty był zbiorem 30 groszy. (Czacki l. c. I, 167).

Dukat (Lib. Ł. I, 547), ducatus powszechnie brany za czerwony złoty, była atoli w ówczas pewna różnica, bo od chwili spodlenia florenów, zaczęto bić z czystego złota floreny i te niespodlone zwano ducatus. Przypisują Rogierowi królowi sycylijskiemu pierwsze wybijanie florenów złotych w księstwie Apulii z napisem: ducatus Apuliae, ztąd nazwa dukatów. (Czacki l. c. 175).

Aureus 1) jest zloty = floren = 30 gr.

Talar²) to samo co floren = 30 gr., pojawia za granicą w XV w. w Polsce bił Zygmunt I talary r. 1528, którą noszą wyraźnie XXX gr.

Solidus, obolus. Sold, szeląg = 6 denarom; obolus = denarowi. Zieliński w rozbiorze księgi Długosza dotknął tego przedmiotu, ale nie wyświecił stosunku soldów i obolów. Mówi bowiem z odwołaniem się do dzieła Cibrario "solidy (soldi, sous, szelągi) były częścią ilorazową funta (libra, lira, livre); denary częścią ilorazową solida" ³). To oczywiście nie zadowalnia. Tablica pieniężna dodana do księgi Długosza przez (T. Ż.) kończy obrachunek drobniejszej monety na groszu, o solidach, obolach nie ma wzmianki. Piekosiński o solidach szczegółowo nie pisze, tylko w przypisku (str. 22) oświadcza: "w rachunkach miasta Krakowa z r. 1390 wiardunek często zwany jest solidem" a w roczniku numizmatycznym (str. 203) w wieku XV solid zrównany fertonowi. Obrachunek (numeri solidorum) na solidy nie tylko zachodzi w księdze naszej (I, 133), ale nadto był już równouprawniony z obrachunkiem na półgrosze kwartniki, ternary w XV stuleciu 1). Czy solid w XIV w. r. 1390 w Krakowie równał się fertonowi

¹) Acta Capit. a. 1503 f. 376 "50 flor. in auro;" Aureos 3 robotnego. Inventarium generale emnium redituum Episcopatus Posnaniensis. patrz Jabczyński Dolsk str. 103; Lib. E. II, 352 "110 flor. in auro." ²) Talari 2 robotnego, Jabcsyński str. 102, 103. W Krakowskiem w XVI w. zwano "talerze" Chomętowski: Materyaly str. 187. ³) Bibl. Warss. r. 1871 str. 357. ⁴) Acta Capit. a. 1494 L. 227 "XI fertones pecuniae in solidie" l. c. f. 245 b, "quittavit de 2 sexagenis pec. in solidie; a. 1496 L. 284 b "per marcam de manso pro censu in solidie."

mniej nas chwilowo obchodzi 1), śmiemy wszelako zauważyć, że solid w XV i XVI wieku tak w Krakowie, jak w Wielkopolsce nie równał się wiardunkowi. Oto dowody. W księdze listów wydanej przez Akademią Umiejętności w Krakowie jest pod r. 1477 memoryał podatkowy, wyjęty z teki Naruszewicza. Tam czytamy ustęp: "videtur ut a quolibet grosso census, solvatur unus denarius, et venient a marca grossi duo, solidi duo"2). Od każdego więc grosza 1 denar dany, przyniósł od grzywny (48 gr.) ogółem 48 denarów, te 48 denarów zamienia statysta w memoryale na 2 gr. i 2 soldy. Zróbmy próbe: 18 denarów daje grosz 1., 36 den. = 2 gr. co odciagniete od 48 denarów daje reszte 12 denarów równych 2 soldom. Azatem 1 sold równa się 6 denarom. Kładąc za solid ferton, mielibyśmy w powyższym obrachunku, ze 2 fertony = 12 denarom, co jest nonsensem. Gdyby sold był fertonem wyrażenia: "fertones XI pecunia in solidis," czyli fertony we fertonach byłoby niezwykłe i mylne, bo ferton jest liczalną, solidus zaś wyraźnie kursującą monetą, co stwierdza znów sama księga Łaskiego: "per 6 grossos numeri solidorum" (I, 133). Sześć groszy w wiardunkach znów nie byłoby zrozumiałe, bo brzmi to jak dzisiejsze "6 trojaków w dwuzłotówkach," a jest jasne, gdy solid = 6 denarom. Z ordynacyi z r. 1526 (Vol. leg. I, 469) wynika, że na grosz szło 18 denarów, obolami zwanych 3), nadto, że 3 soldy szły na grosz, a na sold 6 obolów, czyli denarów. Kromer w dziele Polonia poświadcza, że jeszcze w najdrobniejszej denarowej (oboli) monecie było nieco srebra 1). Stosunek solida (szelaga) do kwartnika (ternarius) ma się jak 1:4, czyli połowa szeląga równa całemu kwartnikowi, czyli 1 szeląg = 2 kwartnikom 5). W księdze Łaskiego zachodzi obok denarów dosyć często obolus np. świętopietrza od każdej osoby "per 1 obolum" (I, 612), mieszczanie Kłecka od domu po półgroszu stołowego, a mieszkańcy (dzierzawcy, inquilini per 6 obolos (I, 91).

Mając przed oczyma powyższe rozróżnienie, łatwo oznaczyć stosunek monet zachodzących w księdze, przy pomocy małego obrachunku. Czytamy np. II, 435, w miejsce kolendy i mesznego dają po 7 ternarów tj. na kolendę półgrosz, a 4 tenary za meszne." To miejsce wykazuje, że półgrosz równał się 3 ternarom = 9 denarom, jak rzeczywiście było. Zestawiając dalej dwa miejsca różne pieniężne z jedną i tą samą stopą rzeczową, mamy porównane obydwa te różne sposoby rachunku pieniężnego. Na przykład powiedziano "płacą 3 denary albo 3 chleby" a zaraz w drugim ustępie "po 1 ternarze albo 3 chleby." Dwie ilości równe tej samej trzeciej są między sobą równe, azatem 3 denary równe 1 ternarowi podług księgi (II, 338), co się z prawdą zgadza.

Marka denarów w obiegu rozróżniana była od marki groszy, lub półgroszy. Jeźli wypłata miała nastąpić w grubszej (co do ziarna lepszej) monecie, wtedy potrącano adżio. Floren np. w groszowej monecie mieści skojców (scotos) 15, a liczono po 16 skojców, gdy w drobnej monecie odbierano, np. 38 florenos in moneta polo-

¹⁾ Dr. Piekosiński uzasadnia swe zdanie wypisem z obrachunków krakowskich. Są one wydane p. n. Najstarsze Rachunki miasta Krakowa przez pp. Piekosińskiego i Szujskiego. IV Regestra perceptorum a. 1390 str. 227... 2) Codex Epistolaris s. XV, II, 276; tamże str. 278 jest obrachunek na obole. 3) Tres solidi grossum et sez oboli solidum. 4) Czacki l. c. "obolus decima octava pars grossi, atque hi quidem aerei sunt dealbati." 5) 3 solidi = gr.; od r. 1396 idzie 6 kwartników (zwanych ternarami) na 1 gr. a więc 3 szelągi = 6 kwartnikom, a 1 szeląg = 2 kwartnikom. Albo inaczej: 1 kwartnik odpowiada 3 denarom (ztąd ternarem zwany), a sold 6 obolom, ztąd wynika, że sold jeszcze raz tak wielki jak kwartnik lub ternar.

nicali per 16 scotos florenum quemlibet computando (Acta Capit. a. 1502 f. 361^b), lub "7 florenos per XVI scotos, qui redacti in pecunias faciunt¹) 4½ marcam et 8 grossos". (Acta Capit. a. 1508 f. 437). W wieku XV liczono floren na XIV skojców²).

Skorowidz*)

Moneta najdrobniejsza (minuta)	średnia rzeczywista lub liczalna	najgrubsza rzeczywista lub liczalna
•		floren. = 30 gr.
$denar = obolus = {}_{T^{L}g} \operatorname{gr}.$	= 18 obolom	== 15 skojcom
3 denary = 1 ternar. =	= 2 półgroszkom	aureus = 30 gr.
quartensis	= 3 solidom	ducatus = 30 gr.
ternar. = kwartnikowi.	=6 ternarom	talar = 30 gr.
$= \frac{1}{6}$ gr.	= 6 kwartnikom	media sexagena $= 30$ gr.
6 ternar. = 6 kwartni-	scotus = 2 gr. = $\frac{1}{2}$	sexagena = 60 gr.
kom = 1 gr.	grzywny	marca = 48 gr. = 24
solidus = 6 denarom =	$ferto = 12 \text{ gr.} = \frac{1}{4}$	skojcom = 12 wiar-
⅓ gr.	grzywny	dunkom.
solidus = 2 ternarom =		
2 kwartnikom.		
3 solidy = 1 gr.		
medius gr. = 9 denarom		
= 9 obolom		

Wartość dzisiejsza monety dawnej.

Trudność niemała zachodzi w obliczaniu ówczesnej monety na stopę dzisiejszą. Narzekał na niejasność w tej sprawie Ostrowski i mówiąc (II, 241) o ewaluacyi powołał się na książkę, nad którą "nic pewniejszego i pilniej sporządzonego nie mamy" tj. na Sumaryusz umiarkowania monety starej, Kraków r. 1755. Czacki podał tablicę ewaluacyjną monet, która przejrzystością się nie odznaczą, a nadto wyraża wartość przestarzałej monety, bo "podług stopy 1766 r." T. L(ubomirski) w artykule: Monety 3) dołączył tablicę z obliczeniem na stopę z r. 1830. Sumaryusz porównany z tabelą Czackiego i Encyklopedii daje wynik następujący:

^{1) 7} flor. à 32 gr. = 224 gr., co podzielone przez 48, daje istotnie grzywien 4½ i 8 gr. 2) Codex rpistol. II, 278 "suburbani 1200, qui si dabunt unusquisque per gr. 18, obulos 12, colligent in summa flor. per 14 scotos — 8000".

^{*)} Po pracach Lelewela, Czackiego i wyżej już powolanych w kwestyi monet, zasługują na uwagę prace: ks. Stupnickiego: Denary koronne XIV i XV w. tudzież tego autora: O monetach haliekoruskich, Teofila Zebrawskiego: Wiadomości numizmatyczne w dodatku do Czasu r. 1857.

³⁾ Encyklopedya rolnictwa wyd. przez Lubomirskiego, Stawiskiego, Przystańskiego. Warszawa z. 1877 t. IV, 316.

XLII

Tabelka różniczkowa.

Rodzaj monety z r. 1505	znaczy	w Sui	nary	uszu gr.	Cz	acki	m gr.	Ency	klop	edii	Mone mi	ty eckie	nie- ej
grosz szer. skojec ferton floren, półkopek grzywna		٠	1 6 16 27	25 18 22 26 —		1 6 15 24	15 		1 6 16 24	15 - - 19		3 8 12	25 50 32
kopa gr.			33	22 <u>‡</u>		3 0	-		30	24		15	44

Kładziemy przeto tabelę Encyklopedii, jako już na stopę XIX w. wygotowaną, nie biorąc za nią żadnej odpowiedzialności:

Tablica monet polskich z wyrażeniem wartości na stopę 1830 roku.

Rok,	Czerwony złoty. Wiele ówczesnych			Grosz	Skojec	(2 gr.)	Wiardor Ferton	nek czyli (6 skoja.)	Grz 6 fe	ywna erten.		polska gr.
w którym moneta	groszy w	W	art	o ś ć	ро	dłu	g ı	top	y z	r o k	u 18	30. ·
rachowana.	słotym.	zł.	gr.	grosze	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.	zł.	gr.
1300	12	 	_	41		82	16	13	65	22	82	16
1307 - 1346	13			38	_	76	15	5	60	20	75	25
1350—1378	14	i	 	35	i —	70	14	3	56	10	70	13
1378—1418	16	_		31	_	62	12	10	49	9	61	18
1419—1444	18	<u> </u>		27		55	10	29	43	25	54	23
1470	22			22		44	8	29	3 3	25	44	24
1476	24			20		41	8	6	$32 \cdot$	26	41	2
1487	28	_		18		35	7	1	28	5	35	6
1496	30			16		33	6	17	26	8	32	25
1505	32	·	_	15		30	6	5	24	19	30	24
					Złoty		Talar					
1505	32	16	13	15	15	12			24	29	30	24
1523	38	16	13	13	12	29			20	23	25	28
1528	45	16	13	11	10	28	10	28	17	16	21	27
15 4 5—1561	- 51	16	13	10	9	19	9	29	15	14	19	8
1590	56	16	13	9	8	24			14	2	17	18
1611	70	16	13	7	7	1	9	25	11	8	14	2
1620	120	16	13	4	4	3	_		6	27	8	6
1629	164	16	13	3	3				4	24	6	
1650-1662	180	17	3	28	2	25	8	16	4	16	5	21
1676	360	17	3	14	1	13	8	16	2	8	2	25
1766—1787	502	18	4	1	1	2			1	22	2	5
1787—1794	540	18	4	1	1	1	- 1		1	20	2	2
1795—1810		_	nie !	było	mo	ne	ty	- 1	pol	skiej		
1810—1815		_	_	1	_	_			1	17	2	_
1816—1831	- 1	-	-	1		_	_	-	1	18	2	-
Od rok	u 1505 (lo 17	16 cz	erwon	y złot	y szec	lł 16	złotyc	h =	8 ma	rek.	- 1

W księdze beneficyów kruświckiej znalazła się później wpisana ewaluacya z ksiąg konsystorskich wyjęta i na dekrecie króla i sejmu z r. 1641 się opierająca. Tam znaczy grzywna = 22 zł.; kopa = 28, a wiardunek = 5 złotym¹).

Waga. Liber Długosza wspominał (II, 164) centnar soli, kamień łoju, wosku i wagę nazwaną talenta cerae (II, 239), o ostatniej wadze dodał Zieliński te słowa: "tyle może co kamienie" (Bibl. warsz. l. c. str. 357). Liber Łaskiego objaśnia wątpliwość co do wyrazu talentum, albowiem dodaje wyraz polski ku pomocy: thalentum piperis alias funth" w Pakości (I, 186). Połową funta była marca, libra, grzywna (8—12 łutowa). Zachodzi w Łaskim kilkakrotnie waga znana kamień, lapis cerae II, 419, 510, wosku kamień "szmalcowanego" (II, 534), 7 kamieni łoju (sepi) z jatki (II, 352), 5 kamieni łoju na świece (II, 535).

Centenarius centnar, (Helcel, I, 220, 221, "centenarius ferri," I, 225 "medius centenarius qui dicitur przykładek") za granicą ważył 100 funtów 24 łutowych. W Polsce za Zygmunta I miał centnar 126 funtów, a to poszło ztąd, że porównywano grzywny nierówne (których 2 szły na funt) pragskie z polskiemi. Urzędową wagę zaprowadziła dopiero konstytucya r. 1565 ²), mocą której centnar = 5 kamieniom, kamień = 32 funtom, funt = 32 lutom, lut = 48 skojcom. Dwa łuty szafranu brał biskup poznański r. 1564. (Jabczyński l. c. str. 103).

Miara objętości. Dla ciał sypkich jednostką jest corus korzec. U Długosza największą miarą jest modius równy 12 korcom (Lib. Dł. I, 347, III, 421), w Łaskim także modius zachodzi (I, 104; II, 388, 334), jest atoli częścią większej miary zwanej spądy (I, 441, 685; II, 334, 388). W dwóch miejscach spądy równe są 5 modiis, w jednem 30 modiis. Wyraz ten spądy zachodzi w XV wieku w statucie Ziemowita IV z r. 1421: "agrum ubi 30 modii possint seminari alias spądy 3). Najniezawodniej owi "spudownicy, narocznicy, których znaczenia dotąd nie wyjaśniono" 4), stoją w związku ze spądami, zwłaszcza że w dyplomacie z r. 1249 Wacława czeskiego zachodzi zbliżony wyraz swode seu narok, oznaczający serwitut 3), zkąd spudownicy, narocznicy. Modius alias wiertel zachodzi r. 1612. (Notatki p. Lekszyckiego).

Mensura w Długoszu (III, 138) jest wyrażeniem prawnem: 4 mensuras znaczy cztery wymiary w ziarnie trojakiem. Sam Długosz wytłomaczył to, pisząc zamiast 4 mensuras (III, 130) per 12 coros. Mensura zatem oznacza sypkę małdrową. Dawano 3 razy tyle, gdy w jednym ziarnie oddano sypkę. Dokument Kazimierzowski z r. 1335 dobrze ten wymiar wyjaśnia: maldratam triplicis frumenti, 4 vide-

¹⁾ Ex libro Beneficiorum Cruivicensi. Reductio antiquae monetae per decreta episcopatus Cracoviensis. Prima de anno D. 1646, secunda de a. D. 1676 die 3 Jan. oblata ad acta Consistorii Varsaviensis die veneris 16 Octobr. a. D. 1716: Marca una lata facit flor. polonicales 28. Sexagena una lata forenos polonicales 28. Ferto unus 5 iuxta primum in fundamento praeiudicato decretum S. R. Maj. in comitiis generalibus a. D. 1641 fer. V ante f. s. Matthaei latum. 2) Vol. leg. I, 686. 3) Helcel, Starodaume pomniki I, 280. 4) Hube: Prawo polskie str. 41. 5) Du-Cange v. swode, vox bohemica, servitutis species. Vencesl. reg. Beh. doc. 1249. "Homines liberi tam ab his quae dicuntur vulgariter serek seu swode, quam ab his quae vocantur nares;" Kod. dypl. wielkop. narocznikones (n. 168, 178, 156, 200).

(II, 334, 382), wielkości nieznanej i cassula 1) de frumento (I, 577, 653), do objaśnienia służy dodatek, że 6 cassulae uważano za mały dochód (parum provenit).

Miary plynów są: tunna (beczka) piwa (I, 216), miodu²) (I, 560). W Lindem beczka ma garncy warszawskich 72, półbeczek 36 garnców, ćwierćbeczek antał Achtel = jachtel (ośmina, osmak) ł beczki, kwarta ł czyli ćwierć, równe garncowi = 2 półgarncom, lub 4 kwartom, albo 16 kwaterkom. kwarty czynią garniec. Herb. Stat. 179. W Łaskim mamy poddziały beczki np. octuals (achtel) I, 583, 681; II, 223, 285 piwa, quartals mellis (I, 563) miodu, Jabczyński (l. c. str. 97) ma "ćwierć miodu alias quarta". W Łaskim jest schanek (I 681) naczynie dawane od każdego piwa achtla (a quolibet vase seu octuali). Wyraz ani w Długoszu ani Lindem niespotkany. W Długoszu dań piwna jest pokow, tudzież zachodzi jako poków miodu (I, 277, 287) w Łaskim jest urna mellis alias pokowy (I, 670), a pokowne od waru (II, 419, 510), amphora cervisiae od waru piwa (II, 439). Szanek, poków, wreszcie pubanyek (II, 285), manuale, i amphora są naczyniami, dzbanami bańkami, półbańkami, nieokreślonej wielkości. Drobną miarą miodu jest t zw. rączek (II, 95), pięknie tłómaczący nazwę manuale. W kodeksie wielkop. zachodzi urna mellis (n. 66. 344, 455, 739) i ciffus miodu (n. 535, 577), rozmar (r. 1293 n. 711). W wieku XVI mierzono miód na wiadra, na miednice i półmiednice (Chom. Materyaly l. c. str. 205). Spądy do zamku Rawskiego dawane przez mieszczan (Lib. L. II 334), obok danin bednarskich tw. czoschy (ciosy), cisy, (kod. Malop. I, 48) służyły zarówno do ciał sypkich jak płynnych.

Calidar II, 439 jest raczej naczynie, niż miara, kadź, kocieł (tabernator habet calidar plebani, a quo per 1. amphoram cervisiae). Naczynia kościelne są ollae, lagena (dzban) stannea sive cantharus (II, 109), gdy był wielki mieścił w sobie 7 ollas vini (tamże).

Miary czyli oznaczenia wzięte z przyrody: manipulus snop 3); cassulla siliginis (II, 111) kopa w snopach; geruga seu ligatura canapi (I 583, wytłomaczona innem miejscem = kytha (kita, kić) alias ligatura (II, 335); także znana kić, wieniec, (ligatura seu crinile cepae) cebuli (II, 479. Siano rachowano na wozy 10 currus de foeno II, 379), stogi acervus (I, 576, 582), cumulus alias stożek (I. 582), lub stóg, kopa, (ztąd siano kopić) zwana cassulla — 6 cassulae 5) de foeno I, 578 —, rybną daninę rachowano na pręty: 4 virgas piscium (II, 443); jaj obliczenie zwyczajne zwało się: capetiae (mędel ovorum 6) II, 282).

¹⁾ Decima manip. 18 cassularum cuius valor 1 marcam I, 638; 12 cassulae frumentorum I, 653, ex quarta casula I, 36. Du-Cange v. cassula nazywa mensura frumentaria — capsula, obok tego zwie się ca sula (tak samo przez 2 s) fascis stóg dla oznaczenia siana. 2) Jabcz. 1. str. 95 "beczka miodu z boru biskupiego." 3) Lib. E. II, 474 "unus unam cassulam alter alteram usque ad manipulos inter se dividunt." 4) Casula i cassula słusznie Zieliński nie rozróżniał ze względu na pisownią (1. c. 342). Indeks do Liber Długosza rozróżnia, cassula ma być snopek, a casula stóg. Du-Cange przywodzi z praw polskich 1523 wyjątek (I, 424), gdzie cassula przez s podwójne znaczy stóg. "Quia tu recepisti sibi violenter 10 cassulas foeni in prato ipsius haereditario." Wyżej wskazaliśmy, że cassula jest miarą także dla ziarna, dla snopków jest kopą. Casula — kopa r. 1578 i 1666, jak mi łaskawie podał p. Lekesycki w zapiskach 3) Chomętowski: Materyały do rolnictwa z r. 1557 str. 205, 375. 6) Du-Cange Capeta tritici Stat. Wład. Jagiełły r. 1433 (I, 113); capetias Hungaris, dicuntur quindenae alias acervuli manipularum.

Z XVI wieku jest nazwa mus masła tyle co kwarta, pół solanki żyta, lnu desiatok.

Miara długości — powierzchni. W informacyi Piotra Wydzgi (Lib. Dt. III, 355) mamy rachubę: stopa ("na trzy stopy") i łokiec "cubitus alias lokyecz".

W Łaskim zachodzi: stajisko (II, 29), staje, stadium bardzo często, virga = pręt (I, 231, 196 hortus na dzeszyaczy prathow) luska. Łaka dł. 65 virgarum alias prathy (I, 230). Miara szerokości najczęściej po gospodarsku wyrażona, jako to: zagon = sulcus II, 264; skład = bissulcus II, 371, lub compositus II, 467 1). Las mierzono na staja (II, 326).

Łan, włoka, laneus, mansus, arvus, jest obszar powierzchni w księdze różnie opisywany, tak co do postaci, jak objętości. Jakkolwiek rola była kiedyś pomierzona (certis signis distincta et limitata II, 430) łan nie zawsze był nazwą geometryczną, często rolniczą.

Lan w księdze dzieli się na ploszy alias particulae I, 23, działy arvus, sors II, 328, 330, tu 3 działy szły na łan; półdziałki, pars agri I, 616; niwy, argula II, 305, wzdłuż 3 staja; morgi alias iugera I, 39, 114, 231, jutrzyny 2) I, 433, a nadto kliny, trzykliny, nowiny, przydziałki, przymiarki sive przecze, przydatki, kopaniny, zdradzające w nazwie swe gospodarskie pochodzenie, czasem wyraźnie w księdze jeszcze zapisano: de mericis alias niwy noviter exstirpatis I, 492.

Stosunek miar; lany i włoki. Przyznał już Ostrowski, że przy obliczaniu dawnych korcy, beczek, funta i łokcia są niepewności, różne bowiem ziemie różnych używały miar normalnych. Prawo dopiero pod koniec XVI wieku (r. 1565) odwołuje się do krakowskiego łokcia, który miał cali 24. Do rozwikłania tej ważnej rzeczy, nadawałaby sie praca nowa na tle historycznem, na dokumentach ksiagach beneficyów, rejestrach gospodarskich, listach chłopów, zapiskach archiwalnych oparta. Nowsi autorowie albo starannie omijają tę sprawę, albo odmawiają przodkom naszym znajomości miar gruntowych, albo powołują się na podania Solskiego, Haura, Zaborowskiego, Czackiego i innych. Aliści nie podobna odmówić rzetelności słowom Kolberga W.: "Zebrawszy wszystko co pisali o miarach gruntowych Solski, Czacki, Zaborowski i inni, przekonać się można, że podane wiadomości nie są dostateczne i znaczenia różnych miar nie wyjaśniają, a nawet ścisłością i formą matematyczną praktycznego pożytku nie przynosza. Jeden tylko uczony Czacki rzecz dobrze zrozumiał, stosunki i przywileje dawne, oraz powinności gruntowe zbadał, lecz poszukiwań swych do miejscowości i nowszych czasów nie zastosował, mylne podania Solskiego 3) za prawidło przyjął i przedmiotu nie rozwinął 1)".

Księga Łaskiego, jako pomnik źródłowy z XVI wieku, posłuży badaczowi w tym kierunku. Stwierdza ona, że przodkowie nasi znali dobrze normalne miary, jednakowoż oblicze ornej ziemi się zmieniało, przez niepłodność, silną wegetacyą, przymiarki kęsów roli, zdobytej przez karczowanie lasów. Cierpiała na tym syme-

¹⁾ In 6 compositis alias na składziech, lub gdzieindziej duplatac sulcorum, składy nazwano.
2) Helcel: Starod. pomn. t. II nr. 4072 "zagroda cum juthrzina" i nr. 2522 "jutrzinas agri." 3) Czacki przeważnie się opiera na matoryałach zebranych mozolnie przez Łojka. Na str. 237 O litewskich i polskich pr. mówi bowiem: "przykład Feliksa Łojka dał tablicę, którą przyłączam." 4) O lunach i włokach, wstęp do dzieła znajdującego się w rękopisie (Bibl. Warsz. 1870 t. IV, 429). W. Kolberg umarł i dzieło jego nie ujrzało światła dziennego.

trya, postać łanu się zmienia, czasem szerokość zakrawa na długość i na odwrót, łan niekiedy policzony na stajania okazuje się zbyt mały, sprzęt atoli na niekorzyść rolnika nie wypadał. Po wymiarze łanu dodawano do łanów owe przydatki ¹), trzykliny, niwy, kopaniny, w nagrodę za obszary ziemi niepłodnej, którą rolnik opuszczał. W księdze Łaskiego na wielu kartach ten szczegół się powtarza. Łan więc w księdze własnie dla swej niestałości, i braku matematycznej ścisłości, zasługuje na tem większe studyum w ziemiach poszczególnych, ponieważ jest odbiciem wiernem ówczesnego rolnictwa.

Badacz księgi Łaskiego i w tem przyzna słuszność W. Kolbergowi, że rolnik bez laski mierniczej znał wielkość gruntu swego. Kładąc skiby na staju od rana do wieczora, wiedział ile w jednym dniu zorać można, wiedział, jak zmierzyć łan ziarnem wysianem. Mają więc w księdze takie szczegóły dla dziejów rolnictwa znaczenie niepoślednie ²)

Nadto rozmaitość łanów pochodziła ze stosunku prawnego. Wsie na prawie polskiem osadzone, miały włóki chełmińskie, lub łany polskie kmiece; na niemieckiem zaś prawie lokowane, miewały łany frankońskie. Sposób gospodarowania podług prawa np. polskiego wyciskał na stosunkach piętno odrębne, tak samo na lokacyach podług prawa niemieckiego. Pan wsi zamieniał sposób lokacyi, zmieniło się prawo, ale pozostały dawne pojęcia, ludzie, nazwy, podziały, sposoby pomiarów. Nie dziw więc, że wychylają się z pod osłony prawa niemieckiego znamiona osady polskiej i na odwrót.

Na to wszystko bacząc, nie zrazimy się czytając w księdze, że łan (II, 290) bywa przeszło 20 staj długi, a szerokość jego trojaka w jednem miejscu 30 zagonów, w drugiem 40, a w trzeciem 20; albo że są 2 łany, które rozpadają się w wszystkich trzech polach na 10 działów (II, 184), albo: "campus sufficiens pro triplici aratura" (I, 21) ugorowe, osymye et gyare, albo że każdy łan w jednem polu dzieli się na trzy argulas alias działy (II, 337), albo w końcu, że niwa w szerz liczy 3 łany, a wzdłuż liczy się trojako tj. przy końcu 4 staja, w środku 3, przy drugim końcu 1 staje (I, 570). Za tę fotografię będą bardzo wdzięczni historycy rolnictwa. Za rychło stawiać dziś synteze o łanach. Wielki znawca stosunków rolniczych w dawnej Polsce, T. Lubomirski, wspomina 3) o 30 rodzajach łanów w r. 1598 w dobrach biskupa kujawskiego: długości 3-20 staj i szerokości 5-24 zagonów. O włókach arcybiskupów gnieźnieńskich sięga wiadomość dopiero z r. 1685. O ile więc wcześniejsze i cenniejsze sa wskazówki w księdze Łaskiego? Tenże autor mówi, że "grunta w Czerskiem dzielono na działy, na płosy, w Sieradzkiem na źrebia, w Poznańskiem na ślady". Liber Łaskiego odsłania, że płosy w Witkowie pod Gniez::em, jak w Grzymiszewie p. m. Turek znane były, a działy zachodzą w różnych dzielnicach archidyecezyi. W listach chłopskich pisanych po polsku w XVI wieku do kapituły gnieźnieńskiej są ślady i poślady (r. 1563) Mnichowo p. Gnieznem, Czerleino p. Kostrzynem, o włokach piszą z Gruczna r. 1565, zrzebie 4), jako łan zowią Radu-

^{1) &}quot;Unum mansum in quolibet campo cum przydatkj" I, 104. 2) "Habet agrum, in quo possunt seminari 12 cori siliginis, in longitudine duorum stadiorum in latitudine vero 60 sulcorum." I, 603. 3) Encyklop. roln. t. IV, 310. 4) źrebie, zrzeb, wyraz używany dawniej zarówno w krakowskiej ziemi (Kodeks Malop. str. 95, 396), jak w Wielkopolsce w Trzemesznie, Metrica vetus p. 16 a. 1349, cfr. Kodeks dypl. wielkop. t. II, 620, "unam sortem que Srzep nuncupatur," tu wśliznął się błąd do kodeksu, zamiest p stoi n (srzen).

die arari pootest; — latitudinis continet mansus 10 virgas (pret), et virga continet 7½ ulnas (łokci) et facit duos sulcos (zagony). Azatem szerokość 75 łokci, długość 3680 łokci (licząc 3 stopy = 2 łokciom).

2. Mensura veri lanei Franconici — Laneus fr. continet in se ulnas (łokci) 15, quae ulnae faciunt virgam alias pret ieden. Tres virgac faciunt cordam (sznur) unam, in qua ulnae 45. Quatuor cordae ad latitudinem laneum constituunt. Ad longitudinem debent esse cordae 90 et sic integer laneus.

Brevius sic describitur. Laneus continet in se virgas 12, quaelibet virga cubitorum (łokci) debet esse 15, et ita laneus unus ad latitudinem habet ulnas 80 (tak stoi w księdze, zapewne przez pomyłkę przepisywacza, ma być $15 \times 12 = 180$), quaelibet zona (sznur) debet esse cubitorum 45. Ad longitudinem debet esse cubitorum 4050. Czacki ten sam łan zna, ale nazywa go teutońskim, czyli niemieckim.

- 3. Mensura Culmensium mansorum alias Wlók. Mansus alias włoka ad longitudinem continet in se 30 iugera vulgariter morgi. Quaelibet zona virgas 10; quaelibet virga ulnas 7. Włoka morgowa na łokieć litewskiej miary a minori ad maius ulnae 12 in virgam, virgae 10 in zonam, zonae 3 in iugerum. Alio paeto; in virga sunt ulnae 7, in zona ulnae 75, in iugero ulnae 225; in manso ulnae 6750 (Cfr. n. 7 i I). Virga debet in se continere 14 ulnas et palmam (dłoń = 4 calom) unum. Quarum virgarum huiusmodi in laneo debent esse ad longitudinem 260 mensurae (miara), ad latitudinem 12 mensurae; in eodem manso debent esse 6 stadia (staje) et quodlibet stadium debet in se continere 15 mensuras. Wypada dł. 3685 ł. szerokość 170 ł.; zbliżony więc do frankońskiego mniejszego rachuby Czackiego.
- 4 Langus Culmensis. Virgam unam faciunt 7½ ulnae. Virgae 10 faciunt unam cordam. Cordae 30 in longitudinem et una in latitudine faciunt langum. Ejusmodi mensura debet esse divisa in tres campos. W dłuż 2250 ł. w szerz 75; takiego łanu w ogóle nie zna Czacki.
- 5. Mensura veri lanei Franconici. Mansus debet esse longus, vel quodlibet stadium ulnas 84. Et huiusmodi stadia debent esse in laneum ad longitudinem 12, ad latitudinem vero laneus debet esse ulnas 120. Wypada więc 1008 łokci wzdłuż, a 120 w szerz, jest to łan u Czackiego nazwany kmiecym większym.
- 6. Alius laneus, de quo cmethones laborant suis dominis diem in septimana, debet esse divisus in tres partes, hoc est in tres campos. In quolibet campo debent esse stadia 4, et quodlibet stadium ad longitudinem debet esse plantarum alias stóp 140, ad latitudinem vero debet esse laneus sulcis alias zagony 24, et quilibet sulcus ad 6 plantas (stóp) debet esse latus. Jedno zatem pole dł. 600 stóp = 400 łokci, a szer. 144 stóp = 96 łokci, w kwadrat = 38, 400, ł. . Lan w 3 polach = 115, 200 ł. . Lan ten znany Zaborowskiemu, Haurowi, Jakubowskiemu jako kmiecy mniejszy: Czacki go nazywa drugi łan polski.
- 7. Quilibet laneus debet habere in longitudine iugera 30, in latitudine unum iugerum alias mórg. Ingerus unus habet in se 3 zonas alias senury, debet in se habere virgas 10; quaelibet virga debet in se continere 7 ulnas cum media.

CZĘŚĆ III, EKONOMICZNA.

Treść: Liber Łaskiego jest pomnikiem z w. XVI, najmniej zbadanego pod względem rolniczym, — wyzierają z niego lepsze czasy dla kmiecia — Stół arcybiskupa. Prawodawstwo ekonomiczne i kanoniczne polskie. Stół kapituły, proboszcza. Possessio, plenum ius — Praedium. Zastaw (pignus), locatio, conductio, dzierzawa, kopczyzna, jutrzyny, widerkaf. Prawo niemieckie, sołtys, kmieć, robocizua, zagrodnik, rataj. Przemysł, rzemiosła: rybacy, bartnicy. młynarze, karczmarze i i. Dziesięcina w gonitwę. Meszne, kolenda, stołower Szlachta.

Na Liber Łaskiego przedewszystkiem spoglągać należy z punktu statystyki i gospodarstwa krajowego. Tę jego zaletę podniósł hr. Raczyński, iście znawca rzetelny w słowach: "Lib. Benef. niezmiernie ważny dla zaznajomienia sie ze statystyką krajową"1). Tem okiem objęta całość, jak każda stronnica, ani suchą ani nudna się nie wyda. Pamiętajmy, że księga Łaskiego jest zabytkiem wieku XVI, tego wieku, w którym na widnokregu swobody kmiecia czarne zawisły chmury, a w urządzeniach rolniczych nastał przełom wielki. Wiek XVI złotym zwany, żelaznym stał się dla doli kmiecia. Jeźli znamienite prace Lelewela, Czackiego, Bandtkiego, Helcla, Maciejowskiego, Stadnickiego, Hubego, Lubomirskiego, Smolki i innych wyświeciły polityczno-ekonomiczne stanowisko kmiecia w ustroju państwowym przed i w czasie statutów Wiślickiego i przez cały wiek XV, – jeźli Łukaszewicz 2) w badaniach swoich przeważnie ograniczał się na źródłach późniejszych, niż w. XVI, to rzec można bez uwłaczania prawdzie, że to najciekawsze stulecie, pomimo opracowań księcia Lubomirskiego 3) i materyałów 4) w latach ostatnich wydanych, jest najmniej znane. A Jove principium mawiali starzy Rzymianie. od źródeł więc zacząć powinnismy, aby dosadnio zgłębić i zawyrokować o wieku XVI. Liber Łaskiego, będąc źródłowym pomnikiem z owego czasu, zajmie bez pochyby uwage badaczów. Stanał on jako śpiżowa kolumna w środku epoki, rodzącej się w skutek ustawy z r. 1496, ochrzconej konstytucya z r. 1520, a dojrzałej do smetnej pełności w końcu wieku XVI. A Jove principium, - tych rozmiarów źródła są

¹⁾ Wspomnienia Wielkopolski; Prsyjaciel Ludu r. X str. 27. 2) Hist. — stat. opis miast i wsi w pow. krotossyńskim. Poznań 1869. Do wieku XVII piękny stanowi przyczynek: Rojestr poborowy wojewódstwa kalickiego z r. 1618-1620 p. Parczewskiego w Analektach wielkopł. Warszawa 1879.
2) Rolniesa kudność w Polsce od XVI—XVII w., Jurysdykcya patrymonialna (zsereg uczonych artykułów w Bibliotece Warsz. od r. 1857 str. 827 do r. 1862). Do w. XVI należy dodatek do dzieła tegoż autora: Zemia Czerska, Warszawa p. n. Ex regestro contributionum a. 1540, oraz bezimienny art. Włościanie Polski od 1436 do 1573 w Przegł. Pozn. r. 1864 poszyt II. 4) Materyały do rolnictwa w XVI i XVII w. Chemętowski. Nakładem Świdzińskich, Warszawa 1876; Jabczyński: Inventarium gen. episcop. Peman. a. 1564 w dziele: Rys hist. m. Dolska.

nadania, bynajmniej dla kraju zgubnemi nie były, jak autor sądzi. Uprzywilejowania kościołów i duchowieństwa w średnich wekach, w gruncie były holdem skladanym przez siłę materyalną, potędze ducha; były uznaniem, iż jeszcze pewne wyżeze stosunki ludzkości uznaje... a kto wie z dziejów, do czego się dzikość pięści w średnich wiekach posuwała, ten zaprawdę śladów religijności i powagi Chrystusowego kościoła, za nieszczęście poczytywać nie będzie"). Na tych właśnie przywilejach zasadzone gospodarstwo stołu arcybiskupa i duchownych, wychyla się z księgi Łaskiego na wielu kartach w pięknem udoskonaleniu. Już w XIV wieku skrzętność duchownych około uprawy roli znalazła pochwałę w dziele Szajnochy: "We wszystkich gałeziach przemysłu ziemiańskiego panowala pod reką gospodarzy duchownych trudna do opisania skrzetność i pracowitość... Bez uwłaczania różnym innym dochodom płyneło bardzo wiele gotowizny z samegoż gospodarstwa."2). Rzeczywiście odznaczał się Skotnicki arcybiskup zmysłem gospodarskim, o czem świadczy nie tylko Janko z Czarnkowa i Katalog 3) gnieźnieński, ale głównie przeglad dokumentów w Kodeksie dypl. wielkopolskim. W XV wieku Kurowski arcybiskup aż do Holandyi wysyłał produkta z dóbr swoich 4). Wspominaja także o Sprowskim. Jastrzebcu, Jakóbie z Sienny, i innych arcybiskupach, którzy groble bili, sadzawki urzadzali, zamki warowne stawiali, winnice sadzili.

Rzecz jasna, że nie każdy arcybiskup umiał zabiegać około rzeczy doczesnych. a byli i tacy, co umieli, ale oplątani rodziną, krzywde stołowi arcybiskupów czynili. Doświadczenie jest matką wynalazków. Stało się jeszcze w epoce przed napisaniem ksiegi Łaskiego, że stół arcybiskupi stał z prawa pod nadzorem kapituły, a kapitnlny pod arcybiskupim. Po prostu obmyśliło prawodastwo kościelne hamulec na ludzi krewkich, wychodząc ze zdrowej zasady, że ani arcybiskup, ani kapituła nie ma prawa w widokach nepotyzmu, długów lub względów prywaty, rozpraszać całości dóbr stołowych. Jan Suchywilk arcybiskup r. 1382 na łożu śmiertelnem, idac za krwi pobudka, krewnym i powinowatym oddał zarząd stołu arcybiskupiego, aby nawet po jego śmierci, z krzywdą następcy, dobra posiadali 5). Książe Mazowiecki zbrojnie zajął Łowicz, jedynie dla tego, że Suchywilk nasłał Dzierzykraja, którego ksiaże nienawidził, a byłby spokojny, gdyby kapituła dobrami zarzadzała 6). Czy szkody i zamieszania nie radziły obmyślić środków, zapierających drogę do podobnych jak Suchegowilka wybryków, oraz szukać sposobów, wyrabiających w osobach zdolności gospodarskie? Na synodzie więc sławnym Mikołaja Trąby r. 1420 dla całej polskiej prowincyi nałożono biskupom przysięgę w ręce kapituł, tej osnowy, że praw i posiadłości kościoła krzywdzić nie będą?). Na pierwszy rzut oka razi to, że przełożony wiąże się przysiegą w obec podwładnych, aliści kapituła jest tu wykonawczynią dekretu synodalnego prowincyonalnego, przed którym ugiąć się winien nawet majestat arcybiskupi. Prawodawstwo ekonomiczne rozwija się dalej. Arcybiskup Sprowski r. 1459 wydaje konstytucya, warującą całość stołu arcybiskupiego po śmierci każdorazowego arcybiskupa. Po zgonie arcybiskupa wybiera się administrator, zanim jednak kanonicy

¹⁾ Starod. pomn. I. CXIII. 2) Jadwiga i Jagicilo II, 110, 111. 3) Mon. Pol. III, 396.
4) Bużeński t. II, 21. 6) Janko s Czarnkowa Mon. Pol. II, 715. 6) Quod castrum si quispiam de tapitulo tenuisset, ipsum impugnare noluisset (Janko z Czarnkowa I. c. 716). 7) Forma iuramenti arcybiskupa znajduje się w statutach kapituly w XV w. Liber niger Ms.; również drukowana w synodzie z r. 1420 u dr. Heyzmann Starodawne prawa pomn. t. IV, 204; Wężyk: Constitutiones str. 125.

i Grzegorz Sarnowski (II, 241, 2) podług księgi na zamku łowickim byli rządzcami. Zdaje się, że pełnomocnik administracyjny biskupa krakowskiego, nazwany "władarius" (Lib. Ł. I, 555) podobne miał zadanie. Ten stosunek prawem prowincyonalnem nakreślony, żeniący arcybiskupa z kapitułą pod względem administracyi, wydał zbawienne owoce, niejednemu błędowi zapobiegł, dóbr wiele ocalił. Sprawdziło się przysłowie, że gromada to wielki człowiek, a rozum zbiorowy więcej waży, niż chęci dobre najwyższego dostojnika. Cały szereg dowodów, jak się przyczyniała kapituła do utrzymania całości stołu arcybiskupiego, przytoczył w pracy swej ks. kan. Korytkowski 1); koroną działania jej była sprawa dzierzawy klucza skierniewickiego i przemowa Łagiewnickiego 2), oddalenie sprzedaży Smogorzewa, sprzeciwienie się w sprawie połączenia kanonii łęczyckiej z probostwem w Łasku.

Nie można Łaskiemu pomimo tego zarzucić samochwalstwa, gdy o sobie mówi: "Nie mało łożyłem dla dobra stołu arcybiskupiego, zamki, budynki stawiając, sadzawki i młyny urządzając, niektóre dobra skupując — prócz innych — że tylko wspomnę włożoną sumę przezemnie na skupienie dziesięcin zastawionych kapitule sandomirskiej w kluczu łęgonickim 3). Wszystko to prawdą 4). Złożył na ten cel nie tylko 1500 zł., ale nadto wiele innych dla stołu swego czyniąc przysług, mógł jeszcze dziesięcinami swemi uposażać instytucye dobroczynne i kościoły. Dziesięcinę stołową przekazuje z wsi Czatolin kościołowi w Domaniewicach 5); nadto dogodził dobrą zamianą kanonikom ławickim i kmieciom z wsi Wici, trapionym i wyklinanym 6).

Stołowych arcybiskupich miejscowości i parafialnych zarazem, jest w księdze 61, o nieparafialnych najczęstsze są zmianki w łowickiem i łęczyckiem. Nie sądzę jednak, by w ogólności dało się wyliczyć 198 miejscowości stołowych, jak za Kazimierza Wielkiego 1). Wojny inkorporacye widać ilość wsi uszczupliły. Podział dóbr na klucze spotykamy w aktach kapituły po śmierci Jakóba Siennińskiego († 1480). Wyliczone sa klucze: Łowicz, Uniejów, Opatów, Żnin, Łeczyca, Kurzelów, Grzegorzew, Sedzieiew. Legonice, Wieluń, Kamień, które kanonicy natychmiast podług taksacyi wzieli w zarząd. Łowicz szacowany 50 grzywien — Kurzelow 10. Po śmierci arcyb. Zbig. Oleśnickiego sam król pisze do kapituły aby "dobrego prałata obrali na administratora, któryby o kościół i dobra jego miał pieczę; nadto aby zabezpieczono zamki od napadów nieprzyjacielskich, a kanonicy biorący w zarząd klucze, niech obsieją folwarki *)". Dochód z klucza łowickiego w r. 1494 wynosił 309 grzywien i 🛊 (Acta Cap. III, 232); z klucza uniejowskiego, którym r. 1494 zarządzał Jan Łaski, było dochodu ogółem brutto przeszło 115 grzywien; Żnin 55 grz. i 3 gr.; Kurzelów 67 grz. 1 wiardunek; Grzegorzew 35 grz. 2 wiard.; Opatów 104 grzyw. (l. c. 234). Po śmierci Fryderyka Jagielończyka r. 1502 znów rozdane są klucze w zarząd kanonikom, oprócz powyższych kluczów wymieniono jeszcze: Piatek, Kościół, Kluki. Za Ła-

¹⁾ Jan Łaski str. 72—73. 2) Tamie str. 41. 3) Zeissberg: Test. str. 188. 4) Thein, II, 358. 3) Lib. L. II, 345: "ex concessione... Joannis de Lasko... exstirpatus est certus campus pro praedio de quo datur decima manipularis pro.. ecclesia in Domaniewice." 6) II, 530. 1) Kod. dypl. wielkop. III, 68. 6) Acta Capit. a. 1492 f. 184 b Litterae a regia maiestate dominis sunt praesentatae, ubi sua mai. hortatur, ut eligerent administratorem aliquem praelatum bonum, qui provideret de ecclesia et bonis ciusdem. Item ut castra providerentur ab incursu hostili, et quod domini, qui tenutas habebunt, conseminarevit allodia.

przez szpary (subterfugiunt odia vicinorum). Niema drzew, krzewów ni borów, ani stawów, ani miejsc, gdzieby można sadzawki urządzić, tylko uprawę roli majbardzo dobrą i) (dumtaxat culturam habet optimam)." Wizytatorowie nieraz dobre dla stołu arcybiskupiego zamiany przeprowadzali. W Liber (II, 275) nie ma proboszcz w Skierniewicach 20 kmieci, bo już r. 1519 wziął dziesięcinę z miasta i z wsi Pamiątny, a arcyb. wziął w zamian dziesięcinę z folwarku skierniewickiego i owych 20 przedmiejskich kmieci 2). Koszta podróży, podejmowanych w sprawie stołu arcybiskupiego przez kanoników, winien opłacać arcybiskup, podług statutu Wojciecha Jastrzębca 3).

Stół kapitulny (mensa capituli), oznacza zbiór dochodów z rzeczy ruchomych i nieruchomych, mający służyć do przyzwoitego utrzymania kanoników gnieźnieńskich. Do stołu należały wsie z całym użytkiem, — lub dziesięcina z wsi obcej dziedzicznej, — lub czynsz pieniężny prosty lub zakupny. R. 1357 było 60 wsi stołowych kapituły.

W XV wieku rejestr wykazuje wsi czynszowych kapitulnych ²) 45, oraz sumę czynszu 454 grzywien. W XVI wieku, a więc w opoce księgi Łaskiego suma czynszu 472 grzywny 7 gr. (Acta Capit. 1513 f. 107), w r. 1518 (l. c. f. 181 b) 473 grz. 17 gr.; r. 1519 (f. 209) 472 grz. 7 gr.; r. 1520 (f. 226 b) 470 grz. 7 gr.; w r. 1534 z 39 wsi czynsz wynosił 282½ grzywny 3 gr. tylko.

Obok czynszu były dochody z dziesięcin wytycznych, pieniężnych, małdrat, tak że dochód ogólny w r. 1513 wynosił 572½ grz. 20½ gr. Rozchód zaś na nakłady gospodarskie, darowizny czynszu z powodu pożaru, nieszczęścia (suma defalcatorum) wynosił 246½ grz. 15 gr.; do podziału między obecnych "distributiones, refectiones" kanoników podczas nabożeństw szło 284½ grz. 12 gr., na kościół katedralny 26 grz. 19 gr. W r. 1516 dochód czynszowy i inny ogółem == 766 grz. 20 gr., rozchód 661½ grz.; w r. 1518 ogólny dochód 697½ grz. gr. 11. — Do podziału mieli prawo kanonicy, których było na początku XIV wieku 33, w r. 1354 było 7 prałatów i 23 kanoników, ta liczba przetrwała przez w. XVI i późniejsze 5).

Wsie dzieliły się na czynszowe, chlebowe (mączne) i prestymonialne. Prasstimonium = podarek = beneficyum, stanowiła wieś, nadana kanonikowi osobiście.

¹⁾ Acta Capit. a. 1527 f. 118. Revisio villarum d. Reverendissimi Rudulthow et Cocsawy producta. 2) Decima Pamietna et Skierniewice mensae archiepiscop. DD. consenserunt ad permutationem decimarum Rmi dni Arch. Gn. in oppido Skierniewice et villa Pamiatna pro decima praedii in Skierniewice, quam tollit d. praepositus Skiernievicensis et pro subditis viginti cmethonibus, quas praepositus habet in suburbio Skierniewice et maxime ex eo, quia dni visitatores asseruerunt fore meliorem et utiliorem conditionem mensae archiepiscopalis et ipsius praepositi in ipsa permutatione et similiter in sigillationem literar. et privilegii consenserunt. 3) De dominis mittendis str. 18. Najstarese statuta kapituly gn. Odbitka z t. X roczn. Tow. P. N. P. 1878. 4) Acta Capit. a. 1416 f. 61. Taxa census. Biskupice 16 m., Braciszewo 3, Parczewo 2, Szczawino 1, Pyszczyn 14, Waliszewo 15, Popkowice 6, Złotkowo 22. Ostrow 5, Wojczyce 5, Kajewo 16, Żydowo 16, Kapiel 5, Pawłowe utraque 12, Sulowo 4, Labrza 10, Niestronno, Drebno młyn, Belki razem 16, Marzenin 20, Czerlejnek 12, Czerlin 14, Polanowo 10, Markwacz 12, Baranowo 7, Budzisław 6, Książno 6, Parlinek i Berlin = 12, Wojcin 18, Szczepanowo uterque 40, Ostrowite 16, Opatowo 7, Jezierce 31, Gościeszyn 16, Śnieciska 16, Włostewo 6, Przykuti 21, Oldrzychow i Korytkowo 8, Gorka 17, Sławomirz 7, Parlino większe 30. Z łanu Ecque po 16 skojeów = 32 gr. czynazu otrzymamy ilość łanów 693. b) Kod. dypl. wielk. III, 30 i Seve z r. 1608.

Sam nią zarządzał, a zysk nie wchodził do masy ogólnej stołu kapituły. Te osobno per senium posiadali. Jeżeli kanonik brał opróżnione praestimonia w zarząd, płacił "pensyą" 1) i zdawał rachunki, szło więc do masy ogólnej. Wsie czynszowe puszczano w dzierzawę; który z kanoników chciał taką wieś dzierzawić, składał czynsz w ręce prokuratora podług taksy kapitulnej. Wsie zaś chlebowe wydzierzawiano z góry na lat 10, z obowiązkiem dostawiania do "bularni" gnieźnieńskiej 400 do 450 ćwiertni maki rocznie. W r. 1519 wziął wsie chlebowe (villae panum), Niestronno, Parlino, Parlinek, Berlinko, w dzierzawę Feliks Naropiński. Archidyakon Łagiewnicki w r. 1518 dostawił 587 ćwiertni (mensuras) korcy 3, panes 3.

W gospodarstwie kapituły był ład rzadki i wzorowy. Osobne wyrobiło się prawodawstwo, zobowiązujące członków kapituły ²). Przywileje sołectw wpisywał zaraz notaryusz kapituły w osobną księgę. Opisano nadto, w jakich warunkach może kanonik porzucić wieś prestymonialną, aby sięgnąć po drugą opuszczoną przez rezygnacyą lub śmierć. Po miesiącu od dnia zrzeczenia się wsi dopiero się wieś nadaje lub od dnia śmierci prałata, chyba że wciągu miesiąca przypada kapituła generalna. Ma być rewizya wsi, z ścisłą bacznością, ażali kanonik wieś prestymonialną zmienić pragnący, swej nie spustoszył przez niedbalstwo. Nakładają kanonicy karę za udowodnione niedbalstwo, za nieulepszanie i niezabezpieczanie wsi w budynkach i granicach. Kanonicy mający wsie stołowe, płacą czynsz, do połowy w adwencie, resztę na Oczyszczenie N. M. P.

Dwóch z grona kapituły zwiedza co 3 lata wszystkie wsie i dogląda pod względem lasów, gajów, granic, budynków dworskich i służebnych. Budynki wystawniejsze w wsiach prestymonialnych przez kanonika posiadacza zbudowane, szacowały się na korzyść spadkobierców, lub zrzekającego się kanonika, następca w prestymonium spłacał odpowiednią nadwyżkę. Wsiami chlebowemi zawiadywał jeden z kanoników przez lat 10. Lasy, puszcze roztropnej ulegały ochronie³). Kmieć żałobę na kanonika wznieść może, sprawę sądzi cała kapituła, z wykluczeniem obżałowanego członka⁴). Ulgi, darowizny dla kmieci, z powodu nieurodzajów, klęsk, pożarów, kapituła uchwala, nie sam kanonik rejent. Dowóz mąki w racie pierwszej

¹⁾ Acta Capit. a. 1514 f. 122b. Pensiones solvuntur. DD. attendentes difficultates non modicas propter differentias dnorum, regentium villas praestimoniales, qui ut saepius pensiones negligunt solvere usque ad capitulum generale S. Adalberti, nec aliqui rationem curant facere ex dictis praestimoniis, statuerunt sub poena in statuto contenta, quod omnes dni facerent de praestimoniis sufficientem totalem et integram rationem ante festum Natalis S. Adalberti, nec aliquae differentiae ad capitulum reserventur nec eisdem differentiis Capit. occupare praesumant sub poena. 2) Liber niger Ms., w nim jest synod Mikołaja Trąby z r. 1420, statuta kapituły, odmienne od ogłoszonych już w t. X. Rocsniku Tow. Przyj. N. P., a w końcu synod gnieżn. dyecezalny Sprowskiego z r. 1456. 3) De silvis, nemoribus custodiendis et conservandis. Item statuimus, quod nullus regentium silvas et nemora in villis mensae capituli in damnum mensae nostrae excidat, aut vendat robora, vel donet et ligna haereditatis seu tenutae suae salvo usu suo, tamen moderato, et quod taliter, ut tempore suae provisionis recepit, conservet, nulla damna inferendo... in quo repertus fuerit deliquisse, solvet damnum. Podobną pieczołowitość o lasy okasywała kapituła krakowska cfr. dr. Heysmann Statuta str. 148. 4) Acta Capit. a. 1517 p. 162. DD. venerabili Cosmynski, custodi Gn., regenti Markwacz iniunxerunt, quod laborioso Joanni Canssy cmethoni de Markwacz, qui propter tyrannidem factorum suorum mansum cum medio desertavit, — seminata unius integri mansi per ipsum recepta daret et censum qui eodem anno ex eisdem frumentis capitulo cedere debuit, quem pro se recepit, pro subsidio daret, et aedificia restauraret, cui dni a censu et a laboribus per annum de manso cum medio libertatem dederunt. Item mandarunt, quod pecuniae ipsi Canasy per factorem dni custedis receptae restituantur.

ma być na Ś. Jadwigę, drugiej na Ś. Marcin, trzeciej na Ś. Wojciech, czwartej na Ś. Jan Chrzciciel, dostawa ostatnia na Ś. Wawrzyniec. Duszą zarządu był t. zw. procurator capituli, kanonik, wybierany na kapitule generalnej z pensyą 4 grzywien rocznie. Prokuratorów mogło być kilku. Składanie rachunków przepisane w dzień przeniesienia zwłok Ś. Wojciecha na początku kapituły generalnej, pod karą 10 grzywien, w razie oporu następowało wyzucie z beneficyów. Była nawet kara na kanoników niechcących słuchać sprawozdania rachunkowego 1). Na kapituły zjeżdżali się wszyscy kanonicy i zwykle arcybiskup przewodniczył. Arcybiskup wtedy odbywał kontrolę ze swojej strony.

Beneficyum, proboszcz. Beneficya powstały ze szczodrobliwości książąt prałatów duchownych i szlachty. Dochód z beneficyum stanowił stół proboszcza, ztąd czeste wyrażenie "quos salariat ex proventibus mensae suae". Fundator kościoła uposażał zwykle beneficyum duchowne albo zupełnie, albo łacznie z naczelnikiem dyecezyi. Wzór szlacheckiej fundacyi mamy w Liber 2), a dodatek "prout originaliter exhibuit" tem pożądańszą daje rękojmię. Szlachcic Mieczysław ojciec i Andrzej Rzeszotko z synami taką czynią pobożną fundacyą dla kościoła w Czerniewiach, (w Rawskiem): dają rolę na dworek (curia) plebański z ogrodami odpowiedniemi do urządzenia sadu (pomerium) i podwórza, dalej dwa kęsy roli (duas areas) dla 2 kmieci, jednego zagrodnika (hortulanus), 2 karczmarzy (taberna) z ogrodami, nadto znowu duas areas, jednę dla wikarego, drugą dla kościelnego. Wszystko to są tylko zaokrąglenia właściwego uposażenia. Dos, fundus, role, jak gdzieindziej nazywa Liber, poświętną 3), ma stanowić 5 łanów, 3 w Czerniewicach, wsi dziedzicznej Rzeszotków, a 2 w Woli czerniewskiej większej. Pobierane cło, mostowe na owych działach ma przejść także na proboszcza; aby znów miał czem role uprawiać, zaraz dwóch kmieci z rola, ogrodami, łąkami odstępują plebanowi, którzy odtąd będąc kmieciami plebańskimi wolni są od pańskich ciężarów, a dziedzice, wszelakie swe prawo do ról i danin zlewają na plebana. Nie przestaje na tej podstawie dotacyi z dóbr nieruchomych; ale jeszcze waruje proboszczowi powinności z łanów kmieci swoich w postaci sypki. Każdy kmieć z Czerniewic i z Woli czerniewskiej ma dawać zamiast dziedzicowi odtąd proboszczowi z łanu po 1 ćwiertni żyta "similis mensurae prout haeredi dare et solvere ex eisdem villis solent tempore seminationis." Do tego wszystkiego dokłada Mikołaj Trąba dziesieciny stołu arcybiskupiego, snopowe należące mu się z ról szlacheckich i kmiecych i w ten sposób powstało beneficyum.

Podobnie Sędziwój, pan na Więcborku, daje 4 łany kościołowi, oraz "et 4 censuales," 4 czynszowych kmieci z wolnem rybołóstwem (I, 330) i w. i. W podobnych miejscach zachował Liber erekcye w całej uroczystej postaci, — zwyczajnie jednak przy opisie każdego kościoła tylko głównie jej jądro się uwydatnia. Jakkolwiek na synodzie łęczyckim arcybiskup Jakób (r. 1285) rozporządził, by zachowywano na piśmie i pod pieczęcią biskupa i patrona erekcyą 1), jednakże najczęściej ginęły. Archidyakon Śliwnicki i dr. Trojan wyraźnie za erekcyą śledzili (numquid ecclesia habeat erectionem II, 5, 92), a doświadczenie pokazuje, jak mało się w zupełności

¹⁾ De poena nolentibus audire rationem. Najst. statuta kap. gn. l. c. str. 12. 2) II, 298 a. 1413² lI, 473. 4) Kodeks dypl. wielk. I, 513.

boszcza possessio mieściła w swem pojęciu nie tylko dobra nieruchome, ale znaczyła possessio posiadanie spokojne, niezakłócone jakiejkolwiek nieruchomości, ziemi, rzeczy i prawa 1). Possessio określa fakt tylko, jednak posiadanie od niepamiętnych czasów służyło kościołowi jak erekcya. Proboszczowi służył z posessyi użytek tylko, kościół zaś był rzeczywistym właścicielem. Dla tego dodawano uwagi o posesyi dochodów, ponieważ nie zawsze prawo w fundacyi opisane pozostawało w spokoju. Już w Długoszu zachodzą "campi Zagmancze" (I, 64) zaimane przez dziedzica, tak ze czasem szły w przedawnienie. W Gielnowie (Lib. Ł. J. 712), jak erekcya opiewa, ma proboszcz jeszcze inny łan między kmiecemi rolami, z prawem karczowania dabrowy i zakładania barci, jednakże napisano jest: quorum modernus plebanus non est in possessione, sed haeres, faktycznie posiada dziedzic, nie pleban. Mikołaj Bedliński dopiero na łożu śmiertelnem sadzawkę Krzetulę oddaje kościołowi i plebanowi (I, 706), którą zaimał we wsi Malków, należącej "pleno iure" (I, 705) do kościoła. Nie zawsze ze złej woli grabiono, często długoletnie opróżnienie probostwa, lub opieszałość proboszcza samego zamącenie w posesyi sprowadzało. W Gowarczowie w sandomirskiem w ten sposób bór plebański dziedzic zagarnął²). Niekiedy względy krwi zmieniały posesyą posagu np. pleban z Sobotki obrany jest na proboszcza w Błaszkach przez 4 patronów, piąty "deberet esse ultimus et cosentiens tantum patronis," tymczasem ów ultimus ma syna księdzem, a że jest potężnym, więc "plebanatum filio suo contulit" a probostwo sam "vi possidet" (Lib. L. II, 58, 9). - Dać posiadanie na wieki "perpetuo possidendam" zachodzi czesto w dawnych przywilejach 3) w znaczeniu; dać na własność. Widzimy wiec, że w księdze possessio a własność nie zawsze znaczy to samo 1). Borkowo, wieś królewska, a więc własność korony, jest w ręku posiedziciela "possessoris" Sytkowskiego (II, 84).

Plenum ius oznacza w księdze prawo własności z wszystkiemi zewnętrznemi kształtami, jako to: prawem do czynszu, patronatu, dochodów, łąk, gajów, borów, barci, polowania, sadzawek, rybołówstwa, wód, spadów (I, 705). Zlanie takiego prawa miało swe formy np. "per manus nostrae capiti suo impositionem investivimus" (II, 408).

Proprietas et verum dominium, cum omni iure (I, 145. II, 303, 341 et alibi) określa bliżej owo plenum ius. Nie są to czcze dodatki, ale proprietas słusznie rozróżnia Zieliński od dominium i haereditas. Proprietas oznacza własność jako prawo rzeczowe, prawo do przychodów, do ciągnienia zysków z własności; dominium jest własność uważana ze strony prawa zwierzchności nad ludnością o na gruncie, prawo patrymonialne, haereditas jest własnością uważaną ze względu na jej trwanie wieczyste, possessio określa tylko faktyczne dzierzenie. W Łaskim stoi zwyczajnie proprietas et dominium bez dodatku haereditas, ilekroć mowa o wsi plebańskiej.

¹) Du-Cange v. possessio, interdum nude pro eo, qui in alicuius rei possessione est. ²) Habet... borram, quamvis haeredes negligentia et absentia plebani se de facto ad esndem borram plebanalem eccupandam intromittunt et sibi appropriant (Lib. E. I, 696). ³) Kod. dypl. wielkpl. I, 133. ⁴) Possessores... solvere tenentur unam sexagenam II, 432. ⁵) "Quodque ipsi molendinatores... et alii bomines plebanales de omnibus iniuriis cuilibet querulanti dumtaxat ipso domino Petro, plebano in Makoro et suis successoribus respondebunt ac poenas omnes per eos quoquo medo contractas eidem solvent z erekcyl 1446 Lib. E. II, 280.

Strzepiński wydał statut zakazujący, dla tego, że "przez to obydwa kościoły tracą swoich proboszczów i obydwa nie bez pewnego zaniedbania ida w opuszczenie". Między pobudkami zakazu był przywiedziony wzgląd rezydencyi osobistej, a brzmienie statutu pozwala się domyślać, że wydzierzawiono nie tylko beneficyum, ale nadto i kościoły 1). Nie słuszniejszego nad taki zakaz, zwłaszcza, gdy się rozważy zwyczaj dzierzenia kilka beneficyów w Polsce. Wolność wydzierzawienia kościoła i beneficyum sąsiadom, zwalniałaby posiadaczy ówczesnych od utrzymywania wikarego na miejscu. Sąsiad w dzierzawie brał rzekomo obowiązki kościelne na siebie, wszelako na miejscu nie bedac, dwa gospodarstwa opatrując, mógłby chyba po macoszemu potrzebom "wydzierzawionych" parafian odpowiedzieć. W ksiedze Łaskiego przynajmniej to zapisano, że nie rezydujący beneficyat utrzymywał dla potrzeb parafialnych osobnego wikaryusza. W zbiorze Karnkowskiego²) synodów, Drzewicki z r. 1520(?), zakazuje dzierzawić probostwa osobom świeckim (str. 70b). Role dzierzawił proboszcz osobom niekiedy zamiejscowym (II, 496). Zdarzało się, że probostwo na poły szło w dzierzawę, na poły pod pług plebański. Tak w Czerniejewie rola zwana popostwo czyli plebaństwo w części była folwarkiem "pro praedio", w części różnym ludziom w dzierzawę oddawaną "solet locare diversis hominibus... agri partem." Podobnie 2) proboszcz w Pobiedziskach pole pewne "per partem solet locare". Dzierzawcę nazywał język zygmuntowski tak samo, lub "najemnikiem dziedziny." Dzierzawcy włości należących do stołu arcybiskupiego, lub kapituły, zwykle pogarszały dolę ludności rolniczej. Poczciwi kmiecie z Marzenina piszą rzewny list do kapituły, by ich nieoddawała w dzierzawę niejakiemuś Zbyskiemu. "Miłościwi panowie. My ubodzy poddani W. M. naszych uciekamy się do W. M. My to usłyszeli, iż się Zbyski do nas zasię w dzierzawę drze, przez któregośmy przez ten wszytek czas, jakochmy go jedno poznali dosyć szkód, upadku, nedze nabyli. Nie tylko od niego, ale i od innych graniczników za jego dzierzenia dosyć szkód, krzywd, z domu wywłóczenia, na drogach w mieściech hamowania, dosyć cierpieli.... jeźlibychmy jeszcze tego mieli doczekać, wolałby każdy z nas z Marzeninem się rozstać.... Prosimy dla Pana Boga, aby nas W. M. w te niewole niewdawali 3)". Oczywiście dzierzawca dla wybicia dzierzawy i zbogacenia siebie obciążał niepomniernie kmieci. Owego Zbyskiego oskarżyła także przed kapitułą gmina Mnichowo pod Gnieznem w liście zatytułowanym: Żałoba, dolegliwość ubogich ludzi Mnichowa, żeby była pilno chowana i Ichmościom ks. ks. opowiedziana r. 1563. Nazywają go "niepobożnym" arendatorem, bo pobrał każdemu po czworgo staji i w święto każe jeździć do Poznania "albo z żytem, albo ze drwy, albo z sianem albo sieczką". Widać jednocześnie wydzierzawił Marzenin i Mnichowo a wszędzie po swojemu postępował. Kmiecie bowiem z Marzenina tegoż r. 1563 piszą "Jako ludzie utrapieni przez tegoż najemnika dziedziny W. P. M. (uciekamy sie). Drogami nas bardzo trapi... do Poznania... każa brać to czego nasze konie nie mogą zwieść, ani wózki zdzierzeć, bo za dawnych czasów tylko po dwu czwercień bralim (sic) do młyna, ale poznańskiej drogi, tej u nas nigdy nie było. Prosimy by nie była. – Też z panną i z panią prosimy, żebym niejeździli, bo on każe prędko jechać ...

¹) De non conductione seu arendatione ecclesiarum et fructuum ipsarum dr. Heyzmann: Statuta synodalia str. 110. ²) R. 1520 był Łaski arcybiskupem jeszcze. ³) Lib. Ł. I, 36, 60.³) Listy chłopskie XVI w. (arch. kap.) Petitio laicorum de Marzenino 1566. Ortografia tu i w następnych przytoczeniach zmieniłem, bo nie o pisownia, ale o rzecz idzie.

uciąwszy dębiec bije bydło bez żadnej litości . . . jednemu konia w pół boru, gdy ustał, zbił, że mu mało nie zdechł. Koni każe sobie pożyczać, a konie uchromił". — Robotą obciąża, wiece wyzyskuje, odłogi, pastwiska dla kmieci przydatne, zorał dla siebie, stróżkę zaprowadził nocną, tak że z głębi serca wołają: "Prosimy dla Pana Boga aby W. M. raczyli nas bronić od wielkich krzywd, które cierpimy od najemników, a raczcie już Wasza Miłość sami rządzić, boć nas potępili i na koniec potępią (wytępią), że się musiem rozbieżeć." Wyjątki powyższe wymownie świadczą jak kmieć wolał być pod rządem duchownych, oraz jak dzierzawca pomimo prawa patrymonialnego kapituły pozwalał sobie wielkich nadużyć. Skargi Marzenińskie osobiście przez chłopów doręczone "per homines porrecta" tyle skutkowały, że w r. 1566 już był oddalony Zbyski, a dany inny, o którym piszą: "krzywdy za tego pana nie mamy, i owszem obronę i pomoc... znamy, bo nas zakłada żytem na chleb, na nasienie itd."

De tertia, quarta casula, — kopczyzna. Kopczyzna jest właściwie dzierzawą w odmiennym nieco kształcie. Dzierzawca nie pieniędzmi, ale w naturze oddaje plon z najętej roli. Oddawał co trzecią, albo co 4 kopę, ztąd trzecizna, czwarcizna, lub ogólnie kopczyzna. "Item ex antiquo agri per partes de eodem campo plebanali solent locari et conduci de quarta casula frumentorum, quas quidem segetes ex huiusmodi locatione provenientes conductores conducere consueverunt et tenentur in horreum plebani et componere in acervos" (I, 36). Dzierzawcy więc dawali co czwartę kopę zwożąc do stodoły plebańskiej. "Frumentorum" nie znaczy w ziarnie, tylko ze ziarnem, czyli nie słomę, lepiej to objaśnia zakończenie "componere in acervos."

W zarządzie dóbr stołowych kapituły dzierzawienie sposobem kopczyzny było w używaniu. Mamy w aktach kapituły spółczesne tłomaczenie owego "de quarta vel tertia (sc. casula), bo w nagłówku dekretu zapisano po polsku kopczyzna 1). Sposób ten nadawał się mianowicie w puściznach (dziedzinach opuszczonych, nieosiadłych), lub rolach świeżo kopanych (rudowanych). Kmieć chętnie przystawał, nawet prosił o kopczyznę: "Tylko prosim najbardziej o kopczyznę 2) '. Jan Grot kanonik gnieźnieński składa na kapitule 2 grzywny z wsi Pawłowa za "kopczyznę 3) ''. Wojciech Załuski oświadcza, że niektórzy kmiecie w Gościeszynie przechodzą z ról, które uprawiali "de copczyzna" — na role, z których płacić będą dziesięcinę wytyczną 1). W inwentarzu poznańskim puścizny (agri deserti) w kopczyznę oddawano "coluntur a cmethonibus z kopczyzny alias z trzeciej kopy" (str. 110). Jeszcze w XVII wieku kopczyzna była ulubionym sposobem dzierzawy, jak dowodzą metryczne zapiski kościoła Ś. Piotra w Gnieźnie: "Pleban Ś. Piotra ma (w Żernikach, wsi PP. Klarysek) tu roli włokę, którą albo sam sobie każe zasiać, albo na trzeciznę chłopu któremu daje 5)".

¹⁾ Acta Capit. a. 1514 f. 121 b. Statutum de agris desertis et Copesyma. DD. decreverunt domini regentes villas praestimoniales et panum, in quibuscunque agris de censibus aut de quarta vel tertia vel quocunque modo alio vel colore appretiantur, excoluntur, tam integri mansi quam etiam certae quantitates ipsorum agrorum, de talibus agris tali modo cultis ipsi regentes tenebuntur singulis annis ven. capitulo eccl. Gnes. aut procuratori eorum de medictate proventuum ex eisdem agris desertis proveniente sub conscientiis suis respondere tam de pecuniis quam de frumentis. Quod si aliquis ex dominis regentibus frumenta, quae capitulo cedere deberet reemere voluerit, extunc pro qualibet casula silig. et avene per 3 gr. similiter et alior. frumentorum pro tritico pro 4 gr. solvent. 2) Listy chlopskie (arch. kap.) Szczepankowo maior. 2) Acta Capit. 1521 f. 237. 4) Acta Capit. 1521 f. 255 b. 5) Z r. 1695 ksiegi, dziś są w arch. par. Ś. Trójcy w Gnieźnie.

Jutrsyny, wywodzi Maciejowski 1) od starosłowiańskiego jug, jutro, z powinowaconego z łacińskiemi, iugum, iugerum. Jutrsa, jutrzyny przełożyli Niemcy na Morgen i ten wyraz się upowszechnił nie tylko u nich, ale wyparł u nas dawno używane jutrzyny. W Długoszu zachodzą jutrzyny często, tak samo w Łaskim. Jutrzyna oznacza dział roli, który kmiecie uprawiali, obsiewali, (ziarnem pana) i plon z niego zwozili. Jutrzyny albo wyraźnie po polsku są nazwane (I, 433), albo z opisu poznać je można. Zieliński jutrzyny zalicza do powinności prawnych, jak zaczas, powab, urok, planta, digeria, jednakowoż sądziłbym, że w jutrzynach przeważa charakter umowy. Kmieć zobowiezywał się pewna cześć folwarku plebańskiego, pańskiego, uprawić, oczywiście nie bez wynagrodzenia dla siebie. Ulga następowała za umową, albo pan zmniejszał za jutrzyny robociznę zwykłą, albo stopę czynszu obniżał. Forma jutrzyn była lżejsza, niż robocizna tygodniowa. Kmieć miał obowiązek zlokalizowany na pewien obręb, pracował wedle swojej wygody i nie zależał od humorów podstarościego. Ten obyczaj dla kmiecia dogodny przechował się w pierwotnym kształcie gdzieniegdzie w Wielkopolsce, aż do okupacyi pruskiej, która zastała włościan niektórych nie na dni pracujących, ale na pewną miarę roli np. "jedne i te same morgi na zawsze wyznaczone uprawiali, sprzatali, wywozili mierzwe z obory lub owczarni, sprzątali pewne morgi łąk, odprawiali podróże i inne, ale zawsze wymierne powinności 2)". Otóż to jutrzyny in optima forma. Książe Lubomirski (Rolnicza ludność) nazwy jutrzyny między robociznami nie przytacza. Zieliński, wyborny znawca ksiegi Długosza, zanotował, że istnieja jutrzuny obok tugodniowej jednodziennej robocizny w Długoszu, że odkup za obowiązek jutrzyn wynosił od łanu 8 gr., za zaciąg jednego dnia w tygodniu odkup wynosił 1 grzywnę więcej, niż zwykły czynsz, czyli zamiast 2 grz. czynszu dawali 3 grzywny, aby się zwolnić od 1 dnia tygodniowej robocizny (III, 48). Wszystko razem wzięte przekonać powinno, że jutrzyn żadną miarą nie wolno liczyć do robocizn obowiązkowych, lecz do urządzeń, płynących z dobrej woli, ugody zobopólnej. Za Długosza stosunki rolnicze tak się jeszcze nie wyrobiły, by kmieć z obowiązku miał 1 dzień tygodniowo robocizny oraz jutrzyny. Z Łaskiego się tokazuje że kmieć biorąc jutrzyny w uprawe, odbierał w nagrodę zwolnienie albo zupełne, albo częściowe w pracy, uświęconej zwyczajem lub prawem. Zupełnie prawie wolny od robocizny z powodu jutrzyn jest kmieć w Lubochni (II, 318): Habet (plebanus) speciales areas, cum hortis, tres, pro cmethonibus, necnon . . . agros . . speciales ad dictas areas cmethonales ex antiquo spectantes; et solvit quilibet pro censu a. per 30 gr. et quilibet eorum obligatur pro curia plebanali excolere 1 stadium cum medio agri pro frumentis hiemalibus et tantundem pro aestivalibus et frumentis plebani seminare; item et sata frumenta metere, colligere in dotem plebanalem inducere et acervos pro frumentis eisdem parare, item et per unam diem foenum falcastrare et falcastratum rastrare et conducere et non ad plura obligantur, praeter ad vecturam fimi e domo plebanali. Czynsz 30 gr. płaci kmieć z dwojakich ról osiadłych kmiecych, z tych które ex antiquo były kmiece i z tych co dołożył pleban, może dołożył z powodu jutrzyn. Każdy kmieć na więc proboszczowskiej roli miał powinność zorać i obsiać po 3 staja (1 1 oziminy 1 1 staja jarzyny) ziarnem proboszcza. Koszenie, zwożenie, układanie

¹⁾ Historya włościan str. 48. 2) Włościanie i ich regulacya art. Michalskiego, komisarza ekonom. pruskiego, Bibl. Warsz. 1844 t. IV, 606).

wości umowy o czynszokupnie. Za Nankiera biskupa krakowskiego (r. 1320) wolno było brać w zastaw tylko nieruchome dobra na czas pewien, pod warunkiem, że dochody z zastawu obliczały się w sumie zastawowej, a nadto, że zastawnik miał każdego czasu "praefinitionis tempore non obstante," prawo skupienia dóbr z rak posiedziciela. Zjawiającą się zaś formę widerkafu w XIV w. nazywa "novum genus usurarum," umową szkodliwą i lichwiarską, z tej przyczyny, że dający pieniądz ma czynsz "ultra sortem" obok sumy 1). W Helclu 2) pod r. 1442 jest pierwsza wzmianka o czynszokupnie, gdzie jeszcze dano wyraz owej chwiejności, albowiem powiedziano "casu quo per s. consilium Basileense... reprobetur." Sobór z Pawii przenosił sie do Syenny, ztąd do Bazylei, rozpoczął się r. 1431 a skończył 1443. Tam wiec się spodziewano wyroku o godziwości czynszokupna i jego różnicy od lichwy. W naszych synodalnych pomnikach godziwość czynszokupu wcześnie już orzeczona tj. na synodzie r. 1420 za Mikołaja Traby: "Declaramus quod reemptionis contractus censeri debeat licitus: dum et quando sicut in emptione ita et in reemptione emptae rei pretium adaequatur, vel modicum plus ascendet, dummodo census constitutus sit in re fructifera, utputa, domo, agro, villa, silva, lacu... et periculo subiaceat emptoris, potestasque reemendi remaneat libera apud primum venditorem et non emptorem³)." Uwagi godne, że w tym samym roku papież Marcin V prawość takich kontraktów zatwierdza i w swej konstytucyi o zjawianiu się formy tej najpierw w Polsce i w dyecezyi wrocławskiej nadmienia 1). Rzecz badał kardynał Guilelmus i oświadczył, że te kontrakty są "juridici" i "liciti." Czacki się nie spostrzegł"), że przywiedzione "brewe" Marcina V, wyjęte z dzieła Sorbera: De censu constitutivo, sive mutuo palliato, jest właśnie w mowie będącą konstytucyą, którą miał w Corpus iuris. Porównane te dwa dekreta ze sobą przekonywają, że Mikołaj Trąba nie powtarza bynajmniej słów papiezkich, ale jest oryginalny i dodaje zastrzeżenia czyli warunki w jakich czynszokupno jest godziwe, czego w konstytucyi papiczkiej nie ma. Dla poznania stosunków ekonomicznych kraju jest nader zajmujący fakt czynszokupna. dalej stopa, czyli stosunek czynszu zakupionego do ceny jego nabycia. W Liber całe pasmo takich umów znachodzimy, co dowodzi, jak bardzo czynszokupno było w używaniu. Uderzy niezawodnie każdego, gdy w aktach kapituły gnieźnieńskiej znajdzie między punktami przesłanemi przez Łaskiego: item de prohibitione vederkoff 6). Na co kapituła nieco później arcybiskupowi odpowiada: De prohibitione vederkoff domini sunt contenti et quod sit statutum in synodo provinciali proxime celebranda, de dictis viderkuffi, ut prohiberentur 1)". Powtóre zastanawia, że synod Mik. Trąby wydany za Łaskiego r. 1527 i 1528, jest okęszony, właśnie w ustępie, gdzie godziwość widerkofu określona 8). Zakazu w synodach Łaskiego nie ma, tylko w Karnkowskiego zbiorze o) jest ograniczenie stopy czynszu z r. 1527, przypisane wprawdzie Drzewickiemu lecz mylnie, bo r. 1527 żył jeszcze Łaski 10).

¹⁾ Statuta dr. Heyzmann str. 24. 2) Starodawn. pr. pomn. II, 508 n. 3084. 3) Lib. III de empt. et wenditione dr. Heyzmann str. 213. 4) Extravag. com. Cap. 1 de emptione et vend. III, 5. 5) 1. c. II, 173. 6) Acta Capit. 1519 f. 196. 7) Acta Cap. 1519 f. 200 b. 6) Edycye syn. z r. 1527 i 1528 opuscity ustep od "Licet contra" az do "moderandum." Cfr. Heyzmann l. c. str. 213. 6) Constitutiones Synodorum. Cracoviae 1579 str. 70. 10) Mathiae Drsevicii Lanciciae a. D. 1527(?): Decrevit synodus, ut census in vim reemptionis alias na widerkoff, pro ampliandis antiquis beneficiis, inposterum non pluris emautur, quam marcae 4 census annui pro 100 m., salvo super omnia statuto novo sub titulo de censibus etc-

cam uwagę, tj. że w księdze Łaskiego najczęściej do wyrazu census dodano "in perpetuum" np. I, 71, 73, 74, co nie jest ścisłem ze względu na charakter prawny widerkofu. Nie był wieczystym czynszem; właściciel dóbr mógł skupić każdej chwili czynsz na nich z tego tytułu ciążący. Tę nieścisłość prawną, chyba tem wytłomaczymy, że pisarz Libri miał na myśli, raczej niewypowiedzialność ze strony kupującego czynsz, bo synod Mikołaja Trąby, jak wyżej się rzekło, zabraniał mu początkować w wycofaniu sumy. Ztąd Paweł Kowalik mieszczanin gnieźnieński z własnej pobudki dziesięciu grzywnami, odkupuje czynsz "XVII scotorum" czyli 34 gr., ciążący na domku jego własnym, położonym za dworkiem opata trzemeszeńskiego w Gnieźnie"). Stopa czynszu tutaj miała się jak 34 gr.: 10 grz. (480 gr.), czyli mniej więcej 7 od sta.

Prawo niemieckie. Przedmieście miasta Łekna zowie się "Polskye prawo" (I, 106), czy ta nazwa przypadkową tylko, czy w związku z lokacyą prawną stała, dojść trudno. O prawie niemieckiem, pospolicie średzkiem (od Środy — Neumarkt, Novum forum, na Ślązku) więcej wyraźnych jest wzmianek. Proboszcz w Dzwonowie miał w Dąbrowie (dziś Dąbrówka) i Niedźwiadach po dwa łany, takiej objętości, "jak prawo i zwyczaj średzki opisują 2)". Arcybiskup dawszy Geraszowi obywatelowi z Łowicza dąbrowę do wytrzebienia i lokacyi i założenia młyna zezwala na prawo niemieckie: Do molendino et domo tenetur coram nobis iure theutonico de se querulantibus, snum vero molendinarium vel alium, quem locavit ibidem vel locaverit in futurum eodem iure Gerassius iudicabit et tertium denarium de poena percipiet iudicati... iuramentum totum tollet pro se 3). Wincenty Kot, arcybiskup (1446), łącznie z kapitułą "sub iure Średensi 4)" sołtysa osadzając, prawa i obowiązki jemu i kmieciom przepisują, w końcu jednakże przyznają, że prawa średzkiego nie znają: Et quia iura Średensia nobis sunt incognita, idcirco singula iura quae commodum, utilitatem et honorem dominorum concernunt, salva nobis reservamus.

W dawnych dyplomatach z w. XIII nie rzadko zwrot ten zachodzi 3), tu w wieku XV ta przyznana nieznajomość nie uchodzi. Jakkolwiek w nadmicnionym dokumencie podane są znamiona główne prawa średzkiego, obala przecież wszystko dodatek orzekający trwałość wszystkich ciężarów i robocizn podług dawnego (polskiego) zwyczaju; "laborcs et onera ferre (tenebuntur) iuxta antiquam consuetudinem" (II, 545). Zarówno się myli ten, co osadnictwo na prawie niemieckiem, uważa za nieszczęście, jak ten co z lokacyi w Polsce przyjętej, o niemczeniu kraju wnioski stawia. Nieuprzedzone badania pierwiastków prawa polskiego i niemieckiego dowodzą, że wziętość niesłychana lokacyi na niemieckiem prawie miała swe głębokie przyczyny. "Znane są wielorakie uciążenia i obowiązki książęcego prawa (ius ducale) w dawnej Bolesławowskiej Polsce. Wytężały one wszelkie materyalne siły ludności i kraju ku jednemu celowi tj. ku utrzymaniu książęcej drużyny i wojska, ku możności prowadzenia dalekich wypraw lubobronie przeciw nieprzyjącielowi. To prawo nie mogło licować z ekonomicznym

¹⁾ Acta Cap. 1529 f. 185. Eximitur census hospitalis S. Annae... Paulus Kowalyk civis Gn. 10 marcis reemit censum XVII scotorum de domo sua in postico domus et curiae d. abbatis Trzemesmensis. 2) Lib. E. I, 69 "mensuram consuctudinis iuris Stredensis tenentes." 3) Lib. E. II, 537 erekcya z r. 1341. 4) Lib. E. II, 544. 5) Kod. dypl. wielkp. II, 99 "quoniam iura praedictae civitatis 69 Stoda sunt nobis incognita."

przy trzech wsiach: "sculteti seu advocati" (Lib. E. II, 344). Sołtys z ławnikami (scabini) kierowali sprawami policyi, skarbu, ekonomii i sadu. Zwykle sołectwo wynosi 3-4 łanów, zachodzi jednak i 8 łanowe, a nawet do nich cztery łany, "ze szczególniejszej łaski króla" dołączono (Lib. Ł. II, 433) z łanów kmiecych. Dziedziczność sołectw jest wyraźnie nadmieniona (Lib. Ł. II, 254, 400). Gdzie było osadzenie wsi w środku karczującego się lasu, dawał pan t. zw. wolę czyli od danin z prawa teutońskiego swobodę przez lat kilka. Ztąd owo mnóstwo wsi Wola, lub z dodatkiem Wola np. w par. Kodrąb jest wieś Wola, obok niej Kodrąbska Wola i "Kyemlyna Wola", a owa Ruda w tejże parafii także z woli powstała (Lib. L. I, 504). Obowiązki sołtysa opisywał dany mu przywilej: "scultetus obligatur ad servitia iuxta descriptionem sui privilegii et nihil solvit" (Lib. L. I. 145). Te przywileje kapituła w osobną księgę wpisywała 2). "Co do zewnętrznego widoku ciagneła się wieś teutońska długim rzędem budynków. W pośrodku sterczał wysoki pal, w który przy zakładaniu kolonii wbijano tyleż kołków ile lat "woli" otrzymali nowi mieszkańcy. Tamże stała zagroda sołtysa, który po wpływie każdego roku, w obecności całej gromady, jeden kołek wybijał z palu. Gdy już wszystkie wyjęto. stawał się sołtys pobórca pańskich i kościelnych dochodów 3)". Sołtys z ławnikami osadza sprawy sporne miejscowe i administracyjne. Sołtysowi przysługuje 4 opłat sadowych (tertium denarium rei iudicatae Lib. E. II, 545), a 3 brał pan, dwór, arcybiskup; sołtys brał "totum iuramentum", jeszcze mógł polować, ryby łowić, jazy stawiać. "Wiecznego" dawał 12 gr. sołtys, a kmiecie tej wsi 24 gr. Danina ta zwie się u Długosza obyedne, prandium. Trzy razy rocznie zjeżdzano na sądy ga-Jone czyli wiece, dla roztrzygniecia spraw lub odwołań od sadu sołeckiego do kapituły, arcybiskupa. Wtedy przewodniczył kanonik iustitiarius, lub pan; opłata na podejmowanie tego urzędnika zwała się wiecnem, obiednem na Ślązku: "machen ein Essen" (Czarnowąs r. 1565). Kmiecie dawali 2 obiady, sołtys jeden; ta proporcya też zachowana w dokumencie II, 545. Szlachcice bywali także sołtysami, jak nobilis Borsza (Lib. L. II, 559), sołtys z Chruślina; lub "nobilis Dobeslaus Strzewski, scultetus de Welma 1)". "Vyeczne" przed r. 1514 snadź nie wszędzie się płaciło, bo kanonicy "uchwalili r. 1514, aby sołtysi we wszystkich wsiach kapituły płacili "wyeczne" i inne obowiązki prawa średzkiego podejmowali 5)". Związek teutońskiego prawa z polskiem znajdujemy w przywileju sołeckim opactwa trzemeszeńskiego z r. 1348. Sołectwo 3 łanowe, osadzone na prawie średzkiem z prawem urządzenia piekarni, huty itd., mieści ten ciekawy ustęp: "si suus cmetho pro suo egressu secundum statutum terrae a suo iure, ad ius polonicum tractus fuerit et iudicatus et in poenam laberetur, extunc IIIa pars poenae ad scultetum et duae partes ad nos (sc. abbatem) pertinebunt 6)".

Kazimierz W. zezwolił arcybiskupowi i kapitule nie tylko na swobodę w osadzaniu wsi i miast na prawie niemieckiem, ale nadto na ustanowienie osobnego syndyka 7). Sprawiedliwość wymierzana przez wójtów podlegała jego nadzorowi lub komisarzy na wiece zesłanych. List obywateli miasteczka arcybiskupiego Gro-

¹⁾ Jadwiga i Jag II, 100 2) Acta Cap 1512 f 89b. "Privilegia scultetorum regestrentur is unum librum per notarium capituli" 3) Szajnocha l. c. 104. 4) Acta Cap. 1513 f. 101. 5) Acta Cap 1514 f 115. "Sculteti vyeczne solvunt." 6) A. 1348 Metrica vetus Tremesn f. 119. 7) Justitariorum, qui opraves vulgariter dicuntur" dok. z r. 1587 Kod. dypl. wielkop. III, 71.

cholice wspominający o "konvysarzach" i twardości wójta, daje nam obras, godzien powtórzenia: "Jako my ubodzy ludzie niektórzy mieliśmy na zastawach na wójtostwie kilkanaście grzywien, które nas nauczył nasz Miłościwy Xiadz Arcybiskup, iżbychmy je aresztowali. My ubodzy aresztowaliśmy je, gdy ksiądz Jego Miłość zesłał "convyszarze" (komisarzy) na to wójtostwo, nakazował ksiądz Jego Miłość temu to wójtowi nam płacić, które pieniądze przy nim ostały. A ten to pan Wojnoski w "czym" (w tem) nam czyni przedłużenie, nie wiemy dla czego, a tak prosim o przyczyne do ksiedza Jego Miłości, iżby nam nieraczył mu dać przedłużenia czynić w naszej dziś przygodzie od Pana Boga nawiedzonej i potrzebach naszych, które nam dolegają 2)." Przygodą wspominaną było pogorzenie, arcybiskupem był wtedy Uchański. W drugiej połowie XVI wieku znaczenie sołtysów i wójtów znacznie upadło, a w żałobach do kapituły "o starych prawach" przywilejach, jak o Troji zburzonej wspominają. "Suplika od wójtów Stanisława i Marcina z Makowisk (z XVI w. bez daty)" do kapituły wystosowana skarzy się: "W. M. oznajmiamy my ubodzy ludzie, że nam kopy rozssypano i bór nam tępią z strony królewskiej, że J. M. pan choraży Radoszewski od Wisuki kopy i wegielnik rozsypał i gwałtem wszystka wieś jeździ i sługi przy poddanych i tępią, rąbią bór, a my ubodzy ludzie nie możemy temu dać rady, pomocy nie mamy od pana Lipskiego. Skarżym się na J. M. pana Lipskiego, my wójtowie; — pobór za p. Lipskiego zakładamy, nie chce nam pomagać, a dziesięcinę bierze. Nie dzieje się nam wedle przywileju, że nam nie wolno piwa warzyć sobie. Na sól niepowinniśmy dawać jeno po złotemu, a teraz podbił nas, że po grzywnie". Jak wielce odmienne położenie wójta podług Liber, a w drugiej połowie XVI wieku poucza zbiorowa 12 wójtów z klucza wieluńskiego odezwa, do rak kapituły: "in vigilia S. Adalberti XXII aprilis r. 1566" przesłana, a więc w przeddzień kapituły generalnej. Po zwykłym wstępie proszą: "abychmy byli wedle praw zachowani, iżbychmy też teraz koniem jednym służuli tak jako przodkowie nasi, a iżbychmy nie zaprzągali jako dziś ustanawiają na nas jechać zaprzedać miód, który jest tam w wieluńskim kluczu, kiedy go nie wieziemy, tedy musimy dać od każdej beczki po talarze, jako teraźniejszego roku, jako ks. Gałczyński kazał wieść ludziom aż tam ku Lowiczu. M. księża my wójtowie z kluczu wieluńskiego pokornie prosim, abyście W.M. nie raczyli zostawiać tego płaczu na sie, od nas i od potomków naszych, albowiemci między nami wójtami jest ubóstwa dosyć. Takoż też i o wino, którego 4 fasy kazano wieść, co nasze wozy ani konie niestrzymają. A co o posługi nasze, jako wedle praw z tych się nie wymawiamy i chcemy służyć". Wymyślono więc na wójtów podwody z Wielunia aż do Łowicza, Wrocławia, gdy był zwyczaj służenia konno, z listem 2). Na początku XVI w. nie dalej jeździł konno jak 7 mil. "Scultetus in Markwacz tenebitur equitare in negotio domini regentis in distantia 4-5, 6 vel 7 miliarium, non tamen nimis frequenter 3)". Sołtys majątkiem dziedzicznie rozporządzał, acz w obecności kapituly: "Scultetus de Pawłowo. Constituta ad acta honesta Catharina, consors Marci piscatoris de Posnania recognovit, se recepisse ab honesto Joh. Stampek

¹⁾ List oryginalny z r. 1565. 2) "Scultetus servire tenetur cum uno equo de tribus marcis."

Jalowęsy. Liber Lubuski, patrz: O krięgach uposażeń beneficyalnych, rozprawa w tomie I Laskiego str. V.; "Scholes... dient mit einem Klepper, so gut er Ihan hot" Czarnowąs r. 1565 lustracya archiw. prowinc. rządowe w Wrocławiu. 3) Acta Cap. a. 1504 f. 396 b.

scultetiam in Pawłowo post mortem et obitum Mathiae Mathica, de quibus pecuniis eundem quittat 1)." Prawo skupna sołectwa kapituła 2) zostawiła sobie r. 1511 w Marzeninie. Przeciw wójtom występowano czasem ściśle podług prawa ziemskiego i statutu "de inutili sculteto" 2). Kapituła radzi Łaskiemu zachować w posesyi wójtów, albo jeźli wypadnie skupić którego na to, by tylko jeden pozostał, radzi oszacować wartość podług statutu i zwyczaju poszczególnej ziemi"). W synodzie Mikołaja Trąby (1420) jest uchwała, by jeden był wójt w dobrach kościelnych, a gdy więcej ma synów "potior filius ad regendam scultetiam eligatur." Braci miał spłacić podług taksy przez pana wsi ustanowionej (De emptione et vend.). Jarosław Bogorya Skotnicki skupuje w Kamieniu wójtostwo 10łanowe za 160 grzywien toruńskich (Kod. dypl. wielkop. III, 351). Wójt w r. 1350 w czasie wojny wyruszał do obrony kraju "cum uno homine" (tamże III, 7).

Kmieć = cmetho, rataj = colonus; zagrodnik = hortulanus. Wyraz cmetho w najdawniejszym kronikarzu Gallusie wcale nie zachodzi, jest jednak dyplomatycznie stwierdzony na Mazowszu już r. 1241 (Ryszczewski t. II), w Wielkopolsce mowa o "duo cmethones" w watpliwym") dokumencie z r. 1252 (Kod. dypl. wielkop. I, 274) a w r. 1284 zachodzi "cmetho noster et miles strennus" (tamże I, 500), na Ślązku po raz pierwszy się zjawia r. 1292 (Stenzel Urkundens. str. 57) w Kodeksie katedry krak. r. 1252 (t. I, 43). Etymologicznie wywodzi Lelewel kmiecia od um, ku-um; miano to, podług jego zdania, oznaczać miało najwyższe dostojeństwo. Linde wywodzi od greckiego χομήτης, χόμη, villa, po czesku: kmet, senecio. Maciejowski wywodzi od κάμνο, κάμο przyozdabiam włosy, ztąd κμήτος, oznaczało u Geto-Daków dygnitarza ludowego, gdy nosił długie włosy obyczajem Greków. Mniejsza o trafność owych wywodów, dość, że kmieć już zachodzi w pieśni Boga rodzica i w Biblii sztaroszpatackiej (., stary kmyecz wele (według) lat), oznaczał on pewnie osobę poważną, podeszłą w latach. Zjawiając się w XIII wieku "oznacza włościan lokowanych na prawie niemieckiem" 6). Uczeni nie zgadzają się, jakie za dawnych czasów zajmował stanowisko w ustroju społecznym. Podług jednych kmieć był właścicielem dziedzicznym gruntu posiadanego, podług drugich był dzierżawcą; jedni mniemają, że kmiecie na siedliskach osiadli (po rozbiciu opola) są przodkami dzisiejszej szlachty, inni przeczą, by posiadali kiedykolwiek pełność praw osobistych i politycznych; jedni przyznawają kmieciom w dawnych czasach możność uszlachcenia się przez posiadłość ziemi, inni przez rycerskie rzemiosło. Kwestya kmieciów jeszcze w najnowszym czasie na posiedzeniach akademii Umiejętności w Krakowie 1) żywo zajmowała umysły. W statucie Wiślickim Kazimierza zachodzi villanus seu cmetho; w księdze Łaskiego zazwyczaj

¹⁾ Acta Cap. 1505 f. 404b. 2) "Quando voluerit exemere scultetiam dabit ei 20 m." Acta Cap. 1511 f 66 3) Acta Cap. 1512 f. 71. 4) Acta Cap. 1512 f. 24. Advocatiae in Stachlow. Visum est dais respondere Rmae paternitati, ut det privilegium advocatis et in possessione eos conservet, et si placet redimere ab eis advocatiam vel facere, ut unus sit advocatus et esset controversia super valore advocatiae consuleret d. s. Rma dnos terrae illius in terminis aliquibus, qualiter ista advocatia taxari deberet secundum statutum regni et consustudinem terrae illius et similiter visum est dnis, ut sic de emnibus aliis advocatiis fiat. 4) Eukassewics l. c. str. 277. 6) Smolka: Obraz historyczny. Bibl. Warsz. r. 1880 str. 180. 7) Na posiedzeniu akademii umiej. w Krakowie miał d. 10 stycznia 1881 pref. dr. Bobrzyński rozprawę: "Kwestya kmieciów w Polsce", do której dr. Piekosiński i prof. Smolka zapewiedzieli piśmienne referaty. — W. Przyborowski ogłosił świeżo dzieło: Włościanie u nas i gdzieindziej.

różnej był wielkości, raz nawet pół łanu wynosił I, 589, 610. Zagrodnik z roli płacił czynsz np. po 1 wiardunku i robił dzień jeden plebanowi I, 589, II, 328, lub bez czynszu tylko dzień "pedester" pieszy I, 441, I, 600, 692; II, 301 niekiedy bezpłatnie, "leves labores" I, 76 odrabia. Zagrodnik bez roli czynił posługi w domu, plebanowi II, 503. Jeżeli zagrodnik miał na gruncie karczmę, zwała się jego posiadłość karczmarstwem "taberna sive hortulania" I, 698, II, 305. Z gruntu tu czynszu nie dawał, tylko 1 wiardunek w pieniędzach odkładał. Zagrodnikiem nie wstydał się być "człek kunsztu kołodziejskiego" I, 687. Gospodarnemu zagrodnikowi udawało sie czasem wynieść do znaczenia kmiecia plebańskiego przez to, że proboszcz "jego rolce dołożył ze swego folwarku więcej gruntu" II, 296, oczywiście dając czynsz odpowiedni, 1 dzień tygodniowo, jak inni kmiecie, robotował. Dla tego raz zachodzi hortulania seu cmetho II, 309. Księża nazywa zagrodników "possessionati" (II, 272), stosunek ich do proboszcza polega na umowie, zwykle nie dają czynszu i w dniu tygodniowym reczna prace mają, "lecz gdy pleban któremu role wydzierzawia, płaci czynsz iuxta locationis contractum". Role dworskie folwarczne między zagrodników czasem także dzielono II, 306.

Karczmarz = tabernator, bywał bez roli, a częściej z rolą, należy zatem więcej do rolniczei ludności wiejskiej, niż do przemysłu. Często zagrodnik jest zarazem karczmarzem. Domyślał się Maciejowski (Bibl. Warsz. 1864 t. III, 107), że taberna w Długoszu nie zawsze oznaczała karczmę. W Łaskim (II, 275) znajdujemy w Skierniewicach, 14 karczmarzy (zagrodników), o których żadnej nie ma watpliwości, że piwo warzyli, chleb piekli, sprzedawali, na rzeź bili. We wsi Rzeczyca II, 314 było 3, w Głównie II, 344 jest 6 karczmary. Domysł Maciejowskiego potwierdza jedno miejsce księgi; tabernatores ex privilegio regio habent libertatem res vendibiles et emptibiles tenere et eadem libertate gaudere, prout oppidani oppidi Dąbrowice" II, 457. Taberna więc z rzymska oznaczać może chalupę, w której skład, kram rzeczy pokupnej się znajduje 1), a że do tych należały wyroby rękodzielnictwa, przeto "ex antiquo" w tabernach rzemieślnicy sie osadzali, nie gardząc obok tego propinacyą piwa 2) dla siebie i drugich. Liber Laskiego zupełnie domysłowi uczonego Maciejowskiego słuszność oddaje. W ten sposób się tłomaczy owa mnogość rzekomych karczmarzy, o których Szajnocha na prawdę opowiada, że "ich bywało niekiedy bardzo bardzo wiele, czasem po 20-30 w jedynej wsi 3)". Karczmarzowi czynszowemu dozwolona była zmiana i pójście na inne miejsce, zwało się to: surgere, wprzód jednak winien był dług zapłacić i ogrody uprawić 4). Role karczmarza bywały także cząstkami ról folwarcznych dworskich, jak w Szubsku większem II, 474. Tabernator przedstawia się często jako piwowar.

Piwowarstwo. Słynne piwo Piątkowskie warzono po domach mieszczan, dom taki zwał się taberna np. "de qualibet taberna alias wbi cervisia braxatur" II, 419. Nie tylko w takim Uniejowie mieście są "myelczuchy" I, 359, ale we wsi szlacheckiej Strzegocin (Łęczyckie) "ex antiquo habebant libertatem cervisias braxandi, in domibus eorum propinandi et ex aliunde ad propinandum adducere (sic)" II, 486. Karczmarz miał czasem kadź "calidar" proboszcza II, 439. Daniny nie były równe, zawsze to zależało od

¹⁾ W lustracyi Modlnicy p. Krakowem z r. 1582 po polsku spisanej wszyscy chałupnicy są rzemieślnikami: "Szczęsny, Kuśmirz, Szczęsny Tkacz, Wojciech Cieśla." Materysky l. c. 172. 2) Habent libertatem cervisias in dominibus braxandi... et artas mechanicas exercendi, Lib. E. II, 462. 3) Jadwiga i Jag. II, 99. 4) Helcel I, 288.

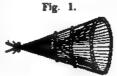
r. 1735, a jeśli o zarybianiu mówi za pomocą ikry u Chińczyków, zaprawdę większem prawem ten sposób polskim zwać się może, gdyż o cały wiek przed dziełem Duchalda u nas znany. Zarybiają "kroczkiem" "kloczkiem". Np. "Odroślisko . . . Staw stary na odroślisko wsadzają weń kroczków kop 30. Staw karpiowy. Sadzają weń piątników kop 10, na utratę kop 2, zostawa kop 8 per fl. 4 a szczuk (szczupaków) kopa 1 per fl. 10 facit fl. 42)". Szczupak wstrzymywał karpie od tarcia, przez to pomagał karpiom do narostu: w terliskach nie było nigdy szczupaków. "Są w boru 4 stawki na potoku na odrośliska, na piątniki albo na kloczki", (tamże str. 331).

W rewizyi r. 1564 czytamy: Staw Borowy, dobry, wielki wsadzono weń a. 1562 piątników kop 112, przyszedłby spust na przyszłą wiosnę (więc co 3 lata). — Staw Szydłowicki nad nim dobry, tak rok na jesień narybiony, wsadzono weń kop 50. Miałby jeszcze stać dwie lecie. Staw nowy nad nim narybiony teraz w jesieni, w nim piątników kop 24. Będzie stał 3 lata. (tamże str. 316).

Lowienie ryb dzieje się narzędziami zwanemi: Niewod I, 195, 331, jest to największa sieć rybacka "maior sagena", składała się z matni workowatej i dwóch skrzydeł, idacych od otworu matni.

Wieresa, vyersche I, 230, w połączeniu z więcierzem wspominane jako sieci:

"ad obstacula alias jasy pertinentia". Wiersze wyglądają, jak figura 1. przedstawia 2) walcowato, zowią się też bębenki. Robią się z prącia wierzbowego cienkiego, sitowia wielkiego, lub

Wiersza.

sznurków na obręczach. Z takich rózg robi się serce lejkowate, rózgi łatwo się uginają, ale przy końcu są ostro zastrugane, tak że ryba raz wszedłszy w wiersze, marnie przepada.

Ustawienie w poprzek rzeki płotu z takich wierszy zmusi każdą rybę drobną do złapania się.

Drygubica albo mrzeża, mrzezna, są nazwy sieci jednej i tej samej; dwie wzmianki o nich zachodzą: "drgubica" II, 544, mrzeza I, 230. Używa się tam gdzie niewodem rabiać

nie mogą. Za Leśniewskim nazywa Encyklopedya 1. c. sieć tę trzypołem, bo się składa z 8 pół, jedna na drugiej położonych i razem na około szpagatem powiązanych. Dwie zewnętrzne poły są równe, oka tak duże, iż ryby przechodzą, środkowa zaś, będąca między niemi, dwa razy jest szersza i dłuższa i nierównie gęstsza. Najprzód przywięzują sieć rzadką do palików (patrz fig. 2),

Fig. 2.

na nią kładą sieć gęstą, a że
jest większą, więc się ją
fałduje i brzegami z pierwszą szpagatem zwięzuje.
Wkładają na tę trzecią,
rzadką, zewnętrzną i wiążą
z drugiemi po bokach
i w środku. Środkowa sieć
ma się trzymać po ustawieniu równoległe. Brzegi
górne obsadza się pławami, dolne grzęzami.
Kiedy drygubica jak płot
ustawiona w wodzie, płoszy się i napędza ryby.

Drygubica.

¹⁾ Matoryczy, Chometowski str. 328. 2) Encyklop. rol. t. IV, z artykulu' wybornego o rybach wyjęte figury i w znacznej części opisy sieci; niestety niema w nim opisu niektórych sieci starych w kujędze Enskiego zachodzących.

mazowieckich, sprawę wygrał pomimo procesu z panem Jedleńskim dziedzicem Zawad I, 670. Książęta bowiem mazowieccy niekiedy we własnych lasach nadawali barcie księżom i szlachcie, z obowiązkiem pewnej dla siebie daniny. Jedleński nie pierwszy spory toczył o barcie w lasach. Nadużycia były liczne, ztad Zygmunt I, po ostatecznem wcieleniu Mazowsza do korony, dla miłej zgody zrzekł się danin z barci sobie rezerwowanych. Lud także znał się na bartnictwie, bo w Zalesiu większem II, 95 chłopi nie płacą pieniędzmi, ale razem "manu coniuncta" dawają proboszczowi 4 rączki miodu. Czterech kmieci daje 2 pokowy miodu I, 670. Na Ślązku w XVI stuleciu miejscami bartnictwo upada, bo dań miodowa na pieniadz zmieniają: Haben für alder 40 schaff Honig gegeben, daffur iczundt der Czins 16 m. 24 gr. 1). Bartnictwo miało swą osobną ciekawą organizacyą. Oprócz przepisów statutu wiślickiego (Helcel I, 324) odnośnie do szkodników barci na puszczach. albo w imieniu innego pana przez kmieci trzymanych, przechowały się opisy sądów bartniczych t. zw. prawo obelne²). Prof. Kryński w Warszawie doniosł akademii umiejętności w Krakowie, że posieda rekopis str. 94 p. n. Porządek prawa bartnego wedle starożytnego zwyczaju i dawnych ustaw przez St. Skrodzkiego z r. 1616.

Dziesięcina w gonitwę. Kiedy się drukował Liber beneficiorum Długosza T. Z(ebrawski) wystosował w Czasie (n. 48 r. 1863) zapytanie: Co znaczy wyraz Długoszowy in gonitvam? Uczony Helcel odpowiadając w Bibliotece warszawskiej na to pytinie, zamyka rzecz swoję uwagą, że w XVI i XVIIwieku tak dziesięcina swobodna, jak w gonitwę straciła swą praktyczność. "Zapomniano tedy, rzecze, zwolna.. czem decima in gonitvam solvenda." Liber Łaskiego temu zaprzecza i podaje jako fakt, że w w. XVI tak samo jak w XV, praktycznie znano dziesięcinę w gonitwe. Przybywa więc nowe źródło o wiek cały posuwające roztrzasania prawników. Co wiemy o niej dotychczas? Czacki, Miączyński, Lubomirski (Rolnicza ludność) pomineli ja w swych pracach. Zalaszowski³), Gładyszewicz⁴) i Duński od dziesięcin kościelnych przeznaczonych na wygnanie Tatarów z Litwy i Polski początek jej z XIV w. wywodzą. W. A. Maciejowski (Pam. relig-mor. XIV, 334) powiedział, że w gonitwę znaczy pod natychmiastową eksekucyą, a w Historyi włościan (str. 67) pod osobistą odpowiedzialnością. Stenzel (Urkudenb. d. Bisthums Breslau str. XVIII) napisal: Die Bauern sollten den vollen Zehnt in gonythvam entrichten d. h. von kleinen Stücken eben dahin, wohin der Zehnt von den grösseren gegeben würde. Helcel 5) przypuszcza, że "starodawne dawanie dziesięciny w gonitwę jest to samo, co dawanie onejże w zgon lub zgonem to jest przez wszystkich okregowych razem." Zieliński 6) nie dzien tego zdania: "dziesięcinę w gonitwę nie należy, jak Helcel tłomaczyć jako dz. z pewnego okręgu, lecz jako dziesięcinę do dyecezyi

¹⁾ Lustr. dóbr klassioru Csarnowąs r. 1565, arch. rządowe w Wrocławiu. 2) Ks. Gacki: Jedlnia akta obsłnego prawa. Radom 1874. Stroną historyczno-prawną prawa bartniczego zajmowali się: Lelewel: Pszczośy i bartnictwo. Poznań 1856; Wincenty Pol: Puszczaki Mazowsza, Obrazy z życia i natury; Zieliński G.: Encyklop. roln. t. V, 112. 3) De decimis str. 67. "Decimae in genytwam — intelliguntur exercitus Polonici infestas turmas Tartarorum et Lithuanorum insequentes, pro quorum bellicis stipendiis Casimirus magnus... impetravit a Clemente Papa, ut... pro ea vice... per decimam quadriennalem universus Poloniae subveniret clerus a. 1352." 4) W krytyce Theinera Monumentów przywodzi zdanie Gładyszewicza Maciejowski, oparte na dokumencie Theinera z r. 1351 nr. 702 (Bibl. warsz. 1861 t. II, 192)." 3) Badania w przedmiocie historyi dziesięcin... szczególniej pod względem dziesięciny swobodnej i dziesięciny oddowanej w gonitwę w Bibl. warsz. 1863, III, 1—55. 6) Liber benef. Długosza rozbiór w Bibl. warsz. 1871.

oddawaną (honytba = in commune = łącznie przez wszystkich razem = zgon)." Lubomirski i) mówi o gonitwie nie jako o dziesięcinie, lecz jako o sposobie uprawy ziemi, gonitwa u niego ma toż znaczenie jak kopczyzna. Oto co mówi: "Próbowano uprawiać dzielnice przez ratajów i wardęgów z kopy lub przez gonitwę, o której tak często wspomina Długosz. W drodze gonitwy kmiecie ustanowioną przestrzeń uprawnego gruntu na rzecz dziedzica byli zobowiązani zorać, zwłóczyć, zasiać, zżąć... nazywano ten tryb... sine cura et expensis, tak się wyraża o nim, przywilej mazowiecki z r. 1449." Na brak zdań skarżyć się nie możemy; czy się każde wewnętrzną wartością zaleca, zobaczym.

Zalaszowski z towarzyszami powinni byli wiedzieć, że już w XIII wieku arcyb. Fulko na synodzie²) w Sieradzu r. 1233 wspomina o dziesięcinie w gonitwe, tudzież arcyb. Janusz r. 12643). Zdanie Maciejowskiego w Pamiętniku znalazł autor (X. S. Ch.) artykułu o dziesięcinach w Encyklopedyi kościelnej (I, 477) "dziwnem." Stenzel nietrafił w sedno dekretu Fulkona z r. 1233. Podług jego słów kmiece grunta dzielą się na małe i wielkie; to się zwie w gonitwę, że z małych mają oddawać razem z drugimi dziesięcinę. To nie jasne, bo przeoczył owo: "licet sint aratores militum," chociażby byli ratajami ezlachty, a arator szlachecki mógł dworską, lub kmieca role wielka uprawiać. Ten wzglad rozstrzyga. Zieliński nie osłabił jądra wywodu Helclowego, bo aczkolwiek honytba znaczy także dyecezya, wszelako w Długoszu zachodzą wzmianki, które z dyecezyą, stołem biskupa, nie miały styczności mirskiego przywiedziony ustęp mówi o kształcie uprawy nie zaś o dsiesięcinie w gonitwe. Długosz często wspominając wyraz in gonytvam, nigdy nie wyraża się agros curiae tenet in gonytvam, lecz decimam dant in gonytvam. Inna rzecz sposób uprawy, inna prawnie uregulowany obowiązek składania dziesiącin. Wyrażenie łacińskie przywileju mazowieckiego: sine cura et expensis, jest kopczyzną lub jutrzyną, czy się także nazywa w gonitwę, trzeba na to dowodu.

1. W Łaskim mowa o dziesięcinie w gonitwę w tomie I, 528: Dylow, villa sub parochiali Payaczno, cuius villae ex omnibus et singulis agris decima manipularis proveniens spectat in toto ad ecclesiam parochialem et plebanum in Macoviska et conducunt eam cmethones curribus propriis ad locum et horreum per plebanum de Macoviska locandum, absque solutione canapalium; non est in eadem aliqua curia neque agri praediales, solum cmethonales et scultetiales; omnes tamen decimam solvunt in gonythpham. Pamiętajmy, jako w Dylowie rządzi prawo niemieckie (agri scultetiales), nie ma dworskich ról, uprawy jutrzyn ani w kopczyznę. Tłomaczenie Helcla, najbliższe prawdy, w tym razie okazuje się niedostateczne, bo jeźli dziesięcina oznacza dawanie z pewnego okręgu, wystarczałoby wyrażenie: ex omnibus agris decima manipularis spectat ad plebanum in Makowiska, bo właśnie role kmieci i sołtysa w Dylowie okręg stanowią. Przeciwstawienie: omnes tamen decimam solvunt in gonytvam, oznacza zatem coś więcej niż okręg, choć ma okręg za podstawę.

¹⁾ Art.: Oficyaliści, Enc. rol. t. IV, 563, 4. 2) Omnes cuiuscunque sint conditionis decimam ex integro persolvant in-gonythvam, licet sint aratores militum. Kod. dypl. wielk. 1, 131; 3) Statuimus, ut ad quemcunque, terrae, decimam in gonythvam solventes, — quocunque titulo devenerint, possessor et cultor ipsarum ei de ipsis terris decimam persolvat, cui ab antiquo solvi consueverunt, nulla consuetudine v. privilegio nobilitatis obsistente (l. c. 1, 355).

- 2. Drugie miejsce zachodzi w Kaskim I, 665: in tertia area sedet Petrus Latha et tenet mensuram agri alias dzyal, de quo solvit ratione census decem grossos plebano, et decimam in gonytwam cum aliis oppidanis. Rzecz dzieje się w Wyśmierzycach miasteczku. Za dzierżawę płaci czynsz, a dziesięcinę z innymi mieszczanami daje w gonitwę.
- 3. Inny przykład Lib. E. II, 308. Gostomya duplea, villae sub parochiali in Gora, in quibus sunt agri speciales praediales, ab agris cmethonalibus distincti.. in quorum parte (tj. na folwarku) cmethones sunt locati (ważne!); ex quibus agris praedialibus dumtaxat, etiam cmethonibus locatis, spectant decimae manipulares ad ecclesiam parochialem in Gora..; habent tamen cmethones sic in agris praedialibus locati in aliquibus campis agros adiunctos ex agris cmethonalibus (ważne!), de quibus decimam solvunt in gonythwam cum cmethonibus. Z ról szlacheckich acz przez kmieci uprawianych szła dziesięcina do parafii w Górze, ale kmiecie na folwarczych gruntach osiadli dają dziesięcinę w gonitwę z tych tylko kęsów, które do działów folwarcznych sobie przyłączyli z okręgu ról ex antiquo kmiecych.
- 4. We wsi Pełczyska, parafii Chodowo (Lib. L. II, 364) ma kościół: unum mansum pro dote et fundo cum area cmethonali et horto nec non pratis ipsum mansum ex antiquo concernentibus.. in quo aliquando locabatur per plebanum... (cmetho), qui censum et alias obventiones eiusdem ecclesiae (plebano) solvebat, solum decimas in gonythwam cum aliis cmethonibus. Kmiecie zaś w Pełczyskach dziesięcinę dawali dziekanowi w Łęczycy.

Porównywując ustępy mówiące o gonitwie w Długoszu i Łaskim znachodzimy tę prawdę, że dziesięcina w gonitwę dawała się z ról kmiecych, lub mieszczańskich, że nie dawało się jej z ról od dawna szlacheckich, tylko wtedy składał ezlachecki folwark z kmiećmi w gonitwę, ilekroć powstał z ról kmiecych.

Czytamy w Długoszu (I, 72) jeden łan kmiecy aratur per curiam, czyli przez szlachcica. Czy z tego działu przysługują prawa szlacheckie w dawaniu dziesięcin czyli dziesięcina swobodna do któregokolwiek kościoła, wolność od zwózki? Nie, z tego łanu daje w gonitwę, powiedziano bowiem: sed de illo datur et dari debet decima in gonitvam. Znów we wsi Zabawa (Dł. I, 73) są role kmiece (8 łanów), obok nich duae curiae militum, z nich tj. z obydwóch folwarków dziesięcina wytyczna należy do Wieliczki, "praeter unum laneum cmethonalem, quem colit una curia cmethone deposito. Z tego łanu daje Jan Wawrowski szlachcic dziesięcinę w gonitwę. Z 66 łanów kmiecych i z dwóch dworków szlacheckich (a było ich więcej w Kalinie Dł. Lib. I, 36) daje się dziesięcina wytyczna w gonitwę. Sołtys płaci w gonitwę (Dł. Lib. I, 68), tudzież szlachcic z puścizn kmiecych jak skoro je uprawia, daje dziesięcinę w gonitwę (Dł. Lib. I, 74). Z folwarku szlacheckiego jest dz. w gonitwę, bo z ról kmiecych utworzony (Dł. Lib. I, 308). Długosz wreszcie tłomaczy dziesięcinę w gonitwę jako in commune (I, 161, II, 162).

Najlepsze wytłomaczenie gonitwy Helcla niedomaga, bo opiera dziesięcinę tę wyłącznie na obszarze ziemi, która przeróżnym losom gospodarskim ulegała. Przyjąwszy za pewne, że okręg kmiecy winien oddawać dziesięcinę, jak zwie Długosz, w gonitwę, to przecież oddawać mógł każdy kmieć lub jego miejsce zajmujący szlachcic, z łanu osiadłego osobno, pan dziesięciny mógł ją wytykać, lub ściągać podług łanu, a czemuż tu Długosz tłomaczy in commune, dawają razem? Powie kto, w gonitwę w Długoszu wyłożone jako in commune, znaczy razem — pod

względem przeznaczenia i źródła. Źródłem jest okreg, przeznaczeniem fundusz kościoła. Jedność celu i źródła są pojęciami dalszemi, a jeźli bliższe się dołączy, jak pobór z każdego łanu osobno, coś zawadza, by w gonitwę znaczyć miało in commune. Znak to, iż in commune mieści w sobie czynnik inny, z którego wyraz gonitwa powinien się wywieść. Czynnikiem tym jest istotne zganianie dziesięciny w jedno miejsce. Prawo chełmińskie, średzkie po wsiach i miastach gęsto zaprowadzane, konsolidowało w jednę całość (commune) dziedziny poszczególnych kmieci, lub mieszczan. Wójt był dziesięciny poborcą i zebraną oddawał komu Mniejsza o to, czy łan jakowy zajmował szlachcic. On z tego kesa oddawał in commune w gonitwę, żadne przywileje mu nie służyły, bo całość prawna, nietykalna communitatis przeważała. Z tego punktu uważana dziesięcina w gonitwę będzie dziesięciną, oddawaną i zebraną z lokacyi niemieckich we spólek z wazyst-Gon 1) oznacza część roli jeszcze w XVII wieku. Spędzenie, kich gonów. zganianie w jedno (in commune) ze wszystkich udziałów (gonów) pobieranej dziesięciny, nakazał wyraźnie Kazimierz wielki sołtysom na niemieckiem prawie osiadłym: quilibet ipsorum scultetorum in sua scultetia pecuniam decimalem et maldratas cum fertonibus sit adstrictus recolligere fideliter et reponere in loco tuto ac servare et demum illi ad quem pertinent... praesentare 2). W starych lokacyach przed r. 1360 pozwala Kazimierz w. na pobieranie dziesięciny podług ustalonego zwyczaju albo w snopach, albo w małdratach (ziarnie). Może więc zachodzić dziesięcina w gonitwę, pieniężna, wiardunkowa, maldratowa, wytyczna. W XIII wieku na synodzie w Sieradzu³) r. 1262 zapadł zakaz, aby się nie ważył pan lub sołtys lokować wsi i okręgów na prawie niemieckiem i zwalniać bez biskupa wiedzy, poddanych od dziesięciny snopowej, a nakładać tylko pieniężną lub małdraty, a w XIV w. ugoda Kazimierza i Jarosława zamiany umożebnia w słowach: de antiquis villis et agris locatis et possessis vel decima manipulatim, ubi decima solvi consuevit, vel ubi maldratae duodecem mensurarum triplicis frumenti (tritici, siliginis et avenae cum fertonibus) solvi consueverunt, secundum antiquam consuetudinem, ad quos pertinent persolvantur. Forma dziesięcin była rzeczą drugorzędną, raz kmieciom dogodniejsza wytyczna, drugi raz pieniężna, trzeci raz w ziarnie. Niech więc mają dobrodziejstwo prawa niemieckiego, kształt dziesięcin nie ma w tem stanowić zapory, wszelako dobro publiczne rożnych fundacyi domagało się w pierwszej linii zawarowania dziesięcin na rolach, które w skutek lokacyi skojarzyły się w całość. Dokument rzeczony Kazimierzowski, nie był znany Helclowi, albowiem po raz pierwszy go ogłosił wydawca kodeksu dypl. wielkopolskiego z oryginału, będącego własnością biblioteki książąt Czartoryskich. Tam Kazimierz omówiwszy warunki lokacyi niemieckiej, w tym związku wspomina nawet dziesięcinę w gonitwę: Item statuimus cum eodem _d archiepiscopo (z Jarosławem Skotnickim): quod ubicunque miles militi obligat haereditatem, de agris quos obligans colebat, recipiens obligationem teneatur decimare, ubi ille qui obligavit decimabat. Si vero occuparet et exararet plures agros, repellens de illis cmethones, in gonitvam decimabit. Mysl ta w odmiennych nieco

¹) Gon, gonia, wyraz zachodzi jeszcze r. 1686; "goniw czworo po zagonów 18,4 z archiwum król. rządowego w Poznaniu. Notatki p. Lekszyckiego. ²) Kod. dypl. wielk. III, 146. ³) Kod. dypl. wielk. I, 355, Heleel I, 358.

wyrazach mieści się w ordynacyi Bodzanty z r. 1359 1). Mimo to, szlachta w Piotrkowie r. 1406 uchwaliła (Cod. ep. str. 26), że szlachcic, gdziekolwiek swoje ziarno sieje "ubi sua seruntur semina" (a więc i na kmiecych) – ma oddawać swobodnie dziesiecine, gdzie zechce "quum nobilitas ex libertate et libertas ex nobilitate originem suam censentur obtinere." W r. 1407 in litteris conspirationis przeciw duchownym (Cod. ep. str. 29) skarży się rycerstwo na krzywdy, a niebacznie i nielogicznie chce zachowania ugody między królem Kazimierzem i Jarosławem (ordinationes antiquas volumus tenere). Przecież właśnie ta ugoda, jak wyżej, z ról kmiecych zajmanych każe szlachcie oddawać dziesięcinę w gonitwę z kmieciami, a nie swobodnie. Powody słuszne tej praktyki podaje ugoda świeckich z duchownymi r. 1440 (Statuta dr. Heyzmann str. 96): Dum haeres cmethones deponit et habet labores in agris cmethonum, videtur nobilibus grave, quod haeres de decima . . . respondeat. Ad quod respondetur: quod cum ager talis ad solvendum decimam iure fundationis... aut alias iure legitimo, alicui, utputa episcopo, plebano, canonico praebendario... est obligatus, iudicent soli nobiles, si hoc est rectum, propter nobilitatem ecclesiae ... ius suum detrahere et iura aliorum ... confringere. In omni iure res transit cum onere suo. Odrywanie łanów, tworzenie folwarków, rozbić mogło osadę, - prawo synodalne tedy rychło zastrzega nienaruszalność prawną okręgu, gdy faktycznemu zagarnieciu łanu lub łanów hamulca stawić nie mogło. Synod sieradzki r. 1262 zastrzega: decimam in gonythwam..., nulla consuetudine vel privilegio nobilitatis obsistente²). Za czasów Długosza z reguły szła dziesięcina z oderwanych łanów — na obrachunek pospólny okregu kmiecego. W księdze Łaskiego trwa jeszcze krzepkość prawna dziesięciny z gonów lokowanych, a synodalny dekret 3) z tego czasu opieką ja zasłania: Colono ex agro discedente, nobilis eundem agrum colens, decimas et proventus ecclesiasticos pro consustudine pendat. Uważa się więc role kmiece, jako całość. Przy snopowej pan dziesięciny tylko obierał dogodne miejsce dla siebie: horreum locabat; zwózka była rzeczą kmieci pod wodzą wójta; małdraty i pieniądz wójt u siebie gromadził. Jak zgoniny są faktycznem zmiotem, zegnaniem z omłóconego zboża, tak dziesięcina przez wójtów zegnana z kmiecych gonów, jako całość uważana w języku ówczesnym odebrała nazwę w gonitwę. Tak pojęta dziesięcina w gonitwę jest w Długoszu i Łaskim zrozumiałą, – nadto tłomaczy nam, czemu to w synodach dawnych aż do Łaskiego taka objawiała się silna obrona okręgów i pobieranej z nich dziesięciny w gonitwę. – Takie jest nasze rozumienie dziesięciny w gonitwę.

Maldraty, maldratae, maldrata, annona maldratarum, danina w ziarnie w miejsce dziesięciny wytycznej, pochodzi od miary zwanej małdr (malter). Zwykle lecz nie wyłącznie wsie na niemieckiem prawie osadzone dawały w ziarnie. Księga czasem dodaje: maldratas, quae ratione manipularis solvebantur II, 335, 513. Wytyczna zwała się dziesięciną narodową: more patriae (tamże), nieraz, spędzenie dziesięciny w ziarnie większe trudności sprawiało, niż w snopkach. Cenzury kościelne w Zabostowie ogłaszane, za nie zebranie dziesięciny małdratowej, sprowadzały opustoszenie częściowe (in parte desolabatur) wsi, przeto zmieniono małdraty na wytyczną (tamże).

¹⁾ Bandtke Lu pol. str. 165; Helcel: Badania l. c. str. 47. Ordynacyi tej nie ma w Kod. katedry kvak., ani w Kod. malopolskim Pickosińskiego. 2) Kod. dypl. wielk. II, 355. 3) De decimis FF. 11. edycya synedów Łaskiego z r. 1527.

Zwózka dziesięciny (ductura) zobowięzywała kmieci i mieszczan, wolni od niej byli szlachcice. Synod Łaskiego zwózkę, świętopietrze, konopne i kolędę zwie obowiązkami włościan, quae ex rusticitate in nobilitatem indigne transferrentur (Statuta provincie r. 1527. FF. 11). W XV wieku zapadł raz wyrok w konsystorzu gnieźnieńskim, zobowięzujący rycerza do zwiezienia dziesięciny folwarku (Lib. Ł. II, 459 dop.). Kmiecie obowiązek zwożenia miejscami skupują lnem II, 494, pieniędzmi. Zwożą do gumna (horreum) w obrębie parafii urządzonego (locandum) dalej nie wiozą II, 407, - ale zdarzają się miejsca, gdzie conducunt in horrea a plebano tam in haereditatibus, quam etiam extra, ale za to wolni od konopi: absque solutione canapalium II, 308. Do dziejów dziesięcin jest w księdze materyał nader obfity. Pierwotne fundacye ulegały zmianom przez późniejsze ordynacye, ztad są alternaty w dziesięcinie II, 428, 461, lub prawo pobierania co trzeci rok II, 367, lub kapelan dziesięcinę proboszczowi daje II, 344, choć clericus clericum non decimat. Zachodzi dziesięcina vaga II, 260, i taka, która z jednego łanu między 3 panów się dzieliła II, 223. Z nowin (ex noviter exstirpatis) brał arcybiskup II, 359, lub ją czasem komu odstępował: admisit percipi Joh. de Lasco rectori in Bednari II, 269.

Missalia (meszne) Czacki wywodzi od mszy. Pleban za daninę mesznego zobowiązywał się odprawiać mszą świętą. Jabczyński (Rys hist. str. 187) uważał, że w dawnych synodalnych pomnikach nie zachodzi wyraz missalia "nawet zbiory za arcyb. Łaskiego r. 1527, nie wspominają nic o tej daninie." Gdyby tak było, tedyby Liber dziwnie odbijał od prawa pisanego. Jednakże pierwsza wzmianka o mesznem jest z r. 1296 (Kod. dypl. wielk. I, 128) w Wielkopolsce, w krakowskiej dyecezyi zachodzi r. 1320, 1331, 1440 (Statuta dr. Heyzmann str. 21, 39, 98). W ugodzie Kazimierza z Jarosławem z r. 1360 mamy wyjaśnienie mesznego, które już wtedy more antiquo oddawano: plebano a quo audient officia divina et percipient ecclesiastica sacramenta, more antiquo solvent missales annonas, mensuram siliginis et mensuram avenae (Kod. dypl. wielk. III, 147). W statutach Łaskiego wydanych r. 1527 powiedziano: missalia solvuntur... in ea quantitate, prout ex possessionatis solvere soliti sint 1). Tenże synod żądał mesznego w ziarnie. W księdze mamy już zamiany ziarna na pieniądz (II, 344, 382, 504), meszne loco columbationis zachodzi II, 325, 383. – Missalia różne jest od monealia, które Lib. L. II, 134 wykłada jako stolowe.

Columbatio, strenna, kolenda. Du-Cange tłomaczy jako: praestatio ex columbis. Jako columbatio zachodzi w dyecezyi krakowskiej r. 1331 "loco mercedis per ecclesiarum rectores" była pobierana (dr. Heyzmann l. c. 39). W Łaskim II, 203 się daje jako stwierdzenie prawa parafialnego: solvunt iura parochialia, videlicet columbationem. Strenna z włoskiego podarek kolendowy (strenna seu colenda Lib. Ł. I, 10). W ugodzie Kazimierza z Jarosławem r. 1360 kolenda się nie należała ze sprawiedliwości chyba z miłości, caritative. W księdze Łaskiego jako prawo się przedstawia, prócz miast, gdzie dodano: columbatio arbitraria, lub nihil solvunt nisi quod sponte offerunt, dum visitantur II, 251, 350, 513. Wyraz polski kolenda znachodzi się po raz pierwszy w Kodeksie wielkopolskim pod r. 1362 (III, 206). Encyklopedya kościelna (X. 500) streściła wszystkie wywody o początku i nazwie kolendy.

¹⁾ De decienus FF. in synodo Lanc. Ia.

Du-Cange (v. balendas) przytacza jeszcze inny ex charta Massiliensi r. 1522, gdzie o święcie kolend czyli Bożem Narodzeniu mowa. W Marsylii gody zwią "Calenes," tak samo zwie się wieczerza w wigilią tej uroczystości, suto zastawiona; wywodzi się od καλέω wołam, zapraszam krewnych, lub καλεῖν, convivari, καλέσμα, wieczerza z greckiego, quod Massiliensibus haud infrequens. Ten obyczaj do nas przeszczepiony trwa do dziś. Biskup poznański Laskarys w XV wieku zakazywał "columbationes nocturnas" w Ś. Szczepan i maszkar i igrzysk zabobonnych w wigilią Bożego Narodzenia (Statuta episcopi Andreae, dr. Heyzmann str. XXV). Maszkary owe, zastąpiły uroczystości kolendowe przez kościół popierane. Igrzyska na które narzekał Laskarys, były w Europie powszechne jeszcze w XIV wieku²).

Robocisna. Pierwsza pańszczyzna powstała na Mazowszu w r. 1421 za rządów Jana księcia warszawskiego. Posiadający (possidentes) łan, tygodniowo jeden dzień pracować mieli. W sto lat potem korona uchwala to samo w Toruniu r. 1520 ³): Statuimus quod omnes coloni seu cmethones... qui prius diem in septimana non laboraverunt, nobis et dominis ipsorum, de quolibet laneo unum diem septimanatim laborent et ad laborandum sint adstricti, demptis his qui censu pecuniario aut frumentario labores recompensarunt. Gdy więcej dni tygodniowo pracowali ratione agri possessi zostaje po dawnemu, — ta konstytucya odnosiła się do tych kmieci, którzy mieli pracy mniej niż dzień jeden w tygodniu. W Bydgoszczy tegoż roku wydano konstytucyą tej samej treści dla dóbr duchownych, którą również Przyłuski przywodzi. Ks. Lubomirski zauważył, że "wprowadzenie tych zmian było przedmiotem narad na łonie kraju już pomiędzy rokiem 1480 a 1520. Znajdowały się zacne, o przyszłość kraju lękające się umysły, zwolennicy dawnych zwyczajów, obok odważniejsi mniej obznajmieni z surowemi kolejami życia, dowodzili, że rozwój robocizny wymagał — robocizny tygodniowej".

Akta kapituły gnieźnieńskiej popierają wymownie zdanie powyższe. Podstarości Mosiński skarży się przed kapitułą: quod cmethones in Pyszczyno nolunt laborare, prout tenentur; ex adverso cmethones allegarunt, quod ad maiores labores ipsos compellit idem factor, quam prius faciebat, dicentes quod iam anno praesenti duobus diebus messuerunt sine expensa (bez wiktu) domini regentis et quod metere ultra non tenentur. Domini decreverunt quod iam anno praesenti non metent et plus non laborent, solum duobus diebus ducent fumum 1). Z powyższego wynika tylko 8 dni robocizny rocznej, którą urzędnik chce powiększyć, kapituła staje się zwolennikiem dawnych zwyczajów. W Złotkowie wsi (r. l. c. 1481 f. 21) kmiecie na woli będący, mają pracować 1 dzień w tygodniu "quoniam 5) habeant libertatem. Po upływie woli: solvent omnia secundum antiquam consuetudinem. Aż do upływu woli darowali im: indulserunt eisdem ad hoc idem tempus po 1 ćwiertni owsa. W r. 1486 (l. c. f. 71b) odrzuca po prostu kapituła wznowienie tygodniowego zaciągu i dla wszystkich wsi uchwala: cmethones villarum capituli Gnesnensis laborent consuetos labores suis regentibus iuxta antiquam consuetudinem, reiecta nova

¹⁾ Star. pr. pomnibi t. V., str. supplem. XXV. 2) Szajnocha: Jadwiga i Jag. II, 193. 3) Przyhaski: Statuta cap. XVII de emethonibus art. IV. cfr. Vol. leg. I, 394. 4) Acta Cap. a. 1480 f. 6. 5) Wele kmiecie złotkowscy odebrali na 4 lata z powodu pożaru "ab omnibus censibus, laboribus, svena, gallis, vyeczne" Acta Cap. 1480 f. 3. Dekret na f. 21 wolę poniekąd modernje, zaprowadzeniem tygodniewej roboty w zamian za inne wolności. Owe: quoniam uzasadnione podaje.

ordinatione. W r. 1500 (l. c. f. 337b) znów w Złotkowie daje do wyboru kmieciom albo prace folwarczną podług zwyczaju i danego im przywileju, albo 1 dzień w tygodniu: cmethones in praedio labores consuetos iuxta continentiam privilegii et consuetudinem aliarum villarum aut omni hebdomada unam diem. Kmieciom w Budzisławiu daje do wyboru albo jak dawniej, albo 1 dzień tygodniowo: Domini iniunxerunt (cmethonibus in Budzisław), ut consuetos labores domino regenti non negligant, aut si eisdem videretur onerosum extunc laborent in omni septimana unam diem tamdiu, quousque domini aliter ordinabunt (Acta Cap. 1503 f. 379b). W Złotkowie (l. c. 1508 f. 439) kanonicy zaprowadzają już "unam diem in qualibet septimana. Si ultra istos dies aliquid laboraverint" mieli odebrać zapłatę i poczęsne: provisio et refectio. Nadto zostaje powinność zwożenia siana do Gniezna z folwarku a każdy kmieć owsa wierzchowatej miary (plenos) korcy 8, albo 9 niewierzchowatych (semiplenos). W Żydówku (l. c. 1508 t. IV f. 1) 2 dni w tygodniu mają pracować, a trzeci "in tłoka, quando vocabuntur," za strawą regenta. W Czerlejnie (l. c. 1506 f. 417b): de voluntate Johannis Łukowski archidiaconi, regentis, domini decreverunt, quod ipsi cmethones et incolae laborabunt omnem laborem domino regenti duobus diebus in septimana, incipiendo a festo S. Margarithae usque ad f. Nativitatis B. M. V. Ceteris autem temporibus anni in qualibet hebdomada unam Nakreśliliśmy umyślnie obraz stopniowo rozwijającej się robocizny przed Zaświadczy on, że zwyczaj uprzedził prawo. ksiega Łaskiego i przed r. 1520. W księdze Łaskiego pokazuje się już ogólny zwyczaj pracowania raz na tydzień, są atoli jutrzyny kopczyzny bez robocizny tygodniowej. Robocizna po spisaniu księgi zaprowadzona tak w duchownych jak świeckich dobrach wynosi po 2 dni w tygodniu (w r. 1534), przed połową XVI w. po 3 dni; w r. 1571 cztery dni na tydzień. "Skarżemy się na Pana Janusza, iż myśmy przedtem nie robili w tydzień jedno 2 dni końmi zimie, a my teraz i 4 dui w tydzień rabiamy, jeszcze nas z zaciągu nie rychło puszczają".). W r. "1581 już po 6 dni, w r. 1603 po 24 dni, a w r. 1618 po 32 dni¹²). Zwyczaje ziem a w skutku tego ustawa z r. 1520, nie znosząc ani zmniejszając dawnego czynszu, a nakładając 1 dzień kmieciom, jakżeż się ostoi w obec sprawiedliwości? A cóż rzec o dalszym zapale wieku XVI, XVIII, XVIII w przeciążaniu chłopa? Król, Karnkowski, biskup kujawski, Tarnowski Jan, serdeczny kmieciom "sąsiad" i przyjaciel, w swych dobrach z robocizną tygodniową pogodzić się nie mogli. Kromer, Skarga, Modrzewski, wszystkie umysły zacniejsze powściągnąć chcieli zły kierunek, wszelako daremnie. Dążność jak rzeka wartkim toczyła się pedem a z robocizny, zaprowadzonej ze złego ekonomicznego obrachunku, czyni narzędzie uciążania i wymazania w końcu kmiecia z ustroju społecznego. Uciskali wielce lud dzierzawcy, lub nabywcy dóbr stołowych iure emphyteutico. W Grucznie własności arcybiskupa, nabytej w r. 1563 (za Uchańskiego) przez Loissiusza tak kmiecie stan swój opisują: "Szarwarki barzo wielkie na nas nigdy nieznośne (nakłada), abowiem kto ma 4 włoki, albo 3, tedy kożdy musi z każdej włoki posłać czworo albo troje jako który wiele włok ma na każdy dzień pole dnia 3) (dzień za dniem)." Kara boska go dosięgła w samym Grucznie, bo niezapła-

¹⁾ Listy chłopskie. Querela Czerlenino 1571 D. lunae XVII junii porrecta. 2) Ks. Lubomirski: Rolnicza roln. Bibl. warsz. 1857 str. 830. 3) Spisek artykulów krsywd Grucsanów, które mają od pana Leysza r. 1563. Listy chłopskie.

ciwszy arcybiskupowi kanonu przez 16 lat 15,000 zł. Loissius pozwany sądownie, z Gruczna i z wsi dziedzicznej Kozielca wyrzucony został 1). Nadmierna robota sprawiała, że "o wstaniu" z miejsc "rozbieżeniu", kmiecie w listach napomykają, a siedzący nie szczerze 2) pracowali.

Robocizna w księdze Łaskiego jest lekką w porównaniu do czasów później-Już w ustępach o kopczyznie i jutrzynach przychylność dla kmiecia się objawiała. Są miejsca, gdzie kmieć siedzi wolny I, 485, II, 117, 156, lub pół łanek posiadając płaci czynsz absque labore II, 403, lub gdzie drzewo tylko zwozi i podwody dawa II, 368. W najwięcej miejscowościach zaprowadzony dzień jeden tygodniowej pracy pługiem lub wozem, - wyjatkowo labor manualis, odręcz II, 228. Miejscami stoi podejrzane na oko: laborant plebano, lub omnem laborem, co jednak ksiega I, 145 tłomaczy łagodnie: quemlibet laborem per unum diem in anno videlicet: unum diem agrum colendo, alium seminando, tertium metendo, quartum falcastrando et quintum ligna ducendo. Wypada więc 5 dni rocznie; 6 dni rocznie pracował w Zarnowie I, 623. Czasem na połłanku kmieć co drugi tydzień 1 dzień odrabia II, 271, ale też gdzieidziej i co tydzicń cum curru aut aratro z połłanu II, 268, 324. Po 2 dni robią kmiecie proboszcza i arcybiskupa w Makolicach. Wynika to z ustępu: per 2 dies laborant plebano, prout emethones eiusdem villas archiepiscopales laborare obligantur II, 425, tak samo Makolice II, 499. Mazowsze największą okazuje robociznę np. w Woli parafii Żychin kiedyś 3 dni były II, 496; w Pleckiej Dąbrowie z połłanka kmieć 2 dni w tydzień, a więc z łanu ma 4 dni robocizny II, 499. Kmiecie w prebendzie wieluńskiej Popowice: nulla onera laborum in se assumere volunt i pisarz tej części księgi dodał: labores per negligentiam canonicorum sunt suppressi II, 101. Czasem kmieć plebański musiał obok robocizny dla plebana pracować dla dziedzica sąsiada "ratione pascuorum" I, 703. "Ademptae sunt partes aliquae przez dziedziców sasiadów, sprawa przedawniła się, a kmieć chcąc mieć pastwisko dwom panom służył.

Pomoc, tłoka, absque die, pro die. Obok dnia jednego czasem zapisany obowiązek pomocy w czasie żniw. Ta pomoc zwie się gwałtem, tłoką, w aktach kapituły; w księdze: Pomoczy alias adiutoria I, 677, 694. Jakiego rodzaju była owa pomoc pokazuje się z ustępu: "diem laborant et ultra labores septimanales obligantur ad adiutoria alias pomoczy, ad metendum hiemalia 2 dies, aestivalia similiter, ad falcastrandum et conducunt frumenta die septimanali." Końcowy dodatek naprowadza nas do znaczenia wyrazów absque die, praeter diem, pro die. Gdy się podwody lub robociznę odbytą wliczało w dzień obowiązkowy, wtedy mówi tekst pro die 3), gdy dzień się odrabiał swoją drogą, a podwody dawano po nad dzień zwało się praeter diem, lub absque die I, 677.

¹⁾ Apelacya jego łacińska (arch. kap. z r. 1580); wyrzucał go nob. Goliński i Andrzej Mikolajczewski pełnomocnicy arcybiskupa. 2) Szujski, Rosprawy z posiedz. wyds. fil. akad. umiej. r. 1874 zabytek języka z XV w.: "Gdy dzień panu robić mają, — Częstokroć odpoczywają, A robią silnie obłudnie, Ledwo wynijdą pod południe. A na drodze postawają, Rzekomo pługi oprawiają; Żelazną wie doma złoży, A drzewianą na pług włoży, Wprzegają chory dobytek, Cheac zlechmanić dzień ten wszytek ... Stoi na roli w lemiesz klekce, Rzekomoc mu pług orać nie chec. Namysłem potraci kliny, Bieży de chrosta po iny, Siadł do chrosta za krzem leży, Nie rychło zasię wybieży." Wiersz szlachcica.

1) Non faciunt podvodas, nisi pro die septimanali. Lib. E. I, 699.

LXXXVIII

Curiae militares seu nobilium I, 14, 15, 16. Miles, rycerz, włodyką zwany w statucie wiślickim (Helcel I, 119), w księdze Łaskiego porównany ze szlachcicem. Biorąc na uwagę li ekonomiczne względy, spostrzegamy wsie wyłącznie szlacheckie bez łanów kmiecych np. II, 294, 365, 401; o drobnej "chodaczkowej" szlachcie są wyraźne wskazówki: agros cmethonales nobiles ex multiplicatione eorum occuparunt II, 361, 364,5; kilku posiadało wieś jednę II, 461, 471, 498. Szlachcic + łanu dzierzy ledwie II, 497, pan Wolski z braćmi i z 1 kmieciem razem 2 łany mają I, 455 w Woli Pszczołeckiej, w tejże wsi dział inny: colit nobilis Msczych cum germano. Szlachta opuszcza niekiedy swoje mniej płodne, a uprawia kmiece grunta I, 575; szlachcic Borsza sołtysuje w Chruślinie II, 539, przytem bierze w zastaw wieś arcybiskupią II, 540, ale że plus solito kmieci obciążał: exquisitis oneribus, przeto arcybiskup Sprowski (1456) wykupuje wieś swoję. W XVI wieku w Wielkopolsce tak samo jak na Mazowszu i innych częściach Polski była szlachta uboga, obok bogatych dziedziców. Ubogi "nobilis" Czech zgłasza się na sołtysa już w XV wieku'), a w XVI szlachetnemu Dobiesławowi, sołtysowi w Wełnie pod Gnieznem, nawet zarzucają, że jako sołtys opata trzemeszeńskiego nie jest sui iuris nie ma prawa oskarżać przed kapitułą młynarza w księżym młynie 2).

Kasper Drużbicki ułożywszy księgę ćwiczeń opowiada na wstępie o wieśniaku, który w darze panu swemu przyniósł plastr miodu. Na grzeczne zapytanie, ażali miód słodki, odrzekł kmieć: niech pan spróbuje. Trafna zaprawdę odpowiedź. Spróbuj i kwita. Czytaj więc księgę samą, nie wierz zachwalaniom, przekonaj się, czy słodki jest owoc naukowy w księdze Łaskiego podany. Lege et proba; linge et gusta.

1) Acta Cap. 1484 f. 52. 2) Acta Cap. 1513 p. 101. — Nobilis Dobeslaus Sztrzewski, scultetus de Welma questus est contra Albertum molendinatorem in Ksyasymlyn, quomode sibi occupavit certam sortem agri ad scultetiam suam prefatam spectantem. Cui d. locum tenens Reverendissimi dni archiepiscopi, tanquam senior respondit, quod capitulum ecclesiae nostrae habet differentiam cum dno abbate Trzemeschnensi super ista sorte agri, et tu non potes agere nobiscum neque cum nostro molendinatore, quia non es proprii iuris, quia es scultetus et subditus dni abbatis et sui monasterii. Ideo tibi non incumbit actio nos et capitulum nostrum cum domino tuo haereditario et decrevit super ista sorte agri, ut hinc inde producantur litterae et privilegia tam capituli, quam abbatis.

ARCHIDIACONATUS CALISIENSIS.

ARCHIDYAKONAT KALISKI.

		•	
	,		

ARCHIDYAKONAT KALISKI.

Według wszelkiego prawdopodobieństwa prałatura archidyakonii *kaliskiej* powstała przy pierwotnem założeniu kolegiaty kaliskiej przez Mieczysława Starego, książęcia wielkopolskiego, w roku 1160 i już przy pierwszym podziale archidyecezyi gnieźnieńskiej na archidyakonaty, co najpóźniej w wieku XII nastąpiło, archidyakonat kaliski istniał obok gnieźnieńskiego, łęczyckiego, uniejowskiego i kurzelowskiego. Dokumenta wymieniają archidyakonów kaliskich już w pierwszej połowie XIII wieku, pomiedzy innemi przytacza przywilej biskupa kujawskiego Tomasza z dnia 5 lutego roku 1234 archidyakona Gozwina 1). Pierwiastkowo rzeczony archidyakonat obejmował znaczną część województwa kaliskiego i ziemię wieluńską. W wieku XVI odłączono od niego kościoły tejże ziemi w liczbie 42, dla których ustanowiony został osobny officyałat, a wizytowanie ich powierzano nadzwyczajnym komisarzom arcybiskupim, lubo prawdopodobną jest rzeczą, że w wieku XIII kościoły ziemi widuńskiej czyli rudzkiej stały pod opieką i juryzdykcyą archidyakonów rudzkich, z których jeden, Wolimir, występuje na przywileju Bolesława, książęcia sandomirskiego, wydanym w Przedborzu dnia 9 lipca roku 1239 2). Po odłączeniu kościołów ziemi wieluńskiej od archidyakonatu kaliskiego liczył tenże 89 kościołów parafialnych włącznie z dwoma kościołami parafialnemi w mieście Kaliszu, które w spisie niżej podanym są opuszczone. Te 89 kościołów roździelone później zostały na pięć następujących dekanatów, które aż do ostatniego rozbioru Polski istniały: kaliski z 22, krotoszyński z 6, pleszewski z 22, stawski z 19 i stawiszyński z 20 kościołami parafialnemi. Z pomiędzy tych wszystkich kościołów było podczas sporządzenia niżej umieszczonego ich opisu tylko 10 murowanych, i wprawdzie: 2 w Kaliszu, w Kobylinie, Pleszewie, Kościele czyli Kościelnej Wsi, Opatówku, Iwanowicach, Koźminku, Stawiszynie i w Kalinowej, reszta w ilości 79 były drewniane. Wszystkie roździelały sie na 12 miast: Kalisz, Krotoszyn, Kobylin, Zduny, Chocz, Plessew, Sobótka, Opatówek, Iwanowice, Koźminek, Staw i Stawiszyn i na 77 wsi. Pod względem prawa patronatu należały do króla kościoły: w Kaliesu, Blizanowie, Russowie, Stawiszynie i Tłokini; do arcybiskupa: w Biskupicach, Gossczanowie, Godsieszach, Liskowie, Malanowie, Opatówku i Wójkowie; do proboszcza metropo-

¹⁾ Kodeks dyplom. wielkopol. I, 139. 2) Tamże I, 187.

litalnego gnieźnieńskiego: w Skalmierzycach; do miasta Kalisza: w Chelmcach i Dobrzcu; do kanoników regularnych grobu Chrystusowego (Miechowitów): w Grodzisku; do kanoników regularnych lateraneńskich w Kaliszu: w Kucharach; do Benedyktynów tynieckich: w Kościelnej Wsi; do zakonu Cystersek: w Oloboku; razem 20 kościołów królewskiego, duchownego i miejskiego patronatu, reszta w liczbie 69 była patronatu prywatnego.

Na początku wieku XVI istniały w archidyakonacie kaliskim 2 kolegiaty, zakonna i świecka w Kaliszu, trzy prepozytury z kolegiami mansyonarzów: w Pleszewie, Kalinowej i Iwanowicach, liczne altarye, jako to w Krotoszynie, Stawiszynie, Kobylinie i Czerminie; kościoły z szpitalami i prebendami: w Kaliszu, Kobylinie, Pleszewie, Iwanowicach i w Stawie; nareszcie kwitły tam następujące klasztory: kanoników lateraneńskich w Kaliszu, kanoników regularnych grobu Chrystusowego w Grodzisku, Benedyktynów w Kościelnej Wsi, Bernardynów w Kaliszu i Kobylinie, Franciszkanów w Kaliszu i panien Cystersek w Ołoboku.

W ciągu trzech następnych wieków od czasu sporządzenia niżej podanego opisu znikły następujące kościoły i parafie: w *Chorzewie, Kajewie, Jastrzębnikach, Kamieniu* i *Russowie.* Na kościoły filialne zamieniono kościoły parafialne: w *Górznie, Jedlcu, Gaci* i *Lipem.* Natomiast powstały w tym czasie nowe parafie: w *Sulmierzycach, Kwiatkowie, Żernikach, Dembem* i *Goliszewie.*

W skutek ostatniego rozbioru Polski i nim spowodowanego rozgraniczenia dyecezyi polskich dawny archidyakonat kaliski upadł. Z 89 kościołów jego, pozostały przy archidyccezyi gnieźnieńskiej 42, które tworzą dziś trzy całe dekanaty tejże archidyecezyi: pleszewski, krotoszyński i olobocki. Wszystkie zaś te kościoły położone są w W. Ks. posnańskiem w obwodzie rejencyi poznańskiej i rozkładają się na cztery powiaty: pleszewski z kościołami: w Broniszewicach, Brzeziu (dawniej także w Chorzewie), Czerminie, Goluchowie (dawniej i w Kajewie), Grodzisku, Karminie, Kotlinie, Kowalewie, Kuczkowie, Lenartowicach, Magnuszewicach, Pleszewie, Sowinie, Tursku, Jedlou, Twardowie, Żegocinie, Droszewie, Kucharkach, Kucharach i Górmie; odolanowski z kościołami: w Biskupicach, Gostyczynie, Lewkowie, Ociąsu, Ołoboku, Rossoszycy, Skalmiersycach, Skrzebowie, Szczurach; krotoszyński z kościołami: w Krotoszynie, Baszkowie, Kobiernie, Kobylinie, Wyganowie, Zdunach (Sulmierzycach), Korytach i Sowinie; wrzesiński z jednym kościołem w Kretkowie. Pozostałe 47 kościołów odpadły do królestwa polskiego, do dyecezyi kujawsko-kaliskiej, która z małym wyjątkiem powstała z dawniejszej archidyecezyi gnieźnieńskiej. Wszystkie te kościoły leżą w dzisiejszej gubernii kaliskiej i rozkładają się na pięć powiatów i tyleż dekanatów tej samej nazwy, i wprawdzie: na powiat i dekanat kaliski przypadają kościoły: w Kaliszu N. Maryi P. i ś. Mikolaja, w Zborowie, Blizanowie, Błaszkach, Borkowie, Brudzewie kaliskim, Chelmcach, Chlewie, Choczu, Dobrzcu, Dzierzbinie, Giżycach, Godzieszach, Złotnikach, Górse, Iwanowicach, Kamiennie, Kalinowej, Kokaninie, Tykadłowie, Kamieniu, Zbiersku, Kościelcu, Kościelnej Wsi, (Kościele), Kosmowie, Koźminku, Opatówku, Pamięcinie, Jastrzębnikach, Piątku, Lipem, Przezpolewie, Rajeku, Rychnowie, Stawie, Gaci, Stawiszynie, Russowie i Tłokini; na powiat i dekanat turecki: w Goezczanowie, Liekowie, Tokarach, Głuchowie, Malanowie; na powiat i dekanat sieradzki: w Wójkowie i Gruszczycach; na powiat i dekanat słupecki: w Szymanowicach.

INVENTARIUM BENEFICIORUM

in archidiaconatu Calissiensi per venerabilem dominum Mathiam de Shwonyky ') iuris utriusque doctorem, archidiaconum Calissiensem, canonicum Gnesnensem in visitatione sua compilatum de mandato reverendissimi in Christo patris et domini domini Joannis de Lassko, Dei gratia archiepiscopi Gnesnensis, Legati nati et primatis eiusdem legationis natae auctoris et ipsius domini archidiaconi domini et benefactoris observantissimi. Anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo primo, quartadecima mensis Septembris incipit.

Imprimis sequuntur articuli, super quibus testes tanquam ad perpetuam rei memoriam super singulis beneficiis sunt examinati et ex depositione iuratorum testium inventarii procedit descriptio sic ut infra per omnia.

Item quantum credat esse verisimiliter huius ecclesiae vel beneficii annuum proventum.

Item quae bona mobilia et quanta et quo loco.

Item in quibus villis decimae et alii proventus et quae villae subiiciuntur ei iure parochiali.

Item numquid ecclesia habeat erectionem vel alia privilegia, de his praesertim plebanus quaeratur et ei iniungatur, ut se officio Calissiensi cum ipsis litteris repraesentet ac ad acta inscribi procuret.

Item quot sunt et qui ecclesiae patroni et cuius vox praesentandi pinguior et qui deinceps patroni sequantur.

Item numquid patroni aliqua iura ecclesiae apud se habeant.

Item numquid patroni aliquam ecclesiae iniuriam faciant.

¹) Maciej Śliwnicki, archidyakon kuliski, autor poniżej zamieszczonego opisu, kanonik, później archidyakon gnieśnieński od roku 1528 (Liber install. Cap. Gnesn. A. 269. cfr. Acta decr. Cap. VI, 51).

1	

1. SKARMYERZYCZE.*)

Ista villa est fundi praepositurae ecclesiae Gnesnensis, quam praepositi pro tempore possident. In qua ecclesia est parochialis tituli S. Catharinas; item nobilis Michael Gniasdowskj¹) et laboriosi Stanislaus Lyeschyen et Stanislaus Golyscha cmethones de Skarmyerzycze, vitrici ecclesiae praefatae iurati responderunt concorditer, plebanatus huius proventum se extendere ad minus communiter ad viginti marcas; istis vero annis, quibus caritas est frumenti, circiter triginta; item deposuerunt plebanum ibidem habere suam curiam cum aedificiis et horto, in quo piscina deserta et domunculas vicarii et ministri scholae ecclesiae contiguas; item dixerunt praedium esse ecclesiae duorum mansorum, sitorum circa praedia domini; item villae, ex quibus decimae proveniunt, sunt hae, videlicet Slywnyky²) decima praedialis tantum; item Gnyazdowo³) praedialis tantum; item Skarmyerzycze praedialis

1) Jan Gniasdowski h. Wesele z Gniasdowa, zapewne dziad Jana Gniasdowskiego, suffragana gnieśnieńskiego i opata mogilnickiego, zmarłego roku 1608 (ks. Korytkowski Żywoty Pral. i Kan. Gnieśn. Ms.). 2) Śliwniki Stare i Śliwniki Nowe, wsie do parafii należąca. 3) Gniasdowo, wieś do parafii należąca, dziedzictwo niegdyś rodziny Gniasdowskich.

^{*)} Stalmierzyce, wieś od niepamiętnych czasów prestymonialna czyli dotacyjna proboszczów metropolitalnych gnieśnieńskich, którzy tam niezawodnie kościół parafialny fundowali. Proboszcz gnieźnieński hoon (1334—1349) odnowił dawną jego erekcyą w roku 1343, powiększywszy znacznie uposażenie plebańskie (Archiv. Consist. Gnesn. Acta Visitat.). Ztąd wnosić można, że kościół *skalmiersyck*i istniał przynajmniej już w wieku XIII. W roku 1416 dnia 30 kwietnia *Michal*, pleban miejscowy, rozpraviał się przed sądem konsystorza *gnieśnieńskiego s Przedborem*, dziedzicem w Sułęcsycach i Pacynowicach o dziesięciny tamże (Excerpta ex actis Consist. Gnesn.). W roku 1499 kardynał Fryderyk Jagiellończyk wyjednał dla kościoła skalmiersyckiego odpusty zupełne na sto lat we wszystkie uroczyztości N. Maryi P. i w dzień ś. Katarsyny, Patronki kościoła (Archiv. Consist. Gnesn. Visit. archidiaconi Debowski). Około roku 1600 stanął niezawodnie nakładem ówczesnego proboszcza gnieźnieńskiego, Piotra Tylickiego, późniejszego biskupa krakowskiego w miejsce starożytnego kościoła drewnianego również drewniany, który w roku 1643 przez suffragana *gnieśnieńskiego, Jana Madalińskiego* został konsekrowany (tamže). Do tego kościoła przybudował w roku 1621 pleban miejscowy, Jan Górski, od strony północnej obszerną kaplicę murowaną, do której wprowadzony został uroczyście obraz N. Maryi P. od wieków powszechnie za cudowny miany, dotąd wielkiej tam czci doznający. W roku 1791 pleban Stanisław Kostka Podbowicz przy pomocy patrona i parafian zniósłazy ściany drewniane kościoła, zastąpił je murowanemi, a nadto od strony południowej przybudował z cegły palonej kaplicę na cześć Jósefa, przez co kościolowi nadał formę krzyża, pokrywszy cały dachówką. Nareszcie w roku 1873 łeściół ten kosztem fiskusa królewskiego i parafian został znacznie rozprzestrzeniony, gruntownie zrestaurowany i nową wyniosłą wieżą przyczdobiony (Acta Consist. Gnesn. et Ecclesiae).

tantum; item Sczypyerno¹) tota manipularis; item Rzekthy²) tota manipularis, hoc est, praedialis et cmethonalis; item Macznyky³) praedialis tantum; item Pothkocze⁴), villa nobilitatis plena, manipularis tota; item Boczkowo⁵) missalia tantum; aliarum etiam omnium villarum praefatarum, nulla excepta, cmethones missalia solvunt plebano de quolibet manso per unam metretam alias czwyerthnya siliginis, alteram avenae, et non sunt aliae villae praeter suprascriptas, quae pertinent iure parochiali ad praefatam ecclesiam; item dixerunt, duas esse villas prope Plessow⁶), videlicet Lenarthowycze⁷) et, ut testibus videtur, alia Pacznowycze⁸), ex quibus quatuor marcae annuatim plebano solvuntur et aliquot galli; item dixerunt eiusdem ecclesiae patronum esse unicum, videlicet dominum praepositum Gnesnensem⁹); item ad alios articulos responderunt negative.

2. RAYSKO.*)

Ista villa est nobilis domini J. Rayskj, Corabithae, in qua ecclesia lignea tituli S. Michaëlis quae miraculis variis S. Annae claret, habens dotem plebanalem, in qua aedificia et duae domunculae vicariorum cum schola; item honorabilis dominus Stanislaus de Crzepycze 10), plebanus eiusdem ecclesiae et laboriosi

- ¹) Szczypiorno, wieś należąca dziś do parafii Dobrsec pod Kalissem. ²) Rsechta, wieś w parafii Strońsk w Sieradskiem. ³) Mącsniki, ⁴) Podkoce, ⁵) Bocskowo, wsie do parafii należące. Oprócz wymienionych miejscowości należy jeszcze do parafii wieś Zabłocko. °) Plessew, miasto. ¹) Lenartowice, wieś kościelna w dekanacie plessewskim. °) Pacanowice, wieś należąca do parafii Grodsisko pod Plessewem. °) Prawo prezentowania jak dawniej tak i dziś należy do prałata-proboszcza gnieśnieńskiego, patronalny zaś ciężar budowli do królewskiego fiskusa.
- *) Rajsko, wieś szlachecka, gniazdo familii Rajskich h. Korab (dziś w dekanacie kaliskim dyecezyi kujawsko-kaliskiej) z kościołem parafialnym sięgającym co do swej fundacyi drugiej polowy wieku XII, jak dowodzi napis na dzwonie tamtejszym następujący: A. D. 1774. In laudem et honorem Omnipotentis Dei, nec non D. Virg. Mariae honorem, S. Michaelis Arch. et S. Valentini presbyt. martiris ecclesie Rajecensie Patroni. Non nobie Dne, non nobie Dne, eed nomini Tuo da gloriam (Rubryc. dyec, kuj.-kal. z r. 1875 f. 66. 67). Akta konsystorza gnieżnieńskiego wspominają kościół ten jako starożytny na początku wieku XV (Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f. 43). Jan Bochenek, pleban tamtejszy na mocy starodawnej obserwancyi i przywilejów wygrywa w roku 1434 sprawę o daniny z kmieciami w Nakwasinie wyrokiem sądu polubowego w konsystorzu gnieżnieńskim złożonego z Macieja Dryi, dziekana posnańskiego, Macieja Chłapowskiego i Benedykta z Modlny officyała, kanoników gnieźnieńskich i Jana dziedzica Palędsia (tamże f. 124 b). W miejsce grożącego upadkiem starożytnego kościoła drewnianego, stanął w roku 1607 nowy kościół murowany, niewątpliwie nakładem rodziny Rajskich, która naówczas jeszcze była w posiadaniu Rajska. W roku 1745 pleban, a zarazem dziedzic miejscowy, Jan Kobiersycki, kanonik kaliski, kościół ten wielce opustoszały gruntownie zrestaurował i równocześnie szpital na 5 ubogich wystawił i uposażył. Maciej Gliszcsyński, notaryusz ziemski kaliski wystawił ołtarz z obrazem ś. Michała Arch. z Rzymu sprowadzonym roku 1760. Od roku 1868 kościół za ofiarą i staraniem obecnego plebana został ponownie zrestaurowany i wewnątrz przyzwoicie przyozdobiony (Rubryc. dyec. kuj.-kal. f. 67). Od niepamiętnych czasów kościół rajski znany jest w Wielkopolece z obrazu é. Anny powszechnie za cudowny mianego.
 - 10) Stanisław s Krsepic, pleban.

Clemens Chorqszy 1) de Varschewo, vitricus ecclesiae et Adam, hortulanus in Raysko iurati deposuerunt, se nescire valorem plebanatus eiusdem aestimare; item dixerunt duos esse mansos agri plebanalis, alterum hic in Raysko, alterum in Janykowo 2), sitos inter agros cmethonales in omnibus villae campis; item villas deposuerunt parochianas esse has, videlicet Raysko, quae decimam manipularem totam scilicet praedialem et cmethonalem solvit; item Osczeklyno³) de quolibet manso per duas metretas frumenti, scilicet siliginis et avenae; item Dabrowa 1) de quolibet manso per unum modium alias Vyerthel siliginis et alterum avenae; item Radlyczyce 5) de quolibet manso per duos modios siliginis et duos avenae; item Czycechykowo 6) ex sex mansis, quorum quidam sunt deserti, solvit de quolibet manso maldrata ista, videlicet per duas cum media metretas siliginis, per unam cum media metretam tritici, et per duas metretas avenae; item ex eadem villa praeter praefatos sex mansos de aliis tribus mansis missalia plebano solvuntur, quorum de duobus per unam metretam frumenti, scilicet siliginis et avenae, ct ex tertio duae metretae frumenti, etiam siliginis et avenae dantur; item Krovycza 1) dimidia villa solvit manipularem cum praediali decima plebano praefato; item altera Krovycza deserta) manipularem scilicet praedialem et cmethonalem; item Chutkj decimam similiter praedialem et cmethonalem; item Markwaczo) missalia de quolibet manso per duas metretas siliginis et avenae. Sculteti vero eiusdem villae de quolibet manso per sex grossos tantum solvunt; item Modla 10) per duos modios siliginis et duos avenae de quolibet manso; item Varschowo 1 1) per duas metretas siliginis et avenac de quolibet manso; item Chrzassowo 12) etiam per duas metretas frumenti de quolibet manso; item Syrzchowo 13) per duos modios siliginis et duos avenae de quolibet manso; item Janykowo decima praedialis et cmethonalis; Pyetrzykowo 14) per duos modios frumenti, scilicet siliginis et duos avenae. Sculteti vero manipularem decimam plebano solvunt; item Smolky 15) decima manipularis praedialis et cmethonalis; item Nakwaschyno 16) villa ad ecclesiam in Koszmynek 17) parochialiter pertinens, isti tamen ecclesiae in Raysko solvit decimam praedialem et cmethonalem; item Szakschyno 18), villa licet alterius parochiae, ad ecclesiam tamen in Raysko solvit praedialem et cmethonalem decimam manipularem; item patronos ecclesiae eiusdem in Raysko dicunt esse villae eiusdem dominos.

¹⁾ Klemens Chorąży, kmieć z Warszewa, wsi do parafii należącej. 2) Janikowo, 3) Ozsczeklin, 4) Dąbrowa, wsie do parafii należące, 5) Radliczyce, wieś parafialna. 6) Cieszyków, wieś należąca do parafii Staw pod Kaliszem. 7), 6) Krowica Zawodnia i Krowica Pusta, wsie parafialne.
6) Markwacz, wieś parafialna niegdyś do konwiktu kaliskiego przez arcybiskupa Karnkowskiego fundowanego należąca. 10) Modła, wieś parafialna. 11) Warszew i 12) Trzesów, wsie parafialne, niegdyś do
dóbr stolowych arcybiskupich klucza opatowieckiego należące. 13) Sierzchów, wieś parafialna, własność
dawniej kollegium kaliskiego oo Jezuitów, przez arcybiskupa Karnkowskiego im nadana. 14) Pietrzyków,
wieś do parafii należąca, niegdyś dotacyjna archidyakonów kaliskich. 15) Smolany, wieś należąca
do parafii Kościelnawieś pod Kaliszem. 16) Nakwasin, wieś i kolonia w parafii. 17) Koźminek. 18) Zakrzym, wieś i kolonia w parafii Lisków w powiecie tureckim gubernii kaliskiej. Oprócz wymienionych należą do parafii następujące osady: Pijak, Joników, Smulki, Kolonia Smulki, Kolonia Ksamerów, Kolonia Agnieszków i Maryanów, Dąbrowa, Żabiak, Zielonka, Grab, Pinki, Murowaniec, Reforma, Wybranów, Kosiary, Tumidaj.

3. KOSZCZYELYECZ.*)

Ista villa est quatuor dominorum, videlicet archiepiscopi pro dimidia, dominae Barthodzycyska 1), domini Lyczynskj 2) et Ivanowskj 3) pro altera dimidia. in qua ecclesia pulchra cum choro murato, tituli S. Adalberti et dos plebanalis ampla ecclesiae contigua, in qua curia vicarii ac magistri domunculae; item honesti Joannes Nyemyecz 4), Joannes Kuba vitrici, Jacobys Vyrabek 5), Martinus Voldan 6), cmethones de Koszczyelyecz iurati deposuerunt, duos mansos esse plebanales, progrediendo in omnibus villae campis inter agros cmethonales; item deponunt esse quandam agri plebanalis partem, sed iam pinetis consitam circa viam eundo de Koszczyelyecz ad Slothnyky'), latitudini quasi unius stadii et quartae partis stadii longitudinis vero paulo minoris, quam agri partem sitam esse dicunt circa agrorum praedialium reverendissimi domini extremitatem, quae etiam extremitas aliqua in parte arboribus est consita, et duo prata plebanalia esse, quorum alterum in extremo agrorum, alterum post hortum et horreum plebanale quantitatis magnae; item tres horti, duo contigui horreo et alter inter domum plebani et inter cmethonalem aream Obyegala 8); item villas dicunt parochianas esse decem possessionatas et duas desertas; item Koszczyelyecz de quolibet manso agri cmethonalis maldrata solvit per tres metretas alias Czwyerthnye siliginis et per tres metretas avenae et per duas metretas tritici et per sex grossos; item de desertis agris et de praediis decima manipularis provenit; item Myczyelino 9) maldratas in omnibus et per omnia ita solvit, ut Koszczyelyecz. Dominus autem eiusdem villae mansos scultetiae colit pro praedio, de quibus non aliud solvit, nisi tres metretas siliginis et totidem avenae; item Sluskowo 10) similiter in omnibus et per omnia eodem modo solvit, ut Koszczyelyecz et de agris desertis et praedialibus manipularem decimam plebano solvit; item Lyczyno 11) de quolibet manso per unam metretam siliginis, alteram avenae ac per quindecim grossos, ac praedialem decimam plebano solvit; item Przyranye¹²) de quolibet manso per octo grossos et unam metretam siliginis, alteram avenae et praedialem decimam plebano solvit; item Korzenyowo 13) per unam metretam siliginis, alteram avenae et per octo grossos de quolibet manso plebano solvit; item Bodzathky deserta 14) praedialem decimam plebano solvit; item Bartho-

^{*)} Kościelec (kaliski), wieś (należąca dziś do dyecezyi kujawsko-kaliskiej, w powiecie kaliskim) aż do końca wieku XVI szlachecka, odtąd własność koltegium co. Jezuitów w Kalissu, według zapisów w aktach konsystorza gnieźnieńskiego miała już kościół w wieku XV (Arch. Consist. Gnesn. akta luźne). Dzisiejszy kościół w presbyteryum z cegły palonej, a w nawie głównej z drzewa budowany, pięć ołtarzy mający, w roku 1761 przez wspomnione wyżej kollegium gruntownie zrestaurowany został. Dzwonnicę czyli wieżą z drzewa przybudował własnym nakładem Grzegorz Cienski, pleban miejscowy w r. 1782 (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1875 f. 62).

¹⁾ Bartodsiejska. 2) Zapewne Łycsyński. 2) Iwanowski. 4) Niemiec. 5) Wyrąbek. 6) Woldan.
7) Złotniki, wieś należąca do parafii Koźminek. 8) Obiegała. 9) Mycielin. 13) Słussków. 11) Łycsyn,
12) Przyranie, wsie do parafii należące. 13) Korseniów, gniazde Korseniowskiek, wieś parafialna.
14) Nieodgadnione.

dsyeve 1) praedialem decimam solvit plebano; item Pyetrzyky 2) praedialem et cmethonalem decimam solvit plebano; item Przydzyno 3) totam decimam praedialem et cmethonalem decimam (sic) plebano solvit; item Kuschyno 4), villa deserta, decimas manipulares; item advocati de Stavyschyn 5) solvere sunt obligati plebano quolibet anno tres marcas pecuniarum, sed nesciunt testes, quo iure; item Sthropyeschyn 6) de quolibet manso solvunt. Patronos ecclesiae praefatae decunt esse praedictos villae dominos et non alios.

4. DROSCHEWO.*)

Ista villa est nobilium Droschewsczy, in qua ecclesia tituli (Omnium Sanctorum) (sec. man.) et dos plebanalis ecclesiae contigua, in qua curia cum horto plebani, vicarii et ministri, scholae domunculis; item nobilis Nicolaus Droschewskj⁷), patronus ecclesiae et laboriosi Martinus Marczyn et Mathias Schulek de Droschewo, vitrici ecclesiae iurati responderunt, proventum annuum huius ecclesiae se extendere annuatim ad viginti marcas; item dixerunt agri plebanalis esse quatuor mansos inter praedia dominorum haereditariorum sitas; item dixerunt has villas esse parochianas, videlicet Droschewo, Kurowo⁸), Czachory⁰), Panyathowo¹⁰), Charzewo¹¹), Galazky¹²), Pawlowo¹³), Pawlowko¹⁴), Kothowyczko¹⁵) et Gluchowo¹⁶), ex quibus villis nobiles praediales decimas solvunt plebano, cmethones vero de quolibet manso unam metretam siliginis, alteram avenae solvunt plebano; item mensalia quisque pater familias per grossum unum solvunt (sic); item litteras erectionis ecclesiae ex fama dicunt esse circa nobilem Mathiam Droschewskj, qui etiam eiusdem villae pro dimidia et ecclesiae patronus est; item patronos duos esse dixerunt villae dominos, videlicet nobilem Nicolaum Droschewskj testem, et nobilem Mathiam

Bartodsieje, wieś należąca do parafii Warta w powiecie tureckim (Skorowidz Król. Pol. str. 20)
 Petryki, 3) Prsydsyń i 4) Kussyn, wsie parafialne. 5) Stawissyn, miasto dawniej, dziś osada w powiecie kaliskim. 6) Stropiessyn, wieś parafialna, należąca niegdyś do kolegium kaliskiego oo. Jezuitów. Później przybyły osady: Holendry, Bugaj, Dudek, Ostrówek.

^{*)} Drossew, wieś szlachecka, gniazdo rodziny Drossewskich h. Wczele, która tam niewątpliwie kościół parafialny założyła i uposażyła najpóźniej na początku wieku XV, albowiem w roku 1449 po śmierci tamtejszego plebana, stawiło się na dniu 7 lutego przed konsystorz w Gnieśnie dwóch pretendentów do probostwa w Drossewie, żądając od officyała kanonicznej instytucyi: Jakób s Tomic, bakalarz nauk wyswolonych, prezentowany przez Filipa Drossewskiego, dziedzica połowy większej wsi rzeczonej, i Jan Kooth, pleban z Kokanina, prezentowany przez Annę, wdowę i Mikolaja, dziedzieów drugiej części tejże wsi. Ponieważ się pokazało, że dziedzice obojga części równe mieli prawo do prezentowania plebana, Kooth zrzekł się pretensyi swoich i officyał instytuował Jakóba s Tomio (Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f. 344). Obecny kościół wystawił w miejsce dawnego spustoszałego z drzewa kostkowego dziedzie miejscowy, Kosseki, w roku 1783, który za staraniem obecnego plebana gruntownie zrestaurowany i wewnątrz przyozdobiony został (Archiv. Consist. Acta Visitat. et Acta Eccl.).

^{*)} Mikołaj Drossowski. *) Kurow; *) Csachóry. 10) i 11) Osady dziś nie znane w okolicy. Chorsów, wież w parafii Brsesie. 12) Gałąski Wielkie i Male. 13) Pawłów. 14) Pawłówek. 15) Kotowiecko. 16) Miejscowość ani w parafii ani w okolicy nie znana. Później przybyły osady: Ekisanki, Głoski, Kościueskowo, Miedsianów, Miedsianówek, Trkusów, Zabory i Żakowice.

Droschewskj, inter quos prioritas iuris praesentandi non est, sed alternatim ius; de aliis non constat testibus.

5. **GORZNO.***)

Ista villa est nobilis J. Volyczky 1), in qua est ecclesia tituli S. (Mathias Apostoli et Evangelistas) (sec. man.), habens dotem plebanalem desertam et nulla aedificia, excepta schola, et hortum habet eidem ecclesiae proximum; item laboriosi Andreas Schypyen et Petrus Pyothr, cmethones de Gorzno, vitrici ecclesiae iurati dixerunt agri plebanalis esse duos mansos, qui ad praesens coluntur et conseminantur opera plebani; item proventum huius ecclesiae esse exilem et vix provenire ex tota parochia, cuius duae tantum sunt villae sc. Gorzno et Byenyewo 2), tres cum medio maldratas frumenti, ex singulis mansis solvunt metretam siliginis et metretam avenae. Patronum ecclesiae dixerunt esse unum, videlicet J. Volyczkj, de aliis nihil sciunt.

6. SKRZEBOWO.**)

Ista villa est nobilium J. Chwalczewskj et A. Dusczyna, in qua est ecclesia parochialis tituli s..... cum dote plebanali, in qua aedificia et hortus ac domuncula ministri; item laboriosi Martinus Marczyn et Paulus Kamyk, cmethones et vitrici dictae ecclesiae iurati responderunt, proventum ecclesiasticum consistere in missalibus tantum, quae ad duo maldrata frumentorum vix se extendunt, ex quolibet manso metreta una siliginis, altera avenae solvitur; item dixerunt tres mansos

- *) Górsno, wieś szlachecka, w wieku XVI własność Wolickich, miała kościół parafialny według zapisu w aktach konsystorskich już w wieku XIV (Arch Consist. Gnesn. akta lużne). Dzisiejszy kościół drewniany stanął w roku 1755 nakładem Fubiana i Agnieszki Moszyńskich, dziedziców, a całe wewnętrzne urządzenie swoje zawdzięcza Michałowi i Maryi Niwskim (Arch. Consist. Acta Visit. Archiep. Ostrowski). Dla zbyt szczupłego uposażenia kościół ten od dawnych czasów nie miał własnego plebana, lecz administrowany był bądź przez ząsiednich kapłanów, bądź też przez zakonników z Kalissa. Według klasyfikacyi polskiej intrata plebanii czyniła w roku 1810 tylko 380 złotych. Z tego powodu już arcybiskup Racsyński rozpoczął transakcye o afiliacyą kościoła w Górsnie do pobliskiego kościoła w Sscsurach, którą przecież dopiero arcybiskup Prsyluski doprowadził do akutku (Acta Visit. Raczyński. Acta Ecclesiae).
 - 1) J. Wolicki, dziedzic h. Nabram. 2) Biniew Stary i Biniew Nowy.
- **) Skrsebowa, wieś szlachecka z kościołem parafialnym pod tyt. ś. Maryi Magdaleny, o którym akta konsystorza gnieśnieńskiego już w początku wieku XV czynią wzmiankę. W roku 1655 Szwedzi spalili kościół starożytny drewniany, zrabowawszy go poprzednio, w którego miejsce pleban ówczesny, Jan Bassyński, z ofiar wiernych wystawił nowy również z drzewa w roku 1680, który dnia 20 marca tegoż roku benedykowany i następnie kilkakrotnie restaurowany dotąd istnieje. Oprócz kościoła parafialnego miała Skrsebowa w polu ku miastu Rasskowu kaplicę murowaną z obrazem N. Maryi P. Lorstańskiej cudami słynącym, którą w końcu XVI wieku fundował dziedzie miejscowy, Miłassewski, a pleban rzeczony, Bassyński, w roku 1663 restaurował. Kaplica ta na początku tego wieku zupełnie była zdezolowaną, a po przeniesieniu z niej cudownego obrazu do kościoła parafialnego przed rokiem 1810, po kilku latach została rozebraną (Acta Visitat. Archiepiscopor. Ostrowski et Raczyński).

csse plebanales, ubique in acie ceterorum agrorum positos, iamque multa in parte arboribus consiti crescentibus. Unam tantum hanc villam dixerunt esse eius ecclesiae parochianam, ex qua praefata maldrata solvuntur. Patronos duos dixerunt esse huius ecclesiae, dominum *Phalczewsky* et dominam *Dusczyna*, villae dominos; de aliis interrogati, testibus non constat.

7. COBYERZNO.*)

Ista villa est domini Hieronimi Roszrazewskj de Nowemyastho 1), in qua ecclesia est parochialis lignea, habens dotem plebanalem sibi contiguam, in qua aedificia cum horto ac schola; honorabilis Adam, plebanus, Albertus Kolano, cmetho de Cobyerzno et Joannes Jabrzych, scultetus de Dambrowa, vitrici ecclesiae praefatae iurati responderunt, unum tantum esse mansum plebanalem in omnibus eiusdem villae campis situm; item stagnum desertum in silva circa rivulum dictum Gaczky 2) esse plebanalem; item quatuor villas dixerunt iure parochiali ipsi ecclesiae esse subjectas, videlicet Cobyerzno, quae de quolibet manso per unam metretam alias Cravyerthnya frumenti scilicet siliginis et avenae solvit; item Dabrowa 3) ex singulis mansis duas metretas frumenti unam siliginis, alteram avenae cum decem grossis solvit; item Gorzub 4) ex singulis mansis unam metretam siliginis et avenae cum sex grossis solvit; item Thomycze 3) de quolibet manso tres modios siliginis et tres avenae tantum solvit. Patronum ecclesiae dicunt esse unicum, videlicet praefatum villae dominum.

8. CROTOSCHYN.**)

Istud oppidum est nobilis domini J. Nyevyeschkj⁶), in quo ecclesia parochialis tituli s....., habens dotem plebanalem, in qua aedificia plebani et domunculae

- *) Kobierno, wieś szlachecka, w wieku XIII do Prusinowskich (Kod. dypl. wielkop. II, 21), w wieku XVI do Rosrażewskich, później do Potockich, a dziś do książąt Thurn u. Taxis należąca, miała według zapisów w aktach konsystorskich kościół parafialny pod tyt. ś. Wojciecka już w początkach wieku XV (Arch. Consist. Gnesn.). Dzisiejszy kościół drewniany zupełnie podupadły, który w krótce nowym murowanym ma być zastąpiony, wystawił w miejsce starożytnego także drewnianego z dwiema wyniosłemi wieżami w roku 1721 pleban miejscowy, ks. Michał Odorowski, który w roku 1723 konsekrowany był przez suffragana gnieźnieńskiego, Franciszka Krasskowskiego (Arch. Consist. Acta Visit. archiep. Poniatowski de a. 1790). Zmarły przed kilkunastu laty pleban ks. Ludwik Seeliger przekazał testamentem pozostałość swoję wynoszącą około 15,000 marek na budowię nowego kościoła. Przed kilku laty zniesiono obiedwie wieże upadkiem grożące.
- 1) Hieronim Rosrażewski s Nowegomiasta h. Doliwa. 2) Gacki. 3) Dąbrowa, 4) Gorsupia, 3) Tomics wsie do parafii należące. Oprócz tego należą do niej miejscowości: Bargiel, Biadki, Biadkowskie Huby, Brsoza, Dursyn, Gorsupskie Huby, Różowepole (Rosenfeld), Smossewo i Wygnanie.
 - •) J. Niewieski, zapewne z familii Chebdów z Niewiesza.
- **) Krotossyn, gniazdo starożytnej familii Krotowskich, pierwiastkowo wieś, od końca zaś wieku XV miasto, będące własnością Krotowskich, następnie Niewieskich, potem Rosrażewskich, dziś powiatowe i stolica -

vicarii et ministri ecclesiae; item habet praefata ecclesia duos altaristas cum duabus eorum domunculis, de quibus infra; item honorabilis Martinus de Koschmyn¹), plebanus et providi Nicolaus Faber consul et Petrus Kokoska, oppidani de Krotoschyn iurati dixerunt; parvum esse huius ecclesiae proventum et vix efficere annuatim plebano sex marcas; item dixerunt tres cum medio mansos plebanales esse, videlicet unum cum medio mansum in suburbiculo et duos mansos in villa Stharemyastho²); item est stagnum plebanale post suburbium situm desertum in acie ipsius villae plebani, Sthavek³) nuncupatum; item iure parochiali oppidum cum suburbio eius et villa Stharykrothoschyn⁴) praefatae ecclesiae subjectum est, ex quibus proventus nullus est alius, quam quod ex singulis mansis duae metretae, una siliginis et altera avenae cum sex grossis solvuntur. Mensalia etiam quisque pa-

księstwa tego imienia należąca do familii książąt Thurn und Taxis. Według podania przechowanego w aktach konsystorza gnieżnieńskiego kościół pierwszy parafialny wystawił z drzewa i hojnie uposażył dziedzic miejscowy Wierzbięta Krotowski w roku 1419. W wieku XVI przeszły dobra krotoszyńskie do rak samożnej i znakomitej rodziny Rosrażewskich, z której Jan, hrabia na Rosrażewie, kasztelan poznański, w miejsce pierwotnego kościoła zębem czasu zniszczonego wystawił dzisiejszy piękny kościół murowany w stylu gotyckim z wyniosłą wieżą roku 1592, który w roku 1601 Wawrzyniec Goślicki, biskup posnański, za upoważnieniem arcybiskupa Stanisława Karnkowskiego konsekrował. Kościół ten zgorzał w roku 1772, lecz w krótce potem zupełnie został zrestaurowanym, z wyjątkiem wieży, którą w górnej części w stylu gotyckim odbudował patron kościoła w roku 1860 (Acta Visitat. Archiepiscopor. Ostrowski et Poniatowski et Ecclesiae). W bocznej nawie południowej znajduje się pomnik fundatora dzisiejszego kościoła, Jana Rosrażewskiego. Z czasem powstały przy kościele krotoszyńskim liczne fundacye świadczące o pobożności i zamożności mieszczan, a mianowicie kilku altaryi niegdyś hojnie uposażonych, z których każda osobnego miała prebendarza. Dotąd utrzymały się następujące, lubo fundusze ich znacznie upadły: Altarya ś. Anny, fundowana na początku XVII wieku przez ks. Mateussa Pitaliussa, erygowana kanonicznie jako prebenda przez arcybiskupa Macieja Łubieńskiego dnia 14 grudnia r. 1646. Dzisiejszy oltarz wystawił w roku 1775 ks. altarzysta, Andrzej Dolegalski, przed kilkunastu laty odnowiony przez cech kuśnierski, któremu przysługuje prawo prezentowania. Altarya śś. Aniołów Stróżów, kolacyi niegdyś magistratu miejscowego, której kanoniczną erekcyą odnowił arcybiskup Stanisław Ssembek w roku 1722. Altarya N. Maryi Panny Rôżańcowej, erygowana kanonicznie w roku 1647 przez arcybiskupa Macieja Łubieńskiego. Altarya i Barbary, należąca do cechów rzeźnickiego i piwowarskiego. Altarya ii. Kryspina i Kryspiniana cechu szewskiego, erygowana przez kardynała arcybiskupa Radsiejowskiego roku 1701. Altarya Wniebowsięcia N. Maryi Panny, erygowana kanonieznie w roku 1631 przez arcybiskupa *Jana Wężyka. Ks. Odorski Michał*, dziekan *krotoszyńsk*i i pleban kobierski, legował w 1759 roku 23,200 zlt. na kurs de Beata odprawiać się mający (tamże).

Oprócz parafialnego posiada Krotossym następujące kościoły: 1) kościół śś. Apostołów Piotra i Pawla murowany w pięknym stylu włoskim z kształtną wieżą, wystawiony w drugiej połowie zeszłego, wieku wraz z klasztorem, w którym obecnie znajduje się protestanckie gimnazyum, przez Ludwikę hrabinę Potocką, kasztelanową krakowską, dla sprowadzonych przez Józefa Potockiego, wojewodę kijowskiego, w roku 1731 do Krotossyna oo. Trynitarzy, konsekrowany w roku 1775 przez ks. Ignacego Kosierowskiego, biskupa adrateńskiego i. p. i., proboszcza mstowskiego i kanonika gnieśnieńskiego. Po zniesieniu klasztoru kościół ten wcielony został do parafialnego jako sukursalny (tamże. Baliński, starożytna Polska I, 175). 2) Kościół drewniany śś. Fabiana i Sebastyana, odbudowany na miejscu dawnego w roku 1813, fundowany i uposażony przez mieszczan krotoszyńskich wraz z szpitalem, jak się zdaję, w drugiej polowie wieku XVI. 3) Za miastem ku Koźminowi jest kaplica drewniana pod wazwaniem ś. Maryi Magdaleny w roku 1755 przez ks. Rokossowskiego, proboszcza miejscowego i kanonika gnieźnieńskiego wystawiona, a w roku 1830 przez proboszcza Wysockiego zrestaurowana, w której raz do roku, w dzień ś. Patronki, msza ś. się odprawia (Acta Visitat. Archiep. Ostrowski et Poniatowski. Acta Consist. Gnesn et Ecclesiae).

¹⁾ Marcin s Koimina, pleban. 2) Staromiasto. 3) Stawek, nazwa dziś nie używana. 4) Stary Krotossyn.

ter familias per unum grossum solvit. Erectionis litterae nullae sunt; item dominus plebanus illic exhibuit certas antiquas litteras sub titulo et sigillo generosi domini Martini Vyerzbyatha 1), olim domini eiusdem oppidi, quae continebant donationem sex marcarum pecuniarum a domino oppidi annuatim perpetuis temporibus solvendarum, sed quum idem dominus plebanus nunquam in possessione iuris percipiendi dictas sex marcas fuit, cum tamen iam annos viginti est plebanus, similiter et antecessor suus nunquam eas percipiebat, praeterea litteras sedis ordinariae desuper nullas habet, mandavimus tamen sibi ipsas donationis litteras ad acta officialatus Calissiensis procurari inscribendas; item patronum ecclesiae narrant esse unicum oppidi dominum praefatum.

Item honorabiles Stanislaus de Krotoschyn, altaris Undecim millia virginum²) et Jacobus de Jaroczyn, S. Mariae Magdalenae titulorum altaristae in ecclesia parochiali eiusdem oppidi deposuerunt, se non habere erectionem eorundem suorum altarium, nec scire, ubi esset, dixerunt tamen suorum altarium proventus esse hos: imprimis altaris tituli Undecim millium virginum annuum esse proventum tres cum media marcas, quarum unam cum media marcas dominus Kobylynsky 3) de oppido Kobylyno 1) solus ipse solvit; duas vero marcas dominus Kwyathkowskj 5) de villa Kwyathkowo solvit, quas pecunias altarista percipiebat semper annuatim. Unam etiam marcam census annui dominus Stanislaus altarista ad praefatum altare pertinentem in eodem oppido Crothoschyn deperiisse dixit desolatis domibus, ex quibus solvebatur, sed nescit, quatenus ex quaque domo, aut quomodo hae domus desolatae appellentur; item aliud altare tituli S. Mariae Magdalenae habet annuum censum quinque cum media marcas, quarum tres solvuntur marcae annuatim per dominum Kobylynski, duae vero cum media marcae per dominum Vyganowski altaristam, praedecessorem ipsius domini Jacobi altaristae ante sex annos pro triginta marcis apud dominum Nyevyeski eiusdem oppidi dominum, quas XXX marcas ipse Nyevyeskj recepit, nec tamen censum huiusmodi solvere curat; quem monendum pro ipso censu mandavimus; item eius census emptionem inscriptam esse dicunt ad acta officialatus Calissiensis.; item credunt praefati altaristae suorum praefatorum altarium censum consistere omnem in contractu emptionis census in vim reemptionis; item patroni praefatorum altarium

9. BASKOWO.*)

Ista villa est nobilium Baskowsczy 6) in qua ecclesia parochialis tituli (S. Mariae Assumptionis), habens curiam et domum plebanalem cum horto plebanali et

Marcin Wierzbięta (Krotowski).
 Dziś altarya ta nie istnieje.
 Kobyliński.
 Kobyliński.

^{*)} Basskowo, wieś szlachecka i gniazdo familii Basskowskich, która tam kościół parafialny pierwetny wystawiła i uposażyła, już w drugiej połowie wieku XV w aktach konsystorskich wspominany (Arch. Consist. Gnesn.). Dzisiejszy kościół murowany z wieżą wystawili w latach 1828 i 1829 Mikolaj i Brygids hrabiewie Mielżyńscy, dziedzice Kobylina i Basskowa z przyległościami.

¹⁾ Basskowsey.

schola prope ecclesiam; item Martinus Nyeswodek!) et Blasius Galka?), cmethones de Baskowo, vitrici ecclesiae iurati dicunt plebanum unum tantum mansum agri habere, cuius mansi dimidium post horrea domini haereditarii ex proximo situm est, contiguum agro dicto Galczyne. Stadium vero, hoc est, quartam partem eiusdem mansi habet iacentem post Laskovyecz inter agros Włodyczka et Baczkoweka, reliquam vero partem agri, scilicet quartam mansi positam habet in loco dicto Brzesczyc inter agros domini Baskowsczy et cmethonales. Praeterea retulerunt et quandam aliam esse partem agri plebanalis, dictam dzyal, quae sita est in acie agrorum Sduny 3) versus, qui agri Naplath appellantur; item et aliam agri partem dicunt esse plebanalem duorum stadiorum, przedzyalky appellatam, nunc desertam et diu incultam, eundo in Sduny, contiguam Naplathy agris, Vyelkye Myedze4) dictam, quam quidem agri partem dicunt esse ex praefato manso plebani olim tabernatori plebani assignatam; item quinque villas ad hanc ecclesiam iure parochiali et tria molendina et una Ruda, videlicet Konarzewo 5), quae de quolibet manso unam metretam siliginis et alteram avenae et praediales decimas praefato plebano solvit; item Baskowo, item et Byesthwyn 6); istae duae villae similiter in omnibus et per omnia solvunt, ut villa Konarzewo; item Sczyrkowo 1), item et Rzemachowo 8); istae duae villae ex unoquoque manso unam metretam siliginis et alteram avenae plebano solvunt; item xe Ruda o) plebano solvitur annuatim unus ferto et aratrum ferri; item dicunt esse tabernam plebanalem, sed desertam et in maiori sui parte collapsam sitam penes plebani fundum; item patronos ecclesiac praefatae dicunt esse dominos villarum duarum, videlicet dominos Baskowo et dominos Wlodyky 10), villarum, sed alternatim praesentant, videlicet duabus vicibus continuis domini Wlodysczy 11); item ad alios aritculos interrogati, responderunt, nescimus.

10. COBYLNO*), OPPIDUM.

Istud oppidum est nobilium dominorum Kobylyensczy ibi manentium, in quo ecclesia est magnifice murata tituli (S. Stanislai), habens dotem plebanalem, in qua

¹⁾ Niedźwiadek. 2) Galka. 3) Zduny, miasteczko sąsiednie. 4) Wielkie miedze. 5) Konarsewo

9) Bestwin. 7) Szczerków. 9) Rzemiechow. 9) Ruda. Oprócz wymienionych należą do parafii późnie powstałe osady: Dziewiąte, Katarzynowo, Konarzewska Cegielnia, Ostatnigrosz, Rochy, Rzemiechowsk Bór, Salnia, Vorpol. 10) Miejscowość dziś nie znana. 11) Zapewne Włodkowie.

^{*)} Kobylin, starożytne miasto w województwie dawniejszem kaliskiem, gniazdo familii Kobylinskich herbu Łodsia, w prostej linii potomków Przedpelka, wojewody kaliskiego r. 1250, która wiele wydała ludzi zacnych i zasłużonych. Z tych Mikolaj Kobylinski, wojewoda kaliski, dziedzic Kobylina, świeżo na miasto zamienionego, zwanego także Wenecyą, wystawił tam pierwszy kościół parafialny, który arcybiskup Jakób Świnka jako taki na prosby fundatora kanonicznie erygował w roku 1289, jak dowodzi odnośny dokument tegoż arcybiskupa w Gnieźnie dnia 15 sierpnia w tymże roku wydany. (Kod. dyplom wielkopol. II, 18. 19). Pierwiastkowy kościół drewniany zgorzał na początku wieku XVI, w którego miejscu około roku 1512 stanął dzisiejszy piękny i obszerny kościół murowany w stylu gotyckim przez potomków pierwszego fundatora, Kobylińskich, wielkim nakładem wybudowany. Później

domunculae duorum vicariorum et schola; item et altaristas habet eadem ecclesia et eorum domunculas; item est hospitale illic, in quo ecclesia S. Spiritus, habens praepositum sacerdotem, quorum singulorum beneficiorum proventus omnis in litteris erectionum, de quibus infra huiusmodi mentio est. Item dominus plebanus produxit erectionem sub titulo et sigillo domini Jacobi, archiepiscopi Gnesnensis de anno domini 1289, item altaristarum duas erectiones, alteram sub titulo et sigillo reverendissimi Jacobi de Senno!) de anno Domini 1475, alteram sub titulo et sigillo reverendi Przedwogij de Grandy 2), praepositi et administratoris S. ecclesiae Gnesnensis in spiritualibus et temporalibus sede vacante de anno Domini 1449. Item dominus praepositus hospitalis arcessitus produxit erectionem sub titulo et sigillo reverendissimi domini Alberti, Gnesnensis 3) archiepiscopi de anno Domini 1434, cum quibus erectionibus dominus officiali Calissionsi se repraesentare mandavit et eas ad acta inscribi infra hinc et duos menses sub poena synodali; item in praefata ecclesia parochiali est quaedam lectura fraternitatis pauperum, cuius proventus sunt tres marcae, fundata per dominum doctorem Kobylno 4) in advocatia eiusdem oppidi quadraginta marcis duae marcae emptae et tertia marca a fraternitate eadem solvitur. Lector est honorabilis Paulus de Gosthynyn 5) eius autem lecturae nulla

przybudowane zostały po obu stronach tegoż kościoła piękne dwie kaplice, jedna od strony południowej pod tyt. if. Aniolów Stróżów, druga od strony północnej pod tyt. N. Maryi P. Różańcowej. Około polowy wieku XVIII kościół kobyliński w opłakanym znajdował się stanie budowlanym, tak dalece, że przez lat kilkadziesiąt nabożeństwo w nim odprawiać się nie mogło. Nareszcie około roku 1780 dźwignął go z upadku i ruiny ówczesny pleban i dziekan krotoszyński, Józef Broniewski, wsparty pomocą parafisa i wspaniałą świątynię służbie Bożej przywrócił. Arcybiskup Jan Łaski na prosby plebana Macieja Wojczyku odnowił dnia 15 sierpnia roku 1525 erekcyą beneficyum kobylińskiego, potwierdziwszy wszystkie jego posiadłości i prawa (Arch Consist. Gnesn. Acta Visitat. archiepiscopor. Ostrowski et Poniatowski). W wieku XV...XVII powstały przy kościele w mowie będącym cztery następujące altarye przez rozmaitych dobroczyńców, a głównie mieszczan kobylińskich uposażone, jako to: Altarya pod wezwaniem ŚŚ. Trójcy w roku 1616 przez Wawrsyńca Gembickiego, arcybiskupa, altarya Różańca ś. i Aniołów Stróżów w roku 1682 i 1678 przez Stanisława Karóla Grabińskiego, officyała gnieśnieńskiego i altarya pod wezwaniem Milosiernego Pana Jesusa przez officyała kaliskiego, Stanisława Bużeńskiego w r. 1678 kanonicznie jako prebendy erygowane (Acta Visitat. archiep. Poniatowski). Dwie pierwsze miały pierwotną erekcyą w wieku XV, która później upadła i w wieku XVII odnowioną została. W polowie wieku XV Jan Klimak Wiersbięta Kobyliński, syn miejscowego dziedzica, wstąpiwszy do zakonu 00. Bernardynów za granicą, zostawszy kapłanem i professem, postanowił pierwszy wprowadzić ten zakon do rodzinnego miasta i do Polski. Wystawiwszy przeto przy pomocy rodziców i różnych dobroczyńców piękny i obszerny murowany kościół gotycki z takimże klasztorem w roku 1456, sprowadził się z kilku zakonnikami swej reguly na te nową siedzibe, którą arcybiskup Jan Sprowski w roku 1463 zatwierdził. Po zniesieniu klasztoru, który się niegdyś odznaczał wielu ludźmi uczonymi i biblioteką obejmującą pomiędzy 200 rzadkiemi rękopisami także autograf blog. Ssymona s Lipnicy, który w tym klasztorze czas niejaki przepędził, kościół klasztorny pierwotny po kilkakrotnie restaurowany wcielony został jake sukursalny do kościoła parafialnego (Arch. Consist. Gnesn. Acta Visitat. Ostrowski et Poniatowski). Oprócz tych kościołów był jeszcze w Kobylinie przez lat blisko 400 trzeci kościół szpitalny fandowany wraz z szpitalem w roku 1434 przez Wincentego, Andrzeja i Mikoloja braci Kobylińskich, dziedziców miejscowych. Kościół ten po kilkakrotnie wskutek pożarów odbudowywany, zniszczał na początku obecnego wieku i dziś nie ma po nim filadu. Szpital z dochodami swemi lubo znacznie uszczuplonemi utrzymał się dotąd (Acta Visitat.).

Jakób s Sienna Sienieński, arcybiskup gnieśnieński.
 Przedwój s Grąd Grądski proboszcz gnieśnieński i administrator archidyccezyi po śmierci arcybiskupa Wincentego Kota s Dembna.
 Wojciech Jastrzębiec.
 Piotr z Kobylina, proboszcz posnański, kanonik gnieśnieński i krakowski (1404—1426) licencyat dekretów (Acta Cap. Gnesn. de iisd. an.).
 Paweł s Gostynina.

fuit nec est erectio, quapropter ei mandavimus, ut quamprimum reverendissimus Dominus in *Calysch* constituetur, erectionem dicti lectoratus per suam paternitatem fieri procuret et se repraesentet una cum litteris donationis, sive census emptionis.

11. VYGANOWO.*)

Ista villa est nobilis J. Vyganowsky, in qua est ecclesia tituli (SS. Jacobi et Nicolai) habens dotem plebanalem, in qua aedificia plebani cum horto ac etiam schola; item honorabilis plebanus Joannes in Vyganowo, Martinus Vyechethek et Simon Dzyerpula, cmethones de Vyganowo, vitrici ecclesiae praefatae iurati dixerunt, valorem annuum proventus plebanatus se extendere ad viginti marcas, habet duos mansos integros inter agros cmethonales eo progressu, quo cmethonum sunt, sitos, in quorum et cuiusque agri extremitate prata habet respondentia; item habet hortum mediocrem vix dimidii stadii, in quo hortulanus est locatus. Situm eius dixerunt esse in acie villae in vico sinistro eundo ad Thargoschycze1); item sex villas esse narrant iure parochiali ad eandem ecclesiam pertinentes, et sunt istae: item Vyganowo, item et Leskowo 2), istae duae villae de quolibet manso solvunt domino plebano unam metretam siliginis et alteram avenae cum decem grossis. Thargoschycze vero item et Lagyewnyky 3), istae duae villae decimam frumentariam tantum solvunt eidem domino plebano, videlicet ex singulis mansis per unam metretam siliginis et alteram avenae, pecuniariam vero decimam istae duae villae alibi dant; item Ochla 4) media villa ex medietate mansorum eiusdem villae de quolibet manso solvit per decem grossos; item Sthargovyecz 5) eodem modo solvit in omnibus et per omnia decimam frumentariam tantum, sicut villae Thargoschycze et La-

¹⁾ Wyganow, wieś szlachecka, gniazdo familii Wyganowskich b. Łodsia (Niesiecki, Korona IV, 613), z których Jósef Wyganowski wespół z Mikołajem Starkowieckim, dziedzicem Starkówca i Targossyc, w roku 1482 pierwszy wybudowali i uposażyli w Wyganowie kościół drewniany, w tymże roku przez arcybiskupa Zbigniewa Oleśnickiego kanonicznie jako parafialny erygowany. W miejsce podupadłego pierwotnego kościoła stanął na początku wieku przeszłego nowy, również drewniany, w formie krzyża nakładem Zosti z Broniszów Zawadskiej i syna jej Jana Leona Korsbok Zawadskiego, skarbnika kaliskiego wybudowany, który w roku 1735 przez Konstantego Mossyńskiego, biskupa inflanckiego został konsekrowany (Archiv. Consist. Gnesn. Acta Visit.). Przy kościele wyganowskim fundował Piotr Sulmowski, dziedzie miejscowy, altaryą pod tyt. ś. Krsyża z oltarzem w kaplicy, która w roku 1688 jako beneficyum kanonicznie została erygowaną. Miała zaś osobny dla prebendarza dom z ogrodem, 12 składów roli, 3000 złt. kapitału, nadto zobowiązał się rzeczony dziedzie wiecznemi czasy dawać altarzyście piwa beczek 10, żyta wierteli 6, pszenicy 2, jęczmienia 3, grochu 2, jagieł 1, skopy tłuste 2, pieniędzy skt. 100 i fur siana 2 corocznie (Acta Visit. Poniatowski). Kościół przez Zawadskich wystawiony zgorzał w roku 1808. W miejsce jego wystawili Stantsław Rembowski, dziedzie miejscowy i Marya Anna de Ryboutty Poullin, dziedzicska Targossyc, przy pomocy parafian nowy murowany kościół z wieżą. który w roku 1818 dziekan Wiśniewski, pleban z Kobylina pobenedykował. W roku 1864 arcybiskup Leon Prsyhuki obchodził w tym kościele sekundycye swoje i obdarzył go na pamiątkę tego obchodu pięknym krzyżem srebrnym (Acta Consist. et Ecclesiae).

¹) Targoszyce. ²) Liszkowo. ³) Lagiewniki. ¹) Ochla. °) Starkówiec. Oprócz wyżej podanych należą jeszcze do parafii następujące miejscowości: Berdychów, Fijalków, Józefowo, Maryanów, Paradów, Wilamów.

gyennylej; item praefatarum omnium sex villarum omnes decimas praediales dicunt pertinere ad eundem dominum plebanum; item patronos eiusdem ecclesiae deposuerunt dominos duarum villarum, videlicet Vyganowo et Thargoszycze, qui praesentant vicibus alternatis; et de aliis nihil sciunt.

12. SDUNY.*)

Istud oppidum est regiae maiestatis impignoratum nobili Jutrowska 1), in quo ecclesia habens dotem plebanalem cum horto et domo ac domunculis vicarii ac ministri ecclesiae. Ecclesia parochialis est tituli (S. Hedvigis). Item Paulus Lyssek et Michael Snoyek, oppidani in Sduny et vitrici ecclesiae iurati dixerunt duas quartas agri esse plebanales, sitas inter agros vicinorum oppidanorum in quolibet campo, sed latiores, quam oppidanorum; item dixerunt oppidum cum duabus villis Phalczewo 2) et Vczyechow 3) iure parochiali ad ecclesiam pertinere; in oppido ex quarta agri solvitur metreta frumenti plebano, siliginis duo modii et duo avenae. Ministro vero ecclesiae per medientem (sic), sed hi, qui agrum non colunt, mensalia unum grossum solvunt ex Phalczewo 1), tam nobilis dominus Phalczewskj 5),

*) Zduny, miasteczko niegdyś królewskie, później szlacheckie, nad granicą śląską położone, z kościołem parafialnym przez królów polskich fundowanym, lecz nie wiadomo, w którym roku. Akta konsystorza *gnieżnieńskiego* wspominają o nim na końcu wieku XV (Arch. Consist). Pierwotny kościół drewniany podupadł od starości zupełnie w początku wieku zeszłego. Zastąpił go pięknym kościołem murowanym z wyniosłą ksztaltną wieżą własnym nakładem ks. Andrsej Bacsewski, dziekan krotossyński i pleban miejscowy w roku 1721, który w tymże roku pod dawnym tytułem ś. Jana Chrzeiciela pobenedykował (Acta Visit. archiep. Poniatowski de a. 1790). Do tego kościoła przybudował w r. 1733 ks. Michał Odorski, dziekan krotossyński i pleban kobierski, piękną murowaną kaplicę z osobnym chórem i organami i fundował w niej altaryą pod tyt. Opatrsności Boskiej, wystawiwszy dla altarzysty dom osobny i zakupiwszy doń ogród. Altarya ta miała niegdyś 14,000 zlt. kapitałów przez różnych dobroczyńców legowanych. Drugą altaryą ustanowił przy tymie kościele mieszczanin sduński, Grzegorz Trafanousies, pod tyt. N. Maryi P. Bolesnej, zapisawszy na utrzymanie altarzysty 5000 złt., do których później przybył legat 1000 złt., i darował osobny dla niego dom z ogrodem. Altarya ta została ezygowaną kanonicznie przez konsystorz gnieźnieński w roku 1754 (Acta Visit. Poniatowski). Wizyta arcybiskupa Poniatowskiego pisze o kościolku w parafii sduńskiej oprócz parafialnego znajdującym się co następuje: "W boru ku Sulmiersycom o milę jednę małą od Zdun jest kościołek mały na puszczy. Według tradycyi była niegdyś na tem miejscu wieś z kościołem parafialnym, która przez trzęsienie ziemi zapadła się wraz z kościołem. Na tę pamiątkę mieszczanie Sulmiersyc wystawili kościołek i domek dla pustelnika. Była potem sprzeczka pomiędzy plebanem sulmiersyckim a zdunowskim, do kogo z nich ten kościołek należy, i przyznane są rządy jego do plebana sduńskiego. "Ten kościołek w roku 1790 w dość dobrym stanie będący, dziś już nie istnieje (Acta Visit. Poniatowski de a. 1790).

¹) Jutrowsey, familia wielkopolska h. Rogala (Niesiecki, Korona II, 452). ²) Chwalissewo i ³) Uciechowo wsie należące dziś do parafii sulmiersyckiej. Obecnie należą do sduńskiej parafii następujące miejscowości: Borownica, Chachalnia, Helenopol, Kubowo, Kwiatkowo, Maryanin, Persyce, Piaski, Siejewo, Ujazd, Zduny. ¹) Chwalissewo, wież szlachecka, gniazdo familii Chwalissewskich z kościołem drewnianym pod tyt. i. Mikolaja, niegdyś parafialnym, około roku zaż 1540 affiliowanym do kościoła parafialnego w Sulmiersycaoh. Dzisiejszy kościół wystawił około roku 1800 Tomass Gądziewies, posiedziciel części Chwalissewa, przy pomocy plebana sulmiersyckiego (Acta Visitat. Raczyński) ³) Chwalissewski.

quam villa tota decimam manipularem solvunt (sic) plebano, Veryechow vero emethones, quisque eorum per sex grossos solvunt ex domo; item dixerunt pratum esse non exile, sed iam arboribus consitum in Dambrowa loco sic dicto Jaschyona¹), a multis annis iam non falcastratur; item et alia pratula agris praedictis plebanalibus in extremitate cuiusque correspondentia. Patronum unum esse dixerunt regem; item honorabilis Nicolaus de Blyczewo plebanus asserit esse praefatae ecclesiae litteras erectionis apud dominam Juthrowska praefatam, quas tamen plebano exhibere non vult propter molendinum, cuius aliquando plebani in possessione fuerunt, sed in praesentia domina eiusdem oppidi praefata idem molendinum possidet²).

13. CORITHA.*)

Ista villa est nobilium, in qua ecclesia parochialis tituli (S. Nicolai episcopi et confessorie), habens dotem plebanalem ei contiguam, in qua domus plebanalis cum horto et schola. Item Albertus Jadryka et Gregorius, villicus, cmethones in Coritha iurati dixerunt, duos mansos esse agri plebanalis, unum in Coritha inter agros cmethonales in omnibus villae campis situm, cuius pars iam arboribus crescentibus ob non culturam consita est; item alterum mansum plebanalem in villa Lgotha³), eo modo situm, quo in Coritha; item piscinam dicunt pulchram sub salicibus in dote plebanali consistentem; item quatuor esse villas dixerunt ad ipsam ecclesiam iure parochiali pertinentes, scilicet Coritha, item et Korythnycza⁴); istae duae villae de quolibet medio manso per tres modios siliginis et per tres avenae plebano solvunt; item Lgotha, item et Trzebowa⁵); istae duae villae de quolibet medio manso

¹⁾ Jasionna. 2) W powyższym opisie archidyakonatu kaliskiego opuszczono kościół parafialny w mieście Sułmiersycach w sąsiedztwie Zdun położonem, miejscu urodzenia Klonowicza. Widocznie powstał tam kościół parafialny pod tyt. WW. Świętych po roku 1521, który po zgorzeniu około roku 1623 kosztem mieszczan z drzewa odbudowany, przed kilkudziesięciu laty dla zupełnego zniszczenia rozebrany sostał, a nabożeństwo parafialne przeniesiono do kościoła szpitalnego, od dawnych czasów tam fundowanego, który ponieważ przy końcu zeszłego wieku zaczął się chylić ku upadkowi, proboszcz ówczesny Jan Kupajski, wystawił w miejsce jego piękny kościół murowany z wyniosłą wieżą w roku 1809, który pod tyt. Wniebowsięcia N. Maryi P. w roku 1868 dnia 29 czerwca przez ks. Józefa Cybichowskiego, suffragana gnieśnieńskiego, został konsekrowany. W dziesięć lat potem piękna ta świątynia przez dzisiejszego proboszcza i parafian wewnątrz gustownie przyozdobiona stała się pastwą płomieni (r. 1878), lecz dzięki sabiegliwości i ofiarom tak rządzcy jej jako i parafian i wielu dobroczyńców tego samego jeszcze roku w piękniejszej niż dawniej formie z gruzów podźwigniętą została (Acta Consist. et Ecolesiae).

^{*)} Koryta, wieś szlachecka z kościołem założonym około roku 1514 przez dziedzica miejscowego, zapewne Koryckiego, pod wezwaniem ś. Mikołaja. Pierwotny kościół drewniany w drugiej pełowie wieku zeszlego gruntownie zrestaurowany, konsekrowany był w roku 1775 przez ks. Francisska Ksawerego Rydsyńskiego, suffragana posnańskiego, późniejszego biskupa chełmińskiego. Około roku 1800 pleban miejscowy, Teodor Mikstacki, presbyteryum drewniane zniósł i zastąpił je murowanem, do którego przed kilkunastu laty kosztem patrona i parafian przybudowaną została w miejsce drewnianej główna nawa z cegły palonej (Acta Visit. archiep. Raczyński, Acta Ecclesiae).

³⁾ Ligota, 4) Korytnica, 4) Trzebawa, wsie parafialne, do których później przybyły czady; Bugaj, Hochwald i Żurawieniec.

per duos modios siliginis et per duos avenae; item patronos ecclesiae dixerunt esse villae eiusdem *Coritha* dominos, videlicet viduam cum impubere filio et *Georgium Coryczkj*'); de aliis articulis interrogati, nesciunt; item decimae praediales praefatarum villarum ad candem ecclesiam pertinent.

14. KARMINO.*)

Ista villa est nobilium Joannis Schosznyczkj²) et J. Karmynskj³), in qua ecclesia parochialis deserta et vacans tituli S. Barbaras, habens dotem plebanalem contiguam, hortum et domum desertam; item Jacobus Jakub et Mathias Maczko, cmethones de Karmino iurati dixerunt proventulum huius ecclesiae esse parvum, in missalibus duntaxat consistentem, quae se vix ad duo maldrata extendunt, et duae villae sunt parochianae, videlicet Carmyno, item et Carminko¹) ex singulis mansis unam metretam siliginis et alteram avenae plebano solventes; item unum mansum agri plebanalis in tribus villae campis situm dixerunt, in duobus videlicet campis per octo duplatas sulcorum, in tertio vero campo per quatuor duplatas h. e. sklady, cmethonum autem ubique per quatuor sklady progrediuntur; item dixerunt circa dotem plebanalem esse hortum plebani; item patronos dixerunt villae einsdem Carmyno dominos alia nesciunt; item decimae praediales praefatarum villarum ad ipsam ecclesiam spectant.

15. SCHOSCHNYCZA.**)

Ista villa est domini Schoschnyczkj³), in qua ecclesia parochialis est tituli S. Mariae Magdalenae, habens dotem plebanalem, domum et hortum bonum ac

^{1\} Komeki

^{*)} Karmin, wieś szlachecka, gniazdo Karmińskich h. Wesele, którzy tam kościół parafialny w wieku najpóźniej XV fundowali, gdyż o nim akta konsystorza gnieźnieńskiego w tym wieku czynią wzmianki (Arch. Consist. Akta i wykazy). Dzisiejszy kościół parafialny odbudowany z drzewa na końcu wieku XVII lub na początku następnego przez nieznanego fundatora, konsekrował w r. 1711 Kieronim Wierzbowski, suffragan posnański (Acta Visit. Alexandri Gembarth de a. 1754).

²) Sośnicki z Sośnicy h. Trąby. ²) Karmiński. ⁴) Karminek. Oprócz Karmina i Karminka należą dziś do parafii: Gustawów, Karmin Nowy i folwark Karminek.

^{**)} Sośnica, wieś szlachecka, gniazdo rodziny wielkopolskiej Sośnickich, którym zawdzięcza kościół parafialny, według akt konsystorza gnieźnieńskiego już w połowie wieku XV istniejący (Arch. Consist. akta lużne). Dzisiejszy kościół z drzewa dębowego budowany stanął w roku 1745 nakładem miejscowego dziedzica, Konstantego Rogalińskiego, benedykowany w tymże roku przez Ludwika Pelkę, kanonika kolegiaty chockiej, dziekana i proboszcza pleszewskiego. W roku 1757 pleban Bartlomiej Matecki zaprowadził bractwo Pocieszenia N. Maryi P. admitowane przez konsystorz gnieśnieński r. 1760, do którego przeznaczył legat 2000 złt. (Acta Visitat. archiep. Raczyński de a. 1811).

⁵⁾ Soénicki,

ministri domunculam; item Martinus Lyezko, Petrus Szavyska, cmethones de Pabyanowo, vitrici ecclesiae iurati dixerunt, proventum ecclesiae se extendere ad decem marcas, dixerunt etiam plebanum unum tantum mansum agri habere, qui in tribus campis protenditur inter agros cmethonales; item habet plebanus hortum coniunctum plebanatui et agro suo contiguum; item tres villas dixerunt esse parochianas, videlicet Schoschnycza, item et Pabyanowo¹, de quibus villis ex manso solvuntur duae metretae siliginis et duae avenae; item Czarnoska²) villa, ex qua de manso duae metretae frumenti scilicet siliginis et quatuor grossi solvuntur; item Schoschnycza de manso octo ternarios pro vino comparando ex antiquo tempore plebano solvit; item patronum huius ecclesiae dixerunt unicum tantum villae eiusdem Schoschnycza dominum. Item de erectione ipsius ecclesiae, ubi sit, ac etiam, quod ad ipsam ecclesiam in Schoschnycza villa Kowalewo³) infrascripta de quolibet manso solvat per octo grossos plebano Schoschnyczensi, vide depositionem testium sub titulo sequenti villae Kowalewo circa finem. Item praefatae villae ex praediis decimas manipulares ipsi ecclesiae solvunt.

16. KOWALEWO.*)

Ista villa est nobilis Kowalewskj, in qua ecclesia parochialis est tituli S. Bartholomaei, habens dotem plebanalem cum horto et curia et schola. Honorabilis Gregorius de Młodzykowo 1) plebanus, Nicolaus Gay et Martinus Czyranka, cmethones de Kowalewo, vitrici ecclesiae praefatae iurati dixerunt, proventum annuum plebanalem vix se extendere ad septem marcas; item unum cum medio mansum plebanalem esse situm in omnibus villae campis; item quinque villas huius ecclesiae parochianas dixerunt, videlicet Kowalewo, quae de unoquoque manso plebano solvit per unam metretam siliginis; item Basanowo 5), Basanowko 6), Schuchorzew 7) et Pyekarzewo 9); quaelibet praedictarum villarum solvit frumentum plebano eo modo et per omnia, ut villa Kowalewo; item praediales decimae solvuntur plebano ex duabus tantum villis, videlicet Kowalewo et Suchorzewo; item deposuerunt, quod praedicta villa Kowalewo de quolibet manso per octo grossos solvit plebano alterius parochiae, videlicet in Schoschnycza; item patronum unicum esse dicunt, videlicet eiusdem villae dominum praefatum; item deposuerunt litteras erectionis ipsius ecclesiae in Kowalewo ac etiam ecclesiae praecedentis in Schoschnycza sub uno contextu scriptas esse sub manibus domini Schoschnyczkj, quas non vult ostendere, nisi suo plebano Schoschnycensi, semel tantum, scilicet quando instituitur.

¹⁾ Fabianów. 2) Czarnusska. Dziś należą prócz tego do parafii: Jarnużew, Kacsyniec, Maryanów, Orpissewsk, Sośnickie Huby. 3) Kowalewo, wieś kościelna, o której niżej.

^{*)} Kowalewo, wieś szlachecka, niegdyś dziedzictwo Kowalewskich h. Nowina, którzy byli fundatorami kościoła parafialnego tamże, wspominanego w aktach konsystorskich w końcu wieku XV. Ktowystawił obecny starożytny kościół z drzewa dębowego, znikąd dojść nie można.

⁴) Grzegors s Młodsikowa, pleban. ⁵) Basanów, ⁶) Basanówek, ¹) Suchorsew, ⁶) Piekarsewo, wsie do parafii należące.

17. TWARDOWO.*)

Ista villa est nobilis J. Twardowskj, in qua est ecclesia parochialis tituli S. Petri et Pauli, habens dotem plebanalem cum aedificiis ac'horto et schola ecclesiae contigua; item honorabilis Joannes de Trzebyncza 1), plebanus et laboriosi Mathias Gyethek et Jacobus Kyelek, cmethones de Twardowo iurati dixerunt esse tres mansos agri plebanalis, videlicet unum in Twardowo, cuius unam partem sitam esse inter praedium domini et agros cmethonales penes viam, alias autem duas mansi partes cmethonalibus agris dixerunt esse contiguas, in extremitate videlicet agrorum cmethonalium positas; item secundum mansum plebanalem dicunt esse in villa Vola 2) situm inter agros cmethonales; item et tertium mansum egri plebanalis dixerunt esse in villa Vyskovy, uno tantum agrorum campo consistentem, cuius situs est penes viam eundo de Vyskovy versus Jaroczyn3), ac deinde per transversum viae ducentis in Twardovo, a dextris in extremitate eiusdem villae Vyskovy; item dixerunt esse hortum desertum plebanalem, in quo taberna olim erat plebanalis ex opposito ecclesiae et dotis plebanalis situs; item duae tantum sunt villae ad ecclesiam ipsam iure parochiali pertinentes, videlicet Twardowo et Vola; item villae Twardowo cmethones dissimiliter solvunt, nam ex tribus cum medio mansis mediis, quorum possessores sunt, videlicet Item possessores de unoquoque eorundem trium cum medio mediorum mansorum plebano solvunt per quatuor metretas frumenti, scilicet per sex modios tritici, item octo modios avenae, aliorum autem mediorum mansorum possessores cmethones ex quolibet medio manso per duos modios siliginis et per duos avenae et per octo grossos eidem plebano solvunt; item villa Vola ex quolibet medio manso per duos modios siliginis et per duos avenae et per sex grossos; item dixerunt duas villas esse alterius parochiae videlicet Magnuschevycze 1), item Vyskove 5) ad ecclesiam in praefata Magnuschevycze pertinentes, quae de unoquoque medio manso ipsi plebano in Twardowo duos modios siliginis et alios duos avenae quotannis solvit eadem villa Magnuschevycze; item in Voskovy praefata villa ex quarta agri qualibet unum modium avenae et dimidium modii siliginis cum quatuor grossis eisdem plebano in Twardowo solvunt et post quondam hominem liberum dictum Volny in praesata Magnuschevicze ad ipsum plebanum in Thwardowo ex agro eiusdem Volny similiter spectare; item tria molendina sunt in eadem parochia, ex quibus per unum modium farinae annuatim ipsi plebano solvitur; item dixerunt valorem proventuum praefatorum, non computato labore plebani, se extendere ad octo marcas tantum; item duos

¹⁾ Twardowo, wieś szlachecka, z której wyszła rodzina Twardowskich h. Ogończyk. Z tych jedna linia pisała się ze Skrzypna (Niesiecki, Korona t. IV, 407). Założony i uposażony przez nich keściół parafialny istniał już w połowie wieku XV, jak wskazują ślady w aktach konsystorza gnieżnicńskiego. Dzisiejszy kościół drewniany zrestaurował około roku 1750 pleban tamtejszy Dyczkowski (Acta Visit. Alexandri Gembarth de a. 1754 et Raczyński de a. 1811).

¹⁾ Jan z Trzebienic, pleban, wspominany w aktach konsystorskich w tymże czasie. 2) Wolsz Książęca. 2) Wyszki do parafii w Magnuszewicach należące. 2) Jarocin, miasto. 4) Magnuszewice 3) Wyszki.

collatores ecclesiae praefatae esse dicunt, videlicet dominum Twardowskj praefatum primum et dominum Vyskowskj 1) secundum; ad alia interrogati, nesciunt.

18. SCHYMANOVYCZE.*)

Ista villa est nobilium Schymanowsczy²) illic manentium, in qua est ecclesia parochialis tituli (S. Annae), habens dotem plebanalem amplam, in qua aedificia cum horto et domuncula vicarii ac schola; item honorabilis Jocobus Myeryscheweky 3), plebanus et laboriosi Fabianus, cmetho et Mathias Voyevoda, vitrici ecclesiae praefatae iurati dixerunt, duos hortos hortulanorum esse plebanales, in quorum uno hortulanus est doti plebanali contiguus; item alium hortum habet desertum, in quo hortulanus alter locari posset, et hi horti sibi contigui et continui sunt; item sunt et alii duo horti plebanales, quorum unus situs est post domum scholae progrediens ad pratulum hortulani plebanalis; item alter hortus situs est post domum vicarii coiens cum praediolo plebanali; item dixerunt esse praediolum spirituale plebani agris cmethonalibus non insertum, cuius situs est post aream plebani; item prata plebanalia eidem praedio plebani contigua tendentia versus pontem et rivulum alias struga; item dixerunt quatuordecim esse villas, iure parochiali ad ipsam ecclesiam pertinentes, inprimis Schymanovycze, item et Thomycze⁴); ex istis duabus villis decima manipularis tam praedialis quam cmethonalis de omnibus villarum agris ipsi plebano provenit, ac de eisdem duabus villis de quolibet medio manso unus modius siliginis et alter modius avenae plebano solvitur; item Zarzecze de quolibet manso unus modius siliginis et alter modius avenae cum tribus grossis; item Czyermyerowo 5) de quolibet manso duos modios siliginis et duos avenae; item Lyssowo 6) unum modium siliginis, alterum avenae; item Czolnochowo 1) solvit eodem mode, ut Lyssowo; item Gysalky 8), quae de quolibet medio manso duos modios siliginis et duos avenae plebano solvit; item Novavyesch 0); item et Myenyesewo 10); istae duae villae solvunt et praedialem et cmethonalem decimam plebano; item Robakowo 11), dominus villae solvit decem modios frumenti, videlicet quinque modios

¹⁾ Wysskowski, dziedzie Wyssek.

^{*)} Ssymanowice, wieś szlachecka (w dekanacie dziś słupeckim, dyecezyi kujawsko-kuliskiej), gniazdo familii Ssymanowskich, miała kościół parafialny już w początku wieku XIV, jak dowodzą akta konsystorza, przed który tamtejszy pleban Maciej dnia 29 marca roku 1416 pozwał kmieci z Grabia o dziesięciny plebanom szymanowickim od dawnych czasów przysługujące (Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f. 246b). Pierwotny kościół drewniany spalił się około roku 1430, z winy wikaryusza miejscowego Piotra, o co go pleban Jan przed konsystorz gnieźnieński cytuje w tymie roku, domagając się, aby kościół swoim nakładem odbudował (tamże f. 94b). W kwietniu roku 1831 zgorzał kościół drewniany, wystawiony w miejscu dawnego, roku 1745 w formie krzyża przez Józefa Cywińskiego, cześnika posnańskiego, dziedzica Szymanowic, i dotąd pomimo usilnych zabiegów plebanów nie został odbudowany (Rubryc, dyec, kuj.-kal. z r. 1877 f. 79).

²) Ssymanowscy. ³) Jakób Mienissewski, pleban. ⁴) Tomies. ⁵) Ciemierów. ⁶) Lisewo, wieś i folwark. ⁷) Csołnochów, ⁹) Gisałki, ⁹) Nowawieś, ¹⁰) Mnissewo, dziś do parafii kretkowskiej należące. ¹¹) Robaków, dziś w parafii żegocińskiej.

siliginis et duos avenae de qualibet quarta agri; item Grab 1) de qualibet quarta per unam metretam siliginis et alteram avenae; item Schuchavyesch 2) de qualibet quarta duos modios siliginis et duos avenae et per decem grossos; item maior Lubyen 3) per duos modios siliginis et duos avenae et praedialis decima plebano; item Pruschynowa 1) praediales decimas solvit, cmethones vero de qualibet quarta per duos modios siliginis et duos avenae; item dixerunt patronos ecclesiae esse villarum duarum dominos, videlicet dominos de Schymanovycze et dominos de Lubyen; ad alia interrogati, nesciunt.

19. KRETHKOWO.*)

Ista villa est nobilium Crethkowsczy⁵), in qua est ecclesia parochialis pauperrima tituli (OO. SS.), habens dotem plebanalem et domum plebani. Item Petrus Pudlo et Johanes Janek, cmethones de Crethkowo iurati dixerunt, eius ecclesiae exiles esse proventus et vix se extendere ad duas cum media marcas; item dixerunt agri plebanalis esse unam quartam sitam inter agros cmethonales in tribus villae campis; item duos hortos plebanales, unum desertum hortulani et alium circa dotem plebanalem; item dixerunt tres villas esse ad ipsam ecclesiam iure parochiali pertinentes, videlicet Crethkowo⁶), ex qua decima manipularis praedialis et cmethonalis; praeterea de qualibet quarta agri per duos modios siliginis et duos avenae cmethones solvunt; item Syrnykj⁷) de qualibet quarta agri duos modios siliginis et duos avenae plebano solvit; item Kamyen⁸), villa deserta, eodem modo solvere

- 1) Grab, w parafii żegocińskiej. 2)) Sucha, dziś w parafii osermińskiej. 3) Wielka Lubiń w parafii kretkowskiej, tak samo i 4) Prusinowo. Później przybyły osady: Górki, Janowskie Holendry, Kosiołki, Lessesyca, Lupice, Młynik, Obory, Oborskie Holendry, Oles, Ostrowskie Holendry, Ruda Wieczyńska, Śnieśnia, Studsienka, Świerczonka, Toporów Stary i Nowy, Wierschy, Wronów, Zimochowiec. Jan, pleban z Szymanowie, skarży w roku 1430 dawniejszego wikaryusza swego Piotra, że zabrał na swój użytek przysługujące plebanom dziesięciny: w Tomicach wartości 7 grzywien, w Szymanowicach 5 g., Grabiu 1 g., w Czolnochowie 1 g., w Nowejwsi 1 g., w Prusinowie 2 g., w Miniszewie 1 g. (Ezcarpta ex actis Consist. f. 946).
- *) Kretkowo, wieś niegdyś dziedziczna familii Kretkowskich, do której należał Feliks Kretkowski, biskup chełmiński, poprzednie proboszcz gnieśnieński (Acta decr. Capit. Gnesn.), miała kościół parafialny zapewne już w pierwszej połowie XIV wieku, albowiem Stanisław, pleban tamtejszy, zapozywa w r. 1430 przed sąd konsystorza gnieśnieńskiego, Mikołaja s Kamienia, dziedzica o dziesięciny tamże w wartości 4 grzywien, wykazując prawo do nich dawną erekcyą kościoła (Excerpta ex actis Consist. f. 88). W miejsce starożytnego kościoła drewnianego stanął w drugiej połowie XVII wieku kosztem dziedziców mowy kościół drewniany, przez suffragana gnieśnieńskiego, Wojciecha Stawowskiego w roku 1692 konsekrowany, który gdy w końcu wieku zeszłego podupadł, zastąpił go nowym pięknym kościołem murowanym Jósef Skórzewski, starosta gnieśnieński i pysdrski, dziedzie dóbr Żerniki i Kretkowa przed kilkudziesięciu laty (Acta Visitat. Gembarth. Raczyński etc.).
- b) Kretkowscy.

 6) Stanisław, pleban rozprawia się przed sądem konsystorskim o dziesięciny w Kretkowie z Anną, dziedziczką tamtejszą, w roku 1456 (Excerpta f. 401 b).

 7) Żerniki.

 8) Kamień.

 Po ostatnim rozbiorze Polski i po nastąpionem rozgraniczeniu w. ks. poznańskiego od królestwa polskiego, wieś Kamień do tegoż królestwa przeszła, a natomiast od parafii Ssymanowice odpadły do Kretkowa wsie: Minissewo, Prusinowo i Wielka Lubiń.

debet, ut villa Syrnyky; item dixerunt patronos esse eiusdem villae Crethkowo dominos. Ad alia interrogati, nesciunt.

20. SZEGOCZYNO.*)

Ista villa est nobilis domini Bartholomaei Schuchorzewsky, in qua ecclesia est tituli (S. Mariae V. Assumptae), habens dotem plebanalem, in qua aedificia plebani et schola; item laboriosi Mathias Sthanyczyk et Blasius Szurek, cmethones de Szegoczyno, vitrici ecclesiae iurati dixerunt, proventum plebanatus se extendere ad decem marcas; item mansum agri plebanalis in tribus villae campis inter agros cmethonales situm; item hortum satis amplum doti plebanali contiguum; item dixerunt villas septem ad eandem ecclesiam iure parochiali pertinentes videlicet Szegoczyno, item et Vyothczyno¹); hae duae villae de qualibet quarta unam metretam siliginis et alteram avenae eidem plebano solvunt; item Buskowo²) decimam praedialem eidem plebano solvit; item Ruda³), item et Lank⁴), hae duae villae ex singulis quartis unum modium siliginis et alium avenae solvunt; item Sdbyky³), decima praedialis tantum eidem plebano solvitur; item patronum ecclesiae eiusdem unum esse dixerunt, videlicet praefatum eiusdem villae dominum; ad alia interrogati, nesciunt.

21. COTHLYNA.**)

Ista villa est nobilium Cothlynsczy, fratrum dictorum Korossovye, in qua est ecclesia parochialis tituli Omnium Sanctorum, habens dotem plebanalem, in qua

- *) Żegocin, wieś szlachecka, w wieku XVI własność Suchorsewskich, potomków zapewne Suchorsewskiego, który w roku 1446 nabył połowę wsi Bronissewice w pobliżu Żegocina położonej (Niesiecki, Korona IV, 234). Kościół żegociński o wiele przecież dawniej został fundowany, gdyż dnia 8 sierpnia roku 1415 występuje przy pewnej czynności w konsystorzu gnieśnieńskim Stanisław, wikaryusz z Żegocina, jako świadek (Excerpta ex actis Consist. f. 16b). Dzisiejszy kościół drewniany z takąż wieżą odbudował po zgorzeniu dawniejszego w roku 1714 Mikolaj s Wybranowa Swinarski, starosta liwski, dziedsie miejscowy. Restaurowali go, gdyznacznie był podupadł, dziedzie Antoni Gajewski, starosta kościóński i pleban miejscowy Stanisław Nowicki w roku 1750, a przed kilku laty ponownie patron z parafianami. Kościół żegociński od czterech wieków głośny jest w Wielkopolsce z cudownego obrazu M. Maryi P. (Acta Visitat. Gembarth, Raczyński etc. et Acta Ecclesiae).
- 1) Wieczym. 2) Buszków zapewne, który po rozgraniczeniu księstwa poznańskiego od królestwa polskiego odpadł do parafii w Skulsku, a wieś 3) Ruda do parafii w Ssymanowicach; natomiast od ostatniej parafii przeszły do Żegocina wsie: Robaków i Grab. 4) Leg. 5) Zbiki Później powstały nowe osady: Gorsycs, Mbyn, Nowe Prusy, Sierzsew.
- **) Kotlin, gniazdo familii Kotlińskich h. Ogończyk (Niesiecki l. c. II, 674), wieś starodawna z kościołem parafialnym, o którym akta konsystorza gnieśnieńskiego czynią wzmiankę już w pierwszej połowie wieku XV. W roku 1734 Aleksander Miaskowski, skarbnik kaliski i pułkownik wojsk polskich, dziedsic na Kotlinie, rozebrał starożytny kościół drewniany upadkiem grożący, a zastąpił go nowym, który w roku 1811 wizyta Racsyńskiego tak opisuje: "Kościół jest w bale stawiany, zewnątrz pruskim murem opasany; niebezpieczeństwo zagraża, gdyż mur na stronę jednę nachyla się i w niektórych miejscach cegła się wysuwa. Na tym kościele są dwie wieże, wielka i mała. Wieża pierwsza jest wspaniała, stoi przy końcu kościoła na zachód, na niej jest zegar dobry, bijący godziny i kwadranse... mała

domus plebanalis et schola ac hortus parvus. Item Gregorius cmetho et Martinus scultetus de Kothlyna, vitrici praefatae ecclesiae iurati dixerunt, proventum ecclesiae eiusdem vix se extendere ad quinque marcas; item agrum plebanalem in tribus villae campis inter cmethonales agros situm; item hortum parvum in dote plebanali; item dixerunt unam villam esse eiusdem ecclesiae parochianam, videlicet ipsam Kothlyna, quae de qualibet quarta per duos modios siliginis et duos avenae eidem plebano solvit; item decimae praediales eidem plebano ex eadem villa proveniunt; item dixerunt eiusdem ecclesiae patronos esse eiusdem villae dominos; ad alia interrogati, nesciunt.

22. CZYRNYNO.*)

Ista villa est nobilis domini Joannis Schuchorzewsky¹), ibi manentis, in qua ecclesia parochialis tituli (S. Jacobi Apostoli), habens dotem plebanalem et aedificia pulchra plebani et hortum ac domos vicarii ac ministri ecclesiae. Item Adam Kolodsyey et Albertus Duska, cmethones de Czyrnyno, vitrici ecclesiae iurati dixerunt, unum laneum agri plebanalis esse in tribus villae campis inter agros cmethonales situm; item prata eidem laneo agri adiacentia; item villas duodecim esse eiusdem ecclesiae parochianas, videlicet Czyrnyno, item et Ostrowo²); istae duae villae de quolibet laneo per quatuor modios siliginis et per quatuor modios avenae et per quatuor grossos pecuniarum plebano solvunt; item Modlowa³), item et Myedzydobrze⁴), istae duae villae decimas manipulares plebano solvunt; item Vola⁵),

wieża stoi na środku kościoła... oltarzy ma sześć snycerską robotą." Kościół ten przed laty kilkunastu tak był podupadł, że patron i parafianie zmuszeni byli postawić nowy kościół skromny amurowany z wieżyczką na środku dachu (Acta Consist. et Ecclesiae). Do parafii należą oprócz Kotlina osady: Teodorowo i Walissewo.

*) Csermin, wieś szlachecka, gniazdo rodziny wielkopolskiej Czermińskich h. Wieniawa, z której pochodził mąż zacny i znakomity, Łukasz Csermiński, kanonik gnieżnieński i wiceprezydent trybunalu koronnego r. 1690 (Niesiecki l. c. I, 377), miała kościół parafialny już w wieku XIV, jak dowodzą akta konsystorza gnieźnieńskiego z roku 1474, pod którym zapisany jest układ pomiędzy plebanem cserwińskim, a plebanem z Bronissewic wykazujący, że parafia Bronissewice powstała z csermińskiej przez odłączenie od niej tejże wsi i erekcyą tamże kościoła parafialnego przez arcybiskupa Mikołaja Trabe (1411—1422). Układ ten nazywa kościół csermiński dawnym (Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f. 599—603). W miejsce starodawnego kościoła zupełnie spustoszonego stanął w roku 1725 nowy z drzewa kostkowego, i wprawdzie w korpusie swoim nakładem dziedzica miejscowego, Ulatowskiego, a co do kaplic pobocznych kosztem plebana, Marcina Passkowskiego i dziedzica Macieja Kurcsewskiego. Konsekrował go ks. Francissek Krasskowski, sustragan gnieźnieński dnia 22 lipca roku 1730. Od dawna posiada obraz N. Maryi P. powszechnie za cudowny miany (Acta Visit. Gembarth et Raczyński). W roku 1733 Jósef Kurcsewski, dziekan kolegiaty chockiej i dziedzic Csermina fundował przy kościele w mowie będącym altaryą pod tyt. ś. Jósefa zapisawszy na dobrach Kucstowo 8000 złt., a na dobrach Csermin 2000 złt. na utrzymanie altarzysty, któremu nadto przeznaczył 20 fur drzewa z lasów csermińskich. "Prowizya na Kucskowie," mówi wizyta arcybiskupa Racsyńskiego z r. 1811, "dla obciążonych dóbr tych przez sumy Bajońskie od lat pięciu nie dochodzi."

1) Jan Suchorsewski. 2) Ostrowo, dziś w parafii nie znane. 3) Modłowa i 4) Międsydobrse, miejscewości dziś w parafii nie znane. 3) Wola Duchowna.

item Marssowo¹), item Skrzypna²), item Korskwyn³), item Strzezewko⁴), item Kurczewo⁵), item Strzedzewo⁶). Hae omnes villae per quatuor modios siliginis et quatuor avenae de quolibet laneo solvunt; item dixerunt esse quandam villam Bronyschevycze¹) alterius parochiae, videlicet ipsius Bronyschevycze, quae de quolibet laneo per octo grossos pecuniarum et de desertis agris decimam manipularem eidem plebano in Czyrnyno ex antiquo solvit; item eiusdem ecclesiae patronum unum esse dixerunt, videlicet praefatum villae dominum. Ad alia interrogati, nesciunt.

23. CHODECZ.*)

Istud oppidum est generosi domini Ostrorok³), castellani Calissiensis, in quo ecclesia parochialis lignea, tituli (S. Laurentii martyris), habens dotem plebanalem et aedificia cum horto et ministri domo. Item honesti Mathias Maczycy et Jacobus Skyelath, advocatus oppidi eiusdem, iurati dixerunt unacum honorabili domino Joanne de Byeganowo³), ibidem plebano, unum mansum agri plebanalis esse situm

- 1) Marssewo. 2) Skrsynia. 3) Korskwy. 4) Osada dziś nie znana. 5) Kurcew. 6) Skrsydsow. Później przybyły osady: Mamoty, Pierussyce, Pierussycski, Psienie, Sucha, Marynin, Wesólki. 7) Bronissewice, wież kościelna. Csestkon, pleban csermiński układa się przed sądem polubowym w konsystorzu gnieźnieńskim w roku 1474 z Janem Nosek, plebanem w Bronissewicach, o dziesięciny tamie i w Węgiersku (Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f. 599—603).
- *) Chocs, pierwotnie wieś, potem miasteczko nad rzeczką Prosug, w wieku XV własność Ostrorogów, a w wieku następnym Marssewskich h. Rogala, z których Wojciech Marssewski, uczeń niegdyś Marcina Lutra w Wittenbergu, około roku 1539 zostawszy dyssydentem, polubił następnie naukę braci czeskich i w roku 1555 kościół parafialny ze wszystkiemi dochodami im oddał. Jan, syn Wojciecha z Lutomierskiej zrodzony, w roku 1575 potwierdził im nadanie ojcowskie. Na początku XVII wieku przeszedł Chocs do familii Mycielskich, także naówczas dyssydenckiej, z których Krysstof r. 1612 na nowo nadanie rzeczone braciom czeskim zatwierdził. Około roku 1620 przeszła ta majętność w ręce Lipskich h. Grabie (Baliński l. c. I, 170. 171). Chocs miał kościół parafialny już w wieku XIV, jak okazują ślady w aktach konsystorskich, lecz przez kogo fundowany, nie wiadomo. Starożytny kościół drewniany, mający cztery oltarze, zgorzał w roku 1822 i już więcej nie został odbudowany, a nabożeństwo parafialne przeniesione zostało do kościoła kolegiaty miejscowej, którą w roku 1629 fundował Andrsej Lipski, natenczas biskup kujawski, wystawiwszy wspaniałą świątynię z cegły palonej, dziś jako kościół parafialny używaną. Według erekcyi proboszczem kolegiaty mógł tylko być członek familii Lipskich h. Grabis. Oprócz proboszcza była ustanowiona pralatura dziekana i kilka kanonikatów uposazonych przez fundatora. Proboszcz chocki do dziś dnia ma przywilej noszenia infuly, chociaż kolegiata już w roku 1818 została zniesioną. Szczodrobliwy fundator założył przy kolegiacie i hojnie uposażył szkoły i bursę dla 12 młodzieńców, oraz szpital dla kapłanów emerytów kolegiaty, a w braku tych dla innych kapłaców dyecczyi gnieśnieńskiej. Oprócz tego fundował Andrzej Lipski, jako biskup łucki w roku 1623 kościół i klasztor OO. Reformatów w Chocsu. Pierwszy konsekrował w roku 1643 Jan Madaliński, suffragan gnieśnieński i opat lędski. Gdy tak kościół ten jako i klasztor drewniany na początku wieku zeszłego groziły upadkiem, OO. Reformaci wystawili z cegły palonej z ofiar różnych dobroczyńców, głównie zaś szczodrobliwością Macieja Radomskiego, wojewody inowrocławskiego, Adama s Iwanowic Kośmińskiego, kasztelana rogosińskiego, Józefa Molskiego, stolnika kaliskiego, Barbary Godlewskiej i t. d. Nowy piękny kościół konsekrował 22 sierpnia r. 1733 Franciszek Kraszkowski, suffragan gnisśnieński. Klasztor ten został w roku 1864 zniesiony (Rubryc, dyec, kuj.-kal. z r. 1875 f. 55, 56 i z r. 1874 f. 109).
 - *) Wacław Ostroróg, kasztelan kaliski (Niesiecki l. c. III, 526). *) Jan s Bieganowa, pleban.

in tribus eiusdem oppidi campis; item habet plebanus certam fluvii illic fluentis partem in longum videlicet ad quatuor stadia, ad latum vero ad duo stadia, et stadium appellant sthaysko, ex qua fluvii parte una marca census annuatim ipsi plebano solvitur; item hortum plebanalem longitudivis unius stadii alias staye, latitudinis vero circa septem vel octo sulcos, in cuius horti una parte, in eodem etiam horto (sic) est piscina deserta; situs eius horti est prope ecclesiam post scholam; item oppidum hoc, item et villam Kwylyenye 1) dicunt pertinere iure parochiali ad eandem ecclesiam; item ex eodem oppido plebano provenit decima manipularis tam praedialis quam oppidanorum agrorum, et nihilominus quisque oppidanus ex quolibet manso unam metretam siliginis, alteram avenae eidem plebano solvit; item Kwylyenye ex quarta qualibet modium siliginis et alterum avenae eidem plebano solvit; item dicunt patronum esse unicum praefati oppidi dominum. Item praefatus dominus plebanus deposuit, in ista ecclesia fuisse altare, quod adhuc est tituli Decem 2) millia martyrum, quod fundatum fuit per dominum Halyczky 3), cuius proventus erant quatuor marcae annuatim solvendae ex molendino prope Brudzewko, quae per antecessores moderni domini ipsius oppidi altaristae solvebantur ex eodem molendino, sed nunc non solvuntur, et est adhuc area pro domo eiusdem altaristae in platea circa ecclesiam. De aliis testes interrogati, nesciunt.

24. BRONYSCHEVYCZE.*)

Ista villa est dominorum Schuchorzewsczy 1), in qua est ecclesia parochialis tituli (S. Michaelis Archangeli), habens dotem plebanalem et aedificia plebanalia, domum vicarii ac scholam. Item laboriosi Mathias Nabasch et Simon Nabaschik, cmethones de Bronyschevycze, et vitrici ecclesiae praefatae iurati dixerunt, quatuor mansos esse agri plebanalis in eadem Bronyschevycze inter agros cmethonales in omnibus villae campis sitos; item duos hortos plebanales, unum post ecclesiam et post domum vicarii ad latitudinem sex vel septem duplatorum sulcorum alias sklady, longitudinis quasi dimidii stadii, alterum hortum areae plebani contiguum tantae quantitatis, quantae superior praefatus hortus; item praefata area plebanalis est

¹) Kwilinia. ²) Ma być undecem. ³) Zapewne Chaliski. Do parafii należą dziś następujące osady: Chocz, Kwilinia, Niniewa, Nowa Kaźmierka, Stara Kaźmierka, Mycelinka, Kuźnia, Pila, Oleś, Kolonia Józefowska, Nowolipska kolonia.

^{*)} Bronissewice, wieś szlachecka. gniazdo Bronissewskich, z których Mikolaj Broniszewski, kamonik kujawski, dziedzie miejscowy, wystawił tam pierwotny kościół i takowy uposażył, a arcybiskup Mikolaj Trąba (1411—1422) kanoniczną nadał mu erekcyą. Przedtem wieś Broniszewice należała do parafii czermińskiej (Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f. 599—603). W roku 1445 Stanisław "baccalaureus de Kalisz," pleban miejscowy, występuje jako świadek przy pewnej czynności w konsystorzu gnieśnieńskim (tamże f. 297). Dzisiejszy starożytny kościół miał wystawić w wieku XVI jeden z familii Suchorzewskich, dziedziośw miejscowych (Acta Visitat. Alexandri Gembarth de a. 1753). Restaurował go roku 1750 Jósef Wężyk, dziedzie Bronissewie, starosta nisiński. Ponownie restaurowany został w najnowszych czasach (Acta Visit. Raczyński de a. 1811 et acta Consist. Gnesn.).

¹⁾ Suchorsewecy.

latitudinis quasi unius cum medio stadii, longitudinis vero vix unius stadii; item in eadem area plebanali est piscina; item dixerunt duas villas ad praefatam ecclesiam iure parochiali pertinere, scilicet ista *Bronyschevycze*, quae ex singulis mansis per unam metretam siliginis et alteram metretam avenae eidem plebano solvit cum decima manipulari ex agris praedialibus; item alia villa *Polskye*; quae ex singulis mansis per duos modios siliginis et duos avenae ipsi plebano solvit; item dixerunt patronos ipsius ecclesiae villae *Bronyschevycze* praefatos dominos.

25. GRODZYSKO.*)

Ista villa est conventus monasterii Myechoviensis, in qua est ecclesia parochialis tituli (S. Nicolai), habens dotem plebanalem ac aedificia plebanalia et scholam. Item laboriosi Simon Dzwonek et Albertus Szyskovy, cmethones de Grodzysko, vitrici ecclesiae praefatae iurati dixerunt, huius plebanatus valorem esse circa quindecim marcas; item unam quartam agri plebanalis esse sitam in omnibus villae campis inter agros cmethonales; item dixerunt tres villas esse parochianas eiusdem

1) Polskie, wieś do parafii należąca. Później przybył Ostrówek.

^{*)} Grodzisk, wieś od początku powstania swego książęca, która z przyległościami stanowiła wiano księżnieski Eudoksyi, córki książęcia halickiego, a drugiej makionki książęcia wielkopolskiego, Micceyslawa, która około r. 1160 wieś tę oraz trzy inne: Rokutów (Grochutowo), Jankowo, Czerssowo (Syrchów) darowała klasztorowi kanoników regularnych grobu Chrystusowego w Miechowie z tem zastrzeżeniem, aby przy kościele grodsiskim założony był klasztor tychże zakonników, których liczba oprócz proboszcza wynosić miała 12 (Nakielski, Miechovia f. 96. cfr. Długosz Hist. Pol. lib. V, 484. cfr. Kod. dypl. wielkop. I, 42 sqq.). Zdaje się, że naówczas już w Grodzisku był kościól, skoro księżna wspomniona nie mówi o jego założeniu, ale o wystawieniu tylko klasztoru. Przez dwa zaledwo wieki istniał tam klasztor według woli i intencyi świątobliwej fundatorki. Już w roku 1301 Henryk, proboszcz tegoś klasztoru, czy to samodzielnie, czy też w porozumieniu się z klasztorem *miechowskim* sprzedał sołectwo w wsi Jankowo jakiemuś sołtysowi Markowi (Kodeks dypl. wielkop. II, 203). Następcy jego za Grodsisk i Rokutów jakąś bardzo niekorzystną zrobili zamianę, tak że w wieku XIV już tylko kilku utrzymać się mogło w Grodzisku zakonników, a nareszcie w końcu wieku XV jeden tylko tam zakonnik obowiązki plebana pełnił (Nakielski, Miechovia f. 96. 97). W roku 1566 nastąpiła nowa erekcya probostwa grodziskiego za zezwoleniem arcybiskupa gnieżnieńskiego. Ustanowiono beneficyum zwyczajne parafialne z prawem prezentowania przysługującem klasztorowi miechowskiemu, czyli proboszczom jego. W tym samym r. klasztor miechowski wystawił w miejsce dawnego zupełnie zdezolowanego nowy kościół drewniany (Acta Visit. archiep. Raczyński de a. 1811), który Nakielski w roku 1633 tak opisuje: "Est autem haec Ecclesia lignea, magna iam ex parte prae nimia vetustate putrefacta Divo Nicolao Episcopo et Confessori dicata. Cuius anniversaria dedicationis dies Dominica post festum Nativitatis B. M. V. solemni ritu celebrari consucvit. Eius autem Ecclesias Parochus, dum haec sub Praelo desudarent, fuit Reverendus Pater Fr. Adamus Ślęcki, verbi Dei praedicator non impiger iuriumque illius Eoclesiae vindisator studiosissimus" (Miechovia f. 97). Kościół ten, czyli też inny po roku 1633 wystawiony zrestaurował gruntownie w roku 1750 ks. Cyryak Kański, pleban miejscowy. W miejsce tego kościoła zupełnie podupadłego zaczął ks. Narcys Patrsyński w roku 1802 budować murowany w stylu włoskim, ale mu go śmierć dokończyć nie pozwoliła. Następca jego, Józef Brzesiński, równie jak poprzedzający, kanonik regularny z klasztoru miechowskiego, wykończył budowę szczęśliwie w roku 1806. Pobenedykował nowy kościół dziekan plessewski dnia 19 października tegoż roku (Acta Visit. Raczyński). Po zniesieniu klasztoru miechowskiego kościół grodziski otrzymał świeckich kapłanów jako rządzców.

ecclesiae, videlicet Grodzysko, ex qua tam ex agris cmethonalibus quam praedialibus decima manipularis ipsi praeposito regulari eiusdem ecclesiae provenit; item eadem villa de qualibet agri quarta unam metretam siliginis alteram avenae plebano solvit; item Zavadovycze¹) ex quolibet manso per unam metretam siliginis et alteram avenae eidem curato solvit; item Pacznovycze²) de quolibet manso per unum modium siliginis tantum, ac decimam manipularem eiusdem villae cmethones ipsi curato solvunt, praedialis vero decima alibi solvitur; item dicunt esse quartam villam, sed antiquitus desertam, dictam Zollaczyno³), ex qua solvebantur, cum possessionata erat, missalia, nunc vero quicunque eam colit, manipularem decimam eidem curato solvit⁴); item dixerunt duos hortos esse plebanales, alterum post cimiterium protendentem se usque ad rivulum alias struga, latitudinis medii stadii, alterum hortum doti plebanali contiguum; item dixerunt ipsius ecclesiae patronum villae praefatae dominum, videlicet, Conventum Myechoviensem, cuius abbas dat praepositum ipsi ecclesiae pro tempore vacationis.

26. PLESCHOWO.*)

Istud oppidum est illustris dominae ducissae 5), in qua est ecclesia parochialis pulchra et magnifice murata et latericiis tegulis contecta, tituli S. Joannis Bapti-

- ¹) Zawidowics. ²) Pacanowics. Oprócz tych wsi należą do parafii grodsiskiej: Kwarantanna, Prokopów, Wróbel i Zawada. ³) Dziś nie znane. ¹) Oprócz powyższych pobierał proboszcz grodsiski dawniej dziesięciny także z Lenartowic, które widocznie przed rokiem 1521 utracił. W roku bowiem 1449 Wojcisch, proboszcz, sprzedał też dziesięciny tamtejszemu plebanowi Janowi za dwie kopy groszy (Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f. 336).
- *) Plesseu, miasto starożytne wielkopolskie, w wieku XIV i XV własność znakomitej rodziny Tęcsyńskich, którzy, jak się zdaje, kościół parafialny tamże wystawili i uposażyli. Akta konsystorza gnieśnieńskiego wspominają o nim w pierwszej połowie wieku XV jako o dawno istniejącym (Arch. Consist. Gnean. wykazy). Arcybiskup Wincenty Kot fundował przy nim w roku 1447 mansyonarzów i hojuie ieh uposażył (Acta decr. Capit. Gnesn. I, 250 b). Fundacya ta upadła dla utraty posagu już w końcu wieku XVI. Do tej fundacyi przyczynił się był także dziedzic Plessewa, Zbigniew Tęcsyński w końcu wieku XV, jak wspomina na końcu powyższy opis. W drugiej połowie XVI wieku dziedzice Pleszerou, jak się zdaje, Kościeleccy, porzuciwszy wiarę ojców, zabrali kościół z wszelkiemi jego dochodami i sprowadzili doń predykanta luterskiego. Przez lat przeszło 60 zostawala świątynia Pańska w reku innowierców. Dopiero Adam Czarnkowski, wojewoda łęczycki, jenerał wielkopolski, mąż niepospolitych zasług i rzadkiej zacności, nabywszy dobra pleszewskie, kościół sprofanowany i wszystkie jego dochody z wyjątkiem przed zaborem kościoła utraconych katolikom przywrócił około roku 1620 (umarl bowiem roku 1627. Niesiecki, Korona I, 361). Zdaje się że on także wystawił dzisiejszy kościół murowany, który w roku 1606 stał się pastwą płomieni i dopiero w latach 1616-1618 kosztem patroca i parafian został zrestaurowany (Akta Wizyty Raczyńskiego z roku 1811). Za staraniem obecnego proboszcza został wewnątrz i zewnątrz zrestaurowany i należycie przyczdobiony, a w roku 1873 nową kaplicą piękną ś. Jósefa rozprzestrzeniony. W roku 1878 tenże proboszcz sprowadził z Rzymu piękny
- *) Anna córka Zbigniewa Tęczyńskiego, podkomorzego krakowskiego i starosty malborgskiego i Suchorzewskiej albo Fogelwederównej, którą poślubił Mikolaj, książe raciborski, wziąwszy z nią w posagu pomiędzy innemi dobra pleszewskie. Mikolaj umarł w roku 1506, a księżna Anna ponowiła śluby malżeńskie z Janem Kościeleckim, wojewodą łęczyckim (Niesiecki, Korona IV, 340), którego zapewne syn, odstąpiwszy od wiary katolickiej, kościół pleszewski z dochodami jego zabrał.

stae, habens dotem plebanalem amplam, in qua aedificia plebani, domunculae duorum vicariorum et schola; item domunculae septem mansionariorum ecclesiae praefatae circumcirca ipsam ecclesiam sitae. Item honorabilis dominus Gregorius Byerunsky 1), plebanus in Pleschowo et providi Gregorius Kanya, proconsul oppidi et Paulus Pavel, oppidanus et vitricus ecclesiae praefatae, advocatus oppidi, iurati deposuerunt, duos mansos agri plebanalis, quod praedium plebanale appellatur, similiter continue et contigue situm in uno oppidi campo inter quartas agrorum oppidalium circa viam in Bronyszevycze de oppido ducentem; item hortos plebanales esse novem, quorum septem possessionati sunt et duo deserti, quorum hortorum situs est ex opposito agrorum praedii plebanalis, contigue et continue intermediantibus tamen aliquot oppidanorum domibus uno contextu et vicatim procedendo usque ad fluvium Radobycz 2); item dixerunt esse piscinulam in area plebanali; item unum oppidum tantum Pleschewo iure parochiali ad ecclesiam pertinet, de quo quisque oppidanus ex qualibet agri quarta per unum modium siliginis et alterum avenae ratione missalium eidem plebano solvit; item dixerunt dominam ducem, dominam eiusdem oppidi octo marcas pecuniarum census annui pro plebano empti pro quolibet festo S. Martini ipsi plebano ex proventibus oppidi quottannis solvendas esse obligatam; item deposuerunt, septem esse huius ecclesiae mansionarios, quorum quatuor mansionarii fundum suum habent in censu annuo quindecim marcarum per ipsam ducem, dominam oppidi annuatim solvi obligatam, et hi quatuor mansionarii praeterea habent decimam manipularem advocatiae ipsius oppidi ex quatuor eius agrorum mansis; habent alias decimas manipulares, de quibus erectio eorum fundationis meminit. Reliqui vero tres mansionarii fundum habent suum in tribus marcis census annui ex balneo Pleschoviensi solvi debitis; habent deinde marcam cum media census annui empti apud dominos villae Kothlyna 3); habebant praeterea praefati tres mansionarii summam, ut testes credunt, quinquaginta florenorum, quam olim domi-

obras Oblubieńca N. Maryi P. Oprócz kościoła parafialnego ma Plessew drugi kościół na przedmieściu pod tyt. ś. Floryana, w presbyteryum z cegły palonej, starożytnej budowy, a w głównej nawie z drzewa. Nawę tę jako i dach cały w pierwazej połowie wieku zeszłego gwaltownym wichrem zerwane odbudował własnym nakładem w roku 1745 Ludwik Pelka, kanonik kollegiaty chockiej i pleban miejscowy (Akta Wizyty Raczyńskiego). Prócz tego był tam kościół drewniany ś. Ducha wraz z szpitalem bogato uposażonym przez Annę, księżniczkę raciborską na początku wieku XVI, która własnym także nakładem kościół i budynki mieszkalne dla proboszcza i ubogich wystawiła. Tak pierwszy jak i drugie znajdowały się pierwiastkowo za miastem i na początku wieku XVII do szczętu zgorzały. Ówczesny dziedzic pleszewski, Adam Mikolaj na Otoku Zaluski, wystawił kościół nowy drewniany z takiemiż zabudowaniami dla proboszcza i ubogich, lecz nie na starem miejscu, tylko na ulicy tak zwanej jarockiej w roku 1616. Przed kilkudziesięciu laty kościół i wszelkie budynki szpitalne będąc zupełnie zniszczone zniesione zostały (Wizyta Raczyńskiego z r. 1811. Akta konsyst. i kościoła). Przy kościele parafialnym istniały aż do końca zeszłego wieku dwie altarye mające osobnych prebendarzy, niezawodnie przez mieszczan pleszewskich w wieku XVI i XVII fundowane. Pierwsza pod tyt. ŚŚ. Trójcy miała w roku 1811 dochodu rocznego 65 złt. i ogród półstajowy wdłuż i wszerz, druga pod tyt. ś. Barbary, miała dochodu rocznego 60 złt. i półtorej kwarty roli. Nareszcie istniały przy tymże kościele rozmaite bractwa z osobnemi dotacyami, które wylicza wizyta wspomniona w następującym porządku: Bractwo SS. Trójcy z kapitalem 1300 złt., ś. Anny 2200 zlt., ś. Barbary 1180 złt., N. Maryi P. Różańcowej 3616 zlt., ŚŚ. Aniolów 500 zlt, ś. Józefa 400 zlt., ż. Krzyża 300 zlt. Kościól 5. Floryana miał osobną dotacyą i jeszcze w roku 1811 miał swego prebendarza. Był nim ks. Tomasz Bielawski (Wizyta Raczyńskiego).

¹⁾ Grzegorz Bieruński, pleban. 2) Radobyć (Radabyć). 3) Kotlin.

nus Sbigneus Thaczynskj¹), pater modernae ducissae ante annos fere viginti quatuor ab eis mansionariis pro se recepit, promittens se pro dictis pecuniis ipsis mansionariis fundaturum censum, sed morte interceptus hoc efficere non potuit, nec successores eius fecerunt; item patronum ecclesiae praefatae dicunt esse unicum, videlicet praefatam dominam ducissam.

27. LENARTHOVYCZE.

Ista villa est nobilis domini Joannis Soboczky 2) illic manentis, in qua est ecclesia lignea, tituli s...., habens dotem plebanalem cum horto, domum plebani et scholam. Item laboriosi Joannes Maldrzyk et Albertus Klathka, cmethones de Lenarthovycze, medio iuramento deposuerunt, duos mansos esse agri plebanalis sitos inter agros cmethonales in omnibus villae campis; item dixerunt stagneum certum dictum Sthobrawa in haereditate Marschewo3, villae vicinae ipsi ecclesiae esse plebanalem, quem tamen dominus Marschewskj nobilis occupando nuper inpiscavit; item dixerunt, unam tantum hanc villam, scilicet Lenarthovycze ipsi ecclesiae esse parochianam, quae ex unoquoque manso per duos modios siliginis tantum eidem plebano solvit; item villam praefatam Marschewo, alterius ecclesiae parochianam, dixerunt manipulares decimas cunethonales eidem plebano in Lenarthovycze solvere, ac etiam quilibet cmethonum eundem censum ipsi plebano in Lenarthovycze quolibet anno solvit, quem domino haereditario solvere deberent; item dixerunt unum esse praefatae ecclesiae patronum, scilicet praefatum villae Lenarthovycze dominum 4).

¹⁾ Zbigniew Tecsyński, syn sławnego Jana, kasztelana krakowskiego (Niesiecki l. c. IV, 340).

^{*)} Lenartowice, wieś szlachecka, w wieku XV własność familii Marszewskich, z których Adam z Lenartowice Marszewski wystawił pierwszy kościół parafialny i takowy uposażył roku 1446, a arcybiskup Wincenty Kot z Dembna w tym samym roku kanonicznie erygował (Acta Visit. Alexandri Gembart de a. 1754. Wizyta Raczyńskiego). W roku 1457 Elibieta, wdowa po wspomnionym fundatorze, fundowała przy tymie kościele altaryą pod tyt N. Maryi P., zapisując sześć grzywien rocznego czynszu na wsi swojej dziedzicznej Roszkowie i 12 miar mąki rocznie z młyna w Dojutrowie, oraz dom z ogrodem w Lenartowicach. Fundacyą tę zatwierdził król Kasimiers Jagiellończyk, a arcybiskup Jan Sprowski erygował ją jako beneficyum kanoniczne jeszcze w tym samym roku (Excerpta ex actis Consist, Gnesn. 1. 658. 659). W roku 1449 i 1450 Jan, pleban tamtejszy, kupuje dziesięciny w Lenartowicach od Wojciecha Korab, proboszcza w Grodsisku (tamze f. 336. 349). W miejsce pierwotnego kościoła drewnianego Marya s Sapichów Kożmińska, dziedziczka Lenartowic, wystawiła tamze w r. 1758 nowy kościół również drewniany, który później w presbyteryum i kruchcie został podmurowany. Od dawna cieszy się ten kościół i parafia figurą ukrzyżowanego Chrystusa powszechnie za cudowną uważaną (Akta Wizyty Raczyńskiego).

Jan Sobocki h. Nalęcs, dworzanin króla Alexandra Jagiellońcsyka (Niesiecki, Korona t. IV,
 152. 153).
 Marszewo, wieś w parafii czermińskiej.
 Parafia składają oprócz Lenartowic osady: Sulencin i Przepadło.

28. GOLUCHOWO.*)

Ista villa est dominorum, videlicet reverendi domini Raphaëlis!) episcopi Przemysliensis et domini Joannis Lesczynski fratrum, in qua ecclesiae duae, una antiqua minans ruinam, altera noviter constructa in altiori villae situ, tituli s...., habens dotem plebanalem desertam, in qua area, ubi domus et aedificia plebanalia fuerunt. Item honestus Michael Skothek, vitricus et honorabilis Mathias Kucharski, plebanus in Kucharki et commendarius ecclesiae in praefata Goluchowo iurati deposuerunt, tres esse mansos agri plebanalis simul positos in uno villae campo et eos pro praefatis villae dominis ab annis iam fere sex ad curiam usurpant factores, recusantes eosdem agros restituere, donec in persona sua circa ecclesiam praefatam plebanus institutus residebit; item dixerunt, duas villas eiusdem ecclesiae esse parochianas, videlicet praefatam Goluchowo, quae de quolibet manso per unam metretam siliginis et alteram avenae; item in eadem villa Goluchowo sunt mansi quidam, quorum quatuor cum medio sunt possessi, quorum possessores sunt...... et alii deserti, quorum cognomina sunt....., ex quibus mansis singulis una metreta siliginis et altera avenae cum uno fertone pecuniarum plebano eidem solvitur; item villa alia Poyethnycze²), quae de quolibet manso duos modios siliginis et duos avenae plebano solvit; item decima praedialis in Goluchowo eidem plebano in Goluchowo solvitur; item de molendino in Syrnyky 3) decima metreta farinae

niki, wieś i młyn w parafii kretkowskiej.

^{*)} Goluchowo, wieś szlachecka w wieku XV, XVI i XVII własność familii Lesscsyńskich, której zawdziecza niezawodnie kościół parafialny. Akta konsystorskie czynią o nim wzmiankę już w połowie wieku XV (Arch, Consist. Gnesn.). To też archidyakon wizytujący te wieś w roku 1521 zastał tam starożytny kościół drewniany od starości podupadły, a obok niego nowy również drewniany wystawiony kosztem ówczesnych dziedziców Rafała Leszczyńskiego, biskupa przemyślskiego i brata jego Jana. Rafal Leszcsyński, kasztelan śromski, oddał w roku 1561 kościół braciom czeskim. Przywrócił go katolikom pojednany z kościołem syn Rafala, Wacław Leszcsyński (Baliński l. c. I, 171), podkomorzy koronny, janerał wielkopolski, starosta warecki, kamionacki i brzeski, a potem kanclerz w. koronny, który w miejsce dawnego drewnianego wystawił piękny kościół nowy, w wizycie arcybiskupa Racsyńskiego z roku 1811 tak opisany: "Kościół jest murowany, gruntowny i dobry; mury w niczem nie nadpsute, i Bóg wie, póki stać mogące, są bardzo grube z cegły, jako naówczas bywało, dobrze wypalonej stawiane. W presbyteryum grubość murów do dwóch lokci, a w chórze wielkim do trzech. Wieża bardzo wspaniała z kopułą o jednej perspektywie wysoka i miedzią pokryta, gdzieś niegdzieś wyzłacanemi sztukami przyozdobiona, kaztałtu i roboty, jak rzadko widzieć. Na wieży zegar wielki, na wszystkie strony tarcze mający, do wybijania godzin i kwadransy ma osobne dzwony. Dach dachówką pokryty. Jest kaplica ś. Anny nad zakrystyą na północ wymurowana. Wnijście do tej kaplicy jest z kościoła po wschodach. Posadzka w kościele z flisów szarych i czerwonych, sklepienie murowane, dobre i warowne." Tenże szczodry fundator ustanowił przy nowym kościele kolegium mansyonarzy, przez arcybiskupa Wawrsyńca Gembickiego kanonicznie erygowane. W skutek zmniejszenia się wartości pieniężnej i utraty funduszów niektórych fundacya ta w wieku zeszłym upadła. Oprócz parafialnego kościoła była w Gołuchowie kaplica zamkowa, czyli mały kościołek ś. Jana Chrzciciela wymurowany około 1690 roku nakładem Teresy Słuszczynej, kasztelanowej wileńskiej, hetmanowej polnej litewskiej, dziedziczki Goluchowa, która doń zapisala 3000 złt. Kościolek ten od kilkudziesięciu lat już nie istnieje (Acta Visit. Raczyński). 1) Rafal Leszcsyński, biskup przemyślski, a następnie plocki. 2) Wież dziś nie znana. 3) Żer-

eidem plebano persolvitur, cuius decimae metretae farinae praefatus commendarius privilegium percipiendi habet, quod conspeximus et legimus; item idem dominus *Mathias*, eiusdem ecclesiae in *Goluchowo* commendarius, exhibuit certas litteras donationis mensurae decimae unius ex duabus partibus molendini in *Syrnykj* per dominos haereditatis factas et confirmatas per reverendissimum dominum *Jaroslaum*, *Gnesnensem* archiepiscopum, sub titulo et sigillo eius, quas vidi et mandavi unacum alia praefata inserendas fore ad acta officialatus Calissiensis infra hinc et unum mensem; item dixerunt, eiusdem ecclesiae in *Goluchowo* patronos esse praefatos ipsius villae dominos.

29. BRZESZYE.*)

Ista villa est nobilis Benedicti Szyedlyemynski, adolescentis, in qua est ecclesia parochialis vacans, tituli s......, habens dotem plebanalem, in qua domus plebanalis et schola. Item laboriosi Joannes, molendinator et Blasius Strozyna, cmethones de Brzeszye medio iuramento dixerunt, valorem annuum proventuum ipsius plebanatus esse circa quinque marcas; item duos mansos agri plebanalis sitos in quolibet villae agrorum campo inter agros cmethonales; item et prata in cuiuslibet extremitate agri sita; item dixerunt stagnum plebanale desertum, dictum Plebanysky Stavek, situm circa rivulum vel struga et circa locum Lyeczynoga appelatum; item et piscinam plebanalem in fundo plebanali desertam; item duos hortos plebanales unum inter molendinum et inter aream Blasii cmethonis; item alterum hortum plebanalem circa Martinum Vyaczkovyecz; est quisque hortus praefatus latitudinis quatuor duplatarum alias sklady, longitudinis vero circa unius stadii spatium; item villa parochiana unica, est scilicet ipsa Brzeszye, quae de unoquoque manso per

^{*)} Brsesie, wież w powiecie plessowskim, niegdyś dziedzictwo Jana Lutka s Brsesia, biskupa krakowskiego i podkancierzego króla Kasimiersa Jagiellończyka, oraz miejsce jego rodzinne, w którem ojciec jego, Lutek s Brzesia pierwszy wystawił kościół drewniany i takowy uposażył jedną włoką ziemi korcem mąki co tydzień z młyna swego w Brzesiu, oraz dziesięciną wytyczną tamże i mesznem od kmieci. Arcybiskup Mikolaj Trąba na prosby jego erygował kościół rzeczony kanonicznie jako parafialny ekolo roku 1418. W roku 1440 feria 6 infra octavas Visitationis Mariae Jan Lutek, bedac naówczas kanonikiem gnieżnieńskim i pomańskim, oraz kantorem łęczyckim i dziedzicem Brzesia, stanawszy na kapitule jeneralnej w Gnieżnie w obec arcybiskupa Wincentego Koto i przedłożywszy erekcyą rzeczonego kościoła, prosił o jej odnowienie z powodu nowego przez siebie tegoż kościoła uposażema. Zamiast bowiem korca mąki co tydzień, która to danina w przypadku spalenia się lub zniesienia młyna upaścby musiała na zawsze, nadał plebanowi drugą włokę ziemi, a nadto cztery ogrody we wsi. Arcybiskup wspomniony chętnie tę korzystną zmianę zatwierdził, nową wydał brzestiemu kościolowi erekcyą i takowy w roku 1444 sam konsekrował. Ta druga erekcya oblatowaną jest w aktach konsystorza gnicánicaskiego w całej osnowie pod rokiem 1444 (Arch. Capit. Gnesn. Excerpta ex actis Consist. Gnesn. ab a. 1404 f. 289-293). Kościół przez Lutka wystawiony w drugiej polowie wieku zeszlego podupadł zupełnie. W miejsce jego stanął w roku 1789 nowy murowany nakładem patrona, Andrzeja Boodańskiego, sędziego ziemskiego kaliskiego i malżonki jego Elżbiety z Malachowskieh, który dotąd nie jest konsekrowany (Arch. Consist, Gnesn. Acta Visit. Alexandri Gembarth et Raczyński).

unam metretam siliginis et alteram avenae et per scotos novem ac decimas praediales, item manipulares de agris desertis eidem plebano in *Brzeszye* solvit; item molendinum quolibet anno unum modium farinae eidem plebano solvit; item patronum dixerunt esse unicum, videlicet ipsius villae haereditarium dominum; item istius ecclesiae in *Brzeszye* cum altera ecclesia parochiali, videlicet, *Chorzewo*¹), quae *Chorzewo* est descripta infra fol. XXII ²) exstat duplex unio, videlicet *Sedis apostolicae* et *ordinaria*, de qua nobilis dominus *Joannes Thurskj*³) in sequenti titulo, videlicet *Thursko* deponit circa fi(nem).

30. THURSKO.*)

Ista villa est nobilium Joannis et Joannis Thurscoy, patruelium, quae (minor) Thursko appellatur, in qua est ecclesia parochialis tituli S. Andreae, habens dotem plebanalem, in qua aedificia plebanalia cum horto et schola propinqua ipsi ecclesiae. Item honorabilis Mathias, plebanus et laboriosi Joannes Skopek et Mathias Mothyl, cmethones de Thursko et vitrici praefatae ecclesiae medio iuramento dixerunt, proventus plebanales annuos se extendere vix ad quinque marcas; item duos mansos esse plebanales in omnibus villae maioris Thursko campis sitos; item et duos esse hortos plebanales, sed desertos in maiori Thursko, alterum ex opposito alterius, latos secundum proportionem mansorum plebanalium, et quilibet hortus contiguus

- Chorsew, wież parafialna, w której niegdyż był koźciół parafialny, o którym będzie niżej.
 Paginacya stara od III—XLIII. Podług późniejszej pag. Chorsewo jest na str. 175 w oryginale.
 Turski Jan, dziedzic Turska.
- *) Tursk, wieś szlachecka w powiecie plessewskim, gniazdo rodziny Turskich, z której zapewne pochodził Fblits Turski, biskup krakowski († 1800). Tej rodzinie zawdzięcza Tursk fundacyą parafialnego kościoła, o którym akta konsystorza gnicinieńskiego już w połowie wieku XV wielokrotnie wspominaja (Arch. Consist. Gnesn. akta lužne). W miejsce pierwotnego kościoła drewnianego, który się stał pastwą płomieni, pleban miejscowy, Wojciech Lidnarski, własnym nakładem wystawił nowy drewniany na początku zeszłego wieku. W roku 1764 dnia 9 czerwca obraz N. Maryi P. na zwyczajnym papierze malowany, będący własnością pewnego biednego komornika w Tursku, uniósłszy się przy najspokojniejszym powietrzu w górę, przebiegł znaczną przestrzeń i spuścił się w pobliżu dzisiejszego kościoła. Odtąd przy tymże obrazie liczne dziać się poczęły cuda, które komisya duchowna najdokładniej sprawdziła, wskutek czego konsystorz jeneralny łowicki w roku 1765 z polecenia i upoważnienia arcybiskupa Władysława Łubieńskiego tenże obraz za cudowny ogłosił. Ponieważ mały kościół drewniany nie mógł pomieścić tłumów wiernych garnących się do obrazu N. Maryi P., pobożna dziedziczka i patronka miejscowa, Anna s Swinarskich Chlebowska, `kasztelanowa kaliska, rozpoczęła budowę obszernego kościoła murowanego, lecz zaledwie ukończyła fundamenta w roku 1777, nagle przeniosła się do wieczności. Pleban miejscowy, Jan Nepomucen Karpiński, ufny w pomoc Bożą, zajął się dokończeniem rozpoczętego dzieła, i w dziesięć lat później na dniu 28 września roku 1786 cudowny obraz wźród nadzwyczajnych uroczystości przeniesiony został z starego do nowego wspaniałego kościoła, który na dniu 3 października togoż roku ks. Michał Kościessa Kosmowski, biskup martyropolitański i opat trzemessyński z polecenia admistratora archidyecezyi gnieźnieńskiej konsekrował. Kościół wspomniony należy do najpiękniejszych kościołów wiejskich tejże archidyecczyi i słynie dotąd odpustami w uroczystości N. Maryi Panny. Za staraniem obecnego rządzcy dożnał kilkakrotnych restauracyi i wewnątrz został przyozdobiony (Arch. Consist. et Ecclesiae).

est eisdem agris plebanalibus et ex opposito eorundem; item dixerunt duas villas iure parochiali ad ipsam ecclesiam pertinere, videlicet Thursko minor praefata, de quolibet manso per duos modios siliginis tantum modo eidem plebano solvit; item Thursko maior de quolibet manso per unam metretam siliginis et alteram avenae; item praediales decimae de praefata villa utraque Thursko plebano eidem proveniunt; item dixerunt patronos ecclesiae eiusdem dominos villae minoris Thursko et non alios'); item nobilis dominus Joannes Thursky de minori Thursko patronus ecclesiae praefatae dixit se habere erectionem ecclesiae parochialis in Brzeszye, item et unionis duarum ecclesiarum, videlicet Brzeszye et Chorzewo et alia iura apud se esse tanquam apud patronum, quem admonui, ut eadem ad acta officialatus Calissieneis propter varios casus fortuitos transscribi procuraret.

31. SCHOVYNA.*)

Ista villa est nobilis Andreae Koryczky, in qua ecclesia est tituli (S. Mariae), quondam collationis archiepiscopalis, in praesentia vero eiusdem Koryczky ius praesentandi, qui nuper villam hanc emit. Item laboriosi Joannes Sthrula et Joannes Kornasch, cmethones de Schovyna, vitrici ecclesiae praefatae medio iuramento dixerunt, mansum unum esse plebanalem situm inter agros cmethonales instar eorundem in omnibus villae campis; item dixerunt, tres esse areas seu dotes plebanales, duas scilicet circa ecclesiam cimiterio contiguas, sed desertas et nudas, tertiam vero aream longe ab ecclesia sitam esse in extremitate altera eiusdem villae, in qua dominus plebanus curiam habet ac aedificia et illic ipse moratur, in qua habet

¹⁾ Oprócz Turska dawniej malego i wielkiego, a dziś tylko jednego, należą do parafii następujące csady: Bielawy, Bogusław, Bogusławice, Jedlec, gdzie dawniej był kościół parafialny, dziś filialny, Kotusze, Kwiutów, Muluwieś, Nowawieś, Pleszówka, Podborek, Starawieś, Turowy i Wielkawieś

^{*)} Sowina, starodawna osada w powiecie pleszewskim, przed rokiem 1136 własność kościoła gnieśnieńskiego, jak dowodzi bulla papieża Innocentego II z tegoż roku, potwierdzającego wszelkie ówczesne tegož kościoła posiadłości (Archiv. Capit. Gnesn. No. 1. K. d. dypl. wielkop. I, 10 sqq). W r 13:7 dn a 22 maja Jakób, sędzia kaliski, na sądach kaliskich wydaje dokument, w którym Suliskaw. Mikoloj i Sonislaw bracia dobrowolnie zeznają, że nie mają żadnego prawa do wsi Sowiny z kościolem (nullum ius se habere ad haereditatem dictam Sowyna cum ecclesia), pomimo, że się przed królem z arcybiskupem o nia prawowali, super qua dnum Archiepiscopum et suom ecclesiam gneznen em perpetuo quieto un' (Archiv. Capit. Gnesn. No. 93. Kod. dypl wielkop. II, 412). Według tego dokumentu kościół w Sowinie niezawodnie przez arcybiskupa fundowany istoiał już przed rokiem 1-27. Przez sprzeduż wieś Sowina dostala się w wieku XV w ręce prywatne, a jak opis powyższy świadczy, w wieku XVI była własnością Koryckich. W roku 1417 był plebanem tamtejszym Bartłowiej, który występował na dniu 27 kwietnia tegoż roku jako świadek przy czynności w konsystorzu gnieźmiciskim dotyczącej dziesięcin z Latalie dla kanonika gnieżn eńskiego, Mikołoja Górki (Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f. 5). W miejsce upadającego od starości drewnianego kościoła wystawił nowy również drewniany częścią z własnego majątku, częścią z jałmużn wiernych w pierwszej połowie wieku XVII, Ludwik Gluskowski, członek Tow. Jezusowego. Kościół ten dotąd istniejący konsekrowal w roku 1645 Stanisław z Bużsnina Pstrokoński, biskup chelmski († 1657) pod tyt. ś. Maryi Magdaleny (Archiv. Consist. Gnesn. Acta Visit. Alexandri Gembarth de a. 1754).

duas piscinulas desertas; item ipsi areae contiguus est hortus magnus plebanalis ad confines usque proximos se protendens; item dixerunt et alios duos hortos esse plebanales praefatis plebanalibus agris contiguos et eis correspondentes; item dixerunt, septem esse villas ad ipsam ecclesiam iure parochiali pertinentes, videlicet Schovyna, quae de quolibet medio manso duos modios siliginis et duos modios avenae eidem plebano solvit; item Schovyna Blothna¹) ex quolibet medio manso duos modios siliginis et duos avenae et unum cum medio grossos; item Thaczanowo²), item et Lyubomyerz³); hae duae villae ex quolibet medio manso duos modios siliginis et duos avenae cum sex grossis eidem plebano solvunt; item Brunowo³) de quolibet manso unam metretam siliginis, alteram avenae; item Kotharby⁵), item et Bogvyegdze⁶); hae duae villae, in quibus nulli alii sunt, praeter nobiles, decimas praediales eidem plebano solvunt¹); item et nobiles omnes praedictarum villarum possessores et incolae nobiles decimas praediales ipsi plebano in Schovyna solvunt; item patronus eiusden villae Schovyna dominus.

32. MAGNUSCHEVYCZE.*)

Ista villa est nobilis J. Magnuschewsky, in qua est ecclesia tituli (S. Barbaras virginis), habens dotem plebanalem, ubi est plebani domus cum schola et horto in eadem dote plebanali. Item Mathias Maczyek et Martinus Korzyla de eadem Magnuschevycze, vitrici ecclesiae praefatae medio iuramento dixerunt, eiusdem plebanatus proventum annuum vix se extendere ad quatuor marcas; item dixerunt unum mansum esse plebanalem situm inter agros cmethonales in omnibus villae campis; item tres villas esse iure parochiali ad eandem ecclesiam pertinentes, videlicet Magnuschevycze⁸), quae de quolibet medio manso per unum modium siliginis et alterum modium avenae cum quatuor grossis eidem plebano solvit, nam et plebano in Thwardowo⁹) per tantundem frumenti, videlicet unum modium siliginis et alium avenae ex antiqua consuetudine ipsa villa Magnuschevycze solvit; item

¹) Sowina Blotna, dziś tylko Sowina. ²) Taczanów, ³) Lubomierz, ⁴) Bronów, ˚) Kotarby, ˚) Bogwidze, wsie parafialne, do których później przybyły osady: Józefna i Sowinka. ¹) Jan Papież (Papa), pleban sowiński i wikaryusz katedralny gnieżnieński, zapozywa w roku 1461 przed sąd konsystorza gnieżnieńskiego mansyonarzy przy kościele pleszewkim: Mikołoja precentora, Jakóba Risskę, Marcina Pedagoga i Andrzeja ze Skrzypna o przywłaszczenie sobie dziesięcin z Łaszczewa, Łapkowa i Malego Baranowa (Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f. 468). Widać, że do tych dziesięcin nie miał prawa, gdyż opis powyższy o nich nie wspomina.

^{*)} Magnussewice; wieś szlachecka w tymże powiecie polożona, gniazdo familii Magnuszewskich, z której Marcin Magnuszewski wystawił pierwszy kościół drewniany i takowy uposażył w pierwszej połowie wieku XV, a arcybiskup Wincenty Kot w roku 1445 jako parafialny kanonicznie go erygował (Arch. Consist. Acta Visit. Alexandri Gembarth). Około roku 1750 zgorzał starożytny kościół, który nowym drewnianym zastąpił w roku 1752 dziedzie miejscowy, Piotr Radoński (tamże). Kościół ten dotąd nie jest konsekrowany.

a) Magnussewice. 9) Twardowo; pleban miejscowy dla tego pobierał polowę dziesięciny z Magnussewic, ponieważ wieś ta przed założeniem tamże kościola, należała do parafii twardowskiej (Excerpta ex actia Consist. ad a. 1445).

villa Vyekowo¹) de quolibet medio manso unum modium siliginis et alterum avenae ipsi plebano solvit; item Vylcza²), villa, de qualibet quarta per duos modios siliginis et per duos modios avenae cum quatuor grossis eidem plebano solvit; item decima manipularis praedialis eidem plebano provenit; item dixerunt patronum eiusdem ecclesiae esse praefatum villae Magnuschevycze dominum.

33. KUCHARKY.*)

Ista villa est nobilium Kuchareczy, in qua ecclesia parochialis est tituli S.... habens dotem plebanalem amplam, in qua aedificia plebanalia et hortus et schola. Item honorabilis Mathias Kucharsky, plebanus et laboriosi Albertus Roszek et Petrus villicus de Kucharki, vitrici ecclesiae praefatae, medio iuramento dixerunt, valorem plebanatus eiusdem se extendere annuatim ad sexdecim marcas; item deposuerunt, tres cum medio mansos agri esse plebanales, et eos ita esse sitos, unum videlicet cum medio mansos in uno campo, alterum verum cum medio mansos in altero campo, in tertio autem eiusdem villae campo versus villam Iwanky 3) medium mansum inter agros cmethonales; item quinque villas dixerunt pertinere iure parochiali ad ipsam ecclesiam, videlicet eandem villam Kucharky, quae de quolibet manso unam metretam siliginis, alteram avenae, cum uno fertone annuatim eidem plebano solvit; item Czyechel 4), villa, eodem modo in omnibus et per omnia, ut Kucharky tam frumentum quam pecuniam eidem plebano solvit; item Skudla 5) de quolibet manso per duos modios siliginis et duos avenae et per sex grossos quilibet cmethonum eidem plebano solvit excepto Koczka, cmethone, qui et eius antecessores ex eodem manso, in quo est, per duos modios siliginis et duos avenae et fertonem pecuniarum solvit et solvebant; item Bobry 6) de quolibet manso per metretam siliginis et alteram avenae tantummodo solvit; item Czyrmynko 1) de quolibet medio manso per duos modios siliginis et duos avenae tantum; item decima manipularis post agros praediales praefatarum villarum plebano eiusdem ecclesiae provenit, excepta villa Bobry, quae praediales decimas alibi solvit; item patronos praefatae ecclesiae dixerunt esse villae Kucharky dominos.

¹⁾ Wysski. 2) Wilcsa. Dziś należą prócz tego do parafii: Pęczew, Wilcsyńskie Huby, Góry i Zmysłowiec.

^{*)} Kucharki, wieś szlachecka, dziedzictwo niegdyś Kucharskich, a w wieku zeszłym własność Trapczyńskich, z kościołem parafialnym przez pierwszych zapewne fundowanym, o którym akta konsysterskie już od połowy wieku XV wspominają (Arch. Consist. Gnesn.). Dzisiejszy kościół drewniany wystawił w miejsce pierwotnego patron i dziedzic miejscowy, Walenty Otton Trapczyński, stolnik sochaczewski, w roku 1754, który dotąd nie został konsekrowany (Acta Visit. Alexandri Gembarth).

³⁾ hoanki, wies dziś nie znana. 4) Czecheł. 5) Szkudla. 6) Bobry, dziś nie znane. 7) Czerminek.

34. **KUCHARY.***)

Ista villa est praepositi canonicorum regularium ad S. Nicolaum in Calysch, in qua ecclesia est parochialis tituli S. Bartholomasi. Item laboriosi Paulus Koschny et Simon, scultetus de Kuchary dixerunt, duas esse areas plebanales, sed nudas, unam pro curia plebani prope ecclesiam, alteram pro domo hortulani plebanalis; item et duos hortos huiusmodi areis contiguos plebanales; item dixerunt mansos agri plebanalis in eadem villa, qui pertinere deberent ad plebanum, sitos inter agros cmethonales; item et prata in extremitatibus eorundem agrorum; item tres villas esse iure parochiali ad ipsam ecclesiam pertinentes, videlicet, ipsam Kuchary, item Popowo 1), item et tertiam Maczowo 2), sed desertas, de quibus villis singulis ex manso quolibet una metreta siliginis, altera frumenti olim plebano solvebatur excepta praefata Maczowo, deserta, ex qua decima manipularis spectat etiam ad plebanum praefatum. Quos proventus praepositus S. Nicolai pro se capit et ecclesiam ipsam parochialem, cuius est ipse patronus, per fratres conventus sui in cura spiritualium administrat.

35. KOSCZYOŁ.**)

Ista villa est praepositi conventus S. Augustini, in qua ecclesia est pulchra, murata et tegulis latericiis contecta, tituli (S. Laurentii martyris), in qua illic

- *) Kuchary, wieś niegdyś dotacyjna proboszczów kanoników regularnych lateraneńskich u ś. Mikolaja w Kalissu, gdzie według tradycyi w wizytach pasterskich przechowanej, kościół parafialny miazałożyć i uposażyć król Kazimiers W. około roku 1340, który tę wieś wspomnionym proboszczom darował. Obecny kościół drewniany wystawił własnym nakładem w roku 1686 proboszcz klasztoru kaliskiego kanoników regularnych, Adam Niesobowicz. Konsekrowany zaś został w roku 1728 przez
 Franciszka Kraszkowskiego, suffragana gnieżnieńskiego. Po zniesieniu klasztoru rzeczonego administrowany jest przez kapłanów świeckich (Acta Visit. Gembarth et Raczyński).
- 1) Popówek. 2) Macewo. Oprócz powyżej wymienionych poblerał jeszcze pleban dziesięciny w Bobrach, o które się Jan, rządzca kościoła kucharskiego w roku 1460 przed konsystorzem gnieźnieńskim rozprawiał z Janem, plebanem z Sośnicy (Excerpta f. 455).
- **) Kościelna Wieś, dawniej Kościół zwana, w pobliżu Kalissa położona, gdzie według przechowanej na miejscu i w wizytach pasterskich tradycyi Piotr Dunin albo Duńczyk około roku 1124 wystawić miał dotąd istniejący piękny kościół z kamienia i cegły, przy którym w drugiej połowie wieku tegoż osiedli Benedyktyni. Długoss (Hist. Pol. lib. VI, 609), a za nim inni podają, że książe polski Mieszko albo Mieczystow w roku 1209 fundował klasztór Benedyktynów w Kościele, w czem się mylą, albowiem książę ten już podówczas nie żył, przeuiostszy się do wieczności w roku 1202 lub 1203. Z przechowanego dokumentu tego książęcia bez daty wprawdzie, ale niewątpliwie w końcu wieku XII wydanego, a przez książęcia wielkopolskiego Przemysława prawdopodobnie zatwierdzonego, na którem to potwierdzeniu błędną umieszczono datę (anno millesimo ducentesimo nono zamiast anno millesimo ducentesimo quadragesimo nono) pokazuje się, że nie on założył klasztor rzeczony, ale już istniejący na nowo hojnie uposazył, nadając mu wsie: Kościół, Górę, Rościejewo, Krąkowo, Klissewo, Nędsersewo, Lisiec,

cum duobus fratribus eiusdem ordinis residet; item idem venerabilis dominus Joannes praepositus in eadem Kosczuol et laboriosi Martinus Karcz et Andreas Syparek. cmethones et vitrici ecclesiae in eadem Kosczyol. medio iuramento dixerunt. quinque villas esse ad ecclesiam praefatam pertinentes, videlicet ipsam Koeczyol, quae de quolibet manso per unam metretam siliginis et alteram avenae; item Glosky'), cuius villae incolae sunt nobiles, decimas manipulares praediales; item Zalovycze2), item Byskupycze2), item Thrukoschowo4), item Klyschowo5), istae villae solvunt decimas manipulares eidem domino praeposito; item dominus praepositus praefatus deposuit, quinque villas esse ad se ratione praepositurae pertinentes, videlicet Kosczyol, quae in magna parte iam deserta est propter magna frumentorum tributa, quae ad castrum Calissiense quotannis solvuntur: in quo quidem praefatus dominus praepositus queritur, huic villae magnum esse praeiudicium, nam cum ex privilegiis antiquis villae ad dictam praeposituram pertinentes deberent esse liberae et absque oneris alicuius solutione, nescit tamen praefatus dominus praepositus, qua consuetudine erroris introductum est, ut eadem villa Kosczyol octo maldratas avenae et quatuor marcas pecuniarum eidem castro Calissiensi in solidum et in toto annuatim solvere cogatur, quae tanta angustia desertam villam fecit; item villa Krzywozadowa 6), item Glogowa 1), item Pyothrowo 8), item et in Pawlowko) quarta pars villae. Quae quidem villae praefatae ad praeposituram pertinentes in magna sui parte sunt desertae propter tributorum castro Calissiensi ita debitorum magnitudinem; item queritur idem dominus praepositus, taxam contributionis gravem dudum praepositurae impositam adhuc manere, licet proventus eiusdem praepositurae iam extenuatus est, vix enim efficit triginta marcas pecuniarum annuatim, quem proventulum vix sufficere posse queritur, immo non posse ad provisionem rei domesticae fratrum cum eo habitantium, familiae ac etiam ecclesiae, quae non aliunde quam a se instaurationem et alia necessaria expectat, et nihilominus taxa contributionis eadem manet, videlicet decem marcarum, quae olim manebat, quum proventus praepositurae fuit magnus; ideo ne in tantis opprimatur,

Krsywosądowo, Fiotrowo i Głogowo (Kod dypl. wielkop. I, 44. 45. cfr. Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1875 L. 63). W roku 1222 dnia 19 maja papież Honoryuss III zatwierdza ugodę pomiędzy opatami ś. Wincentego i N. Maryi P. w Wrocławiu przed sądem polubowym zawartą co do juryzdykcyi nad klasztorem ś. Wawrsyńca w Kościele (Kod. dypl. wielkop. I, 548). W roku 1247 dnia 3 lipca bawił w tymże klasztorze książe Bolesław i tam wydał przywilej dla kościola poznańskiego, darząc wolnościami wsi jego Jeligowo i Wiewierczym (tamże I, 220. 221). Od roku 1781 prepozytura w Kościelnej wsi albo Kościele zamienioną została z zakonnej na świecką, a za zezwoleniem papieża Piusa VI z dnia 10 lipca r. 1793 proboszcz tamtejszy był urodzonym kanonikiem kolegiaty kaliskiej, co się aż dotąd utrzymuje. Za Prus poładniowych dobra proboszczowskie i klasztorne dekretem królewskim z dnia 29 grudnia roku 1797 zostały zabrane i jakiemuś radzcy gabinetowemu króla pruskiego, Friebenfeldowi darowane, a proboszczowi pozostawione tylko dziesięciny i przeznaczono mu rocznej peusyi 1000 tal. Kościół starożytny w formie krzyża budowany z siedmiu pięknej struktury oltarzami za staraniem obecnego zwego rządzcy w r. 1872 wewaątrz całkiem został odnowiony (Rubryc. kuj.-kal. z r. 1875 str. 27. 28).

¹⁾ Gloski, dziś nie znane. 2) Żakowice. 3) Biskupice. 4) Nieodgadnione. 6) Klissewo, dziś już nie istniejące. 6) Krsywosądowo. 1) Głogowa, wieś należąca do parafii w Kłodowis. 6) Piotrów, wieś w parafii pamięcińskiej. 9) Pawłówek, wieś w parafii tynieckiej. Oprócz wymienionych należą jeszcze do parafii osady: Folwark, Bodsanówek, Pociessyn, Bilno, Ujma Mala, Russki, gdzie jest kaplica publiczna drewniana, w której się kilka odbywa odpustów, Sęcskowo, Krotossyn, Kopanina, Letarzowice, Konary, Osslonki, Zagajewice, Bartłomiejowice.

petit, ut saltem haec taxa iuxta proventus exilitatem deponeretur (sic) et moderetur; item eidem praeposito iniunctum est per me, ut omnia privilegia tam praepositurae quam ecclesiae parochialis praefatae propter maiorem eorum certitudinem ad acta officialatus *Calissiensis* procuret inserenda infra hinc et duos menses.

36. DOBRZECZ.*)

Ista villa est civitatis Calissiensis, in qua est ecclesia tituli S. Michaelis, in qua est dos plebanalis ampla, in qua aedificia plebanalia et schola. Item laboriosi Mathias Voyczlaw et Martinus Skubych, cmethones de Dobrzecz et vitrici ecclesiae praefatae iurati dixerunt, duos mansos agri plebanalis esse sitos inter agros cmethonales; item duas piscinas unam circa rivum et penes domum scholae, quae est plebanalis, alteram piscinam prope eandem, quae non ad plebanatum, sed ad altare tituli S.... in ecclesia...... Calissiensi pertinet; item dixerunt, duas villas esse parochiales, videlicet eandem Dobrzecz, quae de quolibet manso unam metretam siliginis et alteram avenae eidem plebano solvit; item villa Ogrody parochiana, in qua hortulani sunt incolae, nihil aliud praeter mensalia solvunt, scilicet quilibet paterfamilias per unum grossum; item et alias villas alterius parochiae esse dixerunt, quae eidem plebano in Dobrzecz aliquid solvunt, videlicet Pywonycze'),

^{*)} Dobrzec, wieś pierwiastkowo książęca, w roku zaś 1308 dnia 5 lutego przez książęcia polskiego, Henryka, miastu Kalissowi na własność nadana (Kod. dypl. wielkopl. II, 259), które tam zapewne w tym samym jeszcze wieku fundowało kościół parafialny, gdyż na dniu 30 kwietnia roku 1419 *Mikolaj*, pleban tamtejszy zawiera w obec konsystorza gnieżnieńskiego kompromis z Mikołajem Glębockim, altarzystą gnieśnieńskim i Sędsiwojem, plebanem z Gostyczyny o daniny zbożowe z Węgier i Strzegowa, do których dawnem wykazywał się prawem (Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f. 48b). Starożytny kościół drewniany, zapewne pierwotny, zapadł się z starości w roku 1730. W jego miejsce magistrat kaliski wystawił nowy kościół z drzewa, który w roku 1733 został pobenedykowany (Rubryc. dyec kuj.-kal. z r. 1875 f. 56). Do tego kościoła należy jako filia kościół w Rypinku o pół wiorsty od Kalisza odległy na wzgórku położony, który niegdyś był parafialny. Mieszkańcy tej wai mając sobie z powodu wylewów Prosny utrudniony przystęp do Kalissa, otrzymali wspólnie z mieszkańcami wsi: Zagórsynek, Tulislawice i Csasski osobny kościół parafialny pod wezwaniem ś. Gotarda, biskupa hildesheimskiego. Za starożytnością tego kościoła przemawia właśnie nadanie mu tego Patrona, którego cześć zaraz po jego śmierci w roku 1038 szeroko była rozpowszechnioną, także i w Polsce. Założenie przeto kościoła w Rypinku w tymże czasie nastąpić musiało, za czem przemawiają utrzymane dotąd w nim oltarz i dwa cbrazy, sięgające pierwszych czasów chrześcijaństwa w Polsce. Kto ten kościół pierwotnie zalożył, nie wiadomo. Rypinek, należał od XIV wieku w połowie do miejscowego plebana, a w połowie do kanoników regul. w Kalissu. Być może, że pierwotnie wieś ta należała do książąt polskich i onym kościół pierwszy zawdzięcza, który od roku 1362 wspominany już jest jako filia należąca do Dobrzca. Prymas Łaski przypomniał w roku 1516 plebanom tamże obowiązek na nich ciążący, odprawiania w Rypiaku nabożeństwa parafialnego w pewne dni i święta. W czasie napadu Szwedów i bitwy pod Kalisson dnia 26 października r. 1706 kościół rypiński został do szczętu zniszczony. Za staraniem Benedykia Janiszewskiego, tercyarza zakonu ś. Francisska został wkrótce potem z drzewa odbudowany, przy którym tenże tercyarz osiadł jako pustelnik. W roku 1847 kościół ten został zrestaurowany i odnowiony kosztem Gabryeli s Zającsków Radossowskiej (Tygodn. illustr. warsz. III, (1861) str. 41. 42).

¹⁾ Piwonice.

quae ex duobus tantum campis eiusdem villae decimas manipulares ipsi plebano in *Dobrzecs* solvit, ex tertio vero campo villae eiusdem decima manipularis reverendissimo domino archiepiscopo pertinet; item *Schulyslavycze* 1), quae et praediales decimas manipulares et cmethonales eidem plebano in *Dobrzecz* solvit; item *Gay* 2), villa, decimas praediales tantum eidem plebano solvit; item dixerunt, patronos ecclesiae praefatae esse consules civitatis *Calissiensis*, eiusdem villae dominos.

37. GOSTHYCZYNA.*)

Ista villa est illustris dominae ducissae Pleachovieneis 3), in qua est ecclesia parochialis tituli (S. Nicolai), habens dotem plebanalem amplam cum aedificiis et schola. Item laboriosi Simon Dayerzony et Albertus Pywocha, cmethones de Gosthyczyna, vitrici ecclesiae iurati dixerunt, istius plebanatus proventum annuum se extendere ad viginti marcas; item duos mansos agri plebanalis esse sitos inter agros cmethonales; item deposuerunt, esse praedium plebanale seorsum positum praeter praefatos duos mansos; item dixerunt, undecim esse villas istius ecclesiae parochianas, videlicet ipsam Gosthyczyna, Kothowo 1), Sydowo 3), item Ossyek 6), item Smylowo 1), item Lyeszyona 8), item Przedmosczyc 9), item Slavyno 10), item Chrosthowo 11), item Vagry, item Strzegowo 12), de quibus villis praefatis ipse plebanus in Gosthyczyna percipit decimas manipulares tam praediales quam cmethonales, exceptis duabus villis, videlicet Kothowo et Vagry 13), de quibus praediales decimae eidem plebano in Gosthyczyna proveniunt, cmethones vero earundem duarum villarum missalia eidem plebano solvunt, videlicet ex quolibet manso unam metretam siliginis, alteram avenae; item dixerunt, eiusdem ecclesiae patronum esse eiusdem villae dominum, videlicet praefatam ducissam Pleschoviensem.

Sulislawice.
 Gaj. Oprócz tych należą jeszcze po parafii miejscowości: Ogrody, wieś i kolonia. Nowy Świat, Csasski, Rypinek, Lis, Sscsypiorno, Piekart.

^{*)} Gostyczyna, wieś szlachecka, w wieku XV własność Tęczyńskich, z których w końcu tegoż wieku Anna, córka Zbigniewa Tęczyńskiego, podkomorzego krakowskiego, dziedzica Pleszewa i okolicznych włości, poślubiwszy Mikolaja, książęcia raciborskiego, wniosła w dom jego Gostyczynę i dobra pleszewskie (Cfr. Pleszew). Kościół parafialny istniał tamże już w wieku XIII, albowiem pleban jego, Wilhelm, występuje na przywileju Sędsiwoja, podkomorzego kaliskiego z roku 1294 zezwalającego na lokowanie wsi swoich na prawie niemieckiem (Kod. dypl. wielkopl. II, 100: "per manus Wilhelmi rectoris ecclesie in Gosticia"). Dzisiejszy kościół murowany wystawiony został w miejsce dawnego drewnianego w końcu wieku XVI lub na początku następnego przez nieznanego fundatora. Około roku 1640 przybudowali do niego kaplicę murowaną pod tyt. ś. Jana Nepomucena dziedzice miejscowi, Ssołdrzey (Archiv. Consist. Gnesn. Acta Visitat.).

²) Anna z Tęcsyńskich, księżna raciborska. ⁴) Chotów Nowy i Chotów Stary. ⁸) Żydow dziś w parafii chelmeckiej pod Kalissem. ⁶) Osiek. ⁷) Śmielow Stary i Śmielow Nowy. ⁸) Lesiona Stara i Lesiona Nowa. ⁹) Zamość. ¹⁰) Sławin Stary i Sławin Nowy. ¹¹) Chrustów w parafii dziś berbouskiej pod Kalissem. ¹²) Strsegowo, dziś nie istnieje, lub inaczej przezwane. Później przybyły czady: Głapiniec, Murowana Karcsma, Radsissew, Wegry I, Wegry II, Wegry III czyli Nowe, ¹³) Wegry. Sędsiucij, pleban, zawiera kompromis w obec konsystorza gnieśnieńskiego w roku 1419 dzia 30 kwietnia z Mikołajem Głębockim, altarzystą gnieśnieńskim i Mikołajem plebanem z Dobrsca o daniny zbeżowe z Węgier i Strsegowa (Excerpta f. 48^b).

38. GYSZYCZE,*)

Ista villa est in Barycz, nobilis J. Gyszyczky, in qua est ecclesia parochialis tituli S..... Item Martinus Szypyensky et Marcus Czychopak, cmethones de Gyszycze, vitrici eiusdem ecclesiae iurati dixerunt, unum mansum agri plebanalis esse inter agros cmethonales situm; item dotem plebanalem esse amplam, in qua aedificia plebanalia cum horreo et schola; item duos hortos esse plebanales, unum ipsi doti plebanali contiguum, amplum, ex opposito cimiterii situm, alterum vero post domum plebanalem parvum; item quinque villas esse iure parochiali ad ipsam ecclesiam pertinentes, videlicet ipsam Gyszycze, item et Macznyky¹), quae duae villae decimas manipulares tam praediales quam cmethonales ipsi plebano solvunt; item Ostrow²), item et Kraschovicze, istae duae villae de quolibet manso unam metretam siliginis et alteram metretam avenae eidem plebano solvunt; item Radochowo³) de quolibet manso per octo grossos eidem plebano solvunt; item duas esse mineras, alias Rudnycze⁴), ex quibus quisque paterfamilias per unum grossum ipsi plebano solvit; item dixerunt, patronum ecclesiae esse eiusdem villae Gyszycze dominum.

39. LEWKOWO.**)

Ista villa est nobilis J. Lewkowsky, in qua est ecclesia parochialis tituli (S. Sophias viduas), habens dotem plebanalem, domum plebani et scholam. Item

połowie wieku XIV, albowiem pleban tamtejszy, Marek, rozprawia się na dniu 7 listopada roku 1413

^{*)} Giżyce, wieś szlachecka, guiazdo familii Giżyckich h. Nalęcs, którzy się jeszcze w wieku XVI przy dziedzictwie swojem utrzymali, jak widać z powyższego opisu, i zapewne kościół parafialny tam fundowali, lecz nie wiadomo, kiedy. Wspominają o nim akta konsystorskie już od drugiej połowy wieku XV (Archiv. Consist. Gnesn.). Dzisiejszy kościół drewniany około roku 1762 albo gruntownie zrestaurowany, albo też z nowa odbudowany został, gdyż wizyty z pierwszej połowy tegoż wieku mówią o zupelnej dezolacyi kościoła giżyckiego. W końcu wieku XVI założony został kościół parafialny w Krassewiczeh wsi do parafii giżyckiej należącej, który w roku 1654 dnia 4 grudnia arcybiskup Andrzej Lessasyński zamienił na filialny, czyli samodzielny pod zarządem wikaryuszów wieczystych, których prezentowali plebani giżycsy, pobierając połowę wszelkich ztamtąd dochodów. Aż do roku 1872 kościół krassewicki zostawał w tym stosunku do kościoła giżyckiego, odtąd wyniesiony został napowrót do godności kościoła parafialnego, do którego wcielone zostały na zawsze miejscowóci: Basie, Brzesiny, Czajków, Głuszyna, Jelonie, Jesiórki, Kałusy, Klon, Krassewice, Kuźnica Grabowska, Łuszcski, Micha-lów, Mielcuchy, Muchy, Radsiwiłły, Salamony, Smolarnia i Zdych. Dzisiejszy kościół kraszewicki drewniany zapewne w początku wieku zeszłego nowo odbudowany pod tyt. ś. Katarsyny nakładem rządzcy swego, ks. Wawrsyńca Malinowskiego, prałata kolegiaty kaliskiej, gruntownie został zrestaurowany i wewnątrz pięknie przyozdobiony (Rubryc. dyec. kuj-kal. z r. 1875 f. 58 i z r. 1878 f. 68. 69).

Mącsniki.
 Ostrów Kaliski.
 Raduchów, dziś w parafii Grabów.
 Rudnice. Osady później powstałe: Niesskodna pustk, Kolmie: Zagórna, Świerczyna, Zaliśna, Pieczyska i Mbyn Ileki.
 Lewkowo, wieś szlachecka, jak widać z powyższego opisu, gniazdo rodziny Lewkowskich.
 której przecież nie wspominają heraldycy, miała kościół parafialny już przynajmujej w pierwszej

honorabilis Albertus de Szyemczowo, plebanus et laboriosi Joannes Gayczyk et Martinus Kolodzycy, cmethones de Lewkowo, decrepiti vitrici ecclesiae praefatae medio iuramento deposuerunt, valorem huius plebanatus se extendere ad tres marcas; item dixerunt, duos esse mansos agri plebanalis, sitos inter alios cmethonum agros; item et quendam alium mansum esse ecclesiae per antecessorem moderni plebani, cuius idem mansus erat, pro ecclesia testamentaliter legatum, nam antecessor moderni plebani, honorabilis olim Martinus emerat mansum agri, quem pro ecclesia plebano moriens legavit et eundem mansum dominus haereditarius Lewkowsky pro se usurpat; item dixerunt piscinam esse desertam plebanalem ante plebani aream; item et hortum plebanalem situm post cimiterium; item dixerunt, quatuor esse villas iure parochiali ad ipsam ecclesiam pertinentes, videlicet Lewkowo eadem, item et Bunyno 1), istae duae villae de quolibet manso unam metretam siliginis et alteram avenae et decimas praediales eidem plebano solvunt, exceptis duobus mansis in villa Lewkowo, quorum unus appellatur Gawrzyyalowsky, qui in praesentia desertus est, alter Chwyralowsky appellatur, possessionatus, ex quibus loco frumenti per sexdecim grossos possessores eorundem plebano solvere obligantur; item Karschy 2), decimas manipulares tam praediales quam cmethonales plebano solvit; item Grumplowo 3), item et Czekanowo 4), istae duae villae de quolibet manso per unam metretam siliginis, alteram avenae ac decimas manipulares plebano solvunt; item dominum villae praefatae Lewkowo dixerunt unicum esse patronum.

40. SCZURY.*)

Ista villa est nobilium Sczurszczy, in qua est ecclesia parochialis tituli S. Michaelis Archangeli, habens dotem plebanalem cum domo et schola. Item laboriosi Mar-

przed sądem konsystorza gnieśnieńskiego o dziesięciny z Karsków z kmieciami tamtejszymi, opierając się na dawnem prawie kościoła swego (Excerpta f 10). W wieku XVII było Lewkowo własnością zamożnej familii wielkopolskiej, Koźmińskich, z której Adam Koźmiński, kasztelan rogosiński, dziedzic miejscowy, w roku 1710 odbudował kościół drewniany, który w krótce potem był przez Hieronima Wiersbowskiego, suffragana posnańskiego, konsekrowany. W miejsce tego kościoła upadkiem grożącego Salomea Lipska, dziedziczka, rozpoczęła budować w roku 1844 nowy murowany, który dokończył w roku 1846 syn jej, Wojciech Lipski, a ks. Anselm Brodzirsewski, suffragan gnieżnieński w roku 1855 takowy konsekrował. Dzisiejszy dziedzic i patron, Jósef Lipski, kościół ten przez ojca i babkę wystawiony w latach 1871 i 1872 zrestaurował, pięknemi oltarzami nowemi opatrzył i wewnątrz całkiem odnowił i przyczdobił. Tenże patron wystawił obok tegoż kościoła mauzoleum familijne z murowaną kaplicą pod wezwaniem ś. Jósefa, którą w tymie roku dziekan olobocki, ks. Michalak, pobenedykował (Acta Visitat. Consist. Gnesn. et acta Ecclesiae).

- 1) Bunin, Bunino, miejscowość dziś nie znana. W roku 1459 pleban lewkowski, Marcin, rozprawia się z wikaryuszami katedry posnańskiej o dziesięciny w Buninie. Sąd konsystorski przyznał tymże wikaryuszom dziesięciny tamże post araturas emethonum de quolibet manso per sez grossos Naprzeciw temu wyrokowi założył pleban wspomniony spelacyą do Rzymu. Widać, że tam przegrał, gdyż opis powyższy nie o tychże dziesięcinach nie mówi (Excerpta f. 440b). 2) Karski. 3) Gremblewo. 4) Czskanów. Później przybyły osady: Bagatela, Franklinów, Kollątajew, Marszewskie, Michalków, Nowy Staw, Piaski, Stary Staw, Szczygliczka.
- *) Ssesury, wieś szlachecka, guiazdo rodziny Ssesurskich h. Korab, która tam niezawodnie keściół parafialny fundowała (Niesiecki, Korona IV, 69) i to najpóźniej w początku wieku XV, gdyż

tinus Reska et Joannes Odoyczyk, cmethones de Scrury, vitrici ecclesiae praefatae medio iuramento dixerunt, duos esse mansos agri plebanalis sitos inter agros cmethonales; item hortum plebanalem esse areae plebanali contiguum; item dixerunt, ipsam Sczury, item et Byedzyeschyno¹), item Slaborovycze²), item Mlynowo³), ex quibus villis de quolibet manso unam metretam siliginis et alteram avenae praefatus plebanus capit; item omnes decimas praediales praefatarum villarum idem plebanus percipit; item dixerunt patronos ecclesiae praefatae non alios esse, quam praefatae villae Sczury dominos.

41. CHORZEWO.*)

Ista villa est nobilis Joannis Taczanowskj illic manentis, in qua est ecclesia parochialis tituli S..., vacans, habens dotem plebanalem, sed desertam et nudam cum horto et pomerio. Item nobilis Joannes Thaczanowskj praefatus et laboriosus Martinus Kyelyan, cmetho de Chorzewo, iurati dixerunt, unum tantum mansum agri plebanalis esse, situm inter agros cmethonales, desertum et arboribus consitum; item hortum esse plebanalem in dote plebanali cum piscinula deserta; item stagnum plebanalem, sed desertum, etiam arboribus consitum; item dixerunt, quatuor esse villas istius ecclesiae parochianas, videlicet ipsam Chorzewo, quae de unoquoque manso duos modios siliginis et duos avenae ac praedialem decimam eidem plebano in Chorzewo solvit; item Chroslyno⁴), item Malynye⁵), item Radzynye⁶), quae quidem tres villae in toto sunt desertae, de quibus proventus ipsi ecclesiae videlicet

w roku 1447 Mikolaj i Jan Szczurscy, dziedzice trzech części Szczur, a Jan Rąbczyński, posiedziciel czwartej części, czynią pomiędzy sobą układ przed konsystorzem w Gnieżnie co do prawa prezentowania plebana tamże taki, że pierwsi dwaj mieli mieć na wieczne czasy 3 głosy, a Rąbczyński jeden głos tylko, na tej podstawie, że dawniej Szczurskim wylącznie toż prawo przysługiwało (Excerpta ex actis Consist. f. 355. 356). Dzisiejszy kościół drewniany wystawił częścią własnym nakładem, częścią z jałmużn wiernych pleban miejcowy, Kasimiers Kędsierski, w roku 1762, który w tymże roku ks. Chylewski, kanonik i sędzia surrogat kaliski, pobenedykował. Od kilku wieków kościół szczurski cieszy się obrazem N. Maryi P. powszechnie za cudowny mianym, do którego lud okoliczny wielkie ma nabożeństwo (Acta Visitat. et Ecclesiae).

- 1) Będziessyn. 2) Słaborowice. 3) Młynów. Prócz tego należą do parafii: Biniew Stary, Biniew Nowy, Brygidka, Górsno, gdzie jest kościół filialny (cfr. Górsno), Górzeńskie Huby (Bitterfeld), Szczurskie Huby.
- *) Chorsew, wieś szlachecka z starożytnym kościołem parafialnym, o którego początku żadnej nie ma wiadomości, według powyższego opisu już w wieku XVI był opuszczonym dla nader szczupłych dochodów plebańskich i włóka ziemi stanowiąca główne plebana utrzymanie była zarosła drzewami i chwastami. Jak się okazuje z opisów kościołów w Brzesiu i Tursku, kościół chorsewski wcielony został do parafialnego kościoła w Brzesiu już na końcu wieku XV, której to unii dokumenta tak stolicy apostolskiej jako i arcybiskupa miał w asserwacyi już podczas owych opisów dziedzic Turska, patron kościoła w Brzesiu (cfr. Brzesie i Tursk). Dziś we wsi Chorsewie należącej do parafii brzeskiej ani śladu nie ma, gdzie niegdyś stał kościół parafialny.
- ⁵) Chroilin, ⁵) Malinie i ⁶) Radsynie, wsie podczas powyższego opisu zupełnie zdezolowane i opuszczone zapewne wakutek wojen nie powstały na nowo, gdyż ani w parafii ani w okolicy osad tych nazwiak nie ma, z wyjątkiem Malinio w parafii plessewskiej.

de quolibet manso duos modios siliginis et duos avenae cum decimis praedialibus omnium villarum plebano provenire deberent; item patronus ecclesiae non alius est, quam praefatus villae *Chorzewo* dominus; item dixerunt testes, quod plebanus in *Chorzewo* habet ius percipiendi singulis annis tres marcas pecuniarum ex villa *Brzessye*.

42. **JEDLCZA.***)

Ista est villa nobilium Jedlczy, in qua est ecclesia parochialis tituli S. Floriani martyris, habens dotem plebanalem cum aedificiis et schola. Item laboriosi Joannes Szak, cmetho et vitricus ecclesiae et Jacobus, molendinator de eadem Jedlcza medio iuramento dixerunt, eundem plebanatum in proventu suo se extendere circa sex marcas; item duos mansos agri plebanalis esse sitos inter agros cmethonales; item certam partem fluvii sitam inter partes dominorum haereditariorum cum duobus piscatoribus, quorum quilibet plebano per sedecim grossos annuatim solvit; item dixerunt, tres hortos esse plebanales; item dixerunt, unicam tantum modo villam, videlicet ipsam Jedlcza eiusdem ecclesiae esse parochianam, quae de quolibet manso unam metretam siliginis, alteram avenae et per unum fertonem pecuniarum, item et decimas praediales et manipulares post agros desertos ipsa villa eidem plebano solvit; patronos ecclesiae dixerunt praefatos eiusdem villae dominos.

43. KAYEWO.**)

Ista villa est archiepiscopalis, in qua ecclesia est tituli S. Catharinas, habens dotem plebanalem satis amplam, in qua aedificia plebanalia, pomerium et tres

- *) Jedlec, wieś szlachecka, gniazdo rodziny Jedleckich, jak wskazuje opis powyższy, z kościołem parafialnym przez tęż rodzinę zapewne fundowanym, o którym jako o dauno istniejącym zachodzą w aktach konsystorza gnisźnieńskiego wzmianki już w drugiej połowie wieku XV (Arch. Consist. Gnesn.). Dzisiejszy kościół na fundamentach murowanych w pruski mur zgrabnie wybudowany stanął w roku 1745 kosztem dziedzica miejscowego i patrona, Mikołaja z Wybranowa Chlebowskiego, starosty liwskiego, który dnia 10 października roku 1802 Michał Kościessa Kosmowski, biskup martyropolitański i opat srzemeszyński konsekrował. Kościół ten z powodu szczupłych dochodów affiliował w roku 1790 arcybiskup książę Michał Poniatowski do kościoła parafialnego w Tursku z zastrzeżeniem, aby proboszcz turski utrzymywał na miejscu wikaryusza (Acta Consist. Gnesn. et Ecclesiae).
- **) Kajewo, wieś niegdyś arcybiskupów gnieźnieńskich z kościołem parafialnym zapewne przez nieh fundowanym, o którym jako dawno istniejącym czynią wzmiankę akta konsystorza gnieźnieńskiego w połowie wieku XV (Arch. Consist. Gnesn.). Tak samo wspominają o nim akta kapituły gnieźnieńskiej. W roku bowiem 1452 Maciej, pleban kajewski zakłada apelacyą do Rsymu od wyroku arcybiskupiego w sprawie o dziesięciny w Kajewie (Acta decr. Capit. II, 42). Apelacya musiała wypaść pomyślnie, albowiem w roku 1486 pleban tamtejszy rozprawia się o wspomnione dziesięciny z dziedziem miejscowym, odwołując się na przysługujące mu do nieh prawo (Excerpta f. 682). Z powodu zbyt

piscina et schola; item honorabilis Jacobus de Calysch et laboriosi Jacobus Jakych cmetho et vitricus et Blasius scultetus de eadem Kayewo iurati dixerunt, duos mansos agri esse plebanales, sitos inter agros cmethonales; item quatuor esse villas iure parochiali ad eandem ecclesiam pertinentes, videlicet ipsam Kayewo, item Moreza¹), item Wscholowo²). Hae omnes villae de quolibet manso per unam metretam siliginis et alteram avenae, excepta Wscholowo, quae ultra missalia decimas etiam praediales ipsi plebano solvit; item Czyeslye³) decimas praediales plebano solvit; item sunt et aliae duae villae alterius parochiae, videlicet Czyrnyno⁴) et Poyethnycza⁵), quae de quolibet manso per quatuordecim grossos decimarum pecuniariarum, item utraque praefata villa decimas manipulares agrorum desertorum eidem plebano in Kayewo semper solvit; item dixerunt, tabernam esse plebanalem desertam in eadem Kayewo sitam inter...; item dixerunt, patronum ecclesiae praefatae reverendissimum dominum archiepiscopum.

44. KUCZKOWO.*)

Ista villa est nobilium Kuczkowsczy, in qua ecclesia est parochialis tituli (S. Martini episcopi et confessoris). Item laboriosi Albertus Voythek et Albertus Vosczek, cmethones de Kuczkowo, medio iuramento dixerunt, proventum plebanatus eiusdem vix se extendere ad sex marcas; item unum mansum agri plebanalis esse situm inter agros cmethonales in omnibus villae campis; item pratum esse plebanale, amplum et ipsi agro plebanali contiguum; item dotem plebanalem cum aedificiis et horto et schola, eidem doti contiguam; item sex cum media villas ipsius ecclesiae parochianas esse dixerunt, videlicet ipsam Kuczkowo; quae decimas manipulares tam praediales quam cmethonales ipsi plebano solvit, item Jankowo de quolibet manso per unam metretam siliginis et alteram avenae; item Krzywoschadowo in omnibus et per omnia eodem modo ut Jankowo missalia plebano solvit; item media villa Boruczyno decima edem plebano; decima etiam praedialis in eadem villa Boruczyno pro ipso plebano spectat; item Pawelkowo decimas praediales et

szczupłych dochodów kościół kajewski wcielony został już na początku wieku zeszłego do kościoła parafialnego w Gożuchowie. Dotąd zaledwo utrzymała się tradycya, gdzie niegdyś stał kościół w Kajewie (Archiv. Consist. Gnesn.).

- 1) Morssa, osada znikła. 2) Wesolów i 3) Cieśle, wsie należące dziś do parafii w Goluchowie.
 4) Cserminek, wieś parafialna do Goluchowa należąca. 2) Osada znikła lub inaczej przezwana.
- *) Kucsków, wieś szlachecka, siedziba niegdyś familii wielkopolskiej Kucskowskich h Waż, której kościół parafialny tamże winien powstanie swoje i uposażene zapewne w wieku XV, albowiem na początku następnego wieku wspominają o nim akta konsystorskie, jako o dawno istniejącym (Arch. Consist. akta lużne). Obecny kościół drewniany stanął około roku 1700 wspólnym nakładem ks. Zalewskiego, dziekana plessewskiego i proboszcza koźmińskiego, Piotra s hvanowie Koźmińskiego, sędziego ziemskiego i Stanisława Gostyńskiego, notaryusza ziemskiego kaliskiego (Acta Visit. Alexandri Gembarth de a. 1754). Od niepamiętnych czasów posiada kościół kucskowski obraz N. Maryi P. powszechnie za cudowny uważany.
- •) Janków. 1) Krsywosądowo (w polewie). •) Borucin. •) Pawelkowo, dziś w parafii ani okolicy nie istnieje; może Pawlowek pod Kalissem.

cmetho unus eiusdem villae, dictus (Wagel), decimam manipularem eidem plebano in Kuczkowo solvunt; item (Inranowo 1), item Ordzyno 2), hae duae villae in toto desertae decimas praediales eidem plebano in Kuczkowo solvere obligantur; item patronos ecclesiae dixerunt eiusdem villae Kuczkowo dominos.

45. SCHOBOTHKA.*)

Istud oppidum est nobilis Martini Schoboczky, Corabitae3), in qua est ecclesia parochialis tituli Nativitatis beatissimae virginis Mariae. Item honesti Martinus Baben et Joannes Orzel, oppidani et vitrici ecclesiae praefatae medio iuramento dixerunt, plebanale praedium esse seorsum et specialiter situm circulariter penes viam publicam versus Calysch, quod protenditur usque ad granities minoris Schobothka et idem praedium est latum et amplum, in quo est piscina et molendinum ventile noviter constructum; item dotem plebanalem cum aedificiis, domo vicarii et schola, esse satis amplam, in qua est hortus plebanalis; item villae parochianae praefatae ecclesiae sunt hae, videlicet Schobothka utraque 1), Grodzyelecz 5) quae de quolibet manso per unam metretam siliginis et aliam avenae et per unum fertonem pecuniarum, item et decimas praediales eidem plebano in Schobothka solvunt; item Vyerzchoslaby 6) decimas manipulares tam praediales quam cmethonales eidem plebano solvit; item Dobyeslavy 1), item Karszye 8), item Guthewo 9), hae tres villae de quolibet manso per unam metretam siliginis et aliam avenae eidem plebano solvunt; item unicum esse patronum dixerunt, videlicet praefatum oppidi Schobothka dominum.

46. ROSCHOCZYCZA.**)

Ista villa est d. nobilium *Philippi Roschosky* ¹⁰), *Petri Rossosky*, *Corabitarum* et *Petri Volyczky* ¹¹), in qua est ecclesia tituli *S......*, habens dotem plebanalem

¹⁾ Chrsanów. 2) Ordsin.

^{*)} Sobótka, niegdyś miasto, dziś wieś, gniazdo rodziny wielkopolskiej Sobockich h. Korab, która tamie fundowała kościół parafialny najpóźniej w końcu wieku XIII, gdyż w roku 1301 występuje Gabryel, kanonik gnieźnieński i pleban tamtejszy jako świadek na przywileju Henryka, proboszcza kanoników regularnych grobu Chrystusowego w Grodzisku pod Pleszewem (Kod. dypl. wielkop II, 203). W roku 1462 był plebanem w Sobótce Darosław z Czechla, kanonik gnieźnieński i kaliski (Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f. 485). Dzisiejszy kościół murowany w formie krzyża wystawiony w miejacu dawnego drewnianego zapewne w końcu wieku XVI zawdzięcza byt swój niezawodnie familii Sobockich, która jeszcze naówczas była w posiadaniu Sobótki (Acta Visitat. Alexandri Gembarth et alior.).

³⁾ Marcin Sobocki. 4) Sobótka, dziś tylko jedna. 5) Grudsielec. 6) Osada dziś w calej okolicy nie znana. 7) Tak samo. 6) Karsy. 9) Gutów. Prócz tego należą dziś do parafii: Borucin, Borówiec, Grudsielskie Huby i Żychlin (Luisenhof).

^{**)} Rososzyca, wieś szlachecka, gniazdo rodziny Roszowskich albo Rosowskich Korabitów, jak dowodzi opis powyższy, którzy zapewne byli fundatorami tamtejszego parafialnego kościoła pod tyt.

10) Rossowski albo Rosowski. 11) Wolicki.

cum domo et schola et horto. Item providi Mathias Czegyelka et Jacobus Janusch, cmethones de Roschoczycza, medio iuramento dixerunt, proventus huius plebanatus vix se extendere ad tres marcas; item duos mansos agri plebanalis esse sitos inter agros cmethonales; item hortum plebanalem doti plebanali contiguum; item quatuor esse villas dixerunt ad ipsam ecclesiam parochialiter pertinentes, videlicet Roschoczycza, quae de quolibet manso per unam metretam siliginis et aliam avenae et per medium grossum eidem plebano solvit; item Szyroschovycze¹) de quolibet manso duos modios siliginis et duos avenae; item Lathovycze²) de quolibet manso per quatuor grossos pecuniarum eidem plebano solvit; item Pachary³) de quolibet laneo per sex grossos pecuniarum eidem plebano solvit; item duo molendina per unum medium farinae, molendinum alterum Rossoczky⁴), alterum Pscharsky⁵); item patronos ecclesiae dixerunt esse praefatos eiusdem villae Roschoczycza dominos.

47. **OLOBOK.***)

Ista villa est sanctimonialium in eadem *Olobok*, in qua est ecclesia parochialis tituli *S....*, habens dotem plebanalem cum domo plebanali et schola. Item *Albertus Voythek* et *Symon*, cmethones de *Olobok*, eiusdem ecclesiae vitrici, dixerunt, tantum duas esse villas ad ipsam parochialiter pertinentes, videlicet ipsam *Olobok*, quae de quolibet manso per duos cum medio grossos plebano solvit; item *Vyelyavyesch*⁶), quae de quolibet manso per duos tantum grossos plebano solvit; item patronas ecclesiae praedictae dixerunt easdem Sanctimoniales.

- s. Marka Ewangelisty. O początkach tagoż kościoła żadnej nie mamy wiadomości. Akta konsystorza gnieźnieńskiego wspominają o nim dopiero w końcu wieku XV (Arch. Consist. Gnesn.). W drugiej połowie wieku XVII była Rosossyca własnością familii Wiersbowskich, z której Michał Wiersbowski w roku 1692 odbudował z drzewa kościół, a Hieronim Wiersbowski, suffragan posnański, zapewne brat fundatora, takowy w roku 1701 konsekrował. W miejsce tego kościoła w końcu wieku zeszłego upadkiem grożącego dziedzie miejscowy, Paweł Skórzewski, wojewoda kaliski, wystawił nowy murowany bez wieży tak swoim nakładem jako i z legatu ks. Bogumiła Grodeckiego, plebana miejscowego, 3800 złt. wynoszącego i u niego od lat kilkunastu deponowanego (Acta Visit. Alexandri Gembarth. Acta Consist. Gnesn et Ecclesiae).
- 1) Latowice. 2) Sierossowice. 3) Psury. 4) Mlyn Russocki. 3) Mlyn Psurski. Prócz tego należą do parafii osady: Głapiniec, Maślonka i Sieroszewiczki.
- *) Olobok, wieś pierwiastkowo książęca, którą książe wielkopolski Władysław Odonics wraz z rozległemi dobrami przywilejem z dnia 20 października 1213 darował zakonnicom zakonu cysterskiego, które do Oloboka w tymże roku sprowadził, wystawiwszy im tamże klasstor drewniany z takimże kościołem, tego samego roku konsekrowauym przez arcybiskupa Henryka Kietlicza, który to nową siedzibę zakonną z swej strony uposażył dziesięcinami stołu swego z wsi pomiędzy Olobokiem a Baryczą czyli Baryczką rzeką leżących (Arch. rząd. poznańskie, Olobok No. 5. Kod. dypl. wielkop. I, 78, 79). Fundacyą tę pobożną potwierdził papież Mikołaj IV pod dniem 22 września roku 1291 (Arch. rząd. pozna. Olobok No. 2. Kod. dypl. wielkopl. II, 53, 54). Odtąd z łaski książąt, arcybiskupów i innych dobroczyńców kwitł klasztor wspomniony przez sześć wieków i należał do najzamożniejszych klasztorów żęńskich tej reguły w Polsce. Dla wygody duchownej poddanych rzeczone zakonnice wystawiły i uposa-
-) Wielowień, wież parafialna oprócz Oloboka, Olobockiego młyna, Cegielni, Masanowa i Mas

48. OCZYASCH.*)

Ista villa est nobilium, in qua ecclesia parochialis tituli (Nativitatis Mariae virginis), habens dotem plebanalem cum domo plebanali et schola et horto. Item laboriosi Gregorius Szamur et Joseph Stanek, cmethones de Oczyąsch iurati existimant plebanatum ad citra vel ultra quinque marcas; item dixerunt tres mansos agri plebanalis esse sitos penes agros cmethonales; item hortum plebanalem post dotem; item pratum situm penes praedictum plebanalem agrum; item villae parochiales sunt istae, videlicet eadem Oczyąsch, quae de singulis mansis unam metretam siliginis et alteram avenae et per sexdecim grossos pecuniarum ac etiam decimas praediales et manipulares post agros desertos eidem plebano solvit; item Kwyathkowo¹), villa, de quolibet manso per unam metretam siliginis et alteram avenae eidem plebano solvit; item oppidum Kwyathkowo de quolibet manso per duos modios siliginis et duos avenae et per tres grossos pecuniarum; item dixerunt, patronos ecclesiae praefatae esse nobiles Nicolaum Karsky, Joannem Prussak et Stanislaum et Nicolaum Kwyathkowoczy, praefatae villae dominos.

żyły niezawodnie już w wieku XIII kościół parafialny, który w roku 1532 affiliowany został do kościoła parafialnego w Rosozsycy, lecz po dwóch przeszło wiekach, roku 1744 napowrót do godności piewotnej zestał przywrócony. W tym zapewne roku odbudowany z drzewa kosztem zakonnie istnieje do dziś dnia, służąc od roku 1806, w którym klasztor został zniesiony, za kaplicę pogrzebową, gdyż w tymże roku nabożeństwo parafialne przeniesionem zostało do kościoła poklasztornego, w polowie zeszłego wieku nakładem zakonnie wspaniale z cegły palonej wraz z obszernym murowanym klasztorem odbudowanego raz na zawsze na parafialny zamienionego, który dziś do najpiękniejszych kościołów wiejskich archidyceczyi policzonym być może (Acta Visit. et acta Consist. Gnesnen.).

- *) Ociąż, wieś szlachecka, na początku wieku XVI pomiędzy trzech dziedziców: Karskich, Pruszaków i Kwiatkowskich podzielona, jak opis powyższy opiewa, w drugiej połowie wieku XVII własność Latomirskich, miała kościół parafialny już w wieku XV, jak świadczą akta konsystorza gnieśniońskiego. W roku 1698 pleban miejscowy, Andrsej Cichawski, wspólnie z dziedzicem Lutomirskim odbudował kościół tamtejszy z drzewa, który przez Hieronima Wiersbowskiego, suffragana posnańskiego w r. 1701 został konsekrowany. Kościół ten stał się w roku 1785 pastwą płomieni i w tym samym roku zastąstąpiony został nowym również drewnianym kosztem patrona i parafian wystawionym, który tegoż roku Stanielow Kostka Podbowies, kanonik kaliski i proboszcz skalmiersycki, pobenedykował (Acta Visitat. Alexandri Gembarth et Baczyński).
- 1) Kwiatkowo, wieś szlachecka, gniazdo rodziny Kwiatkowskich, którzy tam prawdopodobnie w połowie wieku XVI kaplicę publiczną wystawili. W roku 1749 dziedzie miejscowy, Jósef Wężyk, odbudował takową z drzewa, lecz ta zaledwie sto lat stała i dla zupelnego spustoszenia zniesioną zestała przed kilkunastu laty. Zmarły przed niedawnym czasem dziedzie Kwiatkowa, Józef Csyrner, w testamencie zalecił spadkobiercom swoim, aby na miejscu rozebranej kaplicy nową murowaną wystawii, co przecież dotąd nie nastąpiło (Acta Visitat. et Ecclesiae paroch. in Ociąż). Oprócz Ociąża i Kwiatkowa należą dziś do parafiii Krsyżaki i Zakrsowki.

49. BYSKUPYCZE.*)

Ista villa est archiepiscopalis, in qua est ecclesia parochialis, tituli S. Bartholomasi. Item laboriosus Franciscus Vyelgy et Nicolaus Szyrony, sculteti de eadem Byskupycze, medio iuramento dixerunt, proventum plebanalem vix se extendere ad quatuor marcas; item duos mansos agri plebanalis esse sitos inter agros cmethonales; item dotem plebanalem et aedificia cum schola; item hortum amplum in eadem dote plebanali; item prata in extremitate agrorum plebanalium eisdem agris correspondentia; item piscina deserta in praefata dote plebanali; item dixerunt quinque villas esse eiusdem ecclesiae parochianas, videlicet ipsam Byskupycze, quae ex agris scultetialibus decimas manipulares, ex cmethonalibus vero per unam metretam siliginis et aliam avenae; item Bylczewo 1) decimas praediales et cmethones missalia de quolibet manso eodem modo, ut Byskupycze, solvit; item Kassycze 2), decimas praediales et missalia eodem modo etiam ut in Byskupycze cmethones solvunt; item duae villae sunt desertae, videlicet, Kowalewo 3) et Blothnyno 4), ex quibus decimae praediales proveniunt; item patronus archiepiscopus.

50. **OPATHOWKO.****)

Istud oppidum est archiepiscopale, in quo ecclesia parochialis tituli S. Dorotheae. Item honorabilis Jacobus Starqsky, plebanus, et honesti Jacobus Jakob et

- *) Biskupice, wieś niegdyś od niepamiętnych czasów arcybiskupów gnieźnieńskich z kościołem parafialnym przez nich niezawodnie fundowanym, lecz nie wiadomo w którym czasie. Pierwsze ślady o nim zachodzą w aktach konsystorskich w połowie wieku XV (Arch. Consist. Gnesn.) Dzisiejszy kościół parafialny drewniany odbudowany został w miejsce takiegoz od starości zupełnie zdezolowanego częścią z legatu, 500 zlt. przez arcybiskupa Stanisława Szembeka na ten cel przeznaczonego, częścią nakładem plebana miejscowego, Marcina Romieńskiego, wspartego ofiarami kilku dobroczyńców, około roku 1725, który dotąd nie jest konsekrowany (Acta Visit. Alexandri Gembarth).
- 1) Bilczew. 2) Kęszyce. 3) Kowalew, 4) Osada dziś nie znana. Oprócz Biskupie i dwóch wsi wyżej podanych należą dziś do parafii osady: Bibijanki, Kowalewko i Maślanka.
- **) Opatówko, niegdyś miasto arcybiskupów gnieźnieńskich, dziś wieś nad rzeką Pokrsywnicą o milę od Kalissa odległa z pięknym starożytnym kościołem parafialnym według tradycyi na miejscu powszechnej i w aktach wizyt dawnych przechowanej w roku 1306 przez arcybiskupa Jarosława Skotnickiego, który od króla Kasimiersa W. otrzymał przywilej zamienienia wsi na miasto, z cegły palonej wystawionym, do którego później przybudowaną została kaplica pod tyt. ś. Anny. W kościele tym są trzy oltarze w roku 1750 przez Andrseja Piętkiewicza, kustosza kolegiaty kaliskiej i plebana miejscowego nowo wystawione, czwarty zaś w kaplicy wyżej wspomnionej. Dzwon mniejszy nosi na sobie rok 1568. Na cmentarzu parafialnym znajduje się kaplica murowana publiczna. Za czasów księstwa warszawskiego Opatówek z przyległościami nadany został jenerałowi wojsk polskich, a późniejszemi namiestnikowi królewskiemu, Józefowi Zajączkowi (Tygodn. illustr. warsz. t. III (1861) str. 46. 47. Rubryc. dyec. kuj.-kal. z roku 1875 f. 65).

Nicolaus Msczych, oppidani et vitrici ecclesiae praefatae praevio iuramento dixerunt, valorem plebanatus praefati vix se extendere ad quindecim marcas; item duos esse mansos agri plebanalis sitos in tribus oppidi campis, unam videlicet partem agrorum inter oppidanorum agros, duas vero partes eorundem agrorum plebanalium inter praediales reverendissimi; item dotem plebanalem amplam, in qua aedificia, hortus cum horreo plebani est et schola; habet etiam plebanus hortulum post cauponam oppidi; item aream plebanalem pro taberna illic fieri solita post domos hortulanorum in extremo oppidi; item quinque villas dixerunt esse ipsius ecclesiae dixerunt esse (sic) parochianas et sextum oppidum, videlicet ipsum oppidum Opathowko, ex cuius agris manipularis decima hoc modo plebano provenit, videlicet ex campo uno, dicto Zabrodzya 1), integra decima ipsi plebano solvitur, ex reliquis vero duobus oppidi campis solum ex quinque dzyały semper decima manipularis provenit plebano, sed ex incertis, ut sors obtulerit; item quisque oppidanus paterfamilias per unum grossum; item villa Borowo²), item Czyenya³), hae duae villae de quolibet manso duos modios siliginis et duos avenae eidem plebano solvunt; item Scholecz 1), item Michalowo 5), item Throyanowo 6), ex istis singulis villis de quolibet manso una metreta siliginis et altera avenae eidem plebano solvitur; item sculteti praefatarum villarum de quolibet manso scultetiali per sex grossos eidem plebano solvunt; item Skarschewo utraque 1) et Thrząssowo 8), istae villae licet sint alterius parochiae, solvunt tamen eidem plebano in Opathowko de quolibet manso per unum fertonem; item dixerunt decimas manipulares ex agris desertis praefati oppidi in Opathowko ad eundem plebanum pertinere; item pratum plebanale deposuerunt esse inundatum et instagnatum facto stagno archiepiscopali tempore Sbignei 9) archiepiscopi; item patronum esse dixerunt praefatae ecclesiae reverendissimum dominum archiepiscopum.

51. CHELMCZE.*)

Ista villa est civitatis Calissiensis, in qua ecclesia est parochialis tituli (Nativitatis Mariae) cuius proventus in canonicatum Calissiensem est conversus, relicta

¹⁾ Zabrodsia, Zabrodsie. 2) Borów. 3) Cienia. 4) Szulec. 5) Michalów. 6) Trojanowo. Prócz tego należą do parafii: Józefów, Więclawów i Zduny. 1) Skarszew i Skarszewek, wsie należące do parafii borkowskiej pod Kaliszem. 6) Chrustów, wieś w tejże parafii położona. 9) Zbigniew Oleśnicki († 1483).

^{*)} Chelmos, wieś miasta Kalissa przez książąt polskich mu darowana, w której na całem terytoryum kaliskiem pierwszy miał stanąć kościół parafialny, jak niesie ustne na miejscu powszechne podanie. Potwierdzać je zdaje się przywilej książęcia Prsemysława, wydany w Świeciu dnia 6 kwietnia roku 1295, na którym występuje jako świadek Paweł, pleban chelmecki (Archiv. Cap. Vladislav. Lib. privil. f. 134. Kod. dyplom. wielkopol. II, 102). Obecny kościół drewniany wystawiony kosztem magistratu bzliskiego w roku 1744, dotąd nie konsekrowany (Acta Visit. de a. 1783), przyozdobiony został około roku 1760 trzema nowemi oltarzami, sprawionemi kosztem plebana miejscowego, Stanisława Dzięcielkiego, który prócz tego sprawił nowe organy, wystawił obok kościoła dzwonnicę i dom plebański. Czwarty oltarz stanął w roku 1860 kosztem plebana Francisska Łyszczyńskiego (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1875 f. 53. 54). Na cmentarzu parafialnym jest kaplica murowana pod tyt. ś. Francisski Rsymianki.

pro vicario perpetuo curato eiusdem ecclesiae certa dictorum proventuum quota infrascripta. Item laboriosi *Petrus Kucz* et *Jacobus Kroczek*, cmethones de *Chelmcze*, vitrici ecclesiae praefatae iurati dixerunt, praedium esse speciale ipsius curati prope ecclesiam contigue et continue situm; item sex villas esse parochianas eiusdem ecclesiae, videlicet ipsam *Chelmcze*, item *Vola*¹), item *Szalye*²), item *Thakomyelye*³), item *Zaksyn*⁴), item *Sthobno*⁵), quae quidem omnes et singulae villae ex quolibet medio manso per duos modios siliginis et duos avenae ipsi vicario curato solvunt; item praefata ecclesia in *Chelmcze* habet dotem curati ecclesiae contiguam, in qua sunt aliqua aedificia et hortus et schola.

52. GODZESCHOWA.*)

Ista villa est archiepiscopalis, in qua ecclesia tituli S. (Bartholomaei), habens dotem plebanalem, in qua aedificia bona et schola contigua. Item laboriosi Andreas Osthlom et Martinus Kurzecz medio iuramento dixerunt, unum mansum agri plebanalis esse situm inter agros cmethonales instar cmethonum; item unum hortum plebanalem amplum, in quo pratum, piscina deserta et horreum est plebani; item septem villas esse dixerunt parochianas, videlicet Godzyeschowa, quae de quolibet manso per duos grossos tantum plebano solvit; item Narok o, in qua quilibet cmetho indistincte per unum grossum eidem plebano solvit; item Byala o de quolibet manso per quatuordecim grossos solvit plebano; item Volya o, item Szadovyczo o, istae duae villae de quolibet manso unam metretam siliginis, alteram avenae eidem plebano solvunt; item Kakawa o manipulares decimas tam praediales quam cmethonales eidem plebano solvunt; item dixerunt praefatae ecclesiae patronum unum esse, reverendissimum dominum archiepiscopum.

¹⁾ Wolica. 2) Szale. 3) Takomyśl. 4) Sacsyn. 3) Stobno. Prócz tego należą de parafii ozady: Porwity, Baldon, Borek, Smilów, Józefów, Żydów, Strzechy i Michalki.

^{*)} Godsiesse, wieś niegdyś arcybiskupów gnieżnieńskich, do klucza opatowieckiego należąca, przez nich niewątpliwie kościołem parafialnym opatrzona, lecz nie wiadomo w którym czasie. 'Akta konsystorskie wspominają go od drugioj połowy wieku XV (Archiv. Consist. Gnesn.) Dzisiejszy kościół drewniany w miejscu dawnego opustoszałego w roku 1782 wystawiony i dnia 6 kwietnia roku 1783 przez ks. Jósefa Gembarta, naówczas kanonika, a później suffragana gnieźnieńskiego, benedykowany, ma starożytny obraz N. Maryi P. powszechnie za cudowny uważany i w wielkiej czci u wiernych okolicznych będący (Acta Visit. de a. 1719. Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1875 f. 58, 59).

Osada dziś nie znana. 1) Biała. 2) Wola Drossewska, gdzie niegdyś była kaplica publiczna murowana (Rubryc. cit. f. 59). 2) Osada dziś nie znana, może Szadek w pobliskiej parafii kosmowskiej. 10) Kakawa. Prócz tego należą do parafii osady: Budy, Brsesiny, Bugaj, Drewniak, Godsiesse Małe, Godsiesseta, Godsiesski, Godsiessczatka, Gossesury, Kąpie, Kolonia Kakawska, Krsemionka, Łysa Pałka, Mocsalec, Praga, Prsystajnia, gdzie niegdyś była kaplica publiczna pod wezwaniem N. Maryi P. przez Jana Rosnowskiego wystawiona (Acta Visit. de a. 1783), Skrsatki, Urbanka, Więcławy, Wróbel, Wrsąca, Wygoda karczma, Zającski, Zwycięstwo, Zadowice, Aleksandrya, Dębowiec.

53. **VOYKOWO.***)

Ista villa est archiepiscopalis, in qua ecclesia parochialis, tituli (S. Margarethas virginis), habens dotem plebanalem et curiam plebani et scholam. Item honorabilis Nicolaus Crzączycsky, plebanus, et laboriosi Nicolaus Puchala et Nicolaus Manurek, cmethones de Voykowo, vitrici ecclesiae praefatae, medio iuramento dizerunt, proventum annuum plebanatus se extendere circiter ad triginta marcas; item duos mansos plebanales esse sitos inter agros cmethonum; item duos hortos plebanales, unum post scholam magnum, alterum post domum Mazurek, cmethonis, latum et spatiosum, in quo tres sunt piscinae plebanales, est et tertius hortus in ipsa dote plebanali, in quo horreum et pomerium est plebanale; item dixerunt, novem esse villas iure parochiali ad ipsam ecclesiam pertinentes, videlicet ipsam Voykowo 1), Wrzancza 2), Nyedany 3), Jasyona 4), Kusznycza 5), Włoczyn 6), Stok 1), Krsymaczow 1), item et Oleko 1), deserta, item molendina octo solventia annuatim plebano per unum corum avenae, videlicet tria molendina in Braschovycze 10), tria in Włoczyno et duo in Jasyona; item ex praefatis villis, videlicet Krzymaczow et Wlocsyn manipulares decimae tam praediales quam cmethonales ipsi plebano proveniunt; item Wrzącza ex quolibet manso per tres modios siliginis et tres avenae et praediales decimas eidem plebano solvit; item Stok de quolibet manso unam metretam tritici, aliam metretam siliginis et tertiam avenae et praedialem decimam eidem plebano solvit; item aliae villae suprascriptae, praeter istas expressas, nihil aliud praeter mensalia, videlicet a quolibet patrefamilias per unum grossum eidem plebano solvunt; item sunt et aliae duae villae, quae licet alterius sunt parochiae, tamen plebano praefatae ecclesiae in Voykowo decimas manipulares solvunt, videlicet Sedeslary 11) media villa, item et villa Szarny 12) manipularem decimam eidem plebano solvunt. Collatorem ecclesiae praefatae dixerunt esse reverendisimum dominum archiepiscopum.

^{*)} Wójkowo, wieś kiedyś arcybiskupów gnieżnieńskich z fundowanym przez nich kościołem parafialnym, już w początku wieku XV w aktach konsystorskich wspominanym (Arch. Consist. Gnesn.), który w roku 1646 arcybiskup Maciej Łubieński z drzewa odbudował, jak wskazywał napis w ścianie wyryty. W roku 1756 kościół ten prawie z fundamentów zrestaurowany za staraniem plebana Jana Saganowskiego, konsekrowany był w roku 1762 przez Hieronima Kasimiersa Wielogłowskiego, biskupa bedeńskiego, suffragana przemyślskiego. Obecny pleban wiele się przyczynił do wewnętrznej jego ozdoby i opatrzenia w piękne aparaty i sprzęty (Rubryc. dyec. kuj.-kal. f. 60).

¹⁾ Wójkowo albo Wójków. 2) Wrząca. 3) Niedoń. 4) Jasionna. 5) Kąśnia. 6) Włocin. 5) Stok. 6) Osada znikła. 9) Osada nieznana. Dziś należą do parafii oprócz wymienionych następujące jezicze osady: Grsymacsew, Piegunisko, Rosenna, Rosenki, Jamnies, Csempies, Dsięcioły, Brąssewice, Kurek, Misgała, Chociwoda, Dworek, Biała, Dębiniec, Świątkowisna, Maryanów, Wcisłe, Kopacs, Kije, Chudoba, Nissa, Pącsek, Borek, Przegorsała, Stelmach, Grobelka, Podawacs, Orseł, Narty, Kamienik, Łyssesara, Pokrsywniak, Wiertelaki, Sowisdrsał, Ssymasski, Salomony, Grabostaw, Żuraw, Trzeinka, Galki, Pipie, Ciągnies, Wojtysski. 10) Broniesewice. 11) Żelisław, wień w parafii Błaszki, 12) Sarny, wieś należąca do parafii Grussesyce.

54. IVANOVYCZE*) ET CAMYONA.¹)

Istarum ecclesiarum duarum parochialium exstat unio et erectio earum apud dominam *Ivanowska* eiusdem oppidi *Ivanovycze* dominam, in qua erectione omnes et singuli proventus praefatarum ecclesiarum parochialium sunt expressi²).

55. GRUSCZYCZE.*)

Ista villa est generosi domini *I. Gruszczynsky*, castellani *Vyelunensis*³), in qua est ecclesia parochialis tituli *S. Stanislai*, habens dotem plebanalem cum curia

- *) Iwanowice, pierwiastkowo wieś, później miasteczko szlacheckie, należące aż do początku wieku XV do familii Iwanowskich, odtąd zaś do familii Gruszczyńskich, którzy się z Iwanowic pisali, a z których pochodził Jan Gruszczyński arcybiskup gnieźnieński. Kościół parafialny, tamże zapewne przez Iwanowskich fundowany, istniał już w wieku XIV, albowiem Andrzej, pleban tamtejszy rozprawia się przed konsystorzem gnieźnieńskim dnia 27 marca 1416 roku z Janem Grusscsyńskim, zapewne ojcem wspomnionego arcybiskupa i kmieciami z Iwanowic o miarę, według której mu ostatni oddawać powinni sypkę zbożową (maldrata), odwołując się na dawny zwyczaj odbierania jej na miarę stawską, a nie kaliską (Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f. 23). Sąd polubowy przez strony wybrany zawyrokował, aby tymczasowo dawano temuż plebanowi połowę rzeczonych danin według miary stawskiej, a połowę według miary kaliskiej (tamże). Bartlomiej Grusscsyński, brat arcybiskupa wystawił w miejsce dawnego podupadłego kościoła drewnianego w roku 1436 nowy kościół z cegły palonej, przy którym arcybiskup Jan fundował w roku 1469 prepozyturę i kolegium mansyonarzy. Proboszczowi nadał przywilej zasiadania w stalach kolegiaty kaliskiej, czyli chciał go mieć urodzonym kanonikiem tejże kolegiaty i upoważnił go do instytuowania mansyonarzy w Iwanowicach. Jako uposażenie dla mansyonarzy wcielił do kościoła tamże kościół starodawny parafialny w Kamiennie, który dziś istnieje tamże tylko jako kaplica publiczna (Acta Visitat. Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1875 f. 60. Niesiecki, Korona t. II, str. 220). Niegdyś był w Iwanowicach kościół ś. Ducha wraz z szpitalem przez Grusscsyńskich fundowany, lecz pierwszy od dawna już nie istnieje. Z powyższego opisu widać, że Gruszczyńscy od początku wieku XVI pisali się Iwanowskimi. W roku 1454 Stanisław Cieński, pleban, pozywa przed sąd konsystorski wszystkich kmieci z Popowa, wsi do parafii jego należącej, o to, że mu nie chcą oddawać sypki zbożowej według miary stawskiej, jak powinni, ale według miary kaliskiej (Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f. 383). Do parafii iwanowskiej należą następujące osady: Bronibór, Bugaj, Brsosowiec, Chojno, Daniel, Głogowiec, Główczyn, Gozdek, Grobelka, Helenów, Janówek, Joanka, Józefka, Kamienna, Kobylarka, Korsekwin, Krsyżówka, Karcs, Księży Borek, Krucsa Wola, Kursy bród młyn, Niemiecka Wieś, Ołucza, Pamiątków, Piechutków, Piegonisko, Popów, Poręby, Pośrednik, Romanów, Sobieseki, Szczytniki, Teodosyów, Wróbel.
- ¹) Kamienna. ²) Jest tu niezawodnie mowa nie o pierwiastkowej, ale ponownej kościoła tego erekcyi przez arcybiskupa Grussczyńskiego wydanej roku 1469.
- *) Gruszczyce, wieś szlachecka, w wieku XV i XVI własność familii Gruszczyńskich, z których Jan, kasztelan wieluński, wystawił na początku wieku XVI w miejsce dawnego spustoszonego nowy kościół parafialny z drzewa pod wezwaniem ś. Stanisława biskupa. Kościół ten chylący się ku upadkowi zastąpiony został nowym drewnianym w roku 1750 za staraniem plebana Medyńskiego, a nakładem Kajetana Grodzickiego, sędziego ostrzeszowskiego, dziedzica Gruszczyc przy pomocy innych parafian. Od dawnych czasów posiada kościół gruszczycki obraz ś. Walentego powszechnie za cudowny uważany (Arch. Consist. Acta Visitat. Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1877 f. 47).
 - 3) Jan Grusscsyński, kasztelan wieluński, zapewne wnuk arcybiskupa Grusscsyńskiego,

plebanali et schola. Item laboriosi Petrus Karvala et Mathias Roskydala faber, cmethones de Grueczycze iurati dixerunt, proventum huius plebanatus se extendere posse ad decem marcas; item mansum unum agri plebanalis esse situm in omnibus villae campis, in extremo ubique agrorum cmethonalium; item hortum unum plebanali proximum, in quo duae piscinae plebanales, item et alium parvum hortum plebanalem, piscinae domini haereditarii proximum; item dixerunt sex villas iure parochiali ad ipsam ecclesiam pertinentes, videlicet Grueczycze, quae decimas manipulares tam praediales quam cmethonales eidem plebano solvit; item Scharny 1), item Rubycze²), item Rowna²), item Szakrzewo⁴), item Czyene⁵); quae omnes et singulae villae, exceptis mensalibus a quolibet patrefamilias per unum grossum, eidem plebano in Grusczycze nihil aliud solvunt; item sunt et aliae duae villae, quae licet alterius sunt parochiae, tamen isti plebano in Grusczycze decimas solvunt, videlicet Porazowo 6), quae post agros cmethonales decimas manipulares eidem plebano in Grueczycze solvit; item Doleko 1), villa deserta, solvit etiam decimas manipulares eidem plebano in Grusczycze; item dixerunt, patronum ecclesiae esse unicum, videlicet eiusdem villae Grusczycze dominum praefatum.

56. BLASKY.*)

Ista villa est nobilium incolarum *Blaskowsczy*, in qua ecclesia parochialis tituli *Nativitatis beatissimae virginis Mariae*, habens dotem plebanalem, in qua curia plebanalis et domunculae vicarii et ministri ecclesiae. Item nobilis *Michael Schadokyerskj*³) in *Blasky* manens, et laboriosus *Joannes Grzyb*, cmetho de *Blasky* medio iuramento dixerunt, valorem proventuum plebanatus eiusdem esse circiter quadraginta marcas; item dixerunt, praedium plebanale esse seorsum situm magnae quantitatis, in quo praedio tres campi plebanales continentur, continentes in se quatuor cum medio mansos agri plebanalis; item prata bona plebanalia eidem praedio

Sarny.
 Rubios.
 Równa.
 Zakrzewo, dziś nie istnieje.
 Cienia Wielka i Cienia Wala.
 Précz tego należą do parafii osady: Chudoba, Gaj, Miersana, Pomykacs, Wściśle, Zaborów.
 Poradsow w parafii gosscsanowskiej pod Kalissom.
 Dolsk, dziś nie znany w okolicy.

^{*)} Błasski, dawniej wieś, dziś miasteczko, gniazdo familii Błasskowskich, którzy niezawodnie byli fandatorami tamtejszego kościoła parafialnego, skoro się jeszcze w początku wieku XVI przy dziodzictwie utrzymali. W którym czasie ta fundacya nastąpiła, znikąd dojść nie można. Wizyta z r. 1729 opisuje kościół błasskowski drewniany jako zupełnie od starości podupadły i na poły spruchniały; w roku zaś 1761 mówi o nowym kościele drewnianym przed dwudziestu laty wystawionym. W miejsce tego kościoła już po 80 latach chylącego się ku upadkowi, dziedzie miejscowy, Ignacy Lipski wystawił w roku 1776 piękny i obszerny kościół murowany, który dotąd nie jest konsekrowany. Oprócz kościoła parafialnego są w parafii dwie publiczne kaplice, jedna murowana na cmentarzu parafialnym w mieście pod weswaniem f. Jana Ewangelisty, druga drewniana w Brończynie wystawiona na cześć N. Maryi P. Précz tego była dawniej kaplica z dwoma ołtarzami we wsi Żelisławiu, którą zakonnicy z Warty obaługiwali (Acta Visit. et Eccl. Rubryc. cit. f. 51).

^{*)} Seadokierski Michał h. Nalges (Niesiecki, Korona IV, 258).

adiacentia; item duos hortos plebanales, alterum e regione praedii plebanalis, alterum circa rivum, alias struga, inter domos nobilium in eadem Blasky, in quo piscina est deserta; in eodem horto est domuncula hortulana; item dixerunt, aream cum superficie pro hortulano plebanali sitam inter nobilem Kyelcz et inter viam; item dixerunt unacum presbytero commendario cum regestro proventuum assistenti, villas istas esse iure parochiali ad dictam ecclesiam pertinentes, videlicet ipsam Blasky, quae decimas manipulares, praediales ct cmethonales eidem plebano solvit; item Voyuczycze praedialem decimam tantum eidem plebano solvit, item Janovycze 1) decimas manipulares praediales et cmethonales, item Szelyelavy 2) post unum cmethonem, videlicet Golyescha manipularem decimam tantum solvit; item Rowna 3) decimas praediales plebano solvit; item Vylczkovycze 1), itidem Brączyno 5); istae duae villae decimas praediales tantum plebano similiter solvunt et cmethones in eadem villa Brączyno de quolibet manso per unum modium siliginis; item Gdsykowo 6), item Boryslavycze 1) decimas praediales et cmethonales eidem plebano solvunt; item Voyczycze utraque 8) praediales decimas eidem plebano solvunt; item Koldowo 9) decimas praediales tantum; item Volyen 10) praediales et cmethonales decimas eidem plebano solvit; item Domanyewo 11) praedialem tantum decimam et de quolibet manso unum modium siliginis; item Koczyelky 12) tam praediales quam cmethonales decimas; item Maczyuschevycze 13) praediales decimas et cmethones de quolibet manso per unum modium siliginis; item Jadamky 14) praedialis tantum decima; item Kostrzevycze 18), cuius dominus est Albertus Chadora, tam praedialis quam cmethonalis; item Kostrzevycze alia, cuius dominus est Stanielaus Salasch, praedialis tantum; item Kostrzevycze tertia, cuius dominus est Nicolaus Kobyerzyczky, decima praedialis post unum tantum campum villae, nam ex aliis duobus campis villae alibi decima solvitur; item Kwaskowo 16) praedialis et post tabernatorem eiusdem villae etiam manipularis; item Smaskowo 17) praedialis tantum; item Zawady 18) praedialis et post duos cmethones eiusdem villae videlicet, Bygaga et Pyrek etiam manipularis; item Szakrzewo 10) praedialis tantum; item Chrczonovycze 20) praedialis et cmethonalis; item Kokosky 21), scultetus ibi solvit fertonem; item Bukovyna 22) missalia post cmethones per unum modium siliginis et praedialis etiam decima solvitur eidem plebano in Blasky; item Kolyadzycze 23) dimidium villae solvit decimam manipularem; item Zaborowo 24) et praedialem et cmethonalem. Isti omnes et singuli proventus hoc modo expressi pertinent ad eundem plebanum in Blasky. Item dixerunt, quatuor esse patronos ecclesiae praefatae, videlicet primum dominam Stharczewska, secundum nobilem Michaëlem Schadokyersky, testem praefatum, tertium nobilem Joannem Myrak, quartum nobilem Annam Kopcsyna, haeredes in Blasky, quintum vero, dixerunt esse dominum Zaramba, qui cum iure deberet esse ultimus et consentiens tantum patronis, leoninam societatem secutus, primas iuris prae-

¹⁾ Janowice. 2) Żelisław. 3) Równa, dziś tylko jedna wieś tego miana w parafii Gruszcsyce (Skorowidz Król. Pol. 1, 114). 4) Wilczkowice. 5) Brończyn. 6) Gsików. 1) Borysławice. 9) Wojcice Wielkie i Wojcice Male. 9) Kołdów. 10) Woleń. 11) Domaniew. 12) Kocielki. 12) Maciesewice. 14) Jadamki. 15) Kostrzewice, dziś tylko jedne. 16) Kwasków. 17) Smassków. 18) Zawady. 19) Zakrzewo, dziś w parafii nie istnieje, w okolicy jest kilka wsi tego miana. 20) Chrzanowice. 21) Kokosski. 22) Bukowina. 23) Kolędzice, dziś nie znane. 24) Zaborowa w parafii nie ma, lecz 15, trzy wsie tego nazwiska w sąsiednich parafiach: wielenińskiej, mażyńskiej i gruszczyckiej.

sentandi partes sibi usurpavit et solus ipse post mortem plebani plebanatum hunc filio suo contulit et eum solus vi possidet, cui *Theophilus Goldowsky* 1) plebanus in *Schobothka* 2), pro eo litem intentat.

57. GORA.*)

Ista villa est nobilis domini Jolda Krovyczky, Corabitae 3), in qua ecclesia parochialis tituli (Assumptionis beatissimae Virginis), in qua est dos plebanalis ac aedificia plebani cum horto in eadem dote plebanali ac domunculis vicarii et ministri ecclesiae. Item honorabilis dominus Stanislaus Krovyczky 1), plebanus, et laboriosi Joannes Malek et Joannes Karasch, cmethones de Gora, vitrici eiusdem ecclesiae, medio iuramento dixerunt, duos esse mansos agri plebanalis sitos inter agros cmethonales; item prata eisdem agris adiacentia; item dixerunt, quatuordecim villas esse iure parochiali ad ipsam ecclesiam pertinentes, videlicet ipsam Gora, item Krankowo 5), item Szyelonczyno 6), item Maior Czarthky 1), item Glanyschewo 1), item Chabyerowo 1), item Gawrzalowo 10), item Korzenicza 11), hae omnes et singulae villae decimas manipulares eidem plebano in Gorq solvunt; item Minor Czarthky, item Choczyeschewo 12), hae duae villae decimas praediales tantum eidem plebano solvunt; item villa Czyelcze 13) solvit de quolibet manso per unum modium siliginis, excepto uno cmethone dicto..., qui de suo manso manipularem decimam solvere tenetur, item exceptis duobus mansis, videlicet, quorum possessores maldrata solvunt, videlicet de quolibet manso per Item Kobylnyky 14) post tres mansos cmethonales, qui appellantur hoc modo.... decima manipularis eidem plebano provenit; item Upusczowo 15) solvit eidem plebano . . . ; item dixerunt, patronos ecclesiae praefatae esse tres, videlicet, praefatum dominum Paulum Jolda de Gora primum, item nobiles Mathiam et Nicolaum Choczyeschowsczy de Choczyeschovo 16); item proventus eiusdem plebanatus dixerunt se posse extendere ultra viginti marcas.

¹⁾ Teofil Goldowski. 2) Sobótka.

^{*)} Góra, wieś szlachecka, w wieku XV i XVI własność Krowickich Korabitów, o których heraldycy nasi: Paprocki. Okoleki i Niesiecki nie nie wiedzą, przytaczając tylko familią Krowickich h. Nowina, miała już kościół parafialny w wieku XIV, jak dowodzą wzmianki w aktach konsystorskich (Arch. Consist. Gnesn.). W miejsce dawnego kościoła drewnianego, do którego około roku 1609 przybudowaną była od strony południowej kaplica pod wezwaniem ś. Rocha, stanął kosztem parafian nowy kościół z drzewa, który dotąd nie został konsekrowany. Od niepamiętnych czasów kościół górski słynął na okolicę dwoma obrazami powszechnie za cudowne mianymi: N. Maryi P. i ś. Rocha (Acta Visitat. Rubryc. cit. f. 60).

³) Jolda Krowicki, Korabita. ⁴) Stanisław Krowicki, pleban zapewne z familii miejscowych dziedziców. ⁵) Krąków. ⁶) Zielęcin. ¹) Csartki Wielkie i Czartki Male. ⁶) Głanissew. ⁹) Chabierów. ¹⁰) Gorzałów. ¹¹) Korsenica. ¹²) Chociszew. ¹³) Cielce. ¹⁴) Kobylniki. ¹⁵) Upuszczew. Oprócz tych przybyły do parafii osady: Borowiny i Dębowiec pustkowie. ¹⁶) Chociszewscy z Chociszewa h. Jenocza (Nieziecki, Korona I, 267).

58. CHLEWO.*)

Ista villa est nobilium Chlowsczy¹), ibidem incolarum, in qua est ecclesia tituli (S. Benedicti), habens dotem plebanalem, curiam cum aedificiis plebani et domum ministri ecclesiae. Item honorabilis Joannes Thrząbyensky²), plebanus, et nobilis Petrus Chlowsky et Joannes Chlowsky in eadem Chlowo manentes, patroni praefatae ecclesiae, medio iuramento dixerunt, praediolum esse plebanale singulare et seorsum situm inter agros nobilis Petri Chlowsky, item duos hortos plebanales, unum in dote plebanali, in quo est piscina, alterum post ecclesiam circa curiam nobilis Stanislai Rak; item dixerunt, villas iure parochiali ad ipsam ecclesiam pertinentes esse istas, videlicet ipsam Chlowo, item Phalacsycze³), item Voyslavycze²), item Vylkosycze³), item Modla⁵), item Sthayanowa utraque¹), Schulymowko³), Trzebyenye antiqua²), item Modla⁵), item Sthayanowa utraque¹), item Surgoscz deserta¹²). Hae omnes et singulae villae decimas manipulares praediales et cmethonales eidem plebano solvunt; item Thrzebyenye¹³), item Morawky¹⁴); istae duae villae praediales decimas tantum eidem plebano solvunt; item praefata Morawky,

^{*)} Chlowo, wieś szlachecka, gniazdo familii Chlowskich h. Korab, o których z wszystkich znaczniejszych heraldyków polskich sam tylko Niesiecki wspomina (Korona I, 292), miała kościół parafialny dawno przed rokiem 1355. W tym roku bowiem wszczął się spór o prawo prezentowania plebanów tamtejszych pomiędzy Piotrem Chwalibogiem (Phalibossius) i Bogussem, dziedzicami wsi Chealeoice (Phalanesice) z jednej, a Chwalibogiem, dziedzicem z Krowicy (Crovias) pustej, Stanisławem, dziedzicem Krowicy sawodniej (wsie dziś należące do parafii w Rojeku), siostrzeńcami tegoż Stanisława również z Krowicy: Janem, Piotrem, Stanisławem i Januszem, oraz Trajanem i Benissem (Benessius), dziedzicami Woli z drugiej strony. Sprawa ta doszła do samego arcybiskupa Jaroslawa Skotnickiego, który stronom nakazał dokumentami udowodnić swoje pretensye. Gdy je przedłożono, pokazało się, że rzeczone prawo przysługuje samemu tylko Chwalibogowi s Krowicy i potomkom jego, które mu też arcybiskup na dniu 2 września tegoż roku przyznał, przeciwnikom wieczne nakazując milczenie (Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f. 168). Z tej sprawy wnosić można, że kościół w Chlewie istniał już w wieku XIII. W roku 1444 ponowił się spór o prawo w mowie będące przy okazyi prezentowania plebana po przeniesieniu się Jana s Wroncsyc na inne beneficyum. Sąd konsystorski przysądził toż prawo dziedziecm z familii Korabitów. "Simoni Benassii, Andreae Trojani de Chlewo, Petro et Michaëli Morkonis fratribus germanis, Smichnae Troiani et Trojano Wyssotae de Chlewo et de Wola, nec non Joanni Lasski de Krowicza et Joanni Laurentio, Janussio, Venceslao, Alberto Nicolao Jolds de alia Krowicza heredibus etc." (tamże f. 302 secundo loco). Starodawny kościół parafialny w roku 1761 tak był zdesolowany, że dla uniknienia niebespieczeństwa musiał być zamknięty. Był wprawdzie legat 15,000 zł. na odbudewanie kościoła przez ks. Wilryckiego przeznaczony i na dobrach Pawla Biernackiego w Domaniewieach i Macissewicach zabezpieczony, atoli tenże wzbraniał się spłacić go mimo dwudziestoletnie zabiegi plebana Franciska Ssymcsewskiego. Następnie Józef Modlibowski, burgrabia kościański, patron kościoła, podjął na nowo sprawę o wspomniony kapital, a tymczasem nie chcąc parafian zostawić bez nabożeństwa, wystawił kaplicę na cmentarzu, w której się nabożeństwo odbywało. Nareszcie wywindykowawszy legat, wystawił około roku 1766 dzisiejszy kościół murowany, który dotąd nie jest konsekrowany. W roku 1642 dnia 23 października arcybiskup Maciej Lubieński, affiliował na wieczne czasy do kościoła w Chlewie kościół parafialny w Gaci, o którym będzie niżej (Acta Vicitat, Rubryc. cit. f. 54. 55).

¹⁾ Chlewscy. 2) Trząbieński. 3) Chwalęcice. 4) Wojsławice. 3) Wilkssyce. 6) Modla.
1) Stajanowo, dziś jedno tylko. 8) Sulmówsk. 9) Trzebienie Stare. 10) Nacesławice. 11) Walieze-wice. 12) Osada dziś nie znana. 13) Trzebiny Stare i Trzebiny Nowe. 14) Morawki.

item Voycsynky¹), item Zarsymorovycze²), ex quolibet manso duos modios siliginis et duos avenae ex quolibet manso (sic) eidem plebano solvunt; item Vola Thlumokowa³), item Swyenycze⁴), istae duae villae de quolibet manso per unum fertonem solvunt; item dixerunt, patronos ecclesiae praefatae esse hos: videlicet, Petrum Chlewsky cum nepotibus suis, videlicet Petro et Benedicto Chlewsczy proprios; item nobiles Joannem Oszeczala et Stanislaum Rak eiusdem villae Chlewo dominos.

59. GOSCZANOWO.*)

Ista villa est archiepiscopalis, in qua est ecclesia parochialis tituli (S. Martini), habens dotem plebanalem, in qua curia et schola. Item laboriosi Jacobus Goscs et Marcus Marck, cmethones de Gosczanowo et vitrici ecclesiae praefatae iurati dixerunt, tres esse mansos agri plebanalis, sitos inter agros cmethonales; item prata plebanalia eisdem agris plebanalibus adiacentia, item unum hortum esse plebanalem, situm post hortum archiepiscopalem, item aream unam plebanalem esse pro taberna plebani spectantem, sitam in acie circa curiam archiepiscopalem; item dixerunt, has esse villas iure parochiali pertinentes ad ipsam ecclesiam, videlicet ipsam Gosczanowo, Ponyathowo 5), Strachnowo 6), Poprzesznyky 1), Gawlovycze 8),

Wojcinek.
 Osada dziś w okolicy nie znana.
 Wola Tłomakowa.
 Świnice Keliskie.
 Później powstałe osady: Nausławice, Zacisse, Moskornia, Gać, Kolonia Gacka, Rassawy, Ciepielów, Isorów.

miejscewe niesie, że syn fundatora obecnego kościoła, nieznanego imienia *Poniatowski*, dostał się do nieweli tureckiej i tam pojął w małżeństwo *Turcsynkę*, z którą oraz i siostrą jej powrócił po kilku latach w strony rodzinne. W aklepach kościelnych pokazują dotąd ciała tych dwóch niewiast, z których jedno w całości i bez zepsucia się utrzymało (Acta Visitat. Bubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1877 f. 89. 90).

^{*)} Gossesanów, wieś jeszcze przed rokiem 1136 do kościoła gnieśnieńskiego czyli do arcybiskupów jego należąca, jak świadczy bulla papieża Innocentego II z dnia 7 lipca tegoż roku zatwierdzająca wszelkie ówczesne rzeczonego kościoła posiadłości (Arch. Capit. Gnesn. No. 1. Kod. dyplom. wielkop. I, 10 aqq.), już zapewne w tym samym wieku z troskliwości i szczodrobliwości tychże arcybiskupów otrzymała kościół parafialny. Dzisiejszy kościół murowany dość pięknej struktury stanał nakładem Adama Poniatowskiego, chorajego kaliskiego w roku 1666, konsekrowany w roku 1680 przez Wojciecho Stawowskiego, suffragana gnieśnieńskiego. Dotąd znajduje się w tymże kościele przeniesiony 2 dawnego drewnianego pomnik Mikolaja Poniatowskiego, zapewne ojea fundatora, wystawiony w r. 1646. Arcybiskup Jan Weżyk dekretem z dnia 25 października roku 1628 wcielił beneficyum goszczanowskie do prałatury dziekanii *kaliskie*j, przeznaczywszy polowę dochodów dla prałata, a drugą dla wikaryusza wieczystego na miejscu. Na dniu 11 listopada roku 1677 nastąpiła kanoniczna erekcya kolegium trzech =asyonarzy przy kościele w Gossosanowie, na których utrzymanie służył procent od 11,000 złt. zabezpieczenych na dobrach Przespolewie i Porożach, z obowiązkiem odprawiania trzy razy w tydzień harsu de Beato i trzech mszy śś. tygodniowo. Na początku teraśniejszego wieku za staraniem preboszcza Jósefa Ilekiego († 1829) i jego nakładem cały kościół wewnątrz i zewnątrz został zrestaurewany oraz murem opasany, a prócz tego stanęła nowa plebania i wszystkie prawie gospodarcze budyaki. Obecny proboszcz przy pomocy parafian ponownie kościół zrestaurował i wewnątrz ozdobił a nadto wspanialemi wschodami z 18 stopni kamiennych przy głównym wnijściu opatrzył. Podanie

Poniatowo, gniazdo Poniatowskich, o których wyżej była mowa, h. Srzeniawa. Adam Poniatowski, fundator kościoła, był chorążym zieradzkim i miał za zobą Annę Lipską. Z tej familii pochodził zasłużony i znakomity prałat Dawid Poniatowski, kustosz gnizénieński, kanonik poznański i kruświcki, który umarł roku 1550 (Niesiecki, Korona III, 648).
6) Strachanów.
7) Poprężniki.
8) Gawłowies.

Porasowo¹), Rzyszawy²), Schulymowko³), Schulymowo⁴), Schokolowo⁵), Wronavy⁶), Lyppycze⁷), Zysamyączyno⁸), Kaschewo⁹) et Vulkowo, curia tantum; quarum villarum hae tres, videlicet Zysmyączyno, item Kassewo, item Gawlovycze, decimas manipulares tam praediales quam cmethonales eidem plebano solvunt.

60. LYSK0W0.*)

Ista villa est archiepiscopalis, in qua est ecclesia tituli S...., habens dotem plebanalem et curiam et hortum plebanalem et scholam. Item laboriosi Joannes Sthalyerz et Stanislaus Gyeszek, cmethones do Lyskowo, medio iuramento deposuerunt, unum esse mansum et quartam mansi plebanalis situm inter agros cmethonales; item dixerunt, sex esse villas ad praefatam ecclesiam parochialiter pertinentes, videlicet ipsam Lyskowo 10), item Dabsko 11), item Zaksczyno 12), quae tres villae et earum quaelibet de quolibet manso per unam metretam siliginis et aliam avenae, et praediales decimas eidem plebano solvunt; item Koslyathkowo 13) decimas manipulares tam praediales quam cmethonales eidem plebano solvit; item Zychowo 14) de quolibet manso per unum modium siliginis et alium avenae; item Strzalkowo 15)

Poradsew.
 Rzężawy.
 Sulmówko.
 Sulmów.
 Sokolów.
 Wroniawy.
 Lipicze.
 Ziemięcin.
 Kassew.
 Nadto należą do parafii: Borek, Chocim, Janówek, Strachanów, Wacławów, Góry Strachanowskie, Poniatówek, Poprężniki.

^{*)} Lieków, wieś pierwiastkowo szlachecka, w drugiej połowie wieku XIII będąca własnością Sykstusa i Wierzbięty, synów Wierzbięty, od roku zaś 1293 wskutek zamiany z arcybiskupem Jakóbem Swinką, który im za tę wież ustąpił Biskupice, własność arcybiskupów gnieżnieńskich (Arch. Cap. Gnesn. Liber privil. saec. XV, f. 4b. Kod. dypl. wielkop. II, 73. 74), aż do końca wieku XVII, w którym arcybiskup Stanisław Karnkowski za zezwoleniem kapituly darował tę wieś fundowanemu przez siebie kolegium OO. Jezuitów w Kalissu (Arch. Capit. Gnesn. et acta decretor.). Kiedy tam pierwszy stanął kościół, nie wiadomo. Istniał już przecież przynajmniej w początku wieku XV, albowiem Tomass, pleban tamtejszy i brat jego Marcin, dziedzie Trąbczyna, pozwani zostali w roku 1456 przez opata lędzkiego Macieja, przed sąd konsystorza gnieźnieńskiego o dziesięciny z Trąbczyna, które tenie dziedzie zamiast jemu oddawał bratu (Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f. 403. 404). Dzisiejszy kościół drewniany zawdzięcza byt swój staraniom Jersego Kraucsa, zastępcy plebana, który z jałmużn wiernych dźwignał go w roku 1770. Zrestaurował go całkowicie i wewnątrz przyczdobił w roku 1870 obecny jego rządzca, ks. Hieronim Romanowics. Oprócz kościola parafialnego istnieje w parafii kaplica publiczna czyli raczej kościół filialny we wsi Strzużkowie odbudowany z drzewa w miejscu starożytnej kaplicy w roku 1727 przez plebana *liskowskiego "Jana Brańskiego.* Kościół ten szczyci się starożytnym obrazem N. Maryi P. powszechnie za cudowny uważanym i dotąd w wielkiej czci u okolicznych wiemych będącym (Acta Visitat, Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1877 str. 91. 92).

¹⁰⁾ Lisków. 11) Dębsko. 12) Zakrsyn, gdzie od wieków istniała kaplica publiczna, którą arcybiskup Wawrsyniec Gembicki, dekretem z dnia 18 września roku 1618 wyniósł do godności kościoła parafialnego, lecz dla zbyt szczupłych dochodów plebańskich arcybiskup Władysław Łubieński wcielił tenże kościół jako filią do kościoła w Liskowie (Acta Visitat.). Kościół ten więcej z niedbalstwa swych rządzców jak z starości podupadły w roku 1843 rozebrany został (Rubryc. cit. str. 92). 12) Koślątków. 14) Żychów. 15) Strzałków. Prócz tych należą do parafii osady: Annopol, Budy, Dębniałki, Głupieniec, Jósefów, Korsonek, Krsyżówki Koślątkowskie, Małgów, Młyniska, Morgi Małgowskie, Nadsież, Swoboda, Tomassew, Wygoda, Zalesie.

de quolibet manso per... et praedialem decimam ipsi plebano solvit; item oppidum Koszmynek 1) maldrata eidem plebano in Lyskowo solvit de mansis.

61. KOSZMYNEK.*)

Istud oppidum est domini Osthrorok²), in quo est ecclesia parochialis murata et latericiis tegulis contecta tituli S..., habens dotem praepositurae et domunculas duorum vicariorum et scholam et areas mansionariorum, illic quondam existentium. Item honorabilis Jacobus de Korzączow, praepositus ecclesiae, et honesti Nicolaus Morawczyk et Martinus Maslyanka, vitrici ecclesiae praefatae in Koszmynek, oppidani de ibidem, medio iuramento dixerunt, duos mansos esse agri ipsius praepositurae, sitos inter agros oppidanorum; item unum esse hortum in dote praepositurae, unum penes villam Nakwaschyno³), in acie circa aream scultetiae, alteram in villa Chodupky⁴) penes rivulum, alias struga, quae fluit a villa Gacz⁵); item quatuor esse dixerunt villas ad ecclesiam praefatam parochialiter pertinentes, et quintum oppidum, scilicet ipsum Koszmynek, quod de quolibet manso per unam metretam siliginis, alteram avenae, et de qualibet quarta unum modium siliginis, alterum avenae (solvit); item dixerunt, in eadem Koszmynek duos esse mansos videlicet...., quibus per mediam marcam eidem praeposito de quolibet eorum solvitur; item et tertium mansum dictum..., de quo unus ferto solvitur; item Nakwaschyno, quae

¹⁾ Kożminek.

^{*)} Kośminek, osada, niegdyś miasto dość znaczne, od końca wieku XV własność możnej redziny Ostrorogów, która tam niezawodnie kościół parafialny fundowala, jeżeli się ta zasługa nie przynależy sławnemu Bartossowi s Więcborga Odolanowskiemu, staroście kujawskiemu, któremu w roku 1369 Kasimiers W. darował Kośminek z przyległemi włościami lub lego potomkom, od których dobra te roku 1496 nabyli Ostrorogowie (Tygodn. illustr. warsz. t. XI, 100. Baliński l. c. I, 160). W pierwszej polowie XVI wieku Jakób s Ostroroga, jenerał wielkopolski, porzuciwszy wiarę przodków i przeszedłazy do sekty braci czeskich, oddał im kościół *kośmińsk*i, odebrawszy go katolikom i założył przy nim szkołę dla tejie zekty, która przez lat kilkadziesiąt głośną była na całą Polskę. W tym kościele odbył się w sierpniu 1533 zbór czyli synod drugi dyssydentów, na którym się bracia czescy pojednali i połączyli z sekciarzami szwajcarskimi (Baliński l. c. I, 160). Za usilnem staraniem panów polskich katolicy odzyskali kościół swój dopiero w roku 1607. Stanął on z cegły palonej nakładem Ostrorogów w końcu wieku XV lub na samym początku wieku następnego. Po gruntownej restauracyi konsekrował go dnia 29 grudnia roku 1709 ks. Wiersbowski, suffragan posnański. W roku 1460 Katarsyna s Waldów (de Waldy), wdowa po Janie Krasce, cześniku i staroście kaliskim, fundowała przy tym kościele kurs de Bests, którą to fundacyą dla utraconych po części funduszów upadłą wskrzesił na nowo w r. 1648 arcybiskup Maciej Lubieński, lecz nie długo się i tą razą dla szczupłego uposażenia utrzymała. Jan Pandi, pleban miejscowy, fundował przy kościele kośmińskim altaryą, którą kardynał Radsiejowski dnia 16 stycznia roku 1696 kanonicznie erygował, lecz i ta w następnym wieku upadła. Oprócz kościoła parafialnego istniały w *kośmińskiej* parafii trzy inne kościoły, i wprawdzie: w mieście samem kościół pod tyt. ś. Wawrsyńca drewniany z ofiar mieszczan wystawiony z trzema oltarzami, w Nakwasinis keściół pod wezwaniem ś. Rocha drewniany z tyluż ołtarzami przez dziedziców tamtejszych wystawiony i kościół murowany, niegdyś parafialny, w *Złotnikach*, o którym będzie niżej. Z tych trzech kościołów utrzymał się dotąd tylko ostatni (Rubryc. cit. z r. 1875 f. 64. 65).

²⁾ Ostroróg. Podczas opisu powyższego był dziedzicem Kośminka zapewne Wacław, kasztelan talisti.
2) Nakwasin.
4) Chodybki.
5) Gań, dziń w parafii nie istnieje.

de quolibet manso per unum grossum eidem praeposito solvit; item Oschuchowo¹) de quolibet manso per duos modios siliginis et duos avenae; item Chodlupky de quolibet manso per unam metretam siliginis, alteram avenae; item ibidem de medio manso dicto..... quatuor grossi; item ex eadem villa praedialis decima solvitur; item Slothnyky²) de quolibet manso per duos modios siliginis et duos avenae et decimam praedialem eidem plebano solvit; item dixerunt, patronum ecclesiae esse oppidi dominum praefatum.

62. GACZ.*)

Ista villa est nobilium Rayskj³) et Gacztzy⁴), in qua ecclesia est parochialis tituli S....., habens dotem plebanalem et scholam. Item honorabilis Joannes de Radomskye⁵), plebanus, et laboriosi Martinus Jaschnosch et Martinus Vlok, cmethones de Gacz iurati deposuerunt, plebanatus eiusdem valorem vix se extendere ad sex marcas; item dixerunt, agri plebanalis esse medium mansum, situm inter agros cmethonales in omnibus villae campis; item esse dixerunt duos mansos in Gacz Moskurna⁶) dictos.... per nobilem Stanislaum Povasch⁷), dominum eiusdem villae Gacz Moskurna praefatae ecclesiae in Gacz et plebano eiusdem testamentaliter legatos, nobilis vero Albertus Byernaczky⁸), successor eiusdem testatoris, eos pro se usurpavit; item dixerunt, unum hortum esse plebanalem in dote plebanali et in eo piscinulam plebani; item dixerunt, duas tantum villas esse eiusdem ecclesiae parochianas, videlicet, utraque Gacz⁹), quarum utraque de quolibet manso per duos modios siliginis et duos avenae ac etiam omnes praediales decimas eidem plebano solvunt (sic); item dixerunt, patronos eiusdem ecclesiae praefatae villae Gacz dominos, inter quos primus est dominus Raysky.

¹⁾ Osuchów. 2) Złotniki. Prócz tych należą dziś do parafii osady: Żabki, Csajki, Tumianek, Emilianów, Zosin, Pośrednik, Murowaniec, Rogal, Jósefina, Bogdanów, Kolonia Nakwaska, Budy, Słowiki.

^{*)} Gać, wieś szlachecka, jak widać z powyższego opisu, gniazdo familii Gackich, o których heraldycy nasi nie wspominają, a która w początku wieku XVI już tylko przy części dziedzictwa swego się trzymała, miała kościół parafialny według śladów w aktach konsystorza gnieśnieńskiego już w wieku XV pod tyt. ś. Malgorzaty. W skutek okrutnego zabójstwa dokonanego na tamtejszym plebanie w pierwszej połowie wieku XVII, arcybiskup Maciej Łubisński pozbawił dziedziców Gaci, sprawców tegoż zabójstwa, prawa patronatu nad kościołem gackim, który z wszelkiemi dochodami wcielił na zawsze po kościoła parafialnego w Chlewie jako filią, którą jest dotychczas. Obecny kościół murowany stanął w miejsce dawnego zdezolowanego kościoła drewnianego, jak się zdaje w początku wieku XVIII (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1875 str. 557).

 ³) Rajsey z Rajska pod Kalissem h. Korab (Niesiecki, Korona, III, 852).
 ⁴) Gacey z Gaci.
 ⁵) Jan s Radomia, pleban.
 ⁶) Moskornia.
 ¹) Poważ albo Powosowski.
 ⁹) Bisrnacki.
 ⁹) Gać, dziś tylko jedna.

63. STAW.*)

Istud oppidum est domini Jarunth, palatini Lanciciensis, in quo est ecclesia parochialis tituli S..., lignea, et alia muro latericio in eodem loco illic aedificatur, cuius fundamenta iam sunt iacta et deducta. Circa quam ecclesiam dos est plebanalis cum curia et domunculis vicariorum et ministri ecclesiae. Item honorabilis Martinus de Staw, plebanus, et providi Joannes Pyeczygrossek et Martinus Sythwa, oppidani Stavenses, vitrici ecclesiae praefatae iurati dixerunt, valorem plebanatus praefati vix se extendere ad duodecim marcas; item mansum unum esse plebanalem, situm in omnibus oppidi campis, in extremo agrorum; item dixerunt, unum hortum plebanalem situm inter proconsulis hortum et inter hortum Naszygszczy, oppidani, qui hortus plebanalis latitudinis est quatuor duplatorum, alias sklady; item alium hortum dixerunt in dote plebanali; item istae sunt villae iure parochiali ad ipsam ecclesiam pertinentes, videlicet ipsum oppidum Staw, item Schulyschevycze 1), item Koeczyany 2), item Skarmyerz 3), item media villa Czyeschykowo 4), quarum singulae de quolibet manso unam metretam siliginis, alteram avenae eidem plebano solvunt; item Vawrzy 5), item Mroczky utraque 6), item Thymyenyecz 7), item Korzuchy 8), item Jarchy °), hae omnes villae de quolibet manso per duos modios siliginis et per duos avenae eidem plebano solvunt; item praefatarum omnium et singularum villarum decimae praediales eidem plebano proveniunt; item patronum ecclesiae dixerunt esse oppidi dominum praefatum.

^{*)} Staw, niegdyś miasto królewskie, w którem równocześnie zapewne z jego założeniem w wieku XIII stanał z szczodrobliwości książąt polskich pierwszy kościół parafialny hojnie przez nich uposażony. W roku 1331 Krzyżacy napadłszy zdradziecko Polskę, pomiędzy mnóstwem innych miast i osad zrabowali i spaliti Staw wraz z kościołem, jak podaje wyraźnie Długosz (Hist. Pol. lib. IX, 1012). Kościół niezawodnie przez króla Kasimiersa W. z drzewa odbudowany i na nowo uposażony, w roku 1341 przez arcybiskupa Janisława nową kanoniczną otrzymał erekcyą. W wieku XV miasto Sław przeszło z łaski królewskiej w posiadanie możnej i zasłużonej rodziny Brudsewskich z przydomkiem Jaruntów albo Jarandésc h. Pomian. Z tych Jan Jarand z Brudzewa, najprzód kasztelan spicimierski, następnie kaliski, a nareszcie przed rokiem 1512 wojewoda łęcsycki, dziedzie miejscowy (Niesiecki, Korona I, 201), obok starodawnego zębem czasu zniszczonego kościoła drewnianego zaczął około roku 1520 stawiać nowy murowany do dziś istuiejący kościół dość okazały, uwieczniwszy przez to pamięć imienia swego. Około reku 1630 dziedzie miejscowy, Hieronim Rosrażewski, kasztelan międsyrsecki, fundował przy tym kościele kurs de Beata. W oltarzu kaplicy pod wezwaniem ć. Anny później przybudowanej jest obraz tej Świętej, na który sprawił sukienkę srebrną ważącą 16 grzywien Kasimierz Rychlowski, kasztelan sieradski, około roku 1750. Na przedmieściu stał niegdyś kościół pod tyt. ś. Ducha wraz z szpitalem, lecz jeszcze na końcu XVII lub na początku XVIII wieku zniknął bez śladu, a dochody jego wcielone zostały w pierwszej połowie wieku XVIII do probostwa (Acta Visitat. Rubryc, dyec. kuj.-kal. z r. 1875 f. 68, 69).

Suliszewice.
 Kościany.
 Skalmierz.
 Cieszyków.
 Waury.
 Mroczki Male
 Mroczki Wielkie.
 Tymieniec.
 Gorsuchy.
 Jarki. Prócz tych należą do parafii osady; Chabierów, Marcyanów, Sędsimierowice i Lipka.

64. TLOKYNYA.*)

Ista villa est regiae maiestatis, domino Kobylynski 1) impignorata, in qua est ecclesia tituli S. Jacobi, quae nuper unita est per Sedem apostolicam cum praepositura Calissiensi, habens dotem plebanalem et curiam plebani cum schola. Item honorabilis Nicolaus Kyelczewskj²), commendarius, et laboriosi Jacobus Rayech et Nicolaus, villicus de Rosdzalow, vitrici ecclesiae iurati deposuerunt, quod mansi agri plebanalis tres sunt, siti penes praedium domini haereditarii; item tres sunt horti plebanales, unus, in quo est pomerium, secundus penes pomerium, tertius doti plebanali contiguus; item istae villae sunt praefatae ecclesiae parochianae, videlicet Thlokynya, quae ex quolibet manso per tres metretas siliginis, tres avenae et per duas metretas tritici et per quinque grossos sine duobus ternariis eidem plebano et praediales decimas et manipulares de descrtis agris cmethonalibus solvit; item Vynary 3) de quolibet manso per unum modium siliginis et alterum avenae eidem plebano solvit; item Sduny 1) de quolibet manso per... Item Szavady 3), villa plebanalis eiusdem plebani in Thlokynya, decimas manipulares cum censu per mediam sexagenam eidem plebano solvit; item Rozdzalow 6) decimam manipularem tam praedialem quam cmethonalem eidem plebano solvit; item Nadzyrzewo?) decimas manipulares praediales et cmethonales et missalia de quolibet manso per unum grossum eidem plebano solvit; item omnes et singulae villae decimas prae-

^{*)} Tłokinia, wieś królewska, miała już w drugiej połowie XIII wieku kościół parafialny, jak świadczy koniec powyższego opisu kościoła i dość znaczną była osadą, skoro w niej przebywał kziąże wielkopolski Przemysław II. Tam on to wystawił dnia 1 sierpnia roku 1284 ów pamiętny przywilej, w którym zatwierdził wszelkie wolności i swobody kościola gnieżnieńskiego przez poprzedników swoich mu nadane, oraz pozwolił arcybiskupowi *Jakóbowi Świncs* własne mieć pieniądze w mieście *Żninis* i w kasztelanii lędskiej (Arch. Capit. Gnesn. No. 41. Kod. dypl. wielkop. I, 502). W roku 1443 był plebanem tamtejszym Matatyass, kanonik posnański, któremu w tymie roku Jan Lutck s Brsesia, naówczas kanonik gnieśnieński i kantor łęcsycki, a później biskup krakowski, ustapił dziesięciny we wsi Kościankach (dziś leżącej w powiecie tureckim w parafii Godynice) w wartości 7 grzywien jako rekompenzacyą za pożyczoną od niego takąż sumę pieniędzy (Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f. 255b). Jak się z powyższego opisu pokazuje, beneficyum tłokińskie wcielił arcybiskup Łaski za zezwoleniem Stolicy apostolskiej do prepozytury kolegiaty kaliskiej. Gdy się tejże dochody z czasem zwiększyły, arcybiskup Stanisław Karnkowski za konsensem tejże Stolicy i króla Zygmunta III wcielił toż beneficyum do kolegium wikaryuszów wspomnionej kolegiaty na opędzenie kosztów wspólnego stołu, udzieliwszy im raz na zawsze prawo prezentowania. Obecny kościół drewniany odbudowany na końcu. wieku XVII przez rzeczone kolegium zrestaurował około roku 1750 Mniszech, marszałek dworu królewskiego, possessor czasowy dóbr tłokińskich (Acta Visit. Rubryc. cit. f. 70)

Zapewne Jan Kobyliński h. Łodsia w roku 1508 w miejsce Jana Zaręby, jenerała wielkopolskiego, w legacyi wysłanego do króla szwedzkiego Jana, surrogatem wyznaczony (Niesiecki, Korona III., 547).
 Mikołaj Kielczewski, wikaryusz wieczysty czyli komendarz.
 Winiary.
 Zawady, wieś należąca do probostwa tłokińskiego.
 Rożdżały.
 Nędzerzew. Prócz tych należą do parafii następujące osady: Bugaj, Frankowizna, Kobierno, Kolonia Newa, Tłokińska Kolonia Mala i Wielka, Wygoda, Zmyślonka, Okręglica.

diales eidem plebano solvunt, excepta praefata Sduny, quae praeter missalia nihil aliud plebano solvit 1).

65. **CAMYON.***)

Ista villa est domini Zaramba, palatini Calissiensis²), in qua est ecclesia parochialis tituli S. Nicolai, habens dotem plebanalem, aedificia plebanalia et scholam. Item honorabilis Nicolaus de Thurek, plebanus, et laboriosi Mathias Macsyek et Gromedarius Gromek de Camyon, vitrici ecclesiae praefatae iurati dixerunt, plebanatum eundem se extendere ad quatuor marcas; item duos esse mansos agri plebanalis, sitos in omnibus villae campis ubique circa viam, hortum plebanalem non alium, quam qui in dote est plebanali; item duas villas esse dixerunt parochianas, videlicet Camyon, item Dambe³), quae de quolibet manso per unam metretam siliginis et aliam avenae et praediales decimas eidem plebano solvunt; item patronum ecclesiae dixerunt esse unum, praefatum villae dominum.

66. THOCARY.*)

Ista villa est nobilium Thokarsczy, in qua est ecclesia parochialis tituli (S. Andreae), habens dotem plebanalem ab ecclesia remotiorem, intermediante no-

- 1) Reka z XVII wieku dopisano: Item haereditas Szremino seu villa deserta, eiusdem plebanatus propria, quae adiacet villae Thikadlowo et continet hace haereditas septem mansos, quemadmodum patet ex litteris piae memoriae ducis Poloniae secundi Przemyslai, quae sunt introductae ad acta consistorii Caliesiensis et ipsae litterae vetustae adhuc exstant; item eiusdem ecclesiae parochialis in Thlotinia pratum est circa torrentem Szwedrew situm a ponte in eodem torrente constructo usque ad molendinum castrense Caliesiense iacens.
- *) Kamień, wieś szlachecka, w wieku XV i XVI własność Zarembów, z kościołem niegdyś parafalnym, nie wiadomo przez kogo i kiedy założonym, lecz już w pierwszej połowie wieku XV wspominanym. W r. bowiem 1444 pleban tamtejszy, Jan z Kolna (de Colno), występuje jako świadek w konsystorzu gnieżnieńskim przy wydzierzawieniu probostwa kcyńskiego przez Piotra Pniewskiego, kanonika gnieżnieńskiego i plebana w Keyni Świętosławowi, dziedzicowi Dziadkowa (Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f. 295 b). Kościół ten w drugiej połowie wieku XVI zabrał łatolikom dziedzic miejscowy, innowierca, sprowadziwszy doń predykanta swej sekty. Ponieważ władza duchowna napróżno usilowała przywrócić tenże kościół katolikom, arcybiskup Stanisław Karnkowski na dniu 4 lutego roku 1600 wyniósł kaplicę od niepamiętnych czasów istniejącą we wsi Dembe, do parafii kamieńskiej należącą, do godności kościola parafialnego, nadal jej nową erekcyą i plebana przy niej osadził. Tym sposobem znikł kościół parafialny w Kamieniu, gdzie dziś tylko istnieje murowana kaplica pod tyt. ś. Mikoloja na miejscu dawnego kościoła drewnianego przez ogień zniszczonego w ubiegłym wieku przez dziedziców miejscowych wystawiona. Dzisiejszy kościół drewniany w Dembem stanął w roku 1607 w miejscu wspomnianej kaplicy horztem Stanisłuwa Mikolajewskiego, dziedzica tamtejszego. W wielkim oltarzu znajduje się obraz N. Maryi P. przez arcybiskupów Karnkowskiego i Podoskiego za cudowny ogłoszony (Acta Visit. Rubryc, dyec. kui.-kal. z r. 1875 f. 48 49).
- ²) Jan Zaremba, wojewoda kaliski, starosta wieluński, ostrzeszowski i pysdrski, mąż nauką i dziełami rycerskiemi znakomity (Niosiecki, Korona IV, 684). ³) Dembe.
- **) Tokaru, wieś szlachecka, gniazdo rodziny Tokarskich, która tam niezawodnie kościół parafialny założyła i udotowała. Wspominany jest w aktach konsystorskich już w drugiej połowie wieku XV

bilis Thokarsky curia, in qua dote plebanali sunt aedificia et schola. Item honorabilis Bartholomaeus de Rawa, plebanus et laboriosi Albertus villicus, Stanislaus Czych, cmethones de Thokary iurati deposuerunt, unum mansum esse agri plebanalis inter agros cmethonales situm, item hortum parvum doti plebanali contiguum; item dixerunt, septem esse villas iure parochiali ad ipsam ecclesiam pertinentes, videlicet Thokary, quae decimas manipulares praediales et cmethonales solvit; item Thokary minor 1) de quolibet manso per sex grossos; item Myeleyowo 2) decimas praediales tantum eidem plebano solvit; item Schyevyerusky 3), utraque villa praediales tantum decimas alternis tamen annis eidem plebano solvit; item Kavyeczyno 1) eodem modo solvit decimas praediales alternis annis; item Parchovo 5) nihil eidem plebano solvit; item dixerunt, patronos ecclesiae esse villae Thokary praefatos dominos.

67. GLUCHOWO.*)

Ista villa est domini Zaramba, palatini 6) Calissiensis, in qua est ecclesia parochialis tituli S. Mathiae, habens dotem plebanalem, in qua domus plebanalis et schola. Item honorabilis Jacobus Strzemeskji), plebanus et laboriosi Nicolaus Vidal et Martinus Klucsnyk, tabernatores de Gluchowo, provisores ecclesiae praefatae iurati deposuerunt, valorem ipsius plebanatus vix se extendere ad quinque marcas; item unum mansum, sed non completum, esse agri plebanalis, situm per portiones quasdam singillatim et seorsum circa praediales agros; item hortum dixerunt esse plebanalem in campo circa praedium domini haereditarii; item dixerunt,

(Arch. Consist. Gnesn. akta luźne). Starodawny kościół drewniany zgorzał od piorunu w roku 1843. Przez ośmnaście lat odprawiało się nabożeństwo w lichej tymczasowej kapliczce. Dopiero dziedziczka miejscowa, Kasimiera s Miltowskich, Sulimierska w roku 1858 rozpoczęta własnym nakladem budowę nowego pięknego murowanego kościoła, którego kamień węgielny na dniu 10 maja tegoż roku uroczyście poświęcił Andrzej Wągrowski, dziekan stawski i proboszcz w Tursku. Budowa kościoła trwała trzy lata. Na dniu 8 grudnia roku 1861 pobenedykował nową świątynię Antoni Ojrsanowski, prałat kaliski, proboszcz opatowiecki, a w roku następnym dnia 26 października konsekrował ją biskup kujawsko-kaliski, Walenty Marszewski. Ks. Franciszek Zieliński, pleban miejscowy zapisał testamentem 1000 rubli na nowe organy (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1877 f. 99).

- 1) Tokary, dziś tylko jedne i kolonia. 2) Milejów. 3) Siewieruszki Male i Siewieruszki Wielkie. 4) Kawęcia. 3) Parchowo, dziś w okolicy nie znane. Oprócz wyżej wymienionych należą jeszcze do parafii: Gosdów, Karolina, Maryanów, Mysskowice, Okręglica, Pacht, Piaski, Podawek, Stempka, Wielopole albo Wielkie, Wojciechów, Krzyżówka, Żdżary, Stępka.
- *) Głuchowo, wieś szlachecka, w wieku XV i XVI własność Zarembów, którym zapewne zawdzięcza fundacyą kościoła parafialnego, już w drugiej połowie wieku XV w aktach konsystorskich wspominanego (Arch. Consist. Gnesn.). Dla zbyt szczupłych dochodów kościół głuchowski często przez długi przeciąg czasu nie miał plebanów, opatrywany przez zakonników lub sąsiednich kapłanów. Dopiero od trzydziestu lat ma stałych rządzców, za których staraniem byt jego materyalny znacznie się poprawił. W wieku przeszłym byli dziedzicami Głuchowa Galcsyńscy, z których Tomass Galcsyński w roku 1753 wystawił dzisiejszy kościół drewniany (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1877 f. 88).
- ⁶) Jan Zaremba, wojewoda kaliski (Okolski, Orbis Pol. III, 325). ¹) Jakób Trzemeski, ploba u (Acta Consist. Guesn.).

unam tantum esse villam parochianam, videlicet ipsam Gluchowo'), ex qua eidem plebano tres marcae census a tribus cmethonibus de tribus mansis, marca videlicet ex manso quolibet eorundem trium mansorum ipsi plebano solvitur, quorum cmethonum nomina sunt haec, videlicet Stanislaus Gysza, Mathias Dolywa et Stephanus Sczepan; item est et quartus mansus, sed desertus, dictus Lyskowsky, de quo etiam marca census eidem plebano solvi debet, nunc per dominum haereditarium colitur nec plebano quidquam ex eo solvitur; item etiam hortus eiusdem praefati mansi per dominum haereditarium est usurpatus; item praedialis decima illic; item a tabernatoribus eiusdem villae manipularis decima provenit plebano; item dixerunt, quinquaginta mar as pecuniarum ecclesiasticas datas per antecessorem domini haereditarii in sustentationem plebani, ex quibus solvebantur annuatim tres marcae et sexdecim grossi, per dominum Zaramba ab aliquot annis esse receptas; item patronum ecclesiae praefatae dixerunt praedictum eiusdem villae dominum.

68. PRZESPOLEWO.*)

Ista villa est nobilium Przespolewsczy, in qua est ecclesia parochialis tituli S. Catharinae, habens dotem plebanalem, aedificia et scholam. Item honorabilis Albertus Przespolewsky, plebanus et laboriosi Martinus Chwalek et Mathias Thorna, cmethones de Przespolewo iurati dixerunt, duas tantum partes mansi agri plebanalis, sitas in omnibus villae campis, per quatuor videlicet duplatas alias sklady, inter agros cmethonales progredientes; item hortum parvum plebanalem in area dotis plebanalis, in quo piscina est; item quinque villas dixerunt esse parochianas, videlicet Przespolewo praefatam, item Poroszye²), ex quibus manipulares decimae tam praediales quam cmethonales eidem plebano proveniunt; item Skarzyno³) praedialem tantum decimam et de quolibet manso cmethonali ratione mensalium eidem plebano solvit; item Skarzynko praediales tantum ipsi plebano solvit; item Byedzyechowo⁴) nihil aliud, exceptis mensalibus, videlicet de quolibet manso per duos grossos ipsi plebano solvit; item dixerunt et aliam villam dictam Czachocz⁵), desertam, pertinere parochialiter ad praefatam ecclesiam, quae, si coleretur, deci-

¹⁾ Oprócz Gluchowa należą do parafii osady: Wilczków i Borek Gluchowski kolonia.

^{*)} Przespolew, gniazdo starożytnej rodziny Przespolewskich, wieś należąca dziś do dekanatu kaliskiego dyceczyi kujawsko-kaliskiej, w której roku 1333 jeden z Przezpolewskich kościół pierwszy parafialny z drzewa wystawił i takowy uposażył. Kościół ten lub następny w wieku XVII tak był spustoszony, że nie miał własnego plebana i nabożeństwo w nim się nie odprawiało, parafianie zaś oddani byli w opiekę duchowną plebanom w Malanowie. Dopiero za usilnem staraniem ks. Sebastyana Wieruszowskiego, świeżo prezentowanego plebana, dziedzic miejscowy, Władysław Zaremba, przy pomocy parafian wystawił nowy drewniany kościół i dochody plebańskie powiększył, wskutek czego odtąd kościół tenże stałych miewał rządzców. Od wieków miał kościół przezpolewski obraz N. Maryi P. powszechnie za cudowny uważany (Rubryc. cit. de a. 1875 f. 66).

 ²⁾ Poraże Stare i Poraże Nowe, dziś tylko jedno.
 3) Skarzyn i Skarzynek.
 4) Będziechów.
 b) Czechulec, dziś jeden tylko. Prócz tych należą jeszcze do parafii osady: Bielanki, Madalin, Marcyanów, Niedźwiady, Nowyświat, Rudonek, Stanisławów, Zimnawoda, Pyczek, Chuta i Swidle.

mas manipulares eidem plebano solvere deberet; item dixerunt patronos ecclesiae praefatae esse eosdem villae dominos, inter quos ius pinguius habet mater plebani cum liberis suis.

69. MALANOWO.*)

Ista villa est archiepiscopalis, in qua est ecclesia parochialis tituli (S. Stunislai), habens dotem plebanalem, aedificia et scholam. Item honorabilis Petrus Parczewsky 1), plebanus et nobilis Nicolaus Barthochowsky et laboriosus Thomas de Malyanowo medio iuramento dixerunt, valorem huius plebanatus se extendere ad viginti marcas; item dixerunt duos mansos esse agri plebanalis sitos inter agros cmethonales; item dixerunt, septem esse villas iure parochiali ad ipsam ecclesiam pertinentes, videlicet eandem Malyanowo, item Grunkowo 2), quae de quolibet manso per tres modios siliginis et tres avenae eidem plebano solvunt; item Mylaczewo maior 3) praediales decimas; et illic sunt mansi quatuordecim, quorum nomina sunt ex quorum singulis ferto pecuniarum eidem plebano solvitur, quorum tres tantum sunt possessionati; item Mylaczewo minor 1) dimidium cmethonum reverendissimo domino archiepiscopo et dimidium praefato plebano decimas manipulares solvunt, ex desertis vero agris decimas manipulares alternis annis capiunt, videlicet archiepiscopus uno, et plebanus altero anno; item Schyenycze⁵) decimas manipulares eidem plebano solvit, item Kothwaschycze 6) et Dzyadovycze 7) nihil aliud solvunt, nisi per grossum quilibet paterfamilias.

^{*)} Malanów, wieś już przed rokiem 1136 należąca do arcybiskupów gnieżnieńskich, jak dowodzi bulla papieża Innocentego II z tegoż roku zatwierdzająca ówczesne kościoła gnieźnieńskiego posiadłości (Archiv. Capit. Gnesn. No. 1. Kod. dypl. wielkopol. I, 10, sqq.), w której zapewne w tym samym wieku z fundacyi tychże arcybiskupów powatał kościół parafialny. W roku 1443 arcybiskup Wincentu Kot odłączył od kościoła tegoż wieś Piętno i przyłączył ją do nowo utworzonej parafii grzymiesewskiej, w której fundował kościół Marcin ze Szczytnik (Damalewicz, Series archiepiscopor. Gnesn. f. 241). W roku 1716 stanął w miejsce dawnego od starości upadającego kościoła niezawodnie kosztem arcybiskupa Stanisława Szembeka nowy kościół drewniany, w roku 1731 przez Franciszka Krasskowskiego. suffragana gnieżnieńskiego konsekrowany. Ten przez niedbałość rządzców swoich już po stu latach chylił się zupełnie ku upadkowi, dla tego przedostatni pleban, Gerwazy Smolkowski, od roku 1870 do 1872 nowy kościół drewniany na fundamentach z ciosowego kamienia budować począł, lecz zaledwo stanęły ściany jego, śmierć niespodziana zacnego fundatora przerwała rozpoczęte dzieło. Dokonał go następca jego, ks Ludwik Służewski, częścią z ofiar parafian, częścią z legatu 10,000 zł. ks. Melchiora Waligórskiego, kanonika katedralnego włocławskiego, a dawniejszego plebana malanowskiego, w roku 1873 i 1874. Oltarz wielki stanal nakładem familii Doruchowskich, dwa poboczne z funduszów brackich (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1877 f. 92. 93).

¹⁾ Piotr Parcsewski, pleban (Acta Consist. Gnesn.). 2) Grąbków. 3) Milacsew. 4) Milacsewck. 5) Zdżenice. 6) Kotwasice. 1) Dsiadowice. Oprócz tych należą jeszcze do parafii osady: Brody, Celestyna, Feliksów, Gosd, Józefina, Młyny, Ostrowy, Paźdsierowiec, Rachowa, Feliksów, Zygmuntówsk, Potażnia.

70. COSMOWO.*)

Ista villa est nobilium Koschmowsczy, in qua est ecclesia tituli (S. Laurentii), habens dotem plebanalem, aedificia et scholam. Item honorabilis Joannes de Rsow 1), plebanus, et laboriosi Gromadius Gromek et Gregorius Novak de Koschmowo cmethones, medio iuramento dixerunt, duos mansos esse agri plebanalis, sitos in tribus villae campis, inter cmethonales agros; item hortum plebanalem doti plebanali proximum, in quo est horreum et pratum plebani; item quinque sunt villae parochianae, videlicet Koschmowo praefata, decimas praediales et de quolibet manso agrorum praedialium per unam metretam siliginis et aliam avenae; item Plyevyen²) de quolibet manso uno anno tres modios siliginis et duos avenae et alio anno duos modios siliginis et tres avenae et praedialem decimam; item Gosthynye 3), quidam sunt cmethones, qui per unam metretam siliginis et alteram avenae, quorum cmethonum nomina haec sunt, videlicet Irzmo, Pyeksza, Lyssakowa, alter Pyekza, alii vero cmethones eiusdem villae per tres modios siliginis et per tres avenae de quolibet manso eidem plebano solvunt; item Czekowo 1) de duobus mansis tantum solvit plebano, quorum unum possidet Thomas maior, alterum Thomas minor, et ex quolibet eorum per tres metretas siliginis, per tres avenae et per unam metretam tritici et per sex grossos; item Schadek 5) in omnibus et per omnia eodem modo plebano solvit, ut villa Koschmowo; ex praefatis autem villis omnibus et singulis decimae praediales eidem plebano solvuntur; item patroni praefatae ecclesiae sunt domini villae Koschmowo, quorum primus nobilis Felix. secundus nobilis Jacobus, tertius Joannes Rossol, quartus Joannes Gorczycza,

71. SLOTHNYKY.**)

Ista villa est nobilium Slothnyczczy, in qua est ecclesia parochialis tituli (Nativitatis beatas Mariae virginis), habens sibi aliam ecclesiam parochia-

^{*)} Kosmowo, wieś szlachecka, gniazdo rodziny wielkopolskiej Kosmowskich, z której zapewne pochodził Michal Kościesza Kosmowski, biskup martyropolitański, opat trzemeszyński, fundator dzisiejszego wspaniałego kościoła, szkół i alumnatu w Trzemesznie, a która tam niezawodnie pierwszy kościół parafialny fundowała i uposażyła. Kościół ten istniał już w pierwszej połowie wieku XV, albowiem w roku 1433 Maciej Drya, kanonik gnieźnieński, pozywa przed sąd konsystorza gnieźnieńskiego tamtejszego wikaryusza Bartłomieja za to, że mu zabrał nieprawnie dziesięciny z Blisanowa, Jankowa, Żerników, Biskupie i Laskowa (Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f 117). W wieku XVII byli dziedzicami Kosmowa Sokolowscy, z których jeden nieznanego imienia w roku 1661 wystawił dzisiejszy kościół drewniany, dotąd nie konsekrowany (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1675 f. 64).

¹) Jan s Regowa, pleban (Acta Consist. Gnesn.). ²) Plewnia. ³) Gostynie. ¹) Ceków. ³) Szadek. Prócz tych należą jeszcze do parafii osady: Kuźnica, Prażuchy, Staro-Cekowska Kolonia, Świdno i Tulka.

^{**)} Złotniki, wieś szlachecka, gniazdo familii Złotnickich h. Nowina (Niesiecki l. c. IV, 748), z kościołem parafialnym przez tęż familią niewątpliwie fundowanym, o którym już w pierwszej połowie

lem in Golyeschowo 1), per reverendissimum archiepiscopum unitam et in se omnino translatam; habet etiam dotem plebanalem, in qua etiam curia et schola. Item honorabilis Stanislaus Schobyekursky²), plebanus, et laboriosi Joannes Porzucz et Martinus Godzyądek, vitrici ecclesiae praefatae medio iuramento dixerunt, proventum plebanalem vix se extendere ad quindecim marcas; item tres sunt mansi agri plebanalis, unus in maiori Slothnyky³), alius in minori Slothnyky⁴), tertius in villa Gylyeschowo, ubi quondam erat parochialis, qui tres mansi siti sunt inter cmethonales agros in omnibus praedictarum villarum campis; item septem sunt villae ipsius ecclesiae parochianae, videlicet Slothnyky praefata, item Slothnyky minor, item Gaszewo 5), item Golyeschowo item Jankowo 6), quae omnes et singulae villae de quolibet manso per unam metretam siliginis et alteram avenae et ex praediis omnibus decimas manipulares eidem plebano solvunt; item Zelaskowo') decimas manipulares tam praediales quam cmethonales eidem plebano solvit; item Ostrowko 8) de quolibet manso unam tantum metretam siliginis cum praediali decima eidem plebano solvit; item patroni ecclesiae praefatae sunt villae maioris Slothnyky domini, ac forsan, ut testes credunt, villae Goleschowo domini, qui in litteris translationis ecclesiae reverendissimi domini continentur.

72. STAWYSCHYN.*)

Ista civitas est regia, muro cincta, in qua est ecclesia ampla, murata et tegulis contecta, habens titulum (S. Bartholomaei apostoli), habens etiam plebanum

wieku XV akta konsystorza gnieźnieńskiego wspominają (Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f. 244 b). Do tego kościoła wcielił arcybiskup Łaski jako filią starodawny kościół parafialny w Golissewie. Częścią z legatu dziedzica miejscowego, Piotra Radolińskiego, wynoszącego 24,000 złt. częścią z ofiary 50,000 złt. pozostałej po nim wdowy, Tekli s hr. Lanckorońskich Radolińskiej, stanął w Goliszewie w miejsce starożytnego drewnianego w roku 1840 nowy piękny kościół murowany w stylu włoskim, który w tymze roku biskup kujawsko-kaliski, Marszewski, konsekrował. Ponieważ kościół w Złotnikach zupełnie podupadł, rzeczony biskup wskrzesiwszy napowrót parafialny kościół goliszewski, wcielił do niego na zawsze parafią słotnicką (Rubryc. kuj.-kal. z r. 1875 f. 59).

- 1) Goliszewo. 2) Stanisław Sobiekurski, pleban. 3) Złotniki Wielkie. 4) Złotniki Male. 5) Gażew.
 6) Janków. 1) Żelaskowo. 8) Ostrówek.
- *) Stawiszyn, pierwiastkowo wieś królewska, w której już przed rokiem 1333 istniał kościół parafialny, albowiem w tym roku występuje na przywileju Wawrzyńca Zaremby, sprzedającego wójtostwo w Jankowie, Jakób, pleban tamtejszy (Kod. dyplom. wielkop. II, 451). Był tam już w wieku XII zamek, który z całą osadą zniszczył w roku 1306 Witenes, książe litewski. Zaledwo się z gruzów taż osada podźwignęła, aliści Krzyżacy w roku 1331 zrabowali ją i spalili (Baliński l. c. I, 161). W r. 1360 król Kasimiers Wielki odbudował osadę i zamek, nadto w miejsce zgorzałego kościoła nowy murowany wystawił, a w dziesięć lat później w roku 1370 zamienił wieś Stawiszyn na miasto (Długosz, Hist. Pol. lib. IX f. 1163). Kościół ten konsekrowany był pod wezwaniem ś. Bartłomieja i ś. Jadwigi i obchodzi dotąd rocznicę konsekracyi w niedzielę czwartą po Wielkiejnocy. W roku 1706 dnia 12 marca piorun uderzywszy w kościół, zniszczył piękną wyniosłą wieżę i chór większy. Przez lat przeszło 34 zostawała w opuszczeniu Kasimierzowska świątynia, dopiero w roku 1740 pleban miejscowy, Dominik Wolski, zrestaurowawszy chór mniejszy, nabożeństwo parafialne w nim odprawiać począł. Nareszcie w roku 1779 z ofiar parafian i z pieniędzy zebranych za sprzedane srebra kościelne chór większy został przybudo-

et dotem plebanalem cum curia; item plures altaristas et duos vicarios cum domunculis singulorum. Item providi Jacobus Mathyyek, proconsul et Albertus Bakala, consul Sthavyeschynensis, medio iuramento dixerunt interrogati, quod valor plebanatus se extendere potest annuatim ad triginta marcas; item tres sunt mansi agri plebanalis similiter siti, ex quibus praedium bonum constat in villa Kanczyno 1); item tres mansos habet plebanus cmethonales, per cmethones possessos, quorum quilibet mansus valoris est triginta marcarum, quorum mansorum cognomina sunt haec item tres cum medio alii mansi sunt plebanales et possessi in villa item tres horti sunt plebanales in praedio praefato plebanali in villa Kanczyno; item est et piscina plebanalis deserta ante portam civitatis inter hortos civitatis et inter cmethonum plebanalium sita; item villae parochianae ecclesiae praefatae sunt tres, videlicet Dluga vyesch, item Vyerowo3), item Kanczyno et quarta est civitas Sthavyschynensis, ex quibus villis praefatis de quolibet manso cmethonali unam metretam siliginis et alteram avenae idem plebanus percipit; item hortulanorum civitatis numerus est circa octuaginta, qui singuli ex singulis hortis per medium grossum ipsi plebano solvunt; item cives Sthavyeschynenses mensalia bis in anno per octo obolos et inquilini tantundem eidem plebano solvunt 1); item octo sunt altaristae 5) in praefata ecclesia, qui sunt iuris patronatus civitatis praefatae, hoc est proconsulis et consulum, excepto uno altari de iure patronatus domini Zakechynekj, quorum omnium et singulorum altarium sunt litterae erectionis in eadem ecclesia parochiali, cuius ecclesiae patronus est rex.

wany i cały kościół należycie zrestaurowany, lecz dziś znów w smutnym budowlanym znajduje się stanie. Niegdyś było przy kościele stawissyńskim ośmiu altarzystów i dwóch wikaryuszów, lecz już w końcu wieku XVI fundacye te upadły z powodu utraty funduszów, a w roku 1610 już tylko jeden utrzymywał się przy nim wikaryusz. Oprócz tego było tam 3 mansyonarzy fundowanych przez miejscowego plebana, Andrseja Luborskiego, których liczba potem wzmogła się do 9; ale i ta fundacya przez arcybiskupa Wacłowa Lesscsyńskiego kanonicznie erygowana nie długo się utrzymała. W końcu wieku XVI mieszczanie fundowali szpital wraz z kościołem i. Ducha, który już od dawnego czasu nie istnieje. Liczne fundacye, o których będzie niżej, w wieku XV i XVI powstałe wakazują na zamożność mieszczan owego czasu; dziś Stawissym lichą pozostał osadą (Rubryc, dyec, kuj.-kal. z r. 1875 f. 69. 70).

1) Kiączym, wieś i folw. 2) Długawici. 3) Wygrów. Prócz tego należą dziś do parafii: Kazimierki, Magdalenów, Wirginki, Pólko i kolonia Długawieś. 4) Od początku wieku XV odprawiała się w kościele stawiesyńskim meza ś. maturą zwana, fundowana przez króla Władysława Jagiellę, jak to dowodzi złożona do akt konsystorskich deklaracya proboszcza tamtejszego, Marcina, w roku 1445: "Martinus, rector parochialis ecclesias in Stawissyno obligavit se implere et legere per se vel per alium missas maturas in dieta ecclesia in Stavissyno more consueto, ratione cuius missas maturas recognovit, quod recipit decimam mensuram brasei de molendino equino ibidem in Stawissyn sito, donato per serenissimum et Illrem principem Dnum Vladislaum Dei gratia divas memorias regem Polonias pro sustentations plebani pro dicta missa matura, et similiter recognovit se habere censum perpetuum in macello uno quatuor lapides de sepo similiter pro dicta missa matura (Excerpta ex actis Consist. Gnesn. ab a. 1404 f. 304 b). 5) W roku 1445 powstały razem prawie 4 altarye. Pierwszą fundował Piotr, syn Piotra Piecs ze Stawissyna, altarzysta tamże i przy kościele Panny Maryi w Kalissu, razem z Mikolajem Miaską ze Stawissyna, altarzystą przy tymie kościele w Kalissu, pod tyt. ŚŚ. Trójcy. N. Maryi P. i WW. ŚŚ., zapisawszy rozmaite czynsze na domach w Stawissynie. Drugą i trzecią pod tyt. N. Maryi P. i i. Krsyża fundował Piotr Dremlik, mieszczanin tamże, a czwartą pod tyt. N. Maryi P. i ii. Szymona i Ludy apostolów fundował mieszczanin Maciej Patrs. Ordynacye i kanoniczne erekcye tych fundacyi przez arcybiakupa Wincentego Kota w roku 1445 wydane zapisane są w aktach konsystorskich (Excerpta *t.* 307-320).

73. SBYERSKO.*)

Ista villa est nobilium Sbyerscsy¹), in qua est ecclesia parochialis tituli (SS. Undecim millia Virginum), habens dotem plebanalem, in qua domus plebanalis cum horto et horreo et schola. Item honorabilis Albertus, plebanus, et laboriosi Albertus Sthoch, cmetho et Albertus, tabernator, vitrici ecclesiae eiusdem in Sbyersko iurati dixerunt, duos mansos esse plebanales, sitos inter agros cmethonum in omnibus villae campis; item duae sunt tantum villae parochianae eiusdem ecclesiae, videlicet Sbyersko praefata, item villa Lyubyen²), ex quarum singulis de quolibet manso per unam metretam siliginis et per alteram avenae et decimae praediales eidem plebano solvuntur; item patroni praefatae ecclesiae sunt praefati eiusdem villae domini.

74. LYPPE.**)

Ista villa est nobilis Lypsky, in qua est ecclesia tituli (S. Stanislai), habens dotem plebanalem, in qua domus plebani et schola. Item honorabilis Thomas

- *) Zbiersk, wieś szlachecka, gniazdo wielkopolskiej rodziny Zbierskich, która, jak opis powyższy dowodzi, utrzymała się w tymże gnieździe jeszcze w wieku XVI i tamże niewątpliwie pierwszy parafialny kościół fundowała. Akta konsystorza gnieźnieńskiego wspominają o nim już w pierwszej połowie wieku XV. W roku bowiem 1442 Jarosław Kąkolewski, kanonik gnieźnieński, zapozywa przed sąd konsystorski Tomasza, plebana tamże, o przywłaszczenie sobie należących do jego kanonii dziesięcin w Zbiersku, których się tenże pleban na rzecz powoda zrzeka (Excerpta ex actis Consist. f. 239 b 245). W r. 1730 kościół tamtejszy drewniany w opłakanym znajdował się stanie, mając tylko jeden ołtarz prostej roboty ciesielskiej z obrazem Matki Boskiej Csęstochowskiej. Ówczesny pleban, Błażej Świętkiewicz, zrestaurował jakokolwiek zakrystyą i presbyteryum, i w niem nabożeństwo odprawiał, podczas gdy główna nawa w najnędzniejszem pozostawała stanie. Na cmentarzu poniewierały się trzy dzwony, a czwarty zawieszony był pod dachem kościelnym. Ponieważ do parafii jedna tylko należała wieś Zbierzk z 84 na-ówczas duszami, a dziedzie miejscowy o kościół niedbał, o restauracyi jego mowy być nie mogło. Dopiero Stanisław Kożuchowski, odebrawszy wieś w posladanie, zrestaurował gruntownie presbyteryum i nawę główną z drzewa przybudował w roku 1759. W roku 1782 przystawiono do tejże nawy kruchtę drewnianą (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1875 f. 71. 72).
- 1) Zbierscy. 2) Lubień. Później przybyły osady: Czerwieniec, Defekt, Zielona Karczma, Miedze i Leśnictwo.
- **) Lipe, wieś szlachecka, gniazdo familii Lipskich h. Grabie (Niesiecki, Korona III, 114), z których pochodzili Jędrzej, biskup krakowski, Świętosław, podkomorzy belzki, Jan Aleksander, kardynał, biskup krakowski, Jędrzej, miecznik posnański i wielu innych znakomitych ludzi, tejże familii zawdzięcza niewątpliwie fundacyą kościoła parafialnego, o którym akta konsystorskie wzmiankę czynią na początku wieku XV. W roku bowiem 1416 Stanisław pleban występuje jako świadek przy pewnej czynności konsystorskiej (Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f. 34b). Obecny kościół drewniany stanął w roku 1753 nakładem Eleonory z Maluchowskich, z pierwszego małżeństwa Lipskiej z drugiego Lubomirskiej. Kościół ten w roku 1812 affiliowany został na zawsze do kościoła parafialnego w Brudsewie pod Kaliszem.

de Sthavischin, plebanus, laboriosi Joannes, tabernator, et Albertus Przeczyoska, cmetho de Lyppe, vitrici ecclesiae praefatae iurati dixerunt, agri plebanalis esse praedium unum, seorsum situm, continens in se duos mansos agri, situm est post horreum plebani, cui est contiguum; item unus hortus est plebanalis in dote plebanali, in quo horreum est plebanale; item duae villae parochianae, videlicet Lyppe et Jarnathowo¹), ex quibus de quolibet manso una metreta siliginis et altera metreta avenae ac praediales decimae omnes eidem plebano proveniunt; item in praefata villa Lyppe duo sunt cmethones, videlicet Koth et Konopka, qui ratione mansorum suorum, in quibus resident, ex eisdem non missalia, sed decimas manipulares eidem plebano solvunt; item valor plebanatus praefati proventus annui est circa quinque marcas; item patronus ecclesiae praefatae est eiusdem villae Lyppe dominus.

75. **PYATHEK.***)

Ista villa est nobilium Nicolai, Gaspari et Andreas Pyatkowsczy 2), iuvenum, fratrum, in qua est ecclesia tituli S. Martini, habens dotem plebanalem, in qua aedificia plebanalia et schola. Item honorabilis Nicolaus de Carmyno³), plebanus, et laboriosi Albertus Sthonek et Paulus Sthonek, cmethones de maiori Pyathek 1) praefata, vitrici ecclesiae praefatae, medio iuramento dixerunt, esse praedium plebani ex duobus mansis agri constans, situm im omnibus villae campis, inter agros cmethonales; item hortus plebanalis in dote plebanali est cum horreo plebani; item tres sunt villae ad dictam ecclesiam parochialiter pertinentes, videlicet Pygthek praefata, quae de quolibet manso per unam metretam siliginis et alteram avenae et per mediam marcam pecuniarum eidem plebano solvit; item minor Pyqtek 3), in qua nobilis Nicolaus Plutha decimam manipularem plebano solvit; item et ex alio praedio deserto, quod olim eiusdem fratris Plutha fuerat, decima manipularis eidem plebano provenit; item Godzyathkowo 6), villa incolarum nobilium, praediales decimas eidem plebano solvit; item in praefata minori Pyathek cmethones de quolibet manso unam metretam siliginis et alteram avenae eidem plebano solvunt; item de praefatis villis omnes et singulae praediales decimae eidem plebano proveniunt; item patroni praefatae ecclesiae sunt primi praedicti domini eiusdem villae Pyqthek, secundi vero nobiles Godzyathkowsczy?).

¹⁾ Jarantów i Jarantowska kolonia.

^{*)} Piątek Wielki, wieś szlachecka, gniazdo rodziny Piątkowskich h. Korab, miała kościół parafialny już w wieku XV, jak dowodzą akta konsystorza gnieźnieńskiego (Arch. Consist. Gnesn. akta luźne) przez tęż rodzinę zapewne założony i uposażony. W roku 1740 Jan Lipski, kardynał i biskup krakowski, odbudował z drzewa kościół piątkowski, który w końcu tegoż wieku gruntownie został zrestaurowany. W roku 1750 liczyła parafia 190 komunikujących, dziś liczy ich przeszło 670 (Rubryc. cit. 1.66).

²) Piqtkowscy. ³) Mikolaj z Karmina, pleban (Acta Consist. Gnesn). ⁴) Piqtek Wielki. ⁵) Piqtek Maly. ⁶) Godziqtków. ⁷) Godziqtkowscy h. Korab (Niesiecki l. c. II, 241).

76. BLYZANOWO.*)

Ista villa est regia, impignorata domino Kobylyensky, illic manenti, in qua est ecclesia parochialis tituli S. Nicolai, habens dotem plebanalem amplam, in qua curia plebanalis et aedificia ac domus vicarii et schola. Item laboriosi Jacobus Golqbek, Joannes Czarny, cmethones de Blyzanowo, et vitrici ecclesiae praefatae medio iuramento dixerunt, agri plebanalis esse praedium speciale situm post dotem plebanalem, videlicet inter eandem dotem plebanalem et inter rivulum, alias struga, quod praedium plebanale protenditur ea latitudine, qua area sive dos plebanalis, et situm est idem praedium inter confines villae Jankowo') et inter agros cmethonales Blyzanowo; item stagnum est parvum plebanale circa praedium praefatum penes confines agrorum Junowo2); item hortus est plebanalis unus tantum, situs ex opposito praedii sui, et est arenosus; item duae sunt areae absque aedificiis et absque hortis ad plebanatum pertinentes, sitae post domum scholae, immediate etiam e regione praedii sui; item sex sunt villae ipsius ecclesiae parochianae, videlicet ipsa Blyzanowo, ex qua de quolibet manso una metreta siliginis, altera avenae, exceptis duobus tantum mansis, praedio plebanali contiguis, quorum possessores sunt, unius videlicet mansi praefatus Jacobus Golabek, testis, et alterius mansi Kolosch et Marek, ex quorum quolibet per tres metretas siliginis, per tres avenae et per duas metretas tritici et per septem grossos eidem plebano solvunt; item Jankowo, item Byskupycze³), item Szyernyky⁴), item Bleskowa⁵), de quolibet manso cmethonali hae praefatae villae per unam metretam siliginis et alteram avenae eidem plebano solvunt; item praefatae omnes et singulae villae decimas praediales plebano

^{*)} Blisanów, wież królewska, w wieku XVI będąca w zastawie u Kobylińskich, z starożytnym kościołem parafialnym przed rokiem 1380 fundowanym, gdyż w tym roku przez Prsemysława, książęcia wrocławskiego i kaliskiego na nowo został uposażonym (Rubryc, dyec, kuj.-kal, z r. 1875 f. 49). W roku 1532 w miejsce dawnego kościoła drewnianego wystawiony został przez nieznanego dobroczyńce nowy również drewniany, dotąd istniejący, który w roku 1568 przez innowierców zabrany, dość długo w ich ręku pozostawał. W tym właśnie czasie Jan Ciświcki, wojski kaliski, dziedzie wsi Żerniki i Wyganki, wystawił w Żernikach kościół drewniany, do którego przeniesiono nabożeństwo parafialne, a który arcybiskup Jakób Uchański erygował kanonicznie jako parafialny, przyłączywszy doń wsie: \dot{Z} erniki, Wyganki i Kurse, a na utrzymanie plebana przekazawszy dwie altarye, jednę w kolegiacie N. Maryi P., a drugą w kolegiacie i. Mikoloja w Kalissu, których Ciświcki był patronem (Liber privileg. Capit. Gnesn. II, ab a. 1459 f. 1137-1139). Parafia ta istniala az do drugiej polowy wieku zeszłego, w którym upadła w skutek zmniejszenia się dochodów plebanii i zupełnego zniszczenia kościoła, dla którego miejscowi dziedzice nic czynić nie chcieli. Nareszcie w roku 1773 kościół ten rozebrany został, a parafia wcielona na zawsze do parafii blisanowskiej, która, jak się zdaje, przy końcu wieku XVI odzyskała kościół swój z rąk innowierców. Od niepamiętnych czasów kościół ten słynie na okolicę obrazem N. Maryi P. powszechnie za cudowny uważanym. Dotąd posiada dwa kielichy ofiarowane niegdyś przez arcybiskupa Karnkowskiego (Acta Visitat. Rubryc. cit. f. 49. 50). W roku 1453 Piotr, pleban blizanowski, artium baccalaureus wybrany został przez kapitulę gnieśnieńską notaryuszem przy kanonicznej eleksyi arcybiskupa Jana Sprowskiego (Acta decr. Capit. Gnean. II, 56b). Niegdyś istniała kaplica pod wezwaniem i. Joachima we wsi Łaszkowie, wystawiona przez Maksymiliana Molskiego, kasztelana rogosińskiego, w której się publiczne odbywałe nabożeństwo.

¹⁾ Janków chocki. 2) Ma być Janków. 3) Biekupice. 4) Żerniki. 3) Blisanówek.

solvunt; item *Grodzysko* 1) decimas manipulares tam praediales quam cmethonales; item patronus praefatae ecclesiae est eiusdem villae dominus.

77. BRUDZEWO.*)

Ista villa est domini Russoczky, castellani Byechoviensis 2), in qua ecclesia est parochialis tituli S. Jacobi, habens dotem plebanalem, aedificia et scholam. Item honorabilis Joannes Dobyesky 3), plebanus, et laboriosi Petrus Pyothrek de Brudzewo et Gregorius Strakal de Bolyamowo, vitrici ecclesiae praefatae iurati, dizerunt, unum mansum cum quarta agri plebanalis esse situm inter agros cmethonales; item duo sunt horti plebanales, unus in dote plebanali circa spinas, alter ex alia parte spinarum, thrawnyk appellatus; item et piscina est plebanalis deserta in eadem dote plebanali; item et stagnum plebanale est desertum in rivo alias struga. in vyerzchovysko stagni domini haereditarii situm; item quatuor villae sunt eiusdem ecclesiae parochianae, videlicet ipsa Brudzewo, quae decimas manipulares tam praediales quam cmethonales eidem plebano solvit; solvunt praeterea cmethones eiusdem villae missalia plebano ex quolibet manso duas metretas siliginis et duas avenae; item Bolyamowo 1) de quolibet manso per unam metretam siliginis et unam avenae; praedium illic non est; item Brudzewko 5) decimas manipulares praediales et cmethonales eidem plebano solvit; item Pokuthowo 6) de quolibet manso per unam metretam siliginis et alteram avenae eidem plebano solvit; item molendina quatuor, videlicet Rokuthowsky 1), item Brudzewczany 8), item Brudzuosky 0), eorum singula per corum medium farinae tritici pro quolibet festo Paschae eidem plebano solvit; quartum molendinum Raczki 10), quod ex agro, quem colit molendinator, decimam manipularem dat et modium farinae tritici pro festo Paschae ipsi plebano solvit; item hortulani praefatarum villarum per unum grossum eidem plebano solvunt; patronus ecclesiae est villae Brudzewo dominus.

¹⁾ Grodsiescsko. Prócz tych należą do parafii osady: Łasskow, Ossesywilk, Kursa, Skrejnia, Wyganki, Wesólki, Cegielnia Jankowska.

^{*)} Brudsew Kaliski, wieś szlachecka, gniazdo familii Brudsewskich h. Pomian, z których Daroslaw (Derslaws), cześnik Prsemysława (Prsencsysława), książęcia wrocławskiego i kaliskiego w r. 1381 fundował tamże kościół parafialny (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1875 f. 52). W roku 1672 Jaskon albe Jaśko, proboszcz kaliski, wystawił w miejsce dawnego od starości ku upadkowi chylącego się kościoła drewnianego nowy również drewniany, który gdy w drugiej połowie wieku przeszłego podupadł, nakładem Wawrsyńca Antoniego Czarneckiego, stolnika inowłodskiego, dziedzica miejscowego, w r. 1778 z drzewa odbudowany został. W roku 1812 arcybiskup Racsyński affiliował do Brudsewa dawny kościół parafialny w Lipem (Rubryc. cit. f. 53).

²) Mikolaj Rusocki, kazztelan biechowski, krewny arcybiskupa Jana Łaskiego, który w roku 1530 Zygmuntowi Augustowi obranemu na tron polski od stanów rzeczypospolitej królestwo ofiarował (Niesiecki, Korona III, 916). ²) Jan Dobieski. ⁴) Bolimów. ⁵) Brudsewski. ⁶) Pokutów, osada dziś nie znana. ⁷) Rokutowski. ⁶) Brudsewcskay. ⁸) Brudsewski. ¹⁰) Rudski. Po wcieleniu do Brudsewa kościoła w Lipem należą do parafii następujące osady: Brudsew, Brudsewek, Korab, Bolimów, Dębniałki, Granicski, Smolarnia, Cegielnia, Rossochy, Lipe, Jarantów, Kolonia Jarantowska, Filutów, Pukory, Podciświca, Kopcsyk, Pomlyn Lipski.

78. RYCHNOWO.*)

Ista villa est nobilis J. Rychnowsky, in qua est ecclesia parochialis, tituli Omnium Sanctorum, habens dotem plebanalem et aedificia et scholam. Item laboriosi Albertus Bathuka et Thomas Vythovycz, cmethones de Rychnowo, vitrici ecclesiae praefatae iurati dixerunt, duos esse mansos plebanales, quorum unus situs est inter agros cmethonum, alter vero mansus in extremitate agrorum cmethonalium in omnibus villae campis; item unus hortus plebanalis non parvus in dote plebanali tantae latitudinis, quantae sunt duo mansi; item tres villae sunt eiusdem villae parochianae, videlicet ipsa Rychnowo, item Vyganczycze¹), ex quibus de quolibet manso per unam metretam siliginis et aliam avenae cmethones solvunt, excepto uno manso deserto scultetiali in praefata Rychnowo, ex quo manipularis decima plebano debetur; item tertia villa Kurza²) manipulares decimas tam praediales quam cmethonales eidem plebano solvit; item patronus ecclesiae praefatae est villae eiusdem dominus.

79. JASTRZĄBNYKY.**)

Ista villa est nobilis Jastrząbsky, in qua ecclesia est parochialis tituli (S. Michaëlis archangeli), habens dotem plebanalem, in toto desertam, penes ecclesiam et ipsa ecclesia est vacans. Item laboriosi Andreas Krol, vitricus ecclesiae, et Bartholomaeus Krupa, cmethones de Jastrząbnyky, medio iuramento dixerunt, duos

1

^{*)} Rychnowo, wieś szlachecka, gniazdo rodziny Rychnowskich, jak świadczy opis powyższy, z jej zapewne szczodrobliwości miała kościół parafialny przed rokiem 1433, w którym Maciej Dryja, kanonik gnieśnieński, pozwał plebana tamtejszego Leonarda przed sąd konsystorski o przywłaszczenie sobie należących do jego kanonii dziesięcin w Rychnowie (Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f. 116 b). Starożytny kościół drewniany już w roku 1728 upadkiem grożący, w roku 1755 wicher gwałtowny rozrzucił. Ówczesny pleban, Grzegors Mrosowski, wystawił z pozostałych szczątków własnym nakładem skromną kapliczkę o dwóch ołtarzach, w której się przez 30 blisko lat odprawiało nabożeństwo parafialne, Nareszcie w roku 1782 Jakób i Teodora s Kurczewskich Skowrońscy, nabywszy kilka lat przedtem dobra rychnowskie, wystawili w miejsce owej kaplicy nowy kościół drewniany, który w tymie roku przez ks. Jósefa Gembarta, kanonika gnieżnieńskiego i officyała kaliskiego, późniejszego suffragana gnieźnieńskiego został pobenedykowany (Rubryc. cit. 1. 68).

¹⁾ Wyganki. 2) Kursa.

^{**)} Jastrsębniki, wieś szlachecka, gniazdo familii Jastrsębskich h. Zaremba (Niesiecki l. c. II, 420), według zapisu w aktach wizyt miała kościół parafialny w roku 1330 założony i uposażony, lecz nie wiadome, przez kogo. Do parafii tylko ta jedna wieś należała. Starożytny kościół drewniany zrestaurowany został gruntownie po roku 1729 nakładem Antoniego Radońskiego, starosty stawiszyńskiego i małżonki jego Anny s Modlibowskich. Kiedy na początku wieku teraźniejszego kościół ten tak dalece podupadł, iż rozebranym być musiał, a dziedzie miejscowy nie poczuwał się do jego odbudowania, wieś Jastrsębniki na zawsze wcieloną została do parafii w Pamięcinie (Rubryc. cit. f. 65. 66).

mansos esse plebanales, ubilibet circa praedium domini haereditarii consistentes, sed in aliquibus partibus iam arbustis consitos; item duo prata, unum magnum, alterum minus; maius pratum hoc anno una sexagena pecuniarum cuidam nobili de Godzyathkowo¹), item alterum parvum pratum media marca cuidam Szaparth venditum per factorem domini Jastrząbsky et pecuniae pro utroque prato per dominum haereditarium receptae sunt; item unam villam tantum esse ecclesiae eiusdem parochianam, videlicet ipsam Jastrząbnyky, ex qua de quolibet manso per unam metretam siliginis et alteram avenae eidem plebano provenit; item Bartholomaeus Krupa testis praefatus colit medium mansum scultetialem, de quo unum fertonem solvit plebano; item decimam manipularem post praedium domini haereditarii capit plebanus, quam dominus haereditarius pro se usurpavit; item patronus ecclesiae est unus, videlicet praefatus Jastrząbsky.

80. KOCANYNO.*)

Ista villa est archiepiscopalis, in qua ecclesia est parochialis tituli S. Mariae Magdalenae, habens dotem plebanalem, vacuam et nudam, ut infra apparet. Item laboriosi Laurentius Wawrzek et Michael, cmethones de Kokanyno, iurati dixerunt, tres esse mansos agri plebanalis in eadem villa, sitos inter agros cmethonales, quorum duo similiter progrediuntur in omnibus villae campis, tertius vero mansus separatim in omnibus villae campis progreditur; item hortus plebanalis est circa cimiterium magnus et latus; item area est plebanalis, sed deserta, in qua nulla est superficies, quae incipit a cimiterio et progreditur usque ad aream cmethonis Michaelis; item prata sunt plebanalia, agris praefatis plebanalibus adiacentia; item duae tantum villae sunt parochianae, videlicet Cocanyno praefata, item Pawlowko²), ex quibus de quolibet manso per unam metretam siliginis et alteram avenae cmethones sol-

¹⁾ Godsiątków, wieś należąca do parafii Brudsew kaliski.

^{*)} Kokanin, wieś pierwiastkowo książęca, za którą wraz z wsią Rebielice, Bolesław, książe wielkopolski w roku 1268 pomieniał się z rycerzem Piotrem na wieś jego dziedziczną Chotynin. Następnie przetzła wieś Kokania sposobem kupna lub darowizny na własność arcybiskupów gnieśnieńskich, lecz nie wiadomo kiedy. W roku 1346 Dobiesław, sędzia ziemski gnieżnieński i kaliski, przysądza ją arcybiskupowi Jarosławowi Skotnickiemu, naprzeciw pretensyom jakiegoś Petrassa (Piotra), syna Pribkona z Zegocina (Arch. Capit. Gnesn. N. 33 et Liber privil. saec. XV f. 93. Kod. dypl. wielkopol. I, 384. II, 579). Kto i kiedy tam fundował kościół parafialny, nie wiadomo. Istniał już przecież w r. 1390, jak dowodzą spółczesne dokumenta (Rubryc. cit. f. 62). W roku 1449 Jan, pleban tamtejszy, otrzymał prezente na probostwo w Drossewie od wdowy Anny i syna jej Mikołaja Drossewskich, dziedziców połowy tejże wsi, a Jakób s Tomic prezentowany był na toż probostwo przez Filipa, dziedzica drugiej połowy wsi rzeczonej. Jan, pleban, lękając się sporów i nieprzyjemności z przeciwnikiem, zrzekł się debrewelnie prawa na jego korzyść (Excerpta ex actis Consist, Gnesn. f. 344). W końcu wieku XVI wieś Kołania z daru arcybiskupa Karnkowskiego przeszła na własność fundowanego przezeń w Kalissu kolegium OO. Jezuitów, w roku zaś 1774 przeszła na własność Stanisława Kwiatkowskiego, chorażego królewskiej chorągwi pancernej. Dzisiejszy kościół drewniany stanął w roku 1753 kosztem rzeczonego kolegium (Rubryc. cit. f. 62).

²⁾ Pawłówek. Prócz Kokanina i Pawłówka należy do parafii Csajków folw.

vunt; item ex eisdem villis decimae praediales plebano proveniunt; item collator praefatae ecclesiae est archiepiscopus.

81. RUSSOWO.*)

Ista villa est regia, cuius possessores sunt pignoraticii, domina ducissa Plessoviensis 1) et nobilis Laskowsky 2), in qua ecclesia est vacans, tituli sancti Matthaei, habens dotem plebanalem vacuam, ut infra apparet. Item laboriosi Joannes Janyka et Joannes Kubak, cmethones de Russowo, vitrici ecclesiae praefatae iurati dixerunt, valorem plebanatus vix se posse extendere ad duas marcas; item dixerunt duos mansos esse plebanales, sitos inter agros cmethonales in omnibus villae campis; item area plebanalis est, in qua est superficies; item dixerunt duos hortos esse plebanales, alterum in acie villae in ea parte, in qua est ecclesia, alterum in alia acie eiusdem partis villae, mediocris ambo quantitatis; item dixerunt, unam tantum villam esse eiusdem ecclesiae parochianam, videlicet ipsam Russowo, ex qua de quolibet manso per duas metretas frumenti, unam siliginis et alteram avenae et quilibet paterfamilias mensalia per unum grossum plebano solvit; item patronos eiusdem villae dixerunt esse praefatos villae eiusdem dominos; item decima praedialis eiusdem villae plebano provenit, sed praedium non colitur.

82. PAMYACZYNO.*)

Ista villa est domini Gardzyna, palatini Posnaniensis³), in qua est ecclesia tituli S. Joannis Baptistas, habens dotem plebanalem, in qua aedificia et schola.

^{*)} Russów, wieś królewska, w wieku XVI będąca w zastawie księżnej Anny raciborskiej i Laskowskich, miała niewątpliwie z łaski królów polskich kościół parafialny już w wieku XV, jak świadczą akta konsystorskie (Arch. Consist. Gnesn.). Dla sbyt szczupłych dochodów kościół ten już w końcu wieku XVII affiliowany został do kościoła parafialnego w Tykadłowie, którego plebani co trzecią niedzielę nabożeństwo parafialne tam odprawiali. W roku 1754 Francissek Ksawery Przanowski, kanonik katedralny chelmski i sieradski, pleban tykadłowski, srestaurował z fundamentów i wewnątrz przyzwoicie przyczdobił starożytny kościół drewniany, który przecież w końcu ubiegłego wieku tak był podupadły, że rozebranym być musiał i już więcej nie został odbudowanym (Rubryc. cit. 71).

¹) Anna s Tęcsyńskich, wdowa po Mikolaju, książęciu raciborskim (cfr. Plessew). ²) Laskowski. **) Pamięcin, wieś szlachecka, w wieku XVI własność Kościeleckich z kościelem parafialnym niewiadomo kiedy i przez kogo fundowanym, o którym akta konsystorza gnieśnieńskiego wspominają już w drugiej połowie wieku XV (Arch. Consist. stare wykazy). Dzisiejszy kościół drewniany wystawili na miejscu dawnego spustoszałego dziedzice miejscowi, Andrsej Radoliński i Jan Radoński w roku 1728. Od strony północnej przybudowano doń później kaplicę N. Maryi P. Bolesnej. Od końca wieku zeskłego wcielony został do Pamięcina starożytny kościół parafialny w Jastrzębnikach, który już nie istnieje, jako filia (Rubryc. cit. f. 65).

³) Wojewodą posnańskim był naówczas Stanisław Kościelecki, starosta malborgski, csłuchowski i świecki, nie wiadomo skąd Gardsyną przezwany (Niesiecki l. c. II, 640).

Item honorabilis Joannes, plebanus et laboriosi Kaspar Borutha et Joannes Payak, cmethones de Pamyaczyno, vitrici ecclesiae praefatae, medio iuramento dixerunt, proventus plebanales vix se extendere ad decem marcas; item duo sunt mansi agri plebanalis, siti inter agros cmethonum, in quorum extremitate prata plebanalia eisdem sunt adiacentia; item duo sunt horti plebanales, unus in dote plebanali, in quo est horreum, item alterum hortum plebanalem in campo esse ex agro plebanali factum, dixerunt; item villae eiusdem ecclesiae parochianae hae sunt, videlicet eadem Pamyaczyno 1), item Szegoczyno 2), quae solvunt plebano de quolibet manso per unam metretam siliginis et alteram avenae et per sex grossos; item Pyothrowo, item Prskowo maior 1), istae duae villae de quolibet manso solvunt plebano per unam metretam siliginis et alteram avenae tantum; item Zagorzyno⁵) eodem modo de quolibet manso per unam metretam siliginis, avenae ac decimam manipularem praedialem tantum eidem plebano solvit; item Poklakowo 6), item Bogudzycze'), istae duae villae incolarum nobilium decimas manipulares tam praediales quam cmethonales eidem plebano solvunt; item Varschewo 8) decimas praediales, piscatores vero per medium grossum eidem plebano solvunt; item Pruskowo minor nihil aliud praeter medium grossum a quolibet piscatore plebano solvit; item Juthrowo 9) similiter et eodem modo ut Pruskowo solvit; item Schadek 10), praedialem decimam tantum, cmethones vero de quolibet manso solvunt missalia per duas metretas frumenti, siliginis scilicet et avenae, ut villae superiores, sed eadem villa in toto est deserta; item patronus ecclesiae praefatae est idem villae dominus.

83. TYKADLOWO.*)

Ista villa est domini Kobylyensky 11), castellani Rospyeriensis, in qua est ecclesia parochialis tituli S. Catharinae, habens dotem plebanalem cum domo plebanali et schola. Item honorabilis Mathias de Rawa, commendarius, et laboriosi Petrus Czech et Andreas Gruchala, cmethones de Tykadlowo, vitrici ecclesiae

¹⁾ Pamięcin. 2) Żegocinek albo Rsegocinek. 3) Piotrów. 4) Prussków, dziś tylko jeden.
5) Zagórsyn. 6) Poklęków. 7) Bogucies. 8) Warssówka. 9) Dojutrów. 10) Ssadek.

^{*)} Tykadlów, pierwiastkowo wieś książęca, w końcu wieku XIII własność Prsemysława II, książęcia wielkopolskiego (Kod. dyplom. wielkop. II, 67), z kościołem parafialnym zapewne przez książąt polakich w tym samym jeszcze lub następnym wieku szczodrobliwie fundowanym, o którym jako dawno istniejącym napotykamy wzmiankę w drugiej połowie wieku XV (Arch. Consist Gnesn.). Kiedy wieś ta stała się własnością prywatną, nie wiadomo. Jak powyższy opis wskazuje, należała ona w wieku XVI de familii Kobylińskich. Starożytny kościół drewniany, jak opiewa wizyta z roku 1754, z niedbalstwa ówczesnego rządzcy swego, Macieja Piersewskiego, zapadł się zupełnie. Przez lat 5 byli parafianie bez kościoła i nabożeństwa. Dopiero w roku 1759 ks. Francissek Ksawery Prsanowski, kanonik chelmski i sieradski, pleban miejscowy, własnym nakładem wystawił dzisiejszy kościół drewniany, który dotąd nie został konsekrowany (Bubryc. cit. f. 70. 71). Od dawnych czasów affiliowany został do Tykadłowa kościół niegdyś parafialny w Russowie, którego dziś już nie ma śladu (tamże f. 71).

¹¹⁾ Hieronim s Kobylina Konarski h. Abdank był kasztelanem rospirskim w tym czasie (Niesiecki l. c. II, 571).

praefatae, medio iuramento, dixerunt, duos esse mansos agri plebanalis, sitos inter agros cmethonales in omnibus villae campis; item pratum plebanale est quantitatis in longitudinem unius stadii, latitudinis vero septem duplatarum, alias sklady; item est hortus plebanalis unus, in quo est horreum in dote plebanali; item villae parochianae sunt tantum duae, praefata Tykadlowo, item et Czyechnowko¹), de quibus eidem plebano ex quolibet manso una metreta siliginis et altera avenae provenit; item in praefata Tykadlowo ultra hoc quilibet cmethonum per unum grossum et decima praedialis ex eadem villa ipsi plebano solvitur; item patronus ecclesiae praedictae est praefatus eiusdem villae dominus.

84. SBOROWO.*)

Ista villa est regia impignorata domino (Cobilinskj) 2) in qua est ecclesia tituli S. Michaëlis, habens dotem plebanalem amplam, in qua aedificia plebanalia, hortus plebanalis, in quo horreum plebanale. Item honorabilis Jacobus Szolewsky, plebanus, et laboriosi Mathias Rzeska et Joannes Gulun, scultetus de eadem Sborowo, vitrici ecclesiae praefatae medio iuramento dixerunt, valorem plebanatus eiusdem vix se extendere ad duodecim marcas; item duo mansi sunt agri plebanalis, siti inter agros cmethonales; item duo sunt pratula plebanalia, inter agros plebanales sita; item tres sunt villae iure parochiali ad ipsam ecclesiam pertinentes videlicet ipsa Sborowo; item et Moravyno³), ex quibus villis de quolibet manso per unam metretam siliginis et alteram avenae (solvitur); item in eadem Moravyno quatuor sunt mansi cmethonales, quorum possessores sunt Mathias Bank, Martinus villicus, Gregorius Swora, Mathias Voszek et Albertus Byenkovycz, qui singuli ex istis mansis solvunt decimas manipulares et non missalia; item eadem Moravyno decima praedialis dimidia pro reverendissimo archiepiscopo, dimidia vero eadem praedialis pro praefato plebano; item Sborowo decimam praedialem totam eidem plebano solvit; item tertia villa parochiana est Byernathky 1), cuius incolae sunt nobiles et solvunt decimas praediales ipsi plebano; item patronus praefatae ecclesiae est eiusdem villae dominus.

¹⁾ Ciechniów. Do parafii należą jeszcze osady: Góry, Ruszew Nowy, Pieklo.

^{*)} Zborowo, wieś niegdyś królewska, zawdzięczająca zapewne kościół parafialny monarchom polskim, o którym już w pierwszej połowie wieku XV zachodzą wzmianki w aktach konsystorskich (Arch. Consist. Gnesn.). Kościół ten dla zbyt uszczuplonych dochodów affiliowany został w przeszłym wieku do kościoła parafialnego w Dembem, dotąd licznie zwiedzany przez wiernych z powodu obrazu Przemienienia Pańskiego, powszechnie za cudowny uważanego. Dzisiejsza świątynia drewniana stanęła w miejsce takiejż zębem czasu zniszczonej w roku 1726 nakładem Józefa Molskiego, kasztelana rogosińskiego, natenczas possessora zborowskiego. Konsekrował ją dnia 30 lipca roku 1730 Francissek Kraszkowski, suffragan gnieśnieński, opat wilowski (Rubryc. cit. f. 49).

 ²) Zapewne ten sam Hieronim s Kobylina Konarski, o którym było wyżej.
 ³) Morawin.
 ⁵) Biernatki. Prócz tych dwóch wsi i Zborowa należało do parafii Podsborowie.

85. DZYRBYNO.*)

Ista villa est nobilium J. Myczyelsky et Dzyerbynsczy, in qua est ecclesia tituli (Omnium Sanctorum) habens dotem plebanalem, in qua aedificia, domunculae vicarii et ministri ecclesiae. Item honorabilis Nicolaus Dzyerbynsky 1) canonicus Lanciciensis et plebanus, et laboriosi Joannes Kordusch et Simon Siman, cmethones de Dzyrbyno, vitrici ecclesiae praefatae, medio iuramento dixerunt, nullum esse plebanalem agrum, tantum duos hortos esse plebanales, unum doti plebanali contiguum, alterum in campo post dotem plebanalem remotiorem et in eodem horto est piscina plebanalis; item quinque sunt villae ad ecclesiam parochialiter pertinentes, videlicet ipsa Dzyrbyno, quae decimas praediales eidem plebano ex omnibus nobilium agris solvit, et de quolibet manso medio tres metretas frumenti, videlicet quinque modios siliginis, quinque modios avenae et duos modios tritici cum duobus grossis cum medio eidem plebano solvit; item Gadowo²) de quolibet manso per unum modium avenae et per unum grossum eidem plebano solvit; item Boguslavycze³) decimas manipulares tam praediales quam cmethonales eidem plebano solvit; item Schmazewo 1) decimas manipulares tam praediales quam cmethonales eidem plebano solvit; item Byala 5) decimas manipulares tam praediales quam cmethonales eidem plebano solvit; item patroni ecclesiae sunt eiusdem villae domini.

86. CALYNOWA.*)

Ista villa est domini Zaramba 6), in qua homines mali et obstinati non confitentes neque communicantes et multi excommunicati; in qua villa ecclesia est

- *) Dsiersbin, wieś szlachecka, gniazdo rodziny Dsiersbińskich, która się, jak widać z powyższego opisu, przy części dziedzictwa w wieku XVI utrzymała i niezawodnie kościół tam parafialny wystawiła i uposażyła. Kościół ten istniał już na początku wieku XV, albowiem w roku 1442 sąd konsystorza gnieśnieńskiego przyzuaje plebanowi tamtejszemu, Andrsejowi, dziesięciny w Siącsycach i Białej i odsądza od nich plebana w Grochowach, który sobie też dziesięciny przez 17 lat nieprawnie przywłaszczał. Przy tej sposobności wymienieni są trzej poprzednicy rzeczonego plebana Andrseja (Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f. 370. 371 secundo loco). Starożytny kościół drewniany z winy plebana swego na początku zeszłego wieku zupełnie był opustoszony, tak dalece, że się w nim nabożeństwo odprawiać nie mogło-a parafia dsiersbińska powierzoną być musiała w komendę sąsiedniemu plebanowi w Grochowach. Wizyta z roku 1783 zastała tam wprawdzie kościół nowy, lecz "de misero jam jam lapsuro muro." Kościół ten następnie gruntownie zrestaurowany dotąd istnieje. Parafia licząca na końcu zeszłego wieku zaledwo 1000 dusz, dziś liczy ich 2500 (Rubryc. cit. f. 57. 58).
- 1) Mikolaj Dsiersbiński, pleban (Acta Consist. Gnesn.). 2) Gadów. 3) Bogusławice. 4) Smarzów. Przybyły później osady: Biała Panieńska, Holendry: Bielskie, Holendry, Bibijana, Zamęt,
 Danowice, Smoszewskie, Gadewskie, Paluszek, Jadówsk, Kolonie: Dsierzbin i Annówka. 3) Biała, wieś
 należąca niegdyś do klasztoru kaliskiego pp. Bernardynek.
- *) Kalinowa, wieś szlachecka, starożytna siedziba znakomitej rodziny Zarembów, którzy się już w wieku XIII przydomkiem jej odznaczali (Niesiecki l. c. IV, 682), i tam niewątpliwie przynajmniej
 - •) Był naówczas dziedzicem Kalinowy Jan Zaremba, generał wielkopolski (Niesiecki l. c. IV, 684).

pulchra murata et tegulis latericiis contecta, tituli (S. Mariae Magdalenae), habens praepositum et quatuor mansionarios et duos vicarios et dotem praepositurae amplam; item eadem ecclesia habet litteras erectionis eiusdem praepositurae et mansionariorum, in qua omnes et singuli proventus, bona mobilia et immobilia ipsius praepositurae et mansionariorum sunt expressa; quae quidem erectio est inserta in actis reverendissimi domini archiepiscopi et ipsa originalis in eadem ecclesia servatur, ideo proventus eius in hoc libro non sunt scripti!).

87. BORKOWO.*)

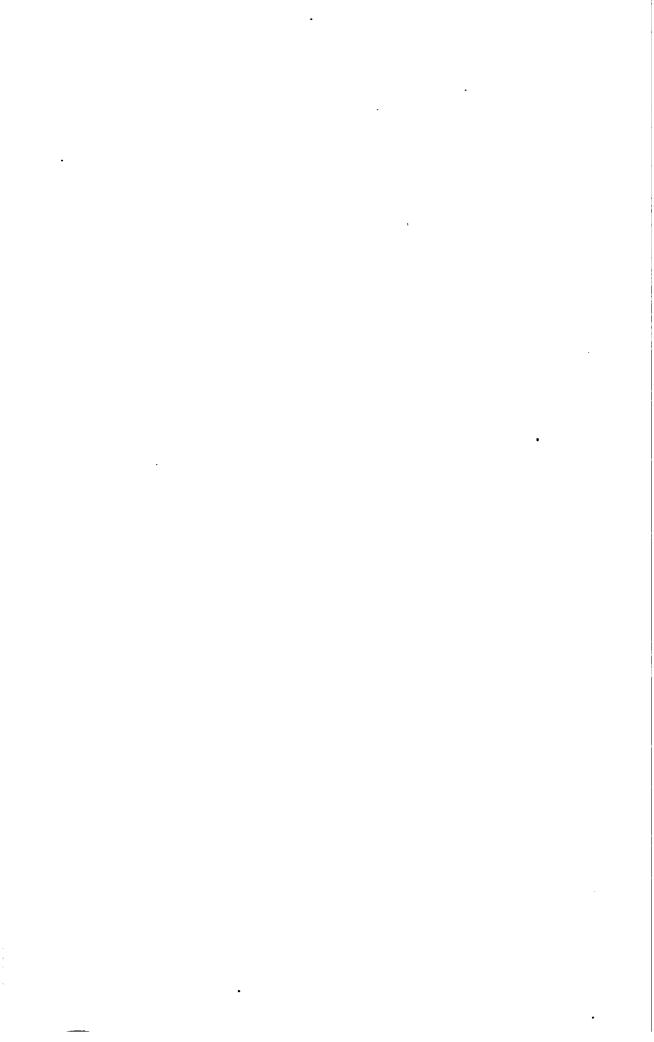
Ista villa est regia, cuius possessor est dominus Szytkowsky, in qua est ecclesia tituli (S. Andreae apostoli), habens dotem plebanalem ac aedificia et scholam;

w tymże wieku kościół parafialny założyli i uposażyli. W roku 1480 Jan s Kalinowy Zaremba, kasztelan kaliski, wystawił w miejsce dawnego kościoła dzisiejszy murowany, jak świadczy napis na kamieniu grobowym w posadzce przed wielkim ołtarzem umieszczony z następującym napisem: "Hic jacet Mfcus Dnus Joannes Zaremba de Kalinowa palatinus Caliss. qui hanc Ecclam suis sumptibus construzit, praepositum et sex mansionarios fundavit, obiit a. 1481." Pobożny fundator nabył wieś Kawęczynek od Jana Korytkowskiego i takową na utrzymanie proboszcza przeznaczył, dla mansyonarzy osobne obmyśliwszy fundusze. Ta fundacya nastąpiła w roku 1468, w którym fundator był kasztelanem sieradskim i starostą wieluńskim, erygowana kanonicznie w roku 1471 przez arcybiskupa Jana Gruszczyńskiego, która atoli~już w początkach wieku XVII upadła. Wskrzesił ją na nowo dnia 14 kwietnia roku 1649 arcybiskup Maciej Łubieński, ustanowiwszy dwóch mansyonarzów, którzy zarazem mieli być wikaryuszami miejscowymi. Proboszcz obowiązany był dawać im stół i płacić kwartalnie za kurs de Beata po 10, a za wyręczenie go w obowiązkach parafialnych po 15 złotych. Na końcu wieku zeszlego i z tej fundacyi już nie było śladu, a proboszcz posługiwał się w parafii liczącej załedwo 400 dusz zakonnikami (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1875 f. 60. 61).

- 1) Do parafii należały następujące osady: Bugaj, Gaé Wartska, Garbów, Golków, Kawęcsynsk, i Tuwalczew. Marcin Zaremba, kasztelan sieradzki, starosta wieluński, ostrzeszowski i boleślawski, dziedzic na Kalinowie, Garbowie, Tuliszkowie i t. d. z synami zwymi Wawrzyńcem i Janem, wystawił klasztor i szpital dla kanoników regularnych grobu Chrystusowego w Sieradzu na przedmieściu pod tyt. é. Ducha, zapisawszy im wieś Garbów. W krótce potem jednakże syn jego wspomniony, Jan, wojewoda kaliski, odebrał tęż wieś napowrót, a potomkowie jego, chcąc naprawić krzywdę przez niego wyrządzoną, poczęli płacić rzeczonemu klasztorowi po 150 zlt. rocznie (Niesiecki IV, 683).
- *) Borkowo, wieś królewska niegdyś, w wieku XVII i następnych w połowie do familii Tarłów, w polowie zaś do kolegium OO. Jezuitów w Kaliszu należąca (Kod. dypl. wielkop. II, 9), miała z dobroczynności niezawodnie monarchów polskich kościół parafialny przynajmniej już na początku wieku XV, albowiem Marcin, pleban tamtejszy, występuje przed konsystorzem gnieźnieńskim jako prokurator Wincentego, archidyakona umiejowskiego, kanonika gnieźnieńskiego w sprawie o dziesięciny z Sobiesiernia dnia 30 listopada r. 1412. W roku 1443 Waolaw, pleban tamtejszy rozprawia się przed sądem tegoż konsystorza o dziesięciny w Skarszewie z Mikolojem, plebanem z Opatówka, które na mocy dawnej obserwancyi przyznane mu zostały. Pomimo wyraśnego wyroku konsystorskiego wspomniony pleban opatowiecki znów w roku 1449 przywłaszczył sobie też dziesięciny, od których ponownie pod karami odsądzony został (Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f. 8. 248. 3433). Dzisiejszy kościół parafialny drewniany stanął około roku 1710 nakładem Bartłomieja Tarło, biskupa posnańskiego, dziedzica połowy wsi Borkowa. Kościół ten za staraniem obecnego rządzcy swego gruntownie został zrestaurowany i wewnątrz przyozdobiony. Od dawnych czasów cieszy się obrazem konającego i. Francisska Kozwerego, powszechnie za cudowny mianego (Rubryc. cit. f. 52).

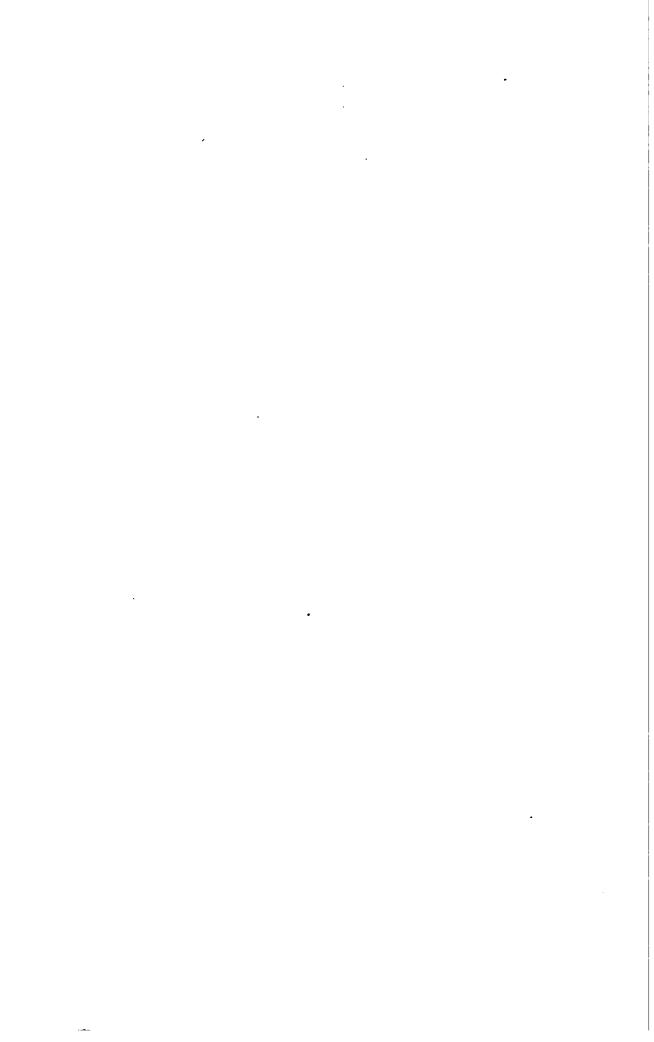
item laboriosi Martinus Marczynek et Laurentius Slyecz, cmethones de Borkowo, vitrici ecclesiae praefatae, medio iuramento dixerunt, duos mansos esse agri plebanalis, sitos inter agros cmethonales in omnibus villae campis; item quatuor esse hortos plebanales, in quibus aliquando fiunt prata et aliquando non, quorum duo horti siti sunt in extremitate villae eundo de Borkowo versus Calysch 1), et duo alii horti in extremo villae eundo de Borkowo versus Sthavischyn 2); item prata sunt plebanalia praeter hoc agris plebanalibus adiacentia, ex quorum agrorum opposito eadem prata sita sunt; item sex sunt villae ad praefatam ecclesiam pertinentes, videlicet ipsa Borkowo, item Czarthky 3), item Ilmye 4), item Skarschewo maior 5), item Skarschewo minor 6), item Chrosthowo 1), de quibus omnibus et singulis villis de quolibet manso una metreta siliginis et altera avenae, item praediales decimae omnes, item Skarschewko minor nihil aliud solvit plebano, exceptis sex grossis de quolibet manso; item patronus ecclesiae est eiusdem villae Borkowo dominus.

Kaliss. ²) Stawissyn. ³) Csartki. ⁴) Jelmie albo Ilmie. ⁵) Skarssowo. ⁶) Skarssówek.
 ⁷) Chrésty. Później przybyty osady: Sskurlaty i Trzebóchówek.

ARCHIDIACONATUS VIELUNENSIS.

ARCHIDYAKONAT WIELUŃSKI.

Archidyakonat Wieluński.

🛮 rzed rokiem 1420, w którym arcybiskup *Mikołaj Trąba* przeniósł starodawną kolegiatę z wsi Ruda do kwitnącego naówczas, obronnym zamkiem i murami zabezpieczonego miasta Wielunia, cała okolica od niepamiętnych czasów osobną tworząca pod nazwą ziemi *rudzkiej* prowincyą obszernego królestwa polskiego, a obejmująca przeszło czterdzieści kościołów parafialnych, stanowiła prawdopodobnie osobny archidyakonat *rudzk*i, ile że przy tejże kolegiacie ustanowieni byli niegdyś osobni archidyakoni, z których Wolimir archidiaconus de Ruda występuje na przywileju Bolesława, książęcia sandomirskiego, wydanym w Przedborzu dnia 9 lipca roku 1239 (Kod. dyplom. wielkopol. I, 187). Arcybiskup Trąba, przeniósłszy kolegiatę rudzką do Wielunia, zreorganizował takową co do składu osób; odtąd bowiem liczyła tylko trzech prałatów: proboszcza, dziekana i kustosza, oraz czterech kanoników. Przy tej sposobności nałożony został na proboszcza, jako pierwszego prałata, obowiązek wizytowania w miejsce archidyakona kościołów ziemi wieluńskiej dawniej rudzkiej, która też z tego powodu, lubo nie zupełnie właściwie, pod względem kościelnym uważaną była jako osobny archidyakonat wieluński i tak zwykle nazywaną, jak to sam opis powyższy wyraźnie świadczy: "Cui praeposito ex ipsius officio et privilegio incumbit visitatio totius districtus archidiaconatus Wyelunensis." Z czasem przywilej ten nadany proboszczom wieluńskim upadł, jak dowodzą wzmianki w aktach konsystorza gnieźnieńskiego, według których archidyakoni kaliscy w drugiej już połowie wieku XV wykonywali juryzdykcyą namiestniczą nad kościołami ziemi wieluńskiej, oraz opis powyższy, do którego sporządzenia arcybiskup Łaski upoważnił nie proboszcza kolegiaty wieluńskiej, lecz Jana ze Śleszyna Trojana, doktora prawa, plebana w *Iwanowicach*, późniejszego proboszcza-infułata kolegiaty łaskiej i kanonika łęczyckiego, lubo proboszczem wielwiskim był naówczas uczony i wielce poważany Jakób Szucz z Poznania, kanonik gnieźnieński. Tenże arcybiskup ustanowiwszy dwa nowe archidyakonaty: lowicki i kamieński, uregulował na nowo stosunki administracyjne kościołów ziemi wieluńskiej przez zaprowadzenie osobnego dla nich officyałatu wieluńskiego i odłączenie ich od juryzdykcyi archidyakonów kaliskich. Jak on, tak i następcy jego powierzali wizytowanie tychże kościołów rozmaitym osobom zaufanym, jako nadzwyczajnym swoim komisarzom, jak to akta wizytacyjne, oraz wzmianki w aktach kapitulnych i konsystorskich świadczą.

Podczas sporządzenia niżej podanego opisu, liczyła ziemia wieluńska czyli tak nazwany archidyakonat wieluński 42 kościoły parafialne, które później podzielono na trzy dekanaty utrzymane aż do ostatniego rozbioru Polski i rozgraniczenia jej dyecezyi, i wprawdzie: dekanat krzepicki z kościołami w Dankowie, Dzietrznikach, Jaworznie, Krzepicach, Mierzycach, Parzymiechach, Patnowie, Praszce, Rudnikach, Żytniowie,; dekanat rudzki z kościołami: w Chotowie, Czarnożylach, Kadlubie, Komornikach, Konopnicy, Krzyworzece, Łagiewnikach, Łaszowie, Mokreku, Ossyjakowie, Ożarowie, Raczynie, Rudzie, Rudlicach, Skomlinie, Stradźcu, Wierzchlasie, Wieluniu, Wydrzynie; dekanat wieruszowski z kościołami: w Białej, Bolesławcu, Cieszęcinie, Czastarach, Dzietrzkowicach, Lututowie, Łubnicy, Łyskorni, Mieleszynie, Sokolnikach, Walichnowach, Wieruszowie, Wójcinie. Ze wszystkich tych kościołów stanowiących dziś część dyecezyi kujawsko-kaliskiej na początku wieku XVI, czyli podczas sporządzenia niżej zamieszczonego ich opisu, było tylko sześć murowanych, i wprawdzie: w Wieluniu, Rudzie, Parzymiechach, Krzyworzece, Łubnicy i Bolesławcu, inne w liczbie 36 były drewniane lub w części murowane; do ostatnich należały kościoły: w Wierzchlasie, Dzietrzkowicach i Wójcinie, mające prezbyterya z cegły palonej. Od owego czasu aż dotąd postawiono w miejsce kościołów drewnianych murowane: w Mierzycach, Dankowie, Rudnikach, Ossyjakowie, Czarnożylach, Chotowie, Komornikach, Czastarach i Walichnowach, a do prezbyteryum murowanego w Wójcinie przybudowano główną nawę z cegły palonej. Obecnie liczy przeto ziemia wieluńska kościołów murowanych 16, w połowie murowanych, a w połowie drewnianych dwa, całkiem drewnianych 24. Wszystkie kościoły roździelone były na sześć miast: Wieluń, Krzepice, Praszkę, Bolesławiec, Wieruszów i Lututów i na 36 wsi. Z wyjątkiem Wielunia, wszystkie inne miasta zamieniono w ostatnim czasie na tak zwane osady. Pod względem patronatu i prawa prezentowania plebanów należały do króla kościoły: w Wieluniu, Krzyworzece, Bolesławcu, Sokolnikach i Pątnowie, do kapituły gnieźnieńskiej: w Wydrzynie, do zakonnic w Oloboku: w Dzietrzkowicach i Łubnicy, do kanoników regularnych lateraneńskich: w Krzepicach, do kapituły wieluńskiej: w Kadlubie, do Paulinów wieluńskich: w Dzietrznikach, na przemian do osób prywatnych i duchownych w Żytniowie, w połowie do króla a w połowie do dziedzica w Bialej; reszta kościołów w liczbie 29 były patronatu prywatnego czyli szlacheckiego.

Ziemia wieluńska odznaczała się przed innemi dzielnicami Polski pod względem życia kościelnego i ofiarności ku powiększeniu chwały Bożej, czego dowodem rozliczne fundacye, gęste kościoły i kwitnące klasztory. Oprócz kolegiaty rudzkiej następnie wieluńskiej, stanowiącej ognisko całego ruchu duchownego posiadała za czasów arcybiskupa Łaskiego klasztory: księży Augustyanów w Wieluniu i księży Paulinów tamże oraz kanoników regularnych lateraneńskich w Krzepicach. Oprócz wymienionych wyżej kościołów parafialnych miała znaczną liczbę kościołów filialnych, w których się regularnie odprawiało nabożeństwo, jako to: w Gaszynie, Dabrowie, Kamionie, Popowicach, Grębieniu, Wróblewie, Żdżarach, Mieleszynie, Wiktorowie i Ochędsynie; szpitale z kościołami i domy przytułku w Wieluniu, Krzepicach, Bolesławcu i t. d. Później powstały klasztory księży Piarów, OO. Reformatów i panien Bernardynek w Wieluniu, z których jako i poprzedzających

dotąd dwa się tylko utrzymały: OO. Augustyanów i panien Bernardynek w Wieluniu. Od czasów arcybiskupa Łaskiego aż do dni naszych następujące kościoły parafialne dla braku odpowiedniego utrzymania plebanów jako filie do sąsiednich parafii wcielone zostały: w Łaszowie, Jaworznie, Strojcu, Kowalach, Wierzbiu, Kadłubiu, Dzietrznikach, Łubnicy, Wydrzynie, Łagiewnikach. Natomiast powstały nowe kościoły parafialne: w Mieleszynie i Konopnicy oraz filie i kaplice publiczne: w Toporowie, Zajączkowie, w Starych Krzepicach, Wieluniu, w Krzepicach, Rudnikach, Żytniowie, Radoszewicach, Ciernicach, Chotowie, Wieruszowie, Łututowie.

Dawniejszy tak zwany archidyakonat wieluński, składający się niegdyś z trzech dekanatów, stanowi dziś jeden tylko dekanat wieluńskim zwany, z tą atoli zmianą, że do niego przyłączono z dawniejszego archidyakonatu uniejowskiego, dekanatu brzeźnickiego kościoły parafialne: w Działoszynie i Siemikowicach, a z archidyakonatu i dekanatu kaliskiego kościół parafialny w Kraszewicach; odłączono zaś od niego i do dekanatu częstochowskiego przyłączono kościoły parafialne: w Parzymiechach i Krzepicach. Obecnie obejmuje dekanat wieluński 35 kościołów parafialnych i 32 kościoły filialne lub kaplice publiczne.

INVENTARIUM BENEFICIORUM

ET PROVENTUUM WIELUNENSIS TERRITORII.

Articuli super inventarium beneficiorum et proventuum ac omnium rerum ecclesiasticarum in districtu et archidiaconatu Wyelunensi facti, super quibus omnibus et singulis beneficiis testes recepti et singillatim medio iuramento examinati.

Primo: quantum ecclesia quaelibet habet de bonis mobilibus et immobilibus pro fabrica uniuscuiusque ecclesiae seu alia necessitate provenientibus.

Item quot clenodia et apparatus seu ornamenta quaeque ecclesia habeat.

Item si aliqua legata seu donata legitime sive in bonis mobilibus sive quibuscunque aliis ad debitam executionem venerunt.

Item an talis ecclesia habeat litteras et privilegia suae fundationis et erectionis et si per aliquem non sunt occultata et suffocata.

Item in quibus villis et locis decimae et alii proventus spectant et proveniunt plebano, quot et quae villae eidem subjiciuntur iure parochiali.

Item de cuius collatione sit et cuius patroni sit vox prima et pinguior praesentandi. Item an per patronos seu aliquos alios laicos bona ecclesiae, puta agri, horti, prata, aut aliquae areae non sunt occupata vel per plebanos quovis modo alienata.

Item utrum aliquae res ecclesiae sicut calices, ornatus non sunt per aliquem impignorata et pecunia ecclesiastica quovis modo ecclesiae donata per haeredes, seu plebanos et alias personas non sit distracta.

tnventarium omnium et singulorum proventuum ac beneficiorum ecclesiasticorum in et sub archidiaconatu et districtu Wyelunensi de mandato e
speciali commissione Reverendissimi in Christo patris domini et domini
Joannis de Lassko, Dei gratia archiepiscopi Gnesnensis primatis et legati
nati per Troyanum¹) praepositum in Iwanowicze et capellanum curiae
dicti domini archiepiscopi Anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo
secundo factum et duodecima octobris incoeptum.

¹⁾ Jan se Ślessyna Trojan, doktor prawa, pleban w Iwanowicach, kanonik lęcsycki, pierwszy przez arcybiskupa Jana Łaskiego w roku 1525 prezentowany proboszcz-infulat w Łasku † 1559 (Ks. Koldowski, Wiadomość o kościele i infulacyi w Łasku w Pam. relig.-moral. t. VI, 499),

1. ECCLESIA COLLEGIATA WYELUNENSIS,*)

tituli beatae Mariae virginis, translata de villa dicta Ruda, in qua quondam erat collegium fundatum per duces sive reges, demum de anno Domini millesimo quadringentesimo vigesimo propter incompetentiam loci per reverendissimum olim dominum Nicolaum¹), archiepiscopum Gnesnensem translata ad civitatem Wyelunensem et de parochiali Wyelunensi tituli S. Michaelis archangeli facta est collegiata

*) Wieluń, starożytne miasto, stolica ziemi wieluńskiej, dawniej rudskiej (Długosz Liber Benef. I, 42), założone w wieku XIII przez książęcia wielkopolskiego, Władysława Odonicza, wraz z kościołem parafialnym murowanym, dotąd istniejącym, do którego arcybiskup Mikołaj Trąba, za zezwoleniem króla Władysława Jagielly dokumentem wydanym na kapitule jeneralnej w Gnieźnie dnia 24 kwietnia r. 1420 przeniósł starodawną kolegiatę z pobliskiej wsi Ruda (Archiv. Capit. Gnesn. Liber Benef. Dlugossii I, 42). Do tej ważnej zmiany spowodowały tegoż arcybiskupa niedogodności miejscowe w Rudsie, oraz odpoviedniejsze i bezpieczniejsze, dla wiernych zaś pożyteczniejsze umieszczenie znacznego grona duchowieństwa włudnem, przez Kusimiersa W. pomiędzy rokiem 1350 a 1351 obronnym zamkiem opatrzonem i murami opasanem mieście (Baliński, Starożytna Polska, I, 240—243). O stosunkach miejscowych miał zaś sposobność naocznego przekonania się podczas pobytu w Rudzie, a następnie w Wieluniu, dokąd zwołał był synod prowincyalny na oktawę śś. Trzech Królów roku 1420, który na dniu 25 września tegoż roku ukończył w Kaliusu. Niezawodnie zasięgnął tamże rady względem postanowienia swego od przytomnych na synodzie biskupów i prałatów. Od czasu przeniesienia kolegiaty nadany został kościołowi wieluńskiemu istniejącemu od początku założenia swego pod wezwaniem ś. Michała tytuł Nawiedzenia N. Maryi P. Odtąd kolegiata wieluńska utrzymała się bez przerwy przez cztery wieki i zniesioną została z wielu innemi przy uregulowaniu stosunków kościoła w królestwie polskiem w roku 1818. Składała się zaś z trzech prałatów: proboszcza, dziekana i kustosza, z czterech kanoników, oraz kolegiów wikaryuszów i mansyonarzów. Ostatnie późniejszej fundacyi Jana Zaremby, wojewody kaliskiego, dla uszczuplonych funduszów upadło już w końcu wieku XVII (Acta Visit. de a 1766). Nadto istniały przy tymie kościele osobne altarye w następstwie czasów przez rozmaitych fundatorów ustanowione, jako to: é. Michala, é. Katarsyny, é. Agnieszki, é. Marcina, é. Elébiety i é. Jadwigi. Pralaci i kanonicy dwa razy do roku odbywali kapitułę jeneralną: w niedzielę drugą po Wielkiejnocy i nazajutrz po ś. Michals. Po zniesieniu kolegiaty kościół w mowie będący pozostał parafialnym. Od czasu założenia swego różne przechodził koleje. Po zgorzeniu na początku wieku XVII gruntownie zrestaurowany, konsekrowany był ponownie na dniu 10 kwietnia 1644 przez Jana Romissewskiego, proboszcza-infulata laskiego, scholastyka krakowskiego i kanonika gnieżnieńskiego z upoważnienia prymasa Macieja Łubieńskiego. Obecnie ma dziewięć oltarzy i trzy kaplice: Chabielskich pod tyt. N. Maryi Bolemej, uposażoną przez Annę Chabishka r. 1629, Olesowskich pod wezwaniem ś. Krzyża, udotowaną przez też familią r. 1681 i Radossewskich z oltarzem fundowanym przez Jana Radossewskiego (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1878

¹⁾ Mikolaj Traba.

et mutata in titulum beatae Mariae virginie sesti Visitationie, de lapidibus et lateribus in toto constructa cum turri, in qua campanae sunt appensae, habens cimiterium satis amplum et spatiosum, circumductum muro; ecclesia eadem nulla dicitur habere privilegia erectionis, seu munimenta suae fundationis, infausto enim ignis incendio flagrante in eadem ecclesia sunt absumpta et exusta cum aliis ornamentis, clenodiis et thesauro non modico ecclesiae; habet insuper tres praelaturas seu dignitates et praelatos suos, videlicet praepositum tanquam superiorem et principalem praelatum, decanum, custodem et quatuor canonicos, universitatem vicariorum et universitatem mansionariorum, qui tandem praelati et canonici quilibet seorsum speciali fundo salariat et salariare consuevit vicarios et eos vacatione occurrente praesentare ad instituendum domino decano. Vicarii vero supplentes vices suorum praelatorum et canonicorum singulis diebus festivis et ferialibus decantant et decantare consueverunt omnes horas canonicas maiores alta et sonorosa voce; cui quidem ecclesiae collegiatae Wyelunensi iure parochiali attinet tota civitas et subiicitur cum toto suburbio circumquaque cum tribus villis, videlicet Gassyn'), Dambrowa²) et Nyedzyelsko³), de quibus villis omnes et singuli incolae percipiunt ecclesiastica sacramenta in ecclesia Wyelunenei; in Gaseyn 1) vero et Dambrowa 5) sunt specialia oracula, in quibus tantum in festo Paschae incolae earundem villarum sacra communione procurantur per sacerdotem seu vicarium ab ecclesia collegiata Wydunensi; similiter singulis diebus dominicis et festivis sacerdos mittitur ab eeclesia Wyelunensi ad divina peragenda in eisdem oraculis.

PRAEPOSITURA est prima et praecipua dignitas in eadem ecclesia, de provisione Sedis apostolicae vacatione occurrente, quam modo obtinet et est in ipsius pacifica possessione venerabilis dominus Jacobus Schucz de Poznania, canonicus Gnesnensis etc.6); cui praeposito ex ipsius officio et privilegio incumbit visitatio totius districtus et archidiaconatus Wyelunensis; aream specialem pro fundo et dote suae praepositurae non habet ex eo, quia occupata et adiuncta curiae archiepiscopali; habuit insuper praepositus hortum vicinum praedio domini decani, quam propter absentiam et incurabilitatem perpetuam antecessorum olim domini Andreae de Wyeluny decanus olim Lanciciensis Ostrowsky occupat hortum praepositi et suo praedio adiunxit. Tandem succedente domino Andrea in praeposituram domino decano intentavit litem coram domino officiali Gnesnensi; dominus officialis auditis propositionibus et responsis et post litis contestationem decrevit remissionales forales pro examinandis testibus in hac causa ad Wyeluny et attestationes depositionum clauso rotulo per portitorem, ut iuris est, missae sunt ad officialem Gnesnensem, quae usque modo ad acta manent clausae propter mortem collitigantium.

Proventus vero et fundum suae dotis habet in villis infrascriptis et primo:

¹) Guszyn, ²) Dąbrowa i ³) Niedsielsko, wsie do parafii należące. ⁴) W Gaszynie istnieje dotąd kościół filialny pod tyt. Imienia N. Maryi P. fundowany niegdyś przez dziedzica miejscowego, Gaszyńskiego, lecz nie wiadomo, kiedy. Wystawiony jest z drzewa i konsekrowany. ³) Tak samo ma i Dąbrowa swój kościół filialny murowany, czyli kaplicę publiczną dla wygody mieszkańców. ³) Jabób Szucz (Schucz) z Poznania, kanonik gnieżnieński, prawnik czasu swego zawolany, prokurator arcybiakupa Łaskiego i kapituły gnieźnieńskiej w kuryi rzymskiej † 1528 (Ks. Korytkowski, Żywoty Prał. i Kan. Gnieźn. Ms.).

Ruda 1) est villa, in qua est parochialis ecclesia, haereditas nobilium. In eadem dictus praepositus habet pro suo fundo de quolibet manso possessionato per fertonem et unam mensuram alias Czwyerthnya siliginis et tot avenae. Cuius villae sunt decem lanei possessionati; de agris vero desertis ibidem decimam manipularem percipit, quam curru proprio conducit; decimae vero post agros desertos valor quinque marcae citra vel ultra. Ibidem habet praepositus tabernam in fundo suae praepositurae, de qua pro annuo censu percipit viginti grossos, quia tantum tabernator habet hortum, de quo solvit. In Ruda praepositus habet tres hortos insimul mediantes inter hortos nobilium ex opposito ecclesiae post dotem plebanalem, quos nobiles pro maiori parte occupaverunt.

Staw maior, villa sub parochiali Wydrzyn, in qua omnes cmethones de agris possessionatis de quolibet manso solvunt per fertonem et mensuram siliginis, aliam avenae, de agris vero desertis decima manipularis eidem provenit, quam curru proprio praepositus conducit.

Olevyno²), villa sub parochiali in Ruda, in quo omnes cmethones de agris possessionatis de manso quolibet solvunt per fertonem et mensuram siliginis aliam avenae; de agris vero nobilium praedialibus decimam manipularem plebanus in Ruda percipit, et sunt mansi possessionati quatuor cum medio; de desertis vero cmethonalibus aliquando manipularis, aliquando pecuniaria decima praeposito datur iuxta arbitrium laicorum.

*Craskowycze*³), villa et haereditas nobilium sub parochiali *Ruda*; solvit quilibet incola de manso possessionato per sex grossos duntaxat absque frumentis et aliis solutionibus, de agris vero praedialibus nobilium plebanus in *Ruda* decimam manipularem percipit.

Przewosz 1), villa nobilium sub parochiali Myrzycze 3), duntaxat ibi unus incola, qui ratione decimae solvit octo grossos; agri vero reliqui sunt modo deserti, de quibus decima manipularis cedit pro praeposito, quam curru proprio conducit, ubi sibi placuerit.

Camyon 6), oppidum mensae regiae maiestatis sub parochiali ecclesia in Myrzycze, de cuius oppidi medietate incolae de quolibet manso solvunt per septem
grossos ratione decimae.

Zaleze minor¹), mensae archiepiscopalis; cmethones ibidem solvunt praeposito de quolibet manso per tres grossos, scultetus vero decimam solvit plebano ad Camyon.

Zaleze maior*), villa mensae archiepiscopalis sub parochiali Lassow*); omnes incolae in eadem villa manu coniuncta solvunt praeposito Wyelunensi quatuor manualia mellis alias raczek myodu et nil aliud solvunt praeposito.

Bobrownyky 10), villa sub parochiali Dzyalossyn 11), cuius medietas spectat pro mensa archiepiscopali et medietas pro mensa regiae maiestatis; ibidem cmethones de manso quolibet solvunt unum manuale mellis alias rączką.

Zob. uwagi przy opisie kościoła tamże zamieszczone.
 Olewin.
 Krasskowice.
 Przywis.
 Miersyce.
 Kamion.
 Załęcze Male.
 Załęcze Wielkie, dziś w parafii Pątnow.
 Zassów, dziś wieś z kościołem filialnym w parafii Miersyce.
 Bobrowniki.
 Działossyn.

Chochlow 1), villa sub parochiali Wyrzchlasch 2), cuius villae medietas est nobilium et medietas consulum civitatis Wyelunensis; ibidem tantum duo manualia mellis dantur praeposito Wyelunensi ratione decimae.

Waszosze³), villa mensae regiae maiestatis, in qua est ecclesia parochialis; in ea cmethones de manso possessionato solvunt per sex grossos ratione decimae, et agri possessionati sunt decem septem, et ita duae marcae et sex grossi proveniunt domino praeposito Wyelunensi; sunt insuper agri deserti, de quibus decima vel pecunia datur iuxta arbitrium laicorum.

Szyszkow, haereditas nobilium sub parochiali Dankow ⁴), ibidem cmethones de agris possessionatis de manso quolibet praeposito solvunt sex grossos, de desertis vero agris aliquando decima datur aliquando pecunia pro arbitrio laicorum; nunc vero tantum sunt quinque agri possessionati, de quibus proveniunt triginta grossi.

Raczyssyn⁵), villa nobilium sub parochiali Dzyaloszyn, in qua sunt decem mansi possessionati et de unoquoque per cmethones solvuntur sex grossi, sexagena provenit et sex grossi ratione decimae.

Wronyska⁶), villa nobilium sub parochiali Brzykow⁷), in qua sunt novem mansi cum medio et de unoquoque manso possessionato cmethones solvunt praeposito Wyelunensi fertonem, de agris vero desertis solvunt eidem praeposito aliquando decimam manipularem, aliquando pecuniariam pro arbitrio laicorum.

SECUNCA DIGNITAS PRAELATURA eiusdem ecclesiae Wyelunensis est DECANATUS, de provisione et collatione regiae maiestatis, quam modo possidet et in eius est pacifica possessione venerabilis dominum Stanislaus Lowyensky 8), decanus et canonicus eiusdem ecclesiae, qui habet omnimodam iurisdictionem super vicarios, investiendi, excessus corrigendi et alia, quae iuris sunt, faciendi, prout latius in privilegio ad acta domini officialis Wyelunensis inserto continetur; tres insuper campanatores seu sacristanos debet ordinare pro obsequio ecclesiastico et custos quartum, regimen vero scholae decanus unacum consulibus conferre debet. fundo vero et dote sui decanatus habet aream circa ecclesiam cimiterio contiguam, mediantemque inter cimiterium et domum universitatis vicariorum, satis amplam et spatiosam, duas domos competentes in eadem area constructas, unam pro parte muratam et reliquam medietatem ligneam, alteram domum in toto ligneam noviter constructam satis competentem pro conditione plebani; habet insuper pro dote sua praedium extra moenia civitatis, cuius praedii area cum sua domo ibidem constructa, allodio, pomerio, piscina, horto, est spatiosa, mediantem (sic) inter hortum Hedvigis dictae Linowa, cuiusdam viduae parte ex una et Jacobi notarii thelonearii, civis Wyelunensis parte ex altera; item habet hortum extra moenia in suburbio mediantem inter hortos molendinatoris parte ex una et Czegyelka civis Wyelunensis parte ex altera, ad latitudinem et longitudinem protensum, prout horti vicinorum protenduntur; item habet agrum in campo civili inter agros civiles latitudinis citra quadraginta sulcorum, iacentem prope viam ducentem a via dicta Ruczka usque ad limites haereditatis villae dictae Gassyn; item alium agrum habet ibidem in eodem campo

¹⁾ Kochlew. 1) Wierschlas. 3) Wąsosze. 4) Dankow, wieś z kościołem parafialnym w powiecie i dekanacie częstochowskim. 3) Racissym. 6) Wrońsko. 1) Brzyków, wieś z kościołem parafialnym w dekanacie i powiecie laskim. 6) Łowieński.

circa rubetum dictum *Dambycze*; item habet dominus decanus hortum magnum prope praedium dotis decanalis et pratum ex opposito eiusdém horti distantem ab horto praediali uno stadio; in his quoque possessionibus et haereditatibus inferius describendis pro fundo et dote suis habet proventus, primo:

Wyeluny propter agros divisos quantum ad decimationes et solutionem proventus ecclesiastici difficulter taxari possunt, ideo regestrum proventuum ad fundum decani hic in inventarium insertum habere volui, cuius forma talis est:

Joannes Osarowsky duos coros siliginis et tot avenae alias wyertele; idem de alio agro quinque quartas alias myari siliginis tot avenae; item de alio agro quatuor grossi solvuntur; item Michael Swynka tres coros siliginis tot avenae; item Martinus Mezolek duos coros siliginis tot avenae; item de alio agro corum siliginis tot avenae; item Jacobus Dzyerbyensky mensuram alias Czwyerthnyam siliginis tot avenae; item Albertus Szadlo medium corum siliginis tot avenae; item Martinus Mlynarka corum siliginis tot avenae; item Martinus Czolethka duos coros siliginis tot avenae; item Martinus Czegyelka quinque coros siliginis tot avenae; item Lucska corum cum medio siliginis tot avenae; item Gregorius Szlomyanek metretam alias myara siliginis tot avenae; item Pavelek duos grossos; item Andreas Osga duos grossos; item Hadlowa metretam cum media siliginis tot avenae; item Wyeczkowsky grossum cum medio et metretam siliginis tot avenae; item Jacobus Szarwa duos coros siliginis tot avenae, idem de alio agro tres metretas siliginis tot avenae; item Valentinus Dzyetrzych corum siliginis tot avenae; item Zyelony tres coros siliginis tot avenae; item Martinus Posthawny medium secundum corum siliginis tot avenae, idem decem octo grossos, idem de medio horto tres grossos et duos ternarios; item Czoszczyolkowa de alio medio horto tres grossos et tres ternarios; item Casper medium secundum corum siliginis tot avenae; item Helena advocatissa suae sortis advocatiae tres grossos et duos coros siliginis tot avenae; item dominus Joannes Olewyensky de sorte advocatiae tres cum medio grossos et duos coros siliginis tot avenae; item Joannes Gassynsky advocatus de sorte advocatiae undecim grossos et mensuram siliginis tot avenae; item Michaël Chroyeczky duos coros siliginis tot avenae, idem de alio agro duos coros siliginis tot avenae; item Joannes Lipka de domo novem grossos; item Joannes Pyekyelny corum siliginis tot avenae; item praedicator ecclesiae eiusdem quatuor grossos; item prior Corporis Christi corum siliginis tot avenae; item prior S. Nicolai corum siliginis tot avenae; item Michael Capysch de agro ecclesiae corum siliginis tot avenae; item Stanislaus Nyeczkarzs de agro domini decani mediam marcam, idem de alio agro corum siliginis tot avenae.

SUBURBIUM; item Joannes Ranomatich mediam secundam metretam siliginis tot avenae; item Nyemczowa corum siliginis tot avenae, idem de alio agro quatuor grossos, idem de alio agro metretam cum medio siliginis tot avenae; item Bartholomaeus Biskupek duos cum medio coros siliginis tot avenae; idem de alio agro tres grossos; item Przybilko corum siliginis tot avenae, idem de alio agro medium corum siliginis tot avenae, idem de alio agro medium corum siliginis tot avenae, idem de alio agro medium corum siliginis tot avenae, idem de alio agro medium corum siliginis tot avenae, idem de agro vicariorum duos coros siliginis tot avenae; item urbanus Gassynsky corum siliginis tot avenae; item Petrus Doysch corum siliginis

ginis tot avenae; item Martinus Chylowycz quinque metretas siliginis tot avenae; item Petrus Baran duos coros siliginis tot avenae; item Baracsynkowa tres metretas siliginis tot avenae; item Swakowa medium corum siliginis tot avenae, idem de alio agro tres grossos; item Martinus Ranomatich corum cum medio siliginis tot avenae; item Martinus Szuchi medium corum siliginis tot avenae; item Andreas Luthiphigulus de agro undecim scotos; item Andreas scultetus mensuram siliginis tot avenae; item Mathias Olszowsky tres metretas siliginis tot avenae.

Dambrowa minor¹), villa et haereditas nobilium, sub ecclesia parochiali Wyelunensi, in qua cmethones de agris possessionatis solvunt decano de quolibet manso mensuram siliginis et aliam avenae; de agris vero desertis, quando per cmethones coluntur, decima manipularis cedit pro mensa archiepiscopali; ibidem tabernator domino decano solvit sex grossos; in eadem etiam villa scultetus solvit decano mediam marcam ratione decimae de scultetia; ibidem decanus percipit decimam manipularem de praedio nobilium; insuper in eadem villa dominus decanus habet duos laneos possessionatos praediales, in quibus cmethones sunt locati, videlicet Sczeszny et Andreas Kozyra, qui singulis annis pro censu annuo solvunt per unam marcam, nulla onera ferunt nec aliquos labores faciunt praeter censum praedictum, istud tamen est in arbitrio domini decani; item habet decimam manipularem de agris civilibus inter fossatas sub silva Vidoracs; item habet decimam manipularem de agris praedii castrensis.

Sokolow²), Drasna³), Rowy⁴), in istis tribus villis sitis in terra Siradiensi, in quibus dominus decanus percipit decimam manipularem, quae venditur octo marcis ex omnibus tribus villis citra vel ultra.

Nyedzyelsko⁵), villa nobilium et pars eiusdem villae consulum Wyelunensium sub parochiali Wyelunensi, de qua decano cmethones solvunt duodecim mensuras avenae; ibidem post agros praediales et desertos datur decima manipularis domino decano, quam proprio curru decanus conducit.

Gassyn, villa et haereditas nobilium sub parochiali Wyelunensi, in qua dominus decanus habet pro suo fundo duos mansos agri et areas ad agros praedictos spectantes, in quibus areis et agris locavit colonos seu cmethones, qui annis singulis pro censu solvunt per mediam sexagenam et nullos labores faciunt in eadem villa. Cmethones solvunt decano decimam manipularem de omnibus agris et conducunt propriis curribus; ibidem decima post agros nobilium manipularis datur, quam percipit decanus, quae aliquando venditur pro septem marcis citra vel ultra iuxta crescentiam, hortulani vero eidem missalia solvunt per grossum unum.

TERTIA DIGNITAS SEU PRAELATURA EST CUSTODIA, de collatione et provisione universitatis vicariorum cum consensu capituli canonicorum, quam modo obtinet et est in ipsius pacifica possessione venerabilis *Marcus Szedlewsky*, qui custos pro tempore existens est astrictus ad custodiendum thesaurum ecclesiae nec non unum sacristianum seu campanatorem ordinare pro obsequio ecclesiastico, pro cuius custodiae dote et fundo habet proventus in villis infrascriptis. Dominus custos aream nec habitationem circa ecclesiam habet pro dote suae custodiae.

Dąbrowa, dziś tylko jedna.
 Sokołów, wieś należąca do parafii Chojne w dek. sieradskim.
 Drząźnia i ¹) Rowy, wsie należące do Chartupi Wielkiej w tymie dekanacie.
 Niedsieleko, wieś należąca do parafii wieluńskiej.

Racsyno¹), villa nobilium, in qua est ecclesia parochialis, continet in se laneos possessionatos quindecim cum medio et de quolibet cmethones custodi solvunt per fertonem, mensuram siliginis et aliam avenae; de agris vero desertis decima manipularis cedit pro eodem, quam curru proprio conducit, ubi sibi placuerit; decima vero praedialis pro plebano cedit.

Wyerzbye²), villa mensae regiae maiestatis, sub parochiali Ozarow³), in qua incolae custodi ecclesiae Wyelunensis de quolibet manso possessionato solvunt decem grossos; de desertis vero agris decima manipularis spectat pro eodem custode. Ibidem scultetus plebano missalia solvit.

Radoschow 1), praebenda prima seu canonicatus ecclesiae collegiatae Wyelunensis de provisione ordinaria, in cuius possessione pacifica est venerabilis dominus Stanislaus de Lipowyecz 5), Gnesnensis, Wladislaviensis et cetera, ecclesiarum cathedralium canonicus, pro cuius praebendae dote et fundo habet aream desertam ex opposito curiae archiepiscopalis in tergo domus cuiusdam civis Wyelunensis dicti Mrzyglodsk et alterius civis dicti Gzyk. Qui oppidani seu cives pro magna parte suis aedificiis occupaverunt aream dictae praebendae, quod visitator protunc cum canonicis conspexit et consules una cum dictis occupatoribus monuit ut aream deoccuparent.

Radoschowycze, villa nobilium sub parochiali ecclesia in Ossyakow 6), ibidem incolae de quolibet laneo possessionato pro festo S. Martini solvunt decimam pecuniariam per fertonem sine quibusvis frumentis; de agris vero desertis, quando coluntur per aliquem cmethonem etiam datur decima pecuniaria et sunt in eadem lanei possessionati viginti unus; decima praedialis post agros nobilium pro plebano in Ossyakow cedit.

Wyerzchlasch 1), villa et haereditas nobilium, in qua est ecclesia parochialis, ibidem canonico decima pecuniaria de quolibet manso possessionato per fertonem solvitur pro festo S. Martini, et sunt lanei possessionati decem octo; ibidem quidem nobilis Malisky colit duos mansos, de quibus solvit ut alii cmethones residentes in agris possessionatis; de agris vero desertis datur decima manipularis seu pecuniaria pro arbitrio laicorum.

Rychloczyce magna*), villa seu haereditas nobilium, ibidem est ecclesia parochialis, in qua provenit canonico post cmethones possessionatos decima manipularis, quae venditur pro quinque marcis citra vel ultra; de agris nobilium praedialibus plebanus idem decimam percipit.

Rychlocryce parva o), villa eorundem nobilium, de qua post agros omnes cmethonum decima manipularis provenit et spectat pro eodem canonico et venditur pro una sexagena citra vel ultra.

Conopnicza 10), villa nobilium sub parochiali Ossyakow, in qua post omnes agros cmethonales possessionatos et desertos provenit domino canonico decima manipularis

¹) Racsyn, wieś kościelna w Wieluńskiem. ²) Wierzbie. ³) Ożarowo, w dekanacie i powiecie wieluńskim z kościołem parafialnym. ⁴) Radossewice, wieś w parafii Ossyaków. ⁶) Stanisław s Li-pówca, kanclerz gnieśnieński (1519), kanonik kujawski i posnański oraz ś. Jersego w Gnieśnie † w Włosławku 1540 (Ks. Korytkowski l. c.). ⁶) Ossyaków. ˀ) Wierschlas. ⁶) Rychłocice, dziś należą jako fila do parafii Brsyków w dekanacie łaskim. ⁶) Dziś znane tylko jedne Rychłocice. ¹೦) Konopnica, dziś wieś z osobnym kościołem parafialnym.

valoris trium marcarum citra vel ultra; de agris vero praedialibus plebano in Ossyakow decima cedit.

Bembno 1), villa nobilium sub parochiali in Ossyakow, decima manipularis provenit domino canonico de tota villa; valor decimae unius cum media marcae.

Walcow²), villa nobilium sub parochiali ecclesia in Ossyakow, decima manipularis provenit domino canonico post omnes agros cmethonales valoris unius sexagenae citra vel ultra; de agris vero praedialibus domino plebano in Ossyakow decima manipularis cedit.

Raduczycze³), villae mensae archiepiscopalis Wyelunensis sub parochiali ecclesia in Ossyakow; decima manipularis de agris omnibus cmethonalibus et scultetorum provenit domino canonico, valoris trium marcarum citra vel ultra.

Drobnycze¹), villa eiusdem mensae archiepiscopalis, sub parochiali ecclesia in Ossyakow; decima manipularis provenit domino canonico post omnes agros cmethonales, scultetorum et molendini, cuius valor trium marcarum citra vel ultra.

SECUNDA PRAEBENDA, seu canonicatus dicta Syenyeczka⁵), de provisione et collatione sedis ordinariae, quam nunc obtinet et in eius est pacifica possessione venerabilis dominus Stanislaus Lowyensky, decanus ecclesiae Wyelunensis, pro cuius praebendae fundo et dote area nec domus habetur pro dicta praebenda, percipit proventus in villis infrascriptis:

Rudnyky 6), villa nobilium parochialis ibidem, in qua omnes et singuli cmethones annis singulis loco decimae solvunt duas marcas canonico et nihil plus.

Dzycznyky, villa conventus monachorum de Czestochowa, ibidem parochialis, in qua omnes et singuli cmethones de agris possessionatis de quolibet manso loco decimae solvunt per fertonem domino canonico; de agris vero desertis decima manipularis pro eodem pertinet, quam curru proprio conducit, et nihil aliud solvunt; ibidem molendinatores tres solvunt canonico, unus Szoczewka dictus sex grossos, secundus Pelka molendinator, Borovj dictus, duos grossos, tertius Joannes Cobyalka duos grossos solvit; hortulani etiam ibidem per duos grossos solvunt domino canonico pro tempore existenti.

Byenyecz¹), haereditas nobilium sub parochiali Lassow, in qua omnes cmethones de agris possessionatis loco decimae eidem domino canonico pro tempore existenti solvunt de manso fertonem, mensuram siliginis et tot avenae; de desertis vero agris decimam manipularem percipit, quam curru proprio conducit.

Pyanthnowo⁸), villa mensae regiae maiestatis, ibidem parochialis, in qua cmethones de agris possessionatis de quolibet manso solvunt loco decimae fertonem, mensuram siliginis et tot avenae; decima vero manipularis de agris desertis etiam pro eodem canonico spectat et pertinet.

Szyenyecz, villa sub parochiali Ruda, mensae archiepiscopalis, de qua decima manipularis provenit domino canonico, venditur aliquando pro novem marcis cum media citra vel ultra; item ibidem canonicus habet unam aream inter cmethones satis spatiosam et unum mansum agri possessionatum, de quo cmetho solvit unam sexagenam pro censu annuo, et nihil plus solvit nec aliquos labores exercet.

Bębnów,
 Wałków,
 Raducsyce,
 Drobnice, wsie w parafii Ossyaków.
 Sieniec, wieś w parafii Ruda.
 Rudniki, wieś z kościołem parafialnym w powiecie i dekanacie wieluńskim.
 Bieniec, wieś w parafii Pątnów.
 Pątnów.

PRAEBENDA TERTIA, seu canonicatus, Popoviczka dicta, quam modo obtinet et in ipsius est pacifica possessione venerabilis dominus Albertus Szyemykowsky 1) plebanus in Boriszewycze 2); pro fundo et dote dicti canonicatus seu praebendae hullam habet aream et habitationem circa ecclesiam collegiatam Wyelunensem; habet tamen pro fundo et dote sui canonicatus unam villam dictam Popowycze, in qua sunt cmethones possessionati tredecim, qui cmethones tenentur per unum mansum et aliqui per duos mansos et quilibet eorum de manso solvere mediam alteram marcam et novem grossos, medium pro festo sancti Martini et medium pro festo natalis sancti Adalberti, de quo censu annuo eidem domino canonico proveniunt viginti et una marca; insuper solvunt de manso per quatuor gallos et per mensuram avenae; labores vero per negligentiam et incurabilitatem canonicorum protunc existentium sunt suppressi et extincti, ita quod de cetero cmethones nulla onera laborum in se assumere volunt; habet idem canonicus hortum magnum in villa Ruda, iacentem penes hortum tabernatoris praepositi, de quo percipit sex grossos.

PRAEBENDA QUARTA seu canonicatus, de collatione et provisione sedis ordinariae, quam modo obtinet et in ipsius est pacifica possessione venerabilis dominus Joannes Szworcz, canonicus et officialis Wyelunensis, pro cuius quidem praebendae dote et fundo nullam aream nec habitationem habet; proventus vero infrascriptos habet; erectio nulla eiusdem praebendae habetur, nec haberi potest, duntaxat regestra antiqua et moderna, quae sunt nunc descripta per dominum canonicum, quae hic inserta habere volui, primo:

Wyeluny et eius suburbium domino canonico de agris solvunt certam decimam seu maldrata summam solutionis eiusdem quatuor marcae cum fertone et dimidio grosso, inclusis duobus macellis, uno carnificum, de quo solvitur dimidia marca et de macello sutorum solvitur unus ferto; item de frumentis duodecim mensurae alias Czwyerthnye (siliginis) totidem avenae et dimidium quartale alias vyertel cedit pro eodem domino canonico.

Throw 3), villa et haereditas consulum civitatis Wyelunensis sub parochiali Chothow 4), in qua omnes cmethones de agris possessionatis de quolibet manso dicto domino canonico solvunt per fertonem, mensuram siliginis et aliam avenae; de agris vero desertis, quando coluntur, decima cedit pro domino canonico; post agros vero dictos morgi praediales plebanus de Chothow tollit decimam manipularem, et sunt ibidem duodecim lanei possessionati.

Curow⁵), villa consulum civitatis Wyelunensis, sub parochiali Chothow, in qua omnes incolae seu cmethones de agris possessionatis domino canonico solvunt per sex grossos et duos coros alias vyertele siliginis totidem avenae, et sunt ibidem agri possessionati viginti; idem dominus canonicus de praebenda suo vicario solvit pro fundo duas marcas; taxata praebenda haec ad unam marcam argenti.

Campanatores ecclesiae Wyelunensis habent mansum agri in villa dicta Ruda, de quo decanus censum percipit et campanatoribus solvit.

¹) Wojcisch Siemikowski został w roku 1540 kanonikiem, a później scholastykiem gnieśnieńskim † 1588 (Kz. Korytkowski l. c.). ²) Borszewice w dekanacie časkim. ²) Turów. ⁴) Chotów, wieś z kościołem parafialnym w dekanacie wielwiskim. ²) Kurów, wieś w parafii Chotów.

UNIVERSITAS VICARIORUM ecclesiae collegiatae Wyeluneneis, videlicet septem vicarii, quos praesentant et praesentare consueverunt vacatione occurente domino decano ad instituendum quilibet praelatus et canonicus suum de per se, octavum vero consulatus consuevit praesentare, ex eo, quia de altero, cuius consules habuerunt ius patronatus, fundatus est vicarius octavus. Quilibet tamen ex vicariis pro suo fundo singulis annis percipit a canonico unusquisque a proprio duas marcas, octavus vero, quem consules praesentant, pro suo fundo ex fisco seu proventibus provenientibus communitati vicariorum duas marcas percipit. Dicti vero vicarii onera et vices ferentes suorum praelatorum et canonicorum singulis diebus festivis et ferialibus decantant horas canonicas maiores, matutinum inclusive cum completorio; insuper maturam specialem praeter missam mansionariorum cantare tenentur die dominico, feria tertia, feria quinta et sabbato, similiter et in aliis festis celebribus ad populum. Curam animarum ex decano in vicarios translatam per loci ordinarium eundem, qui collegium transtulit de Ruda in Wyeluny, gerunt; in festis vero celebribus ad populum tantum canunt tertium nocturnum cum laudibus et horis omnibus praeter sextam, reliquum vero, videlicet duos nocturnos matutini in talibus festis et sextam schola decantat et similiter schola facit in festis quatuor doctorum ecclesiae: Augustini, Gregorii, Hieronimi, Ambrosii, similiter quatuor Evangelistarum: in festis etiam principalibus, videlicet Natalis Domini, Paschas et tribus diebus ante festum Paschae, videlicet matutina tenebrosa; completorium vero tempore quadragesimali praeter dies dominicas per scholares decantatur. Ultra tamen fundum per praelatos et canonicos vicariis solvendum proventus infrascriptos percipiunt vicarii:

In Wyeluny habent lanionum macella quatuor, de quibus solvitur vicariis marca, aliquando media, aliquando ferto, iuxta contractum fori, tamen de uno percipiunt lapidem sepi liquidi et de alio macello medium; item a cive dicto Michaele Capyeech percipiunt sedecim scotos census annui pro festo S. Martini, qui census in bonis dicti civis habetur in vim reemptionis; summa capitalis eiusdem decem marcae, de quo censu latius in actis consistorii Wyelunensis continetur; item Mathias sartor, civis Wyelunensis, solvit dominis vicariis pro annuo censu similiter sedecim scotos, qui census similiter habetur in vim reemptionis; summa capitalis eiusdem census, de qua latius in actis consistorii Wyeluneneie continetur; item Martinus gener, dictus Swakovoy, suburbanus Wyelunensis solvit dominis vicariis pro annuo censu festi S. Martini sex grossos in vim reemptionis; summa capitalis praedicti census duae marcae; item Albertus Gyaykowsky, civis Wyslunensis, solvit mediam sexagenam et duos grossos in vim reemptionis. Similiter quidam nobilis Nicolaus Madalansky aliam mediam sexagenam et duos grossos similiter in vim reemptionis, de qua sexagena a dicto cive et nobili proveniente vicarii percipiunt viginti grossos, rector scholae tres fertones et campanistae octo grossos. Summa capitalis census provenientis a praedicto cive et nobili viginti marcae, circa civem Gyaykowsky decem marcae de summa capitali et circa dominum Madalansky similiter decem marcae in vim reemptionis, quia in solidum receperunt summam XX marcas; item Nirczyna, civis Wyelunensis, solvit vicariis sedecim scotos pro feeto S. Martini in vim reemptionis, summa capitalis decem marcae; item quidam nobilis haeres in Byala solvit vicariis unam marcam et sex grossos, summa capitalis viginti marcae, pro quo censu dicti domini vicarii pro anniversario canunt vigilias et missam pro defunctis tribus vicibus in anno; item Jacobus Gayk solvit sex

grossos similiter in vim reemptionis, summa capitalis duae marcae; item Stanislaus Vylsych, civis Wyelunensis, similiter sex grossos solvit in vim reemptionis, summa duae marcae; item nobilis dominus Albertus Gassynsky pro annuo censu festi s. Martini in vim reemptionis solvit duas marcas, summa capitalis triginta marcae, et pro dicto censu singulis septimanis duae missae leguntur; item nobilis Joannes Gasevnsky, advocatus Wyelunensis, solvit dominis vicariis duas marcas, summa capitalis quadraginta marcae; pro quo censu unusquisque ex vicariis obligatur quatuor missas per annum explere; item nobilis Anna Walknowska, iudicissa, solvit annuatim sedecim scotos, summa capitalis decem marcae; item domini Nicolaus et Stanislaus Madalansczy solvunt duas marcas cum sedecim grossis; item nobilis Helena Brodnyczka de Lagyewnyky sedecim grossos census annualis solvit, summa census decem marcae; item Jacobus Dzyerbyensky solvit dominis vicariis marcam, summa quindecim marcae; item Michael Watropka solvit fertonem pro annuo censu vicariis, summa capitalis quatuor marcae; item consules civitatis Wyelunensis singulis annis pro annuo censu solvere consueverunt duas marcas, vicarii etiam de hortis certis, quos possident, tenentur respondere de censu consulibus, qui horti spectant ad ius civile; tandem consules ratione istius census, quem vicarii solvere deberent ex hortis praedictis ex concordia inter consules et vicarios facta et ad acta civilia inducta, tantum consules solvunt mediam marcam cum tribus grossis et marcam cum media sine tribus grossis defalcaverunt, de quibus hortis inferius descriptis census proveniunt; Martinus Wloch de horto et pomerio solvit mediam sexagenam vicariis; Gregorius Szlomyan de horto quatuordecim grossos; item Gaykowa octo grossos; item Prussowa Stara fertonem; item Syemygroczsky fertonem; item Joannes Byalek fertonem; item Bartholomaeus novem grossos; item Mathias sartor duos grossos; item Anna Gambina fertonem; item Gassinska fertonem; item Slomyankowa fertonem; item Albertus Brudno fertonem; item Ganska fertonem; item Szumsky medium septimum grossum; item Bartholomaeus Skrewnsky medium septimum grossum; item Petrus Doysch fertonem; item Mathias Przybylko sex grossos; item Andreas Olesch sex grossos; item Anna Cozyelkowa 4. grossos; item Mathias Persynka 4 grossos; item Andreas Deblonye quindecim grossos; item Joannes Zawalka decem grossos; item Gugala decem grossos; item Rospath 8 grossos; item Ossusthowa a quatuor hortis mediam marcam; item Georgius pellifex sex grossos; item Urbanyska fertonem; item Prussowa octo grossos; item Loryncz sedecim grossos; item Linowa fertonem; item Novakova XVI grossos; item Cozupsky VI grossos; item Szalkowa III grossos; item Swakowa fertonem; item Michael Chronyczky (ex) horto et agro mediam marcam; item Troscsyna sex grossos; item praedicator III grossos; item Joannes Lypka de agro sedecim scotos; item Andreas Osga de agro XVI grossos; item Petrus Doysch de sero quatuordecim scotos, item Bartholomaeus Skrzynsky undecim scotos, Georgius pellifex de agro octo grossos; item Joannes Lypka de horreo IX grossos; item Masurowa quatuordecim scotos; item Osqa de agro medium tertium grossum; item Nicolaus Okragly de agro octo grossos; item vitrici ecclesiae de agro unum grossum; item Michaël Chroyeczky de agro sex grossos; item Luczka de agro fertonem cum mediente; item Gregorius Szlomyan de agro sedecim grossos; item Luczka de duobus pratis sedecim scotos; item Albertus Pastuska sex grossos de prato; item Sthephanycsykowa de prato quinque grossos; item Joannes Dzyergony fertonem; item altarista altaris s. Catharinae in ecclesia collegiata Wyelunensi occasione hortorum Wyechlek sedecim scotos; item pratum decimae quinque grossos; item Czegyelka decem grossos; item sutorum macella; item Paulus sutor sedecim grossos; item Petrus Szwynka sedecim grossos; item macella desertata sutorum sunt desertata (sic); item quatuor macella pistorum sunt desertata, a quibus solvebatur per octo grossos, ex istis vero proventibus domini vicarii annis singulis solvunt castro Wyelunensi septem grossos minus duobus ternariis de agris, quos universitas vicariorum possidet et de eisdem agris domino canonico Szwarcz ratione decimae sex grossos solvunt. Similiter domino decano loco missalium quatuor grossos solvunt. Insuper altaristae s. Michaëlis solvunt fertonem; decimas vero praedicti domini vicarii percipiunt in villis:

Dambrowa maior¹), villa nobilium, ibidem parochialis ecclesia, in qua villa domini vicarii decimam manipularem post omnes et singulos agros possessionatos et desertos percipiunt, quam incolae villae eiusdem curribus propriis conducunt ad locum per vicarios designatum; valor decimae octo marcae citra vel ultra; post agros vero praediales haeredis ibidem decimam percipit dominus decanus.

Bogumylow²), villa mensae regiae maiestatis sub parochiali ecclesia Siradiensi, in qua cmethones de agris possessionatis et desertis solvunt decimam manipularem dominis vicariis ecclesiae collegiatae Wyelunensis, quam curribus propriis conducunt ad locum per vicarios designatum; sculteti vero loco decimae manipularis solvunt in solidum fertonem; valor decimae quatuor marcae citra vel ultra iuxta crescentiam frugum. Officium insuper praedicaturae dicti domini vicarii in se ferunt ratione curae pastoralis illis annexae, licet prioribus temporibus ab annis decem citra vel ultra fuit praedicator specialis manualis, qui officium praedicaturae gerebat et proventus ex certis hortis, agris et pratis pro praedicatore testamentaliter legatis percipiebat; summa proventuum pro praedicatore venientium erat trium marcarum citra vel ultra, tandem praedicator non fuit contentus praedictis censibus et ita desiit esse praedicator specialis; demum domini vicarii onus praedicationis in se reassumpserunt una cum censu pro praedicatore fundato; eadem vero universitas vicariorum ecclesiae collegiatae Wyelunensis pro fundo et dote suae communitatis habet aream satis spatiosam et in ea domum ligneam constructam licet veterem adhuc competentem pro mansionibus sacerdotum, sitam in acie ex opposito ecclesiae penes plateam militum ex una et aream sive domum domini decani parte ex altera; insuper domina Elisabeth de Tharnow palatina Sandomiriensis propriis impensis emit universitati vicariorum aream una cum braxatorio murato in tergo domus antiquae vicariorum et domus domini decani; demum vicarii propriis sumptibus et cum auxilio eiusdem dominae et aliorum ampliaverunt et erexerunt domum ex lapidibus et lateribus satis honestam pro mansione et conditione sacerdotum et illam adiunxerunt antiquae domui, quam aream et domum in eadem area constructam regia maiestas libertavit et liberam fecit ab omnibus oneribus, solutionibus et dationibus, quae reliquae domus civiles ferre consueverunt; cuius liberationis litterae regiae maiestatis habentur in thesauro dominorum vicariorum, quas litteras et omnia privilegia, si quae habuerint, de mandato reverendissimi domini archi-

Dąbrowa, wieś z kościołem parafialnym pod Prsyrowem w dekanacie Nowo-radomskim.
 Bogumiłów, wieś należąca do parafii Sierads.

episcopi, visitator ad hoc deputatus mandat ad acta per eosdem dominos vicarios procurare inscribi. Habent etiam domini vicarii aream unam civilem, in qua quondam domus erat constructa, iacentem penes domum mansionariorum parte ex una et in tergo domorum in circulo sitarum parte ex altera, in qua domo census erat sedecim scotorum, sed post incinerationem eiusdem deserta manet.

UNIVERSITAS MANSIONARIORUM ecclesiae collegiatae Wyelunensis, in qua universitate mansionarii sunt sex in numero, habentes inter se praecentorem eos in choro et cantu ecclesiastico dirigentem, nec non excessus eorum domesticos et contra statutum illorum excedentes corrigentem. Fundatio dictae mansionariae facta est per olim magnificum dominum Joannem Zaramba, palatinum Calissiensem 1), cuius fundationis tenor et modus latius habetur in erectione dictae mansionariae, quam erectionem domini mansionarii in thesauro suo servant, eamque visitator protunc per reverendissimum dominum archiepiscopum deputatus mandavit inscribi ad acta consistorii Wyelunensis. Quoties autem aliquam mansionariam quomodolibet contigerit vacare, extunc dominus palatinus et sui successores ad eandem praesentant et praesentare consueverunt reverendissimo domino archiepiscopo ad instituendum. Dicti vero mansionarii in solidum et in commune habent unam aream satis spatiosam et in ea domum muratam ex lapidibus et lateribus, in qua tota universitas illorum manere et inhabitare consuevit, iacentem ex opposito ecclesiae versus aquilonem, mediantem inter aream civilem, in cuius possessione sunt vicarii, parte ex una et aream sive domum advocati Wyelunensis parte ex altera; item domini mansionarii habent unum hortum illis consignatum, donatum per regiam maiestatem, cuius donationis litterae sigillatae sigillo regiae maiestatis, quas etiam litteras idem visitator mandat ad acta inscribi; insuper domini mansionarii pro fundo et dote suae mansionariae percipiunt singulis quartalibus per annum novem marcas de theloneo castri, quas novem marcas thelonearius pro tempore existens sine quavis difficultate et mora debet dare et solvere dictis mansionariis; quod si secus fecerit, extunc non alter sed ipse solus censuris ecclesiasticis debet ad solvendum cogi iuxta dispositionem privilegii; quam quidem pecuniam singulis quatuor quartalibus per annum per novem marcas receptam dicti mansionarii inter se aequalem divisionem faciunt (sic); item percipiunt ex donatione regia singulis quartalibus de castro duos coros salis alias wyertele; item habent liberam vecturam cervisiae undecunque voluerint pro suo usu ex privilegio illis concessam, pro quo quidem fundo dicti mansionarii obligantur singulis diebus decantare cursum et missam beatae virginis Mariae.

Altare tituli sancti Michaelis in ecclesia collegiata Wyelunensi, de collatione laicorum, quod modo obtinet et in ipsius est pacifica possessione honorabilis dominus Joannes, praecentor mansionariorum, pro cuius altaris fundo percipit census infrascriptos: in quinque macellis sutorum civitatis Wyelunensis de quolibet macello sedecim grossos census annui singulis festis S. Martini in vim reemptionis; item de macellis duobus pistorum dictus altarista percipit censum de quolibet singulariter per fertonem, qui census etiam habetur in vim reemptionis. Habet insuper prata specialia septem, alias morgi, de quibus censum percipit de quolibet seorsum

¹) Jan Zaremba, wojewoda kaliski, starosta wieluński, ostrzeszowski i pysdrski † około r. 1479 (Niesiecki, Korona IV, 648).

per sex grossos census perpetui, super quos omnes et singulos census hic descriptos habentur speciales litterae et privilegia. Hortum unum habet, de quo censum percipit sex grossorum in vim reemptionis, iacentem post curiam archiepiscopalem circa fossam civitatis; insuper aream civilem desertam dictam Christhkowska, in qua domus est incinerata, de qua domo quondam census pro dicto altari seu altarista proveniebat sedecim grossorum. Summa capitalis in ea domo quinque marcae, quae modo deserta manet. Item domum unam civilem habet, dictam Glathkowsky, sitam in platea lanificum inter domum Przekaza ex una et Klucznyk ex altera, de qua percipit altarista protunc existens pro annuo censu fertonem.

Altare tituli S. Agnetis in ecclesia collegiata Wyelunensi, de collatione cuiusdam civis Wyelunensis, dicti Lorincz, quod modo obtinet et in ipsius est pacifica possessione honorabilis dominus Jacobus de Wyeluny, dictus Kyernozek, pro cuius altaris fundo et dote nullam aream habet nec domum seu habitationem pro altarista; pro fundo vero eiusdem altaris altarista pro tempore existens percipit fructus infrascriptos: primo de praetorio singulis annis pro festo S. Martini tres marcas cum sedecim grossis census perpetui, super quem censum litterae seu privilegia privata habentur, quae dominus visitator protunc per dominum archiepiscopum deputatus vidit et legit mandavitque altaristae ad acta consistorii Wyelunensis procurare inscribi. Habet ultra censum praedictum pratum unum, quod tenet quidam civis, dictus Wyosnka, et de ipso solvit altaristae pro tempore existenti octo grossos in vim reemptionis annis singulis, pro quo quidem censu superius descripto duas missas legit singulis septimanis, unam in ecclesia collegiata circa altare praedictum et aliam in hospitali. Sunt etiam ad dictum altare duae areae desertae, una penes notarium civitatis Augustum, nunc vero Byalak sartorem, in platea militum, de qua, dum domus erat constructa, proveniebat census octo grossorum, alia area Thomaskowska in postico Jacobi lanificis similiter deserta, de qua proveniebat census sex grossorum.

Altare tituli S. Catharinae in ecclesia collegiata Wyelunensi, de collatione civium, quod modo obtinet honorabilis dominus Thomas de Chosczyelecz, mansionarius ecclesiae collegiatae Wyelunensis, pro dicto altari nullam habitationem nec aream habet; pro fundo vero et dote dicti altaris percipit proventus infrascriptos: primo habet hortos tredecim circa civitatem, de quibus omnibus pro annuo censu percipit tres marcas, qui census est in vim reemptionis; insuper duas domos constructas et tertiam aream desertam, de qua nihil percipit; ex domibus vero duabus, de una civis dicti Wansch fertonem et altera civis dicti Psenyczka censum annuum quatuordecim grossorum singulis annis. Macellum vero lanionum fundatum pro dicto altari modo iacet desertum, de quo sexagena proveniebat cum uno lapide sepi liquidi; census vero iam descriptus tam ex hortis, pratis, domibus est in vim reemptionis, summa capitalis octoginta marcas latorum grossorum. Idem dominus altarista de summa census altaris respondere tenetur de octo grossis ecclesiae Wyelunensi et vicariis eiusdem ecclesiae sedecim scotos pro festo S. Martini, ratione census ecclesiae et vicariis prius obligato (sic) in hortis, de quibus altarista census percipit; duas missas singulis septimanis obligatur altarista legere. Altare praedictum habet proprium calicem argenteum, ampulas duas argenteas, crucem argenteam deauratam sine pede, tres casulas cum toto apparatu et missale.

Altare tituli S. Martini in ecclesia collegiata Wyelunensi, de collatione laicorum civium Wyelunensium, dictorum Meslowye, quod modo pacifice possidet honorabilis dominus Nicolaus, plebanus in Wrąsznyo; pro fundo dicti altaris et habitatione altaristae nulla habetur area neque domus; pro fundo vero dicti altaris percipit proventus infrascriptos; primo de brascatorio marcam dicto byaly meylczuch sito et iacente sub muro civitatis in tergo claustri Corporis Christi et penes brascatorium civis dicti Kupka; item de domo pistoris dicti Fundusch in platea monachorum octo grossos percipit singulis festis S. Martini; item tres hortos habet ex opposito valvae civitatis, dictae Dambrowska Broma, de quibus percipit singulis annis ad festum S. Martini per fertonem; quartum etiam hortum sive pratum a tergo hortorum praedictorum, de quo percipit septem grossos citra vel ultra; item quintum hortum ex opposito horti curiae archiepiscopalis, de quo percipit octo grossos; item sextum hortum eundo ad villam Dambrowa, de quo sibi solvuntur quatuor grossi; de proventibus vero descriptis altarista solvit ecclesiae collegiatae grossum unum. Obligatur altarista ad tres missas singulis septimanis legendas. Dictum altare habet calicem proprium argenteum deauratum, pacificale argenteum, duas casulas cum toto apparatu et missale.

Altare tituli ss. Elisabeth et Hedvigis in eadem ecclesia, de collatione consulum Wyelunensium, quod pronunc pacifice possidet dominus Marcus, custos ecclesiae collegiatae Wyelunensis; pro fundo dicti altaris percipit de praetorio a consulibus septem fertones cum quatuor grossis, a fabro dicto Brudno sedecim grossos, a Catharina Wyeczkowa sedecim scotos, a pannitonsore sedecim grossos, a Felice Stampalka dicto sutore de Penestica sedecim grossos et duos gallos, a Jacobo pistore de horto iacente inter hortos domini decani post fossam civitatis et mansionariarum ex altera parte fertonem; item Cozy de Mkrsko, qui succesit in bona dicti David suburbani quatuor grossos; item Felix Stampalka de horto in Passyeka sex grossos solvit; item Szadlo ab hortulanis in Passyeka sex grossos; item Garbaczka de horto decem grossos; isti census spectant et proveniunt pro altarista dicti altaris; istud etiam altare habet calicem proprium et pacificale.

Altare in villa Dambrowa, in qua est oraculum muratum, tectum lateribus coctis quod subest ecclesiae collegiatae Wyelunensi cum tota villa iure parochiali, tituli S. Mariae, de collatione laicorum, quod obtinet et est in pacifica possessione honorabilis dominus Nicolaus Guczel de Krzepycze, plebanus in Dankow. Pro fundo altaris eiusdem in eadem villa habet aream cum habitatione et horto adiacente habitationi ex opposito ecclesiae, iacentem penes cmethonem domini decani Wyelunensis parte ex una et cmethonem dictum Hyncza parte ex altera, et unum mansum agri cum pratis, ita dimensuratum, prout alii agri cmethonum sunt dimensurati; ibidem etiam pro sua dote et fundo percipit censum de cmethonibus villae sex marcas, cuius census medietatem haeres eiusdem villae aut factor suus tenetur solvere pro festo S. Martini et medietatem pro festo Natalis S. Adalberti. Altare insuper praedictum et oraculum habet tres calices et erucem argenteos, casulas aliquot cum toto apparatu et alia ornamenta ecclesiae, quae latius continentur in inventario speciali eiusdem oraculi.

Hospitale pauperum extra muros Wyelunensis civitatis habet proventus pro usu pauperum in hortis, agris, pratis, domibus, quorum proventuum summa in praesenti visitatione taxata per visitatorem ad marcas duodecim, quos census et proventus

vitrici seu tutores hospitalis singulis annis percipiunt et pro victu seu necessitate pauperum dispensant et distribuunt. Cuius hospitalis multi alii proventus sunt perditi propter incurabilitatem vitricorum seu provisorum eiusdem hospitalis, quibus provisoribus visitator nomine reverendissimi domini archiepiscopi et mandato recepta prius ab eis ratione de perceptis et expositis mandavit, ut annis singulis rationem facerent coram consulibus civitatis et duobus praelatis ecclesiae Wyelunonsis, videlicet domino decano et domino officiali, ad quam rationem faciendam debent cogi per monitorium et censuras domini officialis; insuper pro dicto hospitali et pauperibus est laneus agri in villa Ruda, medians inter agrum Szadzych Rychlowsky et agrum Chlocholowsky, quem agrum dicti hospitalis de pretio colit tabernator domini praepositi, de quo solvit fertonem tutoribus hospitalis.

Proventus annui ecclesiae collegiatae Wyelunensis pro fabrica et aliis necessariis ecclesiasticis provenientes annis singulis; habet enim ecclesia collegiata census de agris, hortis, pratis etc, in summa provenientes octo marcas cum media citra vel ultra; insuper habet porrectiones eleemosynarias tam in ecclesia collegiata quam in oraculo S. Barbaras extra civitatem sito, quod oraculum attinet ad ecclesiam collegiatam. Quas quidem pecunias et census supradictos aliasque porrectiones ex eleemosyna vitrici seu provisores ecclesiae pro necessitatibus eiusdem dispensant, et dispensare consueverunt, de quibus perceptis et expositis annis singulis rationem faciunt coram consulatu et praelatis ecclesiae, prout latius in eorum regestris constat. Insuper eadem ecclesia collegiata habet clenodia et apparatus infrascriptos: calices viginti, decem ex eis deaurati et vigesimus patena caret, crux magna argentea solemnis et deaurata et duae minores deauratae argenteae, reliquae duae mediocres similiter deauratae ex argento puro, pacificalia rotunda in pedibus, unum in toto argenteum et secundum in pede cupreo; item tabula argentea cum reliquiis, thuribulare argenteum magnum, ampulae duae argenteae solemnes, monstrantia argentea deaurata in pede cupreo, tres pixides argenteae pro Eucharistia, duae parvae et tertia maior; alia pixis pro Eucharistia cuprea; casulae, prima de Szlothoglow cum axameto rubeo cum cruce aurea et gemmis ornata; secunda similiter de Szlothoglow inferior, similiter cum cruce auro texta, item alia de axameto nigro et glauco cum cruce auro texta; item de axameto glauco et rubeo, similiter cum cruce, aliud de axameto viridi et glauci coloris cum cruce, alii vero sex de axameto, duo de adamasco nigro et viridi, alii duo de adamasco albo cum crucibus; item quatuor ornatus de camcha simplici et reliquum vetus de axameto flaveo; item humerale ex gemmis pro solemnitate, alia duo de laminibus argenteis in toto deauratis; dalmaticac quatuor cum globis argenteis deauratis et duo de camcha simplici, item capa solemnis de Zlothoglow cum scuto auro texto, similiter secunda rubea auro permixta cum globo argenteo deaurato, tertia de axameto viridi coloris; item duae capae pro ministrantibus de camcha rubea cum globis argenteis et una ferialis pro processionibus quadragesimalibus; item casulae sex feriales, manutergia sex antependia quatuor pro altari magno et alia antependia sufficientia pro altaribus minoribus, vexilla duo de adamasco viridi; campanae tres in campanili et quarta in medio ecclesiae pro signatura appensa, lavatorium aereum et sub eo calidar similiter aereum, secundum caldear aereum pro aspergendo, lucibularia duo de cupro pro altari magno, et alia stannea pro aliis altaribus sufficentia, lodices duo, pulvina runum de cutibus rubeis, missalia tria impressa et scripta quatuor, ampulae sedecim, graduale magnum in pergameno notatum, et alia duo ferialia similiter in pergameno notata; item antiphonaria duo pro tempore hiemali et aestivali in voluminibus specialibus divisa in pergameno notata, psalteria quatuor, nolae ad altaria sufficientes, lagena stannea sive cantarus magnus in pedibus continens septem ollas vini.

Ecclesia conventualis monasterii S. Augustini¹) inter muros Wyelunenses, tituli Corporis Christi, habet clenodia et apparatus infrascriptos, videlicet duodecim calices argenteos, octo deauratos, sed quatuor fracti, qui pro monstrantia fabricanda converti debent; crux magna argentea deaurata, secunda aerea etiam deaurata; duo similiter cruces minores argenteae, pacificale argenteum in pede cupreo, monstrantia argentea in pede cupreo, missalia quatuor, graduale unum, antiphonarium unum, casulae seu ornatus duo de axameto cum humeralibus de laminibus argenteis et deauratis; item ornatus de adamasco flaveo cum cruce, item alter de adamasco viridi auro texto, item sex reliqui ornatus de camcha simplici cum omnibus attinentiis, dalmaticae duae de camcha simplici, tres capae similiter de camcha rubea auro in parte textae, antependia undecim, pallae sufficientes, szyrzynky sex, corporalia quatuordecim, manutergia quindecim, humeralia de axameto auro texta quatuor, quae sunt superflua, novem albae superfluae sine casulis, superpellicia septem, ampulae decem, nolae quinque, campanae duae.

Ecclesia conventualis ordinis S. Augustini²) extra muros Wyelunenses, tituli S. Nicolai, habet clenodia et apparatus infrascriptos: tres calices argenteos in toto deauratos, quartum argenteum non deauratum, crucem aeream deauratam, manum argenteam deauratam, monstrantiam parvam argenteam cum reliquiis deauratam in pede aereo, monstrantiam in qua Sacramentum fertur in festo Corporis Christi argenteam, missale unum in pergameno scriptum, graduale pergameneum, similiter et antiphonarium, ornatum de adamasco albo cum cruce, secundum de axameto rubeo, tertium et quartum de camcha varii coloris, pallae duae, antependia quatuor, ampulae quatuor, corporalia sufficientia, campanae duae in ecclesia appensae.

1) Kościół Bożego Ciała z klasztorem księży Augustyanów fundowany w roku 1217 przez ksiązecia balisticgo, Władysława Spłwacza czyli Odonicza. Pierwotny kościół murowany, dotąd istniejący, sachował cechy budowli XIII wieku. Przy nim utrzymał się dotąd jedyny w całej Polsce klasztor augustyański (Bubryc. dyec. kuj.-kal, z r. 1878 f. 157). 2) Kościół ś. Mikoloja murowany, fundowany przez książąt polskich w XIII wieku wraz z klasztorem księży Paulinów, którego uposażenie w roku 1393 powiększył król Władysław Jagiello (Długosz, Hist. Pol. lib. X, 139). Po ustąpieniu zakonników w zeszłym wieku z tegoż klasztoru, zajęły go wraz z kościołem panny Bernardynki fundacyi Anny Konicopolskiej r. 1612 (Rubr. dyec. kuj kal. z r. 1878 f. 159). Oprócz wyżej wymienionych znajdowały się w Wieluniu następujące kościoły i klasztory: 1) Kościół księży Piarów wraz z klasstorem w końcu XVII wieku przez rektora Hipolita Poradowskiego z drzewa zbudowane z legatu 20,000 złt. Wojciecha s Urbanic Urbańskiego, kasztelana wieluńskiego i małżonki jego Katarsymy s Niesabitowskich, oraz z ofiar różnych dobroczyńców. Po spaleniu tak kościoła parafialnego jako i klautern przez Szwedów podczas wojny domowej pomiędzy Augustem III a Lesscsyńskim, zakonnicy wystawili oboje z cegły palonej r. 1740. W cztery lata po zniesieniu zgromadzenia w samę uroczystość ś. Jósefa r. 1868 nowe piękue gmachy stały się pastwą płomieni. Kościół dźwignięto z gruzów w r. 1879 (Rubr. dyec. kuj.-kal. z r. 1873 f. 149 i z r. 1880 f. 110). 2) Kościół pod wezwaniem Zwiastowania N. Maryi P. murowany wraz z takimże klasztorem OO. Reformatów fundacyi Marcina Wieruss Kowalskiego i innych dobroczyńców w r. 1629. Po zniesieniu klasztoru r. 1864 kościół zamieniono na sukursalny. 3) Kaplica murowana na cmentarzu grzebalnym pod tyt. i Barbary, w początku obecnego wieku w miejsce starożytnej drewnianej, niewiadomo kiedy fundowanej, wybudowana (Rubryc. dyec. kuj.-kal, z r. 1878 £ 49. 50).

Inventarium rerum et proventuum ecclesiarum parochialium archidiaconatus et districtus Wyelunensis per dominum Troyanum, praepositum in Iwanowicze et commissarium reverendissimi domini archiepiscopi, factum.

2. **RUDA.***)

Parochialis tituli beatae virginis Mariae, quam pacifice possidet dominus Georgius modernus possessor, cuius ecclesia habet tres calices argenteos, unum ex eis deauratum, ornatum de axameto rubeo cum suo toto apparatu, secundum de kowtir rubeo cum apparatu, tertium de camcha simplici, quartum de postchawyecz vetus, missalia tria, unum impressum et duo scripta, lombartica historia, sermones discipuli, agenda Gnesnensis et alia Vratislaviensis etiam impressa cum confessionali in uno volumine ligata, crux argentea et inferius, videlicet in pede cuprea, antependia tria, unum de camcha simplici et duo de tela picta, pollae seu mappae ad duo altaria, corporalia quinque, superpellicium unum, monstrautia de cupro, ampulae quatuor, lagena stannea pro servando vino, vexilla duo, campanae in campanili duae et tertia in pinaculo ecclesiae pro signatura appensa, nolae parvae tres, caldar unum aereum. Ecclesia ibidem in toto cum turri, in qua sunt campanae, murata ex lapidibus sectis et lateribus coctis satis houesta.

Proventus pro plebano eiusdem ecclesiae pertinentes in eadem ecclesia, quae est de provisione et iure patronatus praepositi Wyelunensis vacatione occurrente; ibidem plebanus habet pro dote sua aream pro conditione competentem, in ea duas domos albam videlicet et nigram satis competentes et firmas et alia aedificia constructa; duos hortos, unum circa domum plebanalem et alium peues domum Joannis Ruczky!) et unum laneum agri protensum ad mensuram longitudinis et lati-

^{*)} Ruda, wieś szlachecka bardzo starożytna, od której cała okolica zwaną była pierwotnie ziemią rudską, po wzniesieniu się zaś miasta Wielunia, ziemią wieluńską nazwaną została. Według tradycyi miejscowej miał tu nawracać lud do wiary Chrystusowej ć. Wojciech, który też tam wystawiony za jego popędem pierwszy kościolek drewniany konsekrował. W miejsce tego kościola wystawił Piotr Dunisa w początku XII wieku nowy dotąd istniejący kościół parafialny murowany na fundamentach z ciosowego kamienia, przy którym zapewne już w końcu tegoż wieku książęta polscy fundowali kolegiatę, składającą się z kilku prałatów i pewnej liczby kanoników, oprócz wikaryuszów. W roku 1420 arcybiskup Mikolaj Trąba przeniósł też kolegiatę do Wielunia z przyczyn wyżej już podanych (Zob. przypiski do Wielunia). Kościół rudzki, odtąd parafialny, pod wezwaniem ś. Wojciecha, ma 3 oltarze i kaplicę murowaną w roku 1694 nakładem familii Miaskowskich, którzy sobie pod nią grób familijny urządzili. Za usilnem staraniem plebana Adama Zmarskiego ustanowieni zostali przy kościele rudskim dwaj mansyonarze w roku 1641, na których utrzymanie rozmaici dobroczyńcy złożyli kapitał wynoszący 3900 zlt. W roku 1720 starożytna poważna świątynia została gruntownie zrestaurowaną i dwoma nowemi ołtarzami przyczdobioną. W sto lat później rozebrano wynioslą wieżą z zegarem upadkiem grożącą, a z materyału jej wystawiono karczmę tuż obok kościoła. Obecny rządzca jego wielce się przyczynił do wewnętrznego odnowienia świątyni, otoczenia jej murem, postawienia dwóch nowych oltarzy i sprawienia nowych organ (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1878 f. 89. 90).

¹⁾ Jan Rudzki, dziedzie miejscowy. Długoss wspomina w Kronice swojej Stańcsyka s Rudy, starostę rudzkiego czyli wieluńskiego pod r. 1185. Przywileje koronne pod r. 1256 wymieniają Bogumića de Ruda, castellanus, zwany comes Krsywosąd (Paprocki, Herby Ryc. Pol. str. 344. 396) i innych.

tudinis agrorum cmethonalium; habet etiam duas areas circa ecclesiam, unam pro vicario, sed desertam, aliam pro schola, in qua est domus sita; item habet decimam manipularem de praediis nobilium et de scultetia similiter valoris unius marcae cum media, habet etiam ibidem de duobus laneis cuiusdam cmethonis, dicti Andreae Wolni, decimam manipularem unius fertonis, de aliis duobus cmethonibus libertate gaudentibus ratione decimae per sex grossos; cmethones possessionati de laneo missalia solvunt per unam mensuram alias Czwyerthnyą siliginis et tot avenae; de agris vero desertis praepositus Wyelunensis decimam percipit.

Camyonka¹), villa archiepiscopalis sub eadem parochiali, in qua de scultetia pro decima percipiebat decem octo grossos, sed quia desertata, ideo colitur pro curia archiepiscopali, et ita datur decima manipularis plebano, et ibidem emethones de laneo possessionato mensuram siliginis et aliam avenae solvunt.

Rychlovycze²), villa nobilium sub eadem parochiali, in qua de praediis tribus nobilium percipit decimam manipularem valoris marcae unius cum media.

Urbanycze³), villa nobilium, in qua percipit decimam manipularem de tribus praediis nobilium valoris duarum marcarum.

Maliszyn ⁴), villa nobilium, in qua de duobus praediis nobilium manipularem decimam percipit valoris unius marcae.

Masslowicze³), villa nobilium, in qua de una parte praedii nobilium decimam manipularem percipit valoris quindecim grossorum et de alia parte praedii tantum unam cassulam siliginis et aliam avenae percipit, et cmethones ibidem quatuor in mediis laneis locati tres mensuras siliginis et tot avenae plebano solvunt.

Starzenycze⁶), villa nobilium, post quorum agros praediales decimam manipularem percipit valoris trium fertonum, et hortulani ibidem mensalia per grossum solvunt.

Syenyecz¹), villa mensae archiepiscopalis, in qua de agro unius cmethonis, dicto Dunyda, decimam manipularem percipit valoris decem grossorum, et cmethones ibidem ratione mensalium per grossum solvunt.

Olewyno⁸), villa nobilium, in qua de praediis nobilium manipularem decimam de praediis (sic) eorum percipit valoris septem fertonum, et ibidem cmethones ratione missalium de agris possessionatis solvunt per unam mensuram siliginis et tot avenae; praepositus vero Wyelunensis de agris desertis decimam manipularem percipit.

Craszcovicze⁹), villa nobilium, de quorum praedio plebanus decimam manipularem percipit valoris unius marcae et de alio praedio seu agris ipsius, in quibus cmethones sunt locati, ratione decimae percipit decem octo grossos et de quolibet laneo cmethonum ratione missalium per mensuram siliginis et tot avenae percipit. Villae attinentes ad ecclesiam parochialem in Ruda: Olevyno, Urbanicze, Maliszyn, Maszlowycze, Starzenycze, Syenyecz, Craszkovicze, Camyonka et Rychlowycze. De villis vero duabus sub parochia Oseyakow existentibus, videlicet Raduczicze¹⁰) et

¹⁾ Kamionka, wieś z przyległościami pierwotnie arcybiskupów gnieźnieńskich, które arcybiskup Kibolaj Dsiersgowski w roku 1555 ustąpił kapitule swojej metropolitalnej z różnemi obowiązkami (Arch. Capit. Gnesn. Liber privileg. I, 90 sqq). Taż kapitula miała tam rezydencyą dla rejentów swoich i kaplicę dworską. 2) Rychlowice, 3) Urbanice, 4) Małyssyn, 3) Masłowice, 6) Starsenice, 7) Sienice, 9) Olewin, 9) Krasskowice, wsie należące do parafii. Oprócz tych należą dziś jeszcze miejscoweści: Borowice 1 Jodłowice. 10) Raduesyce.

Drobnycze 1) denarium S. **Petri** solvunt cmethones ad ecclesiam parochialem in **Ruda**, de petronalibus plebanus contribuit mediam sexagenam; ibidem plebanus ministrum convenit pro posse suo.

3. WYERZSCHLASCH.*)

Villa nobilium, de collatione eorundem, in qua est ecclesia parochialis tituli S. Nicolai; rectore caret, sed per commendam regitur per unum mansionarium de Wyeluny; habens clenodia et apparatus suos, videlicet calices duos, unum argenteum et alium stanneum, casulam seu ornatum de viridi adamasco, novum cum cruce, secundum de athlasch rubeo, alia duo de simplici camcha, duo missalia, scriptum et impressum, crux argentea cum pede aereo, vexilla duo, corporalia duo, ampulae quatuor, cantarus stanneus pro vino servando dispositus, monstrantia cuprea, campanae duae in campanili et tertia pro signatura in medio ecclesiae, pallae duae, superpellicium unum, agenda Gnesnensis, capa de camcha simplici. Ibidem rector ecclesiae seu plebanus habet pro dote plebanali aream cum domo competentem pro conditione sua, hortis, pratis et duobus laneis ad dotem plebanalem spectantibus. Habet insuper ibidem decimam manipularem de agris praedialibus nobilium, quam curru proprio conducit ad horreum proprium, similiter de scultetia et laneo cuiusdam cmethonis dicti Requisch; ibidem missalia percipit de laneo possessionato quolibet mensuram siliginis, tot avenae, mensalia de quolibet hortulano per grossum unum.

Chochlow 2), villa sub eadem parochiali, in qua plebanus de quolibet cmethone percipit ratione missalium per unum corum siliginis alias wyerthel; item in eadem Wyerzechlaez quidam Mathias, Kyernozek dictus, ratione decimae solvit ministro ecclesiae unum fertonem, pro eodem vero ministro plebanus habet aream circa ecclesiam cum hortulo et in ea domum pro ministro constructam. Ecclesia ibidem est de medio ex lateribus coctis constructa et per medium de lignis finita; insuper eadem ecclesia pro fabrica et necessariis suis habet pratum, de quo pro annuali censu provisores ecclesiae percipiunt sex grossos, quos exponunt pro necessitate ecclesiae, iacentem (sic) penes pratum plebani ex una et advocati parte ex altera.

¹⁾ Drobnice.

^{*)} Wierschlas, wieś szlachecka, gniazdo rodziny Wierschlejskich h. Berszten (Niesiecki l. c. IV, 524), z kościołem parafialnym zapewne przez tęż rodzinę fundowanym, o którym w aktach kościelnych i wizytach mało przechowało się wiadomości. Budowany jest w prezbyteryum z kamienia i cegły palonej, w głównej nawie z drzewa; ostatnią odbudował w roku 1760 wraz z chórem muzycznym dziedzic miejscowy, Felicyan Wierschlejski, łowczy dobrzyński i sprawił dwa nowe oltarze: wielki, w którym umieszczony jest starożytny obraz M. Boskiej Częstochowskiej powazechnie za cudowny uważany i ś. Józefa. Oprócz tego są jeszcze w tym kościele trzy inne oltarze. W roku 1873 cały kościół za staraniem obecnego rządzcy swego wewnątrz został odnowiony i przyczdobiony (Rubryc, dyec, kuj.-kal. z r. 1878 f. 99. 100).

²) Kochlew. Oprócz dwóch wsi wspomnionych należą dziś do parafii: młyn Łyko i folwarki: Ladwina, Kasimirów, Piechów, oraz pustkowie Wilkowiec.

4. MYERZYCZE.*)

Villa et haereditas nobilium de collatione corundem, in qua est ecclesia parochialis tituli sanctae Catharinae, in qua sunt clenodia et ornamenta ista, videlicet calix argenteus unus tantum, missalia duo, unum impressum, aliud scriptum, casula de axameto rubeo cum apparatu suo, secunda de camcha simplici, cappa similiter de camcha simplici, portatilia de cupro, campanae duae in campanili, vexilla duo, ampulae duae; item in eadem ecclesia est plebanus dominus Joannes, institutus et in pacifica possessione eiusdem capellae, ad quam capellam iure parochiali attinent villae, videlicet Myrzyce et Zalacze minor 1) ac oppidum Camyon, in quo est oraculum et in oraculo fons baptismalis; ibidem plebanus de Myerzycze pro tempore existens per se vel per suum vicarium administrat sacramenta et officia divina celebrat.

Proventus pro plebano; primo habet in Myerzycze dotem plebanalem cum area, domo, horto pro conditione competentibus, habet etiam duos laneos agri cum pratis ad agros concernentibus, decimam etiam manipularem de praediis nobilium in eadem Myerzycze; item in oppido Thoporow²) quilibet oppidanus eidem plebano ratione decimae solvit per 4 grossos; item in Camyon oppido prout et in villa Myerzycze de quolibet laneo possessionato percipit duos coros alias wyertele siliginis et duos avenae, et hortulani in Camyon ac cmethones in minori Zalacze ratione mensalium solvunt per grossum unum.

Camyon³), oppidum, in eodem est oraculum, quod subest ecclesiae in Myerzycze tamquam matri filia, tituli Assumptionis beatae Virginis bene ornatum, in

- *) Miersycs, wieś aż do roku 1818 kapituły gnieśnieńskiej, dawniej szlachecka z kościołem parafialnym już w roku 1460 w aktach konsystorskich wspominanym, o którego fundatorze nigdzie nie ma wzmianki. W miejsce starożytnego kościoła drewnianego upadkiem grożącego stanął w latach 1837—1839 kosztem fiskusa i parafian nowy murowany w stylu gotyckim bez wieży za usilnem staraniem rządzcy swego, Ignacego Bolewskiego (od r. 1828 do 1872). Na dniu 27 października roku 1839 pobenedykował nową świątynię Andrsej Mulsof, infulat laski, proboszcz brzeźnicki. Obecny rządzca kościoła wielce się przyczynił do jego odnowienia i przyczdobienia wewnętrznego (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1878 f. 75, 76). Od roku 1818 wcielony został do Miersyc kościół dotąd parafialny w Kamionie jako filia, o czem będzie niżej.
- 1) Zalęcse Male. 2) Toporów, aż do końca wieku XVII miasteczko, dziś wieś, niegdyś własność kapituły gnieśnieńskiej tuż nad rzeką Wartą położona, mostem drewnianym z wsią Kamion połączona, z kościołem filialnym przez kapitułę rzeczoną fundowanym i do Lassowa wcieloną po roku 1522, gdyż opis powyższy nie o nim nie wspomina. Kościół ten drewniany z murowaną zakrystyą mający cztery ołtarze, zgorzał dnia 7 lipca roku 1830 i dotąd nie został odbudowany. Miał niegdyś obraz ś. Walentego powszechnie za cudowny uważany. 3) Kamion, niegdyś wieś w połowie królewska, w połowie kapituły gnieśnieńskiej, wieku XVI—XVIII miasteczko, z kościołem filialnym drewnianym do kościoła w Miersycach wcielonym, nie wiadomo przez kogo założonym, który przed rokiem 1765 zniesiony został, gdyż wizyta z tegoż roku już o nim nie wspomina. Mieszczanie kamiońscy wystawili z materyalu dawnego kościoła małą kaplicę, w której jednakże dla braku odpowiedniego wewnętrznego urządzenia nabożeństwo się nie odprawia (Rubr. dyec. kuj. kal. z r. 1878 f 77). Dziś po wcieleniu do Miersyc laszowa z Toporem należą do parafii następujące miejscowości: Miersyce, Laszów, Przywós, Toporów, Kamion, Załęcze Male, Krzeczów, Cissowa, Jajczaki, Broników, Więcławy, Dziadaki, Ogroble, Jarzębie, Troniny, Cieśle.

quo diebus dominicis et festivis divina celebrantur per vicarium, quem salariat plebanus de *Myerzycze*; in eodem oraculo calix argenteus et alter aereus deauratus, crux parva argentea, casula de adamasco viridi, secunda de camcha rubea et tertia de camcha flavea, superpellicium unum, missalia duo, agenda *Gnesnensis*, duo vexilla nova, campanae tres in campanili. Ibidem plebanus de *Myerzycze* habet aream cum domo pro vicario.

5. PARZYMYECHY.*)

Ecclesia parochialis tituli S. Petri Pauli apostolorum, de collatione laicorum, in toto murata, quae ecclesia habet sua clenodia et ornamenta propria, videlicet duos calices argenteos, pacificale argenteum deauratum, crucem parvam argenteam, monstrantiam cupream, ornatum de axameto rubeo, secundum de axameto flaveo veteri, tertium de camcha rubea albo colore mixta, quartum de camcha simplici, quintum de postawyecz, cappa mixti coloris de camcha, duo missalia de pergameno scripta, tertium impressum dioecesis Gnesnensis, duo viatici scripti, sermones discipuli, biblia impressa, lombardica historia, quatuor volumina sermonum communium scripta et duo volumina iterum parva etiam communium sermonum, unguicum, superpellicia duo vetera, vexilla quatuor, lagena stannea pro vino servando, pallae sufficientes, antependia duo de simplici camcha, corporalia quatuor, campanae duo in campanili et tertia pro signatura in medio ecclesiae appensa, nolae aereae quinque, cantarus stanneus, psalterium unum. Cui ecclesiae iure parochiali attinent villae infrascriptae, videlicet Parzymyechy, Lyppye 1) et Rambyelycze 2), de quibus rector ecclesiae seu plebanus, honorabilis dominus Martinus de Wyszuka est pacificus possessor et percipit proventus suos, primo:

Parsymyechy, in qua circa ecclesiam habet dotem sive aream plebanalem et in ea domos pro habitatione et conditione sua constructas satis competentes, pro ministro etiam ecclesiae habet habitationem circa cimiterium. Ad eandem etiam dotem habet hortos tres, unum contiguum habitationi suae cum pomerio, piscinula, horreo et alia, secundum hortum habet extra villam, iacentem penes agros praediales haeredis et hortos cmethonum, longitudinis et latitudinis ad instar hortorum cmethonalium, tertium habet hortulum post dotem plebanalem, iacentem penes stratam ducentem ad rivos aquarum, quem sibi et ecclesiae suae dominus Cobylinsky

^{*)} Parsymiechy, wieś szlachecka, własność niegdyś Ponińskich h. Łodzia, później Walewskich h. Kolumna, od roku 1865 baronów Klitsingów, z starożytnym kościotem parafialnym z kamienia wapiennego prostej struktury, potrzebującym obecnie gruntownej restauracyi. Przez kilkadziesiąt lat pozostawał w ręku kalwinów, dopiero w roku 1660 został rekoncyliowany i katolikom przywrócony (Rubr. dyec. kuj.-kal. z r. 1879 f. 72. 73). Parafia Parsymiechy należy dziś do dekanatu i powiatu częstochowskiego. Na początku wieku XVI przyłączono do niej kościół starożytny parafialny w Jaworsnie jako filią, o czem będzie niżej.

¹⁾ Lipis. 2) Rembielice. Dziś należą prócz tego do parafii następujące miejscowości: Kleśniska, Gętkowisna, Grabarse, Napoleon, Zimnawoda, Chelmo, Rosalin, Wapiennik, Jaworsno, Słowików, Julianpol, Mostki.

donavit; insuper habet unum laneum agri cum pratis et piscinam unam inter agros cmethonales in quolibet campo sicut et alii cmethones habent; item decimam manipularem de agris praedialibus percipit, quam curru proprio conducit; de agris vero cmethonalibus possessionatis decima pecuniaria pro mensa archiepiscopi datur; de agris vero scultetiae decimam manipularem percipit, quando per aliquem coluntur, item de duobus cmethonibus, dictis Janysky et Petro Glamp ratione decimae per fertonem accipit, de uno vero cmethone, dicto Mathia Puchala, de quo plebanus decimam manipularem ex antiquo percipiebat, nunc vero pro mensa archiepiscopali percipitur; item in eadem Parzymyechy de quinque tabernis et aliis, si plures essent, percipit de qualibet ratione missalium per quinque grossos pecuniarum et per unum quartale alias wyertel siliginis et tot avenae. Quidam autem tabernator Wolni, dictus Goli, eidem domino plebano tenetur solvere ratione missalium novem grossos et tres mensuras siliginis alias wyertele et tot avenae.

Rambyelycze, villa sub eadem parochiali, in qua idem dominus plebanus ratione missalium de quolibet laneo possessionato mensuram alias czwyerthnya siliginis et aliam avenae percipit, de scultetia vero pro decima decem octo grossos, de hortulanis, si qui fuerint, per grossum percipit ratione mensalium.

Lypye, sub eadem parochiali, cuius incolae de agris possessionatis de laneo mensuram siliginis et aliam avenae solvunt et nihil plus; de istis vero proventibus plebanus servat ministrum ecclesiae, cui etiam ministro omnes parochiani solvunt per grossum unum, et ceram vitrici pro ecclesia ex eleemosyna provident.

Jaworzno, ecclesia quondam parochialis tituli S. Trinitatis per reverendissimum dominum Joannem de Lassko, archiepiscopum Gnesnensem, primatem et legatum natum unita et incorporata ecclesiae parochiali in Parzymyechy, cuius rector seu plebanus obligatur in eodem oraculo diebus dominicis et festivis principalibus divina peragere; continentur autem in eodem oraculo clenodia et apparatus: calix argenteus, casula seu ornatus de camcha rubea cum toto apparatu et secunda de simplici camcha, missale scriptum in pergameno, agenda Gnesnensis impressa, antependium simplex, cantarus stanneus pro vino, ampulae tres stanneae, vexilla duo, campanae duae in campanili, tertia parva pro signatura appensa in medio ecclesiae, nolae duae parvae aereae.

Proventus ex eadem villa Jaworzyno provenientes plebano in Parzymyschy, cui annexa est cura eiusdem villae una cum oraculo: primo habet dotem plebanalem et aream cum hortis, duobus laneis et pratis sufficientibus, protensis ad dimensionem agrorum cmethonalium, in area plebanali domus in toto ruinosa et a multis anuis vacua; item habet piscinam pro dote sua; habet insuper de quolibet laneo possessionato ratione mensalium mensuram siliginis et aliam avenae; de agris vero desertis canonici regulares de Metow decimam manipularem percipiunt et de possessionatis laneis per octo grossos; item de tribus laneis, in quibus sunt locati cmethones per haeredem ratione decimae percipit per octo grossos et de quarto libero cmethone similiter ratione decimae fertonem percipit. Vinum et ceram vitrici seu provisores ecclesiae tenentur procurare et nullae aliae villae ad eandem Jaworzno spectant iure parochiali praeter solam Jaworzno, quae est unita ad parochialem Parsymyschy.

6. DANKOW.*)

Ecclesia parochialis tituli S. Stanislai, quam possidet et est in pacifica possessione honorabilis dominus Nicolaus de Krzepycze; cadem etiam ecclesia habet clenodia et apparatus infrascriptos, videlicet tres calices argenteos unum ex eis deauratum, cruces duae argenteae maior in pede aereo, minor sine pede, deaurata, pacificale argenteum deauratum, monstrantia cuprea, ornatum de axameto rubeo cum cruce, aliud de adamasco nigro cum cruce, tertium de adamasco rubeo auro texto, quartum de camcha; insuper duae casulae feriales de postawyecz varii coloris, corporalia tria, schyrzynka cum serico, missalia tria, dioecesis Gnesnensis unum, aliud Cracoviense, tertium scriptum, similiter et quartum, pallae et manutergia sufficientia, agenda Gnesnensis, graduale similiter cum missali mixtum, psalterium impressum, antependium de camcha simplici rubea, aliud de postawyecz et duo ferialia de tela colorisata, ampulae quatuor, cantarus stanneus pro servando vino, duo vexilla, campanae tres in campanili, nolae quinque parvae, viaticus antiquus, thuribulum cupreum, sermones Ruperti de tempore scripti, sermones breves de tempore, de sanctis, Raymundus cum legendis de sanctis, evangelica expositio, et sequentiarum interpretatio in uno volumine, sermones discipuli de tempore et de sanctis, rationale divinorum.

Proventus; ad eandem ecclesiam in Dankow iure parochiali attinent villae infrascriptae: Dankow, Szyschkow 1), Zagyączky, villa maior 2) et Zagyączky villa

^{*)} Danków, wieś szlachecka, w wieku XV własność zamożnej rodziny Hińczów z Rogowa h. Dzialossa, która tam kościół parafialny w tymże wieku fundowała i uposażyła. Jan Hincza s Rogowa, kasztelan sandomirski, starosta krsepicki i podskarbi koronny, odnowił erekcyą przodków swoich i nowo kościół udotował r. 1472. W wieku XVI przeszedł Danków na własność familii Warssyckich, z której Stanisław Warszycki, kasztelan krakowski, w miejsce pierwotnego kościoła drewnianego upadkiem grozącego dźwignął własnym nakładem piękny kościół z cegły palonej. Konsekrował go dnia 22 lipca roku 1675 prymas Andrzej Olezowski, pod wezwaniem N. Maryi P., é. Stanisława biskupa i é. Antoniego Padewskiego. W połowie wieku XVI dziedzice miejscowi Warszyczy, przeszedłszy do kalwinizmu, kościół katolikom z wszelkiemi dochodami zabrali i na zbór kalwiński zamienili. Za usilnemi zabiegami arcybiskupa gnieźnieńskiego przywrócony został katolikom postanowieniem sejmu w roku 1641. Stanisław Warszycki, wojewoda i jenerał mazowiecki, dziedzic miejscowy, fundował przy kościele dankowskim kolegium trzech mansyonarzów, którą fundacyą arcybiskup Maciej Łubieński w roku 1644 jako beneficyum kanonicznie erygował. W drugiej polowie XVIII wieku fundusze pierwotne tak dalece upadły, że tylko jeden mansyonarz z biedą mógł się z nich utrzymać. Ostatnim był Jan Proculi, który wraz z domem mansyonarskim nocną porą nagle płomieniami ogarniętym spalił się i odtąd fundacya calkiem znikła. Obecny pleban uzilnie zabiega nad podźwignięciem tak kościoła jako i budynków plebańskich zębem czasu wielce zniszczonych (Rubr. dyec. kuj.-kal. z r. 1879 f. 57—59). Wieś Danków położona nad rzeczką Listwartą, która niegdyś stanowiła granicę pomiędzy archidyccezyą gnieżnieńską a dyecezyą krakowską, należy dziś do dekanatu i powiatu częstochowskiego. Kościół tamtejszy słynie obrazem N. Maryi P. powszechnie za cudowny uważanym (tamże str. 57. 58).

¹) Szyszków. ²) Zajączki, wieś niegdyś królewska do starostwa krzepickiego należąca, dziś w skutek donacyi własność jenerała rosyjskiego Giecewicza, ma kościół filialny drewniany, wcielony jako filia do parafii dankowskiej. Wystawił go w roku 1565 król Zygmunt August, jak świadczy dokument erekcyjny z dnia 5 listopada tegoż roku, dla parafian dankowskich, którym dziedzice Dankowa,

minor 1) in quibus rector seu plebanus ecclesiae praedictae percipit fructus et proventus suos.

Dankow ecclesia parochialis, circa quam plebanus pro dote et fundo habet arcam et in ea duas domos constructas et alia aedificia pro conditione competentia iuxta piscinam magnam haeredis, per quam fluit fluvius dictus Lysthwartha 2), in qua idem plebanus habet liberam pransuram piscium cum rete dicto zabrodnya, etiam habet libertatem sub cadem piscina in fossatis faciendi obstacula, alias quazu, et sub eis ponendi gulgustra. Ad eandem etiam dotem plebanalem habet hortum praedialem et tres laneos agri cum pratis ad agros pertinentibus, longitudinis et latitudinis ad dimensionem agrorum cmethonalium; item habet propriam piscinam parvam in cuius fine pratum habet, praeter piscinam haeredis, in qua habet liberam pransuram; insuper quartum laneum agri possidet per haeredem donatum ecclesiae ratione tabernae plebanalis, quam piscina sua cum hortis et pratis inundavit; idem plebanus tabernam construxit in area praedii plebanalis; item habet decimam manipularem de agris desertis, quos quondam cmethones colebant, nunc vero per haeredem coluntur, de quibus et aliis desertis agris in ibidem decimam manipularem percipit; item de lancis possessionatis ratione missalium percipit mensuram siliginis, aliam avenae, ab inquilinis, hortulanis et tribus molendinatoribus ratione mensalium per grossum recipit; item de praedio cuiusdam liberi alias Wolny, dicti Madey, ratione decimae marcam percipit; item de tabernatoribus per sex grossos ratione decimae percipit.

Szyschkow sub eadem parochiali, in quo plebanus ratione decimae habet de scultetia unum fertonem et a cmethonibus ibidem per grossum unum.

Zagyeczki, villa maior dicta, in qua de quolibet laneo possessionato ratione missalium mensura siliginis et tot avenae; et sunt quatuordecim lanei possessionati, similiter in villa minori Zagyączky de laneo possessionato mensura siliginis et tot avenae, et sunt possessionati lanei duodecim. Ministrum plebanus non servat neque vicarium, et ita de suis proventibus nihil alicui impertitur; vinum et ceram vitrici procurant.

7. KRZEPYCZE OPPIDUM.*)

Tituli beati Jacobi apostoli ecclesia canonicorum regularium S. Augustini, cuius possessor et praepositus de anno praesenti 1522 dominus Paulus ad eandem

Warszyczy krótko przedtem kościół parafialny z wszelkiemi dochodami zabrali i na zbór kalwiński zamienili. Odtąd aż do roku 1641, w którym tenże kościół katolikom przywrócony został, nabożeństwo parafialne odbywało się w kościele zajączkowskim. W miejsce zdezolowanego pierwotnego stanął w roku 1750 nakładem Józefa Wienera, dzierzawcy starostwa krzepickiego, nowy kościół drewniany, który na dniu 1 września roku 1763 Ignacy Kosierowski, biskup adrateński, proboszcz mstowski i kanonik gnieźnieński konsekrował pod tyt. ś. Rocha (Acta Visit. de a. 1779. Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1879 f. 59. 60).

- 1) Zającski folwark. 2) Listwarta, rzeczka. Oprócz wyżej wymienionych należą dziś do parafii dankowskiej następujące miejscowości: Słowików, Zbrojewskie, Magreta młyn, Wygoda, Drostki, Pąchały wież i młyn, Siekiery, Szarki, Nowe Osady, Brzoski, Smolarnia, Natalia kolonia, Cegislnia, Wesola, Troniny młyn, Kępina, Regina, Floryanów, Sicińskie, Lindon kolonia, Chatka.
- *) Krzepice, pierwotnie wieś królewska należąca do parafii Kłobucko w dyecezyi krakowskiej, w polowie wieku XIV zamieniona na miasto przez Kasimiersa W., będące odtąd stolicą starostwa tego

per liberam resignationem fratris domini Joannis de Riphal 1) per loci ordinarium est institutus et in ipsius est pacifica possessione, electus ex unanimi consensu fratrum religiosorum. Eiusdem vero ecclesiae clenodia et apparatus sunt, videlicet calices novem argenteos (sic) sex deauratos et reliquos non, de quibus nonus est per fratres impignoratus in duodecim marcis, quem fratres intendunt redimere de proventibus futuris, crucem argenteam deauratam et aliam cupream, manum ligneam cum reliquiis, duo pacificalia, unum deauratum aliud non, tertium cum cristallo, monstrantiam de cupro, pixidem de argento, ubi servatur Eucharistiae sacramentum, ornatum de camcha rubea auro texta, secundum de axameto flaveo cum floribus crocei coloris, duo vero de axameto viridi coloris, item aliud de adamasco nigro, item aliud, cuius anterior pars de adamasco nigro, et posterior de axameto nigro, item duo de camcha rubra simplici, aliud de postawyecz varii coloris, aliud de arazio croceo, aliud de kophtir blakythny; in omnibus istis iam descriptis casulis et ornatibus sunt apparatus integri, item cappa de camcha rubea auro texta, secunda de camcha varii coloris, tertia vetus de cophtir, humeralia tria superflua, antependia tria de camcha simplici, et tertium de camcha viridi et alba mixtum, duo de tela colorisata, item tria antependia de panno, tria paria vexillorum, missalia quinque de pergameno, sextum impressum dioecesis Cracoviensis, item graduale novum et aliud vetus de pergameno, item antiphonarium de pergameno similiter et psalterium, agenda Gnesnensis, viaticus scriptus, ampulae decem, duo cantarus stannei, maior et minor, in quibus vinum pro ecclesia servatur, manutergium

mienia, a później dekanatu, nad rzeczką Listwartą (Liszwartą), stanowiącą granicę pomiędzy archidyccezya gnieżnieńską a dyecezya krakowską, dziś osada z starożytnym kościolem parafialnym przez tegoż monarchę z cegły palonej r. 1357 wystawionym, któremu gdy biskup krakowski, Bodsanta, odmówił pomocy w uposażeniu arcybiskup gnieżnieński, Jarosław Skotnicki, na prośby fundatora ustąpił dziesięciny stołu swego w obojgu Zajączkach, za co mu król pozwolił przylączyć parafią krzepicką nowo utworzoną do archidyecezyi gnieźnieńskiej (Długosz, Lib. Benef. III, 164. 165). Nową piękną świątynie aż do roku 1720 gontami, odtąd zaś miedzią pokrytą, konsekrował arcybiskup Jan Grussesyński, pod wezwaniem ś. Jakóbu apostola. Na usilne prosby Jana Hinczy z Rogowa, kasztelana sandomirskiego i starosty krzepickiego, kościół krzepicki za przyzwoleniem króla i przywilejem tegoż arcybiskupa wydanym w Iwanowicach dnia 8 maja roku 1466, oraz zarząd nad parafią powierzony został kanonikom regularnym lateraneńskim, którzy się przy nim aż do roku 1809 utrzymali. Odtąd pasterzują w parafii kapłani świeccy (Archiv. et Acta Capit. Gnesn. Rubryc. dyec. kuj. kal. z r. 1879 f. 64). Swiątynia Kazimiersowa na początku wieku XVII zniszczona pożarem, za staraniem zakonników zrestaurowana w roku 1633 przez Tomasza Oborskiego, suffragana krukowskiego, została konsekrowaną. W 23 lat potem przez Szwedów ogniem zniszczona, odbudowaną została wspaniale przez proboszcza Macieja Skrzupińskiego z piękna wynioslą wieżą. Kiedy i przez kogo była konsekrowaną, nie wiadomo. Uposażenie klasztorne stanowily oprócz dawnych gruntów plebańskich wsie: Kuków i Popów przez Jana Hinczę nabyte i darowane. Nadto trzymali zakonnicy w dzierzawie niejako wieczystej dobra Wilkowiecko z opłatą roczną do skarbu 24,000 zlt. i dobra Pickardy za 15,000 rocznego czynszu. Do kościoła krzepickiego wcieloną była filia w Starych Krzepicach należących do dyecezyi wrocławskiej. Wojciech Rupiński, proboszcz krzepicki, wystawił w roku 1720 nowy dom dla ubogich, uposażywszy go kapitalem 5000 zlt. Do domu przybudował w roku 1753 kaplice pod wezwaniem ś. Jana Nepomucena Wojciech Niemojowski i legował 300 złt. na śpiewanie co środę litanii o tymze Świętym. Był także niegdys w Krzepicach kościół szpitalny pod tyt. ś. Stanisława biskupa około roku 1750 nakładem Franciszka Ogórkiewicza, proboszcza miejscowego z drzewa wystawiony, przy którym ustanowiony był osobny prebendarz czyli proboszcz. Kościół ten dziś już nie istnieje (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1879 f. 65, 66).

¹⁾ Rychwał.

et pallae sufficientes, caldear unum pro aspersione, thuribulum cupreum, campanae tres in campanili, et duo in pinaculo ecclesiae, nolae quindecim parvae; szerzynky cum serico tres et alia, quae concernunt decorem et ornatum ecclesiae.

Proventus ad praepositum et conventum pertinentes. Praepositus cum suo conventu habet aream et domum dotis ecclesiae satis amplam et spatiosam competentem pro conditione religiosorum patrum cum quatuor hortis, pomerio et piscinula circa domum; item habet inter agros civiles duos laneos cum pratis ad dimensionem agrorum civilium; insuper pro dote et fundo sui conventus habet duas villas proprias Popow, villa sub parochiali Wanszosze, fundus praepositi cum suo conventu, in qua sunt decem septem cmethones possessionati et quilibet eorum pro censu solvit pro festo S. Martini sedecim grossos et pro festo natalis S. Adalberti per tres grossos; ibidem sunt tres tabernae, de una solvitur sexagena, de alia marca, de tertia sedecim scoti.

Rambyelycze, villa conventus Krzepiczensis sub parochiali Klobuczko Cracoviensis dioecesis, in qua sunt novem cmethones seu lanei possessionati et de quolibet cmethones solvunt pro censu S. Martini sedecim grossos et pro festo S. Adalberti duodecim, de his autem censibus praeposito hospitalis in oppido fratres conventuales solvunt duas marcas. Cmethones vero de dictis villis labores exercent castro Krzepiczensi; ibidem habent fratres piscinam, dictam Szmargow, et circa illam molendinum; in eadem villa sunt agri plures deserti.

Zagyączky, villa maior dicta, mensae regiae maiestatis, in qua sunt decem lanei possessionati, de quibus ratione decimae percipiunt per decem grossos; item habent septem piscinas praeter suprascriptam; habent etiam molendinum ab oppido medii miliaris, prata sufficientia circa suas piscinas et specialiter pratum unum dictum Blonye.

Krzepycze, oppidum, in quo fratres praedicti habent de septuaginta laneis, qui vocantur longi, per corum siliginis et alium avenae et per duos grossos pecuniarum; item de quadraginta laneis, qui vocantur Podlanszne, in dicto oppido de quolibet laneo per unum corum alias wyertel siliginis et alium avenae; ministrum etiam ecclesiae confert et ordinat praepositus cum consulibus, qui pro suo salario ab incolis oppidi per quatuor ternarios annuatim percipit.

Hospitale in eadem Krzepycze tituli S. Spiritus et S. Stanislai, cuius praepositus per loci ordinarium ad praesentationem domini capitanei seu tenutarii pro tempore existensis una cum consulibus oppidi instituitur; idem praepositus honorabilis dominus Mathias possessor existit pacificus a sex annis citra vel ultra, gerit curam animarum omnium pauperum in hospitali existentium, pro cuius praepositurae fundo et dote habet domum circa ecclesiam hospitalis cum hortulo pro conditione sua satis competentem; insuper habet hortum sub castro, de quo ratione census percipit fertonem; item de duodecim laneis agrorum civilium, quos annuatim vario modo cives colunt, praepositus de unoquoque percipit per sedecim grossos, praeter quod de uno percipit fertonem; item a praeposito et conventu canonicorum regularium in Krzepycze domus S. Jacobi singulis annis praepositus hospitalis percipit duas marcas de censu proveniente conventui praedicto de villa Rambyelycze; item de pecuniis obligatis super domo Moravyecz in vim reemptionis praepositus percipit octo grossos ratione census; summa capitalis duae sexagenae; item Stamporek

Mathias oppidanus solvit praeposito hospitalis de pecuniis in domo sua obligatis in vim reemptionis novem grossos et quatuor ternarios; summa capitalis tres marcae; item Joannes Nyedzwyecz solvit praeposito hospitalis octo grossos de pecuniis sibi datis et creditis, de quibus praepositus procurat vinum et ceram pro missis per eum legendis; item Nicolaus Kolibaba dictus solvit octo grossos ratione census de pecuniis obligatis in domo et horto ipsius in vim reemptionis; summa capitalis duae sexagenae; item Piekowa et Kozyel super duabus domibus de pecuniis obligatis in vim reemptionis ratione census annui solvunt novem grossos et quatuor ternarios; oblationem etiam in toto in codem oraculo provenientem percipit. Praepositus vero hospitalis nullam erectionem habet, praeter quasdam donationes sub sigillis capitanei et consulatus, quas dominus visitator mandat ad acta domini officialis Wyelunensis sub censuris ex speciali commissione domini archiepiscopi procurare inscribi. Praepositus dicti hospitalis nullam provisionem seu curam de pauperibus debet habere, praeter animarum superius notatam. Ecclesia hospitalis in Krzepycze iuxta facultatem eleomosynae et fundatorum de lignis aedificata clenodia et apparamenta habet, videlicet duos calices argenteos ex eleemosyna emptos, duo pacificalia argentea, unum ex antiquo ecclesiae ex elcemosyna emptum et secundum per modernum praepositum emptum et ecclesiae donatum; item ornatum de camcha varii coloris cum cruce per modernum praepositum emptum et ecclesiae ex intentione sua donandum, secundum de czamleth albo cum cruce et tres feriales de simplici camcha, antependia duo, primum de vario czamleth albo et rubeo altaris maioris, duo simplicia, duo paria ampularum, campanula pro signatura in medio ecclesiae appensa, et nola parva altaris maioris. Pauperes vero dicti hospitalis provideri per consules oppidi debent ex eleemosynis per incolas in manus consulum datis, dandis et porrigendis nec non ex proventibus praedicto hospitali incorporatis et datis. Habent pauperes laneum agri desertum cum pratis, de quibus foenum colligitur pro pecoribus pauperum; insuper provisores pauperum et ecclesiae hospitalis de porrectionibus eleomosynae et pecuniis datis pro pauperibus nunquam rationem faciebant; ideo dominus visitator recepta ratione ab illis, mandavit, ut singulis annis dicti provisores regestra perceptorum et expositorum haberent et de omnibus proventibus pro pauperibus et ecclesia hospitalis rationem facerent, similiter et vitricis seu provisoribus ecclesiae parochialis in eadem Krzepycze mandavit, ut similiter rationem facerent coram praeposito et toto conventu, quia ante nullas rationes faciebant nec regestra aliqua habebant, pecunias ecclesiae in fenus inter se dividebant et postea illam ecclesiae non repetebant nec reponebant, et ita dominus visitator recepta ratione de cetero pecunias ecclesiae dissipandas et distrahendas fore non debere mandat, similiter et archimagistris fraternitatum fecit.

Altare tituli Corporis Christi in eadem ecclesia parochiali Krzepyczensi, de collatione consulum, quod possidet dominus Nicolaus Guczel, plebanus in Dankow, pro cuius altaris fundo habet in domibus, hortis, agris et areis quatuor marcas et duos scotos et de domo una, quam habet inter oppidanos ad dictum altare pertinentem, marcam percipit. Praedictum etiam altare habet duas casulas ex eleemosyna emptas, unam de camcha rubea et alteram de athlash glauca, utraque cum toto apparatu, missale Cracoviensis dioecesis impressum, calix argenteus (sic) deauratus, pacificale argenteum, pallae duae, antependia duo; vinum vero et ceram vitrici ecclesiae providere solent.

8. RUDNYKY.*)

Ecclesia parochialis de roboribus constructa, tituli S. Nicolai, de collatione laicorum; habet eadem ecclesia duos calices argenteos, pacificale argenteum, crucem parvam aeream, corporale unum, casulas tres de camcha simplici et cum toto apparatu, missalia duo, antiphonarium et psalterium de pergameno, agendam scriptam, superpellicia tria, monstrantiam cupream, ampulas quatuor, cantarum stanneum pro servando vino, vexilla quatuor, campanae duae in campanili et tertia in medio ecclesiae pro signatura appensa, nolae duae parvae ad altaria, antependium unum, pallae sufficientes. Ad eandem ecclesiam, cuius commendarius est dominus Nicolaus Maslowsky, una tantum villa et tres mineratores iure parochiali attinent, caret tamen pastore instituto.

Proventus pro plebano in ibidem: primo pro fundo et dote habet aream et domum in ea competentem cum hortis duobus, duos laneos agri cum pratis; insuper ab uno cmethone possessionato, dicto Wolni, decimam manipularem percipit, similiter de omnibus agris desertis de scultetia etiam habet decimam manipularem; item de quolibet laneo possessionato habet mensuram siliginis et aliam avenae, decimae vero de agris eiusdem possessionatis seu maldrata proveniunt mensae archiepiscopali, de hortulanis vero plebanus ratione mensalium per grossum recepit; in eadem etiam villa incolae omnes et singuli pro ministro ecclesiae contribuunt singulis quatuor temporibus per ternarium.

^{*)} Rudniki, wieś szlachecka, gniazdo familii Rudnickich h. Lis, z której pochodzili Klomens, kustosz gnieśnieński, archidyakon uniejowski i Jan, kanonik gnieśnieński i posnański, archidyakon uniejowski w drugiej polowie XVI wieku (Arch. Capit. Gnesn. Paprocki, Herby str. 191). Tej zapewne rodzinie zawdzięczają Rudniki fundacyą kościoła parafialnego, o którym akta konsystorza gnieśnieńsbiego wspominają w drugiej połowie wieku XV (Acta Consist. Gnesn. Wykazy). W miejsce pierwotnego kościoła drewnianego zatarości upadającego, dźwignął w roku 1691 nowy również drewniany, cały wewnątrz malaturami oraz 6 oktarzami ozdobiony z jałmużn wiernych, poddany miejscowy, *Morcie* Szafranck (Acta Visit. de a 1765). Kościół ten na początku wieku teraźniejszego chylić się zaczął ku upadkowi, w skutek tego ks. Celestym Westerowski, kanonik kielecki, pleban miejscowy, legował r. 1822 kapitał 40,000 złt. na wybudowanie nowego murowanego kościoła, którego wspaniałomyślną ostatnią wolą wykonała w roku 1830 dziedziezka miejscowa, Tekla Masłowska, wystawiwszy nową piękną świątynię z cegły palonej. Pobenedykował ją w tymże roku ks. Walenty Tomassewski, administrator nawczas sede vacante, późniejszy biskup kujawsko-kaliski. Z legatu Zofi z Koniecpolskich Olssewskiej, z drugiego małżeństwa Zaluskiej, wojewodziny rawskiej 3000 złt. w r. 1707 zapisanych, 1000 złt. od Kasimiersa i Teresy s Zaluskich Chlebowskich ofiarowanych i z gruntów z łąkami przez Marya s Lipskich Granowską r. 1737 darowanych nastąpiła fundacya osobnej altaryi przy kościele w Rudnikach pod tyt. Niepokalanego Poczęcia N. Maryi P. (Rubryc. dyec. kuj. kal. z r. 1878 f. 91. 92). Parafią stanowią dziś następujące miejscowości: Rudniki, Dalachów, Odcinek, Mlyny, Janinów, Jaworek, Blonie, Kuinica, Faustyanka. Z drzewa rozebranego starego kościola wystawiono na cmentarzu grzebalnym kaplicę pod tyt. ś. Krzyża dotąd istniejącą. Od dawna istnieje w Rudnikach szpital, mieszczący kilku ubogich z parafii.

9. ZYTHNOWO.*)

Ecclesia parochialis de collatione nobilium, tituli S. Martini, cuius rector per loci ordinarium est institutus dominus Gregorius de Vidawa; ad eandem ecclesiam iure parochiali spectant duae villae, videlicet Zythnowo et Czyeczulow 1). In ecclesia praedicta duo calices habentur, unus argenteus et alter stanneus, crux argentea cum pede aereo deaurato, casula de adamasco rubeo, secunda de camcha varii coloris, superpellicium unum, duo missalia, unum scriptum, aliud impressum, agenda Gneonensis, quatuor vexilla, ampulae duae, monstrantia et pixis, in quo Eucharistia servatur, de cupro, campanae duae in campanili, tertia in medio ecclesiae pro signatura appensa, nolae duae parvae. Proventus pro plebano provenientes: primo habet pro dote et fundo suis aream et domum in ea locatam pro conditione sua cum hortis et pomerio, duos laneos agri cum pratis, piscinam unam propriam habet; decimam praedialem nobilium manipularem percipit et de quolibet laneo possessionato mensuram siliginis aliam avenae ratione missalium percipit et de hortulanis per grossum ratione mensalium; decimam vero seu maldrata de eisdem laneis possessionatis pro mensa archiepiscopali cedit, et de desertis similiter decima manipularis eidem mensae archiepiscopali provenit.

Czyczyulow, villa sub eadem parochiali, in qua plebanus de laneis possessionatis mensuram siliginis aliam avenae ratione missalium percipit, et maldrata seu decima pecuniaria de eisdem possessionatis, et de desertis mensae archiepiscopali manipularis decima cedit.

^{*)} Żytniów, wieś niegdyś na poły szlachecka, na poły duchowna. Jednę połowę posiadały klasztory Paulinów w Wieruszowie i Norbertanek w Bolesławcu. Kto tam pierwszy kościół parafialny założył i uposażył, nie wiadomo. W roku 1714 Maciej Wierusz Kowalski, stolnik bracławski, dziedzie na jednej części Żytniowa, wspólnie z Szymonem Sętkowskim, dziekanem krzepickim, plebanem miejscowym, wystawili w miejsce dawnego od starości upadającego kościoła drewnianego nowy, również drewniany, który w roku 1717 Wojcisch Bardsiński, suffragan kujawski pod tyt. Nawiedsenia N. Maryi P., śś. Mateusza i Marcina konsekrował. Kościół ten zgorzał wraz z plebanią roku 1803. Na prośby ubogich parafian Aniela z Jastrzębowskich Trzcińska, dziedziczka dóbr Trzcińca w dekanacie kempińskim, dziaiejszym powiecie ostrzeszowskim, wystawiwszy tamże w roku 1806 i 1807 nowy piękny kościół murowany, darowała im dawny kościół drewniany trzciński, który parafianin żytniowski, Jakób Ośródek do Żytniowa przewiózł i własnym nakładem i staraniem tamże postawił wraz z ołtarzami. Pleban miejscowy, Maleusz Grzankowski, wielce się przyczynił do wewnętrznego przyozdobienia świątyni, a nadto plebanią i nowe budynki gospodarcze wystawił. Na cmentarzu istnieje kaplica murowana, w r. 1866 nakładem dziedziców części Żytniowa, Śmiechowskich, wystawiona (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1878 f. 101. 102).

¹⁾ Cieciolów. Nadto należą do parafii miejscowości: Jelonki, Chwily, Żurawie, Pieńki, Kuźnica, Pomyków, Ignachy, Ceglówka, Stawki, Tokary, Niepotrzebna, Żubrówka, Bugaj, Borowa, Borek, Brzesiny, Dziadownia, Piskornia.

10. STRADZYECZ.*)

Ecclesia parochialis, tituli S. Catharinae, de collatione laicorum, pastore proprio caret, tamen stat sub provisione domini plebani de Praszka, quae dicitur uniri ecclesiae quondam ad Cowalye¹), quae nunc manet in toto desolata, de cuius unione per litteras unionis constare non potest; eadem vero ecclesia in Stradzyecs habet calicem argenteum, crucem et pixidem pro Eucharistia servanda de cupro, ornatum de axameto rubeo, secundum de postawyecz cum toto apparatu, missale scriptum, agendam scriptam, corporale unum, superpellicia duo, ampulae duae (sic), quatuor vexilla, lagena stannea pro vino servando, campanae duae in campanili, tertia in medio ecclesiae pro signatura appensa, pallae duae, antependium tertium.

Proventus pro plebano ibidem provenientes: primo habet desertam aream contiguam cimiterio et domum in ea incineratam fere, hortos eidem areae adiunctos, duos laneos cum medio cum pratis; ibidem de quolibet laneo possessionato ratione missalium percipit mensuram siliginis et aliam avenae, de hortulanis ratione mensalium per grossum recipit; decima vero de desertis agris manipularis et de possessionatis maldrata pro mensa archiepiscopali cedit.

11. PRASZKA.**)

Ecclesia parochialis, tituli Assumptionis beatae virginis Mariae, de collatione nobilium, ad quam noviter est institutus dominus Joannes de Opolye²). Habet

- *) Stradsiec czyli Strojec, wieś szlachecka, a w części niegdyś do księży Poulinów klasztoru wieruszowskiego należąca, miała kościół parafialny już w pierwszej połowie wieku XV, jak się z wykazów archiwum konsystorza gwieśnieńskiego pokazuje. Kto go tam pierwotnie fundował, znikąd dojść nie można. Dzisiejszy kościołek drewniany z trzema ołtarzami powstał w miejsce dawnego w r. 1710. Dla zbyt szczupłych dochodów plebańskich już na początku wieku XVI nie miał własnych pasterzy, ale zawiadowany był przez plebanów z Praszki; później jako filia do parafii tamże został wcielony (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1878 str. 87).
- ¹) Kowale, wieś niegdyś z kościołem parafialnym, dziś filią do Prazzki należącą, o którym będzie niżej.
- Praszka, niegdyś miasto szlacheckie, dziś osada, gniazdo zapewne rodziny Praskich h. Niecusja, z kościołem parafialnym, nie wiadomo, kiedy i przez kogo pierwotnie fundowanym i uposażonym. Stareżytny kościół drewniany dotąd istniejący, konsekrowany, dziedziczka miejscowa, Zośa z Pociejów Wężykowa, kasztelanowa wieluńska, gruntownie zrestaurowała i nową zakrystyą z drzewa przybudowała; sadte wystawiła po bokach dwie kaplice, nadawszy przez te kościołowi kształt krzyża. Przy kaplicy N. Meryi P. z osobnym chórem i organami ustanowiony był niegdyś z fundacyi Wężyków osobny prebendarz, na którego utrzymanie przez też familią i innych dobroczyńców złożony był kapitał 10,000 zlt sadto przeznaczono mu pewne grunta z łąkami. W kaplicy pięciu Ran Jesusowych również istniała; miegdyi odpowiednio udotowana altarya, głównie przez Jana i Dorotę Wężyków, chorążych sieradskich.
 - ³) Jan s Opola, pleban.

eadem ecclesia tres calices argenteos et quartum similiter argenteum de ecclesia Cowalye¹) receptum et in ecclesia Prasiky servatur; ornatum de axameto flaveo, secundum de camcha simplici, tertium de postawyecz, missalia duo, scriptum et impressum, graduale et antiphonarium, pacificale cupreum, corporalia duo, superpellicia duo, ampulae quatuor, lagena stannea pro vino servando, vexilla quatuor, caldear aereum pro aspersione dominicali, campanae duae, tertia in medio ecclesiae pro signatura appensa, nolae duae parvae, agenda Cracoviensis impressa.

Proventus eiusdem ecclesiae ad plebanum pertinentes: primo habet dotem plebanalem circa ecclesiam, aream videlicet et in ea domum albam constructam, laneum agri de quo censum annuum recipit mediam marcam; item de quolibet laneo possessionato mensuram siliginis et aliam avenae ratione missalium percipit; item de praediis nobilium et haeredum in eodem oppido decimam manipularem percipit; item de incolis eiusdem oppidi, qui agros non colunt, percipit de unoquoque grossum similiter et de inquilinis ratione mensalium. Habet etiam plebanus aream pro ministro ecclesiae prope cimiterium versus meridiem et in ea scholam constructam, cui ministro incolae oppidi componunt quartalia, unusquisque annuatim grossum solvit, et alias oblationes illum concernentes percipit.

12. COWALYE.*)

Quondam ecclesia parochialis, tituli S. Felicis et Adaucti, de collatione nobilium, quae nunc in toto est desolata et robora de eadem ad profanos usus conversa, in parte pecora et alia animalia in eadem stare consueverunt, nec cimiterium circumseptum est, in quo ossa mortuorum et cadavera eorum per sues seu scrophas extumulantur; domum etiam plebanalem haeres dominus Martinus recepit de dote et fundo ecclesiae et illam factori suo tradidit similiter et allodium; incolae vero ciusdem villae Cowalye ad divina audienda et sacramenta percipienda confluunt ad

Obiedwie fundacye dla zmniejszonych funduszów w wieku zeszłym upadły. Wieża wyniosła drewniana służąca zarazem za dzwonnicą stanęła w połowie tegoż wieku nakładem Jacka Łucsyńskiego, kanonika łaskiego, proboszcza prasskowskiego. Obok tego kościoła od starości chylącego się ku upadkowi wanosi się od kilku lat nowy kościół murowany kosztem parafian, dla niemożności ich zwolna dokonywany. Do parafii prasskowskiej należą obecnie dwie filic: w Kowalach i Strojcu, o których będzie niżej (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z z. 1878 f. 85. 86).

- 1) Kowale. Do parafii należą dziś następujące miejscowości: Praszka, Strojec, Brzesiny, Proma, Wygieldów, Szyszków, Rosochy, Skotnica, Kowale, Gana.
- *) Kowale, wieś szlachecka, gniazdo familii Kowalskich h. Wieruss, z której pochodził suffragan gnieśnieński, Kajetan Kowalski († 13 stycznia 1840), miała kościół parafialny przez też familią fundowany, w aktach konsystorza gnieśnieńskiego w pierwszej polowie wieku XV wspominany (Archiv. Consist. Gnesn., akta lużne). Wieś ta przeszła później w części na własność panien Bernardynek wie-luńskich, które się kościołem tamtejszym opiekowały. Kto go podźwignął z spustoszenia, o którem opis powyższy mówi, nie wiadomo, również i to, kto dzisiejszy skromny kościołek drewniany wystawił. Dla zbyt szczupłych dochodów już na początku wieku XVI nie miał własnego plebana, a później na zawsze wcielony został do kościoła w Praszes. Do parafii kowalskiej należały niegdyś wsie: Kowale, Długie i Gana (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1878 f. 86. 87).

ecclesiam in *Praszka* et plebano in eadem *Praszka* solvunt solvenda. Calicem argenteum, ornatum de camcha et missale, pallas cum antependio, vexilla receperunt ad ecclesiam in *Praszka*, campana ibidem adhuc pendet vacua.

Proventus de *Cowalye* pertinentes pro plebano ratione administrationis sacramentorum: aream ibidem plebanus habet desertam et de illa per haeredes domum receptam: ibidem habet plebanus duos laneos agri, sed unum per haeredes occupatum; decimam praedialem de agris nobilium percipit et de agris possessionatis ratione missalium mensuram siliginis et aliam avenae; de hortulanis vero ratione mensalium per grossum.

13. WYERZBYE.*)

Villa mensae maiestatis regiae, rectore seu plebano pro nunc caret ex eo, quia iure parochiali subest ecclesiae in Ozarow¹) tamquam filia matri; oraculum vero in eadem, tituli S. Leonardi, continet et habet clenodia infrascripta: calicem argenteum, crucem argenteam parvam, casulam de adamasco nigro, aliam de camcha varii coloris, superpellicium unum, vexilla duo, missalia duo, maius impressum, minus vero scriptum, ampulae duae, lagena stannea pro vino servando, campanae duae parvae, nolae duae; in Ozarow vero ecclesia parochiali est calix argenteus, casulae duae de camcha, pacificale cupreum, vexilla duo, ampulae duae, missale unum impressum, campanae duae, nolae duae. Commendarius ibidem per commendam sacramenta administrat.

Proventus in praedicta Wyerzbye et Ozarow pro plebano seu commendario in parochiali Ozarow, cuius oraculum praedictum cum incolis tamquam filia matri subest: de laneo possessionato tria quartalia alias wyertelye siliginis et tot avenae percipit, de sculteto etiam ibidem duas mensuras ratione missalium percipit et tot avenae; in Ozarow vero idem plebanus seu commendarius habet dotem plebanalem et in ea domum constructam pro conditione et in eadem villa mensuram siliginis et tot avenae, de hortulanis vero ratione mensalium per unum grossum.

[&]quot;) Wiersbie, wieś niegdyś królewska, z kościołem parafialnym starożytnym, zapewne przez monarchów polskich fundowanym, który w następstwie czasów pozbawiony dochodów wystarczających na utrzymanie osobnego plebana, już za arcybiskupa Łaskiego wcielony był do kościoła parafialnego w Ożarowie. Dzisiejszy kościołek drewniany przez włościan miejscowych w wieku zeszłym odbudowany, wraz zakrystyą murowaną ma trzy oltarze (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1878 str. 82. 83).

¹⁾ Ożarów, wieś szlachecką z kościołem parafialnym w dekanacie wielwiskim, w opisie powyższym z przyczyn niewiadomych opuszczona. O początku tegoż kościoła niedostaje wszelkich wiadomości. Dzisiejsza świątynia drewniana zrestaurowaną została po ogniu w roku 1742 nakładem dziedzica miejscowego, Wojciecha Bartochowskiego, za staraniem zaś obecnego rządzcy swego zewnątrz całkiem odnowiona i przyozdobiona. Parafią stanowią dziś miejscowości: Ożarów, Kocielów, Morsykobyła, Brzesiny, Laski, Wiersbie, Marki, Lachowskie, Sakrajda, Przedmość, Śmialki (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1878 i z r. 1873 f. 96).

14. KRZYWARZEKA.*)

Ecclesia parochialis, tituli SS. Petri et Pauli apostolorum, de provisione regiac maiestatis, rectore caret instituto, commenda tamen extat cuidam domino Nicolao lectori et capellano castri Wyelunensis; rector enim seu plebanus institutus quidam Jacobus, dictus Kyernozek, de Wyeluny, actu presbyter, coactus est dimittere plebanatum ibidem propter certas iniurias per dominam palatinam, tenutariam Wyelunensem sibi illatas, de quibus iniuriis latius constat in libro inquisitionum ibidem per visitatorem factarum. Ecclesia vero praedicta habet clenodia ista: calices argenteos duos, unum ex eis deauratum, cruces duas argenteas in pedibus aereis, ornatum de axameto nigro vario colore colorisatum, secundum de axameto rubeo, tres de postawyecz, missalia tria, unum impressum, duo scripta, superpellicia duo, pallae sufficientes, agenda scripta, corporalia tria, ampulae quatuor, lagena stannea pro vino servando, campanae duae in campanali, tertia in medio ecclesiae pro signatura appensa, nolae duae parvae, monstrantia cuprea; ecclesia etiam tota de fundo ex lateribus constructa et desuper lateribus coctis tecta, turrim etiam, in qua campanae sunt appensae, muratam habet.

Proventus; ibidem plebanus habet dotem seu aream plebanalem et in ea domus constructas, videlicet albam et nigram cum hortis, pomeriis et duabus piscinulis satis competentibus, duos laneos agri cum pratis; item habet etiam plebanus de scultetis ratione decimae mediam marcam pecuniarum et ab incolis villae eiusdem de quolibet laneo possessionato ratione missalium mensuram siliginis et aliam avenae.

Pro fabrica vero ecclesiae census proveniunt isti, videlicet de manso seu lanco, qui est proprius ecclesiae, solvitur media sexagena; de aliis vero agris cmethonalibus census proveniunt: Laurentius Myczek tres grossos solvit, Thomasz Wawrzyn tres grossos, Stephanus sex grossos, alter cmetho dictus Myczek similiter tres grossos.

15. CADLUB.*)

Ecclesia parochialis, tituli S. Andreae apostoli, cuius rector scu plebanus dominus Joannes Golambek institutus existit, de collatione seu provisione sedis ordi-

^{*)} Krsywarseka, wieś niegdyś królewska, z kościołem parafialnym w roku 1264 przez Bolesława Wstydliwego, książęcia kaliskiego z kamienia wystawionym, jak dowodzi transumpt dokumentu erekcyjnego z r. 1536, który lubo w ścianach znacznie porysowany, przetrwał dotąd szczęśliwie wraz z wieżą murowaną, slużącą za dzwonnicę. Kościół ten mający trzy ołtarze jest konsekrowany, jak wnosić należy z odbywającej się tam od niepamiętnych czasów w niedzielę po ś. Marcinie rocznicy. Według świadectwa wizyty z roku 1765 była ta starożytna świątynia naówczas wielce zdezolowana, lecz następnie po dwakroć doznawała restauracyi, ostatni raz w roku 1869, atoli niedostatecznej, gdyż dziś znów wymaga naprawy. Od roku 1841 wcielono do parafii Krsyworseka jako filią kościół dotąd parafialny w Kadłubie wraz z dawnemi jego filiami w Popowicach i Grąbieniu, o których będzie niżej (Rubryc, dyec, kuj.-kal. z r. 1878 f. 69).

^{*)} Kadlub, wieś pierwotnie arcybiskupia, od roku zaś 1555 w skutek darowizny arcybiskupa Mikolaja Dsiersgowskiego kapituły gnieśnieńskiej (Zob. uwagi pod Wieluniem), miała już w wieku XIV

nariae; in eadem ecclesia est calix argenteus, crux argentea parva, casula de camcha, secunda de kytayka, duae vero de postawyecz, pacificale cupreum, missalia duo bona, impressum videlicet et scriptum, corporalia duo, portatilia duo cuprea, ampulae quatuor, lagena stannea pro servando vino, vexilla duo, campanae duae in campanili, nolae duae parvae, monstrantia et pixis pro Eucharistia servanda de cupro.

Proventus; in eadem ecclesia Cadlub ad quam duo oracula iure parochiali cum incolis villarum, videlicet Popowycze¹) et Grambyen²), in qua quidem Cadlub plebanus habet dotem seu aream cum domibus in ea constructis cum hortis, pomerio et piscinula satis competentibus; insuper duos laneos agri cum pratis sufficientibus et de quolibet laneo possessionato mensuram siliginis et aliam avenae; item de scultetia mediam marcam ratione decimae et de cmethone dicto Wolni ratione decimae sex grossos percipit; de hortulanis vero ratione mensalium per grossum, similiter de inquilinis.

Popowicze, villa praebendae Wyelunensis, in qua est oraculum noviter constructum, cuius incolae pro divinis audiendis et sacramentis percipiendis ad Cadlub tanquam ad matricem confluent; ibidem plebanus de Cadlub de quolibet laneo possessionato ratione missalium percipit mensuram siliginis et aliam avenae et de sculteto marcam mediam ratione decimae, de hortulanis vero et inquilinis ratione mensalium per grossum recipit; in quo oraculo plebanus dominica tertia in ordine successive sive per se sive per alium obligatur divina celebrare, ita quod una dominica in parochiali Cadlub legere sive cantare tenetur, secunda in Popowycze, tertia in Grembyen. Oraculum praedictum tituli omnium Sanctorum habet apparatus suos, videlicet calicem argenteum, crucem cupream, ornatum de axameto flaveo, secundum de polathlassye nigro, superpellicium unum, corporale unum, missalia duo,

kościół parafialny niezawodnie przez arcybiskupów gnieźnieńskich fundowany i uposażony, jak wnosić należy z wzmianek w aktach konsystorskich zachodzących (Arch. Consist. Gnesn. Stare wykazy). Dzisiejszy kościół z drzewa modrzewiowego zapewne jeszcze w wieku XVI wystawiony w dobrym znajduje się stanie. Że był konsekrowanym, dowodzi obchodzona corocznie uroczystość poświęcenia kościoła w niedzielę po ś. Michale. Ołtarz wielki nowo wzniesiony po tyt. Matki Boskiej Częstochowskiej konsekrował w roku 1723 Michał Szembek, suffragan krakowski. Organ o 7 głosach sprawił własnym nakladem pleban miejscowy, Maciej Szczepocki, w połowie zeszłego wieku. Parafia składała się z trzech wii: Kadłubu, Popowic i Grębienia. W ostatnich dwóch wsiach istniały już na początku wieku XVI kościoły filialne, które wraz z kadłubskim wcielone zostały w roku 1841 do parafii krzyworzeckiej, do której później przybyła kolonia Józefów (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1878 str. 69. 70).

1) Popowies, wieś stanowiąca niegdyś fundum kanonii wieluńskiej, o kilka tylko staji od Kadhuba odległa, miała już na początku wieku XVI starożytną kaplicę publiczną, czyli filią, nie wiadomo przez kogo z drzewa pierwotnie wystawioną. Dzisiejszy kościół stanął w miejsce dawnego pomiędzy rokiem 1720 a 1765. Wizyta bowiem z r. 1720 mówi o starożytnym, a z roku 1765 o nie dawno wystawionym kościele, lubo struktura jego i malatury wewnętrzne wskazują na czas dawniejszy. Być zatem może, że po wizycie w roku 1720 odbytej, dawny kościół gruntownie tylko zrestaurowany, a nie z nowa wybudowany został (Acta Visitat.). Od dawna posiada on obraz N. Maryi P. cudami słynący. Kapitula gnieżnieńska uposażyła plebanów kadłubskich kawalem roli, włożywszy na nich obowiązek reparacyi kościoła popowickiego (Rubryc. dyec. kuj. kal. z r. 1878 f. 70). 2) Grębień, wieś niegdyś kapituły gnieżnieńskiej, która tam dla wygody swoich rządzców i poddanych w wieku XV kościół filialny z drzewa modrzewiowego wystawiła, oddawszy go pod zarząd plebanów kadłubskich. O konsekracyi jego swiadczy obchodzona od niepamiętnych czasów uroczystość poświęcenia kościoła w niedzielę po ś. Rochu. Według miejscowego podania oltarz wielki używany był kiedyś jako polowy przez wojska polskie. W roku 1719 kapitula gnieżnieńska nadała plebanom kadłubskim kawał gruntu z obowiązkiem restaurowania kościoła grębieńskiego (tamże f. 70. 71).

scriptum et impressum, vexilla duo, campanas duas et tertiam parvam in medio ecclesiae pro signatura appensam, nolas duas; vinum et cera pro divinis datur per provisores ecclesiae seu vitricos, similiter et in aliis duabus ecclesiis, videlicet Grambyen et Cadlub.

Grambyen, villa mensae archiepiscopalis, in qua oraculum tituli S. Heduigis ecclesiae Cadlub ex antiquo est annexum et pertinet iure parochiali ad dictam parochialem Cadlub. Habet clenodia sua, videlicet calicem argenteum, crucem argenteam in pede cupreo, ornatum de adamasco rubeo alium de camcha, corporalia duo, superpellicium unum, missalia duo, impressum et scriptum, campanas duas in campanili, tertiam in medio ecclesiae appensam, nolas quatuor parvas. In eadem villa plebanus de Cadlub annis singulis ratione missalium de quolibet laneo possessionato percipit mensuram siliginis et aliam avenae, de sculteto mediam marcam ratione decimae et de inquilinis et hortulanis per grossum ratione mensalium percipit. Quandocunque vero in aliquo oraculo superius descripto divina non celebrantur, extunc incolae de villis tenentur venire pro divinis audiendis ad unam ex tribus saepe nominatis ad divina audienda. Minister ecclesiae salariatur et provideri consuevit per cmethones seu incolas omnium trium villarum, cui quilibet illorum annuatim solvit unum grossum et pro eodem ministro plebanus habet aream et domum in Cadlub cimiterio contiguam ex antiquo fundatam et pro ministro assignatam. Patroni seu provisores ecclesiarum suprascriptarum de mandato domini visitatoris tenentur ad rationem faciendam plebano et haeredibus seu praeferentibus villae uniuscuiusque.

16. PANTHNOW.*)

Ecclesia parochialis tituli S. Joannis Evangelistae, de provisione seu collatione regiae maiestatis; rectore proprio et instituto caret, tamen ad tempus quidam dominus Petrus de Kassky per comendam tenet. Ecclesia lignea bene tamen ornata et constructa habet apparatus suos; calices duos argenteos, crucem parvam similiter argenteam, ornatum bonum de axameto rubeo, secundum de postawyecz mixti coloris et florisati, tertium de postawyecz vetus, missale novum dioecesis Gnesnensis impressum, aliud pergameneum, agenda scripta, graduale pergameneum, vexilla duo, lagena stannea pro vino servando, campanae duae in campanili, tertia in medio ecclesiae pro signatura appensa, nolae duae parvae. Duae tantum villae iure parochiali ad eandem ecclesiam attinent videlicet Panthnow et Byenyecz.

^{*)} Patnów, wieś niegdyś królewska, zawdzięcza fundacyą kościola parafialnego niezawodnie książętom lub monarchom polskim. Kiedy to nastąpiło, znikąd dojść nie można. Obecny kościół drewniany, dosyć starożytny, sięgający zapewne początku wieku zeszłego ma trzy oltarze, z których jeden od starości już spruchniały, skąd wnosić można o dawności kościoła. Od roku 1850 należy do kościoła partnowskiego jako filia kościół niegdyś parafialny w Dsietrsnikach, o którym było wyżej. Obecnie stanowią parafią miejscowości: Patnów, Bieniec, Dsietrsniki, Zalęcze Wielkie, Kluski, Grabowa, Polaki, Budsiaki. Pleban patnowski od roku 1843 rezyduje w Dsietrsnikach, a w Patnowie wikaryusz jego (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1878 f. 83 i z r. 1873 f. 96).

Proventus in eadem villa Panthnow: primo plebanus seu commendarius percipit ratione missalium de quolibet laneo possessionato mensuram siliginis et aliam avenae, de sex etiam cmethonibus liberis alias wolnych ratione decimae per sex grossos recipit; item de duobus molendinis per tres grossos, de tertio vero duos ratione decimae; item de hortulanis et tabernatore similiter et de inquilinis, si qui fuerint, ratione mensalium per grossum recipit. Item in eadem Panthnow habet aream et domum in ea pessimam et ruinosam, hortum ad eam pertinentem, a nulla parte septum, tres mansos agri cum pratis ad agros spectantibus.

Byenyecz, sub eadem parochiali, in qua plebanus pro tempore existens seu commendarius de quolibet laneo possessionato mensuram siliginis et aliam avenae percipit, de hortulanis et inquilinis per grossum ratione mensalium; minister ecclesiae per cmethones et incolas suprascriptarum duarum villarum salariatur, cui annuatim per grossum contribuunt. Vinum et cera pro ecclesia per provisores ecclesiae procuratur.

17. LASCHOW.*)

Ecclesia parochialis, tituli S. Joannis Baptistas, de collatione laicorum, quam modo per commendam propter tenuitatem proventuum providet dominus Jacobus Rzepeczky, actu presbyter; eadem ecclesia est de roboribus constructa et cimiterium circumquaque bene septum; habet suos apparatus istos, videlicet duos calices argenteos, crucem de cupro, monstrantiam similiter, ornatum de camcha rubea cum flaveo colore mixta, secundum de posthawyecz, duo alia vetera simplicia, missalia tria, unum Cracoviensis dioecesis impressum et duo scripta in pergameno, agenda impressa Cracoviensis, superpellicium unum, ampulas quatuor, antependium bonum de camcha, vexilla duo, lagenam stanneam pro vino servando, campanas duas in campanili, tertiam parvam in medio ecclesiae appensam, nolas tres parvas, corporalia quatuor. Pertinent tamen iure parochiali duae villae ad eandem ecclesiam, videlicet ipsamet Laschow et Zalancze maior.

Proventus. Laschow, villa, in qua plebanus habet dotem seu aream plebanalem et domum in ea mediocrem et non bene aedificatam, cum hortis duobus ad eam pertinentibus, duos laneos agri cum pratis; ibidem habet decimam manipularem de quinque praediis nobilium valoris duarum marcarum citra vel ultra; ibidem de scultetia ratione decimae tres grossos, unum coretum siliginis et alium avenae

^{*)} Łassów, wieś niegdyś kapituły gnieżnieńskiej, poprzednio arcybiskupia, z kościołem parafialnym pod tyt. ś. Jana Chrsciciela, zapewne przez arcybiskupów gnieżnieńskich fundowanym i uposażonym, wspominanym w aktach konsystorskich od drugiej połowy wieku XV (Arch. Consist. Gnesn. Wykazy). Obecny kościół o trzech ołtarzach z drzewa kostkowego zapewne w wieku XVII odbudowany, zrestaurował gruntownie pleban miejscowy, Wojciech Klecsowski, około roku 1740, atoli dziś gwaltownej znów potrzebuje reparacyi. Tenże pleban wystawił nową drewnianą plebanią, której przez niedbalstwo rządzców w roku 1828 już nie było śladu. Dawniej stanowiły parafią następujące miejscowości: Łassów, Zalesse Wielkie, Grabowa, Kluski i Babak, które w roku 1813 wraz z kościołem jako filią wcielone zostały na zawsze do parafii w Miersycach (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1878 f. 76).

percipit; de cmethone etiam libero ratione decimae sex grossos et ab uno cmethone possessionato mensuram siliginis et aliam avenae, quod si plures essent possessionati, extunc ab unoquoque tantum perciperet.

Zalancze maior, sub eadem parochiali, in qua idem plebanus ratione missalium de laneo possessionato percipit mensuram siliginis et aliam avenae et de quolibet cmethone et hortulanis per grossum ratione mensalium. Minister ecclesiae providetur per parochianos, cui pro salario singulis annis contribuunt per grossum et de aliis porrectionibus vivit; cera et vinum per vitricos pro ecclesia datur.

18. DZYERZNYKY.*)

Villa ecclesiae parochialis, tituli S. Catharinae, collationis monachorum extra muros Wyelunenses de Czeszthochowa; una tantum villa attinet iure parochiali, quam soli monachi per commendam dirigunt. Habet duos calices argenteos, pacificale argenteum parvum, aliud aereum, scatulam cum reliquiis parvam, ornatum de camcha rubea et viridi colore colorisata, secundum de arasio viridi, tertium de barchan et alia duo vetera, duo missalia scripta, psalterium scriptum pergameneum, agendam scriptam, corporalia duo cum scatula, vexilla duo, ampulas quatuor, campanas duas in campanili, tertiam in medio ecclesiae appensam, nolas parvas, pallas sufficientes.

Proventus; ibidem plebanus habet dotem plebanalem bonam cum hortis, quatuor laneos agri cum pratis, decimam manipularem de praedio monachorum ibidem; item habet piscinam unam et de quolibet laneo possessionato mensuram siliginis et aliam avenae; item de tribus molendinis ibidem habet per unum corum alias wyertel farinae siligineae; hortulani et tabernatores ratione mensalium per grossum tribuunt.

19. OSZYAKOW.*)

Ecclesia parochialis, tituli S. Hedvigis, de collatione laicorum nobilium; habet clenodia: tres calices argenteos, duos ex eis deauratos, crucem argenteam in pede

^{*)} Dsietrsniki, wieś niegdyś dotacyjna klasztoru wieluńskiego księży Paulinów, w roku 1393 przez króla Władysława Jagiellę mu nadana, jak dowodzi dokument odnośny w Krakowie w wigilią ś. Macieja apostola tegoż roku wystawiony z przyzwoleniem arcybiskupa gnieśnieńskiego. Kościół dzisiejszy modrzewiowy wystawili Paulini prawdopodobnie już na początku wieku XV. Konsekrował go dopiero w roku 1625 dnia 11 maja Adam Goski, biskup bakowski. W wielkim oltarzu przechowuje się część relikwii Piusa V w roku 1757 z Rsymu sprowadzona. Dzwony dwa większe konsekrował w r. 1725 Franciszek Kraszkowski, suffragan gnieśnieński. Plebanem miejscowym był zawsze przeor Paulinów wieluńskich, którego arcybiskupowi prezentował prowincyał zakonu. W roku 1850 kościół dsietrznicki affiliowany został na zawsze do parafii w Patnowie, której rządzca jednakże przy nim rezyduje (Rubr. dyec. kuj.-kal. z r. 21878 f. 84).

^{*)} Ossyjaków (Osiaków), niegdyś miasteczko szlacheckie, dziś wieś z kościołem parafialnym sięgającym przynajmniej początku wieku XV, gdyż w aktach konsystorza gnieśnieńskiego bywa w wieku następnym

cupreo, duas alias cruces parvas argenteas et deauratas sine pedibus, monstrantiam argenteam in toto et in parte deauratam, continens (sic) ad libram octo marcas argenti, alia monstrantia cuprea; item habet casulas, unam auro textam alias slothoglow, secundam de camcha rubea novam, aliam de axameto rubeo, quartam de axameto nigro, una de cowthir et de camcha alia; quatuor feriales de camcha varii coloris, cappa de camcha rubea colore croceo mixta, corporalia sufficientia, missalia tria, unum Gnesnensis dioecesis impressum, secundum Cracoviensis dioecesis similiter impressum, tertium de pergameno scriptum, antiphonarium papyreum, graduale pergameneum, agendas duas Gnesnensis et Vratislaviensis dioecesis, ampulas sex, superpellicia duo, quatuor vexilla, festivalia duo et ferialia duo, campanas tres in campanili, nolas sex parvas, lagenam stanneam pro servando vino, antependia sufficientia, sed duo solemniora, pallas sufficientes. Eadem ecclesia de roboribus constructa, sed sacristia anno praesenti de lateribus coctis murata.

Proventus, pro rectore eiusdem ecclesiae; cuius rector honorabilis dominus Alexius de Klobucsko institutus existit et in ipsius est pacifica possessione. Villae vero iure parochiali sunt attinentes ad eandem ecclesiam, de quibus plebanus fructus percipit videlicet oppidum Ossyakow, Radoszchewycze¹), Konopnycza²), Walykow³), Strobyn⁴), Bambnow⁵), Czernycze⁶), Szyąkyelow¹), Nova Wycysch⁸),

Ossyakow oppidum, in quo pro suo fundo et dote plebanali habet aream et aedificia in illa constructa competentia pro conditione post ecclesiam versus septentrionem, duos hortos et piscinulam, unum mansum agri cum pratis ad dimensionem agrorum oppidanorum et ibidem de quolibet laneo possessionato per quatuor grossos; item habet duos hortulanos, qui ratione census solvunt per sex grossos et per duos gallos et labores exercent campestres infra messem; item in Olyewyno villa sub parochiali Ruda habet cmethonem, qui solvit ratione census eidem viginti grossos et duos gallos et quindecim ova, item decimam manipularem de praedio

wspominany jako dawno istniejący (Arch, Capit. Gnesn, Wykazy urywkowe). Obecny kościół murowany w miejsce dawnego drewnianego roku 1648 nakładem Jakóba Fabrycyusza, plebana miejscowego i opatowieckiego, konsekrowany został w roku następnym. Budowli dokończył i osobną kaplicą przyozdobił tę świątynie Wojciech Iwicki, kanonik wieluński i pleban miejscowy r. 1683 (Acta Visit. de a. 1765). Ottarzy ma sześć i trzy dzwony; ostatnie konsekrował suffragan gnieśnieński, Franciszek Kraszkowski. W roku 1750 piękny kościół pożarem zniszczony, niebawem za staraniem rządzcy swego, Jana Cystersyńskiego, zrestaurowany i wewnątrz przyozdobiony został. Dzisiejszy pleban dbały o ochędóstwo przybytku Pańskiego w wzorowym go utrzymuje porządku. Tenże tak cmentarz grzebalny jako i kościelny przyzwoście ogrodził i nową plebanią drewnianą z fundamentów wystawił. Pleban wspomniony Jakób Fabrycyws, pragnac podnieść cześć ku Bogarodsicy w kościele ossyjakowskim, legował 10,000 na ustanowienie przy nim 2 mansyonarzów. Ponieważ atoli procent nie wystarczał na ich utrzymanie i obowiązki na nich za uciążliwe nałożone być miały, przeto nie przyszło do wykonania jego woli, gdyż arcybiskup Kossorowski, zredukowawszy liczbę mszy śś. przez legatora przeznaczonych, odprawianie ich oraz kursu de Beata proboszczowi i wikaryuszowi pozostawił. Oprócz Ossyjakowa należą do parafii następujące miejscowości: Radoszewice, Debina, Felinów, Gabryelów, Borkowe młyn, Katerpole, Zmyślona, Bugaj, Miersanów, Szewcsyki pust., Kuźnica Łągowska, Kuszyna, Dąbrówki, Kuźnica Strobińska, Chorzyna, Krzelle, Anielin, Strobin, Walków, Bebnów, Szynkielów, Dymek, Czernice, Huta Szklana, Pishornik pust., Józefina, Nowawief, Folwark Raducki, Raducsyce, Bronisławów, Szyszkowe, Drobnice (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1878 f. 80. 81 i z r. 1873 f. 95. 96).

¹⁾ Radoesewice. 2) Konopnica (zob. niżej). 3) Walków. 4) Strobin. 5) Bębnów. 6) Csernice.
1) Soynkielów. 9) Nowawieś.

quando colitur percipit; item inquilini et hortulani in oppido degentes ratione mensalium solvunt per grossum.

Radoschewycze¹), villa nobilium sub eadem parochiali, in qua plebanus ratione missalium percipit de quolibet laneo possessionato corum siliginis et alium avenae; decima vero praedialis plebano in Szyemykowycze datur; ibidem ratione mensalium ab inquilinis et hortulanis plebano in Oszyakow grossus datur.

Konopnycza²), villa nobilium sub eadem parochiali, in qua plebanus habet decimam manipularem de praedio et de cmethonibus possessionatis ratione missalium corum siliginis et alium avenae percipit, de hortulanis et inquilinis per grossum unum.

Walykow, villa nobilium sub eadem parochiali, in qua plebanus decimam manipularem de praedio percipit et de laneo quolibet possessionato ratione missalium corum siliginis et alium avenae, de hortulanis etiam grossum pro mensalibus.

- ¹) Radoszewice, wieś szlachecka, gniazdo rodziny Radoszewskich z Siemkowic z przydomkiem Boksa, z których pochodził Stefan Boksa Radoszewski, kanonik gnieźnieński i pleban siemikowski, zmarły r. 1689 (Ks. Korytkowski, Żywoty Prał. i Kan. Gnieźn. Ms.). Na początku wieku XVII Marcin Boksa Radoszewski z Siemikowic wystawił tam kościół drewniany, który Adam Goski, biskup bakowski dnia 6 maja roku 1625 z upoważnienia arcybiskupa Henryka Firleja, konsekrował pod tyt. ś. Maryi Magdaleny. Kościół ten erygował tenże arcybiskup jako filią kościoła parafialnego w Oszyjakowie, ustanowiwszy przy nim osobnego kapelana, któremu wspomniony fundator przeznaczył odpowiednie utrzymanie w gruntach i procentach. Około roku 1720 wystawiono dla niego osobny dom mieszkalny i uposażenie powiększono. Kościół pierwotny około roku 1760 srestaurowany i wewnątrz przyczdobiony podupadł w końcu tego wieku lub na początku teraźniejszego i zastąpiony został nowym murowanym, lecz nie wiadomo przez kogo. Obecnie stanowi on kaplicę tylko publiczną (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1878 str. 81. 82).
- ²) Konopnica, wieś szlachecka, gniazdo rodziny Konopnickich h. Jastrzębiec (Niesiecki l. c. II, 596), należała aż do połowy wieku XVI do do parafii Oswyjaków, odtąd zaś otrzymała z kilku okolicznemi wsiami osobny kościół parafialny, na usilne prośby Wojciecha Konopnickiego, podsędka wieluńskiego i braci jego rodzonych Andrseja, Jakóba i Jana, którzy kościół tam drewniany oraz budynki plebańskie wystawili i nowe to beneficyum trzema grzywnami czynazu, tyluż łanami roli i dziesięcinami uposażyli. Arcybiskup *Mikolaj Dzierzgowsk*i erygował w roku 1552 tenże kościół jako parafialny. W krótce potem Hisronim s Krocsewa Konopnicki, kasztelan spicymirski upozażenie kościoła wspaniałomyślnie powiększył, nadawszy mu na własność polowę wsi swojej dziedzicznej Ssynkielowa (Wola Ssynkielowska) i całą wieś Dymek. Za przyzwoleniem Stolicy apostolskiej i arcybiskupa Jana Wężyka parafia nowo erygowana powierzoną została księżom Paulinom csęstochowskim (dnia 14 stycznia roku 1673). Arcybiskup Maciej Łubieński ustąpił nadto temuż kościolowi dziesięciny stołu swego z wsi wyżej wspomnionych przywilejem wydanym w Czestochowie dnia 5 kwietnia roku 1644 z obowiązkiem odprawiania 3 mazy śś. na rok za żyjących arcybiskupów wraz z kollektą za zmarłych. Tak samo arcybiskup Andrzej Olszowski darował nowemu klasztorowi Paulinów dziesięciny w Skrobinie przywilejem wydanym w Skierniewicach dnia 28 grudnia roku 1676. Za przyzwoleniem prymasa Potockiego zakonnicy sprzedali wieś Dymek za 14,000 złt, do których Lesscsyńska wojewodzina dodała 6000 zlt. a klasztor 9340 zlt. i cała suma w ilości 29,340 zlt. ulokowaną została na dobrach Myślniew w Ostrzeszowskiem, od której zakonnicy pobierali procenta. Za Prus południowych rząd pruski, zabrawszy połowę wsi Szynkielowa, przeznaczył klasztorowi 725 zlt. rocznej kompetencyi, i 40 sążni drzewa jako rekompensę za las głuchowski, darowany niegdyś kościołowi przez fundatorów. Dzisiejszy kościół murowany wraz z klasztorkiem na 6 zakonników wybudował wspomniony fundator, Hieronim Konopnicki w roku 1642. Kościół konsekrował w roku 1666 Andrzej Olszowski, naówczas biskup chełmiński, późniejszy prymas. Oprócz tegoż kościoła posiadała Konopnica na cmentarzu grzebalnym kaplice publiczną drewnianą pod wezwaniem i. Maryi Magdaleny, wystawioną z materyalu dawnego kościoła szpitalnego upadkiem grożącego, fundowanego niegdyś przez Hisronima Konopnickiego r. 1638 i hojnie leguminami z dworu dawać się mającemi uposażonego. W roku 1791 już śladu tegoż uposazenia nie było (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1878 str. 67. 68).

Strobyn, villa nobilium sub eadem parochiali, de qua plebanus ratione missalium de laneo possessionato corum siliginis et alium avenae percipit et de hortulanis pro mensalibus per grossum.

Bambnow, sub eadem parochiali, villa nobilium, in qua de laneo quolibet possessionato corum siliginis et alium avenae percipit et de hortulanis ac inquilinis per grossum ratione mensalium.

Czernycze¹), villa nobilium sub eadem parochiali, in qua ratione missalium corum siliginis et alium avenae percipit de manso possessionato et de scultetia ratione decimae fertonem, de hortulanis per grossum.

Szyakylow, villa nobilium sub eadem parochiali, in qua similiter ratione mensalium de possessionatis agris solvunt plebano quartam alias wyertel siliginis et tot avenae, de scultetia fertonem ratione decimae percipit, de hortulanis pro missalibus per grossum.

Nowa wysysch, sub eadem parochiali, in qua de laneo possessionato ratione missalium corum siliginis et alium avenae percipit.

Drobnycza et Raduczicze, villae sub parochiali Ruda, de quibus plebanus in Oszyakow per grossum ab omnibus incolis percipit. De his vero proventibus plebanus salariat vicarium et ministrum ecclesiae, pro quibus habet domos seu habitationes circa ecclesiam. Vinum et ceram vitrici seu provisores ecclesiae pro divinis conferunt quantum opus est.

20. RUDLYCZE.*)

Ecclesia parochialis tituli S. Nicolai, collationis nobilium, cuius rector seu plebanus dominus Stanislaus Wolborzs²) est institutus et in ipsius pacifica possessione. Eadem ecclesia habet clenodia et apparatus infrascriptos, videlicet calices duos argenteos, unum ex his deauratum et tertium stanneum, ornatum de axameto rubeo, secundum de adamasco nigro, tertium de cophtir viridi et duo de

¹⁾ Czernice, wieś szlachecka, ma osobną kaplicę murowaną z jednym oltarzem na cześć N. Maryi P. przez dziedziców miejscowych dla własnej wygody wystawioną (tamże f. 82).

a) Rudlice, wieś szlachecka, w wieku XV własność familii Zającsków z kościołem parafialnym, o którego początku żadnej zgoła nie ma wiadomości. W roku 1601 dnia 30 września konsekrował tam sowy kościół drewniany w miejsce pierwotnego wystawiony, Maciej Pstrokoński, biskup przemyślski z spoważnienia arcybiskupa Karnkowskiego. Według wizyty z roku 1720 w kościele tym były trzy ołtarze, a wizyta z roku 1765 wylicza 5 bractw tam zaprowadzonych. W roku 1432, Piotr Zajączek, fundował przy kościele rudlickim altaryą, o której opis powyższy wspomina, pod tyt. ś. Wojciecha, zapisawszy dla altarzysty 3½ grzywny rocznego czynszu z obowiązkiem odprawiania co tydzień dwóch mszy śś. Ołtarz wielki z obrazem Matki Boskiej w srebrnej sukience sprawił w roku 1760 Piotr Fundament Karśnicki, dziedzie miejscowy, a prócz tego wystawił nową drewnianą dzwonnicę. W r. 1809 stanął w miejsce opisanego powyżej kościoła nowy również drewniany, nakładem dziedzieów miejscowych, Nepomucena i Cecylii Rychlowskich. Parafią stanowią następujące miejscowości: Rudlice, Ostrówsk, Wola Rudlicka, Janów, Dobrossyny, Bolików, Okalew, Niemiersyn, Babin, Stare Pole, Skrsynno, Dybies, Kopiec Skrsyński, Piskornik, Młynek Skrsyński, Kuźnica (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1878 t 90. 91 i z r. 1873 f. 97).

²⁾ Stanisław s Wolborsa, pleban.

camcha ferialia cum omnibus attinentiis, cappam de posthawyecz, missalia duo scripta in pergameno, antependia quinque, quatuordecim pallas, tria corporalia, duas cruces magnas et parvam de aere utramque deauratam, monstrantiam de cupro, duas pixides de cupro, in quibus Eucharistia servatur, portatilia tria, tertium argento circumdatum, superpellicia duo, campanas tres in campanili et quartam in medio ecclesiae appensam pro signatura, nolas quinque parvas, thuribulum aereum, caldear aereum pro aqua benedicta portanda, agendam *Gnesnensem* impressam, antiphonarium scriptum in papyro, quatuor ulnas axameti ecclesiae in pecuniis duarum marcarum impignoratas.

Proventus pro plebano seu parocho eiusdem ecclesiae provenientes. Cui parochiali iure villae infrascriptae attinent, de quibus pro suo fundo proventus seu fructus percipit, videlicet Rudlycze, Skrzynno, Nyemyerzyn, Gromathky_1), Okalow, Bolykow, minera una, in quibus quaestus proveniunt plebano, et primo:

Rudlycze pro suo fundo et dote habet aream et domum pro conditione sua cum duobus hortis, duos laneos agri cum pratis; item de duobus laneis scultetiae, quam haeres occupavit, plebanus percipit decimam manipularem et de taberna similiter; ibidem de quolibet laneo possessionato et ratione missalium corum siliginis et alium avenae percipit; ibidem de hortulanis inquilinis, et tabernatoribus ratione mensalium per grossum recipit.

Skrzynno, villa nobilium sub eadem parochiali, in qua plebanus habet decimam manipularem de praediis nobilium similiter de tabernis et duobus molendinatoribus; insuper ibidem habet de quolibet laneo possessionato quartam superefluentem siliginis tantum et de molendinatoribus pro mensalibus per grossum recipit; similiter de agris desertis per aliquem cmethonem cultis seu colendis similiter per unum wyertel siliginis percipit.

Nyemyerzyn, villa nobilium sub eadem parochiali, in qua plebanus ratione missalium de laneo quolibet possessionato duos grossos percipit, similiter et de desertis per aliquem cultis seu colendis et de eisdem laneis decima pecuniaria de quolibet seorsum laneo seu maldrata mensae archiepiscopali cedit; de inquilinis etiam tabernatoribus, hortulanis ratione mensalium per grossum recipit

Gromathky, villa nobilium sub eadem parochiali, in qua tantum plebanus decimam manipularem de praediis nobilium percipit.

Okalow, villa nobilium sub eadem parochiali, in qua plebanus ratione missalium percipit de quolibet laneo possessionato corum siliginis et alium avenae, de hortulanis mensalia per grossum recipit.

Bolykow, villa nobilium sub eadem parochiali, de agris praedialibus haeredum decimam manipularem percipit et de hortulanis mensalia per grossum percipit.

Mineratores sub eadem parochiali degentes ratione mensalium solvunt per grossum; item decimam manipularem de agris molendinatoris in Rudlycza percipit et de eadem grossum stholowe; item de molendino in parva Rychloczycze habet decimam mensuram cuiuslibet grani; de istis vero proventibus plebanus ministrum ecclesiae salariat et ultra plebani salarium minister de incolis villae Rudlycza per grossum cum medio percipit et pro eodem ministro plebanus habet aream cum domo cimiterio contiguam, quam etiam cmethones reaedificant.

¹⁾ Gromadki, dziś nie znane,

Altare in eadem ecclesia Rudlycza de collatione nobilium, tituli S. Adalberti fundatum et erectum, ad quod altare plebanus in eadem Rudlycza est institutus; pro cuius altaris fundo est area vacua sine domo, contigua cimiterio, insuper laneum agri cum pratis et hortis duobus; item in eadem villa pro censu dicti altaris de quolibet cmethone possessionato ratione census quatuordecim grossos percipit et per unam mensuram alias czwyerthnya siliginis; domum vero reaedificare cmethones cum haerede tenentur; altarista etiam pro tempore existens obligatur ad duas missas singulis septimanis legendas.

21. CZARNOZOLNY.

Ecclesia tituli S. Bartholomaei, de collatione magnifici domini palatini Kalissiensis, Zaramba, cuius ecclesiae commendarius ad tempus est deputatus dominus Thomas, mansionarius do Wyeluny, caret enim praedicta ecclesia rectore instituto et proprio ob tenuitatem proventuum. In eadem ecclesia clenodia et apparatus habentur ista: duo calices argentei, unus ex his deauratus, crux argentea et alia cuprea, casula de axameto rubeo et duae de camcha varii coloris, missalia duo, corporalia duo, superpellicium unum, agenda Gnesnensis, ampulae quatuor, lagena stannea pro vino servando, vexilla quatuor, solemnia duo et duo ferialia, campanae duae in campanili, tertia in medio ecclesiae appensa pro signatura, nolae tres parvae, monstrantia cuprea, caldear aereum pro aspersione dominica, antependia quatuor, unum pro solemnitate de czyndalyn et tria ferialia, pallae sufficientes.

Proventus pro plebano seu commendario protunc exsistente sunt in eadem **Czarnozolny**, quae unica iure parochiali ibidem attinet; habet enim dominus plebanus dotem bonam pro fundo, aream videlicet cum domo, hortis et piscinulis prope dotem praedictam iacentibus et duos laneos agri cum pratis et de quolibet laneo

^{*)} Csarnożydy, wieś szlachecka, w wieku XV i XVI własność Zarembów, następnie Mnieschów potem Leszcsyńskich, dalej Brsostowskich, miała kościół parafialny już w wieku XV, jak świadczą wzmianki w aktach konsystorza *gnieśnieńskiego*, fundowany niewątpliwie przez rodzinę Zarembów, którzy, jak opis powyższy świadczy, byli w posiadaniu tejże majętności w początku jeszcze wieku XVI. Poprzedni keściół czarnożylski z drzewa modrzewiowego wystawiony konsekrował w dniu 29 kwietnia roku 1626 Adam Goski, biskup bakowski, za upoważnieniem arcybiskupa Henryka Firleja (Acta Visit. de a. 1720). Miał 6 oktarzy i kaplicę po stronie północnej na cześć N. Maryi P. Odnowił go wewnątrz i przyezdebił ekoło roku 1720 pleban Aleksy Borkowicz, który własnym nakładem sprawił także monstrancyą srebrna i inne sprzety kościelne. W krótce potem wystawiła Joanna Barbara s Brsostowskich, wojewedzina kaliska, wspaniały kościół murowany, dokończony roku 1726 a dnia 12 października r. 1730 priez Francisska Krasskowskiego, suffragana gnieżnieńskiego, konsekrowany pod wezwaniem ź. Bartlowieja apostoła. Później familia *Brsostowskich* fundowała przy tymże kościele kaplicę z mauzoleum familijnem. Przed 90 laty piorun uderzywszy w wieżą spalił ją, lecz niebawem nową drewnianą została zastapiona. Tax szczodrobliwa fundatorka zapisała 1600 złt. na dobrach Opatowie na kurs de Beata co sobotę odprawiać się mający. Zygmunt Borek Gostyński, łowczy ziemi wieluńskiej uposażył w r. 1677 ceobny wikaryat, nadawszy mu grunta i wystawiwszy dom i budynki gospodarcze; tak samo organistę i nanczyciela. Za staraniem plebana Franciszka Wieczorkiewicza sprawiono do kościoła obrazy ołtazzowe dobrego pędzla i oltarz wielki kosztownie odnowiono (Rubryc, dyec, kuj.-kal, z r. 1878. f. 58-60)-

possessionato ibidem mensuram siliginis alias czwyerthnya et tot avenae; item habet decimam manipularem de praedio domini, item de scultetis viginti unum grossum ratione decimae, ibidem de quatuor tabernatoribus et duobus hortulanis ratione mensalium per unum grossum et de duobus liberis cmethonibus alias wolnych decimam manipularem; item minister ecclesiae providetur et provideri ex antiquo consuevit per incolas villae, cui contribuunt per grossum et habet habitationem contiguam cimiterio; ibidem de agris possessionatis maldrata dantur pro mensa archiepiscopali, tamen quando aliquis cmetho locatur in agro, extunc dominus villae dat eidem libertatem a tributis suis et proventibus ecclesiae et ita durante illa libertate nec plebano missalia nec mensae archiepiscopali maldrata dantur; non requiritur tamen super tali libertate consensus domini archiepiscopi neque plebani.

22. WYDRZYN.*)

Ecclesia parochialis tituli S. Crucis de provisione sedis ordinariae, cuius possessor et rector institutus dominus Nicolaus de Mansovia et in ipsius est pacifica possessione. Ecclesia ibidem de roboribus est constructa; habet clenodia, et apparatus, videlicet calices duos argenteos, unum ex his deauratum, crucem totam argenteam mediocrem, ornatum de axameto rubeo, secundum de camcha, tertium etiam novum de camcha, varii coloris, quartum de postawyecz, missalia duo, scriptum et impressum, agendam impressam, corporalia tria cum scatula, vexilla duo, ampulas quatuor, superpellicium bonum, telae (sic) Colonienses, monstrantiam de cupro, lagenam stanneam pro vino servando, pacificale parvum argenteum, campanas duas in campanili, tertiam in medio ecclesiae appensam pro signatura, antependia duo, pallae sufficientes, nolae tres parvae.

Proventus pro plebano in villis ad eandem parochialem iure parochiali spectantibus. In villis infrascriptis, videlicet Wydrsyn, Staw, Gromadsycze, Stawek, Byenyadsycze¹), Opagyewycze²).

Vidrzyn, villa parochialis, in qua plebanus habet dotem bonam plebanalem cum domo, hortis et piscinula; duos laneos agri cum pratis; ibidem a scultetis

^{*)} Wydrsyn, wieś niegdyś kapituły gnieśnieńskiej należąca do klucza Kamionka, a poprzednio arcybiskupia aż do roku 1555 (Zob. uwagę pod Wieluniem przy Kamionce), miała kościół parafialny zapewne przez arcybiskupów fundowany już w pierwszej połowie wieku XV (Archiv. Capit. et Consist. Gnesn.). Taż kapitula wystawiła w miejsce upadającego od starości kościoła drewnianego nowy również drewniany około roku 1718, który w roku 1822 Francissek Krasskowski, suffragan gnieśnieński konstkrował. Na utrzymanie lampy wieczystej zapisał ks. Antoni Stawski, kanonik wiślioki na dobrach swoich Staw 1000 ztt. w roku 1730. Kościół ten na dniu 17 kwietnia roku 1832 stał się pastwa płomieni, a ponieważ parafianie dla ubóstwa swego na wystawienie nowego zdobyć się nie mogli, przeto parafia wydrsyńska na zawsze wcieloną została do Csarnożył, wyznaczona zaś kompetencya rządowa dla dawniejszego plebana wydrzyńskiego obróconą została na uposażenie plebana przy świeżo ustanowionej nowej parafii w Kamienicy Polskiej (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1875 f. 60). Do zniesionej parafii należały dawniej miejscowości: Wydrsyn, Staw, Stawek, Bieniądsice, Opojowice i Gromadsice.

¹⁾ Bieniedsice. 1) Opojowice.

ratione decimae mediam marcam percipit; ibidem de quolibet laneo possessionato mensuram siliginis et aliam avenae ratione missalium percipit, de hortulanis etiam et de scultetis ratione mensalium per grossum.

Staw, sub eadem parochiali; ibidem de praediis nobilium habet decimam manipularem, de cmethonibus possessionatis mensuram siliginis et tot avenae; de hortulanis vero et inquilinis similiter, et de scultetis ratione mensalium per grossum, et de eisdem scultetis ratione decimae unum fertonem.

Gromadzicze, villa sub eadem parochiali, in qua de scultetis ratione decimae sex grossos percipit, de agris possessionatis laneorum ratione missalium mensuram siligiois et aliam avenae; de hortulanis vero et inquilinis ratione mensalium per unum grossum.

Stawek, villa sub eadem parochiali, in qua de agris praedialibus percipit decimam manipularem et de agris cmethonum possessionatis missalia, de hortulanis et inquilinis ratione mensalium per unum grossum.

Byenyadsycze, sub eadem parochiali, in qua plebanus decimam habet manipularem de agris nobilium praedialibus et de laneis possessionatis cmethonum mensuram siliginis et aliam avenae, de hortulanis et inquilinis per grossum ratione mensalium.

Opagyewycze, sub eadem parochiali; ibidem de praediis nobilium decimam manipularem percipit et de tribus cmethonibus unam cassulam siliginis et quindecim manipulos avenae.

Skrzyn, sub parochiali Rudlicze, in qua plebanus de Wydrzyn de agris possessionatis cmethonum decimam manipularem percipit et de agris desertis. Ministrum ecclesiae parochiani salariare tenentur et domum pro illo construere, cui per unum grossum annuatim contribuunt more aliarum parochialium. Vitrici ceram ad ecclesiam procurant, plebanus vero vinum.

23. RACZYN.*)

Ecclesia parochialis de collatione laicorum, tituli S. Nicolai, cuius possessor plebanus est institutus dominus Laurentius de Pyotrkow; in eadem ecclesia sunt clenodia: duo calices argentei, unus in toto deauratus, crux parva argentea deaurata, casula de axameto rubeo, secunda de arasio, missalia duo, scriptum et impressum, agenda scripta, alia impressa Gnesnensis, superpellicium unum, quatuor vexilla, corporalia tria, monstrantia cuprca, ampulae quatuor, lagena stannea pro

a) Racsyn, wieś szlachecka, gniazdo rodziny Racsyńskich h. Jastrzębiec z kościołem parafialnym niezawodnie przez nią fundowanym, lecz nie wiadomo, w którym czasie. Obecny kościół starożytny drewniany, konsekrowany jest, jak świadczy obchodzona corocznie uroczystość poświęcenia jego w niedzielę po WW. ŚŚ. Podźwignął go z upadku i ruiny pleban miejscowy, Jósef Krynicki w roku 1844. Poprzednio dziedzice miejscowi przyczdobili go wieżą drewnianą i wystawili obok niego nowa murowaną dzwonucą. W końcu zeszlego wieku wcielony został do parafii racsyńskiej kościół parafialny w Łagiescnikach jako filia, o którym będzie niżej (Rubr. dyec. kuj.-kal. z r. 1878 f. 87. 88).

vino servando, campanae tres in campanili, quarta parva in medio ecclesiae, antependia duo.

Proventus plebano ex eadem villa provenientes, quae tantum unica iure parochiali ad ecclesiam attinet. Habet ibidem dotem plebanalem et domum in ea constructam cum hortis, dues laneos agri cum pratis ad dimensionem agrorum cmethonalium. Decimam manipularem ibidem de praediis nobilium percipit, de quolibet etiam laneo possessionato cmethonali mensuram siliginis et aliam avenae habet; a cmethonibus liberis ibidem ratione decimae marcam cum media recipit, de hortulanis et inquilinis per grossum ratione mensalium. Ministrum ecclesiae incolae villae salariant et domum pro illo construunt; vinum et ceram vitrici provident.

24. CHOTHOW.*)

Ecclesia parochialis, tituli S. Martini, de collatione laicorum, cuius rector est institutus dominus Mathias de Pyotrkow; eadem ecclesia habet necessaria sua, videlicet duos calices argenteos, crucem argenteam in toto mediocrem, monstrantiam de cupro, ornatum rubeum de axameto, secundum de camcha varii coloris, tertium de posthawyecz, duo superpellicia, duo missalia in pergameno scripta, agenda (sic) una scripta et alia impressa, quatuor vexilla, antependium unum, pallae sufficientes, corporalia tria, lagena stannea pro vino servando, campanae tres in campanili, quarta in medio ecclesiae appensa; item ecclesia eadem habet laneum agri; de quo pro fabrica solvunt mediam sexagenam.

Proventus pro plebano provenientes in villis infrascriptis ad eandem ecclesiam parochialem iure parochiali spectantibus, videlicet Chothow, Thurow, Curow, Slupska.

Chothow, ibidem plebanus habet dotem bonam plebanalem, contiguam cimiterio, versus meridiem et in ea domos pro conditione constructas cum hortis; duos laneos agri cum medio; ibidem ratione decimae de praediis nobilium percipit manipulos et de agris cmethonalibus possessionatis ratione mensalium mensuram siliginis et aliam avenae; item de scultetis et de liberis in eadem villa per sex grossos de quolibet percipit; ibidem de duobus cmethonibus in agris praedialibus locatis decimae per sex grossos recipit.

^{*)} Chotów, wieś szlachecka, gniazdo zapewne familii Chotowskich h. Kościesza, chociaż Długosz daje im za siedzibę Kotkowo, z kościołem parafialnym, już w połowie wieku XV w aktach konsystorza gnieżnieńskiego wspominanym, pierwotnie drewnianym, w którego miejsce w roku 1616 pleban miejscowy Grzegors z Niedzielska Mański, (Manicki) własnym nakładem nowy z kamienia i cegly palonej wystawił. Konsekrował go z upoważnienia arcybiskupa Firleja dnia 13 kwietnia roku 1625 Adam Goski, biskup bakowski. Zdobi go wieża znacznej wysokości z zegarem, mieszcząca w sobie trzy dzwony. W roku 1710 sprawił pleban miejscowy nowy organ o ośmiu głosach. Do parafii należą dziś następujące miejscowości: Chotów, Kurów, Turów, Słupska, Srebrnica, Montewki, Górale, Grodziska, Kasterki, Mokrosy, Zwischy, Piaski, Brzeziny, Wygoda. W Turowie jest kaplica publiczna drewniana, nie wiadomo, przez kogo fundowana. W Chotowie był niegdyś szpital (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1878 f. 55 i z r. 1873 f. 91).

Thurow, villa consulum Wyelunensium, in qua plebanus decimam manipularem de agris praedialibus ibidem alternatis vicibus cum domino canonico Sworcz percipit; ibidem ratione missalium de quolibet laneo possessionato quartam cum media siliginis alias wyertel et tot avenae de scultetis duobus ibidem ratione decimae percipit, de uno fertonem, de alio novem grossos.

Curow, villa consulum Wyelunensium, ibidem de quolibet laneo possessionato percipit missalia prout et in Thurow; ibidem de sculteto ratione decimae fertonem percipit.

Slupska, villa nobilium sub eadem parochiali, in qua ratione decimae de omnibus cmethonibus recipit quatuor manualia mellis; ibidem scultetus ratione decimae solvit sex grossos; ibidem plebanus vinum procurat pro ecclesia, vitrici vero ceram; minister ecclesiae per parochianos salariatur et habitatio pro illo per eosdem aedificatur.

25. MOKRSKO,*)

Ecclesia parochialis, tituli S. Stanislai, murata, quam modo possidet honorabilis dominus Petrus de Wyeluny de collatione laicorum nobilium; habet duos calices argenteos, crucem argenteam in pede cupreo, corporalia duo, ornatum de axameto rubeo, secundum de adamasco nigro, duos inferiores de postawyecz cum omnibus attinentiis, missalia duo, impressum Gnesnensis dioecesis et scriptum in pergameno, postilla impressa, agenda Gnesnensis, superpellicium unum, monstrantiam cupream, ampulas sex, campanas tres in campanili, quartam in medio ecclesiae, vexilla duo, antependia duo, pallae sufficientes.

Proventus rectorem seu plebanum loci concernentes; ibidem habet dotem seu aream plebanalem post ecclesiam et domum in ea bonam constructam cum hortis et pomeriis, duos etiam laneos agri cum pratis; item ibidem habet decimas manipulares de tribus praediis nobilium valoris sex marcarum; ibidem ab advocatis et cmethonibus liberis habet decimam pecuniariam marcam unam, de hortulanis et inquilinis ratione mensalium per grossum recipit; de laneis vero possessionatis cmethonum ratione missalium mensuram siliginis et aliam avenae percipit (et totidem avenae (sic). Ad quam ecclesiam iure parochiali pertinent villae, videlicet Mokreko et Wroblow et tertia quondam parochialis est unita per loci ordinarium ecclesiae parochiali in Mokreko, de qua unione latius in actis reverendissimi domini archiepiscopi constat.

^{*)} Mokrsko, wieś szlachecka, już w wieku XIV własność familii Kośuchowskich h. Dsik albo Sobola, która tam przed rokiem 1500 kościół parafialny fundowała i uposażyła. Odbudował go w r. 1626 z drzewa Aleksander Kożuchowski, wicestarosta i sędzia grodzki krakowski. W drugiej połowie wieku zeszlego Zośa s Gostyńskich Kożuchowska sprawiła dwa nowe oltarze. Przy oltarzu Niepokalanego Possęcia N. Maryi P. ustanowiony był z fundacyi Kożuchowskich osobny altarzysta i zarazem wikaryusz, którą to fundacyą zatwierdził arcybiskup Komorowski dnia 22 września roku 1756. Parafią stanowią miejscowości: Mokrsko Sslacheckie, Mokrsko Rsądowe, Wróblew, Kik i Królewska Grobla (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1878 f. 78. 79).

Wroblow 1), sub eadem parochiali, in qua quondam erat parochialis ecclesia, tituli Omnium Sanctorum, cuius hodie nullum est vestigium, tantum cimiterium cum imagine Crucifixi; ibidem plebanus habet duos laneos agri quondam plebanalis (ibidem) et aream pro dote plebanali circa cimiterium; item ratione mensalium de quolibet laneo possessionato mensuram siliginis et tot avenae; de molendinatoribus vero et hortulanis ratione mensalium per unum grossum et de scultetia mediam marcam et duos grossos.

26. KOMORNYKY.*)

Ecclesia parochialis unita ad *Mobreko* parochialem, tituli *S. Nicolai*; est in ea calix argenteus, duae cruces parvae argenteae, appensae sacculis reliquiarum, ornatus rubeus de postawyecz, alter ferialis de simplici camcha cum attinentiis, corporale unum, pallae duae, ampulae duae, vexilla duo de arasio, agenda scripta, missale scriptum, campanae duae parvae in campanili.

Proventus; area ibidem pro dote plebanali, domus in ea in toto destructa, hortus magnus cum pomerio. Duos laneos agri habet plebanus cum pratis et medium laneum pro ecclesia, qui omnes iacent deserti; ibidem ratione mensalium de quolibet laneo possessionato mensuram siliginis et aliam avenae percipit; ibidem decimam manipularem de praediis nobilium habet.

- 1) Wróblew, wieś szlachecka, niezawodnie gniazdo rodziny Wróblewskich h. Lis, z kościołem niegdyś parafialnym, już w początku wieku XV w aktach kensysterskich wspominanym, uposażonym dwoma łanami ziemi, który dla szczupłych dochodów dekretem arcybiskupa Jana Latalekiego z dnia 8 lipca roku 1538 wcielony został jako filia do kościoła parafialnego w Mokraku. Starożytna świątynia pod wezwaniem WW. ŚŚ. zębem czasu zniszczona zniesioną została w końcu wieku XV, gdyż podczas powyższego opisu już jej nie było (Rubryc. dyec. kuj.kal. z r. 1878 f. 79).
- *) Komorniki, wieś szlachecka, niezawodnie gniazdo rodziny Komornickich h. Lodsia, miała kościół parafialny już na początku wieku XV, albowiem w roku 1412 na dniu 30 listopada występuje pleban tamtejszy, Wawrsyniec, jako świadek przy pewnej czynności konsystorskiej (Arch. Capit. Gnesm. Excerpta ex actis Consist. Gnesm f. 8b). Jak opis powyższy pokazuje, kościół komornicki na początku wieku XVI wcielony był do parafii w Mokrsku zapewne dla sbytniego uszczuplenia dochodów lub też swego opustoszenia. Gdy wieś ta w początku wieku XVII przeszła w ręce familii Wolickich, Andrzej Wolicki wystawił własnym nakładem nowy kościół murowany, który na dniu 31 października r. 1632 z upoważnienia arcybiskupa Wężyka przez Stanielowa Starczowskiego, biskupa lacedomońskiego, suffragana i opata płockiego konsekrowany, na prośby fundatora przez tegoż arcybiskupa do godności kościoła parafialnego został przywrócony (Acta Visit. Rubryc. dyce. kuj.-kal. z r. 1878 f. 66). Kościół tem w roku 1873 gruntownie srestaurowany i wewnątrz odnowiony w dobrym znajduje się stanie. Parafią stanowi tylko wieś Komorniki i pustkowia: Smolnik, Balcor, Gajowy, Zawadskie i Zadworne. Niegdyż był przy kościele komornickim szpital fundowany przez Wolickieh (Rubryc. dyce. kuj.-kal. z r. 1878 f. 66. 67).

27. SKOMLYN.*)

Ecclesia parochialis, tituli SS. Philippi et Jacobi, de collatione laicorum, cuius rector institutus est Stanislaus, Jaxa dictus, de Pyotrkow, actu presbyter, constructa de roboribus, in ea est calix argenteus, crux argentea parva, duae casulae de postawyecz, missale impressum et aliud scriptum, duo corporalia, agenda scripta, monstrantia cuprea, ampulae tres, vexilla duo, campanae tres, antependia duo, lagena stannea, in qua vinum servatur.

Proventus. Habet aream dotis plebanalis et domum in ea cum hortis; una tantum haec villa pertinet iure parochiali ad ecclesiam; ibidem habet duos laneos agri cum pratis, decimam manipularem de praediis nobilium, item de laneo possessionato quolibet ratione missalium mensuram siliginis et aliam avenae percipit.

Toplyn¹), villa sub eadem parochiali, in qua de cmethonibus et de agris ipsorum plebanus ratione missalium percipit quatuor mensuras siliginis et tot avenae; in eadem Toplyn fuerunt duo lanei agri ecclesiae eidem pro fabrica per haeredes ibidem donati, quos quidem nobilis olim Wexyk vexillifer et haeres in Molcrsko et in eadem Toplyn occupaverat et illos donavit cuidam servitori suo Joanni, dicto Czyrchosch, quod facere non potuit nec debuit, quorum laneorum in possessione malae fidei est domina Pothoczka, haeres in eadem Molcrsko et Toplyn. Vinum et ceram pro ecclesia provisores eiusdem seu vitrici procurant; ministrum etiam ecclesiae omnes incolae totius parochiae salariant, cui pro annuo servitio contribuunt per quinque ternarios; scholam etiam seu habitationem pro ipso omnes insimul construunt.

28. DZYETRZYCHOWYCZE.*)

Ecclesia tituli beati Jacobi apostoli per medium a choro murata et per medium de roboribus constructa, de collatione sanctimonialis abbatissae et ipsius con-

- *) Skomlin, wieś szlachecka, komu zawdzięcza fundacyą kościoła swego parafialnego, znikąd dojść nie można. Tak samo co do czasu założenia jego żadnej nie mamy wiadomości. Starożytny kościół drewniany, konsekrowany, podźwignął z upadku w roku 1720 Władysław Zawadzki, właściciel części Skomlina, lecz w dwadzieścia lat później nieszczęsnym przypadkiem stał się pastwą płomieni. Odbudował go z drzewa w roku 1745 Władysław Bartochowski, kasztelan wieluński, dziedzic większej części wsi rzeczonej, własnym nakładem, a cztery oltarze oraz całe wewnętrzne urządzenie sprawili parafianie za staraniem plebana Bartłomieja Witkowskiego, kauonika wieluńkiego. Parafią składają oprócz Skomlina miejscowości: Toplin, Klassak Większy, Klassak Mniejszy i Walęckie pustkowie (Rubr. dyec. kuj.-kal. z r. 1878 f. 94. 95 i z r. 1873 f. 98).
- ¹) W oryginale Toplyn wieś wypisana jest majuskulami jako parafialna, czemu się zdaje sprzeciwiać dedatek "sub eadem parochiali sc. Stomlin." W opisie dochodów Stomlina mowa tylko o jednej wsi parafialnej (una tantum haes villa), Toplin zatem w czasie opisu ulegał pewnie faktycznie Stomlinowi, aie sać prawnie. P. W.
- *) Dsietrskowice, wieś niegdyś dotacyjna klasztoru panien Cystersek w Oloboku, które tam prawdopodobnie już w wieku XIV wystawiły murowany szczupły kościołek, stanowiący presbyteryum

ventus in Olobok, quam possidet honorabilis Joannes de Radomskye et ad eam est institutus. Eadem ecclesia habet duos laneos agri, de quibus census pro fabrica ecclesiae convertitur; item habet duos calices argenteos, unum ex his deauratum in toto, item pacificale argenteum, crucem aeream, monstrantiam cupream, duo corporalia, casulas seu ornatus quatuor, unum de adamasco viridi, alterum de tawtha, duo de postawyecz feriales cum omnibus attinentiis, duo superpellicia, pallae decem, manutergia quinque, ampulae duae, lucibularia stannea quatuor, item campanae in campanili tres et quarta parva in medio ecclesiae, lagena stannea pro servando vino, pixis aerea, agenda scripta in pergameno, missalia duo in pergameno, antiphonarium pergameneum, graduale similiter, vexilla sex, antependia duo, nolae duae parvae.

Proventus pro plebano eiusdem ecclesiae provenientes; habet enim dotem plebanalem ex opposito ecclesiae, aream videlicet et domos in ea competenter constructas pro conditione sua cum hortis eidem areae adiacentibus, duos etiam laneos agri cum uno prato; ibidem de quolibet laneo possessionato ratione missalium mensuram siliginis et tot avenae; ibidem de hortulanis tribus et quotquot in posterum fuerint, ratione missalium per grossum recipit; ceram et vinum vitrici providere consueverunt ecclesiae; minister ecclesiae per incolas villae eiusdem salariatur, cui singulis quartalibus anni componunt per fertonem et eidem habitationem aedificare et reparare tenentur.

29. LUBNYCZA.*)

Ecclesia parochialis, tituli Assumptionis Virginis Marias, quae dicitur uniri ecclesiae in Dzyetrzychowycze, de qua unione constare non potest. Nihilominus eadem ecclesia habet fontem et Eucharistiam et divina in ea celebrantur diebus dominicis alternatis vicibus. Eadem ecclesia ex fundamento murata et de lateribus coctis erecta et constructa habet calices duos argenteos, unus ex his deauratus, ornatum novum de adamasco glauci coloris, secundum de camcha simplici, tertium de postawyecz, monstrantiam de cupro, missale novum impressum Gnesnensis dioe-

dzisiejszego, do którego później przybudowano nawę drewnianą, którą w roku 1753 ksieni rzeczonego klasztoru Ludwika z Wybranowa Koźmińska nowo z drzewa odbudowała. Kościół ten konsekrowany jak wnosić należy z odbywającej się w nim rocznicy poświęcenia w niedzielę po ź. Michale, ma 6 ołtarzy. Józef Psarski, kustosz kolegiaty chockiej i pleban miejscowy, wystawił około roku 1760 ołtarz nowy ź. Jakóba, Patrona kościoła, oraz nową drewnianą plebanią. Lubo obecny kościół w zupełnie dobrym znajduje się stanie, pobożni parafianie, pragnąc mieć wspanialszą świątynię, z własnego popędu zabrali się od dwóch lat do budowy nowego kościoła większych rozmiarów, dając z siebie chwalebny przykład gorliwości o chwalę Bożą. Parafią stanowią wsie: Dsietrskowice, Łubnice i Radostów, oraz folwarki Krupka, Brzosówka, pustkowie Jesiórko i młyn Besula (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z roku 1878 f. 65 i z r. 1873 f. 92).

*) Lubnica, wieś niegdyś dotacyjna klasztoru panien Cystersek w Oloboku, których nakładem stanał najpóźniej w połowie XV wieku dzisiejszy kościół murowany, na początku wieku XVI jeszcze parafialny, później wcielony jako filia do kościoła dzietrskowickiego, konsekrowany, jak dowodzi uroczystość doroczna poświęcenia w niedzielę pe ś. Jadwidse (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1878 f. 65. 66). Parafia stanowiły kiedyż wsie: Lubnica i Radostów.

cesis, vexilla quatuor, ampulae duae, agenda scripta, antependia duo, pallae sufficientes, corporalia duo, pacificale argenteum deauratum, campanae duae in campanili et tertia in medio ecclesiae appensa; item habet pro fabrica octo grossos de censu de hortis ecclesiae praedictae donatis; ad ecclesiam vero praedictam duae villae iure parochiali pertinent *Lubnycza* videlicet et *Radosthow*.

Proventus (Lubnycza) ex eadem plebano in Lubnycza provenientes; habet pro dote plebanali ibidem aream vacuam sine domo et hortum illi adiacentem, duos laneos agri; ibidem de quolibet laneo possessionato ratione missalium percipit mensuram siliginis et tot avenae; de hortulanis et molendinatoribus ratione mensalium plebanus per grossum recipit. Vitrici vinum et ceram ad ecclesiam procurant, ministro etiam pro salario singulis quartalibus anni quatuor grossos tribuunt.

30. WOYCZYN.*)

Ecclesia parochialis, tituli S. Catharinas, de collatione maiestatis regiae, quam modo ex institutione possidet dominus Nicolaus de Boleslawyecz; in eadem sunt clenodia et apparatus: calix argenteus unus, secundus stanneus, duae cruces argenteae, una in pede cupreo maior, secunda sacculo reliquiarum appensa minor, corporalia duo, casula de camcha simplici, secunda de postawyecz, missalia duo et tertium cum antiphonis notatis mixtum, psalterium pergameneum, agenda impressa dioecesis Vratislaviensis, quatuor vexilla, ampulae quatuor, monstrantia de cupro, superpellicia duo, campanae duae in campanili, tertia in medio ecclesiae appensa pro signatura, antependia duo, pallae sufficientes; sola vero ecclesia a choro cum sacristia murata, posterior vero pars de roboribus constructa.

Proventus ecclesiae ad plebanum pertinentes. Habet enim duas villas suae ecclesiae iure parochiali attinentes, videlicet Woyczyn et Zdsar.

Woyczyn, in qua est ecclesia parochialis; ibidem habet aream et dotem plebanalem cum domo infimae structurae cum hortis illi adiacentibus, duos etiam laneos agri; ibidem decimam manipularem de praedio regali percipit valoris quinque marcarum citra vel ultra et ratione missalium de quolibet laneo possessionato mensuram siliginis et aliam avenae, de hortulanis et molendinatoribus ratione mensalium per grossum recipit.

^{*)} Wójcin, wieś niegdyś królewska, należąca do starostwa bolesławieckiego, dziś prywatna, z kościołem przez książąt lub królów polskich fundowanym. Aż do roku 1831 kościół ten składał się z starożytnego presbyteryum murowanego i z nawy drewnianej przez plebana miejscowego Piotra Ochędskiego w końcu wieku XVII na fundamencie kamiennym odbudowanej, w tym roku zaś parafianie przybudowali do presbyteryum nową nawę z cegły palonej. Kościół ten ma 4 ołtarze, pomiędzy nimi starożytny ś. Bartłomieja, przeniesiony z kościoła niegdyś parafialnego, później filialnego w Żdżarach. Wspomniony pleban Ochędski testamentem z dnia 16 czerwca roku 1704 legował kościołowi 2000 złt. na 2 meze tygodniowo za duszę swoję. W roku 1700 dnia 19 stycznia przywilejem wydanym w Warzsawie król August II darował dla organisty wójcińskiego rolą zwaną Przewlektowską i zarazem zatwierdził wszelkie poprzedników swoich daniny. Parafią stanowią miejscowości: Wójcin, Gola, Makowszczyzna, Ludomirs, Żdżary i Wiewiórka (Rubryc. dyce, kuj.-kal. z r. 1878 f. 100. 101 i z r. 1873 f. 99—100),

Zdzar 1). villa iure parochiali pertinens ad ecclesiam in Woyczyn ex vi unionis; in qua est oraculum ruinosum, tituli S. Bartholomaei; ibidem plebanus pro dote et fundo habet aream vacuam cum hortis et duos laneos agri quondam ad plebanum in Zdzar pertinentis; insuper de quolibet laneo possessionato ratione missalium percipit mensuram siliginis et tot avenae; de hortulanis vero et inquilinis ratione mensalium per grossum recipit. Vinum et ceram vitrici procurant ad ecclesiam; ministro ecclesiae parochiani salarium contribuunt et habitationem praeparant. Calix ibidem argenteus, casula de camcha simplici. De unione istius parochialis ad ecclesiam in Woyczyn constare non potest; ibidem cmethones questi sunt contra plebanum, quod ibidem divina non celebrantur, plebanus ex adverso allegavit curam ibi extinctam et ecclesiam cum incolis villae fore unitam ecclesiae in Woyczyn, et dominus visitator mandavit plebano producere unionem infra hinc ad unum mensem, videlicet ad festum S. Andreas coram domino officiali Wyelunensi.

31. BOLESLAWYECZ.*)

Ecclesia parochialis, tituli S. Trinitatis, lignea sed bene aedificata, cimiterium etiam bene septum, quae est de provisione maiestatis regiae, quam regit et possidet honorabilis dominus Augustinus de Posnania. Ecclesia vero suprascripta habet clenodia et apparatus suos: quatuor calices argenteos, duos ex eis in toto deauratos, quintum vero argenteum fractum sine patena, crucem argenteam bonam, casulam seu ornatum de axameto rubeo, secundum de camcha auro texta, tertium de hathlasz nigro, quartum de adamasco glauco, item tres alias de camcha simplici, item habet cappam de camcha varii coloris, superpellicia tria, corporalia quatuor, missalia

- 1) Żdżary (Żdżar), wieś królewska, do starostwa bolesławieckiego należąca, z kościołem parafialnym starożytnym, niewątpliwie przez monarchów polskich fundowanym przynajmniej już w wieku XIV, skoro na początku XVI wieku starożytny kościół drewniany zupełnie od starości był zdezolowany, jak opis powyższy świadczy. Już za czasów sporządzenia tegoż opisu według zeznania plebana w Wójcinie wcielony był na zawsze do kościoła parafialnego tamże, co przecież najpóźniej w końcu wieku XV nastąpić musiało, skoro parafianie domagali się odprawiania tamże nabożeństwa regularnego (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1878 f. 101).
- *) Bolesławiec, niegdyś miasto królewskie i stolica starostwa niegrodowego, nad rzeką Promą, założone wraz z zamkiem obronnym, którego baszta i mury dotąd istnieją, przez Bolesława Pobożnego, książęcia kaliskiego, w roku 1269 (Baliński l. c. I, 245—247. Rocznik wielkopol. w Monum. Polon. histor. t. III, 35). Równocześnie z zamkiem i miastem fundował tenże książe kościół parafialny i hojnie go uposażył. Pierwotna świątynia zastąpioną została w wieku XVI nową obszerną z cegły palonej, którą po zgorzeniu w roku 1702 dźwignął z ruiny Mitolaj Zebrsydowski, jenerał krakowski, starosta bolesławiecki, a Francissek Krasskowski, suffragan gnieźnieński na dniu 10 października roku 1733 konsekrował. W roku 1720 miała 8 ołtarzy (Acta Visit. de eod. a.), w roku 1765 12 (Acta Visit. de eod a.), z których dwa w tyluż pobocznych kaplicach. Niegdyś ustanowienych było przy tejże świątyni kilku altarzystów z fundacyi rozmaitych dobroczyńców. Parafia składa się dziś z miasta czyli osady Bolesławca oraz wsi Kotynina, Piasków i Kamionki. Dawniej należały do niej wsie Mielesym i Chrościn, w których w następstwie czasów osobne powstały kościoły (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1878 f. 52—54 i z r. 1873 f. 90).

quatuor, duo impressa et duo scripta, graduale pergameneum et antiphonarium, similiter psalterium bonum, ampulas octo, antependia quatuor, vexilla quatuor, monstrantia cuprea, agendae duae, campanae tres in campanili, quarta in medio ecclesiae pro signatura appensa.

Proventus pro plebano ibidem provenientes. Habet enim plebanus pro fundo et dote suis aream bonam ex opposito ecclesiae et in ea domos per modernum plebanum bene aedificatas cum hortis duobus; item habet laneum agri cum pratis sufficientibus; item etiam habet decimam manipularem de praedio castri; de oppido vero sex mensuras siliginis et tot avenae ratione missalium, ab inquilinis vero ratione mensalium per medium grossum. Villae enim iure parochiali pertinent ad ecclesiam in Boleslawyecz, de quibus plebanus percipit proventus, videlicet Kotinyn, Myeleszchyn et Chroszczyn.

Kothynyn 1), villa sub eadem parochiali, in qua plebanus ratione missalium percipit quinque mensuras siliginis et totidem avenae.

Myeleschyn²), villa conventus sanctimonialium in Olobok sub eadem parochiali, in qua est oraculum in toto ruinosum et annexum ecclesiae in Boleslawyecz; ibidem est calix argenteus in oraculo et ornatum vetus de postawyecz; duo lanei agri plebanales in toto deserti; plebanus ibidem ratione missalium de quolibet laneo possessionato mensuram siliginis et totidem avenae percipit, et in oraculo eodem divina non celebrantur, tantum in dedicatione ecclesiae et in festo patroni.

Chroscoyn³), villa sub eadem parochiali, in qua est iam oraculum in toto desolatum etiam sanctimonialium, in qua tantum sunt duo sculteti, de quibus plebanus ratione missalium tres mensuras siliginis et tot avenae percipit; de istis vero proventibus plebanus vicarium salariat, cui (sic) habitationem propriam habet, ministrum ecclesiae salariant parochiani, cui et habitationem construunt.

1) Kotynin. 2) Mielessyn, wieś niegdyś dotacyjna klasztoru panien Cystersek w Oloboku, mająca juž na początku wieku XVI kościół affiliowany do Bolesławca, który przed rokiem 1541 zapewne na prośbę zakonnie rzeczonych wyniesiony został do godności kościoła parafialnego, gdyż już w tym roku występuje w dekumentach tamtejszy samodzielny pleban, Marcin z Poznania, którego z polecenia władzy duchownej introdukował na probostwo mielessyńskie, Wacław, proboszcz bolesławiecki. W miejsce stareiytnej kaplicy, według powyższego opisu do upadku się chylącej, Cysterski ołobockie wystawiły w tym czasie nowy kościołek drewniany, który zębem czasu zniszczony, nakładem tychże zakonnic, a za staraniem plebana Lukassa Chamarowskiego w roku 1761 z drzewa nowo został odbudowany, zatrzymawny tytuł dawnego kościoła ś. Maryi Magdaleny. Kościół ten przed 30 laty tak był z winy rządzeów swoich zniszczony i opustoszony, że władza duchowna zamierzała już parafią mielessyńską wcialić do wójcińskiej. Zapobiegł temu zacny pleban ówczesny, a późniejszy kanonik katedralny włookroski, ks. Francissek Skupisński († r. 1864), który prawie własnym nakładem kościół ten z ruiny podiwignał i wewnątrz starannie ozdobił. W roku 1869 pleban miejscowy, Stanisław Pistrassewski, calki wewnatrz odmalować kazał, a obecny rządzca cmentarz naokoło niego murem opasał. Po wyniesiemin kościoła mieleszyńskiego do godności parafialnego, wcielony został do niego kościół filialny w Chróścieńs, dawniej do Bolesławca należący. Parafią stanowią dziś miejscoweści: Mielessyn, Mielessynek, Chebot, Cieluch, Chróścia i Bronś. 3) Chróścia, wieś dotacyjna klasztoru olobockiego, któremu zawdzięcza swój starożytny kościół drewniany, konsekrowany pod tyt. ś. Mikołaja, dawniej niezawodnie parafialny, jak wakazuje osobna jego dotacya i danina mesznego, którą dawali parafianie, przed rokiem 1522 wcielony jako filia do kościoła w Boleskawcu, jak dowodzi opis powyższy, a po usamowolnieniu kościoła mielezsyńskiego w połowie wieku XVI do niego przyłączony, ma dwa oltarze i osobną dzwonnicę z dwoma dzwonami. Pleban *mielessyński* obowiązany jest odprawiać w nim co trzecią niedzielę nabożeństwo paranalme (Rubr. dyec. kuj.-kal. z r. 1878 f. 75).

Altare in eadem ecclesia fundatum, sed nondum erectum, tituli S. Annae, fraternitatis pauperum, habet duos laneos agri cum pratis, de quibus lector duas marcas percipit et duas missas singulis septimanis pro eisdem legit.

Hospitale. Oraculum tituli S. Crucis 1) nullos apparatus pro divinis spectantes habet, nec aliquos proventus pro lectore vel praeposito, tantum pauperes nutriuntur ex eleemosynis illis porrectis.

Oraculum ante oppidum situm, ubi prius erat parochialis, tituli S. Margare-thae²), etiam nulla clenodia et apparatus proprios habet, nec aliquas dotes et proventus lectorem concernentes.

32. WYERUSCHOW.*)

Ecclesia parochialis, tituli S. Bartholomaei, de collatione nobilium, cuius rector est dominus Martinus de Calisch ad eam institutus; nulla privilegia ecclesia habet;

- ¹) Kościół szpitalny pod tyt. ś. Krsyża, zapewne przez mieszczan bolesławieckich fundowany i uposażony, ustąpiony został przez arcybiskupa Macieja Łubieńskiego około roku 1643 zakonnicam Norbertankom przed morowem powietrzem i innemi klęskami z Śląska do Polski chroniącym się, które wsparte ofiarami rozmaitych dobroczyńców wystawiły sobie klasstor drewniany obok tegoż kościoła, otrzymawszy konstytucyą z roku 1667 na utrzymanie wieś Chotywia czyli Kotywia do parafii bolesławieckiej należącą. W roku 1765 mieszkało w tym ubogim klasstorku 12 zakonnnic i 2 Cysteraów. Dla niedostatecznego utrzymania zakonnice opuściły klasstor ten w końcu wieku zeszlego lub na początku obecnego, a kościół ź. Krsyża został zniesiony (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1878 f. 58. 54).
 ²) Oprócz tych dwóch kościołów istniała w Bolesławcu kaplica drewniana pod wezwaniem ź. Małgorsaty, wystawiona zapewne przez obywateli miejscowych w wieku XIV lub XV, o której jako dawnej opis powyższy nadmienia. Na początku wieku XVII obywatele odbudowali chylącą się ku upadkowi kaplicę z drzewa, którą na dniu 22 kwietnia roku 1625 Adam Goski, biskup bakowski, konsekrował. Później przeniesiono ją na cmentarz grzebalny, gdzie dotąd istnieje (Rubr. dyec. kuj.-kal. z r. 1878 f. 54).
- *) Wierussów, niegdyś miasto, dziś osada nad rzeką Prosną, dwie mile od miasta Kepna odległa, guiazdo głośnej w dziejach polskich rodziny Wieruszów, od których w wieku XVI przeszła do Tomickich a następnie Walewskich, miała kościół parafialny założony i udotowany przez Klemenso Wierusza, a przez biskupa wrocławskiego, Przecława z Pogorzeli, do którego dyecezyi miejsce to naówczas nalezało, kanonicznie erygowany w roku 1368. Około roku 1556 Jan Tomicki, kasztelan gnieświeński, dziedzie miejscowy, wielki protektor innowierców, oddał kościół wieruszowski z wszelkiemi dochodama braciom czeskim, który po 40 latach przywróciła katolikom synowa jego, jak się zdaje Konopacka, kasztelanka chelmińska, żona Piotra, kasztelana makielskiego (Niesiecki l. c. IV, 361). Pierwotny kościół drewniany zgorzał w roku 1696. Odbudowany wkrótce z drzewa nakładem plebana Powicz Turkiewicza, jak go nazywa wizyta z roku 1720, czyli Tyszkiewicza albo Tuykiewicza, według wizyty z r. 1765, konsekrowany był w roku 1730 przez Franciszka Krasskowskiego, suffragana gnieźnieńskiego. Budowany był w krzyż z dwiema pobocznemi kaplicami i miał 10 oktarzy, z których kilka miały osobneswoje fundusze. Piękna ta świątynia stała się pastwą płomieni w roku 1806 i już więcej nie została odbudowaną tak dla ubóstwa parafian jak dla obojętności dziedziców miejscowych. Na jej miejscu wzniesiono z ofiar mieszczan małą kaplicę murowaną ku pamiątce dawnego przybytku Pańskiego. Odtąd przeniesiono nabożeństwo parafialne do kościoła klasztornego księży Paulinów w roku 1401 przez Bernarda Wierussa, jenerala ziemi wieluńskiej wraz z klasztorem z drzewa fundowanego i hojnie uposażonego. Pierwotny kościół zgorzał w drugiej połowie wieku XVII, w którego miejsce stanął za staraniem prowincyala zakonu, Mikolaja Konstantego, Jaroszewskiego nowy piękny kościół murowany o dwóch wiesach wraz z klasztorem, który w cztery lata potem konsekrował Stefan Wydiga, arcybiskup gnie-

aedificata vero est de roboribus et apparatus habet infrascriptos: quinque calices argenteos, duos in toto deauratos, crucem bonam argenteam, secundam parvam argenteam deauratam, pacificale argenteum deauratum, duas casulas seu ornatus habet de slothoglow, unam cum axameto brunatico et aliam flaveo, tres alias casulas de axameto flaveo, nigro et brunatico, aliam de camcha varii coloris et reliquam de arrasio nigro; omnes suas attinentias habent; item duas cappas, unam de athlasz, aliam de camcha, missalia duo impressa et duo in pergameno scripta, gradualia duo notata, antiphonarium etiam notatum, psalteria tria, unum impressum et duo scripta in pergameno, sermones Jacobini, corporalia novem, ampulae sex, monstrantia de aere, portatile cupreum, antependia duo, pallae et manutergia sufficientia, tectura sepulchri pro parasceve sericea auro texta, vexilla sex, agenda Gnesnensis, campanae duae noviter fusae.

Proventus pro plebano provenientes in Wyeruschow; pro fundo et dote plebanali habet aream cum hortis et domo in toto ruinosa, duos laneos agri cum pratis; ibidem ratione missalium undecim mensuras siliginis et totidem avenae percipit; de aliis vero oppidanis agrum non colentibus ratione mensalium per grossum recipit, de inquilinis similiter; et proveniunt viginti quinque grossi citra vel ultra.

Myrkow, villa nobilium sub eadem parochiali, in qua plebanus decimam manipularem de praedio nobilium percipit; de agris vero possessionatis cmethonum

iniciali. W kościele tym, budowanym w formie krzyża, mającym 9 ołtarzy, widać było aż do najsowszych czasów w głównej nawie przy presbyteryum dwie figury drewniane przedstawiające obydwóch fundatorów: Bernarda Wierussa i prowincyała Jarossewskiego. Odnowiony starannie w latach 1868 i 1869, oraz murem otoczony, zgorzał przed dwoma laty wraz z całem miastem, lecz za staraniem obecnego rządzcy swego dźwiga się z gruzów swoich i do dawnej powraca świetności. Oprócz kościoła parafialnego i klasztornego, który ostatni po zniesieniu klasztoru w roku 1864 na parafialny został zamieniony, posiadal Wieruszów następujące świątynie: Kościół szpitalny ś. Jana Ewangelisty, odbudowany z drzewa w roku 1714 nakładem proboszcza szpitalnego, Adama Korneckiego, a przez miejscowego rządzce parafii, Pawla Tuykiewicza benedykowany, którego dziś nie ma śladu; kaplica śś. Rocha, Sebastyczna i Rosalii na wzgórzu po za miastem w czasie grasującego powietrza w roku 1720 z drzewa kostkowego nakładem ks. Tuykiswicza i mieszczan wystawiona, stanowi dziś filią kościoła parafialnego w Olszowie w dekanacie kępińskim i słynie dotąd odpustami w uroczystość i. Rocha, którego obraz powszechnie za cudowny jest uważany. Kościół ten pięknie położony, przy którym dawniej mieszkał zwykle pustelnik, za staraniem obecnego rządzcy swego, proboszcza olszowskiego, gruntownie został zrestaurowany i wewnątrz gustownie przyczdobiony. Nabożeństwo odprawia się w nim co trzecią niedzielę; kaplica i. Mikolaja w mieście, fundowana przez dziedzica miejscowego, Piotra Tomickiego, kasztelana nakielskiego, mająca 2000 zlt. własnego funduszu, dziś już nie istnieje; kaplica ś. Katarsymy we wzi Świba, dziś należącej do parafii olesowskiej, w końcu wieku zeszlego z drzewa kostkowego przez dziedziców miejscowych odbudowana, z jednym oltarzem, nie mająca żadnego uposażenia, dotąd w dobrym utrzymała się stanie. Aż do roku 1819 stanowiły parafią wieruszowską miejscowości: miasto Wierussów z przedmieściem Podsamcse, oraz wsie: Chobanin, Świba, Mirków, Teklinów (Newawief) i Kuśnica Sbakawa (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1878 f. 96—99). Odtąd w skutek rozgraniczenia w. ks. posnańskiego od królestwa polskiego pozostały przy parafii wieruszowskiej tylko miasto i wieś Chobanin, wszystkie zaś inne wymienione miejscowości wcielone zostały do parafii olszowskiej w w. ks. posnańskim położonej z parafią wierussowską graniczącej. Rozgraniczenie to potwierdził arcybiskup Dumin dnia 13 czerwca roku 1834, a rząd pruski dnia 15 lipca roku 1834. Rządzca parafii oksowskiej otrzymał przytem uposażenie ze względu na powiększoną parafią składające się z folwarku wynoszącego 85 mórg chelmińskich, 5 mórg lasu, inwentarz gruutowy oraz meszne z wszystkich wsi do parafii jego wcielonych, oprócz 5 sążni drzewa z lasów wieruszowskich, 43 mórg przeszło roli w Swibie i procentów od 75 tal. kapitalu (Ks. Fabisz, Kronika dekanatu Kempińskiego str. 160-162).

ratione mensalium mensuram siliginis et tot avenae; oppidani vero ministrum ecclesiae salariant, cui singulis quartalibus contribuunt per 2 grossos quilibet eorum.

Altare fraternitatis pauperum in eadem ecclesia, tituli beatae Mariae virginie, de collatione consulum oppidi, ad quod est institutus et in ipsius est pacifica possessione dominus Joannes de eadem Wyeruschow, actu presbyter; pro cuius altaris fundo et dote habet aream ex opposito ecclesiae versus occidentem prope campanile et in ea habitationem satis competentem sitam et per modernum altaristam constructam; de agris oppidanorum ibidem habet tres marcas pecuniarum; item marcam circa haeredes et possessores bonorum Wyeruschow, marcam percipit in vim reemptionis, summa capitalis decem marcae; item in villa Galewycze in vim reemptionis mediam marcam percipit; item pecunia in summa quinque marcarum, quae quondam data fuit haeredi in Czyeschaczyn 1) in vim reemptionis, a qua summa solvebat mediam marcam, quam summam dominus Czycechaczky²) anno domini 1518 reposuit in manus consulum et seniorum dictae fraternitatis, quam dicti consules usque modo circa se retinent, et dominus visitator mandavit, ut pecuniis locus inveniretur, de quo pro altarista census veniret, prout ante veniebat, infra hinc ad festum natalis Domini. Altarista dicti altaris emit calices et casulam pro altari praedicto propriis impensis.

33. CZYESZCHACZYN.*)

Ecclesia parochialis, tituli S. Adalberti, de collatione nobilium, de lignis constructa et ruinosa; habet enim dicta ecclesia unum laneum agri, de quo

¹⁾ Ciessecin, wieś z kościołem parafialnym, o którym niżej. 2) Ciessecki, dziedzie Ciessecina. O familii Ciesseckich heraldycy nasi nie wiedzą.

^{*)} Cieszęcin, wieś szlachecka nad rzeką Promą, gniazdo rodziny Cieszęckich, która się jeszcze na początku wieku XVI przy dziedzictwie swoim trzymała, jak opis powyższy Wieruszowa dowodzi, ustąpiwszy w tym wieku miejsca Pękoskuwskim, miała, jak tradycya miejscowa niesie, kościół wystawiony na tem samem miejscu, na którem é. Wojciech opowiadał słowo Boże, konsekrowany pod wezwanieru tegoż Świętego. Familia Pękosławskich, porzuciwszy wiarę ojców, zabrała kościół wraz z wszelkiemi jego dochodami i oddała go predykantowi luterskiemu w roku 1591. Za usilnem staraniem arcybiskupa Waursyńca Gembickiego przywrócony został katolikom w roku 1617, lecz bez całkowitych swoich dochodów, o które się arcybiskupi: Jan Wężyk w roku 1636 i Maciej Łubieński w roku 1647 na drodze sądowej gorliwie upominali. Około roku 1676 starożytny kościół drewniany grożący upadkiem zniesiony być musiał, w którego miejsce pleban miejscowy, Walenty Stanisław Proński, wyproziwszy sobie materyał starego kościoła klasztornego Paulinów wieruszowskich, którzy sobie nowy murowany wystawili; i z ofiarowanego od kilku dobroczyńców drzewa, wybudował nowy kościół drewniany, który jednakże po stu latach z niedopatrzenia rządzców swoich tak był zniezczony, że nowym zastąpiony być musiał. Dokonał tego chwalebnego dzieła w roku 1789 Kasper Sosienka, kanonik chelmski, dziekan wieluński i pleban miejscowy, dźwignąwszy własnym nakładem dzisiejszy kościół drewniany z takąż wieżą, który dotąd nie został konsekrowany. Od dawna kościół cieszęciński cieszy się obrazami powszechnie za cudewne mianemi: ś. Walentego i ś. Antoniego Padewskiego. Parafią stanowią dziś miejscowości: Ciessesia, Sopel, Osowa, Galewice A i B, Niwiska, Kaski, Debie, Ostrówek, Weglewice, Bindasski, Zelaso, Glas, Foluszczyki, Spóle, Plesy, Zataje, Brzoski, Oriek, Zamoście, Kuzaj, Pędziwiatry, Kostrzewa (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1878 f. 56. 77. i z r. 1873 f. 91).

pro fabrica et necessariis ciusdem solvitur marca, mensura siliginis et tot avenae, duo pulli et triginta ova. Clenodia et apparatus: duo calices argentei, crux aerea, casula de camcha simplici et alia similiter de camcha cum crucibus, superpellicia duo, missalia duo, scriptum et impressum, monstrantia de cupro, vexilla quatuor, ampulae duae, lagena stannea pro servando vino, campanae duae in campanili, tertia in medio ecclesiae pro signatura appensa.

Proventus eiusdem ecclesiae, ad quam iure parochiali villae pertinent istae, videlicet Vaglewycze, Oszyek, Galyewycze et Kobanyn 1).

Czycechaczyn, villa nobilium, in qua est ecclesia parochialis, ibidem plebanus pro dote et fundo suis habet aream et domum in ea, seu potius gazam in toto ruinosam, cum hortis illi adiacentibus; item laneum agri cum pratis, decimam manipularem de agris praedialibus; ibidem de quolibet laneo possessionato mensuram siliginis, tot avenae et de hortulanis et inquilinis ratione mensalium per grossum recipit.

Waglowycze²), ratione mensalium a quolibet cmethone percipit per duos grossos; ibidem mineratores seu incolae radicaverunt campos et agros multos, de quibus nulli decimam solvunt, quae debet cedere pro mensa archiepiscopali.

Oszyek, villa sub cadem parochiali, in qua de quolibet laneo possessionato mensuram siliginis et tot avenae ratione missalium percipit et a sculteto ratione decimae fertonem.

Galewycze, villa sub eadem parochiali, in qua plebanus percipit decimam manipularem de praediis nobilium et de laneo possessionato ratione missalium mensuram siliginis et tot avenae.

Chobanyn, villa sub eadem parochiali, in qua plebanus de agris possessionatis mensuram siliginis, tot avenae percipit; ministrum vero ecclesiae parochiani salariant et habitationem illi aedificant.

34. CZASTARY.*)

Ecclesia porochialis, tituli Nativitatis gloriosissimae virginis Mariae, de collatione regiae maiestatis, in toto ruinosa; cuius rector seu plebanus est institutus

¹⁾ Chobania, według powyżej zamieszczonego opisu Wieruszewa później do tamtejszej zaliczeny został parafii. 2) Weglewice, wieś szlachecka, od wieku XVI do XVIII dziedzictwo rodziny Walknowskich później Karśniekich, w której na początku wieku XVII Stanisław Walknowski, dziedzie miejscowy, fundował i uposażył dla swojej, następców i poddanych wygody kaplicę publiczną pod tyt. ŚŚ. Trójcy, przy której przez władzę duchowną ustanowiony został kapelan, przez tegoż fundatora uposażony łanem ziemi, dwoma ogrodami, łąkami i 100 złt. czynszu, w reku 1613 zapisanemi. W roku 1701 Adam Walknowski powiększył dochody kapelańskie zapisem 2000 złt. kapitalu. W miejsce pierwotnej kaplicy zębem czasu zniszczonej wystawił w roku 1811 dziedzie miejscowy, Gwalbert Karśnieki nową drewnianą, która dotąd nie jest konsekrowaną. We wsi parafialnej Ostrówku znajduje się druga kaplica publiczna drewniana na początku ubiegłego wieku przez dziedzica miejscowego, Miniszewskiego wystawiona z trzema oltarzami, nie mająca żadnego uposażenia, w której za indultem papieża Imocentego XIIIzr. 1723 niekiedy nabożeństwo się odprawia (Rubryc. dyce. kuj.-kal. z r. 1878 f. 57).

^{*)} Csastary, wieś niegdyś należąca do starostwa sokoloickiego, później prywatna, z kościołem parafialnym, niezawodnie przez książąt lub królów polskich fundowanym, o którego pierwotnej erekcyj

honorabilis dominus Mathias de Sulyeyow. Habet clenodia et necessaria sua infrascripta: duos calices argenteos, ornatum de adamasco rubeo, duos de camcha, videlicet rubea et flavea, quartum de cowtir flaveo cum omnibus attinentiis, pallac sedecim, superpellicia duo, missale unum scriptum et aliud impressum, agenda Gneonensis, antiphonarium cum missali in uno volumine scriptum, graduale notatum in papyro, monstrantia de cupro, similiter pixis, in qua servatur sacramentum, campanae tres in campanili, vexilla quatuor, corporalia duo, ampulae quatuor, lagena stannea pro vino servando, antependia duo potiora, tertium vetus, crucem unam argenteam bonam valoris decem marcarum, aliam aeream parvam.

Proventus plebani seu ecclesiae, ad quam pertinent iure parochiali villae infrascriptae, videlicet Czastari et Parczycze ; ibidem in Czastari habet dotem cum domibus et hortis satis competentibus, duos laneos agri cum pratis; ibidem de quolibet laneo possessionato habet mensuram siliginis et tot avenae et de inquilinis et hortulanis ratione mensalium per grossum.

Parczycze, sub eadem parochiali, ibidem plebanus ratione missalium duas quartas alias wyertelye siliginis et tot avenae de agris possessionatis ratione missalium percipit; ibidem de molendinatoribus et inquilinis ratione mensalium per grossum percipit; ministrum ecclesiae parochiani salariant et domum pro ipso construunt.

35. SOKOLNYKY.*)

Ecclesia parochialis, tituli S. Nicolai, de provisione regiae maiestatis, in qua plebanus de Czastari sacramenta administrat, habet fontem baptismalem et Eucha-

żadnych nie ma śladów. Wizyty z ubiegłego wieku dwa opisują kościoły w miejscu, pierwszy starożytny drewniany około roku 1720 w miejsce dawnego również drewnianego wystawiony z dwoma ołtarzami, który grożąc od starości upadkiem, zastąpiony został w roku 1756 nowym drewnianym, nakładem Alexandra książęcia Sułkowskiego, łowczego litewskiego, starannie wybudowanym w formie krzyża z dwiema kaplicami i wieżą drewnianą z frontu. Wizyta z roku 1720 podaje, że dawniej istniał w Csastarach zbór kalwiński na mocy wyroku trybunału koronnego zniesiony, na którego miejscu chowały się familie kalwińskie Trepków i inne w parafii csastarskiej osiadłe (Acta Visit.). Kościół przez Sułkowskiego wystawiony na początku wieku teraźniejszego tak podupadł, że musiał być rozebrany. W miejsce jego wystawił w roku 1847 dziedzic miejscowy, Leopold Trepka, skromny kościół murowany bez wieży w stylu nowoczesnym, który dotąd nie został konsekrowany. Parafią stanowią miejscowości: Csastary, Kniatowy, Stępna, Tulacs, Jaiki, Wydmuch, Krajanka, Przywory, Szklarek pust., Góreczki, Nalepa, Piekło pust., Paroice, Krsyż, Jaworek, Ławki (Rubryc. dyec. kuj.-kal z r. 1878 f. 61. 62. i z r. 1873 f. 92).

- 1) Parcice.
- *) Sokolniki, wieś niegdyś królewska, do starostwa tegoż nazwiska należąca, mająca kościół parafialny z szczodrobliwości królów polskich fundowany i uposażony już w pierwszej połowie wieku XV. jak dowodzą wzmianki w aktach konsystorza gnieśnieńskiego, który po kilkakrotnie odbudowywany, naostatek w roku 1731 nakładem Alexandra książęcia Sulkowskiego, łowczego litewskiego, w formie krzyża z dwiema kaplicami i wieżą z drzewa zgrabnie wystawiony został i dotąd w dobrym utrzymany jest stanie. Parafią sokolnicką stanowią dziś miejscowości: Sokolniki, Tyble, Borki i Ochędsyn. W ostatniej wsi należącej niegdyś do klasztoru panien Cysterzek w Oloboku, jest kościół filialny drewniany przez też zakonnice wystawiony, lecz nie wiadomo, kiedy. Ma trzy oltarze, dwa starozytne i trzeci ś. Anny

ristiam, calices duos argenteos, ornatum de camcha, et duo de veteri etiam camcha, missale impressum et aliud scriptum, campanae duae in campanili et tertia in medio ecclesiae pro signatura appensa, vexilla quatuor, pallae sufficientes, ampulae quatuor, antependia duo, monstrantia cuprea, lagena stannea pro servando vino; plebanus in *Czasthari* allegat sibi dictam parochialem uniri et incorporari ecclesiae in *Czastari*, de qua unione docere non potuit.

Proventus ad plebanum pertinentes. Habet ibidem aream et dotem plebanalem cum hortis in toto vacuam et desertam, duos laneos agri cum pratis; ibidem de quolibet laneo possessionato mensuram siliginis et tot avenae ratione missalium percipit, de hortulanis et molendinatore per grossum ratione mensalium; habet insuper villam iure parochiali ad *Sokolnyky* pertinentem videlicet *Ochądzyn* cum oraculo illi annexo.

Ochqdzyn, villa, in qua est oraculum annexum et ex antiquo incorporatum ecclesiae parochiali in Sokolnyky; ibidem in oraculo habetur calix argenteus deauratus, corporale unum, missale unum impressum, duae casulae de camcha varii coloris, agenda scripta in pergameno, campanae duae, nola una parva, ampulae duae, vexilla quatuor, superpellicium unum, antependium unum.

Proventus; ibidem plebanus seu rector in Sokolnyky, cui annexum est hoc dem oraculum, nullam aream nec agros, hortos, prata habet, tantum de quolibet laneo possessionato duo quartalia alias wyertelye siliginis et tot avenae percipit.

36. LYSCHE SKORNYE.*)

Ecclesia parochialis, tituli S. Mariae Magdalenae, de collatione nobilium, cuius rector institutus est dominus Stanislaus plebanus; habet eadem ecclesia clenodia et apparatus istos, videlicet, calices duos argenteos, crucem parvam argenteam in pede cupreo, ornatum de zlothoglow cum axameto rubeo, secundum de camcha

w roku 1720 sprawiony. Według starodawnego zwyczaju pleban sokolnicki odprawia w nim nabożeństo parafialne co trzecią niedzielę. Uposażenie jego składały dwa ogrody i mała łąka (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z z r. 1878 f. 95. 96 i z r. 1873 f. 98).

*) Łyskorwia, wieś szlachecka, w wieku XVII dziedzietwo Giżyckich, następnie Karśnickich, miała kościół parafialny już w drugiej połowie wieku XV, jak dowodzą wzmianki w aktach konsystorskich (Archiv. Consist. Gnesn. wykazy). W miejsce pierwotnego zębem czasu zniszczonego drewnianego kościola, stanął w roku 1660 nowy również drewniany w formie krzyża z wieżą i dwiema pobocznemi taplicami nakładem dziedzica miejscowego Jana Chrysostoma Giżyckiego, sędziego wieluńskiego. Tenże pobożny fundator zaprowadził tamże bractwo śś. Aniolów Stróżów, zapisawszy mu kapitał 1000 złt. Kościół ten na początku wieku XVIII za staraniem rządzcy swego gruntownie zrestaurowany w r. 1765 nazajutrz po uroczystości Portiunkuli nowej uległ ruinie w skutek gwałtownego orkanu, który zrzuciwszy wieżę i dach wielce uszkodziwszy, nie małą parafii wyrządził szkodę. Ulitował się nad nią dziedzic miejscowy, Gwalbert Karśnicki, który w roku 1786 własnym nakładem tak gruntowną uskutecznił restauracyą przybytku Pańskiego, że go niejako nowym nazwać było można, w skutek czego do dzii dnia w dobrym znajduje się stanie budowlanym. Parafią stanowią dziś miejscowości: Łyskornia, Janówiec, Poręba, Młyniska, Koryta, Przychody, Dębina (Rubryc. dyec- kuj.-kal. z r. 1878 f. 73. 74 i z r. 1873 f. 94).

flavea, tertium de postawyecz varii coloris, qu'artum de tawtha viridi, quintum de postawyecz cum omnibus attinentiis, superpellicia tria, missalia duo, unum impressum dioecesis *Cracoviensis* et secundum scriptum in pergameno, item monstrantia et pixis pro Eucharistia de cupro, antependia tria, pallae sufficientes, vixilla quatuor, ampulae quatuor, corporalia duo, lagena stannea pro vino servando, campanae duae, tertia in medio ecclesiae; item habet sex sulcos agri, de quibus ecclesiae pro fabrica solvitur media marca; quem agrum vitrici ecclesiae disponunt.

Proventus; ad ecclesiam praedictam iure parochiali villae infrascriptae attinent, de quibus plebanus pro suo fundo proventus percipit.

Lysche skornye, villa nobilium, in qua plebanus pro dote habet aream satis spatiosam cum hortis et in ea aedificia et domos pro conditione ipsius satis competentes; item habet unum laneum agri cum pratis; ibidem decimam manipularem de praediis nobilium percipit; item de quatuor cmethonibus ratione decimae percipit per sex grossos et de aliis laneis possessionatis mensuram siliginis et tot avenae percipit; de hortulanis vero et inquilinis per grossum ratione mensalium.

Mlynysko, villa sub eadem parochiali, in qua plebanus ratione missalium de quolibet laneo possessionato duo quartalia alias wyertelye siliginis et tot avenae percipit; de hortulanis vero ratione mensalium per grossum recipit; ministrum ecclesiae parochiani omnes salariant et habitationem pro ipso aedificant.

37. WALKNOWY.*)

Ecclesia parochialis, tituli Assumptionis Mariae, in qua sunt tres calices argentei, unus ex eis deauratus, crux argentea, casula de axameto viridi, secunda de camcha simplici varii coloris, aliae tres antiquae de postawyecz, omnes suos apparatus integros habent, cappa nigra de czamleth, pacificale argenteum parvum, missalia tria, unum impressum et duo scripta, agenda Gnesnensis, psalterium scriptum, graduale notatum, antependia tria, corporalia tria, superpellicia duo, monstrantia

*) Walichnowy albo Walknowy, gniazdo rodziny Walknowskich albo Walichnowskich Wieruszów, która, idąc od przodków swoich Wieruszów, od miejsca działami familijnemi im przypadłego Walknowskimi się przezwała (cfr. Niesiecki l. c. IV, 452, 453). Kościół pierwotny im zapewne zawdzięczał byt swój może już w XIV wieku po nabyciu Wieruszowa z okolicznemi włościami, lubo akta konsystorskie dopiero w drugiej połowie wieku następnego o nim wzmiankę czynią (Arch. Consist. Gnesn. Akta luźne). W r. 1723 Paweł Załuskowski, podczaszy kaliski, dziedzie miejscowy, wystawił w miejsce starożytnego zupełnie zdezolowanego kościoła drewnianego nowy również drewniany, który na dniu 11 listopada tegoż roku Franciszek Krasskowski, suffragan gnieźnieński, konsekrował. Przybudował do niego własnym nakładem kaplicę drewnianą pod tyt. Przemienienia Pańskiego, ks. Józef Ciupiński, pleban miejscowy od roku 1758. Tenże dźwignął z nowa plebanią i gospodarskie budynki plebańskie. Kościół ten zgorzał w roku 1866, a nabożeństwo odprawiało się odtąd w wystawionej na prędce w roku 1867 kapliczce. Obecnie patron miejscowy, Józef Rubach, wspólnie z parafianami od kilku lat buduje nowy kościół murowany, który zapewne wkrótce ukończony będzie. Parafią stanowią dziś miejscowości: Walichnowy, Pichlice, Kąty, Maksymów, Matanów, Wiktorówek, Prusak, Srustry, Piaski, Ryś, Wyglądacs, Jasieniec (Rubr. dyc. kuj.-kal, z r. 1878 f. 96 i z r. 1873 f. 99).

cuprea, lagena stannea pro vino, ampulae duae, vexilla quatuor, pallae suffiicientes, campanae tres, quarta in medio ecclesiae pro signatura appensa.

Proventus ad plebanum seu ecclesiam ipsius pertinentes; sunt enim villae iure parochiali illi attinentes, videlicet *Walknowy* et *Pychlycze*, de quibus pro suo fundo plebanus proventus habet.

Walknowy, villa nobilium, in qua plebanus habet dotem seu aream cum hortis et domos in ea constructas, duos laneos agri cum pratis; item ibibem habet decimam manipularem de praediis nobilium et de quolibet laneo possessionato mensuram siliginis et tot avenae, et sunt lanei possessionati viginti quatuor; ibidem duo cmethones ratione decimae solvunt per sex grossos, similiter et molendinator; item secundus molendinator ratione decimae ibidem solvit plebano sedecim grossos; de hortulanis vero et inquilinis ratione mensalium per grossum recipit; item de agris dictis kathy, quos haeres dominus Byenyasch colit, decimam manipularem percipit; item quatuor molendinatores pro festo paschae plebano dant per medium quartale alias pol wyertelia farinae triticeae quilibet de suo molendino et per grossum ratione mensalium.

Pychlycze, villa sub eadem parochiali, in qua plebanus non amplius, solum quartam mellis alias pokow de cmethonibus recipit. Sub eadem parochiali sunt agri per mineratores de radice recenter exstirpati, et ab annis septem citra vel ultra per eosdem culti, prout et nunc per eosdem coluntur, de quibus nemini decima datur, quae provenire deberet... (mensae archiepiscopali).

38. NARAMYCZE.*)

Ecclesia parochialis, tituli Omnium Sanctorum, de lignis constructa, rectore instituto ad eam caret, tamen ex commenda regitur per dominum Laurentium de Krzepycze, actu presbyterum, ad quam dicit se praesentationem habere a nobilibus, de quorum collatione dicta capella existit. Habet praedicta ecclesia clenodia et apparatus suos, videlicet calices duos argenteos, unum ex eis deauratum, crucem argenteam deauratam, ornatum de axameto rubeo, secundum de postawyecz et duo de simplici camcha pro feriali officio, antependia duo, pallae sufficientes, corporalia tria, superpellicium unum, missalia duo, impressum videlicet et scriptum, monstrantia de cupro, similiter et pixis pro Eucharistia servanda, vexilla quatuor, ampulae duae, lagena stannea pro servando vino, campanae duae in campanili et tertia in

^{*)} Naramice, wieś szlachecka, jak się zdaje, gniazdo nieznanej heraldykom naszym rodziny Naramski, z których Jan Naramski, proboszcz brześnicki i officyał radomski w roku 1727 legował kościołowi parafialnemu tamże zapewne przez przodków jego fundowanemu i uposażonemu 1000 złt. kapitału. O początku tego kościoła żadnej nie mamy wiadomości. Dzisiejsza świątynia drewniana starożytna pochodzi niezawodnie z wieku XVI. Oprócz wielkiego ołtarza około roku 1765 nowo sprawionego ma 4 ołtarze poboczne. Dzwonnica drewniana, w której się mieszczą dwa dzwony stanęła około r. 1720 (Acta Vlait. de a. 1720 et 1765. Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1878 f. 79). Parafią stauowi tylko samą wież w mowie będąca.

medio ecclesiae pro signatura appensa. Praedicta etiam ecclesia habet unum laneum agri pro fabrica ecclesiae ab antiquo donatum, de quo ecclesiae singulis annis pro censu duo cmethones agrum possidentes solvunt quadraginta grossos; pro labore vero de dicto agro spectante mendicationes faciunt et eleemosynam quaerunt pro sustentatione ecclesiae.

Proventus; ecclesia praedicta nullam habet villam sibi iure parochiali attinentem praeter Naramycze, in qua plebanus seu commendarius protunc existens profundo et dote eius habet aream et in ea domos et aedificia ruinosa cum hortis areae plebanali adiacentibus; insuper habet duos laneos agri cum pratis, ibidem decimam manipularem de agris praedialibus nobilium percipit; item de quatuor cmethonibus, qui sunt locati in agris praedialibus nobilium, decimam manipularem similiter recipit; item de quatuor tabernatoribus de duobus per fertonem et de duobus per sex grossos ratione decimae percipit; ibidem de quolibet laneo possessionato, qui sunt viginti numero, ratione missalium percipit mensuram siliginis et tot avenae; item de hortulanis et inquilinis ratione mensalium per grossum recipit. Vinum et ceram vitrici pro ecclesia procurant; ministrum ecclesiae parochiani salariant et habitationem pro ipso disponunt.

39. BYALA.*)

Ecclesia parochialis, tituli S. Petri ad vincula, apostoli, de collatione laicorum, cuius rector institutus est dominus Stanislaus de Dzbanky. Quae quidem ecclesia clenodia et apparatus habet istos, videlicet duos calices argenteos, unus ex eis deauratus, cruces duas argenteas, ornatum de axameto flaveo, secundum da axameto brunatico auro texto, tertium de postawyecz, reliquos tres feriales de camcha simplici cum omnibus attinentiis, corporalia quatuor, missalia tria, unum impressum et duo scripta in pergameno, agenda impressa, monstrantia de cupro, vexilla quatuor, ampulae quatuor, lagena stannea pro vino servando, superpellicium unum, pallae sufficientes, campanae duae in campanili, tertia in medio ecclesiae pro signatura appensa, antependia tria, item vestis laicalis de czamleth albo, de qua cappam disponere debent.

Proventus pro plebano in Byala provenientes: primo habet dotem bonam plebanalem cum hortis, duos laneos agri cum pratis; item ibidem habet decimam

^{*)} Biała, wieś niegdyś w części królewska, w części szlachecka z kościołem parafialnym, o którego początkach w wizytach i dokumentach żadna nie przechowała się wzmianka. Dzisiejszy kościół drewniany wystawił w roku 1743 w miejsce dawnego również drewnianego od starości upadającego dziedzie miejscowy, Franciszek Psarski, sędzia grodzki wieluński. W drugiej połowie wieku XVII powstała przy tymże kościele altarya, której głównym fundatorem był wikaryusz miejscowy, Stanielaw Wolski, zapisawszy na utrzymanie altarzysty 3000 złt. Zygmunt Borek Gostyński, zapisał później 200 złt., a Anna Bielska 300 złt. kapitału. Wizyta z roku 1765 wspomina jeszcze altarzystę oschnego, który wprawdzie w Białej nie mieszkał, ale na tęż altaryą kanonicznie był installowany. Później obowiązki do altaryi przywiązane odprawiał proboszcz z wikaryuszem. Parafią stanowity twy wsie: Biała, Wiktorów i Brsosa (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1878 f. 50. 51 i z r. 1878 f. 90).

manipularem de agris praedialibus nobilium; item de quolibet laneo possessionato mensuram siliginis et tot avenae percipit; item de novem laneis scultetiae de quolibet seorsum ratione decimae per sex grossos recipit. Nulla insuper villa iure parochiali attinet ad eandem ecclesiam in Byala, praeter villam Brzoza et Victorow.

Brzoza sub eadem parochiali, in qua plebanus nihil aliud percipit, tantum de quolibet cmethone et hortulano per grossum.

Victorow 1) oraculum eidem parochiali in Byala ex antiquo incorporatum, tituli S. Sigismundi; nulla clenodia puta calices et ornatus proprios habet, tantum imagines satis decentes in oraculo et ceram copiosam pro insigniis in parietibus appensam, quia ad hoc oraculum multitudo hominum consuevit de partibus vicinis convenire pro festo S. Sigiemundi, Valentini et Dedicationie, in quo multas eleemosynas et oblationes faciunt, de quibus vitrici eiusdem loci nemini rationem faciebant et nobiles ac cmethones ecclesiae pecunias accipiebant et illas viceversa non solvebant; dominus visitator recepto iuramento a vitricis debita in speciali regestro conscripsit et summam viginti marcarum in cisticulam per vitricos nominatam, (imponi iussit) quas quidem pecunias cum cisticula, in qua summa pecuniarum ecclesiasticarum fuit reposita, mandavit vitricis et plebano, ut darent in depositum ad ecclesiam Wyelunensem et dominum officialem cum domino decano superintendentes constituit, ut vitrici sine illorum scitu pecunias non distraherent et quidquid in posterum de eleemosynis proveniret, ut sub numero una cum plebano ad illas deferrent et una cum illis in cisticulam imponerent; îtem mandat, ut tres claves et seracula tria ad cisticulam haberentur, una circa plebanum, secunda circa vitricos et tertia circa dominum officialem cum domino decano; ceram vero insimul conglomeratam ut venderent et pecunias in thesaurum ponerent mandavit; in eadem Victorow plebanus de Byala nihil percipit, praeter oblationem et de quolibet laneo per grossum ratione mensalium; ministrum ecclesiae in Byala parochiani salariant et habitationem pro illo aedificant.

40. LAGYEWNYKY.*)

Ecclesia parochialis de collatione nobilium, quam possidet honorabilis dominus Jacobus Kyernozek de Wyeluny; habet enim dicta ecclesia calicem argenteum, pa-

¹) Wiktorów, wieś szlachecka, gniazdo której rodziny Wiktorowskich h. Gryf lub Jastrzębiec w wejewództwie sieradskiem głośnej, która tam zapewne w wieku najpóźniej XV kaplicę publiczną pod werwaniem ś. Zygmunta fundowała, gdyż opis powyższy już starożytną ją nazywa. Z tegoż opisu pokazuje się, że taż kaplica naówczas zwiedzaną była przez liczne tłumy wiernych w dni odpustowe ź. Zygmunta, ś. Walentego i Poświęcemia kościoła. Niegdyś lud znaczne składał tam ofiary. W stareżytnej kaplicy drewnianej dobrze utrzymanej, dziedzie miejscowy, Marcin Zaremba sprawił trzy newe eltarze (Rabrye. dyce. kuj.-kal. z r. 1878 f. 51. 52).

^{*)} Zagieroniki, wieś szlachecka, z starożytnym kościołem parafialnym, w aktach konsystoria gnicinieńskiego w pierwszej połowie wieku XV wspominanym (Archiv. Consit. Gnesn. akta lużne). w wieku XVII własność familii Brodnickich, z której Jan Brodnicki, dziedzie miejscowy w roku 1623 wystawił nowy kościół drewniany, zastępując nim dawny również drewniany od starości zupełnie zdezo-

cificale argenteum, caput *Joannis Baptistae* in figura lignea cum reliquiis, superpellicia tria, ornatus de camcha rubea, secundus de postawyecz, missalia duo, corporalia duo, antependia duo, pallae sufficientes, agenda scripta, campanae duae, vexilla duo; quatuor stadia agri pro ecclesia legata, de quibus census ecclesiae provenit.

Proventus pro plebano ibidem provenientes; habet enim dotem pro fundo et in ea domum et alia aedificia constructa cum hortis dictae areae adiacentibus, duos laneos agri cum pratis, decimam manipularem de agris praedialibus nobilium, similiter et de cmethonibus liberis alias wolnych decimam manipularem percipit; de agris vero cmethonum possessionatis mensuram siliginis et tot avenae ratione missalium percipit; de inquilinis vero et hortulanis ratione mensalium per grossum recipit.

41. LUTHOLTHOW.*)

Ecclesia parochialis, tituli S. Mathaei apostoli et evangelistae, de collatione nobilium, cuius rector et possessor pacificus dominus Joannes de Wyeluny existit; praedicta ecclesia habet calices duos argenteos, unus ex eis deauratus, crux argentea parva, corporalia quatuor, casula de axameto rubeo alia de camcha varii coloris et tres de postawyecz cum omnibus attinentiis, missale impressum unum et quatuor scripta in pergameno, antiphonarium papyreum, superpellicia quatuor, ampulae tres, vexilla quatuor, monstrantia cuprea, pallae sufficientes, campanae duae in campanili et tertia in medio ecclesiae pro signatura appensa; sola etiam ecclesia de roboribus solemniter constructa et cimiterium circumquaque bene septum.

owany. Nową tę świątynię konsekrował dnia 23 kwietnia roku 1625 z upoważnienia arcybiskupa Henryka Firleja, Adam Goski, biskup bakowski. Kiedy na początku teraźniejszego wieku i ten kościół chylić się począł ku upadkowi, dziedzic miejscowy, Ignacy Ostrowski, wystawił w roku 1805 na innem miejscu dzisiejszy kościół drewniany. Dzwonnicę osobną dotąd istniejącą wystawił z drzewa w r. 1775 pleban miejscowy, Walenty Olapiński, przy pomocy dziedzica Stanisława Gawlowskiego. Kościół ten dla zbyt szczupłego uposażenia affiliowany został na zawsze do kościoła parafialnego w Racsynie, jak się zdaje, na początku obecnego wieku (Rubr. dyec. kuj.-kal. z r. 1878 str. 88).

*) Lututów, miasteczko niegdyś, dziś osada szlachecka, w wieku XIV i XV własność familii Wieruszów, z której Bieniasz Wierusz, dziedzie miejscowy, w roku 1406 fundował tam i hojnie uposażył kościół parafialny, przez arcybiskupa Mikołaja Kurowskiego kanonicznie erygowany. W miejsce pierwotnego kościoła drewnianego stanął w końcu zapewne wieku XVI nowy również drewniany, który wisyta z roku 1720 starożytnym nazywa. Budowany był w formie krzyża z dwiema pobocznemi kaplicami i pięciu ołtarzami. Kościół ten w drugiej połowie wieku XVIII tak był spustoszony, iż nowym zastąpionym być musiał. Według świadectwa wisyty z roku 1765 wystawili go z drzewa kostkowego trzej fundatorowie: Michał Madaliński, podsędek ziemi wieluńskiej, Teodor Wierusz Niemojowski i Franciszak Gędkiewicz, kanonik wieluński, dziekan i pleban rudski i lututowski, podobnie jak poprzedzający w formie krzyża z dwiema kaplicami pobocznemi i pięciu ołtarzami. W roku 1790 kościół ten gruntownej doznał restauracyi; przed 14 zaś laty obecny rządzca jego, ks. Łukasz Dobrowolski, postarał się o nowe pekrycie dachu i całkowite wewnętrzne odnowienie i przyozdobienie. Parafią stanowią obecnie miejscowości: Lututów, Piaski, Augustynów, Przybyłów, Pspelina, Kopaniny, Zmuda, Rybka, Ostrycharse, Łęki, Dobrosław, Świątkowice, Rososza, Klonicski, Wiry, Dymki, Hipolitów, Niemojów, Jósesna, Kloski, Knapy i Piaski Niemojewskie (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z z. 1878 £ 71. 72 i z z. 1878 £ 94).

Proventus pro eadem ecclesia seu rectore ipsius pertinentes; sunt enim duae vilae, videlicet Swyathkowycze et Nyemoyow iure parochiali ad eandem ecclesiam pertinentes et tertium oppidum Lutholthow, in quibus plebanus percipit fructus infrascriptos:

Lutholthow, oppidum nobilium, in quo plebanus pro dote et fundo suis habet aram et domos in ea constructas cum hortis et piscinulis duabus, duos laneos agri cum pratis. Habet etiam piscinam suam circa silvam; item decimam manipularem de praediis nobilium percipit et de quolibet laneo possessionato mensuram siliginis et aliam avenae; item de hortulanis et inquilinis ratione mensalium per grossum recipit, item de duobus laneis duorum civium decimam manipularem percipit.

Swyathkowycze¹), villa nobilium sub eadem parochiali, in qua de agris praedalibus percipit decimam manipularem et de quolibet laneo possessionato ratione missalium mensuram siliginis et aliam avenae percipit, de scultetia ratione decimae fertonem et de hortulanis per grossum ratione mensalium.

Nyemogyewycze, villa nobilium sub eadem parochiali, in qua plebanus habet decimam manipularem de agris nobilium praedialibus et de quolibet laneo possessionato mensuram siliginis et aliam avenae ratione missalium percipit; de hortulanis vero, molendinatoribus, mineratoribus per grossum ratione mensalium percipit; ministrum ecclesiae omnes parochiani salariant, cui singulis quatuor partibus anni pro salario per sex denarios contribuunt et eidem habitationem construunt.

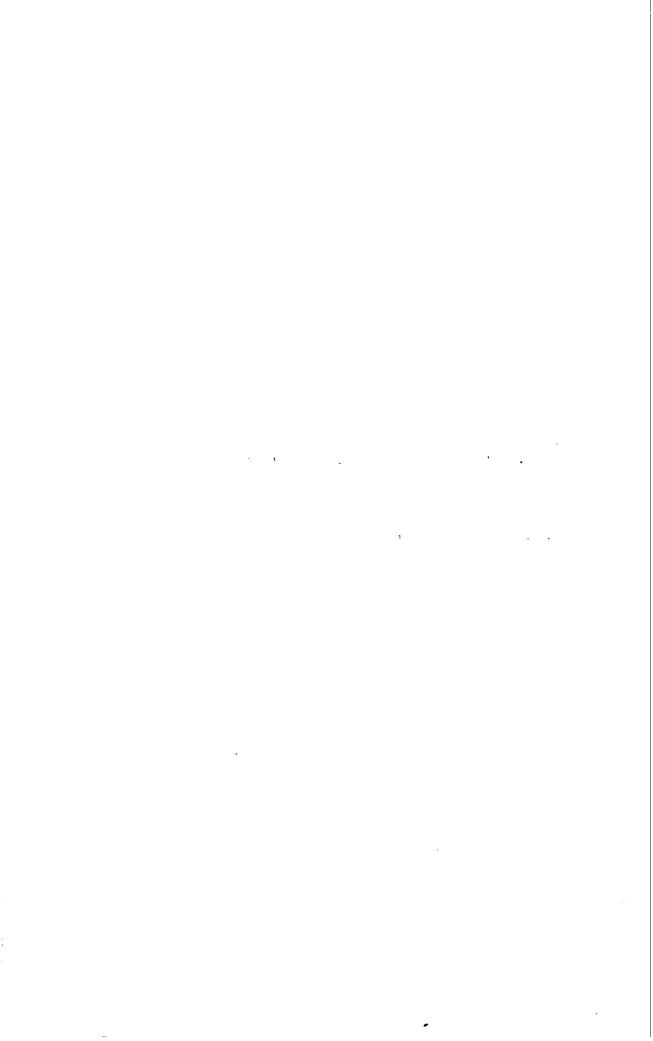
1) Świątkowiec, wieś szlachecka, w której jeszcze przed fundacyą kościoła parafialnego w Lututowie istniała kaplica publiczna, może dawniejszy kościół parafialny, pod wezwaniem ś. Jana Chrzciciela, poniewsi w erekcyi kościoła tegoż z r. 1408 jest wzmianka o jej uposażeniu jednym łanem ziemi. W roku 1765 stała jeszcze taż kaplica o jednym oltarzu z wieżą na froncie. Kiedy zniesioną została, z wisyt dojść nie można (Bubryc, dyec, kuj.-kal. z r. 1878 f. 72, 73).

		`			
,					
·					
,	×				
				•	
	,				
	-				
				•	

ARCHIDIACONATUS LOVICIENSIS ET LANCICIENSIS.

ARCHIDYAKONAT ŁOWICKI I ŁĘCZYCKI.

ARCHIDYAKONAT ŁĘCZYCKI I ŁOWICKI.

We wstępie do archidyakonatu gnieźnieńskiego powiedzieliśmy, że prymas Łaski chcąc ułatwić administracyą duchowną obszernej swej archidyccezyi, utworzył trzy nowe archidyakonaty: kamieński z części dawniejszego gnieźnieńskiego, łowicki z części łęczyckiego i wieluński z kaliskiego. Tym sposobem cała archidyecezya obejmowała ośm archidyakonatów. O sześciu z nich mówiliśmy już wyżej, przy opisie pojedyńczych ich kościołów. Pozostają jeszcze dwa: lęczycki i lowicki, które, jak widać z niżej zamieszczonego ich opisu, nie były jeszcze podczas jego sporzadzenia dostatecznie rozgraniczone i oba na cztery wielkie podzielone były dekanaty: tuszyński z 26, lowicki z 43, szczawiński z 33 i lęczycki z 40 kościołami parafialnemi. Obydwa archidyakonaty liczyły przeto 142 kościoły parafialne, które w końcu wieku XVI rozdzielone zostały na ośm dekanatów w ten sposób, że pięć z nich: łęczycki, kłodawski, kutnowski, żegrzski i tuszyński stanowiły archidyakonat łęczycki, a trzy: łowicki, skierniewicki i rawski archidyakonat łowicki. Ten podział zatwierdzony został po raz ostatni na synodzie archidyecezalnym przez arcybiskupa Stanisława Szembeka na dniu 26 sierpnia roku 1720 odbytym i utrzymał się z małemi odmianami aż do rozbioru Polski. Dekanaty archidyakonatu tęczyckiego obejmowały następujące kościoły: 1) łęczycki: Łęczycę, Solcę, Ozorków, Chociszewo, Parzeczewo, Leźnicę Wielką, Domaniew, Dalików, Bełdów, Kazimierz, Kałów, Poddebice, Tur, Chodów i Leźnice Małą; 2) kłodawski: Kłodawe, Błonie, Grabów, Góraj, Pieczewo, Dąbie, Chelmo, Umienie, Borysławice, Bierzwiennę, Korzecznik, Rudultów, Dzierzbice, Chodów, Krośniewice, Miłonice, Mazew, Sobótkę, Dąbrowice, Siedlec; 3) kutnowski: Kutno, Tum i Topole, Slawoszewo, Nowe, Grochów, Imielno Głogowiec, Łąkoszyn, Kaszewy, Oporów, Żychlin, Bedlno, Solek, Plecką Dąbrowę, Baków, Zduny, Sobotę, Orłów, Łęki, Strzegocin i Witunia; 4) żegrzski: Zegrz, Góre, Modlna, Gieczno, Piątek, Oszkowice, Bielawy, Waliszewo, Makolice, Ciechosławice, Bratoszewice, Koźle, Niesułków, Stryków, Dobrę, Skoszewy, Brzeziny, Galkowy, Łódź, Mileszki i Szczawin; 5) tuszyński: Rzgów, Tuszyn, Dłutów, Srocko, Moszczenicę, Piotrków, Milejów, Rozprzę, Mierzyn, Gorzkowice, Bęczkowice, Rzujowice, Chełm, Niedośpielin, Maluszyn, Wielgomłyny, Bąkową Górę, Ręczno, Witów, Sulejów, Nagórzyce, Chorzęcin, Wolborz, Bądków, Czarnocin, Łaznów i Bo-Dekanaty archidyakonatu lowickiego zawierały w sobie te kościoły: 1) lowicki: Lowicz, Złaków, Kocierzew, Kampinę, Bednary, Bolemów, Nieborów, Pszczonów, Dmosin, Kołacinek, Główno, Domaniewice, Chróślin; 2) skierniewicki: Skierniewice, Żelazną, Maków, Wysokienice, Głuchów, Żelechlinek, Janisławice, Bialynin, Jeżów, Słupią, Lipce, Godzianów i Belchów; 3) rawski: Rawę, Starą Rawę, Kurzeszyn, Boguszyce, Sierzohów, Łegonice wieś i miasto, Nowemiasto, Michałowice, Rzeczycę, Inowłodz, Lubochnią, Tobiasze, Malecz, Ujazd, Budziszewice, Czerniewice, Krzemienice i Boguszyce. Wszystkie te kościoły rozłożone były na 34 miasta: Tuezyn, Wolborz, Sulejów, Łowicz, Bolimów, Skierniewice, Rave, Nowemiasto, Inowlodz, Ujazd, Budziszewice, Jeżów, Dmoein, Łęczyce, Poddębice, Każmierz,

Łódź, Zgiers, Stryków, Brsesiny, Piątek, Bielawy, Góraj, Dabie, Chelmno, Klodawę, Dąbrowice, Krośniewice, Kutno, Łąkoszyn, Oporów, Żychlin i Sobotę i na 108 wsi; obecnie na 6 miast: Lowicz, Skierniewice, Rawe, Łęczyce, Łódź, Brzeziny, Kutno, 19 osad i 117 wsi. Pod względem patronatu należały do króla kościoły: w Tuszynie, Piotrkowie, Łowiczu, Bolimowie, Starej Rawie, w Rawie, Rzeczycy, Inowłodzu, Lubochni, Budziszewicach, Łęczycy, Zgierzu, Szczawinie, Bloniu, Dąbiu i Dąbrowicach, razem 16 kościołów; do arcybiskupa gnieźnieńskiego 28 kościołów i wprawdzie: w Wolborzu, Rzujowicach, Zlakowie, Kocierzewie, Kampinie, Bednarach, Skierniewicach, Makowie, Pszczonowie, Godzianowie, Wysokienicach, Legonicach mieście i wsi, Głuchowie, Janisławicach, Bialyninie, Słupi, Lipcach, Domaniewicach, Chróslinie, Makolicach, Piątku, Tumie, Piecsewie, Chelmnie, Mazewie, Bakowie i Zdunach; do biskupa kujawskiego 6 kościołów: w Nagórzycach, Czarnocinie, Łaznowie, Łodzi, Niesulkowie i Siedlcu; do kapituły krakowskiej w Rzgowie; do klasztoru sulejowskiego: w Sulejowie i Milejowie; do klasztoru witowskiego: w Recznie; do klasztoru trzemeszeńskiego: w Łąkoszynie, Kazimierzu i Górze; do kanoników regularnych lateraneńskich kłodawskich: W Kłodawie, Rudultowie i Sobótce; do proboszcza kolegiaty lowickiej: w Sławianowie; do Benedyktynów lubińskich w Jeżowie; na poły do króla i na poły do szlachty: w Kurzęezynie; na poły do szlachty i na poły do duchownych: w Srocku i Chorzęcinie: reszta kościołów parafialnych w liczbie 77 były patronatu prywatnego czyli szlacheckiego. Na początku wieku XVI czyli podczas sporządzenia niżej zamieszczonego opisu kościołów archidyakonatów łowickiego i łęczyckiego były w tychże archidyakonatach trzy kolegiaty, dwie świeckie: w Łęczycy (archikolegiata) i w Łowicsu i zakonna kanoników regularnych lateraneńskich w Kłodawie. Klasztorów było 7: Cystersów w Sulejowie, Paulinów w Wielgomlynach, Dominikanów i Bernardynów w Lowiczu, Augustyanów w Rawie, Benedyktynów w Jeżowie, Kanoników regularnych lateraneńskich w Klodawie. Później przybyły następujące klasztory: w Łowiczu: Pijarów, Misyonarzów, Bonifratrów, Bernardynek; w Rawie: Jezuitów i Kanoników regularnych grobu Chrystusowego czyli Miechowitów; w Kłodawie: Karmelitów trzewiczkowych; w Nowemnieście: Kapucynów; w Łęczycy i Brzezinach: Franciszkanów (Reformatów). Nadto było tam na początku wieku XVI kilkanaście szpitali z osobnymi prebendarzami czyli proboszczami, kilkanaście altaryi i około 20 kaplic publicznych. Podczas sporządzenia Libri Beneficiorum miały obydwa archidyakonaty 36 kościołów murowanych. Po dokonanym opisie tychże kościołów w Liber Beneficiorum upadły zupełnie lub na filie zamienione zostały następujące kościoły parafialne: w Tobiaszach, Nagorzycach, Rososze, Malczu, Chodowie, Topoli, Goraju, Korzeczniku i Sławoszewie; natomiast powstały nowe parafie: w Dłutowie, druga w Sulejowie, w Skotnikach, Kurowicach, Bedkowie i Galkowie. Prócz tego przybyło około 20 filii i kaplic.

W skutek rozbioru Polski archidyecezya gnieźnieńska utraciła całkowicie obydwa archidyakonaty: łowicki i łęczycki czyli 142 kościołów parafialnych. Z tych dostały się do dyecezyi kujawsko-kaliskiej: Tuszyn, Rzgów, Srocko, Moszczenica, Wolbórz, Nagorzyce, Sulejów, Milejów, Rozprza, Mierzyn, Bęczkowice, Ręczno, Bakowagóra, Chełmo, Wielgomlyny, Maluszyn, Niedośpielin, Rzujowice, Gorzkowice, Bogdanów, Piotrków, Czarnocin, razem 22 kościoły, jeden do dyecezyi sandomirskiej: w Łęgonicach, a reszta w liczbie 119 do nowo utworzonej archidyecezyi warszawskiej.

DEKANATUS TUSCHYNENSIS.

1. TUSCHYN OPPIDUM.*)

Ecclesia parochialis, in eadem parochia alias villa eiusdem oppidi sita, tituli S. Vitalis, de iure patronatus regis Poloniae, quam pronunc obtinet venerabilis Mathias Goreczkj¹) ex praesentatione serenissimi principis domini Sigismundi regis Poloniae. Qui pro sui sustentatione et curae animarum administratione, prout ex antiquo, circa ipsam ecclesiam servat et servare consuevit duos vicarios manuales et ministrum; ad quam iure parochiali praefatum oppidum Thuschyn cum villa, in qua ipsa ecclesia habet situm, necnon et aliis villis, videlicet Rakowska Volya²), cum molendino dicto Stroskj, Calno duplex³), molendino Jaxynskj⁴), item Czyzemyn⁵), Dlothow⁶), Orzek¹), Jutroschew⁸) cum molendino dicto Koczelek⁹) et

[&]quot;) Tussyn, osada, niegdyś miasto królewskie, dziś należąca do dyecezyi kujawko-kaliskiej powiatu lódskiego i dekanatu piotrkowskiego miała kościół parafialny przez monarchów polskich fundowany już przed rokiem 1440. W tym roku bowiem Piotr, pleban tamtejszy, rozprawia się przed sądem konsystorza gnisśnieńskiego z Peregrynem, proboszczem trsemesseńskim, "de et super manipulari decima ez antiquis agris in villa et oppido Tussino ibidem erecto et per dominum regem fundato nec non super omnibus et singulis et discordiis ratione dictarum decimarum provenientibus etc." (Excerpta ex actis Consist. Gnesn ab a 1404 f. 193). Z tekstu tego okazuje się, że wieś Tussyn świeżo przez ówczesnego króla (Władysława Warneńcsyka) na miasto została zamienioną, który tam zapewne kościół parafialny albo nowo założył, albo też świeżo go uposażył, w skutek czego powstały spory pomiędzy plebanem miejscowym, a proboszczem trzemesseńskim mającym od dawna prawo do dziesięcin w okelicy tamtejazej (in districtu Szadcoviensi consistentium). Pierwotny kościół był drewniany, który gdy w polowie teraźniejszego wieku od starości chylić się począł ku upadkowi, zastąpiony został w roku 1862 nowym murowanym nakładem Andrzeja Płodowskiego, dziedzica dóbr Żeromina, wystawionym (Rubryc. kuj.-kal. z r. 1878 str. 138).

¹) Maciej Górecki h. Drya, archidyakon gnieźnieński od roku 1515, pleban tussyński (Ks. Korytkowski, Żywoty Prał. i Kanon. gnieźn. Ms.). ²) Rakowska Wola, dziś nie znana; w parafii jest dziś Wola Kasubowa. ²) Kalino i Kalinko w parafii Rsgów. ⁴) Młyn dziś nie znany. ⁵) Csyżemin. ⁴) Dłutów, wieś niegdyś kapituły krakowskiej, która tam w roku 1542 wystawiła i uposażyła pierwszy kościół drewniany, wyniesiony na jej prosby przez arcybiskupa Piotra Gamrata do godności kościoła parafialnego. W roku 1816 w miejsce pierwotnego drewnianego parafianie wystawili nowy kościół również drewniany dotąd nie konsekrowany (cfr. "Łask" i Rubryc, dyec, kuj.-kal. z r. 1878 str. 143). ¹) Orssak, dziś w parafii Dłutów. ⁶) Jutrossów. ၿ Kocielek.

molendino Czyzemski 1), item Sczugwyn 2), Thuszevj 3), Vola Cazubowa 4), Dylow 5), necnon duplex Gorka, maior et minor 6) spectant et pertinent et incolae ipsarum in eadem parochiali percipiunt ecclesiastica sacramenta; eademque ecclesia ex antiquo habet pro dote et fundo infrascripta, quorum et modernus ipsius rector extat in pacifica possessione, et primo habet unum spatium terrae seu sortem intra limites praefati oppidi et villae Thuschyn satis magnum, spatiosum et competens, protendens se in longitudine continuo, incipiendo ab eadem ecclesia parochiali, quae situm habet ante curiam regalem, usque ad limites haereditatum et camporum villarum praedictarum Czyzemyn, Kozubowa Vola et Dylow, progressiveque ab eadem ipsa ecclesia se in latitudine protensione continua per modum triklyny dilatantem, in cuius spatii principio circa eam ipsam ecclesiam habet plebanus eiusdem ecclesiae areas speciales pro curia plebanali et circa cimiterium pro duobus vicariis et ministro, cum hortis eisdem adiacentibus, et in eis habet nedum commoditates hortorum, sed etiam pro vicariis. Insuper ultra aream et situm curiae plebanalis habet alias areas speciales pronunc quatuor pro hortulanis seu cmethonibus sufficientes etiam (cum) hortis eisdem areis adiacentibus hinc inde iacentes, duas videlicet pronunc ad latus villae versus orientem ultra areas cmethonales, quondam ad advocatiam spectantes et alias in latere, in quo est ecclesia et curia plebanalis. Ultra quas areas versus oppidum se protendentes habet in postico earum prata et ab earundem situ campus (sic) pro praedio plebanali et hortulanis absque quavis interruptione versus villas praedictas Czyzemyn, Vola Kazubowa et Dilow cum borris, silvis, mericis, rubetis et aliis nemoribus continue protenditur extensive in maiori latitudine versus haereditates praedictas; in quo quidem spatio campi, silvae et borrae habet prata, piscinas, pronunc quatuor, duas prope villam Thuschyn in torrente seu alveo, qui decurrit a silva, dicta Curzyna, et piscina regali in eadem, alias duas in borra, unam in torrente seu alveo decurrente a Dilow et (in) eadem piscina molendinum cum campis, pratis et borris ex omni parte adiacentibus, quartam vero in palude alias ug, dicto Trezenyecz 1). Possunt tamen et plures in eodem spatio seu sorte haereditaria piscinae erigi et mellificia in borra ultra facta fieri, quodque spatium terrae seu sors iacet in eadem haereditate utriusque tam oppidi quam villae Thuschyn, inter vias, ab una parte viam, quae vadit in Dilow, et ab alia in molendinum, quod iacet inferius molendino praedicto plebanali in torrente decurrente ex Dilow, et hoc quoad borram, silvas, nemora et agros ultra piscinas in torrente ex Cyrzyna decurrente sita; item molendinum praedictum inferius molendino plebanali saepedicto situm ex fama cam in bonis praedictae sortis dotis ecclesiae parochialis per quendam olim Kolyba bonorum Thuschyn erectum et extunc per tenutarios occupatum, negligentia plebanorum circa ipsam ecclesiam non residentium. Item ultra praedictum spatium terrae et areas superius descriptas

¹⁾ Młyn csyżemski. 2) Szczukwin, 3) Tążowy. 4) Wola Kazubowa. 5) Dylow, dziś nie znany w parafii. 6) Górki Wielkie i Górki Male. Powstały później osady: Modlica, Rydzynki, Zofówka, Bądzyn, Bleszyn, Maleniec, Garbów, Gluchów, Kruszów, Tuszynek Duchowny, Tuzzynek Majoracki. Do parafii dlutowskiej należą dziś miejscowości: Dlutów w. i folw., Budy, Smyki, Erywangród, Huta, Leszczyny, Leszczynki, Łasiska, Mierzączka Wielka i Mala, Orszak, Ślądkowice, Depcik, Molenda, Lipieniec, Półtalarek, Kociolki, Żeronie, Jastrzębieniec, Klóciars, Lieieniec, Zalesie, Helenów, Podstola, Swierczyna, Piętków, Rędociny, Stoczki, Porabki. 1) Trzciniec.

eadem ipsa ecclesia habet unam aliam aream specialem pro taberna, in qua aliquando fuit domus hospitum cum stabulo, cum horto eundo ab ipsa ecclesia versus oppidum inter hortum curiae regalis et scabella descensus in oppidum sitam, in qua modo est fabricata domus et locatur in censu annuo mediae marcae, et protenditur dicta area in longitudine unius stadii citra vel ultra, in latitudine vero citra vel ultra duodecim sulcorum, praeter id, quod occupatum est pro curia ad praedictum hortum curiae regalis, ex eo, quia eadem area cum horto per multos annos iacebat deserta et non septa. Item ultra praemissa habet eadem ipsa ecclesia et pro tempore ipsius plebanus certa alia prata seu spatium silvae dictae Radzenuck 1) pro pratis, quod iacet in eadem silva Radzenuck eundo in Pabyanucze 2) in latere sinistro stratae publicae ducentis in praedictum oppidum Pabyanycze, in quo quidem spatio plebanus habuit prata nedum pro se et necessitate curiae suae. sed et pro hortulanis et molendino, et colebantur aliquando; ex quo pro curia plebani tres vel aliquando quatuor acervi de foeno, modo tamen ex non residentia plebanorum et desertatione hortulanorum ipsa prata nemoribus silvarum excreverunt. Item hortulani locati aliquando et locandi seu cmethones in sorte plebanali, prout et modo tres duntaxat possessionati, non habuerunt neque habent aliquos agros alibi, quam in praedicto campo praediali seu allodiali dotis plebanalis hinc inde per partes, similiter et molendinator ex molendino plebanali praedicto emensuratos, cuius quidem molendini plebanalis molendinator pro tempore existens in emolumentis subsistere non potest, ex eo, quia aquam solum ex inundationibus pro tempore habere solet, et solet solvere praedictus molendinator pro censu tam ex emolumentis quam ex agris, quos colit, unam marcam et quatuor capones pro festo S. Martini, necnon et decimas manipulares ex agris eidem ecclesiae et plebano, et non habet aliquod privilegium molendinator in perpetuitate aliqua, tamen tenetur etiam plebano frumenta absque mensura molere, aggerem absque adiutorio quovis plebani reformare et scamna, mensas in curia plebani pro necessitate reformare et mellificia providere; percipit tamen ex molendino omnia emolumenta et tertium mellificium in borris. Hortulani vero de tribus areis plures agros habentes, solvit eorum quilibet pro censu per unum fertonem et quartus, qui pauciores agros et peiorem hortum habere solebat, per sex grossos; item per duos capones, triginta ova, item duos dies curribus eorum fimum educere, tres dies pro frumentis hiemalibus et tres pro aestivalibus agros colere, et eosdem agros cultos per tres dies praeparare, seminare frumentis plebanalibus et segetes satas colligere et conducere et similiter prata per tres dies falcastrare, falcastrata colligere et conducere; insuper pinum pro hieme et necessitate curiae plebanalis adducere; item quilibet eorum per quinque currus lignorum pro solemnitate Natalis Christi et non ad plura obligantur et tenentur (sic)

Item ex praefato oppido *Thuschyn* ipsiusque molendino necnon et villa alias agris ipsorum tam oppidanis quam villanis curiae regalis et plebanalibus omnibus et singulis praedictis decimae manipulares provenientes in toto spectant et pertinent ad eandem parochialem ecclesiam et plebanum in *Thuschyn*, et conducunt eas incolae agros colentes eorum propriis curribus in horreum plebani, alias ubi

¹⁾ Radseniek. 2) Pabianice.

eis locum designare et deputare contigerit absque aliqua solutione canapalium aut lini, et ultra praemissa incolae eiusdem oppidi et villae tam hospites quam inquilini solvunt columbationem eorum quilibet per unum grossum.

Gorka duplex, villae praedictae sub eadem parochiali in Thuschyn, in quibus decima manipularis tam ex agris praedialibus quam cmethonalibus omnibus et singulis proveniens in toto spectat ad eandem parochialem et plebanum in Tuschyn, et conducunt eam ex agris cmethonalibus cmethones ipsorum curribus in horreum a plebano seu eius factore ponendum absque solutione canapali, ex agris vero praedialibus nobilium conducitur opera plebani; solvunt etiam cmethones tam hospites quam inquilini columbationem per unum grossum et annualia sancti Petri more solito.

Vola Combova, Dilow et Tanzovy, villae sub eadem parochiali praedicta, in quibus dempta Tanzovj') sunt curiae nobilium agros praediales habentes, decima tamen manipularis nedum ex agris praedialibus, sed etiam cmethonalibus omnibus et singulis proveniens in toto spectat ad eandem parochialem in Thuschyn et eius plebanum, et conducunt eam cmethones in praedictis tribus villis ipsorum curribus in horrea a plebano deputanda absque solutione quavis canapalium seu lini, ex agris vero praedialibus conducitur opera plebani; solvunt etiam cmethones columbationem more aliarum villarum per unum grossum plebano ipsorum.

Calno duplex, maius et minus²), in quarum una est curia, videlicet in minori nobilium, habens agros praediales, videlicet duos mansos, qui pro curia coli solent, de quibus decima manipularis proveniens spectat ad eandem parochialem et plebanum in Thuszyn, quam solet consignare plebanus ipsius ecclesiae ministro pro salario; ex agris vero cmethonalibus utriusque villae decima manipularis proveniens spectat ad praeposituram collegiatae ecclesiae Lanciciensis, pro praefata vero ecclesia parochiali ipsorum in Thuschyn cmethones et incolae nihil aliud solvunt, solum columbationem per unum grossum more aliarum villarum.

Molendina Jaxinskj et Stroskj³) sub eadem parochiali in Thuschyn consistentia, habent agros, de quibus decima manipularis spectat ad eandem parochialem in Thuschyn et eius plebanum, occasione cuius, unius videlicet Stroskj, habetur controversia inter plebanos praefatae parochialis in Thuschyn et alterius in Rzgow, et solvunt molendinatores eorundem molendinorum columbationem ecclesiae in Thuschyn ultra decimas.

Rakowska Vola, villa sub eadem parochiali ecclesia in Thuschyn, in qua non sunt aliqui agri praediales, solum cmethonales, de quibus decima manipularis datur pro ecclesia parochiali in Rzgow et pro praedicta parochiali in Thuschyn incolae ipsius villae nihil aliud solvunt, solum columbationem per unum grossum, tam hospes quam inquilinus.

Czyzemyn, Orzek, Dluthow, villae praedictae sub parochiali eadem in Thuschyn, in quibus non sunt aliquae curiae neque agri praediales, solum cmethonales, de quibus omnibus decimas manipulares percipit praepositus Lancicionsis, quamvis praefata Orzek noviter et in nova radice est erecta; pro praefata vero parochiali

¹) Tażowy. ²) Kalino i Kalinko po utworzeniu nowej parafii w Rsgowie do niej przyłączone zostały. ³) Obadwa młyny dziź nie znane.

in Thuschyn ipsarum villarum incolae duntaxat solvunt columbationem per unum grossum more aliarum villarum eiusdem parochiae.

Molendinum villae *Czyzemyn*, habens agros noviter exstirpatos, solvit decimam manipularem ex ordinatione factorum curiae in *Pabyanycze* ecclesiae parochiali in ibidem de facto et pro parochiali in *Thuschyn* solum columbationem.

Jutroschow, villa, in cuius excrescentiis, agris videlicet noviter exstirpatis et exstirpandis, per modernum episcopum Wladislaviensem, videlicet reverendissimum dominum Mathiam de Drzevycza¹), villa erigitur et locatur, quae nondum alicui aliquid solvit aut contribuit et libertate gaudet; ex agris tamen praefatae villae Jutroschow cmethonalibus et scultetiae decima manipularis datur pro scolastico Lancicionsi et similiter in Sczuqwyn et pro parochiali ecclesia in Thuschyn columbatio per unum grossum. Molendinator vero eiusdem villae Jutroschow, dictus Koczelek, nondum decimam manipularem ex agris circa molendinum ibidem exstirpatis noviter alicui solvit, solum columbationem ecclesiae praefatae in Thuschyn.

Korczow²), villa sub decanatu Schathkoviensi, in qua est ecclesia parochialis, cuius villae decima manipularis ex omnibus et singulis agris cmethonalibus, quorum magna pars extat ex desertatione inculta, decima manipularis (sic) proveniens in toto spectat ad parochialem ecclesiam in Thuschyn praefatam; ex agris vero praedialibus percipit decimam manipularem plebanus in ibidem; item plebanus tenet donatos certos agros pro eadem ecclesia, quondam cmethonales, de quibus etiam manipularis (decima) debetur ecclesiae praefatae in Thuschyn.

Stanschycze triplex³), villae sub parochiali ecclesia praefata in Corczow, in quibus sunt speciales agri praediales ab agris cmethonalibus ex antiquo distincti, ex quibus agris praedialibus duntaxat decima manipularis proveniens spectat ad eandem parochialem ecclesiam et plebanum in Korczow; ex agris vero cmethonalibus omnibus et singulis, etiam quos colunt nobiles, hinc inde desertos pro praediis psorum, proveniens in toto spectat ad parochialem ecclesiam et plebanum in Thuschyn, et conducunt eam cmethones in horrea per ipsum plebanum de Thuschyn ordinanda curribus ipsorum absque solutione canapalium.

Rzgow, quondam villa et novissime in oppidum erecta et quondam ad ecclesiam parochialem una cum villa Grodzysko iure parochiali pertinens, in qua ecclesia parochialis et ipsius pro tempore plebanus ex certa concordia et in actis olim reverendissimi domini Frederici S. Romanae ecclesiae tituli S. Luciae in septem soliis presbyteri Cardinalis archiepiscopi Gnesnensis descripta tanquam filialis solvit et solvere singulis annis obligatur praefatae ecclesiae in Thuschyn pro contributione et denario S. Petri quatuor grossos.

Item praefata ecclesia taxata est ad duas cum media marcas argenti pro contributione solvenda, pro contributione vero camerae apostolicae pro denario S. *Petri* solvit unum fertonem usualem et unum grossum.

¹) Maciej Drzewicki od r. 1513 biskup kujawski. ²) Korczew. ³) Stężyce, wieś należąca do parafii Zduńska Wola. ³) Fryderyk Jagiellończyk.

2. RZGOW.*)

Oppidum noviter citra vel ultra a sex annis ex villa erectum, in quo ecclesia parochialis ex parochia in *Thuschyn* citra vel ultra a quadraginta annis est fundata, tituli *S. Stanislai*, de iure patronatus et praesentandi capituli *Cracoviensis*, ad quam iure parochiali duntaxat praefatum oppidum et villa *Grodzisko* 1), ad praefatam ecclesiam in *Thuschyn* quondam spectans, necnon *Utha* 2), postea saltem sub eodem tempore erectionis ecclesiae in nova radice locata, spectant et pertinent. Quam modo obtinet quidam *Mathias de Yuthrkowycze* 3), actu presbyter, ex praesentatione

*) Rzgów, pierwotnie wieś kapituły krakowskiej z kościołem parafialnym w roku 1469 powo przez nią fundowanym i uposażonym, który arcybiskup Jan Gruszczyński na jej prożby wyniósł do godności kościoła parafialnego, ustąpiwazy na utrzymanie plebana dziesięcinę stołu arcybiskupiego w Woli Rakowskiej i przyłączywszy do nowo utworzonej parafii wsie dotąd do parafii tuszyńskiej należące: Wolą Rakowską, Kalno Wielkie i Kalno Male, nadto Dalków i Kurowice należące do parafii Czarnocin, oraz Wiskino i Chojny położone w parafii Mileszki (Długosz, Liber Beneficior. I, 275). Z tej nowo utworzonej parafii powstały w następstwie czasów dwie nowe: Chojny w r. 1493 (Rubr. archid. warszawskiej z r. 1860 f. 89) i Kurowice w r. 1530 (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1878 f. 136). Chojny i Mileszki należą dziś do archidyecczyi warszawskiej. Kurowice zaś do dyecczyi kuj-kaliskiej. Kapitula krakowska, uwzględniając nader korzystne wsi Rzgowa położenie nad traktem publicznym i rzeką Nerem, postanowiła zamienić ją na miasto i na ten cel zakupiła od Andrseja s Pabijanic, plebana w Targowisku za 130 grzywien wójtostwo regowskie i młyn na rzece Nerse (Długosz I. c. I, 275). Jak opis powyższy świadczy, rzeczona kapitula dopiero na początku wieku XVI otrzymała od króla przywilej zamienienia Rzgowa na miasto. Myli się zatem Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1878, podając rok erekcyi tego miasta 1360. W miejsce pierwotnego kościoła drewnianego, chylącego się ku upadkowi, kapituła krakowska wystawiła w roku 1630 dzisiejszy murowany kościół z wyniosłą wieżą, która w roku 1812 razem z dachem kościelnym zgorzała. Za staraniem ówczesnego plebana, późniejszego biskupa kujawsko-kaliskiego, ks. Tomaszewskiego, dach został zrestaurowany, lecz wieża czeka na odbudowanie (Rubryc. dyec. kuj-kal. z r. 1878 f. 137. 138).

Na tem miejscu skwapliwie prostujemy omylkę popełnioną z przemiany dwóch równobramiących nazw tyluż parafii w dyecezyi kujawsko-kaliskiej dziś położonych. W pierwszym tomie bowiem niniejszego dziela przy opisie Rzgowa położonego w dekanacie i powiecie konińskim zamieszczone zostały notatki odnoszące się do Rzgowa powyżej opisanego, należącego do powiatu lódzkiego i dekanatu piotrkowskiego. Podajemy zatem tu następujący krótki opis kościoła rzgowskiego w dekanacie konińskim do pierwszego tomu Libri Beneficiorum str. 283:

Rzgów, niegdyś miasto szlacheckie, dziś wieś, z kościołem parafialnym w roku 1209 z drzewa modrzewiowego zbudowanym i uposażonym, lecz przez kogo, nie wiadomo. Rubryc. dyec. kuj-kal. z r. 1876 mylnie podaje, jakoby w roku 1601 kościół ten zapewne po odbudowaniu lub gruntownej restauracyi konsekrował był Wierzbowski, suffragan gnieźnieński, gdyż suffragana gnieźnieńskiego tego nazwiska nigdy nie było, a dwóch biskupów Wierzbowskich Stefanów żyło daleko później, jeden biskup poznański † 1687, drugi biskup dardanieński, suffragan warmiński, kantor gnieźnieński † 1712 (Ks. Korytkowski l. c. Ms.). W roku 1760 pleban miejscowy, Malachiasz Maliński, kazał własnym kosztem cały kościół obić deskami. Według wizyty z roku 1767 było tam 6 oltarzy, przy jednym z nich ustanowiony był osobny prebendarz, uposażony czynszami i rolami, lecz nie wiadomo, przez kogo. Nową wieżę i dzwonnicę wystawił z drzewa pleban Maryan Głoskowski około roku 1790. W roku 1867 kościół rzeczony chylący się ku upadkowi za staraniem rządzcy swego, Juliana Skupieńskiego, gruntownie został zrestaurowany (Rubr. dyce. kuj.-kal. z r. 1876 f. 57. 58).

1) Grodzisko. 2) Huta wiskicka. 3) Maciej s Jutrkowic, pleban. Do parafii należą dziś następujące miejscowości. Gospodarz, Guzew, Prawda, Kalino, Kalinko, Csyżeminek, Starowa Góra, Romanów, Grodzisko, Huta wiskicka, Gemzów, Przypusta, Tadsin, Bronisin, Konstantynowo, Rzgów i Wandalin.

praefati venerabilis capituli, circa quam pro subsidio sui et curae pastoralis administratione servat vicarium et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariat pro posse, qui licet habeat erectionis dictae ecclesiae litteras, illas tamen noluit exhibere, dixit tamen, ad eandem ecclesiam proventus infrascriptos pro dote et fundo habere et in possessione pacifica eandem ecclesiam et ipsum mediante conscientia esse; et primo, ipsam ecclesiam pro dote et fundo habere certum spatium terrae, incipiendo a platea, quae tendit versus fluvium Nyr 1), alias strata publica, quae vadit per idem oppidum versus Lanciciam 2), in cuius parte spatii ab eodem loco habet imprimis tabernam seu domum cum stabulo pro hospitibus, satis competentem et protendentem se a circulo usque ad fluvium praedictum cum hortis, et tandem continuo progressu versus ecclesiam procedendo unam aliam aream, in qua residet cmetho plebanalis etiam eiusdem latitudinis et longitadinis; ex alia vero parte ecclesiae versus orientem in eodem latere est area dotis plebanalis seu curia, ex opposito cuius circa limites cimiterii habet alias areas pro hortulano, vicario et ministro, sibi ipsis vicinas et contiguas, necnon unam aliam aream in alio latere versus meridiem, et ex opposito dotis et curiae plebanalis habet in duas areas divisas, in quibus nunc resident Joannes Grzywacz et Joannes Faber, iacentem inter areas Petri doleatoris ab una, et ab altera Joannis Oszowski oppidanorum; insuper unam alteram aream areae suprascripti Joannis Fabri contiguas (sic) hortulaniae; item habet duos mansos agri inter agros oppidanos hinc inde in eadem longitudine et latitudine se protendentes et iacentes, prout agri oppidanorum eiusdem oppidi protenduntur et extenduntur. Qui quidem mansi per plebanos inter hortulanos sunt divisi et emensurati ita videlicet, quod unum mansum (sic) cum medio sunt expositi et locati colonis sub annuo censu, reservato uno dimidio manso pro plebano et eius praedio, et solvunt agros eosdem tenentes et possidentes de quolibet dimidio manso per dimidiam marcam et omni septimana unum diem plebano pro tempore existenti laborare tenentur; alii vero agros non possidentes, solum domunculas cum hortis habentes, alias duo hortulani, solvunt pro censu eorum quilibet omni anno per fertonem et non faciunt aliquos labores; de praedictis autem duabus areis, iacentibus inter stratam publicam, tendentem versus Lanciciam et cimiterium ecclesiae pro tabernis expositis earum incolae pro censu annuo solvunt per tres fertones, nec obligantur ad aliquos labores, sed gaudent privilegio oppidanis concesso; item habet unum hortum specialem, iacentem in altero fine eiusdem oppidi in eodem latere, in quo est ecclesia, protendentem se a via, quae vadit de eodem oppido in Pabyanycze usque ad viam, quae vadit in molendinum; item habet specialem campum seu arvum campi, dictum Cavczyecz, in cuius parte erecta est piscina per modernum plebanum; item et prata dicto campo et mansis superius descriptis adiacentia et contingentia; item habet libertatem in borris seu silvis versus Thuschyn iacentibus mellificia facere et factis uti, signisque suis obsignare, prout et modo habet et ex eis utilitates percipit; item ex praedictis duobus mansis superius descriptis et campo Cuncze necnon tribus aliis mansis, videlicet quos colunt pronunc Albertus et Stanislaus Sdbykowye, Joannes Oszowski, Joannes Marczynkowicz, Nicolaus Pelka et Petrus Golyenycz quondam,

¹⁾ Nor. 2) Łącsyca.

prout ex mansis ad scultetiam eiusdem oppidi spectantibus decimam manipularem dicta ecclesia et ipsius pro tempore plebanus duntaxat percipit; ex aliis vero omnibus et singulis agris eiusdem oppidi decima manipularis datur pro praeposito *Lanciciensi* et pro plebano. Oppidani eiusdem oppidi nihil aliud solvunt, solum columbationem, tam hospites quam inquilini per unum grossum et denarium *S. Petri* pro matrice ecclesia in *Thuschyn*.

Grodzysko et Utha, villae suprascriptae sub eadem parochiali ecclesia in Rzgow, quarum incolae pro eadem ecclesia nihil aliud solvunt, solum columbationem, prout in oppido, quilibet hospes et inquilinus per unum grossum; decimas vero manipulares in praedicta Grodzysko pro praepositura et praeposito Lanciciensi, in Utha vero pro mensa archiepiscopali, excepto uno iugere agri, de quo datur etiam decima manipularis pro praepositura.

Rakowska Volya, villa sub ecclesia parochiali in Thuschyn, de cuius villae omnibus et singulis agris cmethonalibus decimam manipularem, ut asseritur ex ordinatione archiepiscopali, percipit plebanus de eadem Rzgow et conducitur per incolas eorum curribus propriis in horreum a plebano locandum absque quavis solutione canapalium aut lini.

Taxata est eadem ecclesia ad dimidiam marcam argenti et pro denario S. Petri solvit ex quadam compositione cum plebano in Thuschyn quatuor grossos.

3. SEROCZKYE.*)

Villa in parte nobilium et in parte mensae episcopalis Wladislaviensis ecclesiae; in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Benedicti, de iure patronatus et praesentandi haeredum de villis Crusew 1), Szeromyn 2) et Grabyna Vola 3), quam obtinet pronunc honorabilis Martinus de Kamoczyn 4) ex praesentatione protunc generosi et nobilium Jacobi, iudicis terrae Siradiensis, Nicolai et Jacobi, haeredum de Crusew 3) praedicta, nec non Clementis, Felicis, Andreae, Stanislai Hymbram 6), Stanislai Squarek de Szeromyn 1) ac Joannis et Alberti de Grabyna Volya, qui prout ex antiquo pro sui sustentatione, curae animarum administratione circa ipsam ecclesiam servat duos capellanos et ministrum, quos ex proventibus mensae suae salariis providet; ad quam iure parochiali villae infrascriptae spectant et pertinent, videlicet praesata Sroczkye 3), Rzepkj 3), Podolyn 10), Gosczymovicze 11), Gaykovicze 12),

^{*)} Srocko, wieś niegdyś w połowie szlachecka, w połowie do biskupa kujawskiego należąca, dziś w powiecie i dekanacie piotrkowskim, dyecezyi kujawsko-kaliskiej położona, miała kościół parafialny, jak z powyższego opisu wnosić można, przynajmniej już w początku wieku XV. O fundatorach jego żadnego nie ma śladu. Obecny kościół murowany wystawił w miejsce starożytnego drewnianego w r. 1766 Stanisław Malachowski, referendarz koronny, późniejszy marszałek izby poselskiej. We wsi parafialnej Wola Kamocka jest prywatna murowana kaplica (Rubrys. dyec. kuj.-kal. z r. 1878 str. 129).

¹⁾ Krussew, wieś należąca dziś do parafii tuszyńskiej. 2) Żeromin. 3) Grabina. 4) Marcin s Kamocina, pleban. 5) Jakób, sędzia ziemski sieradski, Mikolaj i Jakób zapewne Kruszewscy z Kruszewa. 6) Abraham. 7) Żeromin, gniazdo zapewne której z familii Żeromskich. 6) Srocko. 9) Rsepki. 10) Podolin. 11) Gościmowics. 12) Gajkowice.

Rekoray 1), Sycroslaw 2), Pycklova Volya 3), Brzosa 4), Karnyn 5), Papyesche duplex 6), Camoczyn 1), Ostrow 8), Utha duplex 9), Lubonya 10), Dsywlye duplex 11), Schyschkj 12), Luthoslavycze 13), Makoschyn 14), Dambrowka duplex 15), Vodzyn 16), Golygow 17), Gluchow duplex 18), Crusew 19), praefata Szeromyn 20) et Volya Grabyna²¹), item et molendinum Gaykowskj²²) et Kosczymowskj²³). Quae quidem ecclesia pro dote et fundo habet proventus infrascriptos, videlicet, et primo in eadem Seroczkye habet speciales areas pro curia, unam satis latam et spatiosam cum hortis eidem adiacentibus, videlicet pro allodio, pomerio et aliis commoditatibus; item alias duas eidem areae contiguas versus viam, quae vadit per eandem villam de Pyothrkow in Thuschyn, unam pro hortulano, aliam pro taberna hospitali cum stabulo nec non hortis eisdem areis adiacentibus, cuius tabernae pro tempore incola plebano pro tempore existenti, prout ex antiquo, solvit singulis annis pro annuo censu triginta grossos, item quatuor coros siliginis et alios quatuor avenae mensurae Pyothrkoviensis et non obligatur ad aliquos labores, solum duas dies educere fimum de curia plebanali; ad quam tabernam ultra hortum habet certos agros ad eandem tabernam spectantes, duntaxat in duobus campis, videlicet duo iugera in campo versus villam Dambrowka, et alia duo iugera in campo versus Vodzyn iacentia, cum pratis eisdem agris adiacentibus; hortulanus vero ex hortulania pro annuo censu singulis annis plebano solvit et solvere consuevit unum fertonem, item et sex dies per annum laborare labores manuales, uti hortulani facere consueverunt, et non habet aliquos agros neque prata; plebanus autem pro sua curia habet in eiusdem villae haereditate et campis duobus, iacentibus versus Podolyn et versus praedictam Vodzyn, quinque iugera agrorum versus Podolyn duo iugera alias działy et versus Vodzyn tria, inter quos agros mediant agri nobilis pronunc Mathias Gyelscho, haeredis in eadem Seroczkye, necnon et prata eisdem agris hinc inde adiacentia; habet insuper et partem nemorum, dictorum Strzeschow, alias medietatem, et praedictus nobilis Gyelecho alteram dimidiam partem; item et decimam manipularem in eadem villa et haereditate ex omnibus et singulis agris nobilium, alias sorte villae per nobiles possessa, de sorte vero alia, videlicet mensam episcopalem ecclesiae Wladislaviensis concernente, decimam manipularem percipit scholasticus Lancioiensis, et plebano incolae eiusdem sortis nihil aliud solvunt, solum columbationem, quilibet incolarum per medium grossum; et conducit plebanus decimam ex sorte praedicta nobilium provenientem curru proprio in horreum curiae suae: item habet ultra areas superius descriptas pro curia plebani pro taberna et hortulano speciales alias areas cimiterio contiguas pro duobus vicariis et etiam pro ministro in latere ecclesiae versus aquilonem sitam et in eisdem domunculas satis competentes.

Cruschew, Grabyna Volya, Rzepkj, Gluchow minor, Lubonya, utraque Dzywle, utraque Schyschkj, villae sub eadem parochiali in Srocskye, in quibus decima

¹⁾ Rękoraj. 2) Sierosław. 3) Wola Bykowska. 4) Brzosa. 5) Karlin. 6) Papisże, dziś tylko jedno. 7) Kamocin. 6) Ostrów. 9) Huta, dziś w parafii nie znana. 18) Lubonia. 11) Dsiwle, dziś tylko jedne. 12) Ssysski. 13) Lutosławice. 14) Mąkossyn. 15) Dąbrówka, dziś tylko jedna. 16) Wodsin. 17) Gołygów. 16) Głuchów, dziś w parafii tussyńskiej. 19) Krussow, tak samo. 20) Żeromin. 21) Grabina Wola. Później powstały osady: Majdany, Wola Kamocko, Franki. 23 Gajko weki. 23) Kościmowski.

manipularis tam ex agris praedialibus nobilium quam cmethonalibus proveniens in toto spectat ad eandem parochialem ecclesiam in Seroczkye et eius pro tempore plebanum, et conducitur ex agris praedialibus opera plebani et ex agris cmethonalibus per cmethones eorum curribus absque solutione canapali, et nihilominus cmethones et hortulani in eisdem villis residentes solvunt eidem ecclesiae et plebano columbationem de quolibet manso per grossum et de tabernis hortulaniis per medium grossum.

Rakoray, Pyeklova Volya, villae sub eadem parochiali, in quibus ex agris omnibus et singulis praedialibus et in dicta Pyeklova Volya unius tabernae habentis agros, quam modo possidet quidem Jacobus Vockayk, duntaxat decimae manipulares provenientes spectant ad eandem ecclesiam et plebanum in Serocskye et conducit eas plebanus curru ipsius seu opera ipsius; ex agris vero cmethonalibus cmethones pro eadem ecclesia nihil aliud solvunt praeter columbationem de manso per grossum et decimas manipulares in Rakoray pro scholastico Lancicionsi et in Pyeklova Volya pro canonicatu et praebenda Gnemensi, quos modo obtinet dominus Spythek de Busenyn 1).

Carnyn, Papyesche, Camoczyn duplex, Ostrow, Luthoslawycze, Szeromyn, villae sub eadem parochiali in Seroczkye, in quibus sunt speciales agri praediales necnon et hortulaniae habentes agros, ex agris praedialibus nobilium emensuratos, ex quibus agris praedialibus et hortulaniarum decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem ecclesiam et plebanum in Seroczkye; cmethones vero ex eisdem villis pro eadem ipsa ecclesia et eius plebano nihil aliud solvunt praeter columbationem more aliarum villarum et decimas manipulares in Carnyn in Papyesche pro canonicatu et praebenda Gnesnensi, quos modo obtinet dominus Spythko Buschynski 2), in Camoczyn utraque et Ostrow pro monasterio in Vythow 3); in Luthoslavycze pro scholastria Lancicionsi, videlicet de parte seu sorte mensae episcopalis ecclesiae Wladislaviensis; in Szeromyn vero pro mensa archiepiscopali.

Dambrowka, villa sub eadem parochiali, in qua sunt duntaxat duae curiae nobilium et unus cmetho, habentes speciales agros, hinc inde inter se distinctos, cuius curiae unius possessor nomine nobilis Joannes Dambrowskj⁴) versus Seroczkye praedictam situm curiae suae habens in eadem villa ex agris ipsius omnibus et singulis solvit decimam manipularem singulis annis pro ecclesia parochiali praefata et plebano in Seroczkye, de alterius vero curiae nec non et cmethonalibus omnibus et singulis agris decimae manipulares provenientes alternatis vicibus cedunt eidem ecclesiae in Seroczkye pro una vice et pro altera in Gorka similiter ecclesia parochiali.

Vodzyn minor, villa sub eadem parochiali in Seroczkye, cuius villae omnes et singuli incolae solvunt decimam manipularem alternatis vicibus pro eadem ecclesia in Seroczkye pro una vice et pro altera in Gorka, et non sunt ibi aliqui cmethones solum agri praediales nobilium.

Vodzyn maior et Golygow, villae sub eadem parochiali in Seroczkye, quarum villarum omnes et singuli incolae tam nobiles quam cmethones solvunt decimas

¹⁾ Spytek s Bušenina, kanonik gnieśnieński. 2) Ten sam. 3) Witów. 4) Dąbroweki.

manipulares ex omnibus et singulis agris eorum pro ecclesia parochiali in *Gorka*, et pro praedicta in *Seroczkye* cmethones duntaxat columbationem more aliarum villarum.

Gluchow maior, villa sub eadem parochiali in Seroczkye, post cuius villae omnes et singulos agros decima manipularis proveniens in toto datur pro mensa archiepiscopali, et pro plebano cmethones columbationem more aliarum villarum solummodo solvunt; et non sunt ibi aliqui agri praediales.

Podolyn, Gosczymovicze, Gaykowycze, Syeroslaw, Brzosa, Mankoschyn, villae sub praedicta parochiali in Seroczkye, in quibus villis incolae pro eadem ecclesia parochiali solummodo columbationem de quolibet manso per unum grossum solvunt, decimas vero manipulares ex omnibus et singulis ipsorum agris, demptis certis agris in villis Gaykowycze et Gosczymowycze, de quibus dantur pro ecclesia et plebano in Nagorzycze, videlicet pro scholastria et scholastico collegiatae S. Mariae Lancicioneis.

Utha Camoczka, villa etiam sub eadem parochiali, cuius villae incolae libertate gaudentes et paucos agros exstirpatos habentes decimam manipularem nondum alicui solvunt.

Item eadem ecclesia taxata est ad tres marcas argenti et pro collectura denarii S. Petri alias camera apostolica ad quinque scotos et unum grossum a nota.

4. MOSCZENYCZA.*)

Villa haereditaria et in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Crucis, de iure patronatus haeredum in eadem Mosczenycza 1) et Coschow 2) necnon Volya Mosczenyska 3), et habent haeredes in eisdem villis ordinationem alternativarum, videlicet ex Koschow et parte dimidia Mosczenycza et ex altera Volya Mosczenyska et alterius partis dictae villae Mosczenycza, quam modo obtinet quidam honorabilis Joannes Blyschynskj 1) ex praesentatione haeredis de Coschow et consensu alterius partis, qui, prout ex antiquo, servare consuevit et servat unum vicarium et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis pro posse suo salariat; ad quam iure parochiali praedicta Mosczenycza necnon Coschow et Mosczenyska Volya, villae, iure parochiali spectant et pertinent, habetque eadem ipsa ecclesia pro dote et fundo infrascripta, quorum modo eadem ipsa ecclesia et eius plebanus extat in pacifica possessione; et primo, habet in eadem villa et haereditate circa ipsam ecclesiam unam aream pro curia plebanali necnon vicario et ministro in latere ecclesiae versus occidentem iacentem cum horto eiusdem latitudinis, prout area se extendit, in cuius

^{*)} Mozzesnica, wieś szlachecka, należąca dziś do dyceczyi kujawsko-kaliskiej, dekanatu i powiatu piotrkowskiego, z kościołem parafialnym według opisu powyższego istniejącym już przynajmniej w początku wieku XV, który pierwotnie drewniany, gdy się chylić zaczął ku upadkowi, odbudowany sostał w roku 1769 z cegły palonej w formie krzyża nakładem dziedzica miejscowego, Stanisłowa Malachowskiego, referendarza koronnego i marszałka izby poselskiej (Rubryc. cit. z r. 1878 str. 126).

¹⁾ Mossessonica, 2) Kosów, 3) Wola Mossessonicka, wsie do parafii należące. 4) Jan Bliżyński, pleban (Acta Consist. Guenn.)

tergo habet unum iuger agri cum prato satis magno usque ad litus fluvii seu torrentis a Gaykowycze¹) in Mosczenycza defluentis, de quo prato solet colligi ad minus unus acervus de foeno, cuius fluvii habet partem admodum protensivam dicti prati cum silva olim eidem prato contigua et protenditur usque ad piscinam haeredis in Mosczenycza, in quo fluvio seu eius parte ex antiquo habuit et habet libertatem piscandi et obstacula ponendi; insuper habet unum alium mansum a taberna et ab ecclesia se versus villam Baby²) in latitudine usque ad limites protendentem, habuit etiam, ut asseritur ex publica fama, unam tabernam seu aream pro taberna ex opposito ecclesiae et agri praedicti plebanalis sitam, quae dicitur per hacredes negligentia plebanorum ecclesiae adempta; item habet decimam manipularem duntaxat ex agris praedialibus eiusdem villae et aliquibus agris tabernarum, ex agris praedialibus pro tabernis emensuratis; de agris vero omnibus et singulis emethonalibus decima manipularis datur parochiali ecclesiae in Wolborz, et columbatio per emethones, hortulanos et tabernatores eidem ecclesiae in Mosczenycza et plebano solvitur.

Mosczenska Volya, Coschow, villae sub eadem parochiali, in quibus sunt curiae agros praediales habentes, de quibus agris omnibus et singulis praedialibus utriusque villae decimae manipulares in toto spectant ad eandem parochialem et plebanum in Mosczenycza; ex agris autem cmethonalibus ad praeposituram Lanciciensem; pro plebano vero cmethones nihil aliud solvunt, solum columbationem.

Zakrzew³), villa sub ecclesia parochiali in Wolborz, in qua decima manipularis de sorte villae, quae est maior pars ciusdem villae, dicta Bradkowska, proveniens spectat ad parochialem ecclesiam et plebanum in Mosczenycza, et aestimatur eius valor ad septem marcas, aliquando magis vel minus; de alia vero sorte eiusdem villae decima manipularis partitur pro ecclesia parochiali in Wolborz et ecclesia parochiali in Byalebrzegi.

Kyelczova Volya⁴), villa sub parochiali ecclesia in Wolborz, in qua villa decima manipularis ex omnibus et singulis ipsius villae cmethonalibus agris, dempto certo iugere tabernali proveniens spectat ad parochialem ecclesiam suprascriptam in Mosczenycza et eius plebanum, et valor eius aestimatur ad octo marcas citra vel ultra; de praedicto autem iugere agri in eadem villa decima manipularis datur pro ecclesia parochiali et plebano in Byalobrzegy.

Taxata est cadem ecclesia ad unam marcam argenti et pro collectura denarii S. Petri pro camera apostolica ad duos scotos dempta nota.

5. VOLBORZ.*)

Oppidum mensae episcopalis ecclesiae Wladislaviensis; in eodem ecclesia tituli S. Nicolai, de iure patronatus et praesentandi episcopi Wladislaviensis, pro tempore

Gajkowice, wieś w parafii Srocko.
 Baby.
 Zakrzew, wieś należąca do parafii wolborskiej.
 Kielczowa Wola, zapewne dzisiejsza Kielczówka.

^{*)} Wolbors, osada nad rzeką Wolborka, o dwie mile od Piotrkowa odległa, pierwotnie zamek i gród kasztelański, wspominany już w roku 1065 (Baliński l. c. I, 222. Encyklep. powszech. wiedzy ludzkiej

existentis, quam pronunc obtinet quidam dominus Bartholomaeus de Orlye¹) ex provisione apostolica, circa quam, prout ex antiquo, servat et servare consuevit tres capellanos in vicarios et ministrum, quos ex proventibus mensae plebanalis salariis competentibus providet et providere tenetur pro sui sustentione et curae pastoralis administratione; habet enim ultra praedictum oppidum in cura villas infrascriptas, videlicet Modrzew²), Zarnovnycza³), Curzyna Volya¹), Proschynye⁵), Gazomya⁶), Parj¹), Mbynarj⁶), Byalkowycze⁶), Baby¹⁰), Kyelczowa Volya¹¹), Raczyborowycze¹²), Rzeczkow¹³), Zakrzew¹⁴), Kusnoczyn¹⁵), Lubyathow¹⁶), Swyathnykj¹¹), Czerwye¹⁶), Laknarz¹⁰), Brudakj²⁰), Boguslawycze gorne²¹), Szywoczyn²²), Komornykj²³), Crczykowycze²¹), Boguslawycze Nadolnye²⁵), alias praedium episcopale et quondam villa iure parochiali ad cam spectant et pertinent; quae prodote et fundo habet, quorum modo ipsa ecclesia et eius plebanus extat in possessione continua, videlicet infrascripta, et primo, in eodem oppido et circa eandem et eius haereditatem imprimis pro curia plebanali habet specialem aream et in ea curiam

XII, 265), od roku 1268 własność biskupów kujawskich i nie długo potem miasto przez nich założone, w którem aż do najnowszych czasów mieli letnią rezydencyą z wspaniałym zamkiem i sławnemi ogrodami (Encykl. cit. XII, 265), miejsce pamiętne dwukrotnym pobytem króla Władysława Jagielly w latech 1410 i 1420 (Baliński l. c. I, 222), miała już przed rokiem 1148 kościół parafialny przez monarchów polskich fundowany i hojnie uposażony. Na dzisiejszą świątynią składało się siedm przeszło wieków, która pierwotnie skromna i szczupła z szczodrobliwości biskupów kujawskich, rozszerzających ją od czasu do czasu, urosła w gmach imponujący swemi rozmiarami i wspaniałemi ozdoby. Kształtna i wzniosła wieża tem więcej nadaje jej uroku i wdzięku. Aż do roku 1538 ustanowiony był przy tym kościele preboszcz z trzema wikaryuszami. Na prośby ówczesnego proboszcza, Stanisława Dąbrowskiego, archidyakona kurselowskiego, a później gnieźnieńskiego, arcybiskup Jan Latalski, przywilejem z dnia 18 lutego roku tegoz ustanowił przy nim kolegium sześciu wikaryuszów wieczystych, obmyśliwszy dla nich odpowiednie uposażenie, które na dniu 8 stycznia roku 1595 biskup kujawski, Hieronim Rosrazewski powiększył połową wsi Lutosławice i wójtostwem w Luboni. Nadto wcielony został do tego kolegium kościół parafialny w Nagórsycach z wszelkiemi dochodami swemi. Przywilejem wydanym ▼ Piotrkowie dnia 3 marca roku 1544 arcybiskup Piotr Gamrat wyniósł kościół wolborski do godności kolegiaty, ustanowiwszy przy niej proboszcza, trzech prałatów i jednego kanonika. Odtąd przez blisko trzy wieki kwitła kolegiata wolborska, dopóki w roku 1818 wraz z wielu innemi przy reorganizacyi kościoła polskiego zniesioną nie została. Ostatnimi prałatami jej byli: Antoni Melchior Fijalkowski, późniejszy arcybiskup metropolita warszawski, kantor, i Szymon Ratyński, kaznodzieja, kanonicy zaź: Minissewski i Widsiński. Pierwszym proboszczem wolborskim po zniesieniu kolegiaty był Walenty Tomasseuski, późniejszy biskup kujawsko-kaliski. Aż do roku 1762 kościół i kolegiata należały do archidyecezyi gnisśnieńskiej; w tym roku zaś wskutek zabiegów ówczesnego biskupa kujawskiego a późniejszego prymasa Stolica apostolska wcieliła je do dyecezyi kujawskiej (Rubryc. dyec. kuj. kal. z r. 1878 str. 133. 134). Oprócz kolegiaty istniały w Wolborzu następujące kościoły: 1) Ś. Krzyża przy ulicy świętokrzyskiej; 2) ś. Leonarda nad rzeczką Wolborką; 3) ŚŚ. Trójcy; 4) ś. Ducha z szpitalem i 5) ś. Anny na przedmieściu Wesola zwanem. Z wszystkich tych kościołów dziś jeden tylko drewaiany pod tyt. ś. Anny pozostał na cmentarzu grzebalnym, który za staraniem obecnego proboszcza został zrestaurowany (tamże str. 135).

1) Bartlomiej z Orla, pleban. 2) Modrzewek. 3) Zarnowica. 1) Ozada dziś nie znana, może dzisiejsza Wola Wiaderska. 5) Proszenie. 6) Gasomia. 7) Prary. 8) Mlynary. 9) Białkowice. 10) Buby. 11) Kielczówka. 12) Raciborowice. 13) Rzeczków. 14) Zukrzew. 15) Kusnocin. 16) Lubiatów. 17) Świątniki. 18) Nieodgadnione. 19) Łuknarz. 20) Brudaki. 21) Bogusławice. 22) Żywocin. 23) Komorniki. 24) Krzykowice. 23) Bogusławice Nadolne, dziś nie znane. Po przyłączeniu do Wolborza parafii Nagorsyce przybyły osady: Nagrzyce, Wiaderno, Swolszewice Większe i Mniejsze. Później powstały miejscowości: Gasomka, Kielczówka, Apolnika, Gąba, Józefów, Karolinów, Leonów, Noworybie, Polichno, Zwierzyniec.

cum horto eidem adiacente in latere ipsius ecclesiae versus occidentem eundo in curiam de ecclesia parte in dextra, et in eadem area duas domunculas pro vicariis et tertiam, necnon et scholam in altera parte ecclesiae circa chorum ipsius ecclesiae versus oppidum, pro vicario in parte aquilonis, et scholam versus orientem; item habet unam aliam aream cum horto pro allodio in suburbio eiusdem oppidi eundo in plateam Popyardow dictam, iacentem inter incolam Stophanum Rok ab una parte et ab altera Nicolaum Rochna et protenditur ad longitudinem in spatio unius stadii, ad latitudinem vero citra viginti sulcos; item habet in eodem anteurbio et agris eius unum mansum agri, iacentem penes agros seu laneum advocatiae versus occidentem cum prato, eidem manso adiacente seu confinante, et protenditur usque ad limites haereditatis Czurzyna Volya, qui mansus locatur in valore mediae sexagenae et quinque, pro curia plebani colitur; item habet unum pratum, iacentem (sic) inter prata curiae ab una parte et ab alia hospitalis S. Spiritus in littore fluvii decurrentis ex Wolborz versus Boquslawycze situm, de quo colligi solent aliquando octo currus de foeno; item habet decimam manipularem duntaxat ex agris advocatiae et dicto ipsius manso provenientem, ex aliis autem omnibus et singulis eiusdem oppidi agris decima manipularis proveniens ad scholastriam ecclesiae Lanciciensis; oppidani autem ex omnibus et singulis domibus eorum nihil aliud solvunt eidem ecclesiae et plebano, solum columbationem per unum grossum et inquilini per medium; suburbani vero non habentes agros, solum domunculas, solvunt duntaxat per medium grossum pro columbatione.

Rzeczkow 1), villa sub eadem parochiali, cuius medietas limitibus terminata spectat cum omni iure, dominio et proprietate ad eandem ecclesiam et eius plebanum et habet in eadem plebanus praedium cum agris praedialibus, qui excoluntur per cmethones plebanales in septem laneis locatis et superseminantur propriis seminibus, videlicet siliginis et avenae, videlicet de quolibet manso per tres coros siliginis et avenae et sata colligunt et conducunt, et pro censu solvunt eorum quilibet de manso per tres fertones, necnon et prata ad praedia spectantia falcastrant et foenum colligunt et conducunt; item per triginta ova et per duos capones necnon ligna pro necessitate plebani in Wolborz tenentur ducere; habet etiam in eadem sorte villae praefatae eiusdem ecclesiae plebanus parvam silvam ex alnis; item alia pars media eiusdem villae est haereditaria nobilium, quibus iidem cmethones plebanales, quia agri sortis nobilium mediant inter campos ecclesiasticos, pro libertate adeundi ad campos ipsorum, ipsi cmethones plebanales solent aliqua servitia pauca ipsis nobilibus facere; decima etiam manipularis tam ex agris nobilium quam cmethonalium alias totius villae proveniens in toto spectat ad eandem ecclesiam et plebanum in Wolborz, et conducunt eam ex agris cmethonalibus cmethones eorum curribus propriis in horreum plebani; ex agris predialibus nobilium conducunt eam cmethones plebanales, et similiter ex omnibus et singulis agris villae Raczyborowycze decima manipularis post omnes et singulos agros proveniens spectat ad eandem ecclesiam et plebanum, quae conducitur per cmethones plebani de Rzeczkow praedicta in praedium plebani in Rzeczkow situm. Byalkowycze, Comornykj, Czerwye, Laknarz, Brudaky, Boguslawycze utraque, villae sub

¹⁾ Rrzecsków Sslachecki i Rsecsków Plebański.

eadem parochiali in *Wolborz*, in quibus decimae manipulares ex omnibus et singulis agris tam praedialibus quam emethonalibus provenientes in toto spectant ad eandem parochialem et plebanum in *Wolborz* et conducuntur ex agris emethonalibus per emethones absque solutione quavis canapalium; de agris vero praedialibus nobilium conducuntur opera seu impensa plebani.

Zywoczyn, villa sub eadem parochiali, in qua sunt certi agri circa haereditatem Komornikj hinc inde in omnibus tribus campis iacentes, de quibus decima manipularis proveniens datur pro eadem parochiali et plebano in Wolbors; ex aliis antem omnibus ipsius villae agris datur pro scholastria Lanciciensi, pro plebano seu ecclesia cmethones de manso integro pro columbatione per grossum, de medio per medium (solvunt) et similiter ex omnibus et singulis eiusdem parochiae superius descriptis villis.

Orczykowycze et Lubyathow, villae sub eadem parochiali in quibus sunt curiae nobilium habentes ex antiquo praediales agros speciales ab agris cmethonalibus distinctos, de quibus agris praedialibus in utraque villa decimae manipulares proveniunt specialiter ad eandem parochialem et ex cmethonalibus in Orczykowycze ad scholastriam Lanciciensem, in Lubyathowo vero ad mensam archiepiscopalem.

Zakrzow, villa eiusdem parochiae in Wolborz, in qua de duobus mansis, in quibus residebant Kusch et Petrus Maczeykowicz et modo nobilis Nicolaus Spruch, deposito Petro suprascripto Maczeykowicz, cmethone, residet, decima manipularis proveniens spectat ad eandem parochialem et plebanum in Wolborz; de sorte vero eiusdem villae dicta et appellata Bradlowskj ad parochialem in Mosczenycza, de aliis autem certis eiusdem villae praedialibus agris decima datur manipularis in Byalobrzegy, maior tamen pars cedit pro parochiali ecclesia in Mosczenycza.

Modrzewy, Zarnovycza, Cursyna Volya, Proschynye, Gasomya, Psarj, Mlynarj, Baby, Kyelezowa Volya, Kosnoczyn, Swyathnykj, villae praedictae sub parochiali eadem, in quibus villis cmethones seu incolae pro eadem ecclesia et plebano in Wolborz nihil aliud solvunt, solum columbationem de manso per unum grossum, de medio per medium; decimas vero hinc inde de Modrzew, Zarnowycza, Cursyna Volya, Gasomya, Kusnoczyn, Swyathnykj, pro scholastria Lanciciensi, demptis praedialibus agris in praedicta Swyathnykj, de quibus decima manipularis datur pro parochiali ecclesia in Nagorzycze et similiter in Mlynarj et Psarj, demptis etiam certis agris in eadem Psarj, de quibus decima manipularis datur ad praedictam Nagorzycze et Czarnoczyn, et ex aliis omnibus agris ad scholastriam Lanciciensem; in Baby autem et Proschynye pro mensa archiepiscopali, demptis certis agris in eadem Proschyna, de quibus decima manipularis cedit in Czarnoczyn; in Cyelczowa autem Volya decima manipularis in toto ad parochialem ecclesiam in Mosczenycza datur, dempto certo iugere tabernali, de quo decima manipularis cedit pro parochiali in Byalobrzegy.

Mosczenycza, villa, in qua est ecclesia parochialis, in qua decima manipularis duntaxat ex omnibus et singulis agris cmethonalibus proveniens in toto spectat ad ecclesiam parochialem in Wolborz, ex agris autem praedialibus et hortulaniis ad eandem parochialem in Mosczenycza.

Caleka Volya¹), Cal²) et Romyschewycze³), villae sub parochiali ecclesia in Csarnoczyn⁴), in quarum duabus videlicet Cal et Romyschewycze sunt agri praediales, de quibus decima manipularis in Cal pro ecclesia parochiali in Roschocha³), in Romyschewycze vero ad ecclesiam parochialem in Myerczyn⁶); ex agris vero omnibus et singulis cmethonalibus in praefata Caleka Volya, in qua nullum est praedium aut agri praediales, solum cmethonales, et in Cal et Romyschewycze in toto ad ecclesiam parochialem in Wolborz spectant et pertinent, et conducunt eas cmethones ipsorum curribus a factore plebani in horrea locanda absque solutione canapalium.

Tavata est eadem ecclesia ad sex marcas argenti et pro denario S. Petri camerae apostolicae ad decem octo scotos.

Oraculum S. Crucis extra oppidum ante molendinum situm, quae (sic) est sub iurisdictione eiusdem ecclesiae et plebani in Wolbors, quae nihil aliud habet pro dote et fundo, solum unum medium laneum agri inter agros oppidanorum iacentem, quem eiusdem oppidi proconsul cum consulibus habet in gubernatione et protectione, et locatur aliquando ad tres fertones, aliquando magis et pecunias convertunt in eadem capella pro missarum lectura.

Ecclesia hospitalis tituli S. Leonardi extra oppidum in littore fluvii Wolborza 1) sita et per quendam olim Joannem Vycher 8), eiusdem oppidi oppidanum in parte dotata, de iure patronatus ipsius successorum et ipsis deficientibus proconsulis et consulum eiusdem oppidi pro tempore existentium; cuius ecclesiae capellanus seu praepositus habet administrationem in spiritualibus pauperum in hospitali decumbentium, qui etiam subest iurisdictioni parochialis ecclesiae rectoris teneturque venire et se repraesentare ad processiones et thurificationes pro decore ecclesiae parochialis et honestate pro tempore plebani superpelliciatus et confessiones audire tempore quadragesimali; habetque eadem ipsa ecclesia pauperum pro dote et fundo, imprimis unum medium laneum possessionatum, de quo singulis annis pro pauperibus in hospitali decumbentibus solvitur ad manus vitricum (sic) una media sexagena et iacet inter agros oppidanorum; item habet hortum cum pratis iuxta hospitale ex opposito viae, quae ducit de Wolborz ad Pyotrkow, emptum per vitricos ipsius capellae et pauperum pro triginta marcis, de quibus pro necessitate pauperum ex locatione aliquando solvuntur duae sexagenae et aliquando minus. Praepositus autem seu capellanus eiusdem ecclesiae pro dote et fundo in speciali habet imprimis quatuor prata iuxta oppidum iacentia inter prata eiusdem oppidi oppidanorum, quae locari seu vendi singulis annis pro tribus marcis et aliquando pro minus (solent); item habet specialem aream et in ea domunculam cum horto eidem contiguo ex opposito ecclesiae seu capellae praedictae iacentem; item habet etiam partem agri iuxta agros advocatiae iacentem, de quo in arenda habere solet singulis annis citra vel ultra quindecim grossos; item habet census annuos super tribus domibus eiusdem oppidi, de quarum duabus solvuntur singulis annis quatuordecim grossi et de alia ferto; item unum alium hortum ex opposito capellae S. Crucie iuxta molendinum iacentem, qui locari solet iuxta posse, de quibus habetur privilegium fundationis et erectionis praemissa continens in manibus consulum.

¹⁾ Kalska Wola, 2) Kal, 3) Remissowice, wsie należące do parafti. 4) Csarnocin. 5) Rosprzo.
6) Miersyn. 7) Wolborka albo Wolborsa. 6) Jan Wicher.

6. CHORZECZYN.*)

Villa, in cadem ecclesia parochialis, tituli S. Margarethae, de iure patronatus et praesentandi ex vicibus alternatis episcopi Wladislaviensis ratione medictatis villae eiusdem Chorzeczyn possessoris et ad ecclesiam Wladislaviensem spectantis pro una vice, et alterius partis eiusdem villae, necnon Bueluna haeredum laicorum possessorum pro altera vice, quam pronunc obtinet honorabilis dominus Nicolaus Wyelyebnowskj 1) ex praesentatione vices protunc habentium; qui, prout ex antiquo circa eandem ecclesiam consuetum erat, servari pro sui sustentatione et curae animarum administratione duos capellanos in vicarios et ministrum, (quos) ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet. Spectant enim ad eandem ecclesiam ex antiquo iure parochiali villae infrascriptae et primo praefata Chorzanczyn 2), necnon Byelyna 3), Krzykowska Volya 4), Laschyschko 5), Nyebrow 6), Zawada 1), Calyen a), Volycza b), Golyesche b), Swynsko b), Studzankj b), Godaschowycze b) et Lagyewnykj duplex 14); habetque eadem ipsa ecclesia et eius pro tempore plebanus pro dote et fundo, quorum modo extat in possessione pacifica, infrascripta, et primo in eadem villa et eius haereditate circa ecclesiam et eius ex opposito versus plagam orientalem pro curia plebanali unam aream, et aliam pro vicario et tertiam versus villam continuo progressu pro taberna, ipsis contiguas et insimul iacentes cum hortis eisdem adiacentibus, et eorum in postico unum specialem iuger agri alias dzial ad longitudinem arearum citra spatium trium stadiorum et similiter ad latitudinem, non tamen aequaliter hinc inde se protendentem, sed alicubi largius et alicubi strictius dimensionem in longitudine habentem; in altera vero parte alias latere eiusdem villae et ecclesiae versus occidentem iacente habet alias areas pro vicariis et ministro et in eadem parte habet duo iugera agri pro taberna, in uno loco quinque stadia in longitudine, in latitudine vero citra vel ultra viginti sulcorum ab una parte inter agrum pronunc Mathiae Yedwarz et ab altera Stanislai Schykora iacentia, in alio vero loco aliud iuger agri alias nywa, iacentem (sic) ab una parte inter agrum tabernatoris Alberti Zueczycz et ab altera nemorum penes stratam publicam tendentem in Wolborz in latitudine et longitudine inaequalem mensuram habentem, in sua protensione in uno fine in latitudine triginta citra vel ultra sulcorum et postea per modum trinclinii decrescentem, in longitudine vero citra trium stadiorum protensionem habentem. Habet et prata tria, unum eundo

^{*)} Chorzęcim, wieś w połowie szlachecka, w połowie niegdyś biskupów kujawskich, dziś do dyecczyi warzsawskiej, dekanatu i powiatu brzasińskiego należąca, sądząc z opisu powyżazego, musiała mieć kościół parafialny już przynajmniej w początku wieku XV, o którego fundatorach żadnej zgoła nie ma wiadomości.

¹⁾ Mikolaj Wielebnowski, pleban. 2) Chorsecin. 3) Bielina (Bilina). 4) Wólka Krsykowska.
3) Lasisko. 6) Niebrów. 7) Zawada, mlyn i tartak. 8) Kaleń, wieś i folwark. 9) Wolica, dziś nieznana. 10) Golesze. 11) Świńska. 12) Studsianki, wieś i folw. 13) Godaszewice. 14) Łagiewniki Rządowe i Łagiewniki Zawadskie. Później przybyły osady: Jadwigów, Masymów, Ignaców, Wygoda, Teklów, Bocian, Jamów, Mossew, Goleskie Budy, Dębsko, Lubiassków, Borysław, Kepa Łasiska.

de eadem villa in Studzanki circa et penes pratum Yedwarz modo praedictum ab una parte et ab altera insimul in Studzanki, de quo colligi solent aliquando unus, aliquando duo currus de foeno; aliud pratum iacens post torrentem a fluvio Wolborsa descendentem inter prata praedicti Mathiae Yedwarz ab una parte, et ab alia Andrich Rayski, nobilis in eadem Chorzeczyn, de quo aliquando solet colligi unus acervus de foeno; tertium pratum iacens in loco, qui dicitur Prochow, circa haereditatem Godoschowycze, circa molendinum eiusdem haereditatis iacentem, de quo aliquando iuxta excrescentiam temporis unus acervus, aliquando magis de foeno colligi solet; item taberna plebanalis modo deserta iacet a multo tempore et solvebatur, ut dicitur, de eadem pro censu plebano ex tanto possessore demptis aliis oneribus per viginti grossos; item decima manipularis ex omnibus et singulis eiusdem villae tam praedialibus quam cmethonalibus agris proveniens spectat ad eandem ecclesiam et plebanum in Chorzeczym, quam conducunt propriis curribus plebani in horreum incolae absque solutione canapalium seu decima lini in curiam plebani; solvunt tamen columbationem incolae ad instar villarum ad eandem ecclesiam iure parochiali pertinentium de quolibet manso per unum grossum et de medio manso per medium et similiter de tabernis et hortulaniis per medium grossum.

Volya Krzykowska, Byelyna, Zawada, Swygnsko, villae sub eadem parochiali ecclesia, in quibus sunt curiae nobilium habentes agros speciales, ex antiquo ab agris cmethonalibus distinctos, de quibus omnibus et singulis agris ipsarum villarum duntaxat praedialibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem ecclesiam et plebanum in Chorzeczyn; ex agris vero cmethonalibus omnibus et singulis ad mensam archiepiscopalem, et pro plebano eiusdem ecclesiae cmethones et incolae dictarum villarum solvunt duntaxat columbationem, et similiter in Studzanki.

Calen, Volycsa, Golycsche, villae sub praedicta parochiali in Chorsecsyn, in quibus tam ex agris praedialibus quam cmethonalibus omnibus et singulis agris decima manipularis in toto datur et solvitur pro eadem ipsa ecclesia et plebano in Chorsecsyn, et conducitur per incolas eorum curribus in horrea a plebano locanda absque solutione canapalium; solvunt tamen cmethones columbationem more aliarum villarum.

Laschysko, Nysbrow et Lagyewnyki, villae sub praedicta parochiali in Chorsesyn, in quibus incolae agros cmethonales colentes nihil aliud pro eadem ecclesia in Chorsesyn solvunt, solum columbationem more aliarum villarum eiusdem parochiae; decimam vero manipularem ex omnibus et singulis agris, demptis paucis agris (de quibus duntaxat datur decima ad parochialem et plebanum in Byalobraegi) provenientem solvunt pro mensa archiepiscopali.

Godoschovycze, villa etiam sub praedicta parochiali in Chorzeczyn, cuius incolae similiter pro eadem ecclesia solum solvunt columbationem et decimam manipularem pro scholastria Lancicionsi.

Sangrocz²) et Zaosche³), villae sub parochiis ecclesiarum in Thobyasche⁴) et Malecs, post quarum villarum omnibus et singulis tam praedialibus quam cme-

¹) Sangrods, ²) Zaosie i ²) Tobiasse, wsie dziż należące do parafii Ujasd w dekanacie brzesinękim, archidyceczyj warzsawskiej.

thonalibus agris decimae manipulares provenientes in toto spectant ad ecclesiam parochialem et plebanum in *Chorzeczyn*, quas incolae earundem villarum conducunt in horrea a plebano de dicta *Chorzeczyn* locanda absque solutione canapalium.

Taxata est ecclesia eadem ad unam marcam argenti et pro contributione denarii S. Petri camerae apostolicae ad tres scotos.

Nyewyadow 1) sub parochiali in Uyasth 2), Yankow 3) et Bucowo 4) sub parochiali in Lasnow 5), villae in quibus decimae manipulares ex agris praedialibus duntaxat dantur pro ecclesia parochiali in suprascripta Chorzeczyn et percipit eas minister ecclesiae in eadem Chorzeczyn.

7. THOBYASCHE.*)

Villa haereditaria, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Venceslai, de iure patronatus laicorum haeredum eiusdem villae, pronunc filiorum olim generosi Jacobi Dunyn de Vyasth 6), ciusdem villae dum viveret haeredis, quam obtinet pronunc honorabilis Bartholomaeus de Garbalyno, ex praesentatione olim magnificae dominae Vincencianae, relictae olim magnifici domini Petri palatini Brestensis!); circa quam, ut moris fuit, pro sui sustentatione et curae animarum administratione servat vicarium et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet. Ad quam iure parochiali ex antiquo villae infrascriptae spectant, videlicet praefata Thabyaschewycze 8), Zaborow 9), Czekanow 10), Starzycze 11) et Comorow 12); et habet eadem ipsa ecclesia et eius pro tempore plebanus pro dote et fundo proventus infrascriptos, quorum et modo extat in pacifica possessione, et primo in eadem villa et haereditate Thabyaschewycze, circum circa ecclesiam habet satis notabile spatium terrae circa limites ab una parte villae Sangrocz 13) et inter agros cmethonales eiusdem villae, protendens se usque ad limites villae Olsczanow 14), in quo spatio ecclesia cum cimiterio, necnon curia plebanalis cum hortis, pomeriis, vinariis seu piscinis, necnon domunculis vicarii et ministri, item et hortulani, cum agris et pratis eisdem adiacentibus habet situm continuum et absque quavis in-

¹) Niewiadów. ²) Ujasd. ³) Janków. ⁴) Buków, wieś w parafii Ujasd. ĕ) Ujasd i Łasnow, wsie z kościołami parafialnemi w archidyccezyi warszawskiej, dekanacie i powiecie brsesińskim.

^{*)} Tobiasze, wieś szlachecka, w wieku XV i XVI wlasność zamożnej rodziny Duninów, należąca dziś do archidyccezyi warszawskiej, dekanatu i powiatu brzesińskiego, miała kościół parafialny, zapewne przez Duninów fundowany już przynajmniej w pierwszej polowie wieku XV, jak z powyższego opisu wnesić można. Kościół ten od niepamiętnych czasów do kościoła parafialnego w Ujeżdzie wcielony został, a należące do niego miejscowości częścią do Ujasdu, częścią do Tomaszowa przyłączone (Arch. Consist. Gnesn. Acta Visitat.).

^{*)} Jakób Dunin z Ujasdu, starosta sanocki. Synowie jego byli: Wincenty, stolnik łęcsycki Stanisław, kasztelan inowrocławski (Paprocki, Herby Ryc. Pol. str. 568). ¹) Ojciec Jakóba był Piotr Dunin, wojewoda brsesko-kujawski, starosta łęcsycki, malborgski, rawski i brseśnicki. Miał za sobą Wincencyą Leżeńską h. Nałęcs (tamże). *) Tobiasse. *) Zaborów, w parafii Tomassow. ¹°) Csekanow, ¹¹) Starsyce, ¹²) Komorów, tak samo. ¹³) Sangrods; ¹⁵) Ojrsonów, wsie należące de parafii Ujasd.

terruptione; insuper ad eundem campum seu sortem habet duo alia iugera, alias dzyali, inter agros cmethonales hinc inde iacentia, et tertium dimidium iuger agri alias przydzalek versus villam seu haereditatem Czekanow in ea longitudine, prout agri cmethonales eiusdem villae, a via, dicta Smugowa usque ad limites Oyeczanow 1) se protendentem; in alio vero campo, iacente versus Zaborow, habet alium iuger agri latitudinis citra vel ultra quinquaginta sulcorum, in ea longitudine se protendentem, prout agri cmethonales se protendunt et extendunt. Habet etiam in haereditate villae praedictae Zaborow unum speciale iuger agri, alias dzyał cum prato eidem agro adiacenti et contiguo iacentem in campo eiusdem villae versus villam et haereditatem Comorow, de quo ex locatione dicti iugeris per modernum plebanum facta cuidam cmethoni de dicta Zaborow, dicto Petro Mygda, pro anuuo censu singulis annis solvuntur sedecim grossi, duo capones et quindecim ova absque quovis labore. Hortulanus autem in sorte dotis plebanalis in praefata Thobuaschovycze per plebanum locatus, qui non habet aliquos agros, solum hortum et pratum eidem hortulaniae ex agris seu sorte haereditaria dotis plebanalis emensurata, hortulanus pro tempore existens non solvit aliquem censum plebano, solum unam diem in hebdomada laborat plebano; item quia praefata Thobyaschewycze habet sibi unitam quandam haereditatem, dictam et appellatam Redlyn, de qua sorte haereditaria decima manipulorum tam ex agris praedialibus, seu qui coli solent pro curia, et cmethonalibus per cmethones, spectat ad parochialem ecclesiam et plebanum in Uyyasth; ex agris autem praefatae Thobyaschewycze tam praedialibus quam cmethonalibus in toto decima manipularis proveniens spectat ad parochialem ecclesiam et plebanum in eadem Thobyaschowycze, et conducunt eam cmethones ipsorum curribus in dotem plebanalem sine solutione quavis canapalium aut lini; cuius etiam ecclesiae parochialis rectori cmethones de manso integro solvunt columbationem per unum grossum et de medio per medium; et molendinatores ex molendinis per unum grossum.

Czecanow, villa sub eadem ecclesia parochiali in Thobyaschowycze, in qua non sunt aliqui agri praediales, solum cmethonales, de quibus agris omnibus et singulis ipsius villae decima manipularis proveniens in toto spectat ad ecclesiam et plebanum in Thabyasche, quam cmethones eiusdem villae conducunt propriis eorum curribus in horreum a plebano locandum cum solutione canapalium de quolibet manso per unum grossum; nihilominus solvunt columbationem more aliarum villarum de manso per unum grossum, de medio per medium.

Comorow, villa sub praedicta parochiali in Thabyasche, in qua est curia nobilium, habens speciales agros praediales, ab agris cmethonalibus distinctos, de quibus agris praedialibus duntaxat decima manipularis datur pro eadem ipsa ecclesia et plebano in Thobyaschewycze, et ex agris cmethonalibus pro mensa archiepiscopali, et pro ecclesia praedicta parochiali cmethones et incolae solvunt duntaxat columbationem more aliarum villarum de manso per unum grossum et dimidio per dimidium.

¹⁾ Ojrzanów.

Starryce et Zaborow, villae sub praedicta parochiali in Thobyaschewycze, quarum incolae pro eadem ipsa ecclesia nihil aliud solvunt, solum columbationem, et decimas manipulares pro parochiali ecclesia in Uyasth.

Oyrzanow duplex 1), maius et minus, villae sub parochiali ecclesia in Malecz, in quibus villis sunt ab antiquo speciales agri praediales, ab agris cmethonalibus distincti, in quorum (sic) videlicet maiore Oyrzanow sunt locati tres cmethones, videlicet Joannes Falka, Mathias Yedwarz, et Mathias Plaskorz, de quibus omnibus et singulis agris praedialibus etiam per cmethones, ut possessos (sic) ex locatione, decimae manipulares provenientes ex antiquo spectant ad ecclesiam parochialem et plebanum in Thobyaschewycze, et percipit eam vicarius in eadem Thobyaschewycze de beneplacito plebani in ibidem; ex agris autem omnibus et singulis utriusque villae cmethonalibus decimae manipulares dantur pro scholastria Lanciciensi.

Item taxata est eadem ecclesia ad unam marcam argenti et pro contributione denarii S. Petri pro camera apostolica ad duos scotos.

8. NAGORZYCZE.*)

Villa mensae episcopalis ecclesiae Wladislaviensis, in eadem eccclesia parochialis, tituli beatorum Mathaei et Mathiae apostolorum, de iure patronatus et praesentandi episcopi Wladislaviensis pro tempore existentis, ut dictur, ex scultetia eiusdem villae dotata, quam pronunc obtinet honorabilis Stanislaus Przeleczki 2), ex praesentatione reverendissimi domini Mathiae 3), episcopi Wladislaviensis, qui, prout ex antiquo, pro sui sustentatione et curae animarum administratione circa ipsam ecclesiam, prout consuetum erat, servat unum capellanum in vicarium et mini-Spectant enim ad eandem ecclesiam iure parochiali villae infrascriptae, videlicet praefata Nagorzycze, Wyaderne 1), Smarsowycze 5), Thwarda 6) et Swodzyechewycze duplex 1); habetque eadem ipsa ecclesia et ipsius pro tempore rector seu plebanus pro dote et fundo infrascripta, imprimis in eadem villa et haereditate circa ecclesiam versus meridiem unam specialem aream pro curia plebanali extra cimiterium cum hortis pro allodio, pomerio et aliis commoditatibus; item et alias quatuor areas versus fluvium Pylcza 8) pro hortulanis, et in eisdem hortulanos, sibi ipsis hinc inde contiguas; insuper alias duas areas pro vicario et ministro cimiterio contiguas et versus dotem plebanalem existentes; item habet speciales hortos pro

¹⁾ Ojrzanów, dzik tylko jeden.

^{*)} Nagorsyce, wieś niegdyś biskupów kujawskich, w dyceczyi kujawskich dekanacie i powiecie piotrkowskim położona, miała kościół parafialny przez tychże biskupów najpóźniej w początku wieku XV założony i wójtostwem tamtejszym uposażony, który w końcu wieku XVI biskup kujawski, Hisronim Rosrażewski, z wszelkiemi dochodami wcielił do kolegium wikaryuszów kolegiaty wolborskiej. Gdy w wieku przeszłym starożytny kościół drewniany od starości upadający zniesiony został, parafia nagorsycka składająca się z wsi: Nagórsyce, Wiaderno, Swolszewice Wielkie i Male zlała się na zawsze z parafia wolborską (Rubryc. dyec kuj.-kal. z r. 1878 str. 134).

²⁾ Przełęcki Stanisław, pleban. 3) Maciej Drzewicki, późniejszy prymas. 4) Wiaderno. 5) i 6) osady dziś w okolicy nie znane. 1) Swolesewice Wielkie i Male. 5) Pilica.

curia plebanali et praedictis quatuor hortulaniis circa fluvium Pulcza in spatio terrae in littore eiusdem dicti fluvii ad ecclesiam praedictam spectante, quod spatium protenditur ab aggere circa seu versus viam publicam de Smarechewycze alias ponte fluvii versus praedictam Nagorzycze tendentem usque ad limites haereditatis minoris Swadzyschewycze protendentes, et in eodem spatio habet ipsa ecclesia et eius pro tempore plebanus ultra hortos praedictos unum lacum nec non prata, silvas seu nemora et certos agros per hortulanos coli solitos etiam cum borra alias borek ultra lacum iacentes. Habet etiam in eiusdem villae haereditate in quolibet campo per duos mansos agri inter agros cmethonales hinc inde iacentes, qui mansi dividuntur in omnibus campis tribus in decem iugera alias dzalj; hortulani autem ad dictam ecclesiam spectantes plebano pro tempore existenti solvunt omni anno eorum quilibet pro censu per octo grossos, et nihilominus omni septimana per unam diem laborare labores manuales tenentur; item ex agris praedictis pro curia plebanali et hortulaniis coli solitis, ad eandem ecclesiam parochialem spectantibus, plebanus decimam manipularem provenientem duntaxat percipit; ex agris autem cmethonalibus omnibus et singulis scholasticus ecclesiae Lanciciensis tollit, et pro eadem ipsa ecclesia cmethones nihil aliud solvunt ipsius villae, solum de quolibet manso per unum corum siliginis mensurae oppidi Wolborz; item habet eadem ipsa ecclesia in silvis seu borris eiusdem villae alias sorte advocatiae, in sorte borrae advocatiam de Wyaderns 1) concernente, faciendi, erigendi et ponendi mellificia, videlicet tertium respectu advocatorum libertatem, erectisque, factis et positis uti, et similiter in borra dicta Zanywyscze usque ad limites haereditatis Calyen, videlicet tertium mellificium inter mellificia domini episcopi aut pro curia Wladislaviensi; item in haereditate Smarschewycze et ipsius villae littore praefati fluvii Pylcza alias Lank in loco, qui dicitur Rabowyecz, habet duo prata, unum maius, aliud minus, de quibus colligi solent tres currus de foeno; item habet in littore eiusdem fluvii Pylcza infra dictam villam Nagorzycze et circa limites Vaderne²) partem lacus dicti Plusczkowskj et partem advocati de Wyaderne; item habet partem fluvii praedicti Pylcza circa littus in eadem protensione, prout spatium terrae, in quo sunt horti et silva et prata plebanales, in quo spatio fluvii habet libertatem piscatorem penes fluvium locare et obstacula ponere, prout piscator in eodem spatio aliquando laborans plebano dabat in piscibus dierium.

Wyaderne et Thwarda, villae sub eadem parochiali in Nagorzycze, quarum incolae pro eadem ecclesia nihil aliud solvunt, solum columbationem, quilibet eorum grossum et decimas manipulares pro scholastria Lanciciensi.

Smarschewycze et Swodzyschewycze, villae sub eadem parochiali, in quarum una, videlicet Smarschewycze, sunt agri praediales, quorum partem tenet quidam tabernator, de quibus agris praedialibus decima manipularis duntaxat datur pro eadem ipsa ecclesia et plebano, et ex agris cmethonalibus utriusque villae pro scholastico Lanciciensi, et pro praedicta parochiali in Nagorzycze cmethones, duntaxat solvunt loco columbationis de quolibet manso per corum siliginis et similiter ex molendinis circa Smarschewycze et Swodzyschewycze molendinatores solvunt loco columbationis per unum (corum) farinae pro eadem ecclesia in Nagorzycze.

¹⁾ Wiaderno. 1) Wiaderno.

Zarzeczyn¹) et Gaykowycze²), villae sub parochiis Blogye²) et Seroczkye⁴), in quibus villis sunt speciales agri ex antiquo praediales, ab agris cmethonalibus distincti, de quibus decima ninipularis proveniens spectat ad parochialem ecclesiam et plebanum in Nagorzycze, et de cmethonalibus ad scholastriam Lanciciensem.

Psari 5), Gosczymovycze, villae sub parochialibus Wolborz et Seroczkye, in quibus sunt speciales agri praediales, qui modo per cmethones coli solent, videlicet pronunc in Psarj per quosdam Clymek et Czyesla Mathiam, in Gosczymowycze 6) per Kopecz, de quibus decima manipularis spectat ad parochialem ecclesiam in Nagorzycze; ex agris vero aliis in Psarj partem tollit ecclesia parochialis in Czarnoczyn et partem scholasticus, in Gosczymowycze vero scholasticus.

Byscupya Volya¹), villa sub parochiali ecclesia in Czarnoczyn⁶), in cuius haereditate sunt certi agri seu iugera agrorum, dicti et appellati Murzyny podnywyscze et zadworzyscze, nec non arvus seu iuger agri, dictus Zaleschne, ex quibus praedictis arvis seu iugeribus, videlicet Murzyny podnywyscze et zadworzyscze decimae manipulares provenientes ad ecclesiam parochialem et plebanum in Nagorzycze in toto spectant; ex praedicto autem iugere, dicto Zaleschne alternatis vicibus ad eandem ecclesiam parochialem in Nagorzycze et parochialem in Czarnoczyn, prout certa concordia arbitralis in actis officialatus Langonyczensis descripta latius disponit, spectat et pertinet; ex aliis autem eiusdem villae omnibus et singulis agris cmethonalibus decima manipularis datur pro parochia praedicta Czarnoczyn.

Tychow °), Mlynarj ¹°), et Swyathnykj ¹°), villae sub parochiis Czarnoczyn et Wolborz, in quibus villis sunt agri praediales ab agris cmethonalibus distincti, de quibus decimae manipulares provenientes spectant in toto ad parochialem ecclesiam et plebanum in Nagorzycze et ex cmethonalibus ad scholasticum Lanciciensem.

Comornykj, villa sub parochiali ecclesia in Wolborz, in qua sunt speciales agri praediales, de quibus decima manipularis proveniens datur ex antiquo pro parochiali ecclesia in Nagorsycze, et ex cmethonalibus pro parochiali ecclesia in Wolborz.

Chorzeczyn 12), villa in qua est ecclesia parochialis, in cuius haereditate extat una pars campi iacens iuxta Lank, de qua parte campi decima manipularis proveniens spectat ad parochialem ecclesiam et plebanum in Nagorzycze, et ex aliis omnibus et singulis eiusdem villae agris et campis spectat ad ecclesiam parochialem in eadem Chorzeczyn.

Taxata est eadem ecclesia ad duas marcas argenti et pro denario S. Petri camerae apostolicae ad tres scotos.

¹⁾ Zarsęcin, wieś w parafii Błogie. 2) Gajkowice. 3) Błogie, w dyecezyi sandomirskiej w powiecie i dekanacie opocsyńskim. 4) Srocko. 5) Psary. 6) Gościmowice. 1) Biskupia Wola. 6) Czarnocin, wieś z kościołem parafialnym w dyecezyi kujawsko-kaliskiej w dekanacie i powiecie łódskim.
6) Tychów, wieś w parafii Csarnocin. 10) Młynary i 11) Świątniki, wsie w parafii Wolbors. 12) Chorsęcin, wieś z kościołem parafialnym w archidyceczyi warszawskiej w dekanacie i powiecie brześnickim.

9. SULEYOW, OPPIDUM.*)

In eodem ecclesia parochialis, tituli S. Floriani extra oppidum sita, de iure patronatus et praesentandi abbatis cum conventu monasterii Suleoviensis in eodem Sulyeyow Ordinis Cisterciensis, quam pronunc obtinet honorabilis Leonardus de eodem Suleyow, presbyter saecularis ex praesentatione reverendi patris domini Salomonis, protunc abbatis et conventus, circa quam, prout consuetum erat, pro sui sustentatione et curae animarum administratione servat duos vicarios et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis pro posse salariis providet. Ad quam iure parochiali praefatum oppidum cum villis infrascriptis, videlicet Conracs 1), Byale 2), Lanczno 3), Przeglow 1), Barkowycze 5), Colo 6), Byelska Volya 1) et Strzelcze 6) spectant et pertinent. Quae quidem ecclesia pronunc et eius plebanus habet pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos, et quorum pronunc extat in possessione, et primo in eodem oppido et eius haereditate circa ecclesiam in latere versus oppidum habet aream pro curia plebanali cum hortis pro allodio et

^{*)} Sulejów, osada, niegdyś miasto nad rzeką Pilioq, dwie mile od Piotrkowa odległe, znane powszechnie z starożytnego opactwa Cystersów, które w roku 1176 Rusław z domu Abdanków bez potomatwa umierając fundował, oddawszy im na własneść dobra dziedziczne Sulejów z przyległościami (Długosz Hist. Polon. lib. VI, 53. Niesiecki l. c. I, 5). W tymże roku dnia 10 sierpnia Kasimiers Sprawiedliwy, książe wielkopolski fundacyą tę hojnie uposażył (Piekosiński, Kodeks dypl. małopolski N. 1. Rzyszczewski i Muczk. l. c. I, 11-13. Kod. dypl. wielkop. I, 29, 30). Dzisiejszy kościół poklasztorny z ciosanego kamienia wystawiony, sięga końca XII wieku i dotąd w dobrym utrzymany jest stanie. W nim król Władysław Jagiello, udając się na wyprawę przeciw Krzyżakom, na dniu 24 czerwca roku 1410 błagał Boga o pomyślność dla oręża polskiego (Baliński l. c. II, 416). Kościół parafialny założyli opaci sulejowscy w miejscu prawdopodobnie dopiero po roku 1183, gdyż w tym roku sprowadzono do Polski zwłoki ś. Floryana męcsennika, pod którego imieniem został konsekrowany; dawniej bowiem cześć ku temu Świętemu w Polsce nie była rozpowszechnioną. Kościół ten pierwotnie był drewniany, który gdy w pierwszej połowie wieku XVII chylić się począł ku upadkowi, zastąpił go w roku 1640 pleban miejcowy, Stanisław Święcicki, dzisiejszym murowanym, przez Franciszka Kobielskiego, biskupa łuckiego dnia 17 września roku 1748 konsekrowanym. Obecny rządzca jego od roku 1866 wiele podjął ofiar i starania, aby go utrzymać w należytym stanie budowlanym, ile że z złego wystawiony jest materyału, i wewnątrz należycie go przyczdobić. Od początku założenia swego až do roku 1778 kościół ten zostawał pod zarządem duchowieństwa świeckiego, dopiero w tym roku opat ówczesny wyrobił sobie u papieża Piuca VI przywilej obsadzania go zakonnikami swego klasztoru. Po zniesieniu klasztoru i uregulowaniu stosunków kościelnych w królestwie polskiem z jednej parafii sulejowskiej utworzono dwie i wprawdzie przy pierwotnej pozostawiono miasto i wsie: Prsygłów, Barkowies, Nowqwies, Leasno, Krsewiny, Kurnędi, Biała, Kolo, Bielską Wolą oraz kolonie Karalinów i Klementynów, a z reszty wai dawniej do tej parafii należących po prawym brzegu wai Pilicy położonych utworzono nową parafią i przyłączono ją do kościoła poklasztornego na parafialny zamienionego. Pierwszą wcielono do dyccezyi kujawsko-kaliskiej, drugą zaż do nowo utworzonej dyccezyi sandomirskiej (Rubryc. dyec. kuj -kal. z r. 1878 str. 130. 131). W miasteczku Sulejowie jest kaplica publiczna murowana pod tyt. ś. Stąnisława biskupa, a w Nowejwsi kaplica takai drewniana pod wezwaniem i. Idsiego.

¹⁾ Kurnędź. 2) Biała. 3) Łęcsno. 4) Prsyglów. 3) Barkowice. 6) Bielska Wola. 3) Strseles, wież w parafii sulcjowskiej należącej do dyccezyi sandomirskiej. Do tej parafii należą nadto csady: Biadas, Dąbrowa, Dorotów, Murowaniec, Piotrów i Wójtostwo.

pomerio ac aliis commoditatibus eidem areae contiguis, satis competentem, et in eadem area et eius spatio habet domunculas etiam pro vicariis et ministro et curiam plebanalem; item habet duos mansos agri in duobus campis eiusdem oppidi cum accrescentiis alias przydzalkj, hinc inde in duobus campis ipsius oppidi ultra agros oppidanorum iacentes, quorum unus mansus eundo versus Lanczno, oppido vicinior, in latitudine continet viginti quatuor sulcos, et alter remotior quindecim sulcos, accrescentiae vero differentem latitudinem et longitudinem habent et iacent similiter in duobus locis, protenduntur autem ad longitudinem praedicti mansi, prout mansi et agri oppidanorum protenduntur; item habet in littore fluvii Pylcza duas insulas. alias Ostrowki 1) cum pratis et piscinis circum circa dictas insulas iacentes, in quarum una insula est nemus seu silva quercina, et in alia pinatica, in qua habet eadem ipsa ecclesia et eius plebanus pro ipsius utilitate mellificia, ultra quam insulam pinaticam habet unum aliud pratum inter prata oppidanorum iacentem (sic). de quo aliquando colligi solent de foeno novem currus. Habet insuper alia duo prata in altera parte fluvii praedicti Pylcza ex opposito villae Conracz, dicta et appellata Wysprzek 2), de quibus commoditate se offerente colligi solent de foeno duo acervi; item habet ex opposito monasterii duos hortos, iacentes hinc inde inter hortos oppidanorum; item habet decimam manipularem duntaxat ex agris advocatiae in eodem oppido provenientem, quam conducere solet plebanus in curiam ipsius: ex agris autem oppidanorum omnibus et singulis decimam manipularem percipit monasterium praedictum Sulyeviense, et pro plebano eiusdem oppidi incolae nihil aliud solvunt, solum columbationem per unum grossum; item de quolibet horto, quem pronunc quidam Nicolaus Czysch et Zabek Petrus tenent, decimam manipularem provenientem ex opposito ecclesiae et areae plebanalis iacente percipit eiusdem ecclesiae plebanus.

Conracz, villa sub eadem parochiali in Sulyeyow, in qua sunt certi agri praediales seu advocatiae, de quibus duntaxat decima manipularis proveniens spectat ad eandem parochialem ecclesiam et plebanum, et ex agris cmethonalibus ad monasterium Sulyeoviense, et incolae seu cmethones pro eadem ecclesia nihil aliud solvunt, solum columbationem de qualibet domo per medium grossum.

Byale, villa sub eadem parochiali, in qua decima manipularis tam ex agris praedialibus quam cmethonalibus proveniens in toto spectat ad eandem parochialem et plebanum in Sulyeyow, et conducit eam plebanus ex agris praedialibus curru proprio; ex agris vero cmethonalibus conducunt eam cmethones absque solutione canapalium, sed dant nihilominus cmethones columbationem eidem ecclesiae et plebano de qualibet domo per medium grossum.

Lanczno, Przyglow, Byelska Volya, villae sub eadem parochiali in Sulyeyow, in quibus eadem ipsa ecclesia et plebanus in Sulyeyow nihil aliud percipit, solum columbationem de qualibet domo per unum grossum et in Byelska Volya per medium; decimas vero percipiunt in Lanczno et Przeglow monasterium Sulyeoviense et similiter in Barkowycze, Colo et Strzelcze; in Byelska autem Volya datur pro mensa archiepiscopali.

¹⁾ Ostrówki. 2) Wieprzek.

Suthemosty 1), villa sub parochiali ecclesia monasterii in Wythow 2) in parte et in parte ad Mylsyow 3), cuius villae decima manipularis de omnibus agris advocatiae possessionatis et desertis, alias quos nunc possident quidam nobilis Jacobus Byalobrzeschkj 1) et Clemens Nursk cmetho, decima manipularis (sic) proveniens spectat ad ecclesiam parochialem et plebanum in Sulysyow; ex agris vero tabernae agros habentis, decima manipularis datur pro monasterio in Wythow, et non sunt aliqui alii agri, quia eadem ipsa villa non habet, nisi tres areas.

Taxata est ecclesia eadem ad unam marcam cum media, pro collectura vero denarii S. Petri camerae apostolicae ad sex scotos.

Item decima manipularis in Conracz ex agris cmethonalibus et in Przeglow praedialibus, nec non borra, dicta Myelnow, adempta sunt per monasterium Suleyoviense ab ecclesia parochiali per quendam Nicolaum, abbatem Suleyoviensem, sub anno Nativitatis Domini 1456, prout ex litteris circa ipsam ecclesiam, quae habentur, constat sub sigillis abbatis et conventus sub colore cuiusdam commutationis datis absque approbatione Sedis ordinariae aut Sedis apostolicae.

10. MYLEIOW.*)

Villa monasterii Suleyoviensis, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Mariae Magdalenae, quae antea solita erat ex antiquo regi et gubernari per sacerdotem saecularem ac in titulum committi per loci ordinarium, quae postea, nescitur ex qua causa, devoluta est ad dispositionem monasterii et abbatis de Wythow ac per abbatem alicui ex fratribus religiosis eiusdem monasterii pro arbitrio commiti, et cuius fructus ex negligentia ordinarii idem monasterium et partem monasterium Suleyoviense alias ipsorum abbates inter se percipiunt, solum dimittentes infrascriptos proventus et bona pro monacho circa eam residente et curam animarum administrante; habetque ipsa ecclesia omnia et singula insignia ecclesiarum parochialium demonstrantia, videlicet fontem baptismalem, Eucharistiam pro viatico, chrisma, nec non et parochiales, videlicet villas infrascriptas: praefatam Myleyow; Buyny 5), Gasej 6), Schyemlej 1),

¹⁾ Sule Mosty. 2) Witów. 3) Milejów. 4) Jakób Bialobrseski.

^{*)} Milojow, wieś niegdyś klasztoru sulejowskiego, wspomniana w pierwotnym przywileju fundacyjnym z roku 1176 (Rzyszczewski i Muczk. Codex diplom. Pol. t. I, 13), dzić należąca do dyceczyi kujawsko-kaliskiej, dekanatu i powiatu piotrkowskiego, z kościołem parafialnym, jak z powyższego opisu jego wnosić należy, przez tenie klasztor już przynajmniej w XIV wieku fundowanym, nad którym prawo patronatu pierwotnie przysługiwało arcybiskupowi, które atoli dawno przed uskutecznieniem powyższego opisu przeszko na opatów witowskieh i ztąd plebanami tamtejszymi bywali aż do zniesienia obojga klasztorów zakonnicy z klasztoru Norbertanów witowskieh. W miejsce starożytnego kościoła drewnianege w roku 1468 przez opatów sulejowskich odbudowanego, pleban miejscowy, Jan Rakowski, zakonnik witowski, wystawił dzistejszy kościół drewniany roku 1791, który na dniu 29 kwietnia tegoż roku przez Jana Dembowskiego, biskupa koadjutora kamienieckiego został konsekrowany, a w ostatnim czasie przez obecnego rządzcę swego całkiem zrestaurowany i wewnątrz starannie przyozdobiony (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z z. 1878 str. 110).

¹⁾ Bujny. 1) Gqski. 1) Siomki.

Creschna 1), Krzyzanow 2), Czyekanow 3) et Laschy 4); item pro dote et fundo in eadem villa et haereditate unam aream pro curia plebanali et in ea curiam cum horto in postico eiusdem et pro allodio et aliis commoditatibus, et in eadem erant domunculae vicariales; item in latere ecclesiae versus occidentem habet aream pro schola et aliam habuit pro taberna, prout et modo in eadem est hortulanus, ex opposito chorus ipsius ecclesiae cum horto, quam abbas Suleyoviensis pro monasterio vindicavit tempore alienationis exinde presbyteri saecularis; item habet unum mansum agri in quolibet campo villae et haereditatis eiusdem, in cuius parte media plebanus pro tempore existens locavit cmethonem et aliam pro curia plebanali colere solet; item habet unam aliam aream, in qua locatus est cmetho in altero latere villae versus meridiem, et solvit cmetho omni anno pro censu plebano unam marcam et unam diem duntaxat laborat, item et duos capones et quindecim oya et non plus porrigit plebano; item habet unum pratum in littore fluvii Luczyesza alias Lank 5), inter prata ipsius villae cmethonum, de quo prato colligi de foeno solebat aliquando unus acervus, sed modo pars eius nemoribus extat occupata; item habet ex agris duntaxat scultetiae in eadem villa et haereditate decimam manipularem, et ex cmethonalibus omnibus et singulis decimam manipularem percipit monasterium Suleyoviense; cmethones autem pro eadem ecclesia parochiali loco columbationis solvebant missalia de quolibet manso per sex coros siliginis et per sex avenae, quae abbates Suleyoviensis et Vithoviensis sibi pro monasteriis ipsorum per medium vindicarunt; attamen Suleyoviensis loco dictorum missalium eidem ecclesiae et plebano quosdam agros desertos et minus fertiles ad instar unius mansi et loco praedicto tabernae et tempore mutationis presbyteri saecularis eidem ecclesiae donavit absque consensu loci ordinarii et cum iactura non mediocri ecclesiae parochialis.

Buyny, Gaskj et Schyemkj, villac sub cadem parochiali, in quibus licet sint agri ex antiquo praediales et alii cmethonales, decimas tamen ex omnibus modo percipit monasterium Vithoviense et solum plebanus seu religiosus circa ipsam ecclesiam residens columbationem de quolibet manso per unum grossum percipit ex cmethonibus.

Creschna, villa sub eadem parochiali, in qua decima manipularis ex agris praedialibus proveniens datur pro ecclesia parochiali eadem in Myelyow et ex cmethonalibus tollitur pro monasterio Vithoviensi; solvunt tamen cmethones columbationem eidem ecclesiae parochiali in Myelyow more aliarum villarum.

Krzyzanow, Czekanow et Laschy, villae sub eadem parochiali in Myelyow monasterii Suleyoviensis, in quibus eadem ipsa ecclesia et eius plebanus pro hac vice nihil aliud percipit, solum missalia de quolibet manso per unum corum cum medio siliginis et per unum cum medio avenae et monasterium Suleyoviense decimas manipulares.

Taxata fuit eadem ecclesia ad duas marcas argenti, a quibus et modo possessor solvere solet contributionem, quamvis non percipiat omnes fructus eiusdem ecclesiae et pro denario s. Petri camerae apostolicae quatuor scotos.

¹⁾ Krężna. 2) Krsyżanów. 3) Cekanów. 4) Łasy. Później przybyły osady: Falek, Turlej i Krepa. 8) Luciążna albo Łęg.

11. **ROSPRZA.***)

Oppidum haereditarium, in eodem ecclesia parochialis, tituli beatae Mariae virginis Visitationis et SS. Bartholomaei et Adalberti, iuris patronatus laicorum haeredum de praedicta Rosprza necnon Volya Smorzna 1), Jeschowo 2), Straschow 3) et Lochynsko 1), quam pronunc obtinet honorabilis Martinus, haeres de eadem Rosprza ex praesentatione haeredum protunc in eodem oppido et villis suprascriptis, qui, prout ex antiquo consuetum erat, circa ipsam ecclesiam pro sui subsidio et curae animarum administratione servat duos vicarios et ministrum, quos salariis providet ex proventibus mensae plebanalis. Habet enim eadem ipsa ecclesia praefatum oppidum et villas infrascriptas, videlicet Smorzna Volya, Straschow duplex 5), Lochynsko, Pyczkow 6), Volkoschewycze 1), Gosczyna 8), Byaloczyn 9), Nyechczycze 10), Gyeskj 11), Swyerczynsko duplex 12), Vronykowj duplex 13), Yeschowo 14), Dzedzarthy 15) et Kyschyelys 16), ad eam iure parochiali ex antiquo spectantes et pertinentes; item habet eadem ipsa ecclesia pro dote et fundo bona et proventus infrascripta, quorum modo extat in possessione, et primo in eodem oppido et in eiusdem oppidi haereditate circa ecclesiam versus occidentem habet aream satis competentem in latitudine et longitudine pro curia plebanali et modo curiam in eadem cum horto pro allodio, et in eius postico unum iuger agri in longitudine ad spatium unius stadii, in latitudine vero citra vel ultra quindecim sulcos se protendentem et non plures agros habet. Alias vero areas seu sítus pro domunculis duabus vicariorum et tertiam ministri in altera parte ecclesiae versus orientem habet cum hortulis parvis eisdem areis adiacentibus; item habet unum alium hortum pro commoditatibus domesticis circa pontem in littore fluvii Luczyescha, descendendo ex oppido versus pontem in parte dextra, in cuius parte horti habet vinarium; item habet duos hortulanos in parte areae dotis plebanalis locatos et insimul dictaeque areae dotis plebanalis adiacentes, sua contiguitate cum hortis ipsis areis hortulanorum annexis, quorum quilibet pro censu annuo solvit per sex grossos, et non laborant aliquos labores, solum foenum falcastratis in pratis rastrant

^{*)} Rosprsa albo Rospiers nad rzeczką Luciqiną, miasteczko niegdyś, dziś osada w dyecezyi kujawsko-kaliskiej w dekanacie i powiecie piotrkowskim położona, pierwotnie zamek królewski, z którego król Bolesław Śmiały przeznaczył siedm grzywien rocznego czynszu dla założonego przez siebie w roku 1065 klasztoru Benedyktynów w Mogilnie (Kod. dypl. wielkop. I, 4), później kanztelania, a nareszcie własność prywatna, w wieku ubiegłym należąca do Zaremby, marszałka konfederacyi barskiej (Baliński l. c. I, 225), miała według wszelkiego prawdopodobieństwa kościół parafialny przez monarchów fundowany już w wieku XI. Dzisiejszy kościół murowany stanął w miejsce dawnego drewnianego w roku 1763 kosztem dziedzica miejscowego, Szymona Zaremby, kasztelana sieradskiego. Znajduje się w nim przeniesiony z starego kościoła obraz N. Maryi P. powszechnie za cudowny uważany i w wielkiej czci u wiernych okolicznych miany (Rubr. cit. f. 128).

¹⁾ Wola Zmożna. 2) Jeżów. 3) Straszów. 4) Łochyńsko. 3) Straszów i Straszówek. 6) Osada dziś nie znana. 7) Wilkoszewice. 6) Gościnna. 9) Białocin. 10) Niecheice. 11) Gieski. 12) Świerczyńsko, dziś tylko jedno. 13) Wroników, dziś tylko jeden. 14) Jeżów. 18) Nieodgadnione. 16) Kisiele. Później przybyły osady: Antonielów, Bagno, Basar, Ignacew, Starawieś, Wola Niechciecka, Truszcsanek, Bogumilów, Łaski, Magdalenów, Kęszyn, Szymanów.

plebani; item habet et prata, et primo duo in eiusdem oppidi haereditate, unum quod iacet in Grodzysko penes oppidum versus orientem, de quo aliquando colligi solent duo currus de foeno, aliud in haereditate villae dictae Kaschen in parte fluvii Luczycscha versus villam praedictam inter alia prata eiusdem villae incolarum situm, de quo solent colligi aliquando de foeno tres currus; item habet alia duo prata in villa et haereditate villae Straschow post molendinum circa fluvium praedictum Luczyescha hinc inde inter prata cmethonum eisdem villae, hinc inde sibi ipsis vicinitate aliquali adiacentia, de quibus solent colligi aliquando quatuor currus foeni; item habet in eodem oppido Rosprza decimam manipularem post agros praediales dominorum haeredum eiusdem oppidi, videlicet praedio dicto Rospyerska alias Staschuczka necnon Szeromski et Straschowski, necnon quos colunt oppidani eiusdem oppidi, videlicet Laurentius Dzyerdzul et alii ex dictis sortibus et praediis agros per particulas seu iugera emensuratos; ex aliis autem omnibus et singulis agris oppidanis decima manipularis datur pro mensa archiepiscopali, et incolae ciusdem oppidi pro eadem ipsa ecclesia et eius plebano nihil aliud solvunt, solum columbationem agros habentes per unum grossum et non habentes per medium et eodem modo inquilini.

Smorzna Volya, Lochynsko, Swyerczynsko duplex, Wronykowy, Yeschovo, villae sub eadem parochiali, in quibus sunt curiae nobilium, ex antiquo agros praediales habentes, in quibus in aliqua parte, praesertim in Wronikowy, cmethones sunt locati, ex quibus agris omnibus et singulis in eisdem villis duntaxat ab antiquo praedialibus decimae manipulares spectant ad eandem ecclesiam parochialem et eius pro tempore plebanum; ex agris vero cmethonalibus ex antiquo decimae manipulares spectant ad mensam archiepiscopalem, et cmethones pro plebano pro eadem ecclesia duntaxat columbationem de manso per grossum et de medio per medium.

Straschow duplex, villae sub eadem parochiali in Rosprza, insimul tamen ad instar unius villae limites tamen habentes, in quibus sunt duae curiae, quas modo possident Stanislaus et Felix Straschowczy, agros praediales ex antiquo habentes et colentes, de quibus agris nec non parte seu sorte villae, dictae et appellatae Dzywyschowa, decima manipularis proveniens spectat ad parochialem praedictam et plebanum in Rosprza; ex alia vero parte seu sorte villae, necnon curiae agris praedialibus (sic), quam modo possidet nobilis Vyschek Straschowskj, decima manipularis datur, prout spectat, ad mensam archiepiscopalem, quae quidem pars villae, de qua decima manipularis datur pro mensa archiepiscopali, iacet versus Pyothrkow; nihilominus omnes et singuli cmethones pro eadem ecclesia parochiali solvunt columbationem ad instar aliarum villarum.

Pyczkow, villa sub eadem parochiali in Rosprza, in qua aliquando fuerunt plures curiae nobilium, agros praediales ex antiquo habentes, quae modo paucis ante temporibus successive decreverunt, cmethonesque in eisdem agris locati sunt; extant tamen adhuc duae curiae agros praediales more antiquo habentes, ex quibus omnibus et singulis agris praedialibus etiam per cmethones modo octo in eisdem locatis (sic) decima manipularis proveniens spectat ad eandem parochialem ecclesiam et plebanum, et ex agris cmethonalibus ex antiquo ad mensam archiepiscopalem, in qua villa cmethones solvunt pro eadem ecclesia ad instar aliarum villarum columbationem.

Vylkoschevycze, Byaloczyn, Gyeski, Dzyeczyarthowycze, Kaschyn, et Kyschyelye, villae sub eadem parochiali, in quibus tam ex agris praedialibus quam cmethonalibus omnibus et singulis decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem parochialem in Rosprza et eius plebanum, in quibus cmethones solvunt eidem columbationem, nec solvunt canapalia, sed conducunt decimas.

Gosczynna et Nyechczycze, villae sub praedicta parochiali in Rosprza, in quibus decimae manipulares ex agris praedialibus necnon scultetiae in dicta Nyechczycze provenientes spectant dumtaxat ad eandem parochialem et plebanum; et ex agris cmethonalibus ad mensam archiepiscopalem, in quibus etiam cmethones non aliud, solum columbationem pro eadem ecclesia parochiali et plebano more aliarum villarum solvunt.

Taxata est eadem ecclesia ad duas marcas cum media argenti et pro denario S. Petri camerae apostolicae ad quinque scotos.

12. MYERZYN.*)

Villa haereditaria et in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Nicolai de iurepatronatus et praesentandi laicorum haeredum, nedum de eadem Myerzyn, sed et
villis Czeschanowycze¹), Romyschewycze²), Pokrzywnycza³), Leky⁴) et Wylkoschewycze⁵), quam pronunc obtinet honorabilis Joannes de eadem Myerzyn, nobilis,
ex praesentatione protunc haeredum in villis suprascriptis, qui, prout consuetum
erat, et modo servat circa eandem ecclesiam pro sui sustentatione et curae animarum administratione duos capellanos manuales et ministrum, quos de mensa plebanali ex proventibus salariis providet; spectant enim ex antiquo ad eandem ecclesiam ultra praedictam Myerzyn, villae infrascriptae, videlicet Brisky⁶), Raysko
duplex¹), Lubyn⁶, Thomawa⁶, Zerochowa¹⁰, Damyschewycze¹¹), Czeschanowycze¹²) et Sczepanowycze¹³) et habet pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos, et primo in eadem villa et eius haereditate circa ecclesiam ab una parte
ecclesiae versus occidentem aream pro curia plebanali, prout et modo curia est,
sitam, cum horto (in) postico eiusdem iacente pro allodio seu horreo et aliis commo-

^{*)} Mierzyn, wieś szlachecka w dyecezyi kujawsko-kaliskiej, dekanacie i powiecie piotrkowskim, przez sześć wieków własność rodziny Mierskich albo Mirskich, według miejscowego podania miała kościół parafialny wkrótce po zaprowadzeniu wiary chrześcijańskiej w Polsce i z tych czasów pochodzi starodawne presbyteryum jego dzisiejsze murowane, do którego około roku 1600 dziedzice miejscowi Mirsey przybudowali murowaną główną nawę. To nowe przybudowanie po dwustu latach, dnia 22 stycznia roku 1825 po ukończonem właśnie nabożeństwie, gdy się lud rozszedł, nagle całkiem się zapadło i wszystkie sprzęty wewnątrz pogruchotało. W krótce potem wystawioną została nawa z cegły palonej, a kościół tak zrestaurowany w miesiącu maju roku 1835 został konsekrowany (Rubryc. cit. 126).

¹⁾ Cieszanowics. 2) Remissewics, wieś do parafii Csarnocin należąca. 3) Pokrsymonica, wieś w parafii Piątek. 4) Lęki, wieś w parafii Ręcsno. 5) Wilkoszewics, wieś w parafii Rosprsa. 6) Brysski.
7) Rajsko Wielkis, Rajsko Mals. 8) Lubień. 9) Tunawa. 10) Żerochowa. 11) Daniszewics. 12) Cieszanowics. 13) Szczepanowics. Prócz tych należą dziś do parafii następujące osady: Kolonia Żerochowska, Kuźnia Żerochowska, Wygoda Żerochowska, Teklinów, Jelica, Niwy Cieszanowskis.

ditatibus nec non in protensione eiusdem piscinam satis competentem; in alio vero latere ecclesiae versus meridiem habet alias speciales areas pro vicariis et in postico earum aliam satis bonam; item habet unum speciale spatium terrae pro agris, dictum nyva, ex opposito areae dotis plebanalis versus aquilonem iacentem (sic), protendentem se usque ad limites haereditatis Bryskj, cum borra in eodem sita; item et pratum dictum Krzethlya, eidem spatio terrae circa limites adiacens, et cum borra confiniente, de quo colligi solent et possunt tres currus de foeno; item aliud pratum dictum et appellatum plebanale pratum cum silva seu nemore eidem prato adiacente versus villam et haereditatem Czyeszanowycze iacentem (sic), de quo colligi solent aut possunt ad minus quinque currus de foeno; item in haereditate villae Bryskj habet unam specialem piscinam in latere villae versus aquilonem et in eadem haereditate villae praedictae Bryskj habet unam quartam agri in duobus campis duntaxat iacentem; qui ager locari solet pro sex grossis, dum et quando colitur.

Myersyn praefata, in qua modo sunt duae curiae nobilium haereditariae, de quarum necnon et post quatuor cmethones agros habentes ex agris praedialibus, in quibus modo sedent Jacobus Mylczuch, Joannes Coruna, Stanislaus Spychala et quartus modo desertus ager, dictus Thworkowskj, insuper de quatuor campis et quondam haereditatibus, dictis Chyschyska, Korzen, Lyoscze et Copanyny praedictae villae in Myerzyn et haereditati adunatis et adiunctis, ex quibus omnibus et singulis agris praedialibus videlicet et cmethonalibus, necnon et campis praedictis decima manipularis proveniens spectabat et modo spectat ad ecclesiam parochialem et plebanum in eadem Myerzyn; ex agris autem cmethonalibus, demptis praedictis, spectat ad mensam archiepiscopalem, et pro ecclesia ipsiusque plebano ipsius villae incolae duntaxat solvunt columbationem eorum quilibet per unum grossum.

Brysky, Raysko duplex, Danyschewycze et Sczepanowycze, villae sub eadem parochiali in Myerzyn, in quibus villis decimae manipulares tam ex agris praedialibus quam cmethonalibus omnibus et singulis provenientes in toto spectant ad eandem parochialem et plebanum in Myerzyn, et conducunt eas cmethones ex agris eorum curribus propriis absque solutione canapalium, solvendo tamen columbationem per unum grossum, prout et in aliis villis ipsius parochiae; ex agris autem praedialibus nobilium conducit eas plebanus ipsius curru aut opera aut impensis eius.

Lubyn et Thomawa, villae sub eadem parochiali in Myerzyn, in quarum una, videlicet Lubyn, est curia regalis, de cuius agris praedialibus decima manipularis datur pro parochiali ecclesia in Dobryschycze; ex agris cmethonalibus utriusque villae pro mensa archiepiscopali, dempto uno iugere agri in praedictae villae Thomawa haereditate, dicto Starechlyewcze, de quo decima manipularis proveniens spectat ad parochialem et plebanum in praedicta Myerzyn.

Zerochowa, villa sub eadem parochiali in Myerzyn, cuius villae ex omnibus et singulis agris, demptis duobus campis dictis Calyen et Chodzyanow, decima manipularis proveniens spectat ad mensam archiepiscopalem; de dictis autem duobus campis Calyen et Chodzyanow ad eandem parochialem et plebanum in Myerzyn.

Czeschanowycze, villa sub praedicta parochiali in Myerzyn, in qua sunt speciales agri praediales, necnon certae accrescentiae circa agros cmethonales, de quibus agris praedialibus et accrescentiis novalium decimae manipulares provenientes

spectant ad eandem parochialem et plebanum in Myersyn et ex cmethonalibus ad parochialem in Gorskowycze cum solutione canapalium.

Romyschewycze¹), Pokrzywnycza²), Praskj³), Laky⁴) maior, villae extra parochiam praedictam, sed sub parochiis Czarnoczyn⁵), Pyathek⁶), Laschnow¹) et Raczno⁸), in quibus (decimae) duntaxat ex agris praedialibus provenientes ex antiquo spectant ad parochialem praedictam et plebanum in Mysrzyn.

Vylkoschewycze, villa sub parochiali in Rozprza, in cuius haereditate est speciale iuger agri alias nywa circa villam versus plagam meridionalem, de quo iugere duntaxat decima manipularis proveniens spectat ad parochialem ecclesiam in Myerzyn praedictam.

Vyskythno °) et Varschyn 1°), villae sub parochialibus Myelyesky 11) et Czarnoczyn, in quibus in Wyskythno ex agris scultetialibus et in Warschyn praedialibus decimae manipulares provenientes spectant ad praedictam parochialem et plebanum in Myerzyn.

Taxata est eadem ecclesia ad unam marcam argenti et pro denario S. Petri camerae apostolicae ad tres scotos.

13. BANCZCOVICZE.*)

Villa haereditaria, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Andreas, de iure patronatus et praesentandi laicorum haeredum eiusdem villae, prout et nunc eandem obtinet quidam honorabilis Petrus de Msurkj¹²), protunc eiusdem villae haeredum (sic) circa quam tenet secum unum vicarium et ministrum pro sui sustentatione, sicut ex antiquo consuetum erat, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis

¹⁾ Romissourice. 2) Pokrsyunica, wieś w parafii Piqtek Wielki. 1) Prasski, wieś w parafii Łasnów. 4) Leki Sslacheckie albo Wielkie. 5) Csarnocin. 6) Piqtek. 1) Lasnów. 6) Recsno. 9) Wiskitno, wieś w parafii Milesski. 10) Osada dziś w parafii Csarnocin nie znana. 11) Milesski.

^{*)} Becskowice, wieś szlachecka dziś należąca do dyecesyi kujanoko-kaliskiej, dekanatu i powiatu piotrkowskiego, w wieku XIV i następnych własność możnej familii Odrowążów, z których Bartlomiej ze Sprowy Odrowąż w roku 1312 wystawił tam pierwszy kościół drewniany i takowy uposażył, a arcybiskup Jakób Swinka jako parafialny kanonicznie go erygował (Cfr. Długosz, Liber Benef. I, 597). W roku 1763 dziedzie miejscowy, Jan Przerębski, kasztelan spicymierski wystawił w miejsce dawnego nowy kościół drewniany, w którym oltarz wielki sprawił Krasskowski, czeńnik dobrzyński, pierwszy zaś boczny i. Andrzeja Adam Przerębski, kanonik krakowski i kujawski, opat jędrzejowski i kustosz koronny, a drugi N. Maryi P. Jan Trepka, wojewodzie radomski. Nakładem Leona Bąkowskiego, dziedzica Beeskowie i Trespnicy oraz Władysława Sapalskiego zewnątrz gruntownie został zrestaurowany w r. 1862, odtąd zaś ze składek parafian wewnątrz ozdobnie odnowiony. We wsi parafialnej Pociessna Górka jest kościół murowany przez pewnego młynarza z Borówca, nazwiskiem Terko, wystawiony na cześć N. Maryi P. Pociessenia pod koniec wieku zeszlego, z wdzięczności za to, że za jej przyczyną cudownym sposobem z ręki zbójców został wybawiony. We wsi Trzepnica istniała niegdyś kaplica publiczna murowana przez dziedzica miejscowego, Francisska Bąkowskiego, fundowana, która w roku 1861 grożąc upadkiem zniesioną została, z wyjątkiem zakrystyi, którą zamieniono na małą kapliczkę dotąd istniejącą (Rubryc. cit. str. 111. 112).

¹²⁾ Piotr s Msurek (wies w parafii Drusbice), pleban.

providet. Ad quam ex antiquo spectant villae infrascriptae, videlicet praefata Banczkowycze, Trzepnycza 1), Oschyny 2), Pothstholye 3), Czyeslye 1), Volya Zarska 5), Croschno 6), Barthodsyeye 1) et Pywakj 8), et habet pro dote et fundo eadem ipsa ecclesia bona et proventus infrascriptos, et primo in eadem villa Bancskowucze et ipsius haereditate circa ecclesiam versus mezidiem habet aream pro curia plebanali cum hortis pro allodio et aliis commoditatibus eidem areae adiacentibus et speciales areas pro vicario et ministro, cimiterio contiguas, versus orientem et ultra aream plebanalem se protendentes; item habet unum laneum seu arvum agri cum quibusdam aliis agris additionalibus, dictis Przymyarki, in duobus campis eiusdem villae haereditatis Banczkowycze versus Trzepnycza inter alios agros cmethonales hinc inde jacentem, videlicet in uno campo unum praedictum laneum seu arvum alias nywa, satis magnum, quod protendit se a via, quae vadit ex Banczkowycze versus Raczno) usque ad limites haereditatis Trzepnycza, et in alio campo, arvo praedicto opposito, tria iugera agri inter agros similiter cmethonales hinc inde iacentia, parva tamen, solum ad duo stadia se ad longitudinem hinc inde protendentia; item habet prata, quae iacent in eadem haereditate post prata domini haeredis versus fluvium seu torrentem, qui defluit ex piscina domini haeredis in aliam; item et partem borrae cum silva, dictam Yethleza, ultra dicta prata iacentem; item habet unam piscinam sub villa praedicta Trzepnycza inter agros et prata cmethonum eiusdem villae Banczkowycze iacentem et aliam post aream et hortos dotis plebanalis minorem, alias iuxta piscinam domini haeredis; item et alium hortum, iacentem penes hortum domini haeredis, ad curiam domini haeredis spectantem: insuper et unam aream pro taberna in medio villae eiusdem Banczkowycze cum horto eidem annexo et modo in eadem taberna, cuius incolae tabernae plebano, pro tempore existenti, solvunt pro censu annis singulis per sedecim grossos et non obligantur ad aliquos labores, solum brasea plebano praeparare et cervisiam braxare; et habet agros eidem tabernae annexos, ex agris plebanalibus superius discriptis emensuratos, similiter et partem prati; item decima manipularis ex omnibus et singulis eiusdem villae tam praedialibus quam cmethonalibus agris proveniens in toto spectat ad eandem parochialem et plebanum in Banczkowycze, et conducitur ex agris cmethonalibus per cmethones in horreum plebani curribus ipsorum, nihilominus solvunt canapalia de quolibet manso per tres gerugas alias kythy; de agris autem praedialibus conducit plebanus curru proprio.

Trzepnycza, villa sub eadem parochiali, in qua decima manipularis duntaxat de agris praedialibus haeredum et post quinque cmethonales agros, in quibus modo resident Stanislaus Byenyek, Joannes Retko, Mathias Strzeschko, Mathias Crol et Joannes Pyechnykowicz, ex agris praedialibus emensuratos, necnon duarum tabernarum agros habentium, proveniens spectat ad eandem ecclesiam et plebanum in Banczkowycze; ex agris autem cmethonalibus decima manipularis proveniens cedit pro mensa archiepiscopali, et cmethones in eadem villa pro eadem ecclesia in Banczkowycze duntaxat solvunt columbationem, prout in Banczkowycze, eorum quilibet de domo per unum grossum.

¹⁾ Trzepnica. 2) Osiny, dziś w parafii nie znane. 3) Podstole. 4) Cieśle. 3) Wola Przerębska. 4) Krosno. 1) Bartodsieje. 6) Piwaki. Dziś należą nadto do parafii osady: Pociessna Górka, Molina, Rehfeld, Majdan, Dąbie Podstolskie, Grotowice, Ludwików, Maryanka, Grabowice.

Oschyny, Pothstolye, villae sub eadem parochiali, in quibus decimae manipulares ex omnibus et singulis ipsarum villarum agris tam praedialibus quam cmethonalibus provenientes in toto spectant ad eandem parochialem et plebanum in Banczkowycze, et conducunt eas cmethones in horrea in haereditate cuiuslibet villae locanda, in praedicta Oschyny cum solutione canapalium de quolibet manso per tres gerugas canapi, in Postholye vero absque solutione canapalium; ex agris autem praedialibus conducit eas plebanus ipsius curru; in eisdem etiam villis cmethones solvunt columbationem plebano seu ecclesiae eidem, prout in aliis villis.

Czyesłye, Croschno et Barthodzyeye, villae sub eadem parochiali in Banczkowycze, in quibus sunt curiae nobilium habentes agros speciales praediales, ab agris cmethonalibus distinctos, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem ecclesiam parochialem et plebanum in Banczkowycze; ex agris autem cmethonalibus in Czyesłye ad mensam archiepiscopalem, in Croschno, in Gorskowycze, in Barthodzyeye, in Rzuyewycze ad ecclesias parochiales; pro praefata autem parochiali in Banczkowycze incolae ipsarum villarum solvunt duntaxat columbationem more aliarum villarum.

Pywaky et Zarska Volya, sub parochiali praedicta in Banczkovycze, de quarum omnibus et singulis agris decimae manipulares per incolas in Pywaky pro mensa archiepiscopali et in Zarska Volya pro parochiali in Rzuyewycze 1) dantur et solvuntur, et pro praedicta in Banczkowycze columbatio more aliarum villarum eiusdem parochiae.

Taxata est eadem ecclesia ad duas marcas argenti et pro denario S. Petri camerae apostolicae ad duos scotos.

14. RACZNO.*)

Villa monasterii in Wythow et in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Stani-slai, de iure patronatus et praesentandi vicibus alternatis abbatis cum conventu

1) Rzejowice.

^{*)} Ręczno, wież sziachecka, dziś w dyecezyi kujawsko-kaliskiej, w dekanacie i powiecie piotrkowskim położona, dawniej Raczno zwana i będąca gniazdem rodziny Raczyńskich, z kościolem parafialnym, sięgającym początkiem swoim wieku X lub XI, jak niesie podanie miejscowe. Według niego miał tu ś. Stanisław, biskup krakowski, w podróży do Lowicza niemocą zdjęty, kilka dni przepędzić, aż przyszedł do sił tak dalece, że dalszą mógł odbyć drogę. Dotąd utrzymuje się tam wielka cześć ku temu Świętemu z powodu starodawnego obrazu powszechnie za cudowny uważanego. W miejsce pierwotnego kościoła drewnianego jeden z przodków familii Raczyńskich wystawił w roku 1236 nowy kościół murowany, który gdy się okazał być za szczupłym, rozprzestrzeniony został zapewne w wieku XVI przez przybudowanie dość obszernej drewnianej nawy, która wraz z starożytnym na presbyterymm zamienionym kościołem murowanym w roku 1813 stała się pastwą płomieni. Za staraniem Wojciecha Kamieńskiego, opata klasztoru Norbertanów w Witowie, do którego Receno od kilku wieków należało, wystawiony został w roku 1825 kosztem parafian w miejsce zgorzałego nowy skromny kościół murowany z trzema oltarzami. Aż do roku 1530 wcielony był do kościoła w Ręcznie jako filia kościół w Skotnikach, który w tym roku zamieniony został na parafialny i dziś jako taki należy do dyecezyi sandomirskiej (Rubryc. cit. str. 127. 128). Prawo prezentowania należało niegdyk kolejno do opatów witowskich i do dziedziców Mojkowic, jak opis powyższy świadczy.

de Wythow de una vice, et pro altera haeredum de Moykowycze, quam pronunc obtinet honorabilis Felix Gomolynski) ex praesentatione olim nobilis Bernardi Moykowski 2), tunc vices praesentandi habentis, qui iuxta morem consuetum circa eandem pro sui sustentatione et curae animarum administratione servat duos capellanos in vicarios et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet. Ad quam ecclesiam ex antiquo iure parochiali villae infrascriptae spectant, videlicet praefata Raczno, Laky duplex 3), Dobrynycza 4), Ogrodzona 5), Parsklyn 6), Sthobnycza 1), Skothnyk; 8) et Moykowycze 9), et habet pro dote et fundo eadem ipsa ecclesia et eius pro tempore plebanus bona et proventus infrascriptos, quorum et modo extat in possessione pacifica, et primo in eadem villa Raczno et ipsius haereditate habet circa ecclesiam unum spatium terrae satis spatiosum in latitudine, pro curia necnon domunculis vicariorum et ministri sufficientem (sic), cum hortis pro allodio et aliis commoditatibus eisdem areis adiacentibus; item et specialem arvum agri, eisdem areis contiguum, necnon et pratum eidem agro adiacentem, protendentem se a praedictis agris simul cum prato versus villam Skothnuki et in latere agrorum praedialium curiae domini abbatis de Wythow dictae villae Raczno uti haeredis iacentem, nec habet aliquos alios in eadem haereditate praeter praedictum spatium agros; item habet ex omnibus eiusdem villae tabernis a qualibet braxatura cervisiae duas amphoras cervisiae et ab actuali forensis cervisiae, quotiescunque ad tabernas adducitur, cervisiam pro tribus denariis; item habet in eiusdem villae haereditate certam partem borrae post torrentem seu fluvium, dictum Stobyanka 10), et in eadem mellificia; item circa fluvium Pyloza 11) et eius ripam habet certam partem silvae, iacentem inter villas Raczno et Parsklyn circa pontem in Skothnykj eundo, in quo fuit aliquando pratum plebanale et modo silva excrevit; item habet in praefata torrente Sthobyanka duas piscinas, quae modo iacent desertae, in borris haereditatis Raczno et Sthobnycza sitis.

Racsno praefata necnon Sthobnycza, villae sub eadem parochiali, in quibus licet sint curiae monasterii in Wythow agros praediales habentes, nihil tamen pro eadem ipsa ecclesia incolae ipsarum villarum praeter columbationem per medium grossum solvunt, sed decimae manipulares tam ex agris praedialibus quam cmethonalibus provenientes in toto spectant ad monasterium Wythoviense.

Laky maior, villa sub praedicta parochiali in Raczno, in qua modo sunt duae curiae habentes praediales agros, ex quibus decima manipularis proveniens ex antiquo spectat ad parochialem ecclesiam in Myerzyn et eius plebanum, de laneis autem cmethonalibus ad praefatam parochialem et plebanum in Raczno, et conducunt eam cmethones ipsorum curribus in horreum locationis per plebanum decimae cum solutione canapalium in canapis.

Laky minor, Dobrzynycza maior, sub parochiali praedicta in Raczno, necnon Dobrynycze minor sub parochiali in Gora, villae, in quibus ex omnibus et singulis

¹⁾ Feliks Gomoliński, pleban 2) Mojkowski. 3) Leki Królewskie i Ssłacheckie. 4) Dobrsynicski. 5) Ogrodsona. 6) Poskrsyn. 7) Stobnica. 6) Skotniki, dziś wieś z kościołem parafialnym w dyceczyi sandomirskiej wystawionym z drzewa roku 1528 (Rubryc. sandom. z r. 1877 str. 45). 9) Mojkowice, gniazdo rodziny Mojkowskich heraldykom naszym nie znanej. Oprócz wymienionych należą dzić do parafii osady: Wielkiepole, Lek Ręczeński, Pila Lubieńska, Reducz, Dorssyn, Olssyny, Ślepictnica, Wykno, Prsewóz, Nowinki, Feliksów, Ignacew, Brzesie. 10) Stobienka. 11) Pilica.

ipsarum villarum agris praedialibus et cmethonalibus decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem parochialem ecclesiam et plebanum in *Raezno*, et conducunt eas ex agris cmethonalibus cmethones ipsorum curribus in horrea a plebano locanda, etiam cum solutione canapalium in *Lakj* in canapis et in *Dobrynycze* utraque loco canapalium cum solutione seu datione unius galli de quolibet agro.

Ogrodzona, villa sub eadem parochiali in Raczno, in qua non sunt aliqui agri praediales, solum cmethonales, de quibus decima manipularis per cmethones datur pro mensa archiepiscopali et pro eadem parochiali columbatio per medium grossum.

Parsklyn, Moykowycze, villae sub praedicta parochiali in Raczno, in quibus sunt curiae nobilium, habentes agros praediales, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem et ex agris cmethonalibus utriusque villae similiter in toto ad monasterium Vithoviense.

Skothnyki, villa sub cadem parochiali ecclesia in Raczno, in qua solum modo est una curia, habens agros sufficientes praediales, de quibus necnon de quodam speciali arvo, dicto Dolna nywa, decimae manipulares provenientes spectant ad praedictam parochialem ecclesiam in Raczno et eius plebanum; de agris autem cmethonalibus ad cantoriam Sandomiriensem, et cmethones eiusdem villae pro ipsorum parochiali praedicta in Raczno solummodo columbationem, prout et aliae villae eiusdem parochiae, solvunt.

Taxata est eadem ecclesia ad tres marcas argenti et quoad denarium S. Petri camerae apostolicae ad sex scotos.

15. BANKOWA GORA.*)

Villa haereditaria, in eadem ecclesia parochialis murata, de iure patronatus et praesentandi haeredum cuisdem villae, quam pronunc obtinet honorabilis Stanislaus de Opoczno ex praesentatione protunc haeredum, qui propter proventuum exiguitatem et paucitatem nequit pro sui sustentatione servare vicarium, solum ministrum, quem salariat pro posse. Ad quam iure parochiali villae infrascriptae spectant, videlicet praefata Bankowa gora, Deba¹), Kalynkj²), Corythno³), Bedzyn⁴), Dobrynycze minor⁵) et Sbylowycze on the proventus infrascriptos, quorum pro tempore plebanus pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos, quorum

^{*)} Bąkowa Góra, wieś szlachecka dziś do dyecezyi kujawsko-kaliskiej, dekanatu i powiatu radomskiego należąca, dziedzictwo niegdyś Lanckorońskich h. Zadora, Bąkami zwanych (Paprocki l. c. str. 636. Niesiecki l. c. I, 27), z starożytnym kościołem murowanym noszącym na sobie cechy budowli XV wieku, o którego fundatorach i dziejach żadnej nie ma wiadomości. W pierwszej połowie wieku XVII został gruntownie zrestaurowany, a w roku 1647 przez Piotra Miesskowskiego, suffragana kujawskiego konsekrowany. Dawniej należała Bąkowa Góra do dyecezyi krakowskiej (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1880 f. 63).

¹⁾ Doba. 2) Kalinki. 3) Korutno. 4) Bedzyn. 5) Dobrynice. 6) Zbylowice. Procz tych należą dziś do parafii candy: Wierzbowiec, Huta Dobryńska, Pysowy i Wilkowice.

modernus plebanus eiusdem ecclesiae extat in possessione pacifica, et primo in eadem villa Bankowa Gora et ipsius haereditate habet circa eandem ecclesiam et eius latere versus occidentem aream satis competentem in latitudine pro curia plebanali, in qua et nunc est curia et in eius parte anteriori est situs areae pro ministro et vicario, quando servabatur, et in eiusdem areae (sic) hortos pro allodio necnon pomerio et aliis commoditatibus et tandem in postico seu post dictam aream et hortos habet unum arvum alias nuwa agri satis latum, et ultra aream dotis plebanalis versus situm curiae domini haeredis in latitudine se extendentem, ad longitudinem vero citra duo stadia se protendentem et post dictum arvum agri habet duas piscinulas et ultra praedictas piscinulas habet certam partem borrae protendentem se usque ad limites villarum Dobrunucze alias torrentem, dictum Yaworka 1), in quo spatio borrae habet sua mellificia, et non habet aliqua prata, duntaxat circa praefatum agrum pauca et eidem agro adiacentia; item et decimam manipularem in eadem villa et haereditate Bankowa Gora duntaxat ex agris praedialibus provenientem; ex agris enim cmethonalibus omnibus et singulis spectat ad monasterium Vithoviense, et pro praedicta ecclesia in Bankowa Gora et eius plebano cmethones et universi incolae duntaxat solvunt columbationem quilibet eorum per unum grossum.

Deba, villa, in qua decima manipularis ex tertia parte camporum duorum, iacentium versus villam et haereditatem **Bankowa Gora** proveniens spectat pro eadem parochiali et plebano in **Barkowa Gora**; de aliis autem duabus partibus et tertio campo circa ipsam villam **Debova**²) iacentibus decima manipularis proveniens cedit ad mensam archiepiscopalem, et cmethones ac universi incolae eiusdem villae **Deba** pro eadem parochiali in **Gora** solvunt columbationem per unum grossum pro plebano eiusdem.

Calynki, Dobrynycze, villae sub eadem parochiali, in quibus incolae pro eadem ecclesia et plebano in Bankowa Gora nihil aliud solvunt, nisi columbationem more aliarum villarum eorum quilibet per unum grossum; decimas vero manipulares in praedicta Kalynkj pro vicariis ecclesiae collegiatae Curzeloviensis et in Dobrynycze pro ecclesia et plebano in Raczno³).

Corythno, villa sub praedicta parochiali ecclesia in Gora 1), in qua decima manipularis duntaxat ex agris praedialibus proveniens spectat ad eandem parochialem et plebanum in Bankova Gora et pro mensa archiepiscopali ex agris cmethonalibus, et pro eadem ecclesia parochiali cmethones solum solvunt columbationem, prout in aliis villis.

Badzyn ⁵), villa sub eadem parochiali, cuius villae decimam manipularem ex omnibus et singulis agris provenientem alternatis vicibus percipiunt praefata ecclesia et eius plebanus in Bankowa Gora cum monasterio Vithoviensi; solvunt etiam cmethones eiusdem villae praefatae ecclesiae in Gora et plebano more aliarum villarum.

Sbilovicze, villa, cuius villae decima manipularis de uno arvo campi alias nywa iacente circa piscinam versus Bandzyn proveniens spectat ad eandem parochialem et plebanum in Bankowa Gora, ex aliis autem omnibus et singulis eiusdem villae agris et campis spectat ad monasterium Vithoviense, et pro eadem ecclesia in Bankowa Gora eiusdem villae incolae solum solvunt columbationem more aliarum villarum.

¹⁾ Jaworka. 1) Deba. 1) Receno, 4) Bakowa Góra. 1) Bedsin.

Taxata est eadem ecclesia ad unam marcam argenti et pro contributione denarii S. Petri pro camera apostolica ad tres scotos.

16. CHELM.*)

Villa haereditaria, in eadem ecclesia parochialis murata, tituli & Nicolai, quae ex antiquo consuevit habere, prout et modo habet, tres rectores seu plebanos, qui habent curam animarum eiusdem ecclesiae in solidum, licet per certas villas, (licet) inter eos in cura distinctam, qui consueverunt ex antiquo pro ipsorum sustentatione et curae animarum administratione (tenere) unum capellanum duntaxat in vicarium et alium scholarem in ministrum, quos salariis infra descriptis salariant. rectorum sunt pro unoquoque ministerio diversi patroni laici infra circa unumquemque describendi. Ad quam ecclesiam iure parochiali villae infrascriptae spectant, videlicet praefata Chelm, Granycze 1), Maslowycze 2), Ochodnyk 3), Strzelcze 4), Craschowycze 5), Choczanya 6), Ruthka 1), Gosczanya 8), Zagorze 9), Bestrzykow 10) et Rogy 11), necnon Grzybowa Volya. Quarum villarum omnes ipsius ecclesiae rectores incolas habent in cura et ecclesiastica sacramenta in solidum administrant; iura tamen parochialia unusquisque ex specialibus et singularibus villis ex antiquo percipit videturque duntaxat easdem villas et ipsarum incolas habere duntaxat in cura, parochiamque praedictam inter eos divisam, nisi, quia ex quadam ordinatione inter eos facta passim unusquisque, quotiescunque requiretur, sacramenta ecclesiastica ipsis administrant; et primo sequitur rectoratus unius.

Primus plebanatus, de iurepatronatus laicorum haeredum de eadem Chelm, habentium curias in eadem villa et haereditate, sibi ipsis oppositas, videlicet in... uno latere villae versus occidentem, quam nunc obtinet nobilis Nicolaus cum aliis duobus fratribus, filiis Nicolai Przethbory Ruczkj 12) et in alio latere villae versus orientem, quam obtinebat quondam nobilis Andreas Kothlek et modo uxor eiusdem cum filia, quae quidem curiae alias ipsarum possessores haeredes in parte eiusdem

^{*)} Cheèmo, wieś szlachecka z kościołem parafialnym już przed rokiem 1389 istniejącym, albowiem w tym roku przyłączono do niego wieś Grembossewice. Dawny kościół murowany i sklepiony z dwiema wieżami rozprzestrzenił w roku 1570 Jan Leżeński, kasztelan malogoski, przybudowawszy do niego kaplicę murowaną pod tyt. ś. Anny. Kościół ten miał 5 ołtarzy, z których jeden ś. Jósefa sprawił około roku 1796 Eliasz Daniel Ostrowski, biskup betsajdski, suffragan lowicki, proboszcz chelmski. Kościół ten starożytny upadkiem grożący rozebrany został, a w miejsce jego stanął kosztem parafian w roku 1847 nowy z cegły palonej przybudowany do kaplicy ś. Anny, którą zamieniono na zakrystyą, a z strony przeciwnej wystawiono kaplicę ś. Józefa, przez co świątyni nadano kształt krzyża. Jak opis wyższy świadczy, kościół chelmski miał razem trzech plebanów na początku wieku XVI, z których każdy osobno był uposażony. Na cmentarzu grzebalnym wystawiła w r. 1862 kaplicę murowaną Zusanna s Bielewiczów Siemieńska, dziedziczka Masłowic (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1880 f. 69. 70).

¹⁾ Granice, 2) Maslowice. 3) Ochotnik. 4) Streelce Male. 6) Krassewice. 6) Koconia.

1) Rudka. 6) Gossesowa. 6) Zagórse. 10) Bestrsyków Maly. 11) Rogi, wieś w parafii Wielgo-mlyny. Przybyły później osady: Leonów, Maryanów, Dąbrowa folw., Jaskółki w. i kol., Będsin Maslowski, Łącskowice, Kawęcsyn, Ssreniawa, Sroków, Wólba, Świnia, Krzywda mlyn. 12) Mikolaj Przedbórs Rudski s Rudki.

villae habent inter se alternativas vices super iure praesentandi; quem rectoratum seu plebanatum obtinet modo quidam honorabilis dominus Joannes, dictus Slaski ') de Dobrynycze, ex praesentatione praedicti olim Przethbory Ruczki, ad quos patronos, superius descriptos, de villa Ruthki haeredes sunt consentientes in praesentantum per haeredes suprascriptarum in Chelm curiarum. Cuius quidem plebanatus seu rectoratus plebanus habet pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos, et primo in eadem villa Chelm et ipsius haereditate habet pro curia plebanali in latere villae versus occidentem unam specialem aream et in eadem curiam, iacentem ex opposito ecclesiae penes viam, quae vadit ab ecclesia versus Reservences ex una parte et ab altera cmethonem dictum Alexius, cum horto eidem areae contiguo pro allodio et aliis commoditatibus; item habet agros pro curia plebanali in duobus campis ipsius haereditatis in tres arvos divisos, unum versus villam Rzuyewycze, dictum doly, in alio vero campo versus Bestrzykow iacente habet duos alios arvos, alias nuwy, quorum unus vocantur (sic) clyn et grzybow; item et decimam manipularem post omnes et singulos eiusdem villae Chelm tam praediales quam cmethonales agros, et conducit eam ex agris praedialibus plebanus curru proprio in dotem plebanalem; ex agris vero cmethonalibus conducunt eam cmethones ipsorum curribus in dotem plebanalem, et nihilominus solvunt canapales de manso per duos grossos et ultra decimas solvunt eidem plebano columbationem de quolibet manso per grossum, et de medio per medium grossum et similiter hortulani per medium grossum.

Granycse, villa sub eadem parochiali in Chelm, in qua villa decima manipularis tam ex agris praedialibus quam cmethonalibus proveniens in toto spectat ad eandem ecclesiam parochialem et plebanatum suprascriptum, et conducunt eam cmethones ipsius villae ex ipsorum agris cum solutione canapalium de quolibet manso per duos grossos et de agris praedialibus conducitur impensa et opera plebani. Cuius villae incolae iura parochialia, videlicet columbationem eiusdem plebanatus rectori solvunt de manso per grossum et hertulani per medium.

Ruthka, villa sub eadem parochiali, in qua sunt speciales agri praediales, de quibus duntaxat decima manipularis proveniens spectat ad eandem parochialem ecclesiam et eius praedicti plebanatus plebanum, quae conducitur opera plebani; ex agris autem cmethonalibus ad mensam archiepiscopalem, et pro praedicta ecclesia parochiali cmethones et incolae ipsius villae solvunt duntaxat columbationem per medium grossum et percipit eam vicarius ex concessione praedicti plebanatus plebani.

Secundus plebanatus seu rectoratus, quem obtinet pronunc honorabilis Nicolaus de Klodnycze²), ex praesentatione laicorum haeredum in praedicta Chelm curiae, quam nunc obtinet puella nobilis filia olim nobilis Andreae Koczyelek³), necnon Koczanya, Laczkovycze, cuius plebanatus ius patronatus et praesentandi ex antiquo haeredes praedictae curiae in Chelm principaliter et tandem de praedictis villis Koczanya et Laczkovycze habere consueverunt et habent. Cuius quidem plebanatus rector et plebanus pro dote et fundo habet ex antiquo bona et proventus infrascriptos, quorum et modernus plebanus extat in possessione; et primo in eadem

²) Jan Slashi, pleban. ²) Mikolaj s Klodnic, pleban. ³) Andrsej s Kocielki Kocielkowski h. Korab (Niesiecki 1. c. II, 552).

Karschow¹), villa sub parochiali in Nyedospyelyn²), in qua licet sit curia, decima tamen manipularis tam ex agris praedialibus, quam cmethonalibus, dempta una argula alias nywka, proveniens spectat ex antiquo ad parochialem praedictam in (helm et praedicti plebanatus plebanum, et conducitur per cmethones in horreum a plebano locandum ipsorum curribus cum solutione canapalium de quolibet manso per duos grossos; de dicta autem argula decima manipularis datur pro parochiali in Wyelgymbyn.

Maslovycze, Strzelcze et Ochodnyk 3), villae sub praedicta parochiali, in quibus incolae, cmethones videlicet et hortulani, pro eadem ecclesia in Chelm nihil aliud solvunt praeter columbationem praedicti plebanatus plebano de quolibet manso per grossum; decimas autem manipulares solvunt pro ecclesia collegiata in Curzelyow praeter praedialem in Maslowycze, quae datur pro praebenda in cadem Chelm.

Tertius plebanatus eiusdem ecclesiae, iurispatronatus et praesentandi laicorum haeredum de Craschowycze et Maslowycze, qui habent inter se vices alternatas, quem pronunc obtinet honorabilis Nicolaus Dzywysch Wolskj⁴), ex praesentatione olim nobilis. Stanislai Craschowskj⁵), vices praesentandi tunc habentis, qui pro dote et fundo habet bona et proventus infrascriptos, quorum et modo extat in possessione pacifica, et primo in eadem villa Chelm habet circa ecclesiam unam specialem aream pro curia sui plebanatus et in eadem modo curiam cum hortis eidem adiacentibus pro allodio et aliis commoditatibus penes aream alterius plebanatus plebani et inter areas cmethonales sitam et nihil plus in eadem villa Chelm habet.

Craschowycze, villa sub eadem parochiali in Chelm, in qua praedicti plebanatus plebanus habet primo unum specialem arvum agri, alias nywa, necnon et prata eidem arvo adiacentia, situm post curiam haeredis eiusdem villae et protendentem se usque ad piscinam, quae vadit de Chelm, et iacet praefata argula in campo dictae villae Craschowycze circa limites haereditatis Chelm, protendentem (sic) se ad longitudinem a piscina ad piscinam, ad latitudinem vero citra vel ultra trecentorum sulcorum. Decima etiam manipularis ex omnibus et singulis ipsius villae tam praedialibus quam cmethonalibus agris proveniens in toto spectat ad dicti plebanatus plebanum, et conducunt eam cmethones ex eorum agris ipsorum curribus cum solutione canapalium de quolibet manso per duos grossos; ex agris autem praedialibus ipsius plebanatus plebanus, cui nihilominus cmethones pro iure parochiali solvunt columbationem de quolibet manso per grossum.

Koczanya, villa sub eadem parochiali, in qua ex omnibus et singulis agris tam praedialibus quam cmethonalibus decima manipularis in toto proveniens spectat ad eandem ecclesiam parochialem et plebanatus praedicti plebanum, quam conducunt eiusdem villae incolae propriis curribus cum solutione canapalium de quolibet manso per duos grossos, cui plebano solvunt etiam iura parochialia, videlicet columbationem de manso per grossum.

¹⁾ Karason. 2) Niedośpielin. 3) Wzie do parafii chelmskiej należące. 4) Mikolaj Dziwosz Wolski h. Swinka (Nieziecki l. c. 11, 133). 5) Stanisław Krassowski z Krassowic.

scholae rector, quam conducere solent ipsius villae incolae ad arbitrium ministri seu scholae rectoris, ex qua villa percipit etiam columbationem.

Rogy, villa sub eadem parochiali in Chelm, cuius villae incolae pro eadem parochiali solum columbationem solvunt, quam percipere consuevit eiusdem ecclesiae minister ex concessione plebanorum. Item eadem ipsa ecclesia habet ex antiquo duas speciales areas pro vicario et ministro, sibi ipsis hinc inde vicinas, inter curias plebanorum primi et secundi iacentes et in eisdem areis domunculas.

In communi habet insuper eadem ipsa ecclesia et eius praedicti tres plebani seu rectores unum lacum seu stagnum sub parochia Bogdanow inter haereditates Parsnyewycze¹), Golkowycze²), Ochoczycze³) et Kamyensko⁴) iacentem, in quo lacu ex villis adiacentibus piscari solent ex locatione apud plebanos facta, prout conducere possunt et proventus plebani exinde provenientes inter se partiri solent.

Sanctuarius; item eadem ecclesia ex antiquo habet unam specialem aream in eadem villa et haereditate Chelm pro sanctuario seu servitore ecclesiae, laico, iacentem penes curiam demini haeredis, videlicet domini Ruczkj, in latere villae occidentali cum horto eidem areae adiacente, necnon et agros in quatuor iugera, alias dealy, hine inde divisos et in duobus campis iacentes, quorum unus arvus seu iuger agri iacet in postico eiusdem areae, et alii tres in campo, dicto magnus campus; item sanctuarius ex dictis agris nihil aliud, sed neque decimam cuiquam solvit; insuper ex omnibus oblationibus decimam partem percipit, item et salarium a pulsu campanarum circa sepulturam funerum et obsequias.

Cryri, campus inter limites villae Maslowycze, sub eadem parochiali in Chelm, ex cuius campi agris, dum et quando coluntur, decimam manipularem percipit eiusdem ecclesiae sanctuarius, qui quidem sanctuarius ad onera infrascripta ex antiquo obligatur, videlicet ecclesiam aperire et claudere, altaria ornare, sacerdotes ad altare accedentes vestire et vinum pro ministeriis, alias sacrificio, providere ipsius impensis et similiter oblata, qui etiam percipere solet cum vicario oblationes, quae porriguntur circa baptismum et inductionem mulierum post partum aut copulam tertiam partem; insuper ex concessione plebanorum percipit eleemosynam diebus festivis ex sacculo, ceram autem provident ipsius ecclesiae rectores, et aspersorium post villam habet.

Altare seu capellania perpetua, tituli S. Michaëlis, in eadem ecclesia ab antiquo fundata et dotata, de iure patronatus laicorum haeredum in sorte villae eiusdem versus meridiem iacens, curiam habens, quam pronunc possidet quidam generosus dominus Abraham Leschynskj⁵), quod altare seu capellaniam modo obtinet quidam dominus Thobias, plebanus in Syedlecz⁶), ex praesentatione dictae sortis in Chelm protunc haeredis, et habet pro dote et fundo, primo et principaliter in eadem villa et haereditate Chelm habet (sic) specialem aream pro curia, inter cmethonales areas iacentem, in latere villae versus meridiem, cum horto eidem adiacente, et in postico eiusdem areae et ipsius horti habet unum arvum agri protendentem se in ampliori latitudine, quam est area dotis ab eadem area usque ad limites, alias montem, post

³) Parsmiswice, wieś w parafii Bogdanów. ²) Galkowice, ³) Ochocice, ⁴) Kamińsk, wsie należące dziś do parafii Kamińsk w dekanacie piotrkowskim. ³) Abraham Lessyński h. Pomian. ⁴) Siedlee, wieś z kościołem parafialnym w dekanacie kłodawskim, archidyceczyi warszawskiej.

sbyteros in titulum regi solita, sed ex speciali concessione et donatione iurispatronatus per haeredes et patronos monasterio Czestochoviensi saeculares presbyteri eandem ecclesiam regi(sic) cessarunt, sed ad eam religiosi eiusdem monasterii Czestochoviensis positi de licentia ordinarii sunt. Solet ex huiusmodi concessione et donatione iurispatronatus religiosus frater per provincialem et conventum monasterii praedicti Czestochoviensis, tanquam eiusdem ecclesiae patronum, loci ordinario Gnesnensi praesentari et institui; qui pro subsidio et curae animarum administratione solet tres aut quatuor fratres eiusdem ordinis circa eam ipsam ecclesiam secum tenere et eis de victu et amictu providere, necnon et ministrum, quos providet ex proventibus mensae plebanalis ipsius ecclesiae; et habet in cura villas infrascriptas ad ipsam ecclesiam parochialem iure parochiali ex antiquo pertinentes, videlicet praefatum Wyelgy mlyn, Myslyczow 1), Zalyesche 2), Trzepcze 3), Sokolya Gora 1), Prawkowycze 5), Brzetow 6) et Cruschyna 1); item pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos, quorum modo extat modernus ipsius ecclesiae rector in possessione, et primo habet in eadem villa et haereditate circa ecclesiam unam specialem aream pro curia, iacentem in latere ecclesiae versus occidentem, cum hortis eidem curiae adiacentibus, et in eadem curia piscinam sive vinarium; item et duos mansos agri insimul in eadem haereditate ex opposito ecclesiae versus meridiem ab ecclesia versus boram se protendentes; insuper et alias duas speciales areas et in eis domunculas pro hortulano et taberna, iacentes in eadem villa, una circa ecclesiam pro hortulano et alia in fine villae aliae pro taberna, cum hortis ipsis areis adiacentibus. Qui hortulanus et tabernator pro censu singulis annis eorum quilibet solvere per unum fertonem et per octo dies laborare labores manuales, hoc est, frumenta aut prata metere aut falcastrare sive rastrare (tenentur). Item habet eadem ipsa ecclesia et ipsius rector pro tempore existens speciale praedium ultra praedictam ecclesiam et eius monasterium seu dotem plebanalem, iacentem (sic) circa piscinam eiusdem ecclesiae, dictam Rudnyk, cum agris, cum hortis et pratis circumcirca eidem praedio adiacentibus nec non et borram specialem in dicti praedii confinibus iacentem, et protenditur ad longitudinem citra quartam partem millarii, in latitudine vero minorem protensionem habentem et in eadem borra

komisarza papiezkiego, Francisska Malosewskiego, arcybiskupa warszawskiego zakounicy rzeczeni pod przewodnictwem przeora swego zawiadywali parafią wielgomłyńską, następnie plebani świeccy. Na prośby księży Paulinów esęstochowskich przywrócono im kościół z klasstorem w roku 1823 z warunkiem, że przeor pełnić będzie obowiązki plebana, a do klasztoru przy nim przyjmowani będą zakonnicy emeryci klasztoru esęstochowskiego przez tenie klasztor utrzymywani, ponieważ w r. 1819 dochody wszelkie klasztoru częstochowskiego przez tenie klasztor utrzymywani, ponieważ w r. 1819 dochody wszelkie klasztoru częstochowskiego przez tenie klasztoru utrzymywani, ponieważ w r. 1819 dochody wszelkie klasztoru częstochowanych przez Pawia popunieni zakonnicy utrzymali się w Wielgomłynach aż do roku 1866, w którym po zniesieniu klasztoru objęli napowrót zarząd parafii kapłani świeccy. Kościół ten mający 6 ołtarzy konsekrowanych przez Pawia Dębskiego, suffragana krakowskiego w roku 1591, oraz kilka marmurowych pomników, jako to: Franciszka Wierusz Kowalskiego, kawalera maltańskiego († 1742), Jana Konieopolskiego († 1455), Jana, syna tegoż († 1471), Przedborsa Konieopolskiego († 1475) i Marcina Klobukowskiego († 1650), zrestaurowany został gruntownie nakładem dziedzica miejscowego, Aleksandra Ostrowskiego w roku 1859. Szpitał dla ubogich wybudował Jan Gołkowski, prowincyał Paulinów, administrator parafii od roku 1818. W klasztorku wielgomłyńskim była niegdyś piękna biblioteka, z której sam Linde wywiózł przeszło 600 rzadkich dzieł; reszta zapewne przenierioną została do Csęstochowy (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1880 f. 102—104).

Myśliwczów.
 Zalesie.
 Trzebce.
 Sokola Góra.
 Prakowice.
 Krzętów.
 Kruszma.
 Później przybyły osady: Rogi, Anielin, Masymów, Bogusławów, Piaski, Borowiec.

Rogy¹), villa sub parochiali ecclesia in *Chelm*, in qua post omnes et singulos ipsius villae agros decima manipularis proveniens spectat in toto ad ecclesiam parochialem in *Wyelgymlyn* et eius praepositum, et conducunt eam eiusdem villae cmethones cum solutione canapalium de quolibet manso per duos grossos.

Nyeczkurzow²), villa sub parochiali ecclesia in Banczkovycze²), in terra Sandomiriensi, dioecesis Cracoviensis prope Opathow, magna villa, in qua non sunt aliqui agri praediales, solum cmethonales et scultetiales, de cuius villae omnes et singulos agros cmethonales (sic), demptis scultetialibus, decima manipularis in toto spectat ad praedictam ecclesiam parochialem in Wyelgymlyn et eius rectorem seu praepositum, et conducunt eam eiusdem villae coloni ipsorum curribus in horreum locationis decimae cum solutione canapalium in semine canapum de quolibet manso per duas amphoras seminis, aut unius papaveris; de agris autem scultetialibus percipit eam plebanus in Banczkowycze⁴).

Karschow, villa sub parochiali ecclesia in Nyedospyelyn, in qua et eius haereditate est specialis arvus seu argula alias nywa duntaxat in uno campo, de quo decima manipularis, dum et quando colitur, proveniens spectat ad parochialem ecclesiam in Wyelgymlyn, cuius valor aestimatur ad sex grossos citra vel ultra, et ex aliis ipsius villae omnibus et singulis campis et agris spectat ad parochialem in Chelm.

Schokolya Gora et Praphkovycze, villae superius descriptae, in quibus eadem ipsa ecclesia et ipsius praepositus cum fratribus habet octo marcas census annui ex censibus et proventibus ipsarum villarum pro trecentis florenis Hungaricalibus perpetualiter, alias in vim reemptionis apud haeredes ipsarum villarum emptas et comparatas ex spectali consensu regiae maiestatis; item in villis Marczynovycze 5), Carczovycze 6) et Przeschyska 7), in terra Cracoviensi et dioecesi eiusdem (sic) eadem ipsa ecclesia et ipsius praepositi habent duodecim marcas census annui in censibus, proventibus et singulis ipsarum villarum pro quadringentis florenis comparatas in perpetuum, alias in vim reemptionis, cum consensu speciali regiae maiestatis; item in villa Wyeschova Volya 6), districtus Wyelunensis, habet ipsa ecclesia et eins praepositus cum fratribus quatuor marcas pecuniarum census annui perpetui in vim reemptionis quondam pro certo altari in Wyelun eidem ecclesiae in Wyelgymlym unito et incorporato pro certa pecuniarum summa comparatas.

Taxata est eadem ecclesia ad unam marcam argenti et quoad denarium S. Petri camerae apostolicae ad quinque scotos.

18. MALUSCHYN.*)

Villa haereditaria, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Crucis et S. Nicolai, de iurepatronatus laicorum eiusdem villae haeredum, quam pronunc obtinet hono-

¹⁾ Rogi, dził nalcią do parafii Wielgombyny. 2) Niewskursowo albo Nieskursów, wieś w parafii.
2) Bęczkowies, w dekanacie piotrkowskim. 4) Bęczkowies. 5) Marcinkowice, 6) Karcsowice, 1) Przysieka, wsie nalciące do parafii Mstycsów, w dyceczyi krak. kieleckiej, dekanatu jędrzejowskiego. 6) Więsecze Wola, wieś z kościołem parafialnym w dekanacie łaskim, dyceczyi kuj. kaliskiej.

^{*)} Mahasyn, wież szlachecka, w wieku XVI dziedzictwo familii Pukarsewskich h. Srzeniawa, jak epis powyższy świadczy, z kościołem parafialnym, niewiadomo przez kogo pierwotnie fundowanym,

rabilis Simon de Curzelyow ex praesentatione nobilis Andreae Pucarzovski, eiusdem villae haeredis, qui, prout ex antiquo, circa ipsam ecclesiam pro administratione curae animarum in subsidium servat capellanum in vicarium et ministrum, quos salariat pro posse. Spectant enim ad candem iure parochiali villae infrascriptae, videlicet praefata Maluschyn cum duabus tabernis dictis Mostky vicinitate proxima eidem haereditati adiacentibus, Gosczyeczyn 1), Budzow 2), Schylnycza 3), Ruda archiepiscopalis 4) et alia domini Pucarzewski 5) praedicti, Lazow 6), Volya 1), Sudzyn duplex 8) et molendinum Barycz⁹) cum taberna; habetque eadem ipsa ecclesia et eius pro tempore plebanus pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos, et primo in eadem villa Maluschyn et ipsius haereditate habet circa ecclesiam specialem aream pro curia plebanali et aliam pro hortulano, sibi ipsis contiguas, et alias duas ex altera parte areae curiae plebanalis pro vicario et ministro, sibi ipsis contiguitate iunctas, seu vicinitate adiacentes, cum hortis curiae plebanali adiacentibus pro allodio et aliis commoditatibus, necnon specialem campum seu spatium terrae post dictam curiam dotis plebanalis, protendentem se ad littus fluvii Pylcza, cum pratis et borra, et in eadem borra plebanus pro tempore existens habet et habere consuevit pro sua et ecclesia necessitate mellificia; quod spatium terrae videlicet agros et prata, dempta borra, plebanus sepire solet; item et aliam argulam terrae seu agri, iacentem inter villas Sylnycza et Budzow, protendentem se ad longitudinem citra vel ultra ad tria stadia, ad latitudinem vero citra vel ultra ad quadraginta sulcos; item hortulanus praedictus plebanalis et in parte areae dotis plebanalis locatus non habet aliquos agros speciales, nisi paucos ex praedictis agris plebanalibus emensuratos, nullum censum plebano solvit, sed omni septimana unum diem laborat manualiter; item in eadem villa Maluschyn decima manipularis ex agris praedialibus duntaxat proveniens spectat ad eandem ecclesiam parochialem et plebanum in Maluschyn; ex agris autem cmethonalibus omnibus et singulis ad canonicatum et

o którym akta konsystorza gnicśniońskiego wspominają od połowy wieku XV. W miejsce dawnego od starości upadającego kościoła drewnianego wystawił nowy również drewniany dziedzie miejscowy, Poweł Pukarzewski, a gdy i ten w drugiej polowie zeszłego wieku chylić się począł ku upadkowi, pleban miejscowy, Jakób Kochankiewies, zaczął w roku 1777 obok niego stawiać kościół murowany w formie krzyża z dwiema kaplicami, którego atoli dla braku funduszów nie mógł dokończyć, przenióskazy się na polowie dzieła do więczności. Następca jego, Eleuterynes Miechowics, z zakonu Paulinów, przyprowadził budowie szcześliwie do końca roku 1787, oraz plebanią i budynki gospodarcze plebańskie dźwignak z fundamentu. Kościół ten dotąd nie konsekrowany, lecz tylko na dniu 27 grudnia roku 1787 benedykowany ma 5 ołtarzy i z frontu 2 wyniosłe dotąd niewykończone wieże, z których jedna mieści w sobie trzy dzwony. W roku 1870 cały wewnątrz i zewnątrz gruntownie został zrestaurowany nakładem patrona, Aleksandra Ostrowskiego i parafian. Na cmentarzu grzebalnym znajduje się kaplica pod wezwaniem ś. Barbary drewniana z trzema oltarzami i z grobami familijnemi Ostrowsbich, wystawiona w roku 1756 przez Konstantego Jankowskiego, kanonika kijowskiego, a konsekrowana dnia 2 września roku 1765 przez *Ignacego Augustyna Kosierowskiego*, biskupa *adrateńskiego*, kanonika gnieżnieńskiego, proboszcza w Msłowie. Przy tej kaplicy fundowaną była prebenda z osobnym kapelanem, udotowana gruntami i czynazami, która przed kilkudziesięciu laty wcieloną została do probostwa miejscowego. Pierwszym prebendarzem był Jakób Kochankiewicz, późniejszy proboszcz maluszyński (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r 1880 f. 92, 93).

Gościeczym albo Gościeczyn, dziś nie znany.
 Budośw.
 Silnicze (Silniczku).
 i *) dziś w parafii nie znane miejscowości.
 Łasów.
 Wola Życińcka.
 Sudsin i Sudsinck.
 Barycz.
 Później przybyły osady: Kąty, Błonie kol., Ciężkowiczki, Mosty, Czarnylas, Kosioł młyn.

praedicta parochiali eiusdem villae incolae solum solvunt columbationem eorum quilibet per grossum, et similiter in villa Gosczyeczyn decima manipularis post totam villam spectat pro praedictis canonicatu et praebenda et columbatio pro plebano in Maluschyn; item similiter post mineram archiepiscopalem ex agris decima datur pro praedicto canonicatu Gnesnensi et columbatio pro plebano.

Budsow, villa sub parochiali praedicta in Maluschyn, de cuius villae omnibus et singulis agris praedialibus et cmethonalibus decima manipularis spectat in toto ad eiusdem ecclesiae rectorem et conducitur opera plebani, quia non sunt ibi aliqui cmethones, solum praedium et hortulani, qui similiter solvunt columbationem eorum quilibet per grossum eiusdem ecclesiae rectori.

Schyelnycza minor, villa sub eadem parochiali, in qua decima manipularis ex omnibus ipsius villae agris, demptis certis argulis iacentibus circa piscinam, proveniens spectat ad eandem parochialem et plebanum in Maluschyn; de dictis autem argulis nec non praedialibus certis agris decima manipularis datur pro parochiali ecclesia in Nyedospyelyn et ipsius rectori.

Laschow, Sudzyn et Volya, villae sub parochiali praedicta, in quibus incolae pro eadem ecclesia in Maluschyn nihil aliud solvunt, praeter columbationem et decimas manipulares in Laschow et Sudzyn pro parochiali in Chelm et ipsius plebano secundo; de dicta autem Volya pro mensa archiepiscopali.

Sudsynek, villa sub eadem parochiali, in qua similiter eadem ipsa ecclesia et ipsius rector nihil aliud percipit, solum columbationem, prout in aliis villis; decimam vero manipularem solvunt canonicatui et praebendae Gnesnensi, prout in Maluschyn.

Ruda domini Pukarzewskj, dicta Baran, habens paucos agros ad culturam valentes, de quibus decima manipularis in toto spectat ad parochialem ecclesiam et plebanum in praedicta Maluschyn.

Baricz, taberna sub eadem parochiali in Maluschyn, habens agros, de quorum parte iacente versus silvam et villam Sudzyn decima manipularis proveniens spectat ad eandem parochialem et eius plebanum in Maluschyn et de alia parte agrorum, iacentium versus Sylnyczka alias ripam piscinae, pertinet ad parochialem ecclesiam in Nyedospyelyn, et dividit eosdem agros via, quae vadit ex eadem taberna versus Wyelkymlyn²), et similiter agri molendini circa eandem tabernam iacentes pro decima solvenda dividuntur.

Taxata est eadem ecclesia ad duas marcas argenti et pro denario S. Petri camerae apostolicae ad tres scotos.

¹⁾ Felits Naropiński, kanonik gnieśnieński, krakowski i posnański, dziekan kujawski, archidyakon lęczycki, pleban w Zadsimiu h. Belina † 1541 (Ks. Korytkowski, Żywoty Pral. i Kan. Gnieźn. Ms.).
2) Wielgombyny.

19. NYEDOSPYELYN.*)

Villa, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Catharinae, de iurepatronatus laicorum haeredum eiusdem villae, necnon de villa Sylnyczka1), quam pronunc obtinet honorabilis Andreas de Czychry, ex praesentatione haeredum protunc dictarum haereditatum Nyedospyelyn et Sylnyczka; qui propter proventuum et parochianorum paucitatem circa ipsam ecclesiam, prout ex antiquo, nequit servare vicarium, solum ministrum, quem pro posse salariat; ad quam iure parochiali villae infrascriptae ex antiquo spectant, videlicet praefata Nyedospyelyn, Koschnyewska Volya2), Roskowska Volya 3) et Carschow 4). Quae quidem ecclesia et eius rector seu plebanus ex antiquo pro dote et fundo habuit, et modo extat in possessione, bona et proventus infrascriptos, dempta medietate piscinae ab ecclesia per commutationem quandam illegitime alienatam, videlicet et primo in eadem villa et haereditate Nyedospyelyn circa ecclesiam versus meridiem habet aream pro curia plebanali et in eadem curiam cum horto pro allodio et pomerio eidem adiacente et eiusdem in postico habet unum arvum agri alias nywa, protendentem se a dicta area dotis plebanalis continue usque ad nemora seu silvas, prout agri cmethonales eiusdem villae protenduntur; in latitudine vero citra vel ultra ad viginti sulcos; item habet unam aliam specialem aream pro taberna in altera parte ecclesiae versus aquilonem in littore piscinae domini haeredis, cum horto eidem adiacente et modo in eadem taberna seu hortulania, de qua pro censu eiusdem incola plebano pro tempore existenti solvit singulis annis tres fertones et nihil laborat. Ad quam hortulaniam habet unum pratum et unum iuger agri, alias nywka, in littore piscinae circa prata plebanatus iacentia; item et aliam specialem aream pro ministro ex opposito ecclesiae versus orientem iacentem cum parvo hortulo; item eadem ipsa ecclesia habuit certum spatium terrae cum littore fluvii seu torrentis a villa Roskowa Volya in villam Nyedospyelyn decurrentis versus meridiem, in cuius parte erecta est piscina, cuius medietas spectabat et modo spectat ad haereditatem Karschowo versus aquilonem et alia ad haereditatem Nyedospyelyn, et in eadem piscina fuit

^{*)} Niedośpielni, wieś szlachecka w dyecezyi kujawsko-kaliskiej, w dekanacie nowo-radowskim polożona, miała kościół parafialny, nie wiadomo przez kogo pierwotnie fundowany, już w drugiej połowie wieku, jak wzmianki w aktach konsystorza gnieśnieńskiego dowodzą (Arch. Capit. Gneen, akta luźne). W miejsce starożytnego kościoła drewnianego ogniem zniszczonego w pierwszej połowie zeszłego wieku obywano się maleńką kapliczką tymczasową z drzewa na prędce wystawioną, sześć łokci szeroką a 8 długą. Dopiero w roku 1773 dziedzie miejscowy, Kasimiers Csaplicki, sędzia zakrocsymaski, ulitowawszy się nad parafią, wystawił własnym nakładem dzisiejszy kościół z drzewa modrzewiowego o dwa staja od miejsca dawniejszej świątyni, który na dniu 22 września roku 1776 ks. Ignacy Augustym Kozierowski, biskup adrateński, kanonik gnieśnieński i proboszcz mstowski konsekrowal. Kościół ten w ostatnim czasie za staraniem rządzcy swego gruntownie został zrestaurowany (Rubr. dyec. kuj.-kal. z r. 1880 f. 94).

¹) Silniczka, wieś w parafii Maluszyn, o której było wyżej. ²) Kuźniowska Wola. ³) Ruszkowska Wola. ⁴) Karczew. Oprócz tych należą dziś do parafii miejscowości: Odrowąż, Popielarnia kel., Nowy Widok, Kubiki, Brzeski pustk.

erectum molendinum, prout et nunc extat, de cuius molendini emolumentis plebanus ciusdem ecclesiae in Nuedospuelun percipiebat mediam partem et alteram haeres de Karechow; similiter piscinae plebanus medietatem habuit usum pro media parte, et in eiusdem piscinae littore circum circa eandem ipsam ecclesiam et modo habet prata et nemora et aliquando silvas, vocaturque idem locus et spatium terrae. ubi sunt prata et silvae ad candem ecclesiam et plebanum spectantia. Radzunua, de quibus pratis pronunc plebanus de foeno solet colligere duos cum medio acervos; dictam autem medietatem piscinae cum molendini dimidia parte, quidam plebanus eiusdem ecclesiae, pro certis agris in eadem villa et haereditate Nuedospuelun inter agros cmethonales hinc inde in quolibet campo in duas cum media argulas divisos, cum magno praejudicio ecclesiae per quandam commutationem cum additione, ut dicitur, viginti et duarum marcarum, citra vel ultra a quinquaginta annis factam alienavit, super qua alienatione et piscinae repetitione controversia et litis pendentia coram loci ordinario pendet indecisa; habetque eadem ipsa ecclesia modo dictos agros, videlicet in quolibet campo eiusdem haereditatis per duas argulas cum media inaequalis mensurae in possessione; dictarum vero viginti duarum marcarum nullam percipit utilitatem, sed manserant, prout et modo sunt penes haeredem, nunc dominum Stanislaum; item habet unum hortum specialem penes piscinam domini haeredis iacentem ex opposito areae cmethonalis, dictae Kapyczynskye, in quo horto plebanus pro tempore existens solet cales et alias utilitates pro domo seminare. quem quidem hortum, ut dicitur, eadem ecclesia acquisivit pro quodam prato cum haerede ex commutatione facta, quod pratum iacebat, ubi nunc piscina domini haeredis superior extat erecta; item decima manipularis in eadem Nyedospyelyn ex omnibus et singulis agris praedialibus necnon cmethonalibus, demptis quatuor mansis seu laneis, decima manipularis (sic) proveniens spectat ad eandem parochialem et plebanum in Nyedospyelyn, et conducunt eam cmethones ex agris eorum ipsorum curribus in horreum plebani, et de praedialibus plebanus ipsius curru; de dictis autem quatuor mansis, dictis Peczkowskye, Kapyczynskye, Ribuldowskye et quarto ex antiquo deserto decima manipularis datur pro mensa archiepiscopali; praedicti antem mansi quatuor, de quibus decima huiusmodi manipularis datur pro mensa archiepiscopali duntaxat, iacent in uno campo; item eiusdem villae incolae non solvunt canapalia, solum columbationem pro eadem ipsa ecclesia eorum quilibet per unum grossum, quam percipit minister ex concessione plebani, necnon de quolibet manso per unum corum siliginis et per unum avenae ad mensuram oppidi Przethborz.

Kosnyowska Volya, villa sub eadem parochiali in Nyedospyelyn, in qua sunt modo duae curiae nobilium agros praediales habentes, de quibus agris ex antiquo praedialibus duntaxat decima manipularis spectat ad eandem parochialem et plebanum in Nyedospyelyn; de agris autem cmethonalibus ad mensam archiepiscopalem, et pro eadem ecclesia cmethones solum modo columbationem solvunt, quam percipit minister, de quolibet manso per grossum et hortulani per medium.

Roskowska Volya et Karschow, villae sub eadem parochiali, quarum incolae pro eadem ecclesia solummodo columbationem solvunt, videlicet cmethones per grossum et hortulani per medium; decimas vero manipulares in Roskowska Volya pro mensa archiepiscopali et in Karschow ex agris praedialibus in Wyelgy mlyn; ex agris autem cmethonalibus in Chelm ecclesiis parochialibus et ipsarum plebanis.

Syelnyczka, villa sub parochiali in Maluschyn, in qua est curia habens agros praediales, quorum agrorum ex uno campo in eadem villa et haereditate versus molendinum et tabernam, dictam Barycz, iacentem, cuius campi certa iugera pro dicta taberna et molendino coluntur, decima manipularis proveniens spectat ad parochialem ecclesiam et plebanum in Nyedospyelyn, de aliis autem praedialibus et cmethonalibus necnon praedictae tabernae et molendini Barycz agris decima manipularis spectat ad ecclesiam parochialem et plebanum in Malyuschyn.

Taxata est eadem ecclesia ad unam marcam argenti et quoad denarium S. Petri camerae apostolicae ad tres scotos.

20. RZUYEWYCZE.*)

Villa pro mensa archiepiscopi ecclesiae Gnesnensis, in eadem ecclesia parochialis de provisione et collatione eiusdem ecclesiae Gnesnensis archiepiscopi pro tempore existentis, quam pronunc obtinet quidam honorabilis magister Gregorius de Sthavyechyn 1) ex provisione reverendissimi in Christo patris domini domini Joannis de Lasko, Dei gratia archiepiscopi, legati nati et primatis; qui circa eandem pro sui sustentatione seu in subsidium, prout ex antiquo, servat unum capellanum in vicarium et ministrum, quos salariis providet ex proventibus mensae suae plebanalis; ad quam iure parochiali villae infrascriptae spectant, videlicet praefata Rzuyevycze, Przyrab 2), Chosczewska 3), Thworowycze duplex 4) et Byestrzykow maior 5) et habet eadem ipsa ecclesia et eius pro tempore plebanus pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos, quorum et modo extat in possessione; et primo in eadem villa Rzuyewycze et eius haereditate circa ecclesiam in latere villae versus orientem habet specialem curiam in area plebanali cum horto eidem areae dotis plebanalis annexo; item et aliam aream pro taberna et in eadem penes curiam plebanalem in latere ejusdem versus meridiem cum horto eidem annexo iacentem, cuius tabernae possessor habet agros paucos et prata ex agris plebanalibus et pratis emen-

^{*)} Rsejowice albo Rsujowice, wieś niegdyś arcybiskupów gnieźnieńskich, z kościołem parafialnym fundowanym za czasów Bolesława Wstydliwego, książęcia kalistiego. Według miejscowej tradycyi dzisiejszy kościół jest trzecim od czasu jego założenia. Wystawił go w roku 1711 z drzewa modrzewiowego Maciej Wilczyński, kanonik kurzelowski, pleban miejscowy przy pomocy parafian, a na dniu 11 września roku 1735 konsekrował ge Konstanty Moszyński, biskup inflancki, z zakonu Paulinów, wras z wielkim ołtarzem z upoważnienia prymasa Teodora Potockiego. Zakrystya murowana sklepiena przybudowaną została w roku 1726. W tymże roku cały kościół wewnątrz wymalował i obrazami przyozdobił Ignacy Markowski, malarz z Przerąbia, które przy restauracyi w roku 1859 zostały zniszczone przez pociągnięcie ścian wapnem. Dawniej istniały w parafii dwa szpitale: w Rsejowicach i Przerąbiu; dziś śladu ich nie ma. W wzi Przerabiu jest kaplica wystawiona z cegły palenej dla wygody mieszkańców przez dziedzica miejscowego F. Bąkowskiego (Rubryc. dyec. kuj.kal. z r. 1880 f. 99. 100).

¹⁾ Grzegors s Stawissyna, pleban. 2) Przerąb. 3) Chylcsów. 4) Tworowice. i Tworowiczki 3) Biestrsyków Wielki. Oprócz tych miejscowości należą do parafii: Borki, Buta, Adamów, Psarki, Górny Staw, Wymysłów.

surata et solvit plebano eiusdem ecclesiae singulis annis pro censu unum fertonem et laborat omni septimana per diem labores manuales; item ex opposito eiusdem areae dotis plebanalis circa cimiterium habet duas alias areas, unam pro vicario et aliam pro ministro; hortulania autem per quemdam Clementem plebanum eiusdem ecclesiae in area, in qua solebat fieri domuncula pro vicario, erecta et faber in eadem per eundem primo et principaliter locatus, pendet in arbitrio domini archiepiscopi ex eo, quia in loco alia domuncula pro capellano est erecta, ubi nullum interesse plebanus habuit et praefatae hortulaniae similiter hortum de licentia saltem factoris adauxit; item eadem ipsa ecclesia et eius pro tempore plebanus pro ipsius curia de agris praedialibus ipsam concernentibus habet in quolibet campo trium camporum per unum mansum agri cum accrescentiis, prout et cmethones eiusdem villae habent, in duobus campis per duodecim sulcos in latitudine, in longitudine vero, prout et agri cmethonales se protendunt; in tertio vero campo versus villam Byestrzykow maiorem latitudinem habet, item et prata inter eosdem agros hinc inde adiacentia, prout et cmethones habent. Habet tantum speciale unum pratum circa limites villae Byestrzykow inter prata cmethonum, de quo colligi solent quatuor currus ad minus de foeno; item habet tres piscinas seu situs piscinarum, unam in silva, dicta trzonek, iuxta viam, quae vadit ad Przerab, aliam circa myedsylveschye sub haereditatibus seu circa limites Chosczowka et Thworowycze, in qua piscina seu situ piscinae ex negligentia plebani silva excrevit; tertiam in confinibus agrorum versus praedictam villam Thworowycze et Choeczowka; item habet decimam manipularem in eadem villa Reuyevycze ex omnibus et singulis agris praedialibus curiae archiepiscopalis, necnon duabus tabernis archiepiscopalibus, item et ex omnibus et singulis agris scultetiae, in quibus sunt locati duo cmethones et taberna provenientem et ad eandem parochialem ecclesiam et eius pro tempore plebanum spectantem, et conducit eam plebanus ex agris praedialibus curru proprio, et de praedictis tabernalibus agris et scultetialibus conducunt eam tabernatores et cmethones in curiam plebani absque solutione canapalium; de agris vero omnibus et singulis eiusdem villae cmethonalibus decima manipularis datur pro mensa archiepiscopali, et pro praedicta ecclesia parochiali cmethones solum solvunt columbationem de manso per unum grossum.

Przerab, Choscsowka, Thworowycze utraque et Bestrzykow, villae sub eadem parochiali in Rsuyewycze, in quibus villis decimae manipulares ex omnibus et singulis agris tam praedialibus quam cmethonalibus provenientes in toto spectant ad eandem ecclesiam et ipsius pro tempore et rectorem conducuntur ex agris tam praedialibus quam cmethonalibus curru plebani seu eius impensa conducuntur (sic) cum perceptione ex agris cmethonalibus canapalium in Przerab de manso per duos grossos, in Chosczewko per unum grossum, in Thworoywcze similiter per unum, et in Bestrzykow non sunt cmethones, solum nobiles et nihilominus in villis praedictis cmethones eidem ecclesiae et plebano solvunt columbationem de manso per unum grossum.

Barthodzycyc¹) et Volya Barthodzycycka²) et Lypowczycze³), villae extra candem parochiam, sed sub parochialibus Banczkovycze⁴) et Koldrab⁵), ex

Bartodsieje, ²) Wola Bartodsiejeka dziś Przerębeka, wsie w parafii Bęcskowies, w dekanacie pistrkowskim. ²) Lipowedyce, wieś w parafii Kodrąb w dekanacie nowo-radomskim. ⁴) Bęcskowies.
 Kodrąb.

quarum villarum omnibus et singulis agris cmethonalibus, demptis praedialibus, in *Barthodsyeye* et in aliis villis praedictis non sunt aliqui praediales agri, duntaxat cmethonales, de quibus in toto decimae manipulares provenientes spectant ad parochialem ecclesiam et plebanum in *Rzuyewycze*, et conducuntur curru seu impensa plebani cum perceptione canapalium de quolibet manso per duos grossos.

Taxata est eadem ecclesia ad duas marcas argenti et quoad denarium S. Petri ad tres scotos.

21. GORZKOVYCZE.*)

Villa haereditaria, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Catharinae, de iurepatronatus laicorum eiusdem villae haeredum, quam pronunc obtinet honorabilis Joannes Klukowski, ex praesentatione tutorum generosae dominae Annas, virginis, filiae generosi olim domini Adam de Crosweky, dictae villae Gorzkovycze haeredis, qui, prout ex antiquo, circa ipsam ecclesiam ipsius pro subsidio et curae animarum administratione servat duos capellanos et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariat; ad quam ex antiquo iure parochiali spectant villae infrascriptae, videlicet praefata Gorzkowycze maior et alia minor 1), Rzuchovycze 2), Sobakow duplex 3), Sczukoczycze 4), Pluczycze 5), Boyenycze 6), Nyeradow 1), Krzemyenyevycze 8), Kothkow 9), Kothkowska Volya 10) et Rudulthovycze 11); quae quidem ecclesia et eius pro tempore rector habet ex antiquo pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos, quorum et modo extat in possessione, et primo in eadem villa maiori Gorzkovycze et eius haereditate habet unum speciale spatium terrae pro area curiae plebanalis et in eodem nedum curiam plebanalem, sed et alias tres areas pro tabernis et in eis modo tabernas cum hortis eisdem areis adiacentibus pro allodiis et aliis commoditatibus in latere villae eiusdem versus orientem iacentes, in quo quidem spatio plebanus ultra hortum habet vinarium seu piscinulam; item

^{*)} Gorzkowice, wieś szlachecka, z kościołem parafialnym istniejącym przed rokiem 1335, jak dowodzi wzmianka o przywileju arcybiskupa Janisława z tegoż roku przy końcu opisu tego kościoła. W roku 1458 pleban tamtejszy Jan, pozwał przed sąd konsystorza gnieśnieńskiego Jakóba Rogożeńskiego, kanonika kurzelowskiego o dziesięciny przywłaszczone sobie nieprawnie z Szczukośce, z pemytinym dla siebie skutkiem (Archiv. Capit. Gnem. Excerpta ex actis Consist. Gnem. ab a. 1404 f. 422). Dzisiejszy kościół drewniany stanął w miejsce dawnego również drewnianego nakładem Franciszka Zaromby, cześnika piotrkowskiego, dziedzica Gorzkowie, który Ignacy Augustyn Kosierowski, biskup adrateński, kanonik gnieśnieński i proboszcz mstowski w roku 1773 konsekrował. Budowany jest w formie krzyża, mając po obu stronach kaplice, od południa murowaną, starszą od obecnego kościoła, zapewne od poprzedzającego pozostałą, jak wnosić należy z pomnika tam umieszczonego dla Jana Kaliny z r. 1635, od strony północnej zaś drewnianą razem z kościołem wystawioną. We wsi Sobakówek jest kaplica murowana kosztem dziedzica Emanuela Czernego wystawioną, w której się odbywają odpusty ŚŚ. Trójcy i ś. Michala (Rubryc. dyec. kuj. kal. z r. 1878 f. 116. 117).

¹⁾ Gorskowice, Gorskowicski. 2) Żuchowice. 2) Sobaków, Sobakówek. 4) Szesukowice. 8) Plucies. 8) Bujnice. 1) Nicodgadnione. 8) Krsemieniewice. 9) Kotków. 10) Wola Kotkowska. 11) Dructowice. Przybyły później czady: Grabostów, Dąbrowa, Michałów, Czernów, Cieślów, Bujnieski, Kopanina, Borzęcin, Trezkow.

speciale pratum circa littus fluvii ibidem decurrentis versus villam et dictum latus villae, situm curiae plebanalis iacens; item incolae praedictarum tabernarum pro ipsis tabernis habent duntaxat alios speciales hortos ultra hortos dotis plebanalis. iacentes circa piscinulam plebanalem cum paucis pratis hortis adiacentibus, et solvunt pro censu plebano pro tempore existenti singulis annis per quindecim grossos et nihil aliud, solum laborant tempore aestatis quilibet eorum metendo segetes plebanales et pratum superius descriptum rastrando et colligendo et conducendo; item habet specialem campum agri ultra fluvium defluentem circa eandem villam Gorzkowycze versus villam Nyeradow et, ut dicitur, ex eadem Nyeradow, ut dicitur(sic), ex antiquo emensuratum, iacentem inter viam, quae vadit ex eadem Gorzkowycze in praefatam Nyeradow et fluvium, quem campum seu spatium terrae eiusdem ecclesiae plebanus solet dividere in tres campos eius pro arbitrio; item habet aliud speciale iuger agri, alias nywa, iacentem ultra aream dotis plebanalis et aliorum incolarum ipsius villae, quod protenditur ad longitudinem ad spatium unius stadii. ad latitudinem vero citra vel ultra triginta sulcos; item habet unum aliud pratum iacentem (sic) in confinibus haereditatis Nyeradow inferius molendino, dicto Pabusch, de quo colligi solet de foeno unus currus cum medio et aliquando duo; item habet eadem ipsa ecclesia alias speciales areas pro vicariis et ministro in altera parte ecclesiae versus ecclesiam iacentes absque hortulis; item habet decimam manipularem in eadem villa et haereditate maiori Gorzkowycze duntaxat et agris praedialibus provenientem, de agris vero cmethonalibus spectat ad certos canonicatum et praebendam Curzelovienses, quos modo obtinet dominus Felix Naropyenski, et pro ecclesia praedicta parochiali cmethones solummodo columbationem solvunt de manso per unum grossum.

Gorskovycze minor et Rsuchowycze, villae sub eadem parochiali, in quibus decimae manipulares ex omnibus et singulis ipsarum agris provenientes in toto spectant ad eandem parochialem et plebanum in Gorskovycze, et conducit eas plebanus curru proprio percipiendo canapalia de quolibet manso per duos grossos, in quibus villis incolae pro eadem ipsa ecclesia solvunt columbationem de manso per grossum.

Schobakowo minor et Nyeradow, villae sub eadem parochiali in Gorzkovycze, in quibus fuerunt aliquando praedia agros praediales habentia, in quibus agris praedialibus sunt locati cmethones in earum qualibet per tres, ex quibus agris decimae manipulares duntaxat provenientes spectant ad eandem parochialem et plebanum in Gorzkovycze; ex agris vero ex antiquo cmethonalibus in Schobakow pro parochiali in Kamyenyeko et in Nyeradow pro canonicatu et praebenda Curzeloviensibus dantur et solvuntur.

Schobakow maior, Boynycze et Kothkowska Volya, villae sub eadem parochiali, quarum incolae pro eadem parochiali ecclesia in Gorzkowycze nihil aliud solvunt, solum columbationem more aliarum villarum de manso per grossum, decimas vero manipulares in Schobakow pro parochiali in Kamyenysko et in Boyenycze pro canonicatu et praebenda Curzeloviensibus, in Kothkowska Volya pro mensa archiepiscopali solvunt.

Scrukoczycze, Pnuczycze, Krzemyenyevycze, Rudulthowycze et Kothkow, villae sub eadem parochiali in Gorzkovycze, in quibus villis sunt curiae nobilium agros

speciales praediales habentes ab agris cmethonalibus ab antiquo distinctos, de quibus agris praedialibus in omnibus villis praedictis decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem et plebanum in Gorzkovycze, de agris autem cmethonalibus in praedictis Sczukoczycze, Pnuczycze et Krzemyenyevycze ad canonicatum et praebendam Curselovienses, quos modo obtinet dominus Felix Narapyenski, in Rudulthowycze vero et Kothkow ad mensam archiepiscopalem spectant et pertinent, quarum villarum cmethones pro eadem ipsa ecclesia parochiali in Gorzkowycze solummodo columbationem solvunt.

Kroschno 1), Czyeschanovycze 2), villae sub parochiis Banczkowycze et Myersyn, in quibus villis decimae manipulares provenientes duntaxat ex agris cmethonalibus omnibus et singulis spectant ad ecclesiam parochialem et plebanum in Gorzkovycze, et conducit eas idem plebanus curru ipsius, percipiendo canapalia de quolibet manso per duos grossos; item eadem ipsa ecclesia habet litteras donationis super decimas praedictas in Czyeschanovycze, Croschno, Gorzkovycze minor et Ksuchovycze sub titulo et sigillo Janislai, archiepiscopi Gnesnensis et capituli eiusdem sub anno millesimo trecentesimo tricesimo quinto.

Taxata est eadem ecclesia ad quinque marcas argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad quinque scotos.

22. BOGDANOW.*)

Villa haereditaria, in eadem ecclesia parochialis murata, de iurepatronatus laicorum vicibus alternatis, haeredum villae eiusdem Bogdanow pro una vice et pro alia ex Kamyona, Borowa et Bukowa, quam pronunc obtinet honorabilis dominus Thomas Vosnyczki, ex praesentatione haeredis de eadem Bogdanow, videlicet magnifici domini Lucae de Gorka, castellani Posnaniensis 3) et capitanei maioris Poloniae generalis, circa quam, prout ex antiquo, plebanus pro sui subsidio et curae animarum administratione consuevit servare duos capellanos in vicarios et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet. Spectant enim ad eandem iure parochiali citra vel ultra viginti et duae villae, videlicet praefata Bogdanow, Bogdanyaka Volya 1), Borova 3), Bukova 6), Parsnyevycze 1), Bly-

¹⁾ Krosno, wież w parafii Bęcskowice. 2) Ciessanowice, wież w parafii Miersyn.

^{*)} Bogdanów, wieś szlachecka, zawdzięcza kościół parafialny niezawodnie znakomitej i zamożnej rodzinie Górków, której była własnością. Podczas sporządzenia powyszego opisu był dziedziech jej Łukars Górka, głośny w dziejach Wielkopolski kasztelan posnański i starosta jeneralny wielkopolski, który potem został biskupem kujawskim i umarł jako taki roku 1542. Kościół ten starosytny, murowany, w roku 1875 za staraniem obecnego rządscy swego został gruntownie zrestaurowany, nową zakrystyą z cegły palonej rozprzestrzeniony i cały murem otoczony. W Postękalicach jest kaplica publiczna drewniana, w której się niekiedy nabożeństwe odprawia (Rubryc. dyce. kuj.-kal. z z. 1878 f. 112. 113).

²⁾ Lukass Górka h. Łodsia, późniejszy biskup kujawski. 4) Wólka Bogdanowska. 4) Borows.
6) Bukowa. 1) Parsniewice.

schyn 1), Kamyona 2), Radzathkow 3), Flakova Volya 4) Kozyerogi 5), Makolyeze 6), Pyekary 1), Voenykj 8), Rzacta 9), Nyedyechyna 10), Sbyerzchow 11), Sbyerzoweka Volya 12), Dobrzelyow 13), Myschakj 14), Dobyeczyn 15), Posthekalycze 16) et Mylakow 17). Habetque eadem ipsa ecclesia et eius pro tempore plebanus pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos, et primo in eadem villa Bogdanow et eius haereditate habet circa ecclesiam unam specialem aream pro curia plebanali et in eadem curiam et in eiusdem parte est situs domunculae vicarialis cum horto pro allodio et aliis commoditatibus, satis competentem et spatiosam, in cuius horto habet etiam parvum vinarium necnon et pratum; item eadem ipsa ecclesia habuit ex antiquo specialem campum, dictum Przevorzycza, satis magnum et utilem, iacentem circa paludes et piscinam villae eiusdem haeredum, quem campum quidam Joannes, de eadem Bogdanow haeres et plebanus, per viam commutationis pro piscina in eadem haereditate extra villam eundo in Mylakow sitam alienavit et dictam piscinam recepit minus utilem, quam modo ipsa ecclesia et eius plebanus loco dicti agri tenet. Ex cuius quidem commutationis contractu ultra piscinam praedictam haeres eiusdem villae debuit pratum ratione pratorum circum circa eidem campo adiacentium et ad ecclesiam spectantium aliud pratum, de quo ad minus colligi possent quatuor currus de foeno, dare et consignare, quod nondum in hactenus consignavit, sed ratione huiusmodi prati interim, donec consignatum esset, eidem ecclesiae et plebano pro tempore existenti ex pratis ipsius haereditariis dat et consignat singulis annis foenum elaboratum, collectum in pratis, duos currus de foeno, prout unumquemque currum duo equi trahere et conducere in dotem plebanalem possent; et non habet plebanus aliqua alia prata, neque agros, solum speciales areas circa cimiterium pro vicariis duobus et ministro et parvulis hortulis; item decimam manipularem post omnes et singulos ipsius villae Bogdanow tam praediales quam cmethonales agros, quam conducunt cmethones ipsorum curribus in dotem plebani absque solutione canapalium, et etiam solvunt cmethones eiusdem villae columbationem plebano.

Borova, Kamyona, Sbyerschow, Dobyeczyn et Mylakow, villae sub eadem parochiali, in quibus decimae manipulares tam ex agris praedialibus nobilium quam cmethonalibus omnibus et singulis provenientes in toto spectant ad eandem parochialem et plebanum in Bogdanow, et conducunt eas cmethones ipsorum curribus absque solutione canapalium; ex agris autem praedialibus conducuntur opera et impensis plebani seu proprio curru, et percipiunt eas in Mylakow et Dobyeczyn vicarii ex concessione plebani pro salario et eidem ecclesiae parochiali ipsarum villarum cmethones et hortulani solvunt columbationem seu eiusdem rectori (sic).

Blysyn, villa sub eadem parochiali, extra quam est curia cum agris praedialibus et praedium ex antiquo concernentibus, in quorum parte sunt locati circa eandem curiam cmethones et hortulani; de quibus agris praedialibus decima manipularis proveniens spectat ad eandem parochialem et plebanum in Bogdanow, de

¹⁾ Blisin. 2) Kamienna. 3) Radsiątków. 4) Miejscowość dziś nie znana. 5) Kosierogi.
6) Mąkolice. 1) Piekary. 2) Woźniki. 9) Nieodgadnione. 10) Niedgssyna 11) Zwierzchów.
13) Zwierzchowska Wola. 13) Dobrzelów. 14) Myszaki. 18) Dobiecin. 16) Postękalice. 17) Milaków. Oprócz tych należą dziś do parafii miejscowości: Wola Krsyżtoporska, Parsniewiczki, Poraj, Róża, Napoleonów, Siódenka, Prsydatki, Łużyn, Pawłów, Janów, Moników, Mokracs, Korczew, Wygoda.

agris autem cmethonalibus totius villae, demptis praedictis, decima manipularis proveniens spectat ad mensam archiepiscopalem, et pro praedicta parochiali in *Bogdanow* eiusdem villae incolae solvunt columbationem de manso per unum grossum et hortulani per medium.

Bukova, Parznyevycze, Radzathow, Dobrzelow, villae sub eadem parochiali in Bogdanow, in quibus villis sunt curiae nobilium agros praediales ex antiquo habentes, de quibus decimae manipulares ex omnibus agris praedictis provenientes in toto spectant ad eandem parochialem et eius plebanum; ex agris cmethonalibus ad mensam archiepiscopalem, in et pro eadem ecclesia parochiali cmethones et alii incolae solummodo columbationem solvunt.

Kosyerogy, villa sub eadem parochiali, in qua etiam decima manipularis ex agris praedialibus, necnon in parte cmethonalibus proveniens spectat ad eandem parochialem et plebanum; ex agris vero aliis cmethonalibus citra vel ultra duobus mansis spectant ad canonicatum et praebendam Gnesnenses, quos modo obtinet dominus Spythko Buszenyski 1); de qua etiam villa cmethones solvunt eidem ecclesiae columbationem de manso per grossum.

Vosnyki, villa sub eadem parochiali, in qua est curia agros praediales sufficientes habens, de quibus, necnon manso, quem nunc possident Albertus Myslek et Jacobus Schadzycz, cmethones in eodem locati, necnon hortulaniis agros habentibus, ex praedialibus agris emensuratos, ex quibus agris praedialibus necnon manso et hortulaniis praedictis decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem et plebanum in Bogdanow; ex agris autem cmethonalibus villae totius praeter praedictos decima manipularis proveniens in toto spectat ad parochialem ecclesiam et plebanum in Pyotrkow.

Pothstekalycze, villa sub eadem parochiali, in qua decima manipularis ex agris praedialibus necnon tabernarum agros habentium et unius cmethonis, dicti Syadlo, proveniens spectat ad eandem parochialem et plebanum in Bogdanow; ex agris vero cmethonalibus aliis omnibus et singulis ad mensam archiepiscopalem.

Makolycze, villa sub eadem parochiali, in qua ex agris quatuor curiarum et unius cmethonis dicti Bakalarz, ex antiquo praedialibus, decima manipularis proveniens spectat duntaxat ad eandem parochialem et plebanum in Bogdanow; de agris autem aliis cmethonalibus ad canonicatum et praebendam Gnesnenses, quos modo obtinet dominus Spythko Buzenyski.

Pyekary, Rzachtha, Nyedyschyna, Volya Flakova, Mysyakj, Volya Sbyerschowska et Volya Bogdanyska, villae sub eadem parochiali in Bogdanow, ex quibus villis eadem ecclesia parochialis et ipsius rector solum columbationem percipit de manso per grossum, decimas vero percipiunt in Pyekary ecclesia parochialis in Pyotrkow et in praedictis aliis villis mensa archiepiscopalis.

Taxata est eadem ecclesia ad unam sexagenam argenti, quo vero ad denarium S. Petri pro camera apostolica ad tres scotos.

¹⁾ Spylek Bużeński, o którym już było wyżej.

23. PYOTRKOW.*)

Oppidum, in eodem ecclesia parochialis, tutuli Sanctorum Jacobi maioris et Stanislai martyris, de iurepatronatus et praesentandi regis Poloniae pro tempore

*) Piotrków, trybunalskim zwany, miasto gubernialne nad rzeką Strawą, liczące obecnie przeszło 17,000 mieszkańców, jedna z najdawniejszych osad, sięgająca czasów przedchrześcijańskich, według podania w wieku XII przez Piotra Dunina zamieniona na miasto od imienia jego nazwane, sławne w dziejach kościoła i narodu polskiego licznemi synodami prowincyalnemi, które się tutaj odbywały od roku 1435-1628, z odprawianych tu sejmów prawodawczych, elekcyjnych, traktatowych i t. d. od roku 1347—1567, które następnie przeniesiono do Warssawy, oraz z istniejącego tamże od roku 1573—1792 trybunału koronnego, najwyższej w rzeczypospolitej władzy sądowej i t. d., miało kościół parafialny zapewne przez Piotra Dunina fundowany i uposażony, oraz inne liczne kościoły, klasztory i zakłady dobroczynne w następnych wiekach powstałe. Dzisiejszy kościół farny, gmach okazały z wieżą 183 stóp wysoką, najstarożytniejszy ze wszystkich budowli piotrkowskich, krótkością nawy, stromemi dachy, wieżą i sklepieniem bardzo podobny do kolegisty ś. Michała w Lublinie przez Lesska Czarnego około roku 1280 wystawionej, sięga niewatpliwie czasów tego monarchy, jeżeli nawet nie Duninowych. Budowa ogólna jest gotycka, sklepienie gwiaździste; kaplice tylko ma w stylu włoskim później przybudowane i wierzchnia część wieży po ostatniem spustoszeniu przez orkan gwaltowny w roku 1768 zrestaurowana nozi cechy nowożytnej budowli. W dolnej jej kondygnacyi przechowywano niegdyś archiwa ziemi sieradskiej i trybunału koronnego. Cały dach kościelny w miejsce dachówki pokryty jest blachą żelazną, kopuła na wieży blachą zwyczajną. W ostatnich czasach obywatel miejscowy Burchard własnym nakładem cały kościół przyczdobił posadzką marmurową. Wspaniały oltarz wielki zdobi obraz cudowny Wniebowsięcia N. Maryi P., niegdyś przez królową Bonę darowany. W skutek rekognicyi cudów przez delegowanego na miejsce ks. Wojciecha Grabowskiego, biskupa eneńskiego, suffragana posmańskiego, z dnia 16 lutego roku 1659 Aleksander Glebocki, archidyakon gnieśnieński i administrator archidyecezyi po zgonie Andrseja Leszcsyńskiego, prymasa, dekretem z dnia 10 marca tegoż roku obraz ten za cudowny ogłosił. Oprócz ołtarza w. miał kościół piotrkowski 8 oltarzy pobocznych z rozmaitemi bractwami i funduszami oraz trzy kaplice: pierwszą pod tyt. ś. Krsyża wystawioną w roku 1467 przez Stanisława Ostoję, a przez ks. Aleksandra Bykowskiego, kanonika gnieżnieńskiego, scholastyka krakowskiego odbudowaną, do której Marcia Myśliborski, pleban baldrzychowski, zrobił legat na proboszcza i pięciu prebendarzy, którą to fundacyą arcybiskup Jan Wężyk i król Władysław IV na sejmie walmym w roku 1638 zatwierdzili. Do tej fundacyi przydał wspomniony wyżej Aleksander Glębocki dwa domy murowane, dwór z pobocznemi budynkami na przedmieściu Bychowskie i kapitał 36,000 zlt.; druga pod tyt. ś. Jana Chrzcioiela, nie wiadomo przez kogo zbudowaną, która z fundacyi Szymona Sobakowicsa, wikaryusza miejscowego, z r. 1654 i Kasimiersa Jackowskiego, podsędka sieradskiego, z r. 1696 miała osobnego altarzystę; trzecią ś. Józefa, fundacyi Wojciecha Bryksy, wiceproboszcza kaplicy i. Krsyża, oraz Krysstofa i Elibiety Amendow, mieszczan piotrkowskich, którzy na ten cel całe swe mienie testamentem przeznaczyli. Wszystkie fundacye świadczące o pobożności przodków w czasach ostatnich upadły, a kościół na zewnątrz imponujący wewnątrz wielkiego doznał opuszczenia. Obecny jednakże rządzca i jego pomocnicy z niezmordowaną usilnością starają się przywróció świetność tego starożytnego przybytku Pańskiego i umieją pobudzać parafian do nie małych na ten cel ofiar. Na czele ich stoi sai wspomniony wyżej zacny obywatel Karól Burchard, który znaczne zmmy na ten cel ofiarewał, a nadto na cmentarzu grzebalnym wystawił piękną kaplicę z mauzoleum familijnem, którą w roku 1874 Tomass Kuliński, biskup satalieński i administrator dyecczyi krakowsko-kieleckiej konsekrewał. Z drugiej połowy wieku zeszłege jaśnieje szczodrobliwością swoją na dom Boży rządzca jego Es. Maciej Mostowski, który nadzwyczaj wiele łożył na jego przyczdobienie, a przytem własnym nakładem odbudował obszerny gmach na mieszkanie dla proboszczy około roku 1754. Ze względu na ogromne wydatki na które wystawieni byli prezydent i wiceprezydent trybunału koronnego, tenże

existentis, quam pronunc obtinet venerabilis dominus Stanislas Goreczki'), canonicus Gneenensis, ex praesentatione serenissimi principis domini Sigismundi. Dei gratia regis Poloniae etc. feliciter moderni; qui, prout ex antiquo, circa eandem ecclesiam pro sui subsidio et curae animarum administratione servat tres capellanos et ministrum seu scholae rectorem, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariat. Spectant enim ad eandem iure parochiali ultra oppidum et eius suburbia villae infrascriptae, videlicet Wyelga wyesch 2), Mescze 3), Rakow 4), Jarostj 5) Bykj 6), Schydlow 1), Czyschova 8), Czysowska Volya 9), Twardoslawycze 10), Gomolyn 11), Moykow 12), Oprzeszow 13), Rokxycze 14), Bygszathova Volya 15) et Swyerczow 16). Quae quidem ecclesia et eius pro tempore plebanus habet pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos, quorum et modo modernus extat in possessione: et primo in eodem oppido eiusque suburbiis et haereditate habet imprimis intra muros circa ecclesiam specialem aream pro curia plebanali, cimiterio et muro oppidi contiguam, et in ea curiam; item et aliam specialem aream pro vicariis et capellanis circa ecclesiam residentibus in platea ex opposito eiusdem ecclesiae iacentem in acie, et tertiam pro schola circa portam oppidanam versus Wyelga wyesch in cimiterio eiusdem ecclesiae; item habet intra muros tres institas seu macellas, duae pistorum panis, quarum possessores pro censu plebano solvunt singulis annis per sex grossos, et tertiam carnificum, cuius tenutarius solvit similiter eiusdem ecclesiae plebano loco census per tres cum medio sepi; item extra oppidum habet tres hortulanias, iacentes circa oppidum et ipsius portas, unam versus Wydga wysich, aliam circa portam, dictam Cracoviensem, quarum possessores solvere solent pro censu per unam marcam; tertiam vero circa eandem portam Oracoviensem, quae iacet modo deserta ex altera parte muri dotis plebanalis; item habet eadem ecclesia. certam partem campi seu agri extra suburbium, iacentem versus Buyny, dictam et appellatam Obrythka, in qua parte agri per plebanos locati sunt duo cmethones, quorum unus ibidem residens et maiorem partem eiusdem agri colens pro

rządzca, a przytem scholastyk gnieśnieński, kanonik płocki, doktor obojga prawa, zmarły w Gnieśnież 1763, wcielił za przyzwoleniem króla, senatu i prymasa, oraz kapituły gnieśnieńskiej donośne probostwo piotrkowskie do tych urzędów, a dom wyżej wspomniony na rezydencya im przeznaczył (Acta decr. Capit. Gnesn. Testamenta Praelator. et Canonicor. Gnesn. vol. I, N. 26). Inkorporacya ta krótko jednakie trwała dla przewretów politycznych w kraju i dla braku sankoyi ze strony Stolicy apostolskiej (Bubryc. dyec. kuj -kal. z r. 1878 f. 103—108 cfr. Rocznik Piotrkowski z r. 1871 Tygodn. illustr. z r. 1861 No. 78 i 108, z r. 1863 No. 190, z r. 1865 No. 325. z r. 1866 No. 335).

1) Stanisław Górecki h. Drya, kanonik gnisśnieński i posnański, kustom płocki, proboszes kaliski i piotrkowski, sekretarz królewski † 1525 (Ks. Korytkowski l. c. Ms.). 2) Wielka wieś, 3) Messere, wsie należące niegdył do starostwa piotrkowskiego. 4) Raków. 5) Jarosty. 6) Byki. 1) Szydłów. 6) Cisowa, wieś w parafii Gomolin. 9) Dziś nie znana. 10) Twardosławics. 11) Gomolin, obecnie wieś z kościołem parafialnym, fundowanym przez dziedzica miejscowego, Michała Tarnowskiego, w roku 1619, przez arcybiskupa gnieśnieńskiego Wawrsyńca Gombickiego kanonicznie erygowanym, a przez Stanisława Starczowskiego, suffragana płockiego dnia 29 czerwca roku 1631 konsekrowanym. W miejsce tego kościoła drewnianego zębem czasu zniszczonego parafianie wystawili od roku 1871—1874 nowy piękny kościół murowany z trzema wieżami, który w roku 1875 Tomass Kuliński, biskup sataleński, administrator kielecki, konsekrował (Rubryc. dyce. kuj.-kal. z r. 1878 £ 116). Parafią stanowią dniś miejscoweści: Gomolin, Rsachta, Zaborów i Cisowa. 12) Majków. 13) Oprzeżów. 14) Rokszyce. 15) Rokszycha Wólka. 19) Świerczów, wieś kapituły gnieśnieńskiej. Prócz tych należą jesucze de parafii miejscoweści: Belsatka, Rakow, Bugaj, Szczekanica, Moryts kol., Miehałów kolon.

censu annuali singulis annis plebano solvit per unam marcam et alter, qui minus habet de agris, per tres fertones; item habet ex certis octo hortis hinc inde in suburbiis inter hortos oppidanos iacentibus censum annualem, per haeredes, ut dicitur, ecclesiae donatum, de quo censu proveniunt duae marcae minus fertone, et alia onera civilia solvuntur. Habet insuper et alios census annuos et agris oppidanis solvi (consuetos) similiter ex donatione oppidanorum eidem ecclesiae per haeredes ipsorum agrorum successive donatos et quos cives tenent, ut haeredes, et proveniunt ex eisdem de censu annuo singulis annis quinque marcae, ferto unus et tres grossi, et iacent agri ipsi hinc inde intra agros oppidanorum per medium laneum et alicubi per quartas et alicubi per aliquot sulcos; de quibus agris onera regalia. uti census pothwody et alia onera etiam civilia per colonos seu ipsorum possessores. solvuntur et contribuuntur, dempta praedicta parte agri, dicti Obrythka, de quo agro nemini alteri aliquid datur, praeter ipsum plebanum (sic). Item decima manipularis proveniens post agros eiusdem oppidi totius iuxta divisionem camporum tripartitur, quia de campo, iacente versus villam Zalyeschycze proveniens spectat ad monasterium Vythoviense, de campo vero versus villam Buyny in eiusdem oppidi haereditate iacente decima manipularis proveniens spectat ad eandem parochialem et plebanum in Pyotrkow; de campo autem dicto Fularka versus Rokzycze spectat ad mensam archiepiscopalem, et cunducunt eas ipsorum agrorum et camporum coloni propriis curribus in horrea hinc inde per plebanum et factorem archiepiscopalem locanda abeque quavis solutione canapalium, praeter monasterium Vithoviense, cui non conducunt neque aliquid solvunt, sed conducitur opera et impensa abbatis; item eadem ipsa ecclesia habet et eius pro tempore plebanus in eodem oppido mensalia, videlicet de qualibet domo, in qua cervisia braxatur, per unum grossum; in qua vero non, per medium grossum, et inquilini nihil solvunt; insuper omnes et singulis eiusdem oppidi incolae et suburbani necnon et villani ex singulis villis ex parochianis solvunt de qualibet domo pro columbatione per unum grossum, inquilini et hortulani per medium 1).

Rakow, villa sub eadem parochiali, cuius proprietas et verum dominium cum omni iure ac proprietate necnon et decima manipulari ex omnibus et singulis tam praedialibus quam cmethonalibus agris, necnon piscinis, silvis, borris et pratis spectat ad eandem parochialem et plebanum in eadem Pyotrkow, et sunt in eadem praedium plebanale cum agris praedialibus, necnon novem cum medio lanei cmethonales possessionati et duae hortulaniae, et solvunt cmethones de quolibet manso pro censu annuo singulis annis per tres fertones pecuniarum, et habent agros speciales ex praedio ipsis ad culturam per partes emensuratos, quos tenentur excolere, seminare et segetes colligere, necnon et alia onera tenentur adimplere; hortulani vero nihil solvunt, solum unam diem per hebdomadam laborant.

Vyelga wyesch, villa sub eadem parochiali, ultra oppidum sita, in qua est regalis curia et agri praediales pro praedio regali ex antiquo coli soliti, ex quibus duntaxat decima manipularis proveniens spectat ad eandem ecclesiam parochialem et plebanum in Pyotrkow; de agris autem cmethonalibus spectat pro mensa archiepiscopali.

¹⁾ Druga reka z XVI wieku dopisala: Habet plebanus in molendino seu piscina Vyerseyny tertium piacem et feriis VI et sabbatho pransuram liberam piscium per suum piscatorem.

Mescze, Jarosti et Swyerczow, villae sub eadem parochiali in Pyotrkow, in quibus decimae manipulares ex omnibus et singulis ipsarum villarum agris provenientes in toto spectant ad eandem parochialem et plebanum in Pyotrkow.

Szydlow, Czyszova, Moykow, Rokzycze et Gomolyn, villae sub praedicta parochiali in Pyotrkow, in quibus sunt curiae nobilium agros praediales ex antiquo habentes, ab agris cmethonalibus distinctos, de quibus agris duntaxat praedialibus ipsarum villarum decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem et plebanum in Pyotrkow, ex agris autem cmethonalibus in praedicta Schydlow, ad praeposituram Lanciciensem, in Gomolyn vero ad mensam archiepiscopalem Gnesnensem, in dictis vero Czyschova, Moykow et Rokzycze ad monasterium Vythoviense spectant et pertinent.

Byky, Czysowska Volya, Oprzeszow, Bedzethowa Volya, villae sub eadem parochiali, ex quibus eadem ipsa ecclesia nihil aliud percipit, solum columbationem, decimas vero manipulares tollit monasterium et abbas Vythoviensis.

Twardoslavicze, villa sub eadem parochiali in Pyotrkow, in qua est praedium agros praediales ex antiquo habens, de quibus decima manipularis proveniens spectat ad ecclesiam parochialem in Gydlye, ex agris autem cmethonalibus ad monasterium Vithoviense.

Borkovicze¹), villa, in qua est ecclesia parochialis, Sdunkow²), Ruskovicze duplex³), Ravy⁴) et Grodek⁵), villae sub eadem parochiali in Borkovycze in terra Sandomiriensi, ex quibus de agris cmethonalibus tam possessionatis, quam desertis omnibus et singulis decimae manipulares provenientes in toto spectant ad ecclesiam parochialem et plebanum in Pyotrkow, et conducuntur opera et impensa eiusdem Pyotrkoviensis plebani cum perceptione canapalium de quolibet manso per duos grossos praeter Borkowycze, ubi et conducunt et canapalia solvunt.

Vosnyki, villa sub cadem parochiali, in qua decima manipularis ex omnibus et singulis agris cmethonalibus, dempto uno manso, et hortulaniarum necnon praedialium agris proveniens spectat ad parochialem ecclesiam et plebanum in *Pyotrkow*, et conducitur per cmethones absque solutione canapalium, de agris autem praedialibus, hortulaniarum et manso uno cmethonali, ex agris praedialibus emensurato, spectat ad parochialem in *Bogdanow*.

Msurki o et Pyckari), villae sub parochialibus Drusbycze o et Bogdanow, in quibus decimae manipulares post omnes ipsarum villarum agros spectant ad parochialem et plebanum in Pyotrkow, et conducuntur ipsarum villarum incolarum curribus absque solutione canapalium.

Taxata est eadem ecclesia ad sex marcas argenti et quoad denarium S. Petri camerae apostolicae ad duodecim scotos.

Item in eadem ecclesia parochiali iam dudum extant tria altaria seu capellaniae erectae et fundatae, habentes speciales capellanos perpetuos seu altaristas, qui ultra onera ipsis capellaniis annexa obligantur pro decore ecclesiae infra divina et processiones stationesque superpelliciati incedere et divinis interesse, et primo

¹⁾ Borkowice, wieś z kościołem parafialnym w dekanacie końskim w dyscezyi sandomirakiej.

²⁾ Zdunków. 3) Russkowice, wieś i folw. 4) Nieodgadnione. 6) Gródek. 6) Msurki. 1) Piebary.

[&]quot;) Druebice, wież z kościołem parafialnym w dekanacie i powiecie piotrkowskim.

Altare seu capellania, dicta et appellata Osthoya!), tituli gloriosae virginis Mariae necnon S. Leonardi et SS. Catharinae et Margarethae et Ursulae virgiaun, quod habet specialem capellam versus curiam plebanalem in latere ecclesiae parochialis, de iurepatronatus plebani pro tempore existentis, necnon proconsulis et consulum eiusdem oppidi Pyotrkow, laicorum pro tempore existentium, quod altare seu capellaniam obtinet modo honorabilis Thomas Sbyerskowski ex praesentatione plebani et proconsulis cum consulibus protunc existentibus; quod quidem altare et eius altarista habet pro dote et fundo partem campi seu agri, dicti et appellati Obrythka, necnon hortos ex eodem agro erectos ac aliis agris hortis et pratis hinc inde in suburbiis eiusdem oppidi iacentibus, ex quibus census et proventus suos singulis annis altarista eiusdem altaris tollit et percipit, et primo habet specialem aream et domunculam pro residentia ante hospitale seu ecclesiam hospitalis in vico seu platea, eundo versus Cracoviam, sitam; item ante praedictum hospitale habet hortum satis magnum, in alios hortos divisum, de quo singulis annis solvuntur tres marcae; item a tergo dicti horti de praedio quodam habet sex grossos; item de agro, in quo modo residet quidam Nicolaus Zanischygon, habet unam marcam, item de alio agro, in quo residet Petrus Schablyk, unam sexagenam, item de horto, in quo residet seu aliquando tenebat Thomas Sglobyony, decem grossos; item ex alio horto, iacente penes praedictum Sglobyony hortum, alios decem grossos; item de alio horto, dictis hortis vicino, in quo residet quidam Wrona, quindecim grossos; item et prata (sic) circa granities sive limites villae Swyerczow habet quindecim grossos; item ex agro, quem tenet Joannes Gosdzyk, habet unum fertonem; item (de) horto, Mothyl quem possidet, quindecim grossos; item de horto, in quo residet Lygonyova, sex grossos; item de horto, in quo residet seu tenet Swyder, habet unum fertonem; item de prato, iacente eundo ad curiam regalem, habet unum fertonem; item de alio agro, quem tenet Syerechen, habet unum fertonem; item ex agris, in quibus residet seu eos tenet Yaschek, de uno medio manso penes viam, cundo de Pyotrkow, et de alio medio manso de Pyotrkow cundo in Buyny versus Grabpecs circa granities et de tertio medio manso ex opposito molendini advocati iacente habet viginti grossos; item de horto, in quo residet Stanislaus Smaydo versus Pradlo sutorum iacente et de manso agri, in quo residet Andreas Kobyalka, qui etiam iacet versus molendinum advocati cum prato, habet decem grossos; item de alio medio manso versus molendinum iacente habet decem grossos; item de prato penes Swyerczowkj et Usczyn iacente habet quatuordecim grossos; item de alio agro, qui tendit per viam Myleyowska in Buyny, habet duos grossos; item de medio manso, in quo residet Csychony, qui tendit per viam Buynowska, habet septem grossos census annui; item altarista eiusdem altaris temporibus perpetuis obligatur singulis septimanis in eadem ecclesia et altari capellae pradictae per se vel per alium legere et explere tres missas, unam feriis secundis pro defunctis benefactoribus, aliam feria sexta de S. Cruce, et tertiam sabbativis diebus de beata Virgine, prout litterae erectionis et fundationis latius disponunt.

Taxatum est ad sex scotos argenti.

Aliud altare in eadem ecclesia, dictum et appellatum Gaszowski, tituli S. Catharinas, de iurepatronatus et praesentandi plebani eiusdem ecclesiae necnon pro-

¹⁾ Ostoja Stanisław, fundator kaplicy i altaryi.

consulis et consulum eiusdem oppidi Pyotrkow pro tempore existentium, quod modo obtinet discretus Laurentius de Opathow 1) archiepiscopali, ex praesentatione plebani et proconsulis cum consulibus protunc existentibus; et habet pro dote et fundo, imprimis domum cum horto extra oppidum penes curiam consulatus Cracoviensis iacentem; item unum hortum inter praedia oppidanorum in vico versus Rokrycze iacentem, de quo per possessorem solvitur pro censu altaristae eiusdem altaris unus ferto; item de quinque sulcis agri sub Crascha silva iacente habet tres grossos; item de Osnycza, dicta Schopkova, eundo ad curiam regalem in parte dextra penes hortulaniam plebani iacentem, sex grossos; item de prato prope Pradino sutorum iacente, quatuor grossos; item de alio prato versus molendinum Slodovi lacente habet sex grossos; item de horto Sczepankova penes Myedzwyedzowski in suburbio iacente habet fertonem; item de alio horto extra muros civitatis versus meridiem iacente habet sex grossos; item de domo Czapnyczka in eodem oppido in platea a balneo civili ad ecclesiam eundo sita habet sex grossos; item de alia domo Kasper ex opposito ecclesiae iacente habet quatuordecim grossos; item de praedio et horto Nyerychlo extra muros oppidi in praediis Rokayeski iacente habet unum fertonem; item de alio agro sub silva Crasa iacente habet tres grossos; item de praedio Bosch et de uno stadio agri in praediis Bykj iacente habet unum fertonem; item de horto Pyerowskij in praediis eundo ad ecclesiam beatae Mariae Virginis iacente habet decem octo grossos; item ex alio horto et allodio in praediis Rokayeski habet unum fertonem; item et de alio praedio necnon et agro unius stadii in praedictis praediis Rokayczkj iacente habet decem octo grossos; item de horto in praediis versus Byky iacente habet octo grossos; cuius altaris altarista iuxta dispositionem privilegii fundationis obligatur explere per se (vel) per alium singulis hebdomadis in eadem ecclesia et altari tres missas, unam feriis secundis pro defunctis, feriis quartis pro peccatis et sabbativis diebus de beata Virgine.

Taxatum est ad tres scotos argenti.

Tertium altare in eadem ecclesia parochiali, dictum et appellatum Danielis, tituli S. Valentini, martyris gloriosi, de iurepatronatus laicorum, proconsulis videlicet et consulum eiusdem oppidi Pyotrkow, quod pronunc obtinet honorabilis Jacobus Mydlynka de eadem Pyotrkow, ex praesentatione proconsulis et consulum, protunc praesidentium. Et habet pro dote et fundo, primo et principaliter ex molendino aquatico post molendinum brascale regale in codem fluvio et hacreditate Puotrkoviensi iacente duas marcas et regia maiestas quatuor census annui perpetui et aliquando cum media, secundum quod possit locari; item de domo una in eodem oppido et circulo iacente, dicto et appellato Kuschkowski, habet tres fertones census annui perpetui; item de certis agris sub silva Crase in eadem haereditate Pyotrkoviensi iacentibus habet septem fertones census annui; item de duobus praediis extra idem oppidum iuxta Pradlno sutorum iacentibus habet marcam cum media census annui perpetui; item de horto Kloczkj in suburbio post monachos eiusdem oppidi iacente habet octo grossos; item ex alio horto, dicto Tharchalynski, ibidem in suburbio iacente habet quatuor grossos census annui perpetui. Cuius quidem altaris altarista pro tempore existens obligatur in eadem ecclesia et altari singulis hebdomadis per se vel per alium explere seu legere tres missas, unam feriis secun-

¹⁾ Opatówek.

dis pro defunctis, aliam feriis quartis pro peccatis, et tertiam sabbativis diebus de beata Virgine.

. Taxatum est idem altare ad sex scotos argenti.

HOSPITALE PAUPERUM¹) et ecclesia seu capella circa domum pauperum in titulum S. Trinitatis extra oppidum penes viam, quae ducit de Pyotrkow in Cracoviam, erecta et consecrata et in eadem Sacramentum pro viatico pauperum conservatur, quae ad beneplacitum proconsulis et consulum, provisorum domus pauperum, presbytero saeculari committi solet de assensu plebani, qui et divina officia in eadem capella peragit et sacramenta poenitentiae et viaticum pauperibus in eadem domo pauperum degentibus administrat, quem praedicti provisores duabus marcis pro salario consolatum faciunt singulis annis, et habet praedicta ecclesia et domus pauperum certa prata, hortos et agros extra civitatem in suburbio et haereditate Pyotrkoviensi et sub iure civili iacentia, de quibus tantum modo proveniunt ex locatione tres marcae cum media pecuniarum, quae per provisores colliguntur et pro presbytero necnon et necessitate pauperum exponuntur.

1) Kościół szpitalny $\acute{S}\acute{S}$. Trójoy za miastem nad drogą ku Krakowu niewiadomo kiedy i przez kogo fundowany. Był nadto drugi szpital czyli dom przytułku z osobną kaplicą, w czasie napadu Szwedów w roku 1656 ogniem zniszczony, lecz w roku następnym przez Kasimiersa Kurowskiego, sekretarza królewskiego z cegły palonej odbudowany; dotąd istnieje. Oprócz kościoła szpitalnego istniały w Piotrkowie za czasów sporządzenia powyższego opisu następujące kościoły: 1) Kościół Panny Moryi za miastem na końcu przedmieścia krakowskiego na wzgórku w roku 1873 przez Jana Kwite, starostę sieradskiego, fundowany i do probostwa należący z warunkiem odprawiania w nim mszy ś. za duazę Kasimiersa W. Kościół ten dotąd istniejący, cały murowany w stylu gotyckim, w lichym dziś znajduje się stanie. Nabożeństwo uroczyste odprawia się w nim w drugie święto wielkanocne i Zielonych Świątek eraz w dzień Nawiedsenia N. Maryi P. 2) Kościół z klasztorem 00. Dominikanów pod tyt. ś. Doroty fundowany według kroniki klamtornej w roku 1319, według Bsowskiego w roku 1370, a według Nowomiejskiego w roku 1840 przez króla Kasimiersa W. Po zgorzeniu w początku wieku XVI królowa Bona najwięcej się przyczyniła do odbudowania obojga z cegły palonej. Kościół ten słynął z dwóch obrazów powszechnie za cudowne mianych: N. Maryi P. i Prsemienia Pańskiego. Po zniesieniu klasztoru w r. 1864 kościół zamieniono na sukursalny, który ma osobnego kapelana. W późniejszych czasach przybyły następujące kościoły i klasztory: 1) Kościół i klasztór księży Pijarów, którzy za ofiarowane sobie przez Jana Gorczyckiego 4500 zlt. nabyli kamienicę od Stanisława Bykowskiego, starosty przedeckiego, którą przerobiwszy na klasztor i kaplicę z ofiar dobroczyńców przy niej wybudowawszy na dniu 5 sierpnia roku 1674 uroczyście posiedli i szkoly otworzyli. Później nieco wybudował im kościół Ignacy Rogala Zawądski zmarty w roku 1712. 2) Kościół i klasztor OO. Jesuidu sprowadzonych w roku 1677 przes Jersego Denhofa, kustosza poznańskiego i proboszcza piotrkowskiego, póśniejszego biskupa krakowskiego, opata mogilskiego , wystawione w r. 1707 wielkim nakładem przez Balcera Wilbsychiego, naówczas proboszcza piotrkowskiego, późniejszego kanclerza gnieźnieńskiego i suffragana poznańskiego, zmarłego roku 1729 przy pomocy innych dobroczyńców. Po zniesieniu Jesusiów komisya edukacyjna przekazała cały majątek ich księżom Pijorom, którzy opuściwazy dotychozasowa swoję siedzibę, przenieśli się do wygodnego kolegium jezuickiego i wspaniałego kościoła pod tyt. ć. Francieska Koawerego, gdzie aż do roku 1838, czyli aż do zniesienia klasztoru przebywali. 3) Kościół i klasztor OO. Bernardynów w roku 1625 sprowadzonych, którym Floryan Starczewski w roku poprzednim kościołek drewniany i takiż klasstorek wystawił. W roku 1626 położono kamień wegielny pod nowy kościół murowany wraz z klasztorem z ofiar różnych dobroczyńców, które w roku 1633 ukończone zestały. Kościół konsekrował pod tyt. ś. Krsyża, Jan s Zalesia Bajkowski, biskup eneński, suffragan posnaáski dnia 16 listopada 1640. W roku 1820 zakonnicy dla braku utrzymania przenieśli się do Radomska, a piękny ich kościół stoi pustkami. Wspaniały kościół pojesuicki dziś sukursalny ma osobeego kapelana (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1878 f. 109 i z r. 1873 f. 142-144).

24. CZARNOCZYN.*)

Villa mensae episcopalis ecclesiae Wladislaviensis sub tenuta Wolbors et in eadem ecclesia parochialis, tituli Assumptionis gloriosissimae Virginis Mariae, de iurepatronatus et praesentandi episcopi Wladislaviensis pro tempore existentis, quam pronunc obtinet honorabilis dominus Joannes Otha de Krzepczow 1) ex provisione legati Sedis apostolicae, qui, prout ex antiquo, circa eandem ecclesiam pro subsidio et curae animarum administratione servat duos capellanos in vicarios et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet. iure parochiali ex antiquo villae infrascriptae spectant, videlicet praefata Czarnoczun. Paulczewye 2), Varschyn 3), Dalkow 4), Kurovycze 5), Zamoscze 6), Romyschewycze 1), Bysewodj 8), Kal 9), Kalska Volya 10), Byskupya Volya 11), Synczycze 12) et Thychow 13). Quae quidem ecclesia et eius pro tempore rector pro dote et fundo habet bona et proventus infrascriptos, et primo in eadem Czarnoczyn et ipsius haereditate circa ecclesiam unam specialem aream pro curia plebanali satis latam et spatiosam in latere villae occidentali cum hortis pro allodio et pomerio eidem areae adiacentibus, et alias speciales areas circa cimiterium pro duobus vicariis et ministro; insuper alias duas areas cum hortis pro tabernis et in eisdem tabernas in altero latere eiusdem villae Czarnoczyn versus meridiem iacentes, quae tabernae non habent aliquos speciales agros aut prata, solum ex agris praedii plebanalis emensuratos, de quarum una agros habens emensuratos incola pro censu annuali solvit singulis annis per mediam marcam et alter per fertonem plebano pro tempore existenti, et nihilominus quilibet eorum omni septimana diem unam

^{*)} Csarnocin, wież niegdyż biskupów kujawskich do klucza wolborskiego należąca (dziź w dyceczyi kujawskiej dekanacie lódskim), którym niezawodnie zawdzięcza fundacyą i uposażenie kościoła parafialnego, przynajmniej w drugiej połowie wieku XIV, albowiem na dniu 1 pażdziernika roku 1416 Wojciech, pleban z Rosochy prawował się przed sądem konsystorza gnieżnieńskiego z Jakóbem, plebanem tamtejszym o przywłaszczane sobie przez niego dziesięciny w Kale (Excerpta ex actis Consist. Gnesm. de a. 1404 f. 34). W roku 1428 Maciej Drya, kanonik gnieźnieński zapozwał przed sąd tegoz konsystorza Piotra, plebana czarnocińskiego o przywłaszczanie sobie dziesięcin z Szynczyc (tamże f. 80). Starożytny kościół drewniany zgorzał w roku 1869, w którego miejsce parafianie stawiają obecnie nowy z cegty palonej. Dla niezamożności ich budowla z wolna postępuje (Rubryc. dyce. kuj.-kal. z r. 1878 f. 135).

¹⁾ Jan Otta s Krsepcowa, pleban. 2) Palasew, dziś w parafii Kurowice. 3) Wardsyn, tak samo. 4) Dalków, także. 5) Kurowice, wieś niegdyś kapituły krakowskiej, która chogo dogodzić poddanym sweim, dla wylewu wody niemogącym brać często udziału w nabożeństwie parafialnem, ani usyskać pociechy religijnej na łożu śmiertelnem, wystawiła tam w roku 1621 kościół parafialny, który arcybiskup Jan Weżyk w roku 1634 erygował kanonicznie jako parafialny, przyłączywszy de niego wsie dotąd do Csarnocina należące: Kurowies, Palosew, Wardsyn i Dalków, do których później przybyły miejscowości: Karpin, Kotliny, Wola Rakowa, Brujes, Bukowiec i młyn Kosica. Pierwotny kościół dotąd istniejący w roku 1872 kosztem parafian gruntownie srestaurowany, wewnątrz ednowiony i nowym organem czdobiony został za usilną zachętą pasterza swego, Franciszka Konwergo Wernera zmarłego w roku 1875. Obecny rządzca parafii, idąc za przykładem poprzednika swego, zamierzył kościół rozprzestrzenić i już potrzebne do tego przygotowuje materyały (Rubryc. dyce. kuj.-kał. z r. 1878 str. 136. 137). 4) Zamoście. 1) Remiesowice. 5) Bieswody. 5) Kal. 11) Kalska Wela. 12) Bieskupia Wola. 12) Szynczyce. 13) Tychów.

manualem laborat; item eadem ipsa ecclesia habet in eadem villa in altero latere villae versus orientem unum satis magnum et latum hortum, in cuius parte locatus est hortulanus, in cuius horti postico habet unum agrum ad instar duorum laneorum latitudinem in se continentem, prout hortus idem latitudinem continet: qui quidem ager in sua latitudine protenditur usque ad limites villae Byeswodi; item alios duos mansos agri habet, unum mansum in postico areae dotis plebanalis, protendentem se usque ad limites villae Thychow, alium in campo versus haereditatem villae Byskupya Volya iacentem inter agros cmethonales, protendentem se, prout se protendunt alii agri cmethonales; item et tria prata, unum maius, alia duo minora, hinc inde inter prata cmethonum circa fluvium, dictum Wyerzbycza 1), iacentia, de quibus colligi possunt singulis annis de foeno tres acervi; item et decimam manipularem post omnes et singulos ipsius villae tam praediales quam cmethonales et scultetiae agros provenientem habet, et conducunt eam cmethones ex agris cmethonalibus curribus propriis in horreum dotis plebanalis absque solutione canapalium et similiter de scultetialibus; ex agris vero praedialibus conducit eam plebanus ipsius curru; item cmethones eiusdem villae eiusdem ecclesiae plebano columbationem solvunt de manso per unum grossum et de medio manso per medium et similiter tabernatores et hortulani.

Byeswodj, villa sub eadem parochiali mensae episcopalis ecclesiae Wladislaviensis, in qua sunt certi agri, qui quondam fuerunt ad haereditatem villae Czarnoczyn pertinentes et eiusdem villae Byeswodj agris incorporati versus haereditatem praedictam Czarnoczyn iacentes, de quibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem et plebanum in Czarnoczyn; de aliis autem omnibus et singulis eiusdem villae agris residuis decimae manipulares provenientes spectant ad parochialem ecclesiam et plebanum in Brzesyny²).

Byskupya Volya, villa sub eadem parochiali ecclesia in Czarnoczyn, in qua decima manipularis ex omnibus et singulis agris cmethonalibus, demptis quibusdam agris, et praedialibus decima manipularis (sic) proveniens in toto spectat ad eandem parochialem et plebanum in Czarnoczyn; de praedialibus vero ad parochialem ecclesiam in Nagorzycze, exceptis autem argulis, eadem ipsa ecclesia in Czarnoczyn seu ipsius rector alternatis vicibus cum ecclesia et plebano in dicta Nagorzycze percipiunt, prout latius circa proventus ecclesiae eiusdem in Nagorzycze extra describitur.

Zamosczye, villa sub eadem parochiali, in qua sunt certi agri, ut dicitur, praediales, de quibus decimam manipularem eiusdem ecclesiae vicarii ex admissione plebani percipiunt, occasione cuius actio dicitur inter ecclesiam et plebanum in Myerzyn pendere; ex agris autem omnibus et singulis cmethonalibus pertinet ad mensam archiepiscopalem.

Synczycze, villa sub eadem parochiali in Czarnoczyn, cuius villae ex agris praedialibus et uno manso cmethonali, quem nunc colit seu possidet Stanyo cum filio ipsius, decima manipularis proveniens spectat ad eandem parochialem et plebanum in Czarnoczyn, quam percipere solent vicarii ex concessione plebani; de aliis autem agris omnibus et singulis cmethonalibus spectat ad canonicatum et praebendam Gnesnenses, quos modo obtinet dominus Spythek Buzynski.

¹) Wiersbiog. ²) Brzeziny (dziź Brezin), wież z kościołem parafialnym w powiecie i dekanacie rawskim, archidysoczy warzawskiej.

Palczewye, Dalkow, Kurowycze, Kal, Thychow et Kalska Volya, villae sub eadem parochiali in Czarnoczyn, de quibus incolae eidem ecclesiae parochiali nihil aliud solvunt, solum columbationem; decimas vero manipulares in Palczewye praepositurae Lanciciensi, in Dalkow et Kurowycze parochiali in Nyeschulkow, in Kal vero et Kalska Volya pro parochiali in Wolborz, in Thychow autem scholastriae praefatae collegiatae Lanciciensis, demptis aliquibus agris, de quibus datur pro parochia in Nagorzycze, prout supra.

Varsyn'), Romyschewycze, villae sub eadem parochiali in Czarnoczyn, in quibus villis decimae manipulares ex agris praedialibus provenientes spectant ad ecclesiam parochialem in Myerzyn; de agris autem cmethonalibus in praedicta Varschyn ad praeposituram Lanciciensem; in dicta vero Romyschewycze ad parochialem et plebanum in Wolborz; pro praedicta vero parochiali in Czarnoczyn solummodo ipsarum villarum incolae solvunt columbationem more aliarum villarum.

Proschynye²), villa sub parochiali in Wolborz, in cuius haereditate de campo, dicto et appellato Lychawa, alias ipsius parte, ab haereditate Psari per limitate(m) adempta, decima manipularis proveniens spectat ad ecclesiam parochialem et plebanum in Czarnoczyn; de aliis autem agris et campis ipsius villae pertinet ad mensam archiepiscopalem.

Peari, villa sub parochiali in Wolbors, in cuius villae agris, dictis et appellatis Lychawa, quarum partem haereditas et villa Proschynye tenet, adiunctam et haereditati incorporatam, ex quibus decima manipularis proveniens, prout in Proschynye suprascripta, spectat ad dictam ecclesiam parochialem in Csarnocsyn; ex aliis autem ipsius villae agris decimae manipulares provenientes in parte spectant ad scholastriam Lanciciensem et in parte ad parochialem in Nagorsycze.

Taxata est eadem ecclesia ad tres marcas argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae octo scotos.

25. ROSCHOCHA.*)

Villa haereditaria dominorum de Bathkow, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Sigismundi et Omnium Sanctorum, de iurepatronatus laicorum haeredum de

¹⁾ Wardsyn, jak wyżej. 1) Prossenice.

^{*)} Rosocha, wieć szlachecka, polożona w dzisiejszym powiecie i dekanacie brzesińskim archidycezyi warzsawskiej, miała starożytny kościół drewniany dawno przed rokiem 1416, w którym pleban tamtejszy, Wojciech, pozwał przed sąd konsystorza gnieśnieńskiego, Jakóba, plebana czarnocińskiego o przywłaszczenie sobie przez tegoż należących mu się od dawna dziesięcin w Kale (Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f. 34). W wieku XV była Rosocha własnością familii Spinków czyli Wepinków piszących się z Bętkowa albo Bątkowa (de Benthkow) h. Prus, a w końcu tegoż wieku był dziedzicem Rosochy i Bętkowa Pietr Spinek, kanonik gnieśnieński i posnański, proboszcz krakowski i starosta uniejowski arcybiakupa Fryderyka Jagiellończyka, zmarły w roku 1496 (Ks. Korytkowski, Żywoty Prał. i Kan. Gnieżn. Ms.), który za usyskanym od króla Jana Olbrachta przywilejem zamieniwszy Bętkowo na miasto, wystawił tamże dzisiejszy kościół parafialny murowany i ustanowił przy nim czterech kapelanów czyli wikaryuszów, dostatecznie ich uposażywszy, jak opis powyższy świadczy. Poniewai miastoczko

Bathkow, Rudnyk, Vykno, Gothkow et Derzasgova Volya. Quam pronunc obtinet honorabilis Hieronymus Grabya pronunc ex eisdem oppido et villis haeredum praesentatione, qui circa eandem ecclesiam pro sui subsidio et administratione curae animarum servat unum capellanum in vicarium et ministrum, quos salariis providet ex proventibus mensae suae plebanalis; item quia infra limites eiusdem parochialis in Roschocha, in Bathkow, quondam villa et postea in oppidum erecta per olim venerabilem dominum Petrum Wapynek 1), eiusdem oppidi haeredem, circa idem oppidum ecclesia muris ex cocto latere tanquam per haeredem eiusdem oppidi est erecta et certis proventibus dotata et provisa, quatuor capellanis manualibus in eadem ecclesia divina officia peragentibus decorata, quorum provisio et ordinatio tanquam in filiali eiusdem parochialis in Rossocha ad plebanum spectat et pertinet, ad quam ecclesiam filialem propter maiorem frequentiam hominum et securiorem locum fons baptismalis est translatus et alia sacramenta conservantur et cura animarum tam per eosdem capellanos circa filialem, quam circa matricem degentes de licentia plebani sacramenta administrantur. Spectant enim ad eandem parochialem in Rossocha ex antiquo praefatum oppidum Bathkow 2) nec non villae in Rossocha 3), Bathkowek 4), Zacharz 5), Vykno 6), Rudnyk 1), Gothkow 8), Czenyavj⁹) et Drasgova Volya¹⁰). Quae quidem ecclesia et eius pro tempore plebanus habet pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos, quorum modo extat in possessione, et primo, in eadem Roschocha et eius haereditate habet circa ecclesiam specialem aream satis latam et spatiosam pro curia et modo in eadem curiam cum horto eidem adiacente pro allodio, pomerio et aliis commoditatibus sufficientem; in cuius parte habet alias areas pro vicario et ministro, in cuius postico habet unum iuger seu arvum agri satis latum, ad instar areae dotis plebanalis, protendentem se versus borram citra vel ultra ad tria stadia, in cuius areae opposito ad aliud latus villae versus aquilonem habet hortum satis magnum in latitudine, cuius ex opposito alium arvum agri similem latitudinem habentem, protendentem se citra vel ultra ad tria stadia; item in tertio campo versus Rudnyk habet similiter alium arvum agri, alias nywa, qui incipit a via, quae vadit in Rudnyk et Rossocha et protenditur usque ad borram et iacet inter alios agros, superius descriptos, plebanales ab una parte et ex alia parte cmethonum eiusdem villae; prata vero nulla habet; item et decimam manipularem post omnes et singulos ipsius villae agros habet, et conducit eam plebanus curru proprio ex agris praedialibus et ex agris cmethonalibus cmethones absque solutione canapalium, solvunt tamen solummodo columbationem de manso per unum grossum et de medio per medium.

Bathkow, oppidum, in quo sunt modo, prout ex antiquo, duae curiae dominorum eiusdem haeredum, agros praediales habentes, ex quibus agris praedialibus

wzrastało w ludność i coraz więcej się rozszerzało, przeto na początku wieku XVI przeniesiono do niego jako filii kościoła w Rososze nabożeństwo parafialne, a nie długo potem za usilnem staraniem dziedziców bętkowskich arcybiskup gnieśnieński, jak się zdaje, jeszcze arcybiskup Łaski, wyniósł nowy kościół do godności parafialnego, wcieliwszy do niego starożytną świątynią rosocką jaką filią, której dziś już nie ma śladu.

Piotr Spinek s Będkowa, o którym było wyżej.
 Będkówek.
 Zacharse.
 Wykno.
 Rudnik.
 Gutków.
 Cenawy.
 Drsasgowa Wola.
 Prócz tych należą dziś do parafii będkowskiej osady: Nowiny, Dąbrowa, Ewin, Moyn Grobelny, Krzyżanów.

Varcholyow 1), haereditas deserta et quondam villa sub parochiali in Glowno 2), post cuius haereditatis omnes et singulos agros, dum et quando coluntur, decima manipularis proveniens spectat ad ecclesiam et mansionarios in Bathkow.

Olschanovicze³), villa sub parochiali in Skorkovycze⁴), de cuius villae agris praedialibus decimam manipularem alternatis vicibus mansionarii seu capellani circa ecclesiam in Bathkow residentes et officia divina peragentes cum plebano ecclesiae parochialis praefatae Skorvycze (sic) percipiunt.

Luknars 5), villa sub parochiali ecclesia in Wolbors, cuius villae proprietas ex donatione generosae et nobilis olim Cristinae Strygkowska 6) ad ecclesiam et mansionarios pro tempore existentes in Bathkow spectat et pertinet, et sunt in eadem modo duntaxat cmethones quatuor, tres in mansis et quartus in medio possessionati, qui de quolibet manso possessionato pro censu mansionariis eiusdem ecclesiae in Bathkow per mediam marcam solvunt, duos capones et per triginta ova; item eorum quilibet per duodecim dies prata falcastrando, foenum rastrando et colligendo laborant; cuius villae ex concessione mansionariorum domini haeredes de Bathkow sunt protectores.

Jankow, i), villa sub parochiali in Budsyschewycze, o), post cuius villae omnes et singulos agros cmethonales decima manipularis proveniens spectat ad ecclesiam in Bathkow filialem parochialis in Rosschocha, et percipit eam eiusdem ecclesiae minister pro salario; ex agris vero eiusdem villae praedialibus percipit decimam manipularem ecclesia parochialis in Chorzeczyn, ad quam ex antiquo spectat.

Item mansionarii seu capellani et minister eiusdem ecclesiae filialis in Bathkow immediate subsunt obedientiae, ut supra, ecclesiae parochialis in Roschocha plebano.

26. LASNOW.*)

Villa mensae episcopalis ecclesiae Wladislavisnois, in eadem ecclesia parochialis per quondam reverendissimum patrem dominum Joannom⁹) episcopum Wladislavisnosm de anno Domini millesimo quadringentesimo tricesimo primo de consensu venerabilis capituli eiusdem ecclesiae Wladislavisnois de bonis mensae episcopalis ad honorem et gloriam omnipotentis Dei suaeque Genitricis beatas Mariae Virginis, necnon sanctorum Adalborti et Stanislai martyrum, prout litterae fundationis et dotationis sub titulo et sigillis praefati quondam episcopi et sui capituli Wladislavisnois disponunt, dotata et fundata, quarum tenor sequitur et est talis:

¹⁾ Warchalów, folwark w parafil. 2) Główno, w archidyceczyi warszawskiej w powiecie brsesińskim. 3) Olesanowice. 4) Skórkowice, wież z kościołem parafialnym w dyceczyi sandomirskiej w powiecie opoczyńskim. 3) Łuknars. 6) Krystyna Stryjkowska h. Leliwa (Niesiecki l. c. IV, 220).
1) Janków. 6) Budsissowice, wież z kościołem parafialnym w archidyceczyi warszawskiej dek. brsesińskim.

^{*)} Łasnów, wień należąca do biskupów *kujawskich*, potożona w dzisiejszej archidyceszyi warszawskiej w powiecie i dekanacie *brzesińsk*im, ma kościół parafialny kanonicznie erygowany i uposażony
w r. 1431 przez biskupa *Jana Szafrańca*, jak niżej zamieszczony dokument erekcyjny z tegoż roku opiewa.

^{•)} Jan Szafranice, biskup łujawski od r. 1427 do 1433 (Damalewicz, Vitae Vladislav. Episcopor. L 293 aqq.).

Ad perpetuam rei memoriam nos Joannes. Dei In nomine Domini amen. gratia episcopus Wladislaviensis, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, anomodo piis ducti consiliis dignisque studiis excitati animarum Christi fidelium periculis, quae saepius propter carentiam divinorum officiorum et non frequentem ministrationem ecclesiasticorum sacramentorum, prout rerum experientia edocet, ipsis solent provenire et praecipue in illis locis, in quibus iurisdictionem temporalem obtinemus, salutifero profectu consulere cupientes, ut fructum possimus affere, qui non perit, in honorem et gloriam omnipotentis Dei suaeque genitricis gloriosse Mariae Virginis sanctorumque Adalberti et Stanislai marturum, Dei pontificum gloriosorum in villa nostra Lasnowo ecclesiae erigendae et fundandae pro sustentatione congrua ipsius ecclesiae rectoris, qui pro tempore fuerit, de bonis mensae nostrae episcopalis bona infrascripta, videlicet aream cum horto circa ipsam ecclesiam iacentem et duos mansos agrorum pro allodio cum omnibus pratis ad ipsos spectantibus necnon duos mansos agrorum cum duobus cmethonibus eorundem mansorum circa piscinam ex opposito praedictae ecclesiae iacentes et unam tabernam ac molendinum cum piscina ibidem in Lasnowo, partem quoque borrae eundo de Laenowo in Kurovycze 1) cum mellificiis factis et fiendis, necnon decimas manipulares post agros allodiorum nostrorum in villis nostris Laenovo, Bedselvno²), Galkow 3) provenientes cum omni iure et dominio, nihil iuris et dominii in praedictis bonis nobis et nostris successoribus quoque modo reservando, annis perpetuis donavimus, contulimus at assignavimus, ac tenore praesentium donamus, conferimus et assignamus tenenda, habenda, regenda, utifruenda et possidenda donatione reali et irrevocabili perpetuo valitura, libertantes nihilominus et eximentes omnia et singula bona praedicta ab omni iure et onere servitutis cuiuslibet dominii temporalis et insuper praefatae ecclesiae erigendae et fundandae pro ampliori sustentatione ipsius rectoris omnes et singuli cmethones de villis nostris, videlicet Lasnovo praedicta et Popyelowo 1) quolibet ipsorum de quolibet manso agrorum duos coros siliginis et unum corum avenae singulis annis dare tenebuntur seque et dictos eorum mansos ad dandum et solvendum praedictos duos coros siliginis et avenae perpetuo sponte et libere obligarunt, in cuius rei testimonium sigillum nostrum praesentibus est appensum. Actum et datum in Wolborg sexta decima mensis Maii anno Domini millesimo quadringentesimo tricesimo primo praesentibus ibidem strenuo et nobilibus viris dominis Mathia de Byelavi, castellano Brzesynensi, Drogossio de Lissobarg, Joanne de Ciganowycze, Joanne de Rathelavycze et Joanne de Boleslaw, armigeris Gneenensis et Cracoviensis dioecesium et aliis quam pluribus circa praemissa testibus fide dignis. — Quarum quidem litterarum praetextu iuspatronatus et pracsentandi spectat ad episcopum Wladislaviensem, prout et modo eandem obtinet quidam Nicolaus de Yaschyen 5) ex praesentatione reverendissimi olim Creslai 6), Dei gratia episcopi Wladislaviensis protunc existentis, qui propter paucitatem pro-

¹⁾ Dwie wsie tego narwiska istnieją: jedna z kościołem parafialnym, powiecie lódskim gubernii piotrkowskiej, druga w powiecie sokolowskim w gubernii siedleckiej.

1) Będselia, wieś do parafii należąca.
2) Galków, wieś niegdyś biskupów kujawskich, należąca dawniej do parafii brzesińskiej, dziś mająca osobny kościół parafialny, nie wiadomo kiedy fundowany, do którego należą miejscoweści: Galków, Galkowsk, Borowo i Zielona Góra.
4) Popielany, wieś należąca do parafii lasmowskiej.
5) Mikolaj s Jasienia, pleban.
6) Krzesław z Kuroswęk, biskup kujawski † 1503 (Damalewicz I. c. f. 353).

ventuum ad eandem ecclesiam spectantium circa eandem ecclesiam nequit servare sui pro subsidio vicarium, solum ministrum, quem salariat pro posse. enim ad eandem ecclesiam iure parochiali villae infrascriptae, videlicet praefata Lasnow necnon Popyslavj 1), Helsczyna Volya 2), Prasskj 3), Rokyczyny 4) et Bedzelyn 5). Quae quidem ecclesia et eius pro tempore rector non habet aliqua alia bona aut proventus, praeter iura parochialia in villis Praeski, Heleczyna Volya columbationem de manso per unum grossum et in praedictis litteris descriptos, quorum modernus plebanus exstat in possessione continua et pacifica praeter id. quod eiusdem ecclesiae rectores in praedicto horto necnon agris et areis cmethonalibus et tabernae pro incremento in alias minores areas distinxerunt et incolas in areis auxerunt. Habetque modo eadem ipsa ecclesia et eius modernus rector in bonis dotis suae ultra tres cmethones et unam tabernam alios hortulanos septem. agros habentes, ex mansis quatuor ecclesiae per privilegium donatis et incorporatis per partes emensuratos, cmethonesque non plures habent agros, quam eorum quilibet per medium mansum, et solvunt cmethones eorum quilibet pro censu singulis annis eiusdem ecclesiae plebano per quindecim ova, necnon per quatuor coros avenae et omni septimana per unam diem unusquisque laborat: hortulani vero et tabernator pro censu corum quilibet solvit per fertonem et unam diem in hebdomada laborat; molendinum vero modo desertum iacet, de quo solvebantur mensurae.

Rokyczyny et Bedzelyn, villae sub eadem parochiali mensae episcopalis ecclesiae Wladislaviensis, quarum incolae ultra decimam manipularem in villa Bedzelyn ex agris praedialibus provenientem et ad ecclesiam parochialem praedictam in Lasnovo spectantem, pro iure parochiali solvunt eiusdem ecclesiae plebano in Lasnow eorum quilibet tam cmetho quam tabernator et hortulanus per unum corum avenae loco columbationis dant et persolvunt; in Rokyczyny vero more aliarum villarum in privilegio fundationis descriptarum de quolibet manso per duos coros siliginis et per unum avenae; decimas autem ex agris cmethonalibus omnibus et singulis in praedictis Bedzelyn, Rokyczyny necnon Lasnow pro collegiata beatae Mariae Lanciciensi scholastria; in Popyelavj vero pro mensa archiepiscopali; in supra scriptis autem Volya Helsczyna ex agris praedialibus necnon et in Praschkj ad parochialem ecclesiam et plebanum in Myersyn 6) et in dicta Volya Helsczyna de agris cmethonalibus capellanis seu mansionariis circa ecclesiam in Bathkow 7) residentiam facientibus dant et solvunt.

Galkow, villa mensae episcopalis ecclesiae Wladislaviensis minor sub parochiali in Brzessyny ⁸) in privilegio fundationis descripta, in qua sunt speciales agri praediales, ab agris cmethonalibus ex antiquo distincti, de quibus decima manipularis proveniens spectat ad ecclesiam parochialem et plebanum in Lasnow, de agris autem cmethonalibus, prout in maiori Galkow, ad ecclesiam collegiatam beatae Mariae Lancicionsis et ipsius ecclesiae scholae rectorem.

Taxata est ecclesia eadem ad unum fertonem argenti, quo vero ad denarium S. Petri pro camera apostolica ad unum scotum cum medio.

¹⁾ Popislany. 2) Dziś Wola Łasnowska. 3) Prażki. 4) Rokiciny. 4) Będsekin. Później przybyły osady: Stefanów, Michalów, Mikolajew, Wola Prażska. 6) Miersyn, wieś z kościołem parafislmym w dekanacie i powiecie piotrkowskim. 7) Będków, wieś parafialna w dekanacie i powiecie bresiń-pkim. 6) Bresin (Brsssiny).

RAVENSIS DECANATUS ARCHIDIACONATUS LANCICIENSIS.

Et primo sub eodem decanatu:

27. ECCLESIA COLLEGIATA BEATAE MARIAE LOVICENSIS,*)

ex parochiali de anno Domini millesimo quadringentesimo tricesimo tertio per reverendissimum olim Albertum Jastrzebyecz, archiepiscopum et primatem tunc eccle-

*) Lowics, miasto dziś powiatowe w gubernii warszawskiej nad rzeką Bsurą położone, niegdyś stolica księstwa tego nazwiaka do arcybiskupstwa gnieśnieńskiego należącego i głośna rezydencya prymasów polskich. Pierwotnie ceada, Łowisko zwana, od łowów odprawianych w rozległych lasach i kniejach okolicznych, a prawdopodobnie od łowienia ryb bogatej w wody okolicy, na co wskazuje herb miasta mający na tarczy pelikana, rybami żyjącego ptaka, byla własnością arcybiakupów gnieśnieśskieh przed rokiem 1136, jak dowodzi bulla Innocentego II papieża z tegoż roku, zatwierdzająca wszelkie kościoła gnicónicásticgo posiadlości (Archiv. Capit. Gnesn. I. 1. Kod. dypl., wielkopol. I. 10-14). Myla się zatem ci wszyscy, którzy utrzymują, że Konrad, książe masowiecki nadał Łowics z rozległemi włościami arcybiskupowi Fulkonowi za zabicie Jana Czapli, scholastyka płockiego, w roku 1239 lub 1240. Nie była to ze strony tego księcia darowizna, lecz restytucya zabranej keściołowi gnieżnieńskiewu przez przedków jego nadanej mu własności (cfr. Damalewicz, Series Archiep. Green. f. 135). Na preżby arcybiskupa Jarosława Skotnickiego Ziemowit kaląże masowiecki przywilejem wydanym w Skierniewiecki dnia 17 maja roku 1359 wszelkie posiadłości księstwa lowickiego potwierdził pod warunkiem ustąpienia sobie i następcem swoim wsi *Miedniewice* i rocznej opłaty jednej grzywny złota do skarbu książęc<mark>ego (</mark>Arch. Capit. Gness. Liber privil. saec. XV, f. 58. Kod. dypl. wielkopel. III, 284. 285). Tenže arcybiskup wyniósł wież Łowisko czyli Łowicz do rzędu miast, wymurował tam obrenny zamek arcybiskupi, a starożytny, około roku 1100 wystawiony kościół parafialny, w którym arcybiskup Jakób se Żeńna w r. 1136 konsekrował biskupa płockiego Wernera (Damalewicz l. c. f. 90), arcybiskup Wojciech Jastrzębiec wyniósł w roku 1433 do godności kolegiaty z tytułem: insignis Collegiata Loviciensis (Acta decr. Capit. Gnesn. I, 147. Cfr. dokument erekcyjny na końcu niniejszego tomu oddrukowany), hejnie ją dobrami i dzięsięcinami arcybiskupiego stołu uposażywany. Pierwotny gmach kolegiaty był drowniany; dopiero r. 1560 prymas Uchański przybudował do niego kaplicę murowaną, w której następca jego, Firlej złożył sprowadzone z Rzymu relikwie ć. Wiktoryi wraz z oryginalnym kamieniem z jej grobu. Jest to mala tablica z siwego marmuru, na której w środku wyryta jest w niezgrabnych zaryzach postać dziewczęcia z rękami w górę wzniesionomi i napis: Victoria, que vizit ann. XVIII, quiescet in pace. Z boku wyryte serce z płomieniem, znak dodawany tym, którzy męczeńską imiercią umarli. Kamień ten jest przete pomnikiem z wieku IV, w którym za cesarza Dycklecycne ś. Wiktorye śmierć męczeńską poniceła. Król Jan Kasimiers z małżonką swoją i całym dworem nawiedzając pobożnie swłoki i. mę czennicy w roku 1667, kasał całą kaplicę wewnątrz wyłożyć marmurem, biskup saś krakowski, Kajston Sobyk inne do niej przydał ozdoby. W roku 1611 przybyła druga kaplica murowana, zbudowana przez wykonawećw ostatniej weli arcybiskupa Jana Tarnowskiego z wepaniałym oltarzem włoskiej roboty z ościnobarwzych marmurów. Trzecią kaplicę fundował arcybiskup Wijyż r. 1640, a czwartą arcybiskup Lipski r. 1647, dwie ostatzie również murowane, po śmierci fundatorów prmz wykonaweów ich testamentów wystawione. Do tych exterech kaplie przybudował arcybiakup Masiej Lubisticki, unifakny

siae Gneenenele in collegiatam translata, erecta et de novo tam ex fructibus dictae tunc parochialis, quam etiam aliis duabus parochialibus videlicet in Pyathek 1) et Bankow 2), ac etiam certis aliis adauctis seu adiunctis de mensa archiepiscopali fundata et tredecim personis, videlicet tribus praelatis: praeposito, decano et custode necnon decem canonicis insignita et decorata. Cura animarum nihilominus in parochianis dudum antea ad ipsam ecclesiam iure parochiali spectante circa ipsam ecclesiam remanente et tunc in canonicos iuxta dispositionem et ordinationem praefati olim venerabilissimi domini Albarti per erectionis litteras translata, quae tandem successu temporum postea de anno Domini millesimo quadringentesimo sexagesimo septimo per olim reverendissimum dominum Joannem Grusczynski, archiepiscopum et primatem necnon regni Poloniae cancellarium de canonicis praedictae ecclesiae extat deposita et in vicarios perpetuos ipsius ecclesiae tunc per ipsum erectos et fundatos duntaxat canonicales per litteras suae tunc poternitatis erectionis translata. Spectant enim ad eandem ecclesiam collegiatam ex antiquo iure parochiali ultra medietatem ipsius civitatis seu oppidi Lovicz cum castro villae infrascriptae, videlicet Bobrownykj 3) Zelkowycze 1), Malyschycze 5), Klewkow 6), Myedzwyada 1), Swyerzysch 8), Golyenyska 9), Chasma 10), Bledow 11), Syernykj 12), Laguschow 13), Bocskj 14), Strzelzow 15), Zabosłow minor 16) et Popow 17) et in eadem ipsarum incolae, prout ex

dawny drewniany gmach, piękne presbyteryum i obszerną główną nawę z cegły palonej. Do istniejąeych zaś esterech kaplic przybudował jeszcze dwie arcybiskup Komorowski, jednę Najśw. Sakramenta, drugą Pana Jesusa ukrsyżowanego. Kościół przez Lubieńskiego wystawiony konsekrował w r. 1668 arcybiskup Prasmowski, jak dowodzi tablica marmurowa w ścianie wnętrźnej kościoła umieszczona z następującym napisem zawierającym zarazem krótką świątyni historyą: "Ecclesiam hane circa annum MC a Ducibus Masoviae in parochialem extructam, postea ab Ilhustrissimis et Reverendissimis Alberto Jastrsebies maiori provisione et Collegio Canonicorum Anno Domini MCDXXXIII dotatam, a Mathia Lubicáski in ea quas nunc cernitur forma a fundamentis reformatam, a Venceslac Comits de Lessno altari eum fundatione exornatam, Illustrissimus Princeps ac Reverendissimus Dnus Nicolaus in Prasmow Prašmowski. Dei gratia Archiepiscopus Gnesnensis, Legatus Natus, Regni Poloniae Primas Primusque Princepe die 14 mensis Octobris, quae fuit eiusdem mensis Dominica 2da solemni ritu sub titule Assumptionis B. V. M. et S. Eppi consecravit, dismous anniversariam siusdem dedicationis supramemoratam Dominicam cum octava assignavit 1668. (Gawarecki, Pamiatki historyczne Łowicza str. 48—54). Obszerną i wspaniałą świątynię zdobią dwie wyniosłe wieże o dwie mile zapowiadające miasto. Dach na nawie i presbyteryum pokryty jest dachówką, na zakrystyi, kapitularzu, kaplicach i wieżach z przejrzeniami miedzią. W jej skłepach spoczywa 11 prymasów, których pamięć mniej więcej wspaniałemi uczesono pomnikami. Najdawniajszy jest pomnik Przerębskiego (1562), drugi Uchańskiego († 1581). Pomników pralatów i kanoników miejscowych jest 19, najstarszy Grzegorza Robickiego z r. 1629, najszdobniejszy Stamislawa Krajewskiego, a najosobliwazy Oporowiczu, z portretem o dwoch twarzach, do którego przyezepiono podanie, jakoby prałat ten w wieka XVII żyjący miał dwie twarze. Lowics pamiętny jest rozmaitemi ważnemi politycznemi i kościelnemi zdarzeniami, wielkiej doniosłości wypadkami, odprawiawiem w murach jego kilku synodów, sjazdów i narad biskupich, rezydencyą przez kilka wieków prymasów, z których znaczna liczba tam żywot swój zakończyła, nawiedzinami królów, nuncyuszów apostolskich, poslów zagranicznych i książąt, oraz akcyami politycznemi w czasie bezkrólewiów. Dokładny opis zamku lowickiego, zdarzeń z nim pełączonych, rozległość, znaczenie i dochody dóbr de kalestwa *łowickiego* mależących i t. p. w niedługim czasie znajdzie czytelnik w przygotowanych już do druku Żywotach Arcybiskupów Gnieśnieńskich ks. Korytkowskiego.

1) Piqtek. 2) Bąków. 3) Bobrowniki. 4) Zielkowies. 3) Malesyes. 6) Klewków. 1) Niedżwiada. 8) Świeżyn. 9) Goleńsko. 10) Chąźno. 11) Blądów. 12) Sierzniki. 13) Łaguesew. 24) Besski. 13) Strzelców. 16) Zabostów Maly. 17) Popów. Aż do roku 1404 istniała w Łowiesu tylko jedna parafia przy kościele kolegiackim, w tym roku zaź arcybiskup Mikolej Kurowski crygował drugą parafia przy kościele ś. Ducha tamże, o której będnie niżej. Do parafii kolegiackiej, do której

villae proprietas et verum dominium cum omni iure et proprietate spectat cum decima manipulari omnis grani et seminis ad eandem ecclesiam collegiatam beatas Mariae Lovicensis et eius pro tempore praepositum. Cuius quidem villae cmethones ex ipsorum agris praeposito pro censu de quolibet manso singulis annis per unam marcam solvunt et ratione wyeprzowe omnes solvunt omni anno mediam marcam et nihilominus singulos labores praeposito pro tempore existenti necessarios. ita videlicet, quod medietas villae unam diem et altera medietas alteram diem et e converso sic videlicet, quod omni die praeter feriam secundam diem forensem laborare omni septimana praeposito tenentur; item solvunt cmethones eiusdem villae de quolibet manso seu laneo praeposito pro tempore existenti ultra censum omni anno per duos capones, per duas gallinas et per triginta ova; item loco columbationis de qualibet domo eiusdem praepositurae praeposito similiter singulis annis solvunt per unum corum avenae mensurae semiplenae; item in eadem villa ultra areas cmethonales non sunt aliquae aliae speciales areae pro tabernis aut hortulanis, sed praepositus pro tempore existens prout et modernus solet concedere facultatem cmethonibus duobus in eadem villa cervisiam de Lovics adducere et eam propinare, qui ratione tabernalium, non peius, prout ex antiquo, solvere solent praeposito pro censu per sex grossos; item in eadem villa decima manipularis tam ex agris praedialibus quam cmethonalibus in toto spectat ad eiusdem praepositurae praepositum, quam conducere tenentur cmethones propriis curribus in curiam praepositi aut ubi placuerit praeposito seu ipsius factori pro tempore existenti absque solutione canapalium; item non sunt in eadem villa aliqui agri scultetiales, solum, ut praemissum est, praediales et cmethonales.

DECANATUS, secunda dignitas in eadem ecclesia collegiata, quam modo obtinet venerabilis dominus Stanielaus Czasnyczkj 1), canonicus Cracoviensis, ex praesentatione generosi domini Gregorii Sarnowski 2), tunc capitanei seu gubernatoris castri et castellaniae Loviciensis, qui pro dote et fundo habet bona, proventus et fructus ad ipsum decanatum ex antiquo alias iuxta dispositionem privilegii erectionis suprascripti olim reverendissimi domini Alberti, archiepiscopi et primatis, spectantes, quorum modo extat in possessione, et primo in eadem civitate seu oppido Lovicensi habet specialem aream pro curia et in eadem modo curiam, inter curiam praepositi et aream canonicalem iacentem et se a platea usque ad littus fluvii protendentem; item in eodem oppido Lovicensi ultra praedictam aream dotis curiae habet unam aliam specialem aream circa pontem civitatis antiquae et in eadem domunculam pro piscatore; habet enim ipse decanatus et ipsius pro tempore decanus ex speciali concessione et donatione reverendissimi olim domini Andreas Rosa²), archiepiscopi Gnesnensis, tenere et habere duos piscatores pro mensa decani eiusdem ecclesiae collegiatae Lovicensis, pisces in fluvio Mesura omni genere retium capiendi, qui piscatores ad instar piscatorum ad praeposituram eiusdem ecclesiae ex antiquo spectantium decano pro tempore existenti omni septimana tenentur pisces unusquisque eorum in valore dimidii grossi extradere, alias prout pro tem-

¹) Czaśnieki Stanisław, dziekan lowicki, następnie kanonik krakowski, a nareszcie scholastyk gwieśnieński † 1538 (Ks. Korytkowski l. c.). ²) Grzegors Sarnowski h. Jastrzębiec, starosta lowicki arcybiskupa Łaskiego (Acta Capit. Gnesn. de a. 1521). ³) Andrzej Róża Boryszewski, arcybiskup gwieśnieński † 1510 (Acta Capit. Gnesn. de a. 1570).

pore decanus eosdem poterit sibi ordinare; item habet in haereditate antiquae civitatis Lovicz circa fluvium Mesura ultra molendinum dictum Nyecspelya, unum speciale pratum, dictum et appellatum Podworzyno, de quo colligi potest aliquando unus acervus de foeno; item ipse decanatus pro dote et fundo non habet aliquam villam aut aliquas possessiones immobiles, solum decimas manipulares in villis infrascriptis, partim de mensa archiepiscopali et partim ab ecclesia parochiali in Pyathek iuxta dispositionem litterarum erectionis et fundationis, collegiatae praedictae Lovicensis per reverendissimum patrem dominum olim Albertum archiepiscopum incorporata et unita, reservato circa eandem vicario perpetuo per decanum pro tempore existentem loci ordinario Gnesnensi praesentando; et primo habet

Voyska¹), villa haereditaria sub ecclesia parochiali in Kosrzeschyno²), cuius villae decima manipularis duntaxat ex agris cmethonalibus proveniens spectat ad ecclesiam collegiatam Lovicensem et eius pro tempore decanum, et conducunt eam cmethones absque solutione canapalium; de agris autem praedialibus nobilium datur pro plebano in Kosrzeschyn praedicta.

Mykuli³), villa sub parochiali ecclesia in; post cuius villae omnes et singulos agros duntaxat cmethonales decima manipularis proveniens spectat ad ecclesiam collegiatam praedictam beatae Mariae Lovicensis et ipsius decanum, quam ipsius villae cmethones tenentur conducere ipsorum curribus in horreum a decano seu ipsius factore locandum, absque solutione canapalium aut lini; de agris autem praedialibus pertinet ad parochialem in Lypcze⁴), quae quidem duae decimae in villis superius descriptis de mensa archiepiscopali per memoratum Albertum, archiepiscopum, de consensu ipsius capituli Gnesnensis extant donatae et eidem decanatui asscriptae.

Pokrsyunycza⁵), Goslup duplex⁶), villae haereditariae sub ecclesia parochiali in Pyathek, quarum villarum decimae manipulares ex omnibus et singulis ipsarum villarum cmethonalibus agris provenientes spectant in toto ad ecclesiam collegiatam beatae Mariae Lovicensis et ipsius decanum, quas conducere solent ipsarum villarum cmethones propriis curribus ad horrea in ipsis villis per decanum aut ipsius factorem locanda absqe solutione canapalium; quae quidem decimae sunt ademptae ab ecclesia parochiali praedicta in Pyathek et decanatui adscriptae; de agris autem praedialibus in praedicta Pokrzywnycza spectat ad parochialem ecclesiam in Myersyn¹).

Debowa Gora e) et Zelasna e) sub parochiali in praesata Zelasna, in quibus villis decimae manipulares pro maiori parte ex agris cmethonalibus provenientes spectant ad ecclesiam collegiatam beatae Mariae Lovicensis et ipsius decanum, quas cmethones conducunt in horrea per decanum seu ipsius factorem locanda, absque solutione canapalium; de agris autem praedialibus in utraque villa et certis

¹⁾ Wejses. 2) Kocierson, wież z kościołem parafialnym w dekanacie i powiecie lowickim. 3) Mikulin, wież należąca do parafii Jeżów w dekanacie i powiecie Brzesiny albo Brzesin w archidyceszyi warszawskiej. 4) Lipes, wież z kościołem parafialnym w powiecie i dekanacie skierniewickim. 5) Pokrzywnica, 6) Gosłub, wsie należące do parafii Piątek w dekanacie i powiecie lęczyckim.

¹⁾ Mierzyn, wież z kościolem parafialnym w dekanacie i powiecie piotrkowskim dyec. kwj.-haliskiej.

^{*)} Debona Góra. *) Zelama, wieś z kościołem parafialnym w dekapacie i powiecie skierniowickim.

agris cmethonalibus decimae manipulares dantur, prout ex antiquo, pro ecclesia parochiali in praedicta *Zelasna*.

Villcovycse¹), villa haereditaria, cuius villae decima manipularis ex agris cmethonalibus proveniens spectat ad suprascriptam collegiatam beatae Mariae Lovicensis et ipsius decanum, de agris autem praedialibus duntaxat spectat ad parochialem Vysukynycse²), ad quam ipsa villa iure parochiali pertinet.

Taxatus est ipse decanatus ad tres marcas argenti.

CUSTODIA, tertia dignitas in ipsa ecclesia collegiata beatae Mariae Loviconsis, de iure patronatus, prout aliae dignitates superius descriptae necnon canonicatus et praebendae omnes et singulae ipsius ecclesiae capitanei seu gubernatoris castri et castellaniae Lovicensis, pro tempore existentis, quam pronunc obtinet venerabilis dominus Gabryel Parmyewski 2) ex praesentatione generosi Gregorii Sarnowski, tunc gubernatoris ipsius castri et castellaniae Loviconsis. Quae quidem custodia iuxta dispositionem privilegii erectionis reverendissimi olim Alberti, archiepiscopi est fundata ex proventibus ecclesiae parochialis in Bankow, cui ipsa parochialis est unita et incorporata, relicto circa ipsam vicario perpetuo per custodem pro tempore existentem, vacatione occurrente loci ordinario Gnesnensi praesentando, certis fructibus ipsius ecclesiae parochialis in Bankowo pro vicario ipsius perpetuo reservatis. Quae quidem custodia et ipsius pro tempore custos habet pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos, quorum et modo extat in possessione; et primo in eadem Lovicz unam specialem aream pro curia seu domo iacentem penes curiam praepositurae in acie eundo versus molendinum civile, protendentem se ad limites areae canonicalis. Habet etiam in villis infrascriptis hos proventus quondam ad ecclesiam parochialem in Bankowo spectantes videlicet in

Debova Gora, villa sub parochiali praedicta in Bankowo decimam manipularem post omnes et singulos duntaxat agros cmethonales provenientem, quam ipsius villae cmethones conducere prout ex antiquo tenentur propriis curribus in horreum a custode seu ipsius factore locandum absque solutione quavis canapalium aut lini; de agris autem praedialibus nobilium percipit decimam manipularem praedictae ecclesiae in Bankow pro tempore rector seu vicarius perpetuus; item in

Boguria ⁴), villa sub parochiali ecclesia in Bankowo, in qua cmethones ex omnibus et singulis ipsorum agris cmethonalibus solvunt praefatae custodiae ecclesiae collegiatae Lovicensis missalia de quolibet manso per unam mensuram siliginis et per aliam avenae; ex agris autem scultetiae scultetus decimam manipularem eiusdem custodiae custodi solvit; item in

Reasmo⁵) et Vyskythnycse⁶), villis sub parochiali praedictae ecclesiae in Bankowo consistentibus cmethones ipsarum villarum ex agris ipsorum cmethonalibus omnibus et singulis pro custodia Lovicensi solvunt similiter missalia de quolibet manso per tres coros siliginis et per tres avenae alias per unam mensuram;

¹) Wilkowies, wieś należąca do parafii Wysokienies w tym dekanacie i powiecie. ²) Wysokienies. ³) Gabryel Parsniewski h. Poparona, zapewne brat Jana, najprzód archidyakona, następnie prodozzcza kujawskiego zmarłego 1540 (Niesiecki l. c. III, 564). ⁴) Bogorya albo Bogurya, wieś niegdyś-ascybiskupów położona w parafii Bąków. ⁸) Rsąśno, ⁶) Wyskiennica, wsie należące do parafii Bąków.

sculteti vero ex scultetiis solvunt loco decimae manipularis pecuniarum per sedecim grossos alias valorem fertonis grossorum bohemicalium.

Taxata est eadem custodia ad unam marcam cum media argenti.

PRIMUS CANONICATUS et praebenda in eadem ecclesia iuxta tenorem litterarum erectionis et fundationis praefati olim reverendissimi domini Alberti archiepiscopi et primatis Gnesnensis, quem pronunc obtinet honorabilis magister Mathias de Cracovia;) ex praesentatione generosi domini Gregorii Sarnowskj tunc gubernatoris castri et castellaniae Lovicensis; habet pro dote et fundo imprimis circa ipsam ecclesiam specialem aream pro domo canonicali in limitibus cimiterii ipsius ecclesiae collegiatae inter domos altaristae, tituli S. Nicolai et aliam domum canonicalem sitam; item decimam manipularem in

Karenycze²) alias Czernyewo quondam nuncupata, villa sub parochiali ecclesia in Slakow 3), mensae archiepiscopalis, in qua decima manipularis de omnibus et singulis agris cmethonalibus, demptis duobus mansis, in quibus modo resident cmethones, dicti Sthalmachowye 1) proveniens spectat ad praedictam collegiatam Loviciensem beatas Marias et ipsius pro tempore canonicum, et conducunt eam cmethones ipsius villae propriis curribus ad locum seu horreum, a canonico locandum; et ultra agros praedictos cmethonales decimae manipulares de certis excrescentiis in eiusdem villae haereditate, dictis Lyschye Yamy 5), Oschyek 6), Lyssch 1) alias Lyaschy 8), quos agros scultetus pro scultetia colere solet, eiusdem villae Karschnucse provenientes, spectant ad canonicatum et praebendam praedictos dictae ecclesiae Lovicensis, prout litterae sub titulo et sigillo reverendissimi olim Vincentii 9) archiepiscopi et primatis adiudicatoriae de anno Domini millesimo quadringentesimo quadragesimo quinto factae latius continent et disponunt; de agris autem scultetialibus et certis aliis excrescentiis praeter superius designatos et descriptos decima manipularis proveniens spectat ad ecclesiam parochialem in Slakowo et ipsius plebanum et similiter de praedictis superius descriptis duobus mansis.

Taxata est eadem praebenda ad unam marcam cum media argenti et similiter omnes alii et singuli canonicatus eandem taxam habent.

SECUNDUS CANONICATUS et praebenda in eadem ecclesia, quos modo obtinet honorabilis Stanislaus de Zavady 10), similiter ex praesentatione generosi olim Petri Paczonowski, castellani Radomiensis et gubernatoris seu capitanei tunc castri et castellaniae Lovicensis, qui quidem canonicatus et eius pro tempore canonicus pro dote et fundo habet imprimis circa ecclesiam collegiatam Lovicensem unam specialem aream pro domo canonicali, inter alias domos canonicales versus fluvium Mesura sitam, protendentem se a platea usque ad ripam fluvii una cum horto, eidem in sua protensione adiacente; item et decimam manipularem in

Duplice maior 11), villa sub parochiali ecclesia in Zlakow, in qua non sunt aliqui agri praediales, solum cmethonales et scultetiae; post cuius villae agris

Maciej s Krakowa, dektor prawa i medycyny, został mistrzem czyli magistrem w roku 1510
 dziekaństwa Marcina s Wolborsa (Muczkowski, Statuta et Liber promot. Univers. Cracov. f. 149. 150).
 Kerzsnice, dawniej Czernicwo.
 Zlaków, wieś niegdyś arcybiskupia z kościołem parafialnym w dekanacie i powiecie lowickim.
 Stelmachowie.
 Lisie Jamy.
 Oriek.
 Las.
 Lasy.
 Wincenty Kot s Dembna † 1448 (Acta decr. Capit. Gnesn.).
 Stanieław s Zawad Zawadski, kanenik lowicki.
 Duplice Wielkie.

omnibus et aingulis cmethonalibus (sic) proveniens spectat ad canonicatum et praebendam praedictos ecclesiae *Lovicensis*, et conducunt eam cmethones in horreum a canonico locandum, absque solutione canapalium; de agris autem scultetiae spectat ad parochialem et plebanum in *Zlakow* praedictam.

Taxata est prout et prior ad unam marcam cum media argenti.

TERTIUS CANONICATUS et praebenda in ecclesia praedicta Lovicensi, quos modo obtinet venerabilis dominus Nicolaus Chelmskj¹), canonicus Gnesnensis ex praesentatione generosi domini Gregorii Sarnowskj, tunc gubernatoris castri et castellaniae Lovicensis, qui pro dote et fundo habet imprimis in eodem oppido seu civitate Lovicensi unam aream specialem et in ea domum canonicalem cum horto inter domos ab una parte canonicales et ab altera domum vicariorum iacentem et protendentem se a platea usque ad littus fluvii Mssura; item et decimam manipularem in

Masky²), villa mensae archiepiscopalis sub parochiali ecclesia in Zlakow, in qua ex omnibus et singulis agris duntaxat cmethonalibus decima manipularis proveniens spectat ad dictos canonicatum et praebendam, quam conducunt cmethones ipsius villae eorum curribus propriis in horreum a canonico, pro tempore locandum, sine solutione canapalium; de agris scultetiae percipit plebanus de praefata Zlakow.

QUARTUS ET QUINTUS CANONICATUS et praebendae, quos respective pronunc obtinent honorabilis Joannes de Grothkow³) et Nicolaus Curdwanowskj⁴) ex praesentatione capitaneorum seu gubernatorum pro tempore castri et castellaniae Lovicensis, quorum unus videlicet Joannes de Grothkow pro dote habet specialem aream pro domo canonicali et in eadem domum, cimiterio contiguam, inter domos canonicales iacentem, dictus vero dominus Nicolaus Curdwanowskj similiter specialem aream et in eadem domum canonicalem, cimiterio similiter contiguam et penes domum praedicti Joannis de Grothkow, canonici et ab altera magistri Mathias de Cracovia eiusdem ecclesiae canonici superius in loco primo descripti. Pro fundo vero uterque ipsorum habent duas decimas in communi, videlicet in

Syernylej⁵) et Wyerzynovycze⁶), villis mensae archiepiscopalis sub parochiis, quo de Syernylej ecclesiae collegiatae beatae Mariae Lovicensis, quo vero ad Wyerzynowycze sub parochiali in Sduny⁷), quarum villarum incolae ex omnibus et singulis agris cmethonalibus decimas manipulares solvunt pro dictis canonicatibus

¹) Mikoloj Chelmeki. Autor powyższego opisu pomylił się co do imienia kanonika Chelmekiego, gdyż jeden tylko był tego nazwiska kanonik gnieśnieński lecz nie Mikoloj tylko Julian Chelmeki, który był także kanonikiem krakowskim i posnańskim, oraz proboszczem ś. Michala na zamku w Krakowie. Umarł r. 1531 (Lętowski, Katalog II, 111. Niesiecki, Korona I, 252). ²) Mastki, wieś niedyś arcybiakupia w parafii Złaków. ³) Jan Grotkowski, kanonik lowicki, sekretarz królewski, h. Ogońcsyk, zapewne stryj Stanisława Grotkowskiego, kanonika gnieśnieńskiego, krakowskiego i sandomirskiego, autora Żywotów Arcybiskupów Gnieśnieńskich, pozostawionych w rękopisie, który miał pod ręką Stanisław Buścński, pisząc swoje Żywoty tychże arcybiskupów, a który niepowrotnie zaginął (Ks. Korytkowski l. c. Cfr. Niesiecki, Korona II, 315). ¹) Kurdwanowski Mikolaj h. Półkosic. Tego nazwiska i herbu esterech było kanoników krakowskich: Floryan i Ssymon w pierwszej połowie wieku XV, Joachim w połowie wieku XVII i Jan, suffragan warmiński zarazem w początku wieku zeszłego (Lętowski, Katalog III, 218. 219). Siersmiki, wieś należąca do parafii kolegiackiej w Łowicsu. ²) Wierenowice. ¹) Zdumy wież z kościołem parafialnym w dekanacie i powiecie łowickim.

scholam ipsius ecclesiae partibus ab altera; praedictus vero *Hisronymus Bechczyczloj* ac canonicatus eiusdem circa molendinum in ripa fluvii *Mesura* ab una parte et ab altera canonicatus et praebendae, quos obtinet modo suprascriptus *Stanislaus Lyph*, uterque tamen ipsorum in communi habent decimam manipularem in

Zlakow dicta Borows¹), villa mensae archiepiscopalis, sub parochiali ecclesia in Zlakow²), post cuius villae omnes et singulos agros decima manipularis proveniens in toto spectat ad praedictos canonicatus et praebendas ecclesiae saepefatae Lovicensis et ipsorum canonicatuum canonicos, quas conducunt cmethones eiusdem villae in horreum a canonicis locandum, absque solutione canapalium.

Prata in paludibus dictis et appellatis Ribno 3) iacentia inter bona villarum Bledow 4) et Vycze 5) mensae archiepiscopalis ex donatione suprascripti olim reverendissimi Alberti archiepiscopi iuxta dispositionem privilegii erectionis eiusdem archiepiscopi spectant et pertinent duntaxat pro canonicis dictae ecclesiae Lovicensis, quae inter se ipsi canonici aequaliter per partes diviserunt: item colendam ex villis iure parochiali ad ipsam ecclesiam nunc collegiatam spectantibus, non solventibus decimas manipulares aut maldratas, praelati et canonici percipiunt aequaliter videlicet de quolibet hospite sive cmethone per unum corum avenae; item praelati et canonici ecclesiae praedictae Lovicensis ex ordinatione et concessione praefati quondam archiepiscopi Alberti habent libertatem in fluvio Meeura pisces pro eorum usu et prandiis retibus minoribus vathy nuncupatis piscandi incipiendo a domo praepositi usque ad granities villae Zabostowo inferius proximioris; item eadem ipsa ecclesia ex ordinatione, donatione et appropriatione habet decimas inferius descriptas pro fabrica, vino, oleo, luminaribus et aliis ipsius ecclesiae necessitatibus videlicet in villis Swyerzysch et Boczki, villae sub parochia eiusdem collegiatae ecclesiae Lovicensis mensae archiepiscopalis, quarum villarum decimae manipulares ex omnibus et singulis agris cmethonalibus decimae manipulares (sic) provenientes spectant ad eandem ecclesiam collegiatam et ipsius capitulum.

Yanovycze 6), villa sub parochiali ecclesia in Bednary 1), mensae archiepiscopalis, post cuius villae omnes et singulos agros tam cmethonales quam scultetiae, decima manipularis proveniens in toto spectat ad collegiatam ecclesiam beatae Mariae Lovicensis et eius capitulum, et conducunt eam cmethones ipsorum curribus cum solutione canapalium de quolibet manso per unum grossum.

Duplycze minor, villa mensae archiepiscopalis sub parochiali ecclesia in Zla-kow, post cuius villae omnes et singulos agros cmethonales decima manipularis proveniens spectat ad collegiatam ecclesiam beatae Mariae Lovicensis et eius capitulum, quam conducunt cmethones in horreum a factore capituli locandum absque solutione quavis canapalium.

Golyenska, villa mensae archiepiscopalis sub parochia ecclesiae collegiatae Lovicensis, in qua decima manipularis de certis excrescentiis alias prsymyarki proveniens spectat ad eandem collegiatam beatas Mariae Lovicensis et ipsius capitulum, quam percipit campanator ex concessione capituli in sortem salarii et consistunt

Złaków Borowy, tak nazwany dla odróżnienia od Złakowa Kościelnego.
 Złaków Kościelny.
 Rybno.
 Blędów.
 Wejsee, jak wyżej.
 Janowies.
 Bednary, wieś z kościelem parafialnym w dekanacie i powiecie lowickim.

canonicorum consistentem; item eadem ipsa ecclesia Lovicensis ex donatione saepedicti olim reverendissimi Alberti, archiepiscopi Gnesnensis, ultra praedicta unam
specialem decimam manipularem pro scholae rectore, quem praepositus ipsius ecclesiae, pro tempore existens, conducere, ordinare seu instituere habet omnimodam
facultatem et nullus alter iuxta dispositionem fundationis et erectionis ipsius collegiatae litteras dicti olim Alberti, archiepiscopi; et debet esse magister aut
baccalaureus in artibus aut alias sufficienter litteratus.

Zabostow maior 1), villa mensae archiepiscopalis sub parochiali ecclesia in Campina 2), post cuius villae omnes et singulos agros cmethonales decima manipularis proveniens spectat ad collegiatam beatae Mariae Lovicensis et eius pro tempore scholae rectorem.

CAPITULUM praelatorum et canonicorum praedictae ecclesiae collegiatae beatae Mariae Lovicensie ultra bona et proventus in erectionis et fundationis privilegio reverendissimi olim Alberti, archiepiscopi et primatis, descripta et concessionibus et donationibus aliis pontificum dicti olim reverendissimi Alberti, archiepiscopi, successorum pro mensa communi habent bona et proventus alios infrascriptos et primo:

Lup³), villa sub territorio et castellania Loviconoi per praelatos et canonicos ecclesiae collegiatae beatae Mariae Lovicensis pro trecentis et quadraginta quatuor marcis mediorum grossorum monetae et numeri Polonicalis una cum molendino in eadem apud quendam olim nobilem Borscha de Zywanycze, ipsius villa haeredem, de consensu et voluntate specialibus reverendissimi olim Vincentii, archiepiscopi et primatis ipsiusque capituli ecclesiae metropolitanae Gnesnensis pro ipsa ecclesia Lovicensi et ipsius ecclesiae capitulari mensa empta de anno Domini millesimo quadringentesimo quadragesimo sexto et pro eadem comparata, prout latius litterae desuper per praefatum reverendissimum olim Vincentium archiepiscopum et primatem disponunt et continentur(sic). Ipsaeque litterae per capitulum ecclesiae Gnesnensis extant approbatae et sigillo capitulari communitae. Spectatque ipsa villa cum omni iure et proprietate ad ipsam ecclesiam beatae Mariae Lovicensis et ipsius capitulum; idemque olim reverendissimus pater dominus Vincentiue, archiepiscopus, ultra admissionis, resignationis et ipsius ecclesiae dictae villae incorporationem duas marcas census et proventus ex ipsa villa pro mensa archiepiscopali singulis annis provenientes eidem ecclesiae et capitulo ipsius ex speciali gratia donavit et incorporavit et nihil iuris pro se aut successoribus suis reservavit.

Myslkovicze 4) (sic), villa mensae archiepiscopalis, sub parochiali ecclesia in Chroslyno 5) de consensu et voluntate reverendissimi olim domini Joannis 6), Dei gratia archiepiscopi et primatis, suique capituli Gnesnensis de anno Domini millesimo quadringentesimo quinquagesimo sexto de manibus nobilium Rygcza de Myslkowycze et Borscha de Chroslyno advocatorum per praelatos et canonicos capitulumque ecclesiae collegiatae beatas Mariae Lovicensis pro nonaginta marcis exempta et per quendam reverendissimum olim Nicolaum 7), archiepiscopum et primatem Gnesnen-

Zabostów Wielki.
 Kampina, wież z kościołem parafialnym w powiecie i dekanacie lowickim.
 Łub (Łubiska) w parafii Jeżów.
 Mystkowicz.
 Chruślin, wież z kościołem parafialnym w dekanacie i powiecie lowickim.
 Jan Sprowski arcybiskup † 1464 (Acta Capit. Gnesn.).
 Mikołaj Karowski † 1411 albo Trąba † 1422 (Acta Capit. Gnesn.).

dem ecclesiam collegiatam beatae Mariae Lovicensis et ipsius capitulum, licet actio et lis dicitur esse intentata ipsis praelatis et canonicis occasione decimae manipularis ex agris praedialibus in eadem Ostraleka, quae nondum extat per sententiam terminata; item eadem ipsa ecclesia collegiata beatae Mariae Lovicensis et ipsius praelati et canonici ultra praemissa pro mensa communi ex donatione et concessione reverendissimi olim Jacobi de Syenno, archiepiscopi et primatis Gnesnensis, de anno Domini millesimo quadringentesimo septuagesimo octavo facta, duas alias certas decimas manipulares in villis

Patoky 1), sub parochiali in Campina et Syerchow 2), sub parochia in Bednarj 2) in castellania Lovicensi consistentes et ad mensam archiepiscopalem quondam spectantes, etiam cum decima canapalium, quarum decimarum extant et modo in possessione, praeterquam decimae manipularis de unius campi (sic) villae praedictae Syerchowo, quondam ab haereditate ipsius villae Syerchow adempto et villae Zampky 4) appropriato, nunc vero restituto, occasione cuius pendet controversia inter eiusdem ecclesiae collegiatae Lovicensis et oeconomum archiepiscopatus Gnesnensis modernum. (Non habetur sigillum capituli Gnesnensis circa privilegium concessionis huiusmodi decimarum). Item eadem ipsa ecclesia ipsiusque capitulum ultra praemissa extat modo in possessione decimae manipularis de agris praedialibus praedii archiepiscopalis sub castro Lovicensi iacentis, ut dicitur, per reverendissimum olim Sbigneum, archiepiscopum Gnesnensem eidem ecclesiae Lovicensi pro organista concessae, quam et modo percipit organista ipsius ecclesiae, de qua non extant concessionis et donationis monumenta.

Hospitale pauperum in civitate Lovicensi ad S. Joannem 3) reverendissimum quondam Albertum Yastrzebyecz, archiepiscopum et primatem, de consensu capituli Gnesnensis una cum collegio praelatorum et canonicorum ecclesiae Lovicensis beatae Mariae simul et semel erectum et fundatum habet habereque debet unum sacerdotem in praepositum per proconsulem et consules una cum communitate civitatis Lovicensis, vacatione occurrente archiepiscopo Gnesnensi, pro tempore existenti praesentandum et instituendum, sicque institutus debet esse perpetuus et cura animarum domus pauperum est oneratus, alias pauperibus, in hospitali degentibus, sacramenta administrare tenetur et obligatur et nullum aliud beneficium ecclesiasti-

¹⁾ Potoki, wieś w parafii Kompina. 2) Sierschów. 3) Bednary, jak wyżej. 4) Ziąbki, wieś w parafii Bolimów w powiecie i dekanacie łowickim. 5) Kościół ś. Jana Chrsoiosła, fundowany wraz z szpitalem, jak opis powyższy świadczy, przez arcybiskupa Wojciecha Jastrzebca (1422—1436). Pierwotny kościół był drewniany, przez arcybiskupa Karnkowskiego z drzewa odbudowany w końcu wieku XVI, w którego miejsce arcybiskup Teodor Potocki wystawił obecny kościół murowany. Do podanego w powyższym opisie uposażenia arcybiskup Uchański przydał w roku 1575 wójtestwo w Dąb-kowiosch na utrzymanie ubogich szpitalnych. Przy tym kościele znajduje się szpital dla wysłużonych i ekaleczałych kapłanów pod opieką kapituly łowiskiej niegdyś zostający, na którego utrzymanie arcybiskup Komorowski legował 18,000 złt., a następca jego Władysław Łubieński 22,000. Otworzony zaś został dopiero za arcybiskupa Ostrowskiego, który mu nadał wieś arcybiskupią Piłassków, zamienioną później na wsie Niedźwiada i Klewków. Do tej dotacyi przybyły potem niektóre dziesięciny stołu arcybiskupiego i drukarnia prymasowska w Łowiczu nabyta od Jezuitów w Kalissu. W roku 1784 wystawieno dom murowany obek rzeczonego kościoła, który atoli uległ zniszeseniu, a w miejsce jego kapituła łowicka wystawiła obszerny dom murowany o dwóch skrzydłach po obu stronach kościoła (Gawarecki, Pamiątki m. Łowicza str. 142 sąę.).

existentes, ex proventibus, mansionariam concernentibus, alias censibus in vim reemptionis videlicet pro summa mille et quadringentis florenis ungaricalibus, hinc inde computatis, participant, sic videlicet, quod singulis annis altarista pro ipsius interesse non plus solum tres marcas cum media, magister scholae tres marcas et sacristianus tres marcas similiter habere debet, dum et quando census ex integro solvuntur; de aliis autem proventibus mensae communis universitatis vicariorum altarista nihil percipit, solum magister scholae ex oblationibus quatuordecimam et companator dimidium quintae decimae partis sortes percipiunt; quae quidem universitas vicariorum pro dote et fundo ex eorum fundatione et dotatione habent bona et proventus infrascriptos in communi, et primo in civitate Lovicensi habent unam specialem aream et in eadem domum et alias certas domunculas, per aliquos vicariorum pro arbitrio in spatio eiusdem areae erectas, iacentem penes domum et aream canonicalem modo domini Nicolai Chelmski, et ab alia parte aream et domum Myczkowski se protendentem a circulo antiquae civitatis usque ad ripam fluvii Mesura; et alias duas areas ex opposito eiusdem areae et scholae in circulo, ubi venduntur panes et alia victualia.

Item in eadem civitate alias parte ipsius, iure parochiali ad ecclesiam collegiatam ex antiquo spectante, ipsa universitas habet columbationem ex qualibet domo ab hospite per unum grossum et inquilinis arbitrariam; item omnes et singulas in ecclesia eadem collegiata et oraculo S. Leonardi') oblationes in pecuniis et aliis rebus necnon spolia funeralium pannos telas, duntaxat pannis sericeis et cera, necnon auro, argento in clenodiis et aliis vasis, pro ecclesia legatis, quae debentur et veniunt in dispositionem praelatorum et canonicorum pro ecclesia.

Item habent decimas infrascriptas, videlicet:

Rogoschno²) et Ruchna³), villae sub parochia ecclesiarum Domanyevycze et Glowno, post quarum villarum omnes et singulos agros cmethonales decimae manipulares provenientes spectant ad universitatem vicariorum perpetuorum ecclesiae collegiatae beatae Mariae Lovicensis, et conducunt eas cmethones in eisdem villis ipsorum curribus in horrea, a factore vicariorum locanda, in praedicta Rogoschno etiam cum solutione canapalium de quolibet manso per duos grossos; in dicta vero Ruchna absque solutione canapalium; ex agris autem in dicta Rogoschno sculteti solvunt decimam pro parochiali ipsorum in Damanyewycze, in Ruchna vero pro capellanis in Oleschno alias Glowno ex praedialibus.

Yaschen 4) et Lubyenkow 5) et Trzczanka 6), villae, quoad Yasyen sub parochiali in Brzeszyny, quo vero ad Lubyenkow et Trzczanka sub parochiali Dmo-

^{&#}x27;) Kościolek ś. Leonarda w starem mieście Łowiczu, nie wiadomo kiedy i przez kogo pierwotnie wystawiony z drzewa kostkowego, w roku 1626 przez aptekarza lowickiego, Andrzeja Cebrowskiego, z tegoż materyału odbudowany razem z szpitalem dla ubogich. Dzisiejszy kościół zaś stanął nakładem Pawda Kosickiego, kanonika gnieśnieńskiego i dziekana lowickiego († 1778). Przy tym kościolku od dawna był cmentarz grzebalny dla obydwóch parafii miejscowych, rozszerzony w roku 1780 i przez srcybiskupa Ostrowskiego poświęcony, który atoli dla bliskości miasta zniesiony został. Ks. Jan Dsiewierski, wikaryusz kolegiaty lowickiej utrzymywał w domu drewnianym obok tegoż kościółka położonym kilka sierót do usług kościelnych, zwanych Bartosskami, o których wychowanie się starał (Gawarecki l. c. str. 146. 147. Compendium Inventarium Archiepiscopatus Gnesn. Stanislai Krajewski Administr. Archidiocc. Gnesn. de a. 1685 f. 1—3 in Archiv. Capit. Gnesn.). 2) Roguśno. 3) Ruchna.

tres marcas cum media ex mansionaria eiusdem ecclesiae collegiatae beatae Mariae Lovicensis percipit et singulis annis percipere debet. Cuius quidem altaris altarista, pro tempore existens, obligatur ad onera infrascripta, in eadem ecclesia explenda; primo, quod singulis diebus tenetur in ipsa ecclesia per se vel per alium mansionariam cantare superpelliciatus inter alios mansionariam decantantes cum vicariis; insuper tres missas singulis septimanis ad altare praedictum S. Nicolai legere aut explere similiter per se vel per alium, videlicet, primam feriis secundis pro defunctis, feriis quartis de S. Nicolao et sabbativis diebus de beata Virgine. Ad quod quidem altare ex privilegio fundationis per capitulum collegiatae beatae Mariae Lovicensis vacatione occurrente senior ex vicariis vicarius debet praesentari loci ordinario Gnesnensi.

Taxatum est idem altare ad sex scotos.

Altare, tituli S. Catharinae in eadem collegiata beatae Mariae pro poenitentiario per honorabilem dominum Petrum tunc vicarium ecclesiae collegiatae beatas Mariae Lovicensis fundatum, dotatum et per reverendissimum in Christo patrem dominum Joannem de Lasko, archiepiscopum et primatem Gnesnensem erectum. Quod pro dote et fund, habet novem marcas pecuniarum census annui, hinc inde pro centum triginta et quinque marcis comparatas et coëmptas sub titulo reemptionis et modo in bonis haereditariis hinc inde reformatas; et primo in villa Skothnykj!) per Joannem, haeredem, duae marcae in terra Lanciciensi et districtu eiusdem sub parochia Gora?) tempore capitaneatus domini Nicolai, palatini de Lubranyecs 2); item quatuor marcae per nobilem Joannem Pokrsywnycski 4) in villis Pokrzywnycza 5), Zachłodzycze 6), Boguschycze 1) et platea oppido Pyathek 1) adiacente et molendinis eiusdem; item unam marcam pecuniarum monetae et numeri Polonicalis similiter census annui perpetui in vim reemptionis per nobilem Joannem de Snyathowa 1), de terra Lancicionsi, et districtu eiusdem in villis Snyathowa et Sysmunya 10) reformata et in libris castri Lanciciensis tempore suprascripti magnifici domini Nicolai de Lubrancs, palatini Posnaniensis, reformata; item aliae duae marcae in bonis haereditariis per nobilem Nicolaum Pucsnyewskj 11) de Pucznyewo similiter census annui perpetui in bonis haereditariis ipsius nobilis Nicolai Pucznyewski, alias sorte bonorum haereditariorum ipsius in dicta villa Pucznyewo in terra Lancicionoi concernente in libro castri Lancicionois etiam tempore capitaneatus saepe memorati magnifici domini Nicolai de Lubrancz, palatini Poenaniensis inscriptae et reformatae. Cuius quidem altaris altarista, pro tempore existens, obligatur ad onera infrascripta, videlicet, in ipsa ecclesia collegiata ad altare

¹⁾ Skotniki, gniazdo redziny Skotnickich h. Bogorya, z których pochodził arcybiskup Jarosław Skotnicki (Niesiecki l. c. IV, 118).
2) Góra ś. Malgorsaty, wieś z kościołem parafialnym w dekanacie i powiecie łęcsyckim.
3) Mikołaj s Lubrańca Lubrański, najprzód kasztelan lędski, potem wojewoda kaliski i starosta łęcsycki, nareszcie wojewoda posnański, brat Jana, biskupa posnańskiego (Niesiecki l. c. III, 182).
4) Jan Pokrsymicki h. Grsymala (tamże III, 684).
5) Pokrsywnica.
6) Zechodsice, beguesyce, wsie należące do parafii.
6) Piątek, w powiecie i dekanacie łęcsyckim.
6) Jan s Śniatowa, wsi położonej w powiecie i dekanacie łęcsyckim, w parafii Leśmica Wielka. Rodziny Śniatowskich heraldycy nasi nie znają.
10) Zapewne Siemonia, wieś położona w parafii Damaniew w dekanacie i powiecie łęcsyckim.
11) Pucsniewski Mikołaj s Pucsniewa, wsi leżącej w parafii Małyń w powiecie i dekanacie łódskim h. Abdank (Niesiecki l. c. III, 781).

maiori, Volya et Golanskye¹), in terra Lancicionsi, reformatas et inscriptas, et în castro Lancicionsi tempore capitaneatus olim magnifici Ambrosii Pepowskj²), palatini Siradiensis et capitanei Lancicionsis, reformatas et inscriptas; item alias tres marcas census annui perpetui in vim reemptionis similiter pro sexaginta marcis mediorum grossorum monetae et numeri Polonicalis in et super villa Maiori Dempsko³) in terra Gostinensi eiusque incolis, agros colentibus, apud generosum dominum Andream de Koslow⁴), vexilliferum Gostinensem, emptas et comparatas et in actis officialatus Lovicensis reformatas et inscriptas ac resignatas. Cuius quidem altaris altarista, pro tempore existens, singulis septimanis obligatur ad tres missas per se vel per alium legere et explere, unam de beata Virgine "salve sancta Parens," alteram pro famulo Nicolao Slyk et tertiam pro benefactoribus, in quarum qualibet missa imponi debet collecta pro sacerdote defuncto.

28. ECCLESIA S. SPIRITUS IN LOWICZ,*)

parochialis, de iure patronatus et provisione archiepiscopi Gnesnensis et primatis, quam pronunc obtinet honorabilis dominus Albertus Yesyorkowskj ⁵) ex provisione reverendissimi domini Joannis de Lasko, archiepiscopi Gnesnensis, legati nati et primatis, qui, prout ex antiquo circa ipsam ecclesiam pro sui sustentatione et curae animarum administratione circa ipsam ecclesiam servat duos capellanos in vicarlos et ministrum seu scholae rectorem. Quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet et contentos reddit. Quae quidem ecclesia ex fundatione, dotatione et erectione per reverendissimum quendam olim Nicolaum, archiepiscopum sanctae ecclesiae Gnesnensis, facta, habet proventus necnon et parochiam, ab aliis parochiis distinctam, praesertim collegiatae beatae Mariae Lovicensis latius in litteris eiusdem reverendissimi olim Nicolai ipsius et capituli Gnesnensis sufficienter consignatis descriptam, quarum tenor sequitur et est talis:

In nomine Domini amen. Ad rei memoriam sempiternam. Cum brevis aetas hominum ducatur continue in occasum sagax prudentum solertia inter humanae naturae commoda nihil dignius memoria fore arbitrans opportunum contra oblivionis

¹) Goleńsko, wieś w parafii kolegiaty lowickiej. ²) Pampowski Ambroży h. Gosdawa, najprzód kasztelam rospierski, potem wojewoda sieradski, jenerał wielkopolski i starosta malboryski † 1510 (Niesiecki l. c. III, 555). ²) Dębsk, wieś w parafii Koslów Biskupi w powiecie sochaczewskim. ⁴) Andrzej z Koslowa Koslowski, chorąży gostyński.

^{*)} Kościół i. Ducha w Łowiczu fundował w roku 1404 arcybiskup Mikolaj Kurowski, który zapobiegając potrzebom duchownym tegoż miasta i okolicy ustanowił drugą parafią lowicką przy tymie kościele, uposażywszy go dziesięcinami stołu arcybiskuplego w nowem mieście Łowiczu i Zielkowiczeh, jak umieszczony nisiej dekument erekcyjny opiewa. Kościół ten po kilkakrotnie odbudowany, ma dotąd osobnego proboszcza. Jest w nim nagrobek z portretem i napisem: Szlachstny Jósef Nieszyltowski, Radsca Łowicki, na Bratkowiczeh, fundator kościolka Emaus. Umarł 1665 roku (Gawarecki L. c. str. 141. 142). Parafią stanowi nowe miasto Łowicz oraz wsie: Zagórze, Otolicz, Szesudłów, Ostrów, Dąbkowicz, Pilaszków, Jastrzębia, Jamno, Seroki, Zawady, Wygoda, Urbańszczysna i przedmieście Bratkowice.

⁾ Wojciech Jesiórkowski, plahan.

missa habet unum fertonem ex advocatia in villa Yamno superius descripta ratione decimae, occasione cuius coram quodam venerabili Joanne de Brzosthkowo¹), cantore vicarioque in spiritualibus et officiali Gnesnensi generali lis et actio fuit intentata per plebanum in Pczonow²) et tandem sententia adiudicatoria pro ecclesia S. Spiritus terminata, prout litterae in eadem ecclesia S. Spiritus latius disponunt ab eodem vicario in spiritualibus Gnesnensi generali executoriales reportatae. Item eadem ipsa ecclesia et eius pro tempore plebanus habet prata agris adiacentia, necnon et aream circa ecclesiam pro curia cum horto satis competentem et speciales areas pro vicariis; item oppidani seu cives civitatis Lovicz pro ipsa ecclesia nihil aliud solvunt, solum columbationem, videlicet quilibet hospes de qualibet domo per unum grossum, villani vero ex villis iure parochiali ad ipsam ecclesiam spectantibus solvunt ratione colendae de qualibet domo hospes per unum corum avenae et hortulani per medium grossum.

Taxata est eadem ipsa ecclesia S. Spiritus ad unam sexagenam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad quindecim scotos³).

Altare tituli beatae Virginis in eadem ecclesia parochiali S. Spiritus de iure patronatus proconsulis et consulum civitatis Lovicensis, quod modo obtinet discretus

kumentach od roku 1404 do r. 1411. W tym roku pomieniał się z Świętopelkiem na kantoryą krakowską (Ks. Korytkowski l. c.).

1) Jan s Brsostkowa Brsostkowski, kantor gnieśnieński i officyał † 1460 (Ks. Korytkowski l. c.).
2) Passonów, wieś z kościetem parafialnym w dekanacie i powiecie lowickim. 2) Oprócz wyścj wymienienych pesiadał Łowicz jeszcze następujące kościoły: a) Kościół z klasztorem księży Pijarów fundacyi Jana s Ssamowa Ssamowakiego, kasztelana gostyńskiego, który ofiarował na założenie kelegium i kościoła 28,572 złt. W roku 1668 dnia 14 marca wprowadzeni zostali pierwni zakonnicy do Łowicza przez officyała i kanonika Oporowicza, a dnia 10 maja tegoż roku otworzyli szkoły. Pierwszym rektorem był ks. Wojciech Siewierkiewicz, który wspólnie z Wojciechem Zimnym, włościaninem z wai Bobrownik, w roku 1680 wystawił murowany kościół pod wezwaniem N. Maryi P. i ś. Wojciecha z okazałą, lecz dotąd nieukończoną facyatą i wietą na którą arcybiskup Potecki ofiarował 13,000 złt. W kościele jest tablica z następującym napisem wyjaśniającym jego erekcyą:

D. O. M.

"Haec ecclesia erecta in honorem B. Mariae Virginis Matris Dei et S. Adalberti, episcopi et martyris, Innocentio XI, Joanne III Rege Poloniae, Stephano Wydżga Arch. Gneen. Perillustris as Rdmus D. Albertus Stavowski Epus Petreens. Sufragan. Gneenen. primum lapidem imposuit, en pia mumifeentia Ilirmi Dni Joannis in Szemow Szamowski, Castellani Gostin., Fundatoris Collegii Lovie. et ex speciali subsidio M. D. Petrokoński diversorumque benefactorum sub Rndo Patre Carolo Joanne a Jesu Praepto Provin., Patre Adalberto a S. Theresia Rectore Lovicienei Anno a partu Virginis 1680 die 11 mensis Junii."

W tym kościele jest pomnik arcybiskupa Krsysstofa Antoniego Ssembeka † 1748. b) Kaplica z klasztorem kajeży Missyonarzów, wprowadzonych do Łowicza przez kardynała Michala Stefana Radsiejowskiego r. 1689, który im zarząd nad seminaryum miejscowem poruczył, wystawiwszy im gmach obszerny na mieszkanie i piękną kaplicę z cegły palonej. Malowanie ostatniej wewnątrz w sposób nader gustowny dekonane kosztowało 1400 dukatów. Arcybiskup Krasicki przyczdobił tę piękną kaplicę portretami arcybiskupów gnieśnieńskich. W gmachu klasztornym znajdują się dzie szkoły wydziałowe. c) Keściół i klasztor panien Bernardynek za miastem z cegły palonej wystawione z pobożnej szczodrebliwości fundatora Marcina Sadowskiego, kasztelana gostyńskiego r. 1650. d) Kościół i klasztor OO. Dominikanów w ulicy wiedącej do zamku fundowane w r. 1411 przez arcybiskupa Miżołaja Kurowskiego z cegły palonej. Po zniesieniu klasztoru gmachy zamienione zostały na koszary. c) Kościół i klasztor OO. Bernardynów wymurowany nakładem arcybiskupa Jana Gruszczyńskiego około roku 1470. Po zniesieniu klasztoru urządzono w gmachu pozostałym seminaryum nauczycielskie, później zamieniono go za koszary. f) Kościół i klasztor Bonifratrów przez arcybiskupa Henryka Firleja przed rokiem 1626

Bartholomaeus, presbyter, ex praesentatione proconsulis et consulum ipsius civitatis per reverendissimum olim Fredericum, miseratione divina S. Romanae ecclesiae tituli S. Luciae in septem soliis presbyterum cardinalem, archiepiscopum Gneenensem et primatem etc., de anno Domini millesimo quingentesimo secundo erectum, habet pro dote et fundo bona infrascripta, in tenore erectionis et fundationis descripta, et primo domum ex opposito ecclesiae S. Spiritus penes Dryeveczyna ex una et Stanislaum Schum partibus ab altera, cum pratis in postico eiusdem domus consistentibus; item prata post Bornardinorum dotem penes metas antiquae civitatis ex una et Catharinam Czechova partibus ab altera; item pratum, dictum Kosthozynska, eisdem pratis contiguum, circumseptum per olim Stanislaum Kostka; item prata penes Servathka Stanislaum ex una et Petrum Pechtha parte ab altera; item prata sub paludibus, alias pothblothy, decem octo virgarum penes pratum fratrum Praedicatorum ex una et Nicolaum Yagyelka partibus ex altera iacentia; item prata, dicta Pozyemkowska, penes Byala Michalova ex una et Gawronek partibus ex altera; item duodecim sulcos agri penes Gregorium Kustosch ex una et Joannem Luthko partibus ex altera consistentes; item quatuordecim sulcos agri penes Catharinam Czarna ex una et Andream Swyder partibus ex altera; item sex sulcos agri in Thuschewo penes Gregorium Kustosch ex una et Pyotrowski, cives Lovicenses partibus ex altera iacentes et consistentes; item calicem argenteum, duos ornatus et missale impressum habet; quae quidem prata et agros eiusdem altaris altarista pro tempore existens habet dicto altari per praefatum olim reverendissimum Fredericum, cardinalem et archiepiscopum adscripta, praeter tamen iurium mensae archiepiscopalis offensam, prout litterae erectionis eiusdem hoc continent; cuius quidem altaris altarista pro tempore existens, prout litterae erectionis disponunt, debet esse actu presbyter et circa ecclesiam ad altare residens nullumque aliud beneficium posse habere aut se ab altari absentare absque legitima causa, alias datur facultas patronis ipsius altaris alium praesentandi; item obligatur singulis septimanis altarista explendum tres missas, unam de beata Virgine, aliam pro famulo et tertiam pro benefactoribus per se vel per alium.

29. ZLAKOW.*)

Villa mensae archiepiscopalis, in eadem ecclesia parochialis tituli Omnium Sanctorum de collatione et provisione sanctae ecclesiae metropolitanae Gnesnensis

fundowany, który im oboje wraz z obszernym szpitalem wymurował. W roku 1807 opuścili zakounicy rzeczeni Łowics i połączyli się z zgromadzeniem warszawskiem. Z klasztoru i kościoła dziś nie ma śladu. g) Kościół Emaus zwany w roku 1665 na przedmieściu Bratkowicach przez radnego miasta Jósefa Niessyłkowskiego z drzewa wystawiony na początku wieku niniejszego zupełnej uległ ruinie (Gawarecki l. c. 148—171. Archiv. Capit. Gnesn. Compendium Inventariorum Archiepiscopatus Gnesnensis Stanislai Krajewski de a. 1685 f. 1—3).

*) Złaków, wieś niegdyś arcybiskupów gnieśnieńskich do kaięstwa łowickiego należąca, dziś w archidyecesyi warssawskiej, pewiecie i dekanacie łowickim położona z kościolem parafialnym przez tychże arcy-

archiepiscopi et primatis pro tempore existentis, quam pronunc obtinet honorabilis Cristinus de Czarnkow 1), ex provisione reverendissimi olim domini Frederici, miseratione divina S. Romanae ecclesiae tituli S. Luciae in septem soliis presbyteri cardinalis et archiepiscopi Gnesnensis et primatis, qui, prout ex antiquo, circa ipsam ecclesiam pro sui subsidio et curae animarum administratione servat duos capellanos in vicarios et ministrum, quos ex proventibus mensae plebanalis salariat. Spectant enim ad eandem ecclesiam iure parochiali ex antiquo praefata Zlakow dicta ecclesiastica et aliae infrascriptae, Zlakow Borovi 2), Stepowska Volya 4), Karschnycze 5), Mastky 6), Nyespusha 1), Duplice maior et minor 8) et Rethki?). Quae quidem ecclesia et eius pro tempore plebanus habet pro dote et fundo ex antiquo bona et proventus infrascriptos, quorum modo extat in possessione pacifica, et primo in eadem villa Zlakow ecclesiastica et eius haereditate circa ipsam ecclesiam habet specialem aream pro curia plebanali et in eadem curiam cum hortis pro allodio seu horreo et aliis commoditatibus satis competentem et spatiosam in latere villae versus meridiem iacentem; item alias areas speciales cimiterio contiguas pro duobus vicariis et ministro; insuper et alias quatuor areas hinc inde inter villanos ipsius villae situs pro hortulanis habentes; item in postico areae dotis plebanalis habet pratum sepe septum et in eodem vinarium seu piscinulam: item et duos mansos agri in duobus campis ad instar aliorum ipsius villae cmethonum se in latitudine et longitudine protendentes cum pratis ipsis agris adiacentibus, quos quidem mansos duos seu eorum partem idem plebanus inter hortulanos partitus est per quatuor sulcos cum pratis, residuitate adhuc pro curia plebanali et eius utilitate manente; et solvunt ex eisdem agris hortulani seu cmethones dictos agros possidentes ex locatione singulis annis pro censu plebano per viginti grossos et nihil aliud, solum quod omni septimana unusquisque eorum per unum diem laborat labores manuales absque iumentis et solvunt dicti hortulani seu cmethones in agris plebanalibus locati decimam manipularem pro ecclesia et eius plebano in eadem Zlakow. Item sculteti eiusdem villae ex eorum scultetiis decimam manipularem ex agris scultetiae ipsorum provenientem solvunt pro ecclesia parochiali in eadem Zlakow et ipsius pro tempore plebano, et conducunt eam sculteti in dotem plebanalem ipsorum curribus absque solutione canapalium. Cmethones autem ipsius villae ex eorum agris omnibus et singulis nihil aliud pro eadem ecclesia parochiali solvunt, solum missalia de quolibet manso culto grossum unum cum medio, decimam autem manipularem pro ecclesia collegiata Lovicensi et ipsius canonicis duobus, et similiter in Zlakow Borovj ex agris scultetiae decima manipularis proveniens spectat ad parochialem in Zlakow et eius plebanum, et ex agris

biskupów założonym i uposażonym, wspominanym już w pierwszej połowie wieku XIV, albowiem arcybiskup Janisław urządziwszy w roku 1334 wójtostwo w Duplicach Wielkich, zobowiązał wójta do płacenia płebanowi słakowskiemu pewnych danin w miejsce dziesięciny (Archiv. Capit. Gnesn. Liber I Inventarior. ducatus Loviciensis). Obecny kościół murowany zawdzięcza prawdopodobnie byt swój szczodrobliwości arcybiskupa Macieja Łubieńskiego.

¹⁾ Chrystyan s Csarnkowa, pleban. 2) Złaków Borowy. 3) Stempów. 4) Wola Stempowska.
3) Karssnice. 6) Mastki. 7) Niespussa. Arcybiskup Wojciech Jastrzebiec założył tam nowe wójtostwo, zobowiązawszy wójta do oddawania plebanowi słakowskiemu dziesięciny (Archiv. Capit. Gnesn. Liber I Iaventarior. ducatus Loviciensis). 3) Duplice Wielkie i Male. 9) Retki.

obtinet venerabilis Michaël de Lublyn!), canonicus Lovicensis, ex provisione olim reverendissimi domini Frederici, cardinalis S. Romanae ecclesiae et archiepiscopi Gnesnensis, qui, prout ex antiquo, circa eandem ecclesia servat duos capellanos in vicarios et ministrum, quos ex salariis providet de mensa plebanali. Spectant enim ad eandem iure parochiali ex antiquo villae infrascriptae, videlicet praefata Kocsyerzow, Skowroda 2), Roshycze 3), Oszyek 4), Weyscze 5), Vyczye 6), Yesyorko 1) et Lypnycza *). Habetque eadem ipsa ecclesia et ipsius pro tempore rector bona et proventus infrascriptos, quorum extat ex antiquo in possessione, et primo in eadem Koczyerzow circa ecclesiam habet aream satis spatiosam pro curia cum hortis eidem adiacentibus pro allodio, pomerio et aliis commoditatibus satis sufficientem, et eius ex opposito domunculas pro vicariis cum hortulis dictae areae dotis plebanalis contiguas; item habet duos mansos agri cum pratis eisdem agris adiacentibus, ita latos et in longitudine se protendentes, prout cmethonales et advocatiae agri se protendunt, in quorum uno cum medio dictus Michael plebanus cmethones tres locavit, agros eorum videlicet per dimidium mansum emensuravit et consignavit, dimidio manso duntaxat ex praedictis duobus mansis pro cultura curiae plebani relicto. Quibus quidem cmethonibus areas et situs in confinibus dictorum agrorum plebanalium deputavit et emensuravit. Qui quidem cmethones sic locati ipsius ecclesiae plebano pro tempore existenti singulis annis pro censu solvant et solvere tenentur per viginti et tres grossos, et dimidium mansum pro curia plebanali omnes tres disponere, superseminare et segetes colligere et conducere, necnon et ligna pro necessitate plebani conducere et fimum de domo educere obligantur: a solutione tamen decimae fecit eos liberos et exemptos, prout ipsius villae cmethones archiepiscopales sunt liberi et exempti; item et prata tenentur falcastrare, rastrare et colligere; item eorum quilibet singulis annis per octo gallos communes et per sexaginta ova obligatur eiusdem ecclesiae plebano extradere.

Item sculteti eiusdem villae ex scultetia eiusdem ecclesiae plebano pro tempore existenti loco decimae manipularis singulis annis solvunt per decem octo grossos de tota advocatia; cmethones autem eiusdem villae eiusdem ecclesiae plebano nihil aliud solvunt, solum missalia ex omnibus et singulis agris possessionatis alias cultis, de quolibet manso seu laneo per tres coros siliginis et per tres avenae, a columbatione autem sunt exempti.

śalsym przes arcybiskupów, już przynajmniej na początku wieku XIV fundowanym, gdyż akta konsystorza gnieśnieńskiego wspominają o nim w drugiej połowie wieku XV jako o dawnym (Archiv. Consist. Gnesu., wykazy). W roku 1345 arcybiskup Jarosław Skotnieki, lokując Kosiersow wespół z Rożycami na prawie niemieckiem, sprzedał wójtostwo kosiersowskie niejakiemu Adamowi i nałożył na niego obowiązek oddawania plebanowi miejscowemu dziesięcinę wytyczną albo płacenie mu rocznie 6 groszy z włoki (Archiv. Capit. Gnesu. Liber I Invetarior. ducatus Loviciensis). W wieku XVII wcielony został tenie kościół z wszystkiemi dochodami swemi do kolegium księży wikaryuszów kelegisty kosiekiej, za których staraniem, przy pomocy arcybiskupiej w miejsce starożytnej świątyni drewnianej stanął dzisiejszy kościół murowany.

¹⁾ Michał s Lublina, kanonik łowieki i pleban kociersowski, akademik krakowski, promowował na bakalarza nauk wyzwolonych r. 1477 pod dziekanem Andrsejem s Łabissyna (Muckowski, Statuta nee nam liber promotionum fol. 82). 2) Skowroda. 3) Różyce. 4) Osięk. 6) Wojece. 4) Wicie. 7) Jesiórko. 6) Lipnice. Przybyty później osady: Karnków i Konstantymów.

Cansycze¹), villa mensae archiepiscopalis sub parochiali ecclesia in Bednarj²), cuius villae ex omnibus et singulis agris decima manipularis utriusque grani et seminis proveniens spectat ad ecclesiam parochialem et plebanum in Koczyerzow, et eam conducunt ipsius villae incolae in horreum a plebano locandum cum solutione canapalium de quolibet manso per unum grossum.

31. CAMPINA.*)

Villa mensae archiepiscopalis, in eadem ecclesia parochialis tituli S. Adalberti et S. Barbaras, de collatione et provisione archiepiscopi Gnesnensis pro tempore existentis, quam pronunc obtinet honorabilis Martinus de Pyotrkow, ex provisione reverendissimi olim in Christo patris Frederici, cardinalis S. Romanas ecclesiae tituli S. Luciae in septem soliis, archiepiscopi Gnesnensis et primatis, per reverendissimum olim Vincentium³), quondam archiepiscopum et primatem s. ecclesiae metropolitanae Gnesnensis, de anno Domini millesimo quadringentesimo quadragesimo quinto fundata et erecta certisque proventibus ex mensa archiepiscopali et parochiali S. Mariae Lovicensis dotata et iure parochiali insignita, prout in litteris fundationis et erectionis eiusdem reverendissimi patris domini Vincentii de consensu capituli ecclesiae Gnesnensis continetur; quarum litterarum erectionis et fundationis sequitur et est talis tenor:

In nomine Domini amen. Ad rei memoriam sempiternam nos Vincentius, Dei et apostolicae Sedis gratia s. ecclesiae Gnesnensis archiepiscopus et primas, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis tam praesentibus quam futuris praesentium notitiam habituris, quod pastorali sollicitudine sedulaque diligentia super creditum gregem et commissas nobis plebes vigilantes ibi praecipua consideratione libenter intendimus, ubi et cultus divinus, quem sub tempore felicis nostri regiminis per multiplicationem ecclesiarum propagari cupimus, ampliatur et saluti animarum efficaciter providetur. Sane experientia, quae est magistra rerum efficax, luculenter cognovimus, sexus utriusque homines in villis mensae nostrae archiepiscopalis Campina, Zabostow maior, Plaskocryno, Sramovo, Gagolyno et Patholej degentes, tum propter nimiam ecclesiae collegiatae S. Mariae in Lovics, cui iure parochiali fuerunt subiectae, distantiam, tum etiam inundationem aquarum,

¹⁾ Kęssyce, wieś niegdyś arcybiskupia w tymże dekanacie i powiecie. 2) Bednary.

^{*)} Kompina, wieś niegdyś arcybiskupia, do klucza dóbr księstwa lowickiego tegoż nazwiska naleiąca, położona w dekanacie i powiecie lowickim, archidyceczyi warszawskiej, w której r. 1445 arcybiskup Wincenty Kot s Dembna fundował, uposażył i kanonicznie erygował kościół parafialny pod tytałem N. Maryi P., śś. Wojcischa i Barbary przylączywszy do nowo utwerzonej parafii wsie należące dotąd do parafii lowickiej N. Maryi: Kompinę, Płaskocin, Zabostów, Ssromów, Gągolin i Patoki, jak świadczy wyżej zamieszczony dokument erekcyjny (cfr. dokument na końcu umieszczony dotyczący dziesięcin z Gożdsia i Ostrolębi). Już w roku 1345 arcybiskup Jarosław Skotnicki lokował wież Kompinę i Zabostów na prawie niemieckiem, zależył tamże (w Kompinie) wójtostwo i sprzedał je Janowi "judici pauporum" z Łowicza (Archiv. Capit. Gnes. Liber I Inventarior. ducatus Loviciensis de a. 1519).

³⁾ Wincenty Kot s Dembna, areybiskup (od r. 1436-1448).

debet; item quatuor hortos desertos, in fine villae Campina iacentes, de quibus quidem hortis advocati tertium denarium, quem praetextu ipsorum advocatiae tollebant, volentes participes huiusmodi salubris operis existere, ultronec remiserunt et a se abdicaverunt, et de eodem coram nobis cesserunt et eidem renuntiaverunt. Praeterea dicta ecclesia et eius rector in Campina habebit (de) ipsa villa Campina de quolibet cmethone tres siliginis et tres avenae coros ratione missalium; et in Zabostovo maiori, Plaskoczyno, Sramovo, Gangolyno et Pathoki de quolibet cmethone per unum corum avenae praetextu colendae; quodque et in praedictis villis, videlicet Sramovo et Pathoki post agros et araturas advocatorum decimam manipularem, item in Campina, Zabostovo maiori, Plaskoczyno et Gangolyno de quolibet manso advocatorum sex grossos latos ratione decimae rector ecclesiae praefatae in Campina sit perpetue habiturus, utque ipsa ecclesia et eius rector in Campina dictis decimis advocatorum manipularibus et pecuniariis ac frumentis libere ac pacifice uti et gaudere valeat atque possit, praelatos et canonicos ecclesiae collegiatae S. Mariae Lovicensis, qui easdem decimas advocatorum et frumenta ratione missalium et colendae in vim incorporationis ipsis factae percipiebant, ipsas decimas et frumenta redimendo et ab ipsis eximendo, in recompensam aliis certis decimis mensae nostrae archiepiscopalis eosdem contentavimus et contentos fecimus; item rector dictae ecclesiae poterit locare unam tabernam in suis agris et hortis praedictis, ubi maluerit; item piscatoriam habebit prandendi pisces in fluvio Mesura tam in glaciebus quam etiam in resolutione glacierum, incipiendo ab haereditate maiori Zabostovo usque ad limites bonorum mensae nostrae archiepiscopalis, videlicet villae Thyczenogj'); item rector ecclesiae in Campina pro tempore pro aedificatione et structura domus plebanalis robora et pro foco ligna in silvis nostris Zyambekye excidendi habebit liberam facultatem. Quae omnia et singula sic, ut praemittitur, per nos donata dictae ecclesiae in Campina damus, appropriamus, adscribimus, incorporamus et praesentis scripti patrocinio annectimus, per ipsam et eius rectorem pro tempore existentem possidenda, habenda, tenenda, utifruenda et in usus beneplacitos convertenda temporibus perpetuo duraturis; et si praefati advocati, cmethones et molendinator in solvendis decimis, annonis et coro farinae fuerint remissi. negligentes vel rebelles, officialis noster Lovicensis requisitus per rectorem ecclesiae praefatae eosdem ad solvendum praemissa ecclesiastica censura mediante compellet. Collationem vero ipsius ecclesiae in Campina nobis et successoribus nostris reservamus. In cuius rei testimonium nostrum et capituli nostri praedicti sigilla praesentibus sunt appensa. Actum et datum in Lovicz feria quinta proxima post festum Nativitatis S. Mariae virginis anno Domini millesimo quadringentesimo quadragesimo quinto, praesentibus ibidem venerabilibus et honorabilibus dominis Thoma de Strzepyno²), sacrae theologiae professore et decretorum doctore, canonico et Joanne Furman 3), custode ecclesiae nostrae Gnesnensis ac Nicolao de Zavada 4), praeposito, magistro Mathia de Orlow 5), baccalario in decretis, custode,

¹) Tyczenogi, wieś arcybiskupia w parafii Kosłów Ssłachecki w powiecie i dekanacie sochacsewskim.
²) Tomazs Strzepiński, późniejszy biskup krakowski † 1460. ³) Jan Furman s Niesamyśla, kustosz gnieśnieński, archidyakon warzsawski, dziekan łęczycki † 1458 (Ks. Korytkowski l. c.). ⁴) Mikołaj Zawadski, proboszcz łowicki. ⁵) Maciej s Orłowa, kustosz łowicki, został już w roku 1432 mistrzem nauk wyzwolonych w akademii krakowskiej za dziekaństwa Macieja s Łabissyna (Mucakowski, Statuta f. 25).

damusque, donamus, attribuimus, appropriamus et incorporamus dicti cori farinae solutionem saepefato plebano ex eadem donatione provenientem pro nostra mensa resumentes et adiungentes de ratihabitione venerabilis capituli nostri Gnesnensis praefati perpetuis temporibus per praesentes. Harum quibus nostrum et praefati capituli nostri sigilla praesentibus sunt appensa. Actum et datum Gnesnae feria tertia, ipso die Natalis S. Adalberti, episcopi et martyris gloriosi, anno Domini millesimo quadringentesimo septuagesimo primo, praesentibus et consentientibus venerabilibus fratribus nostris: Urielle de Gorka 1), praeposito, Jacobo Kot 2) de Dampno, decano, Andrea de Opporow³), iuris utriusque doctore, archidiacono, Nicolao de Kxasch⁴), cantore, Alberto de Gay⁵), custode, Joanne Zakxynskj, cancellario, Petro de Pnyewj 6), Joanne Nepote de Brzosthkovo 1), Stanislao Byelawskj *), Petro Wepynek de Bathkow 1), Stanislao Yarandi de Brudzewo 10), Joanne Kxeschkj 11), Benedicto Fforman de Myeschkovo 12), Paulo Czesthkowski 13), Nicolao Sczekoczkj 11), Benedicto de Lopyenno 15), Andrea Grusczynski 16), Paulo de Glowyno 17), Martino de Nyechanowo 18) et Joanne de Rodakj 19) ac Wladislao de Posnania 20), doctoribus, Adam de Dambrova 21) et Derslao de Vaschosche 22), praelatis et canonicis ecclesiae nostrae. Huiusmodi litterae duplicem subscriptionem habent, primo talem: transivit per manus Joannis de Zakszyn 23), cancellarii Gnesnensis; aliam notarii publici huiusmodi sub tenore: et ego Joannes Nicolai de Przeschyska, clericus Posnaniensis dioecesis, publicus imperiali auctoritate notarius, et corain reverendissimo in Christo patre et domino domino Joanne, Dei gratia s. ecclesiae Gnesnensis archiepiscopo et primate memorato causarum factique huiusmodi, quia praedictis permutationi, donationi, incorporationi, attributioni aliisque omnibus et singulis, dum sic ut praemittitur, fierent agerenturque, una cum praenominatis testibus praesens interfui eaque omnia sic fieri vidi et audivi, ideo hoc

¹⁾ Uryel Górka, proboszcz gnieżnieński, późniejszy biskup poznański † 1498. 2) Jakob Kot s Dembna, dziekan gnieźnieński † około 1480. 3) Andrzej s Oporowa, archidyakon gnieźnieński, scholastyk krakowski, kantor kajawski, kanonik plocki i dziekan lęczycki, następnie biskup przemyślski, nareszcie kujawski † 1483. 1) Mikolaj z Xiqża, kantor gnieśnieński, kanonik krakowski, kujawski i posnański, scholastyk kruświcki + około 1480. *) Z Gaju Wojciech Gajewski, kustosz gnieżnieński, kanonik krakowski i posnański † 1488.) Piotr Pniewski s Pniew, kanonik, potem proboszcz gnieinieński † około 1485. ?) Jan z Brzostkowa, zwany zwykle Nepos, kanonik gnieśnieński i poznański † 1499. *) Bielawski Stanisław, kanonik gnieźnioński, archidyakon lęczycki † 1479. *) Piotr Spinsk albo Wspinek s Bątkowa, kanonik gnieżnieński i poznański, proboszcz krakowski † 1496. 10) Brudsewski Stanisław, syn Joranda h. Pomian, kanonik gnieżnieński, kujawski i posnański † 1487. 11) Krięski (Kięski) Jan z Kiąża, kanonik, później archidyakon gnieźnieński, kustosz kujawski, kanonik posnański † 1483. 12) Benedykt Furman s Miesskowa, kanonik gnieśnieński † 1478. 13) Pawel Cząstkowski, kanonik gnieżnieński i pleban w Marseninie † 1480. 14) Mikolaj Szczekocki, kanonik gnieżnieński, prozygnował z kanonii r. 1479. 18) Benedykt z Lopienna, kanonik gnieżnieński, krakowski i kujawski, kanelerz arcybiskupa Jana Grussesyńskiego † około 1478. 16) Andrzej Gruszesyński, kanonik gnieśnieński, krakowski i kujawski, archidyakon kaliski, młodszy brat prymasa Gruszczyńskiego † 1482. 11) Pawel z Głowni Głowiński zwykle Głownia zwany, proboszcz, potem kanonik gnieźnieński i dziekan krakowski † 1493. 18) Aarcin Nischanowski, kanonik gnieżnieński, krakowski, poznański i uniejowski, kustosz łęczycki † 1492. 19) Jan z Rodaków zwany zwykle Rodaki, kanonik gnieźnieński, doktor obojga prawa i bakalarz teologii † 1478. 20) Władysław z Poznania, kanonik gnieżnieński i posnański, mistrz dekretów, umarł około roku 1490. 21) Adam s Dąbrowy, kanonik gnieśnieński i dziekan posnański † 1494. 22) Darosław s Wąsocza Wąsowski, kanonik gnieśnieński † 1504. ²²) Zaksiński Jan, kanclerz gnieśnieński † 1488 (Ks. Korytkowski l. c.).

praesens donationis instrumentum, manu alterius conscribae mei scriptum, signo et nomine meis solitis consignavi ac sigillo eiusdem reverendissimi domini archiepiscopi ex eius speciali mandato communivi in fidem et testimonium praemissorum.

Taxata est eadem ecclesia ad unam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri ad octo scotos.

32. BEDNARL*)

Villa mensae archiepiscopalis, in districtu castellaniae Lovicensis, in eadem ecclesia parochialis tituli S. Mathiae apostoli et S. Margarethae, de collatione et provisione archiepiscopi Gnesnensis pro tempore existentis, quam modo obtinet honorabilis Nicolaus de Lypnycze 1), ex provisione et collatione olim reverendissimi domini Frederici, cardinalis s. Romanae ecclesiae et archiepiscopi Gnesnensis, qui, prout ex antiquo, circa ipsam ecclesiam pro sui subsidio et curae animarum admistratione servat unum capellanum in vicarium et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariat; spectant enim ad eandem ecclesiam parochialem iure parochiali ultra ipsam Bednarj villae infrascriptae, videlicet Syerchow 2), Canschycze³), Yanovycze⁴), Myslakow⁵) et Lup⁶); habetque eadem ipsa ecclesia ex antiquo bona et proventus infrascriptos, quorum modo ipsa ecclesia et eius modernus rector extat in possessione pacifica; et primo in eadem villa Bednarj et eius haereditate habet unam specialem aream pro curia et dote plebanali et in cadem curiam, satis spatiosam cum hortis pro allodio, pomerio et aliis commoditatibus, etiam prato eidem arcae adiacenti, et in eiusdem parte habet domunculam pro vicario et aliam pro ministro; item habet in eadem villa et eius haereditate ultra aream praedictam pro curia plebanali tres mansos emethonales, hine inde inter agros cmethonales facentes et se in latitudine et longitudine, prout aliorum cmethonum archiepiscopalium, se (sic) protendentes, et sex areas ad dictos tres mansos ex antiquo spectantes cum hortis et pratis, ipsos tres mansos ex antiquo concernentes, in quibus mansis et corum agris sunt locati cmethones, quorum tres de eorum dimidiis mansis eiusdem ecclesiae plebano singulis annis pro censu annuo solvunt eorum quilibet per quindecim grossos alii duo duntaxat per decem grossos et sextus per unum fertonem ex eo, quia non habent prata in omnibus eorum campis circa agros corum; item et gallos etiam solvunt inacqualiter, videlicet corum qua-

^{*)} Bednary, wieś niegdyś arcybiskupia, należąca do dóbr klucza kampińskiego, położona w dzsiejszym dekanacie i powiecie lowickim, archidyccezyi warszawskiej, miała kościół parafialny przes arcybiskupów fundowany i uposażony już przynajmiej w początku wieku XIV, jak wnosió należy z dokumentu arcybiskupa Jarosława Skotnickiego, który tam w roku 1357 zalożył wójtostwo i sprzedał je
niejakiemu Stankowi, judici pauperum w Łowiczu z obowiązkiem oddawania plebanowi miejsowemu
mesznego po dwa grosze z włóki (Archiv. Capit. Gnesn., Joannis Łaski Liber I Inventarior. ducatus
Loviciens.). Który z arcybiskupów wystawił dzisiejszy kościół murowany w miejsoc dawniejszego drewnianego, nie wiadomo.

¹⁾ Mikoloj z Lipnicy, pleban. 2) Sierzchów. 3) Kęszyce. 4) Janowice. 3) Myslaków. 6) Osada dziś w parafii i okolicy nie znane.

toor per octo gallos seu pullos et triginta ova; duo vero alii, qui solvunt censum per decem grossos, solvunt seu dant per sex pullos et per viginti ova; item eorum quilibet laborat plebano singulis septimanis per unam diem cum curru et alios labores necessarios circa culturam agri, hoc excepto, quod dum et quando cum aratro faciunt labores, mediam diem laborant, alios autem omnes et singulos labores per integram diem; insuper eadem ipsa ecclesia et eius pro tempore plebanus in eadem villa Bednarj habet tres hortulanos, nihil aliud praeter areas et hortos habentes, quorum quilibet pro censu ipsius ecclesiae plebano singulis annis solvit per sex grossos et ratione tabernae, propinationis, potus, quoties aliquis exercet, quatuor grossos; habent ipsi hortulani facultatem cervisias propinandi et ex Lovics adducendi, item et liberam piscaturam in fluvio Mseura, prout et alii incolae ipsius villae, retibus manualibus et non navalibus.

Item ultra praemissa eadem ipsa ecclesia et ipsius rector pro curia plebanali habet in ipsius villae haereditate speciales agros, videlicet in duobus campis per duos mansos et in tertio duntaxat dimidium mansum cum accrescentiis alias praymyarki, necuon prato iacente circa limites haereditatum Campina, Pathoki et Syerchow, etiam cum minore prato adiacente, de quo prato colligi potest unus acervus de foeno.

Item habet decimam manipularem ex praedictis tribus mansis plebanalibus seu cmethonum ecclesiasticorum, quam conducunt eidem in dotem plebanalem: item sculteti eiusdem villae ratione decimae manipularis solvunt eidem ecclesiae in Bedaarj pecuniariam, videlicet ex tota advocatia sculteti solvunt dimidiam marcam cum tribus grossis; cmethones vero eiusdem villae archiepiscopales pro eadem ipsa ecclesia parochiali duntaxat solvunt missalia de quolibet manso ratione missalium et columbationis per tres grossos, hortulani vero per unum grossum, et decimam manipularem ex omnibus et singulis agris ipsorum cmethonalibus pro mensa archiepiscopali. Item in eadem villa Bednarj et eius haereditate ex ordinatione moderni reverendissimi patris domini Joannis de Lasko, archiepiscopi Gnesnensis, legati nati et primatis, in nova radice pro praedio sunt exstirpati nonnuli agri, de quibus decimam manipularem admisit percipi eiusdem ecclesiae in Bednarj rectori.

Syerchow, Canschycze, Yanovycze et Lup, villae suprascriptae sub parochiali praedicta in Bednarj, quarum incolae pro eadem ipsa ecclesia parochiali et ipsius plebano nihil aliud solvunt, solum de qualibet domo colendam per unum grossum; decimas vero manipulares percipiunt in eisdem in Syerchow, Yanovycze et Lup pro ecclesia Lovicensi collegiata praelati et canonici, in Canschycze vero plebanus de Koczyerzow.

Myslakow, villa sub eadem parochiali in Campina (sic) 2), in qua sculteti seu advocati loco decimae manipularis ex decreto et ordinatione reverendissimi olim Jacobi ne Shyenno 1), archiepiscopi Gnesnensis et primatis, solvunt unam marcam, prout desuper litterae decreti et ordinationis ipsius eeclesiae rector praedictus Micolaus exhibuit; cmethones vero ipsius villae pro eadem ipsa ecclesia loco missalium et colendae per duos grossos de quolibet manso solvunt et maldratas pro mensa archiepiscopali.

¹⁾ Jakób s Sienna Sienieński, arcybiskup. 2) Ma być Bednary.

riori seu nova per quendam certum ipsius villae haeredem eidem ecclesiae donatum, in quo manso resident duo cmethones, videlicet Gregorius Czernya et Stanislaus Mychnarovics, quorum quilibet singulis annis pro censu ipsius ecclesiae rectori solvit per quindecim grossos et labores laborant alternatis septimanis per unam diem; item habet decimam manipularem ex omnibus et singulis agris praedialibus dominorum haeredum, quam conducit plebanus proprio curru in horreum dotis plebanalis; cmethones vero ipsius villae pro eadem ecclesia nihil aliud solvunt, solum columbationem per unum grossum et decimam manipularem pro praepositura, pro collegiata ecclesia Lancicionsi.

Sypyen et Pyaschki, villae sub eadem parochiali in Nyeborow, post quarum villarum omnes et singulos agros praediales et cmethonales decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem ecclesiam parochialem et ipsius pro tempore plebanum, et conducunt eas ipsarum villarum coloni propriis curribus cum solutione conapalium de quolibet manso per unum grossum, et ultra decimas solvunt colendam eorum quilibet per unum grossum eiusdem ecclesiae plebano.

Lasyczka Volya, villa sub eadem parochiali in Nyeborow, cuius incolae pro eadem ecclesia solummodo columbationem solvunt et decimam manipularem pro mensa archiepiscopali.

Lasycznykj, villa, cuius villae curia sub parochiali in eadem Nyeborow duntaxat consistit et villa sub parochiali in Bolemow, post cuius quidem curiae omnes et singulos agros decima manipularis proveniens spectat ad eandem parochialem in Nyeborow et ipsius plebanum, quam conducit plebanus ipsius curru; post agros vero cmethonales spectat ad praeposituram Lanciciensem.

Taxata est eadem ecclesia ad unam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad quinque scotos.

34. BOLEMOW.*)

Oppidum et villa, oppido adiacens, et in eadem villa seu eius haereditate ecclesia parochialis, tituli beatae Mariae virginis Nativitatis, ex antiquo fundata et dotata, de iure patronatus et praesentandi regis Poloniae, pro tempore existentis, quam pronunc obtinet venerabilis dominus Nicolaus Curdwanowskj¹), canonicus Lovicensis, ex praesentatione serenissimi principis olim Alexandri, regis Poloniae,

^{*)} Bolimów, niegdyś miasto królewskie, dziś osada należąca do powiatu i dekanatu lowickiego, archidysczyi worszawskiej, sięgająca czasów przedchrześcijańskich, jak dowodzą znajdowane tam cmentarzyska pogańskie z urnami. Przed wojnami szwedzkiemi było to miasto obszerne i ludne. Ziemowić Stary, książe masowiecki założył to miasto około roku 1370 w pobliżu puszczy i lasów, w których książęta i królowie odprawiali łowy. Tenże książe fundował tam i uposażył kościół parafialny. Ambroży Budski, kanonik lowicki, założył tam kościół i szpital ś. Ducha w roku 1541, Lustracya z roku 1660 powiada, że tam jest kościół murowany ś. Anny i drewniany ś. Ducha (Baliński l. c. I, 580—582). Obecny kościół parafialny pod tyt. ŚŚ. Trójcy stanął w miejsce starodawnego drewnianego nakładem królów polskich zapewne w wieku XVII.

¹⁾ Kurdwanowski Mikolaj, pleban.

Sokolow, villa sub eadem parochiali in Bolemow, cuius villae decima manipularis, ex omnibus et singulis agris proveniens spectat ad eandem ecclesiam et eius plebanum, et conducunt eam ipsius villae incolae eorum curribus in horreum a plebano locandum absque solutione canapalium, et nihil aliud solvunt praeter colendam de quolibet manso.

Jasyona, villa sub eadem parochiali in Bo'emow, post cuius villae dimidiam partem agrorum, alias praediales, pronunc et quondam in quibus locati sunt cmethones, decima manipularis proveniens spectat ad eandem ecclesiam et eius pro tempore plebanum; percipiunt tamen eam modo ipsius ecclesiae vicarii ex concessione plebani; de altera autem dimidia parte agrorum ex antiquo cmethonalium, alias totius villae decima manipularis proveniens spectat ad ecclesiam parochialem in Sduny et eius rectorem, et conducitur ipsa decima per incolas ipsius villae in loca designata per decimatores absque solutione canapalium; nihil aliud solvunt praeter unum corum avenae loco colendae.

Zyambkj, villa sub eadem parochiali in Bolemow, in qua sculteti ex advocatia pro eadem ecclesia nihil aliud solvunt, solum colendam de quolibet manso per unum grossum et decimas manipulares in Humino pro mensa episcopi Posnaniensis, in Lasycznykj pro praepositura Lanciciensi, praeter praedialem, quae spectat ad parochialem in Nyeborow, in dicta vero Volya Zyambska ad mensam archiepiscopalem scultetus de praedicta Volya solvere tenetur unum fertonem loco decimae manipularis.

Schydlovyeczka Volya, villa sub eadem parochiali in Bolemow, cuius villae decima manipularis tam ex agris praedialibus quam cmethonalibus spectat ad eandem ecclesiam parochialem absque solutione canapalium, conducitur in haereditate per cmethones. Non habet ipsa ecclesia privilegium erectionis.

Taxata est ad unam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad quatuor scotos.

35. SQWYERNYEVICZE.*)

Oppidum mensae archiepiscopalis, in eodem ecclesia parochialis tituli S. Jacobi ex antiquo ante curiam archiepiscopalem fundata et dotata et tandem de anno

*) Skierniewice nad rzeką Lupią albo Skierniewicą, pierwotnie wież arcybiskupia, Dąbie (Damba) zwana, do księstwa lowickiego należąca, którą arcybiskup Jan Odrowąż Sprowski za przywilejem królewskim w roku 1463 zamienił na miasto, dziś powiatowe, nad koleją warszawsko-wiedeńską położone, w dekanacie i powiecie skierniewickim, archidycczyj warszawskiej, do roku 1800 ulubiena rezydencya arcybiskupów gnieźnieńskich, pełna wspomnień historycznych, szczególniej w drugiej połowie wieku XVII i przez cały wiek XVIII i dla tego w dziejach narodu i kościoła polskiego często wspominana. Arcybiskup Sprowski wystawił tam dwór, a w pobliżu jego kościół parafialny drewniany pod wezwaniem i Jakóba, który hojnie uposażył. W roku 1480 arcybiskup Jakób Sienieński wymurował własnym nakladem nowy kościół na tem miejscu, na którem dzisiejszy się wznosi i wyniósł go do godności prepozytury, fundowawszy przy nim kolegium mansyonarzów, jak opis powyższy świadczy. Pierwotny kościół parafialny zamieniony został na kaplicę publiczną. Obszerne i żyzne włości arcybiskupie otaczające Stierwiewice tworzyły odtąd osobny klucz dóbr księstwa lowickiego, skierniewickim zwany, do którego

villis et molendinum, dictum Dempolo 1); cuius quidem ecclesiae praeposito ex antiquis bonis et proventibus ad ipsam ecclesiam parochialem spectantibus ex ordinatione dicti olim reverendissimi domini Jacobi pro dote et fundo per litteras suo sigillo duntaxat sigillatas bona et proventus sunt duntaxat reservata et retenta: primo et principaliter in eadem Squyernyevycze area dotis plebanalis cum hortis eidem ex antiquo adiacentibus, necuon areis circum circa matricem ecclesiam dudum ad ipsam ecclesiam et ipsius plebanum cum hortis, areas ipsas ex antiquo concernentibus et spectantibus, in quibus modo sunt quatuordecim domus, quarum incolae habent libertatem cervisias, prout in oppido, propinandi, braxandi, panes pistandi, vendendi, necnon et carnes seu pecora mactandi et propinandi (sic), et solvit eorum quilibet ratione census ex area praeposito, prout ante plebano, per octo grossos, et ratione propinationis cervisiae, quicunque exercuerit, quatuor grossos, inter quos hortulanos duntaxat duo habent agros et prata, qui pro censu singulis annis eiusdem ecclesiae praeposito, prout ante plebano, solvunt per quindecim grossos et per tres pullos gallinarum et duas dies in mense laborare omnem laborem praeposito necessarium, et alii dictarum arearum incolae non habentes agros unam diem laborant in mense. Item habet ex reservatione huiusmodi decimam manipularem post omnes et singulos agros praedii archiepiscopalis in eadem Squvernuevucse, necnon ex agris quondam plebanalibus ipsius ecclesiae in Squyernyevycze, agris praedialibus archiepiscopalibus ex certa commutatione per praepositum eiusdem ecclesiae parochialis in Squyernyevycze cum reverendissimo patre olim domino Sbigneo pro decima manipulari in Samycze facta.

Samycze, villa mensae archiepiscopalis, in qua non sunt aliqui agri praediales neque scultetiae, duntaxat cmethonales, de quibus agris ipsius villae omnibus et singulis decima manipularis proveniens in toto ex commutatione praemissa ad ecclesiam parochialem in praefata Sqwyernyevycze et ipsius pro tempore praepositum spectat et pertinet, et conducunt eam ipsius villae cmethones propriis curribus in horreum, in haereditate per praepositum locandum.

Korabka, campus sub parochiali ecclesia in Makow, qui dum et postquam colitur, prout solet, pro archiepiscopali mensa, decima manipularis ex eodem proveniens spectat ad ecclesiam parochialem in Squyernyevycze et ipsius praepositum.

Strzyboga²), villa sub ecclesia parochiali in Stara Rawa, in qua non sunt aliqui agri praediales, solum cmethonales, de quibus agris cmethonalibus eiusdem villae omnibus et singulis decima manipularis proveniens spectat ad ecclesiam parochialem in Sqwyernyevycse et ipsius praepositum, et conducunt eam ipsius villae cmethones ipsorum curribus in horreum a praeposito in eadem locandum absque solutione canapalium.

Villa Sqwyernyevycze, cuius incolae pro ecclesia parochiali in Sqwyernyevycze nihil aliud solvunt, solum missalia de quolibet manso per duos coros siliginis et duos avenae, et decimam manipularem pro mensa archiepiscopali; de agris vero scultetiae mansionarii eiusdem ecclesiae percipiunt decimam manipularem singulis annis et in oppido pecuniariam per decem octo grossos; item eiusdem ecclesiae parochialis praepositus in Sqwyernyevycze ex ordinatione et retentione praedicti

¹⁾ Mtyn Dabski noszący nazwę od pierwotnej wsi, z której powstało miasto Skierniewice. 2) Strzyboga.

mansionarios, et conducunt eam ipsius villae incolae eorum curribus in horreum locationis decimae absque solutione canapalium; de agris autem praedialibus spectat ad parochialem in eadem *Zelasna*.

Dlugye¹), Vegry²), Yesyorko³), villae sub parochiali ecclesia in Yeszow⁴), in quibus villis ex antiquo sunt speciales agri cmethonales, ab agris praedialibus distincti, quorum depositis cmethonibus partem praesertim in Dlugye ipsarum villarum haeredes pro eorum curiis colunt; decima tamen manipularis ex omnibus et singulis huiusmodi agris cmethonalibus proveniens ex donatione olim reverendissimi domini Jacobi de Senno de consensu sui capituli spectat ad ecclesiam parochialem in Sqwyernyevycze et ipsius mansionarios, et conducunt eas (sic) ipsarum villarum incolae propriis curribus in horrea locationis absque solutione quavis canapalium; ex agris autem praedialibus decimae manipulares in eisdem villis provenientes spectant ad parochialem in Yeszow.

Minister eiusdem ecclesiae ex ordinatione ultima pro salario singulis annis habet et percipit columbationem ex oppido Sqwyernyevycze de qualibet domo per unum grossum et ab inquilinis per medium grossum, necnon ex villis eiusdem parochiae columbationem solvendam et eam per mansionarios percipi solitam totius inter mansionarios quartam partem tollit et percipit; insuper omnium et singularum oblationum et spoliorum funeralium praepositus cum ministro percipit et tollit ac percipere ex ordinatione suprascripta reverendissimi olim domini Jacobi archiepiscopi mediam partem et mansionarii mediam consuevit; item proconsul cum consulibus ex ordinatione praedicti olim Jacobi archiepiscopi de ministro ipsius ecclesiae provident et providere debent, quem praepositus pro tempore existens, si idoneus fuerit, acceptandi et admittendi, necnon, si negligens, amovendi et licentiandi habet facultatem, insuper et vitricos ecclesiae; qui proconsul, consules et vitrici debent providere de cera et vino.

Kamyen, villa sub parochiali ecclesia in Sqwyernyevycze, in qua non sunt aliqui agri praediales, solum cmethonales, de quibus agris ipsius villae omnibus et singulis decima manipularis ex antiquo proveniens spectat ad eandem parochialem et ipsius quondam praepositum, nunc vero mansionarios, et conducitur per emethones absque solutione canapalium; solum columbationem more aliarum villarum ecclesiae per unum grossum solvunt.

Taxata est eadem ecclesia seu praepositura ad duas marcas cum media argenti et quoad denarium S. Petri camerae apostolicae ad quatuor scotos.

36. MAKOW.*)

Villa mensae archiepiscopalis ecclesiae Gnesnensis in districtu Squyernyevicensi et in eadem ecclesia parochialis tituli SS. Adalberti martyris et Nicolai confessoris,

¹⁾ Dlugie, 2) Wągry, 3) Jeziórko, wsie należące do parafii Jeżów. 4) Jeżów.

^{*)} Maków, wieś niegdyś arcybiskupów gnieżnieńskich, należąca do dóbr księstwa lowickiego, klucza skierniewickiego, położona w dzisiejszej archidyceczyi warszawskiej, dekanacie i powiecie skier-

huiusmodi ecclesiam in Makovo collationis nostrae in honorem omnipotentis Dei et beatissimae virginis Mariae et sub titulo S. Adalberti marturis ac Nicolai, pontificum gloriosorum, fundatam et dedicatam cum omnibus et singulis fructibus, decimis, reditibus et universis obventionibus inferius designatis ipsi ecclesiae in vim dotis per nostros praedecessores donatis et incorporatis praetextu incorporationis desuper concessarum longissimis temporibus tenuissent, possedissent, prout et nunc ipse dominus Petrus tenet et possidet pacifice et quiete, tamen huiusmodi litterae fundationis et incorporationis ecclesiae praefatae per crebram mutationem rectorum eiusdem ecclesiae nescitur, quo casu infortuito sint deperditae et ab insa ecclesia alienatae, timensque dictus dominus Petrus plebanus, ne successu temporis ipse et ecclesia sua in Makovo praedicta propter carentiam litterarum hujusmodi in bonis suis et dote praedicta turbari per quempiam possit aut aliquod incommodum reportare, volens tanquam vir oculatae discretionis praemissis opportune providere, nobis ita humiliter sicut attente supplicavit, quatenus zelo iustitiae et contemplatione omnipotentis Dei, cuius res agitur, ipsum et ecclesiam suam praedictam in Makovo in possessione pacifica solita bonorum fructuum et redituum dictae ecclesiae tempore fundationis ratione dotis assignatorum et incorporatorum conservare et confovere, litterasque donationis sive incorporationis per modum innovationis sibi dare et concedere dignaremur. Nos vero, qui ex suscepti regiminis cura sumus obligati illis, qui sua fortuitis casibus amiserunt munimenta, ne in iuribus et bonis ipsorum iacturam aut turbationem sustinerent, congruo praesidio subvenire volentes. personaliter ad praefatam ecclesiam in Makovo ad subjiciendam rem oculis descendimus, testibusque supra expositione praedicta nonnulis idoneis receptis, comperimus luculenter, bona et possessiones, decimas et obventiones inferius descriptas, ipsi ecclesiae parochiali a tempore fundationis in vim dotis donatas cum villis Volva Krsyschcova 1), Stachlevo 2), Slonkovo 3), Swyethe 4), Laskj 5), Crescze 6) et utraque Dambrovucte¹) jure parochiali incorporatas et asscriptas per praedecessoresque ipsius domini Petri et ipsum dominum Petrum, ipsius ecclesiae rectores, possedisse et tennisse pacifice et quiete; ob idque petionibus dicti Petri plebani instantibus paterna benignitate annuentes, ne tractu temporis de iuribus et proventibus eiusdem ecclesiae aliquod dubium oriatur, ipsa bona sive proventus et iura, prout ex antiquo habuit, specifice innovando ipsi eccclesiae de ratihabitione venerabilium fratrum nostrorum dominorum praelatorum et canonicorum capitulique nostri Gnesnensis in dotem donamus et incorporamus ac annectimus et apppropriamus per ipsam, suosque rectores pro tempore existentes habenda, tenenda, possidenda, utifruenda et in usus beneplacitos convertenda temporibus perpetuo duraturis; imprimis unam aream cum domo et horto ex opposito ecclesiae et aliam aream pro hortulano circa viam, qua itur in Volya ex una et Andream Muterka parte ex altera; item agros et silvas cum pratis exstirpatis et exstirpandis ita late et longe, sicut ab antiquo sunt limitati et distincti, videlicet incipiendo ab horto Pauli, olim advocati, ubi limes, alias myedza, consistit, usque ad limites villae Slonkova ab una parte et ex alia a pratis fluvii, qui dividit agros plebani et cmethonum villae Ma-

¹⁾ Wola Makowska. 2) Stachlew. 3) Słomków. 4) Święte. 5) Laski. 6) Kręśce. 1) Dąbrowice Wielkie i Male.

ecclesiarum, Bernardo de minori Clobya 1), vicethesaurario, Petro Schoph 2) incisore et Yyskone Napruszowskj 3), subdapifero curiae nostrae, familiaribus nostris et aliis pluribus fide dignis testibus circa praemissa. Datum per manus Nicolai de Kelkovicze 4), bacalarii in decretis, decani Lovicensis, curiae nostrae cancellarii.

Eaedemque litterae habent aliam subscriptionem huiusmodi sub tenore verborum in earum fine: Transivit per manus *Joannis* cancellarii, et habent sigilla illaesa, videlicet praedicti olim *Vincentii* archiepiscopi, primo in loco et capituli ecclesiae *Gnesnensis*.

Item eadem ipsa ecclesia et ipsius rector modernus praemissorum in tenore litterarum descriptorum, videlicet proventuum, bonorum et decimarum singulatim singulorum omnium extat in possessione pacifica et quieta.

Taxata est eadem ecclesia ad tres marcas argenti, quo vero ad denarium S. Petri ad quatuor scotos.

37. PCZONOW.*)

Villa mensae archiepiscopalis ecclesiae Gnesnensis sub castellania Lovicensi, in eadem ecclesia parochialis, tituli Omnium Sanctorum et S. Dorotheae, de collatione et provisione archiepiscopi Gnesnensis pro tempore existentis, quam modo obtinet venerabilis dominus Stanislaus Schamowskj³), praepositus ecclesiae collegiatae Lovicensis, ex provisione olim reverendissimi patris domini Jacobi de Syenno, archiepiscopi Gnesnensis et primatis, qui, prout ex antiquo, circa ipsam ecclesiam pro subsidio et curae animarum administratione servat duos capellanos in vicarios et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet; spectantque ad eandem ecclesiam iure parochiali ultra praedictam Pesonow villae infrascriptae, videlicet Kalynycse⁶), Lyskovycze⁷), Zaku-

Bernard s Klobi (wsi w powiecie włocławskim), podskarbi arcybiskupi, ²) Piotr Ssop
 i ²) Jaśko Naprussewski, krajczy i podstoli arcybiskupi. ⁴) Zob. uwagi przy kościele w Kampinie.

^{*)} Pszcsonów, wieś niegdyś arcybiskupia, należąca do klucza żysskowickiego dóbr księstwa kowickiego, położona w dekanacie i powiecie kowickim archidyccezyi warszawskiej, z kościołem parafialnym przez arcybiskupów gnicknieńskich fundowanym przynajmniej w początku wieku XIV, albowiem arcybiskup Jarcekaw Skotnicki, ustanowiwszy tam wójtostwo i takowe niejakiemu Tomassowi sprzedawszy w roku 1366, zobowiązał go, aby miejscowemu plebanowi oddawał dziesięcinę wytyczną (Archiv. Capit, Gnesn., Joannis de Lasko Liber I Inventarior. ducatus Lovicens.).

^{*)} Stanisław Słomowski, późniejszy arcybiskup lwowski, o którym już było wyżej. *) Kalenios.

1) Łyszkowice, wieś arcybiskupia tworząca z rozległemi okolicznemi włościami osobny niegdyś klucz dóbr arcybiskupich w księstwie łowickiem, do którego należsły folwarki: łyszkowicki, chłebowski, baranowski, uchański, szeligowski i wsie: Łyszkowice, Czatolin, Wrzeczko, Żabki, Rzeczyca, Szeligów, Łagów, Kwezków, Zakulin, Kalenice, Uchań, Bobrowa, Wola Drzewicka, Jacochów, Pzeczonów, Chłebów i Retwiewicz z obszarem gruntów około 250 włók, rozległemi lasami, łąkami, stawami i kilku młynami. Miejsce ulubione arcybiskupów Wacława Leszczyńskiego i Jana Lipskiego, którzy tam rezydowali i dla czdoby jego wielkie czynili nakłady. Pierwszy wystawił tam pałac drewniany, oficyny, kaplicę osobną, stajuie, browary, masztalernią i t. d. Drugi wymurował pałac, który wewnątrz wspaniale urządził, a na wielkiej sali kazał wymalować i napisami stosownemi opatrzyć wizerunki arcybiskupów gnieśnień-

tredecim pullos seu gallos, necnon ovorum duas capetias successive distinctis temporibus dare et extradere obligantur.

Item ex agris eiusdem villae advocatiae omnibus et singulis sculteti decimam manipularem pro eadem ecclesia parochiali et ipsius plebano dare, extradere, necnon et conducere in dotem plebanalem obligantur; cmethones vero totius villae ex viginti septem mansis pro eadem ipsa ecclesia et eius plebano nihil aliud solvunt, praeter missalia et columbationem de quolibet manso per tres grossos.

Yaczochow, villa sub eadem parochiali mensae archiepiscopalis, in qua decima manipularis ex omnibus et singulis agris totius villae, cmethonalibus videlicet et scultetiae proveniens, in toto spectat ad eandem parochialem in Pczonow et eius plebanum, et conducunt eam ipsius villae incolae in horreum a plebano locandum absque solutione quavis canapalium, etiam colendae.

Kalynycze, villa sub eadem parochiali in Pczonow mensae archiepiscopalis, in qua aliquando fuit minerator ferri cudinarum, et pro ipsius curia habuit, prout et modo ipsius successores habent, speciales agros, ab agris cmethonalibus ipsius villae distinctos, de quibus agris possessores loco decimae manipularis ex antiqua ordinatione seu consuetudine eiusdem ecclesiae plebano solvunt singulis annis per tres fertones; cmethones autem nihil aliud praeter columbationem de qualibet domo per unum grossum ipsius ecclesiae in Pczonow (plebano) similiter solvunt, et pro mensa archiepiscopali censum similiter cum decima pecuniaria.

Lyskovycze, villa sub eadem parochiali in Pczonow mensae archiepiscopalis, in qua et eius haereditate est praedium archiepiscopale, necnon advocatia; cuius quidem curiae archiepiscopalis ex agris praedialibus decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem parochialem et eius plebanum; de agris vero advocatiae seu scultetiae sculteti loco decimae manipularis solvunt pecuniariam singulis annis per unum fertonem, et cmethones eiusdem totius villae loco missalium et columbationis similiter eiusdem ecclesiae plebano de quolibet manso per duos grossos solvunt et solvere obligantur, et sunt in eadem sedecim mansi cmethonales.

Zakulino, Kuczkow et Schelygow, villae sub eadem parochiali in Pczonow, mensae archiepiscopalis, in quibus sunt advocatiae seu scultetiae agros habentes, quarum incolae seu sculteti pro eadem ecclesia et ipsius plebano loco decimae manipularis solvunt in pecuniis, videlicet in Zakulyno singulis annis per sex grossos, in Kuczkow vero et Schelygow per fertonem; cmethones autem in eisdem villis pro eadem ecclesia et ipsius plebano duntaxat columbationem de qualibet domo per unum grossum.

Lagow, villa sub eadem parochiali in Pezonow mensae archiepiscopalis, cuius villae sculteti ex agris advocatiae omnibus et singulis eiusdem ecclesiae rectori seu plebano solvunt decimam manipularem, quam modo percipit minister ex concessione plebani; cmethones vero eiusdem villae pro eadem ipsa ecclesia parochiali et eius plebano solvunt missalia de quolibet manso per duos grossos.

Belchow, villa sub parochiali ecclesia in Squyernyevycze, mensae archiepiscopalis, post cuius villae omnes et singulos agros praediales et cmethonales decimae manipulares provenientes in toto spectant et pertinent ad ecclesiam parochialem in Pczonow et eius plebanum, et conducunt eas eiusdem villae incolae ipsorum curribus sine solutione canapalium in horreum, a plebano de Pczonow locandum.

terminantibus, et ibidem in pratis habet piscinulam; item in altero latere villae eiusdem versus meridiem ex opposito directe mansi praedicti habet alium mansum agri eiusdem latitudinis, protendentem se a villa continue cum pratis hinc inde mediantibus usque ad limites haereditatis Byczki et Lyeschno; et in eodem campo habet alium mansum minorem priori cum horto eidem manso contiguo, in fine villae eiusdem iacentem, similiter protendentem se a dicto horto seu area quondam cmethonali cum prato usque ad limites haereditatis Byczkj, diciturque idem ager seu mansus dimidius cmethonalis plebani. Item ex opposito eiusdem ecclesiae versus orientem habet duas areas speciales cum hortis, unam pro taberna et aliam pro hortulania, et modo in tabernali est domus; hortulaniae vero area iacet deserta; ex qua quidem taberna tabernator, dum et quando cervisiam propinat, aut ex aliunde adducit, a quolibet actuali seu vase cervisiae solvit plebano manuale, alias pubanyek cervisiae et per unam diem laborat in septimana labores manuales. Item sculteti in eadem villa Godzanow ex agris scultetiae totius loco decimae manipularis singulis annis eiusdem ecclesiae (plebano) solvunt mediam marcam et cmethones ex agris eorum nihil aliud pro eadem ipsa ecclesia et eius pro tempore plebano, solummodo missalia de quolibet manso per tres coros siliginis et per tres avenae solvunt.

Byczkj et Kawyeczyn, villae sub eadem parochiali ecclesia in Godzanow, quarum in una, videlicet Byczkj, est advocatia, cuius possessores sculteti ex agris eorum advocatiae decimam manipularem pro eadem ecclesia parochiali et cmethones missalia de quolibet manso per tres coros siliginis et tres avenae in Godzanow solvunt, et percipit eandem decimam manipularem ex advocatia praedicta in Byczkj provenientem vicarius praedictae parochialis ecclesiae in Godzanow ex concessione plebani.

Zapadi, villa sub eadem parochiali ecclesia in Godzanow, in qua sculteti ex agris advocatiae decimam manipularem provenientem pro eadem ecclesia parochiali et ipsius plebanum et cmethones loco missalium et colendae de quolibet manso per duos grossos solvunt.

Plyczwa, villa suprascripta sub eadem parochiali in Godzanow, cuius villae sculteti ex agris advocatiae decimam manipularem ad eandem ecclesiam parochialem et ipsius rectorem in Godzanow, cmethones vero nihil aliud, solummodo columbationem de qualibet domo per unum grossum solvunt et decimam manipularem pro altari in ecclesia Lovicensi.

Recsul¹), villa sub parochiali ecclesia in Yanyelavycze²), cuius villae agris ex omnibus et singulis cmethonalibus decima manipularis proveniens in toto spectat ad ecclesiam parochialem in Godzanow et ipsius plebanum, et conducitur per incolas ipsius villae curribus eorum.

Konopnycza et Konopnyczka Volya³), villae sub parochiis Rava et Kurzeschyn⁴), in quibus villis decimae manipulares ex agris duntaxat cmethonalibus provenientes spectant ad parochialem ecclesiam in Godzanovo, et conducunt eas ipsarum villarum incolae curribus ipsorum in horrea a plebano in Godzanow

¹⁾ Resecut. 2) Janielawice. 3) Konopnica. 4) Kurseesyn.

eadem villa et eius haereditate habet decimam manipularem ex omnibus agris ex antiquo praedialibus et advocatiae, quos pronunc colunt seu in eis resident locati cmethones Laurentius Dryelymyesch et Barbara Yeschowa, demptis tamen quibusdam agris praedio de novo ex agris cmethonalibus adiunctis; de quibus agris decima manipularis proveniens spectat ad decimam cmethonalem, ex agris cmethonalibus pro decano Lovicensi, et cmethones eiusdem villae pro eadem ecclesia parochiali nihil aliud solvunt, solum columbationem, diversi modo secundum quod agros habent, aliqui magis et aliqui minus, per medium grossum et similiter in aliis villis eiusdem parochiae.

Brzoszow, Rzethkow et Rzethkowska Volya, villae sub eadem parochiali in Zelasna, quarum villarum incolae ex eorum omnibus et singulis agris decimas manipulares provenientes solvunt pro eadem ecclesia parochiali et plebanum (sic) in Zelasna, et nihil aliud, praeter columbationem, quam solvunt secundum exigentiam agrorum magis vel minus.

Strobow, villa sub eadem parochiali, in cuius haereditate est quidam campus seu iuger agri, quem pronunc colit Paulus Konyeczny, hortulanus, de quo agro decima manipularis proveniens spectat ad parochialem ecclesiam et plebanum in Zelasna, ex agris autem totius villae cmethonalibus spectat ad parochialem ecclesiam in Makow.

Debova Gora, villa sub eadem parochiali, in qua decima manipularis ex agris praedialibus curiae et advocatiae in eadem proveniens spectat ad parochialem ecclesiam et plebanum in Zelasna; de agris autem duntaxat cmethonalibus omnibus et singulis spectat ad ecclesiam collegiatam Lovicensem et ipsius decanum.

Sglynno duplex, maius et minus, villae sub parochiali praedicta in Zelasna, in quibus villis sunt ex antiquo speciales agri praediales, ab agris cmethonalibus distincti, et quaedam alia haereditas, dicta et appellata Szobyelysch, agris et haereditati villae Sglynno maiori adiuncta, quarum quidem villarum ex agris praedialibus decimae manipulares provenientes spectant ad dictam parochialem in Zelasna et ipsius rectorem; ex agris vero cmethonalibus ad mensam archiepiscopalem; de dicto autem campo seu haereditate Szobyelysch, dum et quando colitur ipse campus, decimam manipularem in parte percipiunt ecclesiae parochiales in Squyernyevycze et ipsius pronunc mansionarii, necnon parochialis ecclesia et eius rector in Kurzeschyn, et in parte factores pro mensa archiepiscopi.

Zaleschye et Volya Vyszoka, villae sub eadem parochiali in Zelasna, post quarum villarum omnes et singulos agros praediales et cmethonales decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem parochialem et eius plebanum.

Zayrzow, villa sub parochiali praedicta in Zelasna, cuius incolae pro eadem ecclesia nihil aliud solvunt, solum columbationem more aliarum villarum et decimam manipularem et eorum agris provenientem ad mensam archiepiscopalem.

Mrovyska, villa sub eadem parochiali in Zelasna, in cuius haereditate sunt agri ex antiquo praediales et agri cmethonales speciales, de quibus agris praedialibus decima manipularis proveniens spectat ex antiquo ad eandem ecclesiam parochialem et plebanum in Zelasna, de agris autem cmethonalibus ad ecclesiam parochialem in Squyernyewycze.

thonalibus in latitudine extendit, protendentem se usque ad limites haereditatis, et in alia parte villae eiusdem seu haereditatis versus villam Kavyeesyn habet specialem iuger agri cum prato et piscina in eodem prato iacentem, quod tamen adeo magnum, prout est in postico dotis plebanalis; item habet unum aliud pratum post fluvium Rava, iacentem inter prata cmethanum eiusdem villae Rava, satis magnum, de quo pro parte plebani, dempta parte cmethonum plebanalium colligi solent de foeno pro plebano septem et aliquando octo currus foeni. Item habet decimam manipularem de certa parte haereditatis eiusdem villae Stara Rava, quam conducunt ipsius villae incolae in dotem seu curiam plebanalem; de alia autem maiori parte agrorum eiusdem villae et haereditatis decimam manipularem ipsius villae incolae solvunt pro mensa archiepiscopali; ex advocatiae vero ipsius villae agris proveniens in toto spectat ad eandem parochialem et percipit eam minister ex concessione plebani ipsius ecclesiae.

Podolye et Zalyeschye, villa in duas partes divisa et cognominibus praedictis cognominata, regalis, sub eadem parochiali in Stara Rava, in qua est praedium regale, agros praediales habens, ab agris cmethonalibus distinctos, de quibus agris praedialibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Stara Rava; ex agris vero cmethonalibus spectant ad mensam archiepiscopalem; et pro eadem ecclesia parochiali eiusdem villae cmethones solummodo columbationem de quolibet manso per grossum solvunt, et similiter in Stara Rava.

Kavyecsyn, Sulyechow, villae sub eadem parochiali in Stara Rava, quarum villarum ex omnibus et singulis agris nihil excipiendo decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem parochialem et ipsius plebanum, et conducit eas plebanus proprio curru, cum perceptione canapalium duntaxat in villa Sulyechow de manso per octo ternarios, in Kavyecsyn vero absque perceptione, quia non sunt in eadem aliqui cmethones, solum nobiles.

Trzczana, villa sub eadem parochiali in Stara Rava, in qua ex antiquo est curia agros praediales habens, ab agris cmethonalibus distinctos, necnon quidam campi seu agri (sic), dicti et appellati Volya, de quibus agris praedialibus, dictis et appellatis Volya, decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Stara Rava et ipsius plebanum; ex agris autem ex antiquo ipsius villae cmethonalibus spectat ad mensam archiepiscopalem; cuius villae cmethones pro eadem parochiali nihil aliud solvunt ultra praemissa, solum columbationem hoc modo, quod hi, qui pro mensa archiepiscopali decimam solvunt, de quolibet manso columbationem per unum grossum, hi vero, qui colunt agros, dictos et appellatos Volya, per medium grossum.

Strzeboga, villa sub eadem parochiali in Stara Rava, in qua non sunt aliqui agri praediales, solum cmethonales, de quibus decima manipularis proveniens in toto spectat ad ecclesiam parochialem in Squyernyevyeze et ipsius praepositum, et columbationem ipsius villae cmethones ad parochialem in Stara Rava de quolibet manso per unum grossum solvunt.

Taxata est eadem ecclesia ad duas marcas argenti et pro denario S. Petri camerae apostolicae ad quinque scotos.

41, KURZESCHYN.*)

Villa in parte regalis et in parte hacreditaria et in eadem ecclesia parochialis tituli S. Catharinae, de iure patronatus et praesentandi ex vicibus alternatis regis Poloniae pro tempore existentis et haeredum de praedicta Kurseschyn, necnon villarum Vilkowycze 1), Woyska Volya 2), Volucza 3) et Ossa 4), ita videlicet, quod vacatione occurente rex Poloniae praesentat unum pro sua vice et villarum praedictarum haeredes alterum pro altera vice: quam modo obtinet ex vicibus alternatis huiusmodi villarum haeredum videlicet honorabilis Joannes de Pokrayiona tunc ex vicibus alternatis ad villarum praedictarum haeredes pertinentibus, qui, prout ex antiquo, circa ipsam ecclesiam pro sui subsidio et curae animarum administratione servat duos manuales capellanos in vicarios et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet; ad quam iure parochiali ultra praedictam Kurzeschyn villae infrascriptae, necnon villarum infrascriptarum duntaxat curiae, videlicet Volucza, Roschocha 1), Rogowyecs 1), Pokrzywna 1), Nywna 2), Gyelythow 1), Przevodovycze 10) et Konopyenska Volya 11), item curiae villarum, Wylkovycze 12), Volya Woyska 13) et Ossa 14) spectant et pertinent; habetque eadem ipsa ecclesia ex antiquo et ipsius pro tempore rector bona, decimas et proventus infrascriptos, quorum et modo est in possessione pacifica et quieta; et primo in praefata Kurzeschyn et eius haereditate circa ecclesiam unam specialem aream pro curia plebanali in latere cimiterii et ecclesiae versus orientem iacentem, se protendentem a cimiterio usque ad littus fluvii Rava, cum hortis eidem areae adiacentibus pro allodio et aliis commoditatibus; item in altero latere eiusdem ecclesiae habet alias speciales areas pro vicariis duobus, ministro et duobus hortulanis, et in eisdem modo duos hortulanos, duntaxat hortos habentes, circa fines seu sortes haereditarias eiusdem villae Kurzeschyn iacentes; quarum hortulaniarum hortulani eiusdem ecclesiae plebano census aliquos non solvunt, solummodo omni septimana eorum quilibet diem manualiter laborant et tempore aestatis foenum pro plebano rastrant et colligunt, et nihil aliud; item habet in duobus campis eiusdem haereditatis Kurzeschyn agros, in uno campo unum arvum seu mansum agri inter cmethones regales et haeredum nobilium eiusdem Kurzeschyn iacentem, in longitudine se protendentem citra vel ultra ad viginti stadia, in latitudine vero non aequaliter, quia alicubi ad triginta sulcos, alicubi ad quadraginta et alicubi ad viginti; alium vero arvum seu mansum agri in altero campo ipsius villae post fluvium Rava

^{*)} Kursessyn, wież niegdyż w części królewska, w części szlachecka, położona w dzisiejszym powiecie i dekanacie rawskim archidycecsyl warszawskiej, miała kościół parafialny zapewne jeszcze przez książąt rawskich na początku wieku XV fundowany i uposażony, ponieważ akta konsystorza gnieśnieńskiego wspominają o nim w wieku następnym jako o dawnym. Komu obecny kościół byt swój zawdzięcza, nie wiadomo.

¹⁾ Wilkowice, wieś położona w parafii Wysokienice. 2) Wojska, wieś w tejśe parafii. 2) Walucza. 4) Ossy, wsie w parafii Kursessyn. 5) Rosocha. 5) Rogowice. 7) Pokrsywna. 6) Niuma. 5) Lelitów. 10) Przewodowice. 11) Miejscowość dziś w parafii nie znana. 12) Wilkowice. 13) Wojska. 14) Ossy. Później przybyły osady: Nowiny, Leńków i Frycsarka.

penes viam, quae ducit de Kurzeschyn ad Przewodovycze ab una et altera partibus agros cmethonales regales iacentem; item prata, in eadem parte fluvii unum pratum, satis magnum, iacentem(sic) inter prata cmethonum de Kurzeschyn ab una parte et ab altera haereditatis Pokrsywna; alia vero duo prata minora in altera parte fluvii in haereditatis parte Roschocha, alias Wyerbyenska, hinc inde inter prata haeredum iacentia; item decimam manipularem in eadem Kurzeschyn eadem ipsa ecelesia et eius plebanus habet ex omnibus et singulis agris praedialibus haeredum necnon cmethonum, in parte situs ecclesiae iacentium, et conducit eas plebanus post culturas seu praedia haeredum curru proprie; ex agris vero cmethonalibus praedictis cmethones eorum curribus in horreum plebani (conducunt) absque solutione canapalium: ex agris autem cmethonalibus in altera parte fluvii situm habentium similiter regalium, decimae manipulares provenientes spectant ad mensam archiepiscopalem et similiter post agros cmethonales in sorte haeredum ab antiquo locatis (sic), demptis aliquibus, decimae manipulares provenientes cedunt pro mensa archiepiscopali; et ultra praemissa eiusdem villae cmethones pro eadem ipsa ecclesia nihil aliud solvunt, solum colendam de qualibet domo per medium grossum.

Volucza et Przevodovycze, villae sub praedicta parochiali in Kurzeszyn, in quibus villis sunt curiae nobilium habentes agros praediales speciales, ex antiquo ab agris cmethonalibus distinctos, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad ecclesiam parochialem in praedicta Kurzeschyn et ipsius plebanum et de agris cmethonalibus ad mensam archiepiscopalem Gnesnensis ecclesiae, et pro eadem ecclesia parochiali cmethones columbationem solvunt de qualibet domo in Volucza per medium grossum et Przevodovycze per grossum.

Roschocha, villa sub praedicta parochiali in Kurzeschyn, in qua decimae manipulares ex agris praedialibus ex antiquo provenientes spectant an eandem parochialem in Kurzeschyn et ipsius plebanum, de agris vero cmethonalibus, demptis certis agris, ad mensam archiepiscopalem, et de dictis certis aliis specialibus agris ad parochialem ecclesiam et plebanum in Godsanow; cuius villae cmethones pro eorum parochiali praedicta in Kurzeschyn solummodo columbationem solvunt de qualibet domo per medium grossum.

Pokrsywna, villa sub parochiali praedicta in Kurseschyn, post cuius quidem villae omnes et singulos agros praediales et cmethonales, demptis certis agris cmethonalibus iacentibus circa viam, quae vadit de eadem villa ad stratam publicam versus Lovycs, decima manipularis proveniens ex integro spectat ad eandem ecclesiam parochialem et plebanum in Kurseschyn, de dictis autem certis et specialibus agris cmethonalibus ad mensam archiepiscopalem ecclesiae Gnesnensis, et in eadem villa cmethones ultra decimam manipularem eius ecclesiae rectori solvunt columbationem de qualibet domo per medium grossum.

Nyona, villa sub eadem parochiali in Kurzeschyn, in qua decima manipularis tam ex agris praedialibus quam cmethonalibus in toto spectat ad ecclesiam parochialem in Kurzeschyn et ipsius rectorem, et ultra decimam cmethones euisdem villae columbationem solvunt ad eandem parochialem per medium grossum.

Gelytow, villa sub eadem parochiali in Kurzeschyn, in qua non sunt aliqui agri praediales, solum cmethonales, cuius villae ex agris omnibus et singulis, demptis certis agris in uno campo, decima manipularis proveniens spectat ad mensam

obtinet venerabilis dominus Stanislaus Syerchowskij 1), canonicus Lovicensis, ex praesentatione et collatione serenissimi principis domini Sigismundi, regis Poloniae etc.; qui, prout ex antiquo circa eandem ecclesiam pro subsidio et curae animarum administratione servat tres capellanos in vicarios et scholae rectorem, quos ex proventibus mensae plebanalis salariat; ad quam iure parochiali ultra civitatem praedictam Ravensem et eius suburbia villae infrascriptae, videlicet Volya Zamkova 2), Pukynyn 3), Byezovycze 4), Gluchow 5), Boguelawczevycze triplew 6) Valowycze triplex 1), Zydomyce 8) et Konopnycza 9) spectant et pertinent. Quae quidem ecclesia et ipsius plebanus ex antiquo pro dote et fundo habet bona, decimas et proventus infrascriptos; et primo in eadem civitate et ipsius haereditate circa ecclesiam habet unam specialem aream pro curia plebanali et in eadem curiam necnon domunculas pro vicariis tribus et scholam ac pro gratialistis duobus, sibi ipsis hinc inde contiguas; item habet in eadem civitate et platea eiusdem, dicta et apellata Passyeczna, septem alias areas pro hortulanis, quarum incolae seu possessores pro eadem ecclesia et ipsius plebano pro censu annuo singulis annis per quinque grossos solvunt et nullos alios labores facere tenentur, solum per unam diem segetes horti plebanalis purgare; habet enim extra eandem civitatem in suburbio eiusdem eadem ipsa ecclesia unum hortum pro commoditatibus domesticis inter hortos civium eiusdem civitatis, pronunc inter hortum Jacobi Kothka ex una parte et ex alia Lyenka iacentem; item habet eadem ipsa ecclesia et ipsius pro tempore plebanus ex agris totius oppidi missalia de quolibet manso per duos coros cum medio siliginis et per duos cum medio avenae, et faciunt in toto centum et triginta coros siliginis et tantundem avenae, et solvunt eadem missalia pro festo S. Martini; insuper habet colendam de qualibet domo per unum grossum et inquilini eiusdem oppidi solvunt per medium grossum.

Recesbow, villa sub parochiali ecclesia in Byalla dioecesis Poenaniensis, cuius proprietas et dominium spectat ad ecclesiam parochialem in Rava et ipsius plebanum cum omnibus et singulis censibus, proventibus et singulis obventionibus, dempta decima manipulari, et sunt in eadem septem lanei cmethonales possessionati et duae advocatiae necnon duae hortulaniae et duae tabernae, et solvunt ipsius villae cmethones de laneo possessionato pro censu annuo per decem octo grossos et laborant cmethones singulis hebdomadis per unam diem; hortulani vero nullum censum solvunt, sed laborant; tabernatores tamen loco census solvunt per unum grossum cum dimidio; et in eadem villa habet speciales agros pro praedio, item et molendinum aquaticum in piscina, de quo mensuras ex emolumentis (sic) eiusdem ecclesiae plebanus percipit; super cuius villae proprietate eadem ipsa ecclesia habet privilegium speciale Semoviti ducis Masoviae.

Item decimam manipularem habet ex agris praedialibus regalibus in haereditate villae *Volya*, quam conducit plebanus curru proprio suo pro placito in dotis plebanalis horreum; et similiter ex agris eiusdem civitatis advocatiae et molendini decima manipularis proveniens spectat ad eandem parochialem ecclesiam et pleba-

¹⁾ Sierschowski Stanisław h. Drzewica, pleban. 2) Wola Zamkowa. 3) Pukinin. 4) Byssowies. 6) Głuchówski. 6) Bogusławki Wielkie i Male. 1) Walowice i Huta Walowska. 6) Żytomice. 9) Konopnica. Przybyły później osady: Jonolin, Ludkówka, Kaleń, Świnies, Tatar, Chrusty, Podkonice, Pawory.

dominus Stanislaus Syerchowski, canonicus Lovicensis, ex praesentatione serenissimi principis domini Sigiemundi, regis Poloniae. Quod pro dote et fundo habet unam villam, dictam Orlagora, sub parochiali ecclesia in Byalla, dioecesis Poenanieneis, cum omni iure, dominio et proprietate, agris, boris, silvis, fluviis, mellificiis, censibus, laboribus et universis obventionibus eiusdem altaris altaristae datam, asscriptam et incorporatam; in qua villa est speciale praedium habens agros praediales. ab agris cmethonalibus distinctos, necnon duodecim mansi cmethonales possessionati et duae advocatiae, de quibus censum eiusdem altaris altarista tollit et percipit singulis annis de quolibet manso seu laneo per tres fertones, demptis agris advocatiae, de quibus census non solvitur, sed advocati ad certa onera et servitia iuxta eorum privilegium facere obligantur; et ultra census per cmethones solvi consuetos cmethones ad dispositionem agrorum praedialium pro altarista altaris praedicti obligantur, prout ex antiqua consuetudine eiusdem villae; decima tamen ex agris tam praedialibus advocatiae, quam cmethonalibus proveniens spectat ad ecclesiam parochialem in Byalla; item eiusdem altaris altarista per se vel per alium obligatur singulis septimanis duas missas in eodem altari pro fundatoribus legere et explere.

Taxatum est idem altare ad tres marcas argenti.

Hospitale seu ecclesia S. Spiritus in eadem civitate Ravensi, et circa eandem domus pauperum, de iurepatronatus et praesentandi, vacatione occurente, abbatis et conventus monasterii S. Adalberti in arce Plocensi ordinis S. Benedicti, quam pronunc obtinet religiosus frater Mathias ordinis praedicti, et prout ex antiquo ad eandem, praeposituram S. Spiritus solet religiosus ex dicto monasterio praesentari et ad eandem institui per loci Ordinarium s. ecclesiae metropolitanae Gneenensis; cuius quidem ecclesiae S. Spiritus (rector) habet curam et administrationem in spiritualibus pauperum, in hospitali circa ipsam ecclesiam decumbentium, et habet eadem ipsa ecclesia ipsiusque praepositus ac domus pauperum praedicti pro dote et fundo bona, redditus et proventus infrascriptos; imprimis in eadem civitate Ravenei ac extra eam et in ipsius haereditate imprimis circa eandem ecclesiam specialem aream pro curia praepositurae, et alia pro dote pauperum, necnon quatuordecim hortulanias et in eisdem hortulanos, circum circa eandem ecclesiam S. Spiritus hinc inde locatos, de quibus censum singulis annis non tamen aequalem, sed secundum exigentiam arearum tollit et percipit, qui facit in toto duas sexagenas. Item in civitate Ravenei, prout ex privilegiis habere debet, quinque mansos agri, inter agros civitatis Ravensis iacentes; non tamen habet pro hac vice quinque, sed vix duos in possessione, quorum partem pro curia sua colit et partem locat; insuper in antiqua civitate Ravensi habet unum hortum, qui aliquando locatur ad novem grossos et duos mansos de agris, qui locantur pro posse.

Komorovo, villa sub parochiali, cuius proprietas spectat ad eandem ecclesiam S. Spiritus et ipsius hospitalis praepositum; et sunt in eadem tres lanei agrorum possessionati, de quibus incolae pro censu solvunt per dimidiam marcam singulis annis hospitalis praeposito et laborant unam diem in septimana in haereditate et agris praedialibus hospitalis S. Spiritus Ravensis; item per duos pullos, per unam aucam et quindecim ova solvunt.

Byszovycze, villa alia eiusdem praefatae ecclesiae S. Spiritus et hospitalis Ravensis cum omni iure, dominio et proprietate, in qua sunt decem cum medio lanei possessionati, de quibus cmethones pro eiusdem ecclesiae S. Spiritus

praeposito singulis annis solvunt censum per viginti grossos et unam diem in septimana laborant, nedum in curia praepositi, sed etiam in agris praedialibus praepositarae hospitalis *Ravensis*; et ultra censum solvunt per duos pullos, per unam aucam et per quindecim ova de quolibet manso.

Item habet in eiusdem villae haereditate piscinam cum molendino aquatico, de quo mensuras ex emolumentis praepositus pro se et pauperibus percipit; item in praedicta civitate Ravensi dicta ecclesia S. Spiritus et eius praepositus habet ultra praemissa in platea ex opposito suae ecclesiae praedictae undecim oppidanos, ex antiquo ad eandem ecclesiam spectantes, de quibus censum propter earum(sic) (forsen arearum) inaequalitatem minorem et de aliquibus maiorem eiusdem ecclesiae praepositus singulis annis percipit....

Nondum est taxata eadem praepositura.

43. BOGUSCHYCZE.*)

Villa haereditaria, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Stanislai, de iure patronatus laicorum eiusdem villae haeredum pro tempore existentium, quam pronunc obtinet honorabilis Stanislaus de Koschyskj, ex praesentatione magnifici domini Prandotae de Traczana, palatini Ravensis 1), tunc eiusdem villae haeredis; qui propter paucitatem proventuum et parochianorum, prout ex antiquo, circa ipsam ecclesiam in subsidium administrationis curae animarum servat duntaxat unum capelanum in vicarium et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet; ad quam iure parochiali ultra Boguechycze minus, in qua est ecclesia, villae aliae, videlicet maius Boguschycze²), Zavadj³), Kseza Volya⁴) et Dzerdsolowo 3) spectant et pertinent; quae quidem ecclesia et ipsius pro tempore rector habet pro dote et fundo bona, decimas et proventus infrascriptos, quorum modo est in possessione; et primo in eadem Boguschycze minore et ejus haereditate habet circa ecclesiam in parte orientali eiusdem ecclesiae unum spatium terrae pro area curiae dotis plebanalis necnon vicario et ministro; item et pro duobus hortulanis, quarum hortulaniarum una conversa est per praefatum Stanislaum, plebanum ipsius ecclesiae, in cmethonalem, agros eidem ex agris praedialibus plebani sibi adiungendo, qui pro censu annuo plebano pro tempore existenti singulis

^{*)} Bogussyce, wień szlachecka, należąca dziń do archidycoszyi warszonskiej, dekanatu i powiatu rawekiego, w wieku XV i XVI własność zamożnej rodziny Rawiczów z Zelaznej i z Trzeiannej, którzy się potem Trzeniskimi pisali, jak opis powyższy świadczy, według którego Prandota z Trzeiannej, wojewoda rawski, dziedzie miejscowy prezentował na beneficyum boguszyckie Stanisława de Koszysky (meże de Koświeski, wsi należącej do parafii sochaczewskiej). Obecny kościół fundowali w miejsce dawnego Trzeińscy w roku 1588 (Rubr. archid. warszaw. z r. 1860 f. 67). Pierwotny kościół intniał już przed rokiem 1462, akoro w tym roku zapisał plebanom jego wolne rybołóstwo Prandota z Żelaznej, wojewoda płocki, jak opis powyższy świadczy.

Prandota s Trzciannej Trzciński, wojewoda rawski, o którym było wyżej.
 Boguerycz, dziś Rządowe i Kościelne.
 Zawady.
 Księżawola.
 Dziurdziudy. Przybyły później osady: Beliny, Zieline, Soesyce, Zarzecze.

annis solvere per unum fertonem et unam diem in septimana laborare (sic). Habet enim eadem ipsa ecclesia pro plebanali praedio ab utraque parte fluvii duos campos cum pratis ab utraque parte fluvii iacentibus; item et boram cum nemore circa agros seu campum ex opposito molendini iacentem; item habet decimam manipularem post omnes et singulos agros tam praediales quam hortulaniarum seu cmethonum eiusdem villae Boquechycse minorie prevenientem, et percipit ipsius partem videlicet ex agris praedialibus ex concessione plebani eiusdem ecclesiae vicarius' de agris vero hortulaniarum seu cmethonum plebanus pro utilitate sua; item ex donatione perpetua magnifici olim Prandota de Zelasna, palatini Plocensis, de anno Domini millesimo quadringentesimo sexagesimo secundo facta habet in eiusdem villae haereditatis piscina et molendino liberam ipsius ecclesiae pro tempore plebanus pro omnibus diebus iciuniorum ac etiam feriis quartis, sextis et sabbativis diebus piscium piscaturam pro mensa plebani perpetuis temporibus, necnon in molendino omnium frumentorum et braseorum absque solutione seu datione mensurarum mollituram, prout litterae sub sigillo eiusdem domini olim Prandotae, palatini Plocensis, et ipsius villae tunc haeredis concessionis et dationis sigillatae latius continent et disponunt.

Zarsecze, villa iacens circa villam Kwesa Volya sub parochiali ecclesia in Boguschycze, in qua sunt solummodo sex cmethones in dimidiis laneis locati; cuius proprietas cum omni iure, dominio et proprietate ex antiquo spectat ad ecclesiam parochialem praedictam in Boguschycze et ipsius pro tempore plebanum; et solvunt dicti cmethones pro censu plebano singulis annis per decem grossos et ratione decimae solvunt per alios sex grossos, et ultra censum laborant unam diem in septimana plebano et nihil aliud solvunt aut laborant, solum columbationem ultra praemissa quilibet eorum per unum grossum; et iacet villa praedicta inter haereditates Dsyerdsolow et Lochow.

Boguschycze maior et Knesa Volya, villae sub eadem parochiali in Boguschycze, in quarum una, videlicet Boguschycze sunt agri praediales et advocatiae, ab agris cmethonalibus distincti, de quibus agris praedialibus et advocatiae decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Boguschycze et ipsius plebanum; de agris tamen advocatiae percipit minister eiusdem ecclesiae ex concessione plebani; de agris autem cmethonalibus cmethones solvunt pecuniariam pro eadem ecclesia et ipsius plebano de quolibet manso per sex grossos et per unum alium grossum pro columbatione de qualibet domo, praeter hortulanos, qui solvunt per medium grossum.

Dayerdsolow et Zavadi, villae sub eadem parochiali in Boguschycze, quarum incolae pro ipsorum ecclesia parochiali praedicta in Boguschycze solummodo columbationem per grossum de manso solvunt; decimas vero in Dayerdzolow pro universitate vicariorum ecclesiae collegiatae Lovicensis, et in Zavadi pro mensa archiepiscopali ecclesiae Gnesnensis.

Vycsesznac¹), villa sub parochiali in Jeruszel²) dioecesis Posnaniensis, in qua non sunt aliqui agri praediales, solummodo cmethonales; cuius villae ex agris

¹⁾ Wycześniał. 2) Jerusal, wież z kościołem parafialnym w dekanacie i powiecie skierniewichim archidystezyi warzsawskiej.

omnibus et singulis decima manipularis ex certa ordinatione arbitralis concordiae proveniens alternatis vicibus spectat ad ecclesiam parochialem in Boguschycus, et certos canonicatum et praebendam ecclesiae Varschovienses, prout litterae huiusmodi ordinationis arbitralis concordiae sub titulis et sigillis venerabilium quondam Nicolai Raschnycus, decretorum doctoris, archidiaconi et officialis, Martini de Bashnovo, canonici Varscheviensis, Martini, praepositi de Blonys et Mathiae de Oppocano, rectoris parochialis ecclesiae in Cuernyevycue, Posnaniensis et Gnesnensis dioeccesis, arbitrorum et amicabilium compositorum, sub anno Domini millesimo quadringentesimo septuagesimo tertio factae latius disponunt et continentur per circumspectum Sigismundum Joannis de Yanuschovo, clericum Plocensis dioeccesis auctoritate imperiali notarium publicum et causarum consistorii Varschoviensis scribam subscriptae.

Taxata est eadem ecclesia ad quatuor marcas argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad tres scotos.

44. CZERNYEWYCZE.*)

In eadem ecclesia parochialis, tituli S. Andreae, de iure patronatus haeredum in eadem pro tempore existentium, ex decreto olim reverendissimi patris domini Nicolai 1), archiepiscopi Gneeneneie, de anno Domini millesimo quadringentesimo tredecimo, prout ex litteris eiusdem apparet, erecta et decima post omnes et singulos eiusdem villae Czernyevycze (agros) proveniente de consensu capituli Gnesnensis dotata, seu fundo per olim nobiles Meczelaum patrem, Andream Rzeszothko una cum liberis ipsius Nicolao, Meczelao, haeredibus eiusdem villae Czernyevycze ipsius ccclesiae fundatoribus fundo (sic) in certis bonis haereditariis, agris, pratis et piscinis ipsi ecclesiae hinc inde per patentes litteras asscripta; quam pronunc obtinet honorabilis Alexius de Skrzyn ex praesentatione generosae olim dominae Catherinae Kuczka, in eadem Czernyevycze tunc haeredis; ad quam iure parochiali ultra praedictam Czernyevycze villae infrascriptae, videlicet Studzankj²) et Volya duplex³), maior et minor spectant et pertinent. Qui plebanus, prout ex antiquo, circa ipsam ecclesiam pro subsidio curae pastoralis servat unum capellanum in vicarium et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet; habetque ipsa ecclesia pro dote et fundo bona, decimas et proventus infrascriptos, quorum et modo idem plebanus extat in possessione; et primo in eadem villa Czernyevycze et ipsius hae-

^{*)} Csorniewice, wieś szlachecka, należąca dziś do dekanatu i powiatu rawskiego archidyccezyi warzsqwskiej, z kościołem parafialnym według powyższego opisu fundowanym przez dziedziców miejscowych: Mieczysława i Andrzeja Rzeszotko wraz z dziećmi ostatniego: Mikolajem i Mieczysławem i przez nich uposażonym, a w roku 1418 kanonicznie erygowanym przez arcybiskupa Mikolaja Trąbę, który za przyzwoleniem kapituły swojej ustąpił na powiększenie uposażenia plebańskiego dziesięciny stołu swego z Cserniewic mu przypadające. W początku wieku XVI była dziedziczką, Czerniewic Katarzyna Kuczka, która prezentowała na beneficyum tamtejsze Aleksego z Skrzynna, jak opis powyższy wskazuje.

¹⁾ Mikolaj Trąba, arcybiskup. 2) Studsianki. 3) Wola Wielka i Mala.

reditate ex fundatione et dotatione praedictorum olim Andreas Reseathko et ipsius filiorum, prout litterae ipsorum disponunt, habet circa ecclesiam specialem aream pro curia plebanali cum hortis pro allodio, pomerio et aliis commoditatibus areae et ecclesiae cimiterio adiacentibus, satis competentem et alias areas speciales pro duobus cmethonibus, hortulano et tabernis duabus, cum hortis et certis agris, insas areas ex antiquo concernentibus; item et alias speciales areas pro vicario et ministro; item tres mansos agri, unum in haereditate Czernyevycze et duos in Volya Czernyewska maiori. Qui quidem mansi tres sunt in eisdem haereditatibus in sex sortes alias dsaly divisi et ab aliis agris eiusdem villae distincti, videlicet tres iacentes ex opposito ecclesiae praedictae, currentes usque ad fluvium, dictum Czernyevycza, alii tres inter agros cmethonum, una sors circa glynki, alia circa chovenki, tertia sub Lubochnya, et protenduntur dictae sortes alias dealy sicut ceterae sortes alias dzaly cmethonum in Czernyevycze, cum pratis, unum, quod iacet ex opposito molendini, dicti Kosarki, aliud circa pontem, tertium circumiacens dotem plebani et cum aliis pratis ad praedictos mansos et sortes spectantibus ex antiquo; item habet unam piscinam inferiorem duabus aliis piscinis haeredis et molendinum in eadem, quod modo iacet desertum; item habet eadem ipsa ecclesia ex huiusmodi dotatione haeredum theloneum seu pontaria; item duo cmethones in similibus agris in Volya praedicta maiori habent similes agros in latitudine et longitudine, prout ceteri cmethones eiusdem villae domini haeredis habent, cum areis, hortis et pratis, mansos et agros eosdem ex antiquo concernentibus; qui quidem plebanales cmethones, tabernatores et hortulani habent omnem libertatem in eisdem haereditatibus, qua gaudent cmethones et subditi domini haeredis, ita videlicet, quod fundatores praedicti nihil iuris aut proprietatis pro se aut suis successoribus in eisdem cmethonibus et agris ipsorum nihil(sic) reservaverunt, sed omne ius et proprietatem et usum in ecclesiam et eius pro tempore plebanum transfuderunt; item ex dotatione praedictorum fundatorum eadem ipsa ecclesia et ipsius plebanus habet ex omnibus et singulis cmethonibus villarum Czernyevycze et Czernyewska Volya de quolibet manso per unum corum siliginis similis mensurae, prout haeredi dare et solvere ex eisdem villis solent tempore seminationis; item decimam manipularem post omnes et singulos tam praediales domini haeredis quam cmethonales, alias totius villae Czernyevycze ex donatione et incorporatione de consensu capituli Gnesnensis praefati olim reverendissimi Nicolai archiepiscopi habet et desuper litteras sub sigillis eiusdem olim reverendissimi patris et capituli Gnesnensis munitas, veras, prout easdem originaliter exhibuit.

Czernyewska Volya maior, sub eadem parochiali, in qua eadem ipsa ecclesia ultra duos mansos cmethonales et in eis cmethones, qui solvunt pro censu singulis annis plebano cum columbatione viginti et novem grossos, duos capones, triginta ova cum labore unius diei in septimana, percipit decimam manipularem nedum de dictis mansis duobus, sed et de certis accrescentiis agrorum in uno campo, quia accrescentiae per limitationem haereditatum Czernyevycze et Volya praedicta ab agris Czernyevycze sunt adempti (sic), et ultra missalia praedicta unius corus (sic) siliginis eiusdem villae incolae per medium grossum (solvunt); decima autem manipularis post omnes et singulos alios cmethonales agros proveniens spectat ad mensam archiepiscopalem ecclesiae Gnesnensis.

· Volya minor, villa sub parochiali in eadem Csernyevyese, in qua sunt agri speciales praediales, ab agris cmethonalibus distincti, de quibus decimam manipularem provenientem percipit eadem ecclesia in Csernyevyese et ipsius minister ex concessione plebani; de agris autem cmethonalibus decima manipularis proveniens spectat ad mensam archiepiscopalem, et pro praedicta parochiali cmethones solummodo columbationem solvunt de qualibet domo per medium grossum.

Studsanki, villa sub eadem parochiali in Czernyevycze, in qua non sunt aliqui agri praediales, solum cmethonales; cuius villae cmethones pro eadem ecclesia solummodo columbationem per medium grossum, decimam tamen nondum alicui solvunt, quia haeres praetendit, quamvis non verum, adhuc illic habere cmethones libertatem in nova radice locati.

Taxata est eadem ecclesia ad unam marcam argenti et pro denario S. Petri camerae apostolicae ad unum scotum.

45. VYSSOKYNYCZE.*)

Villa mensae archiepiscopalis ecclesiae Gneenensie in districtu Squyernyevycze, et in eadem ecclesia parochialis tituli S. Martini, de collatione et provisione archiepiscopi Gneeneneie pro tempore existentis, quam modo obtinet venerabilis dominus Laurentius, canonicus Calischiensis, ex provisione moderni reverendissimi patris domini Joannis de Lasko, archiepiscopi Gnesnensis, legati nati et primatis; qui, prout ex antiquo, circa ipsam ecclesiam in subsidium servat unum capellanum in vicarium et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariat. Ad quam ex antiquo ultra praedictam villam Vyesokynyose iure parochiali aliae villae, videlicet 1) Skoczyklody 2), Czelygow 3), Yaszyenye 1), Gosthynkj 3), Mnychovycze*), Pruschy*), Voyska*), Slotha*) spectant et pertinent; habetque eadem ipsa ecclesia et ipsius pro tempore rector pro dote et fundo ex antiquo bona, decimas, proventus et obventiones infrascriptos, quorum modo extat in possessione pacifica; et primo in eadem villa Vyssokynycze et ipsius haereditate unam specialem sortem haereditariam infra limites eiusdem villae, primo circa ecclesiam ultra areas pro vicario et ministro et sex alias areas speciales pro cmethonibus et hortulano et tabernis cum hortis eisdem areis adiacentibus et se protendentibus versus fluvium seu torrentem, ex piscina plebanali decurrentem, in latere villae eiusdem versus occidentem sibi ipsis contiguas; item piscinam et ultra piscinam unam specialem aream pro curia plebanali, in littore piscinae, cum hortis et duabus aliis

^{*)} Wysokienies, wieś niegdyś arcybiskupia należąca do klucza mnichowickiego, dóbr księstwa towickiego, polożona w dzisiejszej archidycczyi warzsawskiej, powiecie i dekanacie skiernienickim, z starożytnym kościołem sięgającym początkiem swoim przynajmniej drugiej połowy wieku XIV, jak z powyśszego opisu i z wzmianek w aktach konsystorskich wnosić należy.

¹⁾ Wilkowice. 2) Skozykłody. 2) Celinów, wieś należąca dziś do parafii Głuchow w tymie dekanacie i powiecie. 4) Jasień. 5) Gostyńki. 6) Milochnów, wieś w parafii Głuchów 7) Prussy, tak samo. 6) Wojska. 9) Złota. Później przybyły osady: Milohowice i Kępiną.

areis cmethonalibus iacentem, et ibidem in eadem parte unum specialem campum agrorum ad instar haereditatis, ab aliis campis dictae villae Vyssokynycze cum pratis et silvis seu gais distinctum et se protendentem usque ad limites Mylochnyevycze; et solvunt cmethones plebano pro censu pro tempore existenti singulis annis per sex grossos et unam diem in septimana laborant quemlibet laborem; hortulanus vero nihil aliud solvit, solum quod laborat unam diem in hebdomada pedester, et tabernatores non solvunt aliquos census, solum a ductura cervisiae unius currus unam amphoram cervisiae; item decima manipularis ex agris eiusdem dicti campi plebanalis proveniens spectat ad eiusdem ecclesiae rectorem, quam conducit in dotem plebanalem per ipsius dictos cmethones, et nihil aliud solvunt neque columbationem neque denarium S. Petri, solum quod ultra diem septimanalem fimum de dote plebanali in agros plebanales exducunt et alia servitia minuta impendunt; alii autem omnes et singuli cmethones eiusdem villae ad mensam archiepiscopalem spectantes pro eadem ecclesia et eius rectore nihil aliud solvunt, solum missalia de quolibet manso per corum siliginis et alium avenae, et sculteti ex scultetia loco decimae manipularis decem et octo grossos.

Prussi et Czelygow, villae sub eadem parochiali in Wyssokynycze, in quibus sunt curiae nobilium ex antiquo agros praediales ab agris cmethonalibus distinctos habentes, decimae tamen manipulares tam ex agris praedialibus, qu'am cmethonalibus provenientes in toto spectant ad eandem ecclesiam et plebanum in Vyssokynycze, et conducunt eas ex agris praedialibus plebanus curru proprio, et cmethones ex agris eorum in horrea a plebano locanda absque solutione canapalium; solvunt tamen cmethones ipsarum villarum columbationem de quolibet manso per grossum.

Byesovycze, villa sub ecclesia parochiali oppidi Rava, cuius villae decimam manipularem ex omnibus agris ipsius villae provenientem vicibus alternatis percipiunt ecclesia dicta parochialis in Vyssokynycze et ipsius pro tempore plebanus cum ecclesia parochiali in Byala dioecesis Posnaniensis et ipsius pro tempore rectore.

Gosthynki, villa sub eadem parochiali in Vyssokynycze, in qua non sunt aliqui agri cmethonales, solum nobilium praediales, ex quibus agris eiusdem villae totius decima manipularis provenieus in toto spectat ad dictam ecclesiam parochialem in Vyssokynycze et ipsius rectorem, percipit tamen eam modo vicarius ipsius ecclesiae ex concessione plebani.

Slotha et Skoczykłody, villae sub eadem parochiali in Vyssokynycze, quarum cmethones pro eadem ipsa ecclesia parochiali et ipsius pro tempore rectore nihil aliud solvunt, solum missalia, prout in Vyssokynycze; advocati vero ex advocatiis in Slotha decem octo grossos et in Skoczyklody unum fertonem ratione decimae manipularis.

Vaschyenye, villa sub eadem parochiali in Vyssokynycze, cuius villae cmethones pro eadem ipsa ecclesia et ipsius rectore solummodo missalia solvunt et scultetus ratione decimae manipularis ex scultetia unum fertonem; percipit tamen eadem eiusdem ecclesiae minister ex concessione plebani.

Vylkovycze, Mnychovycze et Voyska, villae sub eadem parochiali in Vyssokynycze, quarum incolae pro eadem ipsa ecclesia nihil aliud solvunt praeter colendam de quolibet manso per unum grossum, praeter Mnychovycze, in qua de qualibet domo hospes solvit per grossum; decimas vero manipulares in Vylkovycze pro decanatu Lovicensi ex agris cmethonalibus et ex praedialibus pro parochiali et ple-

bano in Kurseschyn, ad quam iure parochiali curia in ibidem pertinet, in Mny-chovycse vero pro parochiali et plebano in Yanyelavycze.

Taxata est eadem ecclesia ad quatuor marcas argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad quatuor scotos.

46. KRZEMYENYCZA *)

Villa haereditaria, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Jacobi apoetoli maioris, de iure patronatus laicorum haeredum in eadem Krzemyenycza pro tempore existentium, quam pronunc obtinet honorabilis Mathias de Osse ex praesentatione nobilium protunc Habras 1) cum consorte ipsius Dorothea, item Catharinas Paplynska, relictae olim Nicolai Paplynskj²), item Nicolai Wlodek³), item Andreae et Mathias et Michaëlis Lypcsy 1) et Alberti Yagyelka 3), tunc haeredum in eadem Krzemyenycza; qui, prout ex antiquo, circa ipsam ecclesiam in subsidium servat duos capellanos in vicarios et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet; spectant enim ad eandem ecclesiam iure parochiali ultra praedictam villam Krzemyenycza, villae infrascriptae, videlicet Trzemeschna 6), Lypye 1), Kozarzovycze 8), Zagorzycze 9), Zupkj duplex 10), Volya Yagyelczyna 11), Pothkonycze 12), Choczyvek 13), Valye 14), Szolkj 15), Sannagoscza 16), Kanycze 17), Choczyw 18) et curia Czerwonka 19). Quae quidem ecclesia et ipsius pro tempore rector pro dote et fundo habet ex antiquo bona, decimas et proventus infrascriptos, quorum modo extat in possessione pacifica; et primo in eadem Krzemynycza et eius haereditate circa ecclesiam ex ipsius latere versus aquilonem habet aream pro curia

19) Cserwonka. Przybyły później osady: Zielonka, Wólka i Stanisławów.

^{*)} Krsemienica, wieś szlachecka w województwie dawniejszym rawskim, dziś w archidyccezyi warssawskiej, dekanacie i powiecie rawskim na trakcie z Rawy do Ujazdu położona, gniazdo rodziny Krzemieniowskich h. Grzymała, która tam niezawodnie kościół parafialny prawdepodobnie już w wieku XIV lub na początku XV fundowała i uposażyła, jak wnosić należy z powyższego opisu i wzmianek w aktach konsystorskich. W końcu wieku XVI przeszła Krsemienica na własność familii Lipskich h. Łada, których gniazdem jest wieś Lipie w parafii krsemienickiej, a do której należeli Franciszek Lipski, kanonik gnieśnieński i kurselowski, archidyskon łoczycki, sekretarz królewski, zmarky w r. 1618 syn Andrsoja i Emerencyanny s Rembielińskich Lipskich, Jan Lipski, prymas, syn Wawrsyńca i Anny z Plichtów Lipskich, zmarły roku 1646, Filip Lipski, mlodszy brat prymasa, scholastyk gnieźnieński, kantor płocki i opat wąchocki † 1645, Konstanty Lipski, synowiec prymasa, z dziekana gnieśnieńskiego i opata jędrzejowskiego arcybiskup lwowski † 1698 (Ks. Korytkowski l. c.) i wielu innych pralatów i senatorów. Pierwszy z nich, Francissek Lipski, kanonik gnieśnieński, znióslazy starożytny kościól drewniany, upadkiem grożący, w Krzemienicy, wzniósł wielkim nakładem dzisiejszy piękny kościół murowany, takowy wspaniałe przyczdobił, do godności prepozytury wyniósł i kolegium sześciu mansycnarzów przy nim ustanowił, hojnie je uposażywszy. Synowiec jego Jan Lipeki, referendarz koronny, wystawił mu w tymże kościele pomnik marmurowy, którego napis podaje Okolski (Orbis Polonus t. II, 27. 28).

¹⁾ Abraham. 2) Paplińscy h. Trzaska, osiedli niegdyż w województwie rawskim (Nieniecki l. c. III, 557). 3) Mikołuj Włodek h. Półkosio (tamże IV, 562). 4) Andrzej, Maciej i Michał Lipscy h. Łada z Lipia. 5) Jagielka Wojciech. 6) Strzemessna. 7) Lipis. 8) Chrzanowiez, dziś w parafii nie znane. 9) Zagóry. 10) Zubki Wielkie i Male. 11) Jagielczyna, dziś nie znana. 12) Podkonice. 18) Chociwek. 14) Wale. 15) Nieodgadnione. 16) Sanogoszcz. 17) Kanice. 10) Chociw.

plebanali, et in eadem modo curiam satis latam et spatiosam cum horto pro allodio et in eiusdem postico duo stadia terrae arabilis, quadraginta sulcos citra vel ultra in se in latitudine continentia; item in eiusdem areae parte habentur situs pro uno vicario et ministro; item ex alia parte ecclesiae alias latere meridionali habet aliam aream pro alio vicario, et in eadem modo domunculam vicarialem et in eiusdem postico protensive habet hortum pro commoditatibus domesticis et circa eundem hortum piscinulam seu vinarium; item in littore fluvii Krzemyenycza ultra villam Krzemyenycza circa pontem Choczywski habet unum pratum, de quo colligi solent de foeno quatuor vel quinque currus; item in haereditate villae Sollei habet unum iuger agri continens in se sex stadia ad longitudinem, in latitudine vero citra vel ultra duodecim sulcos, cum prato eidem agro adiacenti; item decimas manipulares post omnes et singulos dictarum haereditatum Krzemyenycza et Solkj praediales videlicet et cmethonales agros, et conducit eas ex praedialibus plebanus curru proprio, ex agris vero cmethonalibus cmethones eorum curribus pro placito plebani absque solutione canapalium; et in eisdem villis cmethones ultra decimas pro ecclesia parochiali in Krzemyenycza nihil aliud solvunt, solummodo colendam de manso per unum grossum et de medio per medium.

Sanogoecsa, villa sub eadem parochiali in Krsemyenycsa, cuius proprietas et verum dominum cum omni iure, dominio ac proprietate, etiam decima manipulari et aliis omnibus et singulis proventibus, utilitatibus et obventionibus spectat in toto ad ecclesiam parochialem in Krzemyenycza et ipsius pro tempore rectorem; et sunt in eadem modo octo cmethones, item et praedium plebanale; quorum cmethonum sex locati sunt in dimidiis agris et solvunt eorum quilibet pro censu per dimidiam marcam pecuniarum monetae et numeri Polonicalis pro festo S. Martini; alii vero duo cmethones in quartis, et solvit eorum quilibet pro censu annuo per unum fertonem, item per triginta ova, per duos pullos et per unam aucam; item singulis hebdomadis per unam diem obligantur laborare labores pro plebano necessarios tam in eadem haereditate Sanogoecza, quam in Krzemyenycza aut Solkj; decimam etiam manipularem ex omnibus et singulis ipsius villae agris provenientem et ad dictam ecclesiam et ipsius plebanum in Krzemyenycza spectantem conducunt ipsorum curribus in praedium plebanale in eadem villa cum solutione canapalium de quolibet agro ipsorum per unum grossum; item ultra diem septimanalem obligantur certos agros praedii plebanalis excolere, praeparare, seminare frumentis plebanalibus et segetes colligere et conducere, item et unum speciale pratum falcastrare, rastrare, colligere et foenum cunducere, necnon acervos in curia plebanali praeparare.

Zagorzycze, Kozarzevycze, Zupkj minor, Vakye, villae sub eadem parochiali in Krzemyenycza, quarum villarum post omnes et singulos agros praediales et cmethonales decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem parochialem ecclesiam et plebanum in Krzemyenycza, et conducunt eas cmethones ex eorum agris curribus eorum in horrea a plebano locanda absque solutione canapalium; ex agris vero praedialibus conducuntur per plebanum; et in eisdem villis cmethones ultra decimas eiusdem ecclesiae plebano solvunt columbationem de medio manso per medium grossum.

Czervonka, villa quoad curiam sub parochiali in Krzemyenycza, quo vero ad cmethones sub parochiali in Zelychlyn; cuius villae decima manipularis ex omnibus et singulis agris totius haereditatis proveniens spectat ad dictam parochialem in

Krzemyenycza et ipsius rectorem, quam ipsius villae incolae quoad agros cmethonales conducunt curribus eorum in horreum a plebano locandum absque solutione canapalium; ex agris autem praedialibus conducit eam plebanus ipsius curru.

Tremeschna, Zupkj maior, Yyagyelcsyna Volya, Chocsywek, magna Chocsywet Kanycze, villae sub eadem parochiali in Krzemyenycza, in quibus seu ipsarum haereditatibus ex antiquo sunt agri praediales, ab agris cmethonalibus distincti, ex quibus duntaxat decimae manipulares provenientes spectant ad eandem ecclesiam parochialem et plebanum in dicta Krzemyenycza, ex agris autem cmethonalibus ad mensam archiepiscopalem ecclesiae Gnesnensis; et pro eadem ecclesia dictarum villarum cmethones nihil aliud solvunt, solum columbationem de quolibet manso per unum grossum et de medio per medium.

Pothkanycse, villa sub eadem parochiali in Krzemyenycsa, in cuius villae haereditate sunt quidam pauci agri ex antiquo cmethonales, in quibus modo residet unus cmetho, dictus Sothkovycs, de quibus agris decima manipularis proveniens spectat ad ecclesiam parochialem in Krzemyenycsa et ipsius rectorem.

Lypys, villa sub eadem parochiali in Krzemyenycza, in cuius villae (sic) sunt aliqui agri speciales unius campi praediales, de quibus decima manipularis proveniens spectat ad eandem parochialem et plebanum in Krzemyenycza, et percipit eam alternatis annis; ex aliis autem eiusdem villae et haereditatis omnibus et singulis agris proveniens in toto spectat ad mensam archiepiscopalem ecclesiae Gnesnensis; et eiusdem villae cmethones pro eadem parochiali eorum solummodo colendam solvunt.

Taxata est eadem ecclesia ad tres marcas argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad quatuor scotos.

47. SYERZCHOW.*)

Villa haereditaria et in eadem ecclesia parochialis, tituli Assumptionis gloriosae Mariae, de iure patronatus laicorum vicibus alternatis haeredum in eadem
Syerchovj pro una et de Malla Vyesch pro altera vicibus, necnon Mroczkovycze
pro vicibus utriusque partium adhaerentium seu consentientium, quam pronunc
obtinet honorabilis Joannes de Beleschyn¹) ex praesentatione utrius partium, cuius
occasione tunc vacatione occurrente alternativa inter praedictarum haereditatum
haeredes super iure praesentandi dictae ecclesiae in Syerchovj deinceps vacantis
est celebrata et eo de medio sublato vices praesentandi habet haeres in Syerchovj.
Qui quidem plebanus, prout ex antiquo, circa eandem ecclesiam in subsidium servat
unum capellanum in vicarium et ministrum, quos ex proventibus mensae suae sala-

^{*)} Sierschowy, wież szlachecka, zapewne gniazdo familii Sierschowskich h. Drzewiez, z której pochodził Felike Sierschowski, kanonik krakowski, dziekan sądecki, położona w dzisiejszej archidycczyj warzszwskiej w dekanacie i powiecie rawskim, miała kościół parafialny już w pierwszej połowie wieku XV (Acta Consist. Gnesn. wykazy).

¹⁾ Jan s Belcsyna (wieć w parafii Topola w Eşcsyckiem), pleban.

riat; ad quam ecclesiam iure parochiali villae infrascriptae spectant et pertinent, videlicet praefata Syerchovj, Mallawyesch 1), Mrocskovycze 2), Brzosowka 3), Parulyces 1), Vylesyn 5), Gotarthovycze 6), Barthoszowka 1), Wyechrovycze 8). Quae quidem ecclesia et eius pro tempore rector pro dote et fundo habet bona, decimas et proventus infrascriptos, quorum modo extat in possessione pacifica; et primo in eadem Syerchovi et ipsius haereditate habet circa ecclesiam specialem aream pro curia plebanali cum hortis pro allodio et pomeriis, satis competentem et in eiusdem areae postico habet unam argulam agri alias nywa, protendentem se in longitudine trium stadiorum, in latitudine vero protenditur ad instar areae dotis plebanalis; item in altera parte ecclesia et latere cimiterii habet unam aliam aream et in eadem domos pro hortulania seu taberna cum horto eidem areae adiacente; insuper alias duas areas cimiterio contiguas inter aream dotis plebanalis et praedictam hortulaniam plebanalem iacentes pro vicario et ministro; item extra villam habet unum alium hortum pro commoditatibns plantandis et seminandis pro curia plebanali, in latere domini haeredis horti iacentem; item ultra praedictum arvum agri, superius descriptum, habet alias duas argulas agri hinc inde inter agros praediales seu circa agros praediales domini in Syerchovj iacentes; insuper in haereditate villae Mrocskovycze alias duas argulas agri, unam dictam et appellatam Kamyonka et aliam ex altera parte villae Mrocskovycze, in confinibus agrorum eiusdem villae circa limites haereditatis Gotarthovycze iacentem; item et prata duo, videlicet post villam dictam Parulycse iacencia iuxta fluvium dictum Ryleka et tertium inter prata cmethonalia eiusdem villae Parulycse iacentem (sic); item habet et decimam manipularem post omnes et singulos dictae villae et haereditatis Syerchovi agros tam praediales quam cmethonales provenientem, et conducunt eam ex agris cmethonalibus cmethones curribus eorum in dotem plebanalem cum solutione canapalium de quolibet manso per grossum, de agris vero praedialibus conducit eam plebanus.

Vylesyn, villa sub eadem parochiali in Syerchovj, cuius villae ex omnibus et singulis agris tam praedialibus quam cmethonalibus decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem parochialem et plebanum, et conducunt eam cmethones in locum a plebano designandum cum solutione canapalium, et ultra decimas cmethones solvunt columbationem de qualibet domo per medium grossum et aliqui per grossum.

Parulyces, villa sub eadem parochiali in Syerchovj, in qua ex antiquo sunt speciales agri praediales, in quorum parte sunt locati duo cmethones; quas areas et agros modo obtinent cmethones infrascripti, videlicet Janek et Gregorius Glonek; ex quibus agris omnibus et singulis praedialibus et quos colunt praedicti cmethones, prout ex antiquo, decima manipularis proveniens spectat ad praedictam parochialem et plebanum in Syerchovj; percipit tamen eam modo ex concessione plebani vicarius; ex agris autem aliis omnibus et singulis cmethonalibus decimae manipulares provenientes spectant pro mensa archiepiscopali ecclesiae Gnesnensis, et pro praedicta parochiali in Syerchovj eiusdem villae cmethones solummodo columbationem de qualibet domo per unum grossum alias de manso solvunt.

¹⁾ Malawieś. 1) Mroatkowies. 3) Brzozówka. 4) Parolies. 3) Wylesinek. 4) Gortatowies.
1) Bartassówka. 3) Wichrowies.

Brzoszowka, Gotarthovycze, Mroczkovycze et Wyechrovycze, villae sub eadem parochiali in Syerchovj, in quibus villis ex antiquo sunt curiae nobilium agros praediales habentes pro allodiis eorum, ab agris cmethonalibus distinctos, de quibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem et plebanum in Syerchovj, ex agris autem cmethonalibus ad mensam archiepiscopalem ecclesiae Gnesnensis; pro dicta autem parochiali ipsarum villarum cmethones solummodo columbationem solvunt.

Malla Vyesch, villa sub eadem parochiali in Syerchovj, in qua decima manipularis post agros praediales necnon hortulaniarum agros ex praedialibus emensuratos habentes (sic) proveniens spectat pro ecclesia praedicta parochiali in Syerchovj et eius rectorem, de agris autem cmethonalibus ad mensam archiepiscopalem.

Barthoschowka, villa sub eadem parochiali in Syerchovj, in qua decima manipularis post omnes et singulos agros praediales unius curiae, quae modo est in eadem, necnon quibusdam cmethonalibus, in quibus modo resident cmethones locati, Stanislaus Crawol, Joannes Szywek, Albertus Myenko, Gregorius Zareba, Mathias Dzykj, Nicolaus Zareba et vidua Kurzanka, proveniens spectat ad dictam ecclesiam in Syerchovj et ipsius plebanum, ex aliis autem agris cmethonalibus ad mensam archiepiscopalem ecclesiae Gnesnensis.

Taxata est eadem ecclesia ad unam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Pstri camerae apostolicae ad duos scotos.

48. NOVA CIVITAS.*)

In eadem ecclesia, tituli S. Martini, filialis ecclesiae ex antiquo parochialis in Gora, tituli S. Sigismundi, de iure patronatus laicorum haeredum de eadem Gora et Nova civitate, quam pronunc obtinet venerabilis dominus Hisronymus Bechcsycskj 1), canonicus Lovicensis ecclesiae collegiatae, ex praesentatione protunc haeredum in eadem Gora et Nove Myasto, qui, prout ex antiquo, in subsidium curae pastoralis circa praedictam matricem in Gora et dictam filialem in Nova civitate

^{*)} Nowemiasto, niegdyń miasteczko, dziś osada nad rzeką Pilicą, polożona w dzisiejszej archidycesyj warszawskiej w powiecie i dekanacie rawskim, gniazdo rodziny Nowomiejskich h. Rawicz (Paprocki, Herby str. 540), która tam w drugiej zapewne połowie wieku XV wystawiła dla własnej i poddanych wygody kościół affiliowany do parafii sąsiedniej w Górse, uposażywszy przy nim osobnego kapelana. Równocześnie niezawodnie taż rodzina założyła miasto rzeczone, które gdy się wzmagać zaczęło, płeban górski przeniósł rezydencyą swoją do kościoła filialnego, a przy kościele parafialnym utrzymywał osobnego kapelana. Tak było jeszcze podczas sporządzenia powyższego opisu. Później kiedy się Nowemiasto znacznie wzmogło, a kościół starożytny w Górse podupadł, zamieniono kościół mowomiejski na parafialny, a kościóła tego nie pozostało nawet śladu. W wieku XVIII przeszło Nowemiasto na własność Lubieńskich, następnie Kasimiersa Granowskiego, który tam w roku 1762 fundował klasztor murowany z takimże kościołem dla sprowadzonych przez siebie OO. Kapuczynów. Klasztor ten do dziś dnia istnieje (Baliński l. c. I, 567. 568. Rubryc. deyec warsz. z r. 1873 f. 60).

¹⁾ Hieronim Bechesycki, pleban.

servat tres capellanos in vicarios et unum ministrum, videlicet unum circa matricem et duos circa filialem propter maiorem frequentiam hominum ex oppido et ministrum duntaxat circa filialem, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet; ad quam quidem ecclesiam parochialem iure parochiali ex antiquo praedictum oppidum, necnon villae infrascriptae, videlicet, Gora 1), Szacsyn 2), Rossocha 3), Parczow 4), Pobyedna 5), Volya 6), Gostomya duplex 7) et Volya nova 8) nuper in nova radice erecta. Quae quidem ecclesia et ipsius rector pro dote et fundo habet bona, decimas, proventus et obventiones infrascriptos, quorum modo extat in possessione pacifica; et primo in eodem oppido et ipsius haereditate (in quod plebanus ex dicta Gora transtulit suum tanquam locum magis securum incolatum) habet unam specialem aream pro curia plebanali cum hortis pro allodio et pomeriis eidem areae adiacentibus, in latere ecclesiae versus curiam domini haeredis iacentem; insuper et alias speciales areas circa ecclesiam pro vicariis et ministro; item et alias quinque areas speciales pro oppidanis ex opposito ecclesiae in platea, eundo ex circulo antiquo ad circulum novum iacentem in parte dextra: quarum possessores plebano ipsius ecclesiae pro tempore existenti singulis annis pro censu annuo solvunt per unum grossum et ratione artificii, si quod exercent, per unum alium grossum, necnon et colendam more aliorum oppidanorum; item habet eadem ipsa ecclesia et eius plebanus ex opposito curiae dotis plebanalis versus fluvium hortum cum prato parvo pro aliis commoditatibus domesticis; item unam argulam agri alias dayal, iacentem inter agros praediales domini haeredis et mansum, dictum Myklaszowski; item decimam manipularem post omnes et singulos praediales et oppidanos agros provenientem, quam oppidani conducunt ex eorum agris curribus ipsorum in dotem plebanalem absque solutione canapalium; ex agris autem praedialibus conducit eam plebanus curru proprio; et ultra decimam manipularem oppidani eiusdem oppidi pro eadem ecclesia et ipsius rectore solvunt columbationem, singuli hospites de eorum domibus per unum grossum, inquilini vero per medium.

Gora, villa haereditaria et in eadem est matrix ecclesia, habens fontem baptismalem et sacrarium, prout ex antiquo, praeter id, quod plebanus transtulit ad filialem suum incolatum, servat tamen circa ipsam continue, prout ex antiquo, vicarium; circa quam et in ipsius villae haereditate habet et habuit specialem aream pro dote plebanali, in qua locatus est cmetho et hortulanus et ager plebanalis; habet enim eadem ecclesia et ipsius plebanus in eiusdem villae haereditate unum mansum agri bonae mensurae, satis latum, qui protenditur a villa Gora usque ad limites villae Langonycze; item et pratum circa fluvium Pylcza, dictum Thurova, post fluvium Pylcza iacens, et aliud pratum circa dictum fluvium Pylcza, in altera parte fluvii iacentem(sic); item decimam manipularem post omnes et singulos ipsius villae Gora agros praediales et cmethonales provenientem, quam eiusdem villae cmethones conducunt, dum et quando in haereditate locatur, propriis curribus in dotem plebanalem et alias non; ex agris autem praedialibus plebanus curru proprio; item dicta ecclesia et ipsius plebanus habuit et habere debet tertiam partem thelonei,

Góra, wież z starożytnym kościołem parafialnym, affiliowanym w wieku XVII do kościoła w Nowemmieście.
 Sasin.
 Rosocha.
 Parczów, dziś w parafii nie znany.
 Pobiednia i Pobiedsimka.
 Wola Pobiednia.
 Gostoma i Gostomaka.
 Wólka Gostomaka.

49. MICHALOVICE.*)

Villa haereditaria nobilium, in eadem ecclesia parochialis tituli Omnium Sanctorum, de iure patronatus laicorum haeredum in eadem Michalovycze et Swydno ex vicibus alternatis pro una vice et ex altera Stamyerovycze et Brzostowycoz, ita videlicet, quod vacatione occurrente haeredes de Mychalovice praedicta pro una vice praesentent (sic) et de Swydno in praesentatum consentiunt, et pro altera vice vacatione occurrente, (per) processum vel decessum haeredes de Stamyerovycze praesentant et de Brzestowyecz consentiunt; quam pronunc obtinet ex huiusmodi vicibus alternatis honorabilis Stanislaus de eadem Michalovics!) ex praesentatione haeredum de eadem Mychalovycze et Swydno; qui, prout ex antiquo, circa eandem ecclesiam in subsidium servat duos capellanos in vicarios et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet; ad quam iure parochiali spectant villae infrascriptae, videlicet praefata Michalovycse, Stamyerovice 2), Thomczyce 3), Lugovycze 4), Brzostowyecz 5), Pomyczow 6), Slyepa Volya 1), Strygkow 8), Koski), Swydno 10) et Porzycze 11) necnon Komorow 12); eademque ecclesia et ipsius rector habet pro dote et fundo bona, decimas, proventus et obventiones infrascriptas, quorum modo extat in possessione pacifica; et primo in eadem villa Mychalovice et ipsius haereditate circa ecclesiam habet specialem aream ex opposito eiusdem versus occidentem pro curia plebanali et in eadem curiam cum horto pro allodio satis competentem et in latere eiusdem habet unam aliam specialem aream, ex area dotis plebanalis emensuratam pro hortulania seu cmethone noviter per eundem modernum plebanum emensuratam cum horto et in eadem cmethonem locatum, cui agros ex agris plebanalibus dedit et concessit simul et prata; item alias speciales areas circumcirca ecclesiam pro duobus vicariis et ministro; item habet unum alium specialem hortum pro utilitatibus aliis domesticis seminandis et plantandis inferius ipsam villam inter alios hortos cmethonales situm, cuius horti partem ipse plebanus cmethoni locato partitus est; item habet in eadem haereditate duo iugera agri, unum minus post curiam dotis plebanalis et aliud maius inter agros cmethonales situm; item habet unum pratum circa fluvium Pylcza iacens inter prata cmethonalia ipsius villae, de quo colligi solent, stante bono tempore, ad minus duo acervi de foeno; item cmetho in parte praedictorum agrorum, prati et hortus (sic), plebanalium locatus ex locatione per ipsum plebanum facta obligatur singulis annis solvere octo grossos pro anno censu, duos capones et quindecim ova necnon singulis hebdomadis unam diem laborare pecoribus et persona sua pro arbitrio plebanali et prout necessitas exposcit. Item et decimam manipularem post

^{*)} Michalowice, wieś szlachecka, gniazdo niezawodnie rodziny Michalowskich h. Trzaska (Paprecki l. c. str. 348), należąca dziś do archidyccezyi warezawskiej, powiatu i dekanatu grojeckiego miała kościół parafialny, ządząc z powyższego jego opisu, przynajmniej już na początku wieku XV. Kto go pierwotnie zalożył i uposażył, nie wiadome.

Stanislaw Michalowski, pleban.
 Stamirowies.
 Tomosyes.
 Lugowies.
 Drzustowies.
 Stepowola.
 Stryków.
 Koski, 10
 Świdno.
 Brzenies.
 Komorów dziś w parafii zie znany.

pro tempore existentis, quam pronunc obtinet honorabilis Nicolaus Kossowski 1), ex provisione Sedis apostolicae legati, qui, prout ex antiquo, circa ipsam ecclesiam in subsidium servat duos capellanos in vicarios et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet; ad quam iure parochiali villae infrascriptae; videlicet praedicta Langonycze necnon duplex Byelyny 2), duplex Myelochovycze 2), Domanyevycze 1), Vylasłow 1), Roskova Volya 6) et Yesyerzecz 1) spectant et pertinent; habetque pro dote et fundo ex antiquo bona, decimas et proventus infrascriptos, quorum modo extat in possessione pacifica; et primo in eadem villa et ipsius haereditate imprimis habet specialem aream pro curia plebanali et in eadem curiam cum hortis pro allodio sibi ipsis adiacentibus, et ex opposito eiusdem alium hortum pro pomerio et aliis utilitatibus, et in eiusdem latere inter areas cmethonales habet spatium terrae pro hortulanis; insuper in altero latere ecclesiae versus aquilonem necnon ex opposito versus occidentem habet alias speciales areas pro vicariis, ministro et hortulano; item habet agros pro praedio plebanali in quatuor locis eiusdem haereditatis, hinc inde per arvos speciales divisos, unum videlicet arvum ex opposito dotis plebanalis, alios duos in campo versus haereditatem villae Byelyny, inter agros cmethonales ipsius villae et advocatiae hinc inde iacentes, et quartum versus villam Myslochovycze in campo, dicto vyelgys polys, et circa eundem arvum agri habet pratum, de quo colligi solent . . . currus de foeno et aliquando minus; item habet unum alium hortum pro commoditatibus et utilitatibus domesticis in latere ecclesiae versus orientem situm; item decimam manipularem post omnes et singulos agros praedii archiepiscopalis necnon advocatiae eiusdem villae provenientem, quam plebanus conducit curru proprio; ex agris autem cmethonalibus eiusdem villae decimam pecuniariam cum censu pro mensa archiepiscopali solvunt; pro dicta autem parochiali et ipsius rectore missalia de quolibet manso per tres coros siliginis et per tres avenae mensurae bonae Ravensis et nihil aliud solvunt.

Byelyny duplex, Myslochovycze duplex et Domanyevycze, villae sub eadem parochiali, in quibus sunt curiae et agri ex antiquo praediales, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant in toto ad ecclesiam eandem parochialem in Langonycze et ipsius rectorem, ex agris cmethonalibus ad mensam archiepiscopalem ecclesiae Gneenensis; pro dicta autem parochiali cmethones ipsarum villarum duntaxat solvunt columbationem.

Vylasnow, villa sub eadem parochiali, post cuius villae omnes et singulos agros decima manipularis proveniens in toto spectat ad eandem parochialem et plebanum in Langonyce, et percipit eam minister ex concessione plebani aliquando.

Roskova Volya et Yesyersecz, villae sub praedicta parochiali in Langonyce, in quibus villis sunt speciales agri praediales, in quorum parte in dicta Roskova

i kanoników swoich delegowanych do rewizyi i windykacyi granic dóbr arcybiskupich, oraz, se go na zawsze uwolni od opłaty 300 złt. rocznie za palac warszawski przez arcybiskupa Baranowskiego wystawiony i jej testamentem przekazany. Darowiznę tę potwierdzili król Zygmunt III w roku 1623 i arcybinkup Weżyk w roku 1633 (Archiv. Capit. Gnesn. Lib. privileg. I, 63 sqq.). Wieś Łegonics przeszła po rezbierze Polski do archidyceczyi warszawskiej dekanatu i powiatu rawskiego, miasto zaś do dyceczyi sandowirzkiej, dekanatu i pewiatu opoczyńskiego.

Mikolaj Kossowski, pleban.
 Bieliny, dziś tylke jedne.
 Myślakowice w parafii miejskiej Zegowice.
 Domaniewice.
 Wylasłów, dziś w żadnej z obojga parafii nie znany.
 Rosskowa Wola.
 Jesiersec. Później przybyty osady: Aleksandrya i Jósefów.

monasterio alias praesentari loci Ordinario s. ecclesiae metropolitanae Gnesnensis; quam pronunc obtinet religiosus frater Petrus, professus dicti monasterii, per olim reverendissimum in Christo patrem dominum Andream Rosa, archiepiscopum et primatem Gneenensem ad eandem institutus; qui pro subsidio solet, prout ex antiquo, secum tenere unum fratrem eiusdem ordinis de praedicto monasterio et eundem ex proventibus dictae ecclesiae parochialis salario et expensis providere; ad quam ecclesiam iure parochiali duntaxat oppidum Langonyce spectat et pertinet; habetque pro dote et fundo bona et proventus ac decimas infrascriptas, quorum modo extat in possessione pacifica; et primo in dicto oppido necnon villa Langonyes et earum haereditatibus primo circa dictam ecclesiam habet specialem aream pro curia plebanali cum horto eidem adiacente, cimiterio contiguas, necnon alias duas in altera parte cimiterii eiusdem ecclesiae pro vicario et ministro et in eisdem domunculas; item infra limites haereditatis dicti oppidi habet unum hortum in campo, dicto vyelque polye, et pratum eidem adiacens, necnon aliud speciale pratum, dictum Ostrovek, circa agros praediales iacentem (sic); insuper et aliud pratum inter prata cmethonum de villa Langonyce et prata modo cmethonum, dictorum Slyeczek Stephani ab una parte et Byernathek ab altera iacentem (sic); item habet in haereditate villae Langonyce unum mansum agri cum excrescentiis, alias Krothczyce, versus haereditatem in campo Byelyny iacentem inter agros cmethonales hinc inde sitos, ratione cuius mansi agri praepositus seu plebanus dictae ecclesiae in oppido Langonyce, prout ex antiquo, obligatur ecclesiae parochiali in villa Langonyce et ipsius pro tempore rectori missalia, prout eiusdem villae cmethones, singulis annis per tres coros siliginis et per tres avenae solvere; item ex eodem oppido eadem ecclesia et ipsius nihil aliud habet rector, solum columbationem de qualibet domo per unum grossum. Item extra parochiam habet in Vyssemyerzecze 1), oppidum monasterii S. Adalberti in castro Plocensi, post cuius quidem oppidi agros oppidanorum decimae manipulares provenientes in toto spectant ad ecclesiam parochialem in oppido Langonyce et ipsius pro tempore rectorem, et conducunt eam eiusdem oppidi oppidani ipsorum curribus in horreum a plebano de dicta Langenyce locandum cum solutione canapalium.

Pobyedna et Pobyedynska Volya, villae sub parochiali ecclesia in Gora sen Nova civitate, in quarum una, videlicet Pobyedna, sunt agri praediales, ex quibus decima manipularis proveniens datur pro ecclesia parochiali in Nove Myasto seu Gora et eius rectore; ex agris autem utriusque villae cmethonalibus omnibus et singulis decimae manipulares provenientes in toto spectant ad ecclesiam parochialem et plebanum in oppido Langonyce et ipsius rectorem, et conducunt eas ipsarum villarum cmethones in horrea per plebanum designanda propriis curribus cum solutione canapalium de laneo quolibet sive manso per quatuor ternarios.

Taxata est eadem ecclesia ad unam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad unum scotum.

Wyśmiorzyce, dawniej miasto, dziś ozada w gubernii radomskiej, powiecie radomskim z kościełem parafialnym.

52. RZECZYCZA.*)

Villa regalis, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Catharinae, de iure patronatus regis Poloniae pro tempore existentis, quam pronunc obtinet honorabilis Joannie Slawyenski 1) ex praesentatione serenissimi principis domini Sigiemundi, regis Poloniae protanc etc. Qui, prout ex antiquo, circa eandem in subsidium curae pastoralis servat duos capellanos in vicarios et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariat; ad quam iure parochiali villae infrascriptae spectant, videlicet praefata Reccycza, necnon Kawyeczyn 2), Lubocza 2). Brsek 4), Grothovyce 5), Lank 6), Glyna 1), Ssavadi 8), Kyers 9) et Bobrowyces 10); et habet pro dote et fundo eadem ipsa ecclesia et ipsius pro tempore plebanus bona, decimas et proventus infrascriptos, quorum modo extat in possessione pacifica; et primo in eadem villa et eius haereditate habet imprimis circa ecclesiam unam specialem aream pro curia plebanali et in eadem curiam cum hortis eidem adiacentibus pro allodio, pomeriis et aliis utilitatibus, retro quorum eiusdem ecclesiae situm; item et alias speciales areas pro vicariis duobus et ministro cimiterio contiguas in latere eiusdem cimiterii et ecclesiae versus aquilonem sitas; item habet unam piscinam cum prato piscinae adiacente post villam Recesyosa versus Lubecea iacentem; item habet et alia prata, unum versus villam Zavadi et aliud inter alia prata, dicta Myedsylessys, hinc inde in hacreditate eiusdem villae Reccycsa iacentia; item habet libertatem secandi ligna in silvis et nemoribus regalibus eiusdem villae pro sua et subditorum suorum necessitate; item habet quinque mansos agri, in eadem villa et ipsius hacreditate iacentes inter alios agros cmethonales in quorum agrorum parte sunt locati sex cmethones, qui cmethones pro tempore plebano singulis annis censum de eisdem ac singulis agris solvunt, videlicet quatuor per quindecim grossos, et duo, pauciores agros habentes, per octo grossos, necnon et decimam manipularem ex eisdem provenientem; item et per unum corum avenae, et eorum quilibet omni septimana per unum diem laborat labores plebano necessarios, nonnulos labores excipiendo; qui quidem cmethones habent situm arearum ipsorum et hortorum ex opposito ecclesiae; item habet tres hortulanos et tres tabernas, qui locati sunt circum circa ecclesiam, qui quidem hortulani nullum censum solvunt, sed unam diem manualiter unusquisque eorum laborat; tabernatores autem ex tabernis agros habentibus, videlicet duobus pro censu annuo solvunt per unam sexagenam minus quatuor grossos et de tertia duntaxat per tredecim grossos, et nihilominus in septimana unam diem manualiter laborant; item habet unum specialem lacum in ripa

^{*)} Recesyca, wieś niegdyś królewska położona w dziaiejszej archidyccesyi warszawskiej, powiecie i dekanacie rawskim, według świadectwa Długosza miała już za jego czasów dawny kościół parafialny drewniany, niezawodnie przez monarchów polskich fundowany i uposażony zapewne jeszcze w wieku XIV (Liber Benefie. t. I, 508). Kto dzisiejszy kościół wystawił, nie wiadomo.

¹⁾ Jan. Slavojnichi, pleban. 2) Kangeryu. 2) Luboch. 4) Brseg. 2) Geotowics. 6) Zeg.
1) Glina. 6) Zawady. 9) Sadykiers. 10) Bobrowice. Później przybyła csada: Brsesie.

fluvii Pylasa penes villa Lank et eius in haereditate iacentem; item decimam manipularem post omnes et singulos in eadem villa et ipsius haereditate curiae regalis praediales et advocatiae agros habet provenientem, et conducit eam dictae ecclesiae plebanus proprio curru in dotem plebanalem; ex agris autem eiusdem villae cmethonalibus omnibus et singulis decimae manipulares provenientes in toto spectant ad collegium doctorum et magistrorum universitatis studii Cracoviensis.

Kavyeczyn et Brsek, villae sub eadem parochiali ecclesia in Recceycza, in quibus non sunt aliqui agri praediales, solum cmethonales, de quibus decimae manipulares provenientes in toto spectant ad parochialem ecclesiam in villa Langonyes; pro dicta autem parochiali in Recceycza ipsarum villarum cmethones solummodo columbationem solvunt de manso per unum grossum.

Lubocza et Grothovyce, villae sub eadem parochiali, in quibus villis decimae manipulares ex agris praedialibus provenientes spectant ad candem parochialem et plebanum in Recrycsa et de agris cmethonalibus ad parochialem ecclesiam in villa Langonyce, quarum cmethones nihilominus pro praefata parochiali solvunt duntaxat columbationem more aliarum villarum.

Lank et Glyna, villae sub praedicta parochiali in Recesycsa, quarum villarum decimae manipulares post omnes et singulos ipsarum agros praediales et cmethonales necnon advocatiae provenientes in toto spectant ad eandem parochialem in Recesycsa, et conducunt eas ipsarum villarum cmethones propriis curribus in horrea locationis in dicta Lank cum solutione canapalium de manso per unum grossum; in dicta autem Glyna non solvunt canapalia, dum et quando conducunt, nihilominus in utraque columbationem solvunt.

Kyerz, Zavadi et Bobrovyecz, villae sub eadem parochiali in Rzeczycza, in quarum una, videlicet praedicta Kyerz, sunt agri praediales, advocatiae et cmethonales; in dictis autem Zavadi et Bobrovyecz duntaxat advocatiarum et cmethonales; ex quibus agris villarum praedictarum praedialibus et advocatiarum decimae manipulares provenientes in toto spectant ad ecclesiam parochialem in Rzeczycza praedicta et ipsius rectorem; ex agris autem cmethonalibus omnibus et singulis dictarum villarum decimae manipulares provenientes spectant ad mensam archiepiscopalem ecclesiae Gnesnensis, pro dicta vero parochiali in Rzeczycza cmethones solummodo columbationem more aliarum villarum solvunt.

Taxata est eadem ecclesia ad duas marcas argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad quinque scotos.

53. INOWLODZ.*)

Oppidum regale et in eodem ecclesia parochialis ex duabus, ut dicitur, unita, una videlicet parochiali S. Aegidii extra oppidum et alia oppidanorum, tituli S. Mi-

*) Leowiods, niegdyś miasto królewskie, dziś osada nad rzeką Piliog należąca do archidyceczyi powrzesowaliej, dekanatu i powiatu rowskiego, szczyci się dotąd jednym z najstarznych kościolów w Polscą,

dio cum horto et uno prato, de quo prato aliquando colligi solent quinque vel quatuor currus de foeno; item habet decimam hebdomadam, qua theloneum ex mercantilibus et aliis hominibus theloneum (sic) loci ipsius ad solvendum debitis et obligatis proveniens spectat ad eandem ecclesiam parochialem et ipsius plebanum; item decima manipularis ex omnibus et singulis agris praedialibus praedii regalis et oppidanorum proveniens, necnon scultetiae seu advocatiae, in toto spectat ad eandem ecclesiam et eius pro tempore plebanum, et conducunt eam ipsius oppidi oppidani ex agris eorum propriis curribus in horreum dotis plebanalis; ex agris vero praedii regalis seu castri conducit eam plebanus curru proprio; item ipsius oppidi oppidani necnon inquilini ultra decimas eiusdem ecclesiae rectori solvunt columbationem eorum quilibet per unum grossum; item eadem ipsa ecclesia habet tres mansos seu argulas agri alias nywy inter agros oppidanos alias advocatiae hinc inde sitos, in quibus agris sunt cmethones tres in suburbio eiusdem oppidi in areis certis plebanalibus eiusdem oppidi ante oppidum versus ecclesiam S. Aegidii sitis; qui cmethones ex eorum antiqua ordinatione et locatione eiusdem ecclesiae plebano singulis annis solvunt pro censu eorum quilibet per decem grossos et unam diem omni septimana laborant labores plebano necessarios, necnon et decimam de agris praedictis ipsorum plebano eiusdem ecclesiae, prout ipsius oppidi oppidani, solvunt.

Zakosczelye, Zadlovycze et Gyelzow, villae sub eadem parochiali ecclesia in Ynowlodz, quarum villarum incolae post eorum omnes et singulos agros decimam manipularem provenientem pro eadem ecclesia parochiali et rectore eiusdem ecclesiae Ynowlodz, prout ex antiquo, solvunt et ipsas conducunt cum solutione canapalium de quolibet manso per duos grossos; item et columbationem more aliarum villarum de qualibet domo per unum grossum.

Crolewska Volya, Malomyerz, Luczyanszno, Wyrowka, Brzostow et Cethen, villae sub eadem parochiali in Ynowlodz, quarum incolae pro eadem ecclesia parochiali solummodo columbationem de qualibet domo per unum grossum et decimas manipulares in Crolewska Volya, Mallomyerz et Luczyasno pro mensa archiepiscopali ecclesiae Gnesnensis, in Wyrowka pro parochiali et plebano in Brudzevycze, Cethen vero pro parochiali in Odrzywol et Brzostow pro mansionariis ecclesiae collegiatae beatae Mariae Lanciciensis solvunt.

Debba 1), villa sub parochiali ecclesia in Crasnycza 2), in qua decima manipularis duntaxat ex agris praedialibus proveniens spectat ad parochialem ecclesiam in Ynowlodz et ipsius rectorem et ex agris cmethonalibus ad doctores et magistros studii Cracoviensis universitatis; item ex quibusdam excrescentiis agrorum molendinorum, videlicet Lucsyansno, Crepa, Odrzywol, Mykwa, molendini episcopi Cuyaviensis, necnon Wspada decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem et plebanum in Ynowlodz, et percipit eas campanator eiusdem ecclesiae parochialis in Ynowlodz ex concessione plebani.

Taxata est eadem ecclesia ad quinque marcas argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad sex scotos.

¹⁾ Deba, wieć w parafii Kraśnica w dekanacie i powiecie opozsyńskim dyecezyl sandomirskiej.

provenians in toto spectat ad eandem ecclesiam et ipsius pro tempore rectorem; alii omnes et singuli regales pro eadem ecclesia et ipsius rectore nihil aliud solvunt, solum missalia de quolibet manso per unum corum siliginis et tabernatores tam regales quam plebanales solvunt columbationem de qualibet domo per medium grossum; praedicti autem cmethones regales solvunt pecuniariam decimam pro doctoribus universitatis studii *Cracoviensis* de quolibet manso per novem grossos; item eadem ecclesia et ipsius plebanus habet prata inter agros suos plebanales; item et piscinam, iacentem inter piscinas advocatiae et regalem, sub villa *Luboschevj*.

Lubochen minor, villa sub eadem parochiali, in qua sunt tabernae agros habentes, ex quibus decima manipularis proveniens duntaxat spectat ad eandem parochialem et ipsius plebanum; ex agris autem cmethonalibus percipiunt eam doctores et magistri universitatis studii *Oracoviensis*, et pro praedicta ecclesia parochiali ipsius villae cmethones missalia de quolibet manso per corum siliginis solvunt.

Luboschovi, Glynyk et Yyasyenye necnon et Brynycza, villae sub eadem parochiali in Lubochen, in quibus villis incolae pro eadem parochiali ecclesia solummodo columbationem seu missalia de quolibet manso per unum corum siliginis solvunt et decimas manipulares pro mensa archiepiscopali.

Taxata est eadem ecclesia ad unam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad duos scotos.

55. **MALECZ.***)

Villa haereditaria, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Floriani, de iure patronatus laicorum haeredum in eadem Maleca, pro tempore existentium; quam pronunc obtinet honorabilis Mathias de Rava¹) ex praesentatione nobilium Joannis Korycsyenskj²), Nicolai Malecakj et Thomas, fratris ipsius³), protunc haeredum eiusdem villae Maleca; qui quidem plebanus pro tempore existens consuevit servare in subsidium unum capellanum et ministrum, quos salariis providet ex pro-

^{*)} Malecs albo Malec, wieś szlachecka, położona w dzisiejszej archidyccezyi warszawskiej powiecie dekanacie brzesińskim, gniazdo rodziny Maleckich a następnie własność Korycińskich, z których Floryam Szary Korycińskich. Topór fundował tam i uposażył kościół parafialny, jak wnosić należy z dokumentu erekcyjnego kościoła w Ujeśdzie niżej umieszczonego, przynajmniej w połowie wieku XIV (Paprocki, Herby l. c. str. 99. 926. 942. Niesiecki l. c. II, 217). Kościół ten według świadectwa rzeczonego dokumentu erekcyjnego był przez fundatora swego dobrze uposażony, tak że arcybiskup Wojciech Jastrzebiec erygując nowy kościół parafialny w Ujeździe, bez skrupułu, jak powiada, mógł odłączyć od parafii maleckiej dwie wsie, a przyłączyć do nowej parafii. Kościół malecki czy to przez zabór heretyków lub pożar albo wojny spustoszony i z własności swej ogołocony, upadł całkiem, jak się zdają, w pierwszej połowie wieku XVII i dziś nie ma po nim śladu; wsie zaś do niego należące wcielono na zawsze do sąsiednich parafii i w wprawdzie sam Malec do Lubochni, a resztę wsi, jako to: Skrzynki, Przesiadłów, Sangrods, Niewiadów i Zaosie do parafii w Ujeździe, do której po dziś dzień należą (Ckr. Babryc. dyce, warsz. z r. 1860 f. 41).

¹⁾ Muciej s Rawy, pleban. 2) Jan Koryeiński h. Topór. 3) Mikołaj i Tomass Maleccy h. Jelita Fieslecki l. c. II, 621 III, 217).

parochiali in *Uyasa*; pro dicta autem parochiali in *Malecs* cmethones solummodo columbationem de quolibet manso per grossum solvunt.

Taxata est eadem ecclesia ad unam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad duos scotos.

56. UYASD.*)

Oppidum haereditarium et in eodem ecclesia parochialis, tituli beati Adalberti necnon Viti et Christophori, de iure patronatus laicorum haeredum eiusdem oppidi, quam pronunc obtinet honorabilis dominus Joannes Skothnycskj') ex praesentatione magnificae olim dominae Vincentiae, relictae magnifici olim Petri Dunyn, palatini Brestensis, tunc dominae dotalicialis et tutoris puerorum dicti olim palatini, per reverendissimum olim Albertum²), archiepiscopum s. ecclesiae Gnesnensis erecta ac in parte certis decimis de mensa archiepiscopali, necnon nobilem quondam Petrum Tluk, haeredem in Strygkow, gladiferum Lanciciensem, certis bonis haereditariis dotata et fundata, prout litterae erectionis praedicti olim reverendissimi patris domini Alberti, archiepiscopi et primatis, ipsius sigillo in cordula sericea subappenso latius continentur, quarum tenor sequitur et est talis:

In nomine Domini amen. Albertus, Dei gratia S. Gnesnensis ecclesiae archiepiscopus et primas, ad rei memoriam sempiternam. Pastorali sollicitudine super creditum nobis gregem et commissis ecclesiis (sic) vigilantes, libenter ibi salutaribus remediis occurrimus et piis votis supplicum benigno favore acclinamur, ubi tam commoda earundem ecclesiarum quam pericula prospicimus animarum, et quae nostris geruntur temporibus, ut illibata permaneant, perhennamus. Sane diligenti consideratione attendentes, quomodo oppidum Uyasa nobilis Petri Tluk, haeredis in Strykovo, gladiferi Lanciciensis, ad quod inhabitandum confluit populus universus, de novo locatur in merica et metis Mazovias inter vicinas sibi villas, videlicet Uyasa eiusdem domini Petri et sortem eidem adiacentem nobilium Dobkonis et Margarethas, relictae Sbiliuthi, similiter Uyasa nuncupatam, necnon inter villas Olssowa et Popys-

[&]quot;) Ujasd., osada szlachecka, polożona dziś w archidyceczyi warszawskiej, powiecie i dekanacie brzesińskim, niegdyż miasto, na początku wieku XV założone przez Piotra Teuka Strzjkowskiego h. Le-linea (Nieziecki l. c. IV, 220), jak opis powyższy i umieszczony w nim dokument erekcyjny świadczy, który równocześnie wystawił tam kościół drewniany, przez arcybiskupa Wojciecha Jastrzębca (1422—1436) kanonicznie jako parafialny erygowany. Tenie arcybiskup odłączył od kościoła parafialnego w Rossosse wieś na miasto zamienioną Ujasd, a od kościoła parafialnego w Malesu, o którym wyżej była mowa, wnie Olesowe i Popielawy i utworzył kanonicznie dotąd istniejącą parafią w Ujeśdzie; kościołowi zaś tamtejszemu przez fundatora dwiema włokami ziemi, karczmą i trzema placami czyli ogrodami uposażonemu darował dziesięciny z nowin w Ujeśdzie i Zaborowie na gruntach kmiecych, przysądziwszy prawo prezentowania plebanów wspomnionemu fundatorowi i jego potomkom na wieczne czasy. W początku wieku XVI był Ujasd własnością Piotra Dunina, wojewody brzesko-kujawskiego i żony jego Winesnoyi, która owdowiawszy, prezentowała na probostwo w Ujeśdzie powyższemu opisowi spółczesnego kajędza Jana Stotnickiego.

¹⁾ Jan Skotnicki zapowne h. Rola. 2) Wojoiech Jastrzębiec, arcybiskup gnieśnieński 1422—1438.

Starsyce 1), villa sub parochiali ecclesia in Tabyasche, post cuius villae omnet et singulos agros decima manipularis proveniens spectat ad ecclesiam parochialem in Uyasd et ipsius rectorem, percipiunt tamen eam vicarii ex concessione plebani.

Thabyasche²), villa, in qua est ecclesia parochialis, in cuius haereditate sunt quidam agri seu campi, dicti et appellati Radlyny et Ruczolow, de quibus decimae manipulares provenientes spectant ad ecclesiam parochialem in Uyasd et ipsius rectorem et ex aliis omnibus et singulis ipsius villae agris cmethonalibus spectat ad eandem praedictam ecclesiam parochialem in Thabyasche et ipsius rectorem.

Nyevyadovo, villa sub parochiali in Malecz, in cuius haereditate habetur certa pars campi seu argula, dicta Zaroslye, iacens iuxta fluvium Colcova rzeka, de quo agro decima manipularis, dum et quando colitur, proveniens spectat ad ecclesiam parochialem in Uyasd, de aliis autem agris praedialibus ad ecclesiam parochialem in Chorzeczyn et de cmethonalibus in Nyesulkow.

Zaossye, villa sub parochiali ecclesia in Malecz, in cuius haereditate habetur quidam campus, dictus Gawronye, de cuius parte decima manipularis etiam proveniens spectat ad parochialem in Uyasd praedictam, et ex aliis omnibus totius villae spectat ad parochialem in Chorzeczyn.

Taxata est eadem ecclesia ad mediam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad unum scotum cum medio.

57. BUDZYSCHEVYCZE.*)

Oppidum regale, in eodem ecclesia parochialis, tituli S. Stephani protomartyris, de iure patronatus regis Poloniae pro tempore existentis, quam pronunc obtinet honorabilis Stanislaus de Yanczewo³), ex praesentatione serenissimi principis domini Sigismundi, Dei gratia regis Poloniae etc. feliciter moderni; qui, prout ex antiquo, circa ipsam ecclesiam propter paucitatem proventuum solummodo servare consuevit unum vicarium et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariat; ad quam iure parochiali praedictum oppidum Budsyschewycze necnon villae infrascriptae, videlicet Myedzwne⁴), Rankaczyscz⁵) (sic), Wangrsynovycze⁶), Za-

¹) Starsyce, wieś należąca dziś do parafii Tomassowa w archidyecezyi warszawskiej, powiecie i dekanacie brzezińskim, powstałej po sporządzeniu powyższego opisu. ²) Tobiasze, wieś należąca dziś do parafii Ujazd, gdzie od niepamiętnych czasów był kościół parafialny, który gdy podupadł i przez dziedziców miejscowych nie został odbudowany, parafia prawdopodobnie w wieku XVII zniesiono, a wsie do niej należące do sąsiednich wcielono kościołów, a mianowicie Starsyce do Tomassowa, a Tobiasze do Ujazdu.

^{*)} Budsissewice, niegdyś miasto królewskie, dziś wieś należąca do archidyceczyi warzsawskiej powiatu i dekanatu rawskiego, miała kościół parafialny z szczodrobliwości królów polskich już przynajmniej w wieku XV, gdyż akta konsystorskie czynią o nim wzmiankę w drugiej połowie wieku XVI jako o dawnym (Archiv. Consist. Gnesn. akta procesowe). Komu zawdzięcza byt swój dzisiejszy kościół, nie wiadomo.

³⁾ Stanisław s Janesewa, pleban. 4) Miersno. I i II. 5) Rekawiec. 4) Wegrsynowice.

in **Facecar** et ipsius praepositum; ex agris autem cmethonalibus ad regiam maiestatem ex antiquo spectant et in parte cmethonalibus (sic) nobilium decimae manipulares provenientes spectant ad praedictam ecclesiam parochialem in **Budsyacherycze** et ipsius rectorem, et conducunt eam eiusdem villae cmethones curribus ipsorum absque solutione canapalium; et ultra decimas eiusdem villae cmethones pro eadem ecclesia et ipsius rectore per unum corum avenae loco colendae solvunt.

Myedrune, villa sub eadem parochiali in Budsyschevycse, cuius villae incolae pro eadem ecclesia et ipsius rectore solummodo missalia de qualibet domo per unum corum avenae et per unum grossum pro colenda solvunt, decimam autem manipularem pro mensa archiepiscopali ecclesiae Gnesnensis.

Rankacsyecz, Ravycza, Regny et Radsyn, villae sub eadem parochiali, in quarum una, videlicet Rankacsyecz, sunt agri praediales et curia, de quibus agris praedialibus decima manipularis proveniens spectat ad ecclesiam parochialem in dicta Budzyechevycze, ex agris autem cmethonalibus necnon post omnes et singulos agros praedictarum villarum Ravycza, Regny et Radsyn decimae manipulares provenientes in toto spectant ad mensam archiepiscopalem ecclesiae Gneenensis, et cmethones earundem pro parochiali praedicta in Budzyesevyce loco columbationis missalia de qualibet domo per unum corum avenae solvunt.

Vylkuasycs, villa sub eadem parochiali, cuius villae cmethones pro eadem ecclesia solummodo loco columbationionis de qualibet domo missalia similiter, prout in aliis villis, per unum corum avenae et decimas manipulares ex agris cmethonalibus provenientes pro mensa archiepiscopali, de agris autem praedialibus haeres similiter decimas manipulares pro ecclesia parochiali in Chorsecsyn et ipsius rectore solvunt.

Yankow, villa sub parochiali ecclesia in Budsyschevycse praedicta, in qua sunt agri speciales praediales ab agris cmethonalibus distincti, ex quibus decima manipularis proveniens spectat ad ecclesiam parochialem in Chorsecsyn et ipsius rectorem et ex agris cmethonalibus in Banthkow et ipsius ministros, et pro suprascripta ecclesia in Budsyschevyce solummodo cmethones loco columbationis missalia de qualibet domo per unum corum avenae solvunt.

Taxata est eadem ecclesia ad unam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad tres scotos.

58. ZELICHLYN.*)

Villula minor, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Bartholomasi, de iure patronatus laicorum haeredum eiusdem villae, quam pronunc obtinet honorabilis

^{*)} Zelechlinek, wieś szlachecka, położona w dzisiejszej archidyccesyi warzsawskiej, powiecie i dekanacie rawskim, stanowiąca wraz z wsią Zelechlinem dziedzictwo i gniazdo heraldykom naszym nieznanej rodziny Zelechlińskich (jeżeli nie są Zelechńscy h. Jelita, o których ma Niesiecki t. IV, 729).

decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem parochialem in Zelychlyn et ipsius rectorem, et conducunt eas cmethones de agris ipsorum curribus ipsorum ad horrea per plebanum locanda absque solutione canapalium; de agris autem nobilium conducit eas plebanus, et nihilominus tamen cmethones ipsarum villarum solvunt columbationem de qualibet domo per grossum.

Czerwonka et Radwanka, villae sub eadem parochiali, quarum incolae seu cmethones pro eadem ecclesia et plebano in Zelychlyn nihil aliud solvant praeter columbationem et decimas manipulares in praedicta Czerwonka ad parochialem ecclesiam Krzemyenycza, et in dicta Radwanka ad parochialem in Gluchow ecclesias et ipsarum rectores.

Lochowska Volya, villa sub parochiali ecclesia praedicta in minori Zelychlyn, in cuius haereditate dicuntur esse quidam agri, dicti et appellati Yanussewske, praediales, ex quibus occasione decimae manipularis provenientis habetur differentia super perceptione inter praedictae ecclesiae in Zelychlyn et ecclesiae parochialis in Gluchow rectores, est tamen in possessione ecclesia et rector ipsius in Zelychlyn; de agris autem cmethonalibus decima manipularis proveniens in toto spectat ad praedictam ecclesiam parochialem in Gluchow et ipsius rectorem et pro suprascripta parochiali in Zelychlyn eiusdem villae cmethones solummodo colendam per medium grossum de qualibet domo solvunt.

Lochow duplex, sub parochiali praedicta in Zelychlyn villae, post quarum omnes et singulos agros praediales necnon hortulaniarum in minori decimae manipulares provenientes spectant ad ecclesiam eandem parochialem in Zelychlyn et ipsius rectorem; ex agris autem cmethonalibus ad parochialem ecclesiam in Gluchow et ipsius rectorem; et earundem villarum cmethones pro parochiali in Zelychlyn solummodo columbationem solvunt.

Naropyenska Volya, villa sub eadem parochiali in Zelychlyn; non sunt in sadem aliqui agri praediales solum cmethonales, de quibus!) agris cmethonalibus (decima manipularis) proveniens ad parochialem in Gluchow et ipsius rectorem spectat, et ipsius villae cmethones pro parochiali ipsorum solummodo columbationem de qualibet domo per grossum solvunt.

Naropna, villa sub parochiali in Zelychlyn, habens haereditatem per fluvium in duo latera divisam; cuius villae ex agris ex antiquo cmethonalibus, etiam qui coluntur pro curiis haeredum, in parte fluvii versus villam Lochow sitis decimae manipulares provenientes in toto spectant ad ecclesiam parochialem in Gluchow et ipsius rectorem; ex agris vero ab antiquo praedialibus in eadem parte fluvii et ex altera in toto tam cmethonalibus quam praedialibus decimae manipulares provenientes etiam in toto spectant ad ecclesiam parochialem in Zelychlyn et ipsius rectorem; et eiusdem villae cmethones pro parochiali eorum in Zelychlyn nihilominus solvunt columbationem de qualibet domo per grossum.

Taxata est eadem ecclesia ad unam sexagenam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad duos scotos.

¹) Ustęp drukowany kursywą jest na załamku wpisany ręką spółczesną, w texcie zaś zmazano słowa następujące: Cuius villae decimae manipulares ex agris ab antiquo et postea pro praediis haeredum exstirpatis progressive provenientes spectant ad eandem ecclesiam et plębanum in Zelychlyn.

dentem seu ad limites villae Prussy; item habet in eiusdem villae haereditate unum lacum, dictum Syedlyecz, inter agros cmethonales iacentem, versus villam et haereditatem Byalonyno; item decimam manipularem post omnes et singulos agros praediales advocatiae necnon liberos, in quibus agris in parte praedialibus et liberis sunt locati modo cmethones et incolae in eadem villa infrascripti, videlicet Albertus Kolowrothny, Albertus Cuba, Albertus Konopka, Jacobus Klemba, Lucas Roy, Bartholomasus Guth necnon Michael, Joannes et Mathias Sythkovye; necnon in haereditate Mylochnyevyce ex agris advocatiae et praedialibus provenientem, quam ciusdem ecclesiae plebanus ex agris praedialibus conducit curru proprio et ex agris aliis agrorum incolae eorum curribus in dotem plebanalem in Gluchow; alii autem omnes et singuli ipsarum villarum cmethones et incolae pro eadem ipsa ecclesia et ipsius rectore nihil aliud solvunt, solummodo de quolibet manso alias dzyal per unum corum siliginis et per unum avenae; praedicti autem cmethones in agris praedialibus et liberis locati non solvunt missalia solum colendam ex liberis de qualibet domo per unum grossum et hi, qui in praedialibus locati sunt, per medium grossum solvunt.

Narapna, villa extra eandem parochiam sub parochiali ecclesia in Zelychlyn, cuius villae haereditas per fluvium divisa est in duas partes; decima etiam manipularis eiusdem villae ex agris omnibus et singulis cmethonalibus, quorum aliqui coluntur per haeredes, et eorum praediis in campo versus Lochow iacente proveniens spectat ad parochialem ecclesiam in Gluchow et ipsius pro tempore rectorem; ex agris autem alterius campi, necnon aliquibus ex antiquo praedialibus in campo praedicto versus Lochow iacentibus proveniens ad ecclesiam parochialem praedictam in Zelychlyn.

Ratuanka et Naropyenska Volya, villae sub parochiali ecclesia in Zelychlyn, in quibus non sunt nec fuerunt aliqui agri, ut dicitur, praediales, solum cmethonales, ex quibus decimae manipulares provenientes in toto spectant ad ecclesiam parochialem in Gluchow et ipsius rectorem, et conducunt eas ipsarum villarum cmethones cum solutione canapalium in canapis, prout in Narapna.

Lochow maius et minus, necnon Lochowska Volya, villae sub parochiali ecclesia in Zelychlyn, in quibus sunt ex antiquo agri cmethonales, ab agris praedialibus distincti, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad ecclesiam parochialem et plebanum in Gluchow et ex praedialibus nobilium in Zelychlyn.

Czechovyce, villa sub parochiali ecclesia in Zelychlyn, in cuius haereditate sunt, ut dicitur, certi agri cmethonales, quos modo colit nobilis Joannes Krzczon Lochowski, ex quibus decimae provenientes, ut dicitur, spectant ad ecclesiam parochialem in Gluchow et ipsius rectorem, et quarum occasione pendet lis et actio coram officiali Lovicensi intemptata inter rectores ecclesiarum in praedicta Zelychlyn et Gluchow.

Taxata est eadem ecclesia ad unam marcam argenti, quo vero ad denarium & Petri camerae apostolicae ad duos scotos.

60. JANISLAVICE.

Villa mensae archiepiscopalis ecclesiae Gnesnensis, in eadem ecclesia parochialis tituli S. Margarethae, de collatione et provisione archiepiscopi Gneenensis pro tempore existentis, quam pronunc obtinet honorabilis Mathias de Wolbram'), ex provisione olim reverendissimi patris domini Sbignei 2), archiepiscopi Gneenensis, qui iuxta antiquam consuetudinem circa eandem ecclesiam servat unum capellanum et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet; et spectant ad eandem ex antiquo iure parochiali ultra praedictam Janyslavice villae infrascriptae, videlicet Lnyszno 3), Boryslaw 4), Reczul 3) et Gzow 6); habetque eadem ipsa ecclesia et ipsius rector pro dote et fundo bona, proventus et decimas infrascriptas, quorum modo est in pacifica possessione; et primo in eadem villa et ipsius haereditate primo et principaliter circa ecclesiam habet unam specialem aream pro curia plebanali cum hortis pro allodio, pomeriis, vinariis et aliis utilitatibus, eidem arcae (sic) necnon cum prato, in postico areae dotis plebanalis versus piscinam et littus eiusdem iacentem et se protendentem; insuper et alias areas speciales pro vicario et ministro, inter cimiterium et dotem plebanalem iacentes; item habet pro praedio seu allodio ecclesia praedicta et ipsius pro tempore plebanus agros infrascripstos, in duobus campis eiusdem villae haereditate iacentes, videlicet in uno unum arvum alias dzyal et in alio versus villam et haereditatem Boryslaw duntaxat tredecem stadia agri et in confinibus eiusdem pratum cum silva alnea alias olesovi, ab agris cmethonalibus distinctos et inter eosdem iacentes; item habēt aliud pratum ultra prata circa curiam dotis plebanalis et agros adiatentia, inter agros cmethonales eiusdem villae Yanislavice versus haereditatem villae Borislaw in antiquo alveo piscinae, dicto pogorsalek, iacens, de quo colligi solent tres currus de foeno; item decimam manipularem post agros scultetiae necnon tribus citra vel ultra laneis liberis in eadem villa, in quibus modo sedent Petrue Kylhczycz, Gregorius Mosser et Laurentius Gothartowicz, provenientem et ad eandem ecclesiam ab antiquo spectantem; ex agris cmethonalibus eiusdem villae cmethones nihil aliud pro eadem ecclesia in Yanislavice et ipsius rectore solvunt, solum missalia de quolibet manso per tres coros siliginis et per tres avenae, et constituunt mansum tres arvi alias dzyalj.

Lnyssno, Borsyslaw et Gzow, villae sub eadem ecclesia parochiali in Yanyslavics, in quibus villis sunt agri advocatiarum seu scultetiarum, ab agris cmethonalibus necnon in Lnyszno praedialibus distincti, ex quibus agris duntaxat advocatiarum decimae manipulares ex omnibus et singulis ipsarum agris provenientes

^{*)} Janisławice, wieś niegdyś arcybiskupia, należąca do klucza mnichowickiego, dóbr księstwa łowickiego, położona dziś w archidyecczyi warszawskiej, powiecie i dekanacie skierniewickim, miała kościół parafialny już w końcu wieku XV, jak świadczy opis powyższy, skoro arcybiskup Zbigniew Oleśnieki († 1934) prezentował plebana Macieja s Wolbromu. W miejsce pierwotnego kościoła drewnianego stanął w roku 1500 nowy również drewniany niezawodnie nakładem ówczesnego arcybiskupa, Andrzeja Róży Boryszewskiego (Rubryc. archid. warszaw. z r. 1860 f. 74).

Mariej s Wolbromu, pleban.
 Zbigniew Oleśnicki, arcybiskup.
 Lnieśno,
 Borysław.
 Rossuł,
 Gsów, wsie arcybiskupie należące do klucza dóbr mnichowickiego w księstwie bresickiem.

spectant ad eandem parochialem ecclesiam in *Yanislavice* et ipsius plebanum; ex agris vero praedialibus in praedicta *Lnyssno* non datur decima, quia praedium est archiepiscopale; cmethones autem pro eadem ipsa solvunt missalia de quolibet manso seu laneo per tres coros siliginis et per tres avenae.

Recsul, villa sub eadem parochiali in Yanislavice, cuius incolae nihil aliud pro eadem ipsa ecclesia solvunt, solum colendam de qualibet domo per unum grossum, et decimas manipulares pro ecclesia parochiali in Godsanow.

Mnychovice, villa sub parochiali ecclesia in Wyssokynyce, cuius villae ex omnibus et singulis agris praedialibus alias agris, dictis Chroscsyechow, quondam cmethonalibus modo praedialibus adiunctis cmethonalibus et liberorum decimae manipulares provenientes in toto spectant ad ecclesiam parochialem in Yanislavice et ipsius rectorem, et conducit eas plebanus curru proprio cum perceptione canapalium de quolibet manso per duos grossos; ex aliis autem praedialibus agris ex antiquo praedium archiepiscopale concernentibus nullibi dantur decimae, sed colliguntur frumenta absque decimatione in praedium archiepiscopale; item molendinatores in Gzow, Yanyslavice seu Reczul et Lnyszno pro eadem ecclesia duntaxat solvunt colendam eorum quilibet per unum grossum.

Taxata est eadem ecclesia ad unam marcam cum media argenti et quoad denarium S. Petri camerae apostolicae ad quatuor scotos.

61. BIALYNYN.*)

Villa mensae archiepiscopalis ecclesiae Gnesnensis, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Laurentii, de collatione et provisione archiepiscopi Gnesnensis pro tempore existentis, quam pronunc obtinet honorabilis Jacobus de Squyernyevice') ex provisione reverendissimi olim patris domini Sbignei'), archiepiscopi protunc Gnesnensis; qui, prout ex antiquo, propter paucitatem proventuum raro consuevit servare vicarium solum ministrum, quos salariis providere solet ex proventibus mensae suae plebanalis; ad quam iure parochiali praedicta Byalynyn necnon Gutkovice') villae spectant et pertinent; quae quidem ecclesia et eius pro tempore rector pro dote et fundo habet bona et proventus infrascriptos, quorum modo extat in possessione pacifica; et primo in eadem villa et haereditate

^{*)} Białymin, wieś niegdyś do arcybiskupów gnieśnieńskich należąca, w kluesu dóbr ksiąstwa żowickiego mnichowickim, w dzisiejszej archidyczzyi warszawskiej, w dekanacie i powiecie zkierniewickim poleżona, miała kościół parafialny przez tychże arcybiskupów założony i uposażony, jak świadczą akta konsystorskie już przynajmujej w połowie wieku XV (Archiv. Consist. Gnesn.). Obecny kościół z drzewa modrzewiowego z bardzo wysokim dachem stanął w roku 1521 niezawodnie nakładem arcybiskupa Jana Łaskiego. Bestaurował go najprzód Wawisyniec Gembicki, a ponownie w roku 1872 dzisiejszy rządzca parafii ks. Żydanowicz przy pomocy parafian, okolicznych osób pobożnych i kapłanów podźwignął go z upadku, cały wewnątrz odnowił, obrazami dobrego pędzia ozdobił, nowym dachem i obiciem z desek opatrzył tak, że jeszcze długie lata przetrwać może (Acta Ecclesiae).

³) Jahób ze Skierniewic, pleban. ²) Zbigniew Oleśnicki. ³) Gutkowice. ⁴) Jankowice. Później przybyły czady: Dzielnica Pruska i Sabinów.

habet imprimis circa ecclesiam unam specialem aream pro curia plebanali et in eadem curiam cum hortis pro allodio et aliis utilitatibus ipsam aream concernentibus ac sibi adiacentibus, et ipsius ex opposito versus villam alias speciales areas pro vicario et ministro et in ipsis modo domunculas; item in eiusdem areae parte versus viam, quae ducit in Yessow 1), habet situm pro hortulano seu taberna et aliquando in eodem domos tabernae et hortulaniae; item in eiusdem villae haereditate et campis ipsius habet agros pro praedio dotis plebanalis in uno campo versus Gluchow et Yankow²) duos mansos, in quorum uno, versus Yankow se protendente, habet inter prata piscinam necnon silvam seu nemora eidem agro (sic) in eadem latitudine, prout argula agri alias nywa protenditur, se protendentem, et tertium arvum alias nywa versus haereditatem Yeszow, cum pratis similiter continuantibus et mediantibus iacentem; item decimam manipularem post agros omnes et singulos advocatiae in eadem Byalynyn, quam plebanus pro tempore existens conducit in dotem plebanalem; cmethones autem pro eadem ipsa ecclesia et ipsius rectore solummodo missalia de quolibet manso seu arvo alias deval per unum corum siliginis et per unum alium avenae necnon colendam de qualibet domo per sex denarios, et advocatus quilibet per unum grossum solvant.

Guthkovics et Yankovics, villae sub eadem parochiali, post quarum villarum omnes et singulos agros praediales et cmethonales possessionatos et desertos decimae manipulares provenientes spectant in toto ad eandem parochialem in Byalynyn et ipsius rectorem, et conducit eas plebanus curru proprio cum perceptione canapalium de quolibet manso seu nywa per unum grossum, et ultra decimas huiusmodi cmethones et incolae ipsarum villarum pro eadem ipsa ecclesia in Byalynyn et rectore eius solvunt colendam in praedicta Guthkovics de qualibet domo per medium grossum et Yankovics per integrum grossum.

Taxata est eadem ipsa ecclesia ad unam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad quatuor scotos.

62. GEZOW.*)

Oppidum ecclesiae parochialis in ibidem et in eodem ecclesia parochialis, tituli S. Andreae, de iure patronatus et praesentandi abbatis et conventus mona-

¹⁾ Jeżów, dawniej miasteczko, dziś osada z kościołem parafialnym w dekanacie i powiecie brzeźnickim w grchidyceczyi warszawskiej. 2) Janków, wieś w parafii Budziesowice.

^{*)} Jeżów, pierwotnie wieś kajążąt mazowieckich, położona w dzisiejszej archidyceczyi warzszwzkiej. powiecie i dekanacie brzesińskim, którą ciż kajążąta (Konrad i Ziemowit) w wieku XIII darowali klasztorowi Beneduktynów w Lubiniu, wystawiwszy im tam piękny kościół murowany, dotąd istniejący, wraz z klasztorem, który odtąd stanowił filią klasztoru lubińskiego fundowanego około roku 1113 przez Michała Skarbka h. Abdank (Długosz, Hist. Pol. lib. IV, 399. Kromer, De origine et reb. gest. Polon Basilea e 1568 f. 123). Ciż kajążęta dołączyli do Jeżowa wsie okoliczne: Górę, Jasienia, Mikulino i Krosnowo w parafii jeżowskiej i słupskiej położone. Tu się odbył synod, na którym legat papieski Rajnald od biskupa krakowskiego Gedki uzyskał dziesięcinę dla opata S. Wincentego w Wrocławiu. Było to około r. 1186 (Piekosiński, kodeks dypl. katedry krak. I, 4—6). Książe mazowiecki, Bolszkow. nagradzając opatowi lubińskiemu, Marcinowi, wielkie przysługi, które mu wyświadczył pod Kraywiniem

sterii Lublinensis!) (sic) ordinis S. Benedicti; quam pronunc obtinet venerabilis et religiosus frater Nicolaus de Wyleszyno²), professus eiusdem monasterii et regulae S. Benedicti; solet enim ex antiquo eadem ipsa ecclesia parochialis regi et gubernari et ad ipsam praesentari religiosus frater de praedicto monasterio Lublinenei 3), dioecesis Poenanieneie; cuius quidem ecclesiae rector seu praepositus pro tempore existens institutus per archiepiscopum Gneenensem, pro subsidio secum tenere quatuor fratres eiusdem ordinis praefato monasterio sibi datos et assignatos, quos praepositus, tenetur ex proventibus mensae plebanalis seu praepositurae nedum expensis, sed et necessariis pro amictu providere, nec non et ministrum seu rectorem scholae providere et salarium contentum reddere; ad quam ecclesiam iure paro-. chiali nedum ipsum oppidum, sed et villae infrascriptae, videlicet Gora 1), Mykulyn 5), Gessyn 6), Przelank 1), Kossyska 8), Mosczyce 9), Zamlynye 10), Locatova Volya 11), Ravycza 12), Swyny 13), Wyerzchi 14), Rogow 15), Olysche 16), Lesczyny 11), Popy n duplex 18), maior et minus (sic) et Przybyschycs 19) (pertinent); habetque eadem ipsa ecclesia et ipsius pro tempore praepositus seu rector pro dote et fundo bona, decimas et proventus infrascriptos, quorum modo extat in possessione pacifica; et primo ipsum oppidum Yessow necnon villas Gora, Mykulyn, Gyessyen et Przelank, praedicto oppido adiacentes et confinibus ipsius oppidi locatas cum omni iure, dominio et proprietate necnon censibus, utilitatibus, proventibus, obventionibus, praediis, agris, pratis, boris, gaiis ac universis et singulis obventionibus, necnon decimis et frumentibus (sic) infrascriptis; et primo eiusdem oppidi Gyeszow incolae agros habentes ex agris ipsorum de quolibet manso solvunt pro censu praeposito singulis annis per quatuor grossos cum medio et de qualibet domo per unum grossum cum medio; item loco decimae missalia de quolibet laneo per quatuor coros siliginis et

podezas zapasów z Honrykiem, książęciem głogowskim, potwierdził przywilejem wydanym w Płosku dnia 4 maja r. 1278 powyżsie nadania przodków swoich i najobeserniejszemi opatrzył je wolnościami. W tym przywileju kziąże wyraźnie nazywa Jeżów klasztorem benedyktyńskim (quod inspectis fidelibus, gratis et mesessariis cobsequiis reverendi viri domini Martini abbatis Lubinensis et Yesoviensis.... volentes et firmiter statuentes, ut sicut patres nostri a fundatione ecclesiae diote domum ibidem Yessoviensem, Ordinom sancti Benedicti et fratres sub ecdem inibi Dec militantes sine querela servaverunt etc. (Kodeks dypl. wielkopl. I, 417-419). W roku 1334 Ziemowit, książe mazowiecki, przywilejem wydanym w Rawie na newo nadania w mowie będące i wolności ich potwierdził, a to na prośby Piotra, przełożonego (proboszcza) OO. Benedyktynów jeżowskich i opata lubińskiego (Kod. dypl. wielkopl. II, 458—461). Natenczas *Jeżów* był jeszcze wsią, dopiero w następnym wieku za przywilejem książęcym opaci lubińsky zamienili ją na miasto, które w najnowszych czasach zredukowano na osadę, gdyż po zniesieniu klasztoru *lubińskiego* i miejscowej filii jego wielce podupadło. Według powyższego opisu 00. Benedyktyni administrowali od początku fundacyi w Jeżewie obszerną parafią tamtejszą. Proboszcz instytuowany przez arcybiskupa powinien był mieć ciągle do pomocy czterech zakonników, co się utrzymywało aż do zniesienia klasztoru. Odtąd zastąpili zakonników kapłani świeccy. Starożytny kościół pierwotnych fundatorów, książąt masowieckich, z wieku XIII mimo rozmaite przygody i zmiany zachował dotąd cechy starożytności swojej i za staraniem rządzców nowszych czasów w należytym utrzymany jest porządku.

¹⁾ Ma być Lubinensis. 2) Mikoloj s Wylesina, pleban (Acta Consist. Gnesn. de a. 1519).
3) Powinno być Lubinensis. 4) Góra. 5) Mikulin, 6) Jesionin, wsie do OO. Benedyktynów niegdyk należące. 1) Prsylęk, dziś Wielki i Mały. 6) Kosiska. 6) Mosscsyce, dziś w parafii nie znane.
10) Zambynie. 11) Wola Łokotowa: 12) Rawica. 13) Świny. 14) Wierschy. 15) Rogów. 16) Olsse.
11) Lesscsyny. 16) Popień, dziś tylko jeden. 19) Prsybyssyce. Później przybyły osady: Katarsynów, Phicyanów, Stefanów, Słotwiny, Kowalszcsysna, Strselna, Stamirowice, Frydrychowin, Lubiska, Leosia, Kielka, Mikolojki, Sseroka, Maryanów, Michalów, Wagry, Jesiórko, Długie.

per quatuor avenae; item et columbationem et alia iura parochialia; insuper eiusdem oppidi oppidani agros habentes obligantur ex antiquo in agris praedialibus praepositi eiusdem ecclesiae unam diem agrum super frumenta hiemalia arare et cultos agros unius diei usque ad seminationem praeparare, hoc est, arpicare et alias ad valorem debitum deducere, quos agros praeparatos praepositus seu ipsius factor ulterius pro arbitrio suo debet seminare et frumenta seminata colligere proprio labore et expensis; item et unum pratum, dictum magnum pratum, obligantur ipsi oppidani falcastrare et rastrare, et praepositus seu ipsius factor foenum conducere, et non ad plura eiusdem oppidani onera ex debito obligantur; item eiusdem oppidi oppidani singulis annis ultra census obventiones et reditus praeposito eiusdem ecclesiae solvi et dari debitos obligantur regiae maiestati ultra exactiones civiles alias Croschy triginta modios alias spandj in castro Ravensi persolvere et extradere; item in eodem oppido praepositus pro tempore existens foralia et mensuras braseorum percipit.

Przelank, villa praedicta ecclesiae et ad praeposituram eiusdem ecclesiae pertinens, cuius incolae ultra census solitos missalia, prout oppidani Yeszow, ex eorum agris per quatuor coros (siliginis) et quatuor avenae praeposito solvunt et labores necessarios, dum et quando opus et necessitas exposcit, faciunt.

Gora, villa superius descripta, ad ecclesiam praedictam et ipsius praposituram in Geszow cum omni iure, dominio et proprietate pertinens, cuius incolae ultra census, proventus, labores eiusdem ecclesiae praeposito decimas manipulares ex agris ipsorum provenientes solvunt; in cuius haereditate eadem ipsa ecclesia et rector ipsius habet piscinam et in eadem piscina molendinum aquaticum, cuius molendinator mensuras eiusdem ecclesiae praeposito solvit; infra quod molendinum et eius piscinam habet aliud molendinum aquaticum, dictum Brzoszovyecz, cuius molendini molendinator etiam eiusdem ecclesiae praeposito mensuras persolvit.

Mykulyn et Yessyn, villae suprascriptae, ad ecclesiam praedictam in Geszow et ipsius rectorem cum omni iure, dominio et proprietate ex antiquo, uti aliae superius descriptae spectantes et pertinentes, quarum incolae ultra census et labores decimas manipulares ex agris ipsarum villarum omnibus et singulis provenientes solvunt pro eadem ecclesia parochiali et ipsius praeposito.

Kossyska et Mosczyce, villae seu haereditates sub eadem parochiali ecclesia, quarum ex omnibus et singulis agris praedialibus et cmethonalibus decimae manipulares provenientes in toto spectant ad candem ecclesiam parochialem in Geszow et ipsius praepositum.

Zamlynye, Swyny, Locatova Volya et Ravicza, villae sub eadem parochiali ecclesia in Gesow, in quibus villis seu ipsarum haereditatibus sunt ex antiquo agri praediales ab agris cmethonalibus distincti, de quibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Gessow et ipsius rectorem; ex agris autem cmethonalibus in dictis Zamlynye et Swynarj (sic) ad parochialem ecclesiam in Lypcze et ipsius rectorem; in Locatova Volya vero et Ravicza ad mensam archiepiscopalem ecclesiae Gnesnensis, et pro praedicta parochiali in Yesow cmethones ipsarum villarum duntaxat colendam solvunt.

Wyerzchi, villa sub eadem parochiali in Geszow, in qua decima manipularis ex agris praedialibus proveniens spectat ad eandem parochialem in Geszow et ipsius rectorem et ex agris cmethonalibus ad mensam archiepiscopalem ecclesiae Gnesnensis.

Dlugie, Gesyorko et Wangry, villae sub praedicta parochiali in Gessow, in quarum una, videlicet Dlugye non sunt aliqui agri praediales solum cmethonales, in dictis vero Gesyorko et Vangri habentur speciales agri praediales ab agris cmethonalibus dudum distincti, ex quibus duntaxat decimae manipulares provenientes spectant ad eandem ecclesiam et praepositum in Geszow; de agris autem cmethonalibus ipsarum villarum trium decimae manipulares provenientes pertinent ad mansionarios parochialis ecclesiae in Sqwyernyevice.

Wyerzbie, Rogow et Olsche, villae sub praedicta parochiali in Geszow, quarum duabus (sic), videlicet Wyerzbye et Rogow, ex antiquo sunt agri praediales, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem ecclesiam in Gezow et ipsius praepositum; ex agris autem cmethonalibus ipsarum villarum trium omnibus et singulis provenientes pertinent et spectant ad parochialem ecclesiam in Slupp.

Lescryny et Popyn duplex, villae similiter sub eadem parochiali in Geszow, in quarum duabus, videlicet duplex Popyn habentur agri praediales, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Geszow et eius praepositum, et ex agris cmethonalibus dictarum villarum trium in toto provenientes ad parochialem ecclesiam in Lypcze et ipsius rectorem spectant; quarum villarum cmethones pro parochiali ipsorum in Geszow solummodo colendam solvunt.

Prsybyschice, villa sub eadem parochiali in Gessow, cuius incolae pro eadem ecclesia solummodo colendam solvunt et pro suffraganeo Gnesnensi censum et maldratas loco decimae.

Wangrzynowice, villa sub parochiali ecclesia in Budsyssevice, in qua sunt agri praediales ab agris cmethonalibus regalibus distincti, ex quibus agris praedialibus, etiam quos colunt cmethones in parte per nobiles locati, decimae manipulares provenientes spectant ad ecclesiam parochialem in Yezow et ex agris cmethonalibus ad parochialem ecclesiam in Budsyssevice et ipsorum rectores.

Crosnowa, villa sub parochiali ecclesia in Slupp, in qua decimae manipulares ex agris praedialibus provenientes spectant ad eandem parochialem in Slupp et ipaius rectorem; ex agris autem cmethonalibus ad ecclesiam parochialem in Geszow et ipsius praepositum; cuius villae cmethones cum decima manipulari solvunt in canapis canapalia quilibet per unam ligaturam alias kytham.

Zelichlyn, villa, in qua est ecclesia parochialis, cuius villae haeres ex censibus -et proventibus ipsius villae singulis annis ecclesiae parochiali in Geszow et eius praeposito solvit per duas marcas census annui perpetui in vim reemptionis comparati.

Taxata est eadem ecclesia ad novem marcas argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad decem scotos.

63. SLUPYA.*)

Villa mensae archiepiscopalis ecclesiae Gneenensis, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Nicolai, de collatione et provisione archiepiscopi Gneenensis, pro

*) Shepia, wieś niegdyś arcybiskupia, która z folwarkiem tamże i wsiami: Gsów, Drzewce, Lipce i Masadla stanowiła osobuy partykularz dóbr arcybiskupich w księstwie lowickiem, należąca dziś do

dictam parochialem in Gessow; in Olsche vero non sunt agri praediales solum cmethonales.

Krassow¹) et Zavadi²), villae sub parochiali in Dmossyn³), in quibus villis decimae manipulares ex omnibus et singulis agris cmethonalibus possessionatis et desertis provenientes spectant ad ecclesiam parochialem in Slupp et ipsius rectorem, post agros vero praediales ad praefatam ecclesiam in Dmossyn et ipsius rectorem.

Taxata est eadem ecclesia ad viginti scotos argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad quinque scotos.

64. LIPPCE.*)

Villa mensae archiepiscopalis Gneeneneie, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Crucie, de collatione et provisione archiepiscopi Gneeneneis pro tempore existentis, quam modo obtinet honorabilis dominus Paulus, dictus Wylk Walischewelcj'), ex provisione olim reverendissimi patris domini Sbignei, archiepiscopi Gnesnensis, circa quam, prout ex antiquo, servat pro subsidio unum capellanum in vicarium et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet; et ad eandem iure parochiali praedicta Lyppes, necnon Drzewcze 5), Mechadle), Mykulj 1), Bobrova 8), Chlebow 9), Rathnyewyecz 10) et Drzewyeczka Volya 11), villae, spectant ex antiquo et pertinent; et habet pro dote et fundo eadem ipsa ecclesia et ipsius pro tempore plebanus bona, decimas et proventus infrascriptos, quorum modo est in pacifica possessione; et primo in eadem Luppes et ipsius haereditate habet inprimis circa ecclesiam specialem aream pro curia plebanali satis latam et spatiosam cum hortis pro allodio, pomeriis et aliis utilitatibus, et eiusdem ex opposito alias duas areas pro vicario et ministro et in eisdem domunculas; item in haereditate eiusdem inter (sic) agros cmethonales in duobus campis pro praedio dotis plebanalis habet duos manses agri in quolibet per unum in tres argulas alias dzyali divisos; quorum agrorum unius mansi in campo post dotem plebanalem iacenti,

¹⁾ Krassec. 2) Zavadow. 3) Dmosin, wieś z kościołem parafialnym w dekanacie brzezińskim archidyceczyj warszawskiej.

^{*)} Lipce, wieś niegdyś arcybiskupia, należąca do partykularza słupubiego dóbr kajestwa lowicliego, położona w dziaiejszej archidyccesyi warszawskiej, powiecie i dekanacie skierniewickim, z kościołem
parafialnym przez arcybiskupów gmieśnieńskich założonym i uposażonym prawdopodobnie już w wieku XIV,
jak wnosić należy z wzmianek w opisach dóbr arcybiskupich z początku wieku XVI (Archiv. Capit.
Gneen. Liber Inventar. Joannis de Lasco de a. 1511). W roku 1743 arcybiskup Krysstof Szembek
wystawik w miejsce dawnego zębem czasu zniszczonego kościoła drewnianego nowy również drewniany,
który w roku 1861 jako grożący upadkiem z rozporządzenia władzy duchownej rozebrano. W jego
miejsce stanął w roku 1870 kosztem rządu i parafian nowy kościół częścią z kamienia polnego częścią
z cagły palonej budowany, cały blachą żelasną pokryty. W roku 1876 wystawiono obok niego dzwonnieg mieszczącą w sobie trzy dzwony (Acta Ecclesiae Lipcensis).

 ⁴⁾ Paweł Waliszewski h. Lessevyc, pleban.
 5) Drzewce.
 6) Misadła.
 7) Mikuły.
 8) Bobrowa.
 9) Chlebów.
 10) Radniewieds.
 11) Drzewiecka Wola. Później przybyty osady: Uchań Górny, Wólka Ercenowska i kolonie: Maryanów i Toresów.

habet in eorum confinibus silvas seu gaia, protendentes se a qualibet argula usque ad limites seu granities Bobrova et similiter in alio campo ex opposito agrorum habet nemora scu gaia agros terminantia versus Chlebow et Volya Drzewyeczka; item decimam manipularem post omnes et singulos agros advocatiae seu scultetiae in eadem Lippce provenientem, iuxta dispositionem privilegii antiqui ipsius advocatiae et decretum reverendissimi domini Joannis de Lasco archiepiscopi, legati nati et primatis et ipsius capituli Gnesnensis; cmethones autem eiusdem villae pro eadem ecclesia et ipsius rectore solvunt missalia de quolibet manso per tres coros siliginis et per tres avenae; et ultra huiusmodi missalia cmethones de qualibet domo oco colendae solvunt tres denarios aut tres panes et sculteti ex scultetia quatuor coros avenae.

Drzewce, Mschadl et Drzewyeczka Volya, villae sub eadem parochiali in Lippce; in quibus villis sculteti seu advocati ex eorum scultetiis ex agris ad scultetiam spectantibus loco decimae manipularis solvunt pro eadem ecclesia parochiali in Lippce et ipsius rectore pecuniariam in dictis Drzewce et Mschadl per dimidiam marcam et in Drzewyeczka Volya per sex grossos; cmethones autem ipsarum villarum ex agris cmethonalibus pro eadem ipsa ecclesia et ipsius rectore solvunt missalia de quolibet manso per tres coros siliginis et per tres avenae, et ultra huiusmodi missalia pro colenda per unum ternarium aut tres panes.

Mykuli, villa sub eadem parochiali in Lyppce, cuius villae decimae manipulares ex agris praedialibus provenientes spectant ad eandem parochialem in Lyppce et ipsius rectorem; ex agris autem cmethonalibus ad parochialem ecclesiam in Makow; et pro praedicta ecclesia in Lippce eiusdem villae cmethones solvunt missalia loco colendae de qualibet domo per corum avenae.

Bobrova, Chlebow et Rathnyevyecz, villae sub eadem parochiali in Lyppce: in quibus villis et earum haereditatibus sunt agri scultetiarum ultra agros cmethonales, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem ecclesiam parochialem in Lyppce et ipsius rectorem, quas conducit ipsius ecclesiae rector curru proprio etiam post cmethones in agris advocatiarum locatis; cmethones autem contra dispositionem privilegiorum solvunt duntaxat loco missalium per quatuor ternarios, ubi deberent se conformare in solutione incolis villarum Lyppce, Drzewce, Mechadl et Drzewyeczka Volya.

Popyn duplex, maius et minus, Swyny, Lesczyny et Zamlynye, villae sub parochiali ecclesia oppidi Geszow 1), post quarum villarum omnes et singulos agros cmethonales possessionatos et desertos decimae manipulares provenientes in toto spectant ad parochialem ecclesiam in Lippce et ipsius rectorem, et conducunt eas ipsarum villarum cmethones curribus ipsorum in horrea per plebanum de Lippce designanda absque quavis solutione canapalium; ex agris autem praedialibus toliit decimas manipulares ecclesia parochialis in dicta Geszow alias ipsius rector.

Taxata est eadem ecclesia ad unam marcam cum media argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad quatuor scotos.

65. COLLACZYN MINOR.*)

Villa haereditaria nobilium, in eadem ecclesia parochialis, tituli Omnium Sanctorum, de iure patronatus laicorum haeredum in eadem Collaczyn et Koszyelki pro tempore existentium, quam pronunc obtinet honorabilis Martinus Rogowski. ex praesentatione haeredum de villis praedictis, videlicet Plychta Joannis, Petri, Sanson et Joannis de Kosyelkj 1); qui, prout ex antiquo, servat unum capellanum in vicarium et ministrum, quos salariat ex proventibus mensae suae plebanalis; ad quam ecclesiam iure parochiali praedicta Kollaczyn minor necnon maior Kollacryn²), Pelczyna Volya³), Koszyelkj⁴), Kothulyn⁵), Zacywylkj⁶) et Kobylyn⁷) villae spectant et pertinent; habetque eadem ipsa ecclesia et ipsius pro tempore rector pro dote et fundo bona, proventus et decimas infrascriptos, quorum modo est in possessione pacifica; et primo in eadem Collaczyn et ipsius haereditate habet imprimis circa eandem ecclesiam unam specialem aream pro curia plebanali et in eadem curiam cum hortis, piscina et vinariis, se usque ad fluvium in latitudine et longitudine protendentem; necnon alias areas pro vicario et ministro in altero latere ecclesiae cum hortis eisdem areis adiacentibus; insuper unam hortulaniam cum area et horto alias taberna, retro chorum ecclesiae sitam; cuius tabernae, hortulaniae hortulanus singulis annis plebano pro tempore existenti eiusdem ecclesiae solvit pro censu annuo unum fertonem et per unam diem omni septimana laborat et non habet aliquos alios agros, solum ex agris dotis plebanalis emensuratos: habet etiam eadem ipsa ecclesia et ipsius plebanus pro praedio unum specialem campum iacentem versus molendinum Rava in Strygkow ab una parte et ab alia fluvium seu torrentem decurrentem ex villa praedicta Kollaczyn et protendentem se cum nemoribus adiacentibus usque ad fluvium Mroga, demptis tamen pratis, in littore utriusque fluvii iacentibus, et ex eodem campo decimam manipularem percipit; item decimam manipularem in eadem villa, ex agris omnibus et singulis praedialibus provenientem, quam eiusdem ecclesiae plebanus conducit curru proprio in dotem plebanalem; cmethones autem eiusdem villae pro eadem ipsa ecclesia nihil aliud solvunt, solum columbationem ex manso per unum grossum et ex medio per medium, et decimam manipularem pro canonicatu et praebenda Lanciciensi, quos obtinet modo dominus Albertus Walischewskij.

Collaczyn maior, villa sub eadem parochiali, in qua et eius haereditate eadem ipsa ecclesia habet imprimis unam specialem aream cmethonalem cum horto et manso agri in uno campo, prout et alii cmethones eiusdem villae habent, protendentem se in eadem latitudine et longitudine, prout cmethonales se protendunt; cuius possessor cmetho pro hac vice per suprascriptum dominum Martinum pleba-

^{*)} Kolacinek, wieś szlachecka, należąca obecnie do archidyecezyi warszawskiej, dekanatu i powiatu brzesińskiego, w wieku XVI własność rodziny Plichtów h. Półkosic (Niesiecki l. c. III, 611, 612). O początku kościoła parafialnego tamże i jego dziejach żadnej nie mamy wiadomości.

¹⁾ Jan, Piotr, Samson i Jan s Kosielek Plichtowie. 2) Kolacin. 3) Zapewne dzisiejsza Cyrusowa Wola. 4) Kosielki. 5) Kotulin. 6) Zaoywilki. 7) Kobylin. Oprócz tych należą jeszcze dziś do pazafii osady: Henryków, Sybera, Żabieniec, Maryanów, Stefanów, Jablonów i Bielanki.

num locatus ex speciali gratia ad vitam ipsius respectu servitiorum antea exhibitorum non solvit aliquem censum, solvere tamen debebit successoribus per dimidiam marcam et alia onera et servitia, prout eiusdem villae cmethones domino haeredi solvere et facere sunt soliti et obligantur, ipse etiam tenebitur et obligabitur; decimae etiam manipulares post praedictum mansum cmethonalem ac omnes et singulos agros praediales in eadem villa et ipsius haereditate provenientes spectant ad eandem parochialem ecclesiam in Collacsyn et ipsius rectorem, cuius partem praesertim ex agro seu manso praedicto cmethonali ecclesiastico percipit eam minister ex concessione plebani, et ex agris praedialibus plebanus; cmethones vero omnes et singuli alii eiusdem villae solvunt decimam manipularem pro canonicatu et praebenda Lanciciensibus, quos modo obtinet dominus Albertus Walyschewekj; et pro parochiali ecclesia praedicta in Collacsyn ipsorum solvunt columbationem de manso per unum grossum et de medio laneo per medium.

Pelcryna Volya et Kothulyn, villae sub eadem parochiali in Kollacryn, quarum villarum post omnes et singulos agros praediales et cmethonales possessionatos et desertos decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem parochialem ecclesiam et ipsius rectorem, et conducunt eas ipsarum villarum cmethones ex eorum agris in praedicta Kothulyn absque solutione canapalium, in dicta vero Pelcryna Volya cum solutione canapalium, dum et quando non conducunt, et pro eadem ecclesia ultra decimas solvunt columbationem cmethones de manso per grossum et de medio per medium.

Kossyelki, Zaciwylkj et Kobykyn, villae sub eadem parochiali in Collacsyn, in quibus sunt agri praediales ex antiquo ab agris cmethonalibus distincti, ex quibus agris praedialibus omnibus et singulis decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem ecclesiam in Collacsyn et ipsius rectorem; ex agris autem cmethonalibus pro canonicatu et praebenda ecclesiae Lancicionsis et ipsius canonico, pronunc domino Alberto Walyschewskj; pro dicta autem ecclesia parochiali cmethones ipsarum villarum solvunt columbationem more aliarum villarum superius descriptarum. Item in praedictae villae Kossyelkj haereditate circa fluvium Mroga habet eadem ipsa ecclesia et eius plebanus unum pratum, de quo singulis annis colligi solet ad minus unus acervus de foeno.

Taxata est eadem ecclesia ad unam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad tres scotos.

66. DMOSCHYN.*)

Oppidum haereditarium, in eodem ecclesia parochialis, tituli S. Margarethae, de iure patronatus laicorum haeredum in eadem Dmoschyn, quam pronunc obtinet

^{*)} Dmosin, niegdyś miasto szlacheckie, dziś osada położona w archidycesyi worzestwiej, powiecie i dekanacie brzesińskim, guiazdo familii Dmosińskich albo Dmosióżich h. Ostoja (Nieziecki l. c. II, 43), która tam niezawodnie kościół paradalny fundowała i uposażyła przynajmniej już w początku wieku XV, ponieważ akta konsystorza gnieśnieńskiego wspominają o nim w drugiej połowie tegoś wieku jake o dawno istniejącym (Arch. Consist. Gnesn. akta luźne).

honorabilis Petrus de Strzeschkovice 1), ex praesentatione nobilium et honorabilis Stanislai de Dmoschyno, Andreas et Petri de Kurzeschyn, tunc haeredum in eadem Dmoschyn; qui, prout ex antiquo, circa eandem ecclesiam in subsidium servat duos capellanos in vicarios et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet; et spectant ad eandem iure parochiali ultra oppidum praedictum Dmoschyn villae infrascriptae, videlicet Nogawkj 2), Kamyen 3), Craschow 4), Na-Trzczyanka 6), Kosmy 1), Zayzrzow 8), Wyeszyolow 9), Zambpkj 11), Kavaczow 12), Grodzysko 13), Gosth 14), Lubyankow 15), Rudnyk 16), Osenny 11) Sozeczyny 18) et Lubovydza 19); et habet eadem ipsa ecclesia pro dote et fundo bona, proventus et decimas infrascriptos, quorum modo est in possessione pacifica; et primo in eodem oppido et ipsius haereditate habet imprimis unam specialem aream circa ecclesiam pro curia plebanali cum horto pro allodio, eidem areae adiacente, et in eadem modo curiam, et penes eandem seu latere (sic) eiusdem habet alias speciales areas pro vicariis et ministro; item et unum alium hortum circa fluvium Mroga pro aliis utilitatibus domesticis, inter hortos oppidanorum eiusdem oppidi iacentem, et in eius postico seu latere habet vinarium ex concessione domini haeredis per suprascriptum plebanum factum; cuius hortus habet cmetho plebanalis pro utilitatibus domesticis sibi partem assignatam; habet enim eadem ipsa ecclesia ultra praedictas areas unam aliam aream ultra ecclesiam versus occidentem pro cmethone cum horto, duntaxat pro allodio valentem, et in eadem area cmethonem, in dimidia parte lanei dotis plebanalis locatum; qui cmetho plebanalis plebano pro tempore existenti singulis annis solvit et solvere tenetur per viginti grossos et unam diem in septimana laborare labores plebano necessarios, necnon et decimam manipularem; item plebanus unam alteram dimidiam partem lanei pro praedio colit; habet enim unum mansum agri in haereditate eiusdem oppidi modo aliorum oppidanorum in tribus campis cum pratis eisdem agris adiacentibus, cuius partem, ut praemissum est, cmetho colit et cum pratis tenet; item et decimam manipularem post omnes et singulos praediales et advocatiae in eodem oppido agros provenientem, quam conducit plebanus curru proprio in dotem plebanalem tam ex agris praedialibus et advocatiae, oppidani autem pro eadem ipsa ecclesia et ipsius plebano missalia per unum grossum et colendam per dimidium grossum de quolibet manso et domo solvunt, et decimas pro canonicatu et praebenda Lanciciensibus, quos modo obtinet dominus Albertus Walyschewskij.

Yasyonka, quondam villa et modo haereditas deserta sub eadem parochiali, cuius proprietas et verum dominum cum omni iure, dominio et proprietate necnon decimis, pratis et universis obventionibus spectat et pertinet ad eandem parochialem ecclesiam in Dmoschyn et ipsius rectorem, cuius agros modernus plebanus in parte pro curia sua plebanali colit et alios pro arbitrio locat; et iacet eadem ipsa haereditas inter haereditates villarum Lubovycza, Sczeczyny, Nove Stavj et Dmoschyn; ratione cuius quondam villae, modo haereditatis desertae plebanus, pro tem-

¹⁾ Piotr s Streeskowic, pleban. 3) Nagawki. 3) Kamień. 4) Krassew. 3) Nadolna.
6) Trzcianka. 7) Kosmy, dziś w parafii nie znane. 6) Zajrzew. 9) Wiesiołów. 10) Zawady. 11) Ząbki.
12) Kalęczew. 13) Grodzisk. 14) Góźdż. 15) Ulanka. 16, Rudnik. 17) Osiny. 16) Szczecin.
16) Lubowidza. Później przybyty ozady: Krassewsk, Pęchewsk i Salomejka.

pore existens cum ipsius clero singulis septimanis, quando festum aliquod non impedit, decantare in eadem ecclesia unam missam pro defunctis, aliam pro peccatis et tertiam "Salve sancta parens" perpetuis temporibus solvere obligatur.

Kamyen, Wyessyolow, Zayrzow et Lubovidza, villae sub eadem parochiali in Dmoschyn, post quarum villarum omnes et singulos agros praediales et cmethonales possessionatos et desertos decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem ecclesiam parochialem in Dmoschyn et ipsius rectorem, et conducunt eas cmethones ex agris ipsorum cmethonalibus curribus ipsorum in horrea a plebano locanda absque solutione canapalium, et de agris praedialibus conducit eas plebanus ipsius curru; et ultra huiusmodi decimas ipsarum villarum cmethones pro eadem ecclesia parochiali solvunt columbationem de qualibet domo per medium grossum; necnon in dicta Lubovidza ultra colendam mensalia de quolibet manso per unum grossum.

Nogawki, Krassow, Nadolna, Koschmy, villae sub eadem parochiali in Dmoschyn, in quibus sunt ex antiquo agri praediales ab agris cmethonalibus distincti, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem ecclesiam in Dmoschyn et ipsius rectorem, ex agris autem cmethonalibus in dicta Nogawkj ad canonicatum et praebendam Lancicienses, quos obtinet modo dominus Albertus Walyschewskj; in Krassow vero ad parochialem ecclesiam in rectorem ipsius in Slupp; in dictis vero Nadolna et Koschmy ad mensam archiepiscopalem Gnesnensem, et pro parochiali praedicta ipsorum cmethones in villis praedictis solvunt columbationem de qualibet domo per medium grossum, in Nogawkj vero ultra colendam mensalia de quolibet manso per grossum.

Trzczyanka, villa sub eadem parochiali, in qua non sunt aliqui agri praediales, solum cmethonales, ex quibus decima manipularis proveniens spectat ad universitatem vicariorum ecclesiae Lovicensis, et pro praefata parochiali in Dmoschyn cmethones solummodo colendam de qualibet domo per medium grossum solvunt.

Zavadi, Kavaczow et Grodzysko, villae sub eadem parochiali in Dmoschyn, quarum villarum decimae manipulares ex agris praedialibus provenientes spectant ad eandem parochialem ecclesiam in Dmoschyn et eius rectorem, et ex agris cmethonalibus in Zavadj ad parochialem ecclesiam et ipsius rectorem in Slupp; in dictis vero Kavaczow et Grodzysko ad mensam archiepiscopalem ecclesiae Gnesnensis: et cmethones nihilominus pro eorum parochiali in Dmoschyn solvunt duntaxat columbationem de qualibet domo per medium grossum.

Zambpki, villa sub praedicta parochiali in Dmoschyn, in cuius haereditate habetur unus campus seu ager praedialis versus Kaleczow iacens, de quo agro praediali, dum et quando colitur, decima manipularis datur ex antiquo pro dicta parochiali in Dmoschyn et ipsius rectore; ex aliis autem eiusdem villae omnibus et singulis agris decimae manipulares provenientes spectant ad mensam archiepiscopalem; et eiusdem villae cmethones pro parochiali ipsorum praedicta solvunt colendam more aliarum villarum.

Gosth, Lubyankow, Rudnyk et Oschyny, villae sub parochiali praedicta in Dmoschyn, in quibus villis et ipsarum haereditatibus sunt speciales agri praediales ab agris cmethonalibus distincti, ex quibus agris praedialibus decimae manipulares spectant ad eandem parochialem ecclesiam in Dmoschyn et ipsius rectorem, ex agris vero cmethonalibus in Gosth et Lubyankow ad collegiatam ecclesiam beatae

Mariae Lovicensis, praelatos, canonicos et vicarios, et in Rudnyki ac Ossyny ad canonicatum et praebendam collegiatae beatae Mariae Lanciciensis, quos modo obtinet dominus Albertus Walyschewski; cmethones vero earundem villarum pro praedicta ipsorum parochiali solvunt mensalia per unum grossum et colendam per medium grossum, prout in oppido Dmoschyn.

Sczeczyn, villa sub praedicta parochiali in *Dmoschyn*, in qua non sunt aliqui agri praediales, solum cmethonales, de quibus decima manipularis proveniens spectat ad canonicatum et praebendam ecclesiae *Lanciciensis*, quos obtinet modo dominus *Albertus Walyschewski*, et pro praedicta ipsorum parochiali in *Dmoschyn* dictae villae incolae solvunt mensalia de quolibet manso per grossum et pro colenda per medium ex qualibet domo.

Taxata est eadem ecclesia ad unam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad tres scotos.

67. DOMANYEVICE.*)

Villa mensae archiepiscopalis ecclesiae Gnesnensis, castellaniae Loviconsis, in cadem ecclesia, tituli S. Bartholomaei, de collatione et provisione archiepiscopi Gnesnensis pro tempore existentis, quam pronunc obtinet honorabilis Jacobus Shucs de Posnania;), ex provisione Sedis apostolicae; quae quidem ecclesia propter latam et longinquam ipsius parochiam habet filialem ecclesiam in oppido Glowno et utraque earum habet fontem baptismalem et sub iurisdictione seu gubernatione unius plebani, circa quas, prout ex antiquo, plebanus pro tempore existens servat duos et duos (sic) vicarios necnon ministrum, quos salariat ex proventibus mensae suae plebanalis; spectant enim ad eandem iure parochiali villae et oppidum infrascripta, videlicet primo ipsa Domanyevice, in qua est matrix ecclesia et Glowno?) oppidum, in quo est filialis, tituli S. Jacobi, necnon Stronyevice³), Strzebyeschow⁴),

^{*)} Domaniewice, wieś niegdyś arcybiskupia, należąca do klucza chruślińskiego dóbr księstwa lowickiego, położona w dzisiejszej archidyceczyi warszawskiej, powiecie i dekanacie lowickim, zawdzięcza kościół parafialny szczodrobliwości arcybiskupów gnieźnieńskich już w wieku XIV. Jarosław Skotnicki, arcybiskup, ulokował ją na prawie niemieckiem i nadał nowo utworzone wójtostwo tamże Olbrachtowi, synowi Jana, sędziemu lowickiemu, w roku 1357, kładąc na niego obowiązek oddawania dziesięciny plebanowi miejscowemu. Za arcybiskupa Bodsanty († 1389) inne wsie w parafii dziesięciny temuż plebanowi oddawały (Archiv. Capit. Gnesn. J. Łaski, Liber I. Inventarior. ducatus Loviciens.). Podczas lustracyi klucza lowickiego w roku 1511 nie można było zbadać nawet przez najstarszych świadków, na mocy jakiego prawa plebani domaniewiczy posiadali dwie karczmy niegdyś do arcybiskupstwa należące (tamże). Parafia domaniewicka była na początku wieku XV tak obszerną, że dla wygody parafian fundowano drugi kościół w miasteczku Głównie roku 1427, który stanowił filią kościoła domaniewickiego, lecz w wieku XVII wyniesiony został do godności kościoła parafialnego (dziś należy do archidyeczyi warszawskiej, dekanatu brzesińskiego).

¹) Jakób Ssucs s Posnania, od 21 października roku 1521 kanonik gnieśnieński, biegły kanonista przez lat blisko 30 zatrudniony zaszczytnie w kuryi rsymskiej † 1528 (Ks. Korytkowski l. c.). ²) Główno, miasto niegdyś założone razem z kościołem w roku 1427, dziś osada w gubernii piotrkowskiej, pewiecie brzesińskim. ³) Stroniewice, ⁴) Straebiesew.

Skarathkj 1), Rogoseno 2), Crepa 3), Reczyce 4), Wrzeczko 5), Czatholyn 6), Volya Lubyenkowska 1), Kamyen 8), Ruchna 9), Polyenyecz 10), Kadsydlno 11), Ostra-Leka 12), Olyeschno 13) et Borowno 14); habetque ipsa ecclesia et ipsius pro tempore rector bona, proventus et decimas infrascriptos, quorum modo extat in possessione pacifica; et primo in eadem Domanyevice et ipsius haereditate, videlícet primo et principaliter circa ecclesiam habet imprimis unam specialem aream satis magnam pro curia plebanali cum hortis pro allodio, pomerio et aliis utilitatibus, eidem areae adiacentibus, in cuius parte posteriore versus villam locati sunt modo duo hortulani et possent locari plures; quorum quilibet solvit pro censu ex locatione ordinata per sex grossos; et ultra areas praedictas ex opposito curiae dotis plebanalis et circum circa ecclesiam habet duas areas pro vicariis et pro ministro, tertiam versus campum eundo in Lovics; item habet in eiusdem villae haereditate in quolibet campo per duos mansos agri cum pratis eisdem mansis adiacentibus et inter cmethonales agros sitos; et ultra praedictos duos mansos agri in eadem haereditate habet certas excrescentias agrorum, dictas kanthy, iacentes in confinibus haereditatum dictae villae Domanyevice et Skarathki cum silva seu nemoribus, ipsis agris excrescentiarum haereditati Skarathki adiacentibus; item habet unam piscinam in confinibus duorum mansorum agri iacentem inter villam Domanyevice et piscinam mensae archiepiscopalis, dictam Myathne; item decimam manipularem ex agris advocatiae in eadem Domanyevice provenientem, quam plebanus inducere solet in dotem plebanalem per advocatos seu ipsorum curribus; cmethones autem eiusdem villae Domanyevice pro eadem ecclesia parochiali et ipsius rectore solvunt missalia de quolibet manso per duos grossos, et tabernatores cum hortulanis, qui non habent agros, per medium grossum.

Glowno, oppidum, in quo est ecclesia filialis sub iurisdictione et dispositione rectoris ecclesiae in Domanyevice, circa quam ecclesiam habet speciales areas pro vicariis et ministro, circa eandem ecclesiam residentibus, necnon sex alias areas seu tabernas ex opposito ecclesiae in ibidem eundo de ecclesia in oppidum, quarum possessores plebano in eadem Damanyevice pro tempore existenti solvunt pro censu annuo per unum fertonem; item in eiusdem oppidi haereditate circa oppidum eadem ecclesia habet situm pro piscina in torrente, dicto Brsusna, quae modo piscina iacet deserta; item oppidani eiusdem oppidi pro eadem ecclesia in Domanyevice et rectore eiusdem solvunt columbationem de qualibet domo per medium grossum et similiter inquilini; decima etiam manipularis post omnes et singulos eiusdem oppidi agros praediales et oppidanorum, etiam quos colunt seu possident capellani residentes circa oraculum Oleschno 15), proveniens in toto spectat ad ecclesiam parochialem in Domanyevice et ipsius rectorem.

Stronyevice, Wrzeczko, Czatholyn, villae sub eadem parochiali in Domanyevice, in quibus villis sculteti seu advocati ex eorum advocatiis scu agris solvunt

¹⁾ Skaratki. 1) Roguéno. 1) Krepa. 4) Rossycs. 1) Wrsessko. 1) Csatolin. 1) Wold Lubiankowska. 1) Kamioń. 1) Ruchna. 10) Paleniec, 11) Kądsielin, 12) Ostroleka, 13) Olesie, 114) Borówka, wsie dziś w parafii Główno. Później przybyły osady do parafii w Domaniewiecach: Grudse, Gsinka, Sapy, Wymysłów, Okręt i Osuwie, do parafii w Głównie: Toporów, Zabruśnia i Floryanów. 18) Olesie. Według powyiesego opisu istniała w wieku XVI kaplica publiczna tamie.

pro eadem parochiali in *Domanyevice* et rectore ipsius decimam pecuniariam, videlicet in *Stronyevice* unum fertonem, in *Wreczko* sex grossos et in *Czatholyn* similiter singulis annis per unum fertonem; cmethones vero ipsarum villarum pro eadem ipsorum ecclesia solvunt missalia de quolibet manso per unum corum cum dimidio siliginis et per unum cum dimidio avenae; item in haereditate villae praedictae *Czatholyn* noviter ex concessione moderni reverendissimi patris domini *Joannis de Lasko*, archiepiscopi, legati nati et primatis exstirpatus est certus campus pro praedio, de quo datur decima manipularis pro eadem ecclesia parochiali in *Domanyevice* et ex parte eiusdem agri post torrentem agrum dividentem percipit ecclesia parochialis in *Pczonow*.

Strzebyeschow, villa sub éadem parochiali in Domanyevice, in qua tam sculteti quam cmethones ex eorum agris pro eadem ecclesia in Domanyevice solvunt missalia de quolibet manso per unum corum cum dimidio siliginis et per unum cum dimidio avenae et hortulani columbationem per medium grossum.

Rogosno, Ruchlna, Ostraleka, villae sub praedicta parochiali in Domanyevice, in quarum una, videlicet Rogosno, sunt agri scultetiae, et sculteti loco decimae manipularis eiusdem ecclesiae rectori solvunt singulis annis dimidiam marcam; in dictis vero Ruchlna et Ostraleka habentur agri praediales, ex quibus decimas manipulares haeredes solvunt capellanis residentibus circa oraculum Olyeschno; cmethones vero pro eadem ecclesia ipsorum parochiali solummodo columbationem de quolibet manso per unum grossum, et decimas manipulares pro universitate vicariorum ecclesiae Lovicensis quoad Rogosno et Ruchna, quo vero ad Ostroleka praelatis et canonicis eiusdem collegiatae Lovicensis.

Skarajki, Kamyen, Polynyecz necnon Borovo, villae sub eadem parochiali in Domanyevice, post quarum villarum omnes et singulos cmethonales et advocatiarum agros decimae manipulares provenientes in toto spectant ad ecclesiam parochialem praedictam in Domanyevice et ipsius rectorem, et conducunt eas ipsarum villarum cmethones ipsorum curribus in horrea per plebanum locanda, in praedicta Skaratki etiam cum solutione canapalium de quolibet manso per duos grossos, dum et quando in haereditate locatur, quando vero in dotem plebanalem conducitur non solvunt canapalia, solum, prout in aliis villis ipsius, parochiae, columbationem de manso per unum grossum, in Kamyen vero et Polenyecz non solvunt canapalia, solum colendam.

Krepa, villa sub praedicta parochiali in Domanyevice, in qua sculteti de scultetia solvunt loco decimae manipularis pecuniariam eiusdem ecclesiae rectori singulis annis per sedecem grossos et cmethones colendam de quolibet manso per grossum, decimam vero manipularem pro archiepiscopo cum censu.

Rzeczice, Lubyenkowska Volya, villae sub eadem parochiali in Domanyevice, quarum incolae pro eadem ecclesia nihil aliud solvunt, solum colendam de manso per grossum et decimam cum censu pro mensa archiepiscopali.

Kadsydlno, villa sub eadem parochiali in Domanyevice, in qua non sunt aliqui agri praediales, solum ex antiquo cmethonales, ex quibus agris totius villae decimae manipulares provenientes in toto spectant ad mensam archiepiscopalem ecclesiae Gnesnensis, et solet eam percipere ex concessione archiepiscopi capellanus castri Lovicensis; pro dicta vero ecclesia parochiali in Domanyevice ipsius villae incolae solvunt dumtaxat columbationem de quolibet manso per grossum.

subsidium servat duos capellanos in vicarios et ministrum, quos salariat ex proventibus mensae suae plebanalis; et spectant ad eandem iure parochiali ultra praedictam Chroslyn villae infrascriptae, videlicet Myslkovice1), Bochyn2), Gosnya3), Lyssovice 1), Voyewodza Wyesz 5) et triplex Pyotrovice 6); et habet pro dote et fundo bona, decimas et proventus infrascriptos; et primo in eadem villa Chroelyn et ipsius haereditate habet imprimis circa ecclesiam specialem aream pro curia plebanali cum horto pro allodio et aliis commoditatibus et in postico eiusdem unum pratum, dictum Grocz, et in latere eiusdem versus curiam archiepiscopalem alias duas areas pro vicario et ministro, necnon et tertiam in latere cimiterii penes domunculam lectoris fraternitatis; insuper habet duos hortulanos in altero latere villae eiusdem versus meridiem penes vicum seu plateam, qua itur in Lovicz, in parte sinistra, qui hortulani non habent aliquos agros, solum hortos et nullum censum solvunt plebano, sed laborant labores manuales, dum et quando plebanus opus habet; item habet unum mansum agri pro praedio dotis plebanalis, in omnibus tribus campis inter agros cmethonales iacentem et in eadem latitudine se protendentem. Insuper habet et unum aliud pratum, quod iacet circa limites Vrzecze et Pyotrovice ab una parte et ab alia parte prata curiae archiepiscopalis; item et unam aliam aream seu hortum pro erigenda domo pro cmethone aut hortulano, iacentem in acie penes viam, quae ducit ex eadem villa Chroslyn in Byelavi; item decima manipularis ex agris omnibus et singulis praedialibus curiae archiepiscopalis in eadem Chroslyn necnon quondam advocatiae agris curiae unitis proveniens spectat ad eandem ecclesiam parochialem in Chroslyn et ipsius rectorem, et conducit cam plebanus curru proprio in dotem plebanalem; cmethones vero pro eadem ecclesia solvunt dumtaxat missalia de quolibet manso per tres coros siliginis et per tres avenae.

Mystkovice, Lyssovice, Woyevodza Vyesz et triplex Pyotrovice, villae sub eadem parochiali in Chroslyn, post quarum villarum omnes et singulos agros cmethonales et advocatiarum decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem ecclesiam parochialem in Chroslyn et ipsius rectorem, et conducunt eas ipsarum villarum emethones ipsorum curribus, in Lyssovice etiam cum solutione canapalium ex manso per medium grossum, et nihil aliud solvunt.

Bochyn, villa sub praedicta parochiali in Chroslyn, in qua sculteti seu advocati ex agris ipsorum loco decimae manipularis eiusdem ecclesiae in Chroslyn rectori solvunt singulis annis per unum fertonem et cmethones nihil aliud, solum colendam de qualibet domo per medium grossum.

Gosna, villa sub praedicta parochiali in Chroslyn, in qua ex agris advocatiae decimae manipulares provenientes dumtaxat spectant ad eandem parochialem in Chroslyn et ipsius rectorem, cmethones vero ex agris cmethonalibus pro eadem ipsa ecclesia solvunt dumtaxat missalia de quolibet manso per quatuordecim ternarios.

Pyelaskow, villa sub parochiali ecclesia S. Spiritus in Lovics, post cuius villae omnes et singulos agros cmethonales et advocatiae possessionatos et desertos decimae manipulares provenientes in toto spectant ad parochialem ecclesiam in Chroslyn

Mystkowice,
 Bochen,
 Guinia,
 Lisiewice,
 wsie arcybiskupie.
 Wejewoda.
 Dziż tylko Piotrowice i kolonia Piotrowska. Później przybyły osady: Trąby, Rydwan, Przesławice i Gaj.

et ipsius rectorem, et conducunt eas ipsius villae incolae curribus propriis in horreum a plebano de *Chroslyn* locandum cum solutione canapalium de quolibet manso per duos grossos.

Taxata est eadem ecclesia ad tres marcas argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad quinque scotos.

DECANATUS SCZAVINENSIS.

69. OPPIDUM LANCZICIENSE.*)

In eodem ecclesia parochialis, tituli S. Andreae, de iure patronatus regis Poloniae pro tempore existentis, quam modo obtinet venerabilis dominus Nicolaus

*) Lecsyca, miaste dziś powiatowe w gubernii kaliskiej nad rzeką Nerem, należące obecnie do archidyecezyi warzsawskiej, powiatu i dekanatu lęczyckiego, siega początkiem swoim czasów przedchrześcijańskich, niegdyś stolica udzielnego księstwa do polowy wieku XIV, następnie główne miasto województwa tegoż nazwiska i starostwa grodowego, sławne zjazdami prawodawczemi i synodami prowincyalnemi, których się tam od roku 1180 kilkadziesiąt odbylo, niegdyś zamożne i ludne, dziś liczące ekoło 7000 mieszkańców, ma kościół parafialny według miejscowej tradycyi fundowany w wieku XIII przez Piotra Dunina pod tyt. ś. Andrzeja apostola razem z miastem różne smutne przechodzil koleje. W końcu wieku XIII złupił je i spalił Witenes, książe litewski, w pierwszej potowie wieku XIV spustoszyli oboje ogniem Krzyżacy, poczem Kasimiers W. odbudowawszy świątynię i miasto, ostatnie murem opasał i zamkiem obronnym, którego dotąd pozostały ślady, zabezpieczyl (Łubieński, Świat we wszystkich swoich częściach str. 390. Baliński l. c. I, 267 sqq.) Probostwo lęczyckie hojnie przez książąt i królów uposażone obejmowało miasto Lęcsyce i kilka wai okolicznych niżej podanych. Arcybiskupi gnieśnieńscy szczególniejszą opieką otaczali kościól parafialny, często w Lęcsycy przebywając. Wojciech Jastrschiec fundował przy nim altaryą i dzięsięcinami stolu arcybiskupiego ją uposażył (Damalewicz l. c. f. 235). W roku 1433 Jan, pleban tamtejszy rozprawia się w konsystorzu gnieżnieńskim o dziesięciny w Siedlou z tamtejszym plebanem Jauem (Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f. 112b). Oprócz parafialnego miała Łęcsyca jeszcze następujące kościoły: kościół i klasztór OO. Dominikanów fundacyi króla Kasimiersa W. (Łubieński l. c. str. 390); kościól i klasztor panien Norbertanek fundacyi Mikołaja Surawińskiego, kasztelana łęcsyckiego w polowie panowania Zygmunta III. Kościól ten zapewne pospiesznie lub z złego materyału stawiany po 250 latach zupełnej uległ ruinie. Za kaięstwa warssawskiego zakonnice po zniesieniu klasztoru przeniosły się do Strselna, a gmach klasztorny stal się własnością skarbu, od którego później przez osoby prywatne został nabyty (Tygodn. illustr. warszawski t. XV str. 171); kościól i klasztór O.O. Bernardynów na przedmieściu murowane z jakmuin rozmaitych dobroczyńców wystawione (Łubieński l. c. str. 390). Nadto arcybiskup Teodor Potocki osadził przy kościele farnym Jesuitów, którym Stefan Szóldrski, starosta tęcsycki w roku 1730 wymurował kolegium. Wszystkie wspomnione klasztory uległy kasacie bądź za księstwa warszawskiego bądź w roku 1864, jezuicki zaś rychlej po zniesieniu w Polsce zakonu. Na wschód od miasta Łęczycy o ćwieró mili za blotami leży wieś dawniej zwana Kościół (Korsesyol), później Tumino, a obecnie Tum, posiadająca jeden z najstarożytniejszych kościólów w Polsce wyniesiony do godności archikolegiaty. Erekcyą jego pierwotną odnosi tradycya miejscowa do roku 967, dwa lata po zaprowadzeniu chrześci jaństwa w Polsce. Pierwszą wzmiankę o nim napotykamy w bulli papieża Innocentego II z dnia 7 lipca roku 1136, w której potwierdza posiadłości kościoła gnieśnieńskiego: Item abbatia sanete Maris in

Mygdal de Domanykow, canonicus Posnaniensis et Lanciciensis 1), ex praesentatione regiae maiestatis; qui, prout ex antiquo, circa eandem ecclesiam servat duos vicarios necnon praedicatorem et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providere tenetur; ad quam iure parochiali nedum oppidum Lanciciense cum suis suburbiis, sed et villae infrascriptae, videlicet Vychrow 2), quondam villa, modo haereditas deserta, Vyczkovice 3) (sic), Lubyno 1), Dzyerzbyethovo 3), Syerpovo 6), Konarj 1), Thopolya duplex, Nadolna et Nagorna 3), Lescze 2), necnon praedium Woyczykj 10) iure parochiali spectant et pertinent; et habet eadem ipsa ecclesia et eius pro tempore plebanus pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos,

sastello Lancicie cum centis servis et villis corum (Archiv. Capit. Gnesn. No. 1. Kod. dypl. wielkopol. I, 12). Widocznie w bulli rzeczonej kościół tumski nazwano mylnie klasstornym czyli opackim zamiast kolegiachim; nigdzie bowiem najmniejszego w kronikach naszych i przywilejach o opactwie tumskiem lub klasztorze nie znajdujemy śladu. Że bulla wspomniona nie mówi o kościele w Łęcsycy samej, ale na Tumis (in castello Lancicie), wypada z porównania miejsc obydwóch, z których ostatnie, tworzące wynicełą kępę pomiędzy niedostępuemi błotami, a zatem z natury obronne, na wystawienie zamku przydatniejsze było i bezpieczniejsze od miejsca, na którem dziś miasto położone. O tym zamku czyni już vzmiankę Gallus pod rokiem 1107: vetus castellum ad Lucic. (Kronika w Monum. Polon. histor. t. I, 453). Dzisiejszy kościół kolegiacki stawiany z granitu polnego w czworobok ciosanego nie jest owym pierwotnym kościołem, o którym wspomina bulla Innocentego II z roku 1136, ponieważ pod rokiem 1161 i 1162 starodowne roczniki polskie wspominają o poświęceniu kościoła *tęcsyckiego. Ż*e zas wśród malego castellum nie mogło być miejsca ani potrzeby dla dwóch kościołów, wnosie wypada, ze pierwotny kościół zapewne drewniany został zniesiony i zastąpiony dzisiejszym (Monum. Polon. hist. t. I, 833: "1161 consecratio ecclesiae Lanciciensis," tamže II, 875: "1161 consecratio ecclesiae Lanciciensis," tamže t. III, 156: "1162 Lanciciensis ecclesia consecratur). Že na Tumie juž w wieku XII istniała kolegiata, dowodzi bula papieża *Innocenteyo III* z dnia 4 stycznia roku 1207, w której zatwierdza fundacyą przy niej prałatury kantora. Musiały tam zatem istnieć poprzedujo już pralatury inne i kanonikaty (Kod. dypl. wielkopol I, 54). Tenże papież pod dniem 7 stycznia roku 1207 potwierdza nadane kolegiacie leesyckiej przez arcybiskupów sanctuarios cum villis eorum (tamże I, 56). W bulli Honoryusza III z dnia 16 czerwca roku 1218 wspomniany jest archidyakon lęcsycki bez podania jego imienia (Theiner l. c. I, 17. Kod. dypl. wielkopol. I, 94). Po zniesicniu kolegiaty liczącej 6 pralatów i 10 kanoników, z których najbogaciej uposażona była prepozytura i scholasterya, kościół *tumak*i 50 m. długi, 24 szeroki z dwiema potężnemi wieżami z granitowych bloków bez spojeń zbudowanemi i 42 metry w murach wysokiemi z wspaniałym portalem, dwienia pobocznemi nawami z krzyżowemi sklepieniami, sięgającemi epoki Duninowej, zamieniony został na parafialny. Obecny jego rządzca wielkie względem niego położył zasługi, odnowiwszy go calkiem wewnątrz i stosownie go przyozdobiwszy. (Obszerniejszą wiadomość znajdzie czytelnik w Pumiętniku religijno moralnym t. XVII, 20 sąg w Kłosach t. XXX No. 767 z 28 lutego 1880 str. 169. 170; w Tygodn. illustr. warsz. t. XV, 171. 172 i w Balińskim l. c. I, 267 sqq. w monografii Łuszczkiewicza Tum Łęcsycki i t. d.). Oprócz kolegiaty istniał Tamie drewniany kościół é. Mikoloja wcielony do kolegium wikaryuszów kolegiackich w wieku XVII. Nadto kościół z klasztorem 00. Reformatów zniesiunych roku 1864. Biskup krakowski, Kojetan Soltyk, zapisany jest wdzięcznie w dziejach kolegiaty leczyckiej, ponieważ ją nie małym kosztem zrostaurował i od upadku zachował (Archiv. Capit. Gnesn. Liber Inventar. Archiep Gnesn. z r. 1785 przez X. Bardsińskiego, kanonika guieżn., późniejniejszego suffragana spisany f. 68).

1) Mikolaj Dominikowski, Migdal zwany, z Dominikowa, wai należącej do parafii Rudultów w powiecie i dekanacie kulnińskim. 2) Wichrów. 3) Wilczkowice. 4) Lubień. 3) Dsierzbiętów. 6) Sierpów. 7) Konary. 6) Topola Królewska i Sslachecku. 9) Lessese. 10) Nieodgadnione. W Topoli Królewskiej, która pierwotnie należała do arcybiskupów gnieśnieńskich wraz z wsiami sąsiedniemi Wilcskowice, Bojanowice i Lubień, w miejsce których w roku 1302 król Władysław Łokietek ustąpił im wsie: Piekary, Michalowice, Witalissewice i Gębice (Arch. Capit. Gnesn. No. 73), powstał w końcu zapewne wieku XVI dla wygody mieszkańców miejscowych i okolicznych osobny kościół parafialny, dotąd istniejący, pod weswaniem 6. Bartlomieja apostoła przez królów polskich fundowany i uposażony.

quorum modo extat in possessione; et primo in eodem oppido ipsiusque suburbiis et haereditate imprimis habet circa ecclesiam unam specialem aream pro curia plebanali et in eadem modo curiam satis strictam, cimiterio contiguam, et alias speciales areas duas pro vicariis et tertiam pro schola, in altera parte ecclesiae iacentes, cimiterio similiter contiguas; item extra muros eiusdem oppidi circa hospitale habet unum hortum, penes hortum castrensem iacentem, pro commoditatibus et utilitatibus domesticis plantandis et inserendis; item et decimam pecuniariam ex omnibus et singulis civilibus agris de quolibet laneo per unum fertonem et specialiter ex agris advocatiae dimidiam marcam; et ratione interesse, quod habuit quondam ecclesia parochialis in Klodava, modo monasterium, ad decimam pecuniariam ex agris civilibus eiusdem oppidi Lanciciensis ex antiqua ordinatione, inter dictas ecclesias in Klodava et in Lancicia ipsiusque rectores facta, plebanus seu rector praefatae ecclesiae parochialis Lanciciensis praeposito praefatae ecclesiae in Klodava solvit singulis annis alternative per septem fertones pecuniarum, uno videlicet anno et altero sex fertones cum sex grossis.

Lescze et Woyczykj, praedia, sub iure civili eiusdem oppidi Lanciciensis consistentia, quorum possessores ecclesiae parochiali in eodem oppido Lanciciensi et ipsius rectori solvunt decimas pecuniarias, videlicet de Lescze unam marcam cum sex grossis et de Woyczykj dimidiam marcam; cmethones autem, si qui essent locati, nihil aliud solvunt aut selvere tenentur eiusdem ecclesiae rectori, solum colendam de qualibet domo per unum corum avenae et pro decima ad numerum dictae marcae interesse ipsorum contingente. Item oppidani et anteoppidani praedictae civitatis pro eadem ecclesia parochiali et ipsius rectore pro colenda nihil solvunt, nisi quod sponte offerunt, dum visitantur, excepto denario S. Petri.

Viczkovicze, villa regalis sub eadem parochiali, cuius incolae loco decimae manipularis solvunt pecuniariam de quolibet manso per novem grossos praedictae ecclesiae parochiali (sic) in Lanczica rectori, necnon de qualibet domo per unum corum avenae ratioue colendae; ex agris autem praedialibus regalibus datur decima manipularis pro eadem ipsa ecclesia parochiali.

Lubyno, villa similiter regalis sub eadem parochiali, in qua sunt quatuor mansi advocatiae, de quibus ratione decimae manipularis possessores ipsorum agrorum pro eadem ipsa parochiali ecclesia in Lancicia et eius plebano solvunt pecuniariam de quolibet manso per octo grossos; ex agris autem cmethonalibus incolae eiusdem villae solvunt manipularem pro praepositura collegiatae beatae Mariae Lanciciensis, et pro parochiali praedicta ipsorum dumtaxat colendam per unum corum avenae.

Dzyerzbyctow, villa regalis sub eadem parochiali, in qua sunt speciales agri praediales ab agris cmethonalibus distincti, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem et plebanum in Lancicia, de agris autem cmethonales (sic) ad canonicatum et praebendam collegiatae Lanciciensis, quos modo obtinet dominus doctor Dominicus, et pro praedicta parochiali in Lancicia cmethones solummodo solvunt columbationem de qualibet domo per unum corum avenae.

Topolia duplex, Nadolna et Nagorna, villae sub eadem parochiali in Lancicia, quarum in una, videlicet Nadolna, post omnes et singulos agros praediales et cmethonales, in dicta vero Thopolya Nagorna dumtaxat praediales decimae manipulares

provenientes in toto spectant ad eandem parochialem et plebanum in Lancicia; ex agris vero cmethonalibus possessionatis et desertis in praefata Thopolya Nagorna omnibus et singulis huiusmodi decimae manipulares provenientes spectant ad universitatem vicariorum collegiatae praedictae Lanciciensis; et cmethones nihilominus ipsarum villarum pro ipsorum parochiali solvunt loco colendae per unum corum avenae.

Syerpow et Konarj, villae sub eadem parochiali in Lancicia, quarum incolae pro eadem ipsa ecclesia nihil aliud solvunt, solum colendam per unum corum avenae, decimas vero praediales in praefata Syerpow et Konarj pro parochiali ecclesia in Modlna; et de cmethonalibus in dicta Konarj decimam manipularem percipit praepositus Lanciciensis, in dicta vero Syerpow non sunt modo aliqui cmethones, solum curia.

Syedlecz, villa mensae episcopalis ecclesiae Wladislaviensis et in eadem parochialis ecclesia, cuius villae decimae manipulares ex omnibus et singulis agris tam cmethonalibus quam advocatiae possessionatis et desertis provenientes in toto spectant ad ecclesiam parochialem et plebanum in Lancicia, et conducunt eas ipsius villae incolae ipsorum curribus in horreum, a plebano locandum absque solutione canapalium.

Vicarii eiusdem ecclesiae ultra ordinarium salarium habent pro certis votivis, quas cantant loco maturarum certis diebus, una cum ministro tres marcas pecuniarum, duas videlicet pro triginta duabus cum media hinc inde in diversis bonis, tam in oppido Lanciciensi et extra propinquis in vim reemptionis coemptas per executores testamenti cuiusdam olim Olexii Bogathi et comparatas; item duos hortos extra muros Lancicienses, in suburbio eiusdem versus Thopolya et paludes sitos, quos hortos duos locaverunt dicti executores in perpetuum sub censu annuo unius marcae.

Zacristianus seu custos ecclesiae ex quadam donatione habet quendam hortum in duos divisum, iacentem extra muros Lancicienses inter hortos dictos et appelatos Komynkova et quondam Clementis Kalysskj, civium praedictae civitatis Lanciciensis, per olim felicis recordationis Kazimirum, regem Poloniae, pro quodam generoso domino Michaële, succamerario et capitaneo Lanciciensi et ipsius successoribus ac eiusdem incolas (sic) ab omnibus et singulis censibus, reditibus, proventibus, angariis, contributionibus, exactionibus, pothdwodis et aliis quibuscunque solutionibus, regalibus et civilibus de anno Dominini millesimo quadringentesimo sexagesimo exemptum et liberatum, prout litterae sub titulo et sigillo praefati serenissimi olim regis Poloniae latius disponunt et continentur; quem hortum Zacristianus, pro tempore existens pro posse hominibus locat sub annuo censu.

Taxata est eadem ecclesia ad decem marcas argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad quindecim scotos.

Item in eadem ecclesia habent duo altaria ex antiquo fundata et erecta, et primo:

ALTARE tituli S. Christophori, iuris patronatus et praesentandi dominorum et haeredum arcis in villa Borryslavicze 1), quod modo obtinet honorabilis Lucas

¹) Borysławice, wieś z kościołem parafialnym w archidyccezyi warszawskiej, dekanacie lęcsyckim, powiecie kolskim.

Povala 1) ex praesentatione olim magnifici Nicolai de Croslekj, palatini Syradiensis 2), alias ipsius dominae Evae, eiusdem castri haeredis. Quod quidem altare pro dote et fundo habet bona et proventus infrascriptos; et primo in eodem oppido pro domuncula specialem aream, areae domini haeredis dicti castri Borrislavice contiguam, prope aream dotis plebanalis circa muros oppidi Lanciciensis iacentem; item decimas manipulares in

Luczmyeza³), villa sub parochiali in Zgyerz, cuius villae post omnes et singulos agros cmethonales et advocatiae decimae manipulares provenientes in toto spectant ad altare praedictum et ipsius altaristam.

Seyemczice 1), villa sub parochiali Syedlecz, in cuius haereditate de duobus mansis quondam praedialibus, in quibus locati sunt cmethones, de quibus(sic) decima manipularis proveniens spectat ad altare praedictum, de aliis autem ex antiquo cmethonalibus ad mensam archiepiscopalem.

Yaruchovo 5) et Rzathkovo 6), villae sub parochiali ecclesia in Slaboschovo 1), quarum villarum, videlicet duplex Yarochovo et haereditate Othkozovo 6) et quondam villa (sic), quarum villarum Yarochovo maiori et Othkozovo ex omnibus et singulis agris cmethonalibus totiusque haereditatis praedictae Othkozovo necnon in Rzathkovo quibusdam certis duobus laneis ex haereditate Yarochovo ademptis pro praedicta villa Rzathkow, dumtaxat de uno campo versus praedictam Yarochovo iacente decimae manipulares provenientes in toto spectant ad altare praedictum S. Christophori et ipsius altaristam; itèm eiusdem altarista singulis septimanis obligatur per se vel per alium explere tres missas, unam pro defunctis, aliam de Virgine et tertiam de S. Trinitate.

Taxatum est ad dimidiam marcam argenti.

ALTARE SECUNDUM, tituli gloriosae Virginis Mariae et S. Adalberti, de iure patronatus proconsulis cum consulibus civitatis Lanciciensis pro tempore existentibus, quod modo obtinet honorabilis Joannes Bacherka de Lancicia, ex praesentatione eiusdem civitatis proconsulis et consulum ac totius communitatis; quod quidem altare et ipsius altarista habet pro dote et fundo imprimis census annuos trium marcarum pro centum et decem florenis in auro hinc inde certis bonis haereditariis comparatos; qui quidem centum floreni et decem in auro fuerunt recepti pro haereditate Karlow quondam pro altari praedicto incorporatae et asscriptae (sic) et per regem Wladislaum ab omni onere terrestri pro dicto altari exemptae et libertatae (sic); habet tamen nihilominus decimam manipularem ex eadem haereditate provenientem, ratione cuius debet habere singulis annis duos florenos in moneta iuxta ordinationem tempore venditionis dictae haereditatis ad manus saecularis personae factam.

Item habet in eadem civitate Lanciciensi duo macella carnificum ab omnibus exactionibus et quibusvis contributionibus regalibus et civilibus per regem olim

¹) Lukass Powala, altarysta. ²) Zapewne Mikolaj s Brudsewa † 1478, gdyż po nim Mikolajów, wojewodów sieradskich nie było (cfr. Niesiecki l. c. l, 132. 133). ³) Lucmiers, wież w parafii Zgiers w dekanacie lódzkim. ²) Siemssyce, wież należąca do parafii Siedlec w dekanacie łęcsyckim. ²) Jarochów. ²) Rsędków. ¹) Sławossew, wież niegdyż z kościołem parafialnym w dekanacie i powiecie łęcsyckim, wcielona później do parafii w Masewie w tymie dekanacie. ²) Zapewne dzisiejsze Drykosy w parafii Masew.

Widaislaum exempta et liberata, quas macellas (sic) altarista locat, prout melius potest, hominibus et modo ad septem lapides sepi puri quodlibet eorum; item habet et quinque hortos hinc inde in suburbiis civitatis Lanciciensis iacentes, duos videlicet in suburbio post hospitale pauperum et tres post castrum et ultra fluvium decurrentem in molendinum et balneum civile sitos; quos hortos quinque locat pro posse et iuxta arbitrium, quibus placet; qui quidem hortus (sic) similiter sunt exempti tam per regem quam cives ab omnibus angariis et contributionibus regalibus et civilibus; non habet tamen aliquam aream specialem circa ecclesiam pro domuncula.

Taxatum est idem altare ad unum fertonem argenti; item dictum altare oneratum est ad tres missas singulis septimanis in eadem ecclesia explendas, unam de beata Virgine, aliam pro peccatis et tertiam pro defunctis et sacerdote.

Hospitale extra muros Lancicienses nondum est erectum aut fundatum, solum per consulatum eiusdem oppidi ex eleemosynis presbyter et pauperes illic degentes reficiuntur et pro posse aluntur; residet tamen circa aliud hospitale seu oraculum S. Spiritus presbyter per oeconomos per consulatum deputatos ordinatus, qui pauperes in hospitali iacentes sacramentis providet et eucharistia procurat ex quadam consuetudine et tolerantia plebani, et in oraculo eodem eucharistia conservatur; item dictum oraculum et hospitale non habet aliquem fundum seu bona pro dote, solum decem et septem hortos, successive eisdem loco eleemosynae donatos, quos oeconomi eiusdem hospitalis habent in gubernatione et protectione, eosdem hortos Jocando et census exigendo et alias eleemosynas colligendo.

70. SOLCZA.*)

Villa mensae archiepiscopalis ecclesiae Gnesnensis, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Laurentii, de collatione et provisione archiepiscopi Gnesnensis

*) Solca Wielka, wieś należąca do majątku arcybiskupstwa gnieżnieńskiego jeszcze przed rokiem 1136, jak widać z bulli papieża Innocentego II w tymże roku wydanej, a zatwierdzającej posiadłości tegož arcybiskupstwa (Archiv. Capit. Gnesn. No. 1. Kod. dypl. wielkopol. I, 10 sqq.), z kościolem parafialnym przez arcybiskupów fundowanym i uposażonym, zapewne już w wieku XIV, jak wnosić należy z wzmianek o nim w aktach konsystorskich od połowy wieku XV (Arch. Consist. Gnesn. Akta lużne) i z lustracyi dóbr arcybiskupich (Archiv. Capit. Gnesn. Libri Inventarior. bonor. Archiep.). W miejsce pierwotnego kościoła drewnianego upadkiem grożącego stanął w roku 1640 nakładem Jana Lipakiego, arcybiskupa, nowy również drewniany, który gdy w końcu wieku zeszłego z winy rządzców swoich podupadł, arcybiskup Ostrowski wystawił r. 1782 nowy z drzewa kostkowego na podmurowaniu z kamienia i cegły, z dachem gontowym, który dotąd istnieje (Archiv. Capit. Gnesn. Ks. Bardzińskiego, kanonika geleźn., Liber Inventarior. Archiep. Gnesn. de a. 1785 f. 68). W roku 1839 wyrestaurowany został na zewnątrz i cały deskami obity. W trzydzieści lat później dach na nim podwojnie gontami pokryto, a w roku 1874 za staraniem rządzcy swego, ks. Teofila Żuchowskiego, z składek parafian wewnątrz całkiem go odnowiono, olejno wymalowano i wszystkie trzy oltarze w nim odświeżono i odzłocono: Obsaz f. Wawrsyńca w wielkim ołtarzu dobrego pędzla w Petersburgu malowany, pochodzi z daru Pęcherzswskich, posiedzicieli majoratu Thacsew. Cmentarz naokół kościoła opasano w roku 1877 pięknym murem na fundamencie kamiennym ze składek parafian. W roku 1879 wizytował kościół i parafią solecką dziekan lęczycki, ks. Łasiński, z polecenia administratora archidycczyi warszawskiej (Acta Ecclesiae). pro tempore existentis; quam modo obtinet honorabilis Albertus de Lancicia ex provisione apostolica, qui, prout ex antiquo, circa eandem ecclesiam servat dumtaxat unum capellanum in vicarium et clericum in ministrum, quos ex proventibus mensae plebanalis salariis providet; et spectant ad eandem iure parochiali ultra praedictam Solcza maiorem aliae villae infrascriptae, videlicet alia Solcza minor 1). Parzyce 2), Ostrow 3), Cedrovice duplex, maius et minus 4), Gebyce 5), Strzeblovo duplex 6), Osorkovo 1), Zelgoszcza 9) Slywnykj 0), Pelczyska 10), Borschyn 11) et Wroblovo 12); item eadem ipsa ecclesia et eius pro tempore plebanus habet pro dote et fundo bona, decimas et proventus infrascriptos, quorum modo extat in possessione pacifica; et primo in eadem Solcza et ipsius haereditate imprimis circa ecclesiam habet unam specialem aream satis latam et spatiosam pro curia plebanali cum hortis eidem adiacentibus pro allodio et aliis commoditatibus et ex opposito eiusdem alias areas et in eis domos pro vicariis et ministro; item in quolibet campo inter agros cmethonales habet pro praedio plebanali citra vel ultra per unum mansum cum medio agri, protendentem se ad longitudinem, prout agri cmethonales protenduntur, cum pratis eisdem agris adiacentibus, et hoc solummodo in duplici loco, ubi fieri potest; item advocatus ex agris seu tribus mansis advocatiae eidem ecclesiae et plebano solvit loco decimae manipularis maldratas singulis annis per quindecim coros siliginis et per quindecim avenae; cmethones vero pro archiepiscopo ex eorum agris, et pro eadem ecclesia ac eius rectore solummodo de qualibet domo loco colendae per medium grossum et similiter tabernatores solvunt.

Solcza minor et Parzyce, villae sub eadem parochiali, quarum incolae pro eadem ecclesia et ipsius rectore nihil aliud solvunt, solum colendam de qualibet domo per medium grossum, excepta tamen una argula in haereditate villae Parzyce circa limites haereditatis Ostrow iacente, de qua, dum et quando colitur, decima manipularis proveniens spectat ad eandem ecclesiam in Solcza et ipsius rectorem; ex aliis autem ipsarum villarum omnibus et singulis agris decimae manipulares provenientes in toto in dicta Solcza ad praeposituram ecclesiae Lanciciensis, et in Parzyce ad mensam archiepiscopalem spectant et pertinent.

Ostrow, Cedrovice maius, Gebyce, Strzeblovo maius, Strzeblovo minus, Ozor-kovo, villae sub eadem parochiali in Solcza, post quarum villarum omnes et singulos tam praediales quam cmethonales agros decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem ecclesiam parochialem et ipsius plebanum, et conducit eas plebanus curru proprio absque perceptione canapalium; cmethones tamen ultra decimas in eisdem villis solvunt colendam per dimidium grossum de qualibet domo.

Cedrovice minus, villa Slywnykj et Pelczyska, villae sub eadem parochiali in Solcza quarum incolae pro eadem ecclesia parochiali in Solcza solummodo colum-

¹⁾ Solca Mala. 2) Parsyce. 3) Ostrów. 4) Cedrowice, dziś tylko jedne. 6) Gębics. 6) Strseblew, dziś tylko jeden w parafii Ozorków. 7) Osorków, pierwotnie wieś szlachecka w powiecie i dekanacie łęczyckim (dawniej kolskim) nad rzeką Bzurą, od roku 1816 miasto, liczące dziś 9100 mieszkańców, z kościolem parafialnym przez dziedziców miejscowych z cegly palonej wystawionym a przez władzę duchowną kanonicznie erygowanym, która odłączywszy od W. Solcy Ozorków, Słowik i Strseblew, z tych trzech osad w skutek napływu ludności dla powstałych w pierwszej fabryk sukna i przędzalni bawelny osobną utworzyła parafią. Później przybyły do niej miejscowości: Konstancya, Emilia, Wiktorów, i Zimnawodą. 6) Zelgoszez. 9) Słowik w parafii Osorków. 10) Pelesyska. 11) Borzsyn. 12) Wróblew. Później powstały osady: Tkacsew, Bianów, Śliwniki.

bationem de qualibet domo per medium grossum solvunt, et decimas mahipulares in dicta Cedrovice pro universitate vicariorum, in dictis vero Slywnykj et Pelczyska pro canonicatu et praebenda Lanciciensi, quos obtinet modo dominus Mathias Myleskj.

Zelgoszcza, villa sub praedicta parochiali in Solcza, in qua sunt speciales agri praediales curiarum ab agris cmethonalibus distincti, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem et plebanum in Solcza, ex agris autem cmethonalibus in parte ad canonicatum et praebendam, quos obtinet modo dominus Mathias Myleski, et in parte ad praeposituram ecclesiae collegiatae Lanciciensis; et pro praedicta parochiali in Solcza eiusdem villae cmethones solummodo colendam solvunt per medium grossum.

Borschyn et Wroblovo, villae sub praedicta parochiali, in quibus villis ex antiquo sunt et fuerunt speciales agri praediales curiarum ab agris cmethonalibus distincti, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad parochialem ecclesiam praedictam et ipsius rectorem in Solcza, ex agris autem cmethonalibus utriusque villae tam possessionatis quam desertis ad praeposituram ecclesiae collegiatae beatae Mariae Lanciciensis. Quarum villarum cmethones pro parochiali ipsorum in Solcza rectori columbationem tantummodo ad instar aliarum villarum solvunt.

Pyeskovice 1), villa sub parochiali ecclesia in Parnyczevo 2), cuius villae ex agris praedialibus decima manipularis proveniens spectat ad ecclesiam parochialem in Solcza et ipsius rectorem et ex agris chethonalibus ad canonicatum et praebendam Lancicionses, quos obtinet modo dominus Stanislaus Unyenski.

Vytrzesczki³), villa sub parochiali ecclesia Parnyczevo, quae fere, demptis duobus mansis, extat deserta; cuius cmethones pro tempore existentes solvebant et modo de possessionatis praedictis duobus mansis solvebant (sic) et solvunt solvereque tenentur loco decimae manipularis pecuniariam de quolibet manso per novem grossos, spectatque, prout spectabat ex antiquo, ad ecclesiam parochialem in Solcza et ipsius rectorem; de agris vero desertis, qui in parte coluntur, datur decima manipularis pro eadem ecclesia et plebano in Solcza.

Taxata est eadem ecclesia ad unam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad quinque scotos.

71. CHOCZESCHOW.*)

Villa haereditaria, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Adalberti, de iure patronatus laicorum haeredum eiusdem villae, quam pronunc obtinet honorabilis

¹⁾ Piestkowice. 2) Parsęcsew, niegdyś miasteczko zalacheckie, dziś wieś położona w dekanacie i powiecie łęcsyckim, archidyccezyi warssawskiej, z kościołem parafialnym, o którym będzie niżej. 3) Wytrsesseski.

^{*)} Chocissew, wież szlachecka, gniazdo rodziny Chocissewskich h. Junossa (Niesiecki l. c. I, 267), należąca dziś do archidycczyi warszawskiej, dekanatu i powiatu leczyckiego, miała kościół parafialny niezawodnie przez też familia, fundowany i uposażony, w aktach konsystorza gnieźnieńskiego w drugiej polowie wieku XV wspominany (Archiv. Consist. Gnesm. wykazy kościołów). Kościół ten zapewne dla

Mathias de Strobow 1), ex praesentatione generosi domini Valentini Zakaynskj 2), vexilliferi Iunovladislaviensis; qui propter decrescentiam proventuum nequit circa eandem ecclesiam pro subsidio servare vicarium neque ministrum; ad quam iure parochiali ex antiquo spectabant et modo spectant dumtaxat praefata Choczeschow 3), Kovalevice 1) necnon Slomyanka 3) et Gorne 6), quae modo iacent haereditates desertae et occupatae; item et molendinum, dictum Rekaul; habuitque eadem ipsa ecclesia et ipsius pro tempore rector, prout et modo habet, pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos, quorum extitit et modo extat in possessione vel quasi pacifica; et primo in eadem villa et ipsius haereditate imprimis habet circa ecclesiam inter alia specialem aream pro curia plebanali et in eadem curiam cum hortis pro allodio et commoditatibus, necnon piscinulam seu vinarium eidem areae adiacentibus; item unum mansum agri in duplo maiorem mansis cmethonalibus, hinc inde inter agros cmethonales in campis iacentem et se protendentem, prout se protendunt agri cmethonales, etiam cum pratis et boris in confinibus ipsorum agrorum, quorum agrorum partem propter diuturnam culturam (sic) per excrescentiam nemora occuparunt: insuper unam specialem aream pro taberna cum horto ipsam aream concernente, ex opposito areae dotis plebanalis in altera parte torrentis decurrentis ex vinario plebanali iacentem; item decimam manipularem ex agris praedialibus dumtaxat provenientem; ex agris autem cmethonalibus decima manipularis datur pro canonicatu et praebenda Lanciciensi, quos obtinet modo dominus Stanislaus Unyenski;); cuius villae cmethones pro eadem ecclesia parochiali et ipsius rectore solummodo columbationem de manso per unum grossum solvunt.

Kevalevice, villa cum ipsius molendino, cuius incolae ex ipsorum agris decimas manipulares solvunt pro canonicatu et praebenda Lanciciensibus, quos obtinet modo dominus Mathias Myleskj⁸), et pro parochiali ecclesia in praedicta Choczeschow et ipsius rectore solummodo columbationem de manso per unum grossum et de medio per medium grossum solvunt, et similiter molendinator per unum grossum.

Slomyanka et Gorne, quondam villae, modo haereditates desertae, post quarum quondam villarum, modo haereditatum desertarum, omnes et singulos agros decimae manipulares tunc provenientes spectabant et modo spectant ad ecclesiam parochialem in Choczeschow et pro tempore rectorem. Item in praedicta Choczeschow fuerunt duo molendina super fluvio Mesura o, de quorum uno, versus villam iacente, praedicta ecclesia et ipsius pro tempore rector ex emolumentis pro dote et fundo habuit singulis septimanis per unum corum farinae, quod molendinum manet modo desertum; ex alio autem inferiori non aliud, solum per unum grossum columbationis habuit.

zmniejszonych dochodów swoich lub ruiny, z której go podźwiguąć nie chciano, wcielony został z całą parafią do sąsiedniego kościoła parafialnego w Parzęczewie, jak się zdaje, w wieku ubiegłym. Podczas sporządzenia powyższego opisu należał Chociszew do familii Zaksińskich albo Zakszeńskich, jak mieć chce Niesiecki.

¹) Maciej s Strobowa (wsi w parafii Żelasna w powiecie skierniewickim). ²) Walenty Zaksiński. chorąży inowrocławski h. Poraj (Niesiecki l. c. IV, 651). ³) Chocissew. ⁴) Koralewice. ⁵) Słomianka, dziś nie znana. ⁰) Malogórne. Wszystkie te trzy wsie należą dziś do parafii parsęcsewskiej. ¹) Unieński Stanieław, kancierz gnieśnieński, installowany jako taki w roku 1489, ustąpić musiał Stanieławowi s Kuroswęk i pozostał przy kanonii łęcsyckiej (Ks. Korytkowski l. c.). ⁰) Maciej Milewski, kanonik łęcsyckie. ⁰) Bsura.

Relavul 1), molendinum tertium in eadem haereditate Choczeschow, quod habet paucos agros exstirpatos; cuius molendini molendinator pro tempore existens ecclesiae parochiali in supradicta Choczeschow et rectori pro tempore existenti loco decimae et columbationis solvit singulis annis duos coros farinae aut alias decimam.

Taxata est eadem ecclesia ad tres scotos argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad unum scotum.

72. PARNYCZEWO.*)

Oppidum haereditarium, in eodem ecclesia parochialis, tituli Assumptionis gloriosissimae virginis Mariae, de iure patronatus laicorum haeredum eiusdem oppidi pro tempore existentium; quam pronunc obtinet honorabilis Joseph de Orlow²) ex praesentatione generosi olim domini Alberti de Gladzanow³), castellani Lanciciensis, protunc haeredis eiusdem oppidi; qui, prout ex antiquo, servare consuevit pro subsidio circa eandem ecclesiam unum capellanum in vicarium et clericum in ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis pro posse salariis providere consuevit; spectant enim ad eandem ecclesiam ultra praedictum oppidum iure parochiali villae infrascriptae, videlicet Pyeskovice¹), Vytrzesczkj³), Golaschyny⁶), Orlya⁷), Wyelga Wyesch⁸), Szokola Gora⁹) et Mroszovice¹⁰); et habet ex antiquo pro dote et

¹⁾ Reksul młyn należy dziś do parafii Ozorków.

^{*)} Parzeczew, niegdyś miasto szlacheckie, dziś osada nad rzeczką Grudą, należąca do archidyecezyi *warszawskie*j, dekanatu i powiatu *lęczyckiego*, posiadała kościół parafialny przynajmniej już w początku wieku XV, jak wnosić można z powyższego opisu i z akt konsystorskich, które o nim w połowie tegoż wieku jako o dawnym wspominają (Arch. Consist. Gnesn.). Fundowali go i uposażyli niezawodnie Pomianowie, do których rodu należał wyżej wspomniony kasztelan lęczycki (Niesiecki l. c. I. 217). Na ich prošby ówczesny arcybiskup gnieźnieński erygował go kanonicznie jako parafialny przyłączywazy do niego wsie do parafii w Solcy Wielkiej należące: Parzęcsew, Piestkowice i Wytrzyszczki. Pierwotny kościół drewniany pod tyt. Wniebowsięcia N. Maryi P. zgorzał wraz z całem miasteczkiem w roku 1800. W cztery lata potem stanął dzisiejszy kościół murowany nakladem dwóch braci Stokowskich: ks Francisska, Jezuity, i Ignacego, dziedzica dóbr parzęczewskich. Konsekrowal go na dniu 3 maja roku 1840 Józef Joachim Goldtmann, biskup-suffragan włocławski, za staraniem ówczesnych dziedzieów, Florentyna i Anastasyi Gotarkowskich, za rządów parafią ks. Froncisska Usarskiego. W roku 1873 kościół ten groził zupełną ruiną. Za usilnem staraniem obecnego rządzcy jego, ks. Graboushiego, został z dobrowolnych ofiar parafian zupełnie zrestaurowany i rozprzestrzeniony, wewnątrz należycie i czdobnie odnowiony; cmentarz na około niego wspaniałym murem otoczono, na nim dzwonnice nową wymurowano, do której dwa dzwony sprawiono; jednem słowem kościół parsęczewski należy dziś do najozdobniejszych świątyń w całej okolicy. Stoi on na wzgórzu w środku dawnego rynku, otoczony nader piękuie utrzymanym cmentarzem, ozdobionym drzewami, kląbami i czterema w murze bramami. Na cmentarzu grzebalnym za miasteczkiem stoi starożytny kościolek modrzewiowy pod tyt. ś. Rocha, który początkiem swoim sięga niezawodnie wieku XVI. Kilka razy do roku odbywa się tam nabozeństwo parafialne (Acta Ecclesiae).

²⁾ Józef s Orlowa, pleban. 3) Wojciech s Gledsianowa, kasztelan lęcsycki 1512 (Niesiecki c. I, 217). 4) Piestkowice. 3) Wytrzeszczki. 6) Golassyny. 7) Orla. 6) Wielka Wiel. 6) Sokola Góra. 10) Mrosowice. Przybyły później osady: Julianki, Radsibórs, Reksul, Maryampol, Jerosolima, Mikolajew i Rafalów.

fundo bona et proventus infrascriptos; et primo in eodem oppido imprimis unam aream specialem pro curia plebanali, satis pro conditione latam et spatiosam, cum hortis eidem adiacentibus, necnon et alias speciales areas pro vicario et ministro, extra aream dotis plebanalis iacentes; item pro praedio plebanali habet unum laneum seu mansum agri, hinc inde inter agros oppidanorum ad instar oppidanorum eiusdem oppidi iacentem, praeter hoc, quod oppidani in campo versus *Chrzastow* iacente suos agros habent exstirpatos et plebant iacet nondum exstirpatus, cum pratis ipsis agris, dicto laneo hinc inde adiacentibus; item habet penes aream scholae unam aliam aream pro hortulano, qui nihil afiud ipsius ecclesiae rectori solvit aut laborat ex antiquo, solum pro censu sex grossos, et habet usum oppidi, prout alii oppidani, si artifex est aliquis; super autem propinatione aut braxatione cervisiae pendet controversia inter dominum haeredem et plebanum indecisa; item oppidani eiusdem oppidi loco decimae manipularis ex agris ipsorum omnibus et singulis solvunt pecuniariam eiusdem ecclesiae plebano de quolibet manso per sex grossos et colendam per unum grossum de manso.

Vyelga Wyesch, villa sub eadem parochiali in Parnyczow, quae fere in toto extat deserta; in qua haereditate fuerunt et sunt modo speciales agri seu mansi duodecim cmethonales, ex quibus agris cmethonalibus decima manipularis proveniens spectabat et modo spectat ad canonicatum et praebendam ecclesiae collegiatae Lanciciensis, quos modo obtinet dominus Mathias Myleskj; et pro ecclesia parochiali in Parnyczewo cmethones solvebant missalia loco colendae de quolibet manso per duos coros siliginis et per duos avenae, et percipiebat ea vicarius; de agris autem praedialibus quondam duorum praediorum decimae manipulares provenientes spectant ad parochialem praedictam in Parnyczew et ipsius rectorem, cuius medietatem percipiebant ex concessione plebani vicarius cum ministro.

Sokola Gora, villa sub eadem parochiali in Parnyczow, in qua non sunt aliqui agri praediales, solum cmethonales, ex quibus ipsius villae incolae eiusdem ecclesiae in Parnyczow rectori loco decimae manipularis solvunt pecuniariam de quolibet manso per sex grossos, item et colendam per unum grossum de manso.

Suchodol, quondam praedium, in quo modo unus cmetho extat locatus; cuius praedii ex agris omnibus et singulis decima manipularis proveniens spectabat et modo spectat ad parochialem ecclesiam in praedicta Parnyczow et ipsius rectorem.

Pyeskovice, Golaschyny, villae sub eadem parochiali in Parnyczew, in quibus villis decimae manipulares ex agris praedialibus provenientes spectant in praefata Pyeskovice ad parochialem in Solcza, in Golaschyny vero ad parochialem in Leznycza ecclesias; et de agris cmethonalibus in praedicta Pyeskovice tam de possessionatis quam desertis ad canonicatum et praebendam ecclesiae Lanciciensis, quos obtinet modo dominus Stanislaus Unyenskj, et in Golaschyny ad mensam archiepiscopalem ecclesiae Gnesnensis; pro praedicta autem parochiali in Parnyczew dictarum villarum cmethones solvunt solummodo columbationem de manso per unum grossum.

Vitrzesczki, Orlya et Mroszovice, villae sub parochiali praedicta in Parnyczew, quarum villarum incolae pro eadem ecclesia parochiali solummodo colendam de quolibet manso per unum grossum solvunt et decimas in dicta Vitrzesczkj pecuniariam pro parochiali ecclesia in Solcza; in dictis vero Orlya et Mroszovice pecuniariam similiter et manipularem pro canonicatu et praebenda Lanciciensibus, quos obtinet modo dominus Mathias Myleskj, solvunt; attamen in praedictae haereditatis

agris, noviter circa molendinum exstirpatis, extra tamen haereditatem villae nondum aliquis decimas percipit dependentque in dispositione ordinarii.

Kuchari¹), villa sub parochiali ecclesia in Strzegoczyn, in qua decimam manipularem ex agris praedialibus provenientem alternatis vicibus ecclesia praedicta in Strzegoczyn²) cum ecclesia parochiali in Parnyczew et ipsarum rectores percipiunt.

Taxata est eadem ecclesia ad sedecim scotos argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad tres scotos.

73. LEZNYCZA MAIOR.*)

Villa haereditaria, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Jacobi apostoli, de iure patronatus laicoram haeredum de eadem, necnon Povodow et Ssucha maiori; quam modo obtinet honorabilis Jacobus, haeres de eadem, ex praesentatione fratris ipsius olim nobilis Stanislai Lesnyczkj³), Aaron Powodowskj⁴) et Joannis Suskj³), tunc haeredum in eisdem, respective Leznycza, Povodow et Ssucha; qui, prout ex antiquo, circa eandem ecclesiam in subsidium servat unum vicarium et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet; ad quam iure parochiali ex antiquo spectant praefata Lesnycza maior, necnon Krsepoczyno duplex⁶), Parandsyce duplex¹, Ssucha⁸), Wosnykj⁹), Povodovo¹⁰), Snyathova¹¹), Chrzastovo duplex¹²), Rosyce quadruplex, videlicet Smyyovi, Frygyovi, Troyanovj¹³), Sulmy¹⁴), Skromnycza¹⁵), Byelavj¹⁶), Wysrsbova¹⁷) et Laskj¹⁶; habetque eadem ipsa ecclesia et ipsius pro tempore rector pro dote et fundo bona, proventus et decimas infrascriptos, quorum modo est in possessione pacifica; et primo in eadem villa Lesnycza et ipsius haereditate habet imprimis unam specialem pro curia plebanali aream

¹⁾ Kuchary. 2) Strzegocin, wież z kościolem parafialnym w powiecie i dekanacie lęczyckim.

^{*)} Leźnica Wielka, wieś szlachecka, należąca dziś do archidyccezyi warszawskiej, powiatu i dekanatu leczyckiego, gniazdo familii Leźnickich niewiadomego herbu, gdyż heraldycy nasi nie o niej nie
wiedzą, która się jeszcze na początku wieku XVI przy części dziedzictwa po przodkach utrzymala, jak
pewyiszy epis świadczy i niezawodnie tam kościół parafialny fundowała i uposażyła. Obecny kościół
w następujący sposób opisał ks. Stefan Lasicki, kanonik honorowy warszawski, dziekan i proboszcz
lęczychi, jako wizytator duchowny w roku 1879: Kościół zbudowany z drzewa, gontami kryty, z przybudowaną na froncie nie zbyt okazałą wieżą i sygnaturką nad dachem. Opodał od wielkich drzwi stoi
dzwonnica drewniana na cmentarzu. O kościele w Leźnicy Wielkiej historycznie bardzo mało wizyta
powiedzieć może, gdyż ubogie jego archiwum przed rokiem 1775 żadnych prawie dokumentów nie dostarcza. Kościół ten nie wiadomo przez kogo wystawiony, w ubogim stanie będący, ma długości tokci 41
szerokości 174, wysokości 14 (Acta Ecclesiae Lesnicensis).

³⁾ Stanisław Leśnicki. 4) Aaron s Powodowa Powodowski, zapewne dziad sławnego Hieronima Powodowskiego, kanonika gnieśnieńskiego, krukowskiego i posnańskiego, archidyakona kaliskiego i archipresbytera kościola P. Maryi w Krakowis h. Łodsia, oraz brata jego Jana, proboszcza posnańskiego, kanonika gnieśnieńskiego, sekretarza królewskiego, którzy się pisali z Powodowa (Ka. Korytkowski l. c. ctr. Niestecki l. c. III, 720). b) Jan Suski z Suchej zapewne h. Nalęcs (Ctr. Niestecki l. c. IV, 241). c) Krsepesin i Krseposinek. 7) Porądsiee, dziń tylko jedne. b) Sucha Górna i Sucha Dolna, b) Wożniki. 10) Fowodów. 11) Śniatowa. 12) Chrsqstów i Chrsqstówsk. 13) Dziń cztery również wsie: Różyce, Żmijowice, Rożyce Grochowe i Trojany. 14) Sulimy. 15) Skromnica. 16) Bielawy. 11) Wiersbowa. 18) Łęski. Później przybyły osady: Budsynsk i Janów.

et in eadem curiam in latere villac versus orientem, cum hortis pro allodio et aliis utilitatibus eidem areae adiacentibus; item et alias areas speciales pro vicario et ministro circa cimiterium ex opposito areae dotis plebanalis; item unum specialem campum agrorum pro praedio plebanali, iacentem in haereditate eiusdem villae circa limites villae Rozyce Troyanovj cum prato eidem campo adiacenti, de quo colligi solet, ut communicatur, de foeno unus acervus; item etiam mericam seu nemus eisdem agris campi et pratis adiacentem, quem quidem campum plebanus solet dividere in argulas ad seminandum frumenta aestivalia et hiemalia pro arbitrio; item et decimam manipularem, dumtaxat ex agris omnibus praedialibus provenientem, quam conducit in dotem plebanalem curru proprio; de agris autem cmethonalibus decima manipularis ad praeposituram ecclesiae Lanciciensis, et pro parochiali praedicta cmethones solummodo columbationem de manso per unum grossum solvunt.

Krzepoczyn duplex et Parandzyce, villae sub parochiali praedicta in Leznycza, in quibus incolae pro eadem ecclesia solummodo colendam de manso per grossum et de medio per medium solvunt; decimas vero in maiori Krzepoczyn pro mensa archiepiscopali, in minori pro canonicatu et praebenda, quos obtinet dominus Stanislaus Unyenskj, et in Parandzice pro praepositura ecclesiae collegiatae Lanciciensis solvunt.

Seucha maior et minor, villae sub eadem parochiali in Leznycza, in quibus sunt speciales agri praediales, a cmethonalibus dudum distincti, de quibus decimae manipulares provenientes spectant ad ecclesiam parochialem praedictam in Leznycza et ipsius rectorem, et de agris cmethonalibus ad praeposituram Lanciciensem; quarum villarum cmethones pro parochiali dumtaxat columbationem more aliarum villarum de integro laneo per grossum et de medio per dimidium solvunt.

Povodovo, Sznyathova, Chrzasthovo maius, villae sub eadem parochiali, in quibus sunt agri praediales ex antiquo, de quibus decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem parochialem in Leznycza et ipsius rectorem, et cmethones ipsarum villarum pro eadem ipsa ecclesia et eius rectore solummodo colendam more aliarum villarum solvunt.

Woznykj, curia Woznykj alias Budrynek, quondam villa, necnon Lanczkj, villae sub eadem parochiali, post quarum villarum et haereditatis desertae, in qua solum curia manet, omnes et singulos agros praediales et cmethonales possessionatos et desertos decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem parochialem ecclesiam in Leznycza et eius rectorem; cuius etiam ecclesiae rectori cmethones colendam ultra decimas ad instar aliarum villarum solvere tenentur.

Chrzasthow minus, villa sub eadem parochiali in Leznycza, in cuius haereditate est quidam dimidius mansus agri, in quo locatus est Klesczko, cmetho quondam praedialis, de quo decima manipularis proveniens spectat ad eandem parochialem in Leznycza et ipsius rectorem; de aliis autem ipsius villae omnibus et singulis agris spectat ad praeposituram Lanciciensem; cuius villae cmethones pro parochiali praedicta solummodo colendam solvunt.

Rosice Smyyovj, villa sub praedicta parochiali in Leznycza, cuius villae ex agris praedialibus decimam manipularem ex antiquo percipit eiusdem parochialis ecclesiae cum columbatione ex emethonibus rector; in decima autem manipulari post agros cmethonales proveniente concurrunt in perceptione praepositus cum canonicatus et praebendae canonico Lanciciensi, quos obtinet modo dominus Mathias Myleskj.

Rosice Troyanorj, villa sub parochiali praedicta in Lesnycza, cuius villae decimae manipulares provenientes ex agris praedialibus spectant ad parochialem ecclesiam in eadem Lesnycza et ipsius rectorem; de agris autem cmethonalibus mansi cum medio ad canonicatum et praebendam collegiatae Lanciciensis, quos obtinet modo dominus Mathias Myleskj.

Rosice Szulymy, Byelavi et Wyerzbova, villae sub parochiali praedicta in Lesnycza, quarum villarum ex agris praedialibus omnibus et singulis decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem et plebanum in Leznycza, et ex agris cmethonalibus in Roszyce pro canonicatu et praebenda, quos modo obtinet dominus Mathias Myleskj; in Byelavj pro praepositura in collegiata beatae Marias Lanciciensis et in Wyerzbova pro parochiali ecclesia in Sgyerz; pro dicta autem parochiali in Leznycza cmethones colendam ad instar aliarum villarum solvunt, praeter Byelavj, in qua agros (sic) quondam cmethonales ex multiplicatione nobilium in praedia redierunt.

Skromeza, villa capituli ecclesiae Lanciciensis sub parochiali praedicta in Lesnycza, cuius villae incolae pro eadem parochiali solummodo colendam de manso per unum grossum solvunt et decimam manipularem ex agris cmethonalibus pro praepositura eiusdem ecclesiae Lanciciensis.

Golaschyny, villa sub parochiali ecclesia in Parnyczew, in qua de agris praedialibus decima manipularis proveniens spectat ad parochialem in Lesnycza maiori praedicta et ipsius rectore et de agris cmethonalibus ad mensam archiepiscopalem ecclesiae Gnesnensis.

Taxata est eadem ecclesia ad tres marcas argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad octo scotos.

74. LEZNYCZA MINOR.*)

Villa haereditaria, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Mariae Magdalenae, de iure patronatus laicorum haeredum de eadem Leznycza et Myskj, villis, quam

*) Leśnica Mala, wieś szlachecka dziś do archidyecezyi warszawskiej powiatu i dekanatu lecsychiego należąca, niezawodnie dziedzictwo Leśnickich, o których przy poprzednim kościele była mowa, a którym zapewne przypada zasługa fundacyi i uposażenia kościoła parafialnego tamże, istniejącego już przynajmniej na początku XV wieku, jak świadczą akta konsystorza gnieśnieńskiego z pierwszej połowy tegoż wieku. W roku bowiem 1445 po śmierci miejscowego plebana powstał zacięty spór o prawo przemtowania pomiędzy dziedzicami Leżnicy Maciejem, synem Pawla, zapewne Leśnickim z jednej, a Katarsyną, wdową po Przecławie, Stanisławem Popiałkiem, Mikolojem Wilkowskim i Janem Węglewskim z drugiej strony. Maciej wspomniony prezentował na osierocone probostwo Niemierzę z Korytkowa, a strona przeciwna Mikoloja Kossowskiego. Obaj kandydzci dobijali się o swoje prawo popierani przez ednośnych patronów. Nareszcie sprawa oparła się o konsystorz gnieśnieński, w którym sąd polubowy przez strony wybrany w ten sposób ją rozstrzygnął, że Niemierza z Korytkowa atrzymał się przy beneficyum, a Mikoloj Kossowski został od niego odsądzony. Na przyszłość zaś miało przysługiwać prawo prezentowania kolejno: raz Katarsynie wdowie i jej spadkobiercom, drugi raz Maciejowi rzeczonemu i jego potomkom wspólnie z tąż Katarsyną. Inni pretendenci do prawa prezentowania na zawsze zostali od niego odsądzeni. Wyrok odnośny ogłosił officyał i wikaryusz jeneralny gnieśnieński,

· 3. ..

pronunc obtinet venerabilis dominus Leonardus de Oleschnycza 1), canonicus ecclesiae collegiatae Lancicionsis, qui, prout ex antiquo, circa eandem ecclesiam in subsidium curae pastoralis unum capellanum in vicarium et clericum in ministrum servat, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariat; ad quam iure parochiali praefata Leznycza, necnon Wanclczevo duplex 2), Sduny 3), Myskj 4), Borovo duplex 3), Pruschynovice 6), Bronno et Karlovo 8) haereditas et quondam villa deserta, villae spectant et pertinent; quae quidem ecclesia ex antiquo pro dote et fundo habet bona, decimas et proventus infrascriptos, quorum modo est in possessione pacifica; et primo in eadem villa Leznycza minori et ipsius haereditate habet imprimis circa ecclesiam unam specialem aream pro curia plebanali et in eadem curiam, cum hortis pro allodio et aliis utilitatibus, eidem areae adiacentibus; insuper et alias speciales areas pro vicario et ministro, in altera parte cimiterii versus occidentem circa cimiterium sitas et in eadem domunculas; item unum alium hortum in altero latere villae penes viam, quae vadit de eadem villa in Lanoiciam, et in eiusdem horti postico vinarium circa torrentem seu vadum iacentem (sic); item certos agros pro praedio hinc inde per argulas seu arvos in campis tribus inter agros cmethonales iacentes et divisos et unum laneum in toto constituentes, necnon et duo prata, unum circa vadum versus villam Sduny, inter prata seu circa dominia haeredis iacentem et aliud in altera parte villae circa silvam versus villam Bronno iacens; item et decimam manipularem post omnes et singulos agros praediales domini haeredis in villa eadem, quas

Mikolaj s Kalissa, doktor prawa, dnia 5 grudnia roku 1445 (Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f. 391 sec. loco). Wizyta kościoła leżnickiego odbyta na dniu 30 września roku 1879 przez ks. Stefana Łasickiego, dziekana čęcsyckiego, tak go opisuje: Kościół z drzewa kostkowego pobudowany pod gontem na przyciesiach z wieżycą nad dachem. Przy nim trzy dzwony zawieszone na słupach pod daszkiem zastępujących miejsce dzwonnicy. Kościół ten długi łokci 411, wysoki 131, szeroki 15. Erekcys jego musi być bardzo dawna; pokazuje to tytuł jego i akta. Widzimy bowiem w naszym kraju, że w bliskości starożytnych miast znajdują się kościoły ś. Maryi Magdaleny. Miano widzę na względzie Jerosolime i Betanią; i Leśnicska leży nie daleko od starodawnej Łęcsycy.... Że na tem samem miejscu zapewne stały i dawniejsze kościoły, każą się domyślać, dwa olbrzymie drzewa na cmentarzu od kilku set lat strzegące stojących tu kościołów. Dzisiejszy kościół drewniany w roku 1784 pobudował dziedzie Leśnicy Malej, a więc i patron kościoła, ks. Andrsej Minissowski, pod pierwotnym tytułem ś. Maryi Magdaleny. O konsekracyi tegoż kościoła akta miejscowe milczą i znaków konsekracyjnych nie widać. Kościół ten do roku 1869 był za azczupły dla parafii i zupełnie opuszczony. W tym roku dopiero obecny rządzca, nastawszy do Leinicy, z gruntu go wyrestaurował oraz główną nawę jego o 11 łokci przedłużył i dotąd usilnem staraniem swojem przy pomocy chętnych parafian wciąż go upiększa i do stanu prawdziwej świątyni Boga przyprowadza. Co do budowy bardzo dobrze jako kościołek wiejski olejno cały pomalowany, wysmukłą wieżycą nad dachem presbyteryum wzniesioną, blachą żelazną obitą, ozdobiony, odpowiada świętości swego przeznaczenia. Wielki oltarz snycerskiej roboty prawdziwie artystycznego dłuta... prześlicznie i bogato odmalowany i odzłocony... miłośników astuki starożytnej koniecznie zająć musi (Acta Ecclesiae Lesnicensis).

¹⁾ Leonard s Oleśnicy, kanonik łęcsycki i łowicki, który czując potrzebę gwaltowną zalożenia domu przytułku dla kapłanów emerytów, kupił za własne 330 g.:zywien wójtostwo uniejowskie i oddał je prymasowi Łaskiemu do dyspozycyi na utrzymanie przełożonego tegoż domu. Tenże arcybiskup, dodawszy do tego wójtostwa niektóre dziesięciny, fundował dom przytułku w Uniejowie, który następca jego Drsewicki z powodu rzekomej alienacyi własności kościoła gnieźnieńskiego w dziesięcinach rzeczonych zniósł, a z wójtostwa w mowie będącego fundował nową kanonią przy kolegiacie uniejowskiej (Archiv. Capit. Gnesn. No. 705). Zacny ks. Leonard umarł około roku 1525 (Acta Capit. Gnesn.).

2) Wąkssew.

3) Zduny.

4) Mniszki.

5) Borów, dziś tylko jeden.

6) Prusinowics.

7) Bromno.

8) Karbosy. Przybyły później osady: Lipki, Podląże i Janków.

conducit plebanus curru proprio in dotem plebanalem; cmethones vero ex eorum agris omnibus et singulis cmethonalibus solvunt decimas ad ecclesiam parochialem in *Sgyers* et ipsius rectorem et pro praedicta parochiali in *Lesnycza* solummodo colendam de quolibet manso per grossum.

Vaclezsw duplex, maius et minus, Borovo duplex, Dudy 1), villae et haereditas deserta sub eadem parochiali in Lesnycza minori, post quarum villarum omnes et singulos agros praediales et cmethonales possessionatos et desertos decimae manipulares provenientes in toto spectant ad praedictam ecclesiam parochialem in Lesnycza et ipsius rectorem; et in eisdem villis cmethones nihilominus solvunt columbationem pro eiusdem ecclesiae rectore, nobiles tamen solummodo decimas solvunt.

Sduny, Myskj, Pruschynovics et Bronno, villae sub eadem parochiali, in quibus seu ipsarum haereditatibus sunt speciales agri ex antiquo praediales ab agris cmethonalibus distincti, ex quibus decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem parochialem ecclesiam in Leznycza et ipsius rectorem; de agris autem cmethonalibus in dictis Sduny, Myskj, Bronno dantur pro parochiali ecclesia in Sgyerz et eiusdem rectore, et in Pruschynovics pro mensa archiepiscopali ecclesiae Gnesnensis, pro praefata autem ecclesia in Leznycza ipsarum villarum cmethones nihil aliud praeter solam colendam solvunt.

Jankow et Karlow, villae sub eadem parochiali in Leznycza, quarum incolae pro eadem ecclesia parochiali in Leznycza minori solummodo colendam more aliarum villarum superius descriptarum, decimas vero in Iankow pro capitulo collegiatae beatas Mariae Lancicionsis, in Karlow vero pro mensa archiepiscopali solvunt.

Taxata est eadem ecclesia ad unam sexagenam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad duos scotos.

75. CHODOW.*)

Villa haereditaria et in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Michaëlis archangeli, de iure patronatus laicorum vicibus alternatis haeredum in praedicta Chodow et Pelczyska, quam modo obtinet honorabilis Joannes de Mogylnycza²) ex praesentatione haeredum de Pelczyska cum consensu haeredum de Chodowo, vices tunc alternatas habentium, qui propter paucitatem, decrescentiam proventuum non potest pro subsidio servare vicarium, solum ministrum, quem salariat ex proventibus mensae suae plebanalis; ad quam ecclesiam ex antiquo iure parochiali spectant villae infra-

Miejscowość dziś w parafii nie znana.

^{*)} Chodów, wież szlachecka, należąca dziś de dyecczyi kujawsko-kaliskiej, gubernii kaliskiej dekanatu żwreckiego, powiatu łęczyckiego, gniazdo familii Chodowskich h. Budzies albo Paparona, którzy
tam niezawodnie kościół parafialny fundowali i uposażyli, najpóźniej w wieku XIV, gdyż akta konsysterza gnieźnieńskiego i opis powyższy przedstawiają go jako starożytny. Kościół ten zapewne w skutek utraty uposażenia wraz z całą parafią wcielony został do kościoła parafialnego w Wartkowiczeh
położonego w tejże dyecczyi, powiecie i dekanacie lecz nie wiadomo w którym czasie (Cfr. Uwagi
przy Wartkowiczeh t. I, str. 367).

²⁾ Jan s Mogilnioy, pleban.

scriptae, videlicet praefata Chodovo, Pelczyska 1), Volya Pothleschna 2), Volya Bedeathova 3), Czesthkij 4), Starzyny 5), Byala Gora et Cluczovo, quondam villa, modo haereditas deserta; et habet eadem ipsa ecclesia et eius pro tempore rector pro dote et fundo bona, decimas et proventus infrascriptos, quorum modo est ex antiquo in possessione pacifica; et primo in eadem villa et ipsius haereditate, videlicet circa ecclesiam imprimis habet unam specialem aream pro curia plebanali et in eadem curiam cum horto eidem adiacente pro allodio et aliis utilitatibus plantandis et fiendis, in eadem latitudine se protendentem, prout cimiterium ipsius ecclesiae extenditur et protenditur; et in eadem area est situs areae domunculae pro ministro; et non habet aliquos in eadem haereditate agros, solum unum pratum in eadem haereditate versus Volya Bezathova in confinibus agrorum praedialium domini haeredis et cmethonum iacens, de quo solent colligi aliquando quatuor currus de foeno et aliquando magis vel minus. Decima etiam manipularis post omnes et singulos agros praediales et cmethonales possessionatos et desertos dictae villae Chodovo proveniens in toto spectat ad eandem parochialem in Chodovo et ipsius rectorem, et conducunt eam villae cmethones ex ipsorum agris curribus eorum in dotem plebanalem absque solutione canapalium, et ex agris praedialibus dominorum haeredum plebanus curru proprio; item cmethones ultra decimas solvunt loco colendae de quolibet manso eiusdem ecclesiae rectori per octo ternarios.

Polcriska, villa sub eadem parochiali in Chodovo, in cuius haereditate eadem ecclesia habet imprimis unum mansum agri pro dote et fundo in quolibet campo eiusdem haereditatis cum area cmethonali et horto nec non pratis ipsum mansum ex antiquo concernentibus et ad eam spectantibus, in quo aliquando locabatur per plebanum eiusdem ecclesiae (sic), qui censum et alias obventiones eiusdem ecclesiae solvebat, solum decimas in gonythwam cum aliis cmethonibus; item habet et decimas manipulares ex agris omnibus et singulis praedialibus curiarum provenientes et ex antiquo ad eandem ecclesiam spectantes; cmethones vero eiusdem villae ex omnibus et singulis ipsorum agris decimas manipulares solvunt decano pro tempore existenti ecclesiae Lanciciensis et pro parochiali ipsorum praedicta in Chodovo missalia loco colendae de quolibet manso per corum siliginis, tabernatores vero per octo ternarios et hortulani per medium grossum.

Cluczew, quondam villa, modo haereditas deserta, post cuius quondam villae nunc vero haereditatis desertae omnes et singulos agros decimae manipulares provenientes spectabant et spectant, modo dum et quando agri coluntur, ad decanatum ecclesiae Lanciciensis et pro praefata parochiali emethones solvebant missalia ad instar villae Pelczyska et alias obventiones.

Potlema Volya et Bezathova Volya, villae sub parochiali praedicta in Chodovo, in quibus villis sunt agri et fuerunt ex antiquo praediales, de quibus decimae manipulares provenientes spectabant et modo spectant ad eandem parochialem in Chodovo et ipsius rectorem, et de agris cmethonalibus ad decanatum ecclesiae Lanciciensis; hortulani vero in Bozathova Volya pro parochiali ecclesia in Chodovo praedicta loco colendae per medium grossum solvunt, quia agros cmethonales nobiles ex multipli-

¹⁾ Pelcsyska albo Pelsyska. 2) i 2) zapewne dzisiejsze Wola Niedświedsia i Wölka. 4) Nieedgadnione. 4) Starsyny i Starsynki, 6) Biała Góra. 1) Miejscowość dziś nie znana w ekolicy.

catione eorum occuparunt; et in Potlesna cmethones solvunt missalia de manso per unum corum siliginis et hortulani per medium grossum, prout in Pelcsyska.

Czestkie et Starsyny, villae sub eadem parochiali in Chodovo, in quibus non sunt aliqui cmethones, solum nobiles, et pro eadem ecclesia et eius rectore nihil solvunt, sed decimas ex eorum omnibus et singulis agris provenientes percipit ex antiquo ecclesiae parochialis in Thur rector.

Biala Gora, villa sub eadem parochiali in Chodow, post cuius villae agros praediales et cmethonales de certis agris et campis decimae manipulares provenientes ad ecclesiam parochialem in Thur et ipsius rectorem et de certis agris et campis ad ecclesiam parochialem in Warthkovice, dividitque eosdem agros et campos quaedam via, quae ducit de Byala Gora in Stharzyny.

Lessno¹), villa sub parochiali ecclesia in Goray, cuius villae ex omnibus et singulis agris cmethonalibus decimae manipulares provenientes spectant ad ecclesiam parochialem in Chodovo et eius pro tempore rectorem et ex praedialibus ad parochialem in Phalybosics²).

Taxata est eadem ecclesia ad unam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad quatuor scotos.

76. THUR.*)

Villa haereditaria, in eadem ecclesia parochialis, tituli beatorum Petri et Pauli, spostolorum, de iure patronatus laicorum haeredum in eadem Thur et Vossnykj, quam modo obtinet honorabilis Nicolaus de Vyskithno¹) ex praesentatione nobilium Joannis et Nicolai Wosnyczkj²) necnon Andreas Troskaskj³), protunc in eisdem villis haeredum; qui, prout ex antiquo, circa eandem ecclesiam pro subsidio servat

- ¹) Lessno, wieś należąca do parafii Grabów w dekanacie łęcsyckim. ²) Chwalborsyce, wieś z kościołem parafialnym w dekanacie turcckim.
- *) Tur, wieś szlachecka, należąca dziś do archidycczyi warszawskiej, dekanatu i powiatu lęczychiego, gniazdo rodziny Turów h. Kownia, z której Piotr s Turu (Petrus de Tur), sędzia lęczycki w r. 1413 podpisał przywilej korodelski (Łaski, Commune inclyti regni Polonie privilegium f. 127. Cfr. Niesiecki l. c. IV, 403). Potwierdza to opis powyższy, w którym czytamy, że Adam s Turu, sędzia jeneralny ziemi lęczyckiej, zapewne syn poprzedzającego, fundował przy kościele turskim altaryą za czasów arcybiskupa Wojciecha Jastrsębca (1422—1436). Kościół ten istniał; siega zatem początkiem swoim niezawodnie końca wieku XIV, albo samego początku następnego. Teraźniejszy kościół drewniany stanął w miejsce takiegoż zupełnie zdezolowanego w roku 1754 nakładem Jakóba Dąbrowskiego, chorążego swoleńskiego. Za staraniem obecnego swego rządzcy, ks. Jarnuskiewicza, został zewnątrz deskami obity, a wewnątrz olejno pomalowany i przyczdobiony (Acta Ecclesiae).
- a) Jan s Wyskitna, pleban. 4) Woźnicki. Według wszelkiego prawdopodobieństwa następcy wyżej wspomnionych Piotra i Adama Turów przybrali później od wsi dziedzicznej Woźnik nazwisko Wożnickich. Potwierdzać się to zdaje wzmianka w opisie powyższym, według którego prawo prezentowania kapłana do altaryi przez Turów fundowanej przysługiwać miało Woźnickim. 3) Truskawski, nazwisko heraldykom naszym nie znane. Niewątpliwie jedna linia Turów w skutek podziału dóbr od wsi Truskowice to nazwisko przybrała, skoro i tym prawo prezentowania na rzeczoną altaryą wspólnie z Woźnickimi przysługiwało. Tym sposobem Truskawscy mieli herb Kownia.

unum capellanum in vicarium et clericum in ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet; ad quam iure parochiali ultra praedictam villam Thur aliae villae infrascriptae, videlicet Malle 1), Wilkovice 2), Truskavyecz 3), Uyast 1), Plewnyk 5), quondam villa, modo haereditas deserta, Nova Wyesch 6), Golycze 1) et Swarava 8), spectant et pertinent; et habet pro dote et fundo bona, decimas et proventus infrascriptos, quorum modo eadem ipsa ecclesia cum suo rectore est in possessione pacifica; et primo in eadem villa et ipsius haereditate habet imprimis circa ecclesiam unam specialem aream pro curia dotis plebanalis satis latam et spatiosam cum hortis pro allodio et aliis utilitatibus eidem adiacentibus, in cuius parte locatus est hortulanus habens hortum in postico areae ab una et ab alia partibus vicarius cum ministro etiam cum horto, ad alias areas concernente; in cuius totius spatii postico habet pratum satis magnum necnon et silvam se protendentem ab area seu curia dotis plebanalis continue in praemissa latitudine, prout se protendunt areae plebanalis, hortulaniae et vicarii cum ministro cum ipsarum hortis usque ad ripam fluvii, dicti Nyro); cuius pars pratis et silvae adiacens cum lacu, dicto et appellato Plebany dol 10), ex antiquo spectat ad eandem ecclesiam in Thur et ipsius pro tempore plebano(sic); item habet pro praedio dumtaxat in duobus ipsius haereditatis campis infrascriptos agros, videlicet primo in campo ex opposito dotis et areae plebanalis habet unum satis largum in latitudine arvum agri, quem plebanus pro tempore existens solet dividere in duas partes seu agros pro seminatione frumentorum hiemalium et aestivalium occurrentibus annis, et protenditur idem arvus agri a villa praedicta Thur usque ad limites haereditatis Nova Wyesch, prout agri ipsius villae incolarum protenduntur; in altero vero campo habet unum alium arvum agri priori minorem, iacentem in campo eiusdem haereditatis versus Truskawyecs inter agros praediales et cmethonales ipsius villae; item decima etiam manipularis post omnes et singulos eiusdem villae agros possessionatos et desertos praediales et cmethonales proveniens in toto spectat ad eandem parochialem in Thur et ipsius rectorem, cuius villae nihilominus cmethones ultra decimas eiusdem ecclesiae rectori solvunt colendam de manso per unum grossum.

Malle, villa quondam, modo haereditas deserta, cuius ex agris, dum et quando coluntur, omnibus et singulis, praedialibus et cmethonalibus, prout ex antiquo, datur pro praedicta ecclesia in Thur et ipsius rectore decima manipularis.

Vilkovice et Golyce, villae sub eadem parochiali, in quibus ex antiquo sunt agri praediales ab agris cmethonalibus distincti, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Thur et eius rectorem, et de agris cmethonalibus in dicta Wylkovice ad decanatum ecclesiae Lanciciensis collegiatae; in praefata vero Golyce ad parochialem in Kazymierz.

Truskavyecs et Uyast necnon Plewnyk, villae et haereditas deserta sub parochiali in Thur, in quarum una, videlicet Uyast, sunt et ex antiquo fuerunt agri praediales, de quibus decimae manipulares provenientes, ex aliis autem agris cmethonalibus omnibus et singulis ipsarum villarum loco manipularium ex antiquo solvebantur, prout et modo solveint(ur) pecuniariae de quolibet manso possessionato et deserto per

¹⁾ Male. 2) Wilkowice. 3) Truskawice. 4) Ujasd. 5) Pliwnik. 6) Nowawief. 1) Jolice.
6) Sworawa. Później powstały csady: Mrowicsna, Tarnów, Tarnówek. 6) Nor zzeka. 10) Plebański dół.

sex grossos, et spectant tam praedicta manipularis praedialis quam pecuniariae huiusmodi, prout ex antiquo, ad praedictam parochialem in *Thur* et ipsius rectorem.

Nova wyesch, villa sub eadem parochiali in Thur, in qua seu eius haereditate sunt agri praediales curiae in ibidem, ex quibus decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem parochialem in Thur et ipsius rectorem; de agris vero cmethonalibus omnibus et singulis loco manipularis decimae datur pecuniaria per sex grossos ex quolibet manso et partitur in duas partes, quarum una pars proveniens spectat ad eandem parochialem in Thur et ipsius rectorem et altera ad collegiatam beatae Mariae Lanciciensis.

Svarava, villa mensae archiepiscopalis, in qua non sunt aliqui agri praediales, solum duo mansi scultetiae et cmethonales, de quibus duobus mansis scultetiae sculteti pro tempore existentes solvunt praedictae ecclesiae in Thur rectori singulis annis loco decimae manipularis de quolibet manso per sex grossos et cmethones pro mensa archiepiscopali, colendam vero pro praedicta parochiali ex manso per unum grossum.

Potdabice 1), villa in qua habetur ecclesia parochialis, cuius ecclesiae rector seu plebanus ex antiqua ordinatione ecclesiae parochialis in *Thur* rectori ratione decimae praedialis eiusdem villae provenientis et quondam ad parochialem ecclesiam in *Thur* spectantis solvit singulis annis dimidiam marcam.

Sedovo et Spandoschyn²), villae sub parochiali ecclesia in Varthkovice, post quarum villarum agros praediales decimae manipulares provenientes ex antiquo spectant ad ecclesiam parochialem in Thur et ipsius rectorem.

Sobyenye³), villa sub parochiali ecclesia in Beldow⁴), cuius villae post omnes et singulos agros cmethonales possessionatos et desertos decimae manipulares provenientes spectant ad parochialem in Thur et ipsius rectorem.

Peari maius 5) sub parochiali in **Domanyevo**, cuius villae ex agris cmethonalibus decimae manipulares provenientes in toto spectant ad parochialem in **Thur** et de praedialibus ad ecclesiam parochialem in **Domanyev**.

Chroslynko, villa sub parochiali ecclesia in Beldow, cuius villae de certis agris seu campo cmethonalibus decimas manipulares ecclesiae parochialis in Thur rector de tertio in tertium annos tollit et percipit, et de aliis omnibus et singulis agris factores mensae archiepiscopalis ecclesiae Gnesnensis tollunt et percipiunt ex antiquo.

Starsyni, villa sub parochiali ecclesia in Chodovo, cuius villae decimae manipulares provenientes ex agris praedialibus spectant ad parochialem ecclesiam in Thur et ipsius rectorem, et de certis aliis agris cmethonalibus datur pecuniaria a quolibet per quatuor grossos pro eadem ecclesia in Thur.

Biala Gora et Czesthkj, villae sub parochiali ecclesia in Chodovo, quarum post omnes et singulos agros possessionatos et desertos decimae manipulares provenientes in toto spectant ad ecclesiam parochialem in Thur et ipsius rectorem.

Taxata est eadem ecclesia ad duas marcas argenti, quo vero ad denarium 8. Petri camerae apostolicae ad quatuor scotos.

Poddębies, wież z kościołem parafialnym w tymie dekanacie i powiecie.
 Sobiń.
 Bełdów w powiecie i dekanacie lódskim.
 Peary.
 Chróśno.

ALTARE, tituli S. Trinitatis, in eadem ecclesia parochiali fundatum et erectum de iure patronatus laicorum haeredum de Vosznykj et Truskavyecz, quod modo obtinet honorabilis Joannes Rozyczkj; quod habet pro dote et fundo imprimis in eadem villa Thur specialem aream circa ecclesiam una cum horto penes aream vicarii et ministri eiusdem ecclesiae; item in villa Uyast duos mansos agri, quorum unus dumtaxat est possessionatus et alter desertatus, et solvunt ex eisdem cmethones eiusdem altaris altaristae pro censu singulis annis per unam sexagenam census annui, item per duos pullos seu capones et per triginta ova, et nihil aliud laborant, solum ducunt ligna et vecturas faciunt et facere tenentur ad civitatem, ubi et quotiens opus habet altarista; item in villa Truskavyecs similiter alios duos mansos seu laneos agri, quorum possessores cmethones solvunt similiter pro censu per unam sexagenam et alia, prout in Uyast, solvunt et solvere tenentur et obligantur; item ex molendino aquatico in praedicta Thur super fluvio Nyr ex emolumentis singulis septimanis debet habere unum corum farinae; item ex tabernis potum braxantibus aut braxaturis habere debet cervisiam pro medio grosso; insuper habet et habere debet unum pratum in haereditate Thur, aream ipsius concernente; item habet nedum altarista, sed et cmethones ad altare praedictum spectantes, liberam scissuram lignorum pro eorum necessitate, quam habent et habituri sunt ipsarum villarum cmethones dominorum haeredum; insuper dicti altaris altarista habet nedum per se, sed et per alium, quem ad hoc deputaverit, in fluvio Nyr pisces capiendi et prandandi (sic), prout litterae fundationis quondam strenui et nobilis Adam de Thur, iudicis terrae Lanciciensis generalis et erectionis reverendissimi olim in Christo patris domini Alberti archiepiscopi Gnesnensis!) et primatis, latius de data sub anno Nativitatis Domini millessimo quadringentesimo tricesimo secundo continentur et disponunt. Cuius quidem altaris altarista obligatur ex privilegio nullum aliud beneficium cum dicto altari obtinere et ad residentiam personalem necnon subesse plebano et infra divina superpelliciatus in ecclesia incedere, et tres missas singulis septimanis, unam pro defunctis, aliam pro peccatis et tertiam sabbativis diebus explere.

Taxatum est ad sex scotos argenti.

77. DOMANYEVO.*)

Villa haereditaria, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Hedwigis et Floriani, de iure patronatus laicorum haeredum in eadem, quam pronunc obtinet honorabilis Paulus de Vyschegrot²), ex praesentatione nobilis olim Joannis Pzarskj³), qui,

¹⁾ Wojoiech Jastrzebiec (1422-1436).

^{*)} Domaniew, wieś szlachecka, należąca dziś do archidyceczyi warszawskiej, dekanatu i powiatu żęcsyckiego, niezawodnie gniazdo śamilii Domaniewskich h. Lubics (Cfr. Niesiecki l. c. II, 57), której też fundacyą i uposażenie pierwotnego kościoła parafialnego zawdzięcza, przynajmniej już w wieku XIV lub na początku XV, jak z opisu powyższego wnosić można. W czasie sporządzenia tegoż opisu byli dziedzicami Domaniewa Pearzcy h. Pomian z województwa żęcsyckiego, piszących się nie z Grabia (Niesiecki l. c. III, 774), lecz z Pear, jak świadczy opis kościoła, do którego należało gniazdo ich Peary.

2) Paweł z Wyszogrodu, pleban.
2) Jan Pearski.

prout ex antiquo, circa eandem ecclesiam in subsidium servat unum capellanum in vicarium et ministrum, quos salariat ex proventibus mensae plebapalis; ad quam iure parochiali ultra praefatam Domanyew villae infrascriptae, videlicet Nossalys 1), Pyelgrzymy 2), Drwalowo duplew 3), Orseskovo 4), Stavova Vyesch 5), Ygdzykovice phalkovj 6), Ydzykovice zabokrzekj 1), Psary duplex 6), Mosskovice duplex 9), Szyemonya swynocha 10), Szyemonya mediocris 11), Skorka 12), Yassyonka 13), Brudnovo 14) et Thogolice 15) spectant et pertinent; et habet eadem ipsa ecclesia et ipsius rector pro dote et fundo imprimis in eadem villa et haereditate unam specialem aream pro curia plebanali cum hortis eidem areae pro allodio et aliis utilitatibus adiacentem; et ex opposito eiusdem speciales alias areas pro vicario et ministro; item in campo versus Brudnovo habet unam argulam agri pro praedio et aliud iuger in alio campo unius stadii, quod sepire solet, necnon unum pratum eidem argulae vicinum, de quo colligi potest de foeno ad minus unus acervus, ut communicatur, et in eodem prato fuit aliquando vinarium seu piscinula; decima etiam manipularis ex omnibus et singulis eiusdem villae agris praedialibus et cmethonalibus proveniens in toto spectat ad eandem ecclesiam parochialem et ipsius plebanum, et conducunt eam cmethones ipsorum curribus ex eorum agris in dotem plebanalem absque quavis solutione canapalium, cum solutione tamen colendae de manso per grossum; de agris autem praedialibus conducit eam plebanus curru proprio.

Damanyewko¹⁶), Nossalye duplex et Valyevo (sic) duplex¹⁷), Stavova wyesch, Ygdsykovice duplex, Psary minor, Mosskovice duplex, possessionata et deserta, Ssyemonya medioeris, Skorka, Yassyonka, villae et haereditates, in quibus non sunt aliqui agri cmethonales, solum ex antiquo praediales, exceptis paucis; quarum omnium et singularum villarum et haereditatum decimae manipulares ex omnibus et singulis agris ipsarum provenientes spectant ad eandem parochialem in Domanyevo et ipsius pro tempore rectorem, et conducit eas curru proprio in dotem plebanalem aut pro placito.

Orzeskovo, villa sub eadem parochiali in Domanyevo, in qua et eius haereditate sunt et fuerunt ex antiquo duo mansi, in quibus modo resident cmethones, dicti et appellati Gosdek et Zawysza, qui ratione manipularis decimae solvunt pecuniariam pro eadem ecclesia parochiali in Domanyevo et ipsius rectore de quolibet manso per unum fertonem; de aliis autem omnibus et singulis ipsius villae mansis cmethonalibus datur pro decanatu ecclesiae Lancicionsis.

Psary maius, Brudnovo, Thobolics, villae sub eadem parochiali in Domanyevo, in quibus sunt agri speciales praediales ab agris cmethonalibus distincti, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad ecclesiam parochialem praedictam in Domanyevo et ipsius rectorem; in praedicta autem Thobolics sunt quidam agri excrescentiarum alias przymyarkj, de quibus etiam decimae manipulares provenientes dantur seu solvuntur pro praedicta parochiali, habetur tamen differentia occasione

Nasale.
 Miejscowość dziś w całej gubernii nie znana.
 Drwalow, dziś tylko jeden.
 Orsessków.
 Osada dziś nie istniejąca.
 Idsikowies.
 Miejscowość w parafii dziś nie znana12) Tak samo.
 Jasionka.
 Brudnów.
 Tobolies.
 Domaniewsk. Przybyły później osady:
Plichta i Tefanów.
 Ma być Drwalowo, jak wyżej.

earundem excrescentiarum inter plebanos dictae parochialis in *Domanyevo* et de *Kasymyers*; de agris autem cmethonalibus in *Pearj* ad parochialem in *Thur*; in *Brudnovo* vero ad decanatum ecclesiae collegiatae *Lancicieneis*, et in *Thobolice* ad parochialem in *Kasymyers* ecclesias ipsarumque rectores ex antiquo decimae manipulares provenientes spectant et pertinent.

Taxata est eadem ecclesia ad unam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad duos scotos.

78. PODDABICE.*)

Oppidum haereditarium, in eodem ecclesia parochialis, tituli S. Catharinae, de iure patronatus laicorum haeredum eiusdem, quam modo obtinet honorabilis Gothardus de Ulany 1), ex praesentatione nobilis Joannis Nyewyeskj, protunc tutoris pueri nobilis olim Joannis Poddebskj 2); qui propter paucitatem proventuum ad ipsam ecclesiam spectantium non consuevit servare vicarium, solum ministrum, quem

*) Poddębios, pierwotnie wież, następnie miasto, a dziś osada w archidycczyj warzsawskiej, gubernii kaliskiej, powiecie i dekanacie łęczyckim, w wieku XIV dziedzictwo Chebdów z Niewiesza h. Pomian, z których ostatnim był tego miejsca właścicielem Jan Chebda z Niewiessa h. Pomian, protonotaryusz apostolski, dziekan gnieśnieński i archidyakon kujawski, (nie dziekan kujawski i archidyakon gnieżnieński, jak mylnie w opisie powyższym podano), w roku 1400 od własnego brata, Lastka Chebde s Grabia we wai Lubani zabity, pochowany w Gnieśnie, gdzie według świadectwa Paprockiego (Herby str. 536) miał mieć pomnik, którego nam napis przechował. Po nim dostały się Poddębies prawem spadku krewnym jego niezawodnie po slostrze, którzy się Poddębskimi pisali, jak opis powyższy świadczy. Temu to *Chebdsie* lub poprzednikom jego zawdzięczają *Poddębics* fundacyą i upozażenie pierwotnego kościoła parafialnego, najpóźniej w końcu wieku XIV. Myli się przeto Damalowies w Żywotach Arcybiskupów Gnieśnieńskich (str. 242), utrzymując, że arcybiskup Wincenty Kot erygował tamże kanonicznie kościół parafialny w roku 1447, nadawszy mu na uposażenie dziesieciny stołu swego w Kracskowej Woli i Żernikach w kluczu *uniejowskim*, o których opis powyższy wspomina. Była to niezawodnie renowacya erekcyi lub po prostu darowizna dziesięcin rzeczonych przez tegoż arcybiskupa. Skoro bowiem Jan Chebda z Niewissza zmarły w roku 1400 polecił krewnym swoim Poddębskim fundacya altaryi przy kościele w Poddębicach i na ten cel wyznaczył legata, toć tenże kościół musiał już istnieć przed rokiem 1400. Familia widocznie ociągała się z wykonaniem fundacyi rzeczonej, skoro kanoniczna jej erekcya nastąpiła według powyższego opisu w roku 1461, a zatem w 61 lat po źmierci fundatora przez arcybiskupa Jana Odrowąża Sprowskiego. Bądź jak bądź, jeżeli data śmierci Jana Chebdy przez Paprockiego na napisie nagrobkowym jest prawdziwą, kościół poddębicki istniał już w wieku XIV. Być może, że spadkobiercy Chebdy opóźnili się z postaraniem o erekcyą kanoniczną altaryi. Że Chebdowie z Niewiesza byli spokrewnieni z Poddębskimi, świadczy uwaga w opisie kościoła powyższym, według której w czasie jego sporządzenia Jan s Niewiessa Niewieski był opiekunem maloletniego dziedzica, syna Jana Poddębskiego. Poddębscy niezawodnie wybudowali w Poddębscach dotad dobrze utrzymany zameczek noszący cechy budowli z XVI wieku. Od Poddębskich przeszły dobra Poddębies do Grudsińskich, z których Grudsińska z domu Karinicka, matka Stefana Grudsińskiego, starosty wjekiego, pileckiego i bolimowskiego, podkomorzanka lęczycka, wystawiła własnym nakladem w roku 1610 w miejsce starożytnego drewnianego i do upadku chylącego się kościoła parafiałnego tamże dzisiejszą świątynią murowaną, uwieczniwszy tam przez to imię swoje (Niesiecki l. c. II, 318). Wyrestaurował ją i wewnątrz przyczdobił w roku 1865 Józef Zakrzewski, oficer b. wojak polskich.

¹⁾ Gotard s Ulan Ulanowski h. Sulima, pleban. 2) Jan Poddębski.

pro posse ex proventibus mensae suae plebanalis salariat; et spectant ad eandem jure parochiali ultra oppidum praedictum villae infrascriptae, videlicet Lesskij 1), Gora 2), Lancsyno 3), Zagorsyce 4), Byczyna 5) et Chropi 6); et habet pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos, quorum modo est in possessione pacifica; et primo in eodem oppido et ipsius haereditate habet imprimis circa littus fluvii, dicti Nyr, unam aream specialem pro curia plebanali cum hortis pro allodio, pomerio et aliis utilitatibus domesticis, ipsi areae adiacentibus, etiam cum parte fluvii et utroque littore eiusdem fluvii in eadem longitudine, prout area dotis plebanalis cum hortis eidem adiacentibus protenditur et extenditur; in cuius parte fluvii habet omnem libertatem pisces piscandi, capiendi et quocunque genere retium necnon obstaculis capiendi; item habet spatium pro aliis areis terrae, quod mediat inter aream dotis plebanalis et ecclesiam, et in eodem modo habet pro vice dumtaxat scholam; item habet pro praedio unum specialem campum agri versus villam Swarava situm cum prato eidem campo ad littus usque fluvii Nyr se protendente, de quo prato solent colligi ad minus duo acervi de foeno; et in eodem prato et circa illud in torrentibus decurrentibus habet liberam piscaturam piscium; insuper in alio eiusdem haereditatis campo post ecclesiam sito habet unam aliam argulam agri in latitudine quinque bissulcorum ab uno fine et ab alio septem, ad longitudinem vero citra ad tria stadia se protendentem et inter agros oppidanorum iacentem; item decima manipularis ex agris praedialibus in eadem haereditate proveniens quondam, ut dicitur, spectabat ad ecclesiam parochialem in Thur et ipsius rectorem, ratione cuius rector perochialis in eadem Poddabice ex certa ordinatione iam dudum, ut dicitur, facta, singulis annis dimidiam marcam praefatae ecclesiae in Thur rectori solvit et solvere consuevit; ex agris vero advocatiae decima manipularis proveniens spectat ad parochialem ecclesiam in praefata Poddabice et insius rectorem, quam conducere consuevit curru proprio; ex agris vero oppidanorum, videlicet sedecim mansis, pro eadem ipsa ecclesia parochiali in Poddabyce datur pecuniaria ex quolibet per sex grossos, et ultra huiusmodi decimam solvit quilibet eorum loco colendae per unum grossum; item ex censibus ex eodem oppido provenientibus singulis annis bonorum possessores seu haeredes ex dotatione fundationis obligantur praedictae ecclesiae in Poddabics rectori solvere per tres marcas; et ex molendino aquatico super fluvio Nyr in eadem hacreditate sito singulis septimanis ex emolumentis per unum corum farinae.

Lanczyno et Chropi, villae sub eadem parochiali in Poddabics, quarum incolae pro eadem ecclesia parochiali in Poddabics nihil aliud (solvunt) solum columbationem de manso integro per unum grossum et de dimidio per medium; decimae vero in Lanczyno per monasterio Sulsviensi et in Chropi certis canonicatui et praebendae Gnesnensibus manipulares solvuntur.

Gora, Zagorsyce, Byczyna et Lesskj, villae sub eadem parochiali, in quibus cmethones seu incolae pro tempore existentes pro eadem parochiali in Poddabice missalia de quolibet manso per unum corum siliginis et decimas manipulares in praefatis Gora, Zagorsyce, Lesskj et Byczyna ex agris dumtaxat cmethonalibus pro

¹⁾ Leiki. 2) Góra Baldrsychowska. 3) Zagórsycs. 4) Bycsyna. 3) Chropy. Przybyły później czady: Praga, Klementów, Bąkssyn i Anna.

monasterio Sulevienei, et ex praedialibus in eiusdem Lesekj et Byczyna provenientes pro ecclesia parochiali in Beldrzychow solvunt.

Crokocska Volya, Zernykj, villae sub parochialibus ecclesiis Malyn et Beldrsychow, post quarum villarum omnes et singulos agros cmethonales decimae manipulares provenientes in toto spectant ad ecclesiam parochialem in Poddabice, et conducunt eas ipsarum villarum cmethones in loca, in quibus per plebanum de eadem Poddabice in ipsis haereditates locantur absque quavis solutione canapalium.

Taxata est eadem ecclesia ad dimidiam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad duos scotos.

ALTARE, tituli Assumptionis beatas Mariae Virginis et S. Adalberti episcopi et marturis ex ordinatione venerabilis olim Joannis Chebde de Nyewyesch, Sedis apostolicae prothonotarii et decani Wladislaviensis et archidiaconi Gnesnensis 1). per generosum dominum olim Petrum de Poddabics vexilliferum Lanciciensem²) in Poddabice, Byczyna et in Lesski haeredem, tanquam successorem, fundatum et dotatum; quod pro dote et fundo habet et habere debet septem marcas pecuniarum monetae et numeri Polonicalis, in quamlibet marcam quadraginta octo grossos computando, pro ducentis marcis per dictum olim dominum Joannem Chebda de Nyevyesch testamentaliter legatis et in praefatis bonis oppidi Poddabice et villis Bycsyna et Lanski pro summa praedicta ducentarum marcarum venditas in perpetuum in vim reemptionis alias na widerkaw et resignatas et immunitati ecclesiastiae libertatis asscriptas, prout litterae fundationis, dotationis et erectionis per reverendissimum olim Joannem Sprowskj 3), archiepiscopum Gnesnensem et primatem de data in Unyeyow anno Domini millesimo quadringentesimo sexagesimo primo latius disponunt et continentur; insuper habet unam aream specialem cum horto in eodem oppido cum certo prato penes aream dotis plebanalis et inter prata oppidanorum iacentia, prout eadem litterae erectionis et fundationis disponunt, per praedictum olim dominnm Petrum, vexilliferum, pro eodem altari donata et incorporata; habet insuper liberam piscaturam pro usu et mensa sua; item et lignorum scissuram nedum pro foco, sed etiam pro structura; cuius quidem altaris altarista pro tempore existens obligatur ad residentiam personalem, nec potest se absentare, nisi de licentia archiepiscopi aut ipsius in spiritualibus vicarii Gnesnensis generalis, obligaturque per se vel per alium singulis septimanis tres missas legere et explere in praedicta parochiali ecclesia in Poddabice, unam feriis secundis pro defunctis, secundam feriis sextis de S. Cruce et tertiam sabbativis diebus de beata Virgine sub poena excommunicationis: item infra divina superpelliciatus incedere et processionibus interresse; item ius atronatus, prout in litteris eiusdem erectionis expresse deducitur, per praefatum olim reverendissimum patrem dominum Joannem, archiepiscopum, reservatum est in perpetuum in praefatum olim dominum Petrum vexilliferum, haeredem praedicti oppidi in Poddabice, Bycsyna et Lanskj et ipsius successores.

Nondum est taxatum idem altare.

¹⁾ Ma być: Decani Gneenensis, Archidiaconi Vladislaviensis. Jan Chebda s Niewiessa był takio kanonikiem krakowskim (Paprocki 1. c. str. 536). 2) Piotr Poddębski, choraży łęcsycki, spadkobierca Jana Chebdy s Niewiessa. 2) Jan Odroważ Sprowski, arcybiskup (1453—1464).

79. KALOVO.*)

Oppidum haereditarium, in eodem ecclesia parochialis, tituli S. Nicolui, de iure patronatus laicorum haeredum in ibidem, quam modo obtinet honorabilis Clemens 1), haeres et patronus, ex praesentatione germani Thomas; qui, prout ex antiquo, circa eandem ecclesiam in subsidium servat unum capellanum in vicarium et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet; ad quam iure parochiali ultra oppidum et villam Kalovo, aliae villae infrascriptae, videlicet triplex Czyeskova 2), Thomissino 3), Vylczyca 4), Olesznyca 5), Myanovo 6), Fulkj 1), Vyerzanovo duplex *), Zydzychova *) et Panoszova deserta 10) (spectant); quae quidem ecclesia et ipsius rector habet pro dote et fundo bona, proventus infrascriptos, quorum modo est in possessione; et primo in eodem oppido et ipsius haereditate habet imprimis unam specialem aream pro curia plebanali et in eadem curiam cum hortis eidem areae adiacentibus pro allodio et aliis commoditatibus, et alias speciales areas pro vicario et ministro, cimiterio contiguas; item habet pro praedio ultra agros oppidanorum circa limites villae Gora monasterii Suloviensis unum specialem campum agrorum necnon unum alium arvum agri post allodium et hortos areae dotis plebanalis situm, citra ad quatuor stadia in longitudine se protendentem; item unum dumtaxat pratum circa limites haereditatis Falki et penes prata domini haeredis de praedicta Kalovo iacens, de quo, ut communicatur, ad minus possunt colligi singulis annis duo acervi de foeno; item in altera parte ecclesiae circa cimiterium et penes aream vicarialem habet unum alium hortum; insuper decimam manipularem ex omnibus et singulis agris praedialibus haeredum necnon advocatiae et certis cmethonalibus, in quibus aliquando residebat cmetho Andreas Kyszyel et modo ipsius filius Mathias, provenientem, quam conducit plebanus curru proprio in dotem plebanalem, et ex agris advocatiae advocatus; de aliis agris oppidanorum et cmethonum decimae manipulares provenientes in toto spectant ad praeposituram ecclesiae collegiatae Lanciciensis; et pro parochiali praedicta incolae eiusdem oppidi et villae solvunt columbationem in frumentis, alias missalia, de quolibet manso per duos coros siliginis et de medio unum corum.

^{*)} Kalów, wieś szlachecka, niegdyś miasteczko, należąca dziś do archidyecezyi warszawskiej, dekanatu i powiatu łęcsyckiego, gniazdo rodziny Kałowskich h. Korab (cfr. Niesiecki l. c. II, 468) miała
kościół parafialny zapewne przez tęż rodzinę fundowany już przed rokiem 1451, ponieważ w tym roku
wspominany jest w aktach konsystorskich Marcin, pleban tamtejszy (Arch. Consist. Gnesn. akta instytusyjne). Obecny kościół drewniany 45 łokci długi, 32 szeroki a 10½ wysoki wystawili bracia Sulimierscy,
dziedzice miejscowi, roku 1786. Cmentarz naokoło kościoła jest murem otoczony z składek parafian.
Cały kościół za staraniem teraźniejszego rządzcy swego wewnątrz całkiem odnowiony w wzorowym utrzymany jest porządku (Acta Ecclesiae).

¹) Klemens Kalowski, pleban i dziedzio miejscowy. ²) Ciężków, dziś tylko jeden. ³) Tumusin.
¹) Wilesyca. ³) Oleónica. °) Mianów. ¹) Falki. °) Miejscowość dziś w parafii nie znana. °) Zelżychow. ¹°) Panassew. Później powstały osady: Szazuły, Zagrodniki, Pustkowice, Wólka, Feliksów, Aleksandrów.

Thomyschyno, Sdzychova duplex, Myanovo et Wyerzanovo, villae sub eadem parochiali in Kalovo, in quibus villis sunt ex antiquo agri praediales a cmethonalibus distincti, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem ecclesiam in Kalovo et ipsius rectorem et ex agris cmethonalibus ad praeposituram ecclesiae collegiatae Lanciciensis; pro praedicta autem parochiali in Kalovo earundem villarum cmethones tantummodo solvunt columbationem in Thomuschyn per corum siliginis, et in aliis pecuniariam per medium grossum.

Czyeskovi triplex, villae sub eadem parochiali in Kalovo, in quarum una dumtaxat ex antiquo fuerunt et modo sunt agri speciales cmethonales, quorum possessores cmethones pro eadem ecclesia solummodo loco colendae de manso per unum corum avenae et decimam manipularem pro praepositura Lancicionsi solvunt; in aliis vero villis Czyeskovj praedictis non sunt nec aliquando fuerunt aliqui agri cmethonales, solum praediales nobilium, ex quibus agris praedialibus, prout et in alia Czyeskovo, ubi sunt cmethonales agri, decimae manipulares provenientes in toto spectant ad ecclesiam parochialem in Kalovo et ipsius rectorem.

Oleschnycza, villa sub eadem parochiali, post cuius villae agros praediales decimae provenientes spectant ad eandem parochialem in Kalovo et rectorem ipsius, et ex agris cmethonalibus provenientes decimas factores archiepiscopi Gnesnensis pro tempore existentis pro mensa archiepiscopali cum rectore praefatae parochialis in Kalovo vicibus alternatis percipiunt; cmethones tamen pro parochiali praedicta ipsorum ultra decimas solvunt colendam per unum grossum.

Fulki, villa sub parochiali praedicta in Kalovo, in qua seu eius haereditate non sunt ex antiquo aliqui agri cmethonales, solum praediales, ex quibus decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem parochialem et ipsius rectorem.

Panossovo, quondam villa, modo haereditas deserta sub eadem parochiali in Kalovo, in qua fuerunt speciales agri praediales, ex quibus decimas manipulares percipiebat rector eiusdem ecclesiae parochialis in Kalovo, et ex cmethonalibus factores mensae archiepiscopalis ecclesiae Gnesnensis; et pro parochiali cmethones dumtaxat solvebant colendam de quolibet manso per grossum.

Vilcricza, villa sub eadem parochiali, cuius incolae pro ecclesia parochiali eorum in Kalovo solummodo colendam per medium grossum et decimam manipularem pro praepositura Lanciciensis collegiatae ecclesiae solvunt.

Taxata est eadem ecclesia ad quindecim scotos argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad duos scotos.

80. DALIKOW.*)

Villa haereditaria, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Mathasi apostoli et evangelistae, de iure patronatus laicorum haeredum de eadem Dalikow, quam pro-

*) Dalików, wieś szlachecka, polożona w archidyecezyi warzsawskiej, powiecie i dekanacie łęczyckim, dziedzictwo w wieku XV i XVI starożytnej rodziny Sarnowskich h. Jastrzębiec, piszącej się z Dalikowa, do której należał znalużony pralat Świętosław s Dalikowa Sarnowski, kancierz gwieświeński,

nunc obtinet honorabilis Jacobus de Bankow 1), ex praesentatione generosi Gregorii Sarnowski²), protunc haeredis in eadem Dalikow, qui, prout ex antiquo, circa eandem ecclesiam servat unum capellanum in vicarium et clericum in ministrum. quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet; ad quam iure parochiali ultra dictam Dalykow villae infrascriptae ex antiquo, videlicet Sarnow maior 3). Slothnykj 5), Krzemyenyevo 6), Lubocha, duplex 1) Dambrowskj 8), Koloschyn 1), Barsynyn^o) et Kuczyny¹⁰) spectant et pertinent; et habet pro dote et fundo bona, decimas et proventus ex antiquo infrascriptos, quorum modo est eadem ipsa ecclesia et eius rector in pacifica possessione; et primo in eadem villa et haereditate ipsius habet imprimis circa ecclesiam unam specialem aream cimiterio contiguam pro curia plebanali cum horto, pro allodio satis competentem, et ex opposito eiusdem in altero latere eiusdem villae alium hortum satis magnum et in eodem ultra commoditates domesticas, quae solent seminari et plantari singulis annis, habet pomerium et vinarium seu piscinulam; item habet duos mansos seu laneos agri in quolibet campo villae et haereditatis praedictae, insimul ubique iacentes, protendentes se in longitudine, prout protenduntur cmethonales, necnon et unum pratum, quod iacet inter haereditates Dalykow, Krzemyenyow et Lubocha, ex haereditate, ut dicitur, Krzemyenyow, villae praedictae, emensuratum et eidem ecclesiae donatum, ratione cuius plebanus pro tempore existens obligatur ad legendum singulis septimanis missam pro defunctis et vigilias singulis quatuor temporibus; de quo prato colligi solent sex currus de foeno; decima etiam manipularis dumtaxat ex agris praedialibus omnibus et singulis proveniens in toto spectat ad eandem parochialem in Dalykow et ipsius rectorem, et conducit eam plebanus curru proprio in dotem suam plebanalem; de agris vero cmethonalibus decima manipularis proveniens datur pro praepositura Lancicionsi, et pro plebano praedictae parochialis cmethones solummodo columbationem de manso integro per unum grossum solvunt.

kanonik leesyeki i lowicki, proboszcz sieradski, zmarły roku 1625 (Ks. Korytkowski l. c. Cfr. Niesiecki 1. e. IV, 40). Komu kościół dalikowski fundacyą swoją zawdzięcza, niewiadomo. Również o dalszych losach jego żadnej nie ma wiadomości. Obecna świątynia budowana w kształcie zwyczajnych naszych kościołów wiejskich, na poły z drzewa sosnowego, a na poły z modrzewiowego (w presbyteryum), zdaje się pochodzić z połowy wieku XVII. W roku 1849 przystawione od strony północnej kaplicę murowaną pod wezwaniem ś. Mateussa apostola, długę łokci 9 i tak szerokę, wraz z takąż zakrystyą i kruchtą. Sam kościół ma długości łokci 35, szerokości 17, wysokości 8. W tymie roku cały wewnątrz zrestaurowane i wewnątrz przyczdobiono. W kilkanaście lat potem okazała się potrzeba konieczna ponownej restauracyi kościoła, której dokonał w roku 1865 ks. Ignacy Wypyski z zgromadzenia księży Missyonarzów przy pomocy parafian, dawszy nowy dach, poprostowawszy ściany, wewnątrz cały wymalowawszy i extery oltarze odnowiwszy. W wielkim oltarzu umieszczony jest obraz N. Maryi P. bardzo dobrego pędala przyczdobiony srebrną sukienką. Obraz w bocznym oltarzu przedstawiający biczowanie Pana Jesusa artystycznem wykonaniem zwraca na siebie uwagę. Na cmentarzu grzebalnym, wspaniałym murem otocsonym, snajdującym się w pośrodku nowo utworzonej kolonii dalikowskiej, o 1000 kroków od kościeła parafialnego odległym, stała starożytna kaplica drewniana z obrazem ś. Rocka, która od starości w reku 1865 upadła. W miejsce jej postawiono w roku 1867 s dobrowolnych składek parafian keściołek murowany długi łokci 26, szeroki 11, wysoki 9. W tym kościołku odbywa się odpust w dzień é. Rocha bardzo licznie zwiedzany (Acta Ecclesiae).

¹⁾ Jakób s Bakowa, pleban. 2) Grsegors Sarnowski. 3) Sarnów. 4) Kolossyce. 4) Zlotniki.
6) Krsemieniew. 1) Lubocha. 6) Dąbrówka Górna i Dolna. 6) Bardsimin. 10) Kuciny. Później powstały candy: Marcinów, Huta, Wyrobki, Eufemia, Ostrówek, Włodsimiers, Wilów, Emilianów, Karolinów, Piotrów i Gajówka.

Sarnovo maior, Slothnikj, Dambrowka duplex, Barsynyn, villae sub parochiali in Dalykow praedicta, in quibus sunt agri praediales ex antiquo ab agris cmethonalibus distincti, de quibus decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem parochialem in Dalykow et ipsius pro tempore rectorem, et ex agris cmethonalibus similiter in toto ad praeposituram ecclesiae collegiatae Lanciciensis; quarum villarum cmethones pro praedicta parochiali colendam solummodo solvunt pecuniariam, prout in Dalykow.

Coloschyn et Kuczyny, villae nobilium, ex quibus et eorum agris omnibus et singulis decimae manipulares provenientes in toto spectant ad ecclesiam parochialem praedictam in Dalykow et ipsius rectorem.

Krzemyenyow et Lubocha, villae sub eadem parochiali in Dalykow, ex quarum agris praedialibus nobilium decimae manipulares ex antiquo provenientes spectant ad eandem parochialem in Dalykow et ipsius rectorem; de agris vero cmethonalibus vicibus alternatis percipiunt eas praepositus Lanciciensis cum rectore parochiali de Kazymiers, et pro parochiali ecclesia eadem in Dalykow ipsarum villarum cmethones solummodo columbationem more aliarum villarum solvunt.

Zithovice 1), villa sub parochiali ecclesia in Mykolayevice 2), in qua ex antiquo sunt agri praediales ab agris cmethonalibus distincti, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad ecclesiam parochialem in Dalykow et ipsius rectorem, et ex agris cmethonalibus ad praeposituram Lancicioneem.

Taxata est eadem ecclesia ad unam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad duos scotos.

81. BELDOWO.*)

Villa haereditaria et in eadem ecclesia parochialis tituli Omnium Sanctorum, de iure patronatus haeredum in eadem, quam modo obtinet honorabilis Nicolaus de

1) Żytowice. 2) Mikolajewice, w dyecezyi kujawskiej w dekanacie laskim.

^{*)} Beldów, wieś szlachecka należąca dziś do archidyccesył warszawskiej, dekanatu i powiatu lódskiego, gniazdo rodziny Beldowskich h. Jastrzębiec, którzy tam niezawodnie kościół parafialny założyli i uposażyli, lecz nie wiadomo, w którym czasie. W pierwszej połowie wieku XVI dziedzice miejscowi Beldowscy wznieśli na miejscu dawnego drewnianego od starości upadającego nowy, również drewniany, który na dniu 13 listopada roku 1547 konsekrował z polecenia arcybiskupa Mibolaja Dsierzgowskiego, ks. Sebastyan Żydowski, biskup naturycński, suffragan gnieśnieński, opat mogilaicki, pod tyt. WW. Świętych. Kościół ten budowany w formie krzyża mający trzy ołtarze dobrej rzeźby, ozdobione obrazami dobrego pędzla, został w roku 1840 gruntownie zrestaurowany, a w nowszym czasie cały wewnątrz ozdobnie odnowiony. W roku 1853 cmentarz naokoło niego pięknym otoczono murem. W roku 1765 przeszła majętność beldowska do familii Wężyków, w której ręku dotąd zostaje. W roku 1854 ta familia wystawiła przy pomocy sąsiednich dziedziców parafialnych na cmentarzu grzebalnym ozdobną murowaną kaplicą w stylu włoskim z okazalemi sklepami przeznaczonemi na mauzoleum dla fundatorów i ich familii. Jedyny skromny lecz gustowny ołtarz zdobi obraz Przemienienia Pańskiego wybornego pędzia (Acta Ecclesiae).

Curnino 1), ex praesentatione moderni haeredis domini Nicolai Beldowski 2), qui propter paucitatem proventuum non consuevit neque valet servare vicarium, solum ministrum, quem salariat ex proventibus mensae suae plebanalis; ad quam iure parochiali ex antiquo ultra Beldovo praedictam aliae villae infrascriptae, videlicet Thuschinek 3), Sarnowko 4), Szobyn 5), Pabyeczycze 6)(sic), Chroslno 1), Nakyelnycza 8), Sean 9) et Sanyle blotho 10) nec non Zakowyecz 11) spectant et pertinent; cuius rector et ecclesia praedicta habet ex antiquo pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos, quorum modernus rector praedictus est in possessione; et primo in eadem haereditate circa ecclesiam habet imprimis aream pro curia plebanali, ex oppisito ecclesiae in altero latere villae sitam et in ea curiam cum hortis eidem adiacentibus et se protendentibus ad spatium citra duorum stadiorum cum vinariis seu piscinulis, et ex opposito eiusdem areae versus ecclesiam habet unam aliam aream pro schola cimiterio contiguam; item unum mansum agri pro praedio in quolibet campo, qui in duobus campis dividitur in tres argulas, alias nywy, et in tertio in duas, necnon certas excrescentias, alias przymyarki, in maiori parte cum pratis agris ipsis hinc inde adiacentibus, prout et alii ipsius villae cmethones habent; insuper et piscinam, dictam Lavka, quam haeres pro se usurpare conatur, et loco eius alterius situm circa viam, quae vadit in Nakyelnycza, consignat; item decimam manipularem ex agris praedialibus et advocatiae unius lanei, in quibus cmethones sunt locati, quam eiusdem ecclesiae plebanus in curiam dotis plebanalis conducere consuevit; habet necnon et colendam per cmethones et incolas per medium grossum singulis annis solvi consuetam; decima tamen ex agris cmethonalibus proveniens spectat ad praeposituram Lanciciensem.

Tuschinek, villa sub eadem parochiali, in qua sunt novem mansi ex agris praedialibus et scultetiae in cmethonales redacti, cuius incolae ex certa ordinatione haeredis cum quodam plebano Paulo absque consensu et ratihabitione loci Ordinarii, prout litterae sub titulo et sigillo cuiusdam Joannis haeredis disponunt, solvunt loco decimae manipularis, quae antea solvebatur, pecuniariam de quolibet manso per octo grossos usque in hactenus.

Sarnowko, villa sub eadem parochiali in Beldovo, in cuius haereditate eadem ipsa ecclesia habere deberet ex donatione quadam haeredis in Beldovo praedicta unum mansum agri, non tamen habet pro hac vice in possessione, nec aliquid ex decimis ex ipsius villae haereditate provenientibus tollit, sed eas percipit praepositus ecclesiae Lanciciensis.

Praveczice et Szobyen, villae sub eadem parochiali in Beldow, quarum incolae pro eadem ipsa ecclesia et eius plebano solummodo colendam ex manso per unum grossum et decimas manipulares in Praveczice pro monasterio Przemyslensi et in Szobyen pro parochiali ecclesia in Thur ex antiquo solvunt.

Chroslyno, villa sub praedicta parochiali in Beldovo, in qua eadem ecclesia ex incolis nihil aliud percipit, solum colendam et decimas manipulares ex agris

⁴⁾ Mikolaj s Csermina, pleban. 2) Mikolaj Beldowski. 3) Tussynek w parafii Tussyn w dekanacie i powiecie lódskim. 4) Sarnówek. 5) Sabin. 6) Prawięcin. 7) Chrosno. 6) Nakielnica. 9) Samis. 10) Zgnile bloto, dziś w parafii nie znane. 11) Żakowies. Później powstały osady: Krasnodeby, Ciężkow i Adamów.

molendini, extra villam in boris eiusdem haereditatis sitis; ex agris vero totius villae decima manipularis proveniens spectat ad mensam archiepiscopalem, praeter hoc, quod de tertio in tertium annum percipit eam ecclesia parochialis in *Thur* et ipsius pro tempore rector.

Nakyelnycza et Sgnyele blotho, villae sub eadem parochiali in Beldovo, in quibus seu earum haereditatibus sunt agri ex antiquo praediales, ex quibus decimas manipulares provenientes percipit eiusdem ecclesiae parochialis in Beldovo rector pro tempore existens cum colenda per cmethones more aliarum villarum singulis annis solvi consueta; ex agris vero cmethonalibus in toto provenientem in praefata Nakyelnycza factor mensae archiepiscopalis, tenutae in Kosczyol et Pyathek, et in dicta Sgnyle blotho praepositus Lanciciensis.

Zakoviecz, quondam villa, nunc vero haereditas deserta, sub eadem parochiali in Beldow, in qua non sunt modo aliqui cmethones, solum duo sculteti; cuius villae seu haereditatis decimae manipulares provenientes spectabant et modo spectant ad eandem ecclesiam parochialem in Beldowo et ipsius rectorem; solvunt tamen sculteti loco decimae solummodo unum fertonem ex ordinatione cum plebano ad arbitrium facta; item plebanus eiusdem ecclesiae ex certa donatione nobilis olim Joannis Beldowski, haeredis in eadem Beldovo, per ipsius litteras facta, habet libertatem in molendino eiusdem haereditatis pro ipsius plebani domo quaevis frumenta absque mensuris molere.

Taxata est eadem ecclesia ad unam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad duos scotos.

82. KAZYMIERZ.*)

Oppidum monasterii de Trzemeschna¹), in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Joannis Baptistae, de iure patronatus et praesentandi abbatis cum conventu mo-

^{*)} Kasimiers, osada nad rzeką Nerem w archidyceczyi warszawskiej, dekanacie i powiecie lódzkim, niegdyś miasto przemysłowe i ludne, należące częścią z darowizny książąt lecsyckich częścią z zamiany do klasztoru Cystarsów w Wąchocku już w końcu wieku XIII. Jan, opat wąchocki założył tam
w roku 1343 wójtostwo i darował je wiernemu słudze zwemu, Michalowi, za ośm grzywien czystego
srebra. Na odnośnym przywileju tegoż opata występuje jako świadek "Blasius rector ecclesie im Kasimiria," zkąd wypada, że kościół parafialny tamże, niezawodnie przez opatów wąchockich fundowany
i uposażony, istniał tam już przed rokiem 1343 (Archiv. Eccl. Tremesu. Liber privileg. 1. 203). W r. 1426
król Władysław Jagiello na prośby opata wąchockiego, Mikosza (Micoszius), nadał miastu Kasimierzowi
przywilej na dwa jarmarki: w dzień śś. apostołów Jakóba i Filipa i w uroczystość Narodzenia A.
Maryi P., oraz targów co sobotę (tamże f. 15). W roku 1432 nastąpiła pomiędzy opatem trzemeszeńskim, Andrzejem, a opatem wąchockim, Mikolojem, następująca zamiana: pierwszy ustąpił drugiemu na
nieggraniczoną własność miasto Waśniów (dziś wieś) z wsią Jeżowem i dziesięcinami w wsiach okolicznych Grzegorzewicach, Zającskowicach, Zwoli, Boksicach, Pęclawicach i Prusinowicach w ziemi sieradskiej, a wziął za to miasto Kasimiers z okolicznemi wsiami: Babice, Prawęcice, Sobień i Sobieńska
Wola w ziemi lęczyckiej, którą to zamianę król Władysław Jagiello przywilejem wydanym w Sieradzu

¹⁾ Trsemessno, sławne najdawniejszym klasztorem kanoników regularnych lateraneńskich w całej Polsee, niemniej słożeniem tata najpraód swłok ś. Wojciecha przewiezionych z miejsca męczeństwa jego.

nasterii praedicti in Trzemeschna; quam modo obtinet honorabilis et religiosus frater Jacobus de Samperbork 1), professus eiusdem monasterii ordinis S. Augustini canonicorum regularium; solet enim ex antiquo eadem ipsa ecclesia parochialis regi et ad eam praesentari religiosus de praedicto monasterio de Trzemeschna; qui, prout ex antiquo, circa eandem ecclesiam servat in subsidium duos fratres eiusdem ordinis et monasterii pro vicariis et ministrum, quos nedum salariat, sed et expensis providet. et secum in domo una tenet et servat; ad quam iure parochiali ultra oppidum praedictnm villae infrascriptae, videlicet Sdzyechow 2), Charbyce duplex 3), Schydlovo 4), Garnek 5), Trupyanka 6), Malyanow 1), Babyce 8), Myroslavice 9), Zabyce duplex 10), Grzymkova Volya 11), Rabyenye 12), Nyeschyeczyno 13), Rzewo duplex 14) et Zlothno 15) spectant et pertinent; quae quidem ecclesia et ipsius pro tempore rector habet pro dote et fundo bona, decimas et proventus infrascriptos, quorum et modo est in possessione pacifica; et primo in eodem oppido et ipsius haereditate habet imprimis circa ecclesiam specialem aream pro curia plebanali cum horto pro allodio et aliis commoditatibus; insuper in eodem spatio areae dotis plebanalis habet unum hortulanum, qui non solvit aliquem censum, solum laborat labores necessarios manuales; item habet unum alium hortum ex opposito curiae dotis plebanalis penes curiam domini abbatis et monasterii Trzemeschensis iacentem; item habet pro praedio unum specialem campum, quem solet dividere in agros pro frumentis hiemalibus et aestivalibus, et duo prata sub oppido Lutomyerzk iacentia unum maius, de quo colligi solent aliquando citra decem currus, et aliud parvum, de quo colligi solet ad minus unus currus de foeno; item habet unam piscinam circa agros praedictos inter piscinas domini abbatis et advocatiae iacentem; item oppidani pro eadem ecclesia nihil aliud solvunt, solum colendam de qualibet domo per medium grossum et ex manso per unum grossum.

Sdzechow, Malanow, Babyce, Rambyenye, Nyeschyeczyn et Myroslavice, villae sub eadem parochiali in Kazymyerz, quarum incolae pro eadem parochiali solummodo

tegoż roku zatwierdził (tamże f. 43. 44). Cztery lata przedtem Mikoloj, wspomniony opat wochocki, przeniósł miasto Kasimiers z prawa polskiego na średskie r. 1428 (tamże f. 321. 322). Przywilej odnośny odnowił i zatwierdził opat trzemesseński, Aleksander Mieliński, roku 1563. W tymie roku był plebanem w Kasimiersu Adam s Cserniewa, kanonik regularny lateraneński (tamże f. 322). Po zgorzeniu starożytnego kościoła drewnianego na początku wieku XVII opaci trzemesseńscy wystawili obecny kościół również drewniany w formie krzyża wewnątrz cały olejno malowany w obrasy z życia Zbawiciela i N. Maryi P., który w roku 1632 Andrzej Gembicki, suffragan gnieśnieński, konsekrował. Kościół ten mający pięć oltarzy z obrasami dobrego pędzla w bardzo smutnym obecnie znajduje się stanie budowlanym. Po zniesieniu klasstoru trzemesseńskiego parafią kaśmierską zawiadują kapłani świeccy (Acta Ecclesiae).

1) Jakób s Sampolna (Zempelburg). 2) Zdsiechów. 3) Charbice Górne i Dolne. 4) Ssydłów.
5) Garnek. 6) Trupianka. 1) Malanów. 6) Babice. 9) Mirosławice. 10) Żabicski, dziś tylko jedne.
11) Wola Grsymkowa. 12) Rąbici. 13) Niesięcin. 14) Rsew, dziś tylko jeden. 15) Złoma. Później powstały osady: Stanisławów Nowy, Stanisławów Stary, Stawki, Rąbinek, Madaje, Srebrda, Dąbrowa, Jagodnia, Konstantynów osada i wież, Konstantynówek. Miasto Konstantynów, dziś osada, założone zostało w roku 1830, nad rzeką Nerem w powiecie i dekanacie Łódskim, które się wkrótce wmiosło przez maczne fabryki sukna i wyrobów bawelnianych, lecz później przez konkurencyą upadło i dziś jest osadą liczącą 3800 mieszkańców, dla których wygody wystawioną została kaplica publiczna murewana, przy niej zaś ustanowiono osobnego kapelana.

colendam de manso per grossum et de medio dimidium grossum solvunt, et decimas manipulares pro praepositura Lanciciensi et capitulo Lanciciensi quoad Myroslavice.

Garnek, Trupyanka, Grzymkova Volya et Zlothno, villae sub eadem parochiali in Kazymyerz, in quarum una dumtaxat, videlicet Slothno, sunt ex antiquo agri praediales, de quibus decima manipularis datur pro eadem parochiali cum colenda per cmethones in Kazymyerz et ipsius rectore more aliarum villarum de manso per grossum et de dimidio per dimidium; decimae vero manipulares provenientes ex agris cmethonalibus ipsarum villarum in toto spectant pro mensa archiepiscopali ecclesiae Gneenensis.

Chrabice duplex, Schydlovo, Zabice duplex, maius et minus et Rezowo duplex, villae sub eadem parochiali in Kazymierz, in quibus seu earum haereditatibus sunt agri praediales, ex quibus decimae manipulares, dempta Zabyce maiori, provenientes spectant ad eandem parochialem in Kazymierz; in dicta vero Zabice ad parochialem in Modlna et ipsarum rectores, ex agris vero cmethonalibus ad praeposituram ecclesiae Lanciciensis collegiatae; quarum villarum cmethones pro eorum parochiali praedicta solum columbationem, prout in aliis villis, solvunt.

Wyaczenye duplez!), villae sub ecclesia parochiali Myleskj²), in quarum una solummodo habentur agri praediales, ex quibus decima manipularis spectat pro parochiali in eadem Myleskj, et ex agris utriusque cmethonalibus omnibus et singulis possessionatis et desertis ad ecclesiam parochialem in Kazymierz et ipsius rectorem, et conducitur per cmethones absque solutione canapalium.

Dobieskow duplex 3) et Lyemyelnyk 4), villae sub parochiali ecclesia in Dobra 5), in quarum una, videlicet maiori Dybyeskow, sunt et habentur agri praediales, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad ecclesiam praedictam parochialem in Dobra; de agris autem cmethonalibus et in minori Dobyeskow etiam praedialibus decimae manipulares provenientes in toto spectant ad ecclesiam parochialem in Kazymierz et ipsius rectorem.

Krzemyenyovo 6), villa sub parochiali in Dalykow 1), cuius villae decimas manipulares ex agris cmethonalibus omnibus et singulis possessionatis et desertis provenientes ex antiquo alternatis vicibus percipiunt praepositus Lanciciensis cum rectore parochialis ecclesiae in Kazymyerz.

Tobalice 8) et Golyce 9), villae sub parochiis in Domanyevo 10) et Thur 11), quarum villarum post omnes et singulos agros cmethonales possessionatos et desertos decimae manipulares provenientes in toto spectant ad ecclesiam parochialem in Kazymyers et ipsius rectorem, ex agris vero praedialibus utriusque earum ad parochiales, sub quibus earum quaelibet consistit, curatum (sic).

Taxata est ad duas sexagenas, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad quinque scotos.

¹⁾ Więczeń Górny i Więczeń Dolny. 2) Mileszki, w powiecie i dekanacie lódskim. 3) Dobieszków.
4) Imielnik. 5) Dobra, w powiecie i dekanacie brzezińskim. 6) Krzemieniew. 7) Dalików, o którym było wyżej. 6) Tobolice. 9) Jolice. 10) Domaniew. 11) Tur.

83. LODZIA.*)

Oppidum mensae episcopi ecclesiae Vladislaviensis, in eodem oppido ecclesia parochialis tituli Assumptionis gloriosas Virginis Mariae, de iure patronatus et praesentandi episcopi Wladislaviensis pro tempore existentis, quam modo obtinet honorabilis Mathias de Thuschyn!) ex praesentatione olim domini Vincentii2), episcopi Wladislaviensis; qui, prout ex antiquo, circa eandem in subsidium consuevit servare vicarium et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariat; ad quam iure parochiali ultra oppidum villae infrascriptae, videlicet Radogoscz 3), Baluthy 4), Doly 5), Lypynkj 6), Vidzow 1), Rokyczye 8), Stara Lodzya 9) et Rogy 10) spectant et pertinent; et habet eadem ipsa ecclesia ex antiquo et ipsius pro tempore rector bona et proventus, qui sequuntur: primo in eodem oppido et villa Lodzya circa ecclesiam habet unam specialem aream pro curia plebanali et in eadem curiam cum horto dumtaxat pro allodio et unum alium hortum extra pro aliis commoditatibus domesticis seminandis et plantandis, iacentem inter hortos oppidanorum versus locum certum, qui appellatur Laschek, in latitudine maiorem, quasi in duplo, quam horti oppidanorum protenduntur, ad longitudinem vero aequalem; item ex opposito praedictae areae dotis plebanalis habet areas pro vicario et ministro, circa cimiterium ecclesiae sitas, et in eis domunculas; item pro praedio habet tres mansos agri, unum in oppido Lodzya et duos in villa Lodzya antiqua, hinc inde in campis ipsius oppidi et villae antiquae Lodzya inter agros oppidanorum et cmethonum iacentes, in eadem latitudine et longitudine, prout mansi et agri oppidanorum et cmethonum protenduntur, cum pratis inter agros mediantibus et confinantibus; insuper habet alia duo prata inter prata oppidanorum iacentia, in loco dicto et appellato paludes alias blotho; item habet unum molendinum cum piscina in bora eiusdem haereditatis villae antiquae Lodzya iacens inter molendinum advocati et domini episcopi Wladi-

^{*)} Łódź, odwieczna własność biskupów kujawskich nad strugami Jesień i Łódka w dzisiejszej archidyecezyi warszawskiej, dekanacie i powiecie Łódskim położona, którą Władysław, książe Łęczycki i dobrsyński, przywilejem wydanym w Łęczycy dnia 6 września 1332 wraz z innemi posiadłościami tychże biskupów w ziemi Łęczyckiej potwierdził i wolnościami rozmaitemi nadał (Rzyszczewski i Mucz. Cod. diplom. Pol. t. II, 662), miała już zapewne wtedy kościół parafialny przez biskupów rzeczonych fundowany. W roku 1806 zabraną została Łódź przez rząd pruski, a następnie przeszła na skarb rządu polskiego, który uwzględniając pomyślne jej położenie, wyniósł ją liczącą zaledwo 300 mieszkańców (od wieku XV była przez biskupów kujawskich zamienioną na miasto) do rzędu miast fabrycznych. Odtąd wznosiła się nadzwyczaj szybko i już w roku 1830 liczyła 5000 mieszkańców, dziś zaś obejmuje ich około 50,000. Od roku 1840 do 1842 doszła do szczytu swej pomyślności. Fabryki sukna i wyrobów wełnianych zatrudniają około 15,000 robotników, po większej części Niemców. Starożytny kościołek drewniany, przez biskupów kujawskich w miejsce dawnego prawdopodobnie w wieku XVI wystawiony nie wystarczał od wielu lat potrzebom jednej z najobszerniejszych parafii w kraju, liczącej przeszło 21,000 dusz, zaczęto przeto budować przed kilkunastu laty wspaniały i obszerny kościół murowany, który obecnie już ma być wykończony (Tygodn. illustr. warszaw. t. XIII f. 29, 30. 31).

¹⁾ Maciej s Tussyna, pleban. 2) Wincenty Przerębski † 1513. 3) Radogoszcs. 4) Baluty.
5) Doly. (6) Lipinki. 1) Widsewsk. 6) Roksice. 9) Stara Łódź. 10) Rogi. Powstały później osady: Zakrzene, Foreby, Augustów, Bruss, Żabieniec, Balutka.

elaviensis, patroni, super eodem torrente seu fluvio, cuius molendini molendinator ad arbitrium plebani amovibilis ex emolumentis percipit tertiam partem et plebanus duas emolumentorum; item extra oppidum eadem ipsa ecclesia habuit unum aliud molendinum aquaticum ex opposito molendini aquatici domini episcopi circa oppidum Lodzya siti, sed ripae eiusdem situs per inundationem et impetum aquarum sunt destructae; item oppidani eiusdem oppidi Lodzya pro eadem ecclesia et ipsius pro tempore rectore agros colentes loco missalium solvunt singulis annis de manso per duos grossos, agros vero non habentes solummodo colendam de qualibet domo per grossum; et sunt in eodem oppido seu ipsius haereditate triginta mansi possessionati, de quibus huiusmodi missalia solvuntur; decima etiam manipularis ex agris praedialibus proveniens spectat ad eandem ecclesiam parochialem et ipsius plebanum, et de oppidanorum omnibus et singulis datur pro scholastria collegiatae Lanciciensis; insuper eiusdem oppidi oppidani braxaturas cervisiarum facientes a braxaturis eorum solvunt et solvere obligantur singulariter singuli eiusdem ecclesiae parochialis in Lodzya rectori singulis annis per duos grossos.

Baluti, Lypynkj et Rogy, villae sub eadem parochiali, in quibus sunt ex antiquo agri praediales ab agris cmethonalibus distincti, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Lodzya et ipsius rectorem et de agris cmethonalibus in Baluthi et Rogy ad mensam archiepiscopalem; Lupyankj (sic) vero ex donatione olim reverendissimi patris domini Frederici Cardinalis et archiepiscopi Gnesnensis ad hospitale in Pyanthek pro dicta autem parochiali ipsarum villarum cmethones solummodo colendam de manso per unum grossum solvunt et de medio per dimidium.

Radogoscz, villa modo sub parochiali praedicta in Lodzya et quondam in Sgyerz, cuius incolae emethones pro eadem ipsa ecclesia parochiali in Lodzya et ipsius rectore solummodo columbationem de manso per grossum, et denarium S. Petri cum decimis praedialibus pro parochiali in Sgyerz solvunt et ex agris emethonalibus pro scholastria Lanciciensi.

Doly, Rokyczye, Vidzow et Stara Lodzya, villae sub eadem parochiali in Lodzya, quarum villarum emethones seu incolae pro eadem ipsorum parochiali tantummodo colendam more aliarum villarum ex manso per grossum et ex dimidio per dimidium; decimas vero in Doly et Rokyczye pro mensa archiepiscopali, et in Vydzow et Stara Lodzya pro scholastria collegiatae beatae Mariae Lanciciensis.

Taxata est eadem ecclesia ad dimidiam marcam argenti et quoad denarium S. Petri camerae apostolicae ad unum scotum.

84. MYLESKI.*)

Villa haereditaria, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Dorotheae, de iure patronatus laicorum haeredum de eadem, quam obtinet pronunc venerabilis dominus

*) Mileszki, wieś szlachecka, należąca obecnie do archidyccezyi warszawskiej, powiatu i dekanatu lódskiego, w wieku XVI dziedzictwo rodziny Romissewskich h. Jelita i Czajkow, miała kościół parafalny

Mathias 1), de eadem haeres, canonicus ecclesiae Lanciciensis, ex praesentatione generosi et nobilis Jacobi Romyszewskij 2) et Mathiae Czayka 3), protunc haeredum in ibidem; qui circa eandem in subsidium, prout ex antiquo, consuevit servare duos capellanos in vicarios et clericos in ministros, necnon et tertium circa filialem in Choynj, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet; ad quam iure parochiali ex antiquo ultra praedictam Myleski aliae villae, videlicet Vyaczen duplex 1), Badon (sic) 5), Wyskythno 6), Volya Sthokowska 1), Stokj 8), Myeczykova Volya o) et Choyny duplex 10) (pertinent); quae quidem ecclesia ex antiquo et ipsius rector habet pro dote et fundo bona, proventus et decimas infrasciptos, quorum modo est in possessione pacifica; et primo in eadem Myleski et ipsius haereditate circa ecclesiam habet imprimis unam aream specialem pro curia plebanali cum horto eidem adiacente pro allodio et aliis utilitatibus, et in altero latere eiusdem villae ex opposito ecclesiae et areae praedictae dotis plebanalis habet alium hortum eiusdem latitudinis, prout est area dotis plebanalis, et in eodem horto pomerium, insuper alias speciales areas pro vicariis et ministro cimiterio contiguas; item habet pro praedio in eadem haereditate in quolibet campo ipsius villae per duos mansos seu laneos agri cum pratis hinc inde ipsius agris adiacentibus, necnon certas excrescentias agrorum, dictas kathy, in campo versus villam Vyskythno iacentes, quarum pars propter diuturnam culturam seu araturam (sic) negligentia plebani nemoribus est occupata, ut dicitur, per quendam nobilem olim Michaëlem, haeredem et patronum, eidem ecclesiae et pro tempore rectori donata; decima etiam manipularis ex omnibus et singulis ipsius villae praedialibus et cmethonalibus agris proveniens in toto spectat ad eandem ecclesiam et ipsius rectorem, et conducunt eam cmethones ex eorum agris curribus propriis absque solutione canapalium; quando vero non conducunt, sed plebanus, prout ex agris praedialibus, solvunt canapalia de manso per duos grossos; et ultra huiusmodi decimas eiusdem ecclesiae rectori loco colendae solvunt missalia de quolibet manso per duos coros avenae.

Vyaczenye duplex, maius et minus, villae regales sub eadem parochiali in Myleskj, in quibus et earum haereditatibus ex antiquo sunt et fuerunt agri speciales

już w wieku przynajmniej XIV, jak z powyższego opisu wnosić należy. Kiedy kapituła krakowska około polowy wieku XV w sąsiednim swoim Rzgowie na miasto zamienionem fundowała kościół parafialny, arcybiskup Jan Grussesyński na prośby jej nie tylko ustąpił na powiększenie uposażenia plebańskiego dziesięciny stołu swojego w Rakowskiej Woli, ale nadto przyłączył do nowo utworzonej parafii regowskiej wsie: Rakowską Wolą, Kalno Wielkie i Kalno Male należące dotąd do parafii w Tuerynie, oraz wsie Daltów i Kurowice stanowiące dotąd część parafii Czarnocin i nareszcie wsie Wiskitno i Chojny nalezące do parafii Mileszki. Rozporządzenie to co do ostatnich dwóch wsi cofnął albo sam arcybiskup Grussczyński albo najbliżsi następcy jego, gdyż w opisie powyższym podane są jako wsie parafii Milesski (Dlugosz Lib. Benef. I, 275). Obszerna parafia w Milesskach miała od roku 1493 kościół filialny w Chojnach dla wygody swojej i poddanych przez familia Chojeńskich fundowany i uposażony, przy którym osobny był ustanowiony kapelan, co się aż dotąd praktykuje (Cfr. Rubr. dyec. warsz. z r. 1860 i 1873) 1) Maciej zapewne Romiszewski h. Jelita. 2) Jakób Romiszewski, ojciec lub stryj poprzedniego. 3) Rodzina Czajków heraldykom naszym nie znana. 4) Więczeń Górny i Więczeń Dolny. 5) Bedów. *) Wiskitno. 1) Wola Stokowska, dziś Budy Stokowskie. *) Stoki. *) Miejscowość dziś w parafii nieznana. 10) Chojny, dziś jedne tylko, gdzie jest kościół filialny drewniany pod wezwaniem ś. Wojciecha. Powstały później osady: Sikawa, Janów, Nery, Antoniew, Henryków, Budy Sikawskie, Jędrzejów, Eufeminów, Janówka, Justynów, Jordanów, Andryspol, Olechów, Nowosolna, Więczeń Nowy, Somściesno, Bolesławów, Ignacew, Stróżewo, Huta Ssklanna.

praediales ab agris cmethonalibus distincti, in quorum parte, in minori videlicet Wyaczen, duobus mansis sunt locati quatuor cmethones, videlicet quos obtinet modo Stanislaus Sascz, Stanislaus Baran, Joannes Baran et Catherina Mierzyschywa; ex quibus agris omnibus et singulis praedialibus utrius villae, etiam inter cmethones praedictos divisis, decimae manipulares provenientes spectant ad ecclesiam parochialem praedictam in Myleskj et ipsius rectorem, et ex agris cmethonalibus utriusque villae ad parochialem ecclesiam in Kazymyerz et rectorem eiusdem; et ipsarum villarum cmethones pro dicta parochiali ipsarum in Myleskj loco colendae solvunt de quolibet manso per duos coros avenae.

Vyskithno et Sthokowska Volya, villae sub praedicta parochiali in Myleskj. quarum incolae pro eadem parochiali solummodo colendam de quolibet manso per unum grossum et decimas manipulares in Wyskithno ex agris advocatiae pro parochiali in Myerzyn, ex cmethonalibus pro praepositura Lanciciensi, in Sthokowska vero Volya pro parochiali in Byelavý solvunt.

Badon, villa sub eadem parochiali in Myleskj, in qua tam ex agris praedialibus quam cmethonalibus possessionatis et desertis decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem parochialem in Myleskj et rectorem eiusdem, cuius villae cmethones pro eadem ecclesia solvunt colendam ex manso per unum grossum et ex medio per medium.

Stoki et Myeczykova Volya, villae sub parochiali eadem in Myleskj, in quibus et ipsarum haereditatibus ex antiquo fuerunt et modo sunt certi agri praediales ab agris cmethonalibus distincti, in quorum parte in dicta Stokj sunt locati certi cmethones et modo tres eosdem agros tenent et possident, videlicet Augustinus, Stayenny et Gogloska; ex quibus agris praedialibus utriusque villae etiam praedictos cmethones(sic) modo possessis decimae manipulares provenientes spectant ad ecclesiam parochialem praedictam in Myleskj et rectorem eiusdem, de agris vero cmethonalibus utriusque villae ad ecclesiam parochialem in Byelavj et eius rectorem; pro praedicta autem parochiali in Myleskj ipsarum villarum cmethones solummodo colendam de manso per unum grossum solvunt.

Choymy duplex, villae ex antiquo sub eadem parochiali in Myleski et in earum una propter longam distantiam a dicta parochiali in Myleskj oratorium seu filialis ecclesia est erecta, et in eadem fons baptismalis et sacrarium propter viaticum auctoritate ordinaria cum approbatione Sedis apostolicae instituta, et unus capellanus per curatum matricis ecclesiae de dicta Myleski ad arbitrium amovibilis circa eam ordinatur et instituitur; qui capellanus speciali ex dotatione haeredum de maiori Choyny seu ipsum oratorium habet pro dote et fundo imprimis circa idem oratorium unam specialem aream cum horto eidem adiacente et in eadem horto vinarium; cuius areae seu hortus (sic) situs ex dotatione continue protendebatur ab ecclesia usque ad fluvium et limites minoris villae Choyny, cum prato, quod pratum modernus possessor bonorum Choyny simul et piscinulam seu vinarium inundavit piscina, per eum erecta, loco cuius prati inundati aliud pratum, ultra tabernam ex opposito ecclesiae in haereditate maioris Choyny in confinibus agri seu arvi praedialis, integrum pratum a confinibus eiusdem agri praedialis usque ad eundem fluvium seu alveum fluvii in longitudine, in latitudine vero, prout idem arvus seu argula agri praedialis protenditur, se protendens, de licentia reverendissimi in Christo patris domini et domini Joannis, Dei et apostolicae Sedie gratia archiepiscopi Gnesnensis, legati nati et primatis, loci Ordinarii, in recompensam donavit et consignavit; et ex altera eiusdem ecclesiae parte dos seu spatium terrae protenditur usque ad quoddam saxum seu lapidem magnum in terra iacentem et iuxta terram elevatum; item habet unum mansum agri cum pratis ad mansum integrum concernentibus; item duas marcas ex censibus et proventibus utriusque villae; clericus vero habet et habere debet ex singulis mansis utriusque villae possessionatis per unum corum siliginis, et similiter ex tabernis; item et colendam de quolibet manso per unum grossum uterque eorum capellanus et minister percipit aequaliter, similiter et oblationes; decimas tamen manipulares post omnes et singulos utriusque villae praediales et cmethonales agros provenientes percipit ecclesiae parochialis praedictae matricis in Myleski rector.

Taxata est eadem ecclesia ad unam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad tres scotos cum medio.

85. SGYERZ, OPPIDUM.*)

In eodem ecclesia parochialis, tituli S. Catharinae, de iure patronatus regis Poloniae pro tempore existentis, quam modo obtinet venerabilis dominus Thomas

*) Zgierz, dawniej Zegrz, miasto niegdyś królewskie nad rzeką Bsurg, obecnie należące do archidyecezyi warszawskiej, dekanatu i powiatu lódskiego, osada starożytna i starostwo niegrodowe, upadło po pierwszej wojnie szwedzkiej, lecz w ostatnich czasach wzniosło się wielce przez fabryki sukna, kortów, cykoryi, obić papierowych, oraz przedzalnie bawelny, i dziś liczy około 12,000 mieszkańców napływowych, z których połowa Niemców i Żydów. Zgiers miał kościół z szczodrobliwości kaiążąt polskich już przed rokiem 1255, w tym roku bowiem występuje na przywileju Kasimiersa, książęcia lęcsyckiego i kujawskiego pomiędzy innymi jako świadek "Alexius, capellanus de Sger" (Rzyszczewski i Muczkowski, Cod. dipl Poloniae t. II str. 55). Z parafii sgierskiej powstały parafie sąsiednie, a przynajmniej Leźnica Wielka, gdyż należąca dziś do niej wież Krzepocinsk według akt kościola zgierakiego w roku 1407 tworzyła część parafii tegoż kościoła. Podówczas kościół ten nosił tytuł ś. Mikołoja (Acta Ecclesiae), lecz później zamieniono tytuł jego na ś. Katarsynę, jak opis powyższy świadczy. Przedostatni kościół zgieraki w nawie wielkiej był z drzewa, a w presbyteryum, zakrystyi, akarbeu i sygnaturze z cegły palonej, tak trwale murowany, że do rozsadzenia murów prochu użyć musiano. Kiedy od roku 1816 miasto Zgiers zaczęło się wznosić przez napływ cudzoziemećw, kościół parafialny dla swej szczupłości, a więcej starości w nawie wielkiej upadkiem grożącej, okazał się niedostatecznym, za staraniem ówczesnego proboszcza, ks. Jósefa Goldsmana, późniejszego biskupa sandomirskiego, zaczęto w roku 1825 budowę teraźniejszej świątyni z cegły palonej, długą 60, szeroką 24 a wysoką do zrębu 13 łokci, z portykiem na przedzie o 4 kolumnach, bez najmniejszego stylu, za sumę anszlagową 4940 złt. przy użyciu materyalów z dawnego kościoła. Budowę ukończono w roku 1827 i na dniu 14 października konsekrował nowy przybytek Pański *is. Pawlowski*, suffragan, późniejszy biskup *plocki*. Aż do roku 1856 kościół ten stał nietknięty; dopiero w tym roku, w którym objął rządy jego obecny proboszcz, ks. Antoni Gabryelski i następnych latach stanęła za jego usilnem staraniem i niemalemi ofiarami z frontu wieża drewniana z podwójną kopułą, blachą angielską obita, — cały dach na kościele pokryto blachą żelazną, od strony północnej przymurowano kruchtę z baptysteryum, okna w ścianach po 14 lokci kwadratowych powiększono; w roku zaś 1869 z dobrowolnych składek przybudowano od wschodu presbyteryum 11½ łokci długie, a od strony południowej zakrystyą i kruchtę. Ołtarzy ma kościół cztery drewniane snycerskiej roboty. W oltarzu wielkim umieszczoną została piękna figura ukrzyśowanego Zbawiejela pochodząca z dawnego refektarza zniezionego klasztoru Franciskanów w ŁagieRosnowskj 1) canonicus Cracoviensis, ex praesentatione serenissimi principis domini Sigismundi, regis Poloniae etc. feliciter moderni; qui, prout ex antiquo, circa eandem ecclesiam in subsidium oneribus explendis servat duos capellanos in vicarios et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet; et spectant ad eam iure parochiali ex antiquo ultra oppidum villae infrascriptae, videlicet Szegrzany 2), Lagyewnikj 3), Kalkj 4), Pyeskovice 5), Szokolow 6), Brussycza maior et minor 1), Wyerzbna 8), Ruda 9), Yethdlycze 10), Luczmyesza 11), Probosczovice 12), Kargolecz 13), Dambrowkj 14) et Modrzewye 15); et primo in eodem oppido et ipsius haereditate habet imprimis circa eandem ecclesiam specialem aream pro curia et in eadem curiam cum horto pro allodio et pomerio satis competentem; et penes eandem aream est situs seu area pro schola; insuper et alias speciales duos areas pro duobus vicariis ex opposito eiusdem ecclesiae versus occidentem iacentes; item

wnikach. W oltarzu bocznym, w roku 1879 przerobionym, pod tyt. Niepokalanego Poczęcia, znajduje się obraz Matki Boskiej przeniesiony do Zgiersa z dawnej kaplicy palacu arcybiskupiego w Skierniewicach. Obraz ten dobrego pędzla kazał niegdyś wymalować arcybiskup Wawrsyniec Gembicki w tych kaztałtach i formie, w której mu się bezustannie i gorąco modlącemu o zwycięztwo nad Turkami objawiła Najświętsza Panna, zapewniając go, że modły jego zostały wysłuchane, jak dowodzi następujący napis na ścianie kaplicy rzeczonej przy rozbieraniu oltarza odkryty:

D. O. M.

Virgini Deiparae labis omnis experti Mariae, Angelorum Principi Divo Michaëli, dilectis, in nupero interregno publicae salutis Judicibus et Patronis, Stanislai Augusti regis electione ae coronatione corum patrocinio feliciter peracta, Vladislaus Alexander Pomian a Lubna Lubieński, Archiepiscopus Gnesnensis Sedis Apostolicae Legatus Natus, Regni Poloniae Primas et Primus Princeps hocce sacellum, aeviternum animi monumentum, ex voto erexit et dedicavit. Anno reparatae salutis C1010CCLXV, in qua eius Ara eam ipsam Virginis sanctissimae effigiem collocavit, quam olim Laurentius Gembicki, Archiepiscopus et Primas eadem forma depingi curaverat, qua Virginem ipsam sollicits sibi oranti proque Patria apparentem et certam de Turcis victorium pollicentem fuerat conspicatus."

Cmentarz naokoło kościoła w roku 1863 obmurowany wynosi od strony rynku łokci 8 wysokości; również i cmentarz grzebalny w tymże r. murem obwiedziony został. Na ostatnim stoi kościołek pod wezwaniem ś. Jósefu, z dawnego swego miejsca przy ulicy łódzkiej, gdzie go fundował w roku 1644 ks. Wawrzyniec Kowalczyk, prebendarz z miasta Warty, na tem samem miejscu na którem się urodził, przeniesiony. Przy tym kościele przez fundatora należycie uposażonym ustanowiony był niegdyś osobny prebendarz i założony szpitał dla kilkunastu ubogich. W parafii sgierskiej o pół mili od miasta istniał klasztor OO. Francisskanów we wsi szłacheckiej Łagiewnikach przez miejscowych dziedziców w roku 1668 fundowany. W miejsce pierwotnego drewnianego kościoła zakonnicy wznieśli w roku 1701 piękny kościół murowany z takimże klasztorem. Ostatni zniesiony został w roku 1864, a kościół słynny z cudownego obrazu ś. Antoniego Padewskiego zamieniono na sukursalny i osobnego kapłana z tytułem wikaryusza sgierskiego przy nim ustanowiono. Liczba dusz w parafii wynosi obecnie 9000 (Acta Ecclesiae Zgierscensis).

1) Tomass Rožnowski h. Ogończyk, kanonik i officyał krakowski † 20 stycznia 1540 (Lętowski, Katalog IV, 9). 2) Zegrzanki. 3) Łagiewniki, Stare, Nowe i Male. 4) Kały. 5) Piaskowice. 6) Sokolów. 1) Brużyca Wielka i Brużycska, dziś należą do kościoła w powstałem nowo w r. 1818 mieście Aleksandrowie (dziś osadzie), osiadłem po największej części przez Niemców sukienników, liczącem około 4000 mieszkańców, dla których wystawiono w roku 1819 kościół murowany pod wezwaniem ś. Rafala archaniola i osobnego przy nim, jako filii do Zgierza, ustanowiono kapelana, później zaś administratora. 6) Wierzbno, również należy do Aleksandrowa. 9) Tak samo Ruda. 10) Jedlicze. 11) Lućmierz. 12) Proboszczewice 13) Krogulec. 14) Dąbrówki. 15) Modrzewie. Później powstały osady: Aniolów, Antoniew, Basylia, Jastrząbek, Jastrzębie, Kalowyka kolonia, Krzywie, Maryanka, Maryanów, Okręglik, Piskowice, Rąbin, Rosynów, Sokolów, Skotniki, Skotnicka kolonia, Szpowizna, Wilhelmówek, Wymołle. Do parafii aleksandrowskiej zaś przybyły miejscowości: Księstwo, Rafalki, Szatocin i Zimnawodą.

extra oppidum in suburbio eiusdem versus Lodsya eundo in parte sinistra penes stratam publicam habet unum alium hortum et in eodem piscinulam; item habet pro praedio certos agros dumtaxat in uno campo, in duos arvos seu argulas divisos, iacentes hinc inde inter agros oppidanorum, unus arvus ex opposito villae Szegrsany et alter ex opposito piscinae prope oppidum iacens; item habet certam partem borae iacentem inter boram regalem versus villas Gyedlycza et Kargolyccs, et in eadem parte habet libertatem mellificia erigendi, faciendi et utifruendi erectis et factis, nec non ligna incidendi pro aedificiis et foco; item oppidani eiusdem oppidi pro eadem ecclesia parochiali et ipsius rectore nihil aliud solvunt, solum colendam ex qualibet domo per unum grossum; insuper et mensalia per sex denarios, et percipit ea minister scholae.

Zegrzany et Kargolyecz, villae sub eadem parochiali regales, in quarum una dumtaxat sunt agri praediales, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Sgyerz et ipsius rectorem; ex agris autem cmethonalibus dantur, prout in oppido Śgyerz; in praefata Szegrzany pro certis canonicatu et praebenda Lanciciensibus, quos modo obtinet dominus Bernardus Vapowskj¹), in Kargolyecz autem pro mensa archiepiscopali ecclesiae Gnesnensis; pro dicta vero parochiali in Sgyerz earundem villarum cmethones solvunt colendam et mensalia de manso per unum grossum et sex denarios, et de dimidio per medium grossum et unum ternarium.

Lagyewnykj, Skothnykj, Bruzycza maior, Gyedlyczc et Probosczovice, villae sub eadem parochiali in Sgyerz, in quibus et earum haereditatibus sunt ab antiquo agri praediales ab agris cmethonalibus distincti, ex quibus decimae manipulares provenientes in toto spectant ad ecclesiam parochialem praedictam in Sgyerz et ipsius rectorem, et ex agris cmethonalibus in Lagyewnykj, Skothnykj et Probosczovice ad canonicatum et praebendam ecclesiae praedictae Lanciciensis, quos modo obtinet praefatus Bernardus Vapowskj, in Bruzycza vero ad praepositum eiusdem collegiatae Lanciciensis, et in Gyedlicze ad mensam archiepiscopalem; pro parochiali vero praedicta in Sgyerz ipsarum villarum emethones solvunt solummodo colendam ex manso integro per grossum.

Pyeskovice, Szokolow et Dambrowkj, villae sub eadem parochiali, quarum ex omnibus et singulis agris tam praedialibus quam cmethonalibus decimae manipulares provenientes in toto spectant ad ecclesiam parochialem praedictam in Sgyers et ipsius rectorem; quarum villarum cmethones ultra decimas solvunt eiusdem ecclesiae rectori colendam de manso per grossum et de dimidio per medium.

Bruzycza minor, villa sub eadem parochiali in Sgyers, quae divisa est ex antiquo in duas partes, cuius una pars est nobilium haereditaria et eiusdem ex agris omnibus et singulis praedialibus et cmethonalibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Sgyers et ipsius rectorem; altera pars eius fuit et modo est pertinens ad altare et altaristam in eadem parochiali in Sgyerz, cuius ex agris etiam decimae manipulares provenientes spectant ad dictum altare et pro

¹) Bernard Wapowski, kanonik gnieźnieński, posnański i lęczycki, kantor krakowski i przemyśleki, protonotaryusz apostolski. sekretarz króla Zygmunta I, dektor obojga prawa, snany kronikarz pelaki † 1888 (Ks. Korytkowski l. c.).

tempore altaristam; de utraque tamen parte cmethones pro eadem parochiali et rectore ipsius solvunt colendam de manso per grossum.

Kalki, Wyerzbna, Luczmycza, Ruda et Modrzewye, villae sub eadem parochiali in Sgyerz, quarum incolae pro eadem parochiali in Sgyerz et rectore ipsius solummodo more aliarum villarum colendam et decimas manipulares pro praepositura, in Modrzewye pro canonicatu et praebenda Lanciciensibus, quos obtinet modo dominus Bernardus praedictus Wapowskj, in Wyerzbna vero pro mensa archiepiscopali; in Luczmycza pro altari et altarista in parochiali S. Andreae in Lancicia; in Ruda vero non sunt aliqui agri, ex quibus decimae solvuntur.

Krzepoczynko, villa sub parochiali in Leznycza maiori, cuius proprietas cum omni iure, dominio et proprietate, censibus, redditibus et universis obventionibus, dumtaxat decima manipulari ex agris cmethonalibus proveniente, spectat ad parochialem ecclesiam praedictam in Sgyerz et ipsius rectorem, et proveniunt ex censibus tres marcae cum media; et cmethones eiusdem villae obligantur ad labores in praedio plebani de praefata Sgyerz et ad ducturas frumentorum et necessariorum pro plebano ex eadem Krzepoczyn in Sgyerz; scultetus etiam eiusdem villae ad certa servitia in privilegio ipsius expressa pro plebano facere et exhibere; decima vero manipularis ex agris cmethonalibus proveniens spectat pro certis canonicatu et praebenda Lanciciensibus, quos obtinet modo dominus Stanislaus Unyenskj.

Myski, Sduny, Bronno et minor Leznycza, villae sub parochiali ecclesia maioris praedictae villae Lesnycza, quarum vilarum post omnes et singulos agros cmethonales decimae manipulares provenientes in toto spectant ad ecclesiam parochialem in Sgyerz et ipsius rectorem; ex agris vero praedialibus spectant ad parochialem praedictam in Leznycza; et similiter in Karkoskj, quondam villa, nunc vero haereditas deserta, haereditati Myskj adiacens, ex cuius agris similiter decima manipularis proveniens spectat ad eandem parochialem in Sgyerz et ipsius rectorem.

Vyerzbova, villa sub parochiali ecclesia in maiori Leznycza, ex cuius agris omnibus et singulis cmethonalibus decima manipularis proveniens spectat ad parochialem ecclesiam in Sgyerz et ipsius rectorem et de praedialibus ad parochialem suprascriptam in Leznycza.

Snyathova et Chrzastovo, villae sub parochiali in Leznycza maiori, quarum villarum ex agris omnibus et singulis cmethonalibus decimas manipulares provenientes percipiunt ex antiquo ecclesia parochialis in Sgyerz alternatis vicibus plebanus seu rector cum altarista in eadem parochiali in Sgyerz, et modo cum praeposito ecclesiae collegiatae Lanciciensis ex incorporatione altaris praepositurae; de agris vero praedialibus utriusque villae provenientes percipit plebanus in praefata Leznycza maiori.

Radogoscz, villa quondam sub parochiali in eadem Sgyerz et modo in Lodzya, in qua ex agris praedialibus decimae manipulares provenientes spectant ad praefatam parochialem in Sgyerz et de agris cmethonalibus ad praeposituram ecclesiae Lanciciensis; cmethones tamen ultra decimas pro parochiali praedicta in Sgyerz, prout ex antiquo, solvunt denarium S. Petri et pro parochiali in Lodza ratione administrationis et procurationis sacramentorum colendam.

Schadek, oppidum regale in terra Siradiensi, cuius incolae in parte solvunt maldratas pro parochiali ecclesia in Sgyerz, et proveniunt in frumentis in tritico quinque modii alias spady, siliginis alii quinque modii et avenae alii quinque modii,

ita videlicet, quod frumenta huiusmodi solvi et dari solita constituunt singulis annis quindecim modios mensurae oppidi eiusdem et pro nota tres fertones; et ultra solvunt etiam eiusdem oppidi oppidani pro mensa archiepiscopali, pro curato eiusdem oppidi et pro regia maiestate huiusmodi maldratas iuxta ordinationem agrorum ex antiquo factam.

Przatow, villa sub parochiali in **Schadek**, cuius villae ex agris cmethonalibus decimae manipulares provenientes in toto spectant ad parochialem ecclesiam in **Sgyerz** et ex praedialibus ad suprascriptam parochialem in **Schadek**.

Pyeskovice, villa sub parochiali praedicta in Sgyerz, superius descripta, in cuius haereditate ex antiquo fuit et modo est quoddam speciale pratum sub silva iacens et versus villam Kargolyecz, cuius prati pars negligentia plebani de Sgyerz nemoribus silvaticis extat occupata; quod quidem pratum spectat ex antiquo ad eandem parochialem in Sgyerz et ipsius rectorem.

Taxata est eadem ipsa ecclesia ad decem marcas argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad quinque scotos.

ALTARE in eadem ecclesia, iuris patronatus regis Poloniae, quod cum omnibus proventibus in perpetuum est unitum et incorporatum praepositurae ecclesiae collegiatae beatae Mariae Lanciciensis, manentibus oneribus; quod habuit et modo habet pro dote et fundo ex antiquo imprimis in eodem oppido circa ecclesiam parochialem habet (sic) specialem aream cum horto pro pomerio, sibi ipsis contiguos, penes areas vicariorum in eodem oppido Sgyerz iacentes, et in eadem domum, in qua residet eiusdem altaris lector missarum; item extra oppidum habet unam villam, dictam et appellatam Nakyelnycza, et alterius medietatem minorem, videlicet Bruszyce, cum omni iure, dominio et proprietate, praedio, cmethonibus, censibus, proventibus, laboribus, molendino in eadem Nakyelnycza, piscinis, boris, silvis, nemoribus, venationibus universis et singulis obventionibus, et decima manipulari in parte praedicta dimidiae villae minoris Bruschycze; et proveniunt in praedicta Nakyelnycza praeter praedia et emolumenta molendini et : lias obventiones quinque marcae et in Bruschuce minori tres marcae de censu et ultra; item in villis Snyathova et Chrzastovo, superius descriptis eiusdem altaris altarista ex antiquo decimas manipulares percipit alternatis vicibus cum rectore ecclesiae praedictae parochialis in Sgyerz.

Sczavyn, villa, in qua ecclesia parochialis, cuius villae ex agris cmethonalibus decimas manipulares provenientes dicti altaris altarista ex antiquo percipit de tertio in tertium annum et de duobus annis pro certo canonicatu et praebenda Lanciciensibus.

Slaboschow, villa post Lanciciam ultra paludes, in qua ecclesia parochialis, et in eadem eiusdem altaris altarista ex antiquo et fundatione ipsius habet certos agros praediales sum taberna, cum pratis sibi et aliis et aliis (sic) utilitatibus cum corum omni iure, dominio et proprietate, et eorum ratione, ut praesumitur, ius patronatus et praesentandi ecclesiae parochialis in eadem, ad quam practer ipsum altaristam nemo alius ex antiquo ipsius ecclesiae parochialis extat patronus; item altarista eiusdem altaris pro tempore existens obligatur per se vel per alium singulis septimanis temporibus perpetuis in eadem parochiali ecclesia tres missas legere et explere, unam de S. Trinitate, aliam de beata Virgine Assumpionis et tertiam de S. Catharina.

Taxatum est idem altare ad quatuor marcas argenti.

Scheligi, Smarzewo, Glynnyk et Czaczki deserta, villae et haereditas deserta et quondam villa, post quarum villarum et haereditatis modo desertae omnes et singulos agros praediales et cmethonales, desertos et possessionatos, decimae manipulares provenientes in toto spectant ad praedictam parochialem in Sczawyn et eius rectorem.

Zelgoscza, villa sub parochiali in Dobra, in qua decima manipularis proveniens ex agris praedialibus alternatis vicibus percipitur per rectores parochialium in praedicta Dobra et Sczawyn, et ex cmethonalibus pro ecclesia Lanciciensi.

Taxata est eadem ecclesia ad unam sexagenam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad duos scotos cum medio.

87. KOSZYEL.*)

Villa haereditaria, in eadem ecclesia parochiali, tituli S. Stephani protomartyris, de iure patronatus laicorum, haeredum in eadem Koszyel, tanquam principalium praesentantium necnon Schadowka, Gosdow et Thymyanka, tanquam consentientium; quam modo obtinet honorabilis Mathias de Kuthno 1) ex praesentatione protunc haeredum in villis praedictis, qui ex consuetudine antiqua circa eandem ecclesiam pro subsidio servat unum capellanum et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis pro posse salariat; ad quam ex antiquo iure parochiali ultra praedictam Koszyel, villae infrascriptae, videlicet Schadowka 2), Pluvyny 4), Gosdow 4), Wrzoskj⁵), Osse⁶), Thymyanka¹), et Lype⁶) spectant et pertinent; et habet pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos, quorum modo est in possessione pacifica; et primo in eadem villa Kozyel et ipsius haereditate habet imprimis circa ecclesiam specialem aream pro curia plebanali et in eadem curiam plebanalem cum domuncula pro vicario cum horto eidem contigua, adiacente, et usque ad torrentem seu alveum protendentem; insuper aliam pro schola, in altero latere cimiterii versus villam sitam; item pro praedio dumtaxat in uno campo unum spatium terrae, ab agris cmethonalibus et praedialibus distinctum, inter haereditates dictas Koezyel, Osse et Thymyanko, cum uno prato, eidem campo contiguo, de quo colligi solet unus acervus de foeno; decima etiam manipularis ex agris praedialibus curiarum

^{*)} Kośle, wieś szlachecka, należąca dziś do archidycesyi warszawskiej powiatu i dekanatu brzesińskiego, posiadało kościół parafialny już w drugiej połowie wieku XV, jak dowodzą wzmianki o nim w aktach konsystorza gnieśnieńskiego z tych czasów (Archiv. Consist. Gnesn. wykazy). Dzisiejszy kościół drewniany 34 łokcie długi, 17 szeroki i 15 wysoki z przybudowaną na froncie dzwonnicą, stanąt w miejsce dawnego zębem czasu zniszczonego w 1752 kosztem parafian za staraniem plebana miejscowego, ks. Tomassa Piłasskowskiego, który w roku 1763 Krysstof s Dobnia Dobieński, suffragan gnieźnieński w roku 1764 konsekrował. Kościół ten mający trzy ołtarze, zrestaurował w roku 1863 zaradny rządzca jego ks. Płuciński. Posiada on drogą pamiątkę po prymasie Michale Poniatowskim w znacznej cząstee drzewa krzyża ś. w kryształowej oprawie, darowaną w roku 1786. Relikwia ta umieszczona w pięknym srebrnym relikwiarzu w formie monstrancyi wystawioną jest ku czci wiernych w w. ołtarzu. Na cmentarzu grzebalnym znajduje się kilka marmurowych pomników familii hrabiów Wolskich i jenerałowej Heleny Krukowieckiej zmarlej dnia 2 maja roku 1859 (Acta Ecclesiae Kozlensla).

 ²⁾ Maciej z Kutna, pleban.
 2) Sadówka.
 3) Płudwiny.
 4) Gosdów.
 4) Wrsosk.
 6) Osse.
 7) Tymianka, dziś należy do parafii Stryków.
 8) Lipa, tak samo.

tini, fons tamen baptismalis et sacramentum Eucharistiae et alia vasa mysterii altaris propter frequentiam hominum alias translationem parochianorum per erectionem oppidi, necnon et residentia rectoris cum capellanis sunt ad filialem translata: de iure patronatus laicorum pro tempore haeredum eiusdem oppidi; quam pronunc obtinet honorabilis Joannes Zelgosski 1) ex praesentatione magnifici domini Jaroslai de Lasko²), palatini Siradiensis et eiusdem oppidi haeredis et domini; qui, prout ex antiquo, circa eandem ecclesiam in subsidium servat duos capellanos in vicarios et ministrum, quos salariat ex proventibus mensae suae plebanalis; ad quam iure parochiali praedictum oppidum cum villis Smolyce Nagorne³), Smolyce Nadolne⁴) et Rokythnycza 3) spectant et pertinent; habetque eadem ecclesia et ipsius rector pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos, quorum modo et in possessione pacifica; et primo in eodem oppido et circa oppidum imprimis habet circa ecclesiam praedictam filialem unam specialem aream pro curia plebanali, cum horto eidem areae adiacente pro allodio; item et alias speciales areas pro duobus vicariis et tertiam pro ministro hinc inde cimiterio contiguas et in eis domunculas; item extra oppidum et ultra piscinam circa matricem ecclesiam habet specialem hortum satis magnum, ubi quondam erat area dotis plebanalis, in quo horto solet plebanus alias pro necessitate domus plebanalis commoditates facere, seminando herbas et alias plantando; item habet pro praedio et agris praedialibus quinque mansos agri hinc inde in diversis campis et locis iacentes, videlicet duos mansos in campo post piscinam et ecclesiam S. Michaëlis, eundo versus Dobra, penes viam in parte sinistra iacentes; alios vero tres in parte situs oppidi, unum mansum versus Nyesulkow, alium versus Rokythnycza et tertium versus Valov alias Wolycza iacentem, et in latitudine ubique sex bissulcos in se continentes, ad longitudinem se protendentes, prout mansi oppidanorum se protendunt; item et pratum dumtaxat unum parvum iacens sub situm piscinae dictae Czesarka; item decimam manipularem in eadem Srigkow post omnes et singulos agros praediales domini hacredis et oppidanorum, necnon campis (sic), dictis Puthlovo et Czyolczyn, demptis certis agris in campo post ecclesiam S. Michaelis sitos (sic) provenientem eadem ipsa ecclesia et eius pro tempore rector habet; de dictis autem certis agris citra vel ultra ad tres mansos se extendentibus decimae manipulares provenientes spectant ad decanatum ecclesiae

Stryjkowscy fundowali i uposażyli kościół parafialny, jak z powyższego opisu wnosić należy już przynajmniej w końcu wieku XIV, akoro arcybiskup Wojciech Jastrzębiec (1422—1436) pomnożył uposażenie jego darowizną dziesięcim stołu arcybiskupiego w Sulmiersycach. Już zapewne w początku wieku XV Stryjkowscy założyli w pobliżu wsi Strykowa miasto tegoż nazwiska, jak wnosić należy z powyższego opisu kościoła tamże, według którego rządzca kościoła miejskiego cz antiqua ordinatione obowiązany był w starożytnym kościele ć. Michała we wsi Strykowie położonym odprawiać albo sam albo przes wikaryuszów nabożeństwo w dni świąteczne. Rządzca rzeczony przeniósł się był bowiem wraz z wikaryuszami do miasta i zamieszkał przy kościele tamtejszym przez Stryjkowskich wymurowanym, który dopiero po upadku kościoła ć. Michała z filialnego zamieniony został na parafialny prawdopodobnie już w końcu XVI wieku. Na początku tegoż wieku Stryków przeszedł na własność familii Łaskich, a od połowy wieku XVII lub rychlej był dziedzictwem Malińskich.

¹) Żeligowski Jan h. Belina, pieban. ²) Jarosław Łaski, wojewoda sieradski, brat rodzony prymasa Jana Łaskiego, a ojciec Jana, proboszcza gnieźnieńskiego, późniejszego głośnego apostaty, Hieronima, sławnego czasu swego dyplomaty i Jarosława Łaskich. ²) Smolice Nagórne. ⁴) Smolice Nadolne, dziź tylko jedne. ³) Rokiśnica. Później przyłączono do parafii należące przedtem do kościoła w Koźlu wsie: Tymiankę i Lipe. Nowo powstaka osada Smolica.

89. DOBRA.*)

Villa haereditaria, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Dorotheae et S. Joannis, de iure patronatus laicorum ex vicibus alternatis haeredum de una parte haereditatis Dobra, ubi situs est ecclesiae pro una vice et de altera parte eiusdem villae dicta Strygkowska ad Strygkow 1) pertinens, dicta et appellata Vylaslow 2), cum haerede de Clenk 3) pro altera vice; quam pronunc obtinet honorabilis Bartholomaeus de Korczyska 1) ex praesentatione nobilis Joannis Dobrskj 3); qui, prout ex antiquo, circa eandem ecclesiam in subsidium servat unum capellanum in vicarium et clericum in ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariat; ad quam iure parochiali ultra praedictam Dobra aliae villae infrascriptae, videlicet Dobyeskovo duplex 6), maius et minus, Gemelnyk 1), Moskolye 6), Klenk 9), Kyelmyna 10) et Zelgoecza 11) spectant et pertinent; et habet eadem ipsa ecclesia et eius pro tempore rector pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos, quorum modo est in possessione pacifica; et primo in eadem villa et ipsius haereditate imprimis circa ecclesiam aream pro curia plebanali satis latam et spatiosam cum hortis eidem adiacentibus et in eorum parte habet piscinulas, unam maiorem circa domum et alias minores supra dictam maiorem inferius iacentem; insuper in eiusdem areae cum hortis parte est situs seu areae pro vicario et ministro hinc inde in lateribus oppositis cimiterii et areae dotis plebanalis iacentes; item pro praedio habet agros speciales et sufficientes in quatuor locis, eiusdem haereditatis Dobra in tribus et Kyelmyna quoad quartum iuger seu mansum iacentes, in Dobra videlicet in una parte haereditatis in duobus locis post aream dotis plebanalis cum prato uno, penes unum agrum ex praedictis duobus agris iacentem, et tertium in altera parte villae, dicta Vyelaslow, ad Strygkow spectantem habet unum mansum et quartum, ut praemissum est, in haereditate Kyelmyna hinc inde inter agros cmethonales ipsarum haereditatum iacentem; decima etiam manipularis ex omnibus et singulis agris ipsius villae totius praedialibus et cmethonalibus possessionatis et desertis proveniens in toto spectat ad eandem parochialem ecclesiam in Dobra et ipsius rectorem, et conducit eam plebanus curru proprio cum perceptione decimae lini seu canapalium de manso per duos grossos; cuius villae cmethones nihilominus solvunt colendam de manso per grossum eiusdem ecclesiae in Dobra rectori.

^{*)} Dobra, wieś zalachecka, obecnie należąca do archidyceczyi warszawskiej, powiatu i dekanata brzesińskiego, gniazdo rodziny Dobrzkich, jak opis powyższy świadczy, niewiadomego herbu, gdyż Dobrzoy, o których ma Niesiecki (l. c. II, 46. 47) h. Jastrzębiec, pochodzili z Prus i Masowsza, miała kościek parafialny w aktach konsystorza gnieśnieńskiego już w polowie wieku XV wspominany (Arch. Consist. Gnesn.), zapowne przez tęż rodzinę fundowany i uposażony, o którym żadne inne nie przechowały się wiadomości.

¹) i ²) Miejscowość dziś ani w parafii strykowskiej ani w dobrskiej nie znana. ²) Klęk, wieś w parafii dobrskiej. ⁴) Bartłomiej s Korcsysk (wieś w parafii Wola Wężykowa w powiecie i dekanacie łaskim), płeban. ³) Dobiessków. °) Imielnik. ¹) Moskule. ²) Klęk. °) Kielmnia. ¹°) Zelgosses. Powstały później osady: Leonardów, Moskuliki, Rafalów, Hulanka, Sewerynka, Zielonka.

90. SKOZCHEWI.*)

Oppidum haereditarium, in eodem ecclesia parochialis, tituli Assumptionis gloriosissimas Virginis Marias, de iure patronatus laicorum haeredum de eadem Skoschewj, nec non Buczek et Byschewj, quam pronunc obtinet honorabilis dominus Martinus Rogowski 1) ex praesentatione olim Stanislai Syolkowski 2) et aliorum haeredum de praedictis Buczek (sic); qui, prout ex antiquo, circa eandem ecclesiam servat duos capellanos in vicarios et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet; ad quam iure parochiali ultra oppidum praedictum Skoscherj villae infrascriptae, videlicet Byschevi duplex 3), Barchowka 4), Kalyn 5), Czesarka 6), Wawrzyszevice 1), Syernya 8), Buczek 0), Yarosskj 10) et Moskyew 11) spectant et pertinent; et habet eadem ipsa ecclesia pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos, quorum modernus rector est in possessione pacifica; et primo in eodem oppido et ipsius haereditate habet imprimis circa ecclesiam eandem specialem aream cimiterio contiguam pro curia plebanali cum horto pro allodio et alio horto penes aream quondam dotis advocatiae, ubi nunc curia domini haeredis est locata pro aliis domesticis commoditatibus seminandis et inserendis; insuper et alias speciales areas cum hortulis pro vicariis duobus et schola, in latere ecclesiae versus meridiem iacentes; item habet pro praedio tres laneos agri dumtaxat in duobus campis dictae haereditatis eiusdem, unum versus gayum, dictum Sekulskj, et duos in altero campo versus haereditatem Dobyeskow iacentes cum pratis et nemoribus seu mericis agris praedictis plebanalibus adiacentibus et confinantibus; item habet unam specialem piscinam sub oppido in torrente quodam, per oppidum de ea piscina plebanali defluente, circa quam potest erigi molendinum; item et vinarium in horto suprascripto penes curiam domini haeredis iacens; item et decimam manipularem post omnes et singulos agros dicti oppidi Skoschevi praediales et cmethonales provenientem, quam eiusdem oppidi oppidani conducere ex antiquo consueverunt curribus ipsorum in dotem plebanalem absque solutione quavis canapalium aut lini; solvunt tamen colendam ex manso per unum grossum et de medio per medium; et similiter in omnibus villis parochialibus ipsius ecclesiae rectori huiusmodi colendam ex antiquo solvere obligantur.

Byschovi, Syernya et Yarosskj, villae sub eadem parochiali in Skoschevj, post quarum villarum omnes et singulos agros praediales et cmethonales decimae mani-

^{*)} Stossewy, niegdyś miasteczko, dziś wieś położona w archidyccezyi warzsawskiej, powiecie brzesińskim z kościołem parafialnym, niewiadomo, kiedy i przez kogo fundowanym, o którym jako o dawne istniejącym zachodzą wzmianki w aktach konsystorza gnieśnieńskiego z końca wieku XV (Arch. Capit. Gnesn., akta lużne).

Marcin Rogowski zapewne h. Szasor z województwa rawskiego, pleban.
 Nazwisko familijne nieodgadnione, może Ziółkowski.
 Byssewy, dziś tylko jedne.
 Barchówka.
 Kalonka.
 Cesarka, dziś w parafii Stryków.
 Warssewice.
 Siersnia.
 Bucsek.
 Jarosski.
 Moskwa.
 Ozady następujące powstały później: Annielin, Głąbie, Boginin, Głogowiec, Wólka, Niecki, Dąbrowa, Plichtów, Laski, Janów, Teodorów.

obtinet quidam honorabilis Paulus ex praesentatione generosi domini Stanislai Lasoczkj 1), subcamerarii Posnaniensis; qui, prout ex antiquo consuetum erat, circa eandem in subsidium servat tres capellanos in vicarios et ministrum, ultra quos alii tres capellani sunt adaucti pro mansionaria in eadem parochiali cantanda(sic); omnes sunt manuales et ad voluntatem plebani amovibiles; qui omnes sex capellani exercent administrationem sacramentorum in parochianis et habent eorum salaria de mensa plebanali et in parte ex certa donatione decem marcarum praefati domini Stanislai Lasoczki, protunc haeredis, ex proventibus oppidi et ad ipsum spectantibus; ad quam ecclesiam ex antiquo iure parochiali ultra oppidum praedictum et ipsius anteoppidanos villae infrascriptae, videlicet duplex Galkovo 2), Vythkovice duplex 3), Malyczew 1), Paprothna 1), Lypyny 6), Polyk 1), Grzyamcza 8), Zavadi 9), Geralthj 10), Yaschyen 11), Mroga 12), Rosworzyn 13), Przeczlaw 14), Trzeboschovice 15), Bronovice 16), Thworzyyankj 11), Lyszovice 18), Koluskj 19), Zakovice 20), Przanovice duplex 21), Zalyeschye 22), Bylanovo 23), Stawkj 24), et Kedzyorkj 25) spectant et ex antiquo pertinent; quae quidem ecclesia et ipsius pro tempore rector ex antiquo habuit et modo habet pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos, quorum modo extat in possessione; et primo in eadem Brzeszyny et ipsius haereditate circa ecclesiam eandem habet imprimis aream pro curia plebanali satis latam et spatiosam et in eadem modo curiam cum hortis eidem adiacentibus pro allodio, pomerio et aliis utilitatibus domesticis; item alias tres speciales areas pro vicariis et quartam pro ministro; tres videlicet in latere ecclesiae post viam mediantem versus plagam meridionalem et quartam in latere eodem, in quo est situs plebani; item ultra praedictas tres areas vicariorum et scholae est situs piscinae plebanalis, in quo aliquando fuit piscina super torrente decurrente, quae modo iacet deserta et nemoribus alnorum occupata; item habet in quolibet campo trium camporum ipsius oppidi Brzeszyny per quatuor mansos agri pro praedio ex antiquo plebanali, in quorum duobus locati sunt quidam anteoppidani, qui ex locatione et conductione solvunt singulis annis de quolibet eorum per unam marcam et alii mansi similiter si non coluntur, per plebanum locantur pro posse per partes; decima etiam manipularis post omnes et singulos agros ipsius oppidi totiusque haereditatis praediales curiae et oppidanorum

i zasiku przez rząd udzielonego (Pamięt. relig.-mor. t. VI z r. 1860 str. 410). W wieku XVI Sarnicki opisując miasto Brzesiny, powiada, że było obszernem, ludnem i wybornemi rękodzielnikami słynącem na całą Polskę (Pam. relig.-mor, t. XX, str. 93, 189). W tymie wieku dostawiało na wojne 13 ludzi sbrojnych (Baliński l. c. I, str. 268). W roku 1418 dnia 4 marca Borkon, pleban tamtejszy, rozprawiał się z dziedzicem Michalem, zapewne ojcem wspomnionego wyżej biskupa Mikolają, o zabrane mu nieprawnie dziesięciny (Excerpta ex actis Consist. Gnesn.). Papież Mikołaj V. upoważnił w roku 1447 arcybiskupa Wincentego Kota do absolwowania plebana brsesińskiego, Mieczysława de Mroga, od cenzur kościelnych, w które popadł, apelując w pewnej sprawie do soboru basylejskiego (Theiner l. c. II, 49). 1) Stanisław Lasocki, podkomorzy posnański, który miał za sobą Odrowążównę Ssydłowiecką (Niesiecki l. c. III, 43). 2) Galtowo, wieś obecnie z kościołem parafialnym założonym w wieku XVII, do którego przyłączono wsi dotąd do parafii brzesińskiej należące: Galkowo, Galkówko, Borowo i Zielong Gore. 2) Withowice. 4) Malesew. 5) Paprotnia. 6) Lipiny. 1) Polik. 8) Grsmiqea. 6) Zawady. 10) Miejscowość dziś w parafii nie znana. 11) Jasień. 12) Dziś Mroga Górna i Mroga Dolna. 13) Rosmorsyn. 14) Przecław. 15) Trzebiessewice dziś w parafii nie znane. 16) Bronowice. 17) Tworsyambi. 18) Lisowice. 18) Koluszki. 20) Zakowice. 21) Prsanowice, dziś tylko jedne. 22) Zalesie. 28) Biolanki dziś w parasti Kolacinek. 24) Stawki. 28) Kędziorki. Później powstały osady: Szymonieski, Tadsin, Natolin, Teolin, Adamów, Ksawerów, Prsanówki, Erasmów, Budy Polkowskie.

parochialem ecclesiam in Brzesyny et ipsius rectorem, de praedialibus vero ad parochialem in Byelavj.

Zakovice, villa sub parochiali eadem in Brzeszyny, in qua non sunt aliqui cmethones, modo solum nobiles, post quorum araturas omnesque et singulos ipsiusque villae et haereditatis agros decimas manipulares provenientes alternatis vicibus eiusdem ecclesiae rector cum ecclesia Lancicionsi tollit et percipit.

Nyesulkow 1), villa in qua est ecclesia parochialis, Dambrowka 2), Lypka 3), Nowe Sthawi 1) episcopi et Poczwyardowka 5), villae sub praedicta parochiali in Nyesulkow, post quarum villarum omnes et singulos agros cmethonales decimae manipulares provenientes in toto spectant ad parochialem ecclesiam in Brzeszyny et ipsius rectorem et ex agris praedialibus in praedicta Nyesulkow ad parochialem praedictam in ibidem.

Koszyel⁶), villa, in qua est ecclesia parochialis, cuius villae decimae manipulares provenientes ex agris cmethonalibus omnibus et singulis spectant in toto ad parochialem ecclesiam in *Brzezyny* et ipsius rectorem, de agris autem praedialibus ad ecclesiam parochialem in ibidem.

Bledowska Volya¹), villa sub parochiali ecclesia in Brathoschovice³), cuius ex agris cmethonalibus decimae manipulares provenientes spectant ad ecclesiam parochialem in Brzezyny et ex praedialibus ad parochialem in Strygkow.

Byesvodi⁰), villa sub parochiali ecclesia in Czarnoczyn¹⁰), post cuius villae agros cmethonalibus (sic) decimae manipulares provenientes spectant ad ecclesiam parochialem in Brzezyny, post autem agros praediales ad parochialem in Myerzyn¹¹) et ipsarum rectores.

Vaurzyschevice, villa sub parochiali ecclesia in Skoschevi, quae et eius haereditas per certum torrentem dividitur in duo latera seu partes, cuius ex una parte iacente versus Brzeszyny decimae manipulares ex agris cmethonalibus provenientes spectant ad ecclesiam parochialem in Brzeszyny et eius rectorem, et de altera parte eiusdem villae necnon agris praedialibus spectat ad parochialem praedictam in Skoschevi et ipsius rectorem.

Cessarka, villa sub parochiali in Skoschevi, cuius villae ex agris cmethonalibus omnibus et singulis decimae manipulares provenientes in toto spectant ad ecclesiam parochialem in Brzeszyny et ipsius rectorem; item circa oppidum Brzeszyny sunt quidam agri, dicti et appellati nyvi, qui agri solent coli per molendinatores molendinorum haereditatis Brzeszyny, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad parochialem ecclesiam in Brzeszyny et ipsius rectorem; item vicarii sive mansionarii praefatae ecclesiae in Brzeszyny de praetorio oppidi eiusdem ex donatione generosi domini Stanislai Laesoczki, ut praemissum est, census annui habent decem marcas monetae et numeri Polonicalis, qui aliquando fuit census exactionum ad regiam maiestatem pertinens, ut dicitur.

Niesulków, wieś z kościołem parafialnym w powiecie i dekanacie brzesińskim.
 Dąbrówka.
 Lipka.
 Nowestawy.
 Poświardówka.
 Kośle, wieś z kościołem parafialnym, o którym było wyżej.
 Wola Blędowa.
 Bratoszewice, wieś z kościołem parafialnym wyżej już opisanym.
 Bieżywody, wieś w parafii.
 Czarnocia w dyecezyi kujawsko-kaliskiej w powiecie lódskim.
 Mierzyn, wieś w tejże dyecezyi w powiecie piotrkowskim.

quam modo obtinet venerabilis Stanislaus Lyph 1), canonicus Lovicensis, ex praesentatione olim reverendissimi patris domini Vincentii, episcopi protunc Vladislavieneie 2); qui, prout ex antiquo, circa eandem ecclesiam pro subsidio servare consuevit unum capellanum in vicarium et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet; ad quam iure parochiali ultra praedictam Nyesulkow, Novestavy 3), Poczwyardowka 4), Dambrowka 5) et Lypka 6), villae, spectant et pertinent; quae quidem ecclesia et ipsius pro tempore rector ex antiquo habet pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos, quorum modo est in possessione pacifica; et primo in eadem Nyesulkow et ipsius haereditate habet imprimis circa ecclesiam unam specialem aream pro curia plebanali et in eadem curiam cum hortis eidem adiacentibus, cimiterio ab una parte versus meridiem contiguam, et in eius parte versus viam, quae vadit per villam, circa cimiterium est situs arearum pro vicario et ministro, et tandem extensive habet aliud spatium terrae satis magnum pro areis cmethonalibus, hortulanis et taberna, factis et fiendis seu locatis et locandis, quod protenditur ab area plebanali continue usque ad finem villae alias viam. quae vadit ex eadem Nyesulkow versus Strygkow; in quo spatio sunt locati modo tres cmethones, inter quos divisus est unus mansus agri cum dimidio; solvunt tamen duo eorum pro censu annuo absque labore per tres fertones et tertius per dimidiam marcam, et ad certa servitia plebano obligatur; item hortulanus et tabernator obligantur, hortulanus solutionem pro censu ad sex grossos et tabernator ex taberna ad tres fertones singulis annis plebano in Nyesulkow pro tempore existenti solvunt: habet enim eadem ipsa ecclesia et rector ipsius pro praedio cum cmethonibus, ut praemissum est, locatis et locandis in eiusdem villae haereditate unum campum dumtaxat de agris in postico arearum dotis plebanalis cmethonum, tabernae et hortulaniae, necnon hortulanorum episcopalium in eodem latere ecclesiastico versus curiam episcopalem locatorum, iacentem et se a via, quae vadit in Strygkow, usque ad ripam fluvii defluentis ex molendino episcopali, et ab areis praedictis ad gaya seu silvas episcopales et tandem usque ad aliam villam et haereditatem, dictam et appellatam Novestavy, absque quavis interruptione protensive; cuius villae Novestavy dimidia pars cum omni iure, dominio, proprietate necnon piscina, quae modo iacet deserta et in qua fiebat ab antiquo molendinum plebanale, item et decima manipulari ac universis et singulis censibus, reditibus, obventionibus, pratis, nemoribus, rubetis et quibusvis aliis utilitatibus spectat ad eandem ecclesiam parochialem in Nyesulkow et ipsius rectorem; et sunt in eadem ex antiquo decem mansi agrorum, quinque possessionati et quinque deserti, et solvunt cmethones eiusdem ecclesiae rectori pro censu duo, plures seu maiores agros habentes, per quadraginta grossos, et tres pauciores agros habentes per triginta grossos, et nihil laborant, prout ante obligabantur ad instar cmethonum alterius partis villae, ad episcopum Cuiavionsem pertinentis, et solum per decem grossos solvebant; solvunt etiam per duos pullos, per viginti ova et per unum caseum; item habet tres piscinulas seu vinaria in postico hortorum hortulanorum episcopalium superius descriptorum iacentia; item et prata circa littus fluvii continue a villa Nyesulkow usque ad Novestavy pro curia

¹⁾ Stanisław z Liwia, kanonik łowicki, pleban. 2) Wincenty Przerębski. 3) Nowestawy, wież biskupów kujawskich. 4) Poświardówka. 5) Lipka (Lipis).

plebanili et cmethonibus in confinibus agrorum plebanalium, et in altero littore fluvii pertinent ad dominum episcopum; decima etiam manipularis post omnes singulos agros praediales in eadem Novestavi necnon advocatiae in eadem Novestavi episcopali proveniens spectat ad ecclesiam praedictam parochialem in Nyesulkow et ipsius rectorem, et ex agris cmethonalibus utriusque villae Nyesulkow et Novestavi dumtaxat episcopalibus ad parochialem ecclesiam in Brzeszyny et ipsius rectorem; pro dicta autem parochiali in Nyesulkow ipsarum villarum cmethones episcopales dumtaxat solvunt colendam per grossum.

Poczwyardowka, Dambrowka et Lypka, villae sub parochiali eadem in Nyesulkow, in quibus et ipsorum haereditatibus sunt ex antiquo agri certi praediales et advocatiarum, in dicta Poczwyardowka quoad praediales certus campus, dictus et appellatus Kolo, et in Lypka quaedam excrescentiae agrorum, similiter et in Dambrowka, quae aliquando colebantur pro praediis; ex quibus agris praedictis tam praedialibus quam advocatiarum decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Nyesulkow et ipsius rectorem, ex agris autem cmethonalibus ad parochialem ecclesiam in Brzeszyny et ipsius rectorem; pro praedicta autem parochiali in Nyesulkow ipsarum villarum cmethones solummodo columbationem solvunt per unum grossum.

Kurovice et Dalkow, villae sub parochiali ecclesia in Czarnoczyn, post quarum omnes et singulos agros cmethonales decimae manipulares provenientes in toto spectant ad ecclesiam parochialem in Nyesulkow et ipsius rectorem.

Lagiswnyki, villa sub parochiali ecclesia in Chorseczyn, cuius villae ex agris cmethonalibus omnibus et singulis decimas manipulares provenientes ecclesiae parochialis in Nyesulkow rector pro tempore existens percipit alternatis vicibus cum scholastico ecclesiae collegiatae Lanciciensis, ita videlicet, quod uno anno frumenta hiemalia unus eorum percipit et alter aestivalia, et e converso.

Nyewyadovo, villa sub parochiali ecclesia in Uyasd, in qua et ipsius haereditate sunt certi agri praediales, de quibus decimae manipulares solvuntur pro parochiali in eadem Uyasd, ex agris vero cmethonalibus certis pro parochiali in Nyesulkow, et ex certis aliis quibusdam ad parochialem in Chorzeczyn et ipsarum pro tempore rectores.

Taxata est eadem ecclesia ad duas marcas argenti, quo vero ad denarium S. Pstri camerae apostolicae ad duos scotos cum medio.

93. BRATHOSZOVICE, OPPIDUM.*)

In eodem ecclesia parochialis, tituli S. Augustini, filia et matrix quondam, quae sita erat ante curiam, tituli S. Nicolai, de iure patronatus laicorum haeredum

*) Bratossewies, wieś szlachecka, niegdyś miasteczko, gniazdo Bratossewskich h. Prawdsie (Niesiecki l. c. I, 178), położona w dzisiejszej archidyccezyi warszawskiej, powiecie i dekanacie brzesińskim, miała starożytny kościół pod tyt. ś. Mikolaja, zapewne przez tęż rodzinę fundowany i uposażony, którego opisany powyżej kościół ś. Augustyna był niegdyś filią. Zapewne w akutek dezolacyj

in eadem: quam modo obtinet honorabilis Andreas de Lyssovice 1) ex praesentatione venerabilis olim Joannis de Goslub 2), praepositi Gnesnensis et haeredis in eadem Brathoszovice protunc; qui, prout ex antiquo, servat duos capellanos in vicarios et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salarit; et spectant ad eam iure parochiali ultra praedictum oppidum Barthoschovice villae infrascriptae. videlicet Vyskoki 3), Orzelki 4), Blandova Volya 5) et Domaradzyn 6); quae quidem ecclesia ex antiquo habet pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos. quorum modo extat in possessione pacifica; et primo in eodem oppido et ipsius haereditate habet circa filialem ecclesiam unam specialem aream pro curia plebanali et in eadem curiam, cum aliis areis pro vicariis et ministro, cum horto pro allodio, loco areae prius circa matricem habitae assignato, manente tamen horto dumtaxat plebanali circa eandem matricem pro aliis commoditatibus seminandis et plantandis pro plebano; item habet pro praedio unum dumtaxat laneum agri in omnibus tribus campis cum prato agro dumtaxat in uno campo adiacente, et cum piscina, cum prato seu horto in confinibus alterius campi agro versus Orzelki adiacente; item decimas manipulares in eodem oppido ex omnibus et singulis agris praedialibus curiae necnon duobus laneis seu mansis advocatiae provenientes habet, quas conducere solet curru proprio in dotem plebanalem; ex agris autem cmethonalibus spectant ad altare seu capellaniam perpetuam, tituli S. Alexii, in ecclesia collegiata Lanciciensi; et pro parochiali praedicta oppidani praedicti oppidi solummodo colendam per grossum solvunt.

Vyskoki, villa sub eadem parochiali in Brathoschovice, in qua et eius haereditate non sunt aliqui agri praediales, solum cmethonales et duo mansi advocatiales, ex quibus advocatialibus duobus mansis decima manipularis proveniens spectat ad eandem parochialem et ipsius rectorem; et de agris cmethonalibus ad altare S. Alexii in ecclesia Lanciciensi praedicta; pro praedicta autem parochiali in Brathoschovice eiusdem villae cmethones solvunt dumtaxat colendam.

Orzelki, villa sub eadem parochiali in Brathoschovice, cuius villae ex omnibus et singulis agris decima manipularis proveniens in toto spectat ad eandem ecclesiam parochialem et ipsius rectorem, et colendam solvunt.

pierwotnego kościoła familia Gosłubskich, która w wieku XV dobra bratossewskie nabyła, wystawiła na innem miejscu dzisiejszy kościół ś. Augustyna, który, dopóki istniał pierwszy, stanowił filią jego. W roku 1418 pleban tamtejszy Marcin rozprawiał się o dziesięciny z dziedzicami w miejscu (Excerpta ex actis Consist. f. 39) W końcu wieku XV Gosłubscy zamienili Bratossewice na miasto i wtedy zapewne razem z niem dźwignęli kościół obecny murowany w stylu gotyckim pokryty dachówką, z czterema ołtarzami, z których dwa mają obrazy N. Maryi P. malowane na drzewie, pochodzące z XIII lub XIV wieku. W roku 1696 przybudował do kościoła od strony południowej piękną murowaną kaplicę z dwoma ołtarzami Michał Władysław Bykowski, kasztelan podłaski W początku wieku XVI był dziedzicem Bratoszewic Jan z Gosłubia Gosłubski, proboszcz gnieśnieński. Pierwotny kościół ś. Mikolaja odbudowany z drzewa i pod tyt. śś. apostołów Piotra i Pawla konsekrowany, zrabowali do szczętu a następnie zburzyli Szwedzi w roku 1655 wraz z całem miasteczkiem, które odtąd nie mogło się podźwignąć, w skutek czego na wieś je zamieniono (Acta Ecclesiae).

1) Andrzej s Lisowic, pleban. 2) Jan s Gosłubia Gosłubski, proboszcz gnieśnieński, archidyakon posnański, mistrz dekretów, poprzednio "sol'icitator negotiorum regni Poloniae in curia Romana", officyał i wikaryusz jeneralny za kardynała Fryderyka Jagiellońcsyka, prałat względem kraju i kościoła wielce zasłużony, umarł w roku 1500 (Ks. Korytkowski l. c.). 2) Wyskoki. 1) Orzelki. 5) Wola Blędowu. 1) Domaradzyn. 1'óźniej powstały osady: Woliska, Warchalów, Stara Pila, Bykowiec.

cultus divinus speratur provenire; proinde nos Vincentius, Dei et apostolicae Sedis gratia s. ecclesiae Gnesnensis archiepiscopus et primas, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis praesentibus et futuris, quomodo dignae memoriae reverendissimus dominus Albertus, s. ecclesiae Gnesnensis archiepiscopus et primas 1), noster immediatus praedecessor, dum ageret in humanis, cupiens tempore sui regiminis populo sibi commisso salutem providere cultumque divinum multiplicare, attento potissimum, quod villae Mankolice et Volya Makolska, ecclesiae parochiali in Pyanthek incorporatae, ab ipsa ecclesia in tantum elongatae existunt, quod ad illam inhabitatoribus dictarum villarum propter longam loci distantiam et viarum discrimina pro audiendis divinis officiis et percipiendis ecclesiasticis sacramentis non patebat aditus commodosus; eopropter formidans, ne villarum earundem incolae sola distantia loci impediti raro vel nunquam sui pastoris monita salubria audientes legisque divinae orbati scientia fierent praeda humani generis inimici, ecclesiam parochialem in dicta villa Makolice in animo suo de censensu discreti Dobrogostii, plebani tunc in Pyanthek, erigere et fundare ac certis bonis dotare praedestinaverat, et iam in parte huiusmodi negotii fundamenta bona praemiserat, tamen negotio ipso non completo, ut Deo placuit, rebus humanis est exutus; nos vero eidem in honore et onere succedentes, praemissa sicut salubriter ita rationabiliter per praefatum dominum Albertum, praedecessorem nostrum fuisse coepta recensentes, cupientes, ad effectum deducere, huiusmodi ecclesiam in Mankolice in honorem altissimi Dei eiusque genitricis Mariae, Virginis intemeratae ac beatorum pontificum Adalberti, Stanielai et Clementis martyrum Andreae apostoli, necnon S. Barbaras et Catharinae virginum, duximus fundandam et erigendam, fundamusque et erigimus de novo per praesentes, villasque memoratas, videlicet Mankolice et Volya Makolska dictae ecclesiae in Makolice per nos erectae pro parochia adiungimus cum earum inhabitatoribus, quod inibi divina officia audiant, sepulturam habeant iuraque parochialia persolvant et tam necessaria quam voluntaria deinceps percipiant ecclesiastica sacramenta; et quia, qui ad onus eligitur, pro refectione percipitur habere corporis alimentum, idcirco nos sub ratihabitione fratrum nostrorum capituli nostri Gnesnensis in dotem dictae ecclesiae in Makolics et pro sustentatione rectoris et ministri eiusdem bona nostra mensae archiepiscopalis inferius disignata, videlicet unum mansum agri cum pratis et excrescentiis penes agros nostros praediales ex una et Pauli Sczeczyna parte ex altera in medio villae eiusdem consistentem in longitudine et latitudine mansorum aliorum, quos incolae eiusdem villae colunt et tenent, item aream prope dictam ecclesiam cum horto et prato, ex opposito areae sculteti consistentem, item unam tabernam cum horto ibidem in Makolice, item decimam manipularem campestrem post omnes araturas sculteti et cmethonum in villa Sbroskova Volya²) nobilis Sbroszek de Gywanyce³) excrescentem, necnon alias decimas manipulares praediales post nostras et scultetorum araturas ibidem in Makolice provenientes, item unum tritici, unum siliginis et unum avenae coros de quolibet manso possesso in villis Makolice et Volia Makolika per cmethones annis singulis

¹⁾ Wojciech Jastrzębiec, arcybiskup (1422—1438). 2) Zbrosskowa Wola, wieś należąca do parafii Dmosia w powiecie i dekanacie łowickim. 3) Zbrossek albo Zbrożek z koanowie. Zbroszków dwie istniały niegdyś liule, jedna herbu Jasieńczyk, druga h. Poraj. Do której z nich należał wspomniony powyżej dziedzie kwanowie, nie wiadomo (Niesiecki l. c. IV, 719).

Taxata est eadem ecclesia ad dimidiam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad unum scotum.

95. **GIECZNO.***)

Villa haereditaria, in eadem ecclesia parochialis, tituli Omnium Sanctorum, de iure patronatus laicorum haeredum dumtaxat in eadem, quam pronunc obtinet venerabilis dominus magister Bartholomaeus de Byschevj¹) ex praesentatione olim

*) Giecsno, wieś szlachecka, dziś należąca do archidyecezyi warszawskiej, powiatu i dekanatu lecsychiego, dziedzictwo od niepamiętnych czasów familii Modlińskich albo Modleńskich h. Tepa Podkowa, pochodzących z pobliskiego gniazda swego, wai Modla albo Modlaa, o której będzie niżej, miała kościół parafialny niezawodnie z szczodrobliwości tejże familii dawno przed rokiem 1442, albowiem w tym roku toczyła się sprawa w konsystorzu gnieśnieńskim pomiędzy Jakóbem Grądskiem s Grąd, kanonikiem posnańskim i łęcsyckim, plebanem w Koninie, a plebanem Piotrem z Giecsna o dziesięciny w wsiach do parafii należących: Złotkowie i Brachowicach, do których oboje rościli sobie pretensye, pierwszy na mocy dawnych zapisów, a drugi na podstawie dawnej obserwancyi. Konsystorz wyznaczył obydwom termin w Gnisśnie w miesiącu grudniu tegoż roku, do którego pleban Piotr "sponte submisit se easdem in Zlotkovo & Brachowice non tangere ad dictum terminum concordias" (Excerpta ex actis Consist. Guesn. f. 244). Jak widać z powyższego opisu, pleban z Giecsna utrzymał się po większej części przy tych dziesięcinach. W roku 1470 Mikołaj Modliński, plebau z Gieczna, rozprawiał się w konsystorzu gwieźnieńskim z Tomassem, dziedzicem Soboty o miejacowe dziesięciny (tamże L 563). Obecnie istniejący kościół drewniany wystawił w miejsce dawnego również drewnianego w roku 1717 Jan Pokrsywnicki, dziekan gnieźnieński, proboszcs krakowski, archidyakon, później dziekan łęczycki, pleban słakowski, referendarz koronny † 1717 (Ks. Korytkowski l. c.). Pobenedykował go w roku 1721 z upoważnienia arcybiskupa Stanisława Szembeka, ks. Sebastyan Kasprowics, proboszcz piątkowski i kanonik łącsycki. Później przybudowano zakrystyą z cegły palonej dachówką pokrytą, 19 stóp długą a 17 stóp szeroką. Sam kościół w nawie głównej ma szerokości stóp 40, długości stóp 50, w presbyteryum zaś 38 stóp długości a 30 szerokości. Oprócz ołtarza wielkiego znajdują się w nim cztery ołtarze poboczne; w jednym z tych zaś umieszczony jest cudowny obraz i. Sanisława Kostki, ofiarowany w roku 1670 przez Zendryona Masskowskiego, dziedzica dóbr Giecsna. O tym obrazie w miejscowej księdze opisującej cuda Świętego znajduje się następująca uwaga: "Obraz cudowny ś. Stanisława Kostki wywieziony z Rsymu przez Jmé Pana Zendryona Masskowskiego, który jadąc z cudzych krajów nawiedził limina Apostolorum, kędy zastał swego kolligata kardynała, ten mu obraz święty, największy darował klejnot z obligacyą tą, aby z Masskowzkich Imienia nie wychodził, mieniąc, że był z konterfektu żywego jeszcze i. Stanisłama Kostki. To zię stosuje, bo ten obraz w naszem Imieniu więcej nad sto lat się znajduje." Istotnie ś. Stanisław na tym obrazie przedstawia się tak, jak go opisuje Skarga: "twarzy pięknej białej okrągłej, jakoby anielskiej, do której się rumianność panieńska przymieszywała, włosu czarnego, oczy przezroczyste, a od łes, które w słodkości duchownej płynęły, mokre i niejako płaczliwe." Jest także na tym ołtarzu srebrny starożytny relikwiarz z relikwiami ś. Stanisława, niezawodnie razem z obrazem w kościele złożony. Kościół obecny w roku 1874 został gruntownie zrestaurowany przez rządzcę swego, ks. Antoniego Tomesaka i dzięki jego opiece troskliwej, w dobrym znajduje się stanie. W obrębie parafii, o milę drogi od kościoła parafialnego we wsi Biała znajduje się kościół filialny, o którym pisze wizyta z r. 1779 przez ks. Kassewskiego, archidyakona łęcsyckiego, odbyta, że został wybudowany z drzewa przez Wilkanowkiego, sędziego ziemskiego lowickiego, w miejsce dawniejszej drewnianej kaplicy publicznej. W kościołku tym w roku 1880 nowym dachem pokrytym znajduje się śliczny obraz Trójcy Swiętej włoskiej szkoły (Acta Ecclesiae).

¹⁾ Bartlomioj z Byssew, promowował na bakalarza w r. 1478 a na magistra 1489 w akademii krakowskiej (Muczkowski l. c. f. 85. 103).

tibus ex antiquo fuerunt et modo sunt agri speciales praediales, ab agris cmethonalibus distincti, ex quibus agris praedialibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem ecclesiam in *Gyecsno* et ipsius rectorem, de agris vero cmethonalibus, triplici videlicet *Byesyekyers*, ad parochialem in *Klodova* 1) et rectorem eiusdem; in praedicta vero *Camblyny* ad mensam archiepiscopalem ecclesiae *Gnesnensis*.

Varcsice, Varcsycska Volya et Byale, villae sub eadem parochiali, quarum incolae cmethones pro eadem ipsa ecclesia solummodo colendam et decimas manipulares ex agris praedialibus pro parochiali ecclesia in Modlna et ipsius rectore, et ex cmethonalibus pro certis canonicatu et praebenda ecclesiae collegiatae Lancicionsis, quos, ut dicitur, modo dominus Stanislaus Unyonskj obtinet, solvunt.

Kothovice, Yasczechovice et Vypychovo, villae sub eadem parochiali in Gyeczno, post quarum villarum agros praediales decimas manipulares provenientes ecclesiae parochialis in eadem Gyeczno rector tollit et percipit cum colenda ex cmethonibus, et ex agris cmethonalibus pro certo canonicatu et praebenda canonicus ecclesiae Lanciciensis et modo dominus Stanislaus Unyenski percipit.

Brachovice minus, villa, in qua et eius haereditate non sunt aliqui agri cmethonales, solum praediales, ex quibus totiusque villae agris decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem eorum parochialem in Gyeczno et rectorem ipsius.

Brachovice maius, Slathkovo nagorne, Slathkovo zalezne, Slathkovo maius et Konarzevo, villae sub eadem parochiali in Gyeczno, in quibus et ipsarum haereditatibus ex antiquo sunt agri speciales praediales ab agri cmethonalibus distincti, ex quibus decimae manipulares provenientes ad eandem parochialem in Gyeczno et ipsius rectorem, et ex agris cmethonalibus ad canonicatum et praebendam, quos modo obtinet dominus Leonardus de Oleschnycza²), canonicus Lanciciensis.

Schypyno, quondam villa, modo haereditas deserta, sub eadem parochiali, in qua non fuerunt aliqui agri praediales, solum cmethonales, cuius pro tempore cmethones, pro eadem parochiali in Gyecsno solummodo colendam solvebant et pro certis canonicatu et praebenda Lanciciensibus manipulares decimas, quos canonicatum et praebendam dominus Unyenskj modo obtinet.

Rogoschno et Rogoschyenska Volya, villae sub eadem parochiali in Gyeczno, in quibus sunt agri speciales praediales ab agris cmethonalibus ex antiquo distincti, in quibus quoad Volya Rogoszenska sunt locati certi cmethones; decimae tamen ex eisdem manipulares provenientes, prout et in Rogoszno, spectant ad eandem parochialem in Gyeczno et ipsius rectorem, ex agris vero cmethonalibus spectant ad canonicatum et praebendam Lancicienses, quos modo obtinet dominus Stanislaus Unvenski.

Molendina, unum in haereditate Gyeczno, spectans ad haeredes, inferius iacens, de quo molendino haeres ex eo, quod locatum est pro maiori parte in bonis ecclesiae suprascripto spatio terrae iacens, cum molendinatore singulis septimanis solvit et solvere tenetur ecclesiae praedictae in Gyeczno per unum corum farinae feriis sextis; aliud vero molendinum superius, etiam in sorte bonorum ecclesiae eius pro

¹⁾ Klodawa. 2) Leonard s Oleénicy, o którym było wyżej.

quorum et modo est in possessione pacifica; et primo in eadem villa et ipsius haereditate habet imprimis circa ecclesiam unum spatium terrae ex opposito ecclesiae versus meridiem, nedum pro curia plebanali, in quo modo est curia cum horto pro allodio, sed et pro areis vicariorum duorum, ministri et tabernae, et in eadem tabernam penes viam, quae vadit in Strygkow, etiam cum certa argula agri ultra areas praedictas eiusdem latitudinis, prout areae in suo situ iacent, usque ad viam, quae est in confinibus agrorum et vadit in Krzeschow, ad longitudinem se protendentem; item alium specialem hortum in altero fine villae versus Lanciciam inter hortos dominorum haeredum iacentem pro aliis commoditatibus et utilitatibus curiae dotis plebanalis seminandis et plantandis; item pro praedio habet unum specialem campum in confinibus agrorum eiusdem villae versus Malochovice cum pratis eidem campo adiacentibus, iacentem et situm, ab aliis agris et pratis praedialibus et cmethonalibus ipsius villae Modlna iacentem (distinctum), et certis scopulis et signis ab haereditatibus Malochovice, Sokolnykj et Modlna circum circa terminatum; decima etiam manipularis post omnes et singulos eiusdem villae praediales et cmethonales necnon possessionatos et desertos agros proveniens in toto spectat ad eandem parochialem in Modlna et ipsius rectorem, et conducunt eam eiusdem villae cmethones curribus ipsorum in dotem plebanalem absque solutione canapalium, et ex agris praedialibus plebanus conducit curru proprio; solvunt tamen ipsius villae cmethones pro eadem ipsa ecclesia colendam de manso integro per unum grossum et de dimidio per medium grossum et similiter in aliis villis; item tabernator de taberna plebanali pro tempore existens habet agros ex agris praedialibus dotis plebanalis emensuratos, et solvit singulis annis pro censu plebano per unam marcam, et nihil aliud solvit aut laborat.

Sokolnykj, Dybowka et Czerchow, villae sub eadem parochiali in Modlna, quarum villarum ex agris praedialibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Modlna et rectorem ipsius, et ex agris cmethonalibus ad certos canonicatum et praebendam ecclesiae Lanciciensis, quos modo obtinet quidam dominus Bernardus Vapowskj 1).

Maskovice et Malochovice, villae sub eadem parochiali in Modlna, in quibus decimae manipulares ex agris praedialibus provenientes ex antiquo pertinent ad eandem parochialem in Modlna et ipsius rectorem de agris autem cmethonalibus in Maskovice pro canonicatu et praebenda, quos obtinet modo dominus Bernardus de Olesznycza²), in Malochovice vero pro universitate vicariorum ecclesiae Lanciciensis.

Grabyschow, villa sub eadem parochiali in Modlna, cuius villae incolae pro eadem parochiali ipsorum solummodo colendam et decimam manipularem cum censibus et aliis omnibus et singulis obventionibus pro altari seu capellania perpetua in ecclesia Lanciciensi solvunt.

Bathkow, Dzyerzasna, Czyosny et Yasyonka, villae sub eadem parochiali in Modlna, post quarum villarum omnes et singulos agros praediales et cmethonales,

²⁾ Bernard Wapowski, kronikarz polski, o którym było wyżej. 2) Bernard (ma być Leonard)
Oleśnicy, kanonik łęcsycki.

monasterii de Treemeschna, dioecesis Gnesnensis; ad quam ex antiquo solet praesentari loci Ordinario Gnesnonsis, vacatione occurrente, religiosus frater ordinis S. Augustini canonicorum regularium ex eadem domo monasterii Trzemeschnensis, quam et modo obtinet honorabilis et religiosus frater Albertus de Brodnycza 1), prosessus eiusdem ordinis et monasterii, ex praesentatione reverendi patris olim Joannis Wronowskj 2), protunc abbatis, et conventus dicti monasterii Trzemeschnensis; qui, prout ex antiquo, in subsidium tenet et servat secum alios duos fratres eiusdem ordinis et monasterii professos in vicarios et capellanos necnon ministrum clericum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet et expensis; ad quam iure parochiali ex antiquo praefata Gora necnon Bogdanczevo 3), Koszyerkovo 4), Myerczyno 5), Nyesmycrz 6)(sic), Thymyenycza 1), Boczkj 8), Skothnykj 0), Mrovyny 10), Yambroszevo 11), Kossyno 12), Karnycze duplex, maius et minus 13), Czernykovo 14), Myelowka 15), Mchovice 16), Zabokrzekj 17), Morakow 18), Gorkj 10), Gay 20), Glupyewo 21), Lethkovo duplex 22), praedium Slugy 23) cum praedio Zagay 24), Rogulice 28), Oyrzyschevice 26), Komaschice 21), Pothgorzyce 28) et Bryskj 29), villae spectant et pertinent; quae quidem ecclesia et eius pro tempore rector habet pro dote et fundo imprimis circa ecclesiam supra montem dumtaxat aream pro curia et sub monte circa villam Gora habet imprimis praedium speciale cum hortis pro allodio et aliis commoditatibus necnon duabus hortulaniis eidem praedio circum circa hinc inde adiacentibus; item pro praedio certos agros in tribus locis hinc inde infra limites dictae villae in Gora iacentes, ab agris cmethonalibus distinctos, unum vide-

str. 17) i Humbalda kardynała, legata apostolskiego nadany w dniu 2 marca roku 1146 Bernardowi, probeszczowi trzemeszeńskiemu, w którym w imieniu Stolicy apostolskiej tęż darowiznę zatwierdza: Ideoque notum fieri volumus presentibus et futuris, quoniam dum apud Genesen civitatem essemus, Bolesclavus et Misico duces et fratres sorum Henrious atque Casimirus, filii quondam Bolesclavi ducis capellam sancte Maris apud Loncisiam in monte sitam pro remedio anime sue sorumque parentum ecclesis sancti Adalberti, que est in loco, qui dicitur Sciremusine (Trzemessno), cum omnibus redditibus ad eam pertinentibus perpetuo contulerunt, et ut auctoritate nobis comissa eandem confirmaremus donacionem, communiter rogaverunt . . . Nos itaque etc. . . . Actum est apud Genesen anno Dominice Incarnanionis M. C. XL. VI. Indictions VII, VI Nonas Martii feliciter" (Archiv. Capit. Gnesn. Kod. dypl. wielkopl. I, 18. 19). Wr. 1349 Władysław, książe łęczycki i dobrzyński uczynił zamianę z klasztorem trzemeszeńskim, biorąc od niego klin roli w Górse, celem przyłączenia go do wai książęcej Gaju, a dając za to klasztorowi kawał ziemi we wzi Rogulicach, jak opiewa przywilej odnośny wydany w Bobrounikach na dniu 18 czerwca tegoż roku (Archiv. kościoła trzemeszeńskiego Diplomata et Liber privileg. f. 17. 81. Kod. dyplom. wielkopl. II, 620). Według tradycyi miejscowej kościół górski murowany i starożytny ma pochodzić z roku 1143; jednakże budowa jego zdaje się być późniejszą i niezawodnie już przez proboszczów trzemeszeńskich wzniesioną została. Aż do roku 1818, w którym stosunki kościelne w królestwie kongresowem zostały nowe uregulowane, parafia górzką zawiadowali zakonnicy klasztoru trzemeszeńskiego. Po śmierci ostatuiego plebana zakonnego, ks. Lewandowskiego, przeszła pod zarząd kapłanów świeckich. Obecnie zarządza nią ks. Stefan Luniewski, dbający o utrzymanie w należytym porządku starożytnej świątyni, która nam żadnych nie przechowała pamiątek i osobliwości (Acta Ecclesiae).

¹⁾ Wojciech z Brodnicy, pleban. 2) Jan Wronowski, opat trzemeszeński zmarły 1504 (Kronika trzem. Mz. str. 288. Mon. Pol. hist. t. III, 261). 3) Bogdańczew. 4) Kosiorów. 8) Mirzsyn. 6) Leśmierz.
1) Tymienica. 8) Bocski. 9) Skotniki. 10) Ozada w parafii górskiej dziś nie znana, może Mrowna w parafii Wartkowice. 11) Ambrożew. 12) Kosin. 13) Karzsnice, dziś tylko jedne. 14) Cserników. 15) Mysłówka. 16) Mchowice. 11) Żabokrzeki. 18) Moraków. 19) Górki. 20) Gaj. 21) Głupiejew. 22) Łętków. 23) Sługi. 24) Zagaj. 25) Rogulice. 26) Orszewice. 21) Komassyce. 26) Podgórzyce. 29) Bryski. Później powstała ozada Żałę.

Mchovice, villa sub eadem parochiali in Gora, fundi archidiaconatus Lanciciensis, cuius incolae pro parochiali solum colendam solvunt, et decimas manipulares provenientes ex praedialibus et in parte cmethonalibus agris archidiaconus, et ex certis cmethonalibus residuis agris canonicus canonicatus et praebendae Lanciciensis, quos obtinet modo dominus Stanislaus Unyenskj.

Morakow, villa sub eadem parochiali in Gora, quae est fundus certorum canonicatus et praebendae Lanciciensium, quos obtinebat quondam dominus Martinus Slath; cuius incolae pro parochiali praedicta in Gora solum colendam, sed census decimas et alias omnes et singulas obventiones canonico eorum (solvunt).

Gay et Slupy, villae sub praedicta parochiali in Gora, quarum incolae pro eadem parochiali colendam solummodo solvunt, et decimas manipulares pro universitate vicariorum ecclesiae collegiatae Lanciciensis.

(ilupyevo et Lethkovo maior, villae sub parochiali eadem, quarum ex agris cmethonalibus decimae manipulares provenientes spectant ad altare seu capellaniam perpetuam tituli Omnium Sanctorum in ecclesia collegiata Lancicionsi, quod altare modo obtinet venerabilis dominus Joannes Buschynski, canonicus Gnesnensis 1), et de praedialibus vero ad praedictae praedialis in Gora rectorem.

Zagay, villa sub parochiali praedicta in Gora, cuius villae decimae manipulares provenientes ex agris praedialibus pertinent ad eandem parochialem in Gora et ex cmethonalibus pro certis canonicatu et praebenda Lancicionsibus.

Oyrzyschevice, villa sub parochiali eadem in Gora capitularis ecclesiae Lanciciensis, cuius villae de uno campo cmethonali decimae manipulares provenientes de tertio in tertium annum spectant ad eandem parochialem in Gora et rectorem ipsius, et de aliis duobus campis ad collegiatam Lanciciensem; item capitulum ecclesiae collegiatae beatae Mariae Lanciciensis ratione decimarum manipularium praedialium, quas percipit in villis Slugy, Soenka et Oyrzyschevice, singulis annis excerto contractu ecclesiae parochialis in Gora rectori solvit per tres fertones.

Pohtgorzyce, villa sub eadem parochiali in Gora mensae archiepiscopalis ecclesiae Gnesnensis, in qua sculteti de agris scultetiae pro praedicta parochiali in Gora loco decimae manipularis solvunt pecuniariam de quolibet manso per sex grossos; de agris autem praedialibus et cmethonalibus decima manipularis proveniens in toto spectat ad mensam archiepiscopalem.

Zachlodzice, villa sub parochiali in Pyathek, cuius villae post omnes et singulos agros decimae manipulares provenientes spectant in toto ad parochialem ecclesiam in Gora et ipsius rectorem.

Taxata est eadem ecclesia ad novem marcas argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad quindecim scotos.

¹) Jan Busiński h. Grsymala, najprzód kanonik, a następnie sufragan gnieśnieński, biskup nasareński. Był on pierwszym z suffraganów gnieśnieńskich wybranych z łona kapituły gnieśnieńskiej, którymi dotąd byli zakonnicy. Pod czterema arcybiskupami: Łaskim, Krsyckim, Latalskim i Gamrutem przez 14 lat sprawował obowiązki suffragana gorliwie, odznaczywszy się przytem rozmaitemi ważnemi względem kościoła i kraju zasługami. Umarł w Gnieśnie roku 1541 dnia 20 stycznia (Ks. Korytkowski l. c.).

antiquo spectant et pertinent; habetque pro dote et fundo bona, proventus et decimas infrascriptos, ultra decimas ademptas et decanatui asscriptas seu incorporatas, quorum proventuum modo et bonorum extat in possessione eadem ipsa ecclesia et ipsius rector pacifica; et primo in eodem oppido et ipsius haereditate habet circa ecclesiam circa littus fluvii unam specialem aream pro curia plebanali et in eadem curiam cum horto pro allodio et aliis utilitatibus domesticis nec non et vinariis et alias speciales cimiterio contiguas et a se ipsis distinctas areas pro duobus vicariis et tertiam pro schola; item habet per unum mansum agri pro praedio in quolibet campo trium camporum inter agros oppidanorum eiusdem latitudinis et longitudinis iacentem et se protendentem, et ex opposito eorum unius habet unum alium hortum ultra hospitale iacentem; item habet ex eodem oppido et ipsius oppidanis ex omnibus et singulis braxaturas cervisiarum exercentibus pokowne singulis annis de qualibet taberna, alias ubi cervisia braxatur, ratione braxaturae per unum grossum, necnon et colendam ex omnibus et singulis ipsius oppidi oppidanis et anteoppidanis de qualibet domo per unum grossum ab hospite et ab inquilino per dimidium grossum; item habet eadem ecclesia ex antiquo ex tota ipsius communitate unum lapidem cerae, quam ipsius oppidi consulatus pro tempore existens obligatur extradere pro dominica Ramis palmarum; decima tamen manipularis ex omnibus et singulis ipsius oppidi agris, dempto manso plebanali, necnon et haereditate deserta Mroskovice agrisque ipsius oppidanorum adiacente proveniens spectat ad mensam archiepiscopalem ecclesiae Gnesnensis.

Pokrsywnycza, Gosłub duplex et Zachłodsycs, villa sua eadem parochiali in Pyanthek, quarum incolae pro eadem ecclesia nihil aliud solvunt, solum colendam de quolibet manso possessionato per grossum et de dimidio per dimidium; decimas vero manipulares ex agris cmethonalibus in dictis Pokrsywnycza et Gosłub pro decano Lovicensi et in Zachłodzice pro curato in Gora, praediales vero in praefata Pokrsywnycza ad parochialem ecclesiam in Myersyn et ipsius rectorem, et in Gosłub pro parochiali in Barthoschovice et similiter in minore Gosłub.

Boguschice, Lubnycza et Yanovice, villae sub eadem parochiali in Pyanthek, post quarum villarum omnes et singulos agros praediales decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem ecclesiam in Pyanthek et rectorem ipsius, dempta Yanovice, quam percipit rector parochialis ecclesiae in Byelavj; de agris vero cmethonalibus in dicta Boguschyce ad certos canonicatum et praebendam Lancicienses, quos modo, ut dicitur, obtinet dominus Stanislaus Unyenskj; in Lubnycza autem et Yanovice ad altare seu capellaniam perpetuam in ecclesia Lanciciensi, tituli Omnium Sanctorum, quam modo obtinet dominus Joannes Buschynskj, canonicus Gnesnensis.

Bolkovo, Laka et Sulkovice, villae sub praedicta parochiali in Pyanthek, in quibus sunt curiae nobilium agros praediales ex antiquo habentes, ex quibus agris praedialibus decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem parochialem in Pyanthek et rectorem ipsius, et ex agris cmethonalibus pro certis canonicatibus et praebendis in ecclesia Lanciciensi, videlicet in Bolkovo, quos modo obtinet dominus Nicolaus Mygdal et in Laka necnon Sulkovice, quos obtinet dominus Leonardus de Oleenycza.

nus Mathias de Byelavi, ex praesentatione olim generosi Stanislai Pokrzywnyczki; quod quidem altare et eius altarista habet pro dote et fundo imprimis specialiter aream circa ecclesiam in acie plateae, dictae Pokrzywnyczka, cum horto eidem annexo, et in eadem area domunculam; item habet certas excrescentias agrorum, alias klyny, in tres partes seu in tribus locis, in uno tamen campo consistentes, quos agros altarista locare solet iuxta posse hominibus, quibus placet aut quibus potest; inter quas excrescentias habet etiam plebanus dumtaxat in uno loco penes viam, quae vadit in Lubnycza, partem excrescentiarum ex antiquo, ut dicitur, per dictae villae haeredes donatam; item habet et habere debet in praedicta platea Pokrzywnyczka circa oppidum Pyanthek existenti ex omnibus et singulis domibus ex censibus domini haeredis ex earum qualibet per sex grossos; insuper ex molendino aquatico eidem plateae adiacente et ad haereditatem Pokrzywnycza spectante de duabus in duas septimanas successive et immediate se sequentes per unum corum farinae, quos quidem census et proventus altarista pro tempore existens habet facultatem sibi datam et concessam per erectionis litteras a possessoribus aut dominis haeredibus, per censuras ecclesiasticas in defectu solutionis repetere et exigere; item eiusdem altaris altarista obligatur singulis hebdomadis tres missas per se vel per alium explere, unam de beata Virgine, alteram pro defunctis et tertiam pro peccatis.

Hospitale, S. Spiritus 1) tituli, oratorium domui pauperum annexum, infra limites oppidi alias in corpore situatum, etiam cum area dotis capellani perpetui titulo praepositurae insigniti et per reverendissimum olim in Christo patrem dominum Jacobum de Syenno, s. ecclesiae Gnesnensis archiepiscopum et primatem, de consensu venerabilis capituli ipsius ecclesiae praedictae Gnesnensis erectum et certis bonis temporalibus de mensa archiepiscopali de anno Domini millesimo quadringentesimo septuagesimo septimo fundatum et dotatum; quod quidem hospitale et eius pro tempore praepositus, prout litterae sub titulo et sigillo eiusdem olim reverendissimi patris domini Jacobi de consensu praedicti capituli Gnesnensis datae et concessae disponunt et continentur, habet pro dote et fundo, imprimis in eiusdem oppidi haereditate et circa ipsum oppidum certum agrum sex sulcorum, iacentem inter agros alios oppidanorum, per quendam olim providum Joannem Burza de eadem Pyanthek eidem hospitali donato et per praefatum reverendissimum olim archiepiscopum Jacobum cum decima ex eodem agro proveniente incorporato; ex quo agro ex ordinatione eiusdem olim reverendissimi patris dimidium census locationis hospitale pauperum et alteram dimidiam partem praepositus pro tempore existens tollere debet; insuper tres hortos circum circa ipsum oppidum in anteoppido iacentes, quos hortos praepositus habet facultatem pro libito disponere, locare et utilitates percipere; item habet decimam manipularem in villa Pluvyny 2) sub parochiali ecclesia in Kozyel, cuius medietas cedere debet pro usu pauperum et altera pro usu praepositi; item aliam decimam manipularem in Lypyny²) sub parochia in Lodzya, post cuius villae

¹⁾ Sspital i. Ducha, dziś już nie istniejący, fundował w roku 1477 arcybiskup Jakób Sienieński. Erekcya jego znajduje się w całej osnowie w archiwum kapituły gnieżnieńskiej (Liber privileg II, f. 14 i 15). Dziesięciny stolu arcybiskupiego w Płudwinach, wsi należącej do parafii Kośle nadał szpitalowi arcybiskup Sienieński przy erekcyi jego. 2) Dziesięciny w Lipinach nadał temuż szpitalowi arcybiskup Fryderyk Jagiellończyk w roku 1501 (Archiv. Capit. Gnesn., Liber privileg. II, f. 43).

cimas et proventus infrascriptos, quorum ex antiquo et modo est in possessione pacifica; et primo in eadem Oschkovice circa ecclesiam habet specialem aream pro curia plebanali et in eadem curiam cum hortis pro allodio et aliis utilitatibus inserendis, seminandis et plantandis, necnon vinario, eidem areae adiacentibus; necnon alias speciales areas pro vicariis duobus et ministro cimiterio adiacentes et in eis domunculas; item habet pro praedio unum specialem campum agrorum cum pratis eidem campo adiacentibus, inter haereditates alias in confinibus villarum Oschkovice, Droguscha, Zdzarj et Pyaskj, certis signis ab eisdem haereditatibus distinctum et obsignatum; decima etiam manipularis post omnes et singulos agros praediales et cmethonales alias totius villae proveniens spectat ad eandem parochialem ecclesiam in Oschkovice et rectorem ipsius, et conducunt eam ex agris cmethonalibus cmethones curribus ipsorum in dotem plebanalem absque solutione quavis canapalium; solvunt tamen colendam de manso possessionato per grossum et de dimidio per dimidium, et similiter in aliis villis eiusdem parochiae solvunt.

Borovo, Laznyno maius et Laznyno Sdzarowskys, villae sub eadem parochiali in Oschkovics, post quarum villarum agros omnes et singulos praediales decimae manipulares provenientes spectant ad ecclesiam parochialem praedictam in Oschkovics et ipsius rectorem, et ex agris cmethonalibus ad canonicatum et praebendam Lanciciensem, quos obtinet modo dominus Spythek Buzynskj 1).

Lasnyno minus, villa sub eadem parochiali in Oschkovice, post cuius villae omnes et singulos agros decimas manipulares provenientes alternatis vicibus percipiunt eiusdem ecclesiae in Oschkovice rector cum canonico Lanciciensium canonicatus et praebendae, quos modo obtinet dominus Spythek Buzynski, et similiter in villa Zavadowko alternatis vicibus decimae manipulares modo praemisso percipiuntur.

Jaschona, Wythowo et Leznyna, villa sub eadem parochiali in Oschkovice, in quibus villis sunt ex antiquo agri praediales ab agris cmethonalibus distincti, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Oschkovice et ipsius rectorem, de agris autem cmethonalibus ad altare tituli S. Alexii in ecclesia collegiata Lanciciensi.

Orynyce, villa sub parochiali ecclesia in Oschkovice, cuius incolae pro eadem parochiali nihil aliud, solum colendam solvunt, et decimas manipulares ex totius villae agris ecclesiae parochialis in Gyeczno rectori.

Droguscha, Sdzarj, Pyaski, Borowko, Stradzewko et Orynyce minor, villae sub parochiali praedicta in Oschkovice, post quarum villarum omnes et singulos agros praediales et cmethonales possessionatos et desertos decimae manipulares ex antiquo provenientes in toto spectant ad eandem ecclesiam parochialem in Oschkovice et rectorem ipsius.

Taxata est eadem ecclesia ad unam sexagenam argenti, quo vero ad denarium S. Patri ad quatuor scotos.

¹⁾ Spytek s Bućenina, o którym było wyżej.

Walyschow, canonicum Lanciciensem et plebanum in eadem Walyschow, pro sexaginta marcis pecuniarum pro eadem ecclesia et usu eiusdem exemptum et, ut dicitur, ad eandem ex antiquo spectantem; decima etiam manipularis ex omnibus et singulis ciusdem villae agris tam praedialibus, quam emethonalibus proveniens in toto spectat ad eandem ecclesiam parochialem in Walyschow et rectorem ipsius, et conducunt eam ipsius villae emethones ex eorum agris curribus eorum in dotem plebanalem absque quavis solutione canapalium, et ex agris praedialibus plebanus curru ipsius; solvunt tamen colendam eiusdem villae incolae de qualibet domo per medium grossum.

Makolice 1), villa mensae archiepiscopalis ecclesiae Gnesnensis, in qua est ecclesia parochialis, in qua ultra praedium archiepiscopale et cmethonales agros alios et hortos ex antiquo fuerunt et modo sunt duo mansi speciales cum areis et hortis, nec non pratis mansos concernentibus, et ab aliis agris cmethonalibus eiusdem villae distincti seorsum in eadem villa et ipsius haereditate iacentibus(sic), in quibus modo resident quidam cmethones Waga, Baran et Sokol; quorum proprietas cum 'omni iure, dominio et proprietate necnon decima eiusdem proveniente spectat ad ecclesiam parochialem in Walyschevo et ipsius rectorem; et solvunt cmethones dictorum mansorum pro tempore possessores eiusdem ecclesiae parochialis in Walyschevo rectori pro tempore existenti singulis annis pro censu de quolibet manso per dimidiam marcam, necnon duos capones, triginta ova et singulis septimanis eorum quilibet de manso per duos dies laborat labores plebano in eadem Valyschevo pro tempore necessarios, alias pro arbitrio plebani eiusdem, prout cmethones eiusdem villae archiepiscopales laborare obligantur, et ipsi tenentur plebano; qui quidem cmethones plebanales habent libertatem ligna pro eorum necessitate in boris archiepiscopalibus incidendi in locis, in quibus archiepiscopales cmethones habent libertatem.

Psari, villa sub praedicta parochiali in Walyschevo, in qua agri praediales per fluvium Mroga partiuntur, quorum agrorum sub una parte fluvii iacentium decimae manipulares provenientes spectant ad parochialem in eadem Walyschewo, et ab altera parte ad parochialem ecclesiam in Modlna et ipsarum rectores; ex agris autem cmethonalibus omnibus et singulis decimae manipulares provenientes in toto spectant ad certos canonicatum et praebendam ecclesiae Lancicionsis, quos obtinet modo dominus Albertus Walyschewskej.

Ploscrynow, Zywanyce, Borszyny, Popowo minor, Popovo maior et Glynnyk, villae sub praedicta parochiali in Valischow, quarum villarum post agros omnes et singulos praediales decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem ecclesiam in Walyschevo et rectorem ipsius, et ex agris cmethonalibus quoad villas praedictas Ploscrynow, Zywanyce, Borszyny, Popowo duplex ad certos canomicatum et praebendam Lancicienses, quos modo obtinet dominus Albertus Walyschewski, quo vero ad Glynnyk ad mensam archiepiscopalem ecclesiae Gnesnensis.

Sbroskova Volya, Varcholow, haereditas deserta, Psarska Volya, similiter haereditas deserta et quondam villae sub eadem parochiali, quarum incolae pro eadem ecclesia nihil aliud solvunt aut solvebant, solum columbationem per dimidium grossum, et decimas manipulares in Sbroskova Volya pro parochiali in Makolice et rectore

²⁾ Mąkolice, wień z kościołem parafialnym w dekanacie i powiecie čowickim.

inter se ex antiquo super iure praesentandi certam ordinationem, hoc videlicet modo, quod possessor antiquae curiae, prout modo est dominus Stanislaus Sokolowski, debet eligere tres personas idoneas, ex quibus alii omnes et singuli ipsius oppidi haeredes debent eligere unum, quem idem haeres obtinens pro tempore curiam antiquam habet facultatem praesentandi et alii cohaeredes pro tempore existentes in eundem consentiendi, prout litterrae huiusmodi ordinationis latius disponunt; quam pronunc obtinet honorabilis Simon de Pyekarj ex praesentatione generosi domini Stanislai Sokolowski, dapiferi Lanciciensis, protunc possessoris antiquae curiae et ex consensu aliorum cohaeredum; qui, prout ex antiqua ordinatione et speciali dotatione, circa eandem ecclesiam tenetur servare et ordinare singulis annis sex capellanos in mansionarios et vicarios necnon et ministrum, qui ex antiquo habent speciales decimas et proventus inferius specificandos et declarandos; et spectant ad eandem iure parochiali ultra oppidum praedictum Byelavj ex antiquo villae infrascriptae, videlicet Byelawska Wyesch 1), Seelygy 2), Brzozow 3), Mroga 4) et Valewyce 3); et habet eadem ipsa ecclesia ipsiusque rector, mansionarii et minister decimas, bona et proventus pro dote et fundo infrascriptos, quorum modo, prout ex antiquo, extant in possessione pacifica vel quasi; et primo in eodem oppido ipsiusque haereditate et circa ecclesiam imprimis rector eiusdem ecclesiae habet unam specialem aream pro curia plebanali et in eadem curiam cimiterio contiguam cum hortis pro allodio, prato et aliis utilitatibus satis competentem, eidem areae adiacentibus versus fluvium et curiam antiquam se protendentem; insuper pro praedio habet certos et speciales agros in tribus campis ipsius oppidi Byelavj haereditate hinc inde iacentibus cum pratis agris hinc inde adiacentibus; in uno campo dicto et appellato post oppidanorum, duos laneos et in confinibus unius mansi habet hortum pro utilitatibus domesticis plantandis et inserendis; in secundo vero campo, dicto Cruezew, alios tres laneos agri, duos insimul et tertium seorsum inter alios

eodem altari fundando et erigendo de nostra benignitate donare dignaremur. Nos supplicacionibus mis in has parte annuentes, attentis ipsius domini Mathie castellani serviciis nobis et Ecclesie nostre multipliter exhibitis, qui non solum tempore hoc, quo huic Ecclesie presidemus, sed eciam a temporibus retroactis nostris predecessoribus se benevolum exhibuit, negocia ipsius Ecclesis promovendo, volentes eum proinds digna renuneracione reddere consolatum, sibi tanquam benemerito dictam decimam manipularem in ipsa villa Malicse provenientem sub ratihabicione venerabilium fratrum nostrorum dominorum prelatorum et canonicorum Capituli nostre Ecolesie Gnesnensis predicte dedimus et donavimus pro dioto altari fundando et erigendo, damusque et donamus graciose per presentes pro Altarista dicti altaris pro tempore existente habendam, tenendam, utifruendam et pro suo beneplacito convertendam perpetuis temporibus et in evum. In cuius rei testimonium nostrum et dicti Capituli nostri sigilla presentibus sunt appensa. Datum Gnesne feria quinta proxima poet festum sancti Adalberti pontifeis et martiris gloriosi anno Domini millesimo quadringentesimo sezagesino. Presentibus venerabilibus dominis Johanne de Breoetkowo Cantore, Joanne de Milonicze Cancellario, Nicolao de Glamboczecz Archidiacono Posnaniensi, Petro Pnyewsky Preposito Vladislaviensi, Johanne de Brsostkowo, Stanislao de Byelawi, Archidiacono Laneiciensi, Johanne de Grandi, Stanislao de Brudsewo, Nicolao de Xyansch, Johanne de ibidem, Nicolao de Czechel, licenciato in decretis, Petro Bardeky, Demetrio de Senno, Benedicto Ffurman, Nicolao Spicimiri, decretorum doctore, Canonico Cracoviensi, Derslav de Csechel, Magistro Alberto de Oppathow, doctore in medicinis et Paulo de Czanzihkow, prelatis et canonicis Ecclesie nostre Gnesnensis hie capitulariter congregatie" (Archiv. Capit. Gnesn., Liber privileg. II ab a. 1459 f. 707). Fundacya ta przed sporządzeniem opisu powyższego upadla, gdyż tam o niej nie ma wzmianki. 1) Bielawska Wieć. 2) Szeligi. 3) Brzozów. 4) Mroga. 5) Walewice. Dziś należą prócz tego do parafii: Rulice, Marywil, Emilianów, Leonów, Władysławów.

ad parochialem in *Dobra*, et in *Stokj* et *Stokowska Volya* ad parochialem ecclesiam in *Myleskj* et ipsarum rectores.

Przywyska, villa sub parochiali ecclesia in Sobbota, cuius villae ex agris praedialibus ecclesiarum parochialium de eadem Sobbota et Byelavj ex certis respective decimas manipulares rectores percipiunt, pro parte tamen rectoris dictae parochialis in Sobbota huiusmodi decimas ex certis agris praedialibus provenientes ex concessione plebani minister de eadem ecclesia percipit.

Krsyskovice et Yanovice, villae sub parochiali ecclesia in Pyanthek, quarum ex agris dumtaxat praedialibus decimae manipulares provenientes spectant ad ecclesiae parochialis in Byelavj rectorem; percipit tamen eas minister ecclesiae in eodem ex concessione plebani.

Paprothna, villa sub parochiali in Brzeszyny, cuius ex agris praedialibus decimae manipulares provenientes spectant ad parochialem praedictam in Byelavj et percipere eam solet ipsius ecclesiae minister.

Taxata est eadem ecclesia ad unam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad tres scotos.

DECANATUS RURALIS BEDLNENSIS.

eiusdem archidiaconatus Lanciciensis sequitur, et primo

102. KOSCZYOL CUM THOPOLYA.*)

In eadem Kosczyol, villa mensae archiepiscopalis ecclesiae Gnesnensis, ultra ecclesiam collegiatam habetur ex antiquo alia ecclesia parochialis, tituli S. Nicolai,

") Kościoł, wieś niegdyż arcybiskupia, dziś Tum nazwana od starożytnej tamże przez dziewięć wieków blisko istniejącej archikollegiaty lecsyckiej, polożona na wschód od miasta Lecsycy wśród błót i trzęsawisk, miała kościół parafialny obok rzeczonej kolegiaty już przynajmniej w wieku XIII, przez arcybiskupów gnieśnieńskich fundowany i uposażony, do którego od niepamiętych czasów wcielono kościół starodawny wraz z parafia w pobliskiej wzi Topola. Po zniesieniu archikolegiaty leasyckiej w r. 1818 przeniesione nabożeństwo parafialne z kościóła ś. Mikolaja w Tumie do kościoła pokolegiackiego, a w Topoli osobnego ustanowione plebana. Kościół ś. Mikolaja pierwotnie drewniany, w przeciągu wieków pokilkakrotnie z drzewa odbudowany opisuje lustracya dóbr arcybiskupich w roku 1785 przez ks. Ignacego Bardsińskiego, kanclerza gnieśnieńskiego, dokonana temi słowy: "Kościół drugi w Tumie ś. Mikolaja drewniany już nadstarzały należy z funduszem swoim do wikaryuszów kolegiaty" (Arch. Capit. Gnesn.). Po przeniesieniu nabożeństwa do kościoła kolegiackiego, kościół dawny parafialny upadał coraz więcej, aż narczcie zupełnie został zniesiony. Według powyższego opisu kościół topolski był starożytny i już na początku wieku XVI wcielony był do kościoła w Tumie. Kto go pierwotnie fundowal i później z upadku dźwigał, nie wiadomo.

Munklow, villa quondam, modo haereditas deserta, decani ecclesiae Lanciciensis sub eadem parochiali in Kosczyol, cuius incolae quondam pro eadem parochiali et rectore ipsius solummodo colendam solvebant de manso per unum grossum et decimas manipulares pro decano.

Thopolya, villa ultra paludes et in eadem ecclesia praedictae ecclesiae S. Nicolai unita, ut praemissum est, in qua ecclesiae ipsius in Kosczyol rector ex antiquo habuit et modo habet in possessione pro dote et fundo imprimis aream pro domo absque horto et aliam pro ministro, item decimam manipularem post omnes et singulos agros praediales dumtaxat etiam pro monasterio Lanciciensi, ut dicitur, quondam donatam provenientem; post agros vero cmethonales omnes et singulos decima manipulares proveniens spectat ad mensam archiepiscopalem ecclesiae Gnesnensis; ex agris autem scultetiae pro canonicatu et praebenda Lanciciensibus, quos modo obtinet dominus Joannes Handa, pro parochiali vero in eadem Thopolya incolae tam ex agris cmethonalibus quam scultetiae solvunt missalia ipsius ecclesiae rectori de quolibet laneo per tres coros siliginis et per tres avenae.

Gawrony duplex, villae sub eadem parochiali in Thopolya, in quibus decimas manipulares ex agris praedialibus provenientes ex antiquo percipit rector parochialis ecclesiae in Kosczyol et Thopolya, nec non colendam ex cmethonalibus ex quolibet manso possessionato seu culto more aliarum villarum ipsius parochiae per unum grossum; decimas tamen manipulares ex agris cmethonalibus percipit custos ecclesiae Lanciciensis pro tempore existens.

Prandzewo et Kuchari duplex, villae sub parochiali in Thopolya, in quibus sunt agri praediales ex antiquo ab agris cmethonalibus distincti, ex quibus agris praedialibus omnibus et singulis decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Kosczyol et ipsius pro tempore rectorem et ex cmethonalibus in Prandzewo pro certis mansionariis collationis praepositi Lanciciensis in eadem Lanciciensis ecclesia, quo vero ad Kuchari ad universitatem ecclesiae Lanciciensis vicariorum.

Rybithwi, villa sub parochiali in Thopolya, in qua decimae manipulares ex agris praedialibus provenientes spectant ad ecclesiam parochialem in Thopolya et ipsius pro tempore rectorem; quo vero ad cmethonales agros in parte ex certis agris ad universitatem vicariorum et in parte ad mansionarios praepositurae ecclesiae Lanciciensis.

Kozubi duplex, villae sub parochiali in Thopolya, quarum post omnes et singulos agros cmethonales et praediales decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem parochialem in Thopolya et rectorem eiusdem.

Chrzastovo et Dobrogosti, villae sub parochiali in Thopolya, quarum post, omnes et singulos agris praediales et cmethonales decimas manipulares provenientes percipiunt ex antiquo in Chrzastowko factores capituli ecclesiae Lanciciensis et in Dobrogosti in maiori parte ex certis agris pro mensa archiepiscopali et in parte pro canonicatu et praebenda Lanciciensibus, quos modo obtinet dominus Joannes

proboszcz w Widawie i Wolborsu od roku 1517 kanonik posnański i kanonik lęcsycki (od r. 1510) w roku 1514 poseł z synodu lęcsyckiego do króla Zygmunta I w sprawie kontrybucyi od duchowieństwa; r. 1527 kanonik, 1528 scholastyk i w tymże roku dziekan gnieśnieński i officyal jeneralny za arcybiskupa Drzewickiego, 1532 dziekan posnański † 20 października 1533 (Ks. Korytkowski l. c.).

unum grossum, loco vero decimae manipularis solvunt pecuniariam ex quolibet manso per octo grossos, et percipiunt eam per medium canonicus Lanciciensis pro canonicatu et praebenda, quos obtinet modo dominus doctor Dominicus 1) pro dimidia parte et pro alia dimidia parte plebanus de Lakoschyno; scultetus tamen ex agris scultetiae, videlicet octo mansis huiusmodi decimam pecuniariam solvit pro praedicto plebano in Lankoschyn, sed quia dictae scultetiae adiuncti sunt alii quatuor mansi cmethonales ex speciali posteriori donatione regali alii quatuor mansi cmethonales (sic), ex quibus datur huiusmodi pecuniaria decima pro praedicto canonicatu et praebenda Lanciciensi.

Zawathka, villa sub eadem parochiali in Blonye, cuius villae decima manipularis ex agris cmethonalibus proveniens spectat ad canonicatum et praebendam Lancicienses, quos obtinet modo dominus doctor Dominicus, ex agris vero praedialibus certis datur pro eisdem canonicatu et praebenda et ex certis pro eadem parochiali et plebano in Blonye, et cmethones eiusdem villae pro eadem parochiali solummodo colendam de quolibet manso per grossum solvunt.

Laka, villa mensae archiepiscopalis ecclesiae Gnesnensis sub eadem parochiali in Blonye, cuius incolae nihil aliud pro eadem parochiali solvunt, solum columbationem de manso per grossum et decimas manipulares ex omnibus et singulis agris dempta una parte unius campi pro mensa archiepiscopali solvunt; de dicta autem parte praedicti campi pro certis canonicatus et praebendae canonico ecclesiae Unyeoviensis, quos modo obtinet dominus Nicolaus Bedlenskj²).

Taxata est eadem ecclesia ex antiquo ad unam marçam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae ad duos scotos.

104. SZIEDLECZ.*)

Villa mensae episcopalis, ecclesiae Vladislaviensis, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Martini, de iure patronatus et praesentandi episcopi Vladislaviensis pro

¹) Dominit s Secemina, kanclerz gnieśnieński, kancnik lęcsycki, doktor teologii i obojga prawa, pralat wielkiej powagi i glębokiej nauki † 1519 (Ks. Korytkowski l. c.). ²) Bedleński Mikolaj z Bedlna h. Wieniawa, kancnik gnieśnieński (1508), posnański (1485) i uniejowski, scholastyk i officyał krakowski, fundator szkoły na zamku w Krakowie † 1540 (Ks. Korytkowski l. c.).

^{*)} Siedlec, niegdyś wieś biskupów kujawskich, położona w dzisiejszej archidyccezyi warszawskiej, powiecie i dekanacie lęcsyckim, z kościołem parafialnym przez tychże biskupów fundowanym i uposażonym przynajmniej już w końcu wieku XIV, albowiem przed sądem konsystorza gnieźnieńskiego układał się Jan, pleban tamtejszy, odwołując się na dawne prawa swoje, z Janem Drozdowskim, plebanem w Łęcsycy o dziesięciny w Siedlcu roku 1433. Prawdopodobnie powstała parafia siedlecka z części parafii lęcsyckiej, jak z tego układu wnosić należy. W roku 1436 występuje w tymże konsystorzu jako świadek przy pewnej czynności Pawel Zorsewski, pleban siedlecki (Archiv. Capit. Gnesn., Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f. 112b. 142). W miejsce starodawnego kościoła drewnianego zębem czasu zniszczonego wystawili w roku 1758 nowy również drewniany małżonkowie Władysław i Domicella z Grabowskich Kamieńscy przy pomocy plebana ówczesnego, ks. Stanisława Ciechowskiego. Kościołek ten mały z bali sosnowych stawiany w formie krzyża, którego prawe ramię stanowi zakrystya, a lewe kruchta

Patrze, Chorki, Zyelenyowo, duplex Borowo et sextuplex Pruski, villae sub eadem parochiali in Szyedlecz nobilium haereditariae, in quarum aliquibus non sunt aliqui cmethones solum curiae nobilium, ex quarum villarum et haereditatum omnibus et singulis agris decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem ecclesiam in Szyedlecz et ipsius rectorem.

Szlapi, Pylchy, Boruczice, villae quoad hortulanos seu cmethones sub eadem parochiali in Szyedlecz, quo vero ad curias nobilium sub parochiali in Slabossowo; quarum villarum praedicti cmethones seu hortulani pro parochiali praedicta in Szyedlecz solummodo colendam per dimidium grossum solvunt et decimas manipulares in toto tam ex agris praedialibus et aliis quibuscunque pro ecclesia parochiali in Slaboschowo.

Taxata est eadem ecclesia ad unam sexagenam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad quinque scotos.

105. GORAY.*)

Oppidum haereditarium, in eodem ecclesia parochialis, tituli S. Catharinas et S. Adalberti, ex parochiali ecclesia in Grabow, ut dicitur, erecta, de iure patronatus laicorum haeredum in eodem Goray, quam modo obtinet honorabilis Nicolaus de Brathoschevice 1), ex praesentatione nobilis Joannis Brzeczka 2), haeredis in eodem Goray et Pyaski, qui propter paucitatem proventuum non valet pro subsidio secum tenere aliquem capellanum, solum ministrum, quem pro posse salariat ex proventibus plebanalibus; ad quam iure parochiali ultra praedictam Goray, Kothovice 3), Leschno 1) et Byschovi 5), villae, spectant et pertinent; habet eadem ipsa ecclesia et ipsius rector pro tempore bona et proventus dumtaxat infrascriptos, quorum modo est in possessione, videlicet imprimis in eodem Goray et haereditate eiusdem habet unam aream dumtaxat pro domo seu curia plebanali et in eadem curiam cum horto pro allodio et aliis utilitatibus, areae contiguo et in eadem area locata est domuncula pro schola; item in postico hortus(sic) praedicti dotis plebanalis habet dumtaxat unicum pratum se protendens in eadem latitudine, prout hortus usque ad alveum fluvii, et non habet aliquos agros pro praedio, praeter decimam manipularem, quae ex omnibus et singulis agris eiusdem haereditatis in Goray proveniens in toto spectat ad eandem ecclesiam et ipsius rectorem, et conducunt eam ipsius oppidi in-

^{*)} Goroj, niegdyś miasto, jak opis powyższy świadczy, później wieś szlachecka, zapewne gniasdo redziny Gorojskich h. Korcsak, położona w dzisiejszej archidyccesyl warzsawskiej, powiatu i dekanatu łęczyckiego, należała pierwotnie do parafii w Grabowie. Z pobożnej szczodrobliwości dziedziców miejscewych stanął tam prawdopodobnie w wieku XIV kościół, który ówczesny arcybiskup wyniósł do godności parafialnego, przyłączywszy do niego oprócz Goroju wsie: Kotowice, Lessoc i Bycsow. Akta konsystorza gwieśnieńskiego wspominają o tym kościele jako dawno istniejącym w drugiej połowie wieku XV (Excerpta ex actis Consist. Gnesn.). W skutek upadku kościoła i utraty uposzienia jego parafia gorojska wcieloną została napewrót do Grabowa prawdopodobnie w połowie wieku XVIII.

¹⁾ Mikolaj s Bratossewic, pleban. 2) Zapewne Brsschna. 3) Kotowics. 4) Lessno. 3) Byssew.

Zaczkj 1), Pusta wyesch 2), Bowanthowo 3), Besk 1), Buthkj 5), Nagorkj') et Pyaskj') spectant et pertinent; et habet eadem ipsa ecclesia et rector ipsius pro tempore existens pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos, quorum et modo est in possessione pacifica, et primum in eadem Grabowo et haereditate ipsius habet imprimis circa eandem ecclesiam pro curia unam specialem aream et in eadem modo curiam cum horto pro allodio et aliis utilitatibus sibi ipsis contiguas et adiacentes et alias speciales areas pro duobus vicariis et tertiam pro ministro et in cisdem modo domunculas in latere cimiterii versus aquilonem: item habet in quolibet campo ipsius haereditatis Grabowo per duos mansos agri pro praedio plebanali ab aliis agris tam praedialibus haeredis quam cmethonalibus distinctos cum pratis ipsis dumtaxat adiacentibus seu confinantibus; item decimam manipularem dumtaxat ex agris praedialibus omnibus et singulis provenientem, quam conducere solet in horreum dotis plebanalis plebanus curru proprio, ex agris autem omnibus aliis oppidanorum et cmethonalibus decima manipularis proveniens spectat pro certis canonicatu et praebenda ecclesiae Unysoviensis, quos modo obtinet dominus Nicolaus Bedlenski o), et pro parochiali ipsius oppidi oppidani seu villani solum colendam de manso per unum grossum solvunt.

Kadsidlova et Yastrzebno, villae sub eadem parochiali in Grabow, in quibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Grabow et ipsius rectorem, percipit tamen eas minister ex concessione plebani pro salario, et de agris cmethonalibus in praedicta Kadzydlowa ad mensam archiepiscopalem; in Yastrzebna vero ad mansionarios in ecclesia Lancicionsi; pro parochiali autem ipsarum villarum cmethones solvunt dumtaxat colendam de manso per grossum.

Byesyekyerz, Ostrowek, Srzebrzna, Kurzelowo seu Kurza yama, Lyski, Bowanthowo, Besk, Smolice, Nagorkj et Pyaskj, villae sub eadem parochiali in Grabow, in quibus ex antiquo sunt et fuerunt curiae nobilium agros praediales ab agris cmethonalibus distinctos habentes, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem ecclesiam in Grabow et ipsius rectorem, quarum aliquas percipiunt vicarii de concessione plebani loco salarii; ex agris autem cmethonalibus omnibus et singulis earundem villarum tam possessionatis quam desertis huiusmodi decimae manipulares provenientes spectant in toto ad certos canonicatum et praebendam ecclesiae Unyeoviensis, quos modo obtinet dominus Nicolaus Bedlenski; quarum villarum cmethones pro parochiali praedicta ipsorum solummodo colendam solverunt ad instar aliarum villarum.

Zaczki et Pusta wyssch, villae sub eadem parochiali in Grabowo, quarum villarum decimae manipulares ex omnibus et singulis agris praedialibus et cmethonalibus provenientes in toto spectant ad eandem parochialem in Grabow et rectorem ipsius, quas percipiunt aliquando vicarii ex concessione plebani.

Buthkj, villa sub eadem parochiali, cuius villae ex omnibus et singulis agris decimae manipulares provenientes in toto spectant ad mensam archiepiscopalem, et pro parochiali ipsius incolae solummodo colendam solvunt prout in aliis villis.

¹⁾ Zaaski. 2) Pusta Wieś czyli dzisiejsza Grabowska Wieś. 3) Bowętów. 4) Beski. 3) Budki.
6) Smolice. 1) Nagórki. 6) Piaski. Przez wcielenie do Grabowa parafii gorajskiej przybyły osady: Leszno, Byssew, Kotowice i Goraj. Później powstały osady: Gaé, Sławęcia i Potrzasków. 6) Mikołaj Bedleński, o którym było wyżej.

tione rectoris ecclesiae praedictae, qui pro tempore fuerit, damus, iniungimus et perpetuo adscribimus ad honorem Dei omnipotentis et beatae genitricis eius Mariae et sanctiesimi Stanislai patroni supradictae ecclesiae; in cuius rei testimonium sigillum nostrum praesentibus est appensum; actum et datum in Unyeous in die S. Procopii martyris gloriosi anno domini millesimo trecentesimo octogesimo septimo; praesentibus honorabilibus et discretis et nobilibus viris Suyethopello Rudensi praeposito, Nicolao canonico Unyeoviensi et plebano in Grzegorzowo, Petro dicto Yastrzebyecz nostro procuratore, pluribusque testibus fide dignis.

Item ultra praemissa habet ex antiquo in possessione, et primo in eadem villa *Pyecevo* et ipsius haereditate videlicet aream specialem pro curia plebanali cum horto, necnon alias areas speciales cum hortis, unam pro taberna, aliam pro hortulano et duas alias pro vicario et ministro, quae areae sibi ipsis sunt contiguae, et solvit tabernator ex taberna singulis annis pro plebano pro censu per novem grossos; qui tabernator solet habere, prout et modo habet, calidar plebani, a quo solvit specialem censum per unum grossum et cervisiae per unam amphoram a qualibet cervisiae braxatura; item obligatur ad labores plebano, prout tabernatores domini archiepiscopi; hortulanus vero non solvit aliquem censum, solum laborat unam diem in qualibet septimana; et non habet aliquos agros pro taberna et hortulania, solum hortum, praeter hortulanum, qui habet pratum ex donatione plebani ex pratis plebanalibus; item habet decimam manipularem post omnes et singulos agros scultetiae eiusdem villae *Piecovo* provenientem, quam sculteti conducunt ipsorum curribus in allodium dotis plebanalis, cmethones vero eiusdem villae pro eadem villa nihil aliud solvunt, solum colendam de quolibet manso possessionato per grossum et similiter tabernatores.

Mnyevo, villa sub eadem parochiali in Piecovo, in qua ex agris praedialibus, in quorum partes sunt locati cmethones modo duo sunt possessionati et ante plures, de quibus agris praedialibus quondam et de duarum curiarum decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Piecovo et rectorem ipsius et ex agris cmethonalibus ad parochialem seu monasterium in Clodava; cuius villae cmethones pro parochiali eadem in Piecevo solummodo solvunt colendam.

Roslye, Dembovice duplex, villae sub eadem parochiali in Piecevo, in quibus ex antiquo fuerunt curiae habentes agros praediales, de quibus agris praedialibus decimae manipulares provenientes spectabant et modo spectant ad eandem parochialem in Pyecevo; ex agris vero cmethonalibus in Dembovice duplici eadem ipsa ecclesia per praebendarium de Borislavice ab aliquot annis possessione decimarum est spoliata, quarum fuit ex antiquo in possessione, in Roslye vero spectant ad mensam archiepiscopalem; et pro plebano praedictae parochialis ecclesiae in Pyecevo earundem villarum cmethones solummodo pro hac vice solvunt colendam.

Smarzeva, villa sub eadem parochiali in Piecevo, cuius incolae pro eadem ecclesia solummodo colendam solvunt more aliarum villarum et decimas manipulares pro mensa archiepiscopali ecclesiae Gnesnensis; item eiusdem ecclesiae rector ratione perceptionis decimae in Mnyevo ex quadam, ut dicitur, ordinatione aut compositione solvere consuevit ecclesiae parochialis in Clodava praeposito singulis annis per unam marcam cum sex grossis 1).

¹) O tym układzie wspominają akta konsystorza gmieśnieńskiego pod rokiem 1472 w tych słowach: "Die Veneris septima mensis Februarii (1472) hora et loco consueto. In causa commissaria

suae plebanalis salariis providet; ad quam iure parochiali ex antiquo spectant ultra oppidum praedictum villae infrascriptae, videlicet Tarnowka 1), Wyesyolovo 2), Zalyeschye 3). Kupyemyno 4), Karsewo 5), Krzewo 6) et Podleze 6); quae quidem ecclesia ex antiquo pro dote et fundo habet bona, decimas et proventus infrascriptos, quorum modo est in possessione pacifica; et primum in eodem oppido et ipsius haereditate habet imprimis circa ecclesiam unam specialem aream pro curia plebanali et in eadem modo curiam cimiterio contiguam et ex eius opposito post stratam publicam, quae vadit ex oppido in Kolo, hortum pro allodio et aliis utilitatibus et alium in postico eiusdem areae versus fluvium Nyr, pro duobus hortulanis cum areis; insuper alias areas pro vicario et ministro in parte dotis plebanalis; item pro praedio habet duos mansos agri cum pratis eisdem mansis ab antiquo adiacentibus et eos concernentibus, ab agris oppidanorum in omnibus tribus campis distinctos et se protendentes in longitudine et latitudine, prout protenduntur agri oppidanorum; item habet eiusdem ecclesiae rector pro tempore existens in fluvio Nyr pro mensa sua per se vel per piscatorem piscium liberam piscaturam supra et infra ipsum oppidum et ponendi obstaculum unum a littore ad littus eiusdem fluvii, prout et modo habet positum infra oppidum et ex opposito agrorum plebanalium alia obstacula per dimidium fluvii, et in eisdem locis circa agros plebanales potest concedere plebanus ipsius hortulanis pro tempore existentibus pro usu ipsorum pisces piscari et non alias; item habet decimam manipularem post omnes et singulos agros praediales et advocatiae ipsius oppidi, quam conducit plebanus curru proprio in horreum plebanale: ex agris autem oppidanorum decima manipularis proveniens spectat ad mensam archiepiscopalem ecclesiae Gnesnensis, pro rectore seu plebano autem praedictae parochialis in Dambys oppidani solvunt missalia de quolibet manso culto per unam mensuram alias tres coros siliginis et per tres avenae.

Tarnowka, villa sub eadem parochiali in Dambye, in qua ex antiquo, ut dicitur, speciales agri praediales ab agris cmethonalibus distincti et per multos annos inculti, ex quibus decimae manipulares provenientes spectabant ad eandem parochialem in Dambye et ipsius rectorem; ratione autem diuturnae agrorum a cultura vacationis super perceptione decimarum ex eisdem dubiosa actio et lis inter eiusdem ecclesiae rectorem praedictum Mathiam et factores reverendissimi patris domini Joannis de Lasco, archiepiscopi Gnesnensis, legati nati et primatis coram venerabili domino Spythkone de Buzenyn ⁸), canonico Gnesnensi et officiali Unyeoviensi ex commissione eiusdem reverendissimi patris domini Joannis pendet indecisa; ex agris vere cmethonalibus proveniens spectat ad mensam archiepiscopalem.

Wyssyolovo, villa sub praedicta parochiali in Dambys, in qua, ut dicitur, fuerunt et modo sunt tres curiae agros praediales ex antiquo habentes, nec fuerunt aliqui agri cmethonales, sed praediales; in quorum agrorum praedialium paucis ante annis locati sunt quatuor cmethones unusquisque in medio manso, ex quibus omnibus et singulis agris praedialibus decimas manipulares provenientes, ut dicitur, percipiebat praedicta parochialis in Dambys et ipsius rector, sed ex mutatione huiusmodi per

¹⁾ Tarnówka. 2) Wiesiolów. 3) Zalesie. 4) Kupinin. 6) Karezewo. 6) Krzewo. 1) Podlęże, wieś w parafii nie znana. Przybyły później osady: Bocieniec i Dąbekie Olędry. 6) Spytek s Bużenina, 6 którym już było wyżej.

archiepiscopi Gnesnensis pro tempore existentis, quam pronunc obtinet honorabilis dominus Jacobus Mantowski ex provisione Sedis apostolicae legati; qui, prout ex antiquo, circa eandem ecclesiam pro subsidio servat unum vicarium et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet; ad quam iure parochiali ultra praedictum Chelm aliae villae infrascriptae, videlicet Rsuchowo 1), Ladoruez duplex 2), Sobothka 3) et Chrosczyn 4) (pertinent), habetque eadem ecclesia et ipsius pro tempore rector ex antiquo pro dote et fundo bona, decimas et proventus infrascriptos, quorum modo est in possessione pacifica; et primo in eodem Chelm et ipsius haereditate habet imprimis circa ecclesiam specialem aream pro curia et in eadem curiam cum horto pro allodio et aliis utilitatibus satis latam et spatiosam et circa cimiterium alias speciales duas areas et in eis domunculas pro vicario et ministro; item ex opposito areae dotis plebanalis versus littus fluvii alias tres areas, duos pro hortulanis et in eisdem hortulanos et tertiam pro piscatore. necnon hortos et prata easdem areas hortulanorum et piscatorum ex antiquo concernentes; qui quidem hortulani et piscator plebano pro tempore existenti singulis annis pro censu solvunt per unum fertonem, piscator tamen antea solvebat per decem octo grossos, sed ex moderatione olim domini Jacobi Boskowski plebani ultimo defuncti solvit per fertonem et ultra census singulis quatuor temporibus pro dieriis porrigit plebano quatuor virgas piscium, et ultra census praedictos obligantur sepes facere circa hortus plebani et prata disponere et hortos seu salta in hortis purgare; item habet ultra fluvium pro curia plebani unum alium hortum iacentem inter hortum curiae et piscatoris; item duos mansos agri in omnibus tribus campis ipsius haereditatis se protendentes in latitudine et longitudine, prout villanorum protenduntur, necnon et prata circa agros plebanales dumtaxat in duobus campis iacentia; item decimam manipularem dumtaxat post agros praediales curiae et advocatiae provenientem, quam conducere solet plebanus curru proprio in allodium dotis plebanalis; ex agris vero cmethonalibus decima manipularis proveniens datur pro mensa archiepiscopali, et pro ecclesia parochiali ipsiusque rectore ipsius villae Chelm cmethones solvunt missalia de quolibet manso per duos coros siliginis et per unum avenae, tabernatores vero et hortulani dumtaxat colendam de qualibet domo per medium grossum.

Rsuchowo et Sobothka, villae sub eadem parochiali in Chelm, in quibus decimae manipulares ex agris advocatiarum provenientes spectant ad eandem parochialem in Chelm et ipsius rectorem, ex agris autem cmethonalibus ad mensam archiepiscopalem.

Ladorucz duplex, villae sub eadem parochiali in Chelm, quarum ex omnibus et singulis agris tam cmethonalibus quam advocatiarum decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem parochialem in Chelm et rectorem ipsius.

wnętrznego urządzenia 30,000 zlt., które parafianie, jedyni fundatorowie, złożyć jezzcze zobowiązali się. Głównymi dobroczyńcami tego pięknego dziela są: P. Borodsics, dzierzawca majoratu chekmińskiego i Andrsej Bryl, gospodarz z Chekmaa. Budową kierował według własnego planu budowniczy Lamprecht (Acta Ecclesiae).

¹⁾ Rouchów. 2) Ladorudź i Ladorudzek. 3) Sobótka. 4) Chruślin. Później przybyły czady: Stoppe, Majdany, Grabina i Dobina.

possessionata, tabernator locabatur per plebanum iuxta posse in pecuniis aut stawne; item habet speciales tres mansos seu laneos agri pro praedio cum pratis ipsis mansis adiacentibus et ex antiquo concernentibus in omnibus tribus campis se protendentes in longitudine et latitudine, prout alii agri eiusdem villae protenduntur; item et decimam manipularem dumtaxat ex agris praedialibus curiarum provenientem, quas (sic) plebanus conducit curru proprio in horreum dotis plebanalis; emethones vero ex eorum agris pro cadem ipsa ecclesia solummodo colendam ex manso per unum grossum et similiter in aliis villis parochialibus eiusdem ecclesiae solvunt; decimae autem manipulares ex huiusmodi agris emethonalibus provenientes spectant ad mensam archiepiscopalem ecclesiae Gnesnensis.

Olschowka, Glebokye et Drzewce, villae sub eadem parochiali in Unyenye, in quibus sunt agri praediales curiarum ex antiquo ab agris cmethonalibus distincti, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem ecclesiam in Unyenye, ex agris autem cmethonalibus in Olschowka ad mensam archiepiscopalem ecclesiae Gnesnensis, in Glebokye vero et Drzewce ad universitatem vicariorum ecclesiae collegiatae beatae Mariae Lanciciensis!).

Lubyanka, villa sub cadem parochiali post cuius villae omnes et singulos agros praediales et cmethonales decimae manipulares provenientes spectant in toto ad eandem ecclesiam parochialem in *Unyenye* et ipsius plebanum.

Ostrow, villa sub praedicta parochiali in Unyenye, cuius incolae pro eadem parochiali solum colendam more aliarum villarum superius descriptarum de mansis possessionatis per grossum solvunt et decimas manipulares pro parochiali in Chelm.

Taxata est eadem ecclesia ad tres fertones argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad duos scotos.

1) O dziesięciny w Głębokiem i Drzewoach zachodziły od początku wieku XV zacięte spory pomiędzy płebanem unicizkim a kolegium wikaryuszów lessyckich. Sprawa poszła nareszcie pod najwyższy sąd Stolicy apostolskiej, która ją ostatecznie rozstrzygnęła na korzyść wikaryuszów rzeczonych, jak dewodzi następujący zapis w aktach konsystorza gnieśnieńskiego z r. 1443: "Die Venerie decima octawa mensis Januarii (1443). In causa Apostolica Universorum Vicariorum Ecclesias Lanciciensis contra dominum Joannem, plebanum de Unienie, super decimis in Glembokie et Drzewes. Idem dominus Joannes, plebanus, super dictis decimis cessit iuri, liti et causae, assignando earundem decimarum ipsis dominis Vicariis possessionem actualem et realem, quantum in so est. Et ratione perceptorum et espensarum assignavit ipsis decimam in villa Lubnia usque ad extenuationem corundem perceptorum et expensarum. Praesentibus honorabili domino Joanne Phalonis, Canonico Gnesnensi, Petro Kostrzenza, Stanislao Alberto de Wolanowice, Alberto Laurentii de Lukowo. Et ibidem dominus petiit instrumenhem, et dominus decrevit" (Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f. 247). Tymcsasem wspomniony wyżej pleban Jan cofual swoje oświadczenie co do dziesięcin w Lubiance na pokrycie kosztów procesowych wynoszących 23 grzywny, o co na nowo zaskarżony, w r. 1445 zniewolony był ustąpić też dziesięciny na rzecz powodów aż do pokrycia rzeczonych znacznych kosztów, jak dowodzi następujący dekret konsysterski: "Die Veneris duodeeima mensis Februarii (1445). In causa Vicariorum Lanciciensium contra Joannem., plebanum in Unienie, Petrus Bnin, procurator plebani renuntiando occupationi ulteriori decimae in villa Lubianka, assignat possessionem actualem et realem, restituendo cos ad candem possessionem iusta primam inscriptionem usque ad extenuationem viginti trium marcarum, promittens eos amodo in eadem possessione non impedire, alias, si impediat, tune condemnabitur in omnibus espensis" (Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f. 297).

areae contiguo, necnon duos mansos agri in omnibus tribus campis cum pratis, nemoribus seu silvis in confinibus agrorum eisdem agris plebanalibus adiacentibus et confinantibus; item decimas manipulares in utraque Borzyslavice ex omnibus agris praedialibus provenientes, quas plebanus pro tempore existens conducit propriis curribus pro arbitrio suo in aream dotis plebanalis; ex agris autem cmethonalibus decimae manipulares dantur pro praepositura ecclesiae parochialis seu monasterio in Klodawa, et pro parochiali praedicta ipsarum villarum cmethones colendam solummodo de quolibet manso possessionato per unum grossum solvunt et similiter in aliis villis sub eadem parochiali consistentibus, demptis villis Bylice, Krsykosei et Dambrowka, in quibus loco colendae cmethones eiusdem ecclesiae rectori solvunt per unum corum avenae.

Grodna, villa sub eadem parochiali in Borzyslavics, in qua de duobus mansis quondam, ut dicitur, praedialibus, in quibus nunc resident duo cmethones Dodo videlicet et Bogumyl, decimae manipulares provenientes spectant ad ecclesiam parochialem praedictam in Borzyslavics, ex agris autem aliis omnibus et singulis cmethonalibus ad monasterium seu praeposituram in Klodawa.

Barlogi, Kruschyna et Byelavi, villae sub praedicta parochiali in Borsyslavice, quarum villarum incolae loco decimae manipularis solvunt pecuniariam pro eadem parochiali in Borsyslavice et rectore ipsius in dictis Barlogy et Kruschyna de quolibet manso possessionato seu culto per quatuor grossos et in Byelavi per octo grossos.

Bilice maior, Slotha, Krzykosi et Dambrowka necnon Zawatka, villae sub eadem parochiali in Borzyslavice, quarum incolae pro eadem ecclesia nihil aliud, solum colendam uti supra, decimas vero de maiori Bylice pro parochiali in Byerzwyenna, in Slotha ac Dambrowka pro parochiali in Kladowa, in Krzykossi pro mensa archiepiscopi et in Zawathka pro capellania seu altari in arce in Borzyslavice solvunt et extradunt; item in praedicta Dambrowka praedicta parochialis ecclesia in Borzyslavice habet ex antiquo unum mansum cmethonalem agri cum area, horto et pratis, laneum ipsum ex antiquo concernentibus; area iacet in fine villae versus Borzyslavice, cuius quondam possessor cmetho solvebat pro censu plebano singulis annis per unam marcam et ad certa servitia obligabatur facienda; decimae etiam manipulares nedum ex eodem manso sed et ex certis argulis seu agris provenientes spectant ad eandem parochialem et plebanum in Borzyslavice et de residuis aliis, ut praemissum est, ad monasterium in Klodawa.

Bilice minor, villa sub parochiali in Borzyslavice, in qua ex agris advocatiae duorum mansorum decimae manipulares provonientes ex antiquo spectant ad eandem parochialem et plebanum in Borzyslavice et ex agris cmethonalibus ad mensam archiepiscopalem ecclesiae Gnesnensis.

Dembovice duplex, villae sub parochiali in Pyecevo, post quarum agros omnes et singulos dumtaxat ex antiquo cmethonales decimae manipulares provenientes spectant ad ecclesiam parochialem in Borzyslavice et rectorem ipsius et ex praedialibus ad parochialem in Pyecevo.

Taxata est eadem ecclesia ad unam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad duos scotos.

ALTARE seu capellania perpetua, tituli S. Christophori; in capella arcis alterius villae Borislavicze murata habens calicem argenteum et apparatum altaris cum insignio Jastrzambec de iure patronatus et praesentandi eiusdem arcis haeredum,

quam pronunc obtinet honorabilis Mathias de Myelecz ex praesentatione magnifici domini Jaroslai de Lasko, palatini Siradiensis et eius arcis protunc haeredis obligatarii; qui pro dote et fundo habet imprimis arcem specialem ante aream sitam modo desertam; item capellanus, quantum residens et manens eiusdem altaris possessor expensas habet in castro commensales domini seu haeredis vel tenutarii eiusdem arcis; item et decimas manipulares in Zawathka sub parochia Borzyslavice, in Wolodrza sub parochia Krosnyevice et in Czolowo sub parochiali in Ossyek, villis hinc inde consistentibus post omnes et singulos agros cmethonales; cuius quidem altaris seu (sic) capellanus pro tempore existens obligatur ad residentiam personalem et non posse (sic) aliud quodcumque beneficium obtinere, singulisque septimanis quatuor missas per se vel per alium, unam de sancta Trinitate, aliam de S. Nicolao, tertiam pro defunctis et quartam de beata virgine Maria in eadem arce et capella ipsius legere et explere.

Taxata est eadem capellania ad duas marcas argenti.

112. KORZECZNYK.*)

Villa haereditaria, in eadem ecclesia parochialis, tituli Omnium Sanctorum. de iure patronatus laicorum haeredum in eadem Korzecznyk, quae ad praesens vacat, nec eam propter proventuum defectum aliquis in titulum acceptare optat, ad quam iure parochiali nulla alia villa praeter ipsam Korzecznyk spectat; quae ecclesia ex antiquo et ipsius rector habuit et habet pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos, videlicet in eadem villa dumtaxat specialem aream pro domo plebanali et ministro satis latam et spatiosam cum horto eidem areae adiacente et in eadem modo domunculas pro plebano et ministro, ex opposito ecclesiae iacentes, item tres mansos seu laneos agri in quolibet campo ipsius villae haereditatis ita se protendentes in latitudine et longitudine, prout ipsius villae incolarum protenduntur, qui agri in parte nemoribus sunt occupati; item decimam manipularem dumtaxat ex agris praedialibus curiae in eadem Corzecznyk provenientem, ex agris vero cmethonalibus in parte decimae manipulares provenientes spectant pro mensa archiepiscopali ecclesiae Gnesnensis et ex quibusdam in alia parte pro mensa episcopi Vladislaviensis, et pro parochiali ipsius villae cmethones solummodo colendam solvunt per unum solidum.

^{*)} Korzecznik, wieś szlachecka, położona w dzisiejszej dyceczyi kujawsko-kaliskiej, w powiecie i dekanacie kolskim, w parafii w roku 1591 nowo utworzonej z szczodrobliwości dziedzica miejscowego. Jarosława Sokolowskiego, w Modzerowie, miała jeszcze w początku wieku XVI kościół starożytny parafialny, sądząc z powyższego opisu, przynajmniej w połowie wieku XIV fundowany, który już podczas sporządzenia tegoż opisu dla zbyt szczupłych dochodów nie miał od dawna własnych rządzców, a gdy w połowie wieku XVI podczas tak zwanej reformacyi dziedzie miejscowy, porzuciwszy wiarę ojców, kościół tenże katolikom zabrał i grunta plebańskie sobie przywłaszczył, upadł niepowrotnie i dziś śladu nie ma, gdzie niegdyś stał. Wcielenie parafii korsecznickiej do nowo powstałej parafii modzerowskiej nastąpiło prawdopodobnie w samym końcu wieku XVI lub na początku wieku następnego (Rubryc. dyec. kuj.-kal. z r. 1876 str. 37. 38).

· Taxata erat eadem ecclesia ad unam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad tres scotos.

113. BYERZWYENNA.*)

Villa haereditaria, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Dominici, de iure patronatus laicorum haeredum de eadem Byerzwyenna triplici, videlicet tabernali, dluga et krothka, qui inter se, ut dicitur, habent alternatas vices; quam pronunc obtinet venerabilis vir dominus Mathias de Sluzewo, canonicus Gnesnensis 1), qui, prout ex antiquo, circa eandem ecclesiam servat duos capellanos in vicarios et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet; ad quam iure parochiali ultra dictam Byerzwyenna triplicem 2) aliae villae infrascriptae, videlicet Czyastkowo 3), Tarnowka 4), Okolynyecz 5), Slupcza duplex 6), Lubony 1), Ryschyny '), Smyelnyk '), Kacerzyno 10) et Lescze 11) spectant et pertinent; habetque eadem ipsa ecclesia et ipsius pro tempore rector pro dote et fundo bona decimas et proventus infrascriptos, quorum modo est in possessione pacifica; et primo in Byerzwyenna dicta Kaczemna, in qua ecclesia ipsa extat, habet dumtaxat areas pro curia plebanali et alias pro duobus vicariis et ministro satis latas et spatiosas et in postico earundem hortos pro horreo et aliis utilitatibus satis competentes; item in Byerzwyenna dluga dicta longa sex mansos seu laneos agri habet, quondam quinque per cmethones possessos et sextum pro praedio, qui plebano pro tempore existenti per cmethones plebanales colebatur, cum areis, hortis, pratis, necnon silvis ipsos laneos ex antiquo concernentibus et ad eos spectantibus in parte eiusdem villae inter alios agros cmethonales in eadem latitudine et longitudine (se) protendentem, prout incolarum eiusdem villae Byerzwyenna dluga protenduntur; quorum quidem agrorum possessores quondam cmethones plebano pro tempore existenti census et proventus alios solvebant, prout alii cmethones ipsius villae nobilium solvunt, videlicet de quolibet manso per triginta et duos grossos, quatuor coros siliginis et quatuor avenae pro sepne, duos capones et per triginta ova, necnon et alia onera et labores plebano faciebant et obligabantur facere, prout dominorum haeredum alii cmethones faciunt

^{*)} Bierswienna, wieś szlachecka położona w dzisiejszej archidyecezyi warszawskiej, powiecie kolskim, dekanacie lęczyckim, z kościolem parafialnym przez dziedziców miejscowych już przynajmniej w początku wieku XIV fundowanym i uposażonym, jak z powyższego opisu i z akt konsystorza gnieżnieńskiego wnosić można. W roku 1416 dnia 30 kwietnia występuje wikaryusz tamtejszy, Piotr, jako świadek w konsystorzu gnieżnieńskim przy czynności dotyczącej dziesięcin z Sławoszewa dla Jana Pelki (Pelki), proboszcza kruświckiego i kanonika gnieżnieńskiego (Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f. 25). Jak o pierwotnej fundacyi tego kościola, obecnie drewnianego, tak i o dalszych losach jego zbywa nam na wiadomościach.

¹⁾ Maciej ze Służewa Służewski, kanonik gnieśnieński przed rokiem 1511 (Archiv. Capit. Gnesn. No. 602), wspominany w testamencie arcybiskupa Jana Łaskiego pod rokiem 1512 (Zeissberg, Joh. Łaski u. sein Testament f. 146). 2) Bierswienna, dziś tylko jedna. 3) Częstków. 4) Tarnówka. 5) Okoleniec. 6) Dziś tylko istnieje w parafii Słupecska. 1) Luboniek. 6) Rysiny. 9) Osada dziś nie znana. 10) Kęcerzyn. 11) Lessese.

annis manent deserti, sicque idem altare vacat; quod quidem altare fuit taxatum ad sex scotos argenti.

114. CLODAWA.*)

Oppidum, in eodem ecclesia parochialis, tituli S. Aegidii, quae quondam solebat regi et gubernari per clericos saeculares et ad illam unus ad praesentatio-

*) Klodawa, miasto niegdyś zamożne, handlowe i ludne, pamiętne pobytem królów, stolica starostwa tego nazwiska, dziś osada licząca około 2600 mieszkańców, położona nad rzeczką Rgilówką w archidyecezyi waresawskiej, dekanacie lęcsyckim, powiecie kolskim, wspominana w dziejach XI wieku. Jui wtenczas, będąc jeszcze wsią, miała kościół parafialny pod tytułem *i. Idsiego* z szczodrobliwości książęcia Władysława Hermana. Książę ten za radą biskupa krakowskiego Lamberta, wyprawił poselstwo do klasztoru Benedyktynów w Languedoku we Francyi, w którym spoczywały zwłoki i. Idsiego, cudami słynącego, z podarunkami i prośbą, aby zakonnicy za przyczyną tego Świętego wyjednali u Boga płodność dla księżniczki Judyty, małżonki jego. Opat miejscowy nakazał zakonnikom post trzydniowy i modlitwy, a księźniczka w dziewięć miesięcy potem powiła syna Bolesława zwanego Krzywoustym. Z wdzięczności za to fundował Władysław Herman kilka kościołów na cześć ś. Idsiego (Cosmas Chronicon w Monum. Polon. histor. t. I, 165. 164. Kadlubek Chronica tamze II, 801. 302. Galla Kronika tamie t. I, 425. 426), pomiędzy innemi i w Kłodawie. Król Władysław Jugiello, założywszy nowe biakupatwo w Wilnis, uposażył je w roku 1387 dochodami znacznemi probostwa kłodawskiego; na probby jednakie Paula s Brudsewa, kanonika i profesora krakowskiego, proboszcza kłodawskiego, tenie menarcha, opatrzywszy dla biskupa wileńskiego inne fundusze, w porozumieniu z arcybiskupem gmieśnieńskim, Wojcischem Jastrzebeem, oddał w roku 1429 kościół kłodawski kanonikom regularnym lateraneńskim, wyniósłazy go do godności kolegiaty zakonnej, jak opis powyższy świadczy (Cfr. Baliński, *Starożytna* Polska, t. I, 281-286. Kron. trzemess. Ms. f. 165. Długoss, Hist. Polon. lib. IV, 308). W drugiej polewie wieku XV był proboszczem kolegiaty kłodawskiej słynny w dziejach narodu i kościoła polskiego Sędeiwój s Cseckia, półwiekowy przyjaciel Długossa, maż wielkiej powagi, glębokiej nauki, rzadkiego rozsądku i glośnej w całym kraju świątobliwości życia, który będąc kanonikiem metropolitalnym i proboszczem starożytnej kolegiaty ś. Jerzego w Gnisźnie, w roku 1459 dnia 10 sierpnia, złożywszy poprzednio wszystkie swe godności, po czulem z kapitułą gnisżnieńską pożegnaniu udał się do Kłodowy, aby w tamtejszym klasztorze resztę życia Bogu wyłącznie poświęcić (Ks Korytkowski l. c.). Długoss opewiada o nim, że po nieszczęśliwej bitwie pod Chojnicami w roku 1454, gdy jeszcze był kanonikiem gnieśnieńskim, szedł boso przybrany w włosiennice z Krakowa do Brześcia kujawskiego, dokad się król Kasimiers z niedobitkami wojska swego był schronił, a stanąwszy przed nim w obozie, powiedział żarliwe i do okoliczności zastosowane kazanie, przypisując klęskę dcznaną karze Boskiej za zdrożności i występki króla i rycerstwa jego, strofując za nie tak pierwszego jako i drugie i oboje do rzetelnej pokuty napominając (Hist. Polon. lib. XIII, 162). Godnym uwagi jest list jego do Długossa w r. 1472 z Kłodawy pisany, przechowany w archiwum kapituly brakowskiej, oddrukowany w Monum. medii aevi (Kraków 1876) t. II, str. 264 – 270, w którym się jasno odbija piękna i szlachetna jego dusza. Z czci i przywiązania ku niemu król Kasimiers i arcybiskupi gmieśnieńscy klasztorowi kłodawskiemu liczne świadczyli dobrodziejstwa. Pomiędzy innemi wcielili do tegoż klasztoru probostwa z wazelkiemi dochodami w Rudultowie i Sobites, polożone w dawnej archidycczyj *gnieśnieńskiej*, a dziś w *warzsawskiej*, którą to inkorporacyą na proźby arcybiakupa Jana Grussesyńskiego Stolica apostolska zatwierdziła (Acta Capit. Guesn.). Kanonicy regularni latersneńscy przebywali w Kłodowie przez cztery blisko wieki. Na przedstawienie arcybiskupa Racsyńskiego zostali dekretem Fryderyka Augusta, króla saskiego i księcia warszawskiego, z dnia 24 marca roku 1810 zniesieni, a parafia oddana zostala pod zarząd duchownych świeckich. Starożytny kościół ś. Idsiego, o którym czytelnik znajdzie obszerną wiadomość w Encyklopedyi Orgelbranda pod Kłodawą, wytrwał niezmiennie aż do początku wieku obecnego. Przeszedłasy po źniesieniu klasztoru na własność rządu, zamieniony sostał wraz z klasztorem na magazyn rządowy, a nie długo potem jako grożący

apostolicam huiusmodi unio approbata et confirmata, prout litterae desuper sub patentibus sigillis latissime disponunt et continentur; ad quas quidem ecclesias in Rudulthow et Sobothka vacatione occurente praepositus pro tempore existens cum conventu suo de domo seu monasterio ipsius per unum ex fratribus religiosis instituendi et investiendi habet facultatem; ad quam quidem ecclesiam in Klodawa ex antiquo iure parochiali ultra oppidum praedictum cum ipsius anteoppidanis villae infrascriptae, videlicet Pomorzanj 1), Krzewatha 2), Dzyanczyolova 3), Gorkj 1), Volya 5), Rgylowo 6), Laszek 1), Straschkowo duplex 4), Glogowa 6) et Nova villa 10) spectant et pertinent; habetque eadem ipsa ecclesia et ipsius praepositus cum collegio fratrum eiusdem collegii canonicorum regularium conventu bona et proventus modo in possesione pacifica infrascriptos, videlicet primo et principaliter in eodem oppido circa ecclesiam, monasterium seu curiam et extra oppidum, praedium cum hortis et pomeriis, necnon tres mansos seu laneos agri cum pratis, qui mansi seu agri pro praedio eiusdem monasterii coluntur, item et duo molendina ventilia; decima ctiam manipularis ex agris praedialibus praedii regalis et post omnes et singulos ipsius oppidi oppidanos agros pecuniaria proveniens in toto spectat ad eandem ecclesiam parochialem in Klodawa et ipsius praepositum cum conventu, et solvunt oppidani de quolibet laneo per unum fertonem et similiter scultetus seu advocatus ex agris advocatiae, et ultra huiusmodi decimas ipsius oppidi oppidani praeposito eiusdem ecclesiae cum conventu de qualibet domo hospes pro colenda per unum grossum et inquilinus per dimidium solvunt.

Pomorzany, Dzyeczolowa, Gorkj, Volya et Gylow, villae sub eadem parochiali in Klodawa, post quarum omnes et singulos agros praediales et cmethonales possessionatos et desertos et singulariter singulos decimae manipulares provenientes in toto spectant ad ecclesiam parochialem eandem et ipsius praepositum cum conventu.

Krzevatha, Lanzek et Glogowa, villae sub praedicta parochiali in Klodawa, in quarum videlicet praedicta Krzewatha sunt ex antiquo agri praediales, ex quibus decimae manipulares et ex agris cmethonalibus pecuniariae in eadem Krzewatha et Glogowa de quolibet manso per sex grossos, in Lanzek vero per octo provenientes spectant ad eandem ecclesiam parochialem in Klodawa et praepositum ipsius cum conventu.

Straschkowo duplex, sub eadem parochiali in Clodawa villae, quarum ex agris praedialibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Klodawa et ex agris cmethonalibus ad parochialem in Byerswyenna et ipsarum ecclesiarum rectores.

Chodowo et Wyewyerze¹¹), villae sub parochiali in praedicta Chodowo maiori, in quibus incolae ex omnibus agris cmethonalibus demptis praedialibus in praedicta Chodowo et duobus mansis in praedicta Wyewyerze solvunt in pecuniis decimas de quolibet manso per decem grossos ecclesiae parochiali in Klodawa praeposito cum conventu; de agris autem praedialibus in praedicta Chodowo et in Wyewyerze de praedictis duobus mansis spectant ad praedictae ecclesiae in Chodowo rectorem.

¹⁾ Pomarzany. 2) Krsewata. 3) Dsięciolowa. 4) Górki. 5) Wólka Csopowa. 6) Rgilew.
7) Ezisk. 6) Strassków i Strasskówek. 9) Głogowa. 10) Nowawieska. Później powstały osady: Lubno, Jósefów, Prsybyssew, Malawieś i Dębina. 11) Wiewiers, wieś należąca aż do r. 1864 do parafii Chodów, odtąd do parafii Dziersbice.

honorabilis Albertus Cosubowski 1) ex praesentatione nobilis Joannis olim haeredis in eadem Dzyerzbice, qui propter tenues ipsius ecclesiae proventus ex antiquo non potest servare vicarium, solum ministrum, quem salariat pro posse ex proventibus mensae suae plebanalis; ad quam iure parochiali ultra praedictam Deversbice aliae villae infrascriptae, videlicet Kalyen 2), Dlugye kanthj 3), Yaschyenyecz 4) et Nywkj 5) spectant et pertinent; quae ecclesia et rector ipsius ex antiquo habet pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos, quorum modo est in possessione pacifica; et primum in eadem Dsirbice et ipsius haereditate habet imprimis circa ecclesiam pro curia plebanali specialem aream cimiterio contiguam et in eadem curiam cum hortis pro horreo et aliis utilitatibus areae adiacentem et unum alium hortum parvum et piscinulam seu vinarium ante ingressum in curiam dotis plebanalis; item in campo post allodium seu horreum dotis plebanalis habet duos mansos agri pro praedio et in aliis campis duobus per quatuor laneos seu mansos cum pratis agris adiacentibus; item et decimam manipularem dumtaxat ex agris praedialibus provenientem, de agris vero cmethonalibus decimas manipulares percipit universitas vicariorum ecclesiae Lancicioneis, et pro parochiali ipsius villae cmethones solvunt solummodo missalia loco colendae de quolibet laneo per tres coros siliginis.

Kalyen et Nywkj, villae sub parochiali eadem in Dsirbice, in quibus villis sunt ex antiquo agri praediales, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem ecclesiam in Dsiersbice et rectorem ipsius et ex agris cmethonalibus quoad Kalyn ad universitatem vicariorum ecclesiae Lanciciensis, quo vero ad Nywkj ad mensam archiepiscopalem pecuniariae; pro parochiali autem ipsarum villarum incolae solvunt dumtaxat colendam de manso per unum grossum.

Yaschyenyecs, villa sub eadem parochiali, in qua de duobus laneis pro curia coli solitis necnon advocatiae agris omnibus et singulis decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in *Dzirbice*, ex cmethonalibus vero pecuniariae ad mensam archiepiscopalem.

Dlugye kathy, villa sub eadem parochiali in Dzirzbice, cuius villae incolae pro eadem ecclesia more aliarum villarum superius descriptarum solummodo colendam de manso per grossum solvunt et decimas manipulares ex agris cmethonalibus ad mensam archiepiscopalem et ex agris advocatiae ad parochialem ecclesiam in Dambrovice.

Taxata est eadem ecclesia ad unam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad duos scotos.

i spesaisnie kościola parafialnego zawdzięcza, istniejącego już na początku wieku XV, jak dowodzi przywilej króla Władysława Jagielły z dnia 17 sierpnia roku 1425 zatwierdzający sprzedaż wójtostwa w Niudzela, na którym występuje jako świadek pledan tamtejszy (Albertus pledanus de Dzirbicze) (Muczkowski i Rzyszczewski Cod. dipl. Polou. II, f. 413). Obecny kościół murowany, dachówką pokryty stanął w roku 1789 nakładem ks. Pawla Jastrzębowskiego, kanclerza gwieśnieńskiego, archidyakona w katedrze kujawskiej pomorskiego, oficyała i kanonika lowickiego, dziedzica miejscowego. W roku 1864 wcielono do parafii dzierzbickiej na zawsze jako filią kościół dotąd parafialny w Chodowie wraz z waiami: Koserz, Wiewierz i Szolajdy. Kościół ten dziź zupelnie opuszczony i zaniedbany.

¹⁾ Wojoisch Kasubowski, ploban. 2) Kaloń. 3) Długiskąty. 4) Jasioniec, dzić należy do parafii w Przedeczu w dekanacie i powiecie włocławskim, dyeczsył kujawsko-kaliskiej. 4) Nimbi. Późpiej przybyła osada Studzień.

solvunt cmethones pro censu plebano singulis annis de manso per dimidiam marcam et per duos capones.

Baby, villa sub eadem parochiali in Dambrovice, in qua ex agris praedialibus dimidii mansi et scultetiae duobus mansis decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Dambrovice et ipsius rectorem et ex agris cmethonalibus pecuniariae ad mensam archiepiscopalem; pro parochiali autem eiusdem villae cmethones solummodo solvunt colendam per dimidium grossum.

Ostrowi minus 1), Ostrovj maius 2) alias Ploczkye 3) et Kopi 4), villae sub parochiali ecclesia in Krosnyevice 5), in quibus tam ex agris praedialibus in praedicta Ostrovj minori quam scultetiarum in eadem et aliis praedictis villis decimae manipulares provenientes spectant ad ecclesiam parochialem in Dambrovice et ipsius rectorem, ex agris autem cmethonalibus ad mensam archiepiscopalem.

Dlugye kanthi, villa sub parochiali ecclesia in **Dzirbice**, ex qua scultetus ex scultetia singulis annis solvit ecclesiae parochiali in **Dambrovice** rectori unum fertonem, cmethones vero eiusdem villae pro mensa archiepiscopali solvunt decimas.

Taxata est eadem ecclesia ad mediam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad unum scotum.

Item tabernatores in tabernis plebanalibus ex privilegio regio habent libertatem in domibus eorum res vendibiles et emptibiles tenere et eadem libertate gaudere, prout oppidani eiusdem oppidi.

117. CHODOVO.*)

Villa haereditaria, in eadem ecclesia parochialis, tituli Exaltationis S. Crucis, de iure patronatus laicorum haeredum eiusdem villae, quam pronunc obtinet honorabilis Mathias de Orlow 6) ex praesentatione magnifici domini et generosi, dominorum Nicolai de Lumbrancz 1), palatini Posnaniensis et Joannis Chodowskj; qui circa eandem ecclesiam propter paucitatem proventuum non consuevit servare vicarium, solum ministrum, quem salariat ex proventibus mensae suae plebanalis; et spectant ad eandem iure parochiali ultra praedictam Chodowo maius aliae villae, videlicet Kossorz 8), Wyewyerze 9) et Szolaydj 10), et habet pro dote et fundo bona

¹⁾ Ostrowy. 2) Ostrówki. 3) Płockie. 4) Kopy. 5) Krośniewice, wieś z kościołem parafialnym w dekanacie i powiecie kulnińskim, archidyceczyi warszawskiej.

^{*)} Chodów, wieś należąca dziś do archidyccezyi warszawskiej, dekanatu i powiatu kutnińskiego, gniazdo familii Chodowskich h. Budsiss albo Paparona (Niesiecki l. c. I, 283.), która tam niezawodnie kościół parafialny fundowała i uposażyła przynajmniej już w wieku XV, jak z powyższego opisu wnosić należy. W początku wieku XVI byli spółdziedzicami Chodowa Lubrańscy, jak widać z powyższego opisu. W skutek upadku kościoła i dochodów jego parafią chodowską zawiadowali plebani z Dsiersbic, aż nareszcie w roku 1864 kościół chodowski wcielono na zawsze z całą parafią jako filią do kościoła dsiersbickiego (Cfr. Rubryc. dyce. warsz. z r. 1860 f. 45 i z r. 1873 f. 37).

⁶⁾ Maciej s Orlowa, pleban. 1) Mikolaj Gardzina z Lubrańca, najprzód kanclerz lędzki 1496 potem wojewoda kaliski i starosta lęcsycki, nakoniec wojewoda posnański, brat rodzony Jana z Lubrańca Lubrańskiego, biskupa posnańskiego (Niesiecki l. c. III, 182). 8) Kosers. 9) Wiewiers. 10) Szolajdy.

Chodowo et ipsius haereditate circa ecclesiam seu ipsius ex opposito versus villam eundo unam specialem aream pro curia ipsius altaristae, necnon duos mansos agri cum pratis, laneis seu mansis ipsius adiacentibus et ab aliis laneis ipsius villae cmethonalibus distinctos, qui modo iacent deserti; item habet decimam manipularem in villa Pomorzany sub parochia Krosnyevice ex omnibus et singulis agris cmethonalibus provenientem et non plus; obligaturque singulis septimanis altarista eiusdem altaris per se vel per alium tres missas explere, unam de S. Cruce, aliam de SS. Petro et Paulo et tertiam pro defunctis; alia onera si quae sunt per abusum ex ignorantia privilegii erectionis omittuntur.

Taxatum est praedictum altare ad dimidiam marcam argenti.

118. RUDULTOW.*)

Villa mensae archiepiscopalis ecclesiae Gnesnensis, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Trinitatis et S. Joannis Baptistas ecclesiae conventuali et paro-

*) Rdultowo albo Rudultowo, wieś niegdyś arcybiskupów gnieśnieńskich stanowiąca w wieku zeszłym wraz z wsią Kocsawy i folwarkiem ruduttowskim osobny partykularz dóbr arcybiskupich, należąca dziś do archidyecezyi warszawskiej, dekanatu i powiatu kw'nińskiego, miała kościół parafialny przez tychże arcybiskupów fundowany i uposażony już przynajmniej w wieku XIV, jak wnosić należy z powyższego opisu i dekretu konsystorskiego wydanego w Gnieżnie w roku 1471, który brzmi jak następujo: "Die Mercurii vigesima tertia mensis Octobris (1471) hora et loco consuetis. In causa magistri Nicolai, plebani Ecclesiae paroshialis in Rudolthowo, contra generosum dominum Vladislaum de Milonicse, subdapiferum Lanciciensem, Andreas de Wilcsyna, procurator domini plebani et suae Ecclesiae ex continuations termini proposuit. Quod licet decimas manipulares de iure et consuetudine sunt liberae et conduci propriis curribus ad dotem seu allodium plebanalem debeant, nihilominus ipse Nobilis decimam post araturam allodii sui in villa Tursinowo ad dotsm ipsius domini Nicolai in Rudolthowo plobani sou dotem plebanalem conducere recusat in praciudicium divinae legis, petens ipsum dominum Vladislaum ad id faciendum compelli, Nobili respondente, nolente se huiusmodi decimam permittere secundum voluntatem plebani conducere. Et ibidem Dominus (Officialis) auditis propositis et responsis, decrevit et mandavit ipsi Nobili prefatam decimam libere dimittere et eam iuxta voluntatem plebani disponere et conducere ac locare ubi voluerit, sub censuris ecclesiasticis, Nobili protestante de gravamine et appellando" (Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f. 571). Arcybiskup Jan Gruszczyński (1464—1473) wcielił probostwo rudultowskie za zezwoleniem czyli raczej na prośby króla Kasimiersa Jagiellończyka i za konsensem Stolicy apostolskiej do klasztoru kanoników regularnych lateraneńskich w Klodawie z faworu dla sławnego proboszcza ówczesnego rzeczonego klasztoru, Sędsiwoja s Czechla, o którym było wyżej (Cfr. opis kościoła w Kłodawie). Odtąd aż do zniesienia rzeczonego klasztoru zawiadywali kościołem rudultowskim zakonnicy klasztoru kłodawskiego. Lustracya dóbr arcybiskupich z roku 1785 tak pisze o kościele rudultowskim: "We wsi Rudultowie jest jeden kościół parochialny drewniany, stary i ze wszystkiem zły. Plebanem kościoła tego Jmć. Xiadz Francissek Hercyk, kanonik regularny. Kosztem swoim materyałów na nowy kościół murowany przysposabia, ale bez cudzej poręki przedsiewziecia tego nie wykona" (Archiv. Capit. Gnesn. Inwentarz arcybiskusptwa z r. 1785). I w rzeczy samej dokonał rozpoczete chwalebnie dzieło w roku 1800 Tomasz z Drosdowej Buszewski, dziedzie dóbr Bomyczyny z przyległościami, wystawiwszy kościół murowany z trzema oltarzami, z których w wielkim znajduje się obraz nader pięknego pędzla N. Maryi Panny malowany, jak napis na nim położony świadczy, w roku 1441. Kościół ten znajdował się w roku 1870 w tak opłakanym stanie, że już groził zupełną ruiną. Ulitował się nad nim świeżo do parafii przybyły rządzca, ks. Franciszek Kuśmierski

situs cum conventu de Klodawa, quas aliquando percipiebat ante unionem rector eiusdem ecclesiae in Rudulthow.

Turzynowo, villa sub praedicta parochiali in Rudulthow, cuius villae ex agris, tam praedialibus quam cmethonalibus ex certis campis totiusque haereditatis decimas manipulares provenientes alternatis vicibus percipiunt praedicta parochialis Rudulthow et ipsius rector cum factoribus mensae archiepiscopalis, ita videlicet, quod uno anne frumenta hiemalia cedunt pro dicta parochiali in Rudulthow et altero aestivalia et e conserso pro mensa archiepiscopali, alias ipsa ecclesia parochialis in Rudulthow uno anno de uno campo dumtaxat percipit decimas sic, quod de tertio in tertium annum nihil percipit; item eiusdem villae haereditati adiunctae sunt seu incorporatae certae haereditates, in quibus dumtaxat nobiles residebant hincinde per curias, ex quibus agris, dum et quando coluntur, decimae manipulares provenientes spectant ad ecclesiam parochialem et ipsius rectorem.

Ssythowie, Ganssyorowo, Pyotrkowko minus et Bovyczyny, villae seu haereditates nobilium, post quarum omnes et singulos agros praediales etiam cmethonales possessionatos et desertos, dum et quando coluntur, decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem ecclesiam in Rudulthow et plebanum ipsius.

Piotrkowko maius, villa, quae in toto fere est desertata, ita, quod solum unus cmetho in eadem residet, sub eadem parochiali, in qua haereditate ex antiquo fuit et modo est unus laneus seu mansus in campo ipsius haereditatis versus Radzew se protendente et iacente praedialis et quondam pro praedio coli solitus, de quo laneo, dum et quando aratur, decimae manipulares provenientes spectant ad ecclesiam parochialem in Rudulthow et ipsius rectorem; ex aliis autem omnibus et singulis agris eiusdem haereditatis cmethonalibus huiusmodi decimae manipulares provenientes spectant ad parochialem ecclesiam in Byerswyenna.

Radryn, villa sub eadem parochiali, in qua est unus mansus, in quo residet modo cmetho possessionatus, dictus Schetha, ex quo laneo decimae manipulares provenientes pertinent ad eandem parochialem in Rudultow et de aliis omnibus et singulis totius villae agris ad universitatem vicariorum ecclesiae collegiatae Lanciciensis.

Nova wyesch et Rycersewo, villae sub eadem parochiali in Rudultowo, quarum incolae pro eadem ecclesia solummodo colendam, prout in aliis villis superius descriptis, per dimidium grossum solvunt et decimas in Nowa wyesch pecuniarias pro mensa archiepiscopali et in Rycersewo pro rectore parochialis ecclesiae in Byersewyenna; item suprascriptae ecclesiae parochialis in Klodawa praepositus cum conventu ex unione dictae ecclesiae in Rudultow praedictae parochiali in Klodawa facta ex proventibus ex antiquo ad eandem parochialem in Rudultow spectantibus decimas manipulares in Domanykow duplici Borzyslavice, Pomorzany et Slotha pro se et usu ipsorum reservavit et easdem percipit.

Taxata est eadem ecclesia quoad proventus, quos modo rector eiusdem ecclesiae percipit, ad unam sexagenam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad quinque scotos.

dere, sicut est foenum rastrare et alia levia servitia; item decimam manipularem post omnes et singulos agros praediales et hortulaniarum tam regalium quam plebanalium ac hortulaniarum provenientem, quam eiusdem ecclesiae plebanus conducere solet proprio curru in dotem plebanalem ex agris praedialibus, et ex agris hortulaniarum et tabernarum conducunt eam tabernatores et hortulani, ex agris autem cmethonalibus et advocatiae decima manipularis proveniens in toto spectat ad monasterium *Klodaviense*; cmethones vero eiusdem villae, necnon et tabernatores pro eadem parochiali ecclesia ultra decimas solvunt colendam de qualibet domo per unum grossum et similiter in utraque *Odachovo*.

Kothkow, villa sub eadem parochiali, in qua est unus specialis laneus cum area, horto necnon pratis laneum cmethonalem concernentibus, in quo nunc residet laboriosus Albertus Ossowskj, cuius lanei proprietas ex antiquo spectat ad eandem parochialem ecclesiam in Sobothka et ipsius rectorem, cuius possessor cmetho plebano eiusdem ecclesiae solvit singulis annis pro censu unam marcam et nihil aliud, solum omni septimana per unam diem laborat; decima etiam manipularis ex eodem laneo necnon agris praedialibus proveniens spectat ad eiusdem ecclesiae in Sobothka rectorem, de agris autem cmethonalibus ad monasterium Klodawiense, et pro parochiali praedicta ipsius villae cmethones solvunt solummodo colendam per grossum.

Odachowo duplex, villae sub praedicta parochiali in Sobothka, quarum ex agris praedialibus omnibus et singulis decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Sobothka et ex cmethonalibus ad monasterium Klodaviense.

Lubno, villa sub eadem parochiali in Sobothka, cuius incolae pro eadem ecclesia solummodo colendam per dimidium grossum solvunt et decimas manipulares pro mensa archiepiscopali ecclesiae Gnesnensis.

Taxata est eadem ecclesia ad unam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad duos scotos.

120. MAZOWO.*)

Villa mensae archiepiscopalis ecclesiae Gnesnensis, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Joannis Baptistae et S. Catharinae, de iure patronatus custodis

*) Mazew (Masowo, Masow), wieś niegdyś arcybiskupia, należąca dziś do archidyceczyi warszawskiej, powiatu i dekanatu lęczyckiego, którą arcybiskup Jaroslaw Skolnicki wcielił w połowie wieku XIV do pralatury kustodyi lęczyckiej i dla tego w opisie powyższym mylnie podaną jest jako należąca do dóbr stołowych arcybiskupich. Podczas tej inkorporacyi istniał tam już kościół parafialny przez arcybiskupów fundowany i uposażony (Acta Capit. Gnesn.). Władysław Jagiello, wracając z wyprawy krzyżackiej po świetnem zwycięztwie pod Grunwaldem, obozował w Masewie, przez co ówczesny kustosz lęcsycki, Kelczon s Bsowa, nie małe poniósł straty i szkody w zapasach zbożowych, paszy i inwentarzach. Król, chcąc mu wynagrodzić te szkody, wyniósł na dniu 1 sierpnia roku 1416 wieś Masew do godności miasta, opatrzywszy je różnemi przywilejami i przeniósłszy z prawa polskiego na magdeburgskie (Rzyszczewski i Muczk. Cod. diplom. Polon. II, 382—384). Przywilej ten Jagielly albo wcale nie wszedł w wykonanie, albo Masewo bardzo krótko było miastem, nigdzie bowiem nie napotykamy wzmianki o mieście tego nazwiska w ziemi lęczyckiej, a opis powyższy wyraźnie Masew wsią nazywa. W roku 1718 arcybiskup Stanisław Szembek przeznaczył probostwo masewskie z wszelkiemi do-

ecclesiae collegiatae beatae Mariae Lanciciensis pro tempore existentis, quam pronunc obtinet honorabilis Andreas de eadem Maszowo ex praesentatione venerabilis Sigismundi de Kamyenyecz 1), custodis olim Lanciciensis; qui propter defectum seu paucitatem proventuum eiusdem ecclesiae non potest servare ex antiquo vicarium, solum ministrum et nulla alia villa ad eam iure parochiali spectat, solum ipsa Mazowo; quae quidem ecclesia habet pro dote et fundo et ipsius rector solummodo bona et proventus infrascriptos, quorum extat modo in possessione, videlicet imprimis habet ex opposito eiusdem ecclesiae aream specialem pro curia plebanali et in eadem modo curiam cum horto eiusdem latitudinis, prout area se extendit, item unam aliam aream pro schola cum horto eidem areae contiguo, item duos mansos seu lancos agri pro praedio cum pratis et silvis ipsis agris seu mansis adiacentibus et confinantibus; insuper duas tabernas inter areas aliarum tabernarum domini custodis iacentes, quae tabernae seu areae arearum non habent aliquos agros aut prata, solum hortos satis magnos; quarum tabernarum possessores plebano pro tempore existenti solvunt pro censu ex carum qualibet per viginti grossos, et non obligantur ad aliquos labores, solum ad foenum rastrandum et colligendum et arillam, quando opus est, fodiendum; item habet ultra prata agris, ut praemissum est, adiacentia unum speciale pratum, dictum et appellatum Gacz, circa limites haereditatis Zyelenyewo: item decimam manipularem ex agris praedialibus et advocatiae omnibus et singulis provenientem, quam conducit plebanus curru proprio in horreum dotis plebanalis; ex agris vero cmethonalibus decimas manipulares percipit custos Lancicionsis, et pro parochiali eiusdem villae cmethones loco colendae missalia de quolibet manso per unum corum siliginis et per unum avenae, tabernatores vero per unum grossum.

Romartowo²) villa custodiae collegiatae Lanciciensis sub parochiali Wytunya³), in qua scultetus ex agris scultetiae seu advocatiae trium laneorum ratione decimae ex quadam ordinatione solvit ecclesiae parochialis in Mazowo rectori ex antiquo singulis annis per unam marcam, et ex agris cmethonalibus cmethones decimas manipulares solvunt similiter cum censibus de quolibet manso per sexagenam et per unum medium avenae.

Taxata est eadem ecclesia ad mediam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad unum scotum.

chodami na uposażenie seminaryum duchownego w Gnieśnie, zostającego pod zarządem XX. Missyonarzów, którym zarazem powierzył curam animarum w parafii. W roku 1797 rząd pruski zabrał grunta i łaki probostwa wynoszące około 24 włók rozległości, wyznaczywszy na utrzymanie plebana rocznej kompetencyi 120 złt. gr. 19. Ponieważ się za to pleban na miejscu utrzymać nie mógł, przeto XX. Missyonarze odstąpili od probostwa masewskiego w r. 1803, które odtąd aż do roku 1810 nie miało stałego rządzcy, lecz zawiadywane było przez sąsiednich kapłanów. W roku 1816 dnia 26 lipca prefekt missyonarski seminaryum gnieżnieńskiego zrzekł się kanonicznie tego probostwa w ręce arcybiskupa Ruczyńskiego, który ustanowił plebanem świeckim Jana Jakubowskiego. W roku 1741 XX. Missyonarze wybudowali przy pomocy arcybiskupa Ssembeka nowy kościół drewniany w miejsce dawnego również drewnianego zębem czasu zniszczonego. Kościół ten zgorzał na dniu 15 lipca roku 1821. Zastąpiono go w roku 1830 dzisiejszą murowaną świątynią wystawioną kosztem parafian z cegły palonej bez żadnego stylu, różniącą się tylko sygnaturą na środku dachu od zwyczajnego budynku. Za staraniem miejscowego plebana, ks. Sseputowskiego zrestaurowaną została nakładem parafian w roku 1877. Po zniesieniu kościoła parafialnego w sąsiedniej wsi Sławoszewie w roku 1812 należące do niego wsie w liczbie 15 wcielone zostały na zawsze do parafii masewskiej (Acta Ecclesiae).

1) Zygmunt s Kamieńca, kanonik gnieźnieński i posnański, najprzód kustosz a potem dziekan lęczycki † około 1523 roku (Ks. Korytkowski l. c.). 2) Romartów. 3) Witonia.

121. SLAWOSCHEWO.*)

Villa, in eadem ecclesia parochialis, tituli beatorum Petri et Pauli apostolorum, de iure patronatus et praesentandi praepositi ecclesiae collegiatae Lanciciensis ratione altaris tituli S. Catharinae in Sgyerz 1), oppido eidem praepositurae unito, ad cuius altaris altaristam ex antiquo pertinebat, quam pronunc obtinet venerabilis dominus Mathias de Mylesky²), canonicus Lancicionsis, ex praesentatione olim venerabilis domini Andreae Laskj 3), custodis Gnesnensis et tunc praedicti altaris in Squerz altaristae; qui, prout ex antiquo, circa eandem ecclesiam in subsidium administrationis curae animarum servat duos capellanos in vicarios et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet; ad quam iure parochiali ultra praedictam Slawoschewo villae et haereditates curiaeque nobilium infrascriptae, videlicet Yarochowo duplex 1), Rzanthkowo 5), Ogrodzona 6), Szelasna 1), Walowo 8), Byalokurowye 1), Ossadovice 10), Yamnyce 11), Cacerzyno duplex 12), Yablona 13), Upalye duplex 14), Korytha 13), Seowkj 16), Skrzynkj 11), Szyedlowokarz 18), Gosczyno duplex 10), Pylchy 20), Boruczyce 21), Szlapi 22), Vyschkj 23), Slawsczyno 24), Potrzaskowo 25), Derly 26), Zyabokrzekj 21), Yaczkowo 28), Yandrzychi 29), Ganschyorowo 30), Daschyno 31), Zagrobkj 32), Thobolkj 33), Bayskj minor 34), Zyelenyewo duplex 35), Nossalye 36), Drzykossy 31), Kuthy 38), Myroschovice Cipri 30), Myroschovice Seathanek 40), Myroschovice Basylya 41), Boyarek 42), Mythochy 43), Galkj 14) et Odkorzewo 15) spectant et pertinent; habetque eadem idem (sic) ipsa ecclesia et rector ipsius pro dote et fundo bona, decimas et proventus infrascriptos,

^{*)} Sławossewo, wieś z kościołem parafialnym w archidyccezyi warszawskiej, w powiecie i dekanacie łęczyckim, od niepamiętnych czasów wcielona do probostwa łęczyckiego wraz z altaryą ś. Katarsymy w Zgiersu, której pierwotną stanowiła dotacyą. Kto i kiedy wystawił pierwszy kościół parafialny w Sławossewie, nie wiadomo. Istniał już na początku wieku XV, gdyż rządzca jego Paweł występuje na dniu 19 grudnia roku 1419 jako świadek przy pewnej czynności w konsystorzu gnieśnieńskim (Excerpta ex actis Consist. Gnesn.). Dzisiejszy kościół drewniany, wcielony do parafii w Masewie stanał niezawodnie staraniem i nakładem proboszczów łęcsyckich. Obecnie kościół ten stanowi kaplicę publiczną, w której się niekiedy odprawia nabożeństwo.

¹⁾ Zgiers, miasto w archidyecezyi warszawskiej, powiecie i dekanacie lódskim. 2) Maciej s Milessków, pleban. 3) Laski Andrsej, młodszy brat prymasa, kustosz gnieśnieński, kanonik krakowski, posnański i kujawski † 17 kwietnia 1512 (Ks. Korytkowski l. c.). 4) Jarochów i Jarochówek. 5) Rsęd-ków. 6) Ogrodsona. 7) Żelasna. 8) Walów. 9) Osada dziś nie znana. 10) Osędowice, wieś należąca do parafii Topola pod Lęcsycą. 11) Jamnice, wieś należąca do parafii Wójków. 12) Zapewne Cieciersyn, 13) Jabłonna, wieś należąca do parafii Topola. 14) Upale, tak samo. 15) Koryta, wież należąca do parafii Siedlec. 16) Nieodgadnione. 17) Wieś należąca do parafii Siedlec. 16) Nieodgadnione. 19) Gosscsynno, dziś tylko jedno w parafii Siedlec. 20) Pilichy, tak samo. 21) Boruciee, tak samo. 22) Csłopy, również. 23) Nieodgadnione. 24) Sławęcie, wieś w parafii grabowskiej. 28) Jacków, w parafii Siedlec. 29) Nieodgadnione. 30) Gąsiorów, wieś w parafii sławoszewskiej. 31) Dassyna, tak samo. 21) Zagrobki, wieś w parafii Masew. 33) Nieodgadnione. 34) Tak samo. 35) Zieleniew w parafii sławoszewskiej, dziś tylko jeden. 36) Nassale, wieś w parafii Domaniew. 37) Drsykosy, wieś w parafii sławoszewskiej czyli masewskiej. 36) Nieodgadnione. 39) Miroszewice, wieś w parafii Masew. 40), 41), 42) i 43) Nieodgadnione. 44) Gałki, dziś w okolicy nie znane. 45) Tak samo.

quorum modo est in possessione pacifica; et primo in eadem *Slawoschewo* et ipsius haereditate circa ipsam ecclesiam habet specialem aream pro curia plebanali et in eadem curiam cum horto eidem contiguo, necnon ex alia parte ecclesiae alias areas pro vicariis et ministro ultra cimiterium sitas cum hortis sibi ipsis vicinas et contiguas, et non habet aliquos alios agros aut prata in eadem villa et ipsius haereditate, solum decimas manipulares post omnes et singulos ipsius villae totius agros provenientes, quas incolae conducunt in horreum dotis plebanalis propriis curribus, et ultra decimas solvunt colendam et similiter in aliis villis ipsius parochialibus cmethones in manso residentes per unum grossum.

Yarochowo duplex, maius et minus, villae sub eadem parochiali in Slawoschewo, in quibus ex agris praedialibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Slawoschewo et ipsius rectorem, ex agris vero cmethonalibus in maiori pro altari et altarista in parochiali S. Andreae Lanciciensis collationis haeredum arcis Boryslavice et in minori pro certis canonicatu et praebenda ecclesiae collegiatae Lanciciensis, quos obtinet modo dominus Leonardus de Oleschnycza.

Rzantkowo et Zelazna, villae sub eadem parochiali in Slawoschewo, quarum ex agris praedialibus decimae manipulares provenientes spectant ad ecclesiam parochialem in Slawoschewo et rectorem ipsius, de agris vero cmethonalibus in Zelasna ad parochialem in Klodawa et ipsius monasterium, in Rzantkowo autem demptis certis agris ad mensam archiepiscopalem et de certis agris aliis ad altare praedictum in parochiali S. Andreae Lanciciensis collationis haeredum arcis Borzyslavice.

Ogrodzona, villa sub eadem parochiali, cuius incolae pro eadem parochiali solummodo colendam solvunt, decimae vero manipulares provenientes et ex ipsius villae omnibus et singulis agris pertinent ad mensam archiepiscopalem.

Valowo, Byalokurowye, Ossandovice, Yamnyce cum campo dicto Kamyonovy most, Kacerzyno duplex, Yablona, Upalye minus, Ssowkj duplex, Skrzynkj, Szyedlewokarz, Gosczyno, Pylchy, Boruczice, Szlapi, Wyskj, Derly, Zabokrzekj, Yaczkowo, Yandrzychy, Ganszyorowo, Zagropkj, Thobolkj, Bazskj, Zyelenyewo minus, Zyelenyewo maius, Nossalye, Drzikossy, Kuthy, Myroschewice Cipri, Myroschewice Szathanek, Miroschevice tertia Basilia, Boyarek, Mythochy, haereditas deserta et Thuschewo ac Galky desertae, villae, haereditates et praedia nobilium, in quibus pauci sunt emethones, solum villae nobilium et agri ex antiquo praediales, post quarum omnium villarum, haereditatum et praediorum agros possessionatos et desertos, dum et quando coluntur, decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem parochialem ecclesiam in Slawoschewo et ipsius rectorem, et conducit eas plebanus curru proprio locando eas pro placito ex praediis nobilium; emethones vero, ubicunque sunt in eisdem, solent conducere suis curribus.

Upalys maius et Korytha, villae sub praedicta parochiali in Slawoschewo, in quibus ex agris praedialibus decimae manipulares provenientes pro eiusdem parochialis ecclesiae rectore et ex agris cmethonalibus pro universitate vicariorum ecclesiae collegiatae Lanciciensis dantur et solvuntur.

Slawoczyno et Potrzaskowo, villae sub eadem parochiali, in quibus sunt agri ex antiquo pracdiales, de quibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Slawoschewo et ipsius rectorem, de agris autem cmethonalibus ad vicarios ecclesiae collegiatae in Unyeow.

Daszyno, villa sub eadem parochiali in Slawoschewo, post cuius villae omnes et singulos agros praediales et cmethonales, dempto uno campo versus villam Slawoschewo in eadem haereditate iacente, decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Slawoschewo et ipsius plebanum, de praedicto autem tertio campo versus Slawoschow iacente ad certos canonicatum et praebendam ecclesiae Lanciciensis collegiatae, quos modo obtinet dominus Joannes Phirsuld.

Othkorzewo, quondam villa et iam dudum haereditas deserta, in qua fuerunt ex antiquo speciales agri praediales et alii cmethonales et decimae manipulares ex agris praedialibus provenientes spectabant, prout et modo spectant, dum et quando coluntur, ad ecclesiae eiusdem rectorem, de agris autem cmethonalibus ad altare in ecclesia parochiali Lanciciensi S. Andreae collationis haeredum de Borzyslavice. Item plebanus praedictae ecclesiae parochialis in Slawoschow ex quadam ordinatione, ut dicitur, ratione perceptionis decimae manipularis in Soyedlewo suprascripta solvit singulis annis certis canonicatui et praebendae ecclesiae Lanciciensis canonico unam marcam polonicalem, quos modo obtinet quidam dominus Joannes Phirsuld.

Taxata est eadem ecclesia ad duas marcas argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad sex scotos.

122. MYLONYCE.*)

Villa haereditaria, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Stanislai, de iure patronatus laicorum haeredum de eadem, quam modo obtinet honorabilis Stanislaus

*) Milonice, wieś szlachecka, należąca dziś do archidyecezyi warszawskiej, powiatu i dekanatu kutnińskiego, w wieku XV dziedzictwo familii Oporowskich Sulimów, piszących się także Milońskimi, z których pochodził Władysław Oporowski, arcybiskup gnieźnieński, Jan Miloński, kanclerz gnieźnieński kanonik kruświcki, który zasiadał w kapitule metropolitalnej od roku 1451 do 1496 (Ks. Korytkowski l. c.). Władysław, podstoli łęcsycki, ojciec obydwóch, Mikołaj s Oporowa Miloński, kasztelan brzesiński, glówny fundator kościoła milonickiego i wielu innych męzów znakomitych i zasłużonych. Wspomniony arcybiskup Władysław (1448—1453) wystawił własnym nakładem pierwszy kościół parafialny z drzewa i uposażył go dziesięcinami stołu arcybiskupiego dla wygody tamtejszych mieszkańców, którym dla odległości od Krośniewic, dokąd dotąd jako parafianie należeli i dla wylewów wód przystęp do kościoła parafialnego był utrudniony. Śmierć nie dozwoliła mu zapewne dokończyć dzieła i kanonicznie erygować nowego kościoła, dla tego wspomniony wyżej Mikolaj Oporowski, zapewne brat arcybiskupa, udał się do następcy jego, prymasa Jana Sprowskiego, z prośbą, aby rzeczony kościół jako parafialny kanonicznie erygował, uposażywszy go w roku 1457 dwoma łanami ziemi i odpowiedniemi łakami, jak to przechowany w archiwum kapituły gnieźnieńskiej akt donacyjny z tegoż roku opiewa, który brzmi jak nastepuja: "In nomins Domini amen. Ad perpetuam rei memoriam.... Ego Nicolaus Opporowski heres de Milonicse, Castellanus Brsesinensis, considerans humane nature fragilitatem diesque breves hominum super terram et transitorios, nihilque cercius morte et incercius hora mortis, nam quilibet sive velit sive nolit debet ante tribunal domini presentari et illic quicquid gessit in humanis recipere, cupiens ergo salutem animarum mee et predecessorum et parentum meorum ad laudem et honorem omnipotentis Dei et gloriose virginis Marie. Genitricis sue, pariter et beati Stanislai pontificis et martiris patronique gloriosi, duos mansos agri in eadem villa Milonicse, hereditate mea, in triplici campo ita latos et longos, prout kmethones et incole eiusdem ville tenent et possident cum hortis et areis corundem ivilla in nter mansos fabri ex una et Bury kmethonis partibus ex altera iacentes, una cum area et ex praesentatione generosi domini Joannis Mylonski, protunc eiusdem villae haeredis; ad quam iure parochiali solum eadem Mylonyce et quaedam alia haereditas. ubi quondam villa fuit, dicta Liczki, spectat; cuius quidem ecclesiae rector propter huiusmodi paucitatem parochianorum et proventuum non consuevit servare vicarium, solum ministrum; et habet pro dote et fundo, prout litterae fundationis et erectionis per reverendissimum olim in Christo patrem quondam Joannem 1) archiepiscopum Gnesnensem et primatem, nec non generosum quendam Nicolaum Oporowski, castellanum Brzeznicensem et haeredem in eadem Mylonice de anno Domini millesimo quadringentesimo quinquagesimo septimo factae disponunt et continentur, habet imprimis ex donatione praefati olim Nicolai haeredis in eadem villa circa ecclesiam unam specialem aream pro domo cum horto eidem adiacentem ex opposito eiusdem ecclesiae in latitudine sex bisulcorum se protendentem et penes eandem aliam aream cum horto pro vicario; item ultra praedictam aream inter areas et hortos cmethonales duas alias areas cmethonales cum hortis, necnon duobus mansis seu laneis agrorum cum pratis ipsos laneos duos ex antiquo concernentibus in eadem latitudine et longitudine, prout aliorum cmethonum mansi seu lanei, necnon areae et horti se extendunt et protenduntur, in quibus mansis duobus plebanus pro tempore existens habet libertatem cmethones locare aut pro praedio et utilitate sua colere; item habet decimam manipularem post omnes et singulos agros praediales domini haeredis in eadem Mylonyce provenientem, ut dicitur, ex commutatione quadam pro decima

horto plebani versus Croschnyewicse in sex compositis alias na skladzech latitudinis extra villam, prout nune sadem et hortus sunt sepibus circumdati, et alia area cum hortis pro vicario et ministro circa candom plebani versus Croschnyewicse cum omni iure, dominio et proprietate, nihil iuris aut proprietatis pro me et successoribus meis in eiedem mansis, areis et hortis penitus reservando, cum speciali consensu venerabilis ae generosorum Johannis Cancellarii Ecclesie Gneznensis et Canonici Cruschviciensis, Vladislai subdapiferi Lanciciensis et Jacobi filiorum meorum pro Ecclesia parochiali et plebano pro tempore existente in ibidem in Milonicze nuper per Rmum in Christo patrem et dominum dominum Johannem sancte Ecclesie Gnesnensis Archiepiscopum et primatem ad peticionem meam errecta et proxime edificata et edificanda do, dono, lego et perpetuo resigno et assigno. In quibus quidem mansis, areis et hortis plebanus pro tempore existens cum Ecclesia sua habebit plenam et omnimodam potestatem et libertatem laborandi vel eosdem mansos emethonibus locandi, prout sibi melius et utilius videbitur expedire. Prata etiam ex opposito dictorum mansorum, prout kmethones et incole eiusdem ville habent, habebit et libere possidebit temporibus sempiternis. In cuius rei testimonium et fidem sigillum meum presentibus est subapensum. Datum in Milonicse die dominico proximo post festum sancti Johannis Baptiste anno Domini millesimo quadringentesimo quinquagesimo septimo. Presentibus honorabili, magnificis, strenuisque, generosis et nobilibus dominis Svantoslao de Starsini Canonico et Officiali Lanciciensi, Sassino de Secsawino Plocensi, Joanne de Lankoschino Gostinensi Castellanis, Gotardo de Schubyna, Andrea de Wyschoka. Nicolao de Grodno et Stanislao de Byelycze testibus ad premissa aliisque pluribus sidedignis vocatu specialiter et rogatis." Arcybiskup Sprowski, przychylając się do prosby pobożnego fundatora, wydal na dniu 27 czerwca 1457 dokument erekcyjny w Łęczycy, którym osobny kościół parafialny w Milonicach ustanowił, odłączywszy też wieś i osadę Łyszki dziś już nie znaną od parafii w Krośniewicach i nadal mu dziesięciny stolu swego w wsiach: Perna w parafii krośniewickiej i Kwilnie w parafii glecznieńskiej polożonych (Archiv. Capit. Gnesn. Liber privileg. I, ab a. 1459 f. 703. 704). Obecny starożytny kościól murowany trzydzieści łokci długi, piętnaście łokci szeroki i tyleż łokci wysoki, nosi na sobie cechy budowli wieku XVI. Kto był jego fundatorem, nie wiadomo. Ma on trzy oltarze w roku 1868 wraz z całym kościołem odnowione i nowemi obrazami przyozdobione. W wielkim oltarzu jest nadto starożytny obraz N. Maryi P. powszechnie za cudowny uważany. Obecny rządzca kościoła tego, kr. Emilian Księżniewski, w wzorowym utrzymuje go porządku (Acta Ecclesiae).

¹⁾ Jan Sprowski.

manipulari in villa *Perna* sub parochiali *Krosznyevice* existente, cum rectore parochialis ecclesiae in *Krosnyevice*; ad quam dicta praedialis decima in *Mylonyce* spectabat et praefata in *Perna* ad dictam *Mylonyce* ex donatione praefati olim reverendissimi *Joannis* archiepiscopi in parte dotatoris ex manso archiepiscopali facta; item habet et aliam decimam manipularem ex donatione praefati olim reverendissimi patris *Joannis* archiepiscopi, dotatoris ex mensa archiepiscopali donatam, in villa *Qwylyno* post omnes et singulos agros cmethonales provenientem; de agris autem scultetiae, videlicet tribus mansis decima manipularis spectat ad ecclesiam parochialem in *Gyeczno*, sub qua ipsa villa *Qvylyno* consistit; item cmethones in eadem *Mylonyce* pro cadem ecclesia nihil aliud solvunt, solum loco columbationis per dimidium grossum, decimas vero manipulares pro certis canonicatu et praebenda *Lanciciensibus*, quos modo obtinet dominus *Joannes Phyrsuld*.

Liczki, quondam villa, nunc vero haereditas jam dudum deserta, sub eadem parochiali in Mylonice, post cuius haereditatis omnes et singulos agros decimae manipulares spectabant et modo spectant, dum et quando coluntur, ad eandem parochialem ecclesiam in Mylonice et ipsius rectorem.

Taxata est eadem ecclesia ad mediam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad unum scotum.

123. CROSNYEVICZE.*)

Oppidum haereditarium, in eadem ecclesia parochialis, tituli Assumptionis beatae Mariae Virginis, de iure patronatus et praesentandi laicorum haeredum de

*) Krośniewice, osada licząca około 1800 mieszkańców, należąca dziś do archidyecezyi warszawskiej, powiatu i dekanatu kutnowskiego, niegdyś miasto bardzo ludne i zamożne, które już w r. 1459 dostarczyło 3 zbrojnych ludzi na pomoc oblężonemu Malborgowi (Baliński l. c. I, 288), własność przez kilka wieków zamożnej rodziny Ogończyków z Kutna Kucieńskich, którzy prawdopodobnie na początku wieku XV, podniósłszy dobra obszerne do dobrobytu i takowe zaludniwszy, kościół parafialny tamże fundowali i uposażyli, a ówczesny arcybiskup, odłączywszy od kościoła parafialnego wsie Krośniewice, Milonics i inne, nową kanonicznie erygował parafią, jako się to z akt konsystorza gnieźnieńskiego pokazuje. Według tychże akt pleban krośniewicki, Mikoloj, długi i zacięty toczył spór z plebanem z Nowego o dziesięciny wytyczne w Milonicach, które, jak wyżej powiedziano, przyłączone zostały do parafii w Krośniewiczch. Ponieważ plebani w Nowem od niepamiętnych czasów pobierali rzeczone dziesięciny, konsystorz gnieśnieński w roku 1442 przyznał im takowe naprzeciw uroszczeniom plebana krośniewickiego nastepujacym wyrokiem: "Christi nomine invocato pro tribunali sedentes et Deum solum pre oculis habentes per hanc nostram sentenciam definitivam quam ferrimus in his scriptis, dicimus, decernimus, pronunciamus et declaramus. Decimam predialem in Milonice a temporibus legitime prescriptis ad Ecclesiam parochialem in Nowe ad rectores ipsius pro tempore existentes pertinuisse ac spectasse, ac nunc pertinere et spectare debere, predecessoresque domini Mathie, rectoris dicte Ecclesie in Nowe pro tempore existentis, ante erectionem Ecclesie in Krosniewicze et expost iure parochiali et cummuni in possessione dicte decime allodialis seu predialis in villa Milonice pacifica et quieta actualique ac reali fuisse et extitisse, ac ipsum dominum Mathiam plebanum modernum ex successione suorum predecessorum similiter in possessione eiusdem decime allodialis in Milonicze esse debere et existere, prefatumque Nicolaum ipsius ecclesie in Kroeniewicze rectorem de anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo primo et tribus annis sequentibus ipsum dominum Mathiam plebanum in Nowe de dicta decima in Milonicse temere

eadem Crosnyevicze et Pomorzany, quam pronunc obtinet honorabilis dominus Joannes haeres de eadem; qui, prout ex antiquo, circa eandem pro subsidio servat duos capellanos et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariat; ad quam iure parochiali ex antiquo ultra praedictum oppidum et ipsius suburbia villae infrascriptae, videlicet Pomorzanj 1), Krzewye 2), Morawcze 3), Czudnykj 1), Lykowo 5), Glogowa 6), Yankovice duplex 1), Pekawkj 8), Vilczynart 9), Kopytha 11), Suchodoly 11), Byelice Myechowyeta 12), Belice Wyechovy 13), Belice Yarochnykowe 14), Raysczyk 15), Raysczy 16), Szady 11), Woyczechowy Byelice 18), Zarowyowe Byelice 19), Lassek 20), Glasnowo 21), Pnyewo 22), Byernathowy 23), Pnyewo Zakowe 24), Pnyewa Ostalawskyego 25), Pnyewa Yadamkowe 26), Kopi 21), Ostrowy minus 26), Ostrowy maius 20), Lassoczyn 30), Wolodrza 31), Perna 32), Kayswo 33)

spoliasse uc de possessione eiusdem iniuste et indebite eiecisse sibique tulia sacere non licuisse, neque licere. predictoque Nicolao rectori dicte Ecclesie in Krosniewicze in dicta decima nullum ius competiisse neque competere. Propter quod memoratum deminum Mathiam et ecclesiam suam in Nowe ad possessionem actualem et realem dicte decime allodialis in Milonicze ante omnia restituendum, reponendum et reintegrandum fore et esse, ac reponimus, restituimus et reintegramus, dictamque decimam allodialem in Milonicse tanquam propriam eidem domino Mathie et ecclesie sue in Nowe adiudicandum fore et adiudicamus per presentes, prefatoque Nicolao super ulterioribus opposicionibus, molestacionibus et impedimentis occassione huiusmodi decime allodialis dicto domino Mathie in Nowe factis et illatis perpetuum silencium imponendum fore et imponi debere, ac imponimus per presentes, condemnantes ipsum Nicolaum in perceptis dicte decime a tempore mote litis et in expensis huiusmodi causas factis. Quorum perceptorum et quarum expensarum taxacionem nobis in posterum revervamus. Ita pronunciavi ego Predvogius de Grandi, Prepositus, Vicarius et Officialis Gnesnensis die Lune quarta mensis Junii (1412)" (Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f. 374). Na tym wyroku żadną miarą poprzestać nie chciał pleban krośniewicki i zapowiedział apelacyą do Rzymu, co na dniu 8 listopada tegoż roku oświadczył uroczyście w konsystorzu gnieżnieńskim, lubo mu król Władysław Warneńczyk, zapewne za wdaniem się władzy duchownej pod zagrożeniem konfiskacyi majątku apelacyi zakładać wzbronił, jak to dowodzi zapis w aktach konsystorza rzeczonego w tych słowach: Honorabilis vir dominus Nicolaus in Krosniewicze plebanus... protestatus est, quod huiusmodi suam appellacionem prosequi paratus esset, prout et effectu de prosecucione sue appellacionis manifeste constat. Sed propter schisma in Ecclesia Dei nescit ubi et quo huiusmodi suam appellacionem prosequi debet, necnon propter prohibicionem Serenissimi Principis Domini Vladislai Regnorum Polonie et Ungarie Regis sub pena confiscacionis bonorum, que caderet in contrastantem virum; nihilominus se offerens facere omnem diligenciam in prosecucione sus appellacionis, quantum maiorem poterit etc." (tamże f. 243). Pierwotny kościół drewniany spalił się w r. 1681. W miejsce jego wystawił ks. Bardsiński, suffragan kujawski, nowy kościół drewniany w roku 1692 pod wezwaniem Wniebowsięcia N. Maryi P. i f. Michala Archaniola. W roku 1872 stanął obok niego nowy wspaniały kościół w stylu gotyckim z cegły palonej z wyniosłą wieżą nakładem dziedziców miejscowych Rembielińskich przy pomocy parafian. W tymże roku przeniesiono nabożeństwo parafialne z starego do nowego kościola, który roku 1878 konsekrował ke. Popiel, biskup kujawsko-kaliski. W kościele tym zachwycają widza dwa wielkie okna kolorowe, z których jedno przedstawia N. Maryą P. uchodzącą z Dzieciątkiem Jezus i i. Josefem do Egiptu, a drugi Zwiastowanie N. Maryi P. Oboł tych obrazów umieszczono po dwóch apostolów. Jest to dar hrabiny Branickiej z hrabiów Zamojskich, azczególniejszej opiekunki kościoła. W wielkim oltarzu umieszczono obraz olejny pięknego pędzla ukrzyżowanego Zbawiciela ofiarowany przez Karóla hr. Zamojskiego, malowany w Paryżu (Acta Ecclesiae). 1) Pomarzany. 2) Krzewie. 3) Murawce. 4) Cudniki. 5) Osada dziś w parafii i okolicy nie znana. 6) Glogowa. 1) Jankowice, dziś tylko jedne. 6) Pękawki, dziś nie znane. 9) Nieodgadnione. ¹⁰) Kopyta, ¹¹) Suchodoly. ¹²) Bielice. ¹³) Nieodgadnione. ¹⁴), ¹⁸) i ¹⁶) Osady znikle. ¹⁷), ¹⁸), 19), 20) tak samo. Były to pojedyńcze parcele i mate szlacheckie folwarczki i osady, które z czasem

upadły. 21) Głaznów. 22) Pniewo i Pniewko. 23), 24), 25), 26) Osady na terytoryum Pniewo i Pniewko dzisiejszego niegdyś istniejące. 27) Kopy. 28) Ostrówki. 29) Ostrowy. 30) Osada dziś

w parafii nie znana. 31) Wołodrza. 32) Perna. 33) Kajew.

et Nyklewo¹), haereditas deserta; et habet eadem ipsa ecclesia et ipsius pro tempore rector ex antiquo pro dote et fundo bona, decimas et proventus infrascriptos, quorum est modo in possessione; et primo in eodem oppido et ipsius haereditate in latere circuli unam specialem aream pro curia plebanali et in eadem modo curiam cum horto eidem contiguo, in cuius parte sunt locatae domunculae pro vicario et ministro, et alia area pro ministro seu schola circa cimiterium et penes campanile; insuper alias duas areas ex opposito curiae dotis plebanalis in acie circuli sibi ipsis contiguas pro oppidanis et (in) eis domus oppidanorum plebanalium, quarum possessores pro censu solvunt plebano singulis annis per octo decem grossos; item unum laneum seu mansum agri cum pratis eidem lango seu manso adiacentibus ita se protendentem, prout oppidanorum mansi seu lanei in latitudine et longitudine protenduntur; item decimam manipularem dumtaxat ex agris praedialibus dominorum haeredum provenientem, quam plebanus conducit curru proprio in horreum dotis plebanalis; de agris autem oppidanorum decimae manipulares provenientes pertinent ad ecclesiae collegiatae Lanciciensis custodiam; pro parochialis vero rectore praedicti ipsius oppidi incolae agros habentes de quolibet manso seu laneo solvunt loco colendae per unum grossum et de domibus per dimidium grossum.

Pomarzany, villa sub eadem parochiali in Crosnyevice, cuius ex agris praedialibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Crosnyevice et ipsius rectorem et ex agris cmethonalibus ad altare seu capellaniam perpetuam ecclesiae parochialis in Chodowo maiori.

Krsevie, villa sub praedicta parochiali in Crosnyevice, in qua et ipsius haereditate fuit et modo est unus specialis laneus seu mansus agri cmethonalis cum area et horto ac pratis ipsum laneum concernentibus, qui modo iacet desertus, cuius proprietas et dominium spectat ad eandem parochialem et plebanum in Crosnyevice, de quo etiam necnon agris praedialibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem ipsam ecclesiam parochialem in Crosnyevice et ipsius rectorem et de agris cmethonalibus ad custodiam ecclesiae collegiatae Lancicionsis.

Glogowa, Glasnowo et Kayowo, villae sub eadem parochiali in Crosnysvics, quarum ex agris praedialibus decimae manipulares provenientes pertinent ad eandem parochialem in Crosnysvics et ipsius rectorem et ex cmethonalibus ad custodiam ecclesiae collegiatae Lancicionsis.

Morawce, Czudnykj, Lykowo, Yankovice, Pankowkj, alia Yankovice, Vylczynart, Kopytha, Suchodoly, Byelice Myechowy, aut Byelice Wylkovy, Byelice Yarochnykowe, Raysczyk, Byelice Woyczechowj, Byelice Zarowyovy, Lassek, Perna et Nyklowo, villae et haereditates desertae, quarum villarum et haereditatum post omnes et singulos agros praediales et cmethonales et desertos, dum et quando coluntur, decimae manipulares provenientes spectant in toto ad eandem parochialem ecclesiam in Crosnyevice et ipsius rectorem.

Raysczy, villa seu nobilium praedia trium sub eadem parochiali in Krosczye-vice, post quarum curiarum omnes et singulos agros decimae manipulares provenientes spectant ex antiquo ad parochialem ecclesiam in Chodowo.

¹⁾ Osada dziś nie znana. Później powstały miejscewości: Baranki, Bardsinin, Błonie, Bsówki, Franki, Leonów, Lisianka, Mikołajki, Nowawieć, Ostałów, Piaski, Pniewko, Starawieć, Wychny, Zielonka,

Rayski, certa haereditas unius curiae nobilis, sub eadem parochiali in Crosnyevice circa Spolaydj, post cuius haereditatis agros decimas manipulares provenientes alternatis vicibus percipiunt rectores ecclesiarum in Crosnyevice et Chodowo.

Pnyewo triplex videlicet: mains, Zakowy et Yadamkovy, villae sub eadem parochiali, post quarum villarum agros praediales decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Crosnyevice et rectorem ipsius, de agris autem cmethonalibus ad mensam archiepiscopalem.

Pnyewo quarta, dicta Ostholowskyego, sub eadem parochiali, cuius similiter ex agris praedialibus decimae manipulares provenientes dantur pro parochiali et de agris cmethonalibus pro custodia ecclesiae Lanciensis ex antiquo.

Kopy, villa sub praedicta parochiali in Crosnyevice, in qua non sunt aliqui agri praediales, solum scultetiae et cmethonales, cuius incolae pro eadem parochiali in Crosnyevice solummodo solvunt colendam, et decimas ex agris scultetiae sculteti pro ecclesiae parochialis in Dambrovice rectore et ex cmethonalibus pecuniariam in pecuniis pro mensa archiepiscopali.

Ostrovi minus, villa sub eadem parochiali, in qua similiter decimae manipulares provenientes ex agris praedialibus pertinent ex antiquo ad parochialem ecclesiam in Dambrovice et de agris cmethonalibus ad mensam archiepiscopalem ecclesiae Gnesnensis, pro suprascripta vero parochiali in Crosnyevice eiusdem villae incolae solvunt dumtaxat colendam.

Ostrowy mains, villa sub praedicta parochiali in Crosnyevice, in qua ex agris praedialibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Crosnyevice et ipsius rectorem et ex cmethonalibus ad mensam archiepiscopalem ecclesiae Gnesnensis, ex agris advocatiae seu scultetiae ad parochialem ecclesiam in Dambrovice.

Lossoczyn et Wolodrza, villae sub eadem parochiali in Crosnyevice, quarum incolae pro eadem parochiali in Dambrovice colendam solummodo solvunt et decimas manipulares in Lassoczyn pro mensa archiepiscopali et in Wolodrza pro praebenda seu altari arcis Boryslavice.

Taxata est eadem ecclesia ad unam cum dimidia marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad sex scotos.

Hospitale seu oratorium¹), tituli S. Spiritus, extra oppidum, circa quod est domus pauperum, quae domus in spritualibus dirigebatur per presbyterum manualem, per plebanum cum consensu haeredum ordinatum; qui quidem capellanus ex antiqua dotatione habuit pro dote et fundo foralia salis in eodem oppido ab hospitibus quibusvis ad forum venientibus provenientia ad negotia foralia, modo tamen ipsum oratorium a capellano vacat²) et nihil aliud habet dictum hospitale.

¹⁾ Szpital czyli kaplica ś. Ducha, nie wiadomo kiedy i przez kogo fundowana, dziś jui nie istnieje. 2) Wyrazy teraz następują: et percipiunt haeredes huiusmodi foralia, co jednakże ta sama ręka tym samem atramentem skreśliła,

124. NOVE.*)

Villa haereditaria, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Floriani, de iure patronatus laicorum eiusdem villae haeredum pro tempore existentium, quam modo obtinet honorabilis Stanislaus de Kuthno 1) ex praesentatione olim magnifici domini Andreas Kuczyenski 2), palatini Ravensis, eiusdem villae Nove tunc haeredis; qui circa ipsam ecclesiam, prout ex antiquo, servat duos capellanos et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet; ad quam iure parochiali ultra praedictam Nove aliae villae infrascriptae, videlicet Pawlykovice duplex 3), Yvyczna 1), Szubyna 5), Sklothy 6), Oczycze 1), Pothszachy duplex 8), Krzeschynko duplex 9), Mazydlovice 10), Wythowo 11), Wroczyny 12), Wloskowo 13), Szupsko duplex 14), Kalynova 15), Vyesoka duplev 16), Cygany 17), Luboracz duplex 18), Volya 19), Wykowya 20), Ruschynkj 21), Borzkj 22) et Mykolaykj 23) spectant et pertinent; quae quidem ecclesia et ipsius rector pro tempore habet ex antiquo pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos, quorum est modo in possessione; et primo in eadem villa et ipsius haereditate habet imprimis circa ecclesiam unam specialem aream pro curia plebanali et in eadem curiam cum hortis pro horreo, pomerio et aliis utilitatibus satis competentibus et penes eandem aream in eodem latere villae alias speciales areas pro vicariis et duobus cmethonibus in uno manso ex agris praedialibus dotis plebanalis emensurato locatis, cum hortis ipsis areis adiacentibus et ad eas spectantibus; habet enim eadem ipsa ecclesia seu ipsius rector pro praedio et agris praedialibus unam sortem seu partem haereditatis praedictae villae Nowe, dictam et appellatam Poswyathne, per modum specialis campi ab eiusdem villae agris et aliis adiacentibus seu confinantibus villarum haereditatibus certis signis distinctam et limitatam ab una parte ipsius villae Nove versus occidentem alias in postico arearum dotis plebanalis, et cmethonum ipsius iacentem; in cuius

^{*)} Nowe, wieś starożytna położona w dzisiejszej archidycczyi warszawskiej, powiecie i dekanacie kutnowskim, przez kilka wieków dziedzictwo familii Ogończyków z Kutna, Kucieńskimi zwanej, jak opis powyższy świadczy, z szczodrobliwości tejże familii miała kościół parafialny co najpóźniej w końcu wieku XIV lub początku wieku XV, jak dowodzi przytoczony pod Krośniewicami w uwadze wyrok konsystorski z roku 1442 przysądzający plebanom w Nowem dziesięciny dworskie z Milonie przed utworzeniem parafii osobnej w Krośniewicach część parafii nowskiej stanowiących (Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f. 274). Obecny kościół drewniany prostej struktury z trzema oltarzami wystawiony został w miejsce dawnego również drewnianego w roku 1775 z dobrowolnych ofiar parafian. Według ustnego miejscowego podania uposażył kościół pierwotny Andrzej Kucieński, wojewoda rowski, dziedzic miejscowy (Acta Ecclesiae in Nowe).

¹⁾ Stanisław s Kwna, pleban. 2) Andrsej s Kutna Kucieński, najprzód kasztelan gostyński 1496, następnie wojewoda rawski (Niesiecki l. c. 737). 3) Pawlikowice Wielkie i Male. 4) Iwicsna. 5) Ssubina. 6) Skloty. 7) Nieodgadnione. 6) Podcsachy, dziś tylko jedne. 9) Krsesin, dziś tylko jeden. 10) Osada dziś w parafii i okolicy nie znana. 11) Witów. 12) Wrocsyny. 13) Włosków. 14) Ssubsko Wielkie i Male. 15) Kalinowa. 16) Wysoka Wielka i Mala. 17) Cygany. 16) Luboradź, dziś tylko jeden. 10) Wola Nowska. 20) Wilkowyja w parafii nie istnieje. Jest wieś tego nazwiska w parafii Imielno w tym samym dekanacie. 21) Rusinki, dziś w całej okolicy nie znane. 22) i 23) osady dziś nie znane. Później przybyły osady: Godsiemby i Ludwików.

parte areae dotis plebanalis et agrorum praedictorum, ut praemissum est, locati sunt per plebanum duo cmethones in uno manso, quorum quilibet cmethonum plebano eiusdem ecclesiae singulis annis pro censu solvit et solvere tenetur per viginti grossos, per unum caponem, quindecim ova et per unam diem in septimana laborat; item habet decimam manipularem ex eisdem agris cmethonalibus in parte agrorum plebanalium locatis necnon praedialibus domini haeredis provenientem, quam conducit curru proprio in horreum dotis plebanalis; de agris vero cmethonalibus omnibus et singulis spectat ad altare S. Alexii in ecclesia collegiata Lanciciensi; pro praedicta vero parochiali eiusdem villae cmethones solummodo colendam solvunt.

Pawlykovice duplex, Sklothy, Oczycs, Krzeschynko duplex, Wyssoka minus, Cygany, Luboracz duplex, Ruschynkj et Borzkj haereditas deserta, villae et haereditates sub eadem parochiali in Nove, in quibus pauci sunt cmethones, solum ex antiquo agri praediales, post quarum villarum omnium omnes et singulos agros generaliter et singulariter singulos possessionatos et desertos decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem parochialem ecclesiam in Nove et ipsius rectorem.

Ywyczna, Włoskowo, Wyssoka maior et Volya, villae sub eadem parochiali in Nove, in quibus decimae manipulares provenientes ex agris praedialibus spectant ad eandem parochialem in Nove et ipsius rectorem et ex agris cmethonalibus ad custodiam ecclesiae collegiatae Lanciciensis.

Szubyna, villa sub praedicta parochiali in Nove, in qua non sunt speciales agri praediales ab agris cmethonalibus distincti, de quibus decimae provenientes spectant ad eandem parochialem etiam in Nove et ex cmethonalibus ad custodiam ecclesiae collegiatae Lancicionsis.

Pothezachy duplex, villae sub eadem parochiali, in quibus sunt ex antiquo agri praediales speciales, ex quibus decimae manipulares provenientes pertinent ad eandem parochialem in Nowe et rectorem eiusdem, de agris vero cmethonalibus ad parochialis ecclesiae in Chodowo maiori rectorem.

Mazydlovics, Wythowo et Wroczyny ac Szupsko, villae sub eadem parochiali, in quibus similiter sunt agri ex antiquo praediales, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Nows et rectorem ipsius et ex agris cmethonalibus ad universitatem vicariorum ecclesiae collegiatae Lanciciensis.

Szupsko minus, villa sub eadem parochiali, in qua non sunt aliqui agri praediales, solum cmethonales; est tamen una taberna habens agros ex agris praedialibus maioris Szupsko emensuratos et tabernae adiunctos, de quibus dumtaxat decima manipularis proveniens spectat ad parochialem praedictam in Nows et ex agris cmethonalibus in toto ad universitatem vicariorum ecclesiae Lanciciensis; cuius villae cmethones pro eadem parochiali solummodo solvunt colendam de manso per grossum.

Kalynowa et Mykolaykj, villae sub praedicta parochiali in Nowe, quarum incolae pro eadem parochiali solummodo colendam solvunt, decimas vero manipulares in Kalynowa pro mensa archiepiscopali et in Mykolaykj pro custode ecclesiae Lanciciensis.

Wylkowya, villa sub praedicta parochiali in Nove, post cuius villae omnes et singulos agros praediales et cmethonales decimas manipulares provenientes ex quadam antiqua ordinatione et quodam respectu rector eiusdem parochialis ecclesiae cum custode ecclesiae collegiatae Lanciciensis inter se per medium dividunt et par-

tiuntur, sic videlicet unus unam cassulam, alter similiter alteram usque ad manipulos singulos aequaliter dividendo percipiunt.

Taxata est eadem ecclesia ad duas cum media marcas argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad sex scotos.

125. **GROCHOWO.***)

Villa haereditaria, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Thomas apostoli, de iure patronatus laicorum haeredum de eadem Grochowo, necnon Grochowko et Kaly, quam modo obtinet honorabilis Nicolaus de suprascripta Grochowko ex praesentatione protunc in eisdem villis haeredum; qui in subsidium curae animarum, prout ex antiquo servat duos capellanos in vicarios, unum circa eandem ecclesiam et alium circa filialem seu oratorium in villa dicta Gyemyelno sub parochia eiusdem ecclesiae ex antiquo, parochialis in Grochowo propter longinquam distantiam factum et erectum et in eodem sacramenta parochialem ecclesiam repraesentantia propter periculum vitandum conservantur, necnon et ministros, unum similiter circa matricem et alium circa filialem, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet;

*) Grockowo, wieś szlachecka, zapewne gniazdo której z familii Grockowskick, należąca dziś do archidyecezyi waresawskiej, dekanatu i powiatu kutnowskiego, z kościołem parafialnym, o którego pierwotnej fundacyi na wznelkich zbywa wiadomościach. Według powyższego opisu i wzmianek w aktach konsystorza gnieśnieńskiego z drugiej połowy wieku XV wnosić można, że już istniał przynajmniej w pierwszej połowie tegoż wieku. Obecny kościół drewniany, nie zawierający żadnych pamiątek ani osobliwości, wystawiony został w miejsce dawnego również drewnianego w reku 1681 przez miejscewege dziedzica, którego nazwiska ani akta kościelne ani miejscowa tradycya nie przechowały. Dla wygody parafian zamietzkujących wsie Inielno, Wilhowyje i Rdultów, dziedzice Inielna, Imielińscy, wystawili tamże w pierwszej polowie wieku XVI osobny kościół i takowy uposażyli, który arcybiskup gnisimistizii jako parafialny kanonicznie erygował. Dla zbyt szczupłych funduzzów kościół ten nie mogąc utrzymać osobnego plebana, zawiadowany był przez proboszczów grockowskich jeszcze w polewie wieku tegož, którzy z czasem uważali go jako filią kościoła w Grochowie. Akta grodzkie *kowalskie* s roku 1567 wyraźnie kościół imieliński parafialnym nazywają. Gdy dla zbytniego oddalenia *Emielna* i wai wyżej wamiankowanych od Grochowa oraz dla złych dróg i rostoków przystęp do tejże wai był zbyt trudny, dziedzie ówczesny Imielna, ke. Aleksander Magnueki, kanonik gwieśnieński, krakowski, kujawski, posnański i lowieki, kantor kruńwicki, zmarły w roku 1689 (Ks. Korytkowski l. c.), udał się do arcybiskupa Stefana Wydigi z proibą, ażeby kościół imieliński od parafii grochowskiej odłączył i jako parafialny na nowo kanonicznie erygował, co po zbadaniu sprawy przez komisarzów arcybiskupich na miejscu, w roku 1685 nastąpiło. Ks. Aleksander Magnuski, uzyskawszy nową erekcyą, uposażył kościół imieliński gruntami, wystawił plebanią i budynki gospodarcze i osobnego plebana prezentował. Że ta erekcya nie była pierwotną, lecz tylko odnowioną, dowodzi następujący odnośnego dokumentu w archiwam kelelelnem przechowanego ustęp: "Ipsam vero Ecolesiam Ismielinensem de novo deditis fundis et egris dotatam, aedificiis, decimis et censibus auctam, inventario agrario et domestico satis provisam, in beneficium speciale nulli in posterum annexum erigimus instituimusque et ei pro dote imprimis tres lancos agri inter agros villas Ismelno iasentes supra specificatos as nomine fundatoris declaratos et circumscriptos ad antiquos agros additos etc." W roku 1686 ks. Magnuski wystawił w miejsce pierwotnego drewnianego zębem czasu zniszczonego dziziejszy kościół drewniany, w którym nad dzzwiami do zakrystyi prowadzącemi umieszczony jest olejny portret naturalnej wielkości szczodrobliwego i hojnego jego fundatora. W wielkim oltarzu jest obraz Niepokalanego Poesșcia N. Maryi P. powszechnie za cudowny uwaiany (Acta Ecclesiae).

ad quam iure parochiali praedicta Grochowo 1), necnon Grochowko 2), Nyechczanowo 3), Seyeczyny duplex 4), Chrosino duplex 5), Modzne 6), Rykowo 1), Nyegiossowo 8), Kaly 9), Grodno 10), Gyemyelyno 11), Vylkowya 12), Rudulthowo 13), Malynyno 14), necnon Chrosczyenska Volya 15) et Lypkj 16), quondam villae, modo haereditates desertae, spectant et pertinent; quae quidem ecclesia et ipsius pro tempore rector habet ex antiquo pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos, quorum modo est in possessione pacifica; et primo in eadem Grochowo et ipsius haereditate habet imprimis circa ecclesiam unam specialem aream pro curia et in eadem curiam cimiterio contiguam cum horto areae eidem contiguo, in cuius parte sunt domunculae pro vicario et ministro; item habet pro praedio in quolibet campo per unum certum arvum agri, in cuius unius parte locatus est hortulanus; qui hortulanus pro tempore existens non obligatur et alicuius census solutionem, solummodo ad labores aliquos, quia non habet aliquos agros; decima etiam manipularis post omnes et singulos agros praediales et cmethonales ex eadem villa proveniens in toto spectat ad eandem ecclesiam in Grochowo et ipsius rectorem, et conducunt eam ipsius villae cmethones in horreum dotis plebanalis ipsorum curribus, de agris autem praedialibus plebanus; et ultra huiusmodi decimas ipsius villae tam cmethones quam tabernatores et hortulani solvunt pro eiusdem ecclesiae rectore columbationem de qualibet domo per unum grossum.

Grochowko, Nyechczanowo, Rudultowo, Szwyeczyny duplex, Chrosino, Chrosczyenko, Modzne, Rykowo, Nyeglossew, Kaly et Vylkowya, villae et haereditates sub eadem parochiali in Grochowo, post quarum omnes et singulos agros praediales et cmethonales possessionatos et desertos decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem parochialem ecclesiam in Grochowo et ipsius rectorem.

Grodno, villa sub eadem parochiali, in qua sunt ex antiquo agri praediales, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Grochowo et rectorem ipsius, de agris vero cmethonalibus ad mensam archiepisco-palem ecclesiae Gnesnensis; cuius villae et aliarum villarum supra et infra descriptarum cmethones praeter Grochowo pro eadem parochiali ecclesia ultra decimas solvunt colendam de manso per unum grossum pro eiusdem ecclesiae rectore.

Malynyno, Volya Chrosczyenska et Lypkj, quondam villae, nunc vero haereditates desertae et in parte maiori nemoribus occupatae, sub eadem parochiali in Grochowo, quarum ex agris, dum et quando colebantur et modo aliqui coluntur, decimae manipulares provenientes spectant et modo pertinent ad praedictam parochialem in Grochowo et ipsius rectorem.

Gyemyelyno, villa sub eadem parochiali in Grochowo et in eadem oratorium seu filialis ecclesia, prout supra est, erecta et dudum in eadem fons baptismalis et sacrarium propter distantiam longam a matrice ecclesia reposita, tituli Omnium Sanctorum; in qua quidem villa eadem ipsa ecclesia habet imprimis pro capellano seu vicario unam specialem aream pro vicario (sic) et aliam pro ministro cum hortis necnon certis agris per certas argulas hincinde in campis tribus etiam cum pratis distinctam, quos agros aliquando vicarius circa idem oratorium residens ex con-

¹⁾ Grochowo. 2) Grochówko. 3) Niechcianów. 4) Świeciny, dziś tylko jedne. 3) Chrośno i Chrościnek. 6) Nieodgadnione. 7) Ryków. 6) Niegloszów. 9) Kaly. 10) Grodno. 11) Imielno. 12) Wilkowyja. 13) Rdultów. 14) Malinin, dziś w archidyceczyi warszawskiej nieznany (Zob. Skorowidz król. Polskiego). 15) Chrościnska Wola. 16) Lipki, dziś w calej okolicy nie znane.

cessione plebani de *Grochowo* colit; item decimam manipularem post omnes et singulos agros dumtaxat praediales etiam, in quorum parte quidam cmethones et tabernatores locati sunt et ab agris praedialibus emensurati, provenientem, quam similiter ex concessione plebani de *Grochowo* vicarius in ibidem tollit et percipit in sortem salarii; de agris autem cmethonalibus ex antiquo decima manipularis proveniens ad parochialem ecclesiam in *Kassowo* spectat et ipsius rectorem.

Taxata est eadem ecclesia ad unam sexagenam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad quatuor scotos.

126. GLOGOWIECZ.*)

Villa haereditaria, in eadem ecclesia parochialis, tituli Nativitatis beatas Virginis Marias et S. Adalberti, de eadem et Ssyemyanowo, quam nunc obtinet quidam honorabilis Jacobus de Pothczachy 1), qui, prout ex antiquo, circa eandem ecclesiam pro subsidio servat unum vicarium et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet; ad quam iure parochiali ultra praedictam Glogowyecz aliae villae infrascriptae, videlicet Ssyemyanowo 2), Klonowyecz duplex 3), Raczyborowo 4) et Raczyborowko 3) spectant et pertinent; item eadem ecclesia et ipsius pro tempore rector habet pro dote et fundo bona et proventus

*) Glogowice, wieś szlachecka, gniazdo rodziny Glogowskich h. Grzymała (Niesiecki l. c. t. II, 228), należąca dziś do archidyceczyi *warszawskiej*, powiatu i dekanatu *kutnowskiego* z kościołem parafialnym fundowanym przez Janutza, Pawła, Piotra i Mikolaja Glogowskich, dziedziców miejscowych a w r. 1433 przez arcybiskupa Wojciecha Jastrzębca kanonicznie erygowanym. W miejsce pierwotnego kościoła drewnianego od starości upadającego, potomek wspomnionych fundatorów, ks. Paweł s Głogowa Głogoneski, dziekan płocki, prałat pobożny i uczony, zmarły w roku 1570 (Niesiecki l. c. II, 228), wystawił obecny kościół murowany 521 łokcia długi, 15 szeroki a 25 wysoki z wyniosłą wieżą od strony zachodniej blachą krytą i syguaturą na środku dachu pod gontami, około roku 1560. O pierwotnej i późniejszej fundacyi tegoż kościoła wizyta jeneralna z roku 1826 następującą zawiera wiadomość: "Ecolesia hace est matrix ab anno 1433, jam vero circa annum 1560 opere lateritic a fundamentie estructa, erecta in parochialem ad instantiam Janussi, Pauli, Petri et Nicolai haeredum bonorum Glogowiec ab Alberto Archiepiscopo Gnesmensi Primate, Regni, postero tempore opera et impensis Reverendissimi Pauli de Glogowiec, Decani cathedralis Plocensis tota, ut superius dictum, muro constat; en traditione et signis nonmulis hucusque in muro apparentibus constat Ecclesiam hanc fuisse consecratam." W kościele tym mającym trzy oltarze i za staraniem obecnego rządzcy swego schludnie utrzymanym znajduje się pomnik z białego piaskowca dobrego dluta, wmurowany w ścianę obok zakrystyi wyobrażający osobę w zbroi w postawie leżącej mającego głowę wspartą na prawej ręce nieco w górę uniesioną, z następującym napisem :

Joannes a Glogowiec Provinciae huius Judez, vir placidis moribus, aequitatis imprimis studiosus, pacis amator, pacificandisque amicis omnem fere vitam impendens suam, obiit Anno Domini MDXXVII. Filius vero suus patri superstes Paulus Archidiaconus Plosensis paternae erga se pistatis memor hoc monumentum posuit, quietem amantissimo parenti precando sempiternam in Beatorum Patria 1563."

¹⁾ Jakób s Podczachów, pleban. 2) Siemianów. 3) Klonowiec Sslachecki i Klonowiec Chłopski.
4) Raciberów. 3) Raciberówek. Później przybyła Wola Raciberowska.

infrascriptos, quorum modo est in possessione pacifica; et primo in eadem Glogovica: et ipsius haereditate habet imprimis circa ecclesiam unam specialem aream pro curia et in eadem curiam cum horto pro horreo et aliis utilitatibus, necnon piscinam seu vinarium eidem areae contiguam, insuper alias duas areas pro vicario et ministro et in eis domunculas; item duos laneos seu mansos cum pratis eisdem mansis hincinde adiacentibus, ita se protendentes, prout agri cmethonales in longitudine et latitudine se protenduntur (sic); item decima manipularis in eadem villa Glogovicas de agris praedialibus proveniens spectat ad ecclesiam parochialem in Cuthno et ipsius rectorem et ex cmethonalibus agris tam possessionatis quam desertis pro universitate vicariorum ecclesiae Plocensis necnon et ex agris plebani pro universitate praedicta vicariorum Plocensis ecclesiae.

Siemyanowo, Clonowiecz et Raczyborowko, villae sub eadem parochiali in Glogowyecz, in quibus villis decimae manipulares provenientes tam ex agris praedialibus quam cmethonalibus possessionatis et desertis et generaliter ex omnibus et singulis spectant ad eandem parochialem ecclesiam in Glogowiecz et ipsius pro tempore rectorem; nihilominus dictarum villarum cmethones ultra decimam solvunt colendam de quolibet manso per unum grossum.

Racziborowo maior, villa sub eadem parochiali, in qua sunt agri ex antiquo praediales, de quibus decimae manipulares provenientes, exceptis duobus mansis, de quibus plebanus eiusdem ecclesiae in Glogowiecz tollit decimam, spectant ad parochialem ecclesiam in Kuthno et ipsius rectorem et ex agris cmethonalibus pro vicariis ecclesiae collegiatae Plocensis.

Clonowiecz, antiqua villa sub eadem parochiali in Glogowiecz, in qua sunt praediales agri ex agris cmethonalibus facti et etiam agri cmethonales, de quibus omnibus et singulis decimae manipulares provenientes spectant ad mensam archiepiscopalem ecclesiae Gnesnensis.

Taxata est eadem ecclesia ad unam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad duos scotos.

127. CUTHNO.*)

Oppidum haereditarium, in eodem ecclesia parochialis, tituli S. Laurentii, de iure patronatus laicorum haeredum dumtaxat eiusdem oppidi pro tempore existentium,

^{*)} Kutno, miasto powiatowe nad rzeką Ochnią, należące dziś de archidyceczyi warszonskiej, dekanatu kutnowskiego, stanowi jednę z najstarszych osad w Polsce. Piotr s Kutna, przybywszy de Polski roku 937, założył Kutno na pamiątkę swejej majętności w Czechach. Razem z osadą fundował niezwodnie i uposażył tamże kościół parafialny. Potomkowie jego pisali się hrabiami z Kutna, później przybrali nazwisko Kucieńskich. Jak opis powyższy świadczy, rodzina ta utrzymała się przy gnieżdzie swejem jeszcze w wieku XVI i jej niezawodnie zawdzięcza miasto obecny kościół parafialny. W wieku XVIII było Kutno własnością Zamojskich (Baliński l. c. I, 591, 582).

quam pronunc obtinet honorabilis Stanislaus de Sudul!) ex praesentatione generosorum dominorum Andreas de Kuthno 2), castellani Gostinensis et Venceslai de Ostrorok 2), protunc eiusdem oppidi haeredum; qui, prout ex antiquo, circa eandem ecclesiam pro subsidio servat duos capellanos in vicarios et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet; ad quam iure parochiali ultra praedictum oppidum villae, videlicet Wyelkye Golebyowo 1), Sooykj 5), Syeczechowo 6), Komadzyno 1), Szyerochowo 8) (sic), Byelavy 9), Starawyesh 10), Malyna 11), Geralthy 12), Gnoyno duplex 13), Golebyowko 14), necnon Wyerzbye 15) et Resewo 16) haereditates desertae et quondam villae (spectant); cuius quidem rector pro tempore existens alias ipsa ecclesia habet ex antiquo pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos, quorum modo est in possessione; imprimis in eodem oppido et ipsius haereditate unam aream specialem pro curia plebanali et in eadem curiam in latere ecclesiae versus orientem cum hortis eidem circumcirca adiacentibus pro horreo, vinariis, pomeriis et aliis utilitatibus satis competentem et circa eandem alias speciales areas seu eius in parte pro vicariis duobus et schola; ultra quas areas habet alias areas sex civiles et in corpore oppidi clausas et in eis domos cum hortis eisdem annexis, videlicet circa aream dotis plebanalis tres, duas ab uno latere curiae dotis plebanalis et ab altero latere tertiam in acie circuli civilis in tergo scholam habens, in qua modo residet quidam Albertus Golovics, presbyter gratialis ex concessione plebani, ex eo respectu, quod in eadem area diu deserta de novo domos reaedificavit, ad vitam; in latere vero praemisso imprimis residet similiter quidam sacerdos gratialis Andreas de Seoyko ex eodem respectu reaedificationis; et penes eandem quidam Mathias currifex mechanicus et solvit pro censu plebano singulis annis per sedecim grossos, in alia vero parte eiusdem oppidi in platea, qua itur versus Lovicz ex Crosnuevice, ex latere ipsius dextro alias tres areas et in eis domos sibi ipsis contiguas cum hortis ipsis contiguis et in eisdem domibus et areis homines civiles de corpore ipsius oppidi iure civili gaudentes et utentes, quorum quilibet de qualibet domo plebano ipsius ecclesiae singulis annis, ex eo quod habent maiores hortos, solvunt pro censu per decem octo grossos, per unam ligaturam seu crinile cepae et per unam sexagenam calium pro fermentatione valentium; item in postico dictarum trium arearum eiusdem ecclesiae rector habet speciale pratum ab ipsarum arearum hortis in eadem latitudine, prout se ipsae areae simul iunctae extendunt, protendentes (sic) usque ad prata domini haeredis, modo domini Venceslai de Ostrorok; quod quidem pratum concernit duos laneos seu mansos ecclesiae eidem pro rectore incorporatos; habet enim per duos mansos agri in quolibet campo trium camporum ipsius oppidi ita latos et longos, prout se extendunt agri oppidanorum; item habet decimam manipularem ex agris praedialibus dominorum haeredum ipsius oppidi omnibus et singulis

¹⁾ Stanisław s Sudobu (dwie wsie tego nazwiska znajdują się w dzisiejszej gubernii kieleckiej, jedna w jędrzejowskim, druga w pińczowskim powiecie. 2) Andrzej s Kutna Kucieński, kazztelan gostyński, następnie wojewoda rawski, o którym było wyiej. 3) Wacław s Ostroroga h. Nalęcs, poset na sejm 1501, potem komisarz do kwarty rawskiej (Niesiecki l. c. III, 526). 4) Golembiew. 5) Sójki. 5) Sieciechów. 7) Kamadsyn. 6) Sierakowo. 9) Bielawki. 10) Starawieś. 11) Malina. 12) Osada dziś nie znana. 12) Gnojno i Gnojensk. 14) Golembiewsk. 15) Wiersbie. 16) Razsew. Później powstały osady: Bociany, Dębina, Dutki, Dybów, Florek, Foksał, Konstanoya, Kuczków, Piaski, Pochulanka, Potraszczyna, Rataje, Siemiennik, Walentynów, Zgórze, Żabienice, Żurawieniec, Holendry Gnojeńskie.

provenientem, quam conducit curru proprio in horreum dotis plebanalis; oppidani vero pro eadem ecclesia et ipsius rectore solum colendam de qualibet domo per dimidium grossum (solvunt), decimae enim manipulares ex agris oppidanorum et anteoppidanorum provenientes spectant ad praeposituram eccesiae *Lancicionsis*.

Wyelkyegolebyowo, villa sub eadem parochiali in Cuthno, cuius incolae pro eadem parochiali et ipsius rectore solummodo colendam de quolibet manso per grossum solvunt et decimae manipulares ex totius villae agris provenientes spectant pro universitate vicariorum ecclesiae Plocensis.

Syeczechowo, villa sub eadem parochiali in Cuthno, cuius villae ex agris scultetiae occasione decimae manipularis pendet controversia inter eiusdem ecclesiae in Cuthno rectorem et praepositum ecclesiae Lanciciensis, ad quem pertinet decima manipularis ex agris cmethonalibus proveniens, est tamen ipse praepositus in possessione pro hac vice, sicque ipsius villae incolae pro eadem parochiali solummodo colendam solvunt de manso per unum grossum, prout in aliis villis ipsius ecclesiae.

Soyki, Byelavy, Starawyesch, Gyeralthy et Mroczkowyssna, villae seu haereditates sub eadem parochiali, post quarum omnes et singulos agros praediales et cmethonales possessionatos et desertos decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem parochialem in Cuthno et ipsius rectorem.

Comadzyno et Syerochowo, villae sub eadem parochiali in Cuthno, in quibus sunt ex antiquo agri praediales speciales in Syerochowo citra ad sex lanços se extendentes, seu sex mansos facientes, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Cuthno et ipsius rectorem, de agris vero concthonalibus utriusque villae ad praeposituram ecclesiae Lanciciensis.

Malyna, villa sub eadem parochiali, in qua etiam ex agris praedialibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Cuthno et ipsius rectorem et de cmethonalibus ad praeposituram Lanciciensem; item elusdem villae haereditati adiunctus est quidam campus et quondam haereditas unius nobilis, dictus Wyerzbye, ex cuius campi agris, dum et quando coluntur, decimae manipulares provenientes ex antiquo spectant ad eandem parochialem in Kuthno et rectorem ipsius.

Gnoyno maius, Gnoyenko, Raschewo et Golebyewko, villae sub eadem parochiali in Cuthno, in quibus ex antiquo sunt et fuerunt agri speciales praediales ab agris cmethonalibus distincti, de quibus decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem parochialem in Cuthno et ipsius rectorem et ex agris cmethonalibus, dempta Golebyewko, ad ecclesiam parochialem in Orlow et ipsius rectorem, in dicta autem Golebyewko ad vicarios ecclesiae Plocensis.

Wierzbie, quondam villa, sed a multis annis deserta, in qua fuerunt agri speciales praediales, ex quibus decima manipularis proveniens spectabat ad eandem parochialem, prout et modo spectat et ex agris cmethonalibus ad praeposituram ecclesiae Lanciciensis, sed modo ex antiqua desertatione non discernuntur, attamen dum et quando aliqui coluntur, decimas manipulares percipit eiusdem ecclesiae plebanus.

Goslavice, villa sub parochiali in Pyanthek, cuius villae ex agris omnibus et singulis decimae manipulares provenientes spectant ad ecclesiam parochialem in Kuthno et rectorem ipsius.

Glogoviecz, in qua parochialis ecclesia et Raczyborowo sub parochiali in eadem Glogoviecz, villae, quarum ex agris dumtaxat praedialibus omnibus et singulis deci-

mae manipulares provenientes ex antiquo spectant ad parochialem ecclesiam in *Kuthno* et ipsius rectorem, et de agris cmethonalibus ad universitatem vicariorum ecclesiae *Plocensis*, prout supra.

Taxata est eadem ecclesia ad unam sexagenam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad duos scotos.

S. Spiritus et S. Leonardi oratorium et circa illud domus pauperum, nondum erecta, habet tamen pro dote et fundo ex donatione magnifici olim Nicolai de Kuthno, palatini Lanciciensis et capitanei maioris Poloniae generalis 1), Gostinensis 2), sex marcas pecuniarum monetae et numeri polonicalis, ex censibus et proventibus sortis tum ipsius oppidi Cuthno et tota villa (sic) Suchedambye concernentes et pro tempore venientes per ipsum et successores suos singulis annis pro festo S. Nicolai solvendas, tres videlicet marcas pro capellano seu lectore missarum in eodem oratorio legendis aut explendis et tres in eleemosynam pauperum circa illud oratorium decumbentibus, convertendas; quem quidem censum per certas litteras sub sigillo maiori sigillatas obligavit se et suos successores perpetuis temporibus soluturum, in quibus litteris nihilominus sibi et suis successoribus reliquit arbitrium huiusmodi sex marcas census annui perpetui centum marcis redimendas et pro alio censu simili in aliquo loco comparando àd usus similes hospitalis per successores suos commisit et habere pro sua voluntate ultima voluit; insuper ex pecuniis, quae cedunt a molitura braseorum in molendino braseali in dicto oppido Kuthno voluit et per dictas litteras donavit, quod singulis septimanis pro emendis piscibus ad victum pauperibus unus grossus daretur, item oneravit capellanum ad tres missas singulis septimanis in eodem oratorio explendas, unam de Annuntiatione gloriosissime Virginis Mariae eodem die, quo ipsum festum contingat celebrari, aliam de S. Cruce singulis sextis feriis et tertiam pro defunctis singulis feriis secundis, prout litterae, de quibus supra fit mentio, latius continent(ur).

128. LANKOSCHYN.*)

Oppidum haereditarium, in eodem ecclesia parochfalis, tituli S. Stanislai, de iure patronatus et praesentandi abbatis cum conventu monasterii de Trzemeschna,

¹⁾ Mikolaj s Kutna występuje z tytułami: Palatinus Lanciciensis, Capitaneus majoris Polonias generalis na dwóch przywilejach Jana Olbrachta z r. 1493 (Rzyszczewski i Muczk. l. c. t. I, str. 203 i 222). Szpitalny kościół już dawno nie istnieje. 2) "Gostinensis" przez pomyłkę podano, lub opuszczono poprzedzające "et."

^{*)} Lakossyn, niegdyi miasteczko szlacheckie, dzii wieś należąca do archidyccezyi warszawskiej, dekanatu i powiatu kutnowskiego, miała kościół parafialny, nie wiadomo przez kogo fundowany, już w wieku XIV, jak dowodzi następujący dokument: "Noverint quibus expedit universis quod nos Jarosłaus divina providencia sancte Gnesnensis ecclesie Archiepiscopus iuxta credite nobis dispensacionis officium gregi Dominico paternis inviolare (sic) cupientes affectibus infrascriptas villas, videlicet Valy, binum Voyesechowicze, novam villam Jankowicze et Lankoszino in terra Lanciciensi sitas ecclesie parochiali in Lankoszino iam dicto parochialiter iure parochiali iniungimus addicimus, asscribimus perpetuo et incorporamus, volentes ut incole dictaram villarum ibidem (in) Lankoszino divina audiant et ecclesia tica

ad quam solet ex eodem monasterio frater professus canonicorum regularium ordinis S. Augustini praesentari et per loci Ordinarium institui, prout et modo eandem obtinet honorabilis et religiosus frater Mathias de Myleschyno¹) ex praesentatione reverendi patris domini Andreae²) divina patientia abbatis et conventus ipsius Trzemeschnensis; cui, prout ex antiquo, in subsidium ex eodem monasterio duo fratres professi per abbatem in vicarios dari et concedi (solent), quos rector ipsius ecclesiae ex proventibus mensae suae plebanalis expensis et salario obligatur providere et in domo tenere; ad quam iure parochiali praedicta Lankoschyn cum villis Nowawyesch³), Lessno⁴), Pywkj³), Wyerzeykj⁶), Nagodowo¹), Valy⁶), Voyczechovice duplex⁹), Skleczkj¹⁰), Wyreby¹¹), Sthodolkj¹²), Possnykj¹³), Zakovice duplex¹⁴), Psurz duplex¹⁵), Kothlyskj¹⁶), Kurosche¹¹), Plebankj¹⁶), Dobnya¹⁹).

omnia percipiant sacramenta, mandantes nihilominus omnibus et singulis villanis ut sibi (sic) plebano suo in Lankoszino, qui pro tempore fueril, dovote obediant in his que ad salutem pertinent animarum. Actum et datum in Lowics tereio Idus Septembris anno millesimo trecentesimo quinquagesimo nono." (Metrica vet. Ecclesiae Tremesnensis f. 83. 84). Kościół ten z wszelkiemi dochodami wcielony był już wtenczas do probostwa kanoników regularnych lateraneńskich w Trzemessnie. W drugiej potowie tegoż wieku powstał spór pomiędzy dziedzicem miejscowym Stefanem, a proboszszem trzemeszeńskim Jakóbem o prawo patronatu nad kościołem w mowie będącym, który arcybiskup Jaroslaw Skotnicki wyrokiem z dnia 7 marca roku 1374 przysądził ostatniemu i następcom jego na mocy dobrowolnej pomiędzy stronami ugody ("quod prenominatus Stephanus de Lancossyno iam dictum prepositum Tremesensem et suum conventum omnem iurisdictionem iuris patronatus prescripte ecclesie in Lancossyno obtinore fatebatur coram nobis pariter et habere et eandem ecclesiam in Lancossyno a temporibus retroactis et in antea per eosdem prepositum et conventum alicui religioso et seculari posse conferre, ipsum nobis pro confirmacione ordinaria presentando et donare. Nos igitur concordiam eandem, ut prefertur, presentibus ratificantes totalem condicionem iuris patronatus ecclesis predicts in Lancossyno prenotato preposito el suo conventui perpetuis temporibus ascribimus etc." (Archiw. kościola trzemesz. Metr. vet. f. 92. Kod. dypl. wielkpl. III, 41). W roku 1420 Boguskiw, dziedzie z Feurza (de Peuri) z synami swymi Wojciechem, Maciejem, Mikolajem, Stefanem i Janem darował kościołowi ląkoszyńskiemu ogród w Psursu z pewnemi obowiązkami (Metr. vet. Ecclesiae Tremesn. f. 93). Dwanaście lat przedtem, w roku 1408 załatwiono drogą sądu polubowego spór o prawa kościoła tego powstały pomiędzy rządzcą jego Mikolajem i opatem trsemesseńskim Muciejem, a dziedzicami Łąkoszyna (tamże f. 94). W r. 1517 arcybiskup Jan Łaski przedłożył kapitule swojej metropolitalnej projekt Andrzeja, opata trzemeszeńskiego, (proboszczowie trzenesseńscy zostali opatami r. 1441), który chciał tejże kapitule ustąpić na wieczne czasy kościół parafialny łąkozsyński z wszelkiemi dochodami i prawami oraz całą wieś opacka Welne i młyn wodny pod Niestronnem na własność, gdyby kapitula tak jego jako wszystkich opatów trzemesseńskich chciała przyjąć do grona swego jako rzeczywistych kanoników z prawem do wszelkich dochodów kanonii i wolnego glosu, a przytem podjęła się opieki nad dobrami opactwa i klasztoru erzemeszeńskiego. Projekt ten nie przyszedł atoli do skutku, ponieważ ofiarowane kapitule dochody i własności nie odpowiadały wysokości dochodów przypadających na nowego kanonika (Acta decr. Capit. Gnesn. IV, 162b). Obecny kościół ląkoszyński drewniany stanął staraniem i nakładem opatów trzemeszeńskich, którzy aż do roku 1818 przeznaczali na rządzców jego zakonników klasztoru swego, w roku 1758 po spaleniu poprzedzającego, również drewnianego, który stał zaledwo lat 40. Kościół ten w roku 1869 bardzo był zdezolowany i opuszczony. Podźwignął go, zrestaurował, przyozdobił wewnatrz i nowemi sprzętami opatrzył przy pomocy parafian terażniejszy rządzca jego, ks. Frasunkiewicz. nie małe sobie przez to zjednawszy zasługi (Acta Ecclesiae).

¹⁾ Andrzej s Mieleszyna, pleban. 2) Andrzej Drzążyński opat, ten sam, który podał projekt wyżej opisany co do kanonikatu gnieźnieńskiego, rządził klasztorem od r. 1505 do 1522. 3) Nowawieć 4) Leszczynek. 8) Piwki. 6) Wierzyki. 1) Nagodów. 8) Waly. 9) Wojciechowice Wielkie i Male. 10) Sklęcski. 11) Wyręby. 12) Stodólki. 13) Pyźniki. 14) Żakowice, dziś tylko jedne. 15) Pswrze. 16) Kolliska, wieś i folwark. 17) Osada dziś w parafii i okolicy nie snana. 18), 19) Osady snikle.

Wnorowa 1), Zydowo 2), necnon Raczykj 3) et Zawadj 4) desertae spectant et pertinent; cuius ecclesiae rector ipsaque ecclesia ex antiquo habet pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos, quorum modo est in possessione pacifica; et primo circa eandem ecclesiam in eodem oppido et ipsius haereditate habet imprimis inter oppidanos unam aream specialem pro curia seu domo et in eadem modo curiam, in latitudine unius mansi seu lanei se protendentem cum horto usque ad fluvium dictum Ochnya⁵) et eiusdem ex opposito duas alias areas, unam quondam pro vicario, in qua nunc factum est per plebanum bras(e)atorium et tertiam pro schola; item ultra oppidum prope dictum fluvium Ochnya habet unum alium hortum in latitudine trium laneorum, cuius partem tenet pro prato et colligere solet ex eodem citra vel ultra duos currus et partem pro domesticis commoditatibus et tertia iacet deserta propter eius infertilitatem, et non habet aliquos agros pro praedio; item habet decimam manipularem de duobus mansis advocatiae seu scultetiae ex certis praedialibus agris, quos habent ipsius oppidi oppidani in possessione, provenientem, et conducit eam plebanus curru proprio in horreum dotis plebanalis; de agris autem oppidanorum omnibus et singulis decima manipularis proveniens spectat ad certos canonicatum et praebendam Lancicienses, quos obtinet modo dominus Nicolaus Cepel 5); pro parochiali vero ipsius oppidi oppidani solvunt eiusdem ecclesiae parochialis rectori per medium grossum.

Nowawyesch, villa sub eadem parochiali, in qua ex tribus laneis scultetiae seu advocatiae decimae manipulares provenientes pertinent ad eandem parochialem in Lankoschyn et rectorem eiusdem et de agris cmethonalibus ad canonicatum et praebendam Lancicienses, quos obtinet modo dominus Nicolaus Cepel.

Lessno minus, Wyerzeykj, Nagodowo, Woyczechovice maius et Waly, villac sub eadem parochiali in Lankoschyno, in quibus sunt agri praediales ex antiquo ab agris cmethonalibus distincti, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Lankoschyno et ex agris cmethonalibus in Lessno ad canonicatum et praebendam ecclesiae collegiatae Lanciciensis, quos obtinet suprascriptus dominus Nicolaus Copel, in Waly ad mensam archiepiscopalem, in Wyerzeykj vero Nagodowo et maiori Woyczechovice ad universitatem vicariorum ecclesiae Lanciciensis.

Pywki et Zawadi, quondam villae, sed a multis annis haereditates desertae, in quibus fuerunt et modo sunt certi agri, videlicet in praedicta Pywkj ultra praediales alii tres mansi speciales, nec non excrescentiae alias Klyny et certi alii cmethonales; in praedicta vero Zawadj in toto sex mansi, tres praediales et tres cmethonales, ex quibus praedictis agris praedialibus nec non tribus mansis ac excrescentiis, videlicet in praedicta Pywkj et in Zawadj tribus mansis praedialibus decimae manipulares provenientes spectabant et modo pertinent, dum et quando huiusmodi agri coluntur, ad eandem parochialem in Lankoschyno et ipsius rectorem, de agris autem cmethonalibus in utraque haereditate et quondam villis ad canonicatum et praebendam Lancicienses, quos modo obtinet dominus Nicolaus Cepel, quoad Pywkj et quoad Zawadj ad universitatem vicariorum ecclesiae Lanciciensis.

Woyczechovice minus, Skleczkj, Wyreby, Stodolkj, Pusnykj, Zakovice maius et minus, Psurz maius et minus, Kothliskj, Kurosche, Plebankj, Dobnya, Wno-

^{1), 2), 3)} Osady znikle. 4) Zawady. 5) Ochnia. 6) Mikołaj Czepel, o którym było wyżej.

rowa, Zydowo et Raczykj, nec non Gogolys, villae, haereditates et sortes haereditariae nobilium sub eadem parochiali in Lankoschyno, quarum post omnes et singulos agros possessionatos et desertos decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem parochialem in Lankoschyno et rectorem ipsius, et conducit eas curru proprio in horreum dotis plebanalis, aut ubi placet.

Blonye, in qua est ecclesia parochialis, cuius villae ex medietate agrorum cmethonalium ipsius villae cmethones nec non et scultetus solvunt decimam in pecuniis de quolibet manso seu laneo per octo grossos; de altera autem medietate percipit canonicus ecclesiae Lancicionsis.

Taxata est eadem ecclesia ad tres marcas argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad tres scotos.

129. CASCHEWO.*)

Villa haereditaria, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Andreas apostoli, de iure patronatus laicorum haeredum de eadem Caschewo et de alia Caschewo mediocri alias de utraque, quam pronunc obtinet quidam Albertus de Grzybowo ex praesentatione de eisdem villis protunc haeredum; ad quam iure parochiali ex antiquo spectant ultra praedictam Kassewo¹), villae infrascriptae, duplex alia Caschewo²), Scrythj³), et Gay⁴); quae quidem ecclesia habet pro dote et fundo imprimis in eadem villa et ipsius haereditate unam specialem aream pro curia plebanali cum hortis ipsam concernentibus, nec non alias duas speciales pro vicario et schola: item duos laneos seu mansos agri in quolibet campo cum pratis ipsos concernentibus, et adiacentibus, ubi fieri possunt, et decimam manipularem dumtaxat ex agris praedialibus provenientem; de agris vero cmethonalibus spectat ad praeposituram Lanciciensem.

Caschewo mediocris et Caschewo Tharnowskyego, villae sub cadem parochiali, quarum ex agris praedialibus omnibus et singulis in mediocri de uno manso cum dimidio et in Tharnowskyego de duobus laneis quondam per cmethones possessis

^{*)} Kaszewy, wież szlachecka, należąca dziś do archidyecezyi warszawskiej, powiatu i dekanatu kutnowskiego, gniazdo zapewne familii Kaszewskieh h. Janina, z której pochodzili: Jan Kaszewski, kanenik gnieżnieński, krakowski i lucki, archidyakon i officyał lucki, zmarły około roku 1720 i Konstanty Kaszewski, kanenik gnieżnieński, dziekan i officyał lucki † 1726 (Ks. Korytkowski l. c.). Tej to familii zapewne zawdzięczają Kaszewy fundacyą i uposażenie kościoła parafialnego, istniejącego już na początku wieku XV, jak dowodzi dokument z roku 1420, w którym Bogusław, dziedzie Psurza w parafii Likossyn darował plebanii tamże ogród. Na tym dokumencie występuje jako świadek śnewomirus plebanus in Kazewo (Metrica vetus Tremesnensis f. 93). Obecny kościół drewniany małych rozmiarów, dotąd niekonsekrowany wystawił własuym nakładem przy pomocy prymasa Teodora Potockiego, księżnej Teojili Wiśniowieckiej, kasztelanowej krakowskiej i Łukasza Wolskiego, skarbnika rawskiego, Jan Wilkanowski, podczaszy rawski w roku 1732. Kościół ten niedawno kosztem parafian zrestaurowany i odnowiony w dobrym znajduje się stanie (Acta Ecclesiae).

¹⁾ Kaszewy Kościelne. 2) Kaszewy Dworne i Kaszewy Tarnowskie. 2) Szczyt. 4) Gojew. Później przybyły osady: Julianów, Kamienna, Zabawa.

decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Caschewo et rectorem ipsius, de agris vero cmethonalibus ad praeposituram ecclesiae Lanciciensis.

Sczyty et Gay, villae sub eadem parochiali, in quibus similiter sunt agri praediales speciales in praedicta Sczythy citra quinque laneos facientes, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Caschewo et de cmethonalibus ad praeposituram ecclesiae Lanciciensis.

Skorzewa, villa sub parochiali ecclesia in Mnych¹) dioecesis Plocensis, cuius villae ex omnibus et singulis agris cmethonalibus decimae manipulares provenientes spectant ad ecclesiam parochialem in Caschewo et ipsius rectorem.

Jukowo, villa sub parochiali ecclesia in Sokolow²) sub dioecesi Plocensi, post cuius villae omnes et singulos agros emethonales possessionatos et desertos decimae manipulares provenientes spectant ad ecclesiam parochialem in Caschewo et ipsius rectorem.

Genyelino, villa sub parochiali ecclesia in Grochowo, cuius post omnes et singulos agros cinethonales tam possessionatos quam desertos decimae manipulares provenientes spectant ad praedictam parochialem Kaschewo, de agris autem praedialibus spectant ad parochialem ecclesiam in Grochowo.

Taxata est eadem ecclesia ad unam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad duos scotos.

130. STRZEGOCZYN.*)

Villa haereditaria, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Bartholomaei apostoli, de iure patronatus et praesentandi laicorum haeredum de eadem, quam pronunc obtinet honorabilis Dominicus de Woyschyce!) ex praesentatione generosi olim Alberti Glandzanowskj?), castellani Lanciciensis, Jacobi Wythunskj?), Nicolai Strzegoczkj et Joannis Strzegoczkj!) protunc haeredum; qui, prout ex antiquo, circa ipsam ecclesiam servat unum vicarium et ministrum, quos ex proventibus mensae

Mnich, wieś z kościołem parafialnym dziś w archidyceczyi warszawskiej, dekanacie kutnowskim.
 Sokołów, wieś z kościołem parafialnym w archidyceczyi warszawskiej, dekanacie i powiecie gostyńskim.

^{*)} Strsegocia, wieś szlachecka, polożona w dzisiejszej archidyecezyi warssawskiej, dekanacie i powiecie lessyckim, gniazdo rodziny Strsegockich niewiadomego herbu, która się jeszcze w początku wieku XVI przy części dziedzictwa swego trzymała, jak opis powyższy świadczy, i niezawodnie pierwotny kościół parafialny tamże fundowała i uposażała. Kościół ten istniał już w polowie wieku XV, jak dowodzą akta konsystorza gnieżnieńskiego (wykazy). W miejsce pierwotnego kościoła drewnianego stauął w roku 1677 nakładem dziedzica miejscowego, Grabskiego, nowy, również drewniany, który w roku 1691 w niedzielę trzecią po Wielkanocy przez Wojciecha Stawowskiego, biskupa petreeńskiego, suffragana gnieżnieńskiego został konsekrowany. W dwieście lat później kościół ten tak dalece podupadł, że nowym zastąpionym być musiał. Wystawili go parafianie w roku 1867 z cegły palonej, pokryli blachą żelazną i sygnaturą przyozdobili. Z starego kościoła przeniesiono do nowego pięć oltarzy dość dobrej rzeżby, które przy tej sposobności odnowiono (Acta Visit. Ecclesiae de aa. 1778. 1779 i 1811).

¹⁾ Dominik z Wojssyc (wsi w parafii Bedlno w powiecie i dekanacie kutnowskim). 2) Wojciech z Gledzianowa h. Pomian, kasztelan łęczycki, o którym już było wyżej. 3) Jakób Wituński h. Rola (Niesiecki l. c. IV, 358). 4) Mikołaj i Jan Strzegoccy.

suae plebanalis salariis providet; ad quam iure parochiali ultra praedictam Strzegoczyn aliae villae infrascriptae, videlicet Lessno maior 1), Kyetrze seu Kthary 2), Swynarj 3), Kucharj 4), Szyelenyewo 5), Obydowo duplex 6) et Glandzanowo 7) spectant et pertinent; cuius quidem ecclesiae rector pro tempore existens habet pro dote et fundo ex antiquo, quorum est et modo in possessione, bona et proventus infrascriptos, et primo in eadem Strzegoczyn imprimis aream specialem pro curia plebanali et in eadem curiam cum horto se protendente et prato sibi annexo usque ad medium paludis in postico areae dotis plebanalis iacentem et in parte eiusdem areae versus ecclesiam est situs domuncularum pro vicario et ministro; item habet duos mansos pro praedio agri in quolibet campo ipsius haereditatis cum pratis adiacentibus et ipsos mansos seu laneos ex antiquo concernentes; item habet duas areas speciales tabernales in altero latere ecclesiae, alias ipsius ex opposito iacentes iam dudum desertatas; quarum tabernarum possessores et inhabitatores ex antiquo habuerunt libertatem cervisias braxandi in domibus eorum propinandi et ex aliunde ad propinandum adducere (sic), obligabanturque census certos plebano solvendi (sic) et servitia nonnulla impendendi (sic), prout ex contractu contrahere plebano potuerant; item habet decimas manipulares post omnes et singulos agros praediales dominorum haeredum provenientes, quos conducit plebanus curru proprio in horreum dotis plebanalis; ex agris autem cmethonalibus spectant ad universitatem vicariorum ecclesiae Lanciciensis, et pro parochiali ipsius villae cmethones solummodo colendam de quolibet manso per grossum solvunt.

Lessno maior, sub eadem parochiali villa, cuius ex agris praedialibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Strzegoczyn et ex agris cmethonalibus ad universitatem vicariorum ecclesiae Lanciciensis.

Cuchari, villa sub eadem parochiali, cuius ex agris praedialibus decimas manipulares provenientes eiusdem parochialis rector in Strzegoczyn cum ecclesiae parochialis in Parznycew (rectore) alternatis vicibus percipiunt; ex agris vero cmethonalibus spectant ad certos canonicatum et praebendam Lancicienses, quos modo obtinet venerabilis dominus Nicolaus Cepel.

Kyetrze alias Kthary, Zyelenyewo, Obydowo duplex et Glandzanowo, villae sub eadem parochiali, in quibus sunt agri ex antiquo praediales curiarum a cmethonalibus distincti, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Strzegoczyn et ipsius rectorem et ex agris cmethonalibus ad certos canonicatum et praebendam ecclesiae Lanciciensis, quos modo obtinet dominus Nicolaus Cepel.

Swynari, villa sub praedicta parochiali in Strzegoczyn, in qua non sunt aliqui agri cmethonales, solum praediales, ex quibus decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem parochialem in Strzegoczyn et rectorem ipsius.

Taxata est eadem ecclesia ad unam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad quinque scotos.

¹⁾ Lessno. 2) Kietrse albo Kiery. 3) Świniary. 4) Kuchary. 6) Zieleniew. 4) Obiad w 1 Obiadówek. 7) Gledzianów, gniazdo familii Gledzianowskich. Później powstały osady: Jósinki, Julinki, Marcinów, Psiagórka, Wierzyki.

131. WYTHUNYA.*)

Villa hacreditaria, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Catharinae, de iure patronatus laicorum haeredum ipsius villae, quam pronunc obtinet honorabilis dominus Laurentius de Kurosche 1) ex praesentatione nobilis Joannis 2), haeredis protunc in ibidem; qui, prout ex antiquo, servat pro subsidio duos capellanos in vicarios et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet; ad quam iure parochiali ultra praedictam Vythunya aliae villae infrascriptae, videlicet Spyzany 3) haereditas deserta, eiusdem villae Vythunya haereditati unita, Krococzyce 1), Oraczewo 5), Tuklancz 6), Gayewo nadolne 1) et alia Gayewo 9), Byssewo 9), Slunawy 10), Goloczice 11), Trzpyelye 12) deserta, Schamowo 13), Wargowo duplex 14), Nadarzewo 15), Wanglovice maior 16), Glandzanowo 17), Qwyelyno 18), Goloczice Clementis 19), Szyedlewko 20), Wargowo budkhy 21), Romarthowo 22) et Wyeprzky 23) deserta spectant et pertinent; quae quidem ecclesia et ipsius pro tempore rector (habet) ex antiquo et modo in possessione bona et proventus infrascriptos, et primo habet in eadem Wythunya pro curia plebanali unam aream satis latam et competentem et in eadem curiam cimiterio contiguam cum horto pro horreo, piscinulis et aliis commoditatibus eidem areae contiguo, in cuius areae parte domunculae pro vicariis et ministro sunt factae et erectae; item unum laneum seu mansum agri pro praedio in omnibus tribus campis, prout ipsi eiusdem villae incolae habent, necnon pratum, dictum Poswyathne, iacens circa limites haereditatis Glandzanowo, de quo colligi

^{*)} Wituniu albo Witonia, wieś szlachecka, gniazdo familii Wituńskich h. Rola (Niesiecki l. c. IV, 358), należąca dziś do archidyczczyi warszawskiej, powiatu i dekanatu lęczyckiego, miała kościół parafialny niewątpliwie przez tęż familią fundowany i uposażony, w aktach konsystorza *gnieżnieńskiego* w pierwszej połowie wieku XV wspominany, zapewne już w wieku XIV. Obecna świątynia 60 łekci długa. 20 szeroka i tyleż łokci wysoka, zbudowana częścią z cegły palonej, częścią z kamieni polnych nieobrobionych i tak niedbale wsadzanych, że tak w zewnętrznych jako i wewnętrznych ścianach w polowie niekiedy wystają i całą budowę cryginalną czynią. Z frontu wznosi się wieża murowana 120 stóp wysoka, blachą żelazną równie jak cały dach kościelny pokryta, mieszcząca w sobie trzy dzwony. Rok 1550 wykuty na drzwiach żelaznych do zakrystyi prowadzących domyślać się każe, że kościół ten w miejsce dawnego drewnianego w tym czasie został wystawiony. Kto go konsekrował, nie wiadomo. Doroczna uroczystość poświęcenia jego odbywa się w niedzielę po Narodzeniu N. Maryi P. Wnętrze jego przyozdobione pięciu oltarzami, przed czterema laty odmalowanemi i odzłoconemi, nader starannie utrzymywane, poważny przedstawia widok. Cmentarz przy kościele otoczony jest murem z kamieni polnych, tak samo cmentarz grzebalny, na którym znajduje się murowana dość obszerna kaplica pod wezwaniem ś. Jósefa, zbudowana w roku 1844 przez ówczesnego rządzcę parafii, ks. Rupińskiego, częścią własnym nakładem, częścią z składek parafian, z jednym tylko oltarzem przyozdobionym obrazem Patrona swego (Acta Ecclesiae).

¹⁾ Wawrzyniec s Kuraszowa (wsi w guberni radomskiej, powiatu kosienickiego). 2) Jan Witwiski. 3) Nazwa dziś już nie znana. 4) Krokorcsyce. 5) Oracsew. 6) Nieodgadnione. 1) Gajewo. 6) Dziś tylko jedna wieś tego nazwiska w parafii. 9) Byssewo. 10) Osada dziś nie znana. 11) Golocice. 12) Osada dziś nie znana. 13) Ssamów. 14) Wargowa Stara i Nowa. 15) Nędsersew. 16) Węglewice. 17) Gledsianówek. 18)—21) Osady dziś nie znane. 22) Romartów. 23) Nieodgadnione. 1ºóźniej powstały osady: Rudki, Janice, Jósefów, Jósefków, Karkosski, Kostusin, Kuchary, Rudniki, Rybitwy, Uwielinek.

solent quandoque quinque aut sex currus de foeno; item decimam manipularem post omnes et singulos agros praediales et cmethonales possessionatos et desertos ex eadem villa *Vythunya* necnon *Spyzany* haereditate iam dudum deserta et eiusdem villae *Vythunya* haereditati adiuncta provenientem, quam conducit plebanus curru proprio ex agris praedialibus et ex cmethonalibus cmethones in aream dotis plebanalis; cuius villae cmethones pro eadem ecclesia ultra deciniam huiusmodi colendam de manso possessionato per grossum solvunt.

Crokoczice, Thuklancz, Gayewo, Byssewo, Slunawj, Trzpyelye deserta, Sthamowo, Varga antiqua, Goloschyce Clementis, Szyelewko et Wargawa buthkj, villae et haereditates, quoad Thuklancz et Trzpyelye desertae, sub eadem parochiali in Wythunya, post quarum omnes et singulos agros praediales et cmethonales possessionatos et desertos decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Wythunia et ipsius rectorem.

Oraczewo, Gayewo nadolne, Vargawa, Nyrskj, Qwyleyno et Wyeprzkj deserta. villae sub eadem parochiali in Vythunya, in quibus ex antiquo sunt et fuerunt agri praediales ab agris cmethonalibus distincti, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Vythunya et ipsius rectorem et ex agris cmethonalibus ad custodiam ecclesiae collegiatae Lanciciensis.

Nedzerzewo, Wanglovice et Glandzyanowo, villae sub eadem parochiali, in quibus decimae manipulares ex agris praedialibus provenientes spectant ad eandem parochialem in Wythunya et ipsius rectorem et de agris cmethonalibus ad universitatem vicariorum ecclesiae collegiatae Lanciciensis.

Goloschice, Karkosczyny, villa sub praedicta parochiali in Wythunia, cuius ex agris praedialibus decima manipulares et ex cmethonalibus pecuniariae de manso quolibet per fertonem provenientes spectant et pertinent ad eandem parochialem in Wythunya et ipsius rectorem.

Romalthowo, villa sub eadem parochiali in Vythunia, cuius incolae pro eadem ecclesia nihil aliud solvunt, solum colendam de quolibet manso per grossum et similiter in aliis villis emethones solvunt, decimas vero et alios proventus pro custodia ecclesiae Lanciciensis collegiatae.

Taxata est eadem ecclesia ad duas marcas argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad quinque scotos.

132. LANKI.*)

Villa haereditaria, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Mariae Magdalenae. de iure patronatus haeredum de eadem, quam pronunc obtinet honorabilis Thomas

*) L_fki, wieś szlachecka, należąca dziś do archidyecezyi warszowskiej, powiatu i dekanatu kutnowskiego, miała kościół parafialny już przynajmniej w początku wieku XV, jak wnosić można nie tylko z powyższego opisu, ale z akt konsystorza gnieżnieńskiego, w których o nim jako o dawnym w drugiej połowie tegoż wieku zachodzą wzmianki. O fundatorach pierwotnego kościoła żadnej nie mamy wiadomości. Obecna świątynia drewniana w formie krzyża z wieżą na froncie i sygnaturą na

ex praesentatione haeredis de eadem villa Lanki; qui, prout ex antiquo, circa eandem ecclesiam servat duos capellanos in vicarios et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariat et providet; et spectant ad eandem iure parochiali ultra praedictam Lanki villae infrascriptae, videlicet Mnogoschyn 1), Syemnycs duplex 2), Lyssyeyamy 3), Golyschewo 4), Rybye 3), Konarj 6), Rostowa 1), Rosthowko b) Puwlovice b), Krzyzanowo duplex 10), maius et minus, Yagnyetha duplex 11), Suchodolj deserta 12) et Dobyeslavice 13); quae quidem ecclesia et ipsius pro tempore rector ex antiquo habet pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos, quorum est et modo in possessione pacifica; et primo habet aream specialem pro curia et in eadem curiam et hortum ipsius in postico pro horreo, vinario et aliis utilitatibus sufficientem; item alias speciales areas pro vicariis et schola ex alia parte ecclesiae et in eisdem domunculas; item pro praedio habet duos laneos seu mansos agri cum pratis ipsos mansos concernentibus et iacentibus (sic); decima etiam manipularis ex omnibus et singulis agris praedialibus et cmethonalibus proveniens spectat in toto ad eandem ecclesiam et ipsius rectorem, et conducunt eam cmethones ex agris ipsorum propriis curribus in horreum dotis plebanalis sine solutione quavis canapalium; solvunt tamen colendam de qualibet domo per medium grossum; de agris autem praedialibus conducit eam plebanus curro proprio.

Mnogoschyn, Syemyenyce, maius et minus, villae sub eadem parochiali, in quibus sunt agri praediales ex antiquo, in quibus quoad Syemyenyce minus locati sunt tres cmethones; ex quibus agris praedialibus omnibus et singulis etiam inter cmethones divisis decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem et rectorem ipsius, de agris vero cmethonalibus pertinent ad universitatem vicariorum ecclesiae collegiatae Lanciciensis; quarum villarum cmethones prout et in aliis villis ipsius parochiae, demptis in Lankj, solvunt pro eadem ecclesia et ipsius ministris colendam de quolibet manso seu laneo possessionato per grossum.

Golyschewo et Rybye, villae sub eadem parochiali, quarum ex agris praedialibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Lankj et ipsius rectorem et de agris cmethonalibus ad mensam archiepiscopalem ecclesiae Gnesnensis.

Conari et Krzyzanowo duplex, maius et minus, villae sub parochiali praedictae in Lanki, in quibus sunt agri praediales, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Lanki et rectorem ipsius, de agris autem cmethonalibus ad canonicatum et praebendam in ecclesia Lanciciensi, quos modo obtinet dominus Mathias Kyowski 14).

dachu, długa łokci 46, szeroka 22, wysoka 12, wystawioną została w roku 1775 nakładem Jana Leźnickiego, podczaszego łęcsyckiego, dziedzica miejscowego. Konsekrował ją w roku 1806 dnia 27 lipca ks. Antoni Luboradski, biskup tanareński, suffragan pułtuski. W roku 1852 za staraniem rządzcy swego gruntownie została wewnątrz i zewnątrz zrestaurowana. Osobno stojącą dzwonnicę drewnianą wystawił w roku 1828 Rafal Świętosławski, dziedzic Lęk. Kościół łęcki z pięciu oltarzami schludnie i porządnie utrzymany przez obecnego ks. plebana w dobrym budowlanym znajduje się stanie (Acta Ecclesiae).

¹⁾ Mlogossyn. 1) Siemieniec i Siemienicski. 3) Lisicjamy. 4) Golissew. 5) Rybis. 6) Konary.
1) Rustów. 6) Rostówsk, dziś nie znany. 9) Pawłowice. 10) Krsyżanów i Krsyżanówek. 11) Dziś tylko jedne Jagniątka. 12) Osada dziś w parafii nie znana. 13) Tak samo. 14) Maciej Kijowski se Służewa h. Ogończyk, kanonik gnieśnieński i łęcsycki † 1525 (Ks. Korytkowski l. c.).

Lyssye iamy, Rostowo, Rostowko, Yagnyetha duplex, Suchodoli et Dobyeslavice, villae sub eadem parochiali, quarum post omnes et singulos agros praediales et cmethonales possessionatos et desertos decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem ecclesiam parochialem in Lankj et rectorem ipsius.

Pawlovice, villa sub eadem parochiali, cuius villae incolae decimas manipulares provenientes solvunt pro mansionariis ecclesiae parochialis in Byelavi et pro parochiali ipsorum in Lankj praedicta solummodo colendam more aliarum villarum.

Taxata est eadem ecclesia ad quinque marcas argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad quatuor scotos.

133. ORLOW.*)

Oppidum haereditarium, in eodem ecclesia parochialis, tituli Corporis Christi de iure patronatus laicorum haeredum de ibidem, quam pronunc obtinet honorabilis Mathias de Conskj¹) ex praesentatione haeredum eiusdem oppidi protunc existentium; circa quam pro subsidio curae animarum servat duos capellanos in vicarios et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet; ad quam iure parochiali, prout ex antiquo, ultra praedictum oppidum villae infrascriptae, videlicet Myroslavice²), Zyronyce duplex³) et Mossabrza⁴) spectant et pertinent; cuius ecclesiae rector alias ipsa ecclesia habet ex antiquo pro dote et fundo bona et pro-

^{*)} Orlów, niegdyś miasteczko, dziś osada przy ujściu Ochni do Bzury, należąca do archidyecezyi warszawskiej, dekanatu i powiatu kutnowskiego z kościołem parafialnym fundowanym w drugie polowie wieku XV, jak dowodzi dekret w aktach kapituły gnieźnieńskiej z dnia 25 kwietnia roku 1452. "Item ad peticionem pro parte generosi domini Slavoborij Dobrzczskj heredis in Orle (ma być Orlov. ponieważ Orle potożone w dzisiejszym dekanacie nieszawskim już w r. 1442 miało kościół parafialur według dekretu konsystorskiego w sprawie spornej o dziesięciny tamże pomiędzy Mikolojem z Inoulolizi plebanem nieszawskim, a Wojciechem, plebanem z Orlowa. Excerpta ex actis Consist. Gnesn. f 241. Nadto Orle rzeczone i Orlów w dzisiejszym dekanacie inowrocławskim należały do dyecezyi kujowchie. Nareszcie Orlów nasz nazywano niekiedy w czynnościach konsystorskich wieku XVI Orle) "ibidem in presencia dominorum (Capitularium) prefatus dominus archiepiscopus (Wladislaue de Oporou) cum dominis decrevit, ut prefati domini Petrus Pnyewsky et Lascarius (Canonici Gnesnenses) in distam villam Orle (deputarentur) ad conspiciendum aut (sic) posset fieri Ecclesia in eadem villa et si edonacione ministri eiusdem Ecclesiae poterint in rerum necessariis contenturi" (Acta docr. Capit. Guesu. II, 41). Tak więc fundatorem kościoła orłowskiego był niejakiś Sławoborz Dobrzczski (Dobrski albo Dobrzycki), który go niezawodnie tak uposażył, że wspomniony arcybiskup mógł go po odbytej rewizyl przez deputacyą kapitulną kanonicznie erygować. Jak opis powyższy świadczy, Orlów był w wieku XVI i następnych własnością familii Odrowążów, dziedziców Końskich i okolicznych włości, których poboznej szczodrobliwości obecny starożytny kościół murowany byt swój zawdzięcza. W roku 1849 kościół ten 691 łokci długi, 27 szeroki, grożąc upadkiem, ze składek paratian gruntownie został zrestaurowany W roku 1879 wystawiono kosztem parafii osobną dzwonnicę drewnianą, gdyż kościól jest bez wieży. Za staraniem obecnego rządzcy swego kościół ten w wzorowym utrzymany jest porządku. W archiwan plebańskiem przechował się oryginalny dokument erekcyi kościoła, lecz dla zniszczenia wilgocia jest zupełnie nieczytelny (Acta Ecclesiae).

¹⁾ Maciej z Końskich, pleban. 2) Mirosławice. 3) Żurowice albo Żyrowice. 4) Mosiębeza. Później powstały osady: Dąbrówka i Grusskowizna.

ventus infrascriptos, quorum modo est in possessione pacifica; et primum, ex eo quia ex antiquo eadem ipsa ecclesia seu situs ipsius erat in oppido, ubi erat et residentia rectoris ipsius, et habuit, prout et modo habet, pro domo plebanali specialem aream, ubi modo habet hortum et ibidem sunt speciales areae pro domunculis et in eis modo domunculas pro vicariis et schola et circa scholam seu eius posticum etiam specialem hortulum pro areis, sed quia idem locus erat nimis strictus pro ecclesia muris erigenda, per haeredes ipsius oppidi alter locus extra oppidum donatus nedum pro ecclesia, sed et pro residentia plebani; in quo loco ecclesia muris est erecta et consumata, circa quam habet plebanus modo aliam specialem aream pro curia plebanali et in eadem curiam cum horto usque ad littus piscinae se protendentem; item habet duos mansos seu laneos agri in tribus omnibus campis cum additamentis agrorum, quoad duos campos cum pratis et silvis seu nemoribus ipsis agrum duorum lancorum in protensione confinantibus ad fines granicierum; decima etiam manipularis ex agris omnibus et singulis praedialibus dominorum haeredum proveniens spectat ad eandem parochialem ecclesiam et rectorem eius; ex agris autem oppidanorum pro eadem ipsa ecclesia et rectore ipsius per oppidanos et anteoppidanos datur seu solvitur pecuniaria de quolibet manso possessionato per septem grossos cum medio, et percipiunt eam ipsius ecclesiae vicarii; de desertis vero datur manipularis ex concessione plebani pro eisdem vicariis, et ultra huiusmodi decimas nihil aliud solvunt pro eadem parochiali ecclesia, excepta colenda de qualibet domo per medium grossum; agros vero possidentes de manso per grossum.

Myroslavice, villa sub eadem parochiali in Orlow, cuius ex agris praedialibus decima manipularis proveniens spectat pro eadem parochiali in Orlow et rectorem ipsius et ex agris cmethonalibus pro mensa archiepiscopali ecclesiae Gnesnensis; pro parochiali autem eorum ipsius villae cmethones solummodo solvunt colendam per dimidium grossum.

Sironyce duplex et Mossyebrza, villae sub cadem parochiali in Orlow, quarum ex agris praedialibus decimae manipulares provenientes pertinent ad candem parochialem in Orlow et rectorem ipsius, de agris vero cmethonalibus ad parochialem ecclesiam in Bedlno et rectorem eius.

Gnoyno duplex et Raschewo, villae sub parochiali ecclesia in Cuthno, post quarum omnes et singulos agros cmethonales possessionatos et desertos decimae manipulares provenientes spectant ad parochialem in Orlow, ex praedialibus vero ad parochialem in Cuthno et ipsarum rectores.

Taxata est eadem ecclesia ad tres marcas argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad quinque scotos.

134. BEDLNO.*)

Villa, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Floriani, de iure patronatus laicorum haeredum de eadem villa, quam modo obtinet honorabilis Andreas Zelesskj,

*) Bedino, wieś szlachecka, należąca dziś do archidyccezyi warszawskiej, dekanatu i powiatu kulnowskiego, gniazdo rodziny Bedleńskich h. Wieniawa, z których pochodzili: Mikolaj Bedleński, kanonik

ex praesentatione nobilium olim Joannis Bedlenski 1) et Nicolai Goscz 2), haeredum protunc in eadem; circa quam, prout ex antiquo, servat duos capellanos in vicarios et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet; ad quam iure parochiali ultra praedictam villam Bedlno aliae, villae videlicet Sdbyewyecz 3), Pnyewye 1), Zleschyn 3), Grzymkj 6), Odolyno 1), Kamyenyecz 1), Garbowo 1), Stanislavice duplex 10), Szewce triplex 11), Krzeczyesskj 12), Wyotheskj duplex 13), Woyschyce 14), Pyaskj 15), Turnowo 16), Grosky 17), Rzuskj 16), Cyelczowo 10), Wyrowo 20), Drzewoskj 21), Pywkj 22) et molendinum Owszyany 23) spectant et pertinent; cuius quidem ecclesiae rector alias eadem ipsa ecclesia habet ex antiquo pro dote et fundo et modo in possessione bona et proventus infrascriptos: et primo in eadem Bedlno pro curia plebanali specialem unam aream et in eadem curiam cum horto eidem contiguo pro horreo et aliis utilitatibus et in ipsius uno latere duas speciales areas, unam pro hortulano, aliam pro taberna, inter quas via communis mediat cum hortis ipsas areas concernentibus, et in eiusdem domunculas, quarum incolae pro tempore existentes plebano ipsius ecclesiae non solvunt aliquos census, quia non habent aliquos agros, solum serviunt et laborant domesticos labores; in altero vero latere eiusdem areae dotis plebanalis habet domunculam pro uno vicariorum et pro altero vicario, necnon et schola habet duas alias areas cimiterio contiguas ex opposito areae dotis plebanalis iacentes; item habet pro praedio agros dumtaxat in duobus campis duos mansos, in uno et in altero certum arvum protendentem citra vel ultra ad duo stadia; item et pratum unicum circa silvam versus Krzeczyeski iacentem (sic) et circa eosdem agros et pratum nemora silvatica; item decimam manipularem post omnes et singulos agros praediales et cmethonales alias totius villae provenientem, quam conducunt cmethones curribus ipsorum ex eorum agris in horreum dotis plebanalis, de praedialibus autem plebanus curru propio; et ultra huiusmodi decimam nihil aliud solvunt ipsius villae cmethones. dempta colenda, quam solvunt ex manso per medium grossum, et similiter in aliis villis, ubi solvunt decimas pro eadem ecclesia in Bedlno, in quibus vero non dant decimas, solvunt per grossum de manso.

gnieżnieński, zmarły w roku 1500 i synowiec jego Mikolaj, kanonik gnieżnieński i posnański, scholastyk i officyał krakowski zmarły roku 1540 (Ks. Korytkowski l. c.). Tej to rodzinie zawdzięcza Bedlno fundacyą kościoła parafialnego w końcu wieku XIV lub na początku wieku XV, jak z akt konsystorza gnieżnieńskiego wnosić można, które w połowie wieku XV o nim jako o dawno istniejącym wspominają (Arch. Consist. Gnesn. akta lużne). Dzisiejszy kościół drewniany stanął w miejsce dawnego również drewnianego nakładem Fusstyna Stokowskiego, stolnika lęczyckiego, w roku 1794, a przy nim zakrystya z skarbczykiem w stylu gotyckim murowana. Za staraniem obecnego rządzcy swego, ks. Jablońskiego został w roku 1878 gruntownie zrestaurowany, gontami pokryty, cały wewnątrz olejno malowany. Pod kościołem są groby murowane familii szlacheckieh w parafii osiadłych; nad jednym z nich jest kamień grobowy przedstawiający w płaskorzeźbie postać niewiasty w stroju XVII wieku (Acta Ecclesiae).

¹⁾ Jan Bedleński h. Wieniawa (cfr. Paprocki l. c. str. 535). 2) Zapewne Mikolaj Gotki h. Prawdsic (cfr. Niesiecki l. c. II, 275). 3) Zbiewiec. 4) Pniewie. 5) Zlessyn. 6) Grsymki, dziś w parafii i okolicy całej nie znane. 7) Odolin i Odolinek. 8) Kamieniec. 9) Garbowo. 10) Sanislawice. 11) Ssewce Górne, Ssewce Dolne i Ssewce Owsiane. 12) Kręcieszki. 13) Nieodgadnione. 14) Wojssyce. 18) Piaski. 19) Tarnów. 11) Grosski. 18) Russki. 19) Kielców. 20) Werow. 21) Drsewosski Wielkie i Male. 22) Piwki. 23) Mlyn Owsiany. Później powstały usady: Baranowisna i Galice.

Zleschyn, villa sub eadem parochiali in Bedlno, cuius ex agris praedialibus, etiam duobus mansis, in quibus locati sunt cmethones, ex antiquo praedialibus, decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Bedlno et ipsius rectorem et de agris cmethonalibus ad capitulum ecclesiae collegiatae Lanciciensis.

Szewce Nagorne et Szewce Owszane, villae sub eadem parochiali, in quibus sunt agri ex antiquo praediales ab agris cmethonalibus distincti, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Bedlno et ipsius rectorem, de agris vero cmethonalibus in dicta Szewce Nagorne ad canonicatum et praebendam Lancicienses, quos obtinet dominus Mathius Kyewskj, in Szewce vero Owszane ad mensam archiepiscopalem ecclesiae Gnesnensis.

Sdbiewiecz, Pnyewys, Grzymkj, Odolyno, Kamyenyecz, Garbowo, Stanislavice duplex, Voyschice, Pyaskj, Tarnowo, Groschkj, Rzuskj, Kyelcze, Wyrowo et Pywkj ac parva Tarnowo, villae sub praedicta parochiali in Bedlno, in quibus pauci sunt agri cmethonales, solum nobilium, quarum villarum post omnes et singulos (agros) possessionatos et desertos praediales et cmethonales decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem parochialem in Bedlno et rectorem ipsius.

Drzewoski duplex, villae sub eadem parochiali in Bedlno, quarum post omnes et singulos agros, dempto uno laneo in minori Drzewosskj, decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem parochialem in Bedlno et rectorem ipsius, de dicto autem manso decima manipularis pertinet ad ecclesiam parochialem in Zychlyn.

Stradzewo, villa sub parochiali ecclesia in Pleczka Dambrowa, de cuius agris praedialibus decimae manipulares provenientes spectant ad ecclesiam parochialem in Bedlno et ex agris cmethonalibus ad capitulum ecclesiae collegiatae Lancicionsis.

Mossabrza et Zyronics duplex, villae sub parochiali ecclesia in Orlow, quarum ex agris cmethonalibus omnibus et singulis possessionatis et desertis decimae manipulares provenientes spectant ad ecclesiam parochialem in Bedlno et ipsius rectorem, de agris vero praedialibus ad ecclesiam parochialem in Orlow.

Taxata est eadem ecclesia ad tres marcas argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad tres scotos.

135. OPPOROW.*)

Oppidum haereditarium, in eodem ecclesia parochialis, tituli S. Martini et conventualis ex parochiali quondam per clericum saecularem regi et ad illam insti-

^{*)} Oporów, niegdyś miasto szlacheckie, dziś wieś należąca do archidyccezyi warszawskiej, dekanatu i powiatu kutnowskiego (dawniej gostyńskiego), gniazdo głośnej w dziejach kościoła i kraju rodziny Oporowskieh h. Sulima, z których pochodził Władysław Oporowski, najprzód biskup kujawski, następnie arcybiskup gnieźnieński i prymas, oraz wielu duchownych i świeckich mężów znakomitych. Przodkowie jego wystawili tam prawdopodobnie jeszcze w wieku XIV kościół parafialny i hojnie go uposażyli. Tenże arcybiskup wymurował w Oporowie, ulubionej siedzibie swojej, na kępie wodą oblanej nie wielki zameczek. który dziwnym trafem przetrwał wszystkie burze i do dziś dnia w całości się utrzymał. W tym zamku przemieszkiwał często wspomnieny prymas i tam żywot doczesny zakończył roku 1453,

tui solita, de anno domino millesimo quadringentesimo quinquagesimo tertio per reverendissimum quondam olim Wladislaum ') archiepiscopum Gnesnensem et primatem, manente tamen cura et proventibus ad eam ex antiquo spectantibus, in conventualem translata de consensu cuiusdam olim magnifici Petri do Opporow²), castellani tunc Lanciciensis; ad quam vacatione occurrente debet ex fratribus conventus eiusdem unus frater in priorem nominari et de consensu patroni alias hacredis in eadem Opporow loci Ordinario ad instituendum praesentari; qui sic praesentatus et institutus debet esse sub protectione et obedientia eiusdem loci Ordinarii seu dioccesani Gnesnensis, debetque ex ordinatione eiusdem archiepiscopi et patroni secum septem personas religiosas professionis et de regula S. Pauli primi eremitae S. Augustini in conventu secum tenere et expensis ac de habitu ipsis providere ex proventibus eiusdem ecclesiae necnon altaris tituli S. Joannis eidem ecclesiae et conventui incorporato; ex quibus personis priore incluso ad minus quinque debent esse actu presbyteri et alii ad minus subdiaconi aut diaconi; quam quidem ecclesiam modo obtinet religiosus frater Jacobus de Cossmynek 3) eiusdem religionis et ordinis S. Pauli; ad quam iure parochiali spectant ex antiquo ultra praedictum oppidum villae Syechow 1), Yastrzebya 5), Yaworzyna 6), Kurowo 1), Dobrzewy 5), Volya 2), Mala Volya $^{(0)}$), Kamyona $^{(1)}$), Opporowko $^{(3)}$) et Golyenskye deserta $^{(3)}$); et habet cadem ipsa ecclesia et eius pro tempore rector bona et proventus infrascriptos, quorum est modo in possessione pacifica; et primo unam aream pro curia et in eadem curiam cum hortis pro horreo, piscinulis et aliis utilitatibus eidem adiacentibus; item penes candem duas alias areas pro tabernis et in eisdem modo tabernatores seu oppidanos, quorum quilibet pro censu singulis annis solvit per sex grossos ipsius ecclesiae rectori seu priori; item pro praedio habet quatuor mansos agri in quolibet campo ipsius haereditatis cum certa parte agri in uno campo dicta, et appellata plebanya lanka cum pratis ipsos laneos seu mansos concernentibus et ipsis adiacentibus; item et decimas manipulares tam ex agris praedialibus domini haeredis quam ipsius totius oppidi provenientem, et conducunt eas eiusdem oppidi oppidani curribus ipsorum in horreum dotis plebanalis, de agris vero praedialibus rector ipsius

pochowany w wystawionym przez siebie w miejsce pierwotnego drewnianego murowanym kościele, który krótko przed śmiercią za zezwoleniem króla Kuzimierza Jagiellończyka i Stolicy apostolskiej oddał sprowadzonym z Częstochowy księżom Paulinom, wystawiwszy im przy nim klasztor, z obowiązkiem, aby w nim ciągle utrzymywało się siedmiu zakonników, a z nich jeden przy pomocy reszty miał sprawować curam animarum. Klasztor ten utrzymał się w miejscu aż do zniesienia swego w początku obecnego wieku, otaczany opieką rodziny Oporowskich, która się aż do polowy wieku XVII przy gnieździe swojem utrzymała, następnie Sollohubow, z których Jan, cześnik żmudzki, później łowczy litewski, a nareszcie podskarbi wielki litewski i wojewoda brzeski, nabył Oporów od pierwotnych dziedziców, potem Korseniowskich i Pociejów. Od tych przeszla ta majętność do Oborskich, a w roku 1837 nabył ją Tomats Orsetti. Po zniesieniu klasztoru w roku 1864 zawiadują parafią oporowską kapłani świeccy (Ka. Korytkowski, Żywoty Arcyb. Gnieżn. Cfr. Tygodn. illustr. warszawski z r. 1864 No. 248). Starożytny piękny kościół oporowski przed kilku laty kosztem parafian wewnątrz odnowiony i zrestaurowany za staraniem obecnego rządzcy swego w należytym utrzymywany jest porządku (Acta Ecclesiae).

¹⁾ Władysław Oporowski (1448—1453). 2) Pietr Oporowski, kasztelan łęczycki, brat rodzony arcybiskupa, a syn Mikolaja, wojewody łęczyckiego i Krystyny (Niesiecki l. c. III, 475). 3) Jakob z Koźminku, pleban. 4) Świechów. 3) Jastrzębia. 6) Jaworzyna. 7) Kurów. 9) Dobrzewy. 9) Wola. 10) Wolka Szachecka. 11) Kamienna. 12) Oporówski. 13) Gołęckie.

ecclesiae; item oppidani ultra decimam nihil aliud pro eadem ecclesia solvunt, solum colendam de qualibet domo per medium (grossum).

Swyechow, Yaworzyna, Curowo, Dobrzewy, Wolya, Kamyona, Mala Volya et Golyeskye deserta, villae et haereditates, quondam villa sub parochiali praedicta in Opporow, quarum villarum omnium post omnes et singulos agros praediales et emethonales possessionatos et desertos decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem parochialem in Opporow et ipsius rectorem.

Jastrzebya, villa sub eadem parochiali, post cuius omnes et singulos agros, demptis certis paucis praedialibus, decimae manipulares provenientes in toto spectant ad mensam archiepiscopalem, ex dictis vero praedialibus exceptis, dum et quando coluntur, pertinet ad ecclesiam parochialem in Opporow, pro qua ipsius villae cmethones solummodo colendam solvunt.

Opporowko, villa sub praedicta parochiali in Opporow, in qua sunt ex antiquo agri praediales ab agris cmethonalibus distincti, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem ecclesiam in Opporow et ipsius rectorem et ex agris cmethonalibus ad parochialem ecclesiam in Campyna ex donatione reverendissimi patris olim Joannis Grusczynskj loco unius cori farinae ex molendino, quem percipiebat alias quondam ad mensam archiepiscopalem.

Taxata est eadem ecclesia ad unam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad quatuor scotos.

136. **ZYCHLYN.***)

Oppidum haereditarium, in codem ecclesia parochialis, tituli SS. Petri et Pauli apostolorum, de iure patronatus laicorum haeredum de codem Zychlyn, et habent

*) Żychlin, pierwotnie wieś, potem miasto, a obecnie osada położone w pięknej równinie gubernii warszawskiej, powiecie i dekanacie kutnowskim, gniazdo familii Żychlińskich h. Szeliga, z której głożny w dziejach kościoła i rzeczypospolitej Wojciech z Żychlina Żychliniki, kanonik gnieżnieński, krakowski, kujawski i poznański, proboszcz łęczycki i kaliski, kustosz sundomirski, podkancierzy koronny, świadek naoczny klęski pod Warną i śmierci króla Władysława (Ks. Korytkowski, Żywoty Prałat i Kanon. Gnieźn.), za przywilejem króla Kasimiersa Jagiellońcsyka wyniósł wieś dziedziczną Żychlin, w której prawdopodobnie dziad jego fundował i uposażył w roku 1418 drewniany kościół parafialny, do rzędu miast roku 1450. W tym kościele zapewne Wojciech po śmierci swej roku 1471 na wieczny złożony został spoczynek. Według powyższego opisu przeszedł Żychlin zapewne po zgonie Wojciecha do rodziny Rakowieckich z Rakówca. Kiedy w drugiej polowie wieku przesztego pierwotny kościół żychliński chylić się począł ku upadkowi, dziedzie miejscowy przy pomocy parafian wystawił w miejsce jego obecny kościół murowany, który w roku 1782 pod dawnym tytułem śś. Piotra i Pawla został poświęcony. Piękna ta świątynia stojąca na środku porządnie wybrukowanego rynku, za staraniem ks. Walentego Konradzkiego od roku 1838 przeszło 30letniego swego rządzcy została w roku 1848 znacznie rozprzestrzenioną przez przybudowanie presbyteryum i skarbca, wewnątrz zaś przyozdobioną nowemi oltarzami, pięknemi obrazami i sprzętami. Przyczynili się do tej ozdoby parafianie, a szczególniej właścicielki Żychlina, Marya i Seweryna Prussakowe. Ostatnia, głośna w literaturze naszej autorka, obdarzyła kościół obrazem ś. Stanisława z Kostki pięknego pędzla i innemi dary (Tygodn. illustr. warsz. t. IV serya II str. 248. Acta Ecclesiae).

inter se vices alternativas praesentandi vacatione occurrente; et obtinet eandem modo honorabilis Albertus Czernykowski 1) ex praesentatione olim nobilium Mathiae, Andreas et Jacobi Rakowyeczy2), protunc vices habentium de consensu aliorum; qui, prout ex antiquo, circa eandem servat duos capellanos in vicarios et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet; ad quam iure parochiali ex antiquo ultra oppidum villae infrascriptae spectant, videlicet Dobrzelyn 3), Rakowyecz 4), Przykuthy 3), Rakow 6), Dobrow 1), Skrzyzow duplex 6) Buczkow duplex 1), Marszewa 10), Chlocholow 11), novem Gumyna 12) Zabykow 13), Sokolow 14) et Volya 15) deserta, necnon Kamyenyecz 16); quae quidem ecclesia et ipsius rector ex antiquo habet pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos, quorum modo est in possesione; et primo in codem oppido et ipsius hacreditate habet imprimis aream specialem pro curia et in eadem curiam cum horto solum pro horreo et vinario seu piscinula, et alias areas pro vicariis et schola circa cimiterium ipsius ecclesiae hinc inde sitas; insuper et alias areas pro oppidanis ultra aream dotis plebanalis ex adverso agrorum plebanalium iacentes; in quarum solum duabus sunt domus possessionatae, et solvunt incolae ipsarum plebano pro censu singulis annis per octo grossos et gaudent libertatibus et privilegiis eiusdem oppidi oppidanis concessis; item ultra praemissa pro praedio habet per duos mansos seu laneos agri in quolibet campo cum pratis ipsis agris seu laneis adiacentibus, et concernentibus, necnon hortum circa idem oppidum et fluvium dictum Slodew iacentem et in eius postico pratum protendentem (sic) se usque ad ripam seu alveum eiusdem fluvii, in quo horto aliquando fuerant quatuor hortulani locati, nunc vero eundem hortum plebanus pro sua utilitate conservat; decimae etiam manipulares post omnes et singulos ipsius oppidi agros tam praediales dominorum haeredum (quam) oppidanorum et suboi pidanorum possessiones, dum et quando coluntur, provenientes in toto spectant ad eandem parochialem in Zychlyn et rectorem ipsius, et conducunt eas eiusdem oppidi oppidani ex agris ipsorum, ex agris vero praedialibus plebanucurru ipsius; et nihil aliud eiusdem oppidi oppidani ratione agrorum pro eiusdem ecclesiae (rectore) solvunt, solum ex domibus eorum colendam per medium grossum.

Volya plebanalis, quondam villa, sed a multis annis haereditas deserta in cadem parochiali in Zychlyn, continens in se septem laneos, cuius proprietas cum omni iure, dominio, proprietate, necnon et decima manipulari ex antiquo spectabat et modo spectat ad eandem parochialem in Zychlyn, in qua aliquando cmethones residentes possessionati eiusdem ecclesiae rectori pro censu solvebant de quolibet manso per triginta et duos grossos et singulis septimanis per tres dies ad laborandum erant obligati; nihilominus plebanus eiusdem haereditatis agros super annua pensione ex aliunde hominibus locat.

¹⁾ Wojciech Czernikowski, pleban. 2) Maciej, Andrzej i Jukób Rakowiecey, família heraldykom naszym nie znana, stanowiąca zapewne osobną linią Żychlińskich, która od wsi Rakowiec, w poblizu Żychlińa położonej, Rakowieckimi się przezwala. 3) Pobrzelin 4) Rakowiec. 4) Osada dzić w paralii i calej okolicy nie znana. 4) Rakow. 1) Dobrów. 6) Skrzeszowy Wieklie i Male. 6) Buszkow, dostylko jeden. 10) Marzzewa, dzić w paralii i okolicy nie znana. 11) Chocholow. 12, Nieodgadniene. 13) Żabików. 14) Sokolówek. 16) Wola Popowa. 16) Kamieniec. Później powstały osady: Budnin, Felikeów, Gaj, Gutów, Holendry Dobrowskie, Kaczkowisna, Karólew, Kędsiory, Leóne, Maryank-u, Oratki, Pasieka, Sędki, Teodorów, Walentynów, Zagroby.

Dobrselyn, Rakowyccs, Przykuthy, Dobrow, Karszewa, Novem Gumyna et Sokolow deserta, villae sub eadem parochiali, post quarum villarum omnes et singulos agros tam praediales quam cmethonales possessionatos et desertos, dum et quando coluntur, decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem parochialem in Zychlyn et rectorem ipsius.

Rakow, Buzkow duplex et Zabykow, villae sub eadem parochiali in Zychlyn, in quarum duabus, videlicet Rakow et maiori Buzkow ex antiquo sunt agri praediales, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Zychlyn et rectorem ipsius, ex agris vero cmethonalibus ipsarum villarum omnium praedictarum in toto ad mensam archiepiscopalem.

Skrzyschow maius, villa sub eadem parochiali, in qua non sunt aliqui agri praediales ex antiquo, solum cmethonales; post cuius totius villae agros decimae manipulares provenientes in toto spectant ad mensam archiepiscopalem.

Skrzyschow minus, villa sub eadem parochiali, post cuius omnes et singulos agros praediales et cmethonales decimae manipulares provenientes spectant ad parochialem ecclesiam in Sobotha et ipsius rectorem.

Chlocholow et Camyenyecz, villae sub eadem parochiali, in quarum una, videlicet Chlocholow, sunt agri speciales praediales et advocatiae, ex quibus agris tam praedialibus quam advocatiae decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Zychlyn, de agris vero cmethonalibus et praedictae Kamyenyecz totius pertinent ad ecclesiam parochialem in Pleczka Dambrowa, et pro parochiali in praefata Zychlyn solvunt cmethones ipsarum colendam, prout in aliis villis superius descriptis.

Drzewoski, villa sub parochiali in Bedlno, in qua est unus specialis mansus agri, cuius dimidiam partem colit quidam unus nobilis pro praedio et alteram cmetho in eodem possessionatus, de quo manso decima manipularis proveniens spectat ad ecclesiam parochialem in Zychlyn et plebanum ipsius, ex aliis autem agris praedialibus et cmethonalibus ad ecclesiam parochialem in Bedlno.

Taxata est eadem ecclesia ad sex marcas argenti, quo vero ad denarium S. Pstri camerae apostolicae ad octo scotos.

137. SLESSYN*)

maius alias Solek, villa, extra quam in confinibus eiusdem villae maioris Slessyn et circa fines seu limites alterius Slessyn minoris situata est ecclesia in loco, qui

^{*)} Ślessyn, wieś szlachecka, należąca dziś do archidyceczyi warszawskiej, dekanatu i powiatu kutnowskiego, gniazdo rodziny Ślessyńskich albo Ślesińskich h. Wieniawa (Niesiecki l. c. IV, 128), z której Mikolaj Ślessyński w samym początku wieku XVI lub na końcu wieku XV wystawił pomiędzy dziedzicznemi wsiami swemi Ślessyn Wielki i Ślessyn Mały na miejscu Solek zwanem piękny kościół murowany, jak dowodził przez kilka wieków napis na nagrobku jego dziś już nie istniejącym z r. 1535. Według powyższego opisu kościół ten nie był pierwotny, ale wystawiony w miejsce starożytnego drewnianego przez przodków Mikolaja Ślessyńskiego fundowanego i uposażonego.

dicitur Solek, in eadem ecclesia etiam parochialis situata ex antiquo et erecta, de iure patronatus laicorum haeredum de eadem Slessyn maiori; quam modo obtinet honorabilis Abraham de Modzelye 1), vicedecanus ecclesiae collegiatae Lanciciensis. qui circa eandem ecclesiam, prout ex antiquo, servat unum vicarium et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet; ad quam iure parochiali ultra Slessyn maiorem et minorem villae infrascriptae Byala 2), Zarebowo 3). Ygrzyska 4), Grzybowa 5) et Zalyeschye 6) spectant et pertinent; quae quidem ecclesia et ipsius rector pro tempore habet pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos, quorum modo est in possessione pacifica, et primo in loco, in quo ipsa ecclesia habet situm, habet solummodo areas pro curia plebanali et hortis ipsam concernentibus pro horreo et aliis utilitatibus, necnon pro vicario et ministro hincinde circa cimiterium ecclesiae sita; in Slessyno vero praedicta maiori habet aliam specialem aream pro praedio cum horto in latitudine duorum laneorum inter villanos seu cmethonales areas iacentem, necnon duos laneos seu mansos agri in eadem haereditate protendentes se in latitudine et longitudine, prout agri eiusdem villae cmethonum protenduntur, cum pratis ipsos laneos concernentibus. Decima etiam manipularis in eadem Slessyn ex agris praedialibus omnibus et singulis proveniens spectat ad eandem parochialem et rectorem ipsius, et ex agris cmethonalibus ad mensam archiepiscopalem; cuius villae cmethones pro eadem ecclesia nihil aliud solvunt. solum colendam de manso per grossum et similiter in aliis villis, dempta Ygrzyska. ubi solum per medium grossum.

Byala, Zarebowo, Slessyn minus et Zalyeschye, villae sub eadem parochiali in Slessyn maiori, in quibus sunt ex antiquo agri praediales, ab agris cmethonalibus distincti, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Slessyn et ipsius rectorem, et de agris cmethonalibus in toto ad mensam archiepiscopalem ecclesiae Gnesnensis.

Ygrzyska, villa sub eadem parochiali in Slessyn, in qua non sunt aliqui agri praediales, solum cmethonales, de quibus decimae manipulares provenientes spectant ad mensam archiepiscopalem ecclesiae Gnesnensis.

Grzybowa, villae seu haereditates per curias nobilium divisae, sub eadem parochiali, quarum post omnes et singulos agros possessionatos et desertos decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem parochialem in Solek sive Slessyn et ipsius rectorem.

Taxata est eadem ecclesia ad unam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad duos scotos.

W trzysta lat później kościół ten grożąc upadkiem rozebrany został w roku 1835, lecz o wiorstę drogi od Solka w samej wsi Śleszynie Wielkim wystawił w tymże roku przy pomocy parafian dziedzie miejscowy, Tomass Pruszak, nowy kościół murowany pod wezwaniem ś. Aleksandra. Kościół ten przez obecnego swego rządzcę, ks. Bycsyńskiego, gruntownie zrestaurowany, wewnątrz odnowiony i murem naokół opasany, nie jest konsekrowany, tylko benedykowany w roku 1836 przez ks. Kublickiego, kanonika lowickiego. Oprócz tego kościoła ma parafia o wiorstę od wsi Śleszyna w lasku kaplicę murowana w ostatnim czasie zbudowaną i sztachetami żelaznemi otoczoną nakładem Ignacego Zaborowskiego, dziedzica wsi Grzybów, wraz z mauzoleum familijnem (Acta Ecclesiae).

Abraham z Modzeli Modzelewski h Poweza albo Herburt (Nieziecki l. c. III, 285).
 Zarębów.
 Osada dziś w parafii i całej okolicy nie znana.
 Grzybów.
 Zalesie, dziś tylko jedno.
 Później powstały osady: Śleszynek, Tretki, Gajew, Gaj. Grabie, Szczytów, Kamilów i Klotyldów.

138. PLECZKA DAMBROVA.*)

· Villa haereditaria, in eadem ecclesia parochialis, tituli Annuntiationis gloriosissimae virginis Mariae et S. Barbarae, de iure patronatus laicorum haeredum de eadem, quam modo obtinet honorabilis Stanislaus de Lovicz'), qui propter paucitatem proventuum aliquando servat vicarium, aliquando non, solum ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet; ad quam spectant iure parochiali ultra praedictam Plecika Dambrowa aliae dumtaxat villae, videlicet Stradzewo2) et Thomczyce3); et habet pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos, imprimis aream pro curia plebanali et in eadem curiam cum hortis eidem contiguis pro horreo, pomeriis et aliis utilitatibus, satis latam et spatiosam et eius ex opposito domunculas pro vicario et ministro cimiterio contiguas; insuper alias duas areas unius mansi penes eandem aream dotis plebanalis iacentes cum hortis et in eisdem duos cmethones locatos, qui habent unum mansum agri dotis plebanalis; habet enim eadem ipsa ecclesia et rector ipsius pro praedio tres mansos agri in eadem haereditate, quorum duos pro praedio ex antiquo colit et in tertio cmethones locavit, et solvit eorum quilibet plebano pro tempore existenti singulis annis pro censu per viginti grossos et per duos dies omni septimana laborat; item habet decimam manipularem ex omnibus agris praedialibus eiusdem villae provenientem, quam conducit curru proprio plebanus in horreum dotis plebanalis; ex agris autem cmethonalibus spectant decimae manipulares provenientes ad capitulum ecclesiae collegiatae Lanciciensis; pro praedicta vero parochiali cmethones eiusdem villae solummodo colendam de quolibet laneo per grossum solvunt et similiter in aliis villis, videlicet Stradzewo et Thomesice.

^{*)} Plecka Dąbrowa, wież szlachecka polożona w dzisiejszej archidyecezyi warszawskiej, powiecie i dekanacie kutnowskim, gniazdo zapewne jednej z kilku osiadłych w łęczyckiem województwie familii Debrowstich h. Zaglobia, Szeliga i Zabawa (Niesiecki l. c. II, 8. 9), miała kościół parafialny przez dziedziców miejscowych fundowany i dość ubogo uposażony przed rokiem 1447, albowiem w tym roku arcybiskup gnieżnieński, Wincenty Kot s Dembno, chcąc dochody plebańskie tamże powiększyć, za przyzwoleniem swojej kapituły metropolitalnej ustąpił kościołowi na wieczne czasy dziesięciny stołu swego w Chocholowie i Kamieńcu, polożonych w parafii żychlińskiej (Acta decr. Capit. Gnesn. I, 250 b). Według niżej zamieszczonego opisu kościoła w Bąkowie, parafia w Pleckiej Dąbrowie powatala z parafii bąkowskiej. W roku 1778 ówczesny dziedzie miejscowy, Jósef Głębocki, kasztelan kruńwicki, przestawił dawny kościół drewniany, rozprzestrzenił go i dwiema wieżami przyczdobił, które do roku 1846 przetrwały, w tym reku zaś dla wielkiego uzskodzenia zniesione zostały, a kościół cały zrestaurowano. Ostatnia gruntowniejsza jego reparacya była w latach w 1868-1870 staraniem miejscowego dziedzica i proboszcza ze składek parafian. Obecnie kościół ten, dzięki zabiegom i troskliwości rządzcy swego, ks. Gibasiewicza, w wzorowym znajduje się porządku. Oprócz arcybiskupa Easkiego wisytewali kościół dąbrowski przez zastępców swoich arcybiskup Władysław Łubieński w roku 1765 i Antoni Ostrowski w roku 1779 (Acta Ecclesiae).

Stanielaw z Lowicza, zapewne ten sam, który w roku 1480 na akademii krakowskiej uzyskał stopień bakałarza nauk wyzwolonych (Muczkowski, Statuta et Liber promot. f. 87).
 Stradzew.
 Tomasyce. Później powstały osady: Antoniew, Barak, Kossary Drogowe, Narty, Annetów, Ernestów, Jósefów, Teodorów, Franciszków i Julianów.

Stradzewo et Thomczice, villae sub eadem parochiali in Pleczka Dambrowa, in quibus decimae manipulares ex agris praedialibus provenientes spectant ad parochiales in Strzadzewo in Bedlno et in Thomczice in Sobotha et ipsarum ecclesiarum rectores; et ex agris utriusque cinethonalibus ad capitulum ecclesiae Lanciciensis.

Camyenyecz et Chlocholowo, villae sub parochiali ecclesia in Zychlyn, quarum ex omnibus et singulis agris cmethonalibus possessionatis et desertis decimae manipulares provenientes spectant in toto ad parochialem ecclesiam in Pleczka Dambrowa et rectorem ipsius; de praedialibus vero dumtaxat in praedicta Chlocholowo ad parochialem in Zychlyn.

Taxata est eadem ecclesia ad dimidiam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad tres scotos.

139. BANKOW.*)

Villa mensae archiepiscopalis, in eadem ecclesia parochialis SS. Adalberti et Nicolai, martyrum et pontificum, quae est vicaria perpetua custodiae ecclesiae collegiatae beatae Mariae Lovicensis, ex eo, quia ex eadem parochiali ipsa custodia, quae est tertia dignitas in eadem collegiata Lovicensi est fundata et dotata, iusque patronatus et praesentandi ipsius vicariae perpetuae, vacatione occurrente, est reservatum pro custode eiusdem ecclesiae Lovicensis; quam et modo obtinet honorabilis Jacobus Boyanowskj¹) ex praesentatione domini Parznyewskj²), protunc custodis:

^{*)} Baków, wieś niegdyś arcybiskupów anieśnieńskich, należąca dziś do archidyccezyi warszawskiej, dekanatu i powiatu *lowickiego*, otrzymała kościół parafialny z pobożnej szczodrobliwości arcybiskupa Jarosława Skotnickiego, który w roku 1345, połączywszy tą wież z Giżycami i Słomowem w jednę całość pod nazwą Bąkowa liczącą przeszło 30 kmieci, ulokował takową na prawie średzkiem i sprzedal wójtostwo tamże niejakiemu Janussowi s Pczewa, jak opiewa opis księstwa łowickiego w roku 1511 z polecenia arcybiskupa Jana Łaskiego sporządzony: "Bankow exempta, ibidem parochia. Jaroslaus Dei gracia olim Archiepiscopus Gnesnensis prefatam villam Bankowo cum Gyesicze et Slonowo in unum iungendo, anno Domini millesimo CCCXLV iure theutonico Sredensi sub territorio Lovicensi exposuit locandam, vendendo in eadem sculteciam cuidam Janussio de Pezewo pro certa pecuniarum summa etc." (Archiv. Capit. Gnesn., Joannis de Lasco Liber Inventarior. ducatus Loviciena de a. 1511). Dia tak znacznej osady wystawił niezawodnie wspomniony arcybiskup, tak wielce troskliwy o debro duchowe poddanych i tylu innych kościołów wspaniałomyślny fundator, osobny kościół parafialny i takowy uposażył. W roku 1433 arcybiskup Wojciech Jastrsebiec wynióslazy kościół parafialny w Łowiczu do godnosci kolegiaty i ustanowiwszy przy niej trzech prałatów i dziesięciu kanoników, na utrzymanie ich przeznaczył pomiędzy innemi beneficyami i dziesięcinami za zezwoleniem kapituly metropolitalnej kościół bąkowski z wszelkiemi dochodami (Acta decr. Capit, Gnesn. I, 147. Cfr. Dokument erekcyjny kolegisty lowieisej na końcu niniejszego dziela pod No. 1 oddrukowany). Dochody tegoż kościoła stanowiły główne utrzymanie pralata-kustosza lowickiego, jak opis powyższy świadczy. Dzisiejszy kościół zawdzięcza byt swój troskliwości i szczodrobliwości kustosza łowickiego, ks. Stanisława Krajewskiego, późniejszego dziekana gnieśnieńskiego i lęczyckiego, proboszcza ś. Michala na zamku w Krakowie, zmarlego roku 1694 (Ks. Korytkowski l. c.). Wystawił go własnym nakładem roku 1679 częścią z kamienia polnego, częścią z cegły palonej. Pokryty później blachą żelazną, w należytym, dzięki zabiegom dzisiejszego swego rządscy, ntrzymany jest porządku (Acta Ecclesiae).

¹) Jakób Bojanowski, pleban. ²) Parsniewski h. Paparona, kustosz lowicki, następnie archidyakou, a nareszcie proboszcz katedralny kujawski † 1540 (Acta decr. Capit. Lovic. Cfr. Niesiecki l. c. III, 564).

ad quam iure parochiali ex antiquo ultra villam praedictam Bankowo, aliae villae infrascriptae videlicet, alia Bankowo¹), Wyskythnycza, Rzaseno²), Boguria³), Dembowa gora⁴) et Osthoya³) spectant et pertinent; cuius quidem vicariae perpetuae vicario pro tempore existenti ex proventibus ad eandem ex antiquo spectantibus, pro dote et fundo reservati sunt proventus et obventiones et bona infrascripta; et primo in eadem Bankowo area dotis plebanalis pro curia et in eadem modo curiam habet cum horto ipsam aream concernente; item et aliae areae pro vicario et ministro; item duo mansi agrorum, prout ex antiquo, plebanus ipsius ecclesiae habuit cum pratis necnon annonis missalium, quas solvunt ipsius villae Bankowo incolae ex omnibus et singulis agris cmethonalibus de quolibet manso per tres coros siliginis et per tres avenae, necnon ratione colendae per unum grossum 6); item et decima manipularis ex agris praedialibus, quam conducit ex antiquo ipsius plebanus curru proprio in dotem plebanalem; item sculteti eiusdem villae ex eorum agris scultetiae ratione decimae solvunt tres fertones singulis annis eiusdem ecclesiae rectori, prout ex antiquo; item et in aliis infrascriptis:

Vyskythnycza, villa sub eadem parochiali, in qua sunt agri praediales speciales ab agris cmethonalibus distincti, ex quibus decimas manipulares provenientes percipit eiusdem ecclesiae in Bankov rector; ex agris autem cmethonalibus custos ecclesiae collegiatae Lovicensis missalia et in Rzassno similiter rector dictae parochialis ecclesiae in dicta Bankow percipit decimam manipularem ex agris praedialibus et custos ex agris advocatiae et ex cmethonalibus missalia.

Boguria, villa in eadem incolae pro parochialis suae praedictae in Bankowo rectore solum colendam, prout in aliis villis, solvunt et decimas manipulares necnon missalia pro custode ecclesiae Lovicensis.

Dembova gora, villa sub eadem parochiali, in qua ex antiquo fuerunt et sunt agri praediales curiarum a cmethonalibus distincti, ex quibus decimae manipulares

¹⁾ Bąków Górny i Bąków Dolny. 2) Rsąśno. Arcybiskup Jarosław Skotnicki, darował wójtostwo tamże w r. 1365 niejakiemu Janowi, nalożywszy nań obowiązek płacenia plebanowi bąkowskiemu za meszne fertonem grossor. pragensium (J. Laski, Inventarium ducatus Loviciensis de a. 1511). 3) Bogorya, wieś założona przez arcybiskupa Skotnickiego w roku 1343 i od herbu jego tak nazwana, w której w tymie roku sprzedał wójtostwo niejakiemu Błasskowi (tamże). 1) Dębowagóra. 1) Ostoja, dziś w parafii i okolicy nie znana. Później powstały osady: Kasimirek i Piaski. *) W wspomnionej wyżej księdze opisu księstwa lowickiego prymasa Łaskiego taką o kolędzie (columbatio) dla plebana bąkowskiego przypadającej czytamy uwagę: "Cmethones queruntur tamen contra Joannem plebanum quondam in dicta Bankow, nunc vero in Slessin, qui fuit mensurator tempore olim domini Sbignei Archiepiecopi. Existene plebanus citaverat omnes emethones ad Reverendissimum dominum et proposuerat contra eos, qualiter ipsi columbacionem per grossum de laneo solvere nollent, que columbacio, prout allegabat, in sua proposicione expressa est in privilegio advocati, cuius privilegii copiam tunc produzerat. Unde dominus Sbigneus vigore dicte copie, reviso originali privilegio, fidem copie adhibens, condempnavit omnes omethones in solvenda columbacione per unum grossum de laneo. Qua sententia promulgata ipsi cmethones allegant, quod solvunt missalia. Quibus tandem dominus Sbigneus respondit. Quando quidem hoc ante sentenciam promulgatam non allegastis, iam mihi revocare eam non licet. Et ab isto tempore coacti et subiecti sunt ad solucionem columbacionis. Qui dominus Joannes (plebanus) a tempore sentencie prolate tribus annis et ultra eandem capellam (kościół bąkowski) possidebat, nihtlominus ipsam columbacionem sibi dari debere decretam ex eis non extorsit, primo modernus plebanus ab eis extorquet, ut disunt, eum iniuria ipsorum, et petunt se ab ea columbacione absolvi, si licite possint, quia iniuriose sunt condempnati in ca" (Lib. Inventar. ducatus Lovic. de a. 1511). Zazelenie to nie nie pomogło, gdyż kmiecie według powyższego opisu placili ową daninę dalej.

provenientes reservatae sunt pro parochialis praedictae rectore, ex agris autem cmethonalibus percipit eas custos ecclesiae Lovicensis.

Ostoya, villa sub eadem parochiali, in qua ex antiquo non fuerunt aliqui agri cmethonales, solum praediales, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad rectorem eiusdem ecclesiae in *Bankow* ex reservatione speciali, prout de praemissis in fundationis et erectionis litteris collegiatae ecclesiae *Lovicensis* expresse patet et continetur.

Pleczka Dambrowa, villa, in qua habetur ecclesia parochialis, cuius villae haeredes ex antiqua ordinatione ratione decimae manipularis ex agris praedialibus in eadem provenientis, et quondam ad parochialem in Bankow tanquam matricem spectantis, praedictaeque parochiali in Pleczka Dambrowa appropriatae et incorporatae ipsius villae Pleczka Dambrowa haeredum opera singulis annis ex eorum proventibus et censibus solvunt et solvere tenentur perpetuis temporibus praedictae parochialis in Bankow rectori per unam sexagenam.

Taxata est eadem ecclesia ex antiquo ad duas marcas argenti simul cum custodia, et solvit custos pro contributione, dum et quando instituitur dupla, tres fertones et curatus in *Bankow* unum fertonem; quo vero ad denarium *S. Petri* camerae apostolicae, ignoratur.

140. SOBOTHA.*)

Oppidum haereditarium, in eodem ecclesia parochialis, tituli SS. Petri et Pauli apostolorum, de iure patronatus laicorum haeredum in eadem, quam modo obtinet

*) Sobota nad Bzurg, niegdyś miasto starożytne, dziś osada licząca około 800 mieszkańców. należąca do archidyccezyi warszawskiej, dekanatu i powiatu lowickiego, stanowiła w wieku XIII praestimonium proboszcza kujawskiego, jak dowodzi przywilej Kasimiersa, książęcia łęcsyckiego i kujawskiego z roku 1250, w którym "magistro Nicolao phisico preposito Władizlaviensi capellano suo," pozwala też wież "cum suo districtu prepositure Władislaviensi pertinentem" lokować na prawie niemieckiem (Rzyszczewski i Muczkowski Cod. dipl. Pol. 41). Później wskutek zamiany lub sprzedaży wieś ta przeszła w roce szlacheckie, prawdopodobnie do familii Rosrażewskich (Cfr. Paprocki, Herby str. 239. 240), którzy się odtąd Sobockimi pisać zaczęli. Z tej familii Dolinów Sobockich pochodzili: Tomass s Soboty Sobocki, kasztelan łęczycki, 1484, Tomass, syn jego, sędzia ziemi lęczyckiej, syn tegoż Tomasz, kanclerz w. koronny za Zygmunta I, Brykcyuez, brat jego, kasztelan gostyński, podkomorzy łęczycki, starosta rawski i t. d. (Paprocki l. c. str.; 240. Niesiecki l. c. IV. str. 152). Tej to redzinie zawdzięcza Sobota niewątpliwie fundacyą kościoła parafialnego prawdopodobnie już w wieku XIV równocześnie z wyniesieniem jej do rzędu miast za czasów Kazimierza W. Jej też niezawodnie fundacyi jest obszerna świątynia i jej główne ozdoby. Piotr Gamrat, arcybiskup gnieźnieński i biskup krakowski, przekazał szpitalowi miejscowemu, o którym opis powyższy nie wspomina, dziesięciny stolu arcybiskupiego w Żabikowie, wsi należącej do parafii żychlińskiej, jak dowodzi następujący dokument: "Petrus Dei gracia Archiepiscopus Gnesnensis et Episcopus Cracoviensis, Legatus Natus et Primas Regni. Significamus tenore presentium quibus expedit universis, quia nos in sustentationem victus pauperum hospitalis ac etiam pro ipso hospitali in Sobotha dedimus et donavimus, damusque et donamus hisce literis nostris decimam nostram in Zabykowo clavis Piatheoviensis si septem fertones vel ad magis duus marcas peccuniarum in annuo proventu non excedit, per provisores illius hospitalis tollendam et in urus eiusdem hospitalis convertendam; si vero duas marcas praedictas excedat, tum pro-

honorabilis Nicolaus Dambrowski 1) ex praesentatione generosi domini Thomae Soboczki 2), protunc haeredis; circa quam, prout ex antiquo, servat duos capellanos in vicarios et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet ad quam iure parochiali ultra praedictum oppidum (pertinent) villae Urzeczye 3), Zakrzewko 1), Przevyska 3), Volya 6), Goslavice 1), Campadly 8) et Waschosche 9) deserta; cuius ecclesiae pro tempore rector alias ipsa ecclesia ex antiquo habet pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos in possessione; et primo in eodem oppido et villa ipsius praedicta Sobotha circa ecclesiam pro curia plebanali specialem aream, et in eius parte domunculas pro vicariis et schola, cum horto eidem areae contiguo, pro horreo et aliis utilitatibus; et ultra ipsam aream praedictam alias duas areas et in eis domos pro hortulanis, ex opposito areac advocatiae ipsius oppidi inter areas et domos oppidanorum cum hortis, hortulanos concernentibus, iacentes; et non habent caedem hortulaniae aliquos agros aut prata ipsas concernentes; et solvit unius possessor singulis annis plebano pro censu annuo per fertonem, et alterius inhabitator nihil solvit, sed ad servitia manualia circa domum plebani obligatur; item pro praedio habet duos mansos agri in omnibus campis inter agros oppidanorum sitos, cum prato circa pontem in littore fluvii iacente, de quo colligi solet plebanus singulis annis per unum acervum de foeno; item habet decimam manipularem ex omnibus et singulis agris praedialibus necnon duobus laneis advocatiae provenientem; post agros vero oppidanorum decimae manipulares prove-

visores ipsi loco decime praedictae duas marcas percipien! perpetuis futuris temporibus sub ratihabitione tamen venerabilium dominorum praelatorum et eanonicorum totiusque Capituli ecclesie nostre metropolitane Gnesnonsis. Proinde volis Capitaneo et exactoribus nostris Pyatheoviensibus modernis et pro tempore existentibus mandamus, ut ipsos hospitalis provisores ad liberam perceptionem istius decimae permittatis et permitti iubeatis. Verum si maioris eadem ipsa decima valoris duarum marcarum fuerit, dabitis et numerabitis eius loco duas marcas peccuniarum provisoribus ipsis, sicuti iam suprascriptum set, in perpetuum, decimam vero ipsam et cum aliis in usum mensas nostras deponetis. In cuius autem rei testimonium nostrum et praefati Capituli nostri sigilla presentibus est subappensa. Datum in Squyernieviese die secunda mensis Julii anno Domini millesimo quingentesimo quadragesimo quarto, Prassentibus Radis et venerabilibus dominis Bartholomeo Gantheowski, Archidiaeono Cracoviensi, Poenaniensi et curiae nostrae Cancellario, Mathia de Jesow, Archidiacono Varechoviensi, Stanislao Kylowski Decano Pulthoviensi Canonicis nostris Guesnensibus, Alberto Starosrsebski Plocensi, Paulo Glogowski Lascsonsi Canonicis et aliis quampluribus testibus circa praemissa. Petrus Archiepiscopus et Episcopus qui supra manu sua subscripsit. Transivit per manus Joannis Vythoowski Corsbok Decani Gnemensis in absentia Cancellarii" (Liber privil. I sb a. 1459 f. 949 b 950 in Archivo Capit. Gnem.). Obegny kościół murowany w stylu gotyckim wystawił w roku 1518 Tomasz Sobocki, dziedzie miejscowy, kasztelan *łęczyck*i. W ścianie po lewej stronie oltarza wielkiego znajduje się pomnik śpiżowy syna jego, Tomassa, kancierza wielkiego koronnego, przedstawiający w płaskorzeżbie rycerza w zbroi spoczywającego, arcydzieło sztuki rzeźbiarskiej. Pod nagrobkiem jest umieszczony napis następujący:

Spectabilis et Magnificus D. Tomas Sobocski Regni Polonis Cancellarius, serenissimi Regis Zigismundi primi Conciliator, Burgrabia Craeoviensis, Tribunus Lanciciensis, Capitaneus Ravensis Anno Domini MDXLVIII etatis sue XXXIX die IV Februarii Craeovie mortuus hoc quiescit tumulo. Quod Briocius Sobocski Castellanus Gostinensis monumenti opus feri fecit.

Po drugiej stronie oltarza są nagrobki podobne, lecz z kamienia, Jana i Jakóba Sobockich. Kościół sobocki mający cztery murowane oltarze, odnowiony został w roku 1852.

¹⁾ Mikolaj Dąbrowski, pleban. 2) Tomass Sobocki, sędzia ziemski lęcsycki, o którym bylo wyżej.
3) Ursecze. 1) Zakrzew. 5) Przezwiska. 0) Wola. 1) Gosławice. 0) Kępadły. 0) Osada dziś nie znana. Później powstały osady: Emilianów i Wiewiers.

nientes spectant ad mensam capituli ecclesiae Lancicionsis; et pro parochialis praedictae rectore eiusdem oppidi oppidani solummodo colendam solvunt de qualibet domo per medium grossum, et similiter in villa Sabotha post totius villae agros decimae manipulares provenientes pertinent ad mensam capituli ecclesiae Lancicionsis.

Urzecze, villa mensae archiepiscopalis sub eadem parochiali in Sobotha, cuius incolae pro eadem parochiali loco missalium singulis annis ex quadam certa ordinatione pro eadem ecclesia alias rectore ipsius unam sexagenam pecuniarium solvunt; decimae vero in eadem ex agris praedialibus provenientes spectant ad parochialem ecclesiam in Sduny.

Przewyska, Wassosche, villae sub eadem parochiali in Sobotha, in quibus sunt ex antiquo agri praediales ab agris cmethonalibus distincti, in quorum parte, videlicet in praedicta Przevyska uno cum dimidio laneis cmethones aliquando (sic), ex quibus agris in utrius villae praedialibus(sic) decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Sobotha et ipsius rectorem, praeter unius campi praedialis in praedicta Przevyska agros, quia dum et quando coluntur, decimae provenientes ex eodem spectant ad parochialem ecclesiam in Byelavy; de agris autem cmethonalibus utriusque villae decimae huiusmodi manipulares provenientes spectant ad mensam capituli ecclesiae Lovicensis; sed quia propter commoditatem et maiorem utilitatem capitulum ecclesiae praedictae Lanciciensis ex quadam mutua intelligentia et compositione cum rectore eiusdem ecclesiae in Sobotha hinc inde facta, decimas in praedicta Przewyska plebanum dictae ecclesiae in Sobotha concernentes ex agris praedialibus provenientes cum decimis ex agris cmethonalibus provenientibus insimul capitulum dictae ecclesiae Lanciciensis ex integro tollit et percipit modo, et similiter rector dictae parochialis in Sobotha decimas ex agris cmethonalibus insimul et ex agris praedialibus in praedicta Waschosche tollit et percipit absque tamen Ordinarii licentia et consensu aut privilegio desuper habito.

Zakrzewo, Zakrzewko, Goslavice et Campadly, villae sub eadem parochiali in Sobotha, post quarum villarum omnes et singulos agros possessionatos et desertos decimae manipulares provenientes in toto spectant ad eandem parochialem in Sobotha et ipsius rectorem.

Volya, villa sub eadem parochiali, in qua decimae manipulares ex agris praedialibus provenientes spectant ad eandem parochialem in Sobotha et ipsius rectorem. et ex cmethonalibus ad mensam capituli ecclesiae Lanciciensis.

Skrzyssewo sub parochiali in Zychlyn, Thomczice sub parochiali in Pleczka Dambrowa et Walewice sub parochiali in Byelawy, villae, in quibus ex antiquo sunt et fuerunt agri praediales speciales ab agris cmethonalibus distincti, ex quibus decimae manipulares provenientes spectant ad parochialem ecclesiam in Sobotha et ipsius rectorem.

Taxata est eadem ecclesia ad unam marcam argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad sex scotos.

141. SDUNY.*)

Villa mensae archiepiscopalis ecclesiae Gnesnensis, in eadem ecclesia parochialis, tituli S. Jacobi, de collatione et provisione archiepiscopi Gnesnensis pro tempore existentis, quam pronunc obtinet venerabilis dominus Vincentius Lagyewnyczki; qui, prout ex antiquo, circa eandem servat duos capellanos in vicarios et ministrum, quos ex proventibus mensae suae plebanalis salariis providet; ad quam iure parochiali eadem Sduny cum villis Marzice 1), Strzugyenyce 2), Swyerzynovice 3), Yaczkovice duplex 1), maius et minus, Lassnykj 3), Ostrowek 6) et Schymanovice 1) spectant et pertinent; et habet eadem ecclesia et ipsius pro tempore rector pro dote et fundo bona et proventus infrascriptos, quorum modo est in possessione pacifica; et primo in eadem villa et ipsius haereditate habet unam specialem aream pro curia plebanali et in eadem curiam cum horto pro pomerio et horreo et circa eandem alias areas et in eis domunculas pro vicariis et schola; item alios duos hortos habet speciales pro aliis utilitatibus domesticis plantandis et seminandis aut fiendis, unum inter hortos ab una parte tabernae, quam pronunc inhabitat quidam Albertus Byki, et ab altera parte hortum curiae iacentem; alium vero hortum habet in fine villae penes hortum advocatialem, circa quem etiam habet eadem ipsa ecclesia et rector ipsius pratum laneos seu mansos praediales plebani concernentem (sic); habet enim pro praedio ipsius ecclesiae plebanus duos laneos seu mansos agri in quolibet campo, circa agros cmethonales hinc inde iacentes, protendentes se in eadem latitudine et longitudine, prout agri cmethonales protenduntur, cum prato suprascripto, ultra quod pratum habet aliud pratum in villa seu haereditate Laznykj inter prata archiepi-

^{*)} Zduny, starożytna wieś arcybiskupów gnieżnieńskich, należąca dziś do archidyccezyi warszawskiej, dekanatu i powiatu łowickiego, która z 6 folwarkami i 13 wsiami stanowiła niegdyś osobny klucz tego nazwiska dóbr arcybiskupich księstwa lowickiego, miała kościół parafialny już przed rokiem 1869, albowiem arcybiskup Jarosław Skotnicki założywszy w tymie roku we wsi Strugienice do parafii zduńskiej należącej nowe wojtostwo, zobowiązał wójta i następców jego do oddawania plebanowi zduństiemu dziesięciny (Archiv. Capit. Gnesn. Liber I Inventarior. ducatus Loviciens. de a. 1511) W r. 1441 arcybiskup Wincenty Kot ustanowił nowe wójtostwo w wsi Marcsyce do parafii sduńskiej należącej, ktore darował niejakiemu "Gregorio Bohemo pixidario castri Loviciensis intuitu ipsius serviciorum," podobny na niego nalożywszy obowiązek (tamże). W miejsce starożytnego drewnianego ku upadkowi chylacego się kościoła zduńskiego stanał w roku 1779 nakładem arcybiskupa Antoniego Ostrowskiego obecny kościół murowany 51 łokci długi i 21 szeroki pod tyt. dawnego, ś. Jakóba apostoła (Rubr. archid. warsz. z r. 1860 f. 55. Inventarium ducatus Loviciensis in Archivo Capit. Gnesn. Acta Eccl. Zdunensis). W roku 1600 arcybiskup Stanisław Karnkowski wcielił kościół sduński z wszelkiemi dochodami do klasztoru OO. Dominikanów w Louricsu z zastrzeżeniem, że każdoczasowym plebanem miał być przeor tegoż klasztoru, któremu należało utrzymywać na miejscu jednego zakonnika swej reguły z tytułem wikaryusza. W roku 1826 po zniesieniu klasztoru powrócił kościół sduński pod zarząd księży «wieckich. Obok niego wystawiono w roku 1826 nową murowaną dzwonnicę. Za staraniem obecnego rządzcy swego, ks. Cebrowskiego, utrzymywany jest w należytym porządku (Acta Ecclesiae).

¹⁾ Maursyce albo Marczyce. 2) Strugienice. 3) Wiersynowice. 4) Jackowice Prymasowskie 1 Jackowice Pijarskie, dawniej Wielkie i Male. 5) Łaśniki. 6) Ostrówsk, dziś w parafii i okolicy nie znany. 1) Szymanowice. Później przybyły osady: Dąbrowa i Świące.

scopalia iacent, de quo colligi solet ad minus unus acervus de foeno: item habet decimam manipularem ex omnibus et singulis agris praedialibus curiae archiepiscopalis necnon advocatiae provenientem, quam conducere solet ipsius ecclesiae plebanus curru proprio in horreum dotis plebanalis, et ex agris emethonalibus emethones solvunt missalia de quolibet laneo per tres coros siliginis et per tres avenae.

Marzice et Strzugienyce, villae sub eadem parochiali, in quibus sunt advocatiae, quarum ex agris decimae manipulares provenientes spectant ad eandem parochialem in Sduny et ipsius rectorem; ex agris vero cmethonalibus cmethones solvunt missalia solum in Strzugienyce et in Marzice colendam de qualibet domo per grossum.

Laznyki, villa sub eadem parochiali, cuius villae scultetus seu advocatus ex agris advocatiae loco decimae eiusdem ecclesiae rectori singulis annis solvit per decem octo grossos; et emethones missalia ad instar emethonum in Sduny praedicta de quolibet manso per tres coros siliginis et per tres avenae.

Swierzynovice. Ostrowek et Schymanovice, villae sub eadem parochiali in Sduny, quarum incolae pro eadem ecclesia parochiali in Sduny nihil aliud, solum colendam de qualibet domo per grossum solvunt.

Jaczkovice duplex, villae sub eadem parochiali in Sduny, quarum villarum post omnes et singulos agros quondam praediales et cmethonales possessionatos et desertos decimae manipulares spectant in toto ad eiusdem ecclesiae in Sduny rectorem; quarum villarum cmethones nihil aliud ultra decimas solvunt, exceptis hortulanis et tabernatoribus, qui solum colendam solvunt.

Jaschyona, villa sub parochiali in Bolemow, post cuius villae omnes et singulos agros ex antiquo cmethonales decimae manipulares provenientes spectant ad ecclesiam parochialem in Sduny, et ex agris praedialibus, in quorum parte locati sunt emethones, ad parochialem ecclesiam in praedicta Bolemow.

Urzecze, villa sub parochiali ecclesia in Sobotha, in qua ex agris praedialibus decimae manipulares provenientes ex antiquo spectant ad parochialem in Sduny: ex agris vero cmethonalibus pertinet pro mensa archiepiscopali.

Taxata est eadem ecclesia ad duas marcas argenti, quo vero ad denarium S. Petri camerae apostolicae ad quinque scotos.

INVENTARIUS

ECCLESIAE COLLEGIATAE S. MARIAE LOVICENSIS

AD MANDATUM ET COMPULSUM

reverendissimi in Christo patris domini et domini Joannis Dei gratia s. ecclesiae Gnesnensis archiepiscopi, legati nati et primatis, extractus quantum ad privilegia, donationes omnes et singulas universaliter et generaliter, specialiter tamen ad fundum uniuscuiusque praelati et canonici, secundum quod continent in erectione et privilegio fundatoris et aliorum reverendissimorum dominorum, qui donaverunt certis dotibus, decimis ipsam ecclesiam Lovicensem et ipsos praelatos et canonicos, ut patet ex privilegiis suarum paternitatum, necnon censibus, proventibus, emolumentis omnibus et singulis iuxta paternitatis suae reverendissimae mandatum editum sub anno Domini millesimo quingentesimo vicesimo tertio, die vicesima secunda Julii; et primo tenor sive copia privilegii erectionem et fundationem praelatorum et canonicorum collegii ad ecclesiam S. Mariae in Lovicz in se continens sequitur et est talis:

I.

In nomine Domini. Amen. Albertus 1), Dei gratia, S. Gnesnensis ecclesiae archiepiscopus et primas, ad rei memoriam sempiternam. Constituti in eminenti speculo vigilantiae pastoralis, dum per universum officii nostri ambitum curam omnium, quibus nos occulta Dei et nobis pavida dignatio praetulit, intentae sollicitudinis passibus circuimus, continuo cordis nostri se offert obtutibus onus supra vires nostrae possibilitatis impositum debilibus humeris nostris; stupor ergo hebetat et tremor concutit animum nostrum, ne sic perimat quod opprimat, sic opprimat quod succumbat mollis immensitate portantis debilitas. Porro quum ceteri sub particulari onere conqueri cogantur, se frequentis ministerii taedio fatigari et quaercre auxiliorum solatium, attenta meditatione pensandum est, quantis implicamur difficultatibus, quantis afficimur taediis, quantisve premimur angustiis, quum semper intendere cogamur, quotidiana cura subiectis

⁾ Wojoiech Jastrsebiec (1422-1436).

nobis lege dioccesana universis, tantoque proinde reddimur attoniti, quanto non de propria solum et ipsa periculosa, sed et de omnium salute superesse nobis cernimus reddendam rationem. Inde est, quod quum necessitas distantiae Lovicensis, Ravensis et Langonicensis dioccesis nostrae Gnesnensis a nostra metropolitana et collegiatis ecclesiis elongatorum districtuum efflagitet, profectusque commissae nobis plebis in eisdem districtibus degentis persuadeat et zelus salutis urgeat animarum et quemadmodum aliarum partium, quas regit nostra sollicitudo populis et eorum commoditatibus salubriter provisum existit, sic et degentibus in eisdem districtibus habitatoribus pastorali solertia prospicere curaremus: non indigne censuimus in partem ministerii nobis advocare cooperatores strennuos, quorum auxilio suportaremur a lansibus, virtutumque muniamur suffragiis et plebs illa solertia dirigatur in dubiis eorumque ducatu per pascua salutaris alimoniae gradiens, mereatur introire Dei tabernacula cum coeli civibus aeternae patriae porticibus fruitura. Quum itaque oppidum seu locus Lovicensis ecclesiae et dioccesis nostrarum praedictarum populositate celebris et ad humanae vitae commodum uberior fructibus in illis partibus habeatur. ecclesiaque parochialis S. Mariae Virginis oppido et loco in eodem, ad collationem. provisionem et quamvis aliam dispositionem nostras pertinens, in dote sua sic exuberet. quod eius fructus, reditus et proventus sufficere possunt pro statu decenti ministrorum plurimorum, capropter habito cum venerabilibus fratribus nostris, capitulo Gneonensi, solemni tractatu et, prout tanti negotii qualitas requirebat, saepius repetito de praedicta ecclesia S. Mariae ad honorem, laudem et gloriam omnipotentis Dei Patris et Filii et Spiritus s. eiusdemque beatissimae Dei genitricis virginis Mariae, sub cuius vocabulo ipsa ecclesia specialiter fundata existit et erecta, divinique cultus augmentum ac salutem populi Christiani collegiatam fundavimus et ereximus, tituloque altioris dignitatis illam decoravimus ac fundamus, erigimus et decoramus harum serie litterarum, decernentes, quod deinceps et in antea collegialinominetur et censeatur, omnibusque libertatibus, immunitatibus, privilegiis, gratiis. indultis, exemptionibus aliisque iuribus potiatur et gaudeat, quibus aliae nostrarum provinciae et dioecesis Gnesnensis ecclesiae collegiatae potiuntur et gaudent. Ut autem nostrae intentionis affectus perducatur sancte Domino ad effectum ipsaque ecclesia titulo collegii decorata ad eius decus et regimen dignitatibus, personatibus. officiis, canonicatibus aliisque ministeriorum titulis pro personis in ea Domino perpetim servituris ordinetur beneficiisque et praebendis ad opus ministrorum datis stabiliatur perpetuo permansura, praeposituram, decanatum, custodiam et decem canonicatus cum totidem praebendis distinctis, Domino quoque praedicatorum officia in ea, quae tam ex eo, quod honorabilis vir magister Strzeschko 1), rector eiusdem ecclesiae ultimus, illam obtinens scholastriam ecclesiae collegiatae S. Mariae Lanciciensis dictae dioecesis nostrae, quae dignitas est in ipsa Lanciciensi ecclesia per nos auctoritate ordinaria sibi collata, existit pacifice assecutus; quam etiam per resignationem eiusdem Strzeschkonis in manibus nostris sponte de ea factam et per nos admissam et receptam vacat de praesenti, creamus et ex fructibus, reditibus. proventibus, possessionibus, iuribus et pertinentiis eius infra descriptis de novo constituimus, ordinamus et facimus velut eius praecipua fundamenta: et de ipsis prae-

¹⁾ Strsesskon, syn Jana s Clunowa, ostatni proboszcz parafialny w Łowiczu, jak będzie nizej.

positura, decanatu, custodia, canonicatibusque et aliis personis infrascriptis vita et honestate praeclaris litterarumque scientia eruditis duximus providendum et tenore praesentium providemus; et primo quidem de praepositura dilecto nobis Stanislao de Rosthovo 1), presbytero, providemus ipsumque eidem ecclesiae in praepositum praeferimus, pro cuius etiam successorumque suorum sustentatione congrua et fundo praepositurae villam Popowo 2) cum omni iure et dominio, decimamque in eadem villa et de agris illius pro tempore provenientem, duobus piscatoribus in fluvio Bzura. incipiendo ab area praepositi usque ad aggerem minoris Zabostovo, ab aliis proventibus eiusdem ecclesiae antiquae dotationis resecando et seperando, assignamus et appropriamus decernimusque ac ordinamus ipsum Stanislaum et successores suos, praepositos Lovicenses, in perpetuum de illis pro sustentatione sua debere remanere et esse in futurum contentos, ita tamen, quod pro rectore scholae, quem ipse praepositus pro tempore existens eligat et recturam scholarum committat magistro in artibus vel valenti bacalario, si haberi potuerit, alias viro idoneo, qui in trivio scholares pauperes gratis doceat, duos currus lignorum per cmethones de Popovo eidem rectori scholae qualibet septimana de anno in annum assignet. De decanatu vero sic per nos de novo creato, pro cuius fundo et dote necnon decani pro tempore in eo instituendi sustentatione mensae nostrae archiepiscopalis decimas in villis Voyska 3) et Mykulj 1), dioecesis Gnesnensis praescriptae de dictorum fratrum nostrorum capituli Gnesnensis consensu dedimus et appropriavimus, damusque et appropriamus honorabili Dobrogostio de Czyechoslawicze 5), presbytero eiusdem dioecesis, providimus et praesentibus providemus, et insuper attento, quod proventus decimarum earundem ipsi decano pro statu suo minus competenter sufficiant et sint tenues et exiles, de dictorum fratrum nostrorum capituli Gnesnensis consilio et assensu ecclesiam parochialem in Pyanthek, oppido mensae nostrae archiepiscopalis praedictae, dictae dioecesis, vacantem per resignationem liberam dicti Dobrogostii in manibus nostris per eum de illa sponte factam et ad collationem, provisionem omnimodamque dispositionem nostras pertinentem cum iuribus et pertinentiis suis infrascriptis eidem decanatui anneximus et anectimus per praesentes, ita, quod decanus pro tempore decimas eiusdem ecclesiae in duplici Goslub 6) et in Coprzywnicza 7). quas etiam pro dote sui decanatus et decanatu deputamus et incorporamus, habeat et percipiat, decernentes et statuentes de cetero fratrumi nostrorum consensu praesentium per tenorem, ut ecclesia ipsa in Pyantek et cura eidem imminens animarum per vicarium idoneum et perpetuum ad praesentationem decani eiusdem pro tempore, quoties in futurum et quocunque modo eam vacare contigerit, per nos et successores nostros instituendum regatur et in ea deserviatur in divinis; pro cuius etiam vicarii perpetui pro tempore et ministrorum aliorum ecclesiae eiusdem sustentatione reliquas decimas, fructus, reditus et proventus, videlicet decimam de agris cmethonum in Pyekarj 8) necnon de agris allodiorum nobilium haeredum in Lanka 9)

^{!)} Stanisław s Rostowa (Acta Capit. Gnesn.). 2) Popowo, wieś należąca do parafii kolegiaty towiekiej. 3) Wojska, wieś w parafii Wysokienies, dekanatu i powiatu rawskiego. 4) Mikuły, wieś w parafii Lipce, dekanatu i powiatu towiekiego. 5) Dobrogost s Ciechosławie (wsi w parafii Piątek dekanatu i powiatu tęcsychiego), pierwszy dziekan towieki. 5) Gosłub, wieś w tejże parafii. 1) W opisie powyższym mylnie napisano Koprzywnica zamiast Pokrzywnica, wieś należąca do parafii Piątek.
5) Piekary. 6) Łęka.

et Sulkovicze 1), in Boguschicze 2), in Lubnicza 3), in Bolkovo 4), in Rogaschyno duplici 5), in Gorkj 6), in Wlostovicze 1) necnon pokowne et lapidem cerae in oppido Pyantek praedicto solvi consueta ac mansum unum agri, curiam, domum seu dotem in ipso oppido, oblationes et obventiones alias praeter incorporata superius descripta integre et perpetue separamus et deputamus. Praeterea non minus commoditati et utilitati quam tranquilitati et quieti mensae archiepiscopalis Gneeneneis et decanatus decanique praefatorum prospicientes, pratum magnum haereditatis nostrae Pothworzino 8) ante Lovicz situatae, quod ad mensam nostram archiepiscopalem spectabat, pro platea seu vico uno in dicto oppido Pyantek et prato parvo ante ipsum oppidum, quae rectores eiusdem ecclesiae in Pyantek in ius et proprietatem ipsius ecclesiae vindicabant seu vindicare contendebant, necnon decimas mensae eiusdem archiepiscopalis in villis Dambowa gora o), Zelazna 10) et Viskovicze 11) pro medietate decimarum in dicto oppido Pyantek et medietate decimarum in villa mensae eiusdem dicta Mrokowicze 12), quas similiter dicti rectores ecclesiae in Pvantek sibi vindicabant et quae ac quas de consilio dictorum fratrum nostrorum capituli Gneenensis dictae mensae archiepiscopali, consensu ad id dicti Dobrogostii tunc rectoris dictae ecclesiae in Pyantek expresso accedente, reintegramus et applicamus via et modo commutationis et recompensationis pratum ipsum magnum in Pothworzino et decimas in Dambova gora, Zelasna et Viskovicse in ius et proprietatem dicto decanatui et praefato Dobrogostio, decano Loviconsi, suisque successoribus in perpetuum assignamus et invisceramus per praesentes; item de custodia praescripta sic, ut praefertur, creata, Nicolao sacerdoti de Posnania 13) providimus et attenta proventuum eiusdem custodiae tenuitate ecclesiam parochialem in Bankovo 14) vacantem per resignationem liberam Stanislai de Rostovo 15), rectoris ultimi praedictae ecclesiae in manibus nostris per eum factam et ad collationem et dispositionem nostras spectantem cum iuribus et pertinentiis suis infra descriptis ipsi custodiae de dictorum fratrum nostrorum capituli Gnesnensis consilio et consensu anneximus et univimus ac annectimus et unimus per praesentes, ita, quod praefatus Nicolaus suique successores, pro tempore custodes Lovicenses, ratione et nomine eiusdem custodiae decimas et proventus ac iura infrascripta, quas, quos et quae in dotem iusque et proprietatem custodiae eidem et custodibus assignamus et incorporamus, habeant et percipiant perpetuo, videlicet in Boguria 16) missales annonas de quolibet manso possesso per unam avenae et aliam siliginis mensuras et decimam manipularem ibidem de scultetia, in Rsansno 17) missalia et de scultetia ibidem unum fertonem Bohomicalium grossorum ratione decimae; in Viskitnicza 1 %) missalia et a sculteto ibidem etiam unum fertonem; et in Dambovagora decimam manipularem proviso similiter et cum

¹⁾ Sulkowice. 2) Boguszyce, 3) Łubnica, 4) Bolków, 5) Rogassyn, wsie należące de parafii Piątek. 6) Górki i 1) Włostowice tak samo. 6) Potworsyn, tak samo. 6) Dębowagóra i 16) Żelasna, wsie należące do parafii Żelasna w dekanacie i powiecie skierniewickim. 11) Wyskienica, wieć w parafii Bąków, powiatu i dekanatu łowickiego. 12) Nicodgadnione. 13) Mikołoj s Posnamia, pierwszy kustosa łowicki, zapewne ten sam, który w roku 1428 za dziekaństwo Jana s Jastrsębia usyskał w akademii krakowskiej stopień bakałarza nauk wyswolonych (Muczkowski, Statuta etc. f. 21). 14) Bąków w dekanacie i powiecie łowickim. 15) Stanielaw s Rostowa (wsi należącej do parafii Soków w powiecie i dekanacie opoczyńskim w dzisiejszej dycoczy sandomirskiej. 16) Bogorya, wieś arcybiskupia w parafii Bąków. 17) Rząśno, tak samo. 18) Wyskienica jak wyżej.

dictis fratribus nostris capitulo Gnesnosi statuto, quod ecclesia eadem in Bankovo curaque animarum in eadem amodo et quoties ac quocumque modo illam vacare contigerit, per vicarium idoneum et perpetuum, quem custos pro tempore nobis vel successoribus nostris praesentabit, per nos et successores nostros instituendum regatur et deserviatur in divinis in eadem; pro cuius vicarii sustentatione competenti omnes decimas reliquas fructusque, reditus et proventus, videlicet ibidem in Bankovo duos mansos agrorum cum annonis missalibus de agris rusticorum et quatuor hortulaniis ac tribus fertonibus de scultetia necnon de praedio nobilium antiquo decimam manipularem, ac per unum grossum de quolibet manso pro columbatione et de Bankova gora similiter; in Ostoya!) vero de allodiis duorum terrigenarum decimas manipulares ac prata, curiam, domum seu dotem, areas, hortos, oblationes obventionesque alias et iura parochialia, praeter incorporata superius descripta, integre et perpetuo reservamus et deputamus.

Item de canonicatu primo Clementi de Dzerzaena 2) providimus et decimam in villa Czyrznyevo 3) de proventibus ecclesiae Lovicensis ab aliis separatam proventibus in praebendam et pro dote canonicatus et praebendae suorum eorundem deputamus; item de canonicatu secundo Divissio de Vyewoze 1) providimus et de fructibus ecclesiae Lovicensis decimam ab aliis proventibus eiusdem separatam in villa Duplice maiori 3) provenientem pro praebenda et dote canonicatus et praebendae suorum eorundem deputamus; item Jacobo Godryonowski o) de tertio canonicatu providimus et decimam in *Mastkj*¹) ecclesiae praedictae *Lovicensis* ab aliis separatam fructibus pro praebenda et pro dote canonicatus et praebendae suorum eorundem deputamus et assignamus; item Mathiae Pyecsenya 8) et Joanni dicto Baptieta 9) providimus de quarto et quinto canonicatibus, pro quorum praebenda et dote decimas in Syerznikj 10) et in Vyersmovice 11), villis archiepiscopalibus, aeque dividendas assignamus ab aliis proventibus similiter separantes; item Joanni de Rogozno 12) de canonicatu sexto providimus, pro cuius praebenda et dote decimam in Antiqua Lovicz assignamus; item de septimo et octavo canonicatibus Nicolao Chmyel 13) et Alberto de Campina 14) providimus, pro quorum dote canonicatum in praebendas duas decimam in maiori Zlakovo 15) aequaliter per eosdem canonicos pro tempore dividendam et percipiendam assignavimus; item de nono et decimo canonicatibus Nivolao Crogulyecz 16) et Bernardo 17) providimus, pro quorum dote canonicatuum in praebendas duas decimam in minori Zlakovo similiter per eos dividendam assignamus; insuper decimas manipulares villarum Svyersyech 18) et Janovicze 19) una cum decima in villa

¹⁾ Ostoja, wież w parafii Radomek. 2) Klemens z Dsierzążny, pierwszy kanonik lowieki.
3) Cserniewo, wież należąca do parafii Kiernosia w dekanacie i powiecie gostyńskim. 4) Zapewne Dyonisyusz z Wiewca, drugi kanonik lęczycki. Wiewiec, wież z kościołem parafialnym w dekanacie i powiecie Nowo-Radomskim. 4) Duplice Wielkie, wież w parafii Złakow w dekanacie i powiecie lowiekim. 6) Jakób z Godzianowa (wież z kościołem parafialnym w dekanacie i powiecie skierniewickim) Godzianowski, trzeci kanonik lowicki. 1) Mastki, wież arcybiskupia w parafii Złakow. 6) Maciej Pieczenia i 9) Jan Baptysta, czwarty i piąty kanonik lowicki. 10) Sierzniki, wież arcybiskupów w parafii kolegiaty lowickiej. 11) Wierznowice, wież w parafii zduńskiej w powiecie i dekanacie lowickim. 12) Jan z Rogośna, szósty kanonik lowicki. 12) Mikolaj Chmiel i 14) Wojciech z Kampiny, ziódmy i ósmy kanonik lowicki. 15) Złakow w dekanacie lowickim. 10) Mikolaj Krogulec (z Krogulca) i 11) Bernard, dziewiąty i dziesiąty kanonik lowicki. 10) Świerzysz, wież arcybiskupia należąca do parafii kolegiaty lowickiej. 10) Janowice, wież w parafii Bednary w dekanacie i powiecie lowickim,

Boczki 1), postquam decima ipsa in Boczki de manibus honorabilis Strzeschkonis Joannis de Ulanow²), clericus (sic) dioecesis nostrae praedictae, cui tanquam benemerito, nostro et fratrum nostrorum capituli Gnesnensis ad haec accedente consensu, per praefatum magistrum Strzeschkonem, tunc rectorem dictae ecclesiae S. Mariae Lovicensis, de fructibus ipsius ecclesiae in provisionem seu sustentationem, quoad viveret idem Strzeschko Joannis, vel aliquod beneficium ecclesiasticum sine cura in aliqua ecclesiarum collegiatarum auctoritatem ordinaria assecutus foret, est concessa, cedente vel decedente ipso Strzeschkone Joannis, clerico, aut huiusmodi beneficium assecuto. extracta et liberata fuerit pro fabrica, vino, oleo, luminaribus et aliis necessariis ecclesiae assignamus et deputamus, per praelatos et canonicos ipsius ecclesiae in communi possidendas; item pro duobus praedicatoribus per capitulum eiusdem collegii Lovicensis eligendis, qui manuales et ad nutum capituli eiusdem removibiles existant. decimas in minori Duplice 3), in Malischicze 4) et in Golyenska 5) de excrescentiis vulgariter przymyarky omnium cmethonum duas mensuras siliginis et duas avenae, per advocatum de agris suis ratione decimae solvendas, decimas per agros advocatiae in Myedzvyada 6), in Svyerzisch 1) decem et octo grossos ratione decimae currentis monetae per advocatum de agris suis solvendas; in Clyewkova Volya b) unum fertonem ratione decimae per advocatum de agris suis, in Strzelczova Volya 9) unum fertonem per advocatum de agris suis, in Chasna 40) decem et octo grossos per advocatum ratione decimae in moneta currenti de agris suis; item de Plaskoczyno (1) de agris advocatiae decimam manipularem; item de agris advocatiae decimam manipularem; item de agris advocatiae in Gangolyno 12) decem et octo grossos latos ratione decimae, item in Campina de agris advocatiae mediam marcam latorum grossorum, item in Schramowo 13) de agris advocatiae decimam manipularem. item in Lagussow 14) fertonem currentis monetae de agris advocatiae provenientem de ecclesia S. Mariae in Lovicz et in Domkovicze 15) decem et octo grossos ratione decimae monetae currentis assignamus et deputamus de fructibus dictae ecclesiae S. Mariae Lovicensis ab aliis proventibus eiusdem separando. Qui praedicatoresingulis diebus ferialibus alternatis vicibus missas pro populo laborioso maturas seu matutinas circa ortum solis legant et confessiones audiant, in quadragessima vero et adventu Christi tam canonici, quam praedicatores audire confessiones fidelium. completis horis, sint adstricti; item volumus et de dictorum fratrum nostrum capituli Gnesnensis consilio statuimus et assensu, quod canonici praedicti curam gerant animarum, quibus eandem committimus, tamen sacramentis infirmos ordinarie septimanatim, iuxta quod necesse fuerit, procurantes et alia sacramenta Christi fidelibus ministrantes, pro quorum canonicorum communitate et decentiori sustentatione missalia in Campina 16), necnon prata in paludibus, vocatis Ribno, penes Blandow 17).

¹⁾ Bocski, wieś w parafii kolegiaty lowickiej. 2) Strzeszkon, syn Jana z Ulanowa, proboszcz ostatni kościoła parafialnego w Łowiczu, o którym było wyżej. 3) Duplice Male, wieś należąca do parafii Złaków. 4) Malczyce i 3) Goleńsko, wsie należące do parafii kolegiaty lowickiej. 5) Niedźwiada.
1) Świeryż, wsie w parafii kolegiaty lowickiej. 6) Klewkowa Wola, dziś Klewków w tejże parafii 9) Strzeloów, tak samo. 10) Chąśno, wieś do tejże parafii należąca. 11) Plaskocin, wieś położona w parafii Kampina, dekanacie i powiecie lowickim. 12) Gągolin, tak samo. 13) Nieodgadnione.
16) Łaguszew, wieś w parafii kolegiaty lowickiej. 13) Dąbkowice, wieś należąca do parafii ż. Ducha w Łowiczu. 16) Kampina, wieś z kościołem parafialnym w dekanacie i powiecie lowickim. 17) Błędeu wieś z kościołem parafialnym w powiecie i dekanacie grojeckim w archidyccezyi warszawskiej.

prout eis ab aliis pratis nostris et cmethonum nostrorum emensurabuntur pro pabulatione equorum, in quibus canonici ad infirmos ordinarie equitabunt, conferimus de voluntate et consensu fratrum nostrorum praedictorum. Colendam vero de omnibus villis parochiae Lovicensis non solventibus decimas manipulares vel maldratas per unum corum avenae de quolibet hospite sive cmethone, colendam autem in oppido Lovicz arbitrariam, oblationes, offertoria, funeralia, omnes quaestus et obventiones alias iure parochiali provenientes et mediam sexagenam grossorum per consules pro tempore oppidi Lovicz solvendas ad festum S. Martini pro communi praelatorum et canonicorum cum rectore scholae aequaliter dividendas deputamus, concedimus etiam de eorundem fratrum nostrorum consensu dictis praelatis et canonicis Lovicensibus, quod quilibet eorum cum minoribus retibus, vulgariter vathi, piscari possit absque navibus pro eorum prandiis in fluvio Bzura, incipiendo a domo praepositi usque ad granities villae nostrae inferius proximioris minoris Zabostovo 1) appellatae. Item considerato, quod annonae maldratarum, quae ratione decimae manipularis de agris villae Zabostovo maioris rectori ecclesiae Lovicensis praedictae solvebantur, non sine gravi difficultate exigi poterant per censuras ecclesiasticas et poenas alias ab agricultoribus villae eiusdem, et quod villa ipsa propterea et saepius in parte desolabatur, consultius circa id providere cupientes, de dictorum fratrum nostrorum consensu maldratas ipsas in decimam manipularem reduximus et commutavimus inantea de agris villae eiusdem tempore messium et in campis more patriae per agricultores reddendam loco dictarum maldratarum et decimam ipsam in Zabostovo majori pro rectore scholae, quam praepositus ecclesiae, ut praemissum est, instituat, addentes ibidem de tribus mansis mensae nostrae decimam ipsi rectori scholae, qui pro tempore fuerit magister in artibus aut bacalaureus aut in eorum defectu vir sufficiens, temporibus perpetuis et in aevum assignamus; item tam de dictorum fratrum nostrorum capituli Gnesnensis quam etiam eorundem praelatorum et canonicorum collegii Lovicensis assensu decimam eiusdem ecclesiae S. Mariae in minori Zabostovo hospitali infirmorum et eius praeposito ac ipsis infirmis apud S. Joannem adscribimus, annectimus et incorporamus; qui praepositus curam gerat eorundem infirmorum tam in confessionibus audiendis et sacramentis ecclesiasticis ministrandis quam necessitatibus ad eorum victum procurandis, teneaturque ipse praepositus superpelliceatus et in dalmutio grisco vario, expletis divinis apud S. Joannem in mane, interesse processionibus diebus dominicis et sollemnibus apud ecclesiam collegiatam S. Mariae praedictam ad laudem Dei omnipotentis et eiusdem genitricis Mariae et honorem; quotiescunque autem ipsa praepositura hospitalis praedicti vacaverit per cessum vel decessum praepositi seu quovis alio modo, consules et communitas eiusdem nostrae Lovicensis civitatis eligent sacerdotem idoneum et discretum et praesentabunt per nos et successores nostros archiepiscopos instituendum, quod ipsis concedimus ex gratia speciali, ut eo favorabiliores eisdem infirmis decumbentibus in largitione eleemosynarum et in exhibitione aliorum operum pietatis se exhibeant et existant: nec ipsi praeposito liceat aliud beneficium obtinere simul cum dicta praepositura, ne detur sibi occasio evagandi ab ipso hospitali, circa quod tenebitur curam gerere infirmorum eorundem et residentiam facere personalem; item

areas olim plebani et Nicolai Gosthkonis, oppidani Lovicensis, pro domibus et curiis praelatorum et canonicorum construendis damus et assignamus inter ipsos dividendas; item lapidem cerae pro lumine ad fontem in festo Paschae per consules solvendum assignamus eidem ecclesiae collegiatae. Praeterea quia ss. patrum decrevit auctoritas, ordines in ecclesia pro gradibus dignitatum fore disponendos, ut unus, qui foret praestantior, praeemineat pluribus, minores obediant maioribus et superioribus honorificentiam deferant, quapropter statuimus, decernimus et ordinamus, quod praepositus primum in dextera parte chori cum quinque canonicis suprascriptis. uno praedicatore et rectore scholae, decanus vero similiter primum cum custode et quinque aliis canonicis et uno praedicatore stallum in parte chori eiusdem sinistra teneant superpelliciisque et dalmutiis de pellibus varii grisei, biretis aliisque insigniis, ritibus et ceremoniis in capitulo et ecclesiasticis officiis utantur secundum morem metropolitanae et aliarum ecclesiarum collegiatarum nostrae dioecesis et alias tales se exhibeant per opera fructuosa, quod onere nobiscum partito simplices ex data sibi prudentia divinitus exemplis laudabilibus aedificent et instruant ad salutem ceterorum. Ut dicti praelati et canonici officia sua, propter quae beneficia dantur, ipsa eo perpensius exequantur, volumus, quod nullus praelatorum dignitatem cum canonicatu et praebenda insimul in ipsa ecclesia aut praelatus vel canonicus aliud beneficium extra ecclesiam obtineat seu habere valeat et tenere, sed singula beneficia singulis personis singilatim committantur, dictosque praelatos et canonicos ad personalem residentiam circa ipsam ecclesiam et ad horas canonicas decantandas singulis diebus et beatae Mariae Virginis missam festivis diebus cantandam obligamus, excessus et negligentias eorum in choro corrigendos praeposito commitentes. Statuimus insuper, quod, si quis praelatorum et canonicorum eorundem a nobis vel successoribus nostris licentia non petita aut dispensatione non obtenta a dicta ecclesia, cessante infirmitate vel alia iusta causa, quam coram nobis ostendere teneatur, se per tres menses absentare praesumpserit, elapsis eisdem mensibus a recessu suo computandis, praelatus dignitate et canonicus canonicatu et praebenda suis eo ipso sit privatus; alius autem ad ipsos dignitatem vel canonicatum et praebendam, qui residentiam faciat et officia debita impleat, actio de absentia institui debeat sine difficultate; super absentia autem breviori potestatem praepositus habeat, prout qualitas rei exigit, licentiam concedendo; at vero praeposito extra locum agente aut in concedendo huiusmodi licentiam difficilem se reddente seu etiam alicuius rancoris aemulatione denegante. extunc ad decanum et in eius absentia ad praelatos et canonicos praesentes reccurratur, qui, iuxta quod negotii requirit necessitas, ipsam licentiam concedant postulanti; si quis autem constituto sibi die ad ecclesiam redeundi cessantibus praemissis impedimentis non redicrit, extunc post lapsum trium mensium, a dicto die numerandorum, suis praelatus dignitate, canonicus canonicatu et praebenda, ut praefertur. eo ipso sit privatus, aliis, prout supra, idoneis conferendo. Ad haec omnes praelati et canonici practerquam infirmitate notabili vel alias, ut dictum est, impediti per se ipsos singulis diebus sollemnibus, festivis, dominicis pro festis et ferialibus horas canonicas, videlicet matutinum, primam, tertiam, sextam, nonam et completorium. clerici vero seu scholares scholae eiusdem ecclesiae in diebus sollemnibus totum matutinum, primam, tertiam, vesperas et completorium voce sonora decantent, festivis vero et dominicis matutinum trium lectionum et singulis diebus summam missam et vesperas voce psallere, ut praescriptum est, sint adstricti, necnon, ut praemittitur,

curam animarum ipsi canonici habeant, confessiones audiant et alia sacramenta parochianis per vices suas seu septimanatim administrent. Verum quum ex causis diversis nos frequenter ab ecclesia nostra cogimur absentari et nedum dioecesim, sed et provinciam nostras et alia loca remota pro reipublicae necessitate perlustrare, quo fit, quod de statu ecclesiarum nobis subjectarum excessibusque et negligentiis clericorum subditorum puniendis praesto notitiam habere non valemus; attento igitur, quod gravibus quam plurimum onusta et plena est dispendiis in spiritualibus et temporalibus prolixa beneficiorum ecclesiasticorum vacatio, et ne dicta ecclesia collegiata Lovicensis ex facto et culpa absentiae praescriptae aliquorum in ea beneficiorum eo ipso post lapsum trium mensium privatorum debitis in tempus longum remaneat destituta servitiis, cupientes etiam capitaneum seu gubernatorem pro tempore castri et oppidi Lovicz bonorumque districtus Lovicensis ad ecclesiam nostram Gneenensem spectantium tanta erga ipsam ecclesiam perfectioris fidei integritate et constantiae solidare et afficere, quanta ab illa honoris altioris impendiis noverit se insignitum: proinde de dictorum fratrum nostrorum capituli Gnesnensis consilio et assensu eidem capitaneo seu gubernatori pro tempore, ut digna dignis rependamus, ius nominandi et praesentandi personas idoneas nobis et successoribus nostris archiepiscopis Gnesnensibus ad praedictos praeposituram, decapatum, custodiam necnon canonicatus et praebendas omnes et singulas ecclesiae Lovicensis, quoties et quocunque modo illos seu illas inantea vacare contigerit, damus et concedimus temporibus perpetuis duraturum. Postremo quieti et utilitati praefatorum praelatorum et canonicorum ac personarum dicti collegii Lovicensis providere et materiam frequentium litium et iurgiorum, quae inter homines inhabitatores vici seu plateae in dicto oppido Lovicz per rectores dictae ecclesiae S. Mariae in hortis et spatio terrae, quae ad ipsam ecclesiam pertinebant, collocatos ex una, et in commune eiusdem oppidi mensae nostrae saepenumero ex altera partibus nascebantur, subducere et submovere volentes, plateam ipsam seu vicum, accedente ad haec consensu dictorum praelatorum et canonicorum collegii Lovicensis, pro mensa nostra archiepiscopali dicto oppido nostro adunavimus et in illius recompensam per viam commutationis eisdem praelatis et canonicis ac collegio Lovicensi insulam mensae nostrae praedictae Zavyerzb i) appellatam in fluvio Bzura et retro areas praepositi et aliorum praelatorum et canonicorum consistentem, damus perpetuo eisdem praelatis et canonicis ac collegio et inter eos succisis arboribus salicum inutilium dividendam, ad plantandum pro eis arbores fructiferas et pomeria ac ad ferendum caules, caepe et alia legumina pro coquina corundem, donantes etiam eis in commune partem decimae manipularis in villa Svyerzisch et decimam de tribus mansis in villa Zabostovo. quae ad mensam nostram archiepiscopalem pertinebant. Quae omnia sic ordinata, disposita et decreta de certa nostra scientia et consensu dicti nostri Gneonensis capituli praesentis scripti patrocinio confirmamus et roboramus perpetuo duratura, firmam habentes fiduciam, quod, suffragante divini auxilii cooperatione, subsidii non mediocris exinde profectus animarum provenit et locus ipse Lovicensis reddetur insignior dictaque ecclesia in spiritualibus et temporalibus salubra suscipiet incrementa. In quorum fidem et testimonium nostrum et eiusdem capituli sigilla maiora

¹⁾ Zawiersbie

praesentibus sunt appensa. Actum et datum Gnesnac in loco capitulari die sabbati vicesima quinta mensis aprilis anno Domini millesimo quadringentesimo tricesimo tertio, praesentibus venerabilibus fratribus nostris Predvogio!) praeposito, Joanne decano²), Joanne cantore³), Andrea scholastico¹), Joanne cancellario³). Nicolao Gorka 6), Nicolao Jaroczskj¹), Adam de Bantkow a). Nicolao Bronissy a), Benedicto officiali, Joanne de Rudzicza ao, Jaroslao de Kankolevo a, Paulo Gyziczskj¹²), Mathia Chlapowskj¹³), Joanne de Nyevyesch¹²), Sandkone¹6), Adam Svynka ao, de Petro Pnyewskj¹³), praelatis et canonicis nostrae Gnesnensis ecclesiae, ad sonum magnae campanae more solito capitulariter congregatis.

II.

Copia privilegii fundationis et erectionis novae vicariarum et mansionariarum perpetuarum ecclesiae collegiatae Lovicensis sequitur et est talis:

In nomine Domini amen. Johannes 19), Dei gratia s. ecclesiae Gresnensis archiepiscopus et primas ac regni Poloniae cancellarius, ad perpetuam rei memoriam. Quemadmodum unigenitus Dei filius excellentissimam matrem suam virginem Mariam prae ceteris sanctis altius in coelestibus collocare disposuit, ita ipsam venerari a suis fidelibus voluit nobis exemplum insimuans, debere ad hoc summopere intendere, quanta caritatis dulcedine decorem domus Dei, cultus, honoris et gloriae prohonore huius gloriosissimae virginis Mariae, dominae nostrae, valeamus sublimare, nam, sicut ecclesiarum vigor ex defectu personarum in principium ignominiae prosternitur, ita siquidem ex multiplicitate personarum idonearum de statu proclivi at profectum immensi culminis elevatur et debitis honoratur obsequiis. Sane dum lustrando dioecesim nostram salutemque animarum procurando ac cultum divinum augendo defectusque ecclesiarum perspiciendo in oppidum Lovicz mensae nostrae archiepiscopalis tandem venientes luculenter comperimus, ecclesiam collegiatam S. Mariae virginis ibidem fundatam bono dirigi regimine et multiplicum per-

¹⁾ Przedwój z Grąd Grądzki h. Łodzia, proboszcz gnieżnieński, kantor kujawski, kanonik poznański, officyał arcybiskupa Wojciecha Justrzebca † 1455. 2) Jun, syn Buelkona, dziekan gweznieński. 3) Jan Brzostkowa Brzostkowski, kantor gnieżnieński, † 1460. 4) Andrzej Myssko (Myszkowski), scholastyk gnieśnieński, archidyakon i officyal krakowski † około 1436. 3 Jan Pow-Koziebrodzki h. Jastrzębiec, kanclorz gnieznienski † 1451. 6) Mikoloj Górka, kanonik gnieżnienski, kanclerz poznański † około 1440. 1) Jarocki Mikołaj z Jarocina h. Rawicz, kanonik i officyal gainźnieński, archidyakon, później proboszcz koliski † 1433. *) Adom z Iindkowa, kanonik gwieżnieński i krakowski, doktor prawa † 1451. 9) Mikolaj Broniss (Bronissius), kanonik gnieżnieński † 1434. 19) Benedykt, kanonik i officyal gnieżnieński. 11) Jan z Rodzich, kanonik gnieżnieński i krakousti † okolo 1447. 12) Kąkolewski Jaroslaw, kanonik anieżnieński, urocławski i poznanski † 1453 13) 66 życki Pawel, kanonik gnieżnieński i poznański, scholastyk krakowski i plocki, nareszcie biskup plocki † 1463. 14) Muciej Chlapowski h. Druja, kanonik gnieżnieński † okolo r. 1435. 13) Jan Chebla, z Niewiesza (Pelka zwany) h. Pomian, proboszcz, potem kanonik gnieżnieński † 1454. 16, Z Czechia Szdziwój, kanonik i officyał gnieżnieński, o którym już było. 17) Adam Świnka, kanonik gnieżnienski i krakowski, mistrz dokretów, zawolany poeta swego wieku 18) Piotr Pniewski, kanonik, potem proboszcz anieśnieński, pleban kruński + około 1458 (Ks. Korytkowski l. c.). 19) Jan Gruszczyński (1404-1473).

sonarum pro divino cultu agendo et signanter vicariis et mansionariis manualibus noviter dotatis fuisse insignitam, volentes eosdem vicarios iuxta morem aliarum collegiatarum ecclesiarum dioecesis nostrae perpetuare et stabilire, ut firmati eo ferventius officiis et laudibus divinis intendere valeant atque possint, ideireo vestigiis praedecessorum nostrorum inhaerendo, habentes singularem devotionem ad merita et immensa suffragia virginis Mariae illibatae, volentesque ipsam matrem Dei, dominam nostram, laudibus praecipuis honorare et cultum divinum ex auctione personarum ipsarum in eadem ecclesia Deo indesinenter famulatarum incrementare et ipsi ecclesiae meliorem facere conditionem, consensu et voluntate venerabilium praelatorum et canonicorum dictae ecclesiae S. Mariae collegiatae Lovicensis accedente expresso, vicepraeposituram, vicarias et mansionarias perpetuas in ipsa ecclesia collegiata Lovicensi ad honorem omnipotentis Dei et Assumptionis Mariae, sub cuius titulo extat fundata, in Dei nomine fundavimus, ereximus et creavimus, fundamusque et creamus ac erigimus praesentium serie litterarum, ac vicepraepositum, vicarios et mansionarios et ad eos succedentes inantea intitulari et nominari perpetuos decernimus, canonicosque singulos eiusdem ecclesiae a cura animarum, quam gerebant et habebant, absolvimus ac monoculitatem et continuam residentiam ab eis et praclatis dictae ecclesiae Lovicensis relaxantes et relaxamus, respectum ad alias ecclesias collegiatas in nostra dioecesi consistentes habendo, in quibus praelati et canonici a talibus sunt liberi et soluti, omnis tamen cura et regimen huiusmodi animarum totius parochiae ipsius ecclesiae S. Mariae Lovicensis in vicarios canonicales perpetuos in solidum transferimus et eandem ipsis committimus per eos de cetero plenarie exercendam, prout et ipsorum canonici eandem procurabant, ita et ipsi eam exercebunt per vices seu septimanatim, confessiones audiendo et sacramenta ecclesiastica voluntaria et necessaria ministrando temporibus perpetuo duraturis; praetextuque huiusmodi curae animarum percipient proventus infrascriptos: ipsi vicarii canonicales curati habebunt denarium s. Petri ac introductionales per mulieres post partum et post nuptias offerendas, quodque ipsi vicepraepositus, vicarii et mansionarii perpetui pro decore ipsius ecclesiae superpelliciis et almutiis de pellibus aspergellorum, biretis parvis aliisque insigniis infra divina officia in ipsa ecclesia agenda temporibus affuturis incedere et uti debebunt iuxta ritum aliarum ecclesiarum collegiatarum, et alias tales se exhibeant per opera virtuosa quod onere eis commisso simplices vita et exemplis laudabilibus aedificent et instruant ad salutem; et quia beneficium datur propter officium, ideo statuimus et decernimus, quod vicepraepositus cum duodecim vicariis perpetuis pro tempore existentibus horas canonicas diurnas et nocturnas cum missa matutina de beata Virgine per se ac summam missam cum scholaribus more solito singulis diebus voce psallere sine intermissione debebunt, nec non et horas sive cursum de beata Virgine, videlicet matutinum, primam, tertiam, sextam, nonam, vesperas et completorium iuxta consuetudinem ecclesiae nostrae Gnesnensis etiam singulis diebus temporibus perpetuis, eo videlicet ordine, quod tres vicarii de gremio omnium vicariorum ordinarie et septimanatim cum altarista S. Nicolai in capella sub organo fundati ac cum sacristiano et magistro scholarum pro tempore existentibus ad honorem omnipotentis Dei et matris eius S. Mariae, dominae nostrae, ac ob salutem olim reverendissimi patris domini Thomae 1), episcopi Cracoviensis.

¹⁾ Tomasz Strzepiński, biskup krakowski † 1460.

ipsius mansionariae dotatoris, in ipsa ecclesia Lovicensi decantare tenebuntur, ac insuper dicti vicepraepositus et vicarii sive mansionarii missam de beata Virgine. videlicet: Salve S. Parens, ad cursum ipsum sive mansionariam pertinentem per se vel per alium septimanatim infra decantationem horarum de ipsa beata Virgine in summo vel alio in choro altari submissa voco legere et complere sine intermissione debebunt et sint asstricti temporibus aeviternis; nec non dictus vicepraepositus et duodecim vicarii et duo ex eis septimanatim ministrantes diebus dominicis et festivis ad altare in dalmaticis cantantes summam missam ministrabunt et in vesperis utrisque et matutino antiphonas incipient et psalmodiam intonabunt et versum circa responsorium decantabunt; vicepraepositus autem specialiter defectus et negligentias chori videre et emendare ac negligentes vicarios poenis mulctare debebit et potestatem habebit; verum quia, qui sentit onus, sentire debet et commodum, et qui altari servit, de altari vivere debet, ideo iuxta statutum et dotationem praelatorum et canonicorum praedictae ecclesiae Louicensis ordinamus et decernimus, quod vicepraepositus ratione oneris, quod pro praeposito ferat, habere debebit ultra alios proventus a Nicolao de Kyelkovice 1), moderno praeposito, et suis cuccessoribus, praepositis Lovicensibus, unam marcam communis pecuniae pro festo S. Martini, per praepositum pro tempore existentem solvendam, quodque ipse vicepraepositus. vicarii et mansionarii una cum altarista S. Nicolai, sacristiano et magistro scholarum pro annuo censu sive salario habebunt, possidebunt et in usus ipsorum convertent census pro mille quadringentis florenis Hungaricalibus pro ipsa mansionaria fundanda per praefatum dominum Thomam, episcopum Cracoviensem, legatis et datis, emptos et comparatos, videlicet apud nobiles dominos Joannem Mezurka de Gawlovo 1). iudicem Gostinensem, decem sexagenas, apud Nicolaum, bacalarium et Joannem 3). fratres de Syroky, decem sexagenas, apud Albertum Sathkowski 1), iudicem Ravensem, decem sexagenas, apud Paulum Jasyenskj 3) octo marcas cum sedecim grossis. apud Nicolaum Dobrzelewski 6) in Chlochovo 1) quinque marcas, item apud Nicolaum et Joannem fratres de Orlow ") quatuor cum media marcas, totum in mediis grossis, de quibus partientur et dabunt altaristae S. Nicolai et suis successoribus tres cum media marcas, sacristiano tres marcas et magistro scholarum tres marcas ratione decantationis horarum de beata Virgine, et residuas pecunias praedicti census pro quolibet ipsorum omnium vicariorum tres cum media marcas aequaliter dividendo assignabunt, et quotiescunque contingat reemptio census in parte vel in toto, extunc vicepraepositus, vicarii et mansionarii pro pecunia et capitali summa quam ab reemptore recipient, alium similem censum de scientia et consilio praelatorum et canonicorum emere et comparare tenebuntur; item praefati vicepraepositus et duodecim alii vicarii praetextu vicariarum habebunt, percipient et inter se aequaliter divident decimas in Rogoszno 9) manipularem et decimam lini sive canapi ibidem pecunialem per duos grossos de quolibet manso solvendam; item decimas in Jaseye-

¹⁾ Mikolaj z Kielkowic, o którym już bylo wyżej. 2) Zapewne Jan Gawłowski z Gawłowa. sędzia gostyński h. Jelita (cfr. Niesiecki l. c. II, 186). 3) Mikolaj i Jan z Serok. 4) Wojciech Sadkowski h. Rola (cfr. Niesiecki l. c. IV, 2). 4) Pawel Jasiński h. Sas (cfr. Niesiecki l. e. II, 411). 4) Dobrzelewski Mikolaj h, Poraj (cfr. Niesiecki II, 47). Zapewne Mikolaj z Chochola (wni w gubernii warzsawskiej powiatu nowo-mińskiego. 4) Mikolaj i Jan z Orlowa Orlowey h, Orla (Niesiecki l c. 111, 480). 4) Rogożno, wież polożona w parafii Domaniewice w dekanacie i powiecie lowiekim.

nye¹) et Ruchna²) manipulares post agros et araturas cmethonum ex fructibus crescentibus provenientes; item ipsi vicepraepositus, vicarii omnes et singuli ac magister scholarum pro tempore existens totum offertorium, oblationes, quaestus ac omnia funeralia, vigiliales, spolia tam in pecuniis quam in pannis cuiuscunque fuerint materiei et columbationem de civitate Lovicz arbitrariam inter se aequaliter distribuant et dividant et medietatem quindecimae portionis campanatori dabunt irrecuse; insuper testamenta, domos, agros, prata et hortos pro ipsis vicariis et eorum universitate legata et data habebunt, exceptis testamentis et aliis legatis specialiter pro praelatis et canonicis ac pro fabrica et ornamentis ecclesiae ac sepultura, pannis sericeis, cera, cereis, luminibus sive candelis, clenodiis et aliis vasis in auro, argento pro ecclesia legatis et datis, quae dumtaxat ad praelatos et canonicos ac ecclesiam Lovicensem volumus pertinere et spectare, censusque et alia praescripta et ipsis vicariis et mansionariis data et assignata auctoritate nostra ordinaria de certa nostra scientia ratificamus, approbamus, incorporamus et in robur perpetuae firmitatis recipimus, decernentes, dictos census et proventus seu alios loco ipsorum succedentes deinceps ecclesiasticae subiacere libertati, quodque pro ipsius census recuperatione ad ecclesiasticum iudicem habeant recursus; et quia pro sustentatione competenti tot personarum census et proventus praedicti pro ipsorum statu decenti sufficere minus bene videntur, ideo volentes, ut etiam in ipsa ecclesia Lovicenei per ipsos vicepraepositum et duodecim vicarios nostri salubris misericordia habeatur, ipsique vicepraepositus et vicarii onera suprascripta ipsis imposita et assignata commodosius implere valeant, decimas manipulares cuiuslibet grani et seminis in villis Lubyunkovo³) et Trcsyanka⁴), in Vola Bylynina⁵) in novalibus ex fructibus crescentibus post agros et araturas cmethonum provenientes in districtu Squirnyevicenei consistentes, ad mensam nostram archiepiscopalem pertinentes, cum omni iure et dominio, nihil iuris pro nobis et successoribus nostris in eisdem reservando, sub ratihabitione venerabilium fratrum nostrorum dominorum praelatorum et canonicorum capituli ecclesiae nostrae Gnesnensis, ipsis vicepraeposito, vicariis et mansionariis ecclesiae Lovicensis per nos, ut praemittitur, de novo fundatis, creatis et erectis ac eorum uberiori sustentationi damus, donamus et largimur, per ipsos successoresque ipsorum pro tempore existentes possidendas, decimandas, percipiendas, locandas, habendas, et in usus ipsorum beneplacitos convertendas; postremo quia pastore orbato grex saepius dispargitur et disparsus videtur oberrare, igitur ne ipsi vicepraepositus, vicarii et omnes mansionarii sine pastore oberrare videant(ur) venerabili domino Nicolao de Kyelkovicze, bacalareo in decretis, praeposito Lovicensi et canonico Lancicionsi ecclesiarum et suis successoribus praepositis Lovicensibus pro tempore existentibus personas idoneas ad regendam curam animarum et onera ad alia ferenda valentes ad insas vicarias et mansionarias taliter per nos noviter creatas et toties quoties eas per cessum sive decessum vacare contigerit, ad praesentationem praelatorum et canonicorum singillatim factam, ad quos ius patronatus et praesentandi ipsarum vicariarum et mansionariarum pertinere volumus, canonice instituendi et

Jasienie albo Jasień, wieś w parafii Wysokienicz w dekanacie i powiecie skierniewickim.
 Ruchna, wieś w parafii Główno w dekanacie i powiecie łowickim.
 Lubianków, wieś w parafii Dmosin w dekanacie i powiecie łowickim.
 Trscianna w parafii Stara Rawa w powiecie i dekanacie skierniewickim.
 Nieodgadnione.

investiendi ac curam animarum et administrationem spiritualium et temporalium vicariis canonicalibus et eorum cuilibet committendi ac de vicepraepositura etiam personae idoneae providendi, ipsisque vicariis et mansionariis de se querulantibus iustitiam faciendi ac pro excessibus et criminibus corrigendi, castigandi et iuxta canonicas sanctiones censura ecclesiastica etiam mediante puniendi, distringendi et compellendi, vicariisque et mansionariis chorum privandi et alienandi ac domos circa ecclesiam sitas, necnon cameras in domo nova ipsorum vicariorum constructas distribuendi et de eisdem providendi, damus et concedimus omnimodam et perpetuam potestatem et facultatem per praesentes. In cuius rei testimonium nostrum et dicti capituli Gnesnensis sigilla praesentibus sunt appensa. Actum et datum in Lovicz in curia nostra archiepiscopali circa castrum sita anno Domini millesimo quadringentesimo sexagesimo septimo, die vero veneris tertia mensis aprilis, praesentibus ibidem venerabilibus et honorabilibus dominis: Andrea Grusczynsky 1) archidiacono Calisiensi, capitaneo Unyeoviensi et Benedicto de Lopyenno 2) nostrae Gnesnensis, Cracoviensis, Vladislaviensis, Nicolao Malynski 3) et Nicolao Beskowski Lanciciensis ecclesiarum canonicis et aliis pluribus testibus circa praemissa.

III.

Copia privilegii fundationis altaris S. Nicolai sub organo in ecclesia Lovicensi, de quo mentio supra facta est, sequitur et est talis:

In nomine Domini amen. Joannes 3), Dei gratia s. ecclesiae Gnesnensis archiepiscopus et primas ac regni Poloniae cancellarius, ad perpetuam rei memoriam. Immensa benignitas Conditoris homini, quem ad suam formavit similitudinem, primi lapsu parentis suorum labe criminum deformato innumera praestat beneficia et adminicula multa parat, quibus expiare commissa suorumque disrumpere vincula delictorum promereri veniam et reconciliari suo valeat Creatori, utriusque hospitalitatiopera tanto praestantiora et utiliora ad promerendam salutis gratiam stabilivit. quanto per ipsa maiora et acceptiora obsequia Patris luminum in divini cultus augmento et Dei ministrorum multiplicatione impenduntur. Sane in nostra constitutus praesentia venerabilis dominus Nicolaus de Kyelkovicze, bacalarius in decretis, praepositus Lovicensis et canonicus Lanciciensis collegiatarum S. Mariae ecclesiarum nostrae dioecesis, hac promotus sententia salubrique ductus devotione, cupiens prorebus transitoriis et caducis bonisque mundanis, quae fluunt et refluunt nequeuntque subsistere una sorte, Christi gratiam et perennis coronae gloriam promereri et indeficientes divitias deliciasque adipisci et ob id nobis supplicavit, quatenus in dicta ecclesia collegiata S. Mariae Lovicensis et in capella sub organo altare iam constructum et dedicatum ad honorem S. Trinitatis ac SS. Nicolai et Martini ponti-

¹⁾ Andrzej Gruszczyński, kanonik gnieżnieński, kujawski i kruświcki, archidyakon kuliski, brat rodzony prymasa Gruszczyńskiego † 1482. 2) Benedykt z Lopienna, kanonik gnieżnieński, krakowski i kujawski, kanolezz arcybiskupa Gruszczyńskiego (Ka. Korytkowski l. c.). 3) Mikobij Maliński i 4) Mikolaj Beszkowski, kanonicy łęczyccy. 5) Gruszczyński.

scum et consessorum necnon Elisabeth et Hedvigis electarum pro altarista sive ministro per eum certis censibus et redditibus annuis, videlicet octo marcis cum sedecim grossis in Lassycznyki, villa nobilis Sassyny, nostrae dioecesis Gnesnensis mediorum grossorum monetae et numeri Polonicalis per ipsum de bonis et facultatibus suis iuste conquisitis sub conditione reemptionis emptis et pro certa summa pecuniarum comparatis sufficienter dotatum, erigere et fundare privilegiumque praeclarae principis dominae Annae, ducissae Masoviae, in pergameno scriptum, eius vero sigillo rotundae figurae intus de rubea ab extra vero de communi ceris in cordula sericea subappensum sigillatum, huiusmodi census emptionem, resignationem et solutionem continens, et quod ipse Nicolaus praepositus in evidentia praefatae dotationis coram nobis exhibuit ratificare et approbare, adiectis nonnulis oneribus pro altarista, pro tempore existente! ferendis dignaremur: nos igitur Joannes archiepiscopus et cancellarius memoratus petitionibus dicti Nicolai, praepositi Lovicensis, tanquam iustis benigniter inclinati, volentes ecclesiam collegiatam S. Mariae Lovicensis praedictam amplioribus insignire honoribus dictique Nicolai praepositi piam et devotam in praescriptam deducere voluntatem, ut ceteri eius exemplo ad similia pietatis opera assurgant propensius, quanto uberioribus huiusmodi praerogativis ipsius devotam intentionem conspexerint per nos roboratam, praedictum altare S. Trinitatio ac S. Nicolai et Martini pontificum et confessorum nec non Ellisabeth et Hedvigis electarum in praefata capella sub organo situatum de consensu honorabilium praelatorum et canonicorum ecclesiae praedictae Lovicensis sic, ut praemissum est, octo marcis et sedecim grossis census annui dotatum, auctoritate ordinaria et de certa nostra scientia in nomine Domini erigimus, creamus et fundamus per altaristam pro tempore existentem regendum et gubernandum, censumque praedictum octo marcarum cum sedecim grossis mediorum grossorum percipiendum et levandum et in usus beneplacitos convertendum, praescriptum quoque privilegium et singula in eo contenta recipimus, admittimus, ratificamus, gratificamus, approbamus et in robur perpetuae firmitatis confirmamus, censumque praedictum et alia infrascripta dicto altari et altaristae incorporamus per praesentes. Et quia altare huiusmodi principali intentione pro laude summi Dei et eius Genitricis intemeratae saluteque animarum dotatum est et institutum, unde volumus et ordinamus sicque omnibus dicti altaris altaristis pro tempore existentibus sub excommunicationis poena praecipimus et mandamus, quatenus anno quolibet et in singulis septimanis tres missas, videlicet secunda pro defunctis et quarta feriis de S. Nicolao pontifice glorioso et sabbato de beatissima virgine Maria, domina nostra, agendo in eis pro dicto Nicolao praeposito et eius parentibus dignam memoriam per se vel per alium legat et peragat sine intermissione; quodque idem altarista dicti altaris pro tempore existens cursum de beata Virgine cum vicariis et aliis mansionariis dictae ecclesiae Lovicensis decantare tenebitur, ratione cuius decantationis, singulis diebus factae, de censibus pro mansionariis et vicariis emptis singulis annis pro salario tres cum media marcas mediorum grossorum monetae et numeri Polonicalis tollet et recipiet et habebit, necnon hortum post pontem inter hortos domini decani et custodis consistentem, per ipsum Nicolaum praepositum a Nicolao Reschka per commutationem partis hortus (sic) circa allodium ipsius Nicolai et per ipsum praepositum receptum. ac aream cum domo iuxta domum domini Petri de Pyantek, canonici Lovicensis, in cimiterio situatam pro incolatu et habitatione habebit, tenebit et de consensu prae-

latorum et canonicorum ecclesiae praedictae Lovicensis possidebit; tenebiturque idem altarista in ipsa ecclesia Lovicensi superpelliciatus infra divina et cantus horarum canonicarum incedere et processionibus interesse, ac censum altaris praedictum. si aliquando reemptus fuerit, pro pecuniis principalibus sive capitalibus aequalem vel similem reemere et comparare cum scientia capituli ecclesiae Lovicensis praedicti. habebit (sic), in quo eorum conscientiam oneramus. Quem censum superius emptum et descriptum ac dicto altari et altaristae per nos incorporatum et inantea comparandum ac hortum et aream sive domum praedictam deinceps ecclesiasticae subiicimus libertati. Cuius quidem altaris ius patronatus et praesentandi ipse dominus Nicolaus de Kyelkovicze, praepositus Lovicensis praedictus, vita sibi comite habebit et possidebit, ac personas idoneas, quas maluerit, tempore vacationis nobis et successoribus nostris, dominis archiepiscopis pro tempore existentibus, ad dictum altare instituendos praesentabit; ipso vero Nicolao praeposito vita functo, honorabiles praelatos et canonicos totumque capitulum ecclesiae S. Mariae Lovicensis praedictae de voluntate eiusdem Nicolai praepositi dicti altaris decernimus esse veros et unicos patronos et collatores, qui tempore vacationis nonnisi unum ex vicariis ecclesiae Lovicensis seniorem vocatione ad dictum altare domino loci Ordinario praesentabunt instituendum temporibus perpetue duraturis; ad quod quidem altare S. Trinitatio ac S. Nicolai et Martini confessorum, sic per nos erectum et fundatum discretum Nicolaum Andreae de Pylcza, clericum Cracovieneis dioecesis, nobis per praefatum dominum Nicolaum praepositum vivae vocis oraculo praesentatum per manus nostrae capiti suo impositionem instituimus et investivimus ac investimus, administrationem spiritualium et temporalium eiusdem altaris sibi committendo per praesentes, mandamusque vicariis ecclesiae Lovicensis praedictae, quatenus Nicolao praedicto altaristae praefati altaris possessionem realem omnium iurium, redituum et pertinentiarum ac domus et areae assignent. In cuius rei testimonium nostrum et dicti capituli Lovicensis sigilla praesentibus sunt appensa. Actum et datum in villa Chroslyno 1) et in curia nostra archiepiscopali die sabbati vicesima sexta mensis Januarii anno Domini millesimo quadringentesimo sexagesimo quinto, praesentibus ibidem venerabilibus et honorabilibus dominis Jacobo Jablowski 2), canonico Posnaniensi, Stanislao Mykyev de Chroslyno 3) et Martino in Czarnoczyn 4) ecclesiarum parochialium rectoribus, et nobili Alberto Pangowski 5) et aliis pluribus testibus circa praemissa etc.

IV.

Copia privilegii super praedicaturam manualem ecclesiae collegiatae Lovicensis. In nomine Domini amen. Shigneus 6). Dei gratia s. ecclesiae Gnesnensis archi-

¹⁾ Chruślin, wies z kościołem parafialnym w powiecie i dekanacie lowickim. 2) Jakób Jabl-kowski h. Wczele, kanonik gnieżnieński i poznański (Acta decr. Capit. Poznan.). 3) Stanisław, syn Mileusza, pleban chruśliński 4) Marcin, pleban w Czarnocinie, wsi polożonej w powiecie i dekanacie lódzkim. 3) Wojciech Pagowski h. Połóg (Niesiecki l. c. III, 552). 6) Zbigniew Oleśnicki (1480–1498).

episcopus et primas, ad perpetuam rei memoriam. Convenit nobis, qui licet immeriti pastoralis curae officium tenemus, ut illos, qui pietatis actibus in praesenti devotos se exhibent, post huius incolatus caliginosi transitum ad beatae vitae ianuam feliciter perducere valeamus. Sane quia venerabilis vir dominus olim Jacobus de Covalevicie 1), decanus ecclesiae collegiatae beatae Mariae Lovicensis dioecesis nostrae Gnesnensis, considerando, quod licet in eadem ecclesia Lovicensi verbum Dei populo christiano proponatur, tamen, quia officium praedicationis nedum certum directorem seu praedicatorem habeat, certum altare per eum, dum viveret, in augmentum laudis divinae et salutis animae suae remedium ad honorem omnipotentis Dei et gloriosissimae virginis Mariae sub titulo beati Jacobi apoetoli et aliorum Sanctorum in privilegio fundationis et erectionis dicti altaris expressorum, in ipsa ecclesia Loviconsi fundatum et dotatum ac per reverendissimum patrem dominum olim Joannem Gruscsynskj, archiepiscopum Gnesnensem. praedecessorem nostrum, ad huiusmodi dicti domini Jacobi decani dotationem confirmatum et erectum, post obitum Stanialai, parochialis in Pyantek nostrae dioecesis praedictae rectoris et dicti altaris altaristae et possessoris pro officio praedicationis perpetuo in ecclesia Loviconsi praedicta per nos fundando et instituendo eiusdem officii directore seu praedicatore pro tempore cum omnibus eiusdem altaris fructibus, reditibus et proventibus ac domo pro altarista iuxta eandem ecclesiam collegiatam sita, bona intra se deliberatione praehabita deputat et voluit esse deputatum, prout in certis quibusdam litteris nostris ad instantem dicti domini decani petitionem desuper confectis, quas hic pro insertis et sufficienter expressis habere volumus, plenius continetur et habetur. Idcirco nos dicti olim domini Jacobi decani voluntatem et affectum commendantes et in effectum celerius deducere cupientes, praesertim cum dictum altare per obitum dicti olim Stanislai altaristae et possessoris eiusdem immediati, nunc videlicet de octava mensis maii apud eandem ecclesiam collegiatam Lovicensem defuncti, vacare dinoscitur, officium praedicationis perpetuum in cadem ecclesia collegiata Lovicensi in nomine Domini fundavimus et instituimus per praesentes, decernendo, ut exnunc et de cetero temporibus duraturis tale officium praedicationis in ipsa ecclesia Lovicensi habeatur, officiumque praedicationis perpetuum ecclesiae collegiatae Lovicensis intituletur et nominetur. Pro cuius quidem officii praedicationis dotatione et ipsius directoris seu praedicatoris pro tempore sustentatione altare praedictum S. Jacobi, sic, ut praemittitur, in ipsa ecclesia fundatum et erectum cum omnibus et singulis suis fructibus, reditibus, proventibus, iuribus et pertinentiis universis, videlicet decima manipulari cuiuslibet grani et seminis ac etiam canapi in Pliczvya 2), villa mensae nostrae archiepiscopalis in tenuta Squiernyevicensi consistente, necnon horto et area circa pontem civitatis Lovicensis, eundo versus Sochaczow, per dictum olim dominum Jacobum decanum pro dicto altari et eius altarista emptis et comparatis et domo praedicta pro altarista aedificata et constructa per altaristas altaris praedicti pro tempore a primaeva ipsius fundatione et dotatione plene et integre ac pacifice et quiete tenta, habita et possessa; adiicentes insuper et iungentes ad haec aliam decimam manipularem cuiuslibet grani et seminis post omnes agros et araturas cme-

¹⁾ Jakób s Kowalewic h. Prus, dziekan i officyał łowicki i kanonik uniejowski (Niesiecki l. c. II, 768). 2) Płyświa, wieś w parafii Godzianów w powiecie i dekanacie skierniewickim.

thonales in Malischicze 1), villa etlam mensae nostrae archiepiscopalis sub castro nostro Lovicensi consistente pertinentem et a tempore fundationis collegii in ipsa ecclesia pro tempore praedicatoribus eiusdem disignatam et per praedicatores pro tempore ratione officii praedicationis huiusmodi plene et integre, pacifice et quiete semper et hactenus tentam, habitam et possessam concessimus, appropriavimus et incorporavimus concedimusque, appropriamus et incorporamus usibus eiusdem praedicatoris pro tempore omnibus modis profutura, quem volumus et decernimus esse temporalem sive manualem, ita quod possit immutari et ab eodem officio alienari ex iustis dumtaxat et rationabilibus causis. Ut autem metu alienationis et mutationis huiusmodi praedicator ipse in officio ipso et proponendo verbo Dei tanto diligentius se exerceat et virtutibus ac bonis exemplis ceteris praestet, ex certis causis, animum nostrum legitime moventibus, ac ad instantem petitionem venerabilis capituli dictae ecclesiae Lovicensis et de expresso consensu venerabilis domini Nicolai Cothvicz 2). decretorum doctoris, decani ecclesiae Lovicensis, cui ratione huiusmodi decanatus in fundatione et dotatione altaris praedicti ius patronatus et praesentandi altaristam et praedicatorem fuerat reservatum et concessum, titulum praefati altaris et perpetuitatem duximus fore extinguendum et extinguimus praesentium per tenorem, ita quod de cetero altare praedictum titulo perpetui beneficii careat et sit omnino vacuatum, salvis tamen oneribus per fundatorem impositis, statuentes et decernentes. quod exnunc et in futurum perpetuis temporibus decanus et capitulum dictae ecclesiae Lovicensis ad praedictum officium praedicationis, quoties locus et tempus » obtulerint, eligendi, nominandi et assignandi manualem rectorem seu praedicatorem virum idoneum et valentem, ipsumque mutandi, amovendi et alienandi dumtaxat ex iustis et rationabilibus causis, ut praemissum est, quoties expedire videbitur, plenam et liberam habere debeant facultatem. Qui quidem praedicator ratione officii praedicationis huiusmodi debeat praedicare et proponere verbum Dei in ipsa collegiata ecclesia Loviconsi diebus dominicis et festivis ad populum ac etiam diebus quadragesimalibus aliisque temporibus consuetis et locis opportunis, quoties visum fuerit et necesse pro laude et honore Dei et populi christiani informatione. Quo finito exhortetur populum, ut pro pace et unitate S. Matris Ecclesiae, felici statu regni et pro nobis ac pro nostrae dictique olim domini Jacobi decani, qui huiusmodi officii praedicationis primarius fuit dotator, animarum salute, orare velit, propitiationem divinam singularius implorando. Qui etiam praedicator pro tempore missas eidem altari annexas, duas videlicet pro defunctis secunda et quarta feriis imponendo etiam specialem collectam pro sacerdote defuncto et tertiam de beata virgine Maria die sabbati singulis septimanis cuiuslibet anni per se vel per alium legere et adimplere absque omni negligentia, in quo eius conscientiam oneramus, et alias pro devotione Deum omnipotentem pro pace et unitate s. matris ecclesiae et reipublicae incremento exorando, onera quoque eiusdem altaris omnia et singula supportando et in ipsa ecclesia superpelliciatus, prout et ceteri beneficiati et altaristae, horis et temporibus consuetis incedere teneatur et sit adstrictus. Pro quo quidem praedicationis officio nunc honorabilem virum dominum Petrum de Crasnopole³), actu presbyterum, scientia et vita probatum, praefatus dominus Nicolaus decanus una cum capitulo

¹⁾ Mulezyce, wieś położona w parafii kolegiaty lowickiej. 2) Mikolaj Kotwicz h. Kotwicz, kanonik gnieżnieński i dziekan lowicki, o którym już było wyżej. 3) Piotr z Krasnopola.

dictae ecclesiae Lovicensis elegerunt, nominarunt et deputaverunt, illudque sibi contulerunt per ipsum regendum, et eius onera iuxta formam praeinsertam portandum ac decimas in villis praedictis Pliczvia et Malischicze una cum horto et area praedictis pro suis usibus et sumptibus plene et integre occasione officii praedicationis nec non domo pro altarista, ut praefertur, assignata tollendum, percipiendum et utifruendum: quodque iam exnunc eidem Petro et in futurum alteri praedicatori et ad officium praedicationis huiusmodi sive per cessum sive decessum ipsius per decanum et capitulum ecclesiae Lovicensis praedictae electo, nominato et assumpto liceat vigore praesentium corporalem, realem et actualem decimarum in Plicavya et in Malischicze praedictarum pro dicto officio praedicationis designatarum, ac horti, areae et domus praedictae possessionem libere apprehendere et pro suis usibus retinere, quamdiu in praedicationis officio huiusmodi laboraverit. In cuius rei testimonium nostrum et dicti capituli Lovicensis sigilla praesentibus sunt appensa. Datum et actum in Lovicz apud ecclesiam collegiatam eiusdem sub anno a Nativitate Domini millesimo quadringentesimo nonagesimo secundo, die vero prima mensis Junii, nobis inibi cum venerabilibus et honorabilibus viris dominis Clemente de Nyesnamirovicze 1), praeposito, Joanne de Czyechoelavicze 2) custode, Stanielao de Schamovo 3), Nicolao de Byelavicze 4), Joanne Grabya de Vola Grabyna 5), Paulo Chodakowski 6), Joanne de Vagancze 1) et Joanne de Grothkow 8), praelatis et canonicis dictae ecclesiae collegiatae Lovicensis existentibus, praesentibus etiam honorabilibus viris Laurentio de Vawrzinczicze?) in Znenna!0) et Paulo de Sbaschyn!1) in Vissokinicze¹²) parochialium ecclesiarum rectoribus, notariis publicis, scribisque nostris, testibus ad praemissa vocatis pariter et rogatis.

V.

Copia privilegii super decimas in Gosd 13) et Ostralanka 14) manipulares nec non super libertate excidendi robora et ligna in boris et silvis dominis prae-latis et canonicis ecclesias Lovicensis.

In nomine Domini amen. Ad rei memoriam sempiternam. Clementia Salvatoris nostri humanae fragilitati, quae et in oblivionem et in errorem collabi consuevit, industriosum indidit remedium, ut naturali deficiente fabrica scriptura et testium

¹⁾ Klemens z Niesnamierowie (wsi z kościołem parafialnym w dzisiejszej dyceczył sandomirskiej dekanacie i powiecie opoczyńskim) proboszcz lowicki. 2) Jan z Ciechosławie (wieś w parafii Piqtek w dekanacie i dowiecie lęczyckim) kustosz. 3) Stanisław Szamowski z Szamowa (wsi w parafii Witonia tegoż dekanatu). 4) Mikołaj z Bielewie (wieś w parafii Wejwery w powiecie i dekanacie maryampolzkim). 4) Jan Grabia z Woli Grabine, wsi należącej do parafii Srocko, w powiecie i dekanacie lidskim. 6) Paweł Chodukowski, kanonik gnieśnieński i lowicki h. Dolęga + około 1527 (Ks. Kerytkowski l. c.). 1) Jan z Wyganek (wsi położonej w parafii Pamięcin, powiecie i dekanacie kaliskim). 4) Jan z Grotkowski h. Ogończyk (Niesiecki l. c. II, 315). 9) Wawrzyniec z Wawrzyńczyc pleban źniński. 10) Żnin, miasto arcybiskupie. 11) Paweł ze Zbąszynia. 12) Wysokieniec, wiek z kościołem parafialnym w dekanacie i powiecie skierniewickim. 13) Góżd, dziś w kluczu skierniewickim nie znany 14) Ostrolęka, wieś w parafii Główno, powiecie i dekanacie lowickim.

quasi quadam arte, ut perpetui actus eius, quantum fas est, consistant, corroboret et perennet; proinde nos Vincentiue 1). Dei et apostolicae Sedis gratia s. ecclesiae Gnesnensis archiepiscopus et primas, significamus tenore praesentium, quibus expedit, universis, tam praesentibus quam futuris, praesentium notitiam habituris, quod mode pridem zelo specialis devotionis accensi ac ob saluteni animarum ecclesiam parochialem in villa nostra Campino²), in castellania Lovicensi sita, ad honorem omnipotentis Dei eiusque genitricis Mariae, virginie gloriosae, ac sub titulo beati Adalberti martyris, ac beatae Barbarae virginis, de novo fundavimus et ereximus villasque mensae nostrae archiepiscopalis, videlicet Campina. Zabostovo maior 1). Plaskoczyno 1), Schramovo 5), Gangolyno 6) et Patokj 1), ac incolas earundem ab occlesia collegiata S. Mariae in Lovicz, cui iure parochiali subicctae erant, ex causis urgentibus et in litteris erectionis dictae novae ecclesiae, per nos descriptis, alienando et removendo adiunximus, adscripsimus, anneximus et incorporavimus, necnon etiam inter alia bona, quae de mensa nostra archiepiscopali in dotem dictae ecclesiae in Campina de quolibet cmethone tres siliginis et tres avenae coros ratione missalium. et in Zabostovo maiori. Plaskoczyno, Schramovo, Gangolyno et Patoki de quolibet cmethone per unum corum avenae praetextu colendae; quodque et in praedictivillis, videlicet Schramovo et Patokj post agros et araturas advocatorum decimam manipularem, item in Campina et Zabostovo maiori. Plaskoczino et Gangolino de quolibet manso advocatorum sex grossos latos Pragensis monetae ratione decimae ipsi ecclesiae in Campina per ipsamque et cius rectorem pro tempore existentem, percipienda, tollenda et possidenda de annuentia et voluntate praelatorum et canonicorum ecclesiae collegiatae S. Mariae Lovicensis, qui in vim incorporationis ipsis et eorum ecclesiae praefatae factae easdem decimas advocatorum et frumenta ratione missalium et colendae percipiebant, anneximus et incorporavimus, prout haec et alia in litteris nostris erectionis et incorporationis ipsi ecclesiae in Campina datis clarius continentur; et ne praedicta ecclesia collegiata S. Mariae in Lovicz eiusque praelati et canonici per praefatam alienationem decimarum et frumentorum dispendium detrimentumve in proventibus et fructibus ipsorum quoquomodo patiantur et pro commodo reportarent iacturam, praenarratas decimas et frumenta taliter ecclesiae in Campina per nos incorporata redimendo et ab ipsis praelatis et canonicis Lovicensibus eximendo dictae ecclesiae S. Mariae in Lovics ac praelatis et canonicis eiusdem, ipsos contentando et consolando ac in recompensam et per viam commutationis praemissorum sub ratihabitione venerabilium fratrum nostrorum praelatorum et canonicorum capituli nostri Gneonensio, duas decimas manipulares omnis grani et seminis post agros et araturas cmethonum in villis Gosd, dominorum Joannis et Nicolai, dictorum Copaczk, et Ostrolanka, in qua nondum libertas expiravit, tam post agros exstirpatos, quam in futurum in haereditatibus villarum praedictarum exstirpandos, excrescentes et provenientes in clave seu territorio Squiernyevicensi consistentes, ad nos quoque et mensam nostram archiepiscopalem pertinentes, donavimus, dedimus, assignavimus et incorporavimus, damusque, assignamus et incorporamus, per ipsos praelatos et canonicos eorumque ecclesiam praefatam decimandas.

¹⁾ Wineenty Kot s Dembna (1436–1448). 2). Kampina, wież z kościołem parafialnym w de-kanacie i powiecie lowiekim. 2) Zahostów. 4) Plaskocia, 9) Ssromów, 6) Gągolia, 7) Patoki, wsie stanowiące parafią kampińską.

locandas, levandas, habendas, percipiendas, tenendas, possidendas et in usus ipsorum beneplacitos convertendas; damus etiam et concedimus per praesentes eisdem praelatis et canonicis ecclesiae Lovicensis crebro dictae robora pro aedificiis et ligna in silvis nostris, in quibus oppidani de Lovicz et homines nostri eandem excidere consueverunt pro necessitate et usibus ipsorum ac scholae plenam excidendi facultatem perpetuo temporibus duraturis. In cuius rei testimonium nostrum et capituli nostri praedicti sigilla praesentibus sunt appensa. Actum et datum in Lovicz feria quinta proxima post festum Assumptionis S. Mariae virginis anno Domini millesimo quadringentesimo quadragesimo quinto, praesentibus ibidem venerabilibus et honorabilibus dominis Thoma de Strzampino 1), s. theologie professore et decretorum doctore, canonico et Joanne Furman 2), custode ecclesiae nostrae Gnesnensis, Jacobo de Malonovo 3), notario, et Joanne Rod 4), in Lopyenno capellano, parochialium ecclesiarum rectoribus, ac Nicolao de Kyelkovicze 3), bacalario in decretis, cancellario curiae nostrae, qui praesentes habuit in commissis, et aliis testibus pluribus fide dignis.

VI.

Copia privilegii donationis decimarum in villis Potokj 6) et Syerschow 7) praelatis et canonicis ecclesiae Lovicensis.

In nomine Domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Saluti animarum debita cum providentia consulitur, dum eorum, qui se sua liberalitate exhibent cernuos, actus pietatis diriguntur in sempiternum Regis ac Domini beneplacitum atque voluntatem; proinde nos Jacobus de Senno °) Dei gratia s. ecclesiae Gnesnonsis achiepiscopus et primas, significamus tenore praesentium universis tam praesentibus et futuris, quod dominus reverendissimus Vincentius Coth °) Kmithae carpentario molendinum in Campyna et Joannes Gruscsinskj 10), archiepiscopi praedecessores nostri, quatuor laneos in eadem Campyna desertos Nicolao olim Byelawskj, procuratori, in iacturam et detrimentum castri Loviconsis dedissent donationeque primus temporali et secundus perpetua donavissent, molendinum et laneos praefatos sic a mensa archiepiscopali sub ratihabitione venerabilis capituli nostri Gnesnonsis alienando et abrogando; nos volentes huiusmodi molendinum et laneos summae necessitati castri utiles atque opportunos recuperare et mensae nostrae reintegrare, prout plura alienata et abrupta recuperavimus et reintegravimus, molendinum et quatuor mansos praefatos a successoribus eorundem Kmithae et Byelawskj pro centum

¹⁾ Tomass Strsepiński, późniejszy biskup krakowski. 2) Jan Furman z Niesamyśla, kanonik później kustesz gnieśnieński, archidyskon warszawski i dziekan łęczycki † 1458 (Ks. Korytkowski l. c.) 3) Jakób s Malanowa. 4) Jan Roth albo Rod, wikaryusz w Łopiennie (Acta Capit. Gnesn.). 3) Mikolaj s Kielkowie, późniejszy proboszcz łowicki. 6) Potoki, wieś należąca de parafii Kampina. 1) Sierschów, wieś w parafii Bednary. 6) Jakób s Sienna Sienieński (1473—1480). 6) Wincenty Kot s Dombna, aroybiskup (1436—1448).

sexagenas mediorum grossorum redemimus et mensae nostrae restitui procuravimus: et quia sic transeundum est per temporalia, ut non obliviscantur aeterna, in recompensam reemptionis huiusmodi propriis nostris sumptibus factae, et in retributionem mercedis aeternae, habendo devotionem singularem ad ecclesiam nostram collegiatam Lovicensem, in qua ex frequentia cleri et cultus divinus crescit et Deus, cui honor debetur, sine cessatione veneratur, praefatae ecclesiae alias pro sustentatione praelatorum et canonicorum ciusdem ob animae nostrae salutem duas decimas manipulares et canapi in villis Patokj et Syerzechow, in castellania Lovicensi consistentibus, nostras et ad eandem mensam nostram spectantes cum earundem omnibus et singulis proventibus, usibus iure decimandi et obventionibus universis, nihil pronobis aut nostris successoribus in eisdem reservando, aut quomodolibet excipiendo, de certa nostra scientia ac voluntate expressa damus, donamus, largimur, conférimus et incorporamus, attribuimus et appropriamus, per ipsos dominos praelatos et canonicos alias capitulum Lovicense tenendum, habendum, possidendum, utifruendum, obtinendum, decimandum, percipiendum, levandum, tollendum et in usus beneplacitos, prout ipsis videbitur expedire, convertendum perpetuo et in aevum venerabilis capituli nostri Gnesnensis sub ratihabitione per praesentes. In cuius rei testimonium nostrum et praefati venerabilis capituli nostri Gnesnensis sigilla praesentibus sunt appensa. Actum et datum Gnesnas feria quinta Natalis S. Adalberti in capitulo generali sub anno millesimo quadringentesimo septuagesimo octavo, praescutibus venerabilibus dominis Uricle de Gorka 1), nostrae Gnesnensis et Posnanicasis praeposito, regni Poloniae cancellario, Jacobo Koth de Dambno²) decano, Joanne Nicolao de eadem Xyasch 1) cantore, Michaele de de Xyasch 3) archidiacono, Lassocky 5) scholastico, Alberto de Gay 6), custode Joanne de Zaxyn 7) canonico. Petro de Pnyevy 5) vicario in spiritualibus et officiali, Stanislao de Byelacy 3). Joanne de Brzosthovo 1"). Stanislao de Brudzevo 11). Paulo de Czanstkow 12). Benedicto de Lopyenno 13). Andrea Gruscinskj 14). Martino de Nyechanow 13). Vladislao de Posnania 16), decretorum doctoribus. Adam de Dambrowka 11) et Stanislao Jablowski 16), praelatis et canonicis memoratae nostrae ecclesiae Gnesnensis.

¹⁾ Uryel Górka, proboszcz gnieżnieński i poznański, kanclerz w. koronny, następnie biskup poznaúski † 1498. 2) Jakób Kot z Dembna h. Doliwa, dziekan gnieźnieński, kanonik poznański † okolo r. 1480. 3) Jan z Ająża, archidyakon gnieżnienski, kustosz kujawski, kanonik krakowski, kujawski i poznański, scholastyk krućwicki, brat poprzedzającego † około r. 1480. 1) Michal Lasocki h. Dolgot scholastyk gnieżnieński i kanonik poznański. 6) Wojciech z Gaju Gajewski h. Jelita, kustosz gnieżnieński, kanonik krakowski i poznański † około 1488. 1) Jan Zaksiński, kanonik, póżniej kanclerz gnieźnieński, zrezygnował 1488. *) Piotr Pniewski h. Nalces, proboszcz kujawski, kantor poznański, kanonik gnieźnieński i płocki † około 1482.) Bielawski Stanisław, kanonik gnieźnieński i archidyakon łęczycki † 1479. – 10) Jan z Brzostkowa Brzostkowski, kanonik gnieżnieński i poznański † 1499. – 11) Stanisław z Brudzewa Brudzewski h. Pomian, kanonik gnieżnieński, kujawski i poznański † 1487. 12) Pawel Cząstkowski, kanonik gnieżnieński i pleban w Marseninie † 1480. 13) Benedykt z Lopienna, kanonik gnieżnieński, krakowski i kujawski, kanclorz arcybiskupa Gruszczyńskiego † 1480. 14) Andrzej Gruszczyński, kanonik gnieżnieński, krakowski i kujawski, archidyakon kaliski, brat prymasa † 1482. 15) Marcin Niechanowski z Niechanowa, kanonik gnieżnieński, krakowski i uniejowski, kustosz łęcsycki. mistrz dekretów † 1492. 14) Władysław z Poznania, kanonik gnieźnieński i poznański, mistrz dekretów † okolo 1490. 17) Adam Dabrowski, kanonik gnieźnieński, dziekan posnański † 1494. 18) Stanislau Jablkowski h. Wesele, kanonik gnieżnieński † około 1485 (Ks. Korytkowski l. c.).

VII.

Tenor privilegii super decimam in campo Turze polye, villae Syerzchow adiacenti, sequitur huiusmodi:

In nomine Domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Nos Joannes de Lasko, Dei gratia s. ecclesiae Gnesnensis archiepiscopus, legatus natus et primas, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, quomodo, dum verteretur diutius coram nobis materia quaestionis inter subditos nostros villanos villarum nostrarum Syerzchow 1) et Zyampkj 2) in castellania Lovicensi consistentium occasione campi, Turze polye nuncupati, inter ipsas villas iacentis et per villanos villae Zyampkj aliquantulo tempore occupati, nos cognoscentes sufficienter, quod campus ille ad villam Syerzchow ab antiquo pertinebat eorumque de iure esset (sic), ipsum eidem villae Syerzchow appropriavimus, adiudicavimus et restituimus, villanis de Zyampki super eo silentium perpetuum imponendo, prout in ipsorum villanorum in Syerzchow privilegio per nos eis de consensu venerabilium fratrum capituli nostri dato latius continetur. Tandem venientes ad nostri praesentiam venerabiles domini praelati et canonici ecclesiae collegiatae Lovicensis retulerunt nobis, quod decima manipularis omnis grani in tota illa villa Syerzchow ad ipsorum capitulum pertinet eamque semper percipit, quod et probarunt in continenti privilegio sufficienti, et ita quoque (de) illo campo Turze polye eidem villae Syerzchow per nos adiudicato, appropriato et restituto, decimam eis de iure deberi, supplicantes nobis humiliter, ut praefatam decimam ipsorum capitulo adiudicaremus et percipere libere admitteremus; nos igitur communicato super hoc peritorum consilio, eandem decimam manipularem omnis grani de praefato campo Turze polye provenientem eidem capitulo Lovicensi dedimus et ad perceptionem ipsius admisimus, damusque et admittimus praesentibus de consensu venerabilium fratrum capituli nostri, volentes et decernentes, ut eadem decima utatur, fruatur eamque in usus suos convertat, prout ei utilius videbitur, perpetuo et in aevum. Ratione cuius quidem donationis praefatae decimae sic ut praemissum est, per nos factae, submiserunt se praefati domini praelati et canonici vigilias cum missa omni anno loco anniversarii in die depositionis nostrae pro salute animae nostrae decantare et submittunt, ad quod faciendum nos ipsorum conscientias In cuius rei fidem et testimonium nostrum et capituli nostri sigilla sunt Datum Gnesnae in capitulo generali Translationis divi Adalberti anno Domini millesimo quingentesimo decimo septimo, praesentibus venerabilibus viris dominis Bartholomaeo Coschmynski 3) custode, Vincentio de Lagyewniki 4) vicario in spiritualibus et officiali generali, Paulo Chodakowski 5), Mathia Kyyo-

¹) Sierschów, wieś położona w parafii Bednory. ²) Ziąbki, wieś należąca do parafii Bolimów, ³) Koźmiński Bartlomiej z Koźmina, kustosz gnieźnieński i posnański † 1517. ¹) Wincenty Łagiewnicki, ² archidyakon gnieźnieński i warszawski, officyał i wikaryusz jeneralny arcybiskupa Łaskiego † 1525, ²) Paweł Chodakowski h. Dolęga, kanonik gnieźnieński.

wskj¹), Andrea Czyessyelskj²) licenciato in decretis, Anselmo Lukowskj³), Joanne Grothkonis de Ruda⁴) decretorum doctore, Spitkone de Buzenin⁵), Joanne Bussynskj⁶), Joanne de Lyeznicza¹) sacrae theologiae professore, praelatis et canonicis Gnesnensibus, testibus circa praemissa.

Transivit per manus Vincentii Lagyewniczski, canonici Gnesnensis in absentia cancellarii.

VIII.

Tenor privilegii ad decimam in Swyathe⁹) pro pratis in Viczye⁹) iure permutationis dominis canonicis datam.

In nomine Domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Joannes 10), Dei gratia s. ecclesiae Gnesnensis archiepiscopus, legatus natus et primas. significamus tenore praesentium, quibus expedit universis, quomodo, dum saepe verterentur coram nobis controversiae, contentiones et lites inter venerabiles dominos canonicos ecclesiae collegiatae Lovicensis nostrae dioecesis et cmethones villae nostrae Vicense nuncupatae in castellania Lovicensi consistentis, occasione pratorum canonicalium, quae iidem canonici circa illam villam nostram et in illa eadem haereditate Viczye ab antiquo ex fundatione et erectione habent et possident eisdemque utebantur semper et utuntur in hactenus pacifice et quiete. Quae prata iidem cmethones nostri, quotiescunque eos agros hiemales, ugory appellatos, penes illa prata habere contingebat et contingit, toties ea ipsis dominis canonicis depascebant et depascunt et propterea ab eis pro ipsis pratis saepe excommunicabantur tandem, donec eis damnum commissum resarciretur et persolveretur, unde fuit, quod iidem cmethones saepe ad nos questuri contra eosdem canonicos veniebant, prout et hoc anno currenti venerunt, petentes se absolvi ab ipsorum censuris ex eadem causa contra se prolatis; nos igitur volentes inter cos pacem et mensae nostrae conditionem facere meliorem, praemissa prius de more visitatione et relatione a visitatore, scilicet venerabili domino Spitkone de Buzonin, custode Gnesnonsi, recepta, talem inter partes pro pace perpetua inter eas servanda permutationem fecimus, videlicet dedimus ipsis dominis canonicis Lovicensibus pro eisdem pratis permutative decimam mensae nostrae archiepiscopalis in villa Svyantha, sub parochiali Makow in castellania Squiernyevicensi consistente, valoris trium marcarum annuatim, quam a nobis libenter acceperunt: prata vero libere resignarunt. Quae prata dedimus eisdem cmethonibus villae in

¹) Maciej Kijowski se Sluzewa h. Ogończyk, kanonik gnieśnieński i lęcsycki † około 1525.
2) Ciesielski Andrzej z Cieśli h. Zudora, kanonik gnieżnieński i poznański. ³) Anzelm Łukowski, kanonik gnieżnieński i kantor poznański † około 1543. ¹) Jan, syn Grotkona z Rudy, kanonik gnieźnieński. ⁵) Spytek z Bużenina, kanonik, późniejszy kustosz i kanclerz arcybiskupa Łuskiego. ⁶) Jan Busiński h. Grzymalu, kanonik, później suffragun gnieźnieński, biskup nazareński † 1541. ¹) Jan z Leżnicy, kanonik gnieźnieński, doktor teologii i mistrz dekretów † około 1530. ⁶) Święts, wieś należąca do parafii Muków w powiecie i dekanacie skierniewickim. ⁶) Wicie, wieś w parafii Kocierzek w dekanacie i powiecie lowickim. ¹º) Jan Łaski.

Viczye, de quibus quidem pratis ipsi cmethones submiserunt se et submittunt sponte et libere dare nobis et successoribus nostris de eisdem pratis annuatim tres marcas census ad quodlibet festum S. Martini pariter cum alio censu, quem nobis ex antiquo ex cadem villa dare et persolvere consueverunt et solvunt, prout damus et assignamus de consensu venerabilium fratrum capituli nostri, volentes et decernentes. ut tam ipsi domini canonici Lovicenses et eorum successores praefatis decimis a nobis permutative eis datis et a nobis receptis, quam illi cmethones de Viczye praefatis pratis et ipsorum success 5 es utantur, fruantur perpetuo et in aevum. In cuius fidem et testimonium nostrum et dicti capituli sigilla praesentibus sunt appensa. Datum Gneenae in capitulo generali pro festo Natalis divi Adalberti celebrato, anno Domini millesimo quingentesimo decimo nono, praesentibus ibidem venerabilibus dominis Vincentio de Lagyewniky 1) archidiacono vicarioque in spiritualibus et officiali nostro generali, Spitkone de Buzenin²) custode et canonico curiae nostrae, Stanislao de Lyppovyecz 3) cancellario, Mathia Kyyowskj 1), Andrea Czycszyckskj 5), Anselmo Lukowskj 6), Joanne Grot 1) decretorum doctore, Felice Naropinskj 1), Joanne de Lyesznicza 2) doctore, Joanne Bussynskj 10), Joanne Rybyenskj 11), Nicolao 12) episcopo Naturiensi, canonico et suffraganeo, Juliano Chelmskj 13), Georgio Myskowsky 14) utriusque iuris doctore et Alberto Zaluski 14), praelatis et canonicis s. ecclesiae nostrae Gnesnensis, tunc capitulum generale nobiscum repraesentantibus, testibus circa praemissa.

> Transivit per manus Stanislai de Lippovyecz, cancellarii Gnesnensis. Idem manu propria scripsit.

IX.

Tenor privilegii super taxam domorum post mortem alicuius praelati et canonici nec non de testamentis etc.

In nomine Domini amen. Ut rei gestae apud posteros plena memoria habeatur, nos Vincentius 15), Dei gratia s. ecclesiae Gnesnensis archiepiscopus et primas, significamus tenore praesentium, quibus expedit, universis tam praesentibus quam futuris, praesentium notitiam habituris, quomodo constituti coram nobis venerabiles et honorabiles viri domini Stanislaus praepositus et Joannes canonicus Lovicensis, suo et aliorum praelatorum et canonicorum nominibus nobis cum debita instantia supplicarunt, quatenus areas, domos et aedificia in dictis ipsorum areis circa dictam

¹⁾ Cfr. dokument VII. 2) Tak samo. 3) Stanisław s Lipówca h. Ciolek, kanclerz gnieśnieński, kanonik kujawski i posnański i kolegiaty ś. Jersego na zamku w Gnieśnie † 1540. 4), 5), 6) Cfr. do kument VII. 7) Feliks Naropiński, dziekan kujawski, kanonik gnieśnieński, krakowski i posnański h. Belina. 4) i 6) Cfr. dokument VII. 10) Jan Rybieński, kanonik gnieśnieński i posnański, proboszcz kruświcki † 1424. 11) Mikolaj, biskup naturycński, suffragan i kanonik gnieśnieński † 1526. 12). Julian Chelmski, kanonik gnieśnieński, krakowski i posnański, proboszcz ś. Michała na zamku w Krakowie † 1531. 13) Jersy Myszkowski, kanonik gnieśnieński, archidyskon krakowski o. pr. doktor † 1543. 14) Wojciech Zaluski, kanonik gnieśnieński i kruświcki, proboszcz w Strzyżewie i ś. Michała w Gnieśnie † 1547 (Ks. Korytkowski l. c.). 15) Wincenty Kot s Dembna (1436—1448).

ecclesiam Lovicensem constructa, post decessum alicuius ex ipsis vacanda vel vacantia ad certam taxari pecuniae quantitatem ipsis singulis coniunctim dare condignam facultatem necnon testamenta piis votis supplicum in desideriis extremis pro ecclesia Lovicensi ad eorum usum, sustentationem et augumentum collegii eorum facta ratificare, approbare et confirmare dignaremur. Nos igitur, qui iustis petitionibus libentes annuimus eaque favoribus prosequimur opportunis, praenominatis dominis Stanislav ac aliis praelatis et canonicis et eorum successoribus, qui fuerunt pro tempore, areaet structuras in eisdem singulas praelatorum et canonicorum, quum eorum aliquem de hac luce decedere contingat, taxare ad certam summam pecuniae pro successore in easdem plenam tenore praesentium de consensu venerabilium dominorum fratrum nostrorum capituli Gnesnensis tribuimus perpetuo facultatem ac omnia et singula testamenta per quascunque personas pia devotione pro dicta ecclesia collegiata Lovicensi et sustentatione praelatorum et canonicorum ipsius ecclesiae rite facta seu etiam in posterum facienda ratificavimus, approbavimus et confirmavimus ac tenore praesentium ratificamus, approbamus et confirmamus, decernentes, ea robur obtinere perpetuae firmitatis; volumus autem, quod, quum aliquem praelatorum et canonicorum dictae ecclesiae Lovicensis de medio tolli contingat sive testatum sive intestatum, quod bona ipsius praelati aut canonici defuncti per nostrum capitaneum Lovicensem aut eius burgrabium seu aliquem ipsius procuratorem post mortem ipsius derelicta quovis modo non recipiantur neque impediantur, sed ipsi praelati ac canonici de huiusmodi bonis mobilibus et immobilibus, si testata, iuxta testatorum voluntalem, si vero intestata existant, secundum conscientiam eorum pro anima defuncti de eiusdem rationabiliter disponant, in quo eorum conscientiam oneramus per praesentes. In quorum testimonium et evidentiam pleniorem nostrum et capituli nostri sigilla maiora praesentibus sunt appensa. Actum et datum Gnesnae feria secunda proxima ante festum S. Margarithae anno Domini millesimo quadringentesimo quadragesimo, praesentibus ibidem venerabilibus egregio et honorabilibus ac nobilibus viris dominis, Joanne de Nyevyesch 1) archidiacono, Joanne Furman 2) custode. Thoma de Strzampino 3) decretorum doctore, canonico, Martino de Tarnowka 1) Vyelunensi, Bodzyanta de Vyankovo 5) Lanciciensi canonicis et Vincentio de Byeganovo 5) haerede, testibus circa praemissa.

Transivit per mansus Joannis Pauli cancellarii.

X.

Tenor privilegii super decimas Rogoszno¹), Ruchna^a) et Jassyona²) super missam de beata Virgine vicariis ecclesiae Lovicensis decantandam datis et donatis (sic). In nomine Domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Joannes¹⁰), Dei gratia s. ecclesiae Gnesnensis archiepiscopus et primas. Inter ceteras pastoralis officii

¹⁾ Jan Chebda s Niewiesza, o którym było wyżej. 2) Jan Furman (cfr. dok. V). 3) Tak samo.
4) Marcin s Tarnówki, kanonik wieluński. 5) Bodsanta s Jankowa Jankowski, kanonik łęcsycki (Ks. Korytkowski l. c.). 6) Wincenty s Bieganowa. 7) Rogoźno, wieś w parafii domaniewickiej. 6) Ruchsa, wieś w parafii Główno. 9) Jasionna, wieś w parafii Bolimów. 10) Jan Odrowąż Sprowski (1453–1464).

sollicitudines, cui licet immeriti praesidemus, ad id mentis nostrae dirigimus intuitum, ut tempore felicis nostri regiminis cultum divinum ampliare et animas Christi sanguine redemptas, ut gloriam regni coelestis mereantur, lucrifacere valeamus, ecclesiaeque nobis subicctae in spiritualibus et temporalibus felicia suscipiant incrementa: notum igitur facimus universis tam praesentibus quam futuris, praesentium notitiam habituris. quod considerantes, quomodo in ecclesia collegiata S. Mariae Lovicensi in bonis mensae nostrae archiepiscopalis fundata et erecta nondum sit missa matutina instituta, in qua Deus gloriosus et beatissima virgo Maria, advocata nostra praecipua, laudaretur, missam ad laudem et gloriam Dei et in augmentum cultus divini instituere, habentes singularem affectum ad ecclesiam praedictam Lovicensem et personas illius, quae ita se in officiis et laudibus divinis exhibent studiosos, ut merito debeant a nobis prosequi gratia et favore speciali, sub ratihabitione venerabilium fratrum nostrorum dominorum praelatorum et canonicorum capituli ecclesiae nostrae Gnesnensis decimas novalium campestres et manipulares cuiuslibet grani et seminis in villis Rogozno, alias Dolyvye, et in Ruchna et in Jassyenye ab antiquo provenientes ad nosque et mensam nostram archiepiscopalem spectantes et pertinentes in terra Ravensi, ducatus Mazoviae, et tenutis nostris Lovicensibus et Squirnyevicensibus consistentibus pro dicta matura missa per omnes et singulos vicarios dictae ecclesiae Lovicensis decantanda eidem universitati vicariorum dedimus, donavimus damusque et donamus gratiose per praesentes, nihil iuris, proprietatis et dominii in eisdem decimis pro nobis et nostris successoribus reservantes, per ipsos vicarios seu universitatem eorum habendum, tenendum, possidendum, decimandum, utifruendum et, prout ipsis utilius videbitur, de eisdem disponendum temporibus perpetuis et in aevum. Quam quidem missam maturam de Beata et gloriosa virgine Maria, domina nostra, in recompensam huiusmodi nostrae donationis singulis diebus perpetuis temporibus praefati vicarii singulariter singuli, qui fuerint pro tempore, decantare voce sonorosa tenebuntur, demptis secundis et quintis feriis, in quibus loco praedictae missae beatae Virginis, feriis quintis de Corpore Christi. collectam specialem pro antistite imponentes, feriis vero secundis nobis, quando Deo placuerit, ab hac luce sublatis, missam defunctorum pro antistite et salute nostra explere et decantare tenebuntur et obligabuntur sub onere conscientiarum ipsorum et excommunicatione iuris. In cuius rei testimonium nostrum et dicti capituli nostri sigilla praesentibus sunt appensa. Actum et datum in Unyciow feria sexta infra octavas solemnes Paschae anno Domini millesimo quadringentesimo sexagesimo secundo, praesentibus venerabilibus dominis Joanne Stankonis de Glogovia 1) doctore medicinae, decano Glogoviensi et canonico Vyelunensi, Joanne Pyenyazek de Vitovicze 2) decano. Lanciciensi et canonico Cracoviensi, Jacobo de Covalyevicze 3) decano Loviczensi et canonico Unyeyoviensi ecclesiarum, testibus ad praemissa.

Transivit per manus *Petri Karskj* ⁴) canonici *Gnesnensis* tunc procuratoris capituli de mandato dominorum in absentia cancellarii.

¹) Jan, syn Stanka z Głogowy. ²) Jan z Witowie Pieniążek, archidyakon gnieżnieński, dziekan lęczycki, kastonik krakowski. ³) Jakób z Kowalewic, dziekan lowicki i kanonik uniejowski. ⁴) Piotr Karski, kanonik gnieżnieński.

XI.

Item ecclesia Lovicensis collegiata habet unum lupidem cerae purgatae pro cereo Paschali per consules dandum, de quo habetur privilegium, cuius tenor sequitur talis:

Capitulum s. ecclesiae Gnesnensis. Significanus tenore praesentium, quibus expedit, universis. quomodo dum coram nobis et venerabili domino Predvogio de Grandi, praeposito et administratore in spiritualibus et temporalibus eiusdem ecclesiae Gnesnensis, sede vacante, orta fuisset inter honorabiles dominos praelatos et canonicos ecclesiae collegiatae S. Mariae Lovicensis ex una et providos proconsulem et consules oppidi Lovicz parte ex altera materia quaestionis de et super solutione unius lapidis cerae ipsis praelatis et canonicis et eorum ecclesiae praedictae debitae et eius occasione materiam quaestionis tandem comparentibus coram nobis in loco capitulari venerabili domino Nicolao de Kyelkovice bacalario in decretis, decano Lovicensi et provido Stephano Mrziglod 1), consule oppidi Lovicz, tamquam procuratoribus partium praedictarum et hanc materiam per nos definiri petentibus, nos autem auditis hinc inde propositis et responsis tractatuque mutuo praehabito et solemni ac re ipsa aequa lance iustitiae dissensa decrevinus et definivimus ac decernimus et definimus et pronuntiamus, praefatos proconsulem et consules oppidi Lovicz pro tempore existentes esse obligatos ad dandum et solvendum singulis annis temporibus perpetuis pro festo Paschae unum lapidem cerae mundatae et purgatae alias smalczovanego pro parando cereo dictis praelatis et canonicis et ipsorum ecclesiae Loviconsi et ex antiquo solvi per eosdem proconsulem et consules consuetum ac ad hoc ipsos compellimus sub censuris ecclesiasticis, in eos per loci Ordinarium aut officialem Lovicensem pro tempore existentem, si in solutione dicti lapidis cerae purificatae negligentes fuerint vel remissi, ferendis et promulgandis. In cuius rei testimonium sigillum capituli nostri praesentibus est appensum. Actum et datum Gnesnae in capitulo generali sabbato proximo post festum Natalis S. Adalberti martiris et pontificis gloriosi, anno Domine millesimo quadringentesimo quadragesimo nono, praesentibus venerabilibus et honorabilibus dominis Jacobo Coth de Dambno 2) decano, Joanne de Brzostkovo 3) cantore, Joanne Furman 1) custode, Joanne de Coszyebrodj 3) cancellario, Jaroslao de Cocalyevo 6), Nicolao de Glamboczyecz ?) et magistro Sandkone b) bacalario formato in theologia, Joanne Falonis de Grandj b) et Joanne de Brzostkovo 10) nepote, aliisque praelatis et canonicis ecclesiae Gnesnensis memoratae, ad sonum campanae tunc capitulariter congregatis, testibus circa praemissa.

¹⁾ Stefan s Mrzygłodu. 2) Cfr. dokument VI 3) Jan z Brzostkowa Brzostkowski, kantor gnieśnieński. 4) Cfr. dokument V. 5) Cfr. dokument I. 6) Jarosław z Kąkolewski, kantor gnieśnieński. 7) Mikolaj Głębocki, archidyakon poznański kanonik gnieśnieński i krakowski † 1468. 6) Sędsiwój z Czechla, kanonik gnieśnieński, następnie proboszcz kanoników regularnych lateraneńskich w Kłodawie, o którym już było wyżej. 9) Jan, syn Falona Grądski, najprzód archidyakon potem tylko kanonik gnieśnieński † 1466. 10) Jan z Brzostkowa Brzostkowski Nepoz zwany dla odróżnienia od wspomnionego wyżej Jana Brzostkowskiego, kantora gnieżnieńskiego † 1463.

XII.

Item ecclesia Lovicensis habet singulis annis quinque lapides sepi per capitaneum Lovicensem pro tempore ecclesiae dandos, de quo habetur tale privilegium, cuius tenor sequitur:

In nomine Domini amen. Ad perpetuam rei memoriam. Nos Joannes 1) Dei gratia s. ecclesiae Gnesnensis archiepiscopus et primas tenore praesentium significamus, quibus expedit universis praesentibus et futuris, quomodo pro cultus divini frequentia oculos mentis nostrae, prout, possumus erigentes et in eiusdem contemplatione illius, cui debetur, propagationem et auctionem officiose satagentes, sufficienti experientia cognovimus, praedecessores nostros in et ad ecclesiam collegiatam Lovicensem tituli beatae Mariae virginis eiusque decorem, ac praelatorum, canonicorum ipsius ministrorum sustentationem satis congruos et necessarios proventus attribuisse et incorporavisse. Sed quia tempore medio ipsorum in dicta ecclesia ministrorum et cultus divini crevit, dante Domino, pluralitas ad cantumque matutinarum horarum et missarum in tempore nocturno ibidem tenendum et faciendum, prout qualitas temporis deposcit, in candelis sepi ipsa ecclesia in hactenus passa est defectum, propter quem et vocum discordia et in ipso cultu aliqualis negligentia contingebat. Inhaerendo igitur vestigiis et devotioni praedecessorum nostrorum praefatorum, et ut ipse cultus divinus tanto melius ex vocum concordia in ipsa ecclesia peragatur ipseque Deus, qui est lux vera, luminarium splendore numerosius collaudetur, praefatae ecclesiae Lovicensi quinque lapides sepi singulis annis ex macellis nostris per capitaneum Lovicensem pro tempore existentem, quoad id obligatum pro quolibet festo S. Catharinae solvendos eundemque si in solutione dicti sepi quomodolibet negligens fuerit, censuris et sententiis excommunicationum per officialem Lovicensem ferendis cogendum, submittendum, damus, donamus, ascribimus, appropriamus et attribuimus ac incorporamus, tenendos, habendos, tollendos, levandos, pacificeque et quiete percipiendos et in usus dictae ecclesiae, prout melius et utilius praelatis et canonicis eiusdem ecclesiae videbitur expedire, committendos perpetuo venerabilis capituli nostri Gnesnensis sub ratihabitione harum, quibus nostrum et praefati capituli nostri sigilla praesentibus sunt appensa. Actum et datum Gnesnae ipso die S. Adalberti episcopi et martyris gloriosi anno Domini millesimo quadringentesimo septuagesimo secundo, praesentibus ibidem venerabilibus dominis Uriele de Gorka praeposito 2), Jacobo de Dambno decano 3), Joanne de Xyasch archidiacono 4), Nicolao de Xyasch custode 3), Alberto de Gay custode 6) Joanne de Zaxyn 1) cancellario, Petro de Pnyevi 1) Stanislao Byelawski 9) Joanne de Brzostkovo 10), Petro de Bandkow 11), Paulo de Czastkovo 12), Benedicto de Myeschkovo 13), Nicolao de Sczekoczino 14), Benedicto de Lopyenno 15), Andrea Grusczynski 16), Martino de Nyechanovo 11), Ladislao de Posnania 18), Joanne de

¹⁾ Jan Grussczyński (1464—1473). 2)—10) zob. dokument VI. 11) Piotr s Bądkowa, Wspinek albo Spinek zwany, kanonik gnieśnieński i posnański, proboszcz krakowski † 1496. 12) Cfr. dokument VI. 13) Bonedykt s Miesskowa Miesskowski, kanonik gnieśnieński. 14) Mikołaj Szczekocki h. Odrowąż, kanonik gnieśnieński. 18)—18) cfr. dokument VI.

Rodakj¹), decretorum doctoribus, Derslao de Vasosche²), Andrea de Dambrowka³) et Joanne de Ivanovicze⁴), praelatis et canonicis ecclesiae Gnesnensis.

Transivit per manus Joannis de Zaxin, cancellarii Gnesnensis.

XIII.

Copia privilegii super villam capitularem ecclesiae Lovicensis, dictam Lupia 3) et molendinum eius sequitur talis:

In nomine Domini amen. Ad rei memoriam sempiternam. Quia ca, quae homines in hoc labentis vitae decursu factitant, litterarum testimonio pro futurorum notitia assolent roborari, proinde nos Vincentius 6). Dei at apostolicae Sedis gratia s. ecclesiae Gnesnensis archiepiscopus et primas, cunctis, quos praesens complectitur aetas comprehendetque futura, volumus fore notum, quomodo in nostra personaliter constitus praesentia nobilis Borscha de Zyronicze¹), haeres in Lup, sanus mente et corpore, non compulsus, non coactus nec aliquo dolo circumventus, sed bona animi sui deliberatione praehabita amicorumque suorum fretus consilio, candem villata Lup in castellania sive districtu Lovicensi sitam, ad ipsum iure haereditario pertinentem, honorabilibus dominis praelatis et canonicis totique capitulo collegiatae S. Mariae Lovicensis, nostrae dioccesis, pro trecentis quadraginta quatuor marcis mediorum grossorum monetae et numeri Polonicalis, quadraginta octo grossos in quamlibet marcam computando, confessus et recognovit se vendidisse, iusto et vero venditionis et emptionis titulo interveniente, cum omnibus suis iuribus et pertinentiis ac molendino, cum quibus ipsam hactenus tenuit et possedit, prout in privilegio bonae memoriae Janislai, olim archiepiscopi Gnesnensis, praedecessoris nostri, desuper confecto, ipsiusque et venerabilis capituli Gnesnensis sigillis maioribus sigillato, cuius tenorem de verbo ad verbum praesentibus inseri fecimus, plenius continetur. nihil iuris et proprietatis pro se et suis successoribus in eadem villa Lup, molendino et ipsius toto ambitu reservando, praefatis praelatis et canonicis totique capitulo ecclesiae Lovicensis praedictae rite et rationabiliter resignavit, per ipsos praelatos et canonicos eorumque ecclesiam dictam villam Lup tenendam, habendam, possidendam ac necessitate ingruente de nostro nostrorumque successorum assensu alienandam et commutandam, petens, eandem per nos recipi, admitti et ratificari. vero ipsas venditionem et emptionem ac resignationem tanquam rationabiliter factas. ratas et gratas habentes, ipsas admisimus, approbavimus, ratificavimus et confirmavimus, admittimusque et confirmamus, approbamus et ratificamus per praesentes. Et nihilominus volentes ipsos praelatos et canonicos ipsorumque ecclesiam in Lorie: amplioribus prosequi gratiis et libertatibus fulciri ad fundendum quoque pro salute

Jan z Rodaków, kanonik gnieźnieński, doktor obojga prawa i bakałarz teologii † 1478.
 Darosław z Wąsosza, kanonik gnieźnieński † 1504.
 Andrzej Dąbrowski z Dąbrowy, kanonik później dziekan gnieźnieński † 1493.
 Jan z Iwanowie Gruszczyński, zwany także Kaliskim, kanonik gnieźnieński i proboszcz klecki † 1517 (Ks. Korytkowski 1 c.).
 Osada dziś nie znana.
 Wincenty Kot z Dembna.
 Borsza (Borzysław) z Żeronie.

nostra iuges preces Altissimo ipsos obligari de ratihabitione venerabilium fratrum nostrorum praelatorum et canonicorum capituli ecclesiae nostrae Gnesnensis duas marcas Thorunensis monetae, valentes similiter quadraginta grossos monetae Polonicalis, quas de dicta villa Lup ratione decimae agrorum et de molendino ac praetextu servitiorum cmethones ipsiusque possessores nobis singulis annis in festo S. Martini solvere soliti erant ac duos denarios, qui ratione poenae iudicati nos conveniebant, et omne interesse nostrum, quod in dicta villa Lup habuimus, ecclesiaque et mensa nostra Gnesnensis habuit, ipsis dominis praelatis et canonicis et ecclesiae praefatae Lovicensi dedimus, donavimus, appropriavimus, anneximus et incorporavimus, ac de certa nostra scientia damus, donamus, appropriamus, annectimus, attribuimus et incorporamus per ipsos praelatos et canonicos ac cmethones et incolas dictae villae a solutione dictarum duarum marcarum Thorunensium monetae aut valore earundem aut duorum denariorum ratione poenarum et quibusvis servitiis et angariis absolvimus, libertamus et quittamus perpetuo et in aevum. In cuius rei testimonium nostrum et dicti capituli nostri Gnesnensis sigilla maiora praesentibus sunt appensa. Actum et datum in Lovicz feria quarta proxima post dominicam Reminiscere, anno Domini millesimo quadringentesimo quadragesimo sexto, praesentibus venerabilibus, honorabilibus et nobilibus dominis Joanne Furmann') custode Gnesnensis et decano Lanciciensis ecclesiarum ac capitaneo Lovicensi, Martino de Tarnow 2) canonico Vyelunensi, Mathia 3) rectore ecclesiae parochialis in Zlakow, ac Vincentio Byeganowskj 1) marschalco, Petro Schoff 5) incisore, Bogussio Turskj 6) magistro coquinae ac Nicolao de Kyelkovicze bacalario in decretis, canonico nostro, qui praesentes habuit in commissis. Tenor vero privilegii originalis dictae villae de verbo ad verbum sequitur et est talis:

In nomine Domini amen. Quum summum bonum in rebus sit iustitiam colere et unicuique sua iura servare, ut hi, qui sua casibus fortuitis perdiderint munimenta, renovatione scripturae possint in eorum iuribus confoveri: igitur nos Janislaus 1), divina et apostolicae Sedis providentia s. Gnesnensis ecclesiae archiepiscopus, notum facimus universis praesentibus et futuris, ad quos devenerit praesens scriptum, quod, quum Gerassius, civis noster Lovicensis, quandam mericam in territorio Lovicensi sitam, inter villas nostras Bobrownykj 8) et Myslakovo 9) super fluvium Lupya 10) suis laboribus extruxisset, signa seu gades praefatae mericae incipiendo a Bobrownykj ad viam de Makow!!) directe eundo ad finem paludis circa viam publicam Ravensem usque ad fluvium, dictum Lupia, signum vero aliud dictae mericae iter tenendo ad civitatem dictam Lovicz, ab eodem molendino sito in Lupia, agri ad partem dexteram eidem adhaerent mericae de sorte villae, dictae Myslakow, et retro fluvium praetactum Lupia silvam pro pascuis potest excidere, eundo in Myslakowo cum ceteris agris, silvis et pratis eidem mericae adiacentibus; ceterumque propter commodum et utilitatem nostram incolae de villa saepe repetita Myslakowo, molendinum in villa ipsorum formare non habebunt, quod de consensu

Jan Farman, o którym było wyżej.
 Maciej, pleban słakowski.
 Wincenty Biegański, marszałek dworu arcybiskupiego.
 Pio'r Szof(!), krajczy arcybiskupi.
 Bogusław Turski, kuchmistrz arcybiskupi.
 Jan III albo Janisław († 1341).
 Bobrowniki, wieś należąca do parafii kolegiaty łowickiej.
 Mysłaków, wieś w parafii Bednary.
 Lupia. 111 Maków, wieś z kościołem parafialnym w powiecie i dekanacie skierniewickim.

fratrum nostrorum et capituli exstat informatum, super quo privilegium nostrum habuit, sigillis nostris et nostri Gnesnensis capituli roboratum, quod privilegium per incendium domus suae in Lovicz noscitur perdidisse. In quo continebatur, quod idem Gerassius et sui liberi ac successores legitimi agros exstirpatos in dicta merica et molendinum cum aliis infrascriptis haereditario iure perpetuo possiderent nobisque pro decima dictorum agrorum et de molendino ac ratione servitiorum duas marcas Torunensis monetae pro quolibet anno in festo beati Martini solvere tenentur: nos vero, ne de dicta locatione tanquam dubium verteretur, praefato Gerassio et suis posteris praedictam exstirpationem et molendini concessionem super eandem solutionem praesentibus innovamus, adiicientes, ut prius, quod praedictus Gerassius de dicto molendino vel de domo, quam construxit, ibidem teneatur coram nobis iure Teutonico de se querulantibus respondere, suum vero molendinarium vel quemvis alium, quem locavit ibidem seu locaverit in futurum codem iure supradictus Gerassius iudicabit et tertium denarium de poena percipiet iudicati. Juramentum autem totum solus tollet pro se. Insuper pascua inter praefatas duas villas, videlicet Bobrownykj et Myslakow libere habebit. In cuius rei testimonium sigillum nostrum praesentibus est appensum et demum capituli nostri Gnesnensis appendendum. Datum in Lovic: duodecimo Kalendas Martii anno Domini millesimo trecentesimo tricesimo nono. praesentibus his testibus, comite Jacobo, fratre 1) nostro, castellano Lanciciensi. Petro scholastico Gnesnensi²), Przibislao thesaurario nostro³), Joanne praeposito Calisiensi ac Nicolao, advocato Lovicensi, multis quoque aliis fide dignis.

Transivit per manus Joannis Pauli cancellarii.

XIV.

Copia privilegii super villam Mislkovicze³) in quinquaginta marcis cuidam Cuncza obligatam.

Nicolaus 5), Dei gratia S. Gnesnensis ecclesiae archiepiscopus, significamutenore praesentium universis, quod a fideli nobis dilecto Cuncza 6), sculteto nostro de Myslkovicze pro necessitate nostra Gnesnensis ecclesiae quinquaginta marcas grossorum monetae currentis, quadraginta octo grossos in quamlibet marcam computando, mutuo recepimus, habuimus et levavimus in paratis nobis pecuniis mutuatas. In quarum quidem quinquaginta marcarum grossorum praedictorum recompensam sub ratihabitione venerabilium fratrum nostrorum Gnesnensis capituli villam Myslkovicze archiepiscopalem pertinentem cum censibus, allodio et omnibus libertatibus ad ipsam villam Myslkovicze quomodolibet spectantibus ac cum eodem iure, quo nosmet ipsi ipsam villam tenuimus, candem Kunczae donavimus, dedimus, contulimus

¹⁾ Jakob h. Kotwicz, kasztelan lęczucki, brat rodzony arcybiskupa Jana III albo Janislawa (cfr. Niesiecki l. c. II, 677). 2) Piotr, acholastyk gnieżnieński. 3) Przybysław, kanonik gnieżnieński. podskarbi arcybiskupi, proboszcz sandomirski (Ks. Korytkowski l. c.). 4) Mysłaków, wieś w parati Bednary, dekanacie i powiecie lowickim. 2) Mikolaj Kurowski (1402—1411). 2) Kuńcza albo Kończa.

et praesentium tenore damus, conferimus et donamus per praedictum Kunczam liberos et propinquiores, successores suos legitimos tenendum, habendum, possidendum, regendum et utifruendum tamdiu, donec dictae quinquaginta marcae grossorum monetae similiter per nos aut successores nostros sibi vel suis successoribus legitimis supradictis integraliter fuerint persolutae. Nolumus autem, quod idem Kuncza vel liberi aut successores sui legitimi antedicti fructus eiusdem villae, quos sibi et eisdem successoribus suis legitimis praetextu servitiorum suorum fidelium indulgemus, in sortem deducat vel deducant, neque propter hoc incurrant maculam usurariae pravitatis harum, quibus nostrum et dicti capituli nostri sigilla appensa sunt testimonio litterarum. Actum et datum in castro nostro Lovicz sabbato proximo post diem S. Mauritii et sociorum eius, anno Domini millesimo quadringentesimo sexto.

Transivit per manus Kyesczy, cancellarii, duplici cera omnino obstante.

XV.

Copia alterius privilegii super villam Mislkovicze in nonaginta marcis Borscha, sculteto obligatam.

Nicolaus 1), Dei gratia S. Gnesnensis ecclesiae archiepiscopus et primas, significamus quibus expedit universis, quomodo ex certis causis animum nostrum ad id moventibus sub ratihabitione venerabilium fratrum nostrorum dominorum, videlicet capituli Gnesnensis, villam mensae nostrae Myslkovicze vulgariter nuncupatam in districtu Lovicensi sitam, quam quidam Kuncza per multa tempora in quinquaginta marcis tenuit obligatam, nobili Borschae, sculteto nostro de Chroslino, acceptis ab ipso pro nostra et ecclesiae nostrae necessitate quadraginta marcis monetae et computi l'olonicalium ab eodem Kuncza redimi dedimus et permisimus ipsamque villam Myslkovicze eidem Borschae in nonaginta marcis obligavimus et tenore praesentium obligamus eo iure, quo dictus Kuncza ipsam tenuit, per ipsum Borscham tenendam, habendam et pacifice possidendam tamdiu, quousque dictae nonaginta marcae per nos vel successores dicto Borschae aut eius successoribus fuerint persolutae. In quorum omnium et singulorum praemissorum testimonium et evidentiam pleniorem praesentes nostras litteras scribi nostrique et dicti capituli sigillorum munimine iussimus roborari. Actum et datum Gnesnae feria tertia proxima post festum Undecim millium virginum anno Domini millesimo quadringentesimo decimo nono, praesentibus venerabilibus viris, domino Vincentio decano 2), Joanne cantore 3), Swyentopelcone cancellario 1), Petro de Kolyno 3) (sic), Alberto de Byelavj 6),

¹) Mikolaj Trąba (1411—1422). ²) Wincenty, dziekan gnieźnieński od r. 1413—1425 w aktach kapitulnych wspominany † 1425. ³) Jan z Brzostkowa Brzostkowski, kantor gnieźnieński † 1460. ¹) Świętopelek, kanclerz gnieżnieński i kantor krakowski † 1428. ³) Piotr z Kobylina (w tekscie mylnie napisano Kolyno, kanonik gnieźnieński i krakowski, dziekan poznański, licencyat dekretów † około 1421. ¹) Wojciech Bielawski, kanonik gnieźnieński, scholastyk lęczycki od roku 1468 do 1423 w aktach kapitulnych gnieźnieńskich wspominany (ks. Korytkowski l. c.)

Joanne Pelka 1), Albrico de Modlna 2), Nicolao Gorka 3), Nicolao de Czeszevo 4), Nicolao de Budzislav 5), Jascone de ('zechel 6), Predvogio de Grandj 1), Benedicto de Modlna 1), canonicis dictae ecclesiae Gnesnensis, capitulariter congregatis.

XVI.

Item copia privilegii super villam Mislkovicze de manibus Borechae per capitulum Lovicense exemptam.

Joannes 1), Dei gratia s. ecclesiae Gnesnensis archiepiscopus et primas. significamus tenore praesentium universis. Quamvis dudum bonae memoriae dominus Nicolaus, archiepiscopus et primas Gnesnensis, praedecessor noster, necessitate sibi et utilitate ecclesiae suadente, nonaginta marcas pecuniae monetae et numeri Polonicalis a nobilibus Kuncza de Myslkovicze et Borscha de Chroslyno advocatis, successive in mutuum receperit et ipsis villam Myslkovicze mensae archiepiscopalis, in castellania Lovicensi consistentem, cum eo iure, quo eam solus tenuit et habuit sub ratihabitione venerabilis capituli Gnesnensis in eisdem nonaginta marcis primo Kunczae et demum Borschae dederit tenendam et gubernandam tamdiu, quousque dicta summa pecuniae per ipsum dominum Nicolaum et suos successores ipsi Borschae, ultimo possessori, integraliter fuisset soluta, prout haec et alia in litteris dicti domini Nicolai suo et capituli dicti Gnesnensis sigillis roboratis, desuper datis, clarius vidimus contineri, tamen ipse Borscha villam ipsam Myslkovicze gubernando plus solito incolas villae ipsius laboribus et exquisitis oneribus gravare non cessabat, cam fortasse desertare intendens, sicut de hoc clamor incolarum ipsorum aures nostrat pulsabat: nos vero praemissis obviare et commoditati dictae villae et eius incolarum providere volentes, oculum tandem considerationis habuimus ad ecclesiam collegiatam S. Mariae in Lovicz, quae iuris patronatus nostri capitanei Lovicensis existit, et in suo ambitu multa indigeat reparatione, in qua etiam nostri et praedecessorum nostrorum salubris memoria agitur horum respectu et, ut ecclesia ipsa, quae in fructibus tenuis est, felicia valeat suscipere incrementa, honorabilibus praelatis et canonicis dictae ecclesiae Lovicensis decernimus gratiam facere specialem et ad eorum devotam supplicationem et supplicem devotionem dictam villam Myslkovicze pro eorum statu decentiori et ecclesia in muris et aliis ornatibus decoranda et reparanda consensum nostrum praebuimus et consentimus a dicto Borecha advocato nostro de Chroslyno, ipsius villae possessore, pro dictis nonaginta marcis

¹⁾ Chebda Jan z Niewiesza, Pelką albo Pellą nazywany h. Pomian kanonik gnieżnieński † 1454.
2) Alberyk z Modly albo Modlny, kanonik gnieżnieński i archidyakon warszawski † 1430. 3) Mikolaj Górka, o którym już było wyżej. 4) Z Czeszewa Mikolaj, kanonik metropolitalny i ś. Jersego w Gnieżnie, archidyakon kaliski † 1430. 3) Z Budzisławia Mikolaj, kanonik gnieżnieński. 6) Jasko z Czeche'ski, kanonik potem dziekan gnieżnieński † około 1443. 1) Przedwij z Grąd Grądzki, najprzód kanonik, potem proboszcz gnieżnieński, o którym już było wyżej. 8) Benedykt z Modlny, kanonik i officyał gnieżnieński i archidyakon lęczycki † około 1434 (Ks. Korytkowski, Żywoty Prał. i Kanon. gnieżn). 9) Jan Odrowąż Sprowski.

redimere et liberare. Quam exemptionem ratam habentes ipsam villam Myslkovicze taliter reemptam cum omni iure et dominio ac censibus, reditibus, proventibus, solutionibus, laboribus, honoribus, exactionibus, aquarum decursibus, pratis, pascuis, silvis, mericis et universis obventionibus, ad ipsam quomodolibet spectantibus, dictis praelatis et canonicis totique capitulo ecclesiae collegiatae Lovicensis de gratia nostra speciali sub ratihabitione venerabilium fratrum nostrorum dominorum praelatorum et canonicorum capituli ecclesiae nostrae Gnesnensis dedimus, donavimus et contulimus, damusque, donamus et conferimus per praesentes habendam, tenendam, possidendam, gubernandam et utifruendam tamdiu, quousque villa ipsa a dictis praelatis et canonicis pro simili summa nonaginta marcarum per nos aut successores nostros fuerit liberata et redempta. Volumus autem, quod ipsi praelati et canonici Lovicenses pro tempore existentes fructus, census et proventus, quos ex dicta villa interim levabunt et percipient, in sortem summae capitalis pecuniae computare aut deducere minime teneantur, sed nec propterea aliquam contrahant notam usurariae pravitatis, quam praesentibus abolemus, quinimo nostri, qui variis regni et ecclesiae nostrae arduis negotiis occupamur, praemissorum intuitu tam in vita praesenti, quam quum de eadem divina vocatione nos migrare contigerit, in missis et orationibus ipsi praelati et canonici habere debeant memoriam salutarem. In cuius rei testimonium nostrum et dicti capituli nostri sigilla praesentibus sunt appensa. Actum et datum Gnesnas in capitulo generali feria sexta proxima post dominicam Misericordia Domini anno Domini millesimo quadringentesimo quinquagesimo sexto, praesentibus ibidem et consentientibus venerabilibus dominis Petro de Projevo cantore, Posnaniensi praeposito 1), Joanne de Erzostovo 2) vicario in spiritualibus, cantore, Joanne Furman custode 3), Joanne de Mylonicze cancellario 4), Michaele de Lassothkj scholastico 5), Nicolao de Glamboczyecz 6), magistro de (sic) Santkone de Czyechel 1) in theologia bacalario formato, Joanne Nepos de Brzostovo *), Joanne Falonie de Grandj 0), Stanielao de Byelavj 10), Nicolao Kxyaekj 11), Petro Kxyaskj 12), Benedicto Furman 13) et Michael Barczsky 14), praelatis et canonicis ecclesiae nostrae Gnesnensis capitulariter ad sonum magnae campanae congregatis ac testibus ad praemissa.

Transivit per manus Joannis de Mylonicze cancellarii Gnesnensis.

XVII.

Copia privilegii super advocatiam in Milskovicze dominis praelatis et canonicis ecclesiae Lovicensis datam.

In nomine Domini amen. Ad futuram rei memoriam. Consulte saluti animarum prospicitur, dum illorum, qui se benignitate exhibent devotos, actus pietatis

^{1), 2), 3)} Cfr. dokument VI. 4) Jan z Milonic Milowski albo Miloński, kanclerz, potem kanonik gnieśnieński do r. 1496. 3)—13) cfr. dokument VI i nast. 14) Burdski Michal, kanonik gnieśnieński od r. 1455 (Ks. Korytkowski l. c.).

in aeterni regis beneplacitum diriguntur et, ut eorum iugis memoria habeatur, scripturae testimonio commendantur: proinde nos, Jacobus de Senno, Dei gratia S. Gnesnensis ecclesiae archiepiscopus et primas, notum facimus universis, quomodo venerabilis vir Nicolaus de Kyelkovicze, praepositus Lovicensis et canonicus Lanciciensis collegiatarum S. Mariae ecclesiarum, constitutus personaliter coram nobis, mortem sibi imminere pro humana conditione perspiciendo, dies adhuc vitae suae agens in sospitate, ut terrenae substantiae facultates ei largitate divina concessas dignis suae salutis applicaret usibus, consideransque per experientiam introitus, reditus et proventus praelatorum et canonicorum ecclesiae Lovicensis praedictae ad tantum esse tenues, quod vix sufficere possunt pro statu ipsorum minus competenti cupiensque, donec spiritus alit corpus defectus ipsorum utcunque relevare et suae saluti consulere, animo deliberato suorum amicorum fretus consilio advocatiam suam cum duobus mansis agrorum et excrescentiis ad ipsam spectantibus in villa Myslkovicze mensae nostrae archiepiscopalis et per praelatos et canonicos Lovicenses de manibus laicorum exempta et cum omni iure in praesentiarum possessa consistentia per cum emptam et aliquamdiu possessam cum allodio, pratis, gais, rubetis, mericis, lacubus, aquarum decursibus, gulgustris, aedificiis, structuris et universis obventionibus ad ipsam advocatiam quomodolibet pertinentibus cum pleno iure, sicut eam solus habuit et tenuit, venerabilibus viris dominis praelatis et canonicis ac toti capitulo ecclesiae collegiatae S. Mariae Locicensis praesentibus et futuris dedit donavit ac causa mortis donatione inter vivos coram nobis assignavit et resignavit per ipsos et ipsam ecclesiam praedictam Lovicensem ipsius advocatiae post mortem praepositi Lovicensis praedicti, quam de consensu et donatione praedictorum praelatorum et canonicorum Lovicensium ipsius advocatiae et villae Myslkovicze, quam nunc gubernat, possessionem et usufructum sibi in vita reservavit, per eos habendam, tenendam, possidendam, utifruendam, et in usus beneplacitos convertendam. nihil iuris, proprietatis et dominii in cadem advocatia sibi suisque consanguineis. affinibus, agnatis et cognatis ac amicis reservando, sed ab eis omne ius et propinquitatem ipsius abdicando et abdicavit perpetuo et in aevum. Voluit tamen ipse Nicolaus praepositus praedictus, ut praefati praelati et canonici totumque capitulum ecclesiae Lovicensis praesentes et futuri sive corum successores beneficia beneficiis superando possessione dictae advocatiae in Myslkovicze post obitum ipsius reali et effectuali apprehensa et habita, in retributionem huiusmodi donationis factae quinque anniversaria annis singulis temporibus perpetuis pro salute ipsius Nicolai, praepositi Lovicensis suorumque consanguineorum et benefactorum in ecclesia praedicta collegiata Lovicensi vigilias novem lectionum et missas defunctorum, imponendo collectas pro presbytero, consanguineis et benefactoribus voce sonorosa cum vicariis more solito agerent et decantarent unum aniversarium in die obitus sui et alia quatuor circa quaelibet quatuor tempora anni iuxta ipsorum arbitrium diebus ferialibus et competentibus decantando, complendo et perficiendo. Ad quae agenda se et suos successores submiserunt et obligaverunt sub poena excommunicationis. Quam donationem et resignationem et obligationem ipse Nicolaus praepositus suo praelatorumque et canonicorum nominibus petivit instanter per nos admitti et ratificari confirmarique. Nos vero attendentes, quod sinceritas devotorum tunc potissimum in augmentum et perfectionem deducitur, quum benignitas nostrae auctoritatis ordinariae in complendis corum desideriis prompta et propitia reperitur, praescriptam

donationem, resignationem, reservationem ipsius advocatiae in Myslkovicze taliter causa mortis factam et anniversariorum ac missarum expletionem iuxta submissionem et obligationem ac ordinationem praescriptam in omnibus punctis et clausulis ad supplicem petitionem dicti Nicolai praepositi Lovicensis, qui praedecessoribus nostris ac nobis ecclesiaeque nostrae Gnesnensi grata fecit et facit servitia, de certa nostra scientia admittimus et confirmamus, approbamus et auctoritate nostra ratificamus in Dei nomine per praesentes. Et ut dicti praelati et canonici Lovicenses co devotius et ferventius officium divinum sibi commissum complere nostrique memoriam singularem et sempiternam in missis et orationibus ipsorum indesinenter habere valeant, praedictam advocatiam in Myslkovicze, quae a septuaginta annis solutiones et servitia dominis archiepiscopis et capitaneis castri Lovicensis minime faciebat ipsosque praclatos et canonicos totumque capitulum ecclesiae Lovicensis praedictae ac possessores eiusdem advocatiae exnunc et inantea ab omnibus et singulis servitiis, angariis, perangariis, oneribus solutionibusque universis nobis et capitaneo ac castro nostro Lovicensi quomodolibet debitis sub ratihabitione venerabilium fratrum nostorum praelatorum et canonicorum ecclesiae nostrae Gnesnensis de gratia nostra speciali et favore, quem ad ipsam ecclesiam Lovicensem habuimus et habemus, absolvimus, quietamus libertamusque temporibus perpetuo duraturis, ita tamen, quod dicti praelati et canonici Lovicensis, dictae scultetiae possessores tempore guerrarum generalium unum hominem cum balista in castro pedestrem sub expensis castri servare tenebuntur et erunt adstricti. In cuius rei testimonium nostrum et praefati capituli nostri Gnesnensis sigilla praesentibus sunt appensa. Actum et datum Gnesnae feria quinta Natalis S. Alberti in capitulo generali sub anno Domini millesimo quadringentesimo septuagesimo octavo, praesentibus ibidem venerabilibus dominis Uriele de Gorka 1), nostrae Gnesnensis (et) Posnaniensis praeposito, regni Poloniae cancellario, Jacobo Kot de Dambno 2) decano, Joanne de Kxyasch 3), Nicolao de Byelavj 4), Joanne de Brzostovo 3), Stanislao de Brudzevo 6), Paulo de Cząstkow 1), Benedicto de Lopyenno 1), Andrea Grusczinskj 0), Martino de Nyechanow 10), Ladislao de Posnania 11), decretorum doctoribus, Adam de Dambrowka 12), Joanne de Rodakj 13) decretorum doctore, Derslao de Vasosche 14), Joanne de Ivanovice 15) et Stanislao Jablowskj 16), praelatis et canonicis ecclesiae nostrae Gnesnensis, testibus circa praemissa.

Transivit per manus Joannis de Zaxyn cancellarii Gnesnensis.

XVIII.

Tenor sive copia privilegii super advocatiam in Myslkovicze capitulo Lovicensi datam et resignatam.

In nomine Domini amen. Ad rei perpetuam memoriam. Quum summum bonum in rebus sit iustitiam colere et unicuique sua iura servare, ut hi, qui sua

¹⁾ i 2) Cfr. dokument VI. 3)-16) Cfr. dokument VI et sqq.

casibus fortuitis perdiderunt munimenta, renovatione scripturae possint in eorum iuribus confoveri; proinde nos Vincentius 1), Dei gratia s. ecclesiae Gnesnensis archiepiscopus et primas, significamus tenore praesentium, quibus expedit universis praesentibus et futuris, harum notitiam habituris, quomodo nostram accedens praesentiam honestus Stephanus Mrzyglod, scultetus de Myslkovicze, villa mensae nostrae archiepiscopalis in districtu sive castellania Lovicensi consistente, non sine cordis amaritudine nobis exposuit, quod licet ipse et sui praedecessores huiusmodi scultetiam in Myslkovicze in vim privilegii desuper per praedecessores nostros archiepiscopos dati et concessi, aliquamdiu pacifice et quiete possederint et tenuerint, prout ipse in praesentiarum possidet et tenet, tamen pridem exactis temporibus privilegium huiusmodi casu fortuito est per ipsius praedecessores amissum et deperditum, unde timens, processu temporis turbationem sive alienationem in dicta scultetia sibi quoquomodo imminere propter carentiam huiusmodi privilegii, nobis attente et humiliter supplicat, quatenus ipsum in huiusmodi pacifica scultetiae possessione conservare et confovere ac sibi privilegium per modum innovationis dare et concedere dignaremur. Nos vero, fide dignis testibus super hoc receptis, comperimus, ipsum Stephanum et suos antecessores a tempore locationis villae praedictae eandem scultetiam cum iuribus inferius designatis habuisse et possedisse ac tenuisse pacifice et quiete, et quum indignum arbitramur, eos privari possessionibus, qui sua munimenta casibus fortuitis amiserunt, ideo praefatum Stephanum, consideratis eius obsequiis nobis et antecessoribus nostris fideliter exhibitis et amplius in posterum exhibendis circa praedictam scultetiam et jura ipsius sub ratihabitione venerabilium fratrum nostrorum dominorum praelatorum et canonicorum capituli nostri Gnesnensis duximus conservandum et confovendum conservamusque et ipsa ratificamus per praesentes. Ne vero tractu temporis de iuribus eiusdem scultetiae cuipiam dubium oriatur, ipsa iura singulatim specificando innovamus, confirmamus, roboramus et praesentis scripti patrocinio dictae scultetiae appropriamus, damus, annectimus per ipsum Stephanum suosque successores, scultetos sub iure Sredenei tenendum, habendum, possidendum, utifruendum, vendendum, commutandum et de nostro successorumque nostrorum assensu alienandum temporibus perpetuo duraturis. Imprimis, quod dictus Stephanue, filii et successores sui legitimi nomine scultetiae habeant iure haereditario duos mansos agrorum liberos et excrescentias agrorum in Ostrovek 2). inter agros cmethonum consistentes, ac agros dictos Kantj cum pratis eisdem mansis et areis ab antiquo adhaerentibus et ex opposito consistentibus, in quibus mansis suis poterit hortulanos locare. Item aream in fine villae, ubi antiquus scultetus residebat, eundo in villam Bochyn 3), item rubetum, dictum Vipusta, una cum Ostrovek, dicto Varzel, item tertium denarium rei iudicatae et totum iuramentum. Item habebit facultatem prandendi pisces in fluvio Bzura cum rete, dicto drgubicza, et obstacula alias jazy ex opposito agrorum suorum in ipso fluvio construendi et habendi ac feras parvas venari et aves aucupari in haereditate praedicta; servitia vero dictus scultetus, filii et successores sui nobis et successoribus nostris impendet, prout ceteri sculteti aliarum villarum mensae nostrae in dicta castellania Lovicensi

¹⁾ Wincenty Kot. 2) Ostrów albo Ostróweł w parafii lowickiej ś. Ducha. 2) Bocheń, wież w parafii Chruślin w dekapacie lowickim.

facere soliti sunt; emethones autem sive incolae villae eiusdem de quolibet manso pro censu unum fertonem latorum grossorum Bohemicalium in festo S. Martini ac poradlne per sex grossos etiam Bohemicales in festo S. Joannis Baptistae; item per unum corum humuli; item a gulgustris et obstaculis alias jazy per quinque grossos; item vyecznego scultetus fertonem et cmethones mediam marcam et vyeprzovego fertonem in festo S. Martini nobis et successoribus nostris una cum aliis obventionibus per eos solvi consuetis dare et solvere debent et tenebuntur, ac labores et onera ferre iuxta antiquam consuetudinem. Item scultetus et cmethones post eorum araturas de decima manipulari rectori et ecclesiae in Chrosluno respondere debent, prout ex antiquo respondent et decimant eidem. Et quia iura Srzedensia nobis sunt incognita, idcirco singula iura, quae commodum, utilitatem et honorem dominorum concernunt, salva nobis et successoribus nostris reservamus. In cuius rei testimonium nostrum et dicti capituli nostri Gnesnensis sigilla praesentibus sunt appensa. Actum et datum in Lovicz sabbato proximo post festum divisionis apostolorum anno Domini millesimo quadringentesimo quadragesimo sexto, praesentibus venerabilibus et honorabilibus ac nobilibus dominis Joanne Furman custode Gnesnensis et decano Lanciciensis 1) et capitaneo Lovicensi, Slawnik 2) archidiacono Unyeoviensis et canonico Gnesnensis, Nicolao de Kyelkovicze bacalario in decretis, decano Lovicensis ecclesiarum, curiae nostrae cancellario, Joanns Vyelamowski, Petro Schoff et Bogussio Turski, familiaribus nostris, testibus circa praemissa.

Transivit per manus Joannis 3), cancellarii Gnesnensis.

XIX.

Census villarum praedictarum Lupya et Myslkovicze capituli ecclesiae Lovicensis est huiusmodi:

Imprimis ecclesia sive capitulum Lovicense habet duas villas, superius nominatas, quarum privilegia superius continentur, emptas per ipsum capitulum pro certa summa pecuniarum; prima villa est Lupya circa villam archiepiscopalem Myslakow in clave Campinensi, in qua capitulum habet de annuo censu novem marcas a cmethonibus etiam pro laboribus redimendis dictorum cmethonum. Ibidem etiam est molendinum aquaticum in mensuris locatum, quod aliquando quatuor, aliquando quinque marcas facit secundum cursum aquae. Secunda villa est Myslkovicze in clave Chroslynensi, in qua capitulum habet de annuo censu tam ex advocatia quam ex cmethonibus etiam redimendis omnes census et angarias, datias universas duodecim marcas. De his proventibus seu censibus capitularibus exsolutis oneribus servorum ecclesiae et aliorum negotiorum domini refectiones constituerunt secundum crescentiam et decrescentiam anni.

¹⁾ Cfr. dokument VI. 2) Sławnik, kanonik gnieżnieński i poznański, archidyakon uniejowski † 1454. 3) Jan Milowski (Ks. Korytkowski l. c.).

XX.

Sequitur copia bullae Julii Papae erectionem et fundationem ecclesiae collegiatae Lovicensis confirmantis.

Julius episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. His, quae pro ecclesiarum quarumlibet et personarum in illis divinis laudibus insistentium laudabili successu ac commoditatibus, necnon pro animarum cura diligenter exercenda facta dicuntur, quum a nobis petitur, adiicimus apostolici muniminis firmitatem. Sane pro parte dilectorum filiorum moderni praepositi et capituli ecclesiae beatae Mariae virginis oppidi Lovicensis, Gnesnensis dioecesis, nuper nobis exhibita petitio continebat, quod alias bonae memoriae Joannes archiepiscopus Gnesnensis pro divini cultus augmento in dicta ecclesia vicepraeposituram, vicarias et mansionarias perpetuas de consensu et voluntate dilectorum filiorum capituli eiusdem ecclesiae ordinaria auctoritate erexit et creavit, ac singulos canonicos ipsius ecclesiae a cura animarum, quam gerebant et habebant, absolvit, necnon monocularitatem et continuam residentiam praelatis et canonicis dictae ecclesiae relaxavit et absolvit ad instar aliarum dictae dioecesis collegiatarum ecclesiarum, ac onus curae animarum et regimen totius parochiae praefatae ecclesiae in illius vicarios perpetuos canonicales nuncupatos in solidum transtulit et eandem ipsis commisit exercendam cum certis capitulis, ordinationibus atque statutis super missarum et divinorum officiorum celebratione, necnon directione et manutentione ac certis declarationibus et determinationibus super testamentis, domibus, agris, pratis et hortis pro ipsis vicariis habendis tunc expressis ac nonnulla tunc expressa vicariis et mansionariis data et assignata ratificavit, approbavit, incorporavit et robur perpetuae firmitatis obtinere debite decrevit ac tunc praeposito et pro tempore existentibus praepositis dictae ecclesiae personas idoneas ad regendam curam animarum et ad alia onera facienda valentes ad ipsas vicarias et mansionarias, quotics illas per cessum vel decessum vacare contigerit, ad pracsentationem praelatorum et canonicorum singilatim factam, ad quos ius patronatus et praesentandi personas idoneas ad dictas vicarias et mansionarias pertinere voluit, canonice instituendi et investiendi ac curam animarum et administrationem spiritualium et temporalium vicariis canonicalibus et corum cuilibet committendi ac de praepositura providendi, ipsisque vicariis et mansionariis de se querulantibus iustitiam faciendi ac corundem excessus, crimina et delicta corrigendi, castigandi, puniendi et compellendi, vicariis et mansionariis corum privandi et amovendi ac domos circa ecclesiam praedictam sitas et cameras in domo nova ipsarum vicariarum distribuendi et de eisdem providendi omnimodam potestatem et facultatem dedit et concessit, prout in litteris ipsius Joannis archiepiscopi desuper confectis dicitur plenius contineri. Quare pro parte moderni praepositi et capituli preedictorum asserentium, se in pacifica possessione vel quasi praemissorum omnium existere, nobis fuit humiliter supplicatum, ut praemissis pro illorum subsistentia firmiori robur apostolicae confirmationis adiicere ac alias in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur, qui singularum ecclesiarum felicem et laudabilem successum sinceris desideramus

affectibus, modernum praepositum et capitulum praefatos ipsiusque capituli singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis a iure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existent, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes ac absolutos fore censentes, huiusmodi suplicationibus inclinati praemissa omnia per dictum Joannem archiepiscopum, ut praefertur, facta ac, prout illa conveniunt omnia et singula in eisdem litteris contenta et inde secuta quaecunque auctoritate apostolica tenore praesentium approbamus et confirmamus, ac omnes et singulos defectus, si qui forsan intervenerint, in eisdem supplemus, illaque omnia et singula perpetuo observari debere decernimus, non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis necnon dictae ecclesiae iuramento confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuctudinibus, ceterisque contrariis quibuscunque. Nulli ergo omnino homini liceat hanc paginam nostrae absolutionis, approbationis, confirmationis, suppletionis et decreti infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noveverit incursurum. Datum Bononiae anno Domini millesimo quingentesimo sexto, duodecimo Kalendas Januarii, pontificatus nostri anno quarto.

XXI.

Item capitulum Lovicense habet in molendino Lovicensi ducentas et quinquaginta sexagenas, quas receperunt ex domino Michaële Lublin 1), protunc canonico Lovicensi, pro ipso capitulo per eum donatas, pro quibus emerunt in praedicto molendino censum in praedicto molendino de consensu reverendissimi ae serenissimi domini Frederici cardinalis, archiepiscopi olim Gnesnensis et sui venerabilis capituli Gnesnensis, qui in vita ipsius domini Michaëlis ita, uti ille disposuit, videlicet in reformationem in actis, post vitam vero ipsius sic, ut ordinavit ipse, in hunc, qui seqitur, modum:

Anno Domini millesimo quingentesimo secundo, vicesima quinta die mensis septembris, venerabilis dominus *Michaël Lublin*, canonicus ecclesiae *Lovicensis*, census, quos emit in molendino *Lovicensi* pro ducentis et quinquaginta sexagenis tredecim sexagenarum et ipsarum usufructum, prout latius in littera reemptionis censuum de manu ipsius domini *Michaëlis* continetur, dedit et donavit, ex quibus tredecim sexagenis post mortem ipsius deputavit dominis de capitulo sexagenas quatuor, dividendas inter praesentes singulis annis, per unam pro festo *Assumptionis Mariae*, *Omnium Sanctorum*, *Trium Regum et Annuntiationis Mariae* et quilibet dominorum legat per unam missam de octava festi cum collecta pro defunctis benefactoribus. Item alias quatuor sexagenas pro quatuor anniversariis singulis quatuor temporibus anni aut proxime post decantandas vigilias et requiem et qui-

¹⁾ Michał z Lublina.

libet dominerum praesentium legat per unam missam pro defunctis: item donavit campanatori marcam unam pro legenda missa "Requiem" qualibet secunda feria mane; item duobus baculistis, gratialistis et non (sic) vicariis marcas duas, unus legat missam feria tertia de S. Spiritu, alter feria quarta "Requiem"; item tribus gratialistis presbyteris marcas tres, primus legat missam feria quinta de Corpore Christi, secundus feria sexta de Passione Domini cum brevi evangelio, tertius sabbato de beata Virgine, ad omnes missas addendo collectam pro defunctis benefactoribus singulis annis et hebdomadis summo mane. In vita autem ipsius domini Michaelis capitulum habeat distributiones quotidianas, pro quibus deputavit novem sexagenas, quatuor vero sexagenas residuas ad tredecim reservavit sibi usumfructum; quas quatuor sexagenas singulis quatuor temporibus anni ipse dominus Lublin aut suus procurator pro ipso recipit et, si contingat reemptionem censuum in molendino ut eo citius alii et similes census emantur, voluit, et ut suae pecuniae nemini mutuentur sub anathematis damnatione.

Reverendissimus dominus Albertus, s. ecclesiae Gnesnensis archiepiscopus et primas, erevit et fundavit capitulum praelatorum et canonicorum ecclesiae collegiatae Lovicensis de consilio dominorum praelatorum et canonicorum ac totius capituli Gnesnensis, in qua fundavit tres praelaturus et decem canonicatus, quos de mensa sua dotavit.

Prima praelatura et praepositura, cuius pronunc est possessor venerabilis dominus Stanislaus Schamowskji), qui dixit se habere pro fundo, ut patet in privilegio erectionis, villam Popovo prope Lovicz, in qua sunt sedecim mansi possessi et unus desertus; de quolibet manso possesso solvunt emethones per unam marcam, per duos capones et per duas gallinas antiquas, per XXX ova; item tota villa solvit vyeprzove mediam marcam semel in anno, labores in ea cmethones faciunt more villarum aliarum reverendissimi domini archiepiscopi. In eadem villa praefatus dominus praepositus dixit, se habere praedium, in quo laborant dicti cmethones. Habet etiam idem dominus pracpositus in cadem villa decimam manipularem, quae venditur aliquando pro viginti marcis, aliquando pro maiori vel minori summa citra vel ultra. Idem praepositus etiam habet duos piscatores in civitate prope pontem, qui a festo Paschae usque ad festum S. Martini solvunt digeria, hoc est uterque dat pisces pro uno grosso semel in septimana, et pro festo S. Martini praefati piscatores solvunt per unum fertonem. Item dominus praepositus cantans summam in sua vice die dominico habet ex capitulo mediam sexagenam, de qua expensat pro una vice, videlicet codem die dominico ministrantes altaris campanatorem et cantorem chori, et legit novem missas pro animabus reverendissimorum dominorum fundatorum et dotatorum pro dicta summa missa per se vel per alium continue, videlicet septem pro anima olim domini Thomae Strzampynski, episcepi Cracoviensis, et duas pro anima olim reveren lissimi domini(sic. Item habet omni septimana duos grossos sabbatales pro pane emendo; item quando anniversarium occurrit, habet grossos sex, septem, octo secundum residentiam praelatorum et canonicorum; item in Adventu omni die habet per duos grossos; item in qua-

¹⁾ Stanisław Słomowski, późniejszy arcybiskup lwowski, o którym już str. 238.

dragesima per duos grossos; item per octavam Corporis Christi per duos grossos; item pro tribus festis Visitationis, Assumptionis et Purificationis dividitur quolibet festorum praedictorum inter dominos praesentes marca secundum ordinationem domini doctoris Iublin, nam de eius pecuniis sic ordinavit. Item idem dominus pracpositus habet pro festo Natalis Domini et tribus diebus sequentibus quolibet die, si intravenerit matutinis dictorum festorum per tres grossos, similiter in festo Circumcisionis, Trium Regum, Purificationis, Annuntiationis, festo Paschae s. cum duobus diebus, in Natali S. Adalberti, Ascensionis Domini, Pentecostes cum duobus diebus sequentibus, Trinitatis, Corporis Christi, Petri et Pauli apostolorum, Joannis Baptistae, Visitationis, Assumptionis, Nativitatis Mariae, Inventionis et Exaltationis S. Crucis, Michaelis, Dedicationis et Omnium Sanctorum, quolibet festorum praedictorum per tres grossos. Ista omnia sunt de pecuniis domini Michaëlis Lublin, quibus in vita sua capitulum utitur eis, ut ordinavit. Idem etiam dominus praepositus habet tempore celebrationis capituli generalis, quod bis in anno celebratur, videlicet in crastino S. Trinitatis et in crastino Conceptionis Mariae habet (sic) per unam marcam de pecuniis communibus. Item idem dominus praepositus habet ius patronatus sive collationem conferendi vicepraeposituram suam et (ad) eandem instituendi. Idem etiam dominus praepositus habet collationem conferendi regimen scholae magistro in artibus aut valenti bacalario. Idem etiam dominus praepositus habet iurisdictionem ex privilegio ad ipsas vicarias ecclesiae, per dominos praelatos et canonicos praesentatos (sic), ipsos ad easdem instituendi et investiendi, necnon etiam ipsis vicariis de se querulantibus iustitiam faciendi ac pro excessibus eorum et criminibus facultatem corrigendi et castigandi, ut latius patet in privilegio. Idem etiam habet domum annexam suae praepositurae versus fluvium Bzura.

Secunda praelatura in ecclesia Lovicensi est decanatus, cuius nunc possessor est Stanislaus Czasniczski 1), Gnesnensis et Cracoviensis canonicus. Habet pro fundo decanatus sui decimas manipulares in Goslub et Pokrzywnicza in clave Pyantkoviensi valoris sedecim ad maximum decem octo marcarum; item in Dambova gora in clave Squiernyevicensi decimam valoris decem ad maximum duodecim marcarum; item decimam in Vola Voyska quatuor ad maximum quinque marcarum; in Mykuly decimam trium marcarum. Item idem dominus decanus habet duos piscatores in Lovicz, qui solvunt semel in septimana pisces pro uno grosso; censum nullum solvunt. Idem dominus decanus habet pratum unum in Nakwasy ante cimiterium pro decanatu valoris trium fertonum ad maximum marcae, et hoc quando non destruitur per aquam. Idem etiam dominus decanus habet ius patronatus sive collationem ex privilegio erectionis et fundationis suae conferendi et praesentandi plebanatum ad ecclesiam in Pyantek reverendissimo domino instituendum, necnon etiam praesentandi ad vicedecanatum in ecclesia Lovicensi domino praeposito instituendum. Et habet domum annexam penes dominum praepositum in parte una versus fluvium. Idem etiam dominus decanus habet cantans summam missam ex ordine die dominico mediam sexagenam, similiter qualibet septimana per annum sab-

¹) Stanisław Czaśnicki, kanonik gnieżnieński i krakowski, później scholastyk gnieśnieński † 1538 (Ks. Korytkowski l. c.).

batalium duos grossos, similiter in Adventu, in Quadragesima singulis diebus per duos grossos; similiter matutinalium in festis superius nominatis per tres grossos. Item etiam tempore decantationis anniversariorum habet sortem pecuniarum ex divisione inter cantantem sive provenientem (sic), similiter et in festis Visitationis, Assumptionis et Purificationis sortem ex divisione sibi cedentem, necnon per unam marcam in capitulis generalibus et alias obventiones, ut dominus praepositus.

Tertia praelatura in ecclesia Lovicensi est custodia, cuius pronunc possessor est venerabilis dominus Gabriel Parznyewski, canonicus Wladislaviensis, habens pro fundo et dote custodiae suae missalia per unum corum siliginis et alium avenae in villis archiepiscopalibus Rzasno, Boguria et Viskitnicza, necnon decimas manipulares in dictis villis ex agris desertis, qui coluntur pro curia, ratione missalium, quae decimae una cum missalibus venduntur aliquando duodecim marcis iuxta qualitatem anni. Ibidem in Boguria idem dominus custos habet decimam manipularem per advocatos, quae venditur aliquando marca cum media, aliquando duabus marcis minus fertone, sic anno praesenti. Item etiam habet decimam manipularem in Dambova Gora, quae venditur pro tribus marcis; hunc valorem missalium et decimarum retulit honorabilis Bernardus vicecustos, procurator et dispositor domini Parznyewski; habet aream pro domo sua penes dominum praepositum eundo versus molendinum, per dominum archiepiscopum occupatam. Item idem dominus custos et sui successores ex privilegio fundationis suae habent ius patronatus praesentandi vicarium idoneum et perpetuum ad curam animarum in ecclesia Bankow gerendam, quoties illam quocumque modo vacare contingat, reverendissimo domino archiepiscopo instituendum, similiter et in ecclesia Lovicensi idem custos habet de collatione sua praesentandi ad vicecustodiam, si ipsam vacare contingat. domino praeposito Lovicensi instituendum. Item idem dominus custos, postquam eum ex ordine summam missam die dominico decantare contingat, habet de capitulo mediam sexagenam, de qua debet expensare ministrantes ad altare necnon novem missas singulis diebus continue in septimana per se vel per alium legere pro animabus dotatorum, necnon, si praesens fuerit ad ecclesiam, qualibet septimana per duos grossos sabbatalium pro pane, similiter in Quadragesima et in Adventu per duos grossos, similiter etiam per tres grossos matutinalium in festis supra nominatis, similiter et sortem in anniversariis decanatis et alias obventiones superius nominatas, quas domini praesentes ad ecclesiam tollunt et percipiunt.

Primus canonicatus est, quem habet dominus Mathias Auctus de Cracovia, medicinae doctor, qui pro fundo et dote praebendae suae habet decimam in villa Czernyevo, nunc vero nuncupatam Czarsnicze, per se separatam ab aliis proventibus ecclesiae, valoris decem octo aliquando viginti marcarum, necnon aream pro domo in cimiterio ecclesiae. Idem etiam canonicus cantans summam missam die dominico ex ordine habet mediam sexagenam, de qua expensare debet suos ministrantes et legere novem missas in eadem septimana continue. Item habet in Adventu, in Quadragesima singulis diebus, per octavas Corporis Christi necnon omni sabbato per annum duos grossos, similiter si interfuerit matutinis in festis superius enuntiatis quolibet illorum per tres grossos, similiter ex anniversariis decantatis inter alios dominos sortem suam. Item etiam praesentabit ad suam vicariam tempore vacationis domino praeposito instituendum.

Secundus canonicatus, cuius possessor modernus est venerabilis dominus Stanislaus de Zavadj, habet fundum in villa maiori Duplics in clave Lovicensi, per se distinctum ab aliis valoris decem octo marcarum annis tam communibus quam ascendentibus in terra Gostiniensi sita; item habet domum in parte praepositi sitam, versus circulum antiquae civitatis extendentem se ad fluvium, ut in privilegio erectionis continetur; item habet in sua hebdomada vicis suae mediam sexagenam et duos grossos pro pane sabbatales. Idem habet in Adventu et Quadragesima omni die per duos grossos, item per octavam Corporis Christi per duos grossos; item matulinales in festis superius enuntiatis per tres grossos; similiter etiam tempore decantationis anniversariorum inter praelatos et canonicos habet sortem aequalem, quae aliquando facit octo, novem, aliquando decem grossos. Similiter etiam habet praesentare ad vicariam suam personam idoneam domino praeposito Lovicensi instituendam.

Tertius canonicatus, cuius possessor est venerabilis dominus Julianus Chelmskj²), canonicus Cracoviensis. Habet pro fundo decimam manipularem per se ab aliis distinctam in villa archiepiscopali dicta Mastkj³) valoris sedecim aliquando decem octo marcarum citra vel ultra secundum qualitatem temporis et domum in parte domini praepositi in circulo civitatis antiquae, extendentem se ad fluvium; idem etiam habet ut ceteri praelati et canonici tempore praesentiae suae refectiones in Adventu, Quadragesima, per octavum Corporis Christi, matutinales, missam ex ordine et sortem ex anniversariis; item etiam habet praesentare ad vicariam personam domino praeposito instituendam.

Quartus et quintus canonicatus, cuius possessores sunt venerabiles domini Nicolaus Curdwanowskj¹), et Joannes Zyrnyczkj; habent pro fundo et dote praebendarum suarum in solidum decimas manipulares in Syerznykj et Vyerzynovice, villis archiepiscopalibus valoris aliquando triginta octo, aliquando quadraginta marcarum citra vel ultra secundum exigentiam temporis, quas pecunias inter se aequaliter partiuntur. Habent etiam et domos penes se in cimiterio, idem etiam ut ceteri domini, dum praesentes sunt ad ecclesiam, tollunt omnes refectiones enuntiatas superius circa fundum domini praepositi et aliorum, similiter etiam tempore vacationis vicariarum praesentat quilibet ad suam vicariam domino praeposito.

Sectus canonicatus, cuius possessor est venerabilis dominus Jacobus, medicinae doctor. Habet pro fundo praebendae suae decimam in antiqua Lovicz valoris secundum qualitatem temporis, prout eam emebat annis transactis advocatus Lovicensis, viginti quatuor citra vel ultra marcarum. Habet etiam domum in parte domini praepositi penes dominum decanum; habet etiam ut ceteri refectiones omnes superius enuntiatas, quas praesentes solum tollunt ad ecclesiam, similiter et praesentare ad vicariam suam.

Septimus et octavus canonicatus, cuius possessores sunt venerabiles domini Stanislaus Syerchowski 1) et Hieronymus Becheziczkj 3), habentes pro fundo praebendarum suarum decimam in Zlakow majori in solidum, cuius medietatem dominus

¹⁾ Stanisław Zawadski. 2) Julian Chelmski, kanonik gnieżnieński i krakowski, o którym było wyżej. 3) Mastki, wieś w parafii Złaków. 4) Stanisław Sierschowski. 5) Hieronim Bechesycki.

INDICES ALPHABETICI PERSONARUM,

LOCORUM ET VOCABULORUM SPECIALIUM

AD

UTRUMQUE TOMUM

LIBRI BENEFICIORUM

COMPOSITE PER

J. K.

ALFABETYCZNE WYKAZY OSÓB,

MIEJSC I WYRAZÓW TECHNICZNYCH

DO

OBYDWÓCH TOMÓW

LIBRI BENEFICIORUM

UŁOŻONE PRZGZ

Ks. J. K.

				•		
			•			
						•
					٠	
	•		·		•	
		•				
					•	
•						
. •						
						٠
,	•			•		

I.

INDEX PERSONARUM.

WYKAZ OSÓB*).

Abbreviationes (Skrócenia): altr. = altarista (altarsysta); archiep. = archiepiscopus (arcybiskup); archid. = erchidiaconus (archidyakon); can. = canonicus (kanonik); capit. = capitaneus (starosta); decan. = decanus (dsiekan); episc. = episcopus (biskup); hrs. = haeres - haeredes (dsiedsie — dsiedsies); praepos. = praepositus (probosses); plb. = plebanus (pleban); palat. = palatinus (wojewoda); schol. = scholasticus (scholastyk); vicar. = vicarius (wikaryuss). — Liczba rzymska oznacza tom, liczba arabska stronę.

Α.

Adam plb. in Kobierno II, 13. Albertus (Jastrzebiec) archiep. Gnesn. II, 17. 74. 236. 37. 39. 40. 41. 42. 45. 46. 47. 49. 50. 321. 68. 94. 407. 18. 52. 507. 48.

 plb. in Zagorów I, 282.
 Alexander rex Polon. I, 467. 528. 674. II, 271.

Alexius plb. in Wiecbork I, 330. Andreas abbas Tremesn. II, 482.

- (Myszka) scholast. Gnesn. II, 516.
- hrs. de Makolno I, 222.
- hrs. de Końskie I, 703.
Anna ducissa Masoviae, II, 521.

- ducissa Pleszoviensis, II, 31. 43. 80. Auctus Mathias de Cracovia can. Lovic, II, 550.

B.

Babyedarovycz Joannes altr. in Radomsk I, 498.

Bacherka Joannes altr. in Lancicia II, 352.

Balinska Catharina de Uniejow I, 346. Balynsky nobilis I, 344.

Bandkow de Petrus can. Gnesn. II, 535. Bankow de Jacobus plb. in Dalikow II, 375.

Bantkow de Adam can. Gnesn. II, 516. Baptista Joannes can. Loviciens. II, 511. Baran Joannes hrs. de Jankowice II, 675. Barczsky Michael can. Gnesn. II, 541. Bartholomaeus vicar. in Skalmierz. I, 193.

— plb. in Lobudzice I, 453.

plb. in Kłodawa II, 454.

altr. in Lowicz II, 258.

^{*)} Z opuszczeniem imion i nazwisk mieszczan i kmieci jako mniej ważnych.

Barthochowsky Nicolaus hrs. in Malanow II, 70.

Barthodzyeyska hrs. in Kościelec II, 10. Bashnowo de Martinus can. Varsav. II, 298.

Baskowsczy hrs. de Baszkow II, 15. Bechczyczki Hieronymus plb. in Nowemiasto II, 306.

- can. Lovicien. II, 551. 52.

Bedlenski Nicolaus schol. Crac. can. Gnesn. I, 342. 48.

can. Uniejov. II, 433. 37. Joannes hrs. de Bedlno II, 492. Beldowski Nicolaus hrs. de Beldowo II, 377.

Benedictus can. et offic. Gnesn. II, 516. Bernardus hrs. in Kruchowo I, 98.

can. Loviciens. II, 511.

- vicecustos Loviciens. II, 550.

Beskowski Joannes plb. in Kampina II. 266.

 Nicolaus can. Lovic. II, 519.
 Blaszkowsczy hrs. in Błaszki II, 57. Blyczewo de Nicolaus plb. in Zduny II, 20. Blizynsky Joannes plb. in Lipa I, 597. Blyschynskj Joannes plb. in Moszczenica II, 173.

Bochlyewo de Nicolaus plb. in Wasosze I, 227. 28.

Bodzantha (Bocenta) archiep. Gnesn. I, 334. 545. II, 438.

Bogadka Stanislaus plb. in Klwów II, 657. Bogdany de Stanislaus plb. in Piątek II. 418.

Boguczky Joannes plb. in Chotów I, 610. Bogumyl nobilis II, 442.

Boguslavicze de Petrus plb. in Złotniki I, 578.

Bogyenskj Stanislaus plb. in Oszkowice II, 422.

Boleschyn de Joannes plb. in Sierzchowy II, 304.

Bolesczyno de Joannes plb. in Chwalborzyce I, 351, 362.

Boleslaus dux Masoviae I, 667.

Boleslaw de Joannes armiger. Gnesn. II, 234.

Boleslawyecz de Nicolaus plb. in Wojcin II, 143.

Bolsthyn de Petrus plb. in Miłkowice I, 406.

Borscha nobilis de Chróslin II, 539, 540. Boryszewski v. Rosa Andreas

Boskowski Jacobus plb. in Chełmno II, 443.

Bosthow de Joannes plb. in Odroważ I, 698.

Bostowsky can. Cracov. capit. Lengonic. I, 708, 709.

Boyanowski Jacobus plb. in Baków II, 500.

Braneczky nobilis I, 678.

Bratoschevice de Nicolaus plb. in Goraj II, 435.

Brathusky Felix plb. in Kuchary I, 286. Brodnyca de plb. in Góra s. Małgorzaty II, 415.

Bronislaus archidiac. Gnesn. I, 332. Bronissy Nicolaus can. Gnesn. II, 516, Bronykowsky sacerdos I, 10. Brudzewo de Martinus altr. in Brudzewo I, 256.

de Martinus altr. in Słupca I, 309.

de Stanislaus can. Gnesn. II, 267. 528. 43.

Brychow de Petrus plb. in Czarnca I, 566.

Brzeczka Joannes hrs. de Goraj II, 435. Brzessky Paulus hrs. de Kunice I, 637.

- Joannes plb. in Jasionna I, 667. Brzoska Jacobus praebend. in Kłecko

Brzosthkowo (Brzosthowo) de Joannes cantor et official. Gnesn. I, 257. **534**. **41**.

Joannes (Nepos) can. Gnesn. II, 267. 528. 34. 35. 41. 43.

Brzumyno de Michael Pokrywa procur. causar. consist. Loviciens. II, 254.

Brzycow de Adam hrs. in Czarnca I. 473.

Siemek Nicolaus hrs. in Brzykow I, 473.

Buschynsky Joannes can. Gnesn. et Lancic. II, 417. 19. 30. 31.

Bussynsky Joannes praepos. Uniejoviens. I, 340.

Clemens, can. Gnesn. et altr. 478, 86, 507. 38. 39.

Buzenyn de Spythek (de Buschenyn – Buzynsky, Buzensky — z Bużenina Bużeński) can. Gnesn. et Lovicien. II, 172. 220. 29. 30. 32. 44. 62. 423. 28. 502. 503. 30.

plb. in Chruślin II, 346.

can. Gnesn. et Lanciciens. II, 426.

can. Gnesn et offic. Uniejov. II, **441**. **42**.

custos Gnesn. II, 531.

Stanislaus plb. in Waliszewo I. 51.

Buczkowsky (Buczek) Paulus hrs. de Buczek I, 449.

Buda Nicolaus de Przedborz I, 618. Budzislaw de Nicolaus can. Gnesn. II, 540. Budzycyowsky Joannes hrs. in Popowo I, 76.

Budzyslaw de Michael tenutarius in Powidz I, 321.

Bugali de Stanislaus plb. in Makolice II, 408.

Buynowsky Jacobus plb. in Uników II, 422.

— prebend. in Sieradz II, 422. Byala de Petrus nobilis II, 188.

Byeganowo de Joannes plb. in Chocz II, 28.

- Vincentius hrs. in Bieganowo II, 532.

Byeganowsky hrs. in Wilczyna I, 202. Byeganowsky Vincentius marschalcus archiep. II, 537.

Byegoschowa Wola de Stanislaus plb. in Końskie I, 701.

Byelavj de Mathias castellan. Brzesnic. II, 234.

— altr. in Piątek I, 421.

— (Byelawskj) Stanislaus can. Gnesn. II, 267. 528. 35. 41.

— Albertus subpincerna Lanciciens. II 254.

— canon. Gnesn. II, 539.

- Nicolaus can. Gnesn. II. 543.

Byelavicze de Nicolaus can. Loviciens. II, 525.

Byelawsky Stanislaus plb. in Słupia II, 336.

Nicolaus procurat. archiep. II, 527.
 Byelska Wola de Joannes plb. in Dąbrowa I, 629.

Byenyasch hrs. in Walichnowy II, 153. Byernaczky Albertus hrs. in Gać II, 64. Byernathek Nicolaus hrs. de Kunice I, 637.

Byerunsky Gregorius plb. in Pleszew II, 32.

Byerzglinskj Georgius can. Posnan. I, 202.

- Raphael hrs. in Wilczyna I, 202.

- Nicolaus - I, 202. - Petrus - I, 202.

Byschevj de Bartholomaeus plb. in Gieczno II, 409.

Byszthrok Joannes plb. in Węglewo I, 56.

Bzow de Jacobus nobilis I, 563.

C

Caczka (Kaczka) Mathias de Wagrowiec altr. in Zadzim I, 321.

Caczkowski (Kaczkowski) nobilis I, 18. Calysch (Kalisz) de Jacobus plb. in Kajewo II, 48.

- Paulus plb. in Modliszewko I, 96.

Martinus plb. in Wieruszow II, 146.
 Jacobus plb. in Kramsk I, 222.

Campina de Albertus can. Lovic. II, 511.

Camyenyecz de Gregorius plb. in Siedlimowo I, 204.

 Sigismundus can. Gnesn. et Posnan. decan. Lancic. I, 500. 507.

Carczowsky Nicolaus | hrs. in Karczewo | Mathias | I, 480.

Cargolsky Nicolaus hrs. in Kargola I, 460.

Carmyno de Nicolaus plb. in Piątek II, 75.

Casimirus (Kazimirus) rex Polon. I, 456. II, 351. 452. 62.

Cassewo de Blasius plb. in Białkowo I, 245.

Cassowskj (Kaszowski) Nicolaus de Odrzywol plb. in Nieznamirowice I, 651.

Cawyeczkj Joannes hrs. in Wygielzów I, 454.

Cazymyerz de Stanislaus plb. in Chojne I, 118.

Chanczyny de Stanislaus plb. in Secemin I, 568.

Charbowskj Joannes can. Posnan. I, 319. Chartlupya de Joannes plb. in Wrząca I. 217.

Vincentius hrs. in Charlupia I, 412.

Dobrogostius — I, 418.
 Chadora Albertus hrs. in Kostrzewice II, 58.

Chebde Joannes hrs. de Niewiesz I, 370.

Nicolaus)
 Joannes | hrs. de Niewiesz I, 370.

Joannes de Nyewyesch protonot.
 apostol. decan. Gnesn., archid.
 Vladisl. I, 370. 72.

 Nicolaus praepos. Crusvic. can. Gnesn. I, 370.

Chelm de Nicolaus altr. in Radomsk I, 497.

Chelmskj Julianus can. Gnesn. et Loviciens. II, 243. 51. 531. 551. Chlapowski Mathias can. Gnesn. II, 516.

Chlewiczsky Joannes schol. Vladislav. plb. in Skrzynno I, 691.

Chlewski Joannes hrs. in Chlewo I,

- Benedictus | 60. 61.

Chmyel Nicolaus can. Lovicien. II; 511. Choczyeschowski Mathias hrs. in Choci-

- Paulus | szew II, 59. | Choczymowski Andreas tenutar. in Przedborz I, 617.

Chodakowski Paulus can. Gnesn. plb. in Koldrąb I, 84.

can. Lovicien. II, 525.

— can. Gnesn. II, 529.

Chodeez de Marcus altr. in Konin I, 241. Chodowsky Joannes hrs. in Chodów I, 409.

— hrs. in Chodowo II, 457.

Cholewa Andreas plb. in Imielno I, 45. Chosczyelecz de Thomas altr. in Wieluń II, 106.

Chothel de Stanislaus plb. in Działoszyn I, 533.

Chotowsky Paulus hrs. in Chotów I, 609.

— Nicolaus plb. in Chotów I, 609.

Chrosczyel Joannes hrs. in Kunice I, 637. Chroslyno de Borscha nobilis II, 247. Chrzanowski Felix plb. in Kodrąb I, 504. Chrzastow de Albertus plb. in Wierzchy I, 385.

Chwalczewskj (Phalczewskj) J. hrs. in Skrzebowa II, 123.

Chwalybogowo de Joannes plb. in Chełmce I, 590.

Ciganowycze de Joannes nobilis II, 234. Cleczko (Kłecko) de Martinus altr. in Września I, 33.

- Mathias plb. in Kruchowo I, 97. 98.

— Albertus plb. in Samokleski I, 128.

Nicolaus plb. in Gąsawa I, 175.
Joannes plb. in Mogilno I, 189.

Clemens plb. in Rzujowice II, 215.

— plb. in Kałów II, 373.

Clobya de Paulus plb. in Dobra I, 402.

— Bernardus vicethesaur. archiep.
II, 281.

Cobilinskj hrs. de Zborowo II, 82. Cobylenskj Jacobus succamer. Vielunens. I, 533.

Cobylinsky (Kobyliński) nobilis II, 114.

— hrs. de Parzymiechy II, 115.

Cobylyno de Petrus decan. Posnan. I, 132. Coczyna de Gabriel hrs. de Kocin I, 473. Codrab de Stanislaus prebendar. in Opoczno I, 641.

Cokalyevo de Jaroslaus can. Gnesn. II, 534.

Colanda Joannes plb. in Koło I, 249. Colo de Joannes prebendar. in Koło I, 250.

Comornyczky Jacobus plb. in Włoszczowa I, 568.

Comorowsczy hrs. in Skrzynno I, 689. Conary de Joannes (Konarski) epus Crac. I, 688.

Conskj de Petrus plb. in Orlów II, 490. Conskye de Andreas prebend. in Końskie I, 703.

Conyeczko Catharina hrs. de Kunice I, 637. Conyeczko Catharina hrs. in Bojenice

- Nicolaus I, 18.

Conyeczpole de Jacobus (Koniecpolski) capitan. Wartensis 1,412.

 Jacobus praepos. s. Floriani Crac. I, 412.

Conyn de Gregorius prebend. in Konin I, 242.

Mathias plb. in Myślibórz I, 292.
 Copaczk Nicolaus nobilis II, 526.

— Joannes nobilis II, 526.

Coracz plb. in Brudzewice I, 557. 646. Coraschek Mathias plb. in Panigródz I, 122.

Corczowski (Korczewski) Nicolaus hrs. de Korczew I, 479. 80.

StephanusPetrushrs. de Korczew I, 479.

- Mathias hrs. de Korczew I, 479. I, 480.

Corczyczska de Bartholom. plb. in Drużbice I, 460.

Coryczkj (Korycki) Georgius hrs. in Koryta II, 21.

Corythnycza de Joannes plb. in Jedlno I, 487.

Cosczyesky (Kościeski) Mathias alias Raczyasch (Raciąż) can. Gnesn. I, 430.

Cosmider Joannes hrs. in Bobrowniki I, 615.

Cosmynsky (Koźmiński) Bartholomaeus can. Gnesn. I, 560.

- custos Gnesn. II, 529.

Costhka Petrus hrs. in Rogienice I, 571. Cosubowski Albertus plb. in Dzierzbice II, 455.

Coszmynek de Jacobus plb. in Oporów II, 494.

Coszyebrodj de Joannes (Koziebrodzki) cancellar. Gnesn. II, 516. 34. Coth (Kot) Vincentius de Dembno archiep. Gnesn. I, 99. 109. II, 242. 47. 48. 63. 66. 78. 81 407. 526. 27. 31. 36. 39. 44.

Jacobus de Dembno decan. Gnesnen. II, 267. 528. 34. 35. 43.

Cotfycz (Kotwicz) Florianus altr. de Znin I, 149.

Cothlyno de Andreas plb. in Tuliszkowo Ĺ 270.

Cothlynsczy hrs. do Kotlin II, 26. Covalyevicze de Jacobus decan. Lovic. IL 523.

dec. Lovic. can. Uniejov. II, 533.

Cozuby de Andreas plb. in Ostrowite prymas. I, 100.

Cracovia de Mathias can. Loviciens. · II, 242, 43.

Cracovia de Joannes plb. in Makolno I, 212. 13.

Craschowski Stanislaus hrs. de Kraszewice II, 203.

Craska (Kraska) Joannes de Lubnycza pincerna Caliss., capit. Coninens. Լ 242.

- Catharina capit. Coninen. I, 242. Crasnopole de Petrus concionator Lovic. II, 524. 25.

aus (Krzesław z Ku episcop. Vladislav. II, 234. Creslaus Kurozwek)

Crethkowsczy (Kretkowscy) hrs. de Kretkowo II, 25.

Crogulyecz Nicolaus can. Loviciens. II, 511.

Crosleki de Nicolaus palat. Siradien. II, 352.

– Eva uxor Nicolai II, 352.

Crosnyevycze de Joannes plb. in Krośniewice II, 470.

Crosweky de Adam hrs. de Gorzkowice II, 216.

Anna uxor Adami II, 216.

Crusew de Jacobus iudex Siradien. II, 170.

Nicolaus Π, 170.

- **Jacobus** II, 170.

Crzączyesky Nicolaus plb. in Wójków II, 55.

Crzepycze de Stanislaus plb. in Rajsko II, 8.

Crzymowo de Joannes plb. in Grodziec I, 278. 79.

Valentinus plb. in Siradia Cucharsky I, 429.

Nicolaus plb. in Naruszewo II, 280.

Cuchary de Sigismundus plb. in Secemin, 547.

scult. in Myślakowice II, Cuncza 538-541.

Curdwanowskij Nicolaus can. Lovic. II, 243. 551.

- plb. in Bolimow II, 271.

Curzelow de Mathias plb. in Wegleszyn I, 573.

Petrus plb. in Krasocin I, 606.

- Simon plb. in Maluszyn II, 210. Czarnkow de Joannes archid. Gnesn. I, 457.

– Cristinus plb. in Zlaków II, 259.

– plb. in Dobrosołów I, 298.

Czarnkowski Mathias | hrs. in Samo-- Sandivogius j klęski I, 129.

Czasnyczki Stanislaus can. Crac. decan. Lovic. II, 239. 78.

can. Gnesn. II, 549.

Czanstkow de Paulus can. Gnesn. II, 528. 35. 43.

Mathias plb. de Mileszki Czayka П, 383.

Czechel de Jascon can. Gnesn. II, 540. Czegyelka Martinus vic. perpet. in Uniejow. I, 346.

Czepel (Cepel) Nicolaus de Posnania decret. doctor, praepes. Vratisl.

I, 341. 47.
praepos. Vratisl. et can. Uniej.

- can. Gnesn. I, 428. 44. 78.

- can. Lancic. II, 483. 86.

can. Uniejov. I, 395. 99.

Czernino de Nicolaus plb. in Bełdów II, 376. 77.

Czesthkowskj **Paulus** can. Gnesn. II, 267.

Czolczynsky Mathias hrs. de Lutomirsk

Petrus succamer. Siradiens. I, 376. Czychry de Andreas plb. in Niedospie-lin II, 212.

Czyechel de Santkon can. Gnesn. II, 541. Czyechoslavicze de Dobrogostius decan. Lovicien. II, 509. 10.

Joannes custos Lovic. II, 525. Czyernykowski Albertus plb. in Zychlin

II, 496. Czyeschaczskij Stanislaus plb. in Borowno I, 521.

Czyeschączski hrs. in Cieszęcin II, 148. Czyeschyelski Andreas can. Gnesn. D.

Damba de Joannes plb. in Petrykozy I, 710.

Dambowa gora de Joannes plb. in Morzysław I, 237.

Dambrowa de Mathias plb. in Błogie I, 627.

Dambrowa de Adam can. Gnesn. II, 267.

— Nicolaus can. Gnesn. II, 528.

Dambrowka de Andreas can. Gnesn. II, 536.

Adam can. Gnesn. II, 543.
 Dambrowsky Joannes hrs. in Dąbrowa

II, 172.

- Nicolaus plb. in Sobota II, 503.

 Stanislaus archidiac. Gnesn., Cracov. et Curzelov., can. Vladislav. I, 550.

Danmyowsky nobilis I, 692.
 Daniel altr. in Piotrków II, 226.

Dlugosz Joannes hrs. in Babelno I, 551. 71.

Dmoschyno de Stanislaus hrs. in Dmosin II, 341.

Dobkon nobilis II, 321.

Dobroszolowo de Joannes plb. in Wola I, 295.

Dobrzelewsky Nicolaus in Chlochowo II, 518.

Dobyesky Joannes plb. in Brudzew II, 77.

Domanyevicze de Nicolaus plb. in Kościelec I, 247.

Dominicus (de Secemin) can. Lancic. II, 433.

Dorothea hrs. in Krzemienica II, 302.

Droschewsky Mathias hrs. in Droszew
- Nicolaus II, 11.

Droschow (Droszew) de Martinus plb. in Restarzew I, 464.

Droszdzalowsky nobilis I, 489.

Druschbyczsky Stanislaus hrs. in Drużbice, I, 460.

Drzązna de Andreas abbas Tremesn. I, 188.

Drzyeviczky (de Drzewyca — Drzewicki) episcop. Premislien. I, 641. 46. 47.

episc. Vladislavien. II, 167. 83. 434.
hrs. in Opoczno avus episcopi I, 661.

Dunyn hrs. de Błogie I, 627.

- Jacobus de Uyasth capitan. Sanoc. hrs. de Tobiasze II, 181.

- Petrus palat. Brestens. II, 321.

- Vincenciana vidua Petri II, 181.

Dusczyna A. hrs. in Skrzebowa II, 12. 13. Dworskj Joannes can. Lovic. 266.

Dzbanky de Stanislaus plb. in Biała II, 154.

Dzerzasna de Clemens can. Lovic, II, 511. Dziankowo de Simon can. Vladislav. I, 332.

Dzyath Petrus hrs. in Sulmierzyce I, 490.

Dzyerbynsczy hrs. in Dzierzbin II, 83. Dzyerbynsky Nicolaus can. Lancic. plb. in Dzierzbin II, 83.

Dzyk (Dzik) Felix plb. in Błotnica I, 677.

E.

Elisabeth regina Polon. I, 584.

F.

Faber Nicolaus consul de Krotoszyn II, 14.

Ffogel Christophorus can. Uniejov. I, 347.

Fredericus Cardinalis tit. s. Luciae in septem soliis, archiep. Gnesn. et episc. Cracov. I, 361. 538. 58. 84. II, 167. 258. 59. 61. 63. 66. 68. 80. 382. 422. 532. 47.

Furman Joannes custos Gnesn. II, 265. 527. 34. 41.

- cust. Gnesn. et decan. Lancic. II, 537.

 dec. Lancicien. et capitan. Lovic. II, 545.

Furman (Fforman) Bonedictus de Myeszkowo can. Gnesn. II, 267. 541.

Fussek Joannes de Maslavicze fundator altariae in Przedborz I, 618.

G.

Gaeztzy (Gaecy) hrs. de Gaé II, 64. Galanzow (Galężew) de plb. in Czarnca I, 567.

Gallus (Bornardinus) decan. Radomiens. I, 551.

 vladarius episcopi Cracov., can. Curzelovien. I, 555.

Gambycze de Bartholom. plb. in Orchowo I, 196.

Garbalyna de Bartholom. plb. in Tobiasze II, 181.

Gardzyna (Kościelecki Stanislaus) palat. Posnan. II, 80.

Gaschowskj altr. in Piotrkow II, 225. Gawlowicze de Jacobus plb. in Skeczniew I, 404.

Gawnowskj Nicolaus plb. in Buczek I, 449.

Gay de Albertus custos Gnesn. II, 267. **528. 35.**

Gembarzewo de Albertus plb. in Pawłowo I, 38.

Georgius plb. in Ruda II, 110.

Gerassius civis Lovic. II, 528, 37.

Gezow de Paulus can. Curzelov. I, 553. Gladzanow de Albertus castell. Lancic. II, 357. 410. 541.

Glamboczyecz de Nicolaus can. Gnesn. II, 534. 541.

Glogovia de Joannes Stankonis doctor medic. decan. Glogov. can. Vielun. II, 533.

Glowno de Stanislaus decan. Vielunens. altarista in Radomsk I, 497.

Glowyno de Paulus can. Gnesn. II, 267. Gluchow de Joannes plb. in Lgota I, 491.

Gmischyno de Nicolaus plb. in Dąbrówka I, 66.

Gnesna de Martinus prebend. in Tuliszków I, 273.

Nicolaus plb. in Jeziorsko I, 407. Gniazdowskj Michaël nobilis II, 7.

Gnyady Joannes hrs. de Chwalborzyce I, 361.

Godzyathkowsky Albertus plb. in Strońsko I, 475.

hrs. in Godziątków II, 75.

Godzyonowsky Jacobus can. Lovicien. П, 511.

Golambek Joannes plb. in Kadłub Ц, 126.

Golancza de Andreas plb. in Łubowo I, 42.

Goldowsky Theophilus plb. in Sobótka П, 59.

Golenskj Stanislaus | hrs. in Lgota — Georgius | I, 491. - Georgius I, 491.

Golovicz Albertus presbyt. gratialis in Kutno, II, 479.

Golsky Andreas plb. in Góra ad Znin I, 150.

Golyan Albertus) hrs. in Kunice I, 637. Nicolaus

Gomolynsky Felix plb. in Reczno II, 197.

Gorczycza Joannes hrs. in Kosmowo II, 71.

Goreczky Mathias can. Caliss. plb. in Meka I, 391.

archidiac. Gnesn. plb. in Tuszyn П, 163.

Stanislaus can. Gnesn. etc. II, 222.

Petrus nobilis I, 455.

Gorgolyn de Joannes plb. in Skarboszewo I, 314.

Gorka Lucas castell. Posnan., capit. Maj. Polon. I, 35. 42. II, 218.

Uriel praepos. Gnesn. II, 267. 528. 535. 43.

Nicolaus can. Gnesn. II, 516. 40. Gorny Paulus hrs. in Kunice I, 637. Gorra Andreas can. Crac. archidiac. Curzelovien. I, 515. 53. 49. 57.

Gorzuchowo de Mathias Dryzya plb. in Kędzierzyn I. 19.

Gorzycze de Mathias plb. in Świątkowo I, 159.

altr. in Znin I, 146.

Goscz Nicolaus hrs. in Bedluo II, 492. Gosczyeschyno de Joannes plb. in Gościeszyn I, 168.

Goslub de Joannes praepos. Gnesn. II, 405.

Gosthynyn de Paulus altr. in Kobylin II, 17.

Nicolaus plb. in Lowicz Gostkonis II, 514.

Goszlynska hrs. in Dziewierzewo I, 182.

Gothkowskj Thomas plb. in Żelechinek II, 326.

Gothovyecz Swyathoslaus nobilis I, 489. Graboschewo de Nicolaus hrs. in Graboszewo I, 315.

Grabye de Joannes castell. Spicimiriens. I, 403.

- Catharina uxor Joannis I, 403. Grabyensky Joannes hrs. de Grabno

I, 468.

Grabyna Vola de Grabya can. Lovic. II, 525.

Joannes | hrs. de Grabina Wola Albertus | II, 170.

Grandy de Predvogius (Gradski) praepos. et administr. Gnesn. I, 17. 472. II, 17. 516. 34. 40.

Grandzskj, Grandczysky (Grądscy) I, 472

Grandzskj Joannes Falonis (de Grandi) can. Gnesn. II, 534. 41.

Ц 11.

Grochowo de Nicolaus plb. in Grochowo II, 475.

Grodzyczski canon. Gnesn. I, 509.

Andreas doctor medic., canon. Gnesn. et Posnan. I, 518.

Grodzynski hrs. in Międzylesie I, 120. Groth (Grod) Joannes de Ruda Dy-

bowska can. Gnesn. et Varsav. I, 488-490. 92. 530. 38. 39. II, 531. Grothkow de Joannes can. Lovicien., plb.in Stara Rawa II, 243. 44. 88. 525.

Paulus plb. in Ostrowite Capituli I, 300.

Grusczynsky Joannes hrs. in Grusz-czyce II, 56.

archiep. Gnesn. II, 237. 38. 50. 66. **4**20. **5**2. 60. 62. 95. 506. 20. 21. 23. 35.

Gnesn. II, 267. - Andreas can. 528. 35. 43.

archidiac. Caliss., capit. Uniejovien. II, 520.

Grzegorzewo de Joannes altr. in Grzegorzewo I, 220.

Grzybowo de Albertus plb. in Kaszewy II, 484.

Grzybowsky Vincentius hrs. in Obłącz-Grzybowska Margaretha (kowo I, 33. Guczel Nicolaus plb. in Dankow altr.

Vielun. I, 107. 20. Gurowsky Petrus Pyerdzywylk hrs.

in Gurowo I, 41. Jacobus hrs. ibidem I, 41. 42.

Gwyazdowsky Albertus plb. in Gowarczow I, 695.

Gyeczynsky Stanislaus hrs. in Modlna II, 412.

Gydzyelsky hrs. in Gidle I, 516.

Gyedlynsky nobilis Π , 489.

Gyelnyow de Joannes plb. in Gielniów I,712.

Gyemyelyensky Vincentius plb. in Imielno, Debnica et Pobiedziska I, 45, 47. 48. 58. 59.

Gyesyersky (Jezierski) Boguphalus hrs. in Modliszewko I, 96.

Gyschyczky (Giżycki) J. hrs. in Giżyce II, 44.

Gywanyce de Sbroszek nobilis II, 407. Gyza Laurentius I, 17. 18.

benefactor hospitalis Checinens. L 588.

Gyzycky hrs. de Rusienice I, 621.

Granowo de Andreas altar. Gnesnen. | Gzow de Joannes plb. in Lutomiersk L 376.

H.

Habra (Abraham) hrs. in Krzemienica II, 302.

Halyczky nobilis II, 29.

Handa Joannes (de Gawlowo Bogdanski) can. Lancic. plb. in Widawa II, 430—432. 70.

Hermanus plb. in Ladek Ord. Cisterc. I, 294.

Hyeronymus hrs. in Czarnca I, 568. Hyncza capitan. Vielun. et Krzepicens. L 525. 531.

J.

Jablowski Jacobus can. Posnan. II, 522. Stanislaus can. Gnesn. II, 528. 43. Jacobus plb. in Kazimierz II, 280.

plb. in Malanów II, 408.

comes, frater archiep. Janislai castell. Lanciciens. II, 538.

can. Loviciens. doctor medic. II, 551. Jakthorowsky Nicolaus can. Posnan. .plb. in Janówiec I, 81.

Jalibrzicon altr. in Mirów I, 333. Janczewo de Laurentius plb. in Bru-

dzewo I, 256. Janislaus archiep. Gnesn. (1335) II, 218.

536. 37. Janowyecz de Stanislaus altr. in Janówiec I, 83.

Michael vicar. in Gasawa I, 175. Januschewsky Nicolaus hrs. in Januszewice I, 649.

Janussius sacrista I, 333.

Jaranda (Jaranth—Jarunth) palatin. Lancic. hrs. in Staw II, 65, 255. Jarochow de Nicolaus plb. in Russocice

I, 268.

Jaroczski Nicolaus can. Gnesn. II, 516. Jaroczyn de Petrus plb. in Charlupia I, 416.

Jacobus altr. in Krotoszyn II, 15. Jaroslaus (Skotnicki) archiep. Gnesn. I, 89, 457. 545. 47. 683. II, 35.

Jasskow de Michael plb. in Falków I, 600.

Jassyen de Stogwyew Jacobus hrs. in Jasień I 593.

Jasyenskj Paulus nobilis II, 518. Jastrząbsky hrs. in Jastrzębniki II, 78. 79.

Jastrzambecz Adalbertus can. Sandomirien. I, 332. 33.

Jaxa Stanislaus de Pyotrkow plb. in Skomlin II, 141.

Jaxon Joannes hrs. in Białobrzegi I, 631 Hedvigis

Jedlczy (Jedlscy — Jedleccy) hrs. in Jedlca II, 47.

Jedlensky nobilis I, 670.

Jedlenska Barbara hrs. in Plasków I, 674.

Jeschow (Jeżów) de Adam plb. in Kościół II, 430.

Jmbram (Abraham) nobilis I, 635.

Joannes plb. in Slupy I, 62.

Joannes in Nyethobolye hrs. in Nietobul I, 331.

- hrs. in Świnice I, 364.

archidiac. Gnesn. I, 457.

- hrs. in Beldow II, 377.

- Pauli cancell. archiep. Vincentii II, 408. 538.

plb. in Rembieszyce I, 580.

— hrs. in Pilczyca I, 604.

- plb. in Pamiecin II, 81.

— plb. in Mierzyce II, 113.

 episcopus Lidoricens. suffrag. Gnesn. II, 255. 56.

Joannes Albertus rex Polon. II, 440.

- hrs. in Dzierzbice II, 458.

- hrs. in Witunia II, 487.

- cantor Gnesn. II, 516. 539.

decan. Gnesn. II, 518.

- (Milowski) cancell. Gnesn. II, 545.

- canon. Lovicien. II, 531.

— praepos. Caliss. II, 538.

- (Szafraniec) episcop. Vladislav. II, 233.

— archiep. Gnesnen. II, 546.

- hrs. de Skotniki II, 253.

hrs. de Łęka (Laka) II, 254.

— cancellar. Gnesnen. II, 266. 281.

Jutrowska nobilis de Zduny II, 19. 20. Jwanovicze de Joannes can Gnesn. II, 536. 43.

Jwanowska hrs. de Iwanowice II, 56. Jwanowsky nobilis de Kościelec Kaliski

II, 10.

Jwanye de Martinus plb. in Wilanów I, 363.

Jzbyensky Benedictus plb. in Jarząbkowo I, 25.

K.

Kalowo de Thomas hrs. in Kalów II, 373.

Kamaczsky Stanislaus nobilis II, 481. Kamoczyn de Martinus plb. in Srocko II, 170.

Kamyenyecz de Sigismundus cust. Lancic. II, 464.

Karmynski J. hrs. in Karmin II, 21.

Karsky Nicolaus hrs in Ociąż II, 51.

— Petrus can. Gnesn. II, 533.

Kaszky de Petrus commendar. in Patrow II, 128.

Kazimirus dux Masoviae II, 294.

Klodnycze de Nicolaus plb. in Chełm II, 201.

Klukowski Joannes plb. in Gorzkowice II, 216.

Klyeczewo de Jacobus plb. in Kleczew I, 191

Kmitha carpentarius II, 527.

Kobyerzyczky Nicolaus hrs. de Kostrzewice II, 58.

Kobylka Nicolaus capell. archiep. Bodzanthae I, 333.

Kobylyensczy (Kobylińscy) hrs. de Kobylin II, 16.

Kobylyonsky hrs. de Blizanow II, 76.

— (**Hieronymus**) castell. Rozpier. hrs. in Tykadłów II, 81.

Kobylyno (Kolyno) Petrus can. Gnesn. II, 539.

Kobylynsky hrs. de Kobylin II, 15.

— hrs. de Tłokinia II, 16.

Kocialkowa Gorka de Joannes hrs. ibid. I, 62.

Koczyelek Andreas hrs. de Chełm II, 201.

Kokoska Petrus civis Krotosinen. II, 14. Kolinka Stanislaus altr. in Słupca I, 310.

Kolo de Alexius plb. in Dabrowice II, 456.

Konyn de Mathias plb. in Żelazna II, 286.

Kopczyna Anna hrs. in Błaszki II, 58. Korczyska de Bartholom. plb. in Dobra II, 395.

Koryczky Andreas hrs. de Sowina II, 37.

Korzączow de Jacobus plb. in Koźminek II, 63.

Korzbok Mathias hrs. de Witkowo I, 23.

Korzyczyenski Joannes hrs. de Malecz II, 319.

Koschewsky Mathias plb. in Brzyskorzystew I, 154.

Koschmowsczy hrs. in Kosmow II, 71. Koschmyn de Martinus plb. in Krotoszyn II, 14.

Koschyskj Stanislaus plb. in Boguszyce II, 296.

Kosczyeleczskj Nicolaus episcop. Chelmen. decan. Gnesnensis I, 44.

Koslow de Andreas vexillif. Gostinens. II 255.

Kosyelkj de Joannes hrs. de Kołacinek II, 339.

Koszowski Nicolaus plb. in Łagiewniki II, 311.

Kothlek Andreas hrs. de Chelm II, 200. 201.

Kothphycz Hieronymus de Szneyna altr. in Pobiedziska I, 62.

Kotwycz Nicolaus de Znena decan. Lovic. II, 418.

Kowalewskj hrs. de Kowalewo II, 22. Kowalskye de Jacobus plb. in Wronczyn I, 63.

Kozmyn de Mathias plb. in Dąbrówka kośc. I, 69

Krotoschyn de Stanislaus altr. in Krotoszyn II, 15.

Krovyczkj Paulus Jodla hrs. in Góra II, 59.

Stanislaus plb. in Góra II, 59.
 Krzaczyeszky de Stanislaus plb. in Zydowo I, 40.

Krzepycze de Laurentius commend. in Naramice II, 153.

Nicolaus plb. in Danków II, 116.
 Krzywanski Adam hrs. in Wiewiec I, 488.

Kucharsczy hrs. in Kucharki II, 39. Kucharsky Mathias plb in Kucharki II, 34. 35. 39.

Kuczka Catharina hrs. de Czerniewice II, 298.

Kuczkowsczy hrs. in Kuczków II, 48. Kuczyenskj Andreas palatinus Ravensis II, 473.

Kukla Albertus plb. in Kwieciszewo II, 408.

Kulyesch Jacobus plb. in Imielno I, 45. Kurosche de Laurentius plb. in Witunia II, 487.

Kurowski Nicolaus archiep. Gnesnen. II, 225. 26. 47. 538.

Kurzeschyn de Petrus | hrs. in Dmo-- Andreas | sin II, 341.

Kuthno de Mathias plb. in Koźle II, 391,

— Stanislaus plb. in Nowe II, 473.

- Andreas castellan. Gostinens. II.

 Nicolaus palat. Lancic. Capit. Major. Poloniae II, 481.

Kwyathkowsky hrs. in Kwiatkowo II, 15.

- Stanislaus | hrs. in Kwiatkowo

- Niaolaus | II, 51.

Kxyasch — Kxasky v. Xansz — Xiąż Kyelcz nobilis II. 58.

Kyelcze de Stanislaus plb. de Bebelno L, 570.

Kyelczewskj Nicolaus commend. in Tłokinia II, 66.

Kyelczyus (**Kielczon**) cancell. Gnesn. II, 256.

Kyelkovycze de **Nicolaus** praepos. Lovic. П, 248. 66. 81. 408. 518. 19. 21. 22. 27. 34. 37. 42. 43. 45.

Kyernozek Jacobus de Wyeluny plb. in Łagiewniki II, 155.

– plb. in Krzyworzeka II, 126.

Kyesczy cancell. archiep. II, 539. Kyowskj (Kyewskj — Kyyowskj) Mathias can. Gnesn. II, 489. 93. 529—531.

Kyszkowo de **Nicolaus** plb. in Kiszkowo I, 69.

L.

Labyschyn de Mathias hrs. ibid. I, 132.

— Mathias plb. in Piękoszew I, 588.
Labysky (Łabiski) Nicolaus can. Gnesn.

plb. in Juncewo I, 157.

Lagyewnyky (Langiewniki) de Vincentius (Łagiewnicki) can. et offic. Gnesn. plb. in Września I, 29, 78. II, 505, 29. 31.

Lancicia de Nicolaus plb. in Wyszyna I, 269.

- Stanislaus plb. in Libiszów I, 643:

Albertus plb. in Solca W. II, 354.
 Laka de Joannes hrs. ibid. II, 254.
 Lanka Joannes plb. in Łęczyca II, 454.
 Langonicze de Stanislaus Conoppka plb. in Bukowno I, 661.

Lasko (Lassko — Lasco) de Joannes archiep. Gnesn. I, 124. 66. 252. 360. 392. 98. 482. II, 5. 92. 115. 36. 38 45. 72. 93. 94. 408. 41. 65. 82. 507. 29. 30.

Lasko de Jaroslaus palatin. Siradien. I, **44**6. **4**7. **4**8.

Michael tribunus Siradien. I, 447.

 Andreas custos Gnesn. I, 447. Laskowsky hrs. de Russowo II, 80. Lassoczki Stanislaus succamer. Posnan. II, 399.

hrs. in Brzeziny II, 401.

Michaël scholast. Gnesn. II, 528.

Lathalsky Joannes praepos. Gnesn., Crac. et Lancicien. I, 379.

Latoszek nobilis I, 627.

Laurentius can. Caliss. plb. in Wysokienice II, 300.

Lekna de Mathias plb. in Raczków I.

Leopoli de Franciscus prebend. in Falków I, 601.

Leschnycza de Joannes can. Gnesn. profess. Theolog. I, 486. 490. 527.

Leschow de Hieronymus plb. in Przytyk I, 682.

Leschynskj Abraham hrs. in Chełm ĬĬ, 205.

Lesczynsky Raphaël can. Gnesn. I, 492.

- episcop. Premislien. I, 503. II, 34.

- hrs. in Goluchow II, 34,

Lewkowsky J. hrs. de Lewkowo II, 44. Leznyczki Stanislaus hrs. in Leźnica II, 359.

Jacobus plb. in Leźnica II, 359. Lipowyecz de Stanislaus can. Gnesn.,

Vladislav. et Vielunen. II, 99.

Lis Joannes nobilis I, 17.

Lissobarg (Liczbark) de Drogossius П, 234.

Lobdzenycza (Łobżenica) de Paulus archidiac. Caminen. plb. in Wągró-wiec I, I, 112.

Lochowskj Joannes Krczon nobilis II, 329.

Lopyenno de Benedictus can. Gnesn. II, 267. 520. 28. 35. 43.

Lovicz de Stanislaus plb. in Plecka Dabrowa II, 499.

de Joannes plb. in Wenecya I, 177. 78.

Lowyensky Stanislaus decan. et canon. Vielunens. II, 96. 97. 100.

Lublyn de Hieronymus plb. in Smogorzewo I, 693.

214. 53. 54. 55. 69. 84. 300. 28. Lublyn de Michael can. Lovic. II, 244. 61.547 - 549.

plb. in Kocierzew II, 261.

Lubnycza de Lucas altr. in Koło I, 250. Lubowsky hrs. in Łubowo I, 74.

Lubrancz (Lumbramcz – Lyubrancz) Nicolaus (Lubrański) palatin. Posnan. I, 209. 304. II, 233. 53. **457.**

Lukowe de Joannes archidiac. Gnesn. I, 51.

Lukowsky Anselmus cantor. Posn. can. Gnesn. I, 115. 424. 25. 27. 73. 74. II, 530. 31.

Luschowo (Lussowo) de Michaël plb. in Niechanowo I, 21.

Luthomirsko de Martinus plb. in Grodzisko I, 365.

Florianus plb. in Bałdrzychów, vicar Uniejovien. I, 350. 71.

Lwowko de Joannes plb. in Pomarzany

Lybyschow de Jacobus plb. in Biało-brzegi I, 631.

Lychyn de Joannes (z Lichenia) palatin. Brzestens. hrs. in Gosławice I, 229. 32.

Lyczynskj nobilis de Kościelec Kaliski II, 10.

Lyenarthowo de Albertus plb. in Rekawczyn I, 197.

Lyevin (Lewin) hrs. in Wilczyna I, 201. 202.

Lyeznicza de Joannes can. Gnesn. II, 530. **31**.

Lyph de Stanislaus (z Liwia) can. Lovic. plb. in Niesułkow II, 244. 45. 403.

Lyphnicowye Joannes, Nicolaus, Stanislaus hrs. in Korczew I, 479. Lypnycze de Nicolaus plb. in Bednary

II, 268. 69.

Lyppowyecz de Stanislaus (z Lipówca) can. Gnesn. II, 531.

Lipsky hrs. de Lipe II, 74.

Lypsky Andreas hrs. in Krzemienica Michaël II, 302.

Mathias Lyskowo de Stanislaus plb. in Brzeźnica I, 484.

Lysskowo de Stanislaus plb. in Wrzos I, 683. 88.

Lyssovicze de Andreas plb. in Brato-szewice II, 405.

Lyszyecz de Bemold pincerna Dobrzynens. I, 242.

Msurki de Petrus plb. in Bęczkowice II, 194.

Mszczonow de Petrus altr. in Wrzos I, 685.

Mszurka Joannes de Gawlowo judex Gostin. II, 518.

Murkow de Mathias plb. in Skórkowice I, 620.

Muzyno de Paulus prebend. in Wilczyna I, 202.

Myczkowsky nobilis II, 251.

Myczyelsky J. hrs. in Dzierzbin II, 83. Mydlynka Jacobus prebend. in Piotrków II, 226.

Myeczkowsky nobilis I, 673.

Myelecz de Mathias plb. in Borysławice II, 446. 48.

Myeryschewsky Jocobus plb. in Szymanowice II, 24.

Myerzyn de Joannes plb. in Mierzyn II, 192.

Myeschkowo de Benedictus can. Gnesn. II, 535.

Mygdal Nicolaus de Domanykow plb. in Łęczyca II, 348. 49.

- Nicolaus can. Lancic. II, 419.

Myleschyno de Mathias plb. in Egkoszyn II, 482.

Mylesky Mathias can. Lancic. plb. in Sławoszewo II, 465.

can. Lancic. II, 355. 56. 58. 60. 61.
 Mylonicze de Joannes cancell. Gnesn. II, 541.

Mylyey Stanislaus plb. in Chróślin II, 522. Myrak Joannes nobilis de Błaszki II, 58. Myroschewskj Stanislaus plb. in Unienie II, 444.

Myrowski Stanislaus can. Gnesn. I, 507. 509.

Myskowycze de Rygcza nobilis II, 247.

Myszkowski Georgius decr. doctor plb.
in Godzianów II 284

in Godzianów II, 284. — canon. Gnesn. II, 531.

N.

Napruszowski Yyskon subdapifer archiep. II, 281.

Naropyonskj Joannes can. Gnesn. plb. in Radomsk I, 494.

Felix can. Gnesn., Curzelov. et plb. in Zadzim I, 386. 387. 512. 554. II, 211. 17. 18. 531.

Nicolaus plb. in Szubin I, 132.

Nicolaus hrs. de Kleczewo I 191.

plb. in Wójcin I, 203.archiep. Gnesn. I, 278.

— capellan. de Sempolno I, 331.

- episcop. Naturiensis, suffrag. Gnesn.

— I, 659. II, 531.

 plb. in Wronczyn altr. Vielunen. II, 105. 107.

 lector et capellan. castri Vielunen., commend. in Krzyworzeka II, 126.

abbas Sulejoviensis II, 188.

hrs. in Ostrow et Prochny I, 412.
plb. in Kazimierz, altr. in Chodów

II, 458.

— can. Uniej. plb. in Grzegorzew II, 439.

decan. Loviciens. II, 524.
advocat. Lovicens. II, 538.

Nojewski Sandivogius plb. in Słupca I, 305.

Nowopolye de Stanislaus plb. in Gidle 1, 516.

Nyechanowo de Martinus can. Gnesn. II, 267. 529 35. 43.

Nyedarzyno de Joannes hrs. ibid. I, 75.

Albertus hrs. ibid. I, 75.

Nyomyerza Joannes altr. in Znin I, 148.

 nobilis in Szczukocice I, 554.
 Nyewyesky Joannes (Niewieski) hrs. in Grodzisko et Niewiesz I, 365. 66. 69.

- hrs. de Krotoszyn II, 13. 15.

- canon. Gnesn. II, 516.

- archidiac. Gnesn. II, 532.

Nyeznamirovicze de Clemens praepos. Lovic. II, 525.

0.

Obodzyensky Joannes hrs. de Ostroszce I, 179.

Obornyky de Petrus plb. in Rudultów II. 460

Oczycsky (Ocieski) Nicolaus capitan. Koninens. I, 223.

Odrowasch (Odroważ) Petrus palat. Russiae I, 588.

Joannes palat. Russie I, 588.
Catharina vidua Petri I, 589.

Odrzywol de Mathias prebend. in Białaczew I, 709.

Okuny (Okuń) Hieronymus plb. in Borszewice I, 443.

Oleśnicki Zbigneus archiep. Gnesn. I, 355. 39. 40. 46. 466. 527. 80. 81. II, 53. 246. 49. 330. 31. 37. 522.

Plessoviensis ducissa vid. Anna II, 80. Pleszewo de Thomas plb. in Kierzkowo I, 181.

Plutha Nicolaus hrs. in Piatek Minori II, 75.

Plychta Joannes hrs. in Kołacinek Petrus

II. 339. – Sanson

Pnyewo (Pnewj - Pnyevy) de Petrus cantor Gnesn. Praepos. Posn. II, 267. 528. 35. 41.

Pnyewsky Petrus can. et offic. Gnesn. I, 32.

Pobyedzyska de Blasius prebend. in Pobiedziska I, 62.

Joannes plb. in Słupy I, 133.

Poczachy de Joannes plb. in Duszno I, 99.

Poddabice de Petrus vexillifer Lanciciens. II, 372.

Poddebsky Joannes hrs. in Poddebice II, 370.

Podkansky Joannes plb. in Skrzynno I. 689.

Podlodowsky Joannes can. Gnesn. et Crac. I, 379.

Podlyesky Nicolaus plb. in Kłecko I, 90. Albertus plb. in Szubin I, 131. 32.

Podolyn de **Mathias** plb. in Dworsze-•wice I, 526.

Petrus plb. in Mkowiska I, 527. Pokrzywna de Joannes plb. in Kurzeszyn II, 290.

Pekrzywnycza de Jaroslaus | hrs. ibid. Stanislaus III, 420. 21.

Pokrzywnyczky Joannes hrs. in Pokrzywnica II, 253.

Ponyathowsky (Ponętowski) Pelka hrs. in Ponetowo. I, 220.

Popowo de Lucas plb. in Popowo Kość. I, 76.

Martinus plb. in Sokolniki I, 94. Joannes plb. in Staw I, 322.

Poslugowo de Nicolaus altr. in Września I, 32.

Posnania de Jacobus plb. in Grzybowo I, 34.

Lucas plb. in Mieścisko I, 79.

- Nicolaus plb. in Szaradowo I, 127.

Paulus plb. in Rogowo I, 164. Simon altr. in Słupca I, 308.

Joannes archid, Uniejovien. 345. 52.

Georgius plb. in Kamińsk. I, 501. Clemens plb. in Chelmce I, 591.

Posnania de Augustinus plb. in Bolesławiec II, 144.

Vladislaus canon. Gnesn. II, 267. **528**. **35. 43.**

Nicolaus custos Lovicien. II, 510. Pothezachy Jacobus plb. in Glogowiec II, 477.

Pothoczka hrs. de Mokrsko et Toplina II, 141.

Pothoczky de Grandy Nicolaus hrs. in Kamionacz et Grądy I, 438.

hrs. de Pilica I, 605.

Pothulyczky Stanislaus castellan Międzyrzecz. hrs. de Szaradowo I, 127.

Povala Lucas altr. Lanciciens. II, 351. 52. Povydz de Laurentus notar. archiep. Łaski II, 408.

Powasch Stanislaus hrs. in Gać II, 64. Powodowski Aaron hrs. de l'owodowo II, 359.

Powycz de Laurentius altr. in Znin I, 147.

Pradno de Andreas hrs. ibid. I, 62. Prandota hrs. in Bobrowniki I, 615.

palatin. Ravens. hrs. in Zelazna II, 286.

Prawkovicze de Petrus (Dunin) castell. Siradiens., capit. Lanciciens. II, 254.

Proschewycze de Stanislaus plb. in Konin I, 240.

Prussak Joannes hrs. in Ociaż II, 51. Przeborz de Mathias plb. in Krzymowo I, 243.

Przeczen Jacobus plb. in Parzno I, 462.

🚤 altr. in Buczek I, 452.

Przedbor Stanislaus (Koniecpolski) castell. Siradiens, hrs. in Chrząstów I 558-560.

Przelanczsky Stanislaus plb. in Zarnów I, 622.

Przeleczki Stanislaus plb. in Nagórzyce II. 183.

Przeramb de Joannes castell. Siradien. I, 560.

Przerowno de Stanislaus plb. in Golina I, 291.

Przeschyeka de Joannes Nicolai notar. publ. II, 267.

Przespolewsczy hrs. de Przespolewo **II**. 69.

Przespolewsky Albertus plb. ibid. II, 69.

Przethoczno de Simon plb. in Giewartów I, 301.

Przibislaus thesaurar. archiep. II, 538.

Przybychowo de Albertus plb. in Dziekanowice I,44.

Przythyk de Martinus plb. in Kaszow I, 680.

Przywarzyna Catharina nobilis I,474. Pstroconsky Sbigneus plb. in Marzenin I,482.

Pucznyewski Nicolaus hrs. de Puczniewo II, 253.

Pukarzewski Andreas hrs. in Kamińsk I, 501. 503.

-- hrs. in Cieletniki I,557.

Andreas hrs. in Maluszyn II, 210. 11.
 Pyanthek de Mathias plb. in Makolice II, 406.

- canon, Sandomir, II,521.

Pyanthkowski Nicolaus

— Gaspar

— Andreas

hrs. in Piątek
II, 75.

Pyeczenya Mathias can. Lovicien. II, 511. Pyekari de Simon plb. in Bielawy II, 427.

Pyenyazek Joannes (Pieniażek) de Vitovicze dec. Lancic. can. Crac. II, 533.

Pyekczyn de Thomas plb. in Budzisław I, 195.

Pynczow de Felix (Oleśnicki) hrs. in Węgleszyn I, 573.

Pyotrkow de Mathias plb. in Kamionacz I, 438.

- Joannes plb. in Wygiełzów I,454.

Joannes plb. in Krepa I,492.
 Mathias Wscholek altr. in Radomsk I,498.

- Laurentius plb. in Raczyn II, 187.

Mathias plb. in Chotów II, 138.
 Martinus plb. in Kampina II, 263.
 Pyotrkowycze de Albertus prebend. in Łekno I, 109.

Pylcza (Pilica) de Joannes plb. in Dąbrowa I,514.

Andreas altr. in Lowicz II, 522.
 Pylczyca de Joannes hrs. ibid. I, 604.
 Pzarskj (Psarski) Joannes hrs. de Domaniewo II, 368.

R.

Raczkowsky Dobeslaus hrs. in Raczkowo I, 75.

 J. hrs. de Marcinkowo I,182.
 Baczno (Rączno) de Nicolaus plb. in Czermno I,603. Radomskye (Radomsk) de Joannes altr. in Turek I,264.

Nicolaus plb. in Soborzyce I,513.
 Albertus altr. in Siemkowo I,536.

- Stanislaus plb. in Dobroszyce I, 499.

- Joannes plb. in Dmenin I, 506.

- Joannes plb. in Gać II, 64.

Joannes plb. in Dzietrzkowice II, 142.

Radoszewski v. Ratoschowskj.

Rak Stanislaus nobilis de Chlewo II, 60. 61.

Rakowieczky Mathias hrs. de Żychlin – Andreas II, 496.

- Jacobus
Rambyeski (Rabyeskj) Martinus can.
Gnesn. plb. in Warta I,410. 500.
509. 17. 18.

-- Adam hrs. in Branica I,477.

Raschnycze de Nicolaus archid. Varsav. Ratoschowskj Martinus hrs. de Siemkowo I,535.

Rathslavyce de Joannes nobilis II, 234. Rawa de Felix plb. in Dobrowo I, 251.

Simon altr. in Checiny I, 586.
Bartholomaeus plb. in Tokary

II, 68.

- Mathias commend. de Tykadłow

II,81.

— Mathias plb. in Malecz II,319.

Bartholom. plb. in Piaseczno II, 438.
 Rayskj Joannes plb. in Kobiele I.508.

J. hrs. de Rajsko II, 8.
hrs. in Gać II, 64.

Reffka Joannes nobilis de Januszewice I,694.

Reglowski Stanislaus plb. in Wasosze I, 528.

Reschka Nicolaus nobilis II, 521.

Ribno (Rybno) de Paulus Clementis plb. S. Spiritus in Łowicz II, 265.

Riphal (Rychwał) de Joannes plb. in Krzepice II, 118.

Rod Joannes capell. in Lopienno II, 527. Rodakj de Joannes can. Gnesn. II, 267. 535. 36. 43.

Rogowskj Martinus plb. in Kołacinek II, 339.

 Martinus plb. in Skoszewy II,397.
 Rogozno de Joannes can. Lovicien. II,511.

Rokytnycza de Joannes plb. in Lisów I, 673.

Rolka Paulus de Ffalkow plb. in Januszewice I, 611.

Romyszewski Jacobus hrs. in Mileszki II, 383.

Rosa Andreas (Boryszewski) archiep. Gnesn. I,150. 58. 329. 458. 562. 587. II, 239. 78. 313. 346. 430. 38.

Roschosky Philippus hrs. in Rosso-Petrus szyca II, 49.

Rosczyelschyno de Mathias plb. in Dąbie II, 440. 41.

Rosnowski (Różnowski) Thomas can. Cracov. plb. in Zgierz II, 385. 86.

Rosprza de Martinus plb. et hrs. in Rozprza II, 190.

Bartholom. plb. in Skierniewice II,274.

Rossol Felix

- Jacobus hrs. in Kosmowo II, 71.

- Joannes

Rostowo de Stanislaus prebend. in Kowicz II, 509.

Stanislaus plb. in Bąków II,510.
 Roszkowski J. can. Posnan. hrs. in Czerniejewo I,35.

Roszrazewskj Hieronymus de Nowemiastho hrs. de Kobierno II, 13.

Rozdzino de Martinus altr. in Brzeźnica I. 486.

Rozyczki Joannes altr. in Tur II,368. Ruczki (Rudzki) Joannes hrs. de Ruda II,110.

- Nicolaus Przethbory (Przedbór) hrs. de Chełmo II, 200. 201. 202. 205.

Ruda de Joannes Grothonis can. Gnesn. II, 530.

Rudnyczkj Joannes plb. in Drużbin I, 396.

- Joannes hrs. in Tubadzin I, 413.

Joannes plb. in Charlupia M. I., 436.

Rusoczki Nicolaus castell. Biechov. hrs. in Brudzewo II, 77.

Russensky hrs. in Rusienice I, 621.

Rzechowsky Nicolaus plb. in Stromiec I, 669.

Rzeczicza (Rzeczyca) de Laurentius plb. in Niewiesz I, 869. 70.

Brzeky de **Jacobus** plb. in Zytno I, 509. 10.

Rzepeczky Jacobus plb. in Łaszów II, 129.

— Stanislaus nobilis de Konin I. 378. Rzessothko Paulus de Pothworowo plb. in Wrzeszczów I, 660.

- Meczlaus

- Andreas hrs. in Czerniewice II,

— Nicolaus (298. 99.

Rzow de Joannes plb. in Kosmowo II, 71.
Rybyenskj Joannes can. Gnesn. II, 531.
Ryczywol de Laurentius plb. in Rząśnia
I, 537.

Rychnowski J. hrs. de Rychnowo II, 78. Rymanowo de Andreas vicar. Gnesn. I, 19.

Rynarzewo de Mathias plb. in Marzenin I, 27.

S.

Sakowsky Joannes can. Uniejov. plb. in Grabno I, 468.

Salasch Stanislaus hrs. in Kostrzewice II, 58.

Salomon abbas Sulejovien. II, 186.

Samperbork de Jacobus plb. in Kazimierz II, 379.

Sandko can. Gnesn. II, 516. 34.

Sandowo de Paulus plb. in Chomentowo I, 152.

Santivogius hrs. in Sempolno I, 330. Sarnowsky Gregorius gubernator castri et castellan. Lovic. II, 239. 241—243.

- Gregorius hrs. in Dalików II, 375.

- Jacobus plb. in Sędziejowice I, 466. Sassyny nobiles II, 521.

Sathkowskj Albertus judex Ravensis II, 518.

Sbanschin (Zbaszyn) de Simon plb. in Goryń I, 671.

Sbaschyn de Paulus plb. in Wysokienice II, 525.

Sburzensky Andreas hrs. in Nawodzice I, 710.

Sbyersczy hrs. in Zbiersk II,74.

Sbyerskowskj Thomas alt. in Piotrków II, 225.

Scacznow de Mathias hrs. in Skęczniew I,404.

Schadek de Stanislaus altr. in Turek I, 265.

 Jacobus plb. in Korczew I, 479.
 Schadokyerskj Michaël nobilis de Błaszki II, 57. 58.

Schamborze de Petrus plb. in Potworów I. 658.

Spythek hrs. in Zalesie penes Kurzelow | Stržambosz Joannes hrs. in Jabłonna

romin).

Clemens

Felix

hrs. de Zeromin II, 170. Andreas

-- Stanislaus Hymbram .

Sqwyernyevice (Skierniewice) de Jacobus plb. in Bialynin II,331.

Srzem (Srem) de Martinus plb. in Trebaczew I, 531.

Ssoyko de Andreas presbyt. gratialis in Kutno II, 479:

Stachlewo de Mathias plb. in Głuchowo II, 328.

Stanislaus plb. in Niestronno I, 332.

plb. et hrs. in Stanowiska I, 614.

- plb. in Gorzkowice I, 619. - altr. in Przedbórz I, 619.

plb. in Lyskornia II 151.

- plb. in dyskoning - hrs. in Niedośpielin II, 213. -- plb. in Milonice II, 467.

- praepos. Loviciens. II, 531. 32.

Stanovyska de Stanislaus plb. ibid. I, 614.

Starąsky Jacobus plb. in Opatówek 11,52.

Starzensky nobilis I,474

Staw de Martinus plb. in Checiny I, 585. Stanislaus plb. in Łagiewniki I, 71.

Martinus plb. in Staw II, 65.

Stawsky Joannes hrs. in Staw I, 308. Stawyczsky Petrus de Staw I, 488. Stephanus plb. in Ryszewko I, 170. Stharczewska hrs. in Błaszki II,58. Stharkowyeczky hrs. in Łagiewniki I, 66. Sthavyschyn de Thomas plb. in Lipe

II, 74. 75. - Gregorius plb. in Rzejowice II. 214. Stok Clemens plb. in Kunice I, 636. Stokowsky hrs. in Popławy I,635.

Straschowsczy: Stanislaus hrs. in Stra-Felix szów I, 191.

Vyszek Straschowsky Vyszek hrs. ibid I, 191. Strobow de Mathias plb. in Chociszew II, 356.

Stronsko de Mathias vexillifer Siradien. hrs. in Strońsko I, 475.

Stronyevicze de Joannes plb. in Ciernie I, 575.

Strygkowska Catharina nobilis II. 233. Strygkowski custos Curzelov. II, 400.

L 687.

Squarek Stanislaus de Szeromyn (Ze- Strzampino de Thomas (Strzepiński) can. Gnesn. II, 265. 527. 32

scholast Gnesn. can. Cracov. II, 280. episcop. Cracov. II,517. 18. 48.

Strzegoczki Nicolaus | hrs. in Strze-Joannes | gocin II, 485.

Strzelcze de Simon Buda fundator altariae in Przedbórz I, 618.

Strzemesky Thomas plb. in Boleszczyn I, 400.

Jacobus plb. in Głuchów II. 68. Strzeschko praepos. in Łowicz II, 508.

512. Strzeszkovice de Petrus plb. in Dmo-

sin 11,341. Suchorzewsczy hrs. in Broniszewice

II, 29. Suchorzewsky Bartholom. hrs. in Ze-

gocin II, 26. Joannes hrs. in Czermin II, 27.

Sudal (Sudol) de Stanislaus plb. in Kutno II.479.

Sukno Stanislaus de Drzewica plb. in Bieliny I. 713.

Suleyow de Mathias plb. in Czastary II, 150.

Leonardus plb. in Sulejów II, 186. Sulgostowsky nobilis I, 654. Suski Joannes hrs. in Sucha II, 359. Swyaszkon hrs. in Lipica I, 412. Swyenthopelk cancellarius Gnesn. 1,539.

Swyethopelk praepos. Rudensis II, 439. Swynka (Świnka) Jacobus archiep. Gnesn. II, 17.

Adam can. Gnesn II,516.

Syemek Nicolaus hrs. in Borzykow I, 473.

'Syerchowski (de Syerchow) Stanislaus can. Lovicens. plb. in Rawa II, 244. 93. 95. **5**51. **52**.

Syolkowski Stanislaus hrs. in Skoszewy II, 397.

Syroky de Nicolaus bacalarius II, 518. Joannes nobilis II, 518.

Szaffranyecz (Schaffranyecz) Stanislaus capitan. Sandomir. et Checinen.

I, 564. Petrus castell. Vislicens. hrs. in Chotowo I, 609.

Petrus capit. Malborg. Radomien. et Sochaczew I, 609.

episcop. Vladislavien. Joannes II, 233.

Szamkovicze de Stanislaus hrs. in Siemkowice I, 535.

Szamoczyno de Petrus plb. in Izdebno I, 163.

Szapala Stanislaus (Strzałek) hrs. in Strzałkowo I, 316.

Szarnowo de Stanislaus plb. in Śleszyn I, 208

- plb. in Lubstów I, 210.

Szaszieczno de Sandivogius plb. in Samsieczno I. 331.

Szczurszcy hrs. de Szczury II, 45.

Szedlewsky Marcus custos Vielunen. II, 98.

Szeliga Nicolaus de Boryschow plb. in Kazimierz I, 233.

Szeromyn de vid Sqwarek.

Szkarbymyerz de Nicolaus plb. in Wiewiec I, 488.

Szkurky (Skórki) de Dobrogostius plb. in Gądecz I,86.

Szkythszky Albertus plb. in Czeszewo I, 137.

Szleszyno de Stanislaus plb. in Golanice I, 229.

Szlonsko (Słońsk) de Gregorius plb. in Psary I, 259.

Szlugoczky Bartholom. hrs. in Wilczyn I, 202.

Szlugoczyno de Joannes plb. in Lisiec. I, 273.

Szmoguleczky Mathias plb. et hrs. in Dziewierzewo I, 136.

Szmogulyecz de Jacobus plb. in Smogulec I, 121.

Szmoschewo de Nicolaus plb. in Dąbroszyn I, 275.

Szneyna (Znin) de Albertus plb. in Gąsawa I,187.

Szobyeschyersky Blasius plb. in Niestronno I, 170.

Szolewsky Jacobus plb. in Zborów II, 82.

Szosski Petrus plb. in Górka Pabijańska I,377. 78.

Sztharasky Thomas plb. in Gołańcz i I, 117.

Sztharusky Mathias plb. in Kozielsko I, 140.

Szthavyschyn de Albertus plb. in Rzgów I, 284.

Szthramycze de Andreas plb. in Kaminiec I, 199.

Szulyanky de Nicolaus plb. in Sławsk I, 287. 88.

Szwyathkowsky Petrus hrs. in Świątkowo I, 159.

Andreas plb. in Cerekwica I. 160.
 Szworcz (Sworcz) Joannes can. et official. Vielunens. II, 101. 39.

Szyedlyemynsky Benedictus plb. in Brzezie II, 35.

Szyemczowo de Albertus plb. in Lewkowo II, 45.

Szyemnycza de Laurentius plb. in Sławno I,53.

Szyemykowsky Albertus can. Vielun. plb. in Borszewice II, 101.

Szyenno (Szyeno — Schyenno — Senno) Jacobus (Sienieński z Sienna) archiep. Gnesn. I, 398. 412. 641. II, 17. 248. 49. 57. 69. 274—276. 77. 81. 421. 22. 54. 527. 42.

Szyerakowo (Sierakowo) de Michael plb. in Młodojewo I, 303.

Szyerzpowski Joannes de Krzymanyovicze altr. in Radomsk I, 497.

Szycyuszky (Siejuski) Stanislaus plb. in Grabienice I, 285.

Szyszyn de Martinus plb. in Brudzew I, 323.

Szythkowsky hrs. in Borkowo II, 84.

T.

Taczanowski Joannes hrs. in Chorzewo II, 46.

Tarnowka de Martinus can. Vielunen II, 532.

Tharnow de Elisabeth palatina Sandomir. II, 104.

- Martinus can. Lancic. et Vielub. 11,280. 408. 537.

Thączynski Sbigneus hrs. in Pleszew II, 33.

Thobias plb. in Siedlec et altr. in Chelm II, 205.

hrs. in Końskie I,701—703. 705.
 Thokarsczy hrs. de Tokary II, 67.

Thomas plb. in Kwieciszewo I, 328.
plb. in Czarnożyły II, 135.

plb. in Leki II, 488.

Thrząbyensky Joannes plb. in Chlewo II, 60.

Thur de Adam hrs. in Tur II, 368.
Thurczyn Joannes hrs in Borowno I, 521.

Thurek de Nicolaus plb. in Kamień II,67.

Thurek de Adalbertus vicar. Uniejovien. I,348.

Thursky Joannes hrs de Tursk II, 36.

– hrs. de Tursk 11,37.

- Bogussius magister coquinae archiep. II, 535. 45.

Thuszyn de Mathias plb. in Łódź II,381.

Thworowskj Andreas scult. in Radomsk I, 498

Tluk Petrus hrs. in Stryków II, 321. 22. Tomczyce de Jacobus prebend. in Przedbórz I,618.

Tomyczky Georgius | hrs. in Niecha-Tomyczka Anna | nowo I, 21.

Trabaczowski Martinus hrs. in Trebaczów I, 531.

Traba Nicolaus archiep. Gnesn. II, 93. 247. 98. 99. 312. 539.

Troskaskj Andreas hrs. de Tur II,365. Troyanus Joannes de Sleszyn praepos. in Kask I,445.

- plb. de Iwanowice II, 92 · 110.

- judex Calissien. hrs. de Lekno I, 109.

Trzczana de Prandotha (Trzciński) patatin. Ravensis II, 296.

Trzebnycza de Joannes plb in Twardowo II,23. 24.

Trzemeschna de Albertus plb. in Lubstówek I, 225.

- Andreas plb. in Mielzyn I 326.

Tuliszkowo (Thulyszkowo) de Valentinus mansionar in Tuliszkowo I, 273.

Twardowskj J. hrs. de Twardowo II, 23, 24.

U.

Ulany de Gothardus plb. in Poddębice II, 370.

Unyeow de Gregorius plb. in Wartkowice I, 365. 67.

Jannes plb. in Wielenin I, 359. 60.
 Unyensky de Unyenye Stanislaus can.
 Lancic. II, 355. 56. 58. 60. 88. 94.
 411. 14. 16. 19.

- plb. in Bużenin I,426.

- Paulus hrs. in Unienie II,444.

— Martinus hrs. in Unienie II, 444. Urzedow (Urzędów) de Petrus altr. Lovic. II, 252.

V.

Vagancze de **Joannes** can. Lovic. II, 525. Vagrowyecz v. Wągrowiec. Valentinus hrs. in Jankowice I, 675. Valyschewsky v. Waliszewski. Vapowsky v. Wapowski. Vaschowszka v. Wąsowska. Vasosche v. Wąsosze. Vawrzinczicze v. Wawrzyńczyce. Venecia v. Wenecya. Vidawa v. Widawa. **Vincenciana** relicta **Petri Dunin,** pal**at.** Brestensis II. 181. Vincentius hrs. in Charlupia Wielka I,412. (Przerebski) epus Vladisl. II, 381. 403. Vladislaus (Jagiello) rex Polon. I, 63. II, 352. 53. 452. dux Masoviae II, 294. Volyczky v. Wolicki. Vosnyczky v. Wożnicki. Vrzeschyensky v. Wrzesiński. Vrzesnya v. Września. Vyankovo de Bodzyanta (z Jankowa) can. Lovicien. II 532. **Vycher Joannes** civis Volboriens. II, 178. Vyeczkowski v. Więckowski. Vyelamowski v. Wilamowski. Vyerzbyatha v. Wierzbieta. Vyewcze de Divisius can. Lovicien. II, 511. Vyewyecz v Wiewiec. Vyganowski v. Wyganowski. Vylczyno v. Wilczyn. Vylk v Wilk. Vyskithno v. Wyskitno. Vyskowsky v. Wyszkowski.

W.

Vyszogroth v. Wyszogród.

Wagrówiec (Vagrovyecz) de Vincentius plb. in Podlesie kośc. I,78.

- Michaël plb. in Srebrnagórka I, 138. 39.

Waliszewski (Valyschewsky) Albertus can. Lovicien. II, 252.

 can. Lancic. plb. in Waliszewo II, 339. 340---343. 424--425.

Paulus Wylk plb. in Lipce II, 337.
 Wapowski (Vapowskj) Bernardus can.
 Lancic. II, 387, 88. 90. 96. 413.

Wyganowski (Vyganowsky) altr. in Krotoszyn II, 15.

- J. hrs. in Wyganów II, 18.

Joannes hrs. et plb. ibid. II, 18.
 Wylcze de Leonardus plb. in Odrzywół I, 655.

Wyleszyno de Nicolaus plb. in Jeżów II, 333.

Wyrzuka de Martinus plb. in Parzymiechy II, 114.

Wyskitno (Vyskithno) de Stanislaus vicar. Uniejovien. 354.

- Nicolaus plb. in Tur II, 365.

Wysz (Vysch) de Vyskythno Stanislaus plb. in Janiszewo I, 256.

Wyszkowski (Vyskowskj) hrs. in Wyszki II, 24.

- Stanislaus prebend. Uniejov. I, 357.

— hrs. in Twardowo II, 24.

Wyszogrod (Vyszogroth) de Jacobus plb. in Nieborów II, 270.

Wythunsky (Wituński) hrs. in Witunia II, 485.

X.

Xyasz de majori (Wielki Xiaż) Joannes plb. in Kozłów I, 607.

-- (Kxasch) Nicolaus cantor Gnesn. II, 267. 528. 41.

- Joannes archid. Gnesn. II, 528. 35.

Nicolaus can. Gnesn. II, 541.
Nicolaus custos Gnesn. II, 535.

- (Kxeschkj - Xieski) Joannes can. Gnesn. II, 267. 543.

- Petrus can. Gnesn. II, 541.

Y.

Yagielka (Jagielka) Albertus hrs. de Krzemienica II, 302.

Yanczewo (Janczewo) de Stanislaus plb. in Budziszewice II, 323.

Yanuschew (Januszew) de Sigismundus Joannis notar. publ. II, 298.
Yanykowski (Janikowski) Thobias plb. in Siedlec II, 434.

Yanyslavicze (Janisławice) de Gregorius praepos. s. Joannis in Łowicz II, 254.

Yaschyen (Jasień) de Nicolaus plb. in Łaznów II, 234. Yastrzebyecz Petrus (Jastrzebiec) procur. archiepi Bodzanthae II, 439.

Yezyorkowski (Jeziórkowski) Albertus plb. ad s. Spiritum in Lowicz II, 255.

Ymbram (Abraham) hrs. in Poplawice I, 635.

Yuthrkowycze (Jutrkowice) de Mathias plb. in Rzgów II, 168.

Z.

Zakrzewo de Laurentius. hrs. ibid.
- Petrus. J.,632. 38.
Zakrzewsky Petrus hrs. in Bebelno

I, 570.

Zakszynskj nobilis II, 73.

Zakxynskj (de Zaxyn — Zaxin — Zakszyn) Joannes can. Gnesn. II,528.

- Joannes cancellar. Gnesn. II,267. 535.

 Valentinus vexillifer Junivladisl. brs. in Chociszew II,356.

Zalakowskj Mathias plb. in Janówiec

Zaleskj Nicolaus hrs. in Lgota I, 491.

— Andreas plb. in Bedlno II, 491.

Zaluski Albertus can. Gnesn. I, 13.
II. 531.

Zamboczky Joannes nobilis de Zembocin I, 552.

Joannes custos Curzelov. I, 552. 72.
 Zaremba (Zaramba) Joannes palat.
 Calissien. I, 271. 392. 98. 99. 435.
 560. II, 67. 68. 69. 83. 105. 35.

- hrs. in paroch. Błaszki II,58.

- hrs. in Zurawie I,560.

Zarnow de Stanislaus plb. in Żeleźnica I, 613.

- plb. in Bedlno I, 704.

Zawady (Zawada) de Stanislaus can. Lovicien. II, 242. 44. 551.

Nicolaus praepos. Lovicien. II, 265.
 Zawichost de Nicolaus plb. in Opoczno I, 639.

Zbyrsko (Zbiersk) de Leonardus plb. in Królikowo I, 279. 80.

Zegrzany de Albertus plb. in Świnice I, 864.

Zelazne de Prandota palat. Plocens. II, 297.

Zelgosekj Joannes plb. in Stryków II, 393.

Zeligh (Zelig) Stanislaus can. et offic. Cracov. praepos. Curzelov. I,546.

Zelychlynskj Bartholom. hrs. in Zelechlinek II, 326.

Zembocki Joannes custos Curzelov. I,572.

hrs. in Chrząstowo I, 572.

Zneyna (Żnin) de Bartholom. plb. in Sulmierzyce I, 490.

Zolnyerz Nicolaus (Kunicki) hrs. in Kunice I, 637.

Zuń (Żoń) de Nicolaus plb. in Grylewo I, 113.

Zwolen de Stanislaus plb. in Konieczno I, 572.

Zwyasthowicze de Stanislaus plb. in Pięczniew I, 395.

Zychlin de Petrus plb. in Rychwał I, 276. Zyczewski (Syczewski) Mathias hrs. de Syczew I, 222.

Zydowo de Nicolaus hrs. ibid. I, 102. Zyernyczkj Joannes plb. in Jankowo I, 102.

Zyra nobilis I,547.

Zyrnyczkj Joannes can. Loviciens. II,551.

Zyronicze de Borscha hrs. in Lup II, 536.

Zywanycze de Borscha hrs. in Lup II, 247.

II.

INDEX LOCORUM.

WYKAZ MIEJSC.

-

Abbreviationes (ekróconia): fil. = kościól filialny (eccl. filialis); fiw. = folwark (praedium) guber. = gubernia; kośc. = kościól (ecclesia); kr. = karcsma (taberna); m. miasto (oppidum); mł. = mlyn (molendinum); n. = niesnany (ignotus); os. = osada; pr. = parafia - parafialny (parochia - parochialis); pw. = powiat - powiatowy (districtus); w. = wieś (villa); z. = sobacs (vide).

A.

Abramowice (Jmbramovicze) w. pr. Charłupia M. I, 436.

Adamierz (Jadamyerz) w. pr. Zagórów I, 282. 83.

Ambrożewo (Yambroszewo) w. pr. Góra ś. Małg. II, 415. 16.

Andrzejów v. Jędrzejów.

Arcugowo (Gyarczugowo) w. pr. Niechanowo I, 14. 16. 21. 22.

Astachowice (Yasczochovice) w. pr. Gieczno II, 410. 11.

B.

Babczów (Bawczow) w. pr. Kobiele I, 508. 509.

Babia (Babya) w. pr. Rzgów I, 284.

Babice (Babyce) w. pr. Kazimierz I, 379. 80.

Babie (Babye) w. pr. Dabrowa I, 514. 15.

Babin (Babyno) w. pw. Gniezno I, 14. 16.

— w. pr. Kołdrab I, 84. 85.

— w. pr. Słupca I, 305. 306. 28.

Baby w. pr. Kruszyna I, 523.

Baby w. pr. Wolbórz I, 174. 75. 77. 632. w. pr. Dabrowice II, 456. 57. Bachnicze z. Bechcice. Bachorzyn w. pr. Buczek I, 449. 50. Badon z Bedów. Badzyn z Będzin. Bagyelcze role pr. Libiszów I, 644. Balice (Balicze) w. pr. Boleszczyn I, **400. 401**. Balin w. pr. Uniejow I,341. 59. Baluty (Baluthy) w pr. Łódź II, 381. 82. Baldrzychów (Beldrzichow) w. z kośc. pr. pow. Łęczyca I,350. 371-373. Balucz w. pr. Borszewice I,443 – 444. Bambelno z. Bebelno. Bambnow z. Bębnów. Banczkowicze z Beczkowice. Banki z. Bąki. Bankowo z. Baków. Bankowa góra z. Bakowa góra. Banthkow z. Bądków. Baranów w. pr. Pawłowo I,38. 39. Barchówka w. pr. Skoszewy I, 397. 98. Barczew (Barczow) w. pr. Brzeźno I, 421. Barczkowice w. pr. Kamińsk I,501 502. Barczygłów (Barsyglowo) w. pr. Konin I, 240.

Biała w. pr. Godziesze II 54.

w. pr. Dzierzbin II,83.

w. z kośc. pr. pw. Wieluń II, 102. 154. 55.

- w. pr. Sulejów II, 186. 87.

-- w. z kośc. pr. pw. Brzeziny II, **29**2 - **295. 301**.

- w. pr. Modina II,412. 13.

w. pr. Gieczno II, 394. 410. 11.

w. pr. Sleszyn II,498.

Białaczew (Byalaczow) w. z kośc. pr. pw. Opoczno I,623. 707-711.

Białagóra w. pr. Chodów II, 364. 65. 67. Biale (Byale) jezioro pr. Wenecya I, 178. Białężyce (Byalazycze) w. pr. Września I,31.

Białków (Byalkow) w. z kośc pr. pw. Koło I, 245. 46. 53. 352. 53.

Białkowice (Byalkovicze) w. pr. Wolborz II, 175. 77.

Biłobrzegi (Byalebrzegy) w. z kośc. pr. pw. Opoczno I, 630—633. II, 174. 75.

Białocin (Byaloczyn) w. pr. Rozprza Ц, 190. 92.

Białożewin (Byalowyczyno w. pr. Góra

Białynin w. z kośc. pr. pw. Skierniewice II. 331. 32.

Bichniów (Bychnow) w. pr. Secemin I, 564. **65**.

Biel (Byel) w. pr. Siedlimów I, 204. 205. Bielawki w. pr. Kutno II, 479. 80.

Bielawska wieś w. pr. Bielawy II,427. 428.

Bielawy (Byelawy) w. pw. Gniezno n. I, 14.

w. pr. Gadecz. (Lopienno) I,86. 87. 166.

w. pr. Słaboszew (Szczepanowo) I, 184.

w. pr. Kawnice I,290.

– w. pr. Grodzisk İ,351. 66.

– w. pr. Leźnica W. II,359. 61.

os. z kośc. pr. pw. Łowicz II, 262. 247. 384. 92. 96. 401. 19. 426-429. 504.

w. pr. Borysławice II, 446. 47. Biele (Byelewo) w. pr. Lubstów I,211.

Bielice (Belice) Myechowyeta - B. Wieckowy – B. Woyczechowy B. Zarowyowe w. pr. Krośniewice II, 470. 71.

Bieliki (Byelyky) w. pr. Lgota I, 492. Bielina (Byelyna) w. pr. Chorzęcin II, 179.

Bieliny (Byelyny) w. z kośc. pr. pw. Opoczno I,713. 14.

w. pr. Łegonice II, 311.

Bielowice (Byeleyovicze) w. pr. Opoczno I,639. 40. 42.

Bienice w. pr. Łaznów II, 100.

Rieniec (Byenyecz) w. pr. Patnów II, 128. 29.

Bieniędzice (Byenyadzycze) Wydrzyn II, 136. 37.

Bierlinek (Berlyno) w. pr. Parlin l, 172. 73.

Biernacice (Byernaczycze) w. pr Niewiesz I, 353. 69 70.

Biernatki (Byernathky w. pr. Zborów II, 82

Bierwee (Byerzwee) w. pr. Goryń I, 671-674.

Bierzglin (Byrsglyno major) w. pr. Września I, 29. 30.

Bierzglinek w. pr. Września I, 29. 30. Bierzwienna (Byerzwyenna) w. z kośc. pr. pw. Koło I, 250. II, 447. - 451.

Biesiekiery w. pr. Grabów I, 349. 436.

Biesiekierz w. pr. Gieczno II, 410. 11. 54. Biestrzyków Mały w. pr. Chełmo II, 200 - 204.

Wielki w. pr. Rzejewice II. 214. 15 Bieżywody (Byesvodi) w. pr. Czarnocin II, 228. 29. 401.

Bilczew (Byelczewo) w. pr. Kramsk I, 222. 23.

w. pr. Biskupice II. 52.

Bilew (Byelow) w. pr. Marzenin I, 482.

Bilice w. pr. Borysławice II, 450.

(Byenyewo) w. pr. Górzno Biniew II, 12.

Biniszew (Byenyschewo w. pr. Gosławice I, 230. 34.

Bińków w. pr. Grocholice I,458. 59.

Biskupice (Byskupycze) w. pr. Dębnica 1, 16. 48. 49.

w. pr. Królikowo I, 280. 89.

w. pr. Charłupia M. 433. 36. 37.

(Szalone) w. z kośc. pr. pw. Odolanów II, 41. 52.

w. pr. Blizanów II, 76.

Biskupie (Byszkupy) w. pr. Śleszyn I, 202. 204.

Biskupin (Byskupyno) w. pr. Wenecya I, 178. 79.

Błaszki m. z kośc. pr. pw. Kalisz I,389. II, 57. 58.

Bolimowska wieś w. pr. Bolimów II, 272. 73.

Bolków w. pr. Piątek II, 418. 19. 510.

Bolmin w. pr. Małogoszcz I, 576. 82. 83.

Bomyczyny w. pr. Rudułtów II, 460. 61.

Bononia II, 547.

Borek w. pr. Drzewica I, 651.

Borki w. pr. Bałdrzychów I, 371. 72. — w. pr. Drużbin I, 396. 97.

Borkowice w. z kośc. pr. pw. Końskie I,693. II,224.

Borkowo w. z kośc. pr. pw. Kalisz I, 273. II, 84. 85.

Borowa w. pr. Bogdanów II, 218—220. Borów (Holendry Turowskie) w. pr. Krzymów I, 243. 44.

- w. pr. Opatówek II. 53.

- w. pr. Leźnica M. II, 362. 63.

- w. pr. Siedlec II, 434. 35.

Borowce w. pr. Dabrowa I, 513—515. **Borowe** w. pr. Przybyszew I, 666.

Borówek w. pr. Oszkowice II, 422. 23. Borówka w. pr. Domaniewice (Główno)

II, 344. 45. **Borówno** w. z kośc. pr. pw. Nowy Radomsk I, 515. 519—521. 24.

Borowo w. pr. Chojna I, 118. 19.

w. pr. Oszkowice II, 422. 23.
 Borowskye w. pr. Męka n. I 391. 92.
 Borowy młyn mł. pr. Strzyżewo I,

103. 105. -- mł. pr. Niemysłów I,398. 99.

- mł. pr. Wójcin I, 626.

Borowy staw staw pr. Gowarczów I, 696. Borszewice (Borzyschovicze) w. z kośc. pr. pw. Łask I, 443—445. 48. II, 101. 487.

Borszyn (Borschyn) w. pr. Solca W. II, 354. 55.

Borszyny w. pr. Waliszew II, 424, 25. Borucice w. pr. Siedlec II, 434, 35, 65, 66. Borucin (Boruczyno) w. pr. Kuczków II, 48.

Borysław w. pr. Janisławice II, 330. Borysławice (Borzyslavicze) w. pr. Błaszki II, 58.

w. z kośc. pr. pw. Koło II,351.
439. 446—448. 50. 54. 61. 66. 72.
Boryszewice w. pr. Korczew I, 480. 81.
Boryszow (Borzyschow) w. pr. Drużbin I,460. 61.

Borzątew (Borzathew) w. pr. Sokolniki 1,94. 95.

Borzatowo (Borzathowo) przedmieście Konina I,240. Borzewisko w. pr. Niemysłów I, 358. 98. 99.

Borzęcin (Broschaczyn) w. pr. Rząśnia 1,537. 38.

Borzki w. pr. Nowe II,473. 74.

Borzykowa w. z kośc. pr. pw. Nowy Radomsk I,511-513. 53.

Borzykówka w. pr. Borzykowa I, 511-513. 53.

Boskowo z. Buszkowo.

Bowętów (Bowanthowo) w. pr. Grabów I, 349. II, 437.

Boyarek w pr. Sławoszewo n. II, 465. 66. Boyenycze z Bujnice.

Bozaborowice (Bozaparowycze) w. pr. Węglewo I,56. 57.

Boza czascha sadzawka pod Radomskiem I, 498.

Bożacin (Bodzanczyn) flw. pr. Lubcz I, 167.

Bożatki (Bozathky) w. pr. Grabienice I, 285. 86.

Boże (Boze) w. pr. Stromiec I, 669. 70. Bożejewo (Porzugyewo) w. pr. Grodziszczko pw. Środa I, 65.

Bożejowice (Bozeyevycze — Bożejewice) w. pr. Znin I. 144. 45. 61.

Bożejowiczki (Bożejewiczki) w. pr. Żnin I, 161.

Bracholin (Bracholyno) w. pr. Łekno 106. 108.

Braciszewo (Braczyssewo) w. pr. ŚŚ. Piotra i Pawła w Gnieźnie I, 18. 10.

Bradlowskj role pr. Wolbórz II, 177.

Branica w. pr. Strońsk I. 476. 77. — w. pr. Jasionna I. 667. 68.

Branno w. pr. Sławsk I, 288.

Bratków Dolny i Górny w. pr. Bałdrzychów I. 371. 72.

Bratkowice (Brathkowycze) w. pr ś. Ducha w Łowiczu II, 256.

Bratoszewice w. z kośc. pr. pw. Brzeziny II, 394. 401. 404—406.

Bratuszyn (Brathuschyno) w. pr. Brudzewo I, 252—254. 57.

Brączyno z. Brończyn.

Brenica (Bryncze) w. pr. Lubochnia II, 318. 19.

Brdów os. z kośc. pr. pw. Koło I, 216.

Brlokowo w. pw. Gniezno n. I,14.

Brod z. Brody — Bródki.

Bród mł. pr. Sędziejowice I, 466. 67. — w. pr. Jankowice I, 675. 76.

Brzyskorzystewka w. pr. Brzyskorzystew I, 155 Brzyszki (Bryski) w. pr. Mierzyn II, 192. 93. w. pr. Góra s. Małg. II, 415. 16.
 Buczek w. z kośc. pr. pw. Łask I, 449-522. 555. 644. - w. pr. Skoszewy II, 397. 98. Buczków w. pr. Zychlin II, 496. 97. Budki (Buthkj) w. pr. Grabów II, 437. Budków (Buthkow) w. pr. Zarnów I, 622, 24, Budy w. pr. Brudzewo I, 324. Budziejewo w. pr. Popowo kośc. L 76 77. Budzielaw w pr. Gościeszyn I, 169. Kościelny (Budzyszlaw) w. z kośc. pr. pw. Słupca I, 103. 94. 95. 321. Gorny (minor) w. pr. Budzisław I, 195. Kolski w. pr. Osiek W. 221. (Budzyschevycze) **Budziszewice** z kośc. pr. pw. Rawa II, 233. 323—325. 333. 35. Budzów w. pr. Maluszyn II, 210. 11. Budsynek alias Wożniki w. pr. Leżnica H, 360. Bujnice (Boyenycze) w. pr. Gorzkowice 🛚 II, 216. 17. Bujniczki w. pr. Gorzkowice I, 555. II, 217. Bujny (Księże i Szlacheckie) w. pr. Łobudzice I, 450. 53. w. pr. Uników I, 422, 23. - w. pr. Milejów II, 188. 89. 222. 25. Bukowa w. pr. Bogdanów II, 218 20. Bukówie (Bucowye) w. pr. Drużbin I, 460. 61. - w. pr. Tarnowa I,110. 11. Bukówiec (Bukovyecz) w. pr. Opoczno I, 639. 87. w. pr. Żelechlinek II, 326. Bukowina w. pr. Blaszki II, 58. Bukowno w. z kośc. pr. pw. Radomsk I,660-662. 97. Bukowo (Bucowo) w. pr. Łaznów II, 181. Bunin (Bunyno) w pr. Lewków n. II, 45. Busina (Bussyna) w. pr Bałdrzychów I. 371. 73. Buszkowo (Boskowo) w. pr. Chometowo I, 152. 53. w. pr. Zegocin II, 26. Buthki z. Budki. Buthkow 2 Budków. Bużenia m. z kośc. pr. pw. Sieradz I, 4 25—428. 35. 72. 73.

Byalazycze z. Białężyce.
Byale z. Biała.
Byalobrzegy z. Białobrzegi.
Byalkowszkye pole pr. Dziekanowice
1, 46.
Byalokurowye w. pr. Sławoszew n. II,
465, 66.
Byalosz (Byalasz) mł. pod Zninem I, 150.
Bychlew (Bychlow) w. pr. Pabijanice
1, 380. 81.
Bychnow z. Bichniów.
Byczki w. pr. Godzianów II, 284. 85.
ddębice II, 371 – 372.
ędzichów.
Będzieszyn.
'y.
tew.

Byeleyovicze z. Biełowice. Byeliky z. Bieliki. Byeliny z. Bieliny. Byenyadzycze z. Bieniedzice. Byenyecz z. Bieniec. Byenyewo z. Biniew. Byenyschewo z. Biniszew. Byelow z. Bilew. Byernathky z. Biernatki. Byernathowy w. pr. Krośniewice n. II, 470. 71. Byerzwcze z Bierwce Byessyekyerz z. Biesiekiery. Byesthwyn z. Bestwin. Byesvodi z. Bieżywody. Byki w. pr. Piotrków II, 222. 24. 26. Bylanowo w. pr. Brzezinyn. II, 399. 400. Bylen 2. Belen. Bylewo (Bylyewo) w. pr. Lichen I, 212. Bylice w. pr. Borysławice II, 446. 47. w. pr. Bierzwienna I, 250. Byliczki w. pr. Borysławice II, 446. 47. Bynkow z. Binków. Byrsglyno z. Bierzgliu. Byrzwyany z. Bierzwienna. Byskupycze z. Biskupice. Bystrzyca w. pr. Mogilno I, 189. (Byszthrzycze) w. pr. Królikowo I, 280. Byszew (Byschovi) w. pr. Goraj IL 435. 36. Byszewice (Byschovycze) w. pr. Rawa II, 293—295. Byszewo (Byssewo) w. pr. Witunia II, 487. 88. Bysnewy (Byschevi) w. pr. Skossewy II, 397. 98.

Byszkupy z. Biskupie. Bzura (Mssura) rzeka II,238. 39. 40. 242—246. 65. 69. 313. 515. 35. 44.

C.

Cacerzyno duplex w. pr. Sławoszew n. II, 465. 66. Caców (Czaczów) w. p. Ciernia I, 576. 77. Cadlubp z. Kadłub. Cadów w. pr. Kobiele I, 508. 509. Cal z. Kal. Calischewy z. Kaliszowy. Calno z. Kalino. Calyon z. Kaleń. pole pr. Mierzyn II, 193. Calynki z. Kalinki. Calynowa z. Kalinowa. Calysch z. Kalisz. Calyschany z. Kaliszany. Calyschka z. Kaliska. Calysky z. Kaliska Camblyny z. Kębliny. Camoczyn z. Kamociu. Gampa (Kepa) łaka pr. Biełaczew I, 707. 709. Campa z. Kępa. Campadly z. Kepadly. Campi z Kepy. Campina z. Kampina. Campynyecz mł. pr. Czaruca I, 567. Campystha w. pr. Czarnca n. I, 567. Canycze z. Kanice. Camyon z. Kamioń. Camyensko z. Kamieńsko. . Camyenycza z. Kamienica. Camyenyecz z Kamieniec. Camyon z. Kamień. Camyona z. Kamienna. Camyonacz z. Kamionacz. Camyonek z. Kamionek. Camyonka z. Kamionka. Cancawa z. Kakawa. Canschycze z. Kęszyce. Cansycze z. Kęszyce. Canyno z. Koninek. Capyel z. Kapiel. Carczewycze z. Karczewice. Carczovycze z. Karczowice. Cargolyn z. Kargolin. Carlowka łaka pr. Radomsk I, 497. Carmyno z. Karmin.

Carnycze z. Karnice. Carnyschewo z. Karniszewo. Carschow z. Karczew. Carschy z. Karsy. Carsnycze z. Karśnica. Carssow z. Karszew. Carvicze z Karwice. Caschewo z. Kaszewy. Caschowsky mł. pr. Parzno I, 463. Cassovicze z. Kaszewicze. Cassow z. Kaszów. Cathy z. Kąty. Cawnycze z. Kawnice. Cawyeczyn z. Kawęczyn. Cazanow z. Kazanów. Caznowo z. Kaznów. Cedrowice w. pr. Solca W. II, 354. Cekanów (Czekanów) w. pr. Milejów II, 189. Ceków (Czekowo) w. pr. Kosmowo II, 71. Cenawy (Czenavj) w. pr. Rosocha II, 231. 32. Cerekwica (Czyrkwycza – Czyrgvicza) w. z kośc pr. pw. Wagrówiec I, I, 146. 60. 61. Cesarka (Czesarka) w. pr. Skoszewy (Strykow) II, 397. 98. 401. Chabielice w. z kośc. pr. pw. Piotrkow dawniej pr. Rząśnia I,537. 38. Chabierowo w. pr. Góra II,59. Chabsko (Chelpszko) w. pr. Mogilno L, 189. Chabyelno z. Chobielno. Chachocz z. Czechulec. Chajczyny w. pr. Wygiełzów I, 454 55. Chalynycze w. pr. Dąbrowa n. I, 514. 15. Chanczyny z. Chęciny. Charbice Gorne i Dolne w. pr. Kazimierz II, 379. 80. Charbin (Charbyno) w. pr. Powidz I, 319. 21. Charbowo w. pr. Kłecko I, 91. 93. Charchów Szlachecki i Księży w. pr. Družbin I, 346. 96. 97, Charlupia Wielka (Chartlupia major) w. z kośc. pr. pw. Sieradz I, 418. 19. Mała w. z kośc. pr. pow. Sieradz I, 392. 33. 435-438. Charzewo w. pr. Sławno I, 53. 55. w. pr. Droszew (Brzezie) II, 11. Chasnia z. Chasno. Chayow z. Chojów. Chawlodno w. pr. Panigródz L 123. Chasno w. pr. koleg. Lowicz II, 237. 46.

512.

Chebde nazwa kanonikatu uniejow. I, [347. 50.

Chelpszko z. Chabsko.

Chelmce (Chelmcze) w. z kośc. pr. pw. Kielce I, 556. 589—92.

w. z kośc. pr. pw. Kalisz II, 53. Chełmno albo Chełm w. z kośc. pr. pw.

Koło II, 358. 442-444

Chełmo (Chełm) w. z kośc. pr. pw. N. Radomsk II, 200 - 206. 209. 13. Chelsty w. pr. Zarnów I,622. 25.

Chęciński zamek (castrum Chanczinense) I, 586. 87.

Chectny (Chanczyny) m. z kośc. pr. pw. Kielce I, 557. 583 – 588. 96. 617.

Chladowo (Chladowo) w. pr. Witkowo I, 23. 24.

Chlebów w. pr. Lipce II, 337. 38. Chlebowo w. pr. Kłecko I, 91. 92. Chlew z. Klew.

Chlewo w. z kośc. pr. pw. Kalisz II, 60. 61.

Chlocholow z. Chochołów.

Chlyewiska (Chlewiska albo Nowawieś) w. pr. Smogulec I, 121. 22.

Chłapowskie wójtostwo w Opocznie I, 640.

Chobanin (Kobanyn) w. pr. Cieszęcin II, 149.

Chobielin (Chabyelno) w. pr. Smogulec I, 129. 30.

Chochlow z. Kochlew.

Chocholów (Chlocholow) w. pr. Żychlin II, 496. 97.

Chocianowice (Choczyanovicze) w. pr. Pabijanice I, 380. 81.

Chocica i Chociczka (Choczycze maior et minor) w. pr. Września I, 29. 31. Chociszew (Choczyeschow) w. pr. Drużbice I, 374 75.

w. pr. Lobudzice I, 453.

- w. pr. Góra II, 59.

(Choczeschow) w. z kośc. pr. pw. Leczyca II, 355-357.

Chociw w. pr. Restarzew I, 464. 65. w. pr. Krzemienica II, 302. 304. Chociwek w. pr. Krzemienica II, 302. 304. Chocz (Chodecz) os. z kośc. pr. pw.

Kalisz I, 156. II, 28. 29. Choczanya z Koconia.

Choczeschow — Choczyeschow z. Chociszew.

Choczewa (Chosczowa) w. pr. Małyń I, 374. 75.

Choczywski pons (most) I, 303.

Chodaki w. pr. Wierzchy I, 385. 86. Chodecz z. Chocz.

Chodów w. z. kośc. pr. pw. Kutno II, **436. 53. 457**—**459.**

w. z kośc. pr. pw. Łęczyca II, 363 - 365. 67

Chodybki (Chodupky) w. pr. Koźminek II, 63.

Chodzyanowo pole pr. Mierzyn II, 193. Chojna (Choyna) w. z kośc. pr. pw. Wagrówiec L 118. 19. 27.

Chojne w. z kośc. pr. pow. Sieradz dawniej pr. Strońsk I, 476. 77.

Chojny w. pr. Grzegorzew I, 119. w. pr. Mileszki II 383. 84.

Chojow (Chayow) w. pr. Charlupia Wielka I,418. 19.

Chometowo w. z kośc. pr. pw. Szubin I 151 - 154.

Chomiaża (Chomyaza) w. pr. Ostroszce I, 152. 58.

w. z kośc. pr. pw. Szubin I, 173 – 175.

Chorki w. pr. Siedlec II, 434. 35. Chorzanczyn z. Chorzecin.

Chorzeń w. pr. Morzysław I,235. 37. 38. Chorzenice (Chorzemycze) w. pr. Bo-

równo I, 521. 22.

w. pr. Sulmierzyce 1,486. 87. 490 – 493.

Chorzepin (Chorzepyno) w. pr. Swinice (Chwalborzyce) I, 354. 64. 65.

Chorzeszów w. pr. Mikołajewice I,382.83. Chorzew w. niegdyś z kośc. pr. pw. Pleszew dziś w. pr. Brzezie II, 36, **37.** 46.

Chorzecin (Chorzeczyn) w. z. kośc. pr. pw. Brzeziny II, 179-181. 85. 320, 323. 25. 33. 404.

Chorzów w. pr. Siemkowiće I, 535. 36. Chosczewska z. Chylczów.

Chosczowa z. Choczewa. Chotów (Chothow) w. z kośc. pr. pw. Wieluń II, 101. 38 39.

w. z kośc. pr. pw. Włoszczowa I, 609 - 611.

(Kothowo) w. pr. Gostyczyna. II, 43. Chothunya z. Kotunia. Chphalkowo z. Chwałkowo.

Chrapczew w. pr. Dobra I, 402. 403. Chraplewo w. pr. Słupy I, 133. 34. 91,

Chrapyewo z. Chraplewo.

Chrednye pole (średnie pole) pole pr. Dziekanowice I, 46. Chropy (Chropi) w. pr. Poddebice II, 371.

Chroscin w. pr. Chełm I, 358.

Cierno (Czyerno) w. z kośc. pr. pw. Jędrzejów I, 575-577. 82. (Czyessle) w. pr. Małogoszcz Cieśle 582. 83. 97. - w. pr. Kajewo (Głuchów) II,48. - w pr. Beczkowice II, 195. 96. Cieszanowice (Czeschanowycze) w. pr. Mierzyn II, 192. 93. 218. Cieszecin (Czyeschaczyn) w. z kośc. pr. pw. Wieluń II, 148. 49. Cieszkowo (Czyeschkowo) w. pr. Słupy I, 133. 35. Cieszyków (Czyeschykowo) w. pr. Staw II, 9. 65. Ciężków (Czyeskowa) w. pr. Kałów II, 374. 75. Ciężkowice (Czyszovycze) w. pr. Turek I, 261. 62. Ciołkowo (Czyolkowo) w. pw. Gniezno n. I, 14. Ciosny (Czosny) w. pr. Modlna II, 412. 13. Cisów (Czyszowye) w. pr. Turek I, 261. 63. Cisowa (Czyschowa) w. pr. Piotrków (Gomolin) II, 222. 24. Clancz z. Klęcz. Clanczka role pleb. pr. Wójcin II, 626. Clasthorek z. Podklasztorze. Cleczko z. Kłecko. Clenk z. Klek. Cleszczow z. Kleszczów. Cloczko z Kłocko. Clodawa z. Kłodawa. Clodna role pr. Procholice I, 459. Clodna z. Kłódna. Clodno z. Kłodno. Clomice z. Kłomnice. Clonna z. Klonna. Clonyschow z. Kłoniszew. Cluczewsko z. Kluczewsko. Cluczewo z. Kluczew. Cluky z. Kluki. Clyczkow z. Kliczków. Clyethna z. Kotlewy. Clymczewskye grunta kośc. w Wilczynie I, 203. Clyn role w pr. Chełmo II, 201. Clyschyn z. Klizin. Cobelki z. Kobyłki. Cobyele z. Kobiele. Cobyelecz z Kobylec. Cobyerzno z. Kobierno. Cobyerzyczko z. Kobierzycko.

Cobyla z. Kobyla Chmielowa.

Cobylepole z. Kobylepole.

Cobylno z. Kobylno.

Cobylnyk z. Kobylnik. Cobylnyky z. Koyblniki. Cobylycze z. Kobylice. Cochanow z. Kochanów. Cochow z. Kochów. Coczyathy z. Kociaty. Coczensko łąka pr. Janiszew. 1, 257. Coczewo z. Kossów. Coczeyowski łaki pr. Małogoszcz I, 582. Coczyerzowy z. Kocierzowy. Coczym z Kocin. Coczyna z. Koczyna. Codramb z. Kodrab. Colaczkowo z. Kołaczkowo. Colcowa rzeka pod Ujazdem II, 323. Coldrambyecz z. Kołdrąbiec. Collaczyn z. Kołacinek. Colnycza z. Kolnica. Colno z. Kolno. Colo z. Koło. Colodzyeyewo z. Kołodziejewo. Colowa z. Kolowa. Comadzyno w. pr. Kutno n. II, 480. Comaschicze z. Komaszyce. Comornyky z. Komorniki. Comorowo z. Komorowo. Comparzow z. Komparzew. Conary z. Konary. Conopezyna Wola w. pr. Zadzim n. **1**, 351. Conracz z. Kurnędź. Conskye z. Końskie. Conyeczpole z. Koniecpole. Convemiothy z. Koniemioty. Conyn z. Konin. Copanyny pole pr. Zytno I, 510. Copanylasz łąki pr. Szubin I, 132. Copayno z. Kopojno. Coprusscha pole w Pilczycy 1, 615. Corablew z. Korablew. Corczow z. Korczew. Corczyska z. Korczyska. Coritha z. Koryta. Cornecza z. Kornica. Corythkow z. Korytkow. Corythkowo z. Korytkowo. Corythno z. Korytno. Corzecznyk z. Korzecznik. Corzen z. Korzeń. Coschow z. Kosów. Coschuthy z. Koszuty. Cosczyanki z. Kościanki. Coslow z. Kozłów. Coslowlast z. Kozłowiec. Cosmowo z. Kosmowo.

Cosnyevicze z. Kośniewice. Cossow z. Kossów. Costrzyn z. Kostrzyn. Coszczyelnycza z. Kościelnica. Coszczyelyecz z. Kościelec. Coszowo z. Kossewo. Cothlyna z. Kotlin. Cothowycze z. Kotowice. Cothphyn z. Kotfin. Cothwyn z. Kotwin. Cotuń (Czatome) w. pr. Lubcz I, 167. Cotuschow z. Kotuszów. Cowale pole pod Białaczewem I, 707. 708. Cowalewo z. Kowalewo. Cowalew z. Kowalew. Cowalye z. Kowale. Cozarze w. pr. Drużbice n. I, 460. 61. Cozlowo z. Kozłów. Cozubow z. Kozubów. Cozubowo z. Kozubowo. Cozuby z. Kozuby. Cozuchow z. Kużuchow. Cozuszkowo z. Kożuszkowo. Cozyelsko z. Kozielsko. Cracovia (Kraków) I,457. 79. 608. П, 225. 27. Crampa z. Krępa. Crampkowo z. Krampkowo. Cramsko z. Kramsk. Crascha las pod Piotrkowem. II, 226. Craschow z. Kraszew. Craschovicze z. Kraszewice. Craskow z. Kraszków. Crasky z. Kraski. Crasnycza z. Kraśnica. Crassoczyn z. Krasocin. Crassow z. Krasów. Craszcowicze z. Kraszkowice. Crasznycza z. Kraśnica. Crathka łąka pr. Radomsk I, 496. Craykowicze z. Krajkowice. Crayow z. Krajów. Crczonowo w. pr. Drzewica n. I, 650. 51. Crczykowycze z. Krzykowice. Creczyacznycze z. Krzecięcice. Crepa z. Krępa. Creschna z. Krężna. Crescze z. Krężce. Crobanow z. Krobanów. Crococzicze z. Krokocice. Crolykowo z. Królikowo. Cromolyn z. Kromolin. Croschno z. Krosno. Crosczyn z. Chruślin. Crosnowa z. Krosnowa.

Crosnyevicze z. Krośniewice. Crosyewyecz z. Kruszewiec. Crothoschyno z. Krotoszyn. Cruchowo z. Kruchowo. Crucz z. Krucz. Crupplyno z. Kruplin. Cruschina z. Kruszyna. Cruschyn z. Kruszyn. Crusew z. Kruszew. Cruszew pole pr. Bielawy II, 427. Cryri pole pr. Chełmo II, 205. Crzepyschyno z. Krzepiszyn. Crzeslavicze z. Krzeslawice. Crzesslow z. Krześlow. Crzetula sadzawka pr. Bedlno I, 706. Crzyszanki z Krzyżanki. Cuchary z. Kuchary. Cuczkow z. Kuczkow. Cuczky z. Kuczki. Cudniki (Czudnykj) w. pr. Krośniewice II, 470. 71. Cudrowicze z. Kudrowice. Cunicze z. Kunice. Curasskow z. Kuraszków. Curow z. Kurów. Curozwanky z. Kurozwęki. Curzelow z. Kurzelow. Curzyna las pr. Tuszyn II, 164. Cusnycza z. Kuźnica. Custhrzycze z. Kustrzyce. Cuthno z. Kutno. Ćwiedzin (Cwyordzyno) w. pr. Ostrowite I, 100. 101. Cybulice (Czebulicze) w. pr. Waliszew II, 424. 25. Cyelczewo z. Kielców. Cygany w. pr. Nowe II, 473. 74. Cykarzew (Czykarzew) w. pr. Mykanów I, 524. 25. Cythiowa łąka pr. Chrząstów I, 559. Czachóry w. pr. Droszew II, 11. Czaców z. Caców. Czaczkj w. pr. Szczawin n. II, 3:40. 391. Czapla (Czaplye) w. pr. Brudzewo I, 155. 253. 54. Czarkow (Czarnkowo) w. pr. Morzysław L 237. 38. Czarna rzeka (Ługowa) I,613. 30. – minera pr. Końskie I,701. Czarnca w. z kośc. pr. pw. Włoszczowa I, 547. 50. 54. 566 – 568. Czarnocin w. z kośc. pr. pw. Łódź II. 185. 228—230. 32. 401. 401. Czarnocin w. pr. Bukowno I, 662.

nożyły (Czarnozolny) w. z kośc. pr. pw. Wieluń II, 135. 36. Czarnożyły Czarnuszka (Czarnoska) w. pr. Sośnica Czarnyż (Czarnysch) w. pr. Kwiatkowice I,383. 84. Czartki Wielkie i Male w. pr. Góra I, 273. II, 59. – w. pr. Borków II,85. Czartoszowy (Czatoschowy) w. pr. Łopuszno I, 593. Czastary w. z kośc. pr. pw. Wieluń I, 149. 50. Czatome z. Cotuń. Czatoschowy z. Czartoszowy. Czatolin w. pr. Domaniewice II, 344. Cząstków (Czeszthkowo) w. z kośc. pr. pw. Słupca I, 299. 300. Czebolicze z. Cybulice. Czecheł (Czyechel) w. pr. Kucharki II, 39. Czechowice w. pr. Żelechlinek II, 326. Czechowo w. pr. Jarząbkowo I, 25. 26. Czechulec (Czachocz) w. pr. Przespolew II. 69. Czechy w. pr. Zduńska Wola I, 391. 92. w. pr. Kłecko I, 91. 93. Czekanów w. pr. Lewkowo II, 45. - w. pr. Tomaszów II, 181. 82. Czelygow w. pr. Wysokienice (Głuchów) II, 300. 301. Czenyavi z. Cenawy Czepów w. pr. Wielenin I, 343, 60.
— w. pr. Uniejów I, 343 – 345. Czepyn z. Krzepin. Czerchów (Czyrchow) w. pr. Modlna II, 412. 13. Czerlin (Czerlyenyno) w. pr. Czeszewo I, 137. 38. Czermin w. z kośc. pr. pw. Pleszew II, 27. 28. Czerminek w. pr. Kucharki II, 39. w. pr. Kajewo (Gołuchów) II, 48. Czermno (Czyrmno) w. z kośc. pr. pw. Końskie I, 602 – 606. 702. Czerniechów w. pr. Jeziorsko I, 407. 408. Czernice (Czernycze) w. pr. Ossyjaków II, 131. 32. Czerniejewo m. z kośc. pr. pw. Gniezno

I, 35 — 38.

415. 16.

Czerniewice (Czernyewycze) w. z kośc.

Czerników w. pr. Góra ś. Małgorz. II,

pr. pw. Rawa II, 298-300.

Czerniewo w. pr. Kiernozia II,511.

Czerwonka w. pr. Żelechlinek II, 326. 27. w. pr. Krzemienica II, 302. 308. Czerwye w pr. Wolborz n. II, 175. 76. Czesarka sadzawka pr. Stryków II, 393. Czesarka z. Cersarka. Czesslow z. Krześlów. Czesławice (Czeszlawycze) w. pr. Go-łańcz I,117. 18. Czesthkow z. Czostków. Czestki w. pr. Chodów II, 364. 65. 67. Czestków (Czesthow) w. pr. Buczek I, 449. 50. Czeszewo (Czeschewo) w, z kośc. pr. pw. Wagrówiec L 137. 38. Czeszthkowo z. Czastków. Czethen w. pr. Inowłodz n. II, 316. Czewujewo (Czevuyevo) w. pr. Izdebno I, 163. Częstków (Czyastkowo) w. pr. Bierzwienna II, 449. 50. Częstochowa m. guber. Piotrków I, 427. II, 207. Czlomowo z. Słomowo. Czlapy (Slapy) w. pr. Siedlec II, 434. 35. Człopek (Schlop) mł. pr. Boleszczyn I, 400. Człopy (Schlop) mł. pod Spicimierzem I, 356. (Szlapi) w. pr. Siedlec II, 465. 66. Czołczyn w. pr. Lutomiersk I,376. 77. Czołnochowo w. pr. Szymanowice II, 24. Czołowo w. pr. Osiek I. 221. II, 448. Czosny z. Ciosny. Czostków (Czesthkow) w. pr. Kozłów I, 607. 608. Czothczycza role pr. Jankowice I, 675. Czudnykj z. Cudniki. Czyanyathnyky w. pr. Żytno n. I, 510. 11. Czyastkowo z. Częstków. Czychmyana z. Cichmiana. Czyeblovicze z. Cieblowice. Czyechel z. Czechel. Czychnowko z. Ciechniów. Czyeszulow z. Cieciołów. Czyekanowo z. Ciekanów. Czyelcze z. Cielce. Czyelmewo z. Cielimowo. Czyelyanthnyky z. Cielętniki. Czyemyathnyki z. Ciemiętniki. Czyemyno z. Ciemin. Czyene z. Cienia. Czyenyno z. Cienin. Czyermyerowo z. Ciemierów. Czyerno z. Cierno — Ciernia. Czyeschaczycze z. Cieszątki. Czyeschkovicze z. Ciężkowice.

Dabrówka w. pr. Niesułków II, 401. 403. **4**04.

w. pr. Borysławice II, 446. 47. Dabrówki w. pr Zgierz II, 386 87. Dabski młyn pr. Skierniewice II, 275. 76.

Dabsko z Debsko.

Dambe z. Debe. Deba z. Deba.

Debowa z. Dęba.

Debowo z. Deblowo.

Dembe (Dambe) w. pr. Kamień II, 67. Derly w. pr. Sławoszewo n. II, 465. 66. Deszna w. pr. Turek I, 262.

Deszno (Desnia) w. pr. Krzecięcice I, 561. Dezna z Deszna.

Deba (Deba) w. pr. Bakowa góra II, 198. 99.

(Debowa) w. pr. Bąkowa góra II, 199

- w. pr. Kraśnica I,645. 46. II,317.

- w. pr. Wrzeszczów I, 660.

 w. pr. Bedlno I 705. 706. Debiny (Dambyny) w. pr. Skrzyńsko

Ĭ, 691. 92. **Dębłowo (Debowo)** w. pr. Modliszewko I, 96. 97.

Dębna Królewskie (Dambna) w. z kośc. pr. (dziś fil. Osieka) pw. Koło I, 215-216. 23.

Debnica (Dambnycza ecclesiastica) w. z kośc. pr. pw. Gniezno I, 16. 45.

· (superior) w. pr. Debnica n. I, 48. **Debogóra** (**Dambagora**) w. pr. Kcynia I, 124.

Deboleka (Lanka) w. pr. Brzeźno I, 421. Dęborzeka (Dambarzeczka) w. pr. Kra**śnica 1,641 45. 46**.

Debowa góra w. pr. Dabrowa I, 629. 30. w. pr. Zelazna II, 240 41. 86. 87. 510. 49. 50.

w. pr. Baków I, 501. 502.

Debowice i Debowiczki w. pr. Pieczew II, 438. 39.

Debowiec w. pr. Wilczyn I, 201. 202. w. pr. Wiewiec I, 488. 89.

Debsk (Dempsko) w. pr. Kozłów II, 255. Debsko (Dabsko) w pr. Lisków II, 62. Deby (Damba) Szlacheckie w. z kośc.

pr. pw. Koło I, 214. 15. 66. Dischow łąka pr. Końskie I, 703.

Dlothow z. Dłutów.

Długawieś (Dlugawyesz) w. pr. Dobra I, 402. 403.

w. pr. Stawiszyn II, 73.

Długie (Dlugye) w. pr. Lgota I, 492.

Długie (Dlugye) w. pr. Potworów I, 659w. pr. Jeżów II, 276.

Długiekąty (Dlugye kanthj) w. pr. 1)zierzbice II. 455. 57.

Dłutów (Dlothow) w. pr. Tuszyn II, 163. 166.

Dłużniewice (Dluznovicze) w. pr. Zarnów I, 622. 24.

Dmenin w. z kośc. pr. pw. N. Radomsk I,475. 505-507. 608.

Dmosin (Dmoschyn - Moschyn) w. z kośc. pr pw. Brzeziny II, 248. 52. 337. 340-343.

Dobiecin (Dobyeczyn) w. pr. Bogdanów П, 219. 20.

Dobiejewo (Dobyeyovo) w. pr. Łopienno

Dobieszewice w. pr. Trlag I, 181.

Dobieszewko (Dobyeschewo) w. Chojna I, 118. 19. 27.

Dobieszewo w. pr. Smogulec I, 121. 22. 27.

Dobieszków w. pr. Dobra II, 380. 95. 96. 97. 400.

Dobnia (Dobnya) w. pr. Łąkoszyn n. II, 482. 83.

Dobra w. z kośc. pr. pw. Turek I, 350. **355. 401** – **404. 405.**

w. pr. Marzenin I, 482. 83.

mł. pr. Dobroszyce I, 499. 500.

w. z kośc. pr. pw. Brzeziny II, 380. 91. 93. 395—396. 98. 428. 29.

Dobre jezioro pod Pobiedziskami I. 60. Dobrogosty w. pr. Lopuszno I, 592. 93. Dobrogosty w. pr. Topola II, 430. 31.

Dobromierz w. pr. Stanowiska I, 614. 15.

Dobroń (Dobrony) w. pr. Łask (dziś os. parafia) I, 381. 447. 48.

Dobrosołowo w. z kośc. pr. pw. Słupca I, 15. 298-300.

Dobroszyce w. z kośc. pr. pw. N. Radomsk I, 499. 500. II, 193.

Dobrów w. pr. Żychlin II, 496.

Dobrowo w. z kośc. pr. pw. Koło I, 251-253.

Dobrowyczky mł. pr. Boleszczyn I. **400**. **401**.

Dobruchów w. pr. Kwiatkowice I, 383. 84. Dobrylewo w. pr. Góra ad Znin I, 150. 51. Dobrypice (Dobrynycze minor) w. pr.

Bakowa góra II, 198. 99. Dobrzec w. z. kośc. pr. pw. Kalisz I,

42. 43. Dobrzelin w. pr. Żychlin II, 496. 97.

Dobrzelów w. pr. Bogdanów II, 219. 20.

Dzbanki w. pr. Restarzew I,464. 65. Dzbyrkowskye role kośc. w Wilczynie I,203.

Dzedzarthy (Dzyedzarthovycze) w. pr. Rozprza n. II, 190. 91.

Dzerdzolowo z. Dziurdziuły.

Dziadkowo (Dzyadkowo) w. pr. Kołdrąb I,52. 84.

Dziadowice (Dzyadovycze) w. pr. Malanów II, 70.

Działoszyn os. z kośc. pr. pw. Wieluń I, 532. 33. II, 95. 96.

Dziarawy (**Dzyarawy**) w. pr. Koło I, 249. 50.

Dziatkowice (Dzyathkovycze) w. pr. Szadek I,440. 42.

Dziebędów (Sdzyebandowo) w. pr. Tubądzin I, 413, 17.

Dziebułtów (Dzyebaltow) w. pr. Końskie I,701. 703.

Dziechtarzew (Dzyewtharzow) w. pr. Mikołajewice I, 382. 83.

Dziećmiarki (Dzyeczmarowycze) w. pr. Waliszewo I,51. 52.

Dziekanowice w. z kośc. pr. pw. Gniezno I, 43 – 46.

Dziekczyn (Dzyekczyno) w. pr. Janówiec I, 82.

Dzielna (Dzyelna) w. pr. Opoczno I, 639. 41.

Dziepułć (**Dziepulczya**) w. pr. Dmenin I, 475. 506. 507.

Dzierlin (Dzyerlino w. pr. Charlupia M. I, 436.

Dzierzawy (Dzyrawy) w. pr. Świnice I, 364

Dzierzażna w. pr. Wierzchy I,385.

— (Dzyerzazna) w. pr. Glinno I, 394. 95. 432.

— w. pr. Modlna II,412. 413.

Dzierzbice (Dzirzbice) w. z kośc. pr. pw. Łęczyca II, 454. 55. 57.

Dzierzbiętów (Dzyerzbyathow) w. pr. Łęczyca II, 349.

Dzierzbin w. z kośc. pr. pw. Kalisz II, 83. 278.

Dzierzbotki (Dzyerzbothky) w. pr. Dobra II, 402. 403.

Dzierzgów (Dzyerzkow) w. z kośc. pr. dyec. krak. I, 546. 547.

Dzierzmy (Dzyerzsny) w. pr. Osiek I, 221. Dzierzysław w. pr. Skulsk I, 204. 205. Dzietrzniki (Dzyerznyky) w. z kośc. pr. pw. Wieluń dziś fil. Pątnowa

ÌI, 1**0**0. 130.

Dzietrzkowice (Dzyetrzychowycze) w. z kośc. pr. pw. Wieluń II, 141. 42.

Dziewiątka (Dzyewathka) w. pr. Turek (Kówale Pańskie) I, 261. 62.

Dziewierzewo (Dzyewyerzewo) w. z kośc. pr. pw. Wągrowiec I, 136. 137. 82.

Dziewoklucz (Dzyewokiucz) w. pr. Żoń I, 115. 16.

Dzięciołowa (Dzanczyolova) w. pr. Kłodawa I, 453.

Dzigorzew (Dzwygorzow) w. pr. Charłupia M. I, 435. 36.

Dziurdziuły (Dzerdzolowo) w. pr. Boguszyce II, 296. 97.

Dziwie (Dzywia) w pr. Srocko II, 171. Dzwonowo (Szwanowo) w z kośc. pr. pw. Wagrowiec dziś w pr. Dąbrówka I, 68. 69.

Dzyadovycze z. Dziadowice. Dzyelna z. Dzielna.

Dzyepulczya z. Dziepułć.

Dzyergonyeczesthwo role pr. Dębnica I, 48.

Dzyerzazna z. Dzierzążna.
Dzyerznyky z. Dzietrzniki.
Dzyesulycze z. Zdzieszulice.
Dzyesyathnycze pole pr. Pawłowo I, 39.

Dzyetrzychowycze z. Dzietrzkowice. Dzyewtharzow z. Dziechtarzów.

Dzybalthow z. Dziebałtów. Dzyrawy z. Dzierzawy.

Dzyrbyno z. Dzierzbin. Dzywyschowa część w. Straszków II, 191.

F.

Fabianowo (Pabyanowo) w. pr. Sośnica II, 22.

Falislavicze z. Fanisławice.

Falków (Ffalkow) w. z kośc. pr. pw. Końskie I, 555. 599—602.

Fałki (Fulkj) w. pr. Kałów II, 373. 74.
Fanisławice (Falislavicze) w. pr. Łopuszno I, 593.

Ffalkow z. Falków.

Flaska (Flaszka) w. pr. Zadzim n. I, 387.

Folusz (Folusch) mł. pod Kaliszem I, 254.

Fularka pole pod Piotrkowem II, 223. Fulkj z. Falki.

Gidle w. z kośc. pr. pw. N. Radomsk I, 516 - 518. IL 224.

Gieczno w. z kośc. pr. pw. Łeczyca II, 394. 409-412. 23. 54. 69.

Gielniów (Gyelnyow) os. z,kośc. pr. pw. Opoczno. I, 643. 711—713.

Gielzów (Gyelzow) w. pr. Gowarczów I,695. 97.

- w. pr. Inowłodz II, 316. 17.

Gieski (Gyeskj) w. pr. Rozprza II, 190. 192.

Giewartów w. z kośc. pr. pw. Słupca L, 301. 302.

Gisiałki (Gysalky) w. pr. Szymanowice Ц, 24.

Giżyce (Gyschycze) w. z kośc. pr. pw. Kalisz II, 44.

Glabowy duplex w. pr. Uniejów. n. I, 344.

Giaderczynskye role pr. Opoczno I, 640. Glandzanowo z. Gledzianów.

Glanyschow z. Głaniszew.

(Glandzanowo) Gledzianów Dr. Strzegocin II, 486.

Gledzianówek w. pr. Witunia II, 487. 88. Glina (Glyna) w. pr. Rzeczyca II, 314, 15. Glinice (Glynicze) w. pr. Wrzeszczów I,660. 61.

Gliniec (Glynyecz) w. pr. Skrzyńsko I, 691. 92.

Glinka (Glynka) flw. pod Kostrzynem I, 63.

Glinik (Glynyk) w. pr. Lubochnia II, 318. 19.

Glinnik w. pr. Szczawin II. 390. 91. · w. pr. Waliszew II,424. 25.

Glinno (Glynno) w. pr. Raczkowo I, 74. 75.

 w. z kośc. pr. pw. Sieradz I, 393. 94. Glowaczewycze w. pr. Marzenin n. I, **482**. 83.

Glynyaki pole pr. Chrząstów I,559. Glanyschewo) w. pr. Góra I, 434. II, 59.

Głaznów w. pr. Krośniewice II,470. 71. Głęboczek (Glamboczek) jezioro pr. Niestronno I, 170.

Głębokie (Glambokye) w. pr. Sławno I, 53. 55. 57.

w. pr. Unienie II, 444. 45. Głodno przedm. Konina I, 240. Głogowa w. pr. Russocice I, 268. 69. — w. pr. Krościelna wieś n. II, 41.

- w. pr. Krośniewice II,470. 71.

w. pr. Kłodawa II, 453.

Głogowiec w. z kośc. pr. pw. Kutno II, 477. 78. 80.

Głoski w. pr. Kościelna wieś II, 41. Głowaczów os. pw. Kozienice I,671. 72. Głowiewo w. pr. Kuchary I, 286. 87. Główno w. z kośc. pr. pw. Brzeziny II, 233. 343.

Głowy kol. pr. Dobrowo I, 152.

· w. pr. Ryszewko I, 170.

Głubczów w. pr. Racławice I, 604. 605. Gluchów w. pr. Brzyków. I, 473. 74.

w. pr. Dobrzyków I, 536.

 w. pr. Srocko (Tuszyn) II, 171. 73. w. z kośc. pr. pw. Skierniewice II,

327—329. 332.

Głuchowo w. pr. Droszew II, 11.

· w. z kośc. pr. pw. Turek II, 68. Głuchówek w. pr. Rawa II, 293. 94. Głupice (Slupycze) w. pr. Drużbin I, 460. 61. 526.

Głupiejów (Głupyewo) w. pr. Góra ś. Małgorz. II, 415. 16.

Głuszyna w. pr. Klwów I, 651. 57. 58. Gnesna (Gniezno) stolica arcybiskupstwa I,312. 516. 28. 29. 31. 32. 34 35.

39. 41. 43.

Eccl. SS. Trinitatis I,7

S. Joannis Bapt. I, 10. 18. 19.

S. Michaëlis I, 13-17. 77. 85. 97.

S. Laurentii I, 11-13. 41. SS. Petri et Pauli I, 17—19.

S. Georgii Collegiata I, 92.

S. Nicolai I, 10.

Monaster. S. Clarae I, 12. 103. 25. Gniazdowo (Gnyazdowo) w. pr. Skalmierzyce II, 7.

Gnieżdziska (Gnyezdzyska) w. pr. Małogoszcz I, 582. 83.

Gnojno i Gnojenko w. pr. Kutno II, 479. 80. 91.

Goczałkowo w. pr. Kędzierzyn I, 19. - w. pr. Niechanowo I, 20. 22.

Goczanowo z. Kocanowo.

Godaszewice (Godaschovycze) w. pr. Chorzecin II, 179. 80.

Godawy w. pr. Wenecya I, 175. 78. 79. Godynice (Godynycze) w. z kośc. pr. pw. Sieradz I,420. 21.

Godzianów w. z kośc. pr. pw. Skierniewice II, 246. 284—286. 91. 92. 331.

Godziątków w. pr. Piątek II, 75. — w. pr. Jastrzębniki II, 79.

Godziesze (Godzeschowa) w. z kośc. pr. pw. Kalisz II, 54.

Gorzew w. pr. Górka Pabijańska I, 377. Gorzewo w. pr. Mieścisko I, 79. 80.

w. Gieczno II, 410. 11.

Gorządów (Gorzadow) w. pr. Kamińsk I, 501. 502.

Gorzków (Gorzakow) w. pr. Opoczno n. I, 639. 4i.

Gorzkowice w. z kośc. pr. pw. Piotrków I,503. 54. 55. II, 196. 216-218.

Gorzkowiczki w. pr. Gorzkowice II, 216.

Górzno w. z kośc. pr. (fil.) pw. Pleszew II, 12.

Gorzub z. Gorzupia.

Gorzuchowo w. pr. Kłecko I, 53. 54. 91. **93**. **97**.

Gorzuchy w. pr. Wróblew I, 415. 17.

w. pr. Strońsk I, 476. 77.

w. pr. Staw II, 65.

Gorzupia (Gorzub) w. pr. Kobierno II, 13.

Górzyce w. z kośc. pr. pw. Wagrówiec I, 156. 57.

Gorzykowo w. pr. Odrowąż I, 327. 28. **Gosań (Gosan) w.** pr. Odrowąż I, 698. Gościeszyn (Gosczyschyno) w. z kośc. pr. pw. Mogilno I, 168. 69.

(Gosczyeczyn) w. pr. Maluszyn II, 210. 11.

Gościmowice w. pr. Srocko II, 173. 85. Gościna (Gosczyna) w. pr. Rozprza II, 190. 92.

Gosczanya z. Goszczowa. Gosczawya w. pr. N. Radomsk II, 208. Gosczyeschevicze 2. Goszczowice.

Gosd z. Góżdź.

Gosdek las pod Odrzywołem I,655. Gosdzyedza z. Goszczędza.

Gosdzykow z. Goździków.

Gosławice w. z kośc. pr. pw. Konin I, 229 - 232.

w. pr. Dmenin I, 506. 507.

w. pr. Waliszew II, 424. 26.

w. pr. Piątek II, 480. - w. pr. Sobota II, 503.

Gostub w. pr. Piątek II, 240. 406 18. **19. 509. 49**.

Gosnya z. Guźnia. Gosth z. Góżdź.

Gosthow z. Gozdów.

Gostinensis terra (Ziemia Gostyńska) II, 551.

Gostkowo w. pr. Wartkowice I, 367. Gostomia i Gostomka (Gostomya duplex) w. pr. Nowemiasto II, 307. 308.

Gostuń (Goszthom) w. pr. Giewartowo I, 301. 302.

yczyna (Gosthyczyna) w. z kośc. pr. pw. Odolanow II, 43. 44. Gostyczyna

Gostynie (Gosthynye) w. pr. Kosmowo II, 71.

Gostyńki (Gosthynkj) w. pr. Wysokienice II, 300. 301.

Goszczanów w. z kośc. pr. pw. Turek I, 388. 409. II, 61. 62.

Goszczewice (Gosczyeschevicze) w. pr. Wrzos I. 683, 84.

Goszczędza (Gosdzyedza) w. pr.: Pieczew II, 438.

Goszczowa (Gosczanya) w. pr. Chełm II, 200. 202.

Goszczyno w. pr. Siedlec II, 465. 66.

Goszthom z. Gostuń.

Gotartowice (Gotarthovycze) w. pr. Sierzchów II, 305. 306.

Gothkow z. Gutkow.

Gotkowice w. pod Głuchowem II, 328. Gowarczów (Goworzyczow) w. z kośc. pr. pw. Końskie I, 695—698.

Gowarzów w. pr. Gidle (Pławno) I, 516. 18.

Gowory w. pr. Strońsk I, 476. 77.

Goworzyczow z. Gowarczów. Gowszalowo z. Gorzałów.

Gozd w. pod Skierniewicami II, 525. 26. Gózd w. pr. Dmosin II, 248.

Gozdanin (Gozdzinino) w. pr. Kwieci-szew I, 329. 30.

Gozdów (Gosdow) w. pr. Koźle II,391. **392**.

Gozdów (Gosthow) w. pr. Kościelec I, 147. 48.

(Gosdowo) w. p. Grzymiszew I, **266.** 67.

Gozdowo w. z kośc. pr. dyec. poznan. L, 34.

w. pr. Koźle II, 428.

Góżdź (Gosd) w. pr. Błotnica I,677. 78. (Gosth) w. pr. Dmosin II, 341. 42.

Goździków w. pr. Smogorzew I, 693. 94.

Gozdzinino z. Gozdanin.

Gozyerzno w. pr. Goryn n. I,671. 72. Grab w. pr. Żegocin I, 25.

Grabia rzeka pw. Łask I,482.

w. pr. Marzenin I, 482. 83.

Grabica (Grabycza) w. pr. Drużbin I, **460**. **61**.

Grotowice w. pr. Rzeczyca II, 312. 14. 15. Grozovicze z Greżowice. Grudzielec (Grodzyelecz) w. pr. Sobótka II, 49. Grumplewo z. Gręblew. Grunkowo z. Grabków. Gruntowice w. pr. Kozielsko I, 108. 40. Gruszczyce (Gruscicze) w. z kośc. pr. pw. Sieradz I, 373. II, 56. 57. Gruszczyn w. pr Kozłów I,607. 608. Grylewo (Grylyewo) w z kośc. pr. pw. Wagrówiec I, 113. 14. Grzegorzewo os. z kośc. pr. pw. Koło I, 218. 20. Grzemolthowycze z. Gruntowice. Grzmiąca (Grzmyacza) w. pr. Wyśmierzyce I, 665. 66. w. pr. Brzeziny II, 399. 400. Grzmyacza z Grzmiąca. Grzybki w. pr. Warta I 410. 11. Grzybno w. pr. Niestronno I, 332. Grzybów w. pr. Szadek I, 440. 42. – w. pr. Śleszyn II, 498. – rola w Chełmie II, 201. Grzybowo przedm. Gniezna I, 10. — w. z kośc. pr. pw. Gniezno I, 25. 33.34. Olowne w. pr. Grzybowo I,34. - Chrzanowice w. pr. Grzybowo I, 34. - Rabieżyce w. pr. Grzybowo I, 34. Machowycz w. pr. Grzybów n. 1,34. Grzymiszew (Grzymyschewo) w. z kośc. pr. pw. Konin I, 264. 66. 67. Grzymki w. pr. Bedlno n. 492. 93. Gulin (Gulyn) w. pr. Zakrzów I, 680. 81. Gumienice w. pr. Pierzchnica I, 558. Gumin (Gumyno) w. pr. Żychlin n. II, 496. 97. Gunycze z. Gonice. Gurówko w. pr. Gurowo (ś. Wawrzyńca w Gnieźnie) I, 12. 13. Gurowo (Coszczyelne) w. z kośc. fil. pw. Gniezno I, 11-13. 41. 42. Qusin (Qussyno) w. pr. Grodzisko I, **350.** 51. Guthowo (Guthow) w. pr. Rosocha II, 231. 32. Gutkowice w. pr. Białynin II, 331. 32. (Guthow) w. pr. Krzepców Gutów (Drużbin) I, 460. 61. w. pr. Jankowice I 675. 76. - w. pr. Sobótka II. 49. Gutowo Wielkie (Guthowo antiqua) i

Male (G. nova) w. pr. Września

I, 29. 30. 34. 37.

Guźnia (Gosnya) w. pr. Chruślin II, 347. Gwiazdowo (Gwyazdowo) w. pr. Wę-glewo I, 56. 58. Gyadownyky z. Jadowniki. Gyanczewo z. Juncewo. Gyarczugowo z. Arcugowo. Gyaroszewo z. Jaroszewo. Gyedino z. Jedino. Gyelnyow z. Gielniów. Gyelonek z. Jelonek. Gyelythow z. Lelitów. Gyemyelkowo z. Imiełków. Gyemyelno z. Imielno. Gyemyelyenko z. Imielenko. Gyemyolowycze z. Imiołki. Gyerzarzyno z. Jarużyn. **Gyczow** w. pr. Białków n. I,707. 709. Gyezow z. Jeżów. Gyeszyerzany z. Jeziorzany. Gyezyorky z. Jeziórki. Gyrzyno z. Jerzyn. Gyszycze z. Jeżyce. Gzików (Gdzykowo) w. pr. Błaszki I, 389. II, 58. Gzów w. pr. Janisławice II, 330.

H.

Hostraszna z. Ostrężna.

Howadow z Owadów. Hucisko (Huczysko) w. pr. Drużbin I, 460. 61. Humino z. Umin. Huta (Hutha) w. pr. Družbin I,460. 61.

— Wiskicka (Utha) w. pr. Rzgów II, 168. 70. Kamocka (Camoczka) w. Srocko II, 171. 73.

J. Jabików (Japikowo) w. pr. Kramsk I, 222. 23. w. zkośc. pr. pw. Wągrowiec I, 73.77. Jabłonica (Jablonycza) w. pr. Wieniawa I, 686. 87. Jobłonka w. pr. Kleczewo I,191. 92. Mala w. pr. Złotkowo I, 194. Jablonna (Jablonya) w. pr. Wrzos I, 683. 84. (Jablonya deserta) w. pr. Wyszyna I, 269. 70.

Jarosty (Jarostj) w. pr. Piotrków II, | Jawór (Yawor) w. pr. Sławno I, 633. 222. 24

Jaroszewice w. pr. Grodziec I, 275.

- w. pr. Rychwał I, 275.

Jaroszewo (Gyaroszewo) w. pr. Żnin I, 144. 45.

(Jaroschewo) w. pr. Popowo I, 76. 77. Jaroszewskie role pr. Wilczyna I. 203. Jaroszyn (Jaroschyno) w. z kośc. pr. pw. Słupca I, 296. 97.

Jaroszkj (Yarosskj) w. pr. Skoszewy I 397. 98.

Jarotki (Jarothky) w. pr. Ostrowite I, 300. 301.

Jarużyn (Gyerzarzyno) w. pr. Samoklęski I, 129.

Jarząbkowo (Jarampkowo — Jarzumpkowo) w. z kośc. pr. pw. Gniezno I, 25. 26. 328.

Jaschyona zarośle pr. Zduny II, 20. Jasień w. pr. Łopuszno I, 592 93.

(Yaschen) w. p. Brzeziny II, 251. **252. 399. 400.**

- (Yaschenye) w. pr. Wysokienice II, 300. 301.

– (Yasenye) w. pr. Lubochnia II, **318.** 19.

w. pr. Wysokienice II, 518. 19.

Jasieniec (Yaschenyecz) w. pr. Dzierzbin (Przedecz) II, 455.

Jasienin (Gessyn) w. pr. Jeżów II, 333—335.

Jasienka (Yyasyonka) w. pr. Modlna II, 412. 13.

(Yaszyonka) w. pr. Domaniew II, **369**.

Jasionna (Yasyona) w. pr. Bolimów II, 272. 273. 506. 32. 33.

w. pr. Oszkowice II 422 23.

w. pr. Wójków I, 373. II, 55.

w. z kośc. pr. pw. Radomsk I. 666-669. 71.

Jassyenskj mł. pr. Kobiele I, 508.

Jastrab z Jastrab.

Jastrząb (Jastrab) w. pr. Bieliny I, 7 ĭ 3. 14.

Jastrzebia (Yastrzebya) w. pr. ś. Ducha Lowicz II, 256.

w. pr. Oporów II, 494. 95.

Jastrzebniki (Jastrzabnyky) w. z kośc. pr. pw. Kalisz II, 78. 79.

Jastrzebowo w. pr. Strzyżewo I, 103. 105. Jawnyevycze z. Jagniewice.

Jawór (Yawor) w. pr. Wygiełzów I, **454**. **55**.

Jaworka (Yaworka) w. pr. Bąkowagóra II, 199.

Jaworowo w. pr. Lopienno I, 86.

- w. pr. Mielżyn I,272. 307. 26. 27. Jaworzno w. z kośc. pr. pw. Wieluń II. 115.

Jaworzyna (Yaworzyna) w. pr. Oporów 494. 95.

Jaxynskj mł. pr. Tuszyn II,163. 66. Ibramowice klasztór I, 420.

Iborzona z. Zbożenna.

Idzikowice (Ydzykovicze) w. pr. Libi-szów I, 644.

(Ydzykovicze phalkovj) w. pr. Domaniew II, 369.

Idzikowiczki (Ydzykovicze zabokrzekj) w. pr. Domaniew II, 369.

Jedlanka w. pr. Jankowice (Jedlińsk) I, 675. 76.

Jedlec (Jedleza) w. z kośc. fil. pow. Pleszew II. 47.

Jedlice (Yethdlycze) w. pr. Zgierz II,

Jedina (Yedina) w. pr. Drzewica n. I, **650. 52.**

Jedlno w. z kośc. pr. pw. N. Radomsk I,487. 88.

Jelitowo (Jelythowo) w. pr. Jarząbkowo 1, 25.

Jelonek (Gyelonek) w. pr. Odrzywół I, 655.

Jeruzal (Jeruszel) w. z kośc. pr. pw. Skierniewice II, 297.

Jerwonice (Nyerwanycze) w. pr. Małyń I. 374. 75.

Jerzykowo (Jurzykowo) w. pr. Wron-czyn I.63—65.

(Yrzykowo) w. pr. Ostrowite I,

Jerzyn (Gyrzyno) w. pr. Wronczyn I, 64. 65.

Jeschowo z Jeżów.

Jewyna lanka (Jewina łąka) zarośla pr. Buczek L 450.

rzany (Gyeszyerzany) w. pr. Strzyżewo I,48. 51. 52. 103. 105. Jezierzany Jezierzec (Yezyerzecz) w. pr. Łęgonice

II,311. 12. Jeziorki (Gyezyorky) w. pr. Chojna

L 118. 19.

Jeziórko (Yesyorko) w. pr. Kocierzew II, 261. 62.

w. pr. Jeżów. II, 277. 335. Jeziorno w. pr. Goryń I, 674.

Kalinowa (Kalynowa — Calynowa) w. z kośc. pr. pw. Kalisz I, 392. 93. II, 83. 84.

 w. pr. Nowe L472—474. - w. pr. Strońsk I,476. 78.

Kaliska (Calysky) w. pr. Złotków I, 194. (Calyszka) w. pr. Tuliszkowo n. I,271. 73.

Kalisz (Calysch) m. pw. i gubern. I, 242. 54. II, 18. 49. 85.

Kaliszany (Calyschany) w. pr. Zoń I, 115. 16.

Kaliszowy (Calischewy) w. pr. Bedlno I, 705. 706.

Kalkj z. Kały.

Kalonka (Kalyn) w. pr. Skoszewy II, 397. 98.

Kalowo z Kałów. Kalyn z. Kalonka.

Kałów (Kalowo) w. z kośc. pr. pw. Łęczyca II, 373. 74.

Kały (Kalkj) w. pr. Zgierz II, 386. 88.

— w. pr. Grochów II, 476. Kamień (Camyen) w. pr. Cienin I, 297. 98.

w. pr. Kunice I, 637.

– w. pr. Jasionna (Białobrzegi) I, 667. 68.

- Duży (Camyen nobilium) i - Mały (Camyen episc. Cracov.) w. pr. Skrzynno I, 689. 90.

w. pr. Kretkowo II, 25.

w. z kośc. pr. pw. Kalisz II,67.

- (Kamyen) w. pr. Dmosin II, 341. 42. w. pr. Domaniewice II, 344. 45.

Kamienica (Kamyenycza) w. pr. Kazimierz I. 233. 34.

· w. pr. Zoń I, 115. 16.

Kamieniec (Camyenyecz) w. pr. Kłecko I,71. 91. 92.

w. z kośc. pr. pw. Mogilno I, 198. 99.

- w. pr. Bedlno II, 492. 93.

- w. pr. Żychlin II, 496. 97.

Kamienna (Kamyona) w. pr. Bogdanów П.219. 20.

- (Camyona) w pr. Iwanowice I, 56. - w. pr. Oporów II, 494. 95.

Kamińsk — Kamieńsk (Kamyensko) w. z kośc. pr. pw. Piotrków I, 500 – 504. II, 205. 17.

Kamion (Camyon) w. pr. Mierzyce II,

w. z kośc. pr. pw. Wieluń II,113.

– (Kamyon) w. pr. Skierniewice II, **274. 75.**

Kamionacz (Camyonacz major) w. z kośc. pr. pw. Sieradz I, 388. 431. **438**. 39.

Kamionaczyk (Camyonacz w. pr. Kamionacz I, 438.

Kamionek (Kamyenyczek) w. pr. Sławno I.53.54.

(Camyonek) w. pr. Kamieniec I, 199.

Kamionka (Camyonka) w. pr. Russocice I, 248. 68. 69.

w. pr. Stolec I,424. 25.

- w. pr. Ruda II,111.

Kamocin (Camoczyn) w. pr. Srocko II, 171. 72.

Kamostek (Camyeny Mostek) w. pr. Sędziejowice I, 466. 67.

Kampina — Kompina (Campina) z kośc. pr. pw. Łowicz II, 247– 263 - 269. 406. 95. 512. 26. 27.

Kamyk (Camyk) w. pr. Widawa I,536. — w. pr. Brzyków I,473. 74.

Kanczyno z. Kiączyn.

Kanice (Kanycze) w. pr. Krzemienica II, 302. 304.

(Canycze) w. pr. Węgleszyn I, 573. 74.

Kanth (Kat) las pr. Czarnca I, 566.

las pr. Mnin I,595.

Kanthy (Katy) pole pr. Wójcin I,626. – zarośla pr. Domaniewice II,344.

role pod Łowiczem II, 544.

Kapyel z. Kapiel.

Karczew (Carschow) w. pr. Niedośpielin II, 212. 14.

Karczewice (Carczewycze) w. pr. Kłomnice I, 518. 20.

Karczewo w. pr. Dąbrówka I,66. 68. Karczówek (Carczow) w. pr. Szadek I, 440. 42.

Karczowice (Carczovycze) w. pr. Msty-czów II, 209.

Kargola z. Kręgola.

Kargolin (Cargolyn) w. pr. Drużbice I,459-461.

Kargulec (Kargolecz) w. pr. Zgierz II, 386. 88.

Karkosy (Karlovo) w. pr. Leźnica M. II,362. 63.

Karkoszki (Karlowo) w. pr. Topola II, **4**30. **32**.

Karlin (Karnyn) w. pr. Srocko II, 171. Karlowna łąka pod Radomskiem I,497. Karlowo z. Karkosy — Karkoszki. Karlów w. pod Łeczyca II, 352.

Pleszew II, 21.

Karminek (Carminko) w. pr. Karmin Ц, 21.

Karnice (Carnycze) w. pr. Niewiesz I, 369. 70.

Karniszewice (Carnyschevicze) w. pr. Pabijanice I, 380. 81.

Karniszewo_w. pr. Sokolniki I,94. 95.

Karnyn z. Karlin.

Karschowo z. Karsewo. Karschy z. Karski.

Karsewo (Karschowo) w. pr. Niechanowo I,21. 22.

Karski (Karschy) w. pr. Lewków II, 45. Karśnica w. pr. Rembieszyce I, 553.

Karśnice (Karsnycze Olbrachty) w. pr. Marzenin I,482. 83.

z. Czerniewo.

Karsnycze z. Karśnice.

Karsy (Carschy) w. pr. Konin I,245.

(Karszye) w. pr. Sobótka II, 49. Karszew (Carssow) w. pr. Mikołajewice

I,382. 83. w. pr. Niedośpielin II, 203. 209.

Karszewo (Karsewo) w. pr. Dąbie II, **441. 42**.

Karsznice albo Czerniewo w. pr. Zła-ków II, 242. 259-260.

(Karschnycze) w. pr. Góra ś. Małgorz. II. 415. 16.

Karszów z. Karszew.

Karwice (Carvicze) w. pr. Opoczno I, 640.

w. pr. Gowarczów n. I,695. 97. Kaszeń (Kaschen) w. pr. Rozprza II, 191. 92.

Kaszew (Kaschewo) w. pr. Goszczanów II, 62.

Kaszewice (Cassovicze) w. z kośc. pr. pw. Piotrków. I, 560.

Kaszewy (Caschewo) Dworne i Tarnowskie w. z kośc. pr. pw. Kutno II,484. 85.

Kaszów (Cassow) w. z kośc. pr. pw. Radomsk I,679-681. II,477.

Kaszowa mł. plb. z Zakrzowie I.681. Kaszowice (Kaschowycze) albo Kuźnica Lubiecka w. pr. Parzno I, 462.

Kathy pole pr. Kłomnice L 519.

Kavaczow z. Kałęczew. Kavyeczyno z. Kawecin.

Kawecin (Kavyeczyno) w. pr. Tokary II, 68.

Kawęczyn w. pr. Przedbórz II, 204.

Karmin (Carmyn) w. z kośc. pr. pw. Kawęczyn (Cawyeczyn) w. pr. Borszewice I, 443. 44.

w. pr. Czarnca I,567.

w. pr. Dabrowa L629. 30.

— w. pr. Godzianów II, 284. 85.

w. pr. Stara Rawa II, 288. 89. - w. pr. Rzeczyca II,314. 15.

Kawęczynek (Cawyeczynko) pod Unie-jowem I, 345.

Kawieczyn (Kaweczyno) w. pr. Marze-niu I, 27. 28.

(Cawyeczyn) w. pr. Wygiełzów I, 454. 55.

– w. pr. Rzeczyca II,312.

Kawieczynek w. pr. Tokary I, 405. w. pr. Warta I, 410. 411. Kawiory w. pr. S. Trójcy Gniezno L9. Kawnice (Cawnycze) w z kośc. pr. pw. Konin I, 230. 289-290.

Kazanów (Cazanow) w. pr. Końskie I. 701. 702.

Kazimierz (Cazymyerz) os. z kośc. pr. pw. Słupca I, 209. 10. 232-235. 376. 92.

os. z kośc. pr. pw. Łódź I, 366. 70. 378-381. 84. 96. 414.

Kazimierza Mała (Kazymyerza minor) w. z kośc. pr. pw. Pińczow II, 206.

Kaznów (Caznowo) w. pr. Grodzisko I, 366. 67. 409.

Kapiel (Kapyel) w. pr. Czerniejewo I, **35.** 36.

(Capyel) w. pr. Ostrowite Kap. I. 300. 301. 303.

Kąśnia (Kasznycza) w. pr. Wójków II, 55.

Kąssycze z. Kęszyc.

Katny Młyn (Cathny Mlyn) mł. pr. Kamieniec I, 199.

Katy (Cathy) w. pr. Słupca I, 305. 306. (Kanthy) w. pr. Widawa I,470.

(Canthy) w. pr. Czarnca I, 559. **567.** 68.

Kcynia (Kczynia) m. z kośc. pr. pw. Szubin I, 116. 123 – 128.

Kębliny (Camblyny) w. pr. Gieczno II, **894**. **410**. 11.

Kęcerzyn (Kacerzyno) w. pr. Bierzwienna II, 449. 50.

Kędzierzyn (Kadzyerzyno) w. z kośc. pr. pw. Gniezno I 19. 20. 22.

Kędziorki (Kedzyorkj) w. pr. Brzeziny II, 399. 400.

Kepa (Campa) w. pr. Wasosze n. L 208. 28. 31.

Espadly (Campadly) w. pr. Sobota I, 503. 504.

Kępy (Campi) w. pr. Żeleźnica I,613. Kęszyce (Cansycze) w. pr. Bednary II, 263. 68. 69.

(Kassycze) w. pr. Biskupice II, 52.
 Kiączyn (Kanczyno) w. pr. Stawiszyn II, 73.

Kiedrowo (Kyedrowa) w. pr. Łekno I, 106. 108.

Kiejtrze (Kyeythrze) w. pr. Osiek M. I, 115. 16.

Kiełbów (**Kyelbow**) w. pr. Błotnica I, 676—678.

Kielce (Kyelcze) m. gubern. z kośc. I, 585. Kielców (Cyelczewo) w. pr. Bedlno II, 492. 93.

Kielczew Smużny i

Górny (Kyelczewo duplex) w. pr. Wrząca W. I, 218.

Kielczewek w. pr. Wrząca I, 219.

— w. pr. Grzegorzew I, 219. **Kielczygłów** (**Kyelczygłow**) w. pr. Rząśnia I, 537. 38.

Kielmnia (Kyelmyna) w. pr. Dobra II, 395. 96.

Kierzkowo (Kyerzkowo) w. z kośc. pr. pw. Szubin I, 151. 81. 82.

Kietlin (Kyetlin) w. pr. Radomsk I, 495. 96.

Kietrze (Kyetrze — Ktery — Kthary) w. pr. Strzegocin II. 486.

Kijowiec (Kyowyecz) w. pr. Ostrowąż L 206—208.

Kiki (Kyky) w. pr. Świnice I,351. 64.
 — w. pr. Mikołajewice I,382. 83.

Kinno (Ynno) w. pr. Ostrowite Prym. I, 100. 101.

Kisiele (Kyschyelye) w. pr. Rozprza II, 190. 92.

Kiszewy (Kyschewo) w. pr. Tuliszkowo I, 271.

Kiszkowo (**Kyskowo**) m. z kośc. pr. pw. Gniezno I, 67. 68. 70.

Kleczewo (**Klyeczewo**) os. z kośc. pr. pw. Słupca I, 191. 93. 227. 36.

Kleparz (Kleparz Grzybowo) w. pr. Grzybowo I.34.

Kleszczów (Cleszczow) w. pr. Sulmierzyce I, 490. 91.

Klew (Chlew) w. pr. Skórkowice I, 620. 621.

Klewków w. pr. Łowicz II, 237. 46. Klęcz (Clancz) w. pr. Restarzew I, 464. 465. Klek (Clenk — Klek) w. pr. Dobra II, 395. 96.

Kliczków Wielki i

 Mały (Clyczkow duplex) w. pr. Charłupia W. I, 418. 19.

Kliszewo (Klyschowo) w. pr. Kościelna wieś n. II, 41.

Klizin (Clyszyn) w. pr. Kołdrąb I,504. Klodzyno z. Kłudzin.

Klonna (Klona – Clona) w. pr. Odrzywół I, 649. 55. 56.

Klonowa (Clonowa) w. pr. Skrzyńsko I, 691. 92.

Klonowa w. z kośc. pr. pw. Sieradz I, 422-424.

Klonowiec Szlachecki i

- Chłopski w. pr. Głogowiec II, 477. 78.

Klonowo (Clonowo) w. pr. Jeziorsko I, 407. 408.

Kluczewsko (Cluczewsko) w. pr. Kurzelów dziś osobna pr. I, 545. 48. 53. 57.

Kluki (Cluky) w. pr. Parzno I, 462. Klwanie — Klwań (Klwanye) w. pr.

Janiszew n. I. 255 – 257.

— w. pr. Brudzewo n. I, 352.

Klwów (Clvow) os. z kośc. pr. pw. Opoczno I.651. 54. 656-658. 708.

Klyschowo z. Kliszewo.

Klynnya minor i

maior w. pr. pw. Szubin n. I, 133.
 Kłecko (Cleczko) m. z kośc. pw. Gniezno
 I, 12. 14. 76. 90 – 93.

Kłocko (Cloczko) w. pr. Sieradz I, 429.

- w. pr. Radoszyce I, 596.

Kłodawa (Clodawa) os. z kośc. pr. pw. Koło II, 350. 411. 39. 47. 451—454. 58. 61. 64. 66.

Kłódna (Clodna) w. pr. Wartkowice I, 367. 68.

Kłodno w. pr. Klwów I, 657. 58.

(Clodno) dziś Wieniawa I, 686.
 Kłomnice (Clunice) w. z kośc. pr. pw.
 N. Radomsk I, 518 – 520. 22.

Kłoniszew (Clonyschow) w. pr. Małyń I, 374. 75.

Kłopoczyn w. pr. Mogielnica II, 294.

Kluczew (Cluczewo) w. pr. Chodów II, 364.

Kłudno (Clodno) w. pr. Klwów I, 651. Kłudzin i Kłudzinek (Kludzyno duplez) w. pr. Łopienno I, 86. 89.

Knieja (Knyeya) w. pr. Dąbrowa I; 514. 15.

Kobiele Wielkie (Cobyele) w. z kośc. pr. pw. N. Radomsk I,507-509. 561.

Male w pr. Kobiele W. I, 507. 509. Kobierno (Cobierzno) w. z kośc. pr. pw. Krotoszyn II, 13.

Kobierzycko (Cobyerzyczko) w. Wróblew I. 389. 415. 16.

Kobyla Chmielowa (Cobyla) w. pr. Rossoszyca I, 388. 89. 442.

w. pr. Szadek I, 440—442.w. pr. Bebelno I, 570.

Kobylanki w. pr. Skulsk I, 205. Kobyle w. pr. Dabie II, 438. Kobylec (Cobyelecz) w. pr. Tarnowa I, 110. 11.

Kobylepole (Cobylepole) pustk. pr. Bebelno I, 550.

Kobylica (Cobylicza) w. pr. Sokolniki I, 94. 95.

Kobylin (Kobylino - Cobylno) m. z kośc. pr. pw. Krotoszyn I, 66. II, 16 - 18.

w. pr. Kołacinek II, 339. 40.

Kobyłki (Cobelky) w. pr. Drużbin (Krzepców) I, 460. 61.

Kobylnik (Cobylnyk) w. pr. Błotnica I,677-678.

Kobylniki w. pr. Góra I,439. II,59.

w. pr. Uniejów I, 344. 45. Kocanowo (Goczanowo) w. z kośc. niegdyś pr. pod Pobiedziskami I, 58. 59.

Kocanyno z. Kokanin.

Kochanów (Cochanowo) w. pr. Wieniawa I, 686.

Kochlew (Chochlow) w. pr. Wierzchlas II, 96 112.

Kochów (Cochowo) w. pr. Giewartowo I,301. 302.

Kociałkowa Górka (Gorka) w. pr. Pobiedziska I,60. 63. 69.

Kociaty (Coczyathy) w. pr. Boleszczyn I,400. 401.

Kociełki (Coczyelky) w. pr. Błaszki II, 58.

Kocierzew w. z kośc. pr. pw. Łowicz II, 260 - 263.428.

Kocierzowy (Coczyerzowo) w. pr. Kamińsk I,501-503.

Kociętów (Koczyathowy) w. pr. Morzysław I, 237.

Kocin (Coczym) w. pr. Mykanów I, **524**. **25**.

Koconia (Choczanya) w. pr. Chełm II, 200 201, 203, 204.

Koczelek (Kocielek) mł. pr. Tuszyn II. 163-167.

Koczewa (Koczawa) w. pr. Rudułtów II, 460.

Koczyathowy z. Kociętów.

Koczyna (Coczyna) w. pr. Brzyków II, 473.

Kodrab (Codramb) w. z kośc. pr. pw. N. Radomsk I,502-506. II,215.

Kokanin (Kokanyno) w. z kośc pr. pw. Kalisz II, 79. 80.

Kokoszki (Kokosky) w. pr. Błaszki II, 58. Kolędzice (Kolyądzycze) w. pr. Błaszki

Koluszki (Koluskj) w. pr. Brzeziny II, 399. 400.

Kołacin (Collaczyn major) w. pr. Kołacinek II, 339. 40.

Kołacinek (Collaczyn minor) w. z kośc. pr. pw. Brzeziny II, 339. 40.

Kołaczkowo w. pr. Witkowo I, 23. 24.

(Colaczkowo) w. pr. Rynarzewo I, 130 31.

Kolata (Kolatha) w. pr. Wronczyn I, 63—65.

Koldów (Koldowo) w. pr. Błaszki II,58. Kołdrab (Coldrab) w. z kośc. pr. pw. Wagrówiec I,52. 83-86. 168.

Kołdrębiec (Coldrambecz) w. pr. Kołdrab I, 84 85.

Kolnica (Colnycza) w. pr. Brudzew I, 252-254.

Kolno (Colno) w. pr. Kawnice I, 235, 90. Koło (Colo) m. pw. guber. Kalisz L 137. 203. 249—251. 441.

w. pr. Sulejów II, 186. 87.

Kołodziejewo (Colodzycycwo) w. pr. Trlag I, 203.

Kołoszyn (Koloschyn) w. pr. Dalików II, 375. 76.

Kołowa (Colowa) w. pr. Boleszczyn I, 400. 401.

Kołybki (Colybki) w. pr. Łekno I, 106. 107.

Komadzyn w. pr. Kutno II,479. 80.

Kamaszyce (Camasschicze — Camasska) w. i minera pr. Gowarczów I, 695. 96.

 w. pr. Góra ś. Małgorz. II, 415. 16. Komorniki (Comornyky) w. pr. Januszewice I,548. 611. 12.

alias Lisówek I,673.

w. z kośc. pr. pw. Wieluń II, 140.

w. pr. Wolborz II, 175.

Komorów (Comorow) w. pr. Skrzynno I, 689. 90.

Komorów (Comorow) w. pr. Michałowice n. II, 309. 10.

Komorowo (Comorowo) w. pr. Waliszewo I, 51. 52.

w. pr. Juncewo I, 157. 58.

w. pr. Dobrosołowo I, 299. 300.
 w. pr. Tomaszów II, 181. 82.

w. pr. Rawa II, 295.

Komorowskye role pr. Kierzkowo I, 181. Komparzew w. pr. Kurzelów I,545. 47. **549**.

Komratowo (Kunrathowo) w. pr. Gąsawa I, 176. 77.

Konary (Conary) w. pr. Margonin I, 179.

- w. pr. Kłomnice I, 518. 20.

- w. pr. Łęczyca II, 349. 51.

— w. pr. Łęki II,489.

Konarzewo w. pr. Baszków II, 16.

- w. pr. Gieczno II, 410. 11. - w. pr. Piątek II, 418-420.

Koniecpole (Conyeczpole) Koniecpól os. z kośc. pr. dawniej w. pr. Chrząstów I, 559. 60. 62.

Koniemłoty (Conyemlothy) w. z kośc. pr. pw. Stobnica I, 602.

Konieczno (Conyeczno) w. z kośc. pr. pw. Włoszczowa I, 548. 49. 52. 570 – 573.

Konin (Konyno — Conyn) m. pw. guber. Kalisz z kośc. pr. I, 232. 237 – 243.

w. pr. Górka Pabijańska I, 377. 78.

Stary (Antiqua civitas) w. pr. Konin I,241.

Koninek (Canyno) w. pr. Łekno I, 106. 107.

Konopnica w. pr. Ossyjakow II, 99. 131. 132.

w. pr. Rawa II, 285. 93. 94.

Końskie (Konskye) w. pr. Błogie I, 627. 28.

(Conskye) m. pw. guber. Radomsk I, 603. 700. 704.

Konyow las pr. Sulmierzyce I, 491.

Kopaczyn (Kopaschyno) w. pr. Grylewo I, 113. 14.

Kopaniny (Copanyny) w. pr. Mierzyn n. II, 193.

Kopojno (Copayno) w. pr. Zagorów I, 282. 83.

Kopy (Kopi) w. pr. Krośniewice II, 457.

Kopydłowo (Kopydlova) w. pr. Dębnica I, 48.

w. pr. Wilczyn I,201. 202.

Kopydłówko w. pr. Wilczyn I, 202. 202.

Kopyść (Copyscz) w. pr. Borszewice I, 443. 44.

Kopyta (Kopytha) w. pr. Krośniewice n. II, 470. 71.

Korabka w. pr. Maków II, 275.

Korablew (Corablew) w. pr. Restarzew II, 464. 65.

Korczew (Corczow) w. z kośc. pr. pw. Sieradz I, 392. 444. 45. 478-481. II, 167.

Korczyn (Corczyn) w. pr. Łopuszno I, 593. Korczyska (Corczyska) w. pr. Wygieł-zów I,454. 55. 67.

Kornica (Cornycza) w. pr. Końskie I, 701.

Koryta (Coritha) w. z kośc. pr. pw. Krotoszyn II, 20. 21.

w. pr. Siedlec II, 465. 66.

Korytkowo (Corythkowo) w. pr. Turek I, 261. 63. 64.

- w. pr. Gowarczów I,695. 97.

Korytnica (Korythnycza) w. pr. Koryta II, 20.

Korytno (Corythno) w. pr. Chełmo I, 619.

w. pr. Bakowagóra II, 198. 99. 206. Korzecko (Korzeczek) w. pr. Chęciny I, 586. 617.

Korzecznik (Corzecznyk) w. z kośc. pw. Koło II, 448. 49.

Korzeń (Corzen) w. pr. Jasionna I, 667-669.

w. pr. Mierzyn n. II, 193.

Korzenica w. pr. Góra II, 59.

Korzeniów w. pr. Kościelec Kaliski II, 10. Korzkwy w. pr. Czermin II, 28.

Korzuchy z. Gorzuchy.

Kosarskj mł. pr. Czerniewice II, 299.

Koschewo z. Kuszewo.

Kościanki (Cosczyankj) w. pr. Skęczniew I, 405.

(Koszczyanki) w. pr. Graboszewo Ì, 315. 16.

Kościany (Kosczany) w. pr. Staw II, 65. Kościelec (Koszczyelyecz) w. z kośc. pr. pw. Inowrocław I, 187.

w. z kośc. pr. pw. Koło 1,245-248.

(Coszczyelyecz) w. pr. Borówno I, **521. 22**

Kaliski w. z kośc. pr. pw. Kalisz II, 10. 11.

Kościelna Wieś (Kosczyol) w. z kośc. pr. pw. Kalisz II, 40. 41.

Kościelnica (Cosczyelnycza) Uniejów I, 340. 44. 45. 447. Kościeszki (Koszczyesky) w. pr. Wilczyn I, 204. 205.

Kościerzyn (Cosczyerzyno – Skosczerzyn) w. pr. Charlupia Mała I, **4**16. **3**6.

Kościół (Kosczyol) w. z kośc. pr. pw. Leczyca II, 378. 429-432.

Kosczyelyecz z Kościelec.

Kosczymowski mł. pr. Srocko II, 171. Kosczyol z Kościół i Kościelna Wieś. Koserz (Kossorz) w. pr. Chodów II, 457. 58.

Kosin (Koszyno) w. pr. Góra ś. Małgorz. II, 415. 16.

Kosiorów (Koszyerkowo) w. pr. Góra ś. Małg. II, 415. 16.

Kosiska (Kosyska) w. pr. Jeżów II, 333-335.

Koski w. pr. Michałowice II,309. 10. Kosmowo (Koszmowo) w. pr. Jarząbkowo I, 25. 26.

(Cosmowo) w. z kośc. pr. pw. Kalisz II, 71.

Kosmy w. pr. Dmosin II, 341. 42.

Kośniewice (Cosnyevicze) w. pr. Kamińsk I, 501. 502.

Kosrzeschyno z. Kocierzew.

(Coschow) w. pr. Moszczenica L 173. 74.

Kossewo (Coszowo) w. pr. Giewartowo I, 301. 302.

Kossorz z. Koserz.

Kossów (Cossowo) w. pr. Grodzisko I, 351. 66. 67.

· w. pr. Górka Pabijańska I, 377. 79. Kostrzewice w. pr. Błaszki II, 58.

Kostrzyn (Costrzyn) w. pr. Klwów I, 657. 58.

Kosykowo w. pr. Kcynia n. I, 126.

Koszczyenkowo w. pr. Chometowo n. I, 152. 53.

Koszmynek z. Kożminek.

Koszuty (Coschuthy) w. z kośc. pr. pw. Słupca I, 305. 13.

Koszyelkj z. Koziełki.

Koszyerkowo z. Kosiorów.

Koszyel z. Kożle. Koszyno z. Kosin.

Kotarby (Kotharby) w. pr. Sowina II, 38.

Kothonya z. Kotunia. Kothowo z. Chotów.

Kotfin (Cothphyn) w. pr. Gidle I,517. 18. Kotków w. pr. Gorzkowice II, 216. 17.

Kotkowo (Kothkowo) w. pr. Sobótka II, 454. 62. 63.

Kotlewy (Clyethna) w. pr. Kamińsk I, 501. 503.

Kotlin (Cothlyna) w. z kośc. pr. pw. Pleszew. II, 26. 27. 32.

Kotlinki (Cotlyny minor) w. pr. Szadek I, 440. 42.

Kotliny (Cotlyny maior) w. pr. Szadek I, 440. 42.

Kotliska (Kothlysky) w. pr. Łąkoszyn II, 482. 82.

Kotowice (Cothowycze) w. pr. Goraj I, 253. II, 435. 36.

w. pr. Grabów I, 362.

w. pr. Gieczno II, 410. 11.

Kotowiecko (Kothowyeczko) w. pr. Droszew II, 11.

Kotulin (Kothulyn) w. pr. Kołacinek II,339. 40.

Kotunia (Kothonya deserta) w. pr. Wyszyna I, 269. 70.

(Chothunya) w. pr. Słupca I, 305. 406.

Kotusów (Cotuschow) w. pr. Dąbrowa I,629. 30.

Kotwasice (Kothwaschycze) w. pr. Malanów II, 70.

Kotwin (Cothvyn) w. pr. Petrykozy I, 710.

Kotynin (Kothynyn) w. pr. Bolesławiec II, 145.

Kowale Pańskie (Cowalye nobilium) w. z kośc. pr. pw. Turek I,260. **265.** 390.

Księże (Cowalye kszyaze) w. pr. Turek I, 261. 62.

(Cowale) w. pr. Charlupia M. I, **433**. 36. 37.

w. z kośc. fil. pr. Praszka pw. Wieluń I, 123-125.

Kowalew (Cowalow) w. pr. Buczek I, 449. 50.

w. pr. Biskupice Szalone II, 52. Kowalewice w. pr. Chociszew II, 356.

Kowalewo (Cowalewo) w. pr. Kołodrab I,84. 168.

w. pr. Słupy I, 133. 35.

w. pr. Sławsk I,288. 89.

w. z kośc. pr. pw. Słupca I, 295. 96.

w. z kośc. pr. pw. Pleszew II, 22.
Kowalskie w. pr. Wronczyn I, 63. 65.
Kownaty w. pr. Wilczyn I, 201—203.
w. pr. Lądek I, 294.

- w. pr. Strzałkowo I, 316.

Kozanki (Cozanki) Wielkie i Podleśne w. pr. Wielenin I, 360. 61.

Kozarzewek (Cozarzewo) w. z kośc. # pr. pw. Słupca I, 235. 36.

Kozarzovycze z. Chrzonowice.

Koziełki (Koszyelkj) w. pr. Kołacinek II, 339. 40.

Kozielsko (Cozyelsko) w z kośc. pr. pw. Wagrówiec I, 140-142. 58.

Kozierogi w. pr. Bogdanów II, 219. 20. Kozinin (Kozynyn) w. pr. Sławno I, 634. 35.

Kożlanka (Kozyanka) w. pr. Mieścisko I. 79. 81.

Kożlątków (Koslyathkowo) pr. Lisków II, 62.

Kożle (Koszyel) w. z kośc. pr pw. Brzeziny II, 391. 92. 401. 28.

Kozłów (Coslow) w. z kośc. pr. pw. **Jędrzejów I,548.** 607—609.

Kozłowiec (Coslowlast) w. pr. Skrzynno I, 691. 92.

Kozłowo (Coslowo) w. pr. Strzyżewo I, 103. 104.

w. pr. Konin n. I, 230. 31.

Koźmin (Kozymyno) w. pr. Dobrowo I, 252. 56.

Kożminek (Koszmynek) w. z kośc. pr. pw. Kalisz II, 9. 63. 64.

Kozubów (Cozubowo) w. pr. Wilamów I,363.

Kozuby Srednie (Cozuby),

Dobrogosty i

Zarnowice w. pr. Topola II, 430. 31.

Nowe i

 Stare w. pr. Sędziejowice I, 466. 67. Kożuchów (Cozuchow) w. pr. Wyśmierzyce 1,665-668.

Kożuszkowo (Cozuszkowo) w. pr. Siedlimowo I, 103. 204. 205.

Kozyakalen (Koziakaleń) w. pr. Potworów n. I, 659.

Kozyanka z. Kożlanka.

Kragola z. Kregola.

Krajkowice w. pr. Uniejow I, 341 — 345. 49. Krajów (Crayow) w. pr. Skrzyńsko I, 657. 91. 92. 99.

Krampa z. Krepa.

Kramsk (Cramsko) w. z kośc. pr. pw. Konin I,222-224. 45.

Krankowo z. Kraków.

Kraski (Crasky) w. pr. Świnice I, 853. 64. Kraśnica (Crasnycza) w. pr. Kawnice L 231. 90.

w. pr. Rembieszyce I,580.

- w. z kośc. pr. pw. Opoczno I,641. 45. 46. II, 317.

Krasocin (Crassoczyn) w. z kośc. pr. pw. Włoszczowa I, 548. 94. 601. 605. 606. 10.

Krassów i

Krassowek (Crassow duplex) w. pr. Bebelno I, 570.

Kraszew (Craschow – Krassow) w. pr. Dmosin II, 337. 41. 42.

Kraszewice (Craschovycze) w. pr. Chelmo I. 619. II, 203.

w. z kośc. pr. pw. Kalisz II,44. 206. Kraszków (Craskow) w. pr. Gowarczów n. I,695. 97.

Kraszkowice (Craskowycze – Craszcovicze) w. pr. Ruda II,95. 111.

Krąków (Krankowo) w. pr. Góra II,59. Krempa (Crampa) w. z kośc. pr. pw. N. Radomsk I, 493.

Kreślów (Crzesslow) w. pr. Wygiełzów I, 451.

Kretkowo w. z kośc. pr. pw. Września II, 25.

Kręcieszki (Krzeczyeskj) w. pr. Bedlno II, 492. 93.

Kręgola (Kargola — Kragola) w. pr. Konin I, 240. 41.

Krępa (Crepa) w. pr. Inowłodz II,317.

w. pr. Túliszkowo I, 271. 72.
w. pr. Mąka I, 391.

(Crampa) rzeczka pod Męką I,391.

w. pr. Dómaniewice II, 344. 45.
w. pr. Niemysłów I, 353. 98. 99.

Krepkowo (Crampkowo) w. pr. Graboszew I, 315.

Krężce (Crescze) w. pr. Maków. II, **279**. 80.

(Krezelevycze) w. Krężelewice Dr. Siedlec II, 434.

Krężna (Creschna) w. pr. Milejów II,

Krobanów (Crobanow) w. pr. Marzenin II. 482. 83.

Krobanówek w. pr. Marzenin I,482. 583.

Krococzyce z. Krokocice.

Kroczycze role w Turku I, 262.

Krokocice (Crococzicze – Krococzyce) w. pr. Małyń I, 356. 74. 75.

w. pr. Witunia II, 487. 88.

Królikowo (Krolykowo) w. pr. Słupy I, 133. 35. 80.

(Crelikowe) os. z kośc. pr. pw. Słupca I, 279. 80. 89.

Kromolin (Cromolyn) w. pr. Szadek I, 440. 42.

Krośniewice (Crosnyevicze) os. z kośc. pr. pw Kutno II, 448. 457-459. 469-472. 74.

Krosno (Kroszno) w. pr. Tarnowa I, 110. 11.

(Croschno) w. pr. Bęczkowice I, **195**. **96**. 218.

Krosnowa (Crosnowa) w. pr. Słupia II, 336.

Krothczycze role pr. Łegonice II, 312. 313.

Krotoszyn (Crotoschyno) w. pr. Szczepanowo I, 182. 83.

m. pw. z kośc. pr. II, 13. 14. 15.

Krotowski młyn pr. Grylewo I, 114.

Krowica (Crovycza) w. pr. Rajsko II, 9. Kruchowo (Cruchowo) w. z kośc. pr. pw. Mogilno I,97—99.

Kruchowski (Cruchowsky) mł. pr. Kruchowo I, 98.

Krucz (Crucz) w. pr. Borszewice I, 443.

Kruplin (Crupplyno) przedm. Brzeźnicy I,485. 86.

Kruszew (Crusew) w. pr. Srocko (Tuszyn) II, 170-172.

Kruszewiec (Crosyewyecz) w. pr. Libiszów I, 644. 45.

Kruszyn (Cruschyn) w. pr. Wierzchy I. 385.

zyna (Cruschina) w. z kośc. pr. pw. N. Radomsk I,522. 23. Kruszyna

(Cruszyna) w. pr. Wielgomłyny I, 557. II, 207. 208.

w. pr. Borysławice II, 446. 47.

Kryszkowice w. pr. Piątek II,418-420. Krzecięcice (Creczyącznycze) w. z kośc. pr. pw. Jędrzejów I,561.

Krzekotowo (Krzekothowo) w. pr. Słaboszew (Szczepanowo) I, 184.

Krzemienica (Krzemyenycza) w z kośc. pr. pw. Rawa II. 302 – 304.

Krzemieniew w. pr. Dalików II, 375. 76. 80.

Krzemieniewice w. pr. Gorzkowice I, 554. II. 216 – 218.

Krzepców (Crzepczow) w. z kośc. pr. pw. Piotrków I,460.

Krzepice (Krzepycze — Crzepycza) os. z kośc. pr. pw. Częstochowa I,525 II, 117—120.

Krzepin (Crzepyn) w. pr. Bebelno I, 570.

Krzepiszyn (Crzepyschyno) w. pr. Kcynia I, 125. 28.

Krzepocin i

Krzepocinek (Krzepoczyno duplex) w. pr. Leźnica W. I, 359. 60. 88.

Krzesin (Krzeschynko) w. pr. Nowe II, 473. 74.

Krzesławice (Crzeslavicze) w. pr. Smogorzew I, 652. 93. 94.

Krześlice (Krzyslycze) w. pr. Wronczyn I,64. 65.

Krześlów (Crzesslow) w. pr. Wygiełzów I, 454. 55. 63.

Krzeszów (Krzeschow) w. pr. Modlna II, 412. 13.

Krzethlya łąka pr. Mierzyn II, 193. Krzewata w. pr. Kłodawa II, 453.

Krzewie (Krzewye) w. pr. Krośniewice II,470. 71

Krzewo w. pr. Dabie II,441. 42.

Krzętów (Krzethow) w. pr. Wielgo-młyny II, 202. 207. 208.

Krzyczka mł. pr. Łobudzice I,453. Krzykosy (Krzykoschj) w. pr. Borysławice II, 446. 47.

(Crczykowycze) w. Krzykowice Wolborz II, 175.

Krzymaczow (Grzymaczow) w. pr. Wójków II, 55.

Krzymów w. z kośc. pr. pw. Konin I, 243-245. 48.

Krzyslycze z. Krześlice.

Krzyszczewo w. pr. ś. Michała Gniezno I, 14. 16.

Krzyszkowice w. pr. Piątek II,429.

Krzywanice w. pr. Wiewiec I, 488. 89. Krzywarzeka w. z kośc. pr. pw. Wieluń II, 126.

Krzywosądowo (Krzywozadowa) pr. Kościelna wieś II, 41.

(Krzywoschadowo) w. pr. Kuczków 48.

Krzyżanki (Crzyszanky) w. Gołańcz I, 118.

Krzyżanów w. pr. Milejów II, 189. w. pr. Łęki II,489. 490.

Krzyżanówek w. pr. Łęki II,489. 90.

Krzyżanowiec (Krzyzanowyecz) w. pr. Janiszew I, 257.

Księża Wola (Kseza Volya) w. pr. Boguszyce II, 296. 97.

Księży Młyn (Ksiazy mlyn) mł. pr. Niemysłów I, 398 99.

Kszyazy kanth (Księży kąt) łąki pr. Kozielsko I, 141.

Kucharki w. z kośc. pr. pw. Pleszew II, 39. w. pr. Topola II, 430. 31.

Kuchary Kościelne (Cuchary) w. z kośc. pr. pw. Konin I, 232. 86. 87.

Borowe w. pr. Grabienice I, 285. 286.

(Chuchary) w. pr. Dmenin I, 506 507.

- w. pr. Stobnica I, 697.

- w. z kośc. pr. pw. Pleszew II, 40.

w. pr. Strzegocin II, 359. 486.

w. pr. Topola II, 430. 31.

Kuciny (Kuczyny) w. pr. Dalików II, 375. 76.

Kuców (Chuczow) w. pr. Sulmierzyce II, 490. 91.

Kuczki (Cuczki) w. pr. Uniejów I, 340. 44. 45.

Kuczków (Cuczkow) w. z kośc. pr. pw. N. Radomsk I, 562-565.

 w. z kośc. pr. pw. Pleszew II, 48. 49. w. pr. Pszczonów II, 282. 83.

Kudrowice (Cudrowicze) w. pr. Górka Pabijańska I, 377. 78.

Kunice (Conycze) w. z kośc. pr. pw. Opoczno I, 635—638.

Kuniczki w. pr. Kunice I, 637. 38. Kunow role pr. Bużenin I, 427. Kunowo w. pr. Kwieciszewo I, 329. 30.

Kunradowo z. Konradowo.

Kuny w. pr. Krzymów I, 243. 44. 48. Kupimierz (Kupymyerz) w. pr. Gowarczów I, 695. 96.

Kupinin (Kupyenyno) w. pr. Dabie II, 441. 42.

Kuraszków (Curaszkow) w. pr. Petry-kozy I, 597. 710. 11. Kurcew (Kurczewo) w. pr. Czermin

Ц 28.

Kurnędź (Conracz) w. pr. Sulejów II, 186—188.

Kurosze w. pr. Łakoszyn n. II,482. **483**.

Kurów (Curow) w. pr. Wygiełzów I, 454. 55. 67.

w. pr. Droszew II, 11.

— w. pr. Chotóv II, 101. 38. 39.

- w. pr. Oporów II, 494. 95.

Kurówek w. pr. Grabienice I,285. 86. Kurowice (Kurovycze) w. z kośc. pr. pw. Łódź I, 228. 30. 34.

w. pr. Czarnocin II, 404.

Kurowo (Curowo) w. pr. Morzysław I, 235. 37. 38.

- w. pr. Grabienice I, 285. 86.

Kurozweki (Curozwanky) w. z kośc. pr. pw. Stopnica I, 561.

Kurza w. pr. Rychnów II, 78.

Kurzajama (Kurzayama) albo Kurzelowo w. pr. Grabów I, 349. 436. 437.

Kurzelów os. z kośc. pr. pw. Włoszczowa I, 510. 11. 15. 545-558. 73. 75. 83. 608. II, 202. 206. 208.

Kurzeszyn w. z kośc. pr. pw. Rawa II, **285**. 290—292.

Kuśnie (Kusyen — Kuznye) w. pr. Brzeżno I, 420. 21. 429-431.

Kustrzyce (Custhrzycze) w. pr. Marzenin I, 482. 83.

Kuszewo (Kaschewo) w. pr. Popowo I, **482**. 83.

Kuszewo (Kaschewe) w. pr. Popowo I. 76. 77.

Kusznycza z. Kaśnia.

Kuszyn (Kuschyno) w. pr. Kościelec II, 11.

Kuthy w. pr. Sławoszewo n. II, 465. **4**66.

Kutno (Cuthno) m. pw. z kośc. pr. guber. Warszawa II. 478—481. 91.

Kużnica (Cusnycza) w. pr. Restarzew I, 464. 65.

Lubiecka (Kaschowycze) w. pr. Parzno I, 462.

Kuznocin (Kusnoczya) w. pr. Wolborz Ц, 175. 77.

Kwasków w. pr. Błaszki II,58.

Kwasowiec (Qwaszowyecz) w. pr. Że-lazna II 286. 87.

Kwiatków (Qwyathkowo) w. pr. Do-browo I,252.

Kwiatkowicze (Qwyathkovicze) i Kwiatkowiczki w z kośc. pr. pw. Łódź I,383 - 385.

Kwiatkowo (Kwyathkowo) w. pw. Krotoszyn II, 15.

(Qwyathkowo) w. pr. Ociąż II, 51. Kwieciszewo (Qwyecziszewo) m. z kośc. pr. pw. Mogilno I, 328-330.

(Kwylyenye) w. pr. Chocz Kwilina II, 29.

Kwilino (Qwylyno) w. pr. Gieczno 410. 411. II, 469.

Kwylyenye z. Kwilina.

Kyelbow role pr. Bieliny I, 714.

Kyelcze z. Kielce.

Kyelmyna z. Kielmunia.

Kyerz z. Sadykierz.

Kyky z. Kiki.

Kyschewo z. Kiszewy.

Kyskowo z. Kiszkowo.

Leszczynek (Lessno) w. pr. Łąkoszyn II, 482. 83.

Leszczyny (Lesczyny) w. pr. Jeżów II, **333. 35. 38**.

(Leschno) w. pr. Grabów I, Leszno 362. 65.

w. pr. Góraj II,435. 36.

w. pr. Strzegocin I,486.

Letkowo z. Łetków.

Lewkowo w. z kośc. pr. pw. Odolanów II, 44. 45.

Leżajna w. pr. Oszkowiec II. 422. 23.

Leziona w. pr. Gostyczyna II, 43.

Leźnica (Lesnycza) w. pr. Kwiatkowice I, 383. 84.

major) w. Wielka (Leznycza z kośc. pr. pw. Łęczyca II, 359 — 361.

– Mała (Leznycza minor) w. z kośc. pr. pw. Łęczyca II, 361 – 363. 88.

Lgów w. pr. Buczek I,449. 50. Lgotha z. Ligota — Lgota.

Lgota (Lgotha) w. z kośc. pr. pw. N. Radomsk I, 491-493. 507.

- w. pr. Kruszyna I, 523.

Libiszów (Libischow) w. z kośc. pr. pw. Opoczno I,643-645.

Lichawa (Lychawa) w. pr. Sędziejowice I, 466.

- w. pr. Małyń L 356. 57. 74. 75.

Licheń (Lychyn – Lychyno) w. z kośc. pr. pw. Konin I, 212. 226-228.

Lichenek (Lychynek) w. pr. Deby Szl. I, 214. 15. 23.

Liczki w. pr. Miłonice II, 468.

Ligota (Lgotha) w. pr. Buženin I,426. (Lgota) w. pr. Grabno I,468. 69.

– w. pr. Koryta II, 20.

Linne (**Lyne**) w. pr. Dobra I, 402. 403. Linówiec (Lynowyecz) w. z kośc. pw. Mogilno I, 200.

Lipa (Lyppa) w. z kośc. pr. pw. Końskie $\mathbf{I}, 512. 597 - 599.$

 w. pr. Koźle (Stryków) II,391. 392. Lipce (Lypcze) w. z kośc. pr., pw. Skierniewice II, 240 334. 35. 57. 38.

Lipe (Lype) w. pr. Mielżyn I, 326. 27.

Lyppe w. z kośc. pr. pw. Kalisz II, 74. 75. Lipia Góra (Lypy gore) w. pr. Osiek

L, 216. (Lypagora) w. pr. Lądek I, 294.

Lipice (Lypycze) w. pr. Królikowo I, 280.

w. pr. Kłomnice L 518. 19.

Lipice (Lypycze) w. pr. Goszczanów II, 62.

Lipie (Lyppe) w. pr. Parzymiechy II, 114. 15.

w. pr. Krzemienica II,302. 304. Lipinki (Lypynky) w. pr. Łódź II, 381.

Lipiny (Lypyny) w. pr. Dęby Szl. I, 214. 15.

w. pr. Kouin I, 240. 41.

w. pr. Rossoszyca I. 388, 89.

w. pr. Brzeziny II, 399. 400. 28.

- w. pr. Łódź II,421.

Lipka w. pr. Niesułków II, 401. 403. 404. Lipki w. pr. Bałdrzychów I,371. 73.

- w. pr. Grochowo II,476.

Lipnica (Lypnycza) w. pr. Uniejów I, 344. 45.

rzeka I<u>,</u>574.

- w. pr. Złotniki I,578-580. 89. Lipnice w. pr. Kocierzew II, 261. 62. Lipnik (Lypnyk) w. pr. Siemkowice I, 535. 536.

Lipno (Lypno) w. pr. Konieczno I, 572.

-- w. pr. Kozłów I, 607. 608.

w. pr. Skrzyńsko I, 691. 92.

— w. pr. Mogielnica II, 294.

Lipowczyce w. pr. Kodrab I, 504. 505. II, 215.

Lischygaba łąka pod Radomskiem I,497. Lisewko (Lyszowo) w. pr. Lisewo I, 206. 207.

Lisewo w. z kośc. pr. pw. Słupca I, 206. 207.

(Lyssowo) w. pr. Szymanowice II, 24.

Lisice (Lyssyce) w. pr. Pieczew II, 438. Lisiec Wielki (Lyszyecz major) w. z kośc. pr. pw. Konin I,242. 272-274.

Mały (Lyszyecz minor) w. pr. Lisiec Wielki I, 244. 72. 74.

(Lyssycze) w. pr. Pieczew I,362. Lisiejamy (Lyszyeyamy) w. pr. Łęki II, 489. \ 90.

Lisków (Lyskowo) w. z kośc. pr. pw. Turek II, 62 63.

Lisów (Lissowek) w. z kośc. pr. pw. Radomsk I, 672 - 674.

Lisowice (Lyssovycze) w. pr. Działoszyn I,533.

w. pr. Chruślin II, 347.

w. pr. Brzeziny II, 399. 400.

Listwarta rzeka II, 117.

Lisy (Lyssy) w. pr. Strońsk I,476. 77.

Lykowo (Łykow) w. pr. Krośniewice n. Laglewniki w. pr. Wyganów II, 18. 19. II, 470. 71. — w. z kośc. pr. pw. Wieluń II, 155. 56. Lyne z. Linne. Lynowyecz z. Linówiec. Lyoscze w. pr. Mierzyn n. II, 193. Lype z. Lipa. Lypicze z. Lipice. Lypno z. Lipno. Lypnycza z. Lipnice. Lypnyk z. Lipnik. Lyppa z. Lipā. Lyppe z. Lipe. Lypygore z. Lipia Góra. Lypynkj z. Lipinki. Lypyny z Lipiny. Lysche Skornye z. Łyskornia. Lysche Yamy (Lisiejamy) zarośla pod Łowiczem II, 242. Lyskowo z. Lisków. Lyskowsky dział roli w Głuchowie II, 69. Lyssowo z. Lisewo. Lyssovycze z. Lisowice. Lyssya myedza pole w Dabrowie I, 515. Lyssyce z. Lisice. Lyssovice z. Lisowice. Lyssyeyamy z. Lisiejamy. Lyszna laka łąka pleb. w Kole I, 250. Lyszovice z. Lisowice. Lyszowo z. Lisewo. Lyszycze z. Lisiec. Lyszyecz z. Lisiec. Lyubomyerz z Lubomierz. Lyuthkowo z. Ludkowo. Lyupszthowo minor z. Lubstówek. Łabędzie (Labandzye) w. pr. Warta I, 410. 11.

w. pr. Charłupia M. I,437. Łabiszyn i

Łabiszynek w. pr. ś. Michała Gniezno I, 14. 16. 97.

Łachów w. pr. Czarnca I, 546. 66. Lachowsky mł. pr. Czarnca I, 567. Ładawy w. pr. Wielenin I,360.

Ładzice (Ładzycze – Landzycze) w. pr. Radomsk I, 475. 95. 96.

Łagiewniki (Lagyewnyky) w. pr. Wronczyn I, 64-66.

(Langyewnyky) w. z kośc. pr, pw. Gniezno I, 70-72.

w. pr. Lubstówek I, 223. 25.

– w. pr. Królikowo I,280.

w. pr. Dmenin I, 505—507. 608.

– **Rzadowe** i

 Zawadzkie (Lagyewnyky duplex) w. pr. Chorzecin I, 632, II, 179. 80. 404.

w. pr. Zgierz II, 386. 87. Lagoda mł. pod Szadkiem I, 441. Łagów w. pr. Pszczonów II, 282. 83. Laguszew w. pr. kol. Lowicz II, 237, 45. 512.

Łaknarz z. Łuknarz. **Lasieczniki** (Lassyecznykj) w. pr. Bolimów II, 272. 73. 521.

(Laschycznykj) w. pr. Nieborów II, 270. 71.

Lask (**Lasko**) m. z kośc. kolleg. pw. **Lask** I, 443. 445 – 449.

Łaskawnica w. pr. Grylewo I, 106. 107. 113. 14.

Łaski w. pr. Maków II, 279. 80. **Lasocin** w. pr. Mnin I, 595. 611.

Łaszów (Laschow) w. z kośc. pr. pw. Wieluń II, 100. 29. 30.

Ławiczno (Lawyczense) mł. pr. ś. Michała Gniezno I, 14. 17.

(Lawky) w. pr. Kruchowo I. 98. 99.

Ławy w. pr. Parzno I, 462.

Łazin i

Łazinek (Laznyno duplex) w. pr. Oszkowice II,422. 23.

Łaziska (Lazyszka) w. pr. Wągrówiec I, 112.

Łazisko (Lazysko – Laschysko w. pr. Chorzecin I, 631. 32. II, 179. 80.

Łażniki (Lassnykj) w. pr. Zduny II, **505. 506**.

Łaznów (**Lasnow**) w. z kośc. pr. pw. Brzeziny II, 95. 181. 232—235.

Łazów (Lazow) w. pr. Restarzew I, 464.

(Laschow) w. pr. Maluszyn II, 202. 210. 11.

Łazy (Laschy) w. pr. Milejów II, 189. — (Lazy w. pr Trabczyn I, 281. 82. Łączkowice w. pr. Przedborz II, 204. Łąki w. pod Niestronnem n. I, 332.

Łąkoszyn (Lankoschyn) w. z kośc. pr. pw. Kutno I, 396. II. 433. 481-484. Łążek (Laszek) w. pr. Kłodawa II,453. Łekno (Lekna) m. z kośc. pr. pw. Wągrówiec I, 70. 105 - 109. 43.

Łęczkowice (Lanczkovicze) w. pr. Przedbórz I, 616. 17.

(Laczkovycze) w. pod Chełmem II, 201.

Łęczno (Lanczno) w. pr. Sulejów II, 186. 87.

Magnuszowice w. z kośc. pr. pw. Ple- | Malachewo Szemberewice, szew II, 23. 38. 39.

Magnusze (Magnusche) w. pr. Małyń I, 356. 57. 74. 75.

Majaczewice (Moyaczevicze) w. pr. Buzenin I. 426. 27.

Majków (Moykow) w. pr. Piotrków II, 222. 24.

Haka z. Heka.

Makolycze z. Makolice. Makolyno z. Makolno.

Makoschyn z. Mąkoszyn.

Eaków w. z kośc. pr. pw. Skierniewice II, 275. $277 - \overline{281}$. 84. 88. 530. 37.

Hakowiska w. z kośc. pr. pw. N. Radomsk I, 526-528.

Malanów w. z kośc. pr. pw. Turek II, 70. — w. pr. Kazimierz II, 379. 80.

Malczewo w. pr. Jarząbkowo I, 25. 26.

Malecz z. Małecz.

Maleniec (Malynyecz) w. pr. Osiek M. I, 116

Halenin (Malinyno) w. pr. Witkowo I, 23. 24.

Malepole role pod Kurzelowem I, 549. Malice w. pr. Kcynia I, 124. 26.

Malików z. Malków.

Malikow (Malkow) w. pr. Bedlno I,600.

Malin z. Małyń.

Malina w. pr. Kutno II, 479. 80.

Malinia (Malenya) w. pr. Buczek I, 449. 50.

Malinie (Malynye) w. pr. Chorzów n. IL, 46.

Malynyecz) w. pr. Gosławice I, 229. 30.

Malinin (Malynyno) w. pr. Grochowo II,476.

Malischicze z. Małszyce.

Maluczyn z. Małyszyn.

Malków w. pr. Bedlno I,705. 706.

Malkowo w. pr. Raczkowo I, 74. 75.

Malla Vyesch z. Maławieś.

Maluszyce (Malachice) w. pr. Dąbrowa I, 493. 513-515. 53.

Maluszyn w. z kośc. pr. pw. N. Radomsk II, 202. 209 - 211. 14.

Malyczew z. Małczew.

Malyosszyek z. Mały Osiek — Osiek Maly.

Małyschyna z. Małoszyna – Małośnina. Malachowice w. pr. Modina II, 412. 13. Malachowe (Malechewo) Szemborówke Kepe.

Wierzbiczany i

Złych Miejsc, w. pr. Witkewo I, 23. 24.

Malawieś (Malla Vyesch) w. pr. Sierzchowy II, 304-306.

Malczew (Malyczew) w. pr. Brzeziny II, 399. 400.

Male (Malle) w. pr. Tur II, 366.

Malecz (Malecz — Malec) w. z kośc. pr. pw. Brzeziny II, 319 - 323.

Małków (Malkowo) w. pr. Warta I,410. 11. 39.

Malogórne (Gorne) w. pr. Chociszew II, 356.

Malogoszcz os. z kośc. pr. pw. Jędrzejów I,557. 581–583. 87. 97. II, 316. 17.

Malemierz w. pr. Inowłodz II, 316. 17. Malośnina (Malyschyna) w. pr. Russocice I, 268.

Małoszyce (Malischicze) w. pr. Brudzewice I, 634. 647—648.

Małszyce w. pr. koll. Lowicz II, 237. 46. 512. 524 - 525.

Małyń (Malin) w. z kośc. pr. pw. Sieradz I, 356. 57. 72 74. 75.

Malyszyn (Maliszyn) w. pr. Ruda II, 111. Manka z. Męka.

Manklow z. Metlew.

Manykowo bloto łąka pr. Kamińsk I, **504**.

Marcewo (Macewo) w. pr. Młodojewo I, 302. 303.

Marcinkowo Gorne i

Dolne (Marczynkowo duplex) w. pr. Gasawa I, 176. 77.

w. pr. Kwieciszewo I, 329. 30.

Marcinowice (Marczynovycze) w. pr. Mstyczów II, 209.

Margonin m. z kośc. pr. pw. Chodzież I, 179.

Markowice w. pr. Ludzisk I, 198.

Markowiec (Markowyecz) w. pr. Dąbrówka I, 67.

Markwacz w. pr. Rajsko II, 9.

Marschewo z Marszew.

Marschyn z. Marzenek.

Marszew (Marschewo) w. pr. Wilczyn I, 201. 202.

Marszewo (Marssowo — Marschewe) w. pr. Czermin II, 28. 33.

- w. pr. Żychlin II, 496. 97.

Marulew (Marulyewo) w. pr. Brudsew
I, 253. 54.

Mierzyce (Myerzycze) w. z kośc. pr. pw. Wieluń II,95. 113. 14.

Mierzyn (Myerzyn) w. z kośc. pr. pw. Piotrków II, 178. 192—194. 97. 218. **29.** 30. 32. 35. 40.

Mieścisko (Myeszczyszko) m. z kośc. pr. pw. Wągrówiec I, 79-81. 83.

Mięcierzyn (Manczerzyno) w. pr. Lubcz I, 167.

Międzyborze (Myedzyborze) w. pr. Libiszów I, 644. 45.

Międzychód (Myedzychoth) w. pr. Łopienno I, 86. 89.

Międzydobrze (Myedzydobrze) w. pr. Czermin n. II, 27.

Międzylesie (Myedzylyeschye) w. pr. Kozielsko I, 142.

w. pr. Juncewo I, 157.

– w. pr. Morzysław I, 237. 38.

-- w. pr. Russocice I, 268. w. pr. Kurzelów I, 546.

Mięsosośnia (Myaschasosznya) w. pr. Waliszew II, 424. 26.

Mikołajewice (Mykolayewycze) w. pr. Niechanowo I, 21. 22.

w. z kośc. pr. pw. Łask I, 376. 79. **381** – **383. 442. 48.**

w. pr. Warta I, 410. 11.

Mikołajki w. pr. Nowe n. II, 473. 74. Mikołajkowo w. pr. Słaboszew (Szczepanowo) I, 184.

mikorzyce (Mykorzycze) w. pr. Parzno I, 462·

Mikulice (Mykulycze) w. pr. Turek (Kowale Pańskie) I, 261. 62.

Mikulin (Mykulin — Mykali) w. pr. Jeżów II, 240. 333. 34.

Mikułowice (Miculovicze) w. pr. Wojcin L, 625—627.

Mikuły w. pr. Lipce II, 337. 38. 509. 49. Milaczew (Mylaczewo) w. pr. Malanów II, 70. `265.

Milaczewek w. pr. Malanów II, 70.

Milaków (Mylakow) w. pr. Bogdanów II, 219. 20.

Milejów (Myeleyowo) w. pr. Tokary II, 68.

w. z kośc. pr. pw. Piotrków II, 188. 89.

Mileszki (Myleski) w. z kośc. pr. pw. Łódź II, 194. 380. 382—385. 428.

Miłaków (Mylakow) w. pr. Gowarczów I, 695.

Milawa (Mylawa) w. pr. Kamieniec I, 199.

Miłkowice (Mylkovicze) w. z kośc. pr. pw. Turek I, 390. 405-407. 409.

Miłkowicki mł. pr. Miłkowice I, 406. Miłochniewice (Milochnyevycze) w. pr. Głuchów II, 328. 29. Miłonice (Milonycze) w. z kośc. pr. pw.

Kutno II, 410. 467-469.

Miłosławice (Milaslawycze) w. pr. Mieścisko I, 79. 83.

Miniszewo (Mienischewo) w. pr. Ło-. pienno (Gądecz) I,86. 87.

Miradza (Nyeradza) w. pr. Warta I, 410. 11. 37.

Mirków (Myrkow) w. pr. Wieruszów I, 147.

Mirkowice i

Mirkowiczki w. pr. Kozielsko I, 140-142. Mironice (Myronycze) w. pr. Rembieszyce I, 580.

Mirosławice (Myroslavicze) w. pr. Kazimierz II, 379. 80.

w. pr. Orłów 490. 91.

Miroszewice Ssathanek i

Basylya w. pr. Sławoszew II, 465.

(Cipri) w. pr. Mazew II, 465. 66. Miroszka (Myroschka) w. pr. Niechanowo 1, 21. 22.

zyn (Myerczyno) w. pr. Góra ś. Małgorz. II, 415. 16. Mirszyn

Mirucin (Myraczyno) w. pr. Parlin I, 173. Mkolyno z. Makolno.

Młodawin Gorny(Mlodawin pod borem) i

Dolny (Byenkowsky) w. pr. Marzenin I, 482. 83.

Młodkowice w. pr. Lipa I, 598. 99. Młodocin (Mlodoczyno) w. pr. Góra I, 150. 51.

Młodojewo (Mloduyewo) w. z kośc. pr. pw. Słupca I, 303. 304.

Młodynie (Mlodynye) w. pr. Bukowno I, 662.

Młodziejewice (Mlodzyovicze) w. pr. Graboszewo I, 315.

Młodzowy w. pr. Radomsk I, 495. Mlogoszyn (Mnogoschyn) w. pr. Łeki

II,489. Mynary w. pr. Wolbórz II, 175. 77.

w. pr. Czarnocin II, 185. Miynisko w. pr. Łyskornia II, 152. Mlynno (Mlyno) błota wsi Pawłowa I, 38. Mynów (Mlynowo) w. pr. Szczury II,45.

Mnich w. z kośc. pr. pw. Kutno II, 485. Mnichów (Mnychow) w. pr. Sieradz 1, 429 31.

Mnichowice (Mnichovycze) w. pr. Wysokienice II, 300. 301. 21.

Mnichowo (Mnychowo) w. pw. Gniezno I, 12. 17.

Mniewo (Mnyewo) w. pr. Pieczew II, 438. 39. 54.

Mnin (Mynyn) w. z kośc. pr. pw. Końskie I,594-596. 611.

Mniszewo (Myenyssewo) w. pr. Szymanowice II, 24.

Mniszki (Myskj) w. pr. Leźnica M. II, 361-363.

Mniszków (Mnyskowo) w. pr. Sławno II. 633—636.

Mniów w. pr. Chełmce dziś z osobn. kośc. pr. I, 59.

Mnyschek (Mniszek) w. pr. Mogilno n. I, 189.

Mnyskowo z. Mniszków.

Mocra z. Mokra.

Mocre (Mocre) las pr. Mnin I, 595.

Modliszewko (Modlyschewo) w. z kośc. pr. pw. Gniezno I, 16. 18. 52. 54. **9**6. **9**7.

Modliszewo (Modlischewo wyelkye) w. pr. Modliszewko I, 96. 97.

Modla (Modla) w. pr. Słupia II, 336. Modlna Księża i

Królewska (Modla duplex) w. pr. Konin I, 240. 41.

(Modła) w. z kośc. pr. pw. Łęczyca II, 351. 80. 412—414.

Modlibogowice (Modlybogovycze) w. pr. Grabienice I, 285. 87.

Modliszewice w. pr. Końskie I, 701. 702.

Modła w. pr. Rzgów I, 284.

· w. pr. Rajsko II, 9. - w. pr. Chlewo II, 60.

Modłowa w. pr. Czermin n. II, 27. Modrzewek (Modrzew) w. pr. Wolborz II, 175. 77.

(Modrzewye) w. pr. Budziszewice II, 324. 25.

Modrzewie w. pr. Kozielsko I, 140. 41.

w. pr. Kurzelów I,546.

— w. pr. Kraśnica I,637. 45. 46.

 w. pr. Zgierz II, 386. 88. 96. Modrzewye pole pr. Kłomnica I, 519. Modzerzewo w. pr. Izbica II, 450. Modzne w. pr. Grochowo n. II,476. Mogielnica os. z kośc. pr. pw. Grojec II, 294.

Mogilno (Mogylno) m. pw. z kośc. pr. I, 188—190. 203.

Mojkowice (Moykovycze) w. pr. Ręczne II, 197. 98.

Mokra w. pr. Kaźmierz I,233. 34.

w. pr. Skierniewice II, 274. 76.
Mokre (Mocre) flw. pr. Wenecya I, 178.
w. pr. Chomiaża I, 173. 74.

- w. pr. Grodziec I, 279.

Mokre Góry w pr. Policko I, 556.

— w. pr. Przedbórz I, 616. 18.

Mokrosek (Mokrosang) w. pr. Biotnica I, 676—679.

Mokrsko w. z kośc. pr. pw. Wieluń II, 139-141.

Mokrzec w. pr. Wrzeszczów I,660.

Moldavia I, 552.

Moleczno łąki pod Skrzynnem I, 690.

Monice (Monycze) w. pr. Sieradz I, 429-430.

Monticulus role pod Białaczdwem I. 708. Moraków w. pr. Góra s. Małgorz. II, 415. 16.

Morakowo w. pr Czeszewo I, 137. 38. Morawin (Morawyno) w. pr. Zborowo II, 82.

Morawki w. pr. Chlewo II, 60.

Morgy role pr. Rynarzew I, 131.

Morsza w. pr. Kajewo (Gołuchów) n. II, 48.

Morthky sadzawka pr. Końskie I, 701. Morzysław (Morzyszlaw) w. z kośc. pr. pw. Konin I,236-238. 45.

Mosiębrza (Mossabrza) w. pr. Orłów II, 490 91. 93.

Moskornia (Gacz Moskurna) w. pr. Gać II, 64.

Moskorzew w. dyec. krakow. I, 524. 25. Moskule (Moskolye) w. pr. Dobra II, 395. 96. 428.

Moskwa (Moskyew) w. pr. Skoszewy II, 397. 98.

Mossabrza z. Mosiębrza.

Mosthky karczmy pr. Małuszyn II, 210. Mostki (Moszthy) w. pr. Mąkolno I, 213. 14.

Moszczenica (Moszczenycza) w. pr. Staw n. I, 322. 323.

w. z kośc. pr. pw. Piotrków I, 173. 74. 77.

- rzeka II, 410.

Moszczyanka (Mościanka) strumyk pod Czerniejewem I, 36.

Moszczyce w. pr. Jeżów II, 333—335.

Moszczyczewo w. pr. Wenecya n. I, 175. 78.

Moszkowice w. pr. Domaniew II, 369. Moszyn z. Dmosin. Motyczno w. pr. Chotów I, 609. 610. Moyaczevicze z. Majaczewice. Moykow z. Majków. Mroczki Wielkie i Mroczki Małe (Mroczki utraque) w. pr. Staw II, 65. Mroczków w. pr. Opoczno I, 639. - w. pr. Gowarczów I, 695. 97. Mroczkowice (Mroczkovycze) w. pr. Sierzchowy II, 304 - 306. Mroczkowizna (Mroczkowyssna) w. pr. Kutno n. II, 480. Mroga rzeka II, 339-341. - w. pr. Brzeziny II,399. 400. - w. pr. Bielawy II.427. 28. Mrokowice w. pr. Lowicz II,510. Mroskowice w. pr. Piątek II, 419. Mrowieniec (Mrowynyecz) w. pr. Łekno I, 106. 108. Mrowina (Mrovyna) w. pr. Stanowiska II, 614. 15. Mrowiny (Mrovyny) w. pr. Góra ś. Małgorz. n. II, 415. 16. Mrowiska w. pr. Zelazna II, 276. Mrowyska z. Rowiska. Mrozowice w. pr. Parzęczew II, 357. 58. Mschadl z. Mszadła. Mschurky z. Mzurki. Msczuyowska curia I,712. Mssura z. Bzura. Mstów os. z kośc. pr. pw. Częstochowa I, 115. Mszadła (Mschadl) w. pr. Lipce II, **337.** 38. Mszczychowo w. pr. Wielenin n. I, 360. Muchlin (Muchlyno) w. pr. Turek I, 262. 65. Muchtów (Muchihowo) flw. pr. Turek (Kowale Pańskie) I, 261. 62. 65. Maluschycze z. Malszyce. Murawce (Morawce) w. pr. Krośniewice II,470. 71. Murczyn (Murczyno) w. pr. Góra I, 150. Murzyny podnywysczo role w Biskupiej Woli II, 185. Myaczygosd — Myaczygosth z. Micigozd. Myanow z. Mianów. Myaschasosznya z. Mięsosośnia. Myathne sadzawka pr. Domaniewice II, Mychalkowycze z. Michalkowice. Mychalow pustk. w Kłomnicach I,519.

Mycielin (Myczyelino) w. pr. Kościelec П, 10. Myedzeza z. Miedzierza. Mydlowsky dział roli w Górce Pab. I, 378. Myechovia z. Miechów. Myeczewnycza z. Mieczownica. Myedzwne z. Mierzno. Myedzwyada z. Niedzwiada — Niedźwiady. Myedzychoth z. Międzychód. Myedzylessye z. Międzylesie. Myedzyleszye łaki pr. Rzeczyca II,314. Myeleyowo z Milejów. Myenyssewo z. Mniszewo. Myerczyno z. Mirszyn. Myerzycze z. Mierzyce. Myeskye pole role w Turku L 264. Mykanów w. z kośc. pr. pw. Częstochowa L, 524. 25. Mykiaszowski dział roli w Nowemmieście II, 307. Mykorzycze z. Mikorzyce. Mykull z. Mikulin. Mykulycze z. Mikulice. Mykxa mł pod Inowłodzem II, 317. Mylawa z. Milawa. Myloski z. Mileszki. Myleschyno z. Mieleszyn. Myleyow z Milejów. Mynyn z. Mnin. Myronycze z. Mironice. Myroslavice z. Miroslawice. Myschakj z. Myszaki. Myskj z. Mniszki. Myslaczyna z. Myślica. Myślaków w. pr. Bednary II, 268. 69. 537. **38.** 539-545. Myślakowice (Myslochovycze) w. pr. Legonice II, 311. Myślątkowo (Myszlyathkowo) w. pr. Orchowo I, 196. Myślibórz (Myszlyborz) w. z kośc. pr. pw. Konin I, 235. 92. 93. w. pr. Zarnów I, 622. 24. Myślica (Myslaczyno). w. pr. Dębnica I, 48. 49. Myśliwczów (Mysłyczow) w. pr. Wielgo-młyny II, 207. 208. Myslochovycze z. Myślakowice. Mysłówka w. pr. Góra s. Małgorz. II, **4**15. 16. Myslyczow z. Myśliwczów. Mystkowice w. pr. Chruślin II, 247. 48. 347.

Myszaki w. pr. Bogdanów II,219. 20. Myszki w. pr. Leźnica M. II, 388. Myszakow (Myszyakow) w. pr. Zagorów L 282. 83.

Myszki (Myschky) w. pr. Sławno I, 53. **54**.

Mythochy w. pr. Sławoszew n. II, 465. 466.

Mzurki (Mschurky) w. pr. Drużbin I, 460. 61. II, 224.

Nacosławico (Naczosłavyczo) w. pr. Chlewo II, 60.

Nacki (Naczki) w. pr. Tubądzin I,413. 416.

Nadborowo i

Nadborówko w. pr. Gorzyce I, 156.

Nadole w. pod Uniejowem n. 1,340. w. pr. Zarnów I, 613. 14.

Nadolna w. pr. Dmosin II, 341. 42. Nadołek mł. pr. Skrzynno I, 689.

Nadarzewo z. Nędzerzewo.

Nagawki (Nogawki) w. pr. Dmosin II, 341. 42.

Nagłowice w. z kośc. pr. pw. Jędrzejów I, 583.

Nagodów w. pr. Łąkoszyn 11,482. 83. Nagórki w. pr. Grabów I, 349. II, 437. Nagorna w. pr. Koło I, 249-251.

Nagorny mł. pr. Niestronno I, 171. Nagórzyce w. z kośc. pr. pw. Piotrków

II, 183—185. 229. 30.

Nakielnica w. pr. Bełdów II, 377. 78. 389.

Nakło w. z kośc. pr. pw. Włoszczowa I,565.

Nakwasin (Nakwaschyno) w. pr. Rajsko II, 9.

w. pr. Koźminek II, 63.

Naplath role w Baszkowie II, 16. Naplathy pole w Kłomnicach I, 520. Napruszew w. pr. Giewartowo I, 301.

302. Naramice (Naramycze) w. z kośc. pr. pw. Wieluń II, 153. 54.

Narok w. pr. Godziesze II, 54.

Naropińska Wola w. pr. Żelechlinek II, 3**2**6. 27. 29.

Naropna w. pr. Żeleehlinek II, 326. 27. 329.

Nassale (Nossalye - Nozale) w. Domaniew II, 369. 465. 66.

Nawodzice (Nawodzycze) w. pr. Obierzowice I, 709.

Nadzerzewo z. Nedzerzewo.

(Nyr) w. pr. Wartkowice I,350. Ner 67. 68.

rzeka I, 372. II, 169. 366. 68. 71. 441.

Nędzerzew (Nądzyrzewo – Nadarzew) w. pr. Tłokinia II, 66.

w. pr. Witunia II,487. 88.

Niconia (Nyoczyonya) w. pr. Marzenin I, 467. 82. 83.

Nida (**Nyda**) rzeka I,576. 79. 80. 82. 662.

Nidom (Nydom) w. pr. Pawłowo I, 38. 39. Nieborów (Nyeborow) w. pr. Chorzęcin I,631. 32. II,179. 80.

w. z kośc. pr. pw. Łowicz II, 270. 271.

Nieborzyn (Nyeborzyno) w. pr. Budzisław I, 195.

Niechanowo (Nyechanowo) w. z kośc. pr. pw. Gniezno I, 20-22.

Niechcianowo (Nyechczanowo) w. pr. Grochowo II, 476.

Niechcice (Nyechczycze) w. pr. Rozprza II, 190. 92.

Niechmirów (Nyechmyrow) w. pr. Stolec I, 424. 25

Niedanie (Nyedanye) w. pr. Gruszczyce I, 373.

Niedarzyn (Nyedarzyno) w. pr. Raczkowo I, 74. 75.

Nidobył (Nyedobyl) w. pr. Stromiec I, 669. 7**0.**

Wójków Niedoń (Nyedany) w. pr. II,55.

Niedośpielin (Nyedospyelyn) w. z kośc. pr. pw. N. Radomsk II, **20**3. 211 - 214.

Niedyszyna (Nyedyschyna) w. pr. Bo-. gdanów II, 219. 20.

Niedziagiel (Nyedzyagyel) jezioro pod Powidzem L 320.

Niedzielsko (Nyedzyelsko) w. pr. Wieluń II,94. 98.

Niedźwiada (Myedzwyada) w. pr. Dąbrówka 1,69.

w. pr. kol. Łowicz II, 232. 46. 512. Niedzwiady w. pr. Kołdrąb I,84.

Niegłoszów (Nyeglossowo) w. pr. Grochowo II, 476.

Niekłań Wielki (Nyeklan major) i Maly (N. minor) w. pr. Odroważ I, 698. 99.

Niemczyn (Nyemczyno major) i Niemczynek (N. minor) w. pr. Kozielsko I, 106. 107. 40. 42.

Niemierzyn (Nyemyerzyno) w. pr. Rudlice II, 134.

Niemojewice (Nyemoyewycze) w. pr. Zarnów I, 623. 24.

(Nyemogyewycze) w. pr. Lututów II, 157.

Niemysłów (Nyemysłow) w. z kośc. pr. pw. Turek I,353. 58. 98. 99.

Niesięcin (Nyeschyeczyno) w. pr. Kazimierz II, 379. 80.

Niespusza (Nyeuspuscha) w. pr. Złaków II, 259. 60.

Niestronno (Nyesthronno) w. z kośc. pr. pw. Mogilno I, 165. 70, 71, 90. 3**3**1 — 333.

Niesułków (Nyesulkow) w. z kośc. pr. pw. Brzeziny II,230. 320. 23. 93. **4**01 - **4**04.

Nieświastowice (Nyeszphasthowycze) w. pr. Popowo I, 76. 77.

Nieświastowo (Nyedzwyasthowo) w. pr. Kazimierz I, 233. 34.

Nicéwiesz w. pod Uniejowem I, 340.

Nieświn (Nyeswyenye) w. pr. Końskie I, 701.

Niewiadów (Nyewyadow) w. pr. Ujazd Ц, 181. 404.

w. pr. Małecz II, 320. 23.

Niewierszyn (Nyevyerschyn) w. pr. Dabrowa I, 629. 30.

Niewiesz (Nyewyesch) w. z kośc. pr. pw. Turek I, 353. 57. 66. 369-371. Niewola w. pr. Falków I,600.

Niewskurzewo (Nyeczkurzow) w. pr. Bęczkowice II 209.

Nieznamierowice w. z kośc. pr. pw. Opoczno I,652-655.

Nieznanice (Nyeszmycze - Nyeznanycze) w. pr. Kłomnice I, 518. 19. w. pr. Borowno I, 521. 22.

Nieznanowice (Nyeznanovicze) w. pr. Konieczno I, 572.

Niwiska (Nyvyska) w. pr. Trębaczów I, **58**1. **32**

Niwki (Nywki) w. pr. Dzierzbice II, 455. Niwna (Nywna) w. pr. Kurzeszyn II, 290. 91.

Nobelka (Nyeubylya) w. pr. Kamionacz I, 438.

Nogawkj 2. Nagawki. Noski (Nosky) w. pr. Wróblew I, 346. 415. 17.

Noskowo (Noszkowo) w. pr. Marzenin I, 27. 28.

Nosolowice (Nossalevicze) w. pr. Przedbórz I, 616. 17.

Noteć (Nothesch - Nothecz) rzeka I, 120. 21.

Nova civitas z. Nowemiasto.

Nova villa z. Nowawioska.

Nowa rzeka rzeka pw. Konin I, 231. Nowaszyce (Nowoschycze) w. pr. Modliszewko I, 96. 97.

Nowawieś (Nowawyesch) w. pr. Niechanów I, 21. 22.

w. pr. Tarnowa I, 110. 11.

w. pr. Chomiaża I, 174. 80. w. pr. Wójcin I, 203. 204.

w. pr. Makolno I, 213.

w. pr. Brudzewo I, 253. 54.

w. pr. Trabczyn I, 281. 82.

w. pr. Dobrosołowo I, 299.

w. pr. Bałdrzychów I,371. 73.

w. pr. Brzeźno I,421.

w. pr. Szymanowice II, 24.

w. pr. Ossyjaków II, 131. 33.

w. pr. Tur II,866. 67.

w. pr. Rudułtów II, 460. 61.

- w. pr. Łakoszyn II, 482. 83.

Nowawioska (Nova villa) w. pr. Kłodawa II, 453.

Nowe pust. pr. Chometowo I, 152-154. w. z kośc. pr. pw. Kutno II,458. **473—475**.

lanky las pr. Wąsosze I, 528.

Nowemiasto (Nova civitas) m. z kośc. pr. pw. Rawa II, 306—308.

Nowepole w. i mł. pr. Chrząstów I, 560. 62. Nowe Solectwo (Nowe) w. pr. Grylewo I, 113.

Nowestawy w. pr. Niesułków II, 341. 401. 403. 404.

Nowy (Passkowsky) mł. w Przeddorzu I,619.

Nożyczyn (Nozyczyno) w. pr. Siedlimowo I, 204. 205.

Nyda z. Nida.

Nydom z. Nidom.

Nyeborow z. Nieborów.

Nyeczynya z. Nicenia.

Nyeczpelya mł. pod Łowiczem II,240.

Nyedany z. Niedoń.

Nyedanye z. Niedanie.

Nyedbalsky młyn pr. Stromiec I, 670.

Nyedzwyastkowo z. Nieświastowo. Nyedzwydze las pod Nieznamierowicami

Ayedawyeda las pr. Górka Pabijaáska I, 378. Nyedzyelsko z. Niedzielsko. Nyemogyewycze z. Niemojewice. Nyemyrow z. Niechmirów. Nyeradow w. pr. Gorzkowice n. II, 216. 217. Nyeradza z. Miradza. Nyeradze w. pod Wróblewem n. L416. Nyerwanycze z. Jerwanice. Nyeschyeczyno z. Niesięcin. Nyeswyenye z. Nieświn. Nyeszmycze z. Nieznanice. Nyeszmyerz z. Leśmierz. Nyeszphasthowycze z. Nieświastowice. Nyeubylya z. Nobelka. Nyevyerschyn z. Niewierszyn. Nyevyesch z. Niewiesz. Nyr z. Ner. Nyvyska z. Niwiska. Nywki z. Niwki. – pole pr. Wójcin **I, 62**6.

0.

Obidów i Obidówek (Obydowo duplex) w. pr. Strzegocin II, 486. Obiecanowo (Obyeczanowo) w. pr. Zerniki I, 146. 159. 162. Obielewo (Obyelany) w. pr. Góra I, 150. 51. Oblągór (Oblyagor — Obyagor major) i Oblagórek (O. minor) w. pr. Chełmce I,589. 91. Obłączkowo (Oblaszkowo) w. pr. Września I, 29. 31. 33. Obora w. pr. ś. Piotra Gniezno I, 18. 19. 67. w. pr. Kawnice I, 290. Obrythka łąka pr. Radomsk I, 496. pole w Piotrkowie II, 222. 223. 25. Obrzębin (Obrzabyno) w. pr. Turek I, 262. 63. Obudno (Obodno) w. pr. Chomiąża I, 174. 75. Obyagor z. Oblagór. Ochądzin (Ochądzyn) w. pr. Sokolniki II, 151. Ochla w. pr. Wyganów II, 18. Ochle (Ochlye) w. pr. Kościelec Kal. I,247. 48. w. pr. Widawa I, 465. 70. Ochnia rzeka II, 483.

Ochocice (Ochoczyce) w. pr. Kamińsk I, 501. 502. II, 205. Ochodza w. pr. Wagrówiec L 112. Ochotnik (Ochodnyk) w. pr. Chelmo I, 556. II, 200. 203. Ociaż (Oczyasch) w. z keśc. pr. pw. Odolanów II, 51. Ociość (Oczyescz) w. pr. Bukówno I, 662. Ocin (Oczyno) w. pr. Wróblew I, 415. 33. Oćwiek (Oczwyek) jezioro pod Gąsawą I, 176. 77. Oćwieka w. pr. Gasawa I, 176. 77. Oczyasch z. Ociąż. Oczycze w. pr. Nowe n. II, 473. 74. Oczyescz z. Ocieść. Oczyno z. Ocin. Odechów w. pr. Sławoszew II, 454. - w. pr. Sobótka II, 462. 63. Odkorzewo w. pr. Sławoszewo n. II, **465.** 66. Odolcovicze (Odolkowice) w. pr. Kcynia n. I,124. Odolin w. pr. Bedlno II,492. 93. Odrowąż (Odrowasch) w. z kośc. pr. pw. Gniezno I, 26. 327. 28. w. z kośc. pr. pw. Końskie I, 698 - 700. 704. Odroważek (Odrowansch parva) w. pr. Odroważ I, 698-700. Odrzywół w. z kośc. pr. pw. Opoczno I, 649. 55. 56. 708. 709. II, 317. Ogarka w. pr. Konieczno I, 552. 72. Ogonowice w. pr. Opoczno 1,639. 40. Ogorzelczyn w. pr. Tuliszkowo I, 271. 273. Ogrody w. pr. Dobrzec II, 42. Ogrodzieniec os. z kośc. pr. pw. Olkusz L 547. Ogrodzona w. pr. Ręczno II, 197. 98. - w. pr. Sławoszew II, 465. 66. Ojrzanów w. pr. Ujazd II, 320. Okalew w. pr. Rudlice II, 134. Okoleniec w. pr. Bierzwienna II, 449 - 500. Okołowice (Okalowycze) w. pr. Borzy-kowa I, 511. 13. 60. Okrajszow (Okradzyschow) w. pr. Radomsk I, 495. 96. Okraglica (Okraglicza) sadzawka w Pię-koszewie I, 589. w. pr. Chojne I, 388. 89.

- w. pr. Błotnica n. I, 667. 77.

Okup Maly (Okupy duplex) w. pr. Marzenin I,482. 83.

Okup Wielki i

Olbracheice w. pr. Dabrowa I, 514. 15. Olesie (Olyeschno) w. pr. Domaniewice (Główno) II, 844. 45. 46. Olesin (Olexino) w. pr. Łagiewniki I, 71. 72. Oleánica (Olyeschnycza) w. pr. Zagórów (Olesznycza) w. pr. Kałów II, 373. (Olyeschno) w. pr. Panigródz Oleszno I, 128 (Olesne) w. pr. Chotów I, 609. 610. 613 (Oleschno) alias Główno z. Główno. Olewin (Olewyno) w. pr. Ruda II, 95. 111. Olexino s. Olesin. Olsczanowo z. Ojrzanów. Olsko w. pr. Wójków n. 11,55. Olsza (Olsche) w. pr. Mogilno I, 189. Olszamowice w. pr. Falków I,600. 601. Olszanowice w. pr. Skórkowice II, 233. Olsze (Olysche) w. pr. Jeżów II, 333. **35**. **36**. Olszczanow w. pr. Małec II, 181—183. Olszowa w. pr. Wyśmierzyce I, 665.

- w. pr. Ujazd II, 321. 22. Olszowiec (Olschovyecz) w. pr. Sławno I, 634. 36. Olszówka mł. pr. Dobroszyce I, 499. 500. - w. pr. Unienie II, 444. 45. Olyeschno z. Olesie. Olysche z. Olsze. Ołobok w. z kośc. pr. pw. Odolanów II. 50. 145. Opagyewycze z. Opojewice. Opatówek (Opathowo) w. z kośc. pr. dyec. poznań. I,32. (Opathowko) w. z kośc. pr. pw. Kalisz I, 52. 53. Opieczki (Opyeczycze) w. pr. Dębnica I, 48. Opieczyn (Opieschyno) w. pr. Września I, 29. 30. 33. 44.

Opoczno m. pw. guber. Radomsk I, 457.

Opojewica (Opagyewycze) w. pr. Wy-

Oporów (Opporow) w. z kośc. pr. pw.

Kutno II, 266. 493—495.

Oporówko w. pr. Oporów II, 494. 95. **Oporzyn** w. pr. Zoń I, 115. 17.

Oprężów (Oprzeszow) w. pr. Piotrków

drzyn II, 136. 37.

II, 222. 24.

Opyeczycze z. Opieczki.

602. 638-642. **46.** 87. 96. 706. 12.

Oraczew w. pr. Charłupia W. I, 418. 19. — w. pr. Witunia II, 487. 88. Orathkj z. Oradki. Oradki (Oratakj) w. pr. Piątek II, 418 - 420. Orbykulj w. pr. Waliszew n. II, 424. 26. Orchéw (Rzchew) w. pr. Łask I,447. 48. Orchówko (Orchowyecz deserta) w. pr. Orchów II, 196. 97. Orchowo w. z kośc. pr. pw. Mogilno I, 196. 97. **Ordzin (Ordzyno)** w. pr. Kuczków I**L 49**. Orenice (Orynycze) w. pr. Oszkowice II. 412. 22. 23. Orla (Orlya) w. pr. Parzęczew II, 857. 58. Orlagóra w. pr. Biała II, 295. Orlów os. z kośc. pr. pw. Kutno II, 480. **490.** 91. 93. **Orpelów** w. pr. **Łask** I, 447. 48. Orszak (Orzek) w. pr. Tuszyn II, 163. 66. Orszewice (Oyrzyschewicze) w. pr. Góra s. Małg. II, 415. 16. Orynycze z. Orenice. Orzechów i Orzechówek (Orzechoviecz) w. pr. Radomsk I,495. 96. Orzek z. Orszak. Orzełki w. pr. Bratoszewice II, 405. Orzepów (Ozepowo) w. pr. Dobra I, 402. 403. Orzeszków w. pr. Domaniew II, 369. Orzeszyn (Ozezyno) w. pr. Tubądzin I,413. Oschegow z. Ożegów. Oschuchowo z. Osuchów. Oschya gora w. pr. Wenecya n. I,175. Oschyek zarośla pod Łowiczem II, 242. Oschyny z. Osiny. Ościsłowo (Oszysłowo) w. pr. Ostroważ **I,207**. 208. Osedowice (Ossadovice) w. pr. Sławeszew II, 465. 66. Osie (Ossye) w. pr. Brudzewice I, 647. 48. 56. Osiecza (Ossyecza) w. pr. Sławsk I, 288. Osiek (Ossyek) w. pr. Cieszęcin II, 149. Maly (Malyosszyck) w. pr. Dęby Szl. I, 214. 15. w. pr. Gostyczyna II, 43. w. pr. Kocierzew II, 261. 62. w. z kośc. pr. pw. Sandomirz II, 448.
 Osiny w. pr. Trąbczyn I, 281. 82.

w. pr. Rzaśnia I, 537-539.

Osiny w. pr. Skrzynno I, 689. 90. (Oschyny) w. pr. Bęczkowice II,

195. 96.

(Ossyny) w. pr. Dmosin II, 341. 42. Osmolin (Osmolyn) w. pr. Borszewice I,443. 44.

Ośno (Oszno) w. pr. Gądecz (Łopienno) I, 86. 87.

Osorzyna z. Ozorzyn.

Osowie (Ossowye) w. pr. Osiek Mały I, 215. 16.

Ossa w. pr. Białaczew I, 707.

Ossadovice z. Osedowice.

Osse w. pr. Koźle II, 391. 92. Ossów w. pr. Błotnica I, 660. 77.

Ossówiec (Ossowyecz) w. pr. Linówiec I, 200.

Ossy (Ossa) w. pr. Kurzeszyn II, 290. 92. Ossye z. Osie.

Ossyek z. Osiek.

Ossyjaków (Oszyakow) w. z kośc. pr. pw. Wieluń II, 99. 100. 11. 30. 31. 33.

Ossyny z. Osiny.

Osszowa w. pr. Kamionacz n. I, 438.

Ostatkowo (Osthathkowo) w. pr. Chometowo I, 153.

Ostoja (Osthoya) w. pr. Radomsk II, **2**25. 511.

pr. Baków II, 501. 502.

Ostrężna (Ostranszna) w. pr. Sławno I, 632. 33.

Ostrodomiensis I.587.

Ostrolęka (Ostralaka) w. pr. Sulmierzyce I,490. 91.

(Ostralanka) w. pr. Wrzos I, 683.84.

(Ostra Leka) w. pr. Domaniewice II, 248. 49. 57. 344-346.

w. pr. Główno II, 225. 26.

Ostroszce (Osthroszcze) w. z kośc. pr. pw. Szubin n. I,152. 79. 80.

Ostrów (Osthrow) w. pr. Łopienno I, 86. 89.

w. pr. Strzyżewo I 104.

w. pr. Marzenin I, 105.

– przedm. Znina I, 148.

- w. pr. Kościelec Kolski n. L 247.

- (Oszthrow) w. z kośc. pr. Września I, 316—318.

w. pr. Jeziórsko I,407. 408.

- w. pr. Brzeźno I,420. 21.

- w. pr. Łask I, 447. 48. 51.

— w. pr. Sulmierzyce I, 491.

w. pr. Krasocin I, 548.

– dwór i flw. pr. Przytyk I,682.

Ostrów w. pr. Giżyce II, 44.

w. pr. Srocko II, 171. 72.

w. pr. ś. Ducha Łowicz II, 256.

— w. pr. W. Solca II, 354.

— rzeka I, 596.

Ostroważ Oszthrowasz) w. z kośc. pr. pw. Konin I, 206 – 308. 27. Ostrówek w. pr. Grabów I, 349.

- w. pr. Rudlice I, 423. 24.

w. pr. Złotniki II, 72.

 łąka w Łęgonicach II,313. w. pr. Grabów II, 436. 37.

— w. pr. Unienie П, 444. 45.

w. pr. Zduny n. II, 505. 506.
w. pr. kol. Łowicz II, 544.

Ostrowite (Oszthrovythe) Prymasowskie w. z kośc. pr. pw. Mogilno I, 100 - 102.

Kapitulne w. z kośc. pr. Shupca I, 300. 301. 303.

Ostrówki (Ploczkye) w. pr. Krośniewice 457. 470-472.

Ostrowo Szlacheckie (Oszthrow) w. pr. Marzenin I, 27. 28.

w. pr. Czermin n. II, 27.

Ostrowsko w. pr. Uniejów I, 344. 45. Ostrowy w. pr. Krośniewice II, 457. Ostrowye dwie wyspy na Noteci I, 131. Osuchów (Oschuchowo) w. pr. Koźminek IÌ, 64.

Oszczeklin (Osczeklyno) w. pr. Rajsko II, 9.

Oszkowice (Oschkovice) w. z kośc. pr. pw. Lowicz II,412. 422-424.

Oszno z. Ośno.

Oszthrow z. Ostrów.

Oszthrowasz z. Ostroważ. Othelyasz deserta pustk. pr. Grzegorzew n. I, 219.

Otoczno (Othoczna) w. z kośc. fil. pw. Września I, 324—326.

Otok (Othok) w. pr. Zadzim I, 351. 86. 88. Otolice (Otholycze) w. pr. ś. Ducha Lowicz II, 256.

Owadów (Howadow) w. pr. Sławno I. 634. 35.

Owieczki (Owyeczky) w. pr. Dębnica I, **48**. **50**.

w. pr. Uników I, 423. 24.

Owsiany (Owszyany) m? pr. Bedlno I, 492. 93.

Orzenya mł. pod Rączkami I,603. Oyrzyschovicze z Orszewice.

Ożarow w. z kośc. pr. pw. Opatów II, 99. 125.

Ożegów (Oschegow) w. pr. Siemkowice I, 535. 36.

Ozepowo z. Orzepów.
Ozozyno z. Orzeszyn.
Ozorków m. z kośc. pr. pw. Łęczyca II, 354.
Ozorzyn (Osorzyna) w. pr. Mąkolno I, 213. 14.

Pankowsky sadzawka pod Seceminem I, 565.
Panlyedzye z. Palędzie.
Panaszew (Panoszova) w. pr. Kałów II, 373. 74.
Panthnow z. Pątnów.
Papieże (Papyesche) w. pr. Srocko II, 171. 72.

P.

Pabijanice (Pabianicze) m. z kośc. pr.

pw. Łask I, 379-381. 449. II, 167. 169. Pacanowice (Pacznovycze) w. Dr. Grodzisko II, 8. 31. Pacharzewo Podlyesznye z. Pęcharzew. Pachorzewo z. Pęcherzewo.
Pachowo z. Pąchów.
Pacierzów (Paczyerzow) w. pr. Kłomnice I,518. 20. Pacław (Paczlaw) w. pr. Gosławice I, 230. Pacznovycze z. Pacanowice. Padniewo (Padnyewo) i Padniewko w. pr. Mogilno I, 14. 189. Pagow z. Pagów. Pajęczno (Payaczno) os. z kośc. pr. pw. N. Radomsk I, 528. 39. Pakość (Pakoszcz) m. z kośc. pr. pw. Mogilno I, 185—187. Pakszyn (Paxyno maior) i Pakszynek (P. minor) w. pr. Czerniejewo I, 35. 36. Paleniec (Polenyecz) w. pr. Domaniewice II, 344. 45. Paledzie (Panlyedzye malor) Kościelne w. z kośc. pr. pw. Mogilno I, 172. 90. (P. szmyerdzacze) Dolne w. pr. Paledzie Kościelne I, 190. 91. 332. Pałczew (Paulczewye – Palczewie) w. pr. Czarnocin (Kurowice) II, 228. 30. Pamięcin (Pamyaczyno) w. z kośc. pr. pw. Kalisz II, 80. 81. Pamiętna (Pamyethno) w. pr. Skierniewice II, 274. 76. Pampoczyno z. Pępocin. Pampycze z. Pępice. Panchovicze z. Pęchowice. Panczlaw (Pęcław) w. pr. Konin n. I, 230. Panczlawicze z. Pęcławice. Pangow — Pangowo z. Pagów. Panigródz (Panigrocz) w. z kośc. pr. pw. Wagrówiec I, 122. 23. 26.

I, 565. Panlyedzye z. Paledzie. Panaszew (Panoszova) w. pr. Kałów II, 373. 74. Panthnow z. Patnów. Papieże (Papyesche) w. pr. Srocko II, 171. 72. Paprotnia (Paprothna) w. pr. Krzymów I, 243. 44. 48. w. pr. Marzenin I, 482. 83. w. pr. Wyśmierzyce I, 665. - w. pr. Brzeziny II, 399. 400. 29. Parandzyce z. Poradzice. Parcewo (Parczewo) w. pr. Kłecko I, 91. 93. Parchowo w. pr. Tokary II,68. Parcice (Parczycze) w. pr. Czastary II, 150. Parczów w. pr. Białaczew I, 707. 711. w. pr. Nowemiasto II, 307. 308. Parczówek w. pr. Petrykozy I,710. 11. Parlin (Parlyno) w. z kośc. pr. pw. Mogilno I, 172. 73. Parlinek w. pr. Parlin I, 172. 73. Parolice (Parulycze) w. pr. Sierzchowy Ц, 305. 306. Parski w. pr. Grodzisk I,351. Parsklyn z. Poskrzyn. Paruchy minera pr. Gawarczów I, 695. Parulyce z. Parolice. Parusewo (Paruschewo) i Parusewek w. pr. Skarboszewo I, 310. 314. Paryż (Parzysz) w. pr. Juncewo I. 156-158. 66. Parzęczew (Parnyczew) os. z kośc. pr. · pw. Leczyca II, 355. 357-359. 486. Parzniewice w. pr. Bogdanów II, 205. 218 - 220. Parzno w. z kośc. pr. pw. Piotrków I, **451.** 52. 55. **461**—**463**. Parzyce w. pr. Solca W. II, 354. Parzygel role w Goszczanowie I, 647. Parzymiechy w. z kośc. pr. pw. Często-chowa II, 114. 15. Passkowsky mł. pod Przedborzem I,618. Paszkowice (Passkovicze) w. pr. Zarnów I, 622. 24. Paszyeczna ulica w Rawie II, 293. Pathnowo z. Pątnów. Patoki w. pr. Grabno I, 468. 69. II, w. pr. Kampina II,249. 263-266. **526.** 27. 28.

Patrze w. pr. Siedlec II, 434. 35. Patrzyków (Pathrzychowo) w. pr. Morzysław I, 237. 38. Paulczewye z. Pałczew. Pawełkowo w. pr. Kuczków II,48. Pawlikowie Wielkie i Male w. pr. Nowe II,473. 74. Pawłów i Pawłówek w. pr. Droszew II, 11. w. pr. Kokanin II, 79. Pawłowice (Plawovicze) w. pr. Brzesko Stare I, 594. w. pr. Łęki II, 428. 89. 90. Pawłowko w. pr. Kościelna wieś (Tyniec) Pawłowo w. z kośc. pr. pw. Gniezno I, **38—40**. - w. pr. Dąbrówka kośc. I,69. - w. pr. Żoń I,115. - w. pr. Konin I, 241. Paxyno z. Pakszyn. Payaczno z. Pajeczno. Pachów (Pachowo) w. pr. Kramsk I, 222. 23. Pagów w. pr. Wielenin I, 348. (Pagow) w. pr. Borzykowo I, 510-512. 97. Paśniki (Possnykj) w. pr. Łakoszyn II, 482. 83. Patnów (Pathnow) w. pr. Gosławice I, **229.** 9**3**. (Pyanthnowo) w. z kośc. pr. pw. Wieluń II, 100. 28. 29. Pczolky z. Pszczólki. Pczonow z. Pszczonów. Pekawki (Pekawki) w. pr. Krośniewice II, 470. 71. Pełczyska w. pr. Solca W. II,354. w. pr. Chodów II, 363. 64. Perlowo w. pr. Wrząca I, 217—220. Perna w. pr. Krośniewice II, 469-471. Petryki (Pyetrzyky) w. pr. Kościelec П, 11. Petrykozy (Potrykozy) w. pr. Górka Pabijańska I, 377. 78. w. z kośc. pr. pw. Opoczno I,597. 708. 710—711. Pecherzew (Pacharzewo Podlesznye) **Borowy** w. pr. Turek I, 257. 61. 63. Pecherzewek w. pr. Turek I,261. **2**63. Pechowice w. pr. Goźlice I, 561.

Peclawice (Panczlavicze) w. pr. Piątek

w. pr. Strońsk I,476. 77.

I, 418. 19. 20.

Pegów (Pangowo) w. pr. Wielenin I, 360. 61. Pęperzyn (Pamperzyno) w. pr. Więcborek I,331. Pepice w. pr. Debnica I, 48. 49. (Pampycze) w. pr. Chełmce I,591. Pępocin (Pampoczyno) w. pr. Cienin I, 297. 98. Petnów (Pathnowo) w pr. Gosławice I, 230. Phalaczycze z. Chwalęcice. Phalczewo z. Chwaliszew. Phalibozycze z. Chwalborzyce. Piardowo (Pyardowo) w. pr. Słupy I, 133. 35. Piaseczna w. pr. Lisów I, 673. Piaseczno (Pyaseczno) w. pr. Oryń (Lisówek) I, 672. Piaski (Pyasky) w. pr. Goraj I, 349. w. pr. Swinice I, 351. 64. w. pr. Strońsk I, 431. 76. 78. w. pr. Nieborów II, 270. — Oszkowice II, 422. 23. w. pr. Grabów II, 437. w. pr. Bedlno II,492 93. Piaskowice (Pyeskovicze) w. pr. Zgierz II,386. 87. Piątek Wielki (Pyathek major) w. z kośc. pr. pw. Kalisz II, 75. Mały (P. minor) w. pr. Piątek W. II, 75. Piątek os. z kośc. pr. pw. Łęczyca II, 237. 40. 53. 378. 92. 407. 408. 10. 416-422. 429. 80. 509. 10. 23. 49. Piątkowisko (Pyathkowysko) w. pr. Górka Pab. I,377. 78. Pichlice (Pychlycze) w. pr. Walichnowy II, 153 Piechcin (Pyekczyno) w. pr. Pakość I. 186. Pieczewo (Piecewo) w. z kośc. pr. pw. Leczyca I, 362. 438-440. 454. Piekary w. pr. ś. Piotra Gniezno I, 12. 19. w. pr. Skęczniew I,404. 405. w. pr. Szczerców I,451. w. pr. Sulmierzyce I, 490. 91.

w. pr. Bogdanów II, 219. 20. 24.

Piekłów (Pyeklow) w. pr. Smogulec I, 121.

Pielaszków (Pyelaskowo) w. pr. ś. Ducha

Pielgrzymy (Pyelgrzymy) w. pr. Do-

Pierkowice (Pyerkowicze) w. dyec. krak.

w. pr. Piatek II, 418—420.

Lowicz II, 256.

maniew II, 369.

I, 552.

Pierzchnica (Pyerschnycza) rzeka I, 582. Piestkowice (Pyeskovice) w. pr. Parzęczew II, 355. 57. 58.

Piestrachów (Pyesthrachow) jezioro pod Pobiedziskami I, 62. 63.

Pietrzyków (Pyetrzykowo) w. pr. Rajsko II, 9.

Pięczniew (Pyacznowo) w. z kośc. pr. pw. Turek I,342. 53. 394-396.

Piękoszow w. z kośc. pr. pw. Kielce I, **577. 78. 588—590.**

Piętno (Pyathno) w. pr. Grzymiszew i I, 266. 67.

Pilaszków (Pyelaskow) w. pr. ś. Ducha Lowicz II, 347.

Pilchowice. w. pr. Zarnów I, 622. 24. Pilczyca w. z kośc. pr. pw. Końskie I, 550. 53. 94. 604. 605. 612.

w. pr. Kurzelow I, 545. 57. 615. Pilica rzeka gub. Kielce i Radom I, 549. 618. 31. 665. 666. II, 183. 87. 97.

210. 307. 309. 15. Pilichy (Pylchi) w. pr. Siedlec I,434. 35. 65. 66.

Pińsk (Pynsko) w. pr. Szubin I, 132. 34. Piórów (Pyorow) w. pr. Kamińsk I, 501. 503. 504.

Piorunów (Pyorunowo) w. pr. Russocice I, 268.

Piorunówek pr. Małyń I, **374.** 75.

Piotrachy w. pr. Zadzim I,386. 87.

łąki pr. Żadzim I, 387.

Piotrków (Pyotrkow) m. pw. i guber. z kośc. pr. I,457. 82. 518. 30. 683. П, 171. 78. 91. 220. 221—227.

Piotrkówek w. pr. Modzerzewo II, 450. Piotrkowice w. pr. Juncewo I, 154.58.

w. pr. Wąsosze I, 212. 28.

Piotrkowo i

Piotrkówek w. pr. Rudułtów II, 460. 61. Piotrów w. pr. Wierzchy I, 385. 99. — w. pr. Kościelna wieś n. II, 41.

w. pr. Pamiecin II,81.

Pietrowice w. pr. Słupca I, 305. 306.

- w. pr. Charlupia M. I, 436, 38.

— w. pr. Chruślin П, 347.

Piotrowo w. pr. ś. Michała Gniezno I, 14. 16.

Pisczkowskye role pr. Radoszyce I, 596. Piskorzewo (Pyszkorzewo) w. pr. Dą-broszyn I, 275. 87.

przedmieście Znina I, 148.

Piszcz (Piscziecz) w. pr. Strzyżewo L 103. 105.

Piwaki (Pywakj) w. pr. Bęczkowice II, 195. 96.

Piwki (Pywki) w. pr. Łakoszyn II, 482. 83.

w. pr. Bedlno II, 492. 93

Piwonice (Pywonycze) w. pr. Dobrzec 11, 42.

Planskovicze z. Pląskowice.

Plaszthkowo z. Plaskowo.

Plawovicze z. Pawłowice.

Pląskowice (Planskovicze) w. pr. Falków I, 600.

Pląskowo (Plaszthkowo) w. pr. Popowo I, 76. 77.

Plebanki w. pr. Łąkoszyn n. II, 482. 483.

Plebanska laka łąka pr. Srebrnagórka I, 139.

Plebanska Wyesch role plb. w Wrześni I, 30.

Plebansky stavek sadz. plb. w Brzeziu II, 35.

szthrumyen rzeczka pr. Sławsk I,288.

Plebany dol jezioro pod Turem II, 366.

konth las w Borzykowie I, 512. Plebanya nywa role plb. w Gowarczowie I, 696.

Plebanyecz stawek pr. Wielgomłyny II, 208.

Pleć (Plecz) w. pr. Wieniawa I,686. 687.

Plecka Dabrowa (Pleczka Dambrowa) w. z kośc. pr. pw. Kutno II,493. 97. 99. 500. 502. 504.

Pleschowo z. Pleszew.

Plessow z. Pleszew.

Pleszew (Pleschowo — Plessow) m. pw. z kośc. pr. II, 8. 31–33. Plewnyk z. Pliwnik.

Pliwnik (Plewnyk) w. pr. Tur II, 366. Plocense castrum (Plocki zamek) I, 664. 66. II, 313.

Plocensis Collegiata II, 478.

Plocziczen mł. pr. Strzyżewo n. I, 103.

Plucice (Pluczycze) w. pr. Gorzkowice I, 554. II, 216—218.

Plusczkowski jezioro w pr. Nagórzyce II, 184

Pluvyny - Pluwyny z. Płudwiny. Plyevyen z. Płewnia.

Płaczkowo w. pr. Kamieniec I, 199.

Płaskocin w. pr. Kampina II, 263 – 265. 512. 26.

Polichno w. pr. Checiny I, 585—587. Policko - Policzko w. pr. Przedbórz I, **555. 556. 616 – 618**.

Polik (Polyk) w. pr. Brzeziny II, 399.

Politanice (Polythalycze) w. pr. Grocholice I, 458.

Polków w. pr. Meka I,391. 92.

Polny mlyn mł. pr. Gowarczów I, 696. Polskawieś (Polska Wyesch) w. pr. Pobiedziska I, 61.

w. pr. Kłecko I, 91. 93.

Polskie (Polskye) w. pr. Broniszewice II, 30.

Prawo w. pr. Łekno n. I, 106. Poludzowo w. pr. Chodowo n. I,409. Półwiosek (Polwyeszek) Stary i

Nowy w. pr. Wasosze I, 208. 28. Polycze (Police) w. pr. Białków n. I, **35**2. **53**.

Polythalycze z. Politanice.

Pomarzanki w. pr. Jabłkowo I, 73. 74.

· w. pr. Pomarzany I,61.

Pomarzanowice w. pr. Pobiedziska I,61. Pomarzany w. z kośc. pr. pw. Gniezno I, 72. 73.

w. pr. Końskie I, 701. 702.

– w. pr. Kłodawa II, 453.

w. pr. Krośniewice II, 459. 461. 70. 71.

Pomyczow z. Ponczew.

Ponczew (Pomyczow) w. pr. Michałowice II, 309. 310.

Ponetowo (Ponathowo) Górne i

Nadolne w. pr. Grzegorzew I, 219. Poniatowo (Ponyathowo) w. pr. Droszew II, 11.

w. pr. Goszczanów I.388. II,61.

Popielany (Popyelowo) w. pr. Łaznów II, 234. 35.

w. pr. Ujazd II, 322.

Popielewo w. pr. Skulsk I, 205.

Popień (Popyn) w. pr. Jeżów II, 333. **3**5. 38.

Popkowice (Popkowycze) w. pr. Sławno I, 53. 55.

Poplawki w. pr. Opoczno n. I, 639. 40. Poplawy role pr. Skórkowice I, 621.

w. pr. Sławno I, 634. 35.

Poposzthwo (Plebanszthwo) probostwo w Czerniejewie I, 35. 36.

Popów w. pr. Pięczniew I, 395. 96. — w. pr. Wasosz I, 528. 29. II, 119. — w. pr. Łowicz II, 237. 38.

w. pr. Waliszew II, 424. 25.

Popowa gora role plb. w Borownie I, 521

laka łaka plb. w Śleszynie I, 209. Popowe pole role plb. w Sławnie I, 634.

Popówek w. pr. Kuchary II, 40.
Popowice w. pr. Ciernia I, 576. 77. 82.

— w. z kośc. fil. pw. Wieluń II, 101.

127. Popowiec role plb. w Łeknie I, 106.

Popowisko (Popovysko) las plb. w Giewartowie I, 302.

Popówka rzeka I, 675.

łaka pr. Bużenin I,427. Popowo Tomkowe (P. minor),

Podleśne (P. major) i

- Ignacewo (Popówko) w. pr. Kołdrab I, 14. 15. 84. 85.

Kościelne w. z kośc. pr. pw. Wągrówiec I, 74. 76. 77.

w. pr. kol. Lowicz II, 509. 548. Poprężniki (Poprzesznyky) w. pr. Goszczanów II, 61.

Popyardow ulica Wolborza II, 176.

Popyelewo z. Popielany.

Poprzesznyky z. Poprężniki. Poradzew w. pr. Goszczanów II,57. 62. Poraże (Poroszye) w. pr. Przespolew II, 69.

Porazowo z. Poradzew. Porądzice (Porandzyce) w. pr. Leźnica W. II,359. 60.

Porczyny w. pr. Bałdrzychów I, 371. 73. Poreby łaka w Wielgomłynach II, 208.. Poroszye z. Poraże.

Porszewice (Poczischovicze) w. pr. Górka Pab. L377. 79

Porzanowyecz sadzawka w pr. Błotnica L 677.

Porzugyewo z. Borzejew.

Porzycze w. pr. Michałowice II, 309. 10. Poskrzyn (Parsklyn) w. pr. Reczno I, 197. 98.

Posługówko w. pr. Kołdrab I, 84. 85. Posługowo w. pr. Kołdaab I, 84. 85. Possnyki z. Paśniki.

(Posthekalycze) w. pr. Postękalice Bogdanów II, 219. 20.

Poświętne (Poszwyathno) w. pr. Wielenin I, 360

część wsi Nowe II,473.

Poswyathna łaka pr. Końskie I, 703. Poswyathne role pr. Buczek I,450.

pole pod Czarnca I,566. łaka pr. Witunia II,487.

Poszwyathne pole pr. Sieradz I,429.

Pothgorzyce z. Podgórzyce. Pothkocze z. Podkoce. Pothkonycze z. Podkonice. Pothsztolycze z. Podstolice. Potkanna (Podkana) w. pr. Wrzos I, 683. 8**à** Potok (Pothok) w. pr. Sławno I, 634. 35. Potrikozy z Petrykozy. Potrzaskow (Potraskowo) w. pr. Grabów I, 349. II, 465. 66. Potrzymowo w. pr. Jarząbkowo I, 25. 26. Potulin (Pothulyno) w. pr. Chojne I, 118. 19. Potworowo (Pothworowo) w. pr. Dobra I, 402. 403. Potworów alias Oxa w. z kośc. pr. pw. | Radomsk I, 658. 59. Potworzyn w. pr. Piątek II,510. Povycz z. Powidz. Powalczyna nywa role pod Odrzywołem **I,** 656. Powanzow z. Powęzów. Powęzów (Powanzow) w. pr. Konieczno I, 552. 72. (Povycz) m. z kośc. pr. pw. Powidz Gniezno I, 319 - 321. 87. Powiercie (Powyerczycze) w. pr. Grzegorzew I, 219. Powodów (Povodowo) w. pr. Leźnica W. II, 359. 60. **Powyrsky** mł. pr. Grzegorzew I,219. Poyethnycza w. pr. Kajewo n. II, 48. Poyethnycze w. pr. Gołuchów n. II, 34. Pożdżenice (Pozenycze) w. pr. Buczek I, 449. 52. 67. Pozenycze z. Poździenice. Poznań (Posnania) I, 54. Praczkie I, 550. Pradkowice z. Pratkowice. Pradło II, 225. Pradnyk z. Prądnik. Praszka os. z kośc. pr. pw. Wieluń II, 123 - 125.Pratków w. pr. Korczew I,479. 81. Pratkowice (Prawkowycze) w. Wielgomłyny I, 204. 207-209. Praudzewo z. Prądzew. Prawęcice (Pabyeczycze — Praveczice) w. pr. Bełdów II,377. Prawkowycze z. Pratkowice. Prażki (Praszkj) w. pr. Łaznów II, 215. Prażmów (Praszmow) w. pr. Bużenin II, 426. 27. Prądnik (Pradnyk) w. pr. Chełmce I, - 590.

Prądzew (Prandzewo) w. pr. Topola II, 430. 31. Proboszczewice w. pr. Warta I, 410. 12. w. pr. Zgierz II, 386. 88. Prochensko z. Prucheńsko. **Próchnowo** w. pr. **Zoń I**, 115. 16. Prochny z. Pruchna. Proćwin (Proczyyn) w. pr. Końskie I, 701. 703. Promno (Pradno) w. pr. Pobiedziska I, (3). Proszenice w. pr. Wolbórz II, 230. Proszenie (Proschynye) w. pr. Wolborz II, 175. 77. Proszków w. pr. Smogulec I, 121. Prskowo z. Pruszków. Prucheńsko (Prochensko) w. pr. Błogie L 627. 28. Pruchna (Prochny) w. pr. Wróblew I, **4**15. 17. Pruchnowo (Parchaczyno) w. pr. I)ebnica I, 48. 49. Prusicko (Prussyczko) w. pr. Brzeźnica I,484. 86. Prusinowice w. pr. Mikołajewice I, 379. 82. w. pr. Szadek I, 440-442. (Pruszynovicze) w. pr. Wygielzów I, 454. 55. – w. pr. Leźnica M. II,362. 63. Prusinowo (Pruschynowo) w. pr. Szymanowice II, 25. Prusy (Pruschy) w. pr. Wysokienice I, **3**00. **3**01. **29.** Pruszki (Pruskj) w. pr. Siedlec II. 434. 35. Pruszków (Pruskow) w. pr. Marzenin I, 482. 83. Pruszkowo (Prskowo) w. pr. Pamięrin II, 81. Pryscz łaka pr. Pabijanice I, 380. Przanowice w. pr. Brzeziny II, 399, 400. Przatów w. pr. Szadek II, 389. 440. 42. Przebluszczyno alias Gorzewo w. pr. Wielenin I, 361. Przebonya strumyk pod Kampina II, 264 Przeborowo z. Przyborowo. Przeborowy mł. pr. Wyszyna I, 269. Przebroda 2. Przybroda. Przebrodzyno z. Przybrodzin. Przeclaw (Przeclyaw) w. pr. Ostrowite I, 300. 301.

I, 300. 301.

— w. pr. Brzeziny II, 399. 400.

Przecz pole w Dziekanowicach I, 46.

Przecznie w. pr. Wygiełzów I, 451. 54.
55. 63.

Przedbórz (Przetborz) m. z kośc. pr. pw. Końskie I,556. 86. 603. 13. 14. 616-619. II, 204. 206.

Przedmyesczye przedm. Znina I, 148. w. pr. Zarnów I, 623. 24.

Przedmosczye z. Zamość.

Przedwyeszny mł. pr. Niestronno 1, 171.

Przeglow z. Przygłów.

Przelank z. Przylek.

Przerab (Przyrab) w. pr. Rzejowice II, 214. 15.

Przerówno w. pr. Kawnice n. I, 290. Przerownycza z. Przyrównica, Przesiadłów w. pr. Małecz II 320.

Przescheka z. Przysieka.

Przespolewo w. z kośc. pr. pw. Kalisz II, 69. 70.

Przethwrothne pole pod Kampiną II, 264. Przewodowice w. pr. Kurzeszyn II, 290.

Przeworzyca pole w Bogdanowie II, 219. Przeyma z. Przyjma.

Przezwiska (Przevyska) w. pr. Sobota II, 503. 504.

Przyborów (Przeborowye) w. pr. Wyszyna I, 269. 70.

Przyborowo w. pr. Łubowo I, 36. 42. 43. Przybroda (Przebroda) w. pr. Kłecko I, 91. 93.

Przybrodzin (Przebrodzyny) w. pr. Powidz I,319. 21.

Przybyłowo w. pr. Grzegorzewo I, 219. Przybyradow z. Przygrodów.

Przybyszew os. z kośc. pr. pw. Grojec I, 666.

Przybyszewice w. pr. Przybyszew I,666. Przybyszewy w. pr. Bedlno I, 705. 706. Przybyszyce w. pr. Jeżów II,333. 35.

Przydzyń (Przydzyno) w. pr. Kościelec K. II, 11.

Przygłów (Przeglow) w. pr. Sulejow II, 186—188.

Przygrodów (Przybyradow) w. pr. Konieczno 1,572. 608.

Przyjma (Przeyma) w. pr. Golina I, 291. Przykuna (Przykona) w. pr. Psary I, 259. 64.

Przykuthy w. pr. Zychlin n. II, 496. 97. Przyleg (Przelang) w. pr. Zarnów I, 622. 24.

w. pr. Jeżów II, 333. 35

Przymilów w. pr. Marzenin I, 482. 83. Przymiłów w. pr. Grabno I,466.

Przyrab z. Przerab. Przyranie w. pr. Kościelec Kal. II, 10.

Przyrównica (Przerownycza) w. pr. Małyń I, 374. 75.

Przysieka (Przessyeka) w. pw. Gniezno I, 14. 15.

w. pr. Sokolniki I,94. 95.

w. pr. Mstyczów II, 209.

Przystałowice (Przestalovicze) w. pr. Nieznamierowice I,653. 54.

w. pr. Klwów I, 657. 58.

Przystronie (Przyszthronye) w. pr. Mąkolno I, 213. 14

Przysucha w. pr. Skrzyńsko 1,691. 92. Przytuki (Przythuky) w. pr. Dobrosołowo I, 299.

Przytyk (Przythyk) w. z kośc. pr. pw. Radomsk I, 680—682.

Przywóz (Przewosz) w. pr. Mierzyce II, 95.

Przywiska w. pr. Sobota II,429.

Psarski (Pscharsky) mł. pr. Rossoszyca II, 50.

Psary (Pszary) Polskie,

Wielkie i

Male w. pr. Września I, 29. 31. 37.

Male (Psarki) w. pr. Słomowo I, **258. 260.**

(Pssary) w. z kośc. pr. pw. Turek **İ,25**9. 60.

w. pr. Wolborz II, 175. 77. 85. 230.

w. pr. Domaniew II, 367. 69. 70. w. pr. Waliszewo II, 414. 24. 25.

Pstrekonye pole pod Kamińskiem I, 505. Pstrokonie (Psthroconye) w. pr. Strońsk I, 476. 77.

Psurze (Psurz) w. pr. Łąkoszyn II, 482. 83.

Pszczółczyn (Pszczolczyno) w. pr. Rynarzewo I, 130. 31.

Pszczółki (Pczolky) w. pr. Wygiełzów I,451. 54. 55.

Pszczonów (Pczonow) w. z kośc. pr. pw. Lowicz I, 257. 76. 281-284. 345.

Ptaszkowice (Ptaschcowycze) w. pr. Strońsk I, 476. 77.

Puczniew (Pucznyew) w. pr. Małyń I, 374. 75.

Pudłowo i

Pudłówek w. pr. Bałdrzychów I, 371. 72. Pukarzew w. pr. Borzykowa I, 511. 12. Pukinin (Pukynyn) w. pr. Rawa II, 293. 9**4**.

Pusta (Grabowska) w. pr. Grabów II, 437. Puthlowo grunta miejskie Strykowa II,

Puzdrowiec (Puzdrovyecz) w. pr. Kozielsko I, 140. Pyacznow z. Pięczniew. Pyakoschow z. Piękoszew. Pyaseczno z Piaseczno. Pyasky z. Piaski. Pyaszky role pr. Słupy I, 134. Pyathek z. Piątek. Pyathka (Piatka) karczma pod Wójcinem I, 626. Pyathkowysko z. Piątkowisko. Pyathno z. Pietno. Pyathnycza pole w Pawłowie I,39. Pyczków w. pr. Rozprza n. II, 190. 91. Pyekary z. Piekary. Pyekczyno z. Piechcin. Pyelaskowo z. Pielaszków. Pyeskovice z. Piestkowice. z. Piaskowice. Pyetrzyki (Petryki) w. pr. Kościelec Kal. II, 11. Pylchi z. Pilichy. Pylcza z. Pilica. Pylczyca z Pilczyca. Pynsko z. Pińsk. Pyothreovia z. Piotrków. Pyothrkow z. Piotrków. Pyothrowo z. Piotrów. Pyrzchna (Pyrzna) w. pr. Jasionna I, 667 - 669. Pyska łąka pr. Zadzim I, 387. Pyskowo (Pyszkowo) w. pod Wartą I, 412. Pyszczyn w. pr. ś Michała Gniezno I, 14. 16. 18. 19. Pyszkorzewo z. Piskorzewo. Pyszków (Pysskow) w. pr. Brzeźno I, **421.** Pytlewo w. pw. Mogilno I, 104. Pytowice w. pr. Kamińsk I, 501. 503. Pywonycze z. Piwonice.

Q.

Qwasschwodzynski dział roli w Przedborzu I, 618.
Qwaszowyecz z. Kwasowiec.
Qwyathkovicze z. Kwiatkowice.
Qwyathkowo z. Kwiatków.
Qwyecziszewo z. Kwieciszewo.
Qwyelyno w. pr. Witunia n. I,487. 88.
Qwylyno z. Kwilin.
— z. Kwilno.

R.

Rabowyecz w. pr. Nagorzyce n. I,184. Rabyenye z. Rabin. Rabyeschowo z. Rembiszew. Raciborowice (Raczyborowycze) w. pr. Wolborz I, 175-177. Raciborowko i Raciborowo w. pr. Głogowiec II, 477. **78. 80.** Racięcice (Raczaczycze) w. z kośc. pr. pw. Koło I, 224-226. Raciszyn (Raczyschyn) w. pr. Działoszyn I,533. II,96. Racowo z. Rakowo. Raczaczycze z. Racięcice. Raczczycze z. Reczyce. Raczki (Rudzki) mł. pr Brudzewo II, 77. Raczków w. pr. Warta I, 410. 11. - w. pr. Skórkowice I,620. Raczkowice w. pr. Dąbrowa I,514. 15. 557. Raczkowo w. z kośc. pr. pw. Wągrówiec I,73-76. Raczyborowo z. Raciborowo. Raczyki w. pr. Łakoszyn n. II, 483. 84. Raczyn w. z kośc. pr. pw. Wieluń II, 99. 137. 38. Raczyno Rąbczyn. Radków w. pr. Dzierzgów I,546. Radkowice w. pr. Sieradz I, 416. w. pr. Checiny I, 585, 86. Radliczyce w. pr. Rajsko II, 9. Radlin w. pr. Wyśmierzyce I, 665. 66. 68. Radłowo w. pr. Słaboszewo (Szczepanowo) I, 184. w. pr. Ostrowo I.318. Radniewiec (Rathnyewyecz) w. Lipce II, 282. 337. 38. Radnyk staw w Wielgomłynach II, 208. Radobyć rzeczka pw. Pleszew II, 32. Radocha pole w Makowiskach I, 527. Radogoszcz w. pr. Łódź II, 381. 82. Radolina w. pr. Myślibórz I, 292. 93. Radom m. gubern. z kośc. pr. I, 683. 87. Stary (R. antiqua) I,688. Radomia rzeka I, 495. 98. Radomka (Radomica — Radomierza) rzeka guber. Radom I, 671. 72. 75. 85. 89. Radomsk (Radomskye) m. pw. N. Ra-

domsk I, 475. 494—499.

Radoschow z. Radoszewice.

Radonia (Radunya) w. pr. Sławno I, 683.

Radostków w. pr. Borowno I, 521. 22.

Radostów w. pr. Skrzynno (Szmusko) I, | Rakowo (Racowo) w. pr. Czerniejewo **689. 90**.

w. pr. Łubnica II, 143.

Radoszewice w. pr. Siemkowice I, 535.

(Radoschow) w. pr. Ossyjaków II, 99. 131. 32

Radoszewnica w. pr. Chrząstów (Koniecpól I,559. 60. 62.

Radoszyce (Radoschicze) os. z kośc. pr. pw. Końskie I,595-597.

Raduchów (Radochowo) w. pr. Giżyce (Grabów) II, 44.

Raducice w. pr. Ruda II, 133.

Raduczyce w. pr. Ossyjaków II, 100. 11.

Radunia w. pr. Błogie I, 628.

Radunya z. Radonia.

Radwan (Redwan) w. pr. Białaczew I,707.

Radwanczewo w. pr. Siedlimowo (Skulsk) I, 204. 205. 31.

Radwaniec (Radwanyecz) w. pr. Kozarzewek I, 235.

Radwanka w. pr. Zelechlinek II, 329. Radyczyno (Radyczyny) w. pr. Wilamów I, 363.

Radzanów w. z kośc. pr. pw. Radomsk I,661-664.

Radzeń (Radzyn) w. pr. Rudułtów I, 460. 61.

Radzenyek las pr. Tuszyn II, 165.

Radziątków (Radzyathkow) w. pr. Bogdanów II, 219. 20.

Radzice (Radzycze) w. pr. Drzewica I, **649**. **50**.

Radziechowice (Radzyechovicze) w. pr. Radomsk I, 495. 96.

Radzimia (Radzymya) mł. pr. Rychwał I, 277.

Radziniec w. pr. Łask I, 451.

Radzyn z. Reczyn.

Radzyny z. Rędziny.

Radzynya łąki i lasy pr. Niedośpielin II, 213.

Radzynye (Radzynie) w. pr. Chorzów n. Π, 46.

Rajsko (Raysko — Rayskowo) w. z kośc. pr. pw. Kalisz I, 254. II, 8. 9.

Wielkie i

 Male w. pr. Mierzyn II, 192. 93. Rajszczyk w. pr. Krośniewice n. II, 458. 470. 71.

Rakawczyno z. Rekawczyn. Raków w. pr. Piotrków II, 222. 24.

w. pr. Zychlin II, 496. 97.

I,35. 36.

w. pr. Łekno I, 106. 107.

w.pr. Siedlimowo (Skulsk) I, 204. 205. Rakowice w. pr. Sieradz I, 429. 31.

Rakowiec (Rakowyecz) w. pr. Żychlin II, 496. 97.

Ralewice (Ralevicze) w. pr. Zadzim I, 386. 87.

Rambiechowo z. Rembiechowo.

Rambielice (Rambyelycze) w. pr. Kłobucko II, 119.

Rambyesczycze z. Rembieszyce.

Ranczki z. Rączki.

Rankaczyecz z. Rękawiec.

Rapaczycze z. Ropocice.

Raschowo z. Raszewo.

Raszew (Rassewo) w. pr. Kutno II, 479. 480. 91.

Raszewo (Raschowo) w. pr. Ostrowite Prym. I, 100. 101.

Raszowy w. pr. Drużbin I,460. 61.

Rathnycza z. Retnice.

Rathnyevycze – Radnyewycze z. Radniewice.

Ratoszyn w. pr. Radzanów I, 661. 62. 64.

- w. pr. Bukowno I, 697.

Ratyń (Rzathyn) w. pr. Lądek I, 294. Ravense castrum (Rawski zamek) II, **334**.

Ravy w. pr. Borkowice n. II, 224.

Rawa m. pw. gub. Piotrków z kośc. pr. II, 285. 86. 292—296. 508. 33. 37.

rzeka II, 290.

- mł. pod Strykowem II,339.

Rawica (Ravycza) w. pr. Budziszewice II, 324. 25.

w. pr. Jeżów II, 333. 35.

Raysczik — Raysczy z. Rajszczyk. Rąbczyn (Raczyno) w. pr. Łekno I, 106. 108.

Rabin (Rabyenye) w. pr. Kazimierz II, **379. 80.**

Raczki (Raczki) w. pr. Policko I, 555.

(Raczkow - Ranczky) w. pr. Przedbórz I, 603. 16. 17. 19.

Rchow z. Orchów.

Rconicz z. Rdzów.

Rdultów (Rudultowo) w. pr. Grochowo II, 476.

Rdzów (Rconicz) w. pr. Potworów I,684. Rebyeskye z. Rembieskie.

Recle z. Rekle.

Recz (Redecz) w. pr. Koldrab I, 84. 85. 310.

Reczuł w. pr. Janisławice II, 285. 30. 31.

Reczyce (Raczczycze) w. pr. Chometowo I, 152. 53.

— w. pr. Domaniewice II, 344. 45.

Reczyn (Radzyn) w. pr. Budziszewice II, 324. 25.

Redecz z. Recz.

Redgoszcz (Rzedgoszcz) w. pr. Łekno I, 106. 107.

Redlin (Redlyn) w. pr. Tobiasze II, 182. Reduchów (Raduchow) w. pr. Korczew I, 479. 81.

- z. Raduchowo.

Redwan z. Radwan.

Redwanka (Radwanka) w. pr. Żelechlinek II, 326. 27.

Regny w. pr. Budziszewice II, 324. 25. Rekle (Recle) w. pr. Rząśnia I, 537. 38. Rekoray z. Rękoraj.

Reksul (Reksul) mł. pod Chociszewem II, 356. 57.

Rembiechowa (Rambiechowa) w. pr. Wegleszyn I,573. 75.

Rembielice (Rambyelycze) w. pr. Parzymiechy II, 115. 16.

Rembieskie (Rebyeskye) w. pr. Korczew I, 479. 81.

Rembieszyce (Rambyeschycze — Rambyesczycze) w. z kośc. pr. pw. Jędrzejów I,553. 79. 80.

Rembiszew (Rabyeschowo) w. pr Strońsk I,476. 77.

Remiszowice (Romyschewycze) w. pr. Czarnocin II, 192. 94. 228. 30.

Ressewo z. Raszew.

Restarzew (Rzestharzewo – Rzeschetarzew) w. z kośc. pr. pw. Łask I, 463–465. 71.

Retki (Rethkj) w. pr. Złaków II, 259. 260.

Retkinia (Rethkynya) w. pr. Pabijanice I, 380. 81.

Retkowo (Rethkowo) w. pr. Brzyskorzystew I, 131. 55.

Retnice (Rathnycza) w. pr. Jeziorsko I, 407. 408.

Ręczno (Raczno) w. z kośc. pr. pw. Piotrków II, 195—199.

Redziny (Radzyny) w. pr. Żytno I,510. 511.

- w. pr. Dzierzgów I, 561.

Rekawczyn (Rakawczyno) w. z kośc. pr. pw. Mogilno I, 197. 98.

Rekawczynek w. pr. Rekawczyn (Kamieniec) I, 197. 98.

Rękawiec (Rankawyecz) w. pr. Budziszewice II, 323—325.

Rekoraj (Rekoray) w. pr. Srocko II, 171. 72.

Rgielsko (Rgyelszko) w. pr. Tarnowa I,110. 11.

Rgilew (Rgulowo) w. pr. Kłodawa II, 453.

Ribno błota pod Łowiczem II, 245.

Richioczycze z. Rychłocice.

Robakowo w. pr. Kamieniec I, 199. — w. pr. Żegocin II, 24.

Robakowska zagroda pr. Opoczno I, 639. Robrowa pole pr. Wrzos I, 684. 85.

Rogaczów w. pr. Dąbrowa I, 475. 514. 15. 54.

Rogaczówek w. pr. Zytno I,510. 11. 57. Rogalin (Rogalyno) w. pr. Kłecko n. I, 91. 93.

Rogaszyn w. pr. Piątek II, 418. 19. 510. Rogaszynek w. pr. Piątek II, 418 – 420. Rogi w. pr. Chelmo II, 209.

- w. pr. Wielgomłyny II, 200. 205.

- w. pr. Łódź II, 381. 82.

Rogienice (Rogynycze) w. pr. Konieczno I, 570—572.

Rogolin w. pr. Radzanów I, 663. 64.

Rogosno z. Roguźno. Rogoszno z. Rogoźno.

Rogów (Rogowo) w. pr. Turek I, 261. 262.

- w. pr. Swinice I, 351. 64.

— w. pr. Końskie I,700. 101. — w. pr. Jeżów II,333. 35. 36.

Rogowice w. pr. Chełmce (Mniów) I, 591. Rogowiec w. pr. Kurzeszyn II, 290. 92. Rogówko (Rogowska Wyesch) w. pr. Rogowo I, 164.

Rogowo m. pw. Mogilno z kośc. pr 1. 164. 65.

Rogożno (Rogoszno) w. pr. Widawa I, 470.

- (Rogoschno) w. pr. Gieczno II. 251. 10. 11.

 w. pr. Domaniewice II,518. 32. 33.
 Rogulice w. pr. Góra s. Małgorz. II, 415. 16.

Roguźno (Rogosno) w. pr. Domaniewice II, 344. 45.

Rejków w. pr. Marzenin I, 482. 83.

Rokiciny (Rokyczyny) w. pr. Łaznów II, 235.

Rokitnica (Rokythnycza) w. pr. Stryków II, 393. 94.

Roksice (Rokycze) w. pr. Łódź II, 381. 82.

Rokszyce (Rokxycze) w. pr. Piotrków II, 222. 24.

Rokuthowsky mł. pr. Brudzew II, 77. Rokycze z. Roksice.

Romartów w. pr. Witunia II,461. 87. 88. Romiszewice w. pr. Czarnocin II, 178.

Romyno z Rumin. Romyschevycze z. Remiszewice.

Ropocice (Ropoczycze) w. pr. Secemin I, 564. 65.

(Rapaczycze) w. pr. Czarnca I, 567. Roschoczycza z. Rossoszyca. Roschycze z. Rożyce.

Rosczyessyn łąka pr. Zadzim I, 387.

Rosle (Roslye) w. pr. Pieczew II, 438. **43**9.

Rosocha w. z kośc. pr. pw. Brzeziny II, 230 - 233. 322.

w. pr. Kurzeszyn II, 290. 91.

- w. pr. Nowemiasto II, 307. 308.

w. pr. Osiek W. I, 221.

– z. Rosocza.

Rosocza (Rosocha) w. pr. Marzenin I, 482. 83.

Rospathek z. Rozpętek.

Rossochacz stawek pod Skrzyńskiem I,

Rossoczky mł. pr. Rossoszyca II, 50.

Rossoszyca (Rossoschicza) w. z kośc. pr. pw. Sieradz I, 388-390. 97. 416. 42.

w. z kośc pr. pw. Odolanów II, 49. 50.

Rostoka (Roszthoka) w. pr. Kleczew I, 191.

Rosumkowska łaka pod Radomskiem I, 497.

Rowiska (Mrovyska) w. pr. Zelazna II, **286**. 87.

Równa w. pr. Błasżki (Gruszczyce) II, **57. 58.**

Bówne w. pr. Kościelec n. 1,247. 48.

Rowy w. pr. Charłupia W. I,418. 19. II, 98.

Rozcieszyn (Rosczyeszyn) w. pr. Zadzim I, 386. 87.

Rożdżały (Rozdzaly) w. pr. Rossoszyca I,388. 89. 97.

(Rozdzalow) w. pr. Tłokinia II, 66. Rożdzin (Rosdzyn) w. pr. Parzno I, j **462**.

Roženek (Rozanek) w. pr. Dąbrowa I, 636.

Rożniatów (Rosznyathowo) w. pr. Wielenin I, 343. 60.

Rożniatowice (Rosnyathonicze) w. pr. Lobudzice I, 453.

Rożniaty (Roznathowy) w. pr. Sławsk I,211.

Rożny (Roszny) w. pr. Radomsk I, 493. 95. 96.

Rozpętek (Rozpathek) w. pr. Panigródz I, 123. 26.

Rozprza (Rosprza) w. z kośc. pr. pw. Piotrków I, 190. 92. 94.

Roztrebowo (Roztrambowo) Kcynia I, 124. 25

Rozwady w. pr. Gielniów I, 712. 13. Rozworzyn w. pr. Brzeziny II. 399. 400. Rożyce (Roschycze) w. pr. Kocierzew II. 261. 62.

Grochowe (Frygsovi),

Sulimy (Sulmy),

Trojany (Troyanovy) i

Zmijowice (Smyyovi) w. pr. Le-źnica W. II, 359—361.

Brzepczyno w. pr. Sławno n. I.53. Rubice (Rubycze) w. pr. Gruszczyce II, 57.

Ruchenna w. pr. Osiek W. I, 221. Ruchna w. pr. Domaniewice II, 251. 344 - 346.

w. pr. Główno II, 519. 32. 33.

Ruchocin i

Ruchocinek w. pr. Powidz I, 319. Rucki (Ruczky) mł. pr. Janiszew I, 256. Ruczka droga pod Wieluniem II, 96. Ruda w. pr. Pabijanice I, 380. 81.

— w. pr. Meka I, 391. 92.

w. pr. Restarzew I, 464. 65.

— mł. pod Dobroszycami I, 499. 500.

Widawka w. pr. Kodrab I, 504. 505.

— w. pr. Małogoszcz I, 582.

- Pylczyczska w. pr. Pilczyca I, 605. — mł. pod Oporowem I, 639.

– w. pr. Baszków II, 16.

w. pr. Zegocin (Szymanowice) II, 26.

– w. z kośc. pr. pw. Wieluń II, 95. 100. 102. 110-112.

w. pr. Maluszyn II, 210 11.

Nowa w. pr. Skierniewice II, 274. 276.

w. pr. Aleksandrowo II, 386. 388. Rudka (Rutka) w. pr. Chełmo II, 200. 201.

Rudki (Ruthky) w. pod Wiecborkiem I, 331.

Rudlice (Rudlicze) w. z kośc. pr. pw. Wieluń I, 133. 35. 423.

Rudnice (Rudnycze) w. pr. Giżyce II, 44.

Rudnik (Rudnyk) w. pr. Rosocha II, 231. 32.

w. pr. Dmosin II, 341. 42.

Rudniki (Rudnyky) w. pr. Pięczniew I, 353. 95. 96.

w. pr. Kurzelów I, 514. 46.

mł. pod Opocznem I, 641.

 w. z kośc. pr. pw. Wieluń I, 121. 52. Rudno w. pr. Borkowice I,693.

Rudultów w. z kośc. pr. pw. Kutno II, **450. 53. 54. 458**—**461.**

Rudzica (Rudzycza) w. pr. Morzysław 237. 38. 45.

Rumin (Rumyno) w. pr. Konin I, 240. 241.

Ruschynki (Rusinki) w. pr. Nowe n. II, 473. 74.

Rusiec (Ruschyecz) w. pod Zninem n. I, 146.

(Ruszyecz) w. pr. Dziewierzewo I, 136. 37.

w. pr. Restarzew I,464. 65.

Rusienice (Russenicze) w. pr. Skórkowice I, 620. 21.

Rusinów (Russynow) w. pr. Nieznamierowice (Smogorzew) I, 651. 93. 94.

Rusinowice (Russynovicze) w. pr. Niewiesz I, 357.

Russocice (Russoczycze) w. z kośc. pr. pw. Konin I, 244. 48. 67. 68.

Russów (Russowo) w. z kośc. pr. pw. Kalisz II, 80.

Russynowsky las pod Nieznamierowicami I, 654.

Rustów (Rostowa) i

Rustówek w. pr. Łeki II;489. 90.

Ruszczyn (Ruschczyn) w. pr. Kamińsk I, 501. 503.

Ruszenice w. pr. Skórkowice I, 555. Ruszki (Rzuski) w. pr. Bedlno II, 492. **4**93.

Ruszków (Russkow) w. pr. Dobrowo I, 252.

Ruszków w. pr. Brzeźno I,421.

Ruszkowice w. pr. Borkowice II, 224.

Ruszkowska (Roskowska) Wola w. pr. Niedośpielin II, 212. 13.

Rybie w. pr. Łęki II, 489.

Rybitwy (Rybythwy) w. pr. Węglewo I, 56. 57.

- przedm. Pakości I, 187.

– w. pr. Topola II,430. 31. Rybna w. pr. Mykanów I, 524. 25. Rybno w. pr. Kiszkowo I,70. 71.

- błota pod Błędowem II, 512.

Rybowo w. pr. Grylewo I, 113. 14. Rycerzewo w. pr. Rudultów II, 450. 60. 461.

Rychłocice (Richloczycze) w. z kośc. pr. pw. Wieluń I, 471. 72.

w. pr. Brzyków II, 99. 134.

Rychłowice w. pr. Ruda II, 111.

Rychnowo w. z kośc. pr. pw. Kalisz II, 78.

Rychwał (Rychphal) os. z kośc. pr. pw. Konin I, 271—273.

Ryki w. pr. Błotnica I,677. 78.

Ryków w. pr. Wieniawa I,686. 88. - w. pr. Grochowo II, 476.

Rykoszyn w. pr. Piękoszew I, 577. 90. Rynarzewo w. z kośc. pr. pw. Szubin I, 130. 31.

Rypultowice (Rypulthovicze) w. pr. Pabijanice I,380. 81.

– Ryssowko -Ryszewko (Riszewko – Ryschewko) w. z kośc. pr. pw. Mogilno I, 105. 168-170.

Ryschewo (Ryschow major) w. pr. Ryszewko I, 168.

Rysiny (Ryschyny) w. pr. Bierzwienna I, 449. 50.

Rzacta w. pr. Bogdanów n. II, 219. 20. Rzagnowko z. Żegnowo — Żegnówko. Rzansawa strumyk pr. Gowarczów I, 696. Rzanthkow z. Rzędków.

Rzasno z. Rzasno. Rzassnya z. Rząśnia.

Rzathyn z. Ratyń.

Rząbiec (Zambrzecz) w. pr. Konieczno I, 561. 72.

Rząśnia (Rzassnya) w. z kośc. pr. pw. N. Radomsk I, 531. 537-539.

Rząśno (Rzasno) w. pr. Bąków II, 241. 501. 502. 10. 50.

Rzdzów (Rzow) w. pr. Potworów I,659. Rzechta (Rzektha) w. pr. Drużbin I, 396 97.

(Rzekthy) w. pr. Strońsk I, 476. 77. II,8.

Rzeczków w. pr. Wolborz I, 175-177.

- w. pr. Biała II, 293. Rzeczyca (Rzeczicza) w. pr. Zadzim I,

I, 386. 87. 442.

w. z kośc. pr. pw. Rawa II, 312. 14. 15.

Rzedgoszcz z. Redgoszcz.

Rzeki (Rzekj) w. pr. Kłomnice I, 518.

Rzekta (Rzektha) w. pr. Skęczniew I,

Rzemachowo z Rzemiechów. (Rzemachowo) **Bzemiechów** pr. Baszków II, 16. Rzemiechowo (Rzemechowo) w. Powidz I, 319. 21. pr. Rzemieniewice (Rzemyenyevicze) w. pr. Kcynia I, 124. 26. Rzepczyn w. pw. Gniezno n. I, 71. Rzepiszew (Rzepyschow) w. pr. Szadek I,356. 440. 41. Rzepki w. pr. Srocko II,170. Rzeschetarzow z. Restarzew. Rzestharzewo z. Restarzew. Rzeszówek (Rzeschow) w. pr. Konieczno I, 548. 72. Rzew (Rzewo) w. pr. Kazimierz II, 379. 380. Rzędków (Rzanthkow) w. pr. Sławoszew II, 352. 465. 66. w. pr. Żelazna II, 286. 87. Rzęsawy (Rzyszawy) w. pr. Goszczanów II, 62. (Scherzaczycze) w. Rzerzeżyce Dr. Kłomnice I, 518. 20. Rzgów (Rzgowo) w. z kośc. pr. pw. Konin I'283. 84. w. z kośc. pr. pw. Łódź II, 167-170. Rzothkwycze w. pr. Psary n. I, 259. - w. pr. Słomowo n. 1,264. Rzow z. Rzdzów. Rzuchovycze z. Žuchowice. Rzuchów (Rszuchow) w. pr. Klwów I, 654. 57. 58. w. pr. Chełmno II,443. Rzujewice (Rzejowice) w z kośc. pr. pw. N. Radomsk II, 196. 201. 214—216. Rzuskj z. Ruszki. **Rzym** w. pr. Kodrab I,85. 164. Rzymsko w. pr. Miłkowice I,390.406. 407. Rzyszawy z. Rzęsawy.

S

Saczkovo z. Jacków.
Saczyn (Zaksyn) w. pr. Chełmce II,54.
— z. Sasin.
Sadłogoszcz (Szadłogoszcz) w. pr. Pakość I,184.
Sadokrzyce w. pr. Wróblew I,415. 17.
Sadówka (Schadowka) w. pr. Koźle I, 391. 92.

Sady w. pr. Klwów (Skrzyńsko) I,654. **57.** 68. Sadykierz (Kyerz) w. pr. Rzeczyca II, 414. 15. Sadzeyewycze z. Sędziejewicę. Saków (Sakowycze) w. pr. Świnice I, Sakowycze z. Saków. Sakrzewko z. Zakrzewek. Samice (Samycze) w. pr. Skierniewice II, 274 - 276. Samoklęski (Szamoklyaszki) w. z kośc. pr. pw. Szubin I, 128—130. 32. 33. Male (S. parva) w. pr. Samoklęski **L**, 129. Sandomiria (Sandomirz) m. pw. gub. Radomsk I, 704. 709. Sandow z. Sędów. Sandowo z. Šendowo. Sandzicze z. Sędzice. Sangrocz w. pr. Małecz II, 320. Sangrodz w. pr. Ujazd II, 180. 81. Sanie (Ssan) w. pr. Bełdów II, 377. 78. Sanniki w. pr. Pobiedziska I, 60. 63. **4**97. 98. Sanogoszcz (Sannogoscze) w. pr. Krzemienica I, 302. 303. Sarb (Szarb) w. pr. Podlesie J, 78. 79. Sarbia (Sarp) w. pr. Popowo I, 76. Sarbice (Szarbycze) w. pr. Wilamów I, 344. 63. w. pr. Mnin I,595. Sarbicko (Szarbyczko) w. pr. Tuliszków I, 271. 72. Sarbinówko (Sarbynowo) w. pr. Kołdrab I, 84. 85. Sarbinowo w. pr. Kołdrąb I,84. 85. (Szarbynowo) w. pr. Znin I, 144. Sarbka (Szarp) w. pr. Żoń I, 115. 16. Sarbycze z. Sarbice. Sarnów w. pr. Restarzew I, 464. 65. - w. pr. Dalików II, 375. 76. Sarnówek w. pr. Bełdów II,377. Sarnowo (Szarnowo) w. pr. Sleszyn I, 209. w. pr. Ostrowo n. I,318. Sarnowo w. pr. Staw n. I, 322. Sarny (Szarny) w. pr. Gruszczyce II, 57... Sarp z. Sarbia. Sasin (Saczyn) w. pr. Nowemiasto II, 307. 308. Sawodzye z. Zawodzie. Sherewe z. Zhorów. Sborzana 2. Zbożenna.

Siedlec (Sziedlecz) w. z kośc. pr. pw. Łęczyca II, 351. 52. 433—435. Siedlimowo (Szyedlymowo) w. z kośc.

pr. pw. Inowrocław I, 204-206. 31.

Siedlisko w. pr. Kowale 1,260-263.

Siedlnica w. pr. Zytno I,615.

Siednica (Sydnycza major) w. pod Kurzelowem I, 552.

Siekluki (Syekluki) w. pr. Jasionna I, 667. 668.

w. pr. Błotnica I, 677.

Sielec (Syedlecz) w. pr. Juncewo I, 157. w. pr. Zarnów I, 622. 24. 25.

Sielnica (Syedlnycza) w. pr. Stanowiska L,614. 615.

Siemczyce (Szyemczice) w. pr. Siedlec II, 352. 434.

Siemianów (Szyemyanowo) w. pr. Głogowiec 1,477. 478.

Siemianowo (Szyemyenowo) w. pr. Dziekanowice I, 44. 56.

Siemiechów (Syemichow) w. pr. Brzyków I, 473. 474.

Siemienice i

Siemieniczki (Syemnyce duplex) w. pr. ¦ **L**ęki II, 489.

Siemiradz (Syedmiradz) w. pr. Błotnica I, 677. 679.

Siemkowice (Szamkowicze) w. z. kość. pr. pw. Wieluń I, 534. 36. 37.

Siemonia (Szyemonya swynocha et mediocris) w. pr. Domaniew II, 253. 369.

Sieniec (Syenyecz) w. pr. Ruda II, 100. 111.

Sienno (Szyenno) w. pr. Giewartowo I, 301. 302.

Sieradz (Siradia) m. pw. gub. Kalisz I, **391. 420. 21. 428**—**435. 37. 78.**

Sierakowice (Schyerakovicze) w. pr. Skierniewice II, 274. 276.

Sierakowo w. pr. Ostrowo I, 318.

(Szyerochowo) w. pr. Kutno II, 479. **480.**

Siernicze Wielkie i

Male (Szyernycze duplex) w. pr. Ostrowite Kapit. I, 300. 301.

Sierniki (Syernyky) w. pr. Kcynia I, 124. 126.

Sierosław (Syeroslaw) w. pr. Srocko II,

Sierosławice (Syroslavicze) w. pr. Końskie I,701. 702.

Sieroszowice (Szyroschovycze) w. pr. Rossoszyca II, 50.

Sierpów (Syerpovo) w. pr. Łęczyca II, **349.** 51. 414.

Sierzchow (Syrzchowo) w. pr. Rajsko II, 9. (Syerchow) w. pr. Bednary II, 249. 68. 69. 527. 529.

Sierzchowy (Syerzchowo) w. z kośc. pr. pw. Rawa II, 304. 306.

Sierzniki (Syernykj) w. pr. kol. Łowicz II, 237. 43. 511. 51.

Siewieruszki (Schyewyerusky) w. pr. Tokary I, 405. II, 68.

Sieganów (Szeganow) w. pr. Marzenin I, 482. 83.

Sikucin (Sykuczyn) w. pr. Szadek I, 440. 442.

Silnica (Silnycza) w. pr. Zytno I, 510. 11. (Szylnycza) i

Silniczka w. pr. Maluszyn II, 210.—214. Sińcice (Syenczycze) w. pr. Skórkowice I,620. 621.

Siomki (Schyemki) w. pr. Milejów II, 188. 189.

Siradia z. Sieradz.

Sitów w. pr. Opoczno I, 602.

Sitowa (Sytowa) w. pr. Opoczno I, 639. Skaczynowo z. Skęczniew.

Skalmierz (Skarmyerz) w. pr. Staw II, 65.

Skalmierzyce (Skarmyerzycze) z kość. pr. pw. Odolanów II.7.

Skampe z. Skape.

Skapa z. Skąpa. Skappe z. Skąpe.

Skaratki (Skarathkj) w. pr. Domaniewice II, 343. 345.

Skarbienice (Szkarbyenycze plebanalis) w. pr. Znin I,144. 145.

Skarbki (Szkarpky) w. pr. Russocice I, **268. 269.**

Skarboszewo (Szkarboschewo) w. z kość. pr. pw. Września I, 310. 13. 14.

Skarmyerz z. Skalmierz. Skarmyerzycze z. Skalmierzyce.

Skarschewa pole w Siemkowicach I, 536.

Skarszewek (Skarszchewo duplex) w. pr. Opatowek (Borków) II, 53. 85.

Skarzyn i

Skarzynek w. pr. Przespolew II, 69. Skapa (Skapa) w. pr. Sulmierzyce I, 490. 491.

Skape (Szkape) w. pr. Staw I, 322. 823. (Skappe) w. pr. Pilczyca I, 594.

(Skampe) w. pr. Pilczyca I,594. **604**. 605.

Stupp z Stupia. Slupycza z. Głupice.

Siyepa Volya z. Slepowola.

Mywnyki z. Słowik.

Slabomierz (Slawomyerz) w. pr. Gorzyce I, 156. 57.

Slaborowice w. pr. Szczury II, 45.

oszewo (Slawoschewo) w. z kośc. pr. pw. Mogilno dziś w pr. Szcze-Słaboszewo panowo I, 184.

Słaboszewko w. pr. Szczepanowo I, 184. Sławęcin (Słavaczyno) w. pr. Sleszyn I. 209.

(Slaweczyno) w. pr. Grabów II, 465. 66.

Slawin (Slawyno) w. pr. Gostyczyna II, 43. Sławków w. pod Skrzyńskiem I, 692. Sławno (Szlawno) w. z kośc. pr. pw. Gniezno I, 47. 53-56. 91.

w. z kośc. pr. pw. Opoczno I, 632 - 636.

Sławoczyn w. pr. Sławoszew (Mazew) n. I, 349.

Sławoludź (Szlawolyucz) w. pr. Kle-czewo I, 191. 92.

Sławoszew w. pr. Mazew I, 349.

Sławoszewko (Szlawoschewko) w. pr. Kleczew I, 227.

Sławoszewo (Schlaboschewo) w. pr. Kleczew I, 191. 92. 236.

(Slaboszewo) w. z kośc. pr. pw. Leczyca II, 352. 89. 454. 465—467. Sławsk w. z kośc. pr. pw. Inowrocław

I. 226. Wielki (Szlawszko major) w. z kośc. pr. pw. Konin I, 287—289. Mały (S. minor) w. pr. Sławsk I, 287—289.

Słębowo (Szlambowo) w. pr. Cerekwica I, 146. 60.

Słępowo (Szlapowo – Szlampowo) w. pr. Waliszew I, 51. 52.

Słodków (Szlothkowo) w. pr. Turek I, 265.

Słomianka (Slomyanka) ulica Gniezna I, 10. 11.

w. pr. Chociszew I, 356.

Słomkow Mokry (Słonkow) i

- Suchy w. pr. Wróblew I, 415.

– w. pr. Maków II, 279. 80.

Stomowo w. pr. Września I, 29. 31. 37.

(Czlomowo) w. z kośc. pr. pw. Turek I, 257. 58. 64. 65. 67.

Słończyce (Słonczycze) w. pr. Słupca n. I, 305. 306.

Slonków Suchy i

Mokry w. pr. Wroblew 1,389. Słostowice (Zlosthovicze) w. pr. Ka-

mińsk I,501. 503. 504.

Słowik (Slywnyki) pr. Ozorków II, 354. Słowików w. pr. Kamieniec (Rekawczyn) I, 197. 98.

(Slovikow) w. pr. Wrzeszczów (Przytyk) I, 660. 679.

Stagi w. pr. Góra ś. Małgorz. II, 415. 16. Sługocice (Sluboczycze) w. pr. Białobrzegi I, 631 – 633.

Slugocin (Slugoczyno) w. pr. Lądek I, 293. 94.

Sługocinek (Slugoczyno panskye) w. pr. Myślibórz I, 292.

Stupca (Slupcza) m. pw. z kośc. pr. gub. Kalisz I, 232. 92. 302. 305 — 311. 313. 15. 28.

Słupeczka (Słupcza) w. pr. Bierzwienna I,449. 50.

Słupia (Slupp) w. .pr: Pilczyca I, 604. 605.

(Slupp — Slupya) w. z kośc. pr. pw. Skierniewice II, 335-337. 42.

Słupowa w. pr. Smogulec I, 121. 22. Słupska w. pr. Chotów II, 138. 39.

Stupy w. z kośc. pr. pw. Szubin I, 133—135. 80. 91.

w. pr. Góra ś. Małgorz. II, 417. Słuszków (Sluskowo) w. pr. Kościelec Kal. II, 10.

Smardzew (Smarzow) w. pr. Wróblew I, 115. 17. 346. 415.

w. pr. Radzanów I, 663. 64.

(Smarszewo) w. pr. Szczawin II, 390. 91.

w. pr. Pieczew II, 438. 39.

Smarsowycze w. pr. Nagórzyce n. II, 183. 84.

Smarszewo z. Smardzew.

Smarzow z. Smardzew — Smazewo. (Schmazewo) w. pr. Dzierzbin II, 83.

Smarzykowo w. pr. Słupy I, 133. 35. Smaszków (Smaskowo) w. pr. Błaszki II, 58.

Smazewo (Smarzow) w. pr. Dzierzbin II, 83.

Smerzyn i

Smerzynek (Smyrzyno duplex) w. pr. Chometowo I, 151. 52.

Smiechów (Smyachowo) w. pr. Niemysłów I, 354. 98. 99.

Smieciechów (Swyeczechow) w. Błogie I, 627. 28. 30.

Solca Wielka (Solcza) w. z kośc. pr. pw. Łęczyca II,353-355. 58. Mala w. pr. Solca W. II, 354. Solec (Solecz) w. pr. Zarnów I, 622. 24.

(Syedlyecz) w. pr. Gowarczów I, 695. 97.

Solek w. pod Śleszynem II, 498. Sopel w. pr. Waliszew II, 424. 26.

Sopot (Sopoth) w. pr. Błotnica I,677. 678.

Sośnica (Schoschnycza) w. z kośc. pr. pw. Krotoszyn II, 21. 22.

Sosnowa lanka las w Białobrzegach I, 631.

Sowina (Schovyna) w. z kośc pr. pw. Pleszew II, 37. 38.

(Blotna) w. pr. Sowina II, 38. Sowki (Ssowkj) w. pr. Sławoszew II, 465. 66.

Spandoszyno z. Spędoszyn. Spedoszyn w. pr. Wartkowice I, 350. 67.

368. Spicimierz w. z kośc. pr. pw. Turek I, **340.** 55. 57. 75.

Spławie w. pr Golina I,291.

Sporne (Szpore) w. pr. Dąbroszyn I, 275.

Spyzany w. pr. Witunia n. II, 487. Sawyernyewicze z. Skierniewice.

Srebrna (Srzebrzna) w. pr. Grabów I, **34**9. 436. 37.

Srebrnagórka (Srebrnagorka) w. z kośc. pr. pw. Wągrówiec I, 138. 39.

Srocko (Seroczkye – Sroczko) w. z kośc. pr. pw. Piotrków I, 379. II, 170-173. 185.

Sroczyn (Szyroczyno) w. pr. Węglewo I, 56. 57.

Sromotka (Sromothka) w. pr. Łobudzice I,453.

Ssan z. Sanie.

Sselygy z. Szeligi. Ssowkj z. Sowki.

Ssyeczyny z. Swieciny.

Ssyedlewo w. pod Sławoszewem n. II,

Ssyemyanowo z. Siemianowo. Stachlew w. pr. Maków II, 279. 80. Stamirowice (Stamyrowice) w. pr. Michałowice II, 309. 10.

Stanisławice w. pr. Borzykowa I,511. **512.** 60.

w. pr. Bedlno II,492. 93.

Stanisławowo w. pr. Szemborowo I, 325.

Stanowiska w. z kośc. pr. pw. Końskie $\mathbf{I}, 511. 55. 612. 614 - 616.$

Stara w. pr. Skórkowice I, 620. 21.

Stara Gać (Staragacz) w. pod Białobrzegami n. I, 631.

Stara Łódz (Lodzya) w. pr. Łódź II, 381. 82.

Stara Radomirza rzeka I,685.

Stara Rawa w. z kośc. pr. pw. Skierniewice II, 275. 76. 88 89.

Starawieś (Stara wyesch) w. pr. Rychwał I,276. w. pr. Zeleźnica I,613. 14.

- w. pr. Kutno II,479. 80.

Starce (Stharcze) w. pr. Brzeźno I, 420. 421.

Starczynowo (Stharczynowo) w. pr. Gołuchów I, 232.

Stare Checiny (Antiqua Chanczyny) w. pr. Checiny I,586.

Starechlyewcze role pr. Mierzyn II, 193. Staremiasto (Stharemyastho) w. pr. Krotoszyn II, 14.

Starężyn (Sztharazyno) i

Starężynek w. pr. Juncewo I, 140. 42. 57. Starkówiec (Sthargovyecz) w. pr. Wy-

ganów II, 18. Staromyescze (Antiqua civitas Opo-

czno) I, 640. Stary Krotoszyn (Stharykrothoszyn) w. pr. Krotoszyn II, 14.

Stary Lowicz (Antiqua Lovicz) II, 511.

Starzechowice (Starzechovicze) w. pr. Fałków I, 600-602.

Starzenice w. pr. Ruda II,111.

Starzyce w. pr. Tobiasze (Tomaszów) II, 181. **82.** 323.

Starzyny w. pr. Nakło I, 565.

— w. pr. Chodów II, 364. 65. 67.

Staschewo z. Stęszewko.

Stassycze z. Stęszyce.

Staw (Sthaw) w. z kośc. pr. pw. Września I,308. 22. 23.

os. z kośc. pr. pw. Kalisz I,255. II,65.

w. pr. Wydrzyn II, 95. 136. 37.

Stawek w. pr. Wydrzyn II, 136. 37. Stawiany (Sthawyany) w. pr. Dabrowka I, 66. 68.

Stawiszyn (Stawyschyn) os. z kośc. pr. pw. Kalisz II, 72. 73. 85.

Stawki w. pr. Brzeziny II, 399. 400.

Stawowa wieś (Stavova Vyesch) w. pr. Domaniew II, 369.

Stawowice (Stawovicze major) i Stawowiczki (St. minor) w. pr. Zarnów I, 597 – 599. 622. 24. Stempów (Stepow) w. pr. Złakow II, **259.** 60. Stępuchowo (Szthapachowo) w. pr. Kozielsko I 109 42. 43. Steszewko (Staschewo) w. pr. Wronczyn I, 64. Stęszyce (Stassyce Rozpyerskye), (Srednye) i (Thymenskye) w. pr. Korczew (Zduny) I, 479. 80. II, 168. Stężyce z. Stęszyce. Sthapachowo z. Stępuchowo. Sthapki mł. pod Dobroszycami I, 499. Sthargovyecz z. Starkówiec. Sthaw z. Staw. Sthawek z. Stawek. Sthawek sadzawka pl. w Krotoszynie II, 14. Sthawyany z. Stawiany. Sthayanowo z. Stojanowo. Sthobno z. Stobno. Sthobrawa staw pr. Lenartowice II, 33. Stholeczka minera pod Stolcem I, 425. Sthroscha z. Stróża. Stobianka rzeczka II, 197. Stobiecko miejskie (Stobyeczsko civile) i Marciszewo – szlacheckie w. pr. Radomsk I, 495. 97. 98. Stobnica (Sthobnycza) w. pr. Ręczno II, 197. 98. Stobno w. pr. Chełmce II,54. Stoczki (Stoczky) w. pr. Strońsk I, 476. 77. (Stoky) w. pr. Błogie I, 627. 28. w pr. Smogorzew I, 693. 94. Stodółki (Sthodolky) w. pr. Łąkoszyn II,482. 83. Stogovyecz łąki pod Kamińskiem I, 505. 'Stojanowo (Sthayanowa) w. pr. Chlewo ! II.60. Stok w. pr. Wójcin I, 625. 26. 35. II, 55. Stoki w. pr. Mileszki II 383. 84. 428. 429. Stoky z. Stoczki – Stoki. Stolec (Stholecz major) w. z kośc. pr. pw. Sieradz I, 424. 25. Stolyzyno z. Stołężyn. Stołężyn (Stolyzyno) w. pr. Panigródz I, 123. Stozno z. Stużno.

Strachanów (Strachnowo) w. pr. Goszczaoów II, 61. Strachczyn z. Strawczyn. Strachnowo z. Strachanów. Strachocice w. pr. Miłkowice I, 405-407. Strachocki mł. pr. Miłkowice I, 406. Stradziec (Stradzyecz) w. z kośc. fil. pw Wieluń II, 123. Stradzew (Stradzow) w. pr. Drużbia I,460. 61. w. pr. Korczew I,479. 81. w. pr. Plecka Dabrowa II, 493. 99. 500. Stradzewko w. pr. Oszkowice II, 422. 23. Straszków w pr. Kościelec Kal. I, 247. **24**8. w. pr. Kłodawa II,453. Straszkówek w. pr. Kłodawa II, 453. Straszów w. pr. Grzymałków L 620. (Straschow) w. pr. Rozprza II, 190. 91. Straszówek w. pr. Rozprza I, 190. Strawczyn (Strachczyn) Nagórny i Podleśny w. pr. Chełuce 1,590—592. Strobin w. pr. Ossyjaków II, 131. 33. Strobów w. pr. Zelazna II, 286. 87. Stromiec (Stromyecz) w. z kośc. pr. pw. Radomsk I, 669 - 671. Stroniewice w. pr. Domaniewice IL 343-345. Strońsk (Stronsko) w. z kośc. pr. pw. Łask I, 431. 72. 475-478. Stropieszyn (Sthropyeschyn) w. pr. Kościelec II, 11. Stroskj mł. pr. Tuszyn II, 163. 66. Stróża w. pr. Sulmierzyce I, 490. 91. Strugalynsky ogród pod Radomskiem I, 497. Strugienice (Strzugyenycze) w. pr. Zdu v II,505. 506. (Sthryszewo — Szthry-Strychowo chowo) w. pr. Debnica I, 48. 49. Stryje Księże (Strye Bartoschowy) i Paskowe · (S. Paskowy) w. pr. Borszewice I, 443. 44. Stryków (Strygkow) w. pr. Michałowice II, 309. 10. (Strigkow) os. z kośc. pr. pw. Brzeziny II, 392 – 395. 403. 406. 10. Strykowska (Strygkowska) wieś w. pr. Stryków II, 395. Strzałki w. pr. Bużenin I, 426. 27. Strzałków w. pr. Szczerców I, 456. w. z kośc. preb. pr. Radomsk I,

495. 96.

Strzalków w. pr. Lisków II, 62.

Strzałkowiec (Sthrzalkoviecz) w. pr. Radomsk I,495. 96.

Strzałkowo (Sthrzalkowo) w. z kośc. pr. pw. Września I, 314. 316 – 318.

Strzebiszew (Strzebyeschow) w. pr. Domaniewice II, 343 – 345.

Strzebiew (Strzebiovo) w. pr. Solca W. II, 354.

Strzebyeschow z. Strzebiszew.

Strzedzewo z. Strzydzew.

Strzegocin (Strzegoczyn) w. z kośc. pr. pw. Łęczyca II, 359, 485, 86.

Strzegowo w. pr. Gostyczyna II, 43. Strzelce (Strzelcza) w. pr. Brzeźnica I, 484. 86.

- w. pr. Chelmo I, 556. 628. II, 200. 203.

- w. pr. Sulejów II, 186. 87.

Strzelców w. pr. kol. Łowicz II, 237. 246. 512.

Strzemeszna (Trzemeschna) w. pr. Bedlno I, 703. 705. 706.

- w. pr. Krzemienica II, 302. 304.

Strzeschovycze z. Strzyżewice.

Strzeszewo (Sthrzesewo) w. pr. Witkowo I, 23. 24.

Strzeszkowice w. pr. ś. Ducha Łowicz I, 650. 52.

Strzeszkowo (Sthrzeskowo) w. pr. Mieścisko 1,79. 81.

Strzeżewko w. pr. Czermin n. II, 28.

Strzesow z. Strzyżów.

Strzyboga w. pr. Stara Rawa II,275.

Strzydzew (Strzedzewo) w. pr. Czermin II, 28.

Strayżewice (Sthrzeschovycze) w. pr. Parzno I, 462.

Strzyżewo Kościelne (Strzisewo — Szthrzesewo) w. z kośc. pr. pw. Mogilno I, 28. 50. 98. 103—105.

- Nowe,

– Paczkowe i

Smykowo (Xiechowe) w. pr. Strzyżewo Kośc. I, 50. 103. 104.

— w. pr. Czerniejewo I, 35. 37.

Stryżów (Strzezow) w. pr. Drzewica I, 650 622.

Studsianki w. pr. Chorzecin II, 179.
— w. pr. Czerniewice II, 298. 300.

Studziana w. pr. Brudzewice I, 635. 47. 648. 56.

Studzienice (Studzyenycze) w. pr. Wrzeszczów (Przytyk) 1,660. 82. Studzieniec (Studzyenyecz) w. pr. Falków I, 600.

Studzyane z. Studzianna.

Stužno (Stozno) w. pr. Petrykozy I, 710.

Stworzyce (Swerzyce) w. pr. Bedino I, 704. 706.

Stypuly w. pr. Marzenin I, 482. 83.

Subinowo (Schubyenowo) w. pr. Gorzyce I,156. 57.

Sucha w. pr. Kamionacz I, 481. 38. 89.

w. pr. Rząśnia I,537. 38.
w. pr. Jasionna I,667. 68.

— (Schuchawyesch) w. pr. Czermin II, 25.

- (Seucha) w. pr. Leźnica W. II, 359 60.

Suchaice (Suchazyaze) w. pr. Drutbin I, 460. 61.

Suchedabie w. pod Kutnem II,481.

Suchegóry w. pr. Przedbórz I, 616. 17. – w. pr. Policko I, 556.

Suchoczasy (Suchoczasche) w. pr. Szadek I,440. 42.

Suchodół w. pr. Parzeczew II, 858.

Suchodoly w. pr. Krośniewice II, 470. 71. — (Suchodoli) w. pr. Łeki II, 489. 90.

Suchorecz (Szuchoraczcze) w. pr. Kcynia I, 146.

— w. pr. Szaradowo I, 127. 28.

Suchoreczek w. pr. Szaradowo I, 127. 28. — w. pr. Kcynia I, 146.

Suchorzew (Schucherzew) w. pr. Kowalew II,22.

Sucherzyn w. pr. Drużbin I,396. 97.

Sudzin (Sudzyn) i

Sudzinek w. pr. Maluszyn II, 202. 10. 211.

Suki (Szulyno) w. pr. Debnica I,48. 50. Suków (Sulkow) w. pr. Jankowice I,675. 676. 82.

Sulanki (Szulyanki) w. pr. Morzysław I 237. 38.

Sulanthkowicze w. pr. Pabijanice n. I., 380. 81. 449.

Sulborowice w. pr. Skérkowice I, 620.

Salejów (Saleyow) os. z kośc. pr. pw. Piotrków I, 625. 29. 90. II, 186—189. 373.

Sulgostów w. pr. Klwów I, 657. 58. 708. Sudików (Sulkow) w. pr. Bebelno I, 579. 610.

Sulislawice (Schulyslawycze) w. pr. Dobrzec II, 48. Suliszewice (Schnlyschevycze) w. pr. [Swierczyna (Swyerczynka) w. pr. Drze-Staw II, 65. Sulkow z. Suków — Sulików. Sulkowice w. pr. Piątek II,510. Sulmierzyce (Sulymyrzycze) w. z kośc. pr. pw. N. Radomsk I,490. 91. 536. IL 394. Sulmówek (Schulymowko) w. pr. Chlewo " II, 60. Sulmówko w. pr. Goszczanów II,62. Sułanki (Szulanka) w. pr. Gosławice I, | Swięciec (Szwyaczyecz) w. pr. Kramsk 230. Sulkowice w. pr. Piątek II, 418. 19. Surawya z. Žurawia. Surgoszcz w. pr. Chlewo n. II, 60. Suszewo (Szuszewo) w. pr. Linówiec I, 200. Suszyn albo Syszyn (Schyschyno) w. Sleszyn I, 206. Sutemosty w. pr. Witów II, 188. Suthkow (Sutkow) w. pod Soborzycami n. I,513. Suthy mosth role pod Smogorzewem L 693. Swarawa w. pr. Tur I, 366. 67. 71. Swedow z. Swedów. Swędów (Swedow) w. pr. Szczawin II. Swiatkowice (Szwyathnycze) w. pr. Weglewo L.56. (Swyathkovycze) w. pr. Lututów II, 157. Swiątkowo (Szwyathkowo) w. z kośc. kr. pw. Wągrówiec I, 158-160. Swiątniki (Szwyathnyky) Małe w. pr. Sokolniki I, 94. 95. Wielkie w. pr. Modliszewko I, 96. 97. w. pr. Rzgów I, 284. – w. pr. Górka Pab. I,377. 79. — w. pr. Wolborz II, 175. 77. - w. pr. Czarnocin II, 185. Swidno (Swydno) w. pr. Chotów I,608. 609. 10 w. pr. Michałowice II, 309. 10. Swiechów (Syechow) w. pr. Oporów II, 494. 95 Swieciny (Sseczyny) w. pr. Grochów II, 476. Swiednica (Swiednycza) w. pod Radomskiem I, 496. 97. Świerczów (Swyerczow) w. pr. Petrykozy II, 222. 24.

(Szwyerczów) w. pr. Widawa I,

470.

wica I. 650. Swierczyńsko (Swyerczynsko) w. pr. Rozprza II, 190. 91. Świerczyny (Swyzyny) w. pr. Strońsk I,476. 77. Swierysz (Swyerysch) w. pr. kol. Lowicz II, 237. 46. 511. 12. 15. Swięcia (Szwyacza) w. pr. Kuchary Kesc. I, 286. 87. I, 222. 23. Swiete (Swyethe) w. pr. Maków II, 279. **280. 530.** Świętopietrze (Swyatopyetrze) role plh. ś. Piotra w Gnieźnie L 17. Świnarki (Szwynarky) w. pr. Kłecko I, 91. 92. Swinary (Szwynary magna) w. pr. Kłecko I, 91. 92. w. pr. Strzegocin II, 252. 486. Swinice (Swyencze) w. z kośc pr. pw. Turek I, 343 351-354. 64. 65. w. pr. Chlewo I, 341. II, 61. Swinikierz (Swyny Kyerz) w. pr. Zelechlinek II, 326. Świńska (Swynsko) w. pr. Chorzęcia Ц, 179. 80. Swiny (Swyny) w. pr. Jeżów II,333. 35. Swodzyschowycze z. Swolszewice. Swolszewice Wielkie i - Male w. pr. Nagórzyce I, 183. 84. Sworzyce w. pr. Bedlno I, 703. Swyanchow z. Smiechów. Swyatkowycze z. Swiatkowice. Swydno z. Swidno. Swydnowyecz pole w Wójcinie I, 626. Swyeczechow z. Śmieciechów. Swyencze z. Świnice. Swyerczynka z. Swierzyna. Swynsko z. Swińska. Swyny z. Świny. Swyny Kyerz z. Świnikierz. Swyzyny z. Świerzyny. Syathka pole w Pilczycy I, 615. Syathky z. Siatki. Sycanow (Siczanow) w. pr. Sędziejowice n. I, 466. 67. Sycewo (Szyczewo) w. pr. Mąkolno I, 213. 14. (Zyczewo) w. pr. Makolno I, 222. Sydowo z. Żydowo.

Syechow z. swiechów.

Syeczechowo z. Sieciechów.

Syedkowicze w. pr. Białobrzegi n. I, || **630.** 32. z. Siedkowice. Syedlantkowo z. Siedlątków. Syedlecz z. Sielec. z. Solec. Syedlisska laspod Wyśmierzycami I, 666. Syedlyska role w Krassowie I,571. Syedmiradz z. Siemiradz. Syekyelow z. Szynkielów. Syenczyce z. Sińcice. Syenyecz z. Siniec. Syepyethowa droga pr. Stromiec I, 670. Syerchow z. Sierzchów. Syernyki z. Sierzniki. Syerwathka rola pr. Checiny I, 588. Syerzchow z. Sierzchowy. Syetropye pole pr. Checiny 1,585. Sykorzymlyn mł. pod Jasionna I, 667. Synczycze z. Szynczyce. Synyny las pod Seceminem I, 565. Sypień w. pr. Nieborów II,270. 71. Sypin mł. pod Uniejowem n. I,344. - w. pr. Gieczno I,410. 11. Syradia z. Sieradz. Syrnyky z. Žerniki. Syroslavicze z. Sierosławice. Syrzchow z. Sierzchów. Syszlyowo z. Szyszłów. Syszyn z. Suszyn. Sythko rola w Przedborzu I,619. Sytowa z. Sitowa. Szadek (Schadek) m. z kośc. pr. pw. Sieradz I, 356. 82. 439—442. 44. 79. II, 71. 81. 388. 89. Szadkowice (Schadkovicze) w. pr. Szadek 440. 42. Szadlogoszcz z. Sadłogoszcz. Szadovycze (Sadowice) w. pr. Godziesze n. II, 54. Szadow Księży i Pański (Schadowo duplex) w. pr. Turek I, 261. 63. 65. Pański Szadowska ulica w Turku I, 262. Szady (Sady) w. pr. Krośniewice n. IL 470. 71. Szadykyerz las plb. w Białobrzegach I. 631. Szakschyno z. Zakrzym. Szakrzewo z. Zakrzewo. Szale (Szalye) w. pr. Chełmce II, 54. Szamkovicze z. Siemkowice. Szamoklyaszki z. Samoklęski. Szamów (Schamowo) w. pr. Witunia H, 487. 88.

Szamosczye z. Zamoście. Szandowo z. Sendowo. Szandzywoyowo z. Sędziwojewo. Szapolno z. Sepolno. Szaradowo (Wscharadowo) w. z kośc. pr. pw. Szubin I, 127. 28. Szarbycze z. Sarbice. Szarbyczko z Sarbicko. Szarki (Szarky) w. pr. Charlupia M. I, 436. Szarny z. Sarny. — (Sarny) w. pr. Gruszczyce II, 55.
 Szarów Księży (Scharow) w. pr. Uniejów I, 340. 44. 45. 50. 52. 53. Szarp z. Sarbka. Szawadi — Szawady z. Zawady. Szbaschyn z. Zbąszyn. Szbyschowycze z Zbyszewo. Szczawin (Sczawyno) w. z kośc. pr. pw. Brzeziny II, 390. 91. Szczawno w. pr. Bużenin I, 426. 27. Szczecin w. pr. Dmosin II, 341. 43. Szczepankowo w. pr. Szczepanowo I, **182**. 83. Szczepanowice w. pr. Mierzyn II, 192. ī93. Szczepanowo w. z kośc. pr. pw. Mogilno I, 182. 83. Szczepanowszkye pole pr. Dziekanowice I, 46. Szczepice (Sczepycze) w. pr. Kcynia I, 124. Szczepidło (Szczepydlo) w. pr. Morzysław I, 237. 38. Szczepocice (Szczepoczycze) w. pr. Radomsk II, 495. 96. Szczerców (Sczyrczow) os. z kośc. pr. pw. Łask I,456-457. 65. 91. Szczercowska wieś w. pr. Restarzew I, 464. 65. 71. Szczerków (Sczyrkowo) w. pr. Baszkowo II, 16. Szczkyolno w. pr. Gniezno n. I, 46. Szczodrochowo w. pr. Dąbrówka I, 66. 68. Szczodrów w. pr. Bebelno I,570. 71. - w. pod Kurzelowem n. I, 551. Szczuczyno w. pr. Kcynia n. I, 126. Szczukocice w. pr. Gorzkowice I, 554. II, 216. 18. Szczukowice (Sczukovicze) w. pr. Piękoszew I, 589. 90. Szczukwin (Sczugwyn) w. pr. Tuszyn Ц,164. 67. Szczury (Sczury) w. z kośc. pr. pw. Odolanów II, 45. 46.

Szczypiorno (Sczypyerno) w. pr. Dobrzec II, 8. Szczytniki (Sczythnyky) w. pr. Kędzierzyn I, 19. 20. w. pr. Marzenin I, 27. 28. Szczyty (Sczythy) w. pr. Jasionna I, 667. 68. w. z kośc. fil. pw. Wieluń L 533. **534**. w. pr. Kaszewy I, 484. 85. Szdar (Zdżar) w. pr. Raczkowo n. I, 74. 75. z. Ždżar. Szdzarowytha z. Żurawita. Szeczkyelno błota pr. Dziekanowice I, 46. Szedzanowycze w. pr. Marzenin n. I, 482. 83. Szeganów z. Sięganów. Szegoczyno z. Żegocin — Żegocinek. Szegrzany z. Zegrzanki. Szelasna z. Żelazna. Szelejewo (Scheleyewo) w. pr. Gąsawa | I, 176. Szeleslavy z. Zelisław. Szeligi (Szelygy) w. pr. Szczawin II, 390. 91. - w. pr. Bielawy II, 427. 28. Szeligów (Schelygow) w. pr. Pszczonów ! II, 282. 83. Szelyslavy z. Żelisław. Szemborowo (Schamborowo) w. z kośc. pr. pw. Września I, 324-326. Szepulky z Sempułki. Szeromyn z. Zeromiu. Szetlew (Schetlyewo) w. pr. Rzgów I, 284. Szewce (Scheffce) w. pr. Checiny I, **585. 86.** Górne, Dolne i Owsiane w. pr. Bedlno II, 492. 98. Sziedlec z. Siedlec. Szkarboschewo z. Skarboszewo. Szkarpky z. Skarbki. Szkarbyenycze z. Skarbienice. Szkleniec (Szklyenyecz) jezioro Mąkolno I.213 Szkółki (Skulky) w. pr. Rogowo I, 164. 165. 172. Szkowyelycze z. Skobielice. Skrzeszowy (Skrzyzow) Wielkie i Male w. pr. Zychlin II,496. 97. Szkrzynka z. Skrzynka. Szkucin (Sczkuczyn) w. pr. Lipa I,598. Szkudła (Skudla) w. pr. Kucharki II, 39.

Szkulsko z. Skulsk. Szlaboszewo z. Sławoszewo. Szlambowo z. Słębowo. Szlawolyucz z. Sławoludź. Szlawko z. Sławsk. Szlobnycza z. Żłobnica. Szlothewo z. Złotowo. Szlugoczyne z., Sługocinek. Szlyeszyno z. Słeszyn. Szmolka (Smolka) mł. w Niwiskach I, 532. Szmolnycze z. Smolice. Szmolnyk z. Smolnik. Szobyelysch pole w Żglinnie II, 276.

-- w. pod Żelazną n. II, 287. Szobyn z. Sobień. Szobycyuchy z. Sobiejuchy. Szokolow z. Sokolów. Szokolnyky z. Sokolniki Szołajdy w. pr. Chodów II,457. 58. Szołki w. pr. Krzemienica II, 302. Szpore z. Sporne. Szramów w. pod Łowiczem n. II, 512. w. pr. Kampina II, 263 - 265. 526. Szthapachowo z Stępuchowo. Sztharazyno z. Starężyn. Szthraszkow z. Straszków. Szthrychowo z. Strychowo. Szthrzesewo z. Strzyżewo. Szubin (Schubyn) m. pw. z kośc. pr. I, 131. 32. Szubina w. pr. Nowe II,473. 74. Szubińska wieś w. pr. Szubin I,132. Szubsko Wielkie i Male w. pr. Nowe II, 473. 74. Szulec (Scholecz) w. pr. Opatówko II, 53. Szulyanky z. Sulanki. Szwyaczya z. Święcia. Szwyaczyecz z. Swięcięc. (Swieta) Szwyatha deserta Odroważ n. I, 207. Szwyathkowo z. Swiątkowo. Szwyathnyky z. Swiątniki. Szwydwowyecz z. Szydłówiec. Szwyerczow z. Świerczów. Szwyerzkowsky mł. pr. Parzno I, 463. Szyąkyclow z. Szynkielów. Szyczewo z. Sycewo. Szydłów (Schydlow) w. pr. Piotrków II, 222. 24. w. pr. Kazimierz II, 379. 80. Szydłówiec (Szwydwowyecz)

Powidz L 319. 21.

I, 187. 88.

Szydłowo w. z kośc, szpit. pw. Mogilno

Stydlewskye pole w Dziekanowicach Targoszyce (Thargoschycze) w. kyedlanthkow z. Siedlatków. Szyedlewko w. pr. Witania n. II, 487. 488. Szyedlowokarz w. pr. Sławoszewo a. II, 465. 66. Szyedlyecz z. Siedlec. Szyedlymowo z. Siedlimowo. Szyedlyska z. Siedliska. - pole w Dąbrowie I, 514. Szycienyewo z. Zieleniew. Ozyemczice z. Siemczyce. Szyelonczyno z. Zielecin. Szyemczyno w. pr. Sławno n. 1,53. Szyemonya z. Siemonia. Szyenno z. Sienno. Szyerakovicze z. Sierakowice. Szyernycze z. Siernice. Szyernyky z. Żerniki. Szyerochowo z. Sierakowo. Szycyuschycze z. Siąszyce. (Schymanovicze) Szymanowice z kośc. pr. pw. Słupca II, 24. 25. w. pr. Zduny II, 506. 507. Szymany w. pr. Boleszczyn II, 400. 401. Szymyenowo z. Siemianowo. Szynczyce (Synczyce) w. pr. Czarnocin II. 228. Szynkielów (Syckyelow) w. pr. Górka Pab. I, 377. 78. (Szyakyelow) w. pr. Ossyjaków II, Szynowczewskye pole w Dziekanowicach I, 46. Seypyno z. Sypin. Szyroschovycze z. Sieroszewice. Szyszki (Schysskj) w. pr. Srocko I,171. 172. Szyszków (Schyschkow) w. pr. Danków П, 96. 116. 17. Szyszlów (Syszlowo) w. pr. Ostrowite I, 15. 300. 301. Szyszyn i Szyszynek (Zyschyno) w. pr. Ostroważ L 207-209. 12. Szythowye (Sitówie) w. pr. Ruduktów n. II, 460. 61. Szywoczyn z. Żywocin.

T.

Taczanów (Thaczanowo) w. pr. Sowina II, 38.

Wyganów II, 18. 19. Takomyśle (Thakomyslye) w. Chełmce II, 54. Tandow z. Tadów. Targewnica w. pr. Wilatowo I, 187. 88. Tarnów w. pr. Bedlno II, 492 93. Tarnowa w. z kośc. pr. pw. Wągrówiec I,110. 11. w. pr. Tuliszkowo I, 271. 73. Tarnówka (Tharnowka) w. pr. Grzerzew I, 219. w. pr. Szadek I, 356. 440. 41. – w. pr. Dabie II, 441. – w. pr. Bierzwienna II,449. 50. Tarnówiec (Tarnowlyecz) w. pr. Kościelec I, 247. 48. Tarnowo (Tharnowo) w. pr. Brudzew I, 253. 54. Tadów (Tandow — Thandow) Górny i Dolny w. pr. Jeziorsko I, 407. 408. **Tazowy** (**Tuszewj**) w. pr. **Tuszya 11**, 164. 66. Tepper ml. pr. Chelmce I, 591. Thaczanowo z. Taczanów. Thargoschycze z. Targoszyce. Tharnowka z. Tarnówka. Tharnowlyecz z. Tarnówiec. Tharnowo z. Tarnowo. Thobola łąki pr. Kiszkowo I, 70. Thobolki (Tobolki) w. pr. Sławoszewo n. II, 465. 66. Thocary z. Tokary. Thogolice z. Tobolice. Thokarky z. Tokarki. Thomawa z. Tunawa. Thomissino z. Tumusin. Thomyschewo z. Toniszewo. Thonowo z. Tonowo. Thopolya z. Topola. Thoporow z. Toporów. Thorun z. Toruñ. Thrak z. Trlag. Thrawczyk ogród płb. w Brudzewie 11,77. Throyanowo z. Trojanewo. Thrukoschowo w. pr. Kościelna wieć n. II, 41. Thrzasznyewo z. Trzęśniew. Thrząsowo z. Chrustów. Thrzemesche z. Trzemesse. Thulyszkowo z. Tuliszkowo. Thur z. Tur. Phurek z. Turek. Thuroszchowo z. Turostowo.

Thurowa łaka pr. Nowemiasto II, 307. Thursko z. Tursk. Thuschinek z. Tuszynek. Thuschyn z. Tuszyn. Thwarda w. pr. Nagórzyce n. II, 183—184. Thwardoslavicze z. Twardosławice. Thworzyyankj z. Tworzyjanki. Thymyanka z. Tymianka. Thymyenycza z. Tymienica. Tłokinia (Tłokynya) w. z kośc. pr. pw. Kalisz II,66. Tobiasze (Thobyasze) w. z kośc. pw. Brzeziny II, 181-183. 320. 23. Tobola (Thobola) w. pw. Radomsk I, 498. Tobolice (Thogolice) w. pr. Domaniew Ц,369. 80. Tokarki (Thokarky) w. pr. Kozarzewek I, 235. Tokary (Thokary) w. z kośc. pr. pw. Turek I, 405. II, 67. Tokarzewo w. pr. Strzyżewo I, 103. 104. Tomczyce w. pr. Gołańcz I, 117. 18. w. pr. Michałowice II,309. 10. - Plecka Dabrowa II,499. 500. 504. Tomice (Tomycze) w. pr. Kobierno II, 13. - w. pr. Szymanowice II, 24. Tomisławice (Thomislavicze) w. pr. Warta I,410. 11. Toniszew (Thomyschewo) w. pr. Żoń I, 115. 16. Tonowo (Thonowo) w. pr. Żerniki I, 116. 62. Toplin (Toplyn) w. pr. Skomlin II, 141. Topola (Thopolya) w. z kośc. pr. pw. Leczyca II, 349. 50. 429-432. Topolice w. pr. Zarnów I, 622. 24. Toporów (Thoporow) w. z kośc. fil. pw. Wieluń II, 113. Topydlna mł. pr. Wyszyna I, 269. Toruń (Thorun) m. pw. Prus Z. I, 254. II, 537. Trabaczski mł. pr. Trebaczew I,533. Trabaczow z. Trębaczew.
Trąbczyn (Trampczyno) w. z kośc. pr.
pw. Słupca 1,281. 82. Trezanka dolina pr. Jasionna 1,667. Trezenyecz bagna pr. Tuszyn II, 164. Trebaczew (Trabaczow) w. z kośc. fil. pw. Wielań I, 531 - 538. w. pr. Mogielnica II, 294.

Trlag (Thrak) w. z kośc. pr. pw. Mo-

Trojaki (Troyaky) w. pr. Strońsk I,476.

gilno L 178—I81.

477.

Trojanowice (Troyanovicze) w. pr. Žarnów. I, 622-624. Trojanowo (Throyanowo) w. pr. Opatówko II, 53. **Trupianka** w. pr. Kazimierz II, 379. Truskawiec (Truskavyecz) w. pr. Tur $\Pi, 366.$ Trzcianka (Trzczyanka) w. pr. Dmosin II, 251. 341. 342. Trzcianna (Trzczana) w. pr. Stara Rawa II, 288. 89. 519. Trzczyane las pr. Lgota I,492. Trzebawa (Trzebowa) w. pr. Koryta II, 20. Trzebce (Trzepce) w. pr. Wielgomłyny I, 556. II, 204. 207. 208. Trzebiatów w. pr. Błogie I, 627-629. Trzebiczka (Trzebyczna) w. pr. Męka I, 391. 92. Trzebiczna rzeczka pr. Meka I, 391. Trzebyeczki mł. pr. Wielgomłyny II, Trzebienie Stare w. pr. Chlewo II,60. Trzebieszewice (Trzeboschovicze) w. pr. Brzeziny II, 399. 400. Trzebina (Trzebyna) w. pr. Drzewica (Sołek) I,650. 52. Trzebiny (Trzebyenye) w. pr. Chlewe 11,60. Trzebuchowo (Trzebochowo) w. pr. Deby Szl. 1,214. 15. Trzebyenye z. Trzebienie i Trzebiny. Trzemeschna z Strzemeszna. Trzemesna z. Strzemeszna — Trzemeszno. Trzemesze albo Trzymsze (Thrzemesche) w. pr. Psary I,258-260.265. Trzemeszno (Trzemeschno) m. z kośc. pr. pw. Mogilno I, 104. 105. 69. 70. 176. 87. 88. 98. 99. 378. 79. 415. 481. Trzepnica (Trzepnycza) w. pr. Bęczko wice II, 195. Trzęśniew (Thrzasznyewo) w. pr. Keścielec I, 247. 48. Trzęsów (Chrząssowo) w. pr. Rajsko II, 9. Trzpyelye w. pr. Witunia n. II, 487. 88. Trzuskawiec w. pr. Tur II, 368. Trzuskołoń (Trzuszkolom) w. pr. Kędzierzyn I, 19. 20. Trzymsze z. Trzemesze. Tubądzin (Tubadzyn) w. z kośc. pr. pw. Turek I,412. 13. 17.

Tuklancz w. pr. Witunia n. 11,487. 88.

Tuliszkowo (Thulyszkowo) os. z kośc. 🛭 pr. pw. Konin I, 270-272.

Tumusin (Thomissino) w. pr. Kałów II, 373. 74.

Tunawa (Thomawa) w. pr. Mierzyn II. 192. 93.

Tupadły (Tuppadla) w. pr. Kcynia I, 124.

Tur (Thur) mł pr. Samoklęski I, 129. w. z kośc. pr. pw. Łęczyca I, 351. 365-368. II, 371. 77. 78.

Turek (Thurek) m. z kośc. pr. gub. Kalisz I, 258. 260—265.

Turkowice (Turkoycze) w. pr. Turek I, 261. 63.

Turostowo (Thurosztowo) w. pr. Dąbrówka I, 66. 68.

Turów (Thurow) w. pr. Chotów II, 101. 138. 39.

Turowice minera pr. Fałków I, 600.

Tursk (Thursko) w. z kośc. pr. pw. Pleszew I, 36. 37.

Tury w. pr. Krzymów I,243. 244.

Turza (Thurza) w. pr. Srebrnagórka I, 139.

Turze pole pod Sierzchowem II, 529. Turczyn (Turczynko minor) w. pr. Kcynia I, 124. 125.

Turzyno z. Tuszyn.

Turzynów w. pr. Rudułtów II, 460.

Tuszewj z. Tążowy.

Tuszyn (Tuschyn) os. z kośc. pr. pw. **Łódź I, 480. II**, 163—167. 169. 71.

· (Turzyno) w. pr. Kcynia L 124. 26. Turzynek (Thuschinek) w. pr. Bełdów (Tuszyn) II, 377.

Twardosławice (Thwardoslavicze) w. pr. Piotrków I, 518. II, 222. 24.

Twardowo w. z kośc. pr. pw. Pleszew II, 23. 24. 38.

Tworów w. pr. Konieczno n. I, 552. 72. 583.

Tworowice i

Tworowiczki w. pr. Rzejowice II, 214. 15. Tworzyjanki (Thworzyyankj) w. pr. Brzeziny II, 399. 400.

Tychów (Thychow) w. pr. Czarnocin II, 185. 228 - 230.

Tyczenogi w. pr. Kozłów Szl. II, 265.

Tyczyn (Thyczyn) w. pr. Bużenin I, 426. 28.

Tykadłów w. z kośc. pr. pw. Kalisz II, 81. 82.

Tymianka (Thymyanka) w. pr. Koźle (Stryków) II, 391. 92.

Tymienica (Thymyenycza) w. pr. Góra s. Małgorz. I, 415. 16.

Tymieniec (Thymyenyecz) w. pr. Staw IL, 65.

Tyniec opactwo L357.

w. pr. Wegleszyn I,573. 74. 77.

U.

Uboga wieś przedmieście Turka I,262. Ubysław w. pr. Uniejów. I, 344. 45.

(Unyeslawowo) w. pr. Wielenin I,

Uciechowo (Vezyechow) w. pr. Sulmierzyce II, 19. 20.

Uczyna w. pr. Klwów n. 1,657. 58. Ugruschek las pr. Bebelno I, 571.

Ujazd (Vgyasth) w. pr. Sławno I,53. 55. — w. z kośc. pr. pw. Brzeziny II, 181. 182. 232. 321 – 323. 404.

- (Uyast) w. pr. Tur II, 366. 68.

Ulanka (Lubyankow) w. pr. Dmosin II, 341. 42.

Ullyessye z. Zalas.

Ułanowo (Ulanowo) w. pr. Kłecko I, 91. 92.

Ułany w. pr. Uniejów I,344.

Ulów (Wlow) w. pr. Klwów 1,657. 58. Umin (Humino) w. pr. Bolimów I, 272. 73. Unelew (Wnyewyel) w. pr. Białobrzegi

I, 631. 32. Unia (Unya) w. pr. Staw I, 310. 22. 23. Uniejów (Unyeow) os. z kośc. kol. dziś pr. pw. Turek I, 219. 321. 338-359. 69. 72. 75. 98. 441. II, 439. 66. 533.

Unionie (Unyonye) w. z kośc. pr. pw. Koło II, 444-445.

Uników (Unkow) w. z kośc. pr. pw. Sieradz I, 422-424.

Unyeslawowo z. Ubysław.

Upale w. pr. Topola II,465. 66.

Upuszczew (Upusczowo) w. pr. Góra II, 59.

Urbanice w. pr. Ruda II, 111.

Urzecze (Urzeczye) w. pr. pr. Sobota II, 346. 503. 504. 506.

Uścięcin (Uszczyaczyno) w. pr. Graboszewo I, 315.

Uścików (Vszczykowo) w. pr. Swiątkowo I, 71. 159.

Ustaszewo (Vsthaschewo) w. pr. Świątkowo L 159.

Ustków (Usthkowo) w. pr. Jeziorsko I 407.

Vyeky kyerz zarośla pod Białaczewem I, 707. Vyelamowo z. Wilamów. Vyelathkowo z. Wilatkowo. Vyelga z Wiela. Vyelgawyesch z. Wielowies. Vyelgi Mlyn z. Wielgomlyny. Vyelgye polye role w Gruszczycach I, 267. -- pole pr. Łęgonicę II, 311. 13. Vyelyany z. Wielany. Vyelyathowo z. Wilatowo. Vyelyawyesch z. Wielowieś. Vyelyemyno z. Wielenin. Vyerowo z. Wygrów. Vyerzanowo w. pr. Kałów n. II, 373. 74. Vyerzbno z. Wierzbno. Vyerzbnycza z. Wierzbica. Vyerzby z. Wierzby. Vyerzbyczany 4. Wierzbiczany. Vyerzchoczyny z. Wierzchociny. Vyerzchoslaby w. pr. Sobótka n. II, 49. Vyerzeycza z. Wierzyce. Vyeschny (Wierzchny) mł. pod Radomskiem I, 498. Vyewyorczyno z. Wiewiórczyn. Vyewierowo z. Wiewiorowo. Vyewyecz z. Wiewiec. Vyganowo z. Wyganów. Vygnanczycze z. Wygnanki. Vygnanow z. Wyganów. Vygrossowo z. Wygrosowo. Vykno z. Wykno. Vygnary z. Winiary. Vylamow z. Wilamów. Vylamowo z. Wyganowo. Vylaziow z. Wylaziów. Vylcza z. Wilcza. Vylczkovycze z. Wilczkowice. Vylczkowo z. Wilczkowo. Vylezno z. Wilezna. Vylczyca z. Wilczyca. Vylczyno z. Wilczyn. Vylesyn z. Wylezinek. Vylkowo w. pr. Kcynia n. I, 126. z. Wilkowo. Vylkowya z. Wilkowyj**a.** Vylkowygye z. Wilkowyja. Vylkszycze z. Wilkszyce. Vylyen las plb. pod Strzałkowem I, 317. Vynyecz z. Winie**c.** Vyothchynyno z. Wiotchinin. Vyothczyno z. Wieczyn. Vypychowo z. Wypychów. Vypyrzyno w. pr. Jarząbkowo n. I, 25. 26. Walykow z. Walków.

Vyrkowo w. pr. Lekno n. I, 70. Vyrowka z. Wyrówka. Vyrzchovisko z. Wierzchowisko. Vyschoka z. Wysoka. Vyschyno z. Wyszyna. Vyskoki z. Wyskoki. Vyskowy z. Wyszki. Vyssoka z. Wysoka. **Vyssokybrzeg** pole pod Bużeninem L Vyssokynin z. Wysokin. Vyssokynycze z. Wysokienice. Vyssyelyecz pole pod Dąbrową I, 514. Vysukynycze z. Wysokienice. Vysuthowo (Wyszutowo) w. pr. Brudzewo n. I,324. Vysznyewo z. Wiśniewo. Vyszokye z. Wysokie. Vythalyschevice z. Witaszewice. Vythkovice z. Witkowice. Vythkowo z. Witkowo. Vythnycze z. Witnica. Vythovo z. Witów. Vythow z. Witów. Vytkowo z. Witkowo. Vytrzesczkj z. Wytrzeszczki.

W.

Wadlew (Wadlow) w. pr. Drużbin I, 460. Waglany z. Wąglany. Waglczow z. Wąglczow. Wakowy (Vakowy) w. pr. Kościelec I, 247. 48. Wale (Valye) w. pr. Krzemienica II, 302. 303. Walewice (Valevycze) w. pr. Bielawy II, 264. 65. 427. 28. 504. Walichnowy (Walknowy) w. z kośc. pr. pw. Wieluń II, 152. 53. Waliszewice (Valyschevycze) w. pr. Chlewo II, 60. Waliszewo (Walyschewo) w. z kośc. fil. pw. Gniezno I,50-53. (Valyschewo) w. z kośc. pr. pw. Lowicz II, 414. 424-426. Walknowy z. Walichnowy. Walków (Walykow) w. pr. Ossyjaków I, 100. 31. 32. Walkowska łąka pod Opocznem I, 641. Walkonowy Dolne i . Górne (Walkunow duplex) w. pr. Czarnca I, 554. 67. Walów w. pr. Sławoszew II, 465. 66. Wałowice (Valowycze) w. pr. Rawa II, 293. 94. Wały (Valy) w. pr. Łąkoszyn II, 482. 83. Wanciczewo z. Wakszew. Wandrzyn las pod Seceminem I, 564. Wanglezow z. Waglezow. Wangleschin z. Węgleszyn. Wangrzynovycze z. Węgrzynowice. Wapno (Vapno) w. pr. Srebrnagórka I, 139. 40. Warchałów (Varchalyow) w. pr. Główno II, 233. Warcholów (Varcholów) w. pr. Wali-szewo II, 424. **Wardężyn** (Vardazyno) i Wardezynek w. pr. Grabienice I, 285. Wardzyn (Varschyn) w. pr. Czarnocin (Kurowice) II, 228. 30. **Wargowa Stara** i Nowa w. pr. Witunia II, 487. 88. Wargowo budkhy w. pr. Witunia n. II,487. 88. Warszew (Varschewo) w. pr. Rajsko II, 9. Warszewice (Wawrzyszovicze) w. pr. Skoszewy II, 397. 98. 401. Warszówka (Varschewo) w. pr. Pamięcin II,81. Warszyce (Varczyce) w. pr. Gieczno II,410. 11. (dwór) w. pr. Modlna II,412. 13. Warszycka Wola (dwór) pr. Modlna II, 412. 13. Warszyn (Varschyn) w. pr. Mileszki II, 194. Warta (Wartha) rzeka I, 247. 356. 58. 93. 404. 26. 32. 38. 72. 85. 526. 28. 33. m. z kośc. pr. pw. Turek I, 347. 348. 409-412. 37. 39. Wartkowice w. z kośc. pr. pw. Zęczyca I, 350. 51. 67. 68. II, 367. Wawry (Vawrzy) w. pr. Staw II, 65. Wawrzyszovice z. Warszewice. Waglany (Waglany) w. pr. Białaczew I, 707. 709.
Waglczew (Waglczow) w. z kośc. pr. pw. Sieradz I, 373. 414. 15. Wagowo (Wagowo) w. pr. Pobiedziska

I, 60.

Wagrówiec (Vangrowyecz) m. z kośc. pr. I, 111-113. Wakszew (Wanelczewo) w. pr. źnica M. II, 362. 63. Wąsosz (Vaschoche) w. pr. Słupy I, 133. 35. (Vansosche) w. z kośc. pr. pw. Czestochowa I, 487. 528. 29. Wasosze (Vassosche — Vaschosche) w. z kośc. pr. pw. Koło I, 208. 12. 227—229. II, 96. 119 (Waschosche) w. pr. Sobota n. II, 503. 504. Wchodka las pod Dąbrową I,630. Wdowin (Wdovyn) w. pr. Drużbin (Koniecpól) I, 460. 61. Welna (Velnia) w. pr. ś. Michała Gniezno I, 14. 16. (Welnia) w. pr. Keldrab I,84. 85. Welnica (Velnycza) w. pr. Jankowo (Strzyżewo) I, 102. 103. Wenecya (Venecia) w. z kośc. pr. pw. Szubin I, 175—177. Wejsce (Voyska — Vycze — Weyscze) w. pr. Kocierzew II, 240. 45. 61. 62. Werów (Wyrowo) w. pr. Bedlno II, 492. 93. Wesółka (Wesszolka) w. pr. Borszewice L 443. 44. 48. Westhkow w. pr. Grocholice n. I, 458. 59. Weglanka rzeka I,707 – 709. Węgleszyn (Wangleschin) w. z kośc. pr. pw. Jędrzejów I,547. 573 – 575. Weglewice (Vaglewycze) w. pr. Cieszęcin II, 149. w. pr. Witunia II, 487. 88. Weglewo (Vaglyewo) w. z kośc. pr. pw. Sroda I. 56-58. - w. pr. Kawnice I,230. 90. Węgorzewo (Vagoszewo) w. pr. Sławno I, 53. 55. Wegrzynowice (Wangrzynovycze) w. pr. Budziszewice I, 523 - 525. 35, Wegry (Vagry) w. pr. Gostyczyna I, 43. (Vegry) w. pr. Jeżów II, 277. Wiaderno (Wyaderne) w. pr. Nagórzyce II,183. 84. Wjazd (Wyazd) grunta plb. w Kcyni I, 125. Więczeń Górny i Dolny (Wyaczenye duplex Vyaczen) w. pr. Mileszki II, 380.

383. 84.

349.

Wichrów (Vychrow) w. pr. Łęczyca II,

Wichrowice (Wyechrovycze) w. pr. | Sierzchow II, 305. 306.

Wicie (Viczye) w. pr. Kocierzew II, 530. 531.

Widawa (Vidawa) os. z kośc. pr. pw. Łask I, 465. 469 – 471. 536.

rzeka I,499.

mł. pod Dobroszycami I,499. 500. Widzewek (Vidzow) w. pr. Łódź II, 381. 382.

Widzów (Vydzow) w. pr. Kruszyna I, 523.

Wiecanowo (Vyeczanowo) w. pr. Mogilno I, 189.

Wiechucice (Vyechuczicze) w. pr. Sieradz I, 429. 30.

Wieczyn (Vyothczyno) w. pr. Żegocin II, 26.

Wiejskie role (Wyeszkye role) role w Turku I,262.

Wiela (Vyelga) w. pr. Mieścisko I, 79. 80. Wielany (Vyelyany) w. pr. Kramsk. I, 222. 23.

Wielebnów (Wyelebnow) w. pr. Łopuszno I,592. 93.

Wielenin (Vyelyenyno) w. z kośc. pr. pw. Turek I, 343. 48. 54. 359-361.

Wielgomłyny (Vyelgi Mlyn) w z kośc. pr. pw. N. Radomsk I,556. 57. II. **202. 203. 204. 206 – 209. 10. 13.**

Wielka Lubin (major Lubyen) w. pr. Kretków II, 25.

Wielkawieś (Wyelgawyesch) w. pr. Buzenin I, 426. 28.

w. pr. Szadek I,440. 42.

- w. pr. Piotrków II, 222. 23.

w. pr. Parzęczew II,357. 58.

Wielkie (Wyelkye) w. pr. Stolec I, 424. **425**.

Wielkie jezioro (Vyelkye gyezyoro) jezioro pod Zninem I, 150.

Wielkiepole (Vyelkye pole) w. pr. Ostroważ I,207. 208. 27.

Wielkiwierzch (Vyelgywyersch) mł. pr. Wyszyna I,269. 70.

Wielopole (Vyelyopole) w. pr. Tulisz-kowo I, 271.

(Wielgopolye) w. pr. Drużbin I. **4**60. 61.

Wielowieś (Vyelgawyesch) w. pr. Kościelec I, 185.

(Vyelgavyesch) w. pr. Ołobok II, 50.

Wieluń (Wyelun) m. pw. gub. Kalisz I, 420. 74. II, 91. 93—110. 135. 209. Wieniawa (Wyenyawa) w. z kośc. pr. pw. Radomsk I,686-688.

Wieruszow (Wyeruschow) os. z kośc. pr. pw. Wieluń II, 146 – 148.

Wierzbica w. pr. Radomsk I,493. 95. 687.

- rzeka II,229.

Wierzbiczany (Vyerzbyczany) w. pr. Kędzierzyn I, 19. 20.

Wierzbie (Vyerzby) w. pr. Mąkolno I, 213. 14.

(Wyerzbye) w. z kośc. fil. pw. Wieluń II,99. 125.

w. pr. Kutno II, 479. 80.

- w. pr. Jeżów II,336.

Wierzbno (Vyerzbno) w. pr. Kowalewo I, 296.

w. pr. Aleksandrowo II, 386. 87.

Wierzbowa (Wyerzbovo) w. pr. Leźnica W. II, 359 361.

Wierzchlas (Wyerszschlasch) w. z kośc. pr. pw. Wieluń II, 96. 99. 112.

Wierzchociny (Vyerzchoczyny) w. pr. Wrząca W. I, 217. 18.

Wierzchowiny w. pr. Goryń I, 671. 72. Wierzchowisko (Wyerzchoviszka) w. pr. Ostrowite Prym. I, 100. 101.

(Vysszchovissko) w. pr. Bedlno I, 705. 706.

Wierzchy (Wyrzchy) w. z kośc. pr. pw. Sieradz I, 385. 86. 99.

(Wyerzchj) w. pr. Jeżów II, 833. 335.

Wierzejewice (Wyeyerzycze) w. pr. Trlag 1,181.

Wierznowice (Swyerzynovicze — Wyerzynowycze w. pr. Zduny II, 293. 505. 506. 11. 26. 51.

Wierzyce (Vyerzeycza) w. pr. Imielno I,45. 47.

Wierzyki (Wyerzeyki) w. pr. Łąkoszyn Ц, 482. 83.

Wieścice (Wielszyce — Wyelsczycze) w. pr. Uniejów I, 344. 45.

Wiesiołów (Wyeszyolow) w. pr. Dmosin II, 341. 42.

(Wyesyolow) w. pr. Dabie II, 441. Wieszki (Vyeschky) w. pr. Samoklęski I, 129. 30. 32

(Vyothchynyno) w. pr. Wietchinin Turek I, 261. 62.

Wiewiec (Vyewyecz) w. z kośc. pr. pw. N. Radomsk I, 488-490.

Wiewierz (Wyewyerze) w. pr. Chodów (Dzierzbice) I, 453. 57. 58.

Wiewiórczyn (Vyevyorczyno) w. pr. 🛭 Izdebno I, 163.

w. pr. Lask I, 447. 48.

Wiewiórowo (Vyewierow) w. pr. Lgota I, 492.

Wiecborek (Wieczbork) m. obwodu reg. Kwidzyna I, 330. 31.

Więcki (Vyaczky) w. pr. Wąsosz I,528.

Więzowa Wola w. z kośc. pr. pw. Łask II, 209.

Wikłów (Vyclow) w. pr. Kruszyna I, 523. Wiktorów w. pr. Biała II, 155.

Wilamów (Wyelyomowo - Vylamow) w. z kośc. pr. pw. Szadek I,343. 63. 96. 40. 41.

Wilatkowo (Vyelathkowo) w. pr. Powidz I,319. 21.

Wilatowo (Vyelathowo) m. z kośc. pr. pw. Mogilno I, 187. 88.

Wilcza (Vylcza) w. pr. Magnuszewice II, 39.

Wilczkowice (Vilczkovicze) w. pr. Radoszyce I, 596.

w. pr. Błaszki II,58.

(Vyczkovice) w. pr. Łęczyca II, 349. 50.

Wilczkowo (Vylczkowo) w. pr. Góra ad Znin I,150.

w. pr. Niewiesz I,369. 70.

w. pr. Miłkowice I, 406. 409.

Wilczna (Vylczno) Cienińska i Golińska w. pr. Cienin I, 297. 98.

Wilczyca (Vylczyca) w. pr. Kałów II, **373. 74.**

Wilczyn os. z kośc. pr. pw. Słupca I, 201 - 203.

Wilkoszewice (Volkoschewycze) w. pr. Rozprza I, 190. 92.

Wilkowice (Vilkovycze) w. pr. Wysokienice II, 241.

w. pr. Kurzeszyn II, 290. 92.

— w. pr. Tur II, 366.

Wilkowo (Vylkowo) w. pr. Pakość I, 184.

przedm. Konina I,240.

Wilkowyja (Vylkowygye) w. pr. Kłecko I,91. 93.

(Wylkowya) w. pr. Buczek I, 449.50.

(Vylkowya) w. pr. Grochowo II,

Wilkszyce (Vylkszycze) w. pr. Chlewo Ц, 60.

Wilkucice (Wylkuczycze) w. pr. Budziszewice II, 324. 25.

Winiary (Vynary) w. pr. ś. Michała Gniezno I, 14. 16.

- w pr. Tłókinia II, 66.

Winiec (Vynyecz) w. pr. Niestronno I. 170. 71. 90. 332.

Wir (Wyr) w. pr. Wrzos I,683. 84. Wiśniewo (Wysznyewo) w. pr. Czeszewo I, 137. 38.

w. pr. Ostroważ I, 207.

Wistka (Vysczka) w. pr. Pajęczno I, 529. 30.

(Wystka – Vistka) w. pr. Skrzyńsko I, 658. 91. 92. 99.

Witakowice (Vythakovycze) w. pr. Sławno I, 53. 54.

Witaszewice (Vythalyschevicze) i Witaszewiczki w. pr. Kościół (Tum) II, 430.

Witaszyn (Vitaschyn) w. pr. Jasionua I,667.

Witkowice (Vithcovicze) w. pr. Borówno I, 520 — 522.

(Vythkovice) w. pr. Brzeziny II, 399. 400.

Witkówko (Vythkowko) w. pr. Witkowo I, 23. 24.

 w. pr. Powidz I, 319. 20.
 Witkowo (Vythkowo) m. z kośc. pr. pw. Gniezno I, 23. 24.

(Vithkowo) w. pr Sławno I, 53. 54. - (**Vytkowo**) w. pr. Powidz I, 319. 20.

Witnica (Vythnycze) w. pr. Grabienice I,285. 86.

Witów (Wythow) w. pr. Warta I,410. 411

(Vythow) w. pr. Bużenin I, 426.

w. z kośc. pr. pw. Piotrków (dawniej klasztor Norbertanów I, 518. II,172. 88. 96. 97. 98. 223.

(Vithowo) w. pr. Oszkowice II, **4**22. 23.

(Wythowo) w. pr. Nowe II, 473. 474.

Witunia (Wythunya) w. z kośc. pr. pw. Łęczyca II, 464. 87. 88.

Włoczyn z. Włocin.

Wlow z. Ułów.

Włocin (Wloczyn) w. pr. Wójkow II,55. Włościnowo (Włoschynowo) w. pod Kierzkowem I, 182.

Włosków w. pr. Nowe II, 473. 74. Włostowice w. pr. Piątek II, 418-420.

Włoszanowo (Vłoschynowo) w. pr. Janówiec I,82.

Włoszczowa os. pw. z kośc. pr. gub. Kielce I, 568. 69.

Włoszczowski mł. pr. Włoszczowa I, 569. Włyń (Wlyn – Wlyny) w. pr. Kamionacz I, 388. 439.

Włynice (Wlyncze) w. pr. Gidle I, 517. Wnorowa w. pr. Łąkoszyn n. II,483. 84. Wnyewyel z. Unelew.

Wódki (Wothki) w. pr. Grzybowo I, 34. Wodniki (Vodnyky) w. pr. Września I, 29. 31. 33.

Wodomyez struga pr. Jasionna I, 667. Wodzin (Vodzyn) w. pr. Srocko II, 171. Wodzierady (Vodzirady) w. pr. Mikołajewice I, 382. 83.

Wodzisław (Włodzysław) I, 561. **Wodzyn majus** w. pr. Srocko I, 379. Wojcice Wielkie i

Male (Voyuczycze duplex) w. pr. Błaszki II, 58.

Wojciechowice (Voyczechovice) w. pr. Łąkoszyn II, 482. 83.

Wójcin (Voyuczyno) w. z kośc. pr. pw. Inowrocław I, 203. 204.

w. z kośc. pr. pw. Opoczno I, 625 – 627. 35.

(Woyczyn) w. z kośc. pr. pw. Wieluń II, 143. 44.

Wójcinek (Voyczynky) w. pr. Chlewo II, 61.

Wójcino Wojucin — Wucin — Voyuczyno) w. z kośc. pr. pw. Szubin I, 182. 83.

Wójczyki flw. pod Łęczycą II, 350. Wojewoda (Voyewoda Wyesch) w. pr.

Chruślin II, 347. Wójków (Voykowo) w. z kośc. pr. pw. Sieradz I, 373. II, 55. 56.

Wojnowice (Woynovicze) w. pr. Gidle I,517. 18.

Wojska (Voyska) w. pr. Wysokienice I, 509. II, 300. 301.

Wojsławice (Voyslawycze) w. pr. Korczew I, 392. 479. 81.

w. pr. Chlewo II, 60.

Wojszyce w. pr. Bedlno II,492. 93. Wola (Volya) w. pr. ś. Michała Gniezno n. I, 14.

(Volya deserta) w. pr. Kłecko I, **71. 91. 93.**

w. pr. Gosławice I, 230.

- w. pr. Turek (Kowale P.) I, 261. 62.

· w. z kośc. fil. pw. Słupca I,295. w. pr. Wartkowice L 367.

w. pr. Chełmce I, 591.

Wola w. pr. Lopuszno I, 593.

w. pr. Pilczyca I, 604. 605. w. pr. Zeleźnica I, 613. 14.

w. pr. Skrzyńsko I, 691. 92.

w. pr. Przedbórz 11, 204.

Wielka i

Mala w. pr. Czerniewice II, **298-300.**

w. pr. Oporów II, 494. w. pr. Sobota II, 503. 504.

Bagnowa w. pr. Mnin II, 594. 95.

Bałucka w. pr. Borszewice L 443. 444.

Bedzathowa w. pr. Chodów II. 364.

Belińska (Beliny) w. pr. Boguszyce II, 252.

(V. Banthkowska) **Bedkowska** w. pr. Buzenin I, 426-428.

Bielska w. pr. Sulejów II, 186. 87.

Biskupia w. pr. Czarnocin II, 185. **228**. 29.

Biskupska w. pr. Jeziorsko I, 407. **408**.

Blakowa w. pr. Lgota I,492. Blędowa w. pr. Bratoszewice II, **394. 401. 405. 406.**

Bobrownicka w. pr. Stanowiska I, 614. 15.

Bogdańska w. pr. Bogdanów II, 218. 20.

Borkowska w. pr. Stanowiska I, 555. Brlokowa w. pr. Krempa I,493.

Brudnowska w. pr. Wieniawa I, 686. 88.

Brzeska w. pr. Jasionna I, 667. 68.

Buczkowska w. pr. Buczek I, 449. **450.**

Bykowska (Pyeklowa) w. pr. Srocko II, 171. 72.

Chrościńska w. pr. Grochowo II, 476.

Cisowa w. pr. Piotrków II, 222.

Cozyelkowa (Koziełkowa) w. pr. Brudzewice n. I, 647.

Crczonowska w. pr. Drzewica I, **643**. 50.

Crococzka z. W. Krokocka.

Crupczyna (Krupczyna) w. pr. Brudzewice I, 647.

Curzyna w. pr. Wolborz n. II, 175-177.

Czarnyżska w. pr. Kwiatkowice I, 383. 84.

Czewujewska w. pr. Izdebno I, 163.

- Wola Łękawska (Lankawska) w. pr. | Wola Przerębska (Żarska) w. pr. Becz-Grocholice I, 458. 59.
 - Łobudzka (Loboczka) w. pr. Małyń I, 374. 75.
 - Łochowska (Wolica) w. pr. Żelechlinek I, 326. 27. 29.
 - Łokotowa w. pr. Lgota II, 333. 35.
 - Makowska (Krzyschkowa) w. pr. Maków II, 279. 80.
 - Marzenińska w. pr. Marzenin II, **482**. 83.
 - Makolicka w. pr. Makolice II, 407. **42**8.
 - Mecka (Manczka) w. pr. Meka I, 391. 95.
 - Mieczykowa w. pr. Mileszki II, 383.
 - **Miejska (civitati**s) w. pr. Opoczno L 639. 640.
 - Mikorska (Mycorska) w. pr. Parzno I. 462.
 - Miłkowicka (Mylkowska) w. pr. Jeziorsko I,407. 408.
 - Mokrzecka (Mokrszka) w. pr. Potworów I,659.
 - Moszczeńska w. pr. Moszczenina II, 173. 74.
 - Murowana w. pr. Checiny I, 585. 86.
 - Myssyakowa (Myślakowiec) w. pr. Brudzewice I, 647.
 - Nosowa w. pr. Gowarczów (Końskie) I, 695. 96.
 - Nowska (Volya) w. pr. Nowe II, **473**. 74.
 - Oleszeńska (Swidnicka) w. pr. Chotów I,609. 10.
 - Pełczyna w. pr. Kołacinek II,339.
 - Pobiednia w. pr. Nowemiasto II, 307. 308.
 - Piekarska (Pyekarska) w. pr. Skęczniew I, 104. 405.
 - Pobiednia w. pr. Nowemiasto II, 313.
 - Podleśna w. pr. Chodów II, 364.
 - · Podłężna w. pr. Morzysław I, 237.
 - Pomianowa w pr. Drużbin I, 396. 97.
 - **Popowa** w. pr. Żychlin II, 496. 97. Popowska w. pr. Pięczniew I, 395.
 - 396.
 - Przatowska w. pr. Szadek I,440, 42. Przecławska w. pr. Zarnów I, 599.
 - Przedmiejska w. pr. Uniejów I, **344. 4**5. **4**7.

- kowice II, 195. 215.
- Przymusowa w. pr. Sławno I, 633. Psarska w. pr. Waliszewo II,424. 25.
- Pszczołecka (Pszczółki) w. pr. Wygiełzów I, 451. 54. 55.
- Puczniewska w. pr. Małyń I,374. 375.
- Pyeklowa z. W. Bykowska.
- Raciborowska w. pr. Grocholice n. I,458. 59.
- Radwańska w. pr. Białaczew I, 706. 707.
- Rakowska w. pr. Tuszyn II, 163. 166. 170.
- Rgilewska w. pod Grzegorzewem . I, 220.
- Rogozińska (Rogosyenska) w. pr. Gieczno I, 410. 11.
- Roskowa w. pr. Legonice II,311.
- Rozostawa w. pr. Brudzewo I, 253. 254. 352.
- Rychwalska w. pr. Rychwał I, 276. 77.
- Rypułtowska w. pr. Pabijanice I, **380**. 81.
- Rzepiszewska w. pr. Szadek I, 356.440 - 442.
- Rzeszotkowa z. Wólka.
- Rzedkowa w. pr. Żelazna II, 286. 287.
- Skórzewska w. pr. Kędzierzyn I, 19. **20**.
- Skotnicka w. pr. Skórkowice I, **620**.
- Sromocka w. pr. Łobudzice I,453.
- Stempowska w. pr. Złaków II, 259. 260.
- Stokowska (Stoki) w. pr. Mileszki II,383. 84. 428. 29.
- Straszowa w. pr. Białaczew I, 107.
- Stromiecka w. pr. Stromiec I, 669. 670.
- Stryjowska w. pr. Borszewice I, **44**3. **44**.
- Sukowska (Sulkowska) w. pr. Jankowice I, 675. 76.
- Sulmierzycka w. pr. Sulmierzyce II, 394.
- Suska w. pr. Jasionna I, 667. 68.
- Swiniecka (Swyenyeczka) w. pr. Swinice I, 354. 64.
- Sypińska w. pr. Zadzim I,386.87.
- Szczawińska w. pr. Bużenin I, **4**26. **2**7.

Wola Szkucka w. pr. Fałków I,600. 601.

Szydłowiecka w. pr. Bolimów II,

Tessarowa w. pr. Rembieszyce I, 579. 80.

Tłomakowa w. pr. Chlewo II, 61.

Trebaczowska (Jajkowa) w. pr. Mogieluica II, 294.

Viaczlawkowa w. pr. Zadzim n. L 346.

Voyska w. pod Łowiczem n. II, **54**9.

Warszycka (Varczyczka) w. pr. Gieczno II, 410. 11.

- Wiazowa (Wyazowa) w. pr. Restarzew I, 464. 65.

Wielka w. pr. Lipa I, 597. 98.

- Wiewiecka w. pr. Wiewiec I,488.

Więcierzowa (Wyeczarzowa) w. pr. Skrzyńsko I, 692. 93.

Włoszczowska w. pr. Włoszczowa 1, 569.

Wojska w. pr. Kurzeszyn II, **290—292**.

Wojsławska w. pr. Korczew II,

Wrzeszczowa (Spotowa) w. pr. Wrzeszczów I, 660. 61.

Wydrzyna w. pr. Sulmierzyce I, **49**0. 91.

Żabia w. pr. Jankowice I, 675. 76.

(Conopczyna) w. pr. Zalewska Zadzim I, 386. 88.

Zamkowa w. pr. Rawa II, 293. 94.

- **Žarska** w. pr. Reczkowice II, 195.

Zbroszkowa (Sbroszkowa) w. pr. Waliszew II, 424. 25.

Zbroszkowa w. pr. Dmosin II, 407. – Zduńska z. Zduńska Wola.

– Zdzieszulicka (Dzyessulska) pr. Grocholice I, 458. 59.

Ziąbska (Zyambska) w. pr. Bolimów II, 272. 73.

Zmożna (Smorzna) w. pr. Rozprza II, 190. 91.

Zwierzchowska (Sbyeorzowska) w. pr. Bogdanów II, 219. 20.

Żydowa z. Żydy.

Wolanki (Volanky) w. pr. Sławno I,

Wolborz (Volborz) os. z kośc. pr. pw. Piotrków I,457. 603. II, 174—180. 84. 85. 228. 30. 33. 34.

Wolborza rzeka II, 178. Woleń (Volen) w. pr. Błaszki II,58. Wolica (Wolicza) w. pr. Kuczków L, 563.

Skórkowska w. pr. Skórkowice I, 620. 21.

w. pr. Chorzecin II, 179. 80.

- (Vola) w. pr. Chelmce II, 54. Wolice (Volycze) w. pr. Szczepanowo I, 182. 83.

Wólka Kaliska w. pr. Złotkowo I, 194.

albo Wola Orchowska w. pr. Orchowo L, 196. 97.

w. pr. Staw I,322. 23.

Łyszkowska (Volya) w. pr. Niemysłów I, 398. 99.

(Wola) w. pr. Widawa I, 470.

w. pr. Klwów I, 651.

Zygmuntowa w. pr. Klwów L 657.

Plebańska w. pr. Odroważ I, 698. 699.

Bogrzycka w. pr. Piotrków II, 222. 224.

Strobowska (Volya Vyssoka) w. pr. Żelazna II, 286. 87.

Gostowska (Volya nova) w. pr. Nowemiasto II, 307. 308.

Szlachecka (Mala Volya) w. pr. Oporów II, 494. 95.

Wolucza (Volucza) w. pr. Kurzeszyn П, 290. 91.

Wolycza (Wolica) w. pr. Wilamów n. I, 363. 93.

Wolyusch (Folusz) mł. pr. Ostroszce L,

Wolwark w. pr...zubin I, 132.

Wołodrza w. pr. Krośniewice I,448. w. pr. Krasocin I,472.

Woycziskj w. pr. Wielenin n. I, 360. Woyczyk mł. w Brudzewicach I,647. Woyczyki flw. pod Łęczycą II,350.

Wożnica (Wysnycze) w. pr. Kozłów L 607. 608.

Wozniki w. pr. św. Wawrzyńca Gniezno I, 12.

(Vosnyky) w. pr. Meka I,391. 92.

Wosnyky w. pr. Strońsk I, 476. 78. w. pr. Lgota I, 492. 507.

w. pr. Bogdanów II, 219. 20. w. pr. Leźnica W. 359. 60. 65. 68.

Wrancza z. Wrz Wratislavia (Wrocław) I, 457.

Wrąbczyn (Wranczyno) w. pr. Zagorów I, 282. 83.

Wręczyca (Wrzaczycza) w. pr. Pajęczno I, 529-531.

Wróblew (Wroblow) w. z kośc. pr. pw. | Sieradz I,389. 415-418. 33. w. pr. Mokrsko I. 139. 40. w. pr. Solca W. L354, 55. Wróblino (Vroblyno) w. pr. Tuliszkowo L271. 72. Wroczewo w. pr. Makolno I, 213. Wroczyny w. pr. Nowe II, 473. 74. Wronczyn (Vronczyno) w. z kośc. pr. pw. Sroda I, 63-66. Wroniawy (Wronawy) w. pr. Goszczanów II, 62. Wroników (Vronikowj) w. pr. Rozprza Ц, 190. 91. Wroniska (Wrońsko) w. pr. Brzyków 11,96. 473. 74. Wronowice w. pr. Łask I, 447. 48. Wroszkowo w. pr. Słupca I, 305. 306. Wrzaczycza z. Wręczyca. Wrzasszowa z. Wrząsawa. Wrząca (Vrancza) w. pr. Turek I, 262—264. Wrząca Wielka (Wrancza major) w. z kośc. pr. pw. Koło I, 217—220.

— Mala (W. minor) w. pr. Wrząca W. I, 217. 18. w. pr. Lutomiersk I, 376. 77. – (Wrzancza) w. pr. Wójków II, 55. **Wrząsawa (Wrzasszowa)** w. pr. Kwiatkowice L 383. 85. Wrzeczko w. pr. Domaniewice II, 344. Wrzesiny (Wrzeszyr) w. pr. Marzenin L482. 83. (Wrzesznya — Vrzesznya) Września m. pw. z kośc. pr. I, 29-34. 40. 307. (Vrzeschyen) rzeczka pod Września I, 29. Wrzeszczewice w. pr. Borszewice I, 443.

444.

I, 660 – 662. 82.

Wscharadowo z. Szaradowo.

Wscheborzycze z. Soborzyce.

Wstho w. pr. Marzenin n. I,482. 83.

633—685. 87.

391. **92**.

Wschedzyen z. Wa.

Wschopky z. Sobki.

Szczerców 1,456.

L, 189. Wszołów (Wscholowo) w. pr. Głuchowo II, 48. Wtorek (Wthorek) w. pr. Siedlimowo (Wilczyn) I, 204. 205. Wulkowo (Vulkowo) w. pr. Goszczanów II, 62. Wyaderne z. Wiaderno. **Wybranowo (Vybranowo) w. pr. Janó**wiec I, 82. 83. **Wycześniak (Vyczesnac)** w. pr. Jeruzał II, 297. Wydrzyn w. z kośc. pr. pw. Wieluć II, 95. 136. 37. Wyechrovycze z. Wichrowice. Wyelamowo z. Wilamów. Wyelczowa woła w. pr. Wolborz n. I. 632. Wyelgylank z. Łęg Wielki. Wyelka laka role w Gąsawie I, 176. Wyelun z Wieluń. Wyelga Wyesch z. Wielka wieś. Wyenyawa z. Wieniawa. Wyeprzek łąki w Sulejowie II, 187. Wyeprzki (Wieprzki) w. pr. Witunia n. II, 487. 88. Wyerzbye z. Wierzbie. Wyerzbyenska z. Rosocha. Wyerzschlasch z. Wierzchlas. Wyerzyki z. Wierzyki. Wyeszyolow z. Wiesiołów. Wyganowo (Vylamowo) w. pr. Łopienno I, 86. 88. w. z kośc. pr. pw. Krotoszyn I,66. II, 18. 19. **Wygiełzów (Vygyelzow) w.** z kośc. pr. pw. Łask I, 451. 452-456. 68. 67. w. pr. Marzenin I,482. 83. Wygnanki (**Vygnanczycze**) w. pr. Rychnów II, 78. Wrzeszczów w. z kośc. pr. pw. Radomsk Wygnanów (Vygnanow) w. pr. Wrzos I. 683. 84. Wrzos w. z kośc. pr. pw. Radomsk I, - w. pr. Złotniki I,578. 79. w. pr. Sławno I, 633. 34. 42. 43. Wygrosowo (Vygrosowo) w. pr. Wit-kowo I, 23. Wrzosk (Wrzoskj) w. pr. Koźle II, Wygrów (Vyerowo) w. pr. Stawiszyn II, 73. Wykno (Vykno) w. pr. Rosocha II, 231. **Wykowka** w. pr. Nowe n. **II,473.** 74. Wspada w. pod Inowłodzem n. I, 317. Wylazłów (Vylazłowo) w. pr. Bałdrzychów 1,371. 73. **Wszczonowice** (Vsczonovicze) w. pr. w. pr. Łegonice n. II, 311.

Wszedzin (Wschedzyen) w. pr. Mogilno

Zaborów w. pr. Wielenin I, 343. w. pr. Malyń I, 374. 75. w. pr. Błaszki II,58. - w. pr. Tomaszów II,181 — 183. Zaborowice w. pr. Radoszyce I,596. Zaborowo w. pr. Wielenin I,360. 61. w. pod Ujazdem II, 322. Zabostow Mały w. pr. kol. Łowicz II, **287.** 38. 45. 50. 518. 15. Wielki w. pr. Kampina II,247. 263-265. 509. 26. Zabrodny mł. pr. Grzymiszew I;266. Zabrodzia w. pr. Opatówko II,53. Zacharze (Zacharz) w. pr. Rosocha II, **23**1. **32**. Zacharzów (Zacharzow) w. pr. Sławno **I, 634. 35.** w. pr. Radzanów 663. 64. Zachłodzice w. pr. Piątek II, 417. Zachorzyn w. pr. Drzewica I,713. Zacywilki w. pr. Kołacinek II, 339. 40. Zaczki w. pr. Grabów II, 437. Zaczotowo z. Zasutów. Zadabrowie w. pr. Jeziorsko I, 407. 408. Zadlovycze z. Ządłowice. Zadzim (Zadzym) w. z kośc. pr. pw. Sieradz I,321. 46. 51. 386-388. Zagaj w. pr. Góra s. Małgorz, II, 415. Zagajew (Zagayow) w. pr. Warta I, 440. **4**1 l. Zagajewo w. pr. Debnica I, 48. 50. Zagajów w. pr. Kazimierza M. II. 206. Zagórki (Zagorzyczky) w. pr. Charłupia M. I, 486. 37. Zagórowo w. z kośc. pr. pw. Słupca I, 182. 83. Zagóry (Zagorzycze) w. pr. Krzemienica II, 302. 303. Zagorzany w. pr. Ostrowce dyec. krak. L, 547. Zagórze w. pr. Skrzynno I, 526. 689. 90. w. pr. Chełmo II, 200. 202. Zagórzyce z. Zagóry. w. pr. Strońsk I,431. 76. 77. - w. pr. Poddębice II, 871. Zagorzyczky z. Zagórki. Zagórzyn w. pr. Pamięcin II, 81. Zagrobki w. pr. Mazew II, 465. 66. Zabrobina łąka w Chrząstowie I, 559. Zagrodzynye pole w Wójcinie I,626. Zagyączky z. Zajączki. Zajączki (Zagyączky) w. pr. Danków

II, 116. 17. 19.

Zajączków (Zayaczkow) w. pr. Sławno I,634. 35. Zajrzew (Zaysrzow) w. pr. Żelazna II, 286. 87. (Zayrzow) w. pr. Dmosin II, 341. 42. Zakonowo w. pr. Janówiec n. 1,82. 83. Zakościele (Zakosczyele) w. pr. Inowłodz II, 316. 17. Zakrzew w. pr. Kodrab I, 504. 505. - w. pr. Czarnca I,547. w. pr. Węgleszyn I, 573. 74. - w. pr. Wolborz II, 174. 75. 77. (Zakrzewko) w. pr. Sobota I, 503. Zakrzewek (Sakrzewko) w. pr. Mąkolno L, 213. Zakrzewo w. pr. Sławno I, 53. 54. w. pr. Mieścisko I,79. 80. w. pr. Jeziorsko I,407. (Szakrzewo) w. pr. Błaszki n. II,58. Zakrzów w. pr. Brzeźnica I, 484. 86. — w. pr. Secemin I, 564. 65. w. pr. Wolborz I,681. 32. w. z kośc. pr. dyec. krak. I, 680. 81. w. pr. Białaczew I, 707—710. Zakrzówek Narodowy (Zakrzów) w. pr. Radomsk I,495. 96. Zakrzyn (Schakschyno) w. pr. Lisków II, 9. 62. Zakulin (Zakulyno) w. pr. Pszczonów II,282. 83. Zalacze minor z. Załęcze Male. Zalas (Ulyessye) w. pr. Dabrowa I, 514. 515. Zalesche rola w Nagórzycach II, 185. Zalesice (Zalyessycze) w. pr. Lgota I, Zalesie (Zaleszye) w. pr. Kcynia (Szaradowo) I, 124. 25. w. pr. Uniejów I, 342. 44. 45. 54. (Zalyessye) w. pr. Mikołajewice I, **3**82. 83. w. pr. Zadzim I, 386. 88. w. pr. Wygiełzów I, 452. 54. 55. 63. w. pr. Dobroszyce I, 499. 500. (Bambelno minor) I,551. w. pr. Konieczno I, 572. 74. w. pr. Wielgomłyny I, 207—209. w. pr. Żelazna II, 286. 87. w. pr. Stara Rawa II, 288. 89. w. pr. Budzi szewice II, 324. 25. w. pr. Brzeziny II, 399. 400. w. pr. Dabie II, 441. 442.

w. pr. Śleszyn II, 498.

Zalewo w. pr. Mikołajewice I, 382.

Zawodowo mlynczyssko stawek pr. Zegrzaki (Szegrzany) w. pr. Zgierz II, Mnin I.594.

Zawodzie (Sawodzye) w. pr. Września I, 29. 30.

Zawydowo (Zawidów) w. pr. Wróblew n. 🦠 I, 417.

Zayaczkow z Zajączków. Zaysrzow z. Zajrżew.

Ząbki (Zambpkj) w. pr. Dmosin II, i 341. 42.

Zbąszyn (Szbaschyn) m. z kośc. pr. pw. Międzyrzecz I, 62.

Zberzyn (Sbyrzyno) w. pr. Budzisław • I, 195.

Zbiersk w. z kośc. pr. pw. Kalisz II,74. Zbijewiec (Sdbyewyecz) w. pr. Bedlno II, 492. 93.

Zbiki (Sdbyky) w. pr. Żegocin II, 26. Zbilucice (Zbyluczycze) w. pr. Grodzisko I, 366.

Zborów w. pr. Widawa I, 465. 70. w. z kośc. pr. pw. Kalisz II,82.

Zbożenna (Iborzona – Sborzana) w. pr. Skrzynno I, 689. 690-692.

Zbyluczycze z. Zbilucice.

Zbyłowice (Sbylowycze) w. pr. Bąkowagóra II, 198. 99.

Zbytki (Sbythka) w. pr. Podlesie I, 78. 79.

Zdania (Zdanya) w. pr. Radomsk I, 495. Zdanowice w. pr. Ciernia I, 575-577. Zdrowa w. pr. Borowno I, 515. 21. 22.

Zdunków w. pr. Skrzynno I,689 – 691. w. pr. Borkowice I, 689. 90. II, 224.

Zduńska Wola w. z kośc. pr. pw. Sieradz I, 444. 479-481.

Zduny przedm. Koła I, 249. 51.

- m. z kośc. pr. pw. Krotoszyn I, 16. 19. 20.

- w. pr. Tłokinia II,66.

w. pr. Leźnica M. II, 362. 63. 88.

– (Sduny) w. z kośc. pr. pw. Łowicz II, 243. 505. 506.

Zdyszowice (Zdzyschovicze) w. pr. Zarnów I, 622. 34.

Zdziechów (Sdzyechow) w. pr. Kazimierz II, 379.

Zdziechowa (Zdzyechowa) w. pr. ś. Pio-tra (ś. Trójcy) Gniezno I, 19.

Zdzieszulice (Dzyesulycze) w. pr. Grocholice I, 458. 59.

Zdzyebandow z. Dziebędów.

Zechłodzice (Zachlodzyce) w. pr. Piątek 1 I, 418. 19. II, 253.

Zeglynna z. Žaglina.

386. 87.

Zelaczyn z. Zielęcin.

Zelasnenogy z Żeleźnica.

Zelenyewo z. Zieleniew.

Zelesnycza z. Zielenin.

Zelgoszcz w. pr. Solca W. II, 354, 55.

w. pr. Dobra II,391.

Zelichlyn z Zelichlinek.

Zelislavicze z. Zalisławice.

Zelkowycze z. Zielkowice.

Zelonki z. Zieleniec.

Zelów w. pr. Buczek I,449.

Zelżychów (Zyelzychowa) w. pr. Kałów I, 373. 74.

Zgierz m. z kośc. pr. pw. Łódź I,441. II, 352. 61. 63. 82. 385--389. 90. 396. **465**.

Zglinna (Sglynno) w pr. Żelazna II, 276. 86. 87. 92.

Zgniłebłoto (Sgnyle blotho) w. pr. Bełdów II, 377. 78.

Zgórsko (Gory) w. pr. Chęciny I,585. Zgyerz z. Zgierz.

Ziąbki (Zampky — Zyambky) w. pr. Belimów II, 249. 72. 73. 529.

Zieleńczyce (Szelaczyce – Zaleczycze). w. pr. Marzenin I, 476. 82. 83.

Zielenice (Zelonki) w. z kośc. pr. pw. Miechów 1,561.

Zieleniew (Zelenyewo) w. pr. Siedlec II, 434. 35.

(Szyelenyewo) w. pr. Strzegocin II 486.

Zieleniewo w. pr. Sławoszew II,464 – 466. Zielenin (Zelessnycza) w. pr. Ostrowite Frym. I, 100. 101.

(Szyelonczyno) w. pr. Góra II, 59. Zielęcin (Zelaczyn) w. pr. Rząśnia I, 537. 38

Ziełkowice (Zelkowycze) w. pr. Łowicz II, 237. 56.

Ziemięcin (Zyegmyączyno) w. pr. Goszczanów II, 62.

Ziewanice Glińskie (Zywanycze) w. pr. Waliszew II, 424-426.

Zimne (Zymne) w. pr. Grodzisko I, 351. 366.

Zimnotki (Zimotki) w. pr. Słomowo I, 258. 64.

Zlaczow z. Złoczew.

Zleszyn (Zleschyn) w. pr. Bedlno II, 492. 93.

Zlobyzna mł. pod Trębaczewem I, 532. Zlosthovicze z. Slostowice.

Żelisław (Szeleslawy) w. pr. Błaszki II, 55. 58.

Żelistawice w. pr. Czarnca I,546. Żerdź (Zyerdz — Zyrdz) w. pr. Wrzeszczów I,660. 79. 85.

Żerniki. (**Zyrnykj**) w. pr. św. Piotra Gniezno I, 18. 19.

- w. pr. Opatówko II, 32.

- (Serniki - Zyrnyky) w. z kośc. pr. pw. Wągrowiec I,85. 146. 61.

-- w. pr. Bałdrzychów I,371. 72. II, 372.

— w. pr. Kretkowo II, 25. 26. 34. 35.

– w. pr. Blizanów II,76.

Zerochów (**Zyrochowo**) w. pr. Jeziorsko I, 407. 408.

Zerochowa w. pr. Mierzyn II, 192. 93. Zeromin (Szeromyn) w. pr. Srocko II, 170. 71.

Zeronice (**Zyronycze**) w. pr. Boleszczyn I,400. 401.

_- w. pr. Orłów II, 490. 91. 93.

Żeroniczki w. pr. Boleszczyn I,400, 401. **Żeroniczki w.** pr. Orłów II,490, 91.

Złobnica (Szlobnycza) w. pr. Sulmierzyce I, 490. 91.

Znin (**Sneyna**) m. z kośc. pr. pw. Szubin I, 143—149. 61.

Žółcz (**Zolcze**) w. pr. Jarząbkowo I, 25. 26.

Żółwiniec (**Zolwynyecz**) w. pr. Chomiąża I, 174.

Zoń (**Zun**) w. z kośc. pr. pw. Chodzież I, 115—117.

Žubki Wielkie i

— Male (Zupkj duplex) w. pr. Krzemienica I, 302 - 304.

Zuchowice w. pr. Skrzynno I, 689. 90.

- (Rzuchovycze) w. pr. Gorzkowice II, 216-218.

Żuków w. pr. Skrzynno I, 689. 90. Żuraw w. pr. Chrząstów I, 560.

Zurawia (Zurawya) w. pr. Kcynia I, 124, 22, 28.

Żurawita (**Szdzarowytha**) w. pr. Kiszkowo I, 70.

Żurczyn (Zurczyno) w. pr. Samoklęski I, 129.

Żużoły w. pr. Zerniki I, 162.

Żychlin (**Zychlyno**) w. pr. Konin I, 240. 241.

— (**Zychlyn**) os. **z** kośc pr. pw. Kutno II, 495—497. 500. 504.

Żychów (Zychowo) w. pr. Lisków II, 62. Życińska Wola (Volya) w. pr. Maluszyn II, 210. 11.

Żydów (Sydowo) w. pr. Gostyczyna (Chełmce) II, 43.

Zydówko w. pr. Dziekanowice I,44. **Żydowo** w. z kośc. pr. pw. Gniezu

 Żydowo
 w. z kośc.
 pr. pw. Gniezno

 I, 40.
 — w. pr. pr. Łąkoszyn n. II, 483.

— w. pr. pr. Lakoszyu n. 11,400. 484. Wydy (Żydowe Wole) w by Bukowno

Zydy (Żydowa Wola) w. pr. Bukowno I,662.

Zyromin w. pr. Srocko I,620.

Żyrosławice w. pr. Charłupia M. I,433. 436. 37.

Żytniów (Zythnowo) w. z kośc. pr. pw. Wieluń II, 122.

Zytno (**Zythna**) w. z kośc. pr. pw. N. Radomsk I,509-511. 52. 57. 615.

Żytomice (Zydomycze) w. pr. Rawa II, 286. 93. 94.

Żytowice (Zythowicze) w. pr. Mikołajewice I,376. 82.

Zywocin (Szywoczyn) w. pr. Wolborz II, 175.

-{@**X**@-}

Dzialy — dziali (działy) duo iugera Mrzeza gatunek sieci I, 178. agri — argula agri — mansus agri Myara alias metreta (ćwiertnia) II, 97. I, 387. 629. 665. II, 182. 336. Dzyenye (z dzyenyamy) alvearia (kuszki, † pnie z pszczołami). Ferto polonicalis moneta I,391. Foralia ciężary miejskie I, 690. Funth piperis (funt pieprzu) I, 186. Gagius (seu nemus) gaj I,637. Gajus gaj. Glynky glinki II, 299. Gulgustra alias Vyaczerze gatunek sieci I, 196. 259. Gyare jare (pole — zboże) I,21. Gyasz z. Jaz — Jazy. Gyazy z. Jaz - Jazy. Hamus (hamum) parvus gatunek sieci I, 196. Harasch materya na ornaty I,242. Hortulanus zagrodnik Jaz — Jazy (Gyasz — Gyazy) structurae in lacu - fluvio - zastawy sieciami na ryby (obstacula) I, 178. 98. 231. 331. 457. II, 117. 544. Jutrzyny ("agri quorum partem cmethones colere alias jutrzyny tenentur") I, 433. Kanth (kat) merica cum silva pro mellificiis 1,595. Klepy z. Clepy. Klyn klin (roli). Kolenda z. ('olenda. Kophtir z. Copphtir. Kytha (kita) ligatura canapi II, 335. Kythayka (kitajka) materya na ornaty II, 127. Lacznycza gatunek sieci (łącznica) I, 196. Lagena (legena) sive cantarus pro vino | servando II, 109. 114. Laneus łan roli. **Lodices** sprzet kościelny II, 108. Lucibularia lichtarze kościelne II, 108. Lug (palus) bagno 11, 164. Maldrata daniny zbożowe. Mollificium pasieka leśna. Merica alias dambrowa I, 296. 606. Metreta alias czwyerthnya II, 10. Minera (, decima manipularis post omnes et singulos agros eiusdem villae minerae spectans") I,597. Modrzewowy (truncus terebinthi) las I, 620. Morg alias arvus I, 39. Morgi (morgy) roli pewna przestrzeń I, 98. 131. II, 101. 114.

Myedze seu gaya I,644. Myelczuchy braxatoria I, 359. Naczyoszy z. Czyosny. Niewodem piscatura hiemalis cum magno rete I, 331. Nowyny arvae — novalia I,571. Nolae dzwonki II, 109. Nyewot — Nyewoth z. Niewodem I, 195. Nyffka arvus agri I, 631. Nywa iuger agri tertium I,405. Nywka unum iuger agri II,212. Nywky seu przymyarky I, 564. Nywy arvi. Obstacula z. Jazy. II,544. Olssovj las silva alnea II, 330. Ostrowkj insulae II, 187. Ossymye oziminne (pole) I,21. Pannus Ostrodomiensis I, 587. Pasthewnyk (pasthewnyky) pascuum seu hortus pro pascuis specialibus I, 538. 59. 631. Pasthewnyky prata feralia I, 454. Pelliceum vulpineum lisie futro 1,587. Pieschy laborans manu diem per se (pieszy) I, 589. 600. 15. Poddimne (poddymne) podatek od domów czyli kominów I,690. Podwody (pothwody) dostawianie po-ciągów zaciężnych I,690. 99. II,223. Piscina – piscinula sadzawka, stawek. Plosza płusa roli I,23. 266. Ploszy płusy roli I, 23. Pogorzałek alveus piscinae II, 330. Pokow quarta vel urna mellis (rączka miodu) I,670. II, 153. Pokowne danina w miodzie II, 510. Polathlaszye półatłas (materya na ornaty) II, 127. Poldzyalek una pars agri (półdziałek) I, 616. Pollae seu mappae ad altaria II,110. Pol wyertelia pół wiertela II, 153. Pomerium sail owocowy. Postawyecz (posthavyecz) materya na ornaty I,148. 242. II,114. Pothblothy paludes II, 258. Pothrzasznycza gatunek sieci. Pothwody z. Podwody. Prath - pranth - pranthy miara I,225. Przecolky (przyczołki) pewne grunta miejskie I, 708. przymyarky — nywki Przecze sive (przydziałki roli I,41, 121).

Przeczne czło (theloneum) cło I, 457. Przeszcoczen (przeskoczeń) nazwa roli I, 372. Przydathki accrescentiae agri I, 104. II,

Przydzalek (przydziałek) "quintum arvum alias przydzialek" I,619. dimidium juger agri II, 182.

Przymyarky seu nywky z. Przecze.

I, 39. 41. 100.

Pubanek (półdzbanek) manuale cerevisiae II, 285.

Pulvinar poduszka kościelna II, 108. Pyessye z. Pieschy. I,600. 615. Quittantia pokwitowanie.

Rathaye (rataje) alias coloni I, 208. Rączek – rączka myodu z. Pokow. II, 95.

Robora drzewo budulcowe II, 141. Rzeszethnyk miara do zboża I,130. Sadzawka piscina — piscinula I,559. 68. Scatula (szkatuła) cum reliquiis II, 130. Schanek (dzbanek) amphora cerevisiae I,681.

Schossy — schosz exactiones communes regales I,255. 690.

Schyrzynka (szyrzynka) zasłona, okrycie, firanka. II, 109. 16. 19.

Scotus skojec — moneta.

Skład (skład) zagon roli I,262. II,21. 29. Sklady duplatae sulcorum II,21. 29.

Smug (smuk) alias alveus I, 593.

Solidus szelag.

Spandi (spandy) ,,quinque modii frumenti alias spandi (miara zboża I, 441.

triginta modii alias spandy II, 334. Staye (staje) stadium agri II, 29. Sthalmachowye cmethones II, 242. Sthaysko (staisko) stadium II, 29. Stawne II, 445.

Stholowe (stołowe) danina plebańska II, 134.

Stog (stóg zboża – słomy) cumulus I, 675.

Stozek (stożek) cumulus I, 576. Strenna seu colenda I, 10.

Struga rivulus — gurges I, 620. II, 24. 31. 35. 363. 72.

Strumyenyech decursus aquarum I, 670. Superpellicium komża II, 125. Szepy sepy (zboża) I,429. 31. 33. Szklad z. Sklad. Szlampnycza gatunek sieci I, 178. 96. Szlothogłow (złotogłow) materya na or-

naty II, 108.

Szmalczowany topiony (wosk) I,359. II. **534**.

Szyedza (magnum obstaculum) zastaw na ryby I,252.

Szerzynky z. Schyrzynka. Taberna karczma.

Tawta (thawta) materya na ornaty II, 142. 52.

Ternarius moneta II, 121.

Truncus terebinthi z. Modrzewowy. Ugor ugór — odłóg roli I,369.

Ugorowe (pole) I,21. II,530.

Vathor gatunek sieci I, 230.

Vitricus dozórca — prowizor kościoła. Viaticum (scriptum) II, 114.

Voyenne (wojenne) expeditio bellica I. **452**.

Vyanczerze (więcierze) gatunek sieci I, **2**30.

Vyderkof (odkup — wykup) I,71. Vyeczne danina wiecowa II, 545. Vyeprzowe (wieprzowe) podatek od wie-

przy II, 239. 545. Vyersche gatunek sieci I, 230.

Vyerthel corus — due quartae — dimidium quartale I, 532. 33. II, 9. 97. 105. 50.

Wierzchowisko (Wyerzchovisska) summitas piscinae I, 579. 96. 604. 70.

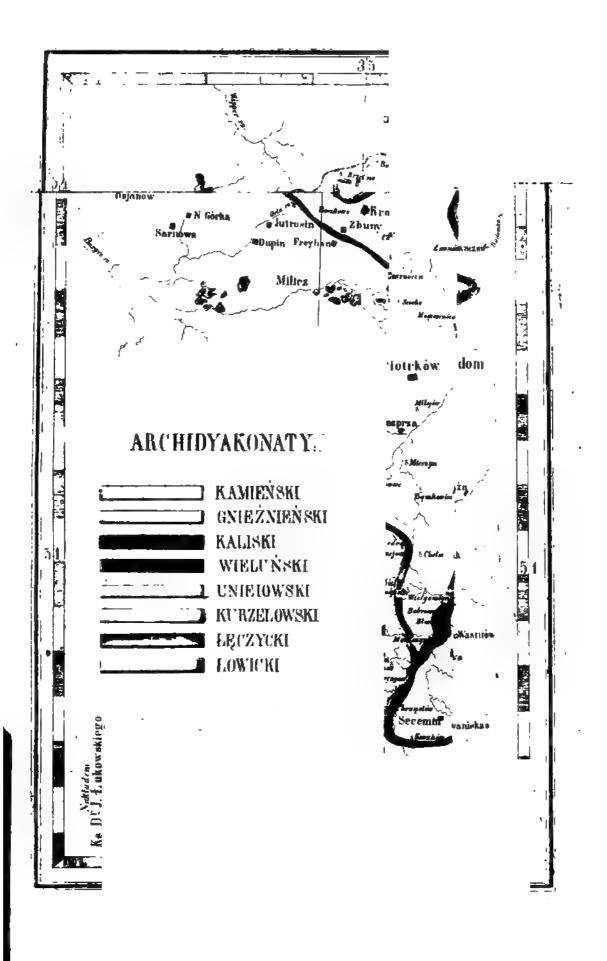
Wlok (Klyep) sagena et tractura gatunek sieci I,98. 141. 50. 99. 231.

Wodomerz ,,inter gurgitem seu alveum alias wodomerz" I,712.

Wolni cmethones — sculteti liberi 1,485. II, 129. 56.

Wolyusch folusz — młyn I, 180. Zabrodnya gatunek sieci I, 109. 472. II.

Zagroda hortus, hortulania 1,559. Zaroslye (zarośle) argula II, 323. Złothoglow z. Szlothoglow.

h

	•	
•		

•		
•		
	•	

